

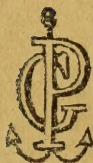

VOCABOLARIO ITALIANO - GRECO

COMPILATO

DA

TOMMASO SANESI

PRATO
PRESSO F. ALBERGHETTI E C.¹
A SPESE DEGLI EDITORI
1877.

LIBRERIA
MILANO
1880

Proprietà letteraria.

TIP. ALDINA F. ALBERGHETTI E F.ⁱ

453
3a 57v

PREFAZIONE

Quando mi venne la prima idea di compilare un *Vocabolario Italiano-greco*, si può dir che l'Italia n'era affatto mancante; perchè dei due che veramente esistevano, quello del Fontanella aveva poco o nessun valore, e quello del Cusani aveva un valore, dirò così, tutto negativo: era tale, cioè, da far disimparare il Greco a chiunque se ne servisse.

Fu poi pubblicato a Venezia, nel 1873, il Dizionario del Brunetti. Questo segnava addirittura un bel passo: e' mi piacque assai, e mi fece, lì per lì, dismettere il mio pensiero. Senonchè, considerandolo parte a parte, vidi che era incompleto, come lo stesso egregio Autore riconosceva, e invano vi cercavo parole e modi che pure sono di uso molto frequente. Oltracciò conteneva delle inesattezze (non facilmente evitabili, del resto, in lavori siffatti); di molti vocaboli lasciava desiderare le varie significazioni; quelle di altri, dall'Autore notate, non erano, a mio giudizio, dichiarate abbastanza, nè disposte nell'ordine più conveniente: mi pareva insomma che, quantunque fornito di pregi non pochi, si potesse benissimo tentare di farne un altro migliore.

Ripreso pertanto il mio primo disegno, mi diedi, nel 1875, ad attendervi con la maggiore alacrità che potevo; e già il lavoro era condotto un buon pezzo avanti, sen'era perfino principiata la stampa, quando, verso la metà dell'anno scorso, venne fuori a Torino il *Vocabolario italiano-greco* del Pechenino. Confesso che, appena vidi il grosso volume, mi scoraggii: credei che, per quanto io mi fossi proposto di fare un *Vocabolario* relativamente copioso,

(e dico *relativamente*, perchè non intendevo, e neanche avrei potuto, comprendervi tutta quanta l'italianità) non mi sarebbe riuscito copioso al pari di quello; e come la ricchezza delle voci e delle maniere, pensavo che al libro del Pechenino non sarebbero neppure mancati quegli altri buoni requisiti che si ha, in certo modo, diritto di trovare in chi vien dopo e può, quindi, trar profitto dall'esperienza di chi lo ha preceduto.

Ma breve esame mi bastò per conoscere ch'è non aveva sul Brunetti, il quale non è dal lessicografo torinese nemmeno rammentato, altro vantaggio che la grossezza del volume. La qual grossezza poi non è, per una buona parte, se non l'effetto dell'aver inserito nel libro tutte le anticaglie della nostra lingua, con una selva, per conseguenza, di *Vedi*, da stancare, non che quella di uno scolareto, la proverbiale pazienza di Giobbe. Basti dire che nella pag. 14, che apro a caso, si legge: *Addimoranza, Addimorare, Addirarsi, Addirietro, Addirigere, Addirimpetto, Addiscere, Addisiare, Additto, Addivinamento, Addoblare, Addogliare, Addolcare, Addolzare, Addomanda, Addomandagioncella, Addomandagione, Addomare, Addoptare, Adduare, Addubitare, Adducere*; e non le ho trascritte tutte! Né si contenta sempre, per dare il corrispondente greco di una parola, di rimandare ad un'altra parola sola, ma costringe assai spesso a fare un giro piuttosto lungo. Così chi vuol sapere come si dica in greco *Comporto*, deve andare a *Compatimento*, quindi da *Compatimento* è rimandato a *Compassione*, e infine da *Compassione* a *Commiserazione*: le quali voci se si possano indifferentemente prendere l'una per l'altra, lo dica l'illustre Fanfani. E qui, menò male, troviamo finalmente, gira gira, un vocabolo, anzi più vocaboli greci. Ma non è raro il caso che si giri senza alcun frutto. Per esempio, si cerca *Correggibile?* e si trova, *V. Corrigibile*; si va dunque a *Corrigibile*, e si legge *V. Emendabile*; si corre a *Emendabile*, e, per quanto s'aguzzi lo sguardo, non si vede nulla. Parimente da *Desezione* siamo rimandati a *Difezione* che manca; da *Detenuto* a *Ditenuto*

che pure manca; da *Dispositivo* a *Spositivo* che sempre manca; da *Franare* ad *Amollare*, da *Giocatore* a *Giuvatore*, da *Grandezza* a *Spacconata*, da *Imaginare* a *Immaginare*, da *Spregiudicato* a *Disingannato* (!), da *Sonare* a *Suonare*, da *Spumosità* a *Schiumosità*, da *Svincolamento* a *Disvincolamento*, ecc. i quali tutti mancano. Abbiamo bisogno di tradurre *Insofferenza*? Si cerca questa parola, e il Pechenino ci rinvia a *Intolleranza*; si cerca allora *Intolleranza*, e il Pechenino ci rinvia a *Insofferenza*!! Per finirla coi rinvii, dirò che da *Tegnente* siamo rimandati a *Tenente*, e lì si trova la voce corrispondente ὑπολοχαγός. Pensi ora il lettore che discorso farebbe chi dovesse tradurre in greco che *La pece e la pania sono tegnenti*! E qui mi tratterrei a notare le traduzioni affatto sbagliate, come *Carroziere* per ἡνιοχος (che sarebbe *Cocchiere*, *Auriga*), *Coppa parte* (e doveva aggiungere *di dietro*) del *capo* per ἰνίον (che sarebbe *Nuca*), *Cova* per σπήλαιον (che sarebbe *Caverna*), *Equilatero* per ἰσοσκελής (che si dice del solo triangolo avente due lati uguali), *Investigabile* per ἀνεξερεύνητος (che vale precisamente il contrario); ma parmi inutile moltiplicare simili esempi, dopo le prove, recate più sopra, della poca accuratezza dell'Autore, e quando si vede che, anche in Italiano, egli fa tutt'una cosa di *Dicitura* con *Diceria*, di *Uguagliamento* con *Uguaglianza*, di *Viale* con *Vio'tolo*!

Per farla corta, il Vocabolario del Pechenino, il quale per altro non è destituito di meriti, m'infervorò più che mai a dar termine al mio. Ed ora lo mando in pubblico con la coscienza d'averci portato tutte quante le cure di cui ero capace, ma senza punto la pretensione d'aver fatto un lavoro perfetto. Prego anzi gl'intelligenti ad esaminarlo e francamente giudicarlo, sicuri che mi troveranno disposto ad accogliere con la dovuta deferenza i loro giudizi e a farne mio pro. Intanto li voglio avvertili: che, per la parte italiana, ho tenuto sott'occhio l'eccellente Vocabolario della Lingua parlata di Giuseppe Rigutini e di Pietro Fanfani di cui ho riportato, spesso e volentieri, le parole precise; che, per la parte

greca, pur consultando non pochi lessici, mi son valso, in special modo, del Dübner e (per le voci di Greco moderno) del Laas d'Aguen; che dei verbi ho segnato la prima persona del presente scrivendo di quelli contratti, per norma dello scolare, la forma sciolta; che quando e' non reggono l'accusativo, l'ho dichiarato aggiungendo *col dat.*, *col gen.*, oppure facendoli seguire dall'uno o l'altro caso del pronome indeterminato $\tau\acute{\iota}\varsigma$, $\tau\acute{\iota}$, che nei verbi composti, sempre per comodo del discepolo, ho distinto con una lineetta di divisione i loro elementi; che ho aggiunto (*irr.*) a tutti i verbi aventi forme irregolari, per veder le quali si potrà ricorrere all'*Indice* posto a principio del libro; e che ho fatto a ciò una eccezione per il verbo $\epsilon\iota\mu\acute{\iota}$, per non ripetere troppe volte la citazione e perchè il giovanetto, il quale traduce in greco, dovrebbe già di quel verbo conoscer bene tutte le forme.

Avvertirò finalmente che, per la mia lontananza (1) dallo stampatore, non ho riveduto mai più di una volta, e in colonna, le prove di stampa. Ma ha riveduto le prove di torchio il prof. Onorato Bambini al quale io ne rendo, per parte mia, pubbliche grazie, e pel quale domando venia al lettore benigno degli errori che, nonostante la sua molta diligenza, sono rimasti, qua e là, inosservati. Siccome però peccato confessato è mezzo perdonato, e perchè lo studioso abbia almeno un modo di schivarli, ho voluto che a tutti gli errori di cui mi sono potuto accorgere l'editore ponga rimedio con un *Errata-corrige* (comunque fosse per venir lungo) da porsi in fondo al volume; non imitando così certi altri autori e editori che fanno a meno di esso *Errata*, quasi per dare ad intendere che i loro libri sono riusciti, anche tipograficamente, perfetti.

Pistoia, Giugno 1877.

T. SANESI

(1) Da Pistoia a Prato, per verità, la lontananza sarebbe poca; ma io non sono a Pistoia che da brevissimo tempo, venutovi dall'assai più lontana Fermo.

(L'A.).

INDICE DI VERBI

AVENTI FORME IRREGOLARI

A

- ***Άγωμαι** (tema άγα), fut. άγόσομαι, aor. ήγάσθην ο ήγυσάμην, ad. verb. άγαστός.
- ***Άγειρω** (tema άγερω), fut. άγερω, perf. att. άγήγερα, pass. άγήγερα.
- ***Άγυμι** (tema άγ), fut. άξω, aor. att. έαξα, pass. έάγην, perf. έυγα con significato neutro o passivo.
- ***Άγορεύω**. Questo verbo si coniuga regolarmente; ma mentre al pres. e all'imperf. erano usitatissimi i suoi composti, esso non lo era, e s'adoprava piuttosto φημί ο λέγω. Trae poi dai temi έρω, έρε ed επ i tempi che appresso: fut. att. έρω, med. ειρήσομαι, pass. έρήσθην; aor. att. ειπον, pass. έρρήθην; perf. att. ειρηκα, pass. ειρημαι. Questi tempi servono anche in composizione; per es., άπαγορεύω, άπερω, άπειπον, άπειρηκα.
- ***Άγω** (tema άγ) forma l'aor. 2 raddoppiando il tema: onde, indic. ήγαγον, cong. άγέγω, inf. άγαγειν; aor. 1 (poco usato) ήξα; perf. att. ήκα, pass. ήμαι.
- ***Άδω**, fut. άσομαι (rarissimo άσω).
- Αιδέομαι**, fut. αιδέσομαι, perf. ήδεσμαι, aor. ήδεσθην e ήδεσάμην.
- Αινέω**, fut. att. αινέτω, pass. αινεθήσομαι; perf. att. ήνεκα, pass. ήνημαι; aor. att. ήνεσα, pass. ήνέσθην; ad. verb., αινετέος.
- Αιρέω** (tema αιρε), fut. att. αιρήσω, med. αιρήσομαι, pass. αιρεθήσομαι; perf. att. ήρηκα, pass. ήρημαι; aor. pass. ήρέθην; ad. verb. αιρετός; (tema έλ), aor. att. ειλον, inf. ειλεν, part. έλων, med. ειλόμην. — Invece del passivo αιρέομαι, nel senso di essere preso, s'adopra spesso il verbo αλισκομαι.
- Αιτάνομαι** (tema αιτθ), fut. αιεθήσομαι, aor. ήσθάμην, perf. ήσθημαι.
- Αισχύω**, perf. pass. ήσχυμαι.
- ***Άκρόμαι** (tema άκρ), fut. άκροσομαι, aor.

AM

- ήκροσάμην, perf. ήκροσμαι, aor. pass. ήκροσθην con signif. pass.; ad. verb. άκροστός.
- ***Άκούω**, fut. άκούσομαι, aor. ήκουσα, perf. άκήκου, più che perf. άκηκείν ο ήκηκείν; fut. pass. άκουσθήσομαι, aor. pass. ήκούσθην, perf. pass. ήκουσμαι.
- ***Άκροάομαι**, fut. άκροάσομαι.
- ***Άλειψω**, fut. αλείψω, perf. αλήψην, perf. pass. αλήψιμαι, aor. pass. ήλειψθην e ήλίψην, fut. pass. αλειψθήσομαι.
- ***Άλέξω** (tema αλεξ(ε)), fut. att. αλεξήσω, med. αλεξήσομαι; aor. att. ήλέξου, med. ήλεξησάμην.
- ***Άλέω** (tema αλε), fut. αλέσω e atticam. αλώ, aor. ήλεσα, perf. αλήλεκα, perf. pass. αλήλεσομαι, aor. pass. ήλέσθην, ad. verb. αλετός.
- ***Άλδήσω** (tema αλδθ), aor. ήλδανον.
- ***Άλισκομαι** (tema αλο), fut. αλώσομαι; aor. ind. έάλων, ως, ω, ουεν ecc. cong. αλώ, ής, ή, ottat. αλόην, inf. αλώμαι, partic. αλούς, ούσα, ον; perf. έάλωκα; più che perf. έαλώκειν. Questo verbo ha sempre signif. passivo: per l'attivo si supplisce con αιρέω.
- ***Άλλάσσω** e **Άλλάττω** (tema αλλαγ), fut. αλλάξω, aor. 1 pass. ήλλάχθην, aor. 2 pass. ήλλάγην.
- ***Άλλομαι** (tema άλ), fut. αλούμαι, aor. 1 ήλάμην molto usato all'ind. e al partic. αλάμενος; aor. 2 ήλδμην non usato nell'indic., ma sì nell'ottat. αλοίμην e nell'inf. αλέσθαι.
- ***Άλοάω** fut. αλοήσω ο αλοάσω.
- ***Άμαρτάνω** (tema άμαρτ), fut. άμαρτήσομαι, perf. ήμάρτηκα, aor. ήμαρτον, aor. pass. inf. άμαρτηθήναι, perf. pass. inf. ήμαρτήσθαι.
- ***Άμβλίσκω** (tema άμβλω), fut. άμβλώσω; aor. ήμβλωσα, perf. ήμβλωκα.

Αμπίχω ε

Αμπισχνέομαι, *fut.* ἀμπίσομαι; *aor. ind.* ἤμπισχον, *inf.* ἀμπισχέειν.

Ἀναβιώσκομαι (tema βιω), con signif. trans. *aor.* ἀνεβιωτάμην; con signif. intrans. *fut.* ἀναβιώτομαι; *aor.* 3 ἀνεβίω, *ως, ω ecc. inf.* ἀναβιῶναι; *perf.* ἀναβιῶκα. L' *aor.* 1 ἀνεβιώτα è assai raro.

Ἀνκίνομαι è usato solo al *pres.*, all' *imperf.* ἠναικόμεν e all' *aor.* ἠναικόμεν.

Ἀνάλισκω (tema ἀναλω), *fut.* ἀναλώσω, *aor.* ἀνάλωσα e ἀνήλωσα, *perf.* ἀνάλωκα e ἀνήλωκα, *aor. pass.* ἀναλώσθην e ἀνήλώσθην.

Ἀπεχθάνομαι (tema ἐχθ), *fut.* ἀπεχθήσομαι; *perf.* ἀπέχθημαι; *aor.* ἀπεχθήσθην.

Ἀπολαύω, *fut.* ἀπολαύσομαι.

Ἀρέσκω (tema ἀρε), *fut.* ἀρέσω, *aor.* ἤρεσα, *aor. med.* ἤρεσάμην, *perf. att.* ἀρήρεκα, *pass.* ἤρεσμαι, *aor. pass.* ἤρέσθην, *ad. verb.* ἀριστός, ἀρεστέος.

Ἀρκέω, *fut.* ἀρκέσω, *aor.* ἤρκεσα.

Ἀρμόττω, *fut.* ἀρμόσω, *perf. pass.* ἤρμωσμαι, *aor. pass.* ἤρμώσθην.

Ἀρόω, *fut.* ἀρόσω, *aor.* ἤροσα, *aor. pass.* ἤρόσθην.

Ἀρπάξω, *fut.* ἀρπάσω ο ἀρπάσομαι ο ἀρπάξω, *aor. pass.* ἤρπάσθην, *aor.* 2 ἤρπάγην, *ad. verb.* ἀρπαστός, ἀρπακτέος.

Ἄρῶ ο Ἄρύτω, *fut.* ἀρύτω, *aor.* ἤρυσσα, *perf. pass.* ἤρυσμαι.

Ἀυξάνω ο Αὐξέω (tema αὐξ), *fut. att.* αὐξήσω, *med.* αὐξήσομαι, *pass.* αὐξηθήσομαι; *aor. att.* ἠύξασα, *pass.* ἠύξασθην; *perf. att.* ἠύξηκα, *pass.* ἠύξημαι.

Ἄχθομαι (tema ἀχθ), *fut.* ἀχθέσομαι, *pass.* ἀχθεσθήσομαι, *aor. pass.* ἠχθέσθην.

B

Βαδίξω, *fut.* βαδιῶμαι.

Βαίνω (tema βα), *fut.* βήτομαι; *aor. ind.* ἔβην, *ης, η, ημεν ecc., cong.* βῶ, βῆς ecc. *otlat.* βαίνω, *ης, ecc. imperat.* βῆθι, βήτω, *inf.* βῆναι, *part.* βᾶς, βᾶτα, βάν; *perf. ind.* βέβηκα, *inf.* βεβῆναι, *part.* βεβῶς; *ad. verb.* βεπτός. — Il verbo semplice βαίνω non è usato in prosa che al *pres.* e all' *imperf.*; ma si usano tutti i tempi nei composti συμ-βαίνω, ἀπο-βαίνω ecc.

Βάλλω (tema βαλ), *fut.* βαλώ; *aor.* 2 *att.* ἔβαλον, *med.* ἐβαλόμην; *perf. att.* βέβληκα, *pass.* βέβλημαι; *aor. pass.* ἐβλήθην; *ad. verb.* βλητέος.

Βαπτω, (tema βαπ), *fut.* βάψω; *perf. att.*

βέβαυκα, *pass.* βέβαυμαι; *aor.* 2 *pass.* ἐβάψην.

Βαστάζω (tema βασταγ), *aor. pass.* ἐβαστάχθην, *ad. verb.* βαστακτός, βαστακτέος; ma il *fut.* βαστάσω.

Βιβρώσκω (tema βρω), *fut.* βρώσομαι, *aor.* ἔβρωσα, che però non si trovano nei buoni scrittori attici; *perf. att.* βέβρωκα, *pass.* βέβρωμαι.

Βιώνω (tema βιω) che al *pres.* e all' *imperf.* è supplito dagli attici con βιοτεύω ο ζῶ; *fut.* βιώτομαι; *aor. ind.* ἐβίω, *ως, ω, ecc., cong.* βιώ, ῶς, ecc., *otl.* βιῶν, *ης, ecc. inf.* βιῶναι, *part.* βιούς (gen. οντος), οὔσα (gen. ης) ον (gen. οντος); *perf.* βεβίωκα.

Βλάπτω (tema βλαβ), *fut.* βλάψω; *perf. att.* βέβλακα, *pass.* βέβλαυμαι; *aor. pass.* ἐβλάφθην ed ἐβλάψην.

Βλαστάνω (tema βλαστ), *fut.* βλαστήσω *aor.* ἐβλαστον; *perf.* ἐβλάστηκα.

Βλέπω, *fut.* βλέψω e βλέψομαι; *aor.* ἔβλεπα. Gli altri tempi non sono usati.

Βλίττω, *fut.* βλίτω; *aor.* ἔβλισα.

Βοάω, *fut.* βοήτομαι.

Βόσκω (tema βοσκ) *fut.* βοσκήσω; (tema βο) *ad. verb.* βοτός.

Βούλομαι (tema βουλ) alla 2 pers. dell' *indic. pres.* βούλει; *imperf.* ἠβουλόμην; *fut.* βουλήσομαι; *aor.* ἐβουλήσθην; *perf.* βεβούλημαι.

Γ

Γαμέω (tema γαμ), *fut.* γαμῶ e negli scritti posteriori γαμήσω; *fut. med.* γαμοῦμαι; *aor.* ἔγαμη e nei posteriori anche ἐγάμησα; *perf. att.* γεγάμηκα, *pass.* γεγάμημαι; *aor. pass.* ἐγαμήσθην.

Γελάω, *fut.* γελάτομαι, *aor.* ἐγέλασα, *aor. pass.* ἐγέλασθην, *fut. pass.* γελασθήσομαι, *perf. pass.* γεγέλασμαι.

Γεύω, *perf. pass.* γέγευμαι, *aor. pass.* ἐγεύσθην, *ad. verb.* γευστέον.

Γηθέω (tema γηθ) è poetico; in prosa si usa solamente il *perf.* γέγηθα con valore di presente.

Γηράσκω (tema γηρα), *fut.* γηράσομαι e più raram. γηράσκω; *aor. ind.* γηρᾶναι e raram. γηρᾶσαι; *perf.* γεγῆρακα.

Γίνομαι (tema γεν), *fut.* γενήτομαι; *aor.* ἐγενόμην; *perf.* γεγένημαι; *perf.* 2 γέγονα; *più che perf.* ἐγεγενήμην, ἐγεγονέναι.

Γινώσκω (tema γινώ), *fut.* γνώτομαι; *aor. att. ind.* ἔγνω, *ως, ω ecc., imperat.* γνώθι, γνώτω ecc., *cong.* γνώ, ῶς, ῶ ecc.,

ott. γνοίνη, ης ecc., *inf.* γνῶναι, *part.* γνούς, γνούσα, γνόν; *perf. att.* ἔγνωκα, *pass.* ἔγνωμαι; *aur. pass.* ἐγνώσθην; *ad. verb.* γνωστός, γνωστίος.

Γλύρω, *perf. pass.* γέλυμμαί ed ἔγλυμμαί; *aur. pass.* ἐγλύφθην ed ἐγλύφην.

Γράφω, *perf.* γέγραφα, *aur. pass.* ἐγράφη, *ful. pass.* γραφήσομαι.

Δ

Δάκνω (tema δακ), *aur.* ἔδακον; *ful.* δήξομαι; *perf.* δέδηκα; *aur. pass.* ἐδήχθην.

Δαρδάνω (tema δαρδ), più spesso il composto κατα-δαρδάνω, *ful.* δαρδητόμαι, *perf.* δεδάρθηκα; *aur.* ἔδαρθον.

Δείδα ο Δείδοικα, V. Δείδο.

Δεῖ, verbo impersonale, *cong.* δεῖη; *ott.* δεῖσι; *inf.* δεῖν; *partic.* δεῖον; *imperf.* ἔδει; *ful.* δεήσαι; *aur.* ἐδέησα.

Δείδω, *ful.* δεῖσομαι, *aur.* ἔδειτα; (tema δε) *perf. sing.* con signif. di presente δεῖαι, δεῖαις, δεῖαι, plur. δεῖαίμιν, δεῖαίτε, δεῖσαι, du. δεῖταον, δεῖταον; *più che perf. sing.* ἐδέδιον, ἐδέδιεις, ἐδέδιει, plur. ἐδέδιδαίμιν, ἐδέδιδαίτε, ἐδέδιδαίον, du. ἐδέδιταον, ἐδέδιταίτην; *cong.* δεδῖαι ecc.; *ott.* δεδῖαιην ecc.; *imperat.* δεδῖαι, δεδῖτω ecc.; *inf.* δεδῖάναι; *part.* δεδῖαι, δεδῖαίτη, δεδῖαίως ecc. Si usa spesso dagli atticisti anche il *perf.* 1 δεῖδοικα, ας, ε ecc.

Δείκνυμι, V. la Gramm.

Δείνω, *aur.* ἔδειμα, *perf.* δέδηκα.

Δείρω, *ful.* δερῶ, *aur.* ἔδειρα, *aur. pass.* ἐδάρθην ed ἐδάρην, *perf. pass.* ἐδάρμαι.

Δέχομαι, *ful.* δεξομαι, *perf.* διέημαι, *più che perf.* ἐδεξάμην, *aur. pass.*, che ha anche significato passivo, ἐδέχθην.

Δέψω, *ful.* δεψήσω.

Δέω, mancare, *ful.* δεήσω, *aur.* ἐδέησα, *perf.* δεδέηκα. Medio, *deōμαι, ful.* δεήσομαι, *aur.* ἐδεήθην. Per la terza persona dei tempi attivi di questo verbo usato impersonalm. nel senso di bisognare, V. δεῖ. — Le forme del medio non si contraggono.

Δέω, legare, *ful.* δήσω, *aur.* ἔδηκα, *perf. att.* δέδεκα, *perf. pass.* δέδεμαι, *aur. pass.* ἐδέθηην, *ful. pass.* δεθήσομαι, *ad. verb.* δετός, δετέος. Benchè i temi monosillabi in ε non ammettano altra contrazione che quella in ει, δέω ammette anche le contrazioni in ου ed in ω; per es.: *imperf.* ἔδου per ἔδειον; *part.* δῶν per δέων, e al neutro δού per δειον ecc.;

così al medio e *pass.* δούμαι, δούμεθα δούνται, δούμενος.

Διαιτάω ammette doppio aumento: *imperf.* διήτων ο ἐδιήτων; *aur.* διήτησα ο ἐδιήτησα; *perf.* δεδιήτηκα.

Διακονέω ammette così l'aumento sillabico come il temporale: *imperf.* ἐδικόνουσιν e διηκόνουσι; *aur.* ἐδικόνησα e διηκόνησα.

Διδάσκω (tema διδαχ), *ful.* διδάξω; *aur.* ἐδίδαξα; *aur. pass.* ἐδιδάχθην; *perf. att.* δεδίδαχα; *perf. pass.* δεδίδαγμαί.

Διδράσκω (tema δρα) si usa solo in composizione, ἀπο-διδράσκω, ἐκ-διδράσκω, ecc.; *ful.* δράσομαι; *perf.* διδραμαι; *aur. ind.* ἔδραον, ας, α, αμιν, ατε, ασαν ο αν; *cong.* δρῶ, ἄς, ἄ, ὦμιν, ἄτε, ὦσι, *ott.* δραίτην, ης, ecc.; *inf.* δρᾶναι; *part.* δράς, δρᾶσα, δρᾶν.

Δίδωμι. V. la Gramm.

Διψῶ contrae α con ε ed η in η invece che in α. Del resto è regolare.

Διώκω, *ful.* διώξω e διώξομαι; *perf.* διδιώχα.

Δράσομαι, *ful.* δράξομαι.

Δράω, *ful.* δράσω; *aur.* ἔδρακα; *perf. att.* ἐδρακα; *pass.* διδραμαι e raram. διδραμαι; *aur. pass.* ἐδράσθην, *ad. verb.* δραστούον.

Δύναμαι (tema δυνα) 2 pers. *sing.* δύνασαι e più di rado δύνη; *imperf.* ἐδυνάμην e ἠδυνάμην, 2 pers. ἐδύω e ἠδύω; *ful.* δυνήσομαι; *aur.* ἐδυνήθην e più raram. ἐδυνάσθην; *perf.* διδύνημαι. *Cong.* δύνωμαι, δύνη, δύνηται ecc., *Ott.* δυνάιμην, δύναιο, ecc.

Δύω e Δύνω (tema δυ), *ful.* δύσω, *aur.* ἔδυσα, *perf.* δέδυκα (intrans.), *aur. pass.* ἐδύσθην. Medio *δύομαι* (soltanto intrans.); *ful.* δύσομαι; *aur. ind.* ἔδου, υς, υ, υμεν ecc.; *cong.* δύω, ης, ecc.; *ott.* δούην, ης, ecc.; *imperat.* δούθι, δούτω, ecc.; *inf.* δύναι; *part.* δύς, δύσα, δύν, *gen.* δύντος, ecc.

Ε

Ἐάω, *imperf.* εἶων, ας, ο, ecc.; *ful.* εἶσω; *aur.* εἶασα; *perf.* εἶκα; *aur. pass.* εἶάσθην.

Ἐγείρω (tema ἔγερ), *ful.* ἔγερῶ; *aur.* ἤγειρα; *perf. att.* ἐγήγερκα, *pass.* ἐγήγεραμαι; *aur. pass.* ἠγήρθην; *perf.* 2 con signif. intrans. ἐγήγηρα.

Ἐξομαι (tema ἐδ), *ful.* ἐδοῦμαι.

Ἐθέλω ο Θέλω, *imperf.* ἤθελον; *ful.* ἐθε-

- λήσω e διλήσω; aor. ἠδέλησα; perf. ἠδέληκα.
- *Εδέξω ha l'aumento in *ει* invece che in *η*.
- Εἶμι, *essere*, V. la Gramm.
- Εἶμι, *andare*, V. la Gramm.
- Εἶργυμι e Εἶργω, fut. εἶρξω; aor. εἶρξα, partic. ἐρξας; aor. pass. εἶρχθην; perf. pass. εἶργμυ.
- Εἴωθα (tema εἴθ) sono solito, perf. con signif. di presente; partic. εἴωθός, υἴα, ός, gen. ότος, υἴας.
- *Εκκλησιάζω, imperf. ἐξεκλησιάζου e, più raram. ἠκκλησιάζου.
- *Ελάωω (tema ἐλα), fut. ἐλάω e atticam. ἐλῶ, ἄς, ἄ, ecc.; aor. ἤλασα; perf. att. ἐλήλακα, pass. ἐλήλασμαι e ἐλήλαμαι; aor. pass. ἤλάσθην e ἤλάθην; ad. verb. ἐλατέος.
- *Ελέγχο (tema ἐλεγ), perf. pass. ἐλήλεγμαι, ἐλήλεγξει, ἐλήλεγται, ecc.; aor. pass. ἤλεγχθην.
- *Ελίσω, fut. ξω, ha l'aumento in *ει* e non in *η*.
- *Εἰλω, imperf. εἴλων; fut. ἐλξω; aor. εἴλκω; perf. att. εἴλκωκα, pass. εἴλκωμαι; aor. pass. εἴλκωσθην; fut. ἐλκωσθήσομαι.
- *Εἶμι, fut. ἐμέσω ed ἐμοῦμαι; aor. ἤμεσα; perf. ἐμήμικα; perf. pass. ἐμήμεσμαι.
- *Εἴνυμι (tema εἶς) dai prosatori non è usato che nel composto ἀμφι-εἴνυμι; imperf. ἠμφιένυμι; fut. ἀμφιέτω, atticam. ἀμφιέτω; aor. ἠμφίεσα. Medio: fut. ἀμφιέσομαι; perf. ἠμφιέσμαι, inf. ἠμφιέσθαι; aor. ἀμφιέσθην.
- *Εὐαχλῆω, imperf. (con doppio aumento) ἠνώχλωμι; aor. ἠνώχλωσα.
- *Εοικα (tema εἰ) perf. con signif. di presente che si coniuga in tutti i modi come un perfetto ordinario. Più che perf. con signif. d'imperf. ἐώκειν, εις ecc. partic. εοικώς ed εἰκώς, femm. εοικυῖα ed εἰκυῖα ecc.
- *Εορτάζω riceve l'aum. temp. sull'ο e non sull'ε: imperf. ἐώρταζο.
- *Επρωμαι, imperf. εἰπόμην; fut. ἐφρωμαι; aor. ind. ἐσπόμην imperat. σποῦ, inf. σπέσθαι.
- *Εράω è usato in prosa soltanto al pres. e all'imperf. Le altre forme le prende dal poet. ἐραμαι; fut. ἐρασθήσομαι; aor. ἠράσθην.
- *Εργάζομαι, imperf. εἰργαζόμην; fut. ἐργάσομαι; aor. εἰργασάμην; perf. εἰργασμαι.
- *Εοσιδω, perf. att. ἐρήρεικα, pass. ἐρήρεισμαι.
- *Ερίσσω, fut. ἐρίσω; aor. ἠρεσα.
- *Ερπω, imperf. εἶσπον, non si usa che in questi due tempi.
- *Ερῶω, fut. ἐρῶήτω; aor. ἠρῶήσα; perf. ἠρῶήκα.
- *Ερχομαι (tema ἐρχ), imperf. ἠρχόμην. Gli altri modi del pres. gli Attici li tolgono da εἶμι. — Dal tema ἐλ(υ)θ si forma l'aor. ind. ἤλθον, imperat. ἐλθῆ, cong. ἐλθω, ott. ἐλθοιμι, inf. ἐλθεῖν, partic. ἐλθών; perf. ἐλήλυθα; fut. ἐλεύσομαι al quale nella prosa si preferisce εἶμι.
- *Εσθίω (tema ἐσθι), imperf. ἠσθιου. Gli altri tempi si formano dai temi ἐθ, φαγ; aor. ἐφαγον; fut. ἐδομαι, perf. att. ἐθήδωκα, pass. ἐθήδεσμαι; aor. pass. ἠθέσθην.
- *Εστιάω forma l'aumento per *ει*. Fut. ἐστιάσω.
- Εὐδω, imperf. ηὔδον; fut. εὐδήσω. Ma per lo più è usato nel composto καθ-εὐδω; imperf. καθηῦδον ed ἐκάτευδον; perf. καθεῦδηκα.
- Εὐρίσκω (temi εὐρε ed εὔρ), fut. att. εὐρήσω, pass. εὐρεθήσομαι; perf. att. εὐρήκα, pass. εὐρήμαι; aor. att. εὔρον, med. εὐρόμην, pass. εὐρέθην; ad. verb. εὐρετέος.
- *Εχω (temi ἐχ, σχ e σχε), imperf. εἶχον; fut. att. ἐξω e σχήτω; fut. med. ἐξομαι e σχήσομαι; perf. ἐσχικα; aor. ind. ἐσχον, cong. σχῶ, σχῆς ecc. (in compos. παράσχοιμι, ott. σχοίην, ης, ecc. (in composiz. παράσχοιμι, οἰς, ecc.), imperat. σχῆς ecc., inf. σχεῖν, part. σχόν; ad. verb. σχετέος.
- *Εψω (tema ἐψ(ε)) fut. att. ἐψήτω, med. ἐψήσομαι; aor. att. ἠψησα, med. ἠψησάμην; perf. med. ἠψημαι; aor. pass. ind. ἠψήσθην, part. ἐψηθεῖς ed ἐψθεῖς; ad. verb. ἐψητός ed ἐψθός.

Ζάω preferisce contrarre in *η* dove regolarmente dovrebbe contrarre in *α*: quindi ζω, ζῆς, ζῆ, ζωμεν, ζῆτε, ζῶσι; imperf. ἔζω, ἔζης, ἔζη, ecc.; inf. ζῆν.

Ζεύγνυμι (tema ζυγ), fut. ζεύξω; aor. ἔξευξα, aor. pass. ἐζεύχθην e più spesso aor. 2 ἐζύχην; perf. pass. ἔξευγμα.

Ζέω, fut. ζέσω; aor. ἔζεσα; perf. pass. ἔξεσμαι.

Ζώνυμι (tema ζω), fut. ζώτω; aor. att. ἔζωσα, med. ἐζωτάμην, pass. ἐζώσθην;

perf. att. ἔζωκα, pass. ἐζώσμαι; ad. verb. ζωστός.

Η

Ἦδομαι, fut. ἠσθήσομαι, aor. ἠσθην.

Ἦμαι (tema ἦς) perf. con signific. di presente: ἦμαι, ἦσαι, ἦσται, ἦμεθα ecc.; Inf. ἦσθαι; part. ἦμενος; imperat. ἦτο, ἦσθω, ecc.; più che perf. con signif. d'imperf. ἦμην, ἦτο, ἦστο, ecc. Nella prosa attica si ha solo nel composto κάθημαι.

Θ

Θάλλω (tema θαλ), aor. 2. ἔθαλον; perf. τέθηλα.

Θάπτω (tema ταρ) fut. θάψω; perf. att. τέταρα pass. τέταμμαι; aor. 2 pass. ἐτάρην.

Θαυμάζω, fut. θαυμάσομαι.

Θέλω, V. Ἐθέλω.

Θέω dal tema θευ forma il fut. θεύσομαι; per gli altri tempi si supplisce col verbo τρέχω.

Θεγκνύω (tema θηγ) fut. θιξομαι, aor. ἐθιγού.

Θλάω (tema θλα) fut. θλάσω, aor. ἔθλασα, perf. pass. τέθλασμαι, aor. pass. ἐθλόσθην, ad. verb. θλαστός, θλαστέος.

Θνήσκω (tema θνα, metatesi di θαν), fut. θανοῦμαι; aor. ἔθανον; perf. ind. τέθνηκα (al plur. τέθναμεν, τέθνατε, τέθνασθε) cong. τεθνήκω, ott. τεθνήκη, inf. τεθνήσκαι, part. τεθνεώς, τεθνεώσα, τεθνεός; più che perf. ἐτεθνήκειν, 3 plur. ἐτέθνασαν; fut. 3 τεθνήξομαι che serve spesso di fut. ordinario. Di questo verbo semplice i prosatori attici adoprano l'aor. e il perfetto; non usano le altre forme che nel composto ἀποθνήσκω.

Θραύω, perf. pass. τέθραυσμαι, aor. pass. ἐθραύσθην.

Θρύπτω (τρυρ) aor. 2 pass. ἐτρύφην.

Θρώσκω, tema θρω metat. di θρο da cui fut. θροῦμαι, aor. ἔθροον.

I

Ἰάομαι, fut. ἰάσομαι, aor. ἰασάμην; aor. pass. ἰάσθην.

Ἰάω e

Ἰᾶω non s'adopra che al pres. e all'imperf.; ma è molto usato il composto καθίζω:

imperf. ἐκάθιζον; fut. καθιῶ, εἶς, εἴ ecc.; fut. med. καθιζήσομαι; aor. ἐκάθισα; aor. med. ἐκαθισάμην.

Ἰημι, Attivo. Pres. ind. ἴημι, ἴης, ἴησι, pl. ἴεμεν, ἴετε, ἴασι; cong. ἴω, ἴης ecc.; ott. ἴειν e ἴοιμι, ἴίσης e ἴοις ecc.; imperat. ἴει; inf. ἰέναι; part. ἰίσις, ἰίτσα, ἰέν; Imperf. ἴην, ἴις, ἴει, plur. ἴεμεν, 3^a ἴεσαν; aor. ἦκα ecc.; fut. ἦσω; perf. εἶκα. — Medio. Pres. ind. ἰεμαι ecc.; cong. ἰώμαι, ἰῶ ecc.; ott. ἰίμην e ἰοίμην; imperat. ἴετο ed ἴου, ἰέσθω ecc.; inf. ἰεσθαι; part. ἰέμενος. Imperf. ἰέμην ecc.; aor. ind. εἶμην ο ἠκάμην; cong. ὤμαι; ott. εἶμην ο οἶμην; inf. ἔσθαι; part. ἔμενος; fut. ἦτομαι; perf. εἶμαι. Molte di queste forme non si usano che nei composti.

Ἰκνέομαι (tema ικ) non si ha, in prosa, che nei composti ἀφικνέομαι, ἐξικνέομαι ecc.; fut. ἴξομαι; aor. ἰκόμην; perf. ἴγμαι.

Ἰλάσομαι (tema ἰλα) fut. ἰλάσομαι; aor. med. ἰλασάμην; aor. pass. ἰλάσθην.

Ἰμάσσω, aor. ἴμασα.

Ἰπταμαι, meglio πίτομαι, V.

Ἰστημι, V. la Gramm.

Κ

Καθαίρω (tema καθαρ), fut. καθαρῶ; aor. ἐκάθηρα; perf. pass. κικάθαρμαι; aor. pass. ἐκαθάρθην.

Καίω e Atticam. Κάω (tema καυ), fut. καύσω, pass. καυθήσομαι; aor. ἔκαυσα, pass. ἐκαύσθην; perf. κέκκυκα, pass. κέκυμαι.

Καλέω (tema κλε), fut. καλέσω, Atticam. καλώ; aor. ἐκάλεσα; (tema κλη metat. di κλ), perf. κέκληκα, pass. κέκλημαι; aor. pass. ἐκλήσθην; fut. anter. κληθήσομαι; ad. verb. κλητός, κλητέος.

Κάμνω (tema κκμ e per metat. κμη), fut. καμοῦμαι; aor. ἔκαμον; perf. κέκμηκα.

Κάμπτω (tema καμπ), perf. pass. κέκαρμαι, κέκαρψαι, κέκαμπται ecc.

Κεῖμαι (tema κει) perf. con signif. di presente. Ind. κείμαι, κείσαι, κείτηι, ecc.; cong. κέωμαι, η, ηται, ott. 3^a sing. κείτο, 3^a pl. κείντο; imperat. κείσο, κείσθω ecc.; inf. κείσθαι; part. κείμενος. Imperf. ἐκείμην, ἔκειτο ecc. Fut. κείσομαι.

Κεῖρω, fut. κερῶ, aor. ἔκειρα, perf. pass. κέκαρμαι, aor. pass. ἐκάρην.

Κελεύω, perf. pass. κέκλευσμαι; aor. pass. ἐκλεύσθην.

- Κεράννυμι (tema κερα), *fut.* κεράσω ο *atticam.* κεραῖ, ᾗς, ᾗ; *aor.* ἐκέρασα; *aor. pass.* ἐκεράσθην; (tema κρα), *perf. att.* κέκραχα, *pass.* κέκραμαι; *aor. pass.* ἐκράσθην.
- Κερδαίνω, *fut.* κερδαίνῳ; *aor.* ἐκέρδανα, *inf.* κερδᾶναι e κερδῆναι; *perf.* κεκέρδηκα e più tardi κεκέρδακα.
- Κηρύσσω (tema κηρυκ), *fut.* κηρύξω, *perf.* κηκήρυχα.
- Κίχρημι (tema χρα), *fut.* χήρῳ, *aor.* ἐχρησα, *perf.* κέχρηκα. *Medio* κίχραμαι, *fut.* χήρσομαι, *aor.* ἐχρησάμην.
- Κλάζω (tema κλαγγ), *fut.* κλάξω, *aor.* 1 ἐκλαγξα, *perf.* κέκλαγγα; (tema κλαγ), *aor.* 2 ἐκλαγον, *perf.* κικληγγα.
- Κλαίω e *atticam.* Κλάω *piangere* (tema κλυ), *fut.* κλαύσομαι e κλαυσούμαι, *aor.* ἐκλαυσα, *pass.* ἐκλαύσθην; *perf. pass.* κέκλαυμαι.
- Κλάω, *rompere*, *fut.* κλάσω, *perf. pass.* κέκλασμαι, *aor. pass.* ἐκλάσθην.
- Κλείω, *fut.* κλείσω, *perf. pass.* κέκλειμαι e κέκλεισμαι, *aor. pass.* ἐκλείσθην.
- Κλέπτω (tema κλεπ), *fut.* κλέψω e più spesso κλέψομαι; *perf. att.* κέκλορα, *pass.* κέκλεμμαι, *aor.* 1 *pass.* ἐκλέφθην, *aor.* 2 ἐκλάπην.
- Κνάω all'a nascente dalla contrazione preferisce sostituire η.
- Κόπτω (tema κοπ), *fut.* κοψῳ, *aor.* ἐκοψα; *perf.* κέκορα; *perf. pass.* κέκομμαι; *aor.* 2 *pass.* ἐκόπην.
- Κορέννυμι (tema κορε) *fut.* κορέσω, *atticam.* κοραῖ; *aor. att.* ἐκόρησα, *med.* ἐκορεσάμην, *pass.* ἐκορέσθην; *perf. pass.* κεκόρημαι.
- Κράζω (tema κραγγ), *fut.* κερκράζομαι; *aor.* ἐκραγον; *perf.* che si usa spesso con signif. di presente, κέκραγα; *imperat.* κέκραχθι; *più che perf.* ἐκεκράγειν.
- Κρέμαμαι (tema κρεμα), *cong.* κρεμάμαι, *att.* κρεμάην; *fut.* κρεμάσομαι.
- Κρεμάννυμι (tema κρεμα), *fut.* κρεμάσω ο *atticam.* κρεμαῖ, ᾗς ecc.; *aor. att.* ἐκρέμασα, *med.* ἐκρεμασάμην, *pass.* ἐκρεμάσθην; *fut. pass.* κρεμασθήσομαι; *perf. pass.* κεκρέμασμαι; *ad. verb.* κρεμαστός, κρεμαστός.
- Κρίνω, *fut.* κρινῳ; *aor.* ἐκρινα, *pass.* ἐκρίθην; *perf.* κέκρικα, *pass.* κέκριμαι, 3^a plur. κέκρινται. — Il composto Ἀποκρίνομαι, *rispondere*, *fut.* ἀποκρινούμαι, *fa all' aor.*, indifferentemente, ἀπεκρίνάμην ο ἀπεκρίθην.
- Κρούω, *perf. pass.* κέκρουσμαι, *aor. pass.* ἐκρούσθην.
- Κρύπτω (tema κρυφ ο κρυβ), *fut.* κρύψω; *aor.* ἐκρυφα; *perf. pass.* κέκρυμμαι; *aor. pass.* ἐκρύφθην, e, nei meno antichi, ἐκρύβην.
- Κτάομαι (tema κτα), *perf. ind.* κέκτημαι, *cong.* κεκτάμαι, κικτῆ, κικτῆται ecc., *att.* κεκτόμην ο κικτῆμην ecc.; *aor. pass.* ἐκτῆθην.
- Κταίνω, *fut.* κτεινῳ; *aor.* 1 ἐκτεινα; *aor.* 2 ἐκτανου; *aor. pass.* ἐκτάθην; *perf.* ἐκτανυ e, in seguito ἐκτόνηκα; *perf. pass.* ἐκταμαι. In prosa però è preferito il composto ἀποκτείνω e pel suo passivo ἀποθνήσκω.
- Κυλίνδω, *fut.* κυλίσω; *aor.* ἐκύλισα; *aor. pass.* ἐκυλίσθην; *perf. pass.* κεκύλισμαι.
- Κυνέω (tema κυ), *fut.* κύσω, *aor.* ἐκυσα. Il composto προς-κυνέω è regolare.

Λ

- Λαγχάνω (tema λαχ), *aor.* ἔλαχον; *fut.* λήξομαι; *perf.* εἴληχα; *perf. pass.* εἴληγμαι; *aor. pass.* ἐλήχθην.
- Λαμβάνω (tema λαβ), *aor. ind.* ἔλαβου, *imperat.* λαβέ, *cong.* λάβου, *inf.* λαβεῖν; *fut.* λήψομαι; *fut. pass.* ληψθήσομαι; *perf.* εἴληφα; *perf. pass.* εἴλημμαι; *aor. med.* ἐλαβόμην; *aor. pass.* ἐλήφθην; *ad. verb.* ληπτίος.
- Λαυθάνω (tema λαθ), *fut.* λήσω, più spesso λήσομαι; *aor.* ἔλαθον; *perf.* λέληθα usato spesso con signif. di presente; *più che perf.* ἐλελήθειν con signif. d' imperf.; *perf. pass.* λέλησμαι.
- Λέγω, *perf. att.* εἴλογα e *pass.* εἴλεγμαι nel significato di *raccogliere*; *perf. pass.* λέλεγμαι nel significato di *dire*. In quest' ultimo significato si può coniugare anche con tempi derivati da altri temi, così: *pres.* λέγω; *imperf.* ἔλεγον; *fut.* λέξω ο ἔρω; *aor.* ἔλεξα ο εἶπον; *perf. att.* εἴρηκα; *perf. pass.* λέλεγμα ο εἴρημαι; *aor. pass.* ἐλέχθην ο ἔρρήθην. *Ad. verb.* λεκτέος ο ῥήτέος. Il composto medio δια-λέγομαι si coniuga: *imperf.* διελεγόμην; *fut.* διαλέξομαι; *aor.* διέλεχθην; *perf.* διελεγμαι; *più che perf.* διελέγμην. *Ad. verb.* διαλεκτέος.
- Λείπω (tema λιπ), *fut.* λείψω; *aor.* ἔλιπον, *perf.* λέλοιπα; *perf. pass.* λέλειμμαι; *aor. pass.* ἐλείφθην; *fut. pass.* λειψθήσομαι; *fut.* 3 λελείψομαι.

Ἀεῶν, aor. pass. ἐλεύσθην.

Λούω è regolare, ma presso gli Attici riceve una contrazione particolare che consiste nella sparizione dell'ε e dell'ο dopo il dittongo ου: ἔλου per ἔλουε, λούμα per λούομαι, λούμεν per λούομεν ecc.

Μ

Μαίνομαι (tema μαν), fut. μανοῦμαι; perf. con significato di pres. μέμνηται; più che perf. con signif. d'imperf. ἐμεμνήην; aor. ἐμάνην.

Μαθάνω (tema μαθ), fut. μαθήσομαι; aor. ἔμαθον; perf. μεμάθηκα. Ad. verb. μαθήτιος.

Μαρτυρέω, medio μαρτυρόμαι e μαρτύρομαι. Per lo più regolare: fut. μαρτυρήσω ecc., ma aor. med. ἐμαρτυράμην e inf. μαρτύρουσθαι.

Μάχομαι (tema μαχ(ε)), fut. μαχοῦμαι; aor. ἐμαχεσάμην; perf. μεμάχημαι. Ad. verb. μαχητέος ο βραχητέος.

Μεθύσκω (tema μεθ), fut. μεθύσω; aor. ἐμέθυσα; fut. pass. μεθυσθήσομαι; aor. pass. ἐμεθύσθην.

Μέλει imperson., imperf. ἔμελει; fut. μελήσει; aor. ἐμέλησε; perf. μεμέληκε; più che perf. ἐμεμελήκει. Anche il partic. neutro ha tutti i suoi tempi: pres. μέλον; fut. μελήσον; aor. μελήσαν; perf. μεμελήκός. Ad. verb. μελήτιον.

Μέλλω (tema μελλ(ε)), fut. μελήσω; aor. ἤμελλεσα ed ἐμέλλεσα.

Μίλομαι (tema μελ(ε)), fut. μελήσομαι, aor. ἐμελήσθην con significato ora attivo ora passivo, è usato per lo più nei composti ἐπι-μίλομαι, μετα-μίλομαι.

Μίμνημαι, V. Μιμνήσκω.

Μίμφομαι non ha perfetto.

Μένω (tema μεν(ε)), fut. μενώ; aor. ἔμεινα; perf. μεμύνηκα; più che perf. ἐμμεμνήκειν.

Μίγνυμι e Μιγνύω (tema μν), fut. μίξω, aor. ἔμιξα; aor. pass. ἐμίχθην ed ἐμίγη; perf. μέμγηται; fut. 3 μεμίξομαι; fut. pass. μιχθήσομαι.

Μιμνήσκω (tema μνη), fut. μνήτω; aor. ἔμνησα; aor. pass. ἐμνήσθην; fut. pass. μνησθήσομαι; fut. perf. μεμνήσομαι; perf. ind. con signif. di pres. μέμνηται; imperat. μέμνησε; cong. μεμνώμεν; ott. μεμνώμεν e μεμνήμεν, ησ, ητο ecc.

Μύζω (tema μυζ(ε)), fut. μυξήσω; aor. ἐμύζησα.

Μυκάσκει (tema μυκ), aor. ἔμυκον; perf. μέμυκα.

Ν

Νέμω (tema νεμ(ε)), fut. νεμῶ, med. νεμοῦμαι; aor. ἔνευκα, med. ἐνευράμην; perf. νενέμηκα; aor. pass. ἐνεμῆσθην. Ad. verb. νεμητέον.

Νίω, nuotare (tema νευ), fut. νεύσομαι; aor. ἔνευσα; perf. νένευκα; ad. verb. νευστέον.

Νίջω (tema νιβ), fut. νίψω; aor. ἔνιψα; perf. pass. νένιψμαι.

Νυστάζω, fut. νυστάξω e νυστάτω.

Ξ

Ξέω, fut. ξέτω; aor. ἔξεσα; perf. pass. ἔξεσμαι.

Ξυρίω, medio Ξύρομαι (tema ξυρ(ε)), fut. ξυρήσομαι; aor. ἐξυράμην; part. perf. pass. ἐξυρημένος.

Ξύω, aor. pass. ἐξύσθην.

Ο

Ὀδύρομαι, fut. ὀδυροῦμαι.

Ὄζω (tema ὄζ(ε)), fut. ὄξήσω; aor. ὤξησα (tema ὄδ); perf. ὄδωδα con signif. di pres.

Ὀίγνυμι e Οἶγω (tema οἶγ), fut. οἶξω; aor. ἔωξα; perf. ἔωγα ed ἔωχα; perf. pass. ἔωγμαι; aor. pass. ἐώχθην, inf. οἶχθῆναι. In prosa non si usa quasi che nei composti ἀν-οίγνυμι; δι-οίγνυμι.

Οἶδα (tema οἶδ), perf. con signif. di pres., che si coniuga: οἶδα, οἶσθα, οἶδε, plur. ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι; cong. οἶδῶ, ἦς, ἦ ecc., ott. οἶδείην, ης, ecc.; imperat. ἴσθε, ἴτω ecc., inf. οἶδῆναι; part. οἶδῶς, οἶδυτα, οἶδός. Più che perf. con signif. d'imperf. ᾔθειν, ᾔθεισθα, ᾔθει(ν), plur. ᾔθειμεν, ᾔθειτε, ᾔθεισταν. Fut. οἶσομαι. Ad. verb. οἶστέον.

Οἰδάνω e Οἰδέω, fut. οἰδήτω; aor. οἰδήσα; perf. ᾔδηκα.

Οἰμάζω, fut. οἰμάξομαι; aor. οἰμάξω.

Οἶομαι ο Οἶμαι, 2^a sing. οἶε, imperf. ᾔμην ο ᾔμην; (tema οἶ(ε)) fut. οἰήσομαι; aor. ᾔθην; inf. οἰήσθηναι, part. οἰηθείς; ad. verb. οἰητέον.

Οἶχομαι, imperf. ᾔχόμην; (tema οἶχ(ε)), fut. οἶχσομαι, perf. ᾔχηκα e οἶχωκα.

- Ἰολισθάνω e Ἰολισθαίνω (tema ὀλισθ), fut. ὀλισθήσω; aor. ὀλισθόν; perf. ὀλίσθηκα.
- Ἰόλλυμι (tema ὀλ e ὀλε), fut. ὀλώ, med. ὀλοῦμαι; aor. ὄλεσα; aor. 2 med. ὄλομην; perf. ὄλωλεκα; perf. 2 ὄλωλα con signif. intrans. Son perduto, Son rovinato.
- Ἰομνυμι e Ἰομνύω (tema ὀμ e ὀμο), fut. ὀμοῦμαι e, nei posteriori, ὀμόσοι; perf. ὀμώμοκα; perf. med. ὀμώμομαι, 3^a sing. ὀμώμοται e ὀμώμοσται; aor. pass. ὀμώσθη e ὀμώσθη.
- Ἰοίνυμι, med. ὀίνυμαι; (tema ὀνα), fut. ὀνήσω, med. ὀνήσομαι; aor. 2 med. ὀνήμην, ὀνήσο, ὀνήσο ecc., ott. ὀναίμην, imperat. ὀνήσο, inf. ὀνήσομαι; aor. pass. ὀνήσθη. Questo verbo non ha imperf. e si supplisce con ὤφελου, di ὤφελίω.
- Ἰοράω (tema ὀρα), imperf. ἐώραν, ας, α ecc.; perf. att. ἐώρακα, pass. ἐώραμαι; (tema ἰδ), aor. ind. εἶδον, cong. εἶδω, ott. ἰδοίμι, imperat. att. ἰδέ med. ἰδοῦ, inf. ἰδεῖν, part. ἰδών; (tema ὀπ) fut. con signif. att. ὀφρομαι; fut. pass. ὀφθήσομαι; aor. pass. ὤφθη, inf. ὀφθήναι; perf. pass. ὤφμαι, ὤψαι, ὤπται ecc., inf. ὤφσει.
- Ἰορύσσω e Ἰορύττω (tema ὀρυχ), perf. att. ὀρώρουκα, pass. ὀρώρουμαι.
- Ἰοτφραίνομαι (tema ὀσφρ(ε)), fut. ὀσφρήσομαι; aor. ὀτφρησάμην; aor. 2 ὀτφρήμην. Οὐρέω, imperf. ἐούρειν; fut. οὐρήσομαι.
- Ἰορείω (tema ὀρει(ε)), fut. ὠρείησω; aor. ὠρείληκα; perf. ὠρείληκα, aor. pass. ὠρείλησθη; (tema ὀρελ), aor. 2 ὠρελον, ες, ε, che s'adopra per esprimere un desiderio e corrisponde al latino *utinam*.
- Ἰοφλισκάνω (tema ὀφλ(ε)), fut. ὀφλήσω; perf. ὠφληκα; aor. ὠφλον.

Π

- Παίζω (tema παιν), fut. παίξομαι e παιξοῦμαι; (tema παιδ), aor. ἐπαίσα, perf. πέπαικα; perf. pass. πέπαισμαι. Gli scrittori posteriori dicevano all' aor. anche ἐπαίσα e al perf. pass. anche πέπαιγμα.
- Παίω, fut. παίω e παίησω; aor. ἐπαίσα, perf. πέπαικα, pass. πέπαισμαι; aor. pass. ἐπαίσθη.
- Παρουέω, imperf. ἐπαρώνου; aor. ἐπαρώνησα; aor. pass. παρώνηθη.
- Πάσχω (temi πασχ, παθ(ε), πεινθ), aor. ἐπάσθη; fut. πείσομαι; perf. πίπομαι.

- Πάω, perf. πέπαυκα, perf. pass. πέπαυμαι; aor. pass. ἐπαύθη ed ἐπαύσθη.
- Πείθω, fut. πείσοι; aor. ἐπίσα; perf. πέπεικα; perf. 2 πέποιδα, io confido, mi fido; perf. pass. πέπεισμαι; aor. pass. ἐπέισθη; ad. verb. πειστέον.
- Πεινάω contrae αι, αι, αι, αι in η anziché in α.
- Πείρω, fut. περώ; aor. ἐπειρα; perf. pass. πέπαρμαι; aor. pass. ἐπάρην.
- Πέμπο, perf. πέπομα; più che perf. ἐπέπομην; perf. pass. πέπεμμαι; aor. pass. ἐπέμψθη.
- Πέρδω, Πέρδομαι, aor. ἐπαρδόν; fut. παρδήσομαι; perf. πέπορδα.
- Πέσσω (tema πεπ), fut. πέψω; aor. ἐπέψα; perf. pass. πέπεμμαι; aor. pass. ἐπέψθη.
- Πετάνυμι (tema πετα), fut. πετάτω, alticam. πετώ; aor. ἐπέτασα; perf. pass. πέπταμαι (da πεπέταμαι); aor. pass. ἐπετάσθη.
- Πέτομαι (tema πετ(ε) e con sincope πτ), fut. πετήσομαι, ma nei prosat. attici più spesso πήτομαι; aor. ἐπτόμην, inf. πτέσθαι.
- Πήγνυμι (tema πηγ, παγ), fut. πήξω; aor. ἐπήξα; perf. 2 πέπηγα con signif. intrans.; aor. pass. ἐπήχθη, più spesso ἐπάγη; perf. pass. πέπηγμαι; fut. pass. παγήσομαι.
- Πηδάω, fut. πηδήσομαι.
- Πίμπλημι, med. πίμπλαμαι (tema πλα), fut. πλήσω; aor. ἐπλησα; perf. att. πέπληκα, med. πέπλησμαι; aor. pass. ἐπλήσθη. Nei composti ἐμ-πίπλημι, συμ-πίπλημι sparisce il μ che nel semplice si è inserito fra il raddoppiamento e il tema; ma riappareisce nell'imperf. ἐν-επίμπλην, συν-επίμπλην.
- Πίμπρημι (tema πρα), fut. πρήσω; aor. ἐπρησα; perf. πέπρηκα; perf. pass. πέπρημαι, aor. pass. ἐπρήσθη. Nel composto ἐμ-πίπρημι sparisce il μ che nel semplice si è inserito fra il raddoppiamento e il tema; ma riappareisce nell'imperf. ἐν-επίπρην.
- Πίνω (temi πιν, πι, πο), fut. πίομαι e πιούμαι; aor. ἐπιον, imperat. πίθη; perf. πέπωκα, pass. πίπομαι; aor. pass. ἐπόθη.
- Πιπράσκω (tema πρα), perf. πέπρακα, pass. πέπραμαι; aor. pass. ἐπράθη. Per l'aor. e il fut. att. si usano ἀπεπρόμην e ἀπεπρόσομαι, forme di ἀποδίδωμι.

Πίπτω (tema πιπτ, πετ, πτω), fut. πεσοῦμαι; aor. ἔπεσον e nei posteriori anche ἔπετα; perf. πίπτωκα, part. πεπτακός.

Πλάζω (tema πλαγγ), fut. πλάξω; aor. ἐπλαγξα, pass. ἐπλάχθη.

Πλάττω e Πλάττω, fut. πλάτω; aor. ἔπλασα; perf. pass. πέπλασμαι; aor. pass. ἐπλάσθη.

Πλέω, aor. pass. ἐπλέχθη ed ἐπλάκη.

Πλέω (tema πλεω), fut. πλεύσομαι e πλευσούμαι; aor. ἔπλευσα; perf. πέπλευκα, pass. πέπλευσμαι; aor. pass. ἐπέπλευσθη; ad. verb. πλευστέος.

Πλήσσω e Πλήττω (tema πληγ), fut. πλήξω; aor. ἐπλήξα; perf. πέπληγα, pass. πέπληγμαι; aor. pass. ἐπλήγη, ma nei composti ἐπλόγη, per es.: ἐξ-ἐπλόγη, κατ-ἐπλόγη; fut. pass. πληγήσομαι.

Πλύω, fut. πλυῶ; aor. ἔπλυσα, pass. ἐπλύθη ed ἐπλύθη; perf. πέπλυκα, pass. πέπλυμαι.

Πνέω (tema πνευ), fut. πνεύσομαι e πνευσούμαι; aor. ἔπνευσα, pass. ἐπνεύσθη ed ἐπνεύθη; perf. πέπνευκα, pass. πέπνευσμαι; ad. verb. πνευστέον.

Πράσσω e Πράττω (tema πραγ), fut. πράξω; perf. πέπραχα e πέπραγα, ma il secondo con signif. intrans.; perf. pass. πέπραγμαι; aor. pass. ἐπράχθη; ad. verb. πρακτέον.

Πρίσσει inf. aor. di cui l'ind. è ἐπρίσκη, il cong. πρίσμαι, l'ott. πριάκη, l'imperat. πρίσσο e πρίσι, il partic. πρίσιμος. Per il pres. il perf. e il fut. si supplisce con ὠσεόμαι.

Πρίω, perf. pass. πέπρισμαι; aor. pass. ἐπρίσθη.

Πτάρωμαι (tema πταρ), fut. πταρούμαι; aor. ἔπταρον.

Πτήσσω, fut. πτήξω; aor. ἔπτηξα; (tema πτα), aor. 2 ἔπτακον.

Πτώω, fut. πτώω; aor. ἔπτωσα; perf. pass. ἔπτωσμαι; aor. pass. ἐπτύσθη.

Πυθάνομαι (tema πυθ), fut. πύτομαι; aor. ἐπυθόμην; perf. πέπυσμαι.

P

Ρέω (tema ρευ, ρυ), fut. ρυήσομαι, di rado ρεύσομαι; aor. ἔβρύθη, di rado ἔβρέυσα; perf. ἔβρύηκα.

Ρήγνυμι (tema ρηγ, ραγ), fut. ρήξω; aor. ἔρρηξα, med. ἔρρηξάμην, pass. ἔρράγη; perf. 2 con signif. intrans. ἔρρώγα; fut. pass. ραγήσομαι.

Ρηγῶ invece che in ου ed οι fa le contrazioni iu ω ed ω, per es.: inf. ρηγῶν per ρηγῶν; cong. ρηγῶ per ρηγῶι (da ρηγῶη); ott. ρηγῶη per ρηγῶή (da ρηγῶήη).

Ρίπτω (tema ριπ), fut. ρίψω; aor. ἔρριψα; perf. ἔρριφα, pass. ἔρριμμαι; aor. pass. ἔρριφθη ed ἔρριφην; fut. pass. ριφθήσομαι.

Ῥώνυμι (tema ρω), fut. ῥώτω; aor. ἔῤῥωσα; perf. pass. ἔῤῥωμαι; imperat. ἔῤῥωτο (lat. vale), ἔῤῥώσθη, ecc.; aor. pass. ἔῤῥώσθη; fut. pass. ῥωσθήσομαι.

Σ

Σαλπίζω (tema σαλπριγ), fut. σαλπίξω; aor. ἐσάλπιγξα.

Σβέννυμι (tema σβε), fut. σβέσω, med. σβήσομαι; aor. ἔσβεσα, aor. 2 con signif. intrans. ἔσβην; perf. alt. ἔσβηκα con signif. intr.; pass. ἔσβεσμαι; aor. pass. ἔσβέσθη.

Σείω, perf. pass. σέτισμαι; aor. pass. ἐσεισθη.

Σημαίνω, fut. σημαῶ; aor. ἐσήμηνα e ἐσήμωνα; perf. σεσήμακα, pass. σεσήμασμαι; aor. pass. ἐσημάσθη.

Σήπω, perf. 2 con sigo. intrans. σίσσηπα; perf. pass. σέσημμαι, aor. pass. ἐτάπη; fut. pass. σαπήσομαι.

Συγῶ, fut. συγήσομαι.

Σιωπάω, fut. σιωπήσομαι.

Σκάπτω (tema σκαρ), aor. 2 pass. ἐσκάρην.

Σκεδάνυμι (tema σκεδα), fut. σκεδῶ, ᾄσῃ, ᾄ, ecc.; aor. ἐσκεδάσα; perf. pass. ἐσκεδάσμαι; aor. pass. ἐσκεδάσθη.

Σέλλω (tema σκελ e per metat. σκλη), aor. 2 ind. ἔσκλην, cong. σκλώ, ott. σκληῖν, inf. σκλήναι.

Σκόπτω, fut. σκώψομαι.

Σμάω preferisce contrarre in η dove regolarmente dovrebbe contrarre in α.

Σπάω, fut. σπάτω; aor. med. ἐσπασάμην; perf. att. ἔσπακα, pass. ἔσπασμαι; aor. pass. ἐσπάσθη.

Σπείρω, fut. σπερώ; aor. ἔσπειρα; perf. ἔσπαρκα; aor. pass. ἐσπάρην.

Σπένδω, fut. σπείσω; aor. ἔσπεισα; perf. ἔσπεικα; perf. pass. ἔσπεισμαι; aor. pass. ἐσπέισθη.

Σπουδάζω, fut. σπουδάσομαι.

Στάζω (tema σταγ), fut. στάξω; perf. pass. ἔσταγμα.

Στέλλω, fut. στελώ, med. στελούμαι, pass. σταλήσομαι; aor. ἔστειλα, med. ἐστει-

- λάμην, *pass.* ἐστάλθην; *perf.* ἐσταλκα, *pass.* ἐσταλκαί.
- Στερίσκω (tema στερ), *fut.* στερήσω, *atticam.* στερώ; *aor.* ἐστέρησα, *pass.* ἐστερήθην; *perf.* ἐστέρηκα, *pass.* ἐστέρημαι.
- Στηρίζω (tema στηριγ), *fut.* στηρίξω e più tardi στηρίτω; *aor.* ἐστήριξα; *perf. pass.* ἐστήριγμαί.
- Στιζώ (tema στιγ), *fut.* στίξω ecc.
- Στορένυμι (tema στορε), *fut.* στορώ; *aor.* ἐστόρεσα; *perf. pass.* ἐστόρεσμαι. Per alcuni tempi si supplisce con quelli di στορώνυμι.
- Στρέφω, *fut.* στρέψω; *aor.* ἔστρεψα; *perf.* ἔστρεψα, *pass.* ἔστραμμαί; *aor. pass.* ἐστράφην.
- Στρώνυμι (tema στρω), *fut.* στρώτω; *aor.* ἔστρωσα, *pass.* ἐστρώθην; *perf. pass.* ἔστρωμαι.
- Συρίζω e Συρίττω (tema συριγ), *fut.* συρίζομαι; *aor.* ἐσύριξα, in seguito ἐσύρισα.
- Σύρω, *aor. pass.* ἐσύρην.
- Σφάζω e Σφάττω (tema σφκγ), *fut.* σφάζω. *aor.* ἔσφαξα; *perf. pass.* ἔσφαχμαι; *aor. 1 pass.* ἐσφάχθην, più spesso *aor. 2* ἐσφάγην.
- Σφάλλω (tema σφαλ), *fut.* σφαλώ; *aor. 1 att.* ἔσφηλα, *aor. 2* ἔσφαλον; *perf.* ἔσφαλκα, *pass.* ἔσφαλκαί, *aor. 2 pass.* ἐσφάλην.
- Σχίζω, *fut.* σχίσω.
- Σώζω, *fut.* σώσω; *perf. pass.* εἰσώσμαι; *aor.* ἐτώθην. *ad. verb.* σωτέον.

Τ

- Ταράσσω e Ταράττω (tema ταραχ), *fut.* ταράξω; *fut. med.* ταράξομαι con sign. passivo.
- Τάσσω e Τάττω (tema ταγ), *fut.* τάξω, *perf.* τέταχα, *pass.* τάταγμαί; *aor. 1 pass.* ἐτάχθην e nei posteriori *aor. 2* ἐτάχην; *ad. verb.* τακτέον.
- Τείνω (tema τευ), *fut.* τενῶ; *aor.* ἔτεινα; *perf.* τέτακα, *pass.* τίταμαι; *aor. pass.* ἐτάθην.
- Τελέω, *fut.* τελέσω, *atticam.* τελῶ; *aor.* ἐτέλεισα; *perf.* τετέλεκα, *pass.* τετέλεισμαι; *aor. pass.* ἐτέλεισθην.
- Τέμνω (tema τεμ e per metat. τμη), *fut.* τεμῶ; *aor.* ἔτεμον; *perf.* τέτμηκα, *pass.* τέτμηκαί; *aor. pass.* ἐτέμήθην; *fut. pass.* τεμήθησμαι; *ad. verb.* τμητέον.
- Τετραίνω (tema τετρα), *fut.* τετρανῶ; *aor.* ἐτέτρανα ed ἐτέτρηνα.
- Τήκω (tema τηκ, τακ), *fut.* τήξω; *perf.* τέ-

τηκ; *aor. 1 pass.* ἐτήχθην *comuinem.* *aor. 2* ἐτάκην.

Τίθημι, V. la Gramm.

Τίκτω (tema τεκ). *fut.* τέξω e τέξομαι; *aor.* ἔτεικον; *perf.* τέτοκα; *aor. pass.* ἐτέχθην.

Τίνω (tema τι, *fut.* τίσω; *aor.* ἔτισα; *perf.* τίτικα, *pass.* τίταμαι; *aor. pass.* ἐτίσθην.

Τιτράω (temi τιτρα e τρι), *fut.* τρήσω; *aor.* ἔτρησα; *perf.* τέτρηκα, *pass.* τέτρημαι.

Τιτρώτω (tema τρω), *fut.* τρώτω; *aor.* ἔτρωσα; *fut. med.* τρώτομαι, *pass.* τρωθήσομαι; *perf. pass.* τέτρωμαι; *aor. pass.* ἐτρώθην.

Τρίπω (tema τριπ), *fut.* τρέψω; *aor.* ἔτριψα; *perf.* τέτροφα e τέτραφα; *perf. pass.* τέτραμμαι; *aor. 1 pass.* ἐτρεψθην, 2 ἐτράπην.

Τρέφω, *fut.* θρέψω; *aor.* ἔθρεψα; *perf.* τέτροφα, *pass.* τέθραμμαί; *aor. pass.* ἐτράφην.

Τρέχω (temi τριχ, δρακ), *fut.* δραμοῦμαι; *aor.* ἔδραμον; *perf.* δεδράμηκα; *ad. verb.* θρεκτέον.

Τρίω, *fut.* τρίσω, *aor.* ἔτρισα.

Τρίβω, *aor. 2 pass.* ἐτρίβην.

Τρίζω (tema τριγ), *fut.* τρίξω; *perf.* τέτριγα.

Τρώγω, *fut.* τρώξομαι; *aor. 1* ἐτρώξην, 2 ἐτρώγον.

Τυγχάνω (tema τυχ), *fut.* τεύξομαι; *aor.* ἔτυχον; *perf.* τετύχηκα e raram. τέτευχα.

Τυπτώ (tema τυπτ(ε) e τυπ), *fut.* τυπτήσω; *aor. 1* ἔτυψα, 2 ἔτυπον; *aor. med.* ἐτυψάμην; *perf. pass.* τέτυμμαί; *aor. 2 pass.* ἐτύπην; *ad. verb.* τυπτέον e τυπτητέον.

Τύρω, *fut.* θύψω; *aor.* ἔθυψα; *perf.* τέθυφα; *pass.* τέθυμμαί; *aor. pass.* ἐθύρην.

Υ

Υπισχνέομαι *fut.* ὑποσχίτομαι; *perf.* ὑπέσχημαι; *aor.* ὑπίσχημαι.

Φ

Φαίνω (tema φκν), *fut.* φκνῶ; *aor.* ἔφηνα; *perf.* πέφηνα con signif. intrans.; *aor. pass.* ἐφάνην, apparvi; *fut. pass.* φανήσομαι; *fut. med.* φανοῦμαι; *perf. pass.* πέφασμαι, πέφασκαί, πέφασται, plur. πέφασμεθα, πέφασθε, πεφασμένοι, εἰσι, da πέφασθον, πέφασθον.

Φεῖδομαι, *fut.* φείσομαι; *aor.* ἐφείσαμην; *perf.* πέφισμαι.

Φέρω (temi φερ, οί, ἐνεγκ), *fut.* οἴσω, *med.*

οἶσσομαι. *pass.* οἰσθήσομαι; *aur.* 2. ἤνεγκον, anche 1 ἤνεγκα, *ott.* ἐνέγκοιμι, *inf.* ἐνεγκέτω, *part.* ἐνεγκών; *perf. att.* ἐνένοχα *pass.* ἐνήνεγα; *aur. pass.* ἐνήνεχθη; *fut. pass.* ἐνήνεθήσομαι. *Ad. verb.* οἰστός, οἰστέος.

Φεύγω (temi φευγ. φυγ), *fut.* φεύξομαι e φευξομαι; *aur.* ἔφυγον; *perf.* πέφηνκα, *pass.* πέφηνμαι. *Ad. verb.* φευκτέος.

Φημί. V. la Gramin.

Φθάνω (tema φθα), *fut.* φθήσομαι e più tardi anche φθάτω; *aur.* 1 ἔφθατα; *aur.* 2 *ind.* ἔφθην, ης, η ecc., *cong.* φθῶ, *ott.* φθαίην, *inf.* φθῆναι, *part.* φθάς, ἄσα, ὄν; *perf.* ἔφθακα.

Φθίρω (tema φθειρ), *fut.* φθερῶ; *perf.* ἔφθαρα; *perf.* 2 ἔφθορα con signif. intrans.; *perf. pass.* ἔφθαραμαι; *aur. pass.* ἔφθάρην; *fut. pass.* φθαρήσομαι; *fut. med.* φθαρούμαι e φθερούμαι.

Φθίω (tema φθι), *fut.* φθίτω; *aur.* ἔφθισα; *fut. med.* φθίσομαι; *aur. pass.* ἔφθισθη; *perf. pass.* ἔφθισμαι. Il *fut.* e l'*aur. att.* si usano in signif. transitivo.

Φλέγω, *fut.* φλέξω; *aur. pass.* ἐφλέχθη e più tardi ἐφλέγη.

Φράσσω e Φράττω (tema φραγ), *fut.* φράξω; *aur. pass.* ἐφράχθη e più tardi ἐφράγη.

Φρίσσω (tema φρικ), *fut.* φρίξω; *perf.* πέρρικα usato spesso con signif. di presente.

Φυλάσσω e Φυλάττω (tema φυλακ); *perf.* πεφύλαχα.

Φύω (generare, produrre) *fut.* φύσω; *aur.* 1 ἔφυσα; *aur.* 2 ἔφυν (fui generato, nacqui, divenni), *cong.* φύω, *ott.* φύοιμι, *inf.* φύσαι, *part.* φύς; *perf.* πέφυκα (sono per nascita, sono).

X

Χαίω o Χάσκω (temi χαν, χα), *fut.* χανοῦμαι; *aur.* ἔχωνος; *perf.* κέχηκα.

Χαίρω (temi χαίρ(ε), χαρ), *fut.* χαίρησω, *di rado* χαρήσομαι; *aur.* ἐχάρην; *perf.* κέχαρηκα, *pass.* κέχαρημαι e κέχαρμαι; *ad. verb.* χαρτέον.

Χαλάω, *fut.* χαλάσω; *perf.* κέχαλακα, *pass.* κέχαλαμαι; *aur. pass.* ἐχαλάσθη.

Χάσκω, V. χρίνω.

Χίζω, *fut.* χεζοῦμαι.

Χίωμαι e *pres.* e *fut.*

Χίω (tema χεζ, χυ), *fut.* χεῦω e χέωμαι; *aur.*

ἔχαια. (più tardi anche ἔχευστα) *inf.* χέαι;

perf. κέχυκα, *pass.* κέχυμαι; *fut. pass.*

χευθήσομαι; *aur. pass.* ἐχέυθη.

Χοράσομαι (usare, servirsi) contrae in η e

non in α; *per es.*, 3^a *sing. pres.* χερῆται,

3 *sing. imperf.* ἐχρήτο, *inf.* χρήσσει.

Fut. χρήτομαι ecc.

Χράω (dare una risposta, detto propriam.

degli oracoli) si coniuga: χράω, χράς ο

χρής, χρά ο χρή, χράμεν ecc.; *perf. pass.*

κέχρηται; *aur. pass.* ἐχρήσθη.

Χράω (dare in prestito). V. κίχρωμι.

Χρή (temi χρα, χρε) imperson.; *imperf.*

ἐχρή ο χρή; *cong.* χρή; *ott.* χροίη; *inf.*

χρήναι; *part.* χρών; *fut.* χρήσει.

Χρίω, *perf. pass.* κέχρισται; *aur.* ἐχρίσθη.

Χρώξω e

Χρώνυμι (tema χρω), *fut.* χρώσω; *aur.*

ἔχρωσα; *aur. pass.* ἐχρώσθη; *perf. pass.*

κέχρωσται.

Χώνυμι (tema χω), *fut.* χώσω; *aur. pass.*

ἐχώσθη; *perf. pass.* κέχωσται.

Y

Υαύω, *fut.* ψαύσω; *perf. pass.* ἔψαυστα

aur. pass. ἔψαύσθη.

Υάω, 3^a *sing.* ψῆ; *perf. pass.* ἔψημαι; *aur.*

μα ψήσθη; ma gli Attici dicono

ἔψημαι, ἔψηχθη.

Υαῦδω, *fut.* ψεύσω; *aur.* ἔψευσα; *perf. pass.*

ἔψευσται; *aur. pass.* ἔψεύσθη.

Υύχω, *fut.* ψύξω; *aur.* ἔψυξα; *perf. pass.*

ἔψυχται; *aur.* 1 *pass.* ἐψύχθη; *aur.* 2

pass. ἐψύχη ed ἐψύγη.

Ω

ἽΩθέω (tema ωθ), *imperf.* ἐώθου; *fut.* ὴσω

e ὴθήτω; *aur.* ἔωσα; *perf.* ἔωκα, *pass.*

ἔωσμαι; *aur. pass.* ἔώσθη.

ἽΩέσομαι, *imperf.* ἐωνούμην; *fut.* ὴνήσομαι;

aur. ἔωνησάμην invece del quale gli At-

tici usano ἐπειάμην (V. πριασθαι); *perf.*

ἔώνημαι; *aur. pass.* ἔώνήθη.

TAVOLA DELLE ABBREVIATURE

<i>acc.</i>	accusativo.
<i>ad.</i>	adiettivo.
<i>aor.</i>	aoristo.
<i>aor. f.</i>	aoristo forte.
<i>ass. o assol.</i>	assolutamente.
<i>att.</i>	attivo.
<i>aum.</i>	aumento.
<i>avv.</i>	avverbio.
<i>avverb.</i>	avverbialmente.
<i>comp. o compar.</i>	comparativo.
<i>cong.</i>	coniuntivo, congiunzione.
<i>contr.</i>	contratto, contrazione.
<i>dat.</i>	dativo.
<i>ecc.</i>	eccetera.
<i>encl.</i>	enclitico, enclitica.
<i>fem.</i>	femminile.
<i>fig. figur.</i>	figurato, figuratamente.
<i>fut.</i>	futuro.
<i>gen.</i>	genitivo.
<i>G. M.</i>	Greco moderno.
<i>imperat.</i>	imperativo.
<i>imperf.</i>	imperfetto.
<i>impers.</i>	impersonale.
<i>ind.</i>	indicativo.
<i>inf.</i>	infinito.
<i>intr.</i>	intransitivo.
<i>irr.</i>	irregolare.
<i>m.</i>	mascolino.
<i>med.</i>	medio.
<i>Modo avv.</i>	modo avverbiale.
<i>n.</i>	neutro.
<i>part.</i>	participio.
<i>pass.</i>	passivo.
<i>Per similit.</i>	Per similitudine.
<i>perf.</i>	perfetto.
<i>pl.</i>	plurale.

<i>prep.</i>	preposizione.
<i>pron.</i>	pronome.
<i>rifless.</i>	riflessivo.
<i>signif.</i>	significato.
<i>sing.</i>	singolare.
<i>sost.</i>	sostantivo.
<i>sott.</i>	sottinteso.
<i>sup. o superl.</i>	superlativo.
<i>T.</i>	Termine
<i>T. agr.</i>	Termine agrario.
<i>T. anatom.</i>	Termine anatomico.
<i>T. arch.</i>	Termine d'architettura.
<i>T. arit.</i>	Termine aritmetico.
<i>T. astr.</i>	Termine astronomico.
<i>T. comm.</i>	Termine commerciale.
<i>T. cron.</i>	Termine di cronologia.
<i>T. filol.</i>	Termine filologico.
<i>T. filos.</i>	Termine filosofico.
<i>T. geogr.</i>	Termine di geografia.
<i>T. geom.</i>	Termine di geometria.
<i>T. gramm.</i>	Termine grammaticale.
<i>T. leg.</i>	Termine legale.
<i>T. mat.</i>	Termine di matematica.
<i>T. med.</i>	Termine di medicina.
<i>T. merc.</i>	Termine di mercatura.
<i>T. milit.</i>	Termine militare.
<i>T. pitt.</i>	Termine di pittura.
<i>T. rett.</i>	Termine rettorico.
<i>T. scal.</i>	Termine di scultura.
<i>T. stor.</i>	Termine storico.
<i>trans.</i>	transitivo, transitivamente.
<i>V.</i>	Vedi
<i>verb.</i>	verbale.

VOCABOLARIO ITALIANO-GRECO

A

A, prima lett. dell' alfab. ἄλφα, τό (indecl.)
A, prep. indicante || movimento o direzione, πρὸς, εἰς, ἐπὶ, ὡς con l' acc. || *so-miglianza o conformità*, κατὰ coll' acc.
A mio parere, κατὰ γνώμην τῆν ἐμήν || *stato in luogo*, ἐν col dat. || *vicinanza*, ἐπὶ, παρά col dat. **Allo** porta, ἐπὶ ταῖς θύραις, || *distribuzione*, κατὰ, ἀνά coll' acc. **A** poco a poco, κατὰ μικρόν. **A** quattro a quattro, ἀνὰ τέσσαρας || **prezzo**, generalm. col gen. — Quando la prep. **a** precede il complemento indiretto d' un verbo att. o di un ad. si rende per lo più col dat.

Abate, ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ.
Abbacchiare, ραβδίζω.
Abbacinare, τοὺς τινος ὀφθαλμοὺς ἐκ-πλήσσω, τυρλόω.
Abbaco, ἄβαξ, ακος, ὁ.
Abbadessa, ἀρχιμανδρίτις, ιδος, ἡ.
Abbagliare, τυφῶ.
Abbaglio, σκοτισμός, οὔ, ὁ || sbaglio, errore, σφάλμα, ατος, τό; πλάνη, ης, ἡ.
Abbaimento, ὑλαγμός, οὔ, ὁ.
Abbaire, ὑλακτέω.
Abbaiatore, ὑλακτητής, οὔ, ὁ.
Abbandonare, λέιπω, ἀπο-λείπω, aor. f. ἔλιπον, perf. att. ἔλειπα, pass. ἔλειμμαι || trascurare, tradire, ἀρίσταμαί τινος ο ἀπό τινος || abbandonare un luogo, ἀνα-χωρέω || abbandonare un'impresa, ἀρίσταμαί ἔργου. — **Abbandonarsi**, darsi in balla di, ἐμαυτὸν ἐπι-διδωμί τινι ο πρὸς τι || mancare d'animo, ἀθυμέω.
Abbandonato, part. e ad. καταλειφθεῖς, εῖσα, ἐν; ἀφertos, ον; μόνος, η, ον || campo abbandonato, incolto, ἀγρὸς ἔρημος.
Abbandono, κατάλειψις, εως, ἡ || stato di una persona abbandonata, ἐρημία, ας, ἡ. — **Lasciare in abbandono** una cosa, ἀμελέω τινός.
Abbarbagliamento, σκότωμα, ατος, τό.
Abbarbicare, ρίζώω; ρίζοβολέω. — **Una malattia abbarbicata**, νόσημα σύντηρον.

AB

Abbarrare, μοχλώω.
Abbaruffamento, ταραχή, ἡς, ἡ.
Abbaruffare, ταράσσω.
Abbassamento, κάθσεις, εως, ἡ || umiliazione, avvilito, ταπεινώσις, εως, ἡ.
Abbassare, calare, καθ-ίημι || chinare, κατα-κλίνω || umiliare, ταπεινώω, ἐλασσώω.
Abbassarsi, καθίζωμαι. **La voce s'abbassa**, καθίζεται ἡ φωνή || piegarsi, ὑπο-κλίνομαι || umiliarsi, avvirlirsi, ἐκφραυλίζομαι, ταπεινῶ ἐμαυτόν.
Abbasso, avv. κάτω; comp. κατωτέρω; sup. κατωτάτω. || **Abbasso!** grido d' indignazione, ἄπαυς! ἔλοιτο!
Abbastanza, ἱκανῶς.
Abattere κατα-βάλλω (irr.) καταρρίπτω || indebolire, ἀσθενῶ || intimorire, καταπλήσσω (irr.). **Lasciarsi abbattere** dalla paura, εἰς ἀθυμίαν ἐμ-πίπτω (irr.); φόβῳ εἶκω.
Abbattersi in alc., ἐν-τυγχάνω (irr.) τινί.
Abbattimento, φυσικο, ἀσθένεια, ἀρρωστία, ἀπουσία, ας, ἡ || morale, ἀθυμία, ας, ἡ.
Abbazia, κοινόβιον, ου, τό.
Abbellimento, κόσμησις, εως, ἡ; ὠραισμός, οὔ, ὁ.
Abbellire, κοσμέω; καλλύνω; καλλοπίζω.
Abbeveramento, ἀρδευσις, εως, ἡ.
Abbeverare, ποτίζω; ἄρδω; ἀρδεύω || **Abbeverare d'oltraggi**, περιυβρίζω.
Abbeveratoio, ποτιστήριον, ου, τό.
Abbicci, ἀλφάβητον, ου, τό.
Abbiente, πλούσιος, ας, ον.
Abbigliamento, κόσμησις, εως, ἡ || **le vesti**, ἐσθῆς, ἡτος, ἡ.
Abbigliare, κοσμέω; ἀμφι-έννυμι (irr.) τινά.
Abbindolare, ἐξ-απατάω.
Abbisognare, mancare, δεῶ || **aver bisogno** δεομαί τινος || **impers.** δεῖ, fut. δεήσει.
Abboccamento, συνομιλία, ας, ἡ; ἔντευξις, εως, ἡ.
Abboccarsi, συν-ομιλέω; ἔντευξι ποιούμαι τινί; δια-λέγομαι (irr.) τινι ο πρὸς τινά.
Abbonacciare, γαληνίζω.

Abbonacciato, γαληνός, ή, όν.
Abbondante, άφθονός, ον; περιστός, ή, όν.
Raccolte abbondanti, ευτερία, ας, ή.
Abbondantemente, άφθόνως; περιστώς; άθην.
Abbondanza, άφθονία, ας, ή; περιουσία, ας, ή.
Abbondanza di frutti, πολυκαρπία; **di grano**, πολυστία; **di vino**, πολυινία. **Verer nell'abbondanza**, έν άφθόνους δι-άγω. (irr.).
Abbondare, εύπορέω; περιστεύω; άφθόνως έχω (irr.).
Abbottonare, πορπάω; περονάω.
Abbozzare, ύποτυπώω; ύπογράφω; σκιαγραφέω.
Abbozzatore, σκιαγράφος, ου, ό.
Abbozzo, ύποτύπωσις, εως, ή; σκιαγράφημα, ατος, τό.
Abbracciamento, **Abbraccio**, άσπασμός, ου, ό; περιβολή, ης, ή.
Abbracciare, cingere con le sue braccia per lo più in segno d'affetto, περι-πλέομαι (irr.) τει; άσπάζομαι τινα || circondare, contenere, περι-λαμβάνω (irr.); περι-έχω (irr.) || eleggere, seguire, αίρουμαι (irr.). **Abbracciare un'opinione** προσ-τίθεμαι τή τινος γνώμη.
Abbrancare, συν-αιρέω (irr.).
Abbreviamento, επιτομή, ης, ή.
Abbreviare, επι-τέμνω (irr.); βραχύνω.
Abbreviatore, ό επιτομήν συγγράφων.
Abbreviatura, συγκοπή, ης, ή; σύνταμον σημείον. **Scrivere con abbreviature**, σημειογραφέω.
Abbrivire, ρίγώω || *in senso morale*, φρίσσω (irr.).
Abbronzamento, ήλιοκατα, ας, ή; επίκυσσις, εως, ή.
Abbronzare, περι-φλέγω (irr.).
Abbruciamento, εκπύρωσις, εως, ή.
Abbruciare, *trans.* καίω *ful.* καύσω, *perf.* κέκαυκα; κατα-καίω; κατα-φλέγω (irr.). — *Intrans.* κατα-φλέγομαι.
Abbrunare, μελάινω || **Abbrunarsi**, mettersi il bruno, μελανειμονέω.
Abbrustolare, καίω (irr.).
Abbuire, σκοτόω.
Abburattare, δια-σάθω.
A bell'agio, σχολή; βόδην.
A bella posta, **A bello studio**, εξεπίτηδες.
Abdicare, κατα-τίθεμαι; απο-τίθεμαι *col-l'accus.*
Abdicazione, άπόθεσις, άπόρρησις, εως, ή.
Abete, **Abeto**, έλάτη, ης, ή. **D'abete**, έλά-τινος, η, ον.
Abiettezza, ταπεινότης, εως, ή; ταπεινότης, μειωότης, ης, ή.

Abietto, ταπεινός, ή, όν; φαύλος, η, ον.
Abiezione, **V. Abiettezza.**
Abile, δεινός, ή, όν *coll' inf.*; έμπειρος, ον *col gen.*; ικανός, ή, όν; επιτήδειος, ον *ες σ πρός τι ο coll' inf.*
Abilità, δεινότης, επιτηδειότης, ητος ή; έμπειρία, ας, ή.
Abilmente, δεξιώς; έμπείρως.
Abisso, βάραθρον, ου, τό; άβυσσος, ου, ή.
Un abisso di guai, τά έσχατα κακά.
Abitabile, οικήτιμος, ον. **Tutto il mondo abitabile**, ή οικουμένη (*soll. γη*).
Abitacolo, οικησις, εως, ή.
Abitante, **Abitatore**, οικητής, ου, ό; οικη-ταρ, ορος, ό. **Abitante di un villaggio** κομήτης, ου, ό; **d' un' isola** νησιώτης, ου, ό; **d' una città**, άστός, ου, ό; **della stessa casa** σύνοικος, ον. **Gli abitanti dei dintorni**, οι περικτίοντες.
Abitare, οικέω; κατ-οικέω.
Abitatrice, οικήτρια, ας, ή.
Abitazione, οικησις, εως ή || domicilio, casa, οικημα, ατος, τό; οικία, ας, ή.
Abito, veste, έσθής, ητος, ή; ήμάτιον, ον, τό. **In abito da festa**, λαμπρά τή στολή || consuetudine, έθος, εος, τό; συνήθεια, ας, ή.
Abituale, συνήθης, ες.
Abitualmente, συνήθως; καθ' έξιν.
Abituare, έθίζω, *perf.* έθικα, *perf. pass.* έθισμαι.
Abituarsi, έθίζομαι.
Abitudine, έξις, εως, ή; έθος, εος, τό. **Aver l'abitudine** έΐωθα *perf. di έθω*. **Che ha l'abitudine di . . .** έΐωθώς, έΐθισμένος *col-l' inf.* **Che non ha l'abitudine di . . .** άήθης, ες *col gen.* **Perdere un'abitudine**, έθίζομαι. **Far perdere un'abitudine** άπ-εθίζω.
Abituro, οικησις, εως, ή.
Abiura, έπισορκία, ας, ή.
Abiurare, έπι-ορκέω.
A bizzaffe, άφθόνως.
Ablativo, ή απαραίτητη, ης (*sollint.* πτώσις, caso).
Abluzione, άπόλουσις, εως, ή.
Abolire, άρáníζω; άθετέω. **Abolire una legge νόμον άν-αιρέω (irr.); κατα-λύω.**
Abolizione, άθέτησις, άράνσις, κητάλυσις; εως, ή.
Abominare βδελύσσομαι; μυσάττομαι τι.
Abominazione, βδελυγμία, ας, ή; βδελυγμός ου, ό.
Abominevole, άποτρόπιος, ον; βδελυρός, ά, όν; μυσαρός, ά, όν.
Abominio, μύσος, εος, τό; βδελυγμα, ατος, τό.

Aborrere, εδιδύσσομαι σου, παρ. εδιδύλοχθην.
 Abortire, εκ-τιροίτω (irr.) ἀποβλήτω (irr.).
 Aborto, έπτορωμα, ατος, τό.
 Abrogare, άκυρώω; άν-αιρώ (irr.); άθετέω.
 Abrogazione, άκυρώσις, άναίρεσις, εως, ή.
 Abusare, άπο-χράσμαι; κατα-χράσμαι col dat.
 Abusivamente, καταχρηστικώς; παρά τὸ δικαιο.
 Abusivo, καταχρηστικός, ή, όν; παράνομος, ον.
 Abuso, άπόχρησις, κατάχρησις, εως, ή. Abuso di fiducia, άπιστία, ας, ή. Abuso di potere, τὸ υπερβαίνειν τήν εξουσίαν.
 Acanto, άκανθος, ον, ή.
 Accademia, άκαδημία, ας, ή.
 Accademicamente, άκαδημικώς.
 Accademico, άκαδημικός, ή, όν.
 Accadere, συμ-βαίνω (irr.); γίνωμαι (irr.); per caso, τυγχάνω (irr.). — Che cosa accadrà? τί γενήσεται; Checchè accada, δ τι άν συμβή. L'accaduto, τὰ συμβεβηκότα. Quel che è per accadere, τὰ μέλλοντα.
 Accagionare, αιτιάσμαι τι ο τινά τιος; ε αν-che περί τιος.
 Accalappiare, παμυδιών.
 Accalorire, θερμαίνω, fut. ανώ.
 Accampamento, στρατοπέδον, ον, τό.
 Accampare, στρατοπεδεύω.
 Accanimento, όρμηλότης, ατος, ή; λύσση, ας, ή.
 Accanirsi, κολεπώς όργίζμαι τινι.
 Accanito, d'ira, θυρωθείς, είσση, έν; ελ λογο, άκράματος, ον.
 Accanto, prep. Cui verbi di quiete, έγγύς ο πλησίον col gen. ο παρά col dat.; con quelli di moto, παρά ο πρός coll' acc.
 Accanto, ανν. έγγύς, πλησίον.
 Accapigliamento, άφιμαχία, ας, ή.
 Accapigliarsi, άφιμαχέω.
 Accappare, σφίγγω (irr.).
 Accappiatura, έναμμα, ατος, τό.
 Accarezzare, φιλοφρονέομαι. Parlando del cane, σάινω. Accarezzare un'idea, una passione, τρέπω.
 Accasare, συ-ζεύγνυμι, fut. — ζεύξω; είς γάμον διδοίμι.
 Accasarsi, prender marito, γαμέσμαι τινι; prender moglie, γαμέω.
 Accasciamento, άσθένεια, ας, ή.
 Accasciarsi, κάθημαι; είμι άδυμος.
 Accatamento, σώρευσις, εως, ή.
 Accatastare, σωρεύω.
 Accattabrighe, φιλεριστής, ού, δ.
 Accattapauze, πτωχός, ή, όν.

Accattare, limosinare, πτωχίω || πρίεσθαι in prestito, δανείσσομαι.
 Accatto, έπαίεσις, εως, ή.
 Accattono, πτωχός, ή, όν.
 Accavaiciare, ίππεύω.
 Accavallare, υπερ-τίθημι.
 Accciamento, τυρλότης, ητος, η.
 Acccecare, τυρλώω.
 Accceccamento, έπειθίς, εως, ή.
 Acccelerare, έπιέγω; ότρώνω; έπι-ταχύνω.
 Accendere, κείω, fut. καύσω. perf. έκαύκα, αορ. pas. έκαύθην; άπτο. Accendere una guerra, εν-κείω πόλεμον.
 Accendibile, καύσιμος, καυστικός, η, έν.
 Accendimento, έκπρωσις, εως, ή.
 Accenditore, καυτήρ, ήρος, δ.
 Accennare, κείω; νευστάζω.
 Accenno, κείσις, εως, ή.
 Accensione, έμπρωσις, εως, ή.
 Accentare, far sentir l'accento; εν-τείνω (irr.) συλλαβήν || segnar l'accento, τονίζω.
 Accento, τόνος, ον, ό; προσωδία, ας, ή.
 Accerchiamento, κύκλωσις, εως, ή; περιβο-λος, ον, δ.
 Accerchiare, κυκλώω; περι-λαμβάνω (irr.); περι-βάλλω (irr.). Di militia che accerchiano una città ο i nemici, περι-κα-σίζω.
 Accertamento, βεβαίωσις, εως, ή.
 Accertare, βεβαιώω.
 Accertatamente, βεβαίως.
 Accesamente, θερμώς.
 Acceso, part. e ad., ήμμένος, έξημμένος, η, ον; διάπυρος, ον; σφωρός, ή, έν.
 Accessibile, προσβατός, ή, έν; εύπρόσιτος, ον; εύέμβυτος, ον || Di persone, εύπρο-σίγυρος, ον; εύέντευκτος, ον.
 Accessione, συγκατάθεσις, εως, ή.
 Accesso, πρόσδος, έροδος, ον, ή! Impedir l'accesso ad uno, άπ-είργω (irr.) τινά προσόδου. || Accesso di febbre, d'ira, di furore, ό κροξυτομός του πυρετού, τής όργής, τής κνίας.
 Accessoriamente, έν προσθήχη.
 Accessorio, sost. προσθήχη, ας, ή; πρόσεργον, ον, τό. — Ad. εκ προσθήκης άν, ούτα, έν; πάρεργον, ον.
 Accetta, πέλειος, εως, ή. Tagliar coll' accetta, πελεκάω.
 Accettabile, προσδεκτός, ή, έν.
 Accettare, άπο-δέχομαι (irr.); προς-δέχομαι. Accettar battaglia, εις μάχην άπ-αν-τάω. Non accettar battaglia, φυγμαχία.
 Accettatore, άποδεκτήρ, ήρος, δ.
 Accettazione, άποδοχή, ής, ή.

Accettivoale, *ἑδπρὸςδεκτος, ον, ἡδύς.*
εἶτα ὁ; χαρίεις, εσσα, εν.
 Accettare, *πράνυναι; πᾶν.*
 Accettarsi, *πράνυνται; στέργω.*
 Accchiappare, *κατα-λαμβάνω (irr.)* || cor-
 rendo, *κιάνω.*
 Acciocciolarsi, *ὀκλάζω.*
 Acciaccare, *καταθλάω.*
 Acciaio, *χάλυψ; υβος, ὁ.*
 Accidentale, *τυχαῖος, α. ον; τυχηρός, ἑ, ὄν.*
 Accidentalmente, *ἐκ ὁ ἀπὸ τύχης; κατὰ τύ-
 χην.*
 Accidente, avvenimento non previsto, *τύ-
 χη, ης, ἡ; in cattivo senso, συμφορά, ἄς.*
ἡ || colpo apoplettico, ἀποπληξία, ας, ἡ.
 Accidia, *ἀκηδία, ας, ἡ; βραθυμία, ας, ἡ.*
 Accidiosamente, *ἀκηδῶς; ὀκνηδῶς.*
 Accidioso, *ἀκηδής, ἑς; ὀκνηρός, ἄς, ὄν.*
 Accigliamento, *κατήφεια, ας, ἡ.*
 Accigliarsi, *συνοφρυδομαι; ὀφρυάζω.*
 Accingersi, *ἐπι-χειρέω.*
 Accinto, cinto intorno, *περιζωννύμενος ||*
apparecchiato a . . . παρασκευασμένος.
 Acciocchè, *ἵνα; ὅπως; ὡς; ordinariam. col*
sogg. dopo un tempo principale e col-
Pottat. dopo un tempo storico || Ἄσιν-
chè non . . . ἵνα μή; ὅπως μή; ὡς μή.
 Acciuffare, *τῶν τριχῶν ἐπι-λαμβάνομαι (irr.)*
τινος.
 Acciuga, *ἄρνη, ης, ἡ.*
 Acclamare, *ἐπι-θορυβέω; ἀν-αγορεύω (irr.).*
 Acclamazione, *ἐπιφάνησις, εως, ἡ. Per ac-*
clamazione (eletto) μίξα φωνῆ.
 Accludere, *ἐγ-κλείω (irr.).*
 Accodarsi, *κατ' ἔχνος ὁ κατὰ πόδας ἔπομαι*
τινί.
 Accoglienza, *ἀποδοχή, ἡς, ἡ. Buona acco-*
glienza, φιλοφρόνησις, εως, ἡ. Fare ad
uno buona accoglienza, φιλοφρονούμαι ὁ
δεξιόμαι τινά.
 Accogliere, *πρὸς-δέχομαι (irr.); ὑπο-δέ-*
χομαι. Accogliere amichevolmente, δε-
ξιόομαι. Accogliere in casa propria, ξει-
νίζω || Raccogliere, συλ-λέγω (irr.); συν-
άγω (irr.).
 Accoglimento, **V. Accoglienza.**
 Accogliticcio, *συμφορηθεῖς, εἶτα, ἐν.*
 Accolito, *ἀκόλουθος, ον, ὁ.*
 Accollare, *ἐπι-τίθημι; ἐπι-βάλλω (irr.)* || τι
τινί.
 Accollarsi, *ἀνα-δέχομαι; (irr.) ἀνα-βάλλο-*
μαι (irr.).
 Accollatorio, *ἐγχειρητής, οὔ, ὁ.*
 Accòlta, *σύλλογος, οὔ, ὁ; σύνθετος, ον, ἡ.*
 Accoltellare, *τῇ μοχαίρᾳ πατάσσω.*

Accoltellatore, *μονόμοχος, ον, ὁ.*
 Accomiatate, *ἀρ-ίημι (irr.); ἀπο-πέμπω;*
 Accomiatarsi, *ἀσπάζομαι τινα.*
 Accomodabile, *ἐπινοοθητικός, ἡ, ὄν.*
 Accomodamento, *ἐπινοοθησις, εως; ἐντυ-*
μοσις, εως, ἡ || conciliazione, accordo,
διαλλαγῆ, συναλλαγῆ, ἡς, ἡ.
 Accomodare, racconciare, *ἐπινοοθεῖω || ri-*
mettere in buon ordine, εὐθετεῖω; δια-
κοσμέω; κατα-σενυάζω || metter d'accor-
do, conciliare, κατ-αλλάσσω, δι-αλλάσσω
|| tornar comodo, συμ-φέρω (irr.).
 Accomodarsi, adattarsi, *ἀκολουθεῖω τινί ||*
accordarsi, ὁμοφρονέω; κατ-αλλάσσομαι.
 Accomodato, *εὐτακτος, ον.*
 Accompagnamento, *ἀκολουθία, ας, ἡ || Can-*
tare con accompagnamento di cetra.
πρὸς κιθάραν ᾄδω.
 Accompagnare, andar semplicemente in
 compagnia, *ἀκολουθεῖω, ἐπ-ακολουθεῖω, συν-*
ακολουθεῖω, τινί ὁ μετὰ τινος; συν-νοθεῖω
τινί || Accompagnare a fine di onore πα-
ρα-πέμπω, προ-πέμπω; di difesa, δορυ-
φορέω || Suonare al concerto dell' altrui
canto o d'altro strumento, συμ-φρονέω;
πρὸς-ᾄδω τινί. — Accompagnarsi con la
cetra, πρὸς κιθάραν ᾄδω.
 Accompagnatura, **V. Accompagnamento.**
 Accomunamento, *κοινωνία, ας, ἡ.*
 Accomunare, *κοινύω.*
 Acconciamente, *ἀρμοζόντως; καίριως; εὐ-*
τάκτως.
 Acconciare, mettere in sesto, *κοσμέω; κα-*
ταρτύω; κατα-σενυάζω || Acconciare uno
pel di delle feste, κακῶς τινα δια-τίθημι;
κατέω τινά.
 Acconciatura, l'acconciare, *κόσμησις, εως.*
ἡ || gli ornamenti che le donne si pon-
gono sul capo, τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα;
pettinatura, ἡ τῆς κόμης κατασκευή.
 Acconcio, *ἐπιτήθειος, α, ον, ὁ, σ, ον.*
 Acconsentire, *ὁμο-γυνομένω τινί; συγ-κα-*
τα-τίθεμαι τινί; συγ-κατ-αινέω, συγ-χω-
εῖω.
 Accoppiare, *ἀπο-κτείνω (irr.).*
 Accoppiamento, *σύζευξις, εως, ἡ; σύζυγία,*
ας, ἡ.
 Accoppiare, *συ-ξέζυγμα (irr.).*
 Accoramento, *λύπη, ης, ἡ; δυσθυμία, ας, ἡ.*
 Accorare, *λυπέω; ἀνιάω, fut. ἀνιάσω. —*
 Accorarsi, *λυπέομαι; ἀνιάομαι ἐπὶ τινί.*
 Accorciamiento, *συνομή, συστολή, ης, ἡ.*
 Accorciare, *βραχύνω; συν-τέμνω (irr.).*
 Accorciamiento, *συντόμως.*
 Accordare, degli strumenti, *ἀρμίζω, fut.*

άτω || metter d'accordo più persone. conciliare, δι-αλλάσσει, καθ-αλλάσσει τινά τινι; εις όρμόσιον καθ-ίστημι || menar buono, consentire, όμο-λογείω; καθ-ομο-λογείω τί τινι || concedere, dare, συγ-χω-ρέω; δίδωμι || dare in matrimonio, έγ-γυάω || in senso gramm., συν-τάσσω fut. ξω.

Accordarsi, συμ-φωνέω || sul prezzo, συμ-βαίνω (irr.) περί του τιμήματος.

Accordo, άρμονία, συμ-φωνία, ας, ή || con-venienza, corrispondenza delle parti tra sé, άναλογία, συμμετρία, ας, ή || accomo-ramento, convenzione, διάλλαξις, εως, ή; συνθήκη, ης, ή; όμολογία, ας, ή. — Esser d'accordo con uno, όμογνωμονέω τινί περί τινος. Non esser d'accordo, διχο-γνωμονέω. Rimetter l'accordo, εις όμό-νοιον άποκαθ-ίστημι. Di comune accor-do, εκ μίας γνώμης; όμοθυμαδόν || In senso gramm., σύνταξις, εως, ή.

Accorgersi, νοέω coll' acc.; αισθάνομαι, (irr.) col genit.

Accorgimento, σύνεσις, εως, ή; άγχίνοια, ας, ή || divisamento ingegnoso, σόφισμα, ατος, τό; μηχανημα, ατος, τό.

Accorrere, προς-τρέχω (irr.); insieme, συν-τρέχω; in aiuto βοη-θέω.

Accortamente, εύλαβώς.

Accortezza, άγχίνοια, ας, ή. Con accor-tezza άγχίνως.

Accòrto, όξύς, άγχίνους, ου; πιτυτός, ή, όν.

Accostamento, πλησιασμός, ού, ό.

Accostare, avvicinare una cosa a un'altra, παρα-τίθημι; προς-άγω (irr.); προς-φέρω (irr.) τι τινί || accostare alcuno, averci relazione, προς-έρχομαι (irr.); προς-μίγνυμαι τινι.

Accostarsi, πλησιάζω, fut. άσω; προς-έρχο-μαι (irr.); προς-πιλάζω, fut. άσω τινί.

Accòstati, πρόσελθε.

Accòsto, έγγύς ο πλησίον col gen., παρά ο προς col. dat.

Accostumare, έδίζω τινά προς τι ο col- l' inf.

Accostumarsi, έδίζομαι προς τι ο col l' inf.

Accostumato, συνειθισμένος, η, ου.

Accozzamento, συμφύρημα, ατος, τό; συν-άθροισις, εως, ή.

Accozzare, συν-αθροίζω; συν-άπτω; συν-τί-θημι.

Accozzo. V. Accozzamento.

Accreditare, porre in credito, αξίωμα ο εύδοξίαν τινί περι-ποιέω || raccomandare

uno presso un altro, συν-ίστημι τινά τινι || procacciare fede', πιστόμαι; βεβαιώνω.

Accrescere, αύξάνω (irr.).

Accrescimento, αύξεις, επίδοσις, εως, ή.

Accudire, σπουδάζω, fut. άσομαι, επί τινι, ύπερ τινος, περί τινος, προς ο εις τι.

Accumulamento, συνάθροισις, σώρευσις, εως, ή.

Accumulare, ammassare, άθροίζω, fut. σω; συν-αθροίζω; σωρεύω; συν-άγω (irr.) || mettere insieme danari, θησαυρίζω.

Accuratamente, ακριβώς; επιμελώς; σπου-δαίως.

Accuratezza, ακρίβεια, επιμέλεια, ας, ή.

Accurato, επιμελής, ές; ακριής, ές; σπου-δαίος, α, ου, περί τι.

Accusa, κατηγορία, ας, ή; γραφή, ης, ή; αίτία, ας, ή. I capi d'accusa, τά εγκλή-ματα. Movere accusa ad alcuno καθ-ηγο-ρέω τινός; γράφομαι τινι.

Accusare, καθ-ηγορέω τινός τι; γράφομαι ο δάκνω τινά. Accusar di furto εις-αγγέλλω κλοπής. Essere accusato di delitto capitale, κρίνομαι κρίσει θανάτου || incolpare, biasimare, έγ-καλέω (irr.) τινί τι; μέμφο-μαί τινά τι ο τινός τι || accusare un ma-lore, παlesare, φανερο-ποιέω.

Accusarsi, κατα-γγνώσκω (irr.) έμαυτού τι; μέμφομαι μοι τι.

Accusato (l') ό φεύγων, οντος; ό ύπόδι-κος, ου.

Accusativo, ή αίτιατική, ης (solt. πρώτης caso).

Accusatore, καθήγορος, ου, ό.

Acofalo, άκέφαλος, ου.

Acerbamente, innanzi tempo, παρ' όρων || aspramente, χαλεπώς; πικρώς.

Acerbetto, ύποξυς, υ.

Acerbezza, όξύτης, στρυφνότης, ητος, ή || severità, durezza, πικρία, ας, ή; πικρό-της, ητος, ή.

Acerbità. V. Acerbezza.

Acerbo, στρυφνός, ή, όν; όριμύς, εϊα, υ || duro, aspro, πικρός, ά, όν; χαλεπός, ά, όν || immaturo, πρόσμυρος, ου; ύμός, ή, όν.

Acerò, σπένδαμνος, ου, ό. Di acero, σπεν-δάμινος, η, ου.

Acerrimo, έχθιστος, η, ου.

Acetato, ύποξυς, υ.

Acetire, όξίζω, fut. ίσω.

Aceto, όξος, εος, τό. Saper d'aceto, όξίζω.

Acetosò, όξηρός, ά, όν.

Acidezza, όξύτης, ητος, ή.

Acido, όξύς, εϊα, υ.

Acino, chicco d' uva, ράξ, ράγός, ή || il

seme di esso chicco, il vinacciolo, γίγχαρτον, ου, τό.
 Acenito, ἀκένιτον, ου, τό.
 Acqua, ὕδωρ, ὕδατος, τό; piovana, τὸ ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ; di fonte, ὕδωρ κρηναῖον; di mare, ὕδωρ θαλάσσιον. Provvedersi d'acqua, ὑδρεύσθαι. Viaggiar per acqua, πλέω (irr.). Bere acqua, ὑδροποτέω. Fare acqua (di nave in cui penetri l'acqua) διαβροχός εἰμι. Aver l'acqua al ginocchio, βρέχομαι (irr.) προς τὰ γόνατα. Fare un buco nell'acqua, ἀπο-τυγχάνω (irr.) assol. e τινός || acque termali, minerali; τὰ θερμὰ, ὧν; καὶ πηγαὶ φαρμακώδεις, ὧν || pioggia. ἄμβρος, ου, ὁ. Oggi avremo dell'acqua, σήμερον ὕσει (fut. dell' ἴπαρσθαι, ὕσει) || orina, οἶρον, ου, τό. Fare un po' d'acqua, οὐρέω || liquido artificiale. Acqua di rose, ὑδρορόδιον, ου, τό. Acqua odorosa, μύρον, ου, τό || trasparenza delle pietre preziose, διαύγεια, ας, ἡ; λαμπρότης, τητος, ἡ.
 Acquajo, ὑδροχόη, ης, ἡ.
 Acquaiuolo, ὑδροφόρος, ου, ὁ.
 Acquartierare, acquartierarsi, ἐπι-σταθμεύω.
 Acquatico, ἔνυδρος, ου.
 Acquattarsi, ὑπο-πήσσω (irr.).
 Acquazzone, μέγας ἄμβρος.
 Acquedotto, ὑδραγωγεῖον, ου, τό.
 Acqueo, ὑδατηρός, ἂ, ὄν.
 Acquidoso, ὑδάτινος, η, ου.
 Acquietamento, πρᾶννις, εως, ἡ.
 Acquietare, πρᾶνω, fut. νῶ. Acquietarsi, πρᾶννομαι, fut. οὔμαι || esser contento di . . . adattarsi a . . . στέργω, fut. ξω, perf. ἔστοργα.
 Acquirente, ἀνητής, οὔ, ὁ; ὁ κτησάμενος, ου.
 Acquistare, κτάομαι (irr.); πορίζομαι.
 Acquisto, κτήσις, εως, ἡ || la cosa acquistata, κτήμα, ατος, τό.
 Acquitrino, λίμνη, ης, ἡ.
 Acquitrinoso, ἐλώδης, ες.
 Acquisità, ὑδαρότης, ητος, ἡ.
 Acquoso, ὑδατώδης, ες.
 Acre, δριμύς, εἶα, ὅ || pungente πικρός, ἂ, ὄν; δριμύς, ἡ, ὄν.
 Acremento, δριμύτης; πικρώς.
 Acrimonia, δριμύτης, ητος, ἡ; πικρία, ας, ἡ.
 Parlare con acrimonia, πικρῶς εἰπεῖν.
 Acrobata, ἀκροβάτης, ου, ὁ.
 Acromatico, ἀχρωμάκτος, ου.
 Acropoli, ἀκρόπολις, εως, ἡ.
 Acrostico, ἀκροστιχίς, ἰδος, ἡ.
 Acuire, εἰλεῖν; ἔλεγω.

Aculeo, κέντρον, ου, τό.
 Acume, ὀξύτης, ητος, ἡ; ἀκμή. ας, ἡ.
 Acuminato, ἀκιδῶδης, ες; ὀξύς, εἶα, ὄν.
 Acustico, ἀκουστικός, ἡ, ὄν.
 Acusticologo, ἐξουητής, ου.
 Acutezza. V. Acume.
 Acuto, ὀξύς, εἶα, ὄν.
 Adacquamento, ὑδρευσις, ἄρδευσις, εως, ἡ.
 Adacquare, ὑδραῖνω, fut. ανῶ; ὑδρεύω; ἄρδύω.
 Adagio, sost. sentenza in forma avverbiale, παροιμία, ας, ἡ. — Adv. lentamente. βραδέως; σχολαίως || posatamente ἡρέμα || a bassa voce, λάθρα.
 Adattabile, ἐπιτήδειος, ου τινὶ ὁ προς τι προσήκων, ουσα. ου τινὶ.
 Adattamento, ἀρμογή, ης, ἡ.
 Adattare, προς-αρμόζω, ἐρ-αρμόζω, fut. ὦτα, τί τινι ὁ προς τι.
 Adattarsi, εἶλω τινὶ; πείθομαι (irr.) τινὶ.
 Adattatamente, προσήκοντως.
 Adatto, ἀρμόττων, ουσα, ου || ἐπιτήδειος, α, ου.
 Addarsi, αἰσθάνομαι (irr.).
 Addensamento, καταπύκνωσις, εως, ἡ.
 Addensare, καταπυκνῶω.
 Addentare, δάκνω (irr.).
 Addentro, εἶδον, ἐντός con verbi di quiete; εἶω con verbi di moto: tutti seguiti dal genit. Compar. ἐνδοτέρω, ἐσωτέρω. Superl. ἐνδοτάτω, ἐσωτάτω.
 Addestramento, παιδευσίς, εως, ἡ.
 Addestrare, παιδεύω; διδάσκω (irr.) τινά τι.
 Addestratore, παιδευτής, οὔ, ὁ.
 Addietro, ὑστερον; ἐπίσω; per l'addietro, πάλιν. — Tornare addietro, ὑπερῶω.
 Darla addietro, ritirarsi, ἀνα-χωρεῖν. Dare addietro, cioè peggiorare, ἐπὶ τὸ χεῖρον φέρομαι (irr.). Lasciare addietro uno, cioè sorpassarlo, παρ-έρχομαι (irr.). Lasciare addietro qualche cosa, cioè trascurarla, ἀ-μελέω || Addietro! voce d'intimazione, ἀπαγε! ἀπάγετε! ἐκποδῶν!
 Addimandare, αἰτέω τινά τι.
 Addio, a uno solo ἔρρωτο! χαιρε! A più, εἰρωτατε! χαιρετε! Dire addio a una cosa, cioè rinunziarvi, χαιρεῖν λέγω τινὶ.
 Addirizzamento, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ.
 Addirizzare, εὐθύνω; διορθῶω; ἐπαν-ορθῶω.
 Additamento, μήστις, εως, ἡ.
 Additare, δακτυλο-δεικτέω; δείκνυμι, fut. δείξω, perf. δίδειχα.
 Addizionale, πρόσθετος, ου.
 Addizionale, προς-τίθημι.

- Addizione, *αγγίαντα, πρόσθεσις, ης, ή || come tertm. d'arithm. πρόσθεσις, εως, ή.*
- Addobbamento, *κόσμησις, εως, ή.*
- Addobbare, *κοσμέω; καλλωπίζω.*
- Addobbo, *σκεύος, εος, τό.*
- Addolcimento, *γλυκάνοις, εως, ή; πράϋνοις, εως, ή; ανακούφισις, εως, ή.*
- Addolcire, *γλυκάζω, fut. άσω; γλυκαίνω, fut. ανώ || figur. mitigare, alleviare, πράϋνω; κουφίζω || placare, μαλακίζω || ingentilire, addomesticare, ήμερώω; τιθασειύω || rendere meno aspro, υπο-λακίανω || In pit-tura, tor via la crudezza dei colori, ευχρατα ποιέω τά χρώμακα.*
- Addolcitivo, *πράϋντικός, ής, όν.*
- Addolorare, *λυπέω, fut. ήσω; ανιάω, fut. άσω. Addolorarsi, λυπέομαι.*
- Addomandare. V. Addimandare.
- Addome, *ήτρον, ου, τό; κοιλία, ας, ή.*
- Addomesticamento, *ήμερωσις, εως, ή; τιθασειά, ας, ή.*
- Addomesticare, *ήμερώω; τιθασειύω.*
- Addomesticatore, *τιθασειυτής, ου, ό.*
- Addoppiamento, *ανάδιπλωσις, εως, ή.*
- Addoppiare, *ανά-διπλώω; διπλασιάζω.*
- Addormentare, *κοιμάω; κατα-κοιμάω; κοιμίζω || intorpidire, ναρκώω || sedare, far cessare, παύω || rendere inoperoso illudendo, δέλω.*
- Addormentarsi, *κατα-κοιμάομαι; κατα-κοιμίζομαι || non prestare attenzione, νυστάζω || annehghitare, βλακεύω.*
- Addossare, *έπι-τίθημι.*
- Addosso, *Adv. έπ' ώμον = Prep. επί col dat. || Dare addosso ad uno, investirlo. προσ-φέρομαι (irr.) τινι. Dare addosso ad uno, accusarlo, έπ-άγω (irr.) τί τινι. Met-ter gli occhi addosso προσ-οράω. (irr.).*
- Aver la disgrazia addosso *δυσ-τυχέω. Tagliare i panni addosso a uno κακηγορέω τινά.*
- Addottrinamento, *παιδευσις, εως, ή.*
- Addottrinare, *παιδεύω.*
- Addottrinato, *παιδευμένος, η, ον.*
- Addurre, *allegare un esempio, un'autorità, προ-φέρω (irr.); λέγω (irr.); un pretesto, προφασίζομαι || portare, κομιζώ; φέρω.*
- Adeguare, *όμοιάω; όμαλύνω || proporziona-re, ανάλογον ποιέω.*
- Adeguatamente, *έξ ίσου (sott. τρόπου).*
- Adeguato, *ανάλογος, ου; άρμόττων, ουσα, ον.*
- Adempiere. V. Adempire.
- Adempimento, *τελείωσις, εως, ή; έκπλήρωσις, εως, ή.*
- Adempire, *τελέω, fut. έσω; perf. pass. τε-*
- τέλεσμαι; άπο-τελέω; άνα-πληρώω. Adem-pire il suo dovere, τά δέοντα ποιέω.*
- Aderente, *προσπεφυκώς, υία, ός; προσεχής, ές, τινί || fautore, partigiano, αίρειτιστής, ου, ό; αυτασιώτης, ου, ό; σπουδαστής, ου, ό.*
- Aderenza, *προσεχεία, ας, ή; πρόσφυσις, εως, ή.*
- Aderire, *προσ-κολλάομαι; προσ-φύομαι || fa-vorire, seguir la parte di alcuno άπο-λουδέω; έσομαι τινι; όμοφρονέω τινί; αίρέο-μαι (irr.) τά τινος || accondiscendere, συ-γώρειω.*
- Adescamento, *δελείασμα, ατος, τό; δελει-σμός, ου, ό.*
- Adescare, *δελείζω, fut. άσω; θωπεύω.*
- Adesione. V. Aderenza.
- Adesso, *νυν || per adesso, τό νυν || adesso adesso, appunto adesso, νυνί; νυν γε; νυν δή; αυτίκα μάλα.*
- Adiacente, *προσκειμένος, η, ον; προσεχής, ές; όμορος, ου.*
- Adiettivo, *έπίθετον, ου, τό.*
- Adipe, *λίπος, εος, τό; πιμελή, ής, ή.*
- Adiposo, *πιμελής, ές.*
- Adiramento, *όργή, ής, ή.*
- Adirarsi, *όργίζομαι; θυμόσομαι τινι ο πρόσ-τινα, per qualche cosa, επί τινι.*
- Adiratamente, *όργίως.*
- Adirato, *όργισθείς, είσα, έν.*
- Adito, *είσοδος, πρόσοδος, ου, ή || la parte più riposta del tempio pagano ove non potevano entrare i profani, άδυτος, ου, ό; άδυτου, ου, τό.*
- Adocchiare, *άτενίζω; προσ-οράω (irr.).*
- Adolescente, *έφηβος, ου, ό; νεανίας, ου, ό.*
- Adolescenza, *έφηβεία, ας, ή; νεότης, ητος, ή.*
- Adombrabile, *έπισκιος, ου.*
- Adombramento, *έπισκιασμός, ου, ό.*
- Adombrare, *έπι-σκιάζω, fut. άσω; σκιάν παρ-έχω (irr.) τινί || rappresentare come in abbozzo, σκια-γραφέω || simboleggiare, υπο-τυπώω || prendere ombra, inso-spettare, υπ-οπτέύω; ύπόπτως έχω πρόσ-τινα ο πρόσ τι.*
- Adontarsi, *άχθομαι; άγανακτέω τινί.*
- Adoperare, *χράομαι col dat.*
- Adoperarsi, *ingegnarsi, εργάζομαι; ποιέο-μαι; σπουδάζω.*
- Adorabile, *προσκυνητός, σεβαστός, ή, όν.*
- Adorare, *προσ-κυνέω; λατρεύω || amar som-mamente, υπερ-αγαπάω.*
- Adoratore, *προσκυνητής, ου, ό; λατρεύων, οντος, ό || amante appassionato, έραστής, ου, ό.*

Adorazione, προσκύνησις, εως, ή; λατρεία, ας, ή.
 Adornamento, κόσμος, ου, ό.
 Adornare, κοσμέω; καλλωπίζω.
 Adorno, κοσμητός, ή, όν; ἀγλαϊστός, ή, όν.
 Adottamento, εισποίησις, εως, ή.
 Adottare uno per figliuolo, υιο-θετέω; υϊόν τιθεμαι τινα, ο εισ-ποιέομαι τινα || ammettere, ricevere come buono, προ-αιρέομαι (irr.); παρα-λαμβάνω (irr.). Adottar l' opinione di . . . τή γνώμη συναινέω.
 Adottivo, υιο-θετος, ον; εισποιητός, ή, όν.
 Adozione, υιο-θεσία, ας, ή; εισποίησις, εως, ή.
 Aduggiare, επι-τσιάζω. ful. άσω.
 Adulare, κολακεύω; θωπεύω. Adulare se stesso, stimarsi oltre il giusto, έμαυτῶ χαρίζομαι.
 Adulatore, κόλαξ, ακος, ό.
 Adulatoriamente, κολακευτικός; θωπευτικός.
 Adulatorio, κολακευτικός, θωπευτικός, ή, όν.
 Adulatrice, κολακίς, ιδος, ή.
 Adulazione, κολακεία, θωπεΐα, ας, ή.
 Adultera, μοιχαλίς, ιδος, ή.
 Adulterare, commettere adulterio, μοιχεύω || falsificare, κιβδηλεύω.
 Adulterato, κιβδηλος, ον.
 Adulterazione, κιβδηλεία, ας, ή.
 Adulterino, μοιχίδιος, α, ον.
 Adulterio, μοιχεία, ας, ή.
 Adultero, μοιχός, ου, ό; μοιχευτής, ου, ό.
 Adulto, έφηβος, ον; τέλειος, α, ον. L' età adulta, ήλικία, ας, ή.
 Adunamento, συλλογή, ής, ή.
 Adunanza, σύνοδος, ου, ή; σύλλογος, ου, ό.
 Adunanza del popolo, εκκλησία, ή; del senato ή σύγκλητος βουλή; generale e festiva, πανήγυρις, εως, ή. Tenere adunanza συν-εδρεύω, εκκλησιάζω. Sciogliere l' adunanza, εκκλησιάζω αρ-ίημι (irr.).
 Adunare, άθροίζω; συν-αθροίζω; συλ-λέγω (irr.); άγείρω (irr.) || convocare, συγκαλέω (irr.).
 Adunco, καμπύλος, η, ον.
 Adunque, ουν; άρα.
 Adusto, ξηρός, ά, όν || magro, ισχνός, ή, όν.
 Aere, άήρ, έρος, ή.
 Aereo, άέριος, α, ον || del color dell' aria, άέριμος, η, ον.
 Aeriforme, άεροειδής, ές.
 Afa, πνίγος, εως, τό || Figur. Questi cibi fanno afa, ταύτα τὰ βρώματα άηδίζω παρέχει.
 Aferesi, άφαιρέσις, εως, ή.

Affabile, εύκολος, ον; φιλόφρων, ον; εύπροσ-ήγορος, ον.
 Affabilità, εύκολία, ας, ή; φιλοφροσύνη, ης, ή.
 Affabilmente, φιλοφρόνως; εύπροσηγόρως.
 Affaccendamento, πολυπραγμασύνη, ης, ή.
 Affaccendarsi, ασχολέομαι περί τι; πολυπραγματεύω (specialm. in cosa non sua).
 Affaccendato, ασχολος, ου (ές τι, προς τι); πολυπράγμων, ον.
 Affacciarsi, πονέω.
 Affacciarsi, προ-κύπτω; φαινομαι (irr.) || ad officii, presentarsi a chiederli, φιλοτιμέομαι.
 Affamare, λιμῶ πιέζω; λιμοκτονέω. Affamare una città, τής σιταγωγίας απο-κλείω πόλεω.
 Affamato, πεινχλιός, α, ον. Essere affamato, πεινάω. Affamato d'onori, di ricchezze . . . φιλοτιμότατος, ον; φιλοπλουτότατος, ον.
 Affannare, λυπέω; άνιάω.
 Affannarsi, provare ambascia λυπέομαι || travagliarsi, darsi pena per alc. o per qualche cosa, φροντίζω; μεριμνάω περί τινος ο ύπερ τινος. Non affannarsi per, άρροσντιστέω τινός.
 Affanno, δύσπνοια, ας, ή; άσθμα, ατος, τό || angoscia, dolore, μέριμνα, ης, ή; άνία, ας, ή; άδημονία, ας, ή.
 Affannone, πολυπράγμων, ον.
 Affannosamente, περιαληγώς.
 Affannoso, άνιαρός, ά, όν; άθυμος, ον. Respiro affannoso, δύσπνοια, ας, ή.
 Affardellare, συ-σχευάζομαι.
 Affare, πράγμα, ατος, τό; έργον, ου, τό. Un piccolo affare, πραγμάτιον, ου, τό. Aver molti affari, πολυπραγματέω. Non avere affari, είμι άπράγμων; σχολάζω. I miei affari, τὰ έμαυτου. E affare vostro il . . . ύμέτερόν έστι . . . Uomo d'affari πραγματευτής, ου, ό. Far gli affari di qualcheuno τὰ τινος πράττω (irr.). Affari pubblici, τὰ τής πόλεως; τὰ κοινά; τὰ πολιτικά. Trattare gli affari dello Stato, πολιτεύομαι || condizione, qualità, έξίς, εως, ή. Uomo di mal affare, κακοϋργος, ου, ό.
 Affarsi, convenire, προσήκει, πρέπει τινί (impers.).
 Affaruccio, πραγμάτιον, ου, τό.
 Affascinamento, βασκανία, ας, ή; κήλημα, ατος, τό.
 Affascinare, βασκαίνω; κατα-γοητεύω.
 Affascinatoro, Affascinatrice, βασκατών, ουτα, ου.

- Affastellare**, unire in fastelli, συ-στρέρω (*irr.*) || ammontare confusamente συ-χῶς (*irr.*); φύρω (*irr.*).
- Affaticamento**, πόνος, ου, δ.
- Affaticante**, πονικός, ή, δν.
- Affaticare**, κοπιάω; κατα-πονέω.
- Affaticarsi**, κάμνω (*irr.*); μοχθῶ.
- Affatto**, πάντως; πάνω; παντελώς; παντάπασι.
- Affatturamento**, φαρμάκωσις, εως, ή.
- Affatturare**, φαρμακεύω; επ-άδω *ful.* άσο-μαι; γοητεύω.
- Affazzonare**, καλλωπίζω.
- Affè**, δῆτα; ἀληθές.
- Affermare**, φάσκω; φημί (*irr.*). **Affermare** con giuramento, ὄρκω πιστόμαι || **assicurare** κατά-φημι; βεβαιόομαι.
- Affermativa** (P'), κατάφασις, εως, ή.
- Affermativamente**, καταφατικῶς.
- Affermativo**, καταφατικός, διωβερβαιωτικός, ή, δν.
- Affermatore**, καταφάσκων, ουτα, ου.
- Affermazione**, κατάφασις, εως, ή; καταβε-βαίωσις, εως, ή.
- Afferrare**, pigliar con forza, κατα-μάρπτω; συλ-λαμβάνω (*irr.*) || **afferrar** la riva, προς-ορμίζομαι || **afferrare** il pensiero altrui, κατα-νοέω; μανθάνω (*irr.*) || **afferrar** l'occasione, λαμβάνομαι του καιροῦ.
- Afferrarsi**, ἔρχομαι τινος.
- Affettare**, δια-τέμνω (*irr.*); λεπτοτομέω; κόπτω || fare o dir cosa in modo non naturale, περι-εργάζομαι || ostentare επι-δείκνυμι.
- Affettatamente**, περιέργως.
- Affettato**, περιέργως, ου.
- Affettazione**, περιεργία, ας, ή. **Scrivere** con affettazione, περιέργως γράφω; senza af-fettazione, ἀπλῶς; ἀπλοϊκῶς.
- Affetto**, *sost.* stato dell' animo, πάθος, εως, τό; sentimento d'amore, φίλια, ας, ή; ἀγάπη, ης, ή; ἔρωσ, ἔρωτος, δ. **Sentir** vivo affetto per ... ἀγαπῶ τινά. **Non aver** più affetto per alcuno, ἀλλοτριόομαι τινε.
- Affetto**, *adief.* διατεθείς, εἶσα, ἐν.
- Affettuosamente**, φιλικῶς; εὐνοϊκῶς.
- Affettuoso**, φίλος, η, ου; φιλικός, ή, δν.
- Affezionare**, εὖνω ποίεω.
- Affezionarsi**, prendere affezione, φιλοστόρ-γως ἔχω (*irr.*) πρὸς τινε.
- Affezione**, V. **Affetto** *sost.* || disposizione o stato morboso, διάθεσις, εως, ή; πάθημα, ατος, τό. **Le affezioni** di petto τὰ περι τὸ στήθος παθήματα.
- Affibbiare**, περναῶ || **affibbiarlo** ad uno, φενακίζω τινά.
- Affibbiatura**, περὶνη, ης, ή.
- Affidare**, επιτρέπω τί τινι || **affidare** le cose alla memoria, τίθεσθαι τι εἰς μνήμη || **render** certo, assicurare, θράσος ἐμ-ποιέω.
- Affievolire**, ἀσθενέω.
- Affiggere**, ἀπτω; προς-άπτω.
- Affilare**, ἀκονάω; ὀξύτω.
- Affilato**, δηκτός, ή, ου; δξύς, εἶα, ύ.
- Affilatura**, ἀκόνημα, ατος, τό; ἀκμή, ης, ή.
- Affinare**, ἀραιόω; λεπτούνω; λεπτοουργέω || *dei metalli*, purificare, καθαιρέω.
- Affinchè**, **Affine** di. V. **Acciocchè**.
- Affine**, parente, συγγενής, ἐς; κудεστής, ου, ό || **che** ha attinenza o somiglianza con altra cosa, ὁμοιος, α, ου; ἀνάλογος, ου.
- Affinità**, συγγένεια, ας, ή; κηδεστία, ας, ή || **attinenza**, somiglianza, ὁμοιότης, ητος, ή; ἐμφρέεια, ας, ή.
- Affiochimento**, βράγχος, ου, ό; βράγχος, εως, τό.
- Affiochire**, βράγχω με λαμβάνει.
- Affissare**, guardar fissamente, ἀτενίζω εἰς τι ο τινί.
- Affittabile**, μισθώσιμος, ου.
- Affittaiuolo**, V. **Fittaiuolo**.
- Affittare**, μισθώω; ἀπο-μισθώω; δίδωμι ἐπι μισθῶ.
- Affittire**, πικνύω.
- Affitto**, μισθωσις, εως, ή || **il prezzo** dell' af- fitto, μισθωμα, ατος, τό.
- Affittuario**, μισθωτής, ου, δ.
- Affiggere**, λυπέω; ἀνιάω || **danneggiare**, κα-κώω; βλάπτω (*irr.*).
- Affittivo**, λυπηρός, ά, δν.
- Affitto**, ἐπίλυτος, ου; λυπαλγής, ἐς. **Essere** affitto di qualche cosa, ἄχθομαι τινί. **Es- sere** sommamente affitto, ὑπερ-αλγέω.
- Afflizione**, λύπη, ης, ή; πένθος, εως, τό. **Grande afflizione**, δεινοπάθεια, ας, ή. **Im- merso** nell' afflizione, περιλυπος, ου.
- Affluente**, εἰςβάλλον, ουσα, ου.
- Affluenza**, abbondanza, εὐπορία, ἀρθουία, ας, ή || **concorso**, συνδρομή, ης, ή; πλη-θος, εως, τό.
- Affluire**, εἰς-βάλλω (*irr.*); τυρ-ρέω (*irr.*); εὐπορέω.
- Affocare**, ἐκ-πυρῶ.
- Affogamento**, κατάδυσις, εως, ή.
- Affogare**, κατα-δυῶ; πνίγω; ἀγχω. **Affogar** nei debiti, ὑποχρεῶς εἶμι.
- Affogarsi** in mare, καταποντίζομαι.
- Affollare**, πείζω, *ful.* σω. **Affollarsi**, ὠδείομαι.
- Affollatamente**, ἱλαδῶν.
- Affondamento**, καταποντισμός, ου, δ.
- Affondare**, mandare a fondo, κατα-ποντίζω,

ful. ἰσω; κατα-βάπτω (*irr.*); κατα-δύω (*irr.*) || andare a fondo, κατα-ποντίζομαι; ἔμβαθύνω; κατα-δύομαι.
Affondatura, κοίλιτις, εως, ἡ.
Afforzare, ἰσχυρῶς; βεβαιῶ.
Affossamento, κοιλανσις, εως, ἡ; τάφρευσις, εως, ἡ.
Affossare, ταφρεύω, *ful.* εὔσω; κοιλαίνω. *ful.* κῶ.
Affrancare, far libero, ἐλευθερῶς; ἐλευθερον, αν, ἀρ-ίημι (*irr.*) || liberare da una servitù, ἀπ-αλλάσσω.
Affrangere, ἐπι-τρίβω *ful.* ψα.
Affranto, κατόπιος, ον.
Affratellamento, ἀδελφιξις, εως, ἡ.
Affratellare, ἀδελφοποιέω.
Affrenamento, χαλίνωσις, εως, ἡ.
Affrenare, χαλινῶ.
Affrettare, ταχύνω; ἐπειγῶ. **Affrettarsi**, σπεύδω.
Affrettatamente, ταχέως; προπετῶς.
Affrittellare, τηκεύω.
Affrontare, ἐμ-βάλλω (*irr.*) ἔμακτόν εἰς τι || esporsi arditamente a pericoli, ὑπο-μένω (*irr.*) τοὺς κινδύνους; ῥισκοκινδυνεύω || scontrarsi, venire alle mani, μάχομαι.
Affronto, ὕβρις, εως, ἡ. **Fare un affronto**, ὕβριζω τινά.
Affumicare, καπνίζω, *ful.* ἰσω || profumare, θυμιάω.
Affumicato, καπνισθείς, εἶσα, ἐν.
Affumicatura, κάπνισις, εως, ἡ.
Afonia, ἀφωνία, ας, ἡ.
Aforismo, ἀφορισμός, οὔ, ὁ.
Agape, ἀγάπη, ης, ἡ.
Agata, *gemma*, ἀχάτης, ου, ὁ.
Agente, ἐπίτροπος, ου, ὁ; διοικητής, οὔ, ὁ.
Agenzia, ἐπιτροπία, ας, ἡ; διοικήσις, εως, ἡ.
Agevolare, ῥάδιον ποιέω.
Agevole, ῥάδιος, α, ον, *compar.* ῥάων, *sup.* ῥάστος || *di animali*, mansueto, πρᾶος, ον.
Agevolezza, ῥαστῶνη, ης, ἡ; κούφισις, εως, ἡ || mansuetudine, πραότης, ητος, ἡ.
Agevolemente, ῥάδιως.
Aggentilire, καλλωπίζω.
Aggettivo, V. **Adiettivo**.
Agghiacciamento, ῥίγωσις, εως, ἡ.
Agghiacciare, παγῶν; κρυσταλλῶ || *intrans.* ψύχομαι; ῥιγῶ.
Aggio, τόκος, ου, ὁ.
Aggiogamento, ζευξις, εως, ἡ.
Aggiogare, ζεύγνυμι (*irr.*).
Aggiogatore, ζευκτης, οὔ, ὁ.
Aggiornamento, ὑπέρθσεις, εως, ἡ.
Aggiornare, rimettere ad altro giorno, ἀνα-

βάλλομαι (*irr.*) ὑπερ-βάλλομαι || farsi giorno, ὑπο-φαίνεται ἡμέρα.
Aggiramento, περίσος, ου, ἡ.
Aggirare, διῆω; γυρῶ. **Aggirarsi**, περι-άγομαι (*irr.*); περι-έρχομαι (*irr.*).
Aggiudicare, ἐπι-δικάζω τινί τι.
Aggiudicatario, ὁ πριάμενός τι ὑπὸ κήρυκι; ἐργολάβος, ου, ὁ.
Aggiudicazione, ἐπίκρισις, εως, ἡ.
Aggiungere, προς-τίθημι; προς-βάλλω (*irr.*) τινί τι. **Aggiunger del proprio**, παρ' ἑμῶν τοῦ τι προς-δίδωμι.
Aggiunta, πρόσθεσις, εως, ἡ; προσθήκη, ης, ἡ.
Aggiunto, πρόσθετος, ον || *Term. gramm.* ἐπίθετος, ον.
Aggiustamento, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ || σύμβασις, εως, ἡ.
Aggiustare, ἐπανορθῶ; ἰσοτάλαντον ποιέω || rimettere a sesto, καταρτίζω || adattare, προς-αρμοῶς τι τινί || aggiustare i conti, συν-τελέω τοὺς λογιμοὺς || aggiustar fede, πιστεύω || aggiustare il colpo, στοχάζομαι.
Aggiustatamente, προς-ἰκόντως; ἀκριβῶς.
Aggiustatezza, ὀρθότης, ητος, ἡ; ἀκρίβεια, ας, ἡ.
Aggiustato, ἀρμοστός, ἡ, ὄν; ἄρτιος, α, ον || *di uomo*, μέτριος, α, ον; εὐτακτος, ον; σόφρων, ον.
Agglomerare, συ-σπειράω.
Aggomitolare, κλώσω, *ful.* ὠσω.
Aggradevole, ἀρέσκων, ουσα, ον; τερπνός, ἡ, ὄν. **Essere o rendersi aggradevole** ἀρέσκω τινί.
Aggradevolmente, ἀρεσκόντως; τερπνῶς.
Aggradimento, εὐδοκία, ας, ἡ. **Con aggradimento di tutti**, πάντων ὀμολογούντων ο συναίνουτων.
Aggradire, *intrans.* ἀρέσκω || *trans.* ἀποδέχομαι (*irr.*); προς-δέχομαι.
Aggranchire, ῥιγῶ; ναρκῶ.
Aggrandimento, V. **Ingrandimento**.
Aggrandire, V. **Ingrandire**.
Aggrappare, κατα-μάπτω.
Aggraticciarsi, περι-πλέκομαι.
Aggravamento, βάρυνσις, εως, ἡ; ἄχος, εος, τό.
Aggravante, δεινωτικός, ἡ, ὄν; μείζονα τὴν αἰτίαν ποιῶν, ουσα, οὖν.
Aggravare, δεινῶς; βαρύνω.
Aggravarsi, βαρύνομαι.
Aggravio, ἄχος, εος, τό || *imposta*, φόρος, ου, ὁ; τέλος, εος, τό || *danno*, βλάβη, ης, ἡ || *imputazione*, ἐγκλήμα, ατος, τό.
Aggraziare, ἠδύνω; κεχαρισμένα τίθημι τινί.
Aggraziatamente, εὐκόσμως; κεχαρισμένως.

Aggredire, ἐπι-τίθεμαι τινι.
 Aggregamento, ἐγκρισίς, εως, ἡ.
 Aggregare, ἐγκρίνω τινί ο εἰς τι.
 Aggregato, *soml.* σύγκρισις, εως, ἡ || *adict.*
 ἐγκριτος, ου; προσκρίματος, ου.
 Aggregazione, ἐγκρισίς, εως, ἡ || le persone
 aggregate, συναγωγή, ἡς, ἡ.
 Aggressione, ἐπιδρομή, ἡς, ἡ.
 Aggressore, ληστής, ου, ὁ.
 Aggrinzire, ῥυτίδω, *fut.* ὠσω; ῥυτίσω.
 Aggrottare le ciglia, τὰς ὀφθαλμοὺς ἀν-ἀνω (*irr.*);
 συν-οφθαλμομαι.
 Aggrovigliarsi, συ-στρέφομαι; συμ-πλέκομαι.
 Aggrumare, πήγνυμι.
 Aggrumato, πεπηγώς, υῖα, ὁς.
 Aggrumolare, σαρεύω; συλ-λέγω (*irr.*).
 Aggruppamento, συμπλεξις, εως, ἡ.
 Aggruppare, συμ-πλέκω (*irr.*) || ammassa-
 re, συν-αθροίζω.
 Agguagliare, ἰσθώ τι τινι || spianare, ὀμαλῶ
 || confrontare, ἀντ-ισθῶ.
 Agguantare, συμ-μάρπτω.
 Agguato, ἐνέδρα, ας, ἡ; λόχος, ου, ὁ || insi-
 dia, ἐπιβουλή, ἡς. — Stare in agguato,
 ἐν-εδρεύω; cader nell'agguato, ἐνέδρα ἐμ-
 πτώ (*irr.*); tirar nell'agguato, εἰς ἐνέ-
 δραν ὑπάγω (*irr.*) || il luogo dov'è l'ag-
 guato, λόχος. Andare all'agguato, λόχονδε
 ἵεναι.
 Agguerrire, ἀσκέω ο γυμνάζω τινὰ τὰ πολε-
 μικά.
 Agiatamente, εὐκαίρως; εὐπάρως.
 Agiatezza, εὐκαιρία, ας, ἡ; εὐπορία, ας, ἡ.
 Agiato, εὐπορος, ου.
 Agile, ελαφρὸς, ἡ, ὄν; ταχύς, εἶα, ὄν.
 Agilità, ελαφρότης, ητος, ἡ; εὐστροφία, ας, ἡ.
 Agilmente, ελαφρώς; ῥαδίως.
 Agio, σχολή, ἡς, ἡ. Gli agi della vita, τὰ
 ἐπιτηδεῖα. A bell'agio, con agio, κατὰ
 σχολήν; ἐπὶ σχολῆς.
 Agire, ποίειω; πράττω (*irr.*); ἐργάζομαι || non
 agire ἀπραγέω; ἀργέω || operare un effet-
 to, ἐνεργέω || agir da uomo, ἀνδρίζομαι.
 Agire ingiustamente, ἀδικέω.
 Agitamento, κίνησις, εως, ἡ.
 Agitare, κινέω. || Agitare un'assemblea, un
 popolo, ταρασσω; θορυβέω || Trattare
 una questione, ἀνα-σκοπέω; ἐξ-ετάζω.
 Agitarsi, κινέομαι || darsi premura, σπεύδω
 || turbarsi, θυ-θυμέω.
 Agitatore, θορυβοποιός, ου, ὁ.
 Agitazione, κίνησις, εως, ἡ; del mare, σάλος,
 ου, ὁ || inquietudine, ταραχή, ἡς, ἡ; θό-
 ρυβος, ου, ὁ.
 Aglio, σκόροδον, ου, τό.

Agnato, συγγενής, ἔς.
 Agnazione, συγγένεια, ας, ἡ.
 Agnella, ἀμνή, ἡς, ἡ.
 Agnellino, ἀρνίου, ου, τό.
 Agnello, ἀμνός, ου, ὁ. D'agnello, ἄρνειος,
 α, ου. Come un agnello, ἀμνοῦ δίκην.
 Ago, ῥαφίς, ἰδος, ἡ; βελόνη, ης, ἡ. — Ago
 della stadera, κανών, ουος, ὁ. Ago della
 meridiana, γωμάων, ουος, ὁ.
 Agognare, ἐπι-θυμέω τινός.
 Agonarca, ἀγωνάρχης, ου, ὁ.
 Agone, ἀγών, ουος, ὁ.
 Agonia, ψυχοβραχία, ας; ἀγωνία, ας, ἡ.
 Agonizzante, ψυχοβραχής, ἔς.
 Agonizzare, ψυχοβραχέω.
 Agoraio, ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ.
 Agosto, ὀκτωστής μήν; ἀύγουστος, ου, ὁ (*Greco
 poster.*).
 Agramente, δριμέως; πικρῶς.
 Agraria, *sost.* γεωργική, ἡς, ἡ (τέχνη).
 Agrario, γεωρικός, ἡ, ὄν. Legge agraria, ὁ
 περὶ τὴν κληρουσίαν νόμος.
 Agreste, ἀγρῆσιος, α, ου; ἀγριος, α, ου.
 Agresto, uva non matura, ὄμφαξ, ακος, ἡ
 || il sugo che se ne sprema, ὄμφακίον,
 ου, τό.
 Agricoltore, γεωργός, ου, ὁ.
 Agricoltura, γεωργία, ας, ἡ.
 Agrimensore, γεωμέτρως, ου, ὁ.
 Agrimensura, γεωμετρία, ας, ἡ.
 Agro, territorio, ἀγρός, ου, ὁ.
 Agro, *ad.* ὄριμύς, εἶα, ὄν; ὀξύς, εἶα, ὄν.
 Agrodolce, ὀξύγλυκος, εια, ὄν.
 Agronomia, γεωργική, ἡς, ἡ (*sost.* τέχνη).
 Agronomo, γεωργός, ου, ὁ.
 Agrumi, κίτριά, αν. τά.
 Aguzzare, ἀκουάω; ἀκούω. Aguzzar l'inge-
 gno, δῆλω τὴν διάνοιαν.
 Aguzzo, ἀκαχμένος, η, ου; θηγαλέος, α, ου.
 Ah, Ah, ἄ! α! α! οἶ! οἶ! φεῦ!
 Ahimè, σῆμαι, per lo più *assol.* ma anche
col nom. *col voc.* *e col gen.*
 Aia, per battervi le biade, ἀιωή, ης, ἡ, ο
Attic. ἄλως, ω, ἡ. Menare il can per
 l'aia, χρορίζω.
 Aia, che attende all'educaz. di fanciulle,
 τροφός, ου, ἡ.
 Aio, τροφεύς, εως, ὁ; παιδαγωγός, ου, ὁ.
 Aione, ἐρωδιός, ου, ὁ.
 Aita, βοήθεια, ας, ἡ.
 Aitare, βοηθεῖω.
 Aiuala, πρασιά, ἄς, ἡ.
 Aiuolo, δίκτυον, ου, τό; υεφέλη, ης, ἡ. Tirar
 l'aiuolo, ἀπο-θήσκα (*irr.*).
 Aiutante, ἀποργός, ου, ὁ; ἡ; συνεργός, ου,

ό, ή || *aiutante di campo*, διάγγελος, ου, ό.
Aiutare, βοήθειω τινί; ἀρήγω τινί; ὠφελῶ τινά || *cooperare*, συμ-πράσσω (*irr.*) τινί; *συνεργῶ* εἰς ο πρός τι.
Aiutarsi, ὠφελῶ ἐμαυτόν || *aiutarsi scambievolmente*, ἀνταφελῶ; *συμπράσσειν ἀλλήλοις*, αἰς || *servirsi*, χρᾶσμαι || *aiutarsi con le mani e coi denti*, ἐνεργῶς διατείνεσθαι πρός τι.
Aiutatore, ἐπίκουρος, ου, ό.
Aiutatrice, ἐπίκουρος, ου, ή.
Aiuto, βοήθεια, ὠφέλεια, ἐπικουρία, ας, ή.
Chiamare in aiuto, ἐπι-βοῶ. *Correre in aiuto*, βοηθεῖω τινί. *Col tuo aiuto*, σοῦ συλλαμβάνοντας. *Con l'aiuto di Dio*, σὺν Θεῷ || *Aiuto*, *colui che in un ufficio aiuta il suo principale*, συνεργός; ὑπουργός, οὔ, ό.
Aizzamento, παρόρμησις, εως, ή.
Aizzare, ἐρεθίζω; παρορμάω.
Ala, πτερόν, οὔ, τό; πτέρυξ, υγος, ή. **Mettere ali**, πτερόσμαι. **Muover le ali**, πτερυγίζω || *ala dell'esercito*, κέρας, ας-ως, τό.
Alabarda, λόγχη, ης, ή.
Alabastrino, ἀλαβαστροειδής, ές; λευκότατος, η, ου.
Alabastro, ἀλάβαστρος, ου, ό ε ή.
Alacre, πρόθυμος, ου.
Alacrità, προθυμία, ας, ή; σπουδή, ης, ή.
Alato, πτηνός, ή, όν; πτερωτός, ή, όν; *non alato*, ἄπτερος, ου.
Alba, ὄρθρος, ου, ό. **All'alba**, ἄμ' ὄρθρου.
Albagia, ὑπερηγανία, ας, ή.
Albagioso, ὑπερήφανος, ου.
Albeggiare (l'), ὄρθρος, ου, ό.
Alberare, ἐπ-αίρω, *ful.* αρώ.
Albereta, δενδρόν, ὠνος, ό.
Albergare, ξενίζω τινά || *dimorare*, οἰκέω.
Albergatore, ξένος, ου, ό; ξενοδόχος, ου, ό.
Albergatrice, ξένη, ης, ή; ξενοδόχος, ου, ή.
Albergo, ξενοδοκτεῖον, ου, τό; πανδοκτεῖον, ου, τό || *abitazione*, οἰκία, ας, ή.
Alberetto, δενδρίον, ου, τό.
Albero, δένδρον, ου, τό. **D'albero**, δενδροειδής, ή, όν. **Diventare albero**, δενδριζῶ. **Montar sugli alberi**, δενδροβατέω. **Tagliare alberi**, δενδροκοπέω. — *Prov.* **Al primo colpo non cade l'albero**, πολλαῖς πληγαῖς ἐρρωμένη ὄρυς θαμάζεται || **Albero della nave**, ἱστός, οὔ, ό || **Albero genealogico**, στέμμα, ατος, τό.
Albicocca, ἀρμενιακόν μηλον, ου, τό.
Albicocco, ἀρμενιακή μηλέα, ας, ή.
Albore, ὄρθρος, ου, ό.
Albuma, τό λευκόν τοῦ ὄσθ.

Alcali, νίτρον, ου, τό.
Alchimia, χημεία, ας, ή.
Alchimista, χημευτής, οὔ, ό.
Aleone, ἀλκυών, ὠνος, ό.
Alcova, ζωθήκη, ης, ή.
Alcuno, τις, τι (*enclit.*), *gen.* τινός. **Alcuni**, τινές (*encl.*) ο ἔτιοι, αι. **Alcuni . . . altri . . . οἱ μὲν . . . οἱ δέ.**
Aletta, πτερύγιον, ου, τό.
Alfabeticamente, κατὰ τὴν τῶν γραμμάτων τάξιν.
Alfabetico, ό, ή, τό κατὰ στοιχεῖον.
Alfabeto, τὰ στοιχεῖα, ου.
Alfiere, σημαιοφόρος, ου, ό. **Presso i Romani** ἀστροφόρος, ου, ό.
Alfina, τέλος.
Alga, φύκος, εος, τό.
Algido, ψυχρός, ά, όν.
Algoce, ψύχος, εος, τό; κρύος, εος, τό.
Algoce, φουκίεις, εσσα, εν.
Alidoro, ξηρότης, ητος, ή.
Alienabile, πρᾶσιμος, ου.
Alienare, ἀλλοτριῶ; ἀπ-αλλοτριῶ.
Alienato di mente, παράκοπος, ον; μαινόμενος, η, ον || *divenuto avverso*, δυσμενής, ές; ἀπόστροφος, ον, τινός.
Alienazione, ἀλλοτριώσις, εως, ή; ἀπόδοσις, εως, ή || *di mente*, *di sensi*, παρακοπή, ης, ή; ἀναισθησία, ας, ή || *avversione*, ἀπέχθεια, ας, ή.
Alieno, ἀλλότριος, α, ον || *estraneo*, ἔξω τοῦ πράγματος ἄν, οὔσα, όν.
Alimentare, τρέφω (*irr.*).
Alimentare, **Alimentario**, θρεπτικός, ή, όν; βρωτικός, ή, όν.
Alimento, τροφή, ης, ή. **Gli alimenti**, τὰ σῖτα.
Aliosso, ἀστράγγλος, ου, ό.
Alitare, πνέω.
Alito, αὐτμή, ης, ή; πνοή, ης, ή.
Allacciamento, ἐμπλοκή, ης, ή; δεσμός, οὔ, ό.
Allacciare, ἐμ-πλέκω (*irr.*); σφίγγω (*irr.*); δεσμεύω.
Allacciatura, θέσις, εως, ή.
Allagamento, κατακλύσις, εως, ή; κατακλύσμός, οὔ, ό.
Allagare, ἐπι-κλύζω; κατα-κλύζω.
Allampnato, ισχυρότατος, η, ου.
Allargamento, πλατυσμός, οὔ, ό.
Allargare, πλατύνω; εὐρύνω. **Allargarsi**, *scostarsi alquanto*, ἀνα-χωρέω. **Allargare la mano**, largheggiare, πολλά οἰδῶμι.
Allarmare, ἐκ-ταράσσω; ἐκ-φοβῶ.
Allarmarsi, φοβέσμαι; φροντισθῶ ὑπέρ τινος.
Allarme, ἐλελεύ! **Gridare allarme**, ἐλελίξω

|| agitazione subitanea, timore, ταραχή, ἤ, ἢ; φόρυβος, ου, ὄ; φόβος, ου, ὄ.
Allato, παρά col dat.
Allattamento, τιθήνησις, εως, ἦ.
Allattare, τιθήναιω; θηλάζω.
Alleanza, συνθήκη, ης, ἦ; κοινωνία, ας, ἦ.
 Alleanza offensiva e difensiva, συμμαχία καὶ ἐπιμαχία, ας, ἦ.
Allearsi, συμμαχίαν ο κοινωνίαν ποίεομαι πρὸς τινα; συν-τίθεμαι πρὸς τινα.
Alleato, σύμμαχος, ου.
Allegare, citare. ἐπ-άγωμαι (irr.) προ-φέρομαι (irr.). Addurre un pretesto, προ-σπίεζομαι || Allegare i denti, αἰμωδέω.
Allegazione, ἐπαγωγή, ἦς, ἦ; ἐπιμαρτύρησις, εως, ἦ.
Alleggerimento, ἀνακούφισις, εως, ἦ; κουφισμός, οὔ, ὄ.
Alleggerire, κουρίζω; ἀνα-κουφίζω.
Allegoria, ἀλληγορία, ας, ἦ.
Allegoricamente, ἀλληγορικῶς.
Allegorico, ἀλληγορικός, ἦ, ὄν.
Allegorizzare, ἀλληγορέω.
Allegramente, ἠλαρώς; τερπνῶς; εὐθύμως.
Allegrare. V. Rallegrare.
Allegrezza, εὐφροσύνη, ης, ἦ; χαρά, ἄς, ἦ; γηθοσύνη, ης, ἦ.
Allegria. V. Allegrezza.
Allègro, ἠλαρός, ὄ, ὄν; φαῖδρός, ἄ, ὄν; εὐθυμός, ου; per qualche cosa, ἐπὶ τινα.
Allèluia, ἀλληλουϊα.
Allenarsi, ἀσθενέω.
Allentamento, ἀνεσις, εως, ἦ.
Allentare, ἀν-ίημι (irr.); ἀνα-χαλάω; βραδύνω.
Allentatura, κήλη, ης, ἦ.
Allèso, ἐρθός, ἦ, ὄν.
Allèstimento, παρασκευή, ἦς, ἦ; παρασκευασμα, ατος, τό.
Allèstire, παρα-σκευάζω; ἐτοιμάζω.
Allèttamento, δολέασμα, ατος, τό.
Allèttante, δολεαστικός, ἦ, ὄν.
Allèttare, ἐρ-έλω (irr.); ἐπ-άγω (irr.); δε-λεάζω || essere allèttato, giacere in letto, κεῖμαι (irr.).
Allèttativa. V. Allèttamento.
Allèvamento, τροφή, ἦς, ἦ.
Allèvare, τρέφω (irr.) ἀνα-τρέφω. Allèvare insieme, συν-τρέφω. Allèvar cavalli, ἰπ-ποτροφέω || educare, παιδεύω.
Allèvatura, V. Allèvamento.
Allèviamento, κούφισις, εως, ἦ; κουφισμός, οὔ, ὄ.
Allèviare, κουφίζω τινά τινος.
Allèbbire, ἐκ-πλήσσομαι (irr.).

Allibbito, ἐκπλαγίς, εἶσα, ἔν.
Allibramento, ἀναγραφή, ἦς, ἦ.
Allibrare, ἀνα-γράφω (irr.).
Allietare, εὐ-σπράίνω ful. ανῶ.
Allievo, Allieva. μαθητής, οὔ, ὄ — μαθήτρια, ας, ἦ || il bambino allattato dalla balia, θρεπτός, οὔ, ὄ — θρεπτή, ἦς, ἦ || il redo della cavalla o della vacca, θρέμμα, ατος, τό.
Alligata, Acclusa (lettera), γράμματα τὰ ἐντεθέντα.
Allignare, ριζόομαι.
Allindare, καλλωπίζω. Allindarsi κοσμέομαι.
Allineare, στιχίζω.
Allinarsi, στιχίζομαι.
Allividire, παλιθόομαι.
Allocco, βύας, ου, ὄ || Fig., goffo e balordo, ἀφέλτερος, ου; ἠλίθιος, ου.
Allocuzione, προσφώνησις, εως, ἦ.
Allodola, κορυδολλός, κορυδός, οὔ, ὄ.
Allogamento, μίσθωσις, εως, ἦ.
Allogare, τίθημι || dare a frutto, δανείζω || dare in affitto, ἐκ-μισθώω || maritare, γαμιζώ || commettere a, ἐπι-τρέπω (irr.) τινί τι.
Allogiamento, στρατόπεδον. ου, τό; d' inverno, χειμάδιον, ου; τό. Porre gli alloggiamenti, στρατοπεδεύομαι.
Alloggiare, trans. ξενίζω, fut. ἴσω || in-trans. οἰκέω; ἐν-οικέω.
Alloggiatore, ξενοδόχος, ου, ὄ.
Alloggio, ξενοδοχέιον, ου, τό. Dare alloggio, ξενοδοχέω. Prendere alloggio, οἰκίζομαι.
Allontanamento, atto d'allontanare, ἀποκίνησις; d' allontanarsi, ἀποχώρησις, εως, ἦ.
Allontanare, ἀπο-κινέω; ἀφ-ίστημι; ἀπ-είρω (irr.). Allontanar da sè, ἀπο-πέμπομαι; ἐκποδῶν ποίεομαι.
Allontanarsi, ἀπο-χωρέω; ἀπ-έρχομαι (irr.). Allontanarsi dalla sua via, ἀπο-πλανάομαι; dalla patria, ἀπο-δημέω; da qualcuno, ἀφ-ίσταμαι τινος.
Allora, τότε; τῆνικαῦτα. Quelli d'allora, οἱ τότε. D'allora in poi, ἐξ οὔ || in questo caso, τοιγαροῦν.
Allorchè, Allorquando, ὅποτε; ἐπειδὴ.
Alloro, δάφνη, ης, ἦ; di alloro, δαρνικός, ἦ, ὄν. Coronato d'alloro, δαρνέομος, ου.
Allucignolare, λυγίζω.
Allucinare, ἀπατάω. Lasciarsi allucinare, ἀπατάομαι; ἁμαρτάνω (irr.).
Allucinazione, ἐξκπάτη, ης, ἦ.
Alludere, αἰνίσσομαι τι ο εἰς τι.
Allume, στυπτηρία, ας, ἦ.

Alluminare, V. Illuminare.
Allungamento, έκτασις, εως, ή; μηκνυμός, ου, ό.
Allungare, μηκύνω || fig. prolongar la durata di, παρα-τείνω (irr.) || protrarre, άνα-βάλλω (irr.) || stendere, εκ-τείνω || Allungare il vino, il brodo . . . ὕδωρ επι-χέω (irr.) || allungare il passo, επαιγόμεαι.
Allusione, συνέρφρασις, εως, ή; αίνυμός, ου, ό. Fare allusione, V. Alludere.
Allusivo, αίνουόμενος, η, ου.
Alluvione, κατάκλυσις, εως, ή || deposito di terreno fatto dalle acque, πρόχυσις, εως, ή
Alma, ψυχή, ης, ή.
Almanaccare, μαντεύομαι; όνειροπολέω.
Almanacco, ήμερολόγιον, ου, τό.
Almanco, e
Almeno, αλλά γε; γούν.
Almo, τρόφιμος, ου || fig. santo, eccelso; άγιος, α, ου; προίχιον, ουσα, ου.
Aloe, άλόη, ης, ή.
Alone, άλωις, ω, ή.
Alpestre, όρεινός, ή, όν || rozzo, άγριος, α, ου.
Alquanto, άνω. δίλιγον; μικρόν. Innanzi a un compar. δίλιγω. Alquanto più grande δίλιγω μείζων. — Spesso si rende con τι, e, in comparatiz., con υπό. Alquanto stanco κεμηκώς τι; alquanto amaro, υπό πικρός, ου.
Alquanto, ad. τις, τι; plur. τινές (encl.)
Altalena, αιώρα, ας, ή. Fare all' altalena, αιώριζομαι.
Altamente, ύψηλώς || con voce alta, μεγάλη τή φωνή || grandemente, molto, σφόδρα || Sentire altamente di sé, μέγα φρονέω.
Altare, βωμός, ου, ό.
Altés, άλθαία, ας, ή.
Altérabile, άλλοιωτός, φθορτός, ή, όν || facile a sdegnarsi, όργίσις, η, ου.
Alteramente, μεγαλοπρεπώς.
Alterare, άλλοιόω; μετα-βάλλω (irr.) || falsificare, νοθεύω || guastare, δια-φθείρω (irr.) || turbare, δια-ταράσσω.
Alterarsi, άλλοιόομαι; μετα-βάλλομαι; δια-φθείρομαι || adirarsi, όργίζομαι.
Alterazione, άλλοίωσις, εως, ή; μεταβολή, ης, ή || falsificazione, νόθευσις, εως, ή || turbamento, ταραχή, ης, ή || irà, όργή, ης, ή || Alterazione di mente, μανία, ας, ή.
Altercare, άμφιβεητέω ο έρίζω τινί τι ο περι τινος; φιλονεικώ.
Altercazione e
Alterco, άμφισβήτησις, εως, ή; φιλονεικία, ας, ε.
Altezza, μεγαλοφροσύνη, ης, ή.

Alterigia, ύπερηφάνεια, ας, ή; τύφος, ου, ό.
Alternamente, άμοιβαδός; παραλλάξ; έν τώ μέρει.
Alternare, άμοιβομαι, παρ-αλλάσσω, συλ. ξω.
Alternativa, άμοιβή, ης, ή || facoltà di scegliere fra due cose, αίρεσις, εως, ή.
Alternativamente, άμοιβαδόν; παραλλάξ.
Alternativo, άμοιβατός, α, ου.
Alterno, άμοιβατός, α, ου.
Altero, ύπερήφανος, ου; ύπέροπτος, ου.
Altezza, ύψος, εος, τό; ύψηλότης, ητος, ή || profondità, βάθος, εος, τό || riferito ad animo; μεγαλοψυχία, ας, ή; άξίωμα, ατος, τό; εύγένεια, ας, ή.
Altifondoso, ύλίσιμος, ου.
Altiloquente, ύψηλόροσ, ου.
Altisonante, ύψηλής, ές.
Altissimo, ύψιστος, η, ου.
Altisonante, ύψίβρεμέτης, ου, ό.
Altivolante, ύψηπτής, ές.
Alto, ad. ύψηλός, ή, όν; ματίωρος, ου || di statura, εύμήκης, ες || profondo, βαθύς, εια, ύ. L' alto mare, πέλαγος, εος, τό || delle parti di un paese più distanti dal mare, τά άνω. L' alta Italia, τά άνω τής Ιταλίας || di suono, άξύς, εια, ύ; μέγας, άλη, α. Ad alta voce, μεγάλη τή φωνή; μεγ-αλοφώνως || di prezzo, μέγας, άλη, α; πολύς, πολλή, πολύ || di stato o condizione, έξοχος, ου; λαμπρός, ά, ου; μέγας. D' alto lignaggio, εύγενής, ές.
Alto, sost. ύψος, εος, τό; άκρον, ου, τό. Dall' alto ύπόθεν. Guardare dall' alto in basso, ύπερ-οράω (irr.) τινός ο τινά, τί. || Fermata dei soldati in cammino, επίστασις, εως, ή. Far fare alto, έστημι. Fare alto, έστημαι; τίθισθαι τά όπλα.
Alto, ανν. ύψηλός; άνω, comp. ανώτερον, sup. ανωτάτω. Gridare alto, μέγα βοάω. Nei composti il concetto di in alto si esprime generalmente con άνά.
Altamente. V. Altrimenti.
Altresì, και; έτι δε; όμοίως.
Altrettale, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο.
Altrettanto, τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο.
Altrettante volte, τοσαυτάκις.
Altrieri (l'), πρόχθεις; πρόστριτα.
Altrimenti, άλλως; άλλη; έτέρως || Se no, diversamente facendo, σι δέ μή.
Altro, parlando di più di due, άλλος, η, ο; di due, έτερος, α, ου. L' uno . . . l' altro . . . ό μόν . . . ό δε . . . — L' un' altro, άλλήλων. senza nominativo, servendo sempre di complemento. Amiamoci l' un l' altro, άγαπάμεν άλλήλους || il rimouen-

te, λοιπός, ή, όν. = Altre volte, άλλότε.
 In altro modo, άλλως; έτέρως. Senz' altro, cioè senza dubbio. ανακριβώς.
 Altronde, άλλθεν. D' altronde, έτέρωθεν.
 Altrove, άλλη; άλλοι; άλλου. Quando significa molto, άλλοσε; άλλη.
 Altrui, άλλότριος, α, ον. Sust. L' altrui, τά άλλότρια, ον.
 Altura, άκρον ον, τό || Fig. superbia, ύπερραναία, ας, ή. Montare in altura, ύπερρανεύομαι.
 Alunno, μαθήτρια, ας, ή.
 Alunno, μαθητής, ού, ό.
 Alveare, κυψέλη, ης, ή; σίμβλος, ον, ό.
 Alveo, ριζήρον, ον, τό.
 Alveolo, *cavità nella quale stanno le radici dei denti*, ράκτη, ης, ή || celletta fatta con la cera dalle api, κύτταρος, ον, ό.
 Alvo, ύπογάστριον, ον, τό || alvo materno, κοιλία, ας, ή.
 Alzaia, κάλως, ω, ό. Navigar contr'acqua per forza d' alzaia, από κάλω παραπλεύειν.
 Alzamento, έπαρσις, εως, ή.
 Alzare, αίρω (irr.); έπ-αίρω. Alzare gli occhi, άνα-βάλλω (irr.) τούς όφθαλμούς; alzar le mani, άνα-τείνω (irr.) τās χείρας. Alzare, far alzare uno che giaceva, άνορθώω; άν-ίστημι || Alzare, accrescere il prezzo, αύξάνω (irr.); έπι-τιμών || Alzare il grido di guerra, άλαλάω || Alzar le risa, καγχάζω || Alzar le corna, insuperbire, άλαζονεύομαι || construire, fabbricare, σι-κοδομείω.
 Alzarsi, άν-ίσταμαι; διαν-ίσταμαι. Di un astro che spunti sull'orizzonte, άνατέλλω; di un vento che cominci a soffiare, αίρωμαι.
 Alzata, άρσις, εως, ή || argine, χῶμα, ατος, τό || alzata di scudi, στάσις, άνάστασις, εως, ή.
 Amabile, άγαπητός, έραστός, ή, όν; έράσμιος, ον; χαρίεις, εσσα, εν.
 Amabilità, έρασμιότης, ητος, ή; χάρις, ετος, ή.
 Amabilmente, φιλικώς.
 Amalgama, μίγμα, ατος, τό.
 Amalgamare, συμ-κεράννυμι (irr.); συμ-μίγνυμι (irr.).
 Amante, έραστής, ού, ό; έράστρια, ας, ή.
 Amante della libertà, φιλελεύθερος, ον; del fratello, φιλόδελφος, ον; del padre, φιλοπάτωρ, ορος, ό; della madre, φιλομήτωρ, ορος, ό; della patria, φιλόπατρις, ιδας, ό; dell' imparare, φιλομαθής, ές; dei guadagni, φιλοκερδής, ές, εσα.

Amanuense, μεταγραφεύς, έως, ό.
 Amaramente, πικρῶς.
 Amaranto, άμάραντος, ον, ό. D' amaranto, άμαράντινος, η, ον.
 Amare, φιλέω; άγαπῶ; στέργω, fut. έω, perf. έστοργα (specialm. dell'amore fra coniugi, e fra genitori e figli); έρώ (specialm. dell'amor sensuale). Farsi amare da alcuno, κτάομαι τήν τιμωσ φιλιάν ο ευνουάω || Desiderare, aver piacere, ήδομαι, χαιρώ τινί ο col part.; έπι-θυμείω.
 Amareggiare, πικραίνω; έπι-λυπέω.
 Amaretto, ύπόπικρος, ον.
 Amarezza, πικρότης, ητος, ή; πικρία, ας, ή.
 Amaro, πικρός, ά, όν; λυπηρός, ά, ό.
 Amarognolo, ύπόπικρος, ον.
 Amatista o Ametista, άμέθυστος, ον, ή.
 Amatore, έραστής, ού, ό.
 Amatorio, έρωτικές, ή, όν.
 Amatrice, έράστρια, ας, ή.
 Amazzone, άμαζών, όνος, ή.
 Ambage, μακρολογία, ας, ή. Senz' ambagi, άπλως.
 Ambasceria, πρεσβεία, ας, ή. Mandare un'ambasceria, πρεσβεύομαι προς τινα.
 Ambascia, δύσπνοια, ας, ή || cordoglio, πάθος, εος, τό.
 Ambasciata, πρεσβεία, ας, ή; έπαγγελία, ας, ή. Portare un'ambasciata, άγγελιαφορέω.
 Ambasciatore, πρεσβευτής, ού, ό; πρεσβεύς, έως, ό. Essere ambasciatore, πρεσβεύω.
 Ambasciatrice o Ambasciatora, ή πρεσβευτού γυνή, γεν. αιός; πρεσβευτετρα, ας, ή.
 Ambedue, άμφω, γεν. e dat. άμφούιν.
 Ambiente, περιέ-χων, ουσα, ον.
 Ambiguamente, άμφιβόλως.
 Ambiguità, άμφιβολία, ας, ή; άμφιλογία, ας, ή.
 Ambiguo, άμφίβολος, ον; άμφιλογος, ον.
 Ambire, φιλοτιμέομαι || desiderare, έπι-θυμείω, ποθέω.
 Ambito, ποδητός, ή, όν.
 Ambito, giro, περίοδος, ον, ή || broglio, σπουδαρχία, ας, ή.
 Ambizione, φιλοτιμία, ας, ή; φιλοδοξία, ας, ή. Avere ambizione, φιλοτίμως έχω (irr.). Scevro d'ambizione, άφιλότιμος, ον.
 Ambiziosamente, φιλοτίμως; πομπικώς.
 Ambizioso, φιλότιμος, ον.
 Ambra, ήλεκτρον, ον, τό. D'ambra, ήλεκτρινος, η, ον.
 Ambrosia, άμβροσία, ας, ή.

Ambulante, πλανητικός, ή, όν; περιπατών, σίσα, όν.
Ambulanza, νοσοκομείον, ου, τό.
Amenamente, τερπνώς.
Amenità, τερπνός, ου, τό.
Ameno, τερπνός, ή, όν || scherzevole, faceto, παγνιώδης, ου.
Amfibio, ἀμφίβιος, ου.
Amianto, ἀμιάντος, ου, ό.
Amica, sost. φίλη, ης, ή; έταίρα, ας, ή.
Amicare, δι-αλλάττω τινά τει ο πρός τινα.
Amicarsi, φίλον ποιέομαι τινα; ἀνα-κτάομαι τινα.
Amichevole, φιλικός, ή, όν. All'amichevole, επί τῆ ἴση καί όμοία.
Amichevolmente, φιλικώς; φιλοφρόνως.
Amicizia, φιλία, ας; ή; έταιρία, ας, η; per alc. τινός ο πρός τινα. Amicizia intima, οικειότης, ητος, ή. Fare amicizia, φίλαν ποιέομαι πρός τινα. Avere intrinseca amicizia con uno, οικείως διά-κειμαι πρός τινα.
Adempiere i doveri dell' amicizia, τούς φίλους θεραπύω. Per amicizia, φιλικώς || semplice familiarità, benevolenza, φιλοφροσύνη, ης, ή; εύνοια, ας, ή.
Amico, sost. φίλος, ου, ό. Amico intimo, φίλτατος, οικείος, ου, ό. Amico d' infanzia, ό παιδόθεν φίλος. Procurarsi degli amici, φίλους ποιέομαι. Condursi da amico verso alcuno, φιλικώς προς-φέρομαι τινα. Chi ha molti amici, πολύφιλος, ου. Amico degli uomini, φίλανθρωπος, ου; della solitudine, φιλήρημος, ου; dei piaceri, φιλήδονος, ου, ecc. || per amante, ο compagno, έταίρος, ου, ό.
Amico, ad. φίλος, η, ου, comp. φίλτερος, φιλαίτερος, sup. φίλτατος, φιλαίτατος; φίλιος, α, ου.
Amido, άμυλον, ου, τό.
Amistà, φιλία, ας, ή.
Amitto, κάλυμμα, ατος, τό.
Ammaccamento, θλίψις, εως, ή.
Ammaccare, θλάω, fut. άσω; συν-τρίβω fut. ίψω.
Ammaccatura, σύντριμμα, ατος, τό.
Ammaestrabile, εύμαθής, ές.
Ammaestramento, οίδαξις, εως, ή; διδασκαλία, ας, ή.
Ammaestrare, παιδεύω; διδάσκω (irr.) τινά τι || di animali, δαμάζω; άσκέω.
Ammaestratore, διδάσκαλος, ου, ό.
Ammaestratrice, διδάσκαλος, ου, ή.
Ammagliare, δέω, fut. δήσω.
Ammainare, τó ιστίον ύρ-ήμι (irr.), ο χυλάω.

Ammalare, e
Ammalarsi, νόσθ περι-πίπτω (irr.); νοσέω.
Ammalato, νοσώδης, ες; άρρώστος, ου. Essere ammalato, νοσέω.
Ammalare, βασκαίνω, fut. ανώ.
Ammanettare, κατα-δέω (irr.).
Ammanettato, δεδεμένος, η, ου.
Ammanimento, κατάρτυσις, εως, ή.
Ammannire, σκευάζω fut. άσω; κατ-αρτύω, fut. ύσω.
Ammansare, e
Ammansire, ήμερόω; μάλασσα; τιθασειύω.
Ammanzare, περι-βάλλω (irr.) ιμάτιον || cuoprire semplicemente, celare, κρύπτω (irr.).
Ammanto. V. Manto.
Ammassamento, συνάθροισις, εως, ή.
Ammassare, άθροίζω fut. σω; συν-αθροίζω; σωρεύω fut. εύσω; συν-άγω (irr.). Mettere assieme danaro, χρυσόν πολύν συν-άγω || rifevers. Affollarsi, συν-άγομαι.
Ammasso, σωρός, ου, ό; συμπόρημα, ατος, τό.
Ammatire, φρενών εξ-ίσταμαι; έξω φρενών γίγνομαι (irr.) || darsi briga, stillarsi il cervello, θυμόν κατ-έδω || fare ammatire, dar noia, έν-οχλέω.
Ammattonare, πλύνθαι στράννυμι (irr.).
Ammattonato, πλυνδόστρωτος, ου.
Ammazamento, φόνος, ου, ό.
Ammazare, φονεύω; κτείνω (irr.) || soverchiamente stancare, opprimere, κατα-πονέω || cagionar molestia eccessiva, κόπτω || ammazzare il tempo, τόν χρόνον ειπή δια-τρίβω.
Ammazarsi, έμαυτόν άν-αιρέω (irr.) || ammazzarsi al lavoro, ύπερ-πονέω.
Ammazatore, φονεύς, εως, ό.
Ammazatrice, φονεύτρια, ας, ή.
Ammazolare, άνηθ πλέκω (irr.).
Am menda, correzione, διόρθωσις, εως, ή || multa, άνταπόδοσις, εως, ή. — Fare am menda, τήν βλάβην επαν-ορθώω.
Ammennicolo, έρεισμα, ατος, τό.
Ammettere, far entrare, ricevere, εις-δέχομαι (irr.); προς-δέχομαι; προς-ίεμι (irr.) || menar buono, approvare, απο-δέχομαι; συν-αιέω; έγ-γρίνω.
Ammezzare, δίχα τέμνω (irr.); διχοτομέω.
Ammezzato, διχότομος, ου.
Ammiccare, επι-νεύω; ακαρδαμύσσω.
Ammicco, έπίνευσις, εως, ή.
Amministrare, δι-οικέω; ταμεύω; οικονομέω.
Amministrare i pubblici affari, διοικέω τά τῆς πόλεως; πολιτεύω. Chi am-

ministra la giustizia, *Δεμιστοπόλος, ου, ό* || dispensare, dare, *παρ-έχω (irr.)*; *μετα-δίδωμι.*

Amministrativo, *διοικητικός, πολιτικός, ή, όν.*

Amministratore, *διοικητής, ου, ό; οίκονόμος, ου, ό.*

Amministratrice, *διοικήτρια, ας, ή; οίκονόμος, ου, ή.*

Amministrazione, *διοικήσεις, εως, ή; ταμεία, ας, ή; della casa, οικονομία, ας, ή; dei pubblici affari, πολιτεία, ας. Entrar nell'amministrazione dello Stato, τών δημοσίων άντι-λαμβάνομαι || le persone proposte all'amministrazione dello Stato, αί άρχαί, άν.*

Ammirabile, *θαυμαστός, ή, όν; θαυμάσιος, ο, ου.*

Ammirabilmente, *θαυμαστός.*

Ammiragliato, *ναυαρχία, ας, ή.*

Ammiraglio, *ναύαρχος, ου, ό. La nave ammiraglia, ναυαρχία, ίδος, ή.*

Ammirando, *ad. V. Ammirabile.*

Ammirare, *θαυμάζω, fut. σομαι. Farsi ammirare, θαυμά μου έμβάλλω (irr.) τι; || stupire, εκ-πλήττομαι (irr.).*

Ammirativo, *θαυμαστικός, ή, όν.*

Ammiratore, *θαυμαστής, ου, ό.*

Ammiratrice, *θαυμάζουσα, ης, ή.*

Ammirazione, *θαύμα, ατος, τό. Destare ammirazione, θαύμα προ-έχω (irr.). Essere oggetto d'ammirazione, θαυμάζομαι.*

Ammissibile, *προσδεκτός, ή, όν.*

Ammissione, *προσδοχή, ής, ή || in un corpo, εξεγκρίσις, εως, ή; άναδοχή, ής, ή.*

Ammobiliare, *κατα-σκευάζω, fut. άσω.*

Ammodernare, *καινοτομέω.*

Ammogliare, *γυμίζω, fut. ίσω; συ-ζεύγνυμι fut. ζεύξω, con o senza γάμο.*

Ammogliarsi, *γυνίκα άγω (irr.); γυμέω τινά.*

Ammollare, *υγραίνω; βρέχω.*

Ammollente, *μαλακτικός, ή, όν.*

Ammollimento, *μάλαξις, εως, ή.*

Ammollire, *μαλάσσω fut. ξω.*

Ammonimento, *νουθετίαις, εως, ή; παραινεσις, εως, ή.*

Ammonire, *νουθετέω τινά τι; παρ-αινέω, fut. έσω ed έσομαι τινά τι coll' inf.*

Ammonitore, *νουθετητής, ου, ό; παραινήτης, ου, ό.*

Ammonizione, *νουθεσία, ας, ή; επιτίμησις, εως, ή.*

Ammontare, *σπαρεύω; αυτ σπαρεύω; άθροίζω; συ-άγω (ifr.).*

Ammonticchiare, *έπι-σπαρεύω.*

Ammonticchiato, *σπαρευτός, ή, όν.*

Ammorbare, *trans. infettare, corrompere, δια-φθείρω (irr.); λυμάνομαι, fut. κνούμι || intr. puzzare, κακώς όξω (irr.).*

Ammorbidente, *μολάσσω, ατος, τό.*

Ammortire, *σβέννυμι fut. έσω. Ammortire i colori, άμυρώ τα χρώματα; un colpo, άμβλύω πληγήν.*

Ammortizzamento, *διάλυσις, εως, ή.*

Ammortizzare, *δια-λύω.*

Ammorzamento, *κατάσβεσις, εως, ή.*

Ammorzare, *κατα-σβέννυμι (irr.).*

Ammostare, *σταφυλάς-πατέω.*

Ammucchiamento, *σάρευσις, εως, ή.*

Ammucchiare, *σείρω.*

Ammuffire, *εύρωτιάω, fut. άτω.*

Ammutinamento, *στάσις, εως, ή. Prender parte a un ammutinamento, συ-στασιάζω, fut. άτω.*

Ammutinarsi, *έπαν-ίστασθαι τινα; στασιάζω.*

Ammutinato, *έπαναστάς, άσα, άν; στασιάζων, ους, ου.*

Ammutinatore, *στασισοτής, ου, ό.*

Ammutolire, *καρπύω; άπο-σιωπάω || Fare ammutolire, καρπάω.*

Ammutolito, **Ammutito**, *κοιράμενος, η, ου.*

Amnistia, *άμνηστία, ας, ή.*

Amnistiare, *άμνηστίαν δίδωμι.*

Amo, *άγκιστρον, ου, τό. Pescar coll'amo, άγκιστρεύω. La pesca coll'amo, άγκιστρεία, ας, ή. Il pescatore coll'amo, άγκιστρευτής, ου, ό. Appartenente alla pesca coll'amo, άγκιστρευτικός, ή, όν.*

Amore, *έρως, ατος, ό; άγάπη, ης, ή; φιλία, ας, ή. Amor di Dio, ή του Θεου άγάπη. Amor fraterno, φιλαδελφία, ας, ή. Amore per il bene, φιλογαθία, ας, ή; per il marito, φιλανδρία, ας, ή. Amore della verità, φιαλήθεια; della gloria, φιλοδοξία, della giustizia, φιλοδικία; del danaro; φιλαγορία; del lavoro, φιλεργία, ecc. || Amore appassionato, πόθος, ου, ό || amor di sè, φιλαυτία, αυθαδέια, ας, ή || amor proprio (lodevole), σεμνότης, ητος, ή || L'Amore divinità degli antichi, Έρωσις; Πόθος; Ίμερος || — Con amore, φιλικώς. Per amor mio, μοι χαρίζόμενος, η; έμήν χάριν. Per l'amor di Dio, προς Θεου. Fare all'amore, τή έρωτι χαρίζομαι. Rendere amor per amore, άντ-ερώω τιός. Esser rivale in amore, άντ-ερώω τινά.*

Amoreggiamento, *έρωσις, ατος, ό; τά έρωτικά.*

Amoreggiare, ἐρωτικῶς ἔχειν ὁ διακείσθαι τινός ὁ πρὸς τινά.
Amoretto, ἐρώτιον, ου, τό.
Amorevole, φιλόανθρωπος, ου; εὖνους, ουν; εὐνοϊκός, ου.
Amorevolezza, εὖνοια, εὐμένεια, φιλανθρωπία, ας, ἡ.
Amorevolmente, φιλανθρωπῶς; εὐνοϊκῶς.
Amorino, ἐρωτισιεύς, ἑως, ὁ.
Amorosa, *sost.* ἐράτρια, ας, ἡ.
Amorosamente, ἐρωτικῶς.
Amorosetto, χορίζεις, ἑσσα, εν.
Amoroso, *soffi.* ἐραστής, οὔ, ὁ.
Amoroso, *sd.* ἐρωτικός, ἡ. ὄν. **Bevanda amorosa**, φίλτρον, ου, τό.
Amovibile, εὐκίνητος, ου.
Amovibilità, εὐκινήσια, ας, ἡ.
Ampiamente, μεγάλως; ἀφθότως.
Ampiezza, πλάτος, εος, τό; μέγεθος, εος τό.
Ampio, largo e grande, εὐρύς, εἶα, ὕ; μέγας, μεγάλη, μέγα; πλατύς, εἶα, ὕ || **copioso**, ἀφθότος, ου; πολύς, πολλή, πολύ.
Amplesso, ἀσπασμός, οὔ, ὁ.
Ampliamento, αὐξήσις, εως, ἡ.
Ampliare, πλατύνω; αὐξάνω (*irr.*).
Amplificare, παραφράζω, *ful.* άσώ.
Amplificatore, αὐξάνων, ουσα, ου.
Amplificazione, αὐξήσις, εως, ἡ. **Amplificazione oratoria**, ἐπίδειξις, εως, ἡ; ἐπιδεικτικὸς λόγος ὁ.
Amplissimamente, εὐρύτατα.
Amplissimo, εὐρύτατος, η, ου.
Ampolla, λήκυθος, ου, ἡ.
Ampolletta e Ampollina, ληκύθιον, ου, τό.
Ampollosamente, τετυφωμένως.
Ampollosità, ὄγκος, ου, ὁ; στόμφος, ου, ὁ.
Ampollosa, ὄγκώδης, ες. **Stile ampolloso**, στόμφος, ου, ὁ.
Amputare, ἀποκόπτω (*irr.*).
Amputato, ἀπόκοπος, ου.
Amputazione, ἀποκοπή, ἧς, ἡ.
Amuleto, περίπτων, ου, τό; περίαμμα, ατος, τό.
Anacoluto, ἀνακόλουθον, ου, τό.
Anacoreta, ἀναχωρητής, οὔ, ὁ.
Anacoretico, ἀναχωρητικὸς, ἡ, ὄν.
Anacronismo, ἀνυχρονισμός, οὔ, ὁ.
Anafora, ἀναφορά, ἄς, ἡ.
Anagogico, ἀναγωγικός, ἡ, ὄν.
Anagramma, ἀνάγραμμα, ατος, τό.
Analisi, ἀνάλυσις, εως, ἡ. **In ultima analisi**, τὸ τελευταίον.
Analitico, ἀναλυτικός, ἡ; ὄν.
Analizzare, ἀναλύω.
Analogamente, ἀναλόγως.

Analogia, ἀναλογία, ας, ἡ.
Analogicamente, κατ' ἀναλογίαν.
Analogico, ἀνάλογος, ου; ἀναλογικός, ἡ, ὄν; σύμμετρος, ου.
Analogismo, ἀναλόγημα, ατος, τό.
Analogo, ἀνάλογος, ου.
Anapesto, ἀνάπαιστος, ου, ὁ. **D' anapesto**, ἀναπαιστικὸς, ἡ, ὄν.
Anarchia, ἀναρχία, ας, ἡ.
Anarchico, ἀναρχος, ου.
Anastrofe, ἀναστροφή, ἧς, ἡ.
Anatema, ἀναθεμα, ατος, τό.
Anatematizzare, ἀναθεματίζω, *ful.* ἰσώ.
Anatomia, ἀνατομή, ἧς, ἡ. **L' anatomia**, *scienza*, ἡ ἀνατομική (*soll.* ἐπιστήμη).
Anatomico, ἀνατομικός, ἡ, ὄν.
Anatomista, ἀνατομικός, οὔ, ὁ.
Anatomizzare, ἀνατέμνω (*irr.*).
Anca, ἰσχίον, ου, τό; ἰξύς, ὕος, ἡ.
Ancella, δεράπαινα, ης, ἡ.
Anche, καί; ἔτι.
Ancipite, ἀμφίβιος, ου || **a doppio taglio**, ἀμφιπλήξ, ἦγος, ὁ, ἡ || **incerto**, dubbio, ἀμφίβολος, ου.
Ancora, *sost.* ἄγκυρα, ας, ἡ. **Gettar l'ancora**, ἀγκυραν βάλλομαι (*irr.*) ὁ χαλάω.
Star sull'ancora, ὀρμέω; σταλείω ἐπ' ἀγκύρας. **Levar l'ancora**, τὴν ἀγκυραν ἀνασπᾶω (*irr.*) ὁ αἶρω (*irr.*) || **L'ancora di rispetto**, ὁ salvezza, ἡ ἱερὰ ἀγκυρα.
Ancora, *partic. copul.* καί || *adv.* **di tempo**, tuttora, anche adesso, finora, ἔτι; ἔτι καὶ νῦν; μέχρι τοῦδε. **Non ancora**, οὔπω; μήπω || **oltre a questo**, di più, προσέτι. **Non solo . . . , ma ancora**, οὔ μόνον . . . , ἀλλὰ καὶ . . . || **di nuovo**, un' altra volta, δεύτερον; αὔτις; πάλιν || **ancora che**, ancorchè, καὶ εἰ; καὶν.
Ancoraggio, ὄρμος, ου, ὁ.
Ancorare, ἀγκυροβολέω. **Ancorarsi**, ὀρμίζομαι.
Ancorato, ἀγκυρωθεὶς, εἶσα, ἐν.
Ancorchè, V. Ancora.
Ancudine, ἀγκυρῶν, οσος, ὁ. **Esser tra l'ancudine e il martello**, πανταχόθεν κινδυνεύω.
Ancudinetta, ἀγκυρίον, ου, τό.
Andamento, βάσις, εως, ἡ; βᾶδισμα, ατος; τό || **modo di procedere**, τρόπος, ου, ὁ.
Andantemente, συνεχῶς; ραδίως.
Andare, βαδίζω, *ful.* ἰσῶμαι e ἰσῶ; βαίνω (*irr.*); εἶμι (*irr.*); ἐρχομαι (*irr.*). **Andare a piedi**, πεζῇ πορεύομαι; πεζεύω; a cavallo, ἵππεύω; in cochio, ἐλαύνω (*irr.*); per acqua, πλέω, *ful.* πλεύομαι. **Andare incontro ad alc.**, ἀπαντᾶω τινί; dietro

αλο., ἐκολουθέω, ἔπομαι τινι. Andare at-
torno, περι-ἔρχομαι. Andare a scuola,
φροῦτώ εἰς διδασκάλου *sott.* οἶκον. An-
dare fuori del propria paese, ἀποδη-
μῶ; alla guerra, στρατεύομαι. Andare
alla latrina, ἀποπατέω || *detto di ve-*
ste, adattarsi, ἀρμόζω, πρέπω τινι. Que-
st'abito non mi va, οὐ πρέπει μοι ἢ
ἐστῆς || lasciar andare, εἰδὲ, non trat-
tenere, ἀφ-ίημι (*irr.*) τινα || lasciar
andare, εἰδὲ tralasciare, παρα-λείπω
(*irr.*) || lasciarsi andare, εἰδὲ condi-
scendere, συκαθ-ίημι (*irr.*); εἶλω τινί.
— Vattene di qui, ἀπαγε. Come va? πῶς
ἔχει. Va bene o male, per sto bene o
male, καλῶς ο πονηρῶς ἔχω ο πάσχω. La
cosa va da sè, αὐτόματον προχωρεῖ τὸ
πρῶγμα. A tutt' andare, ἀδιαλείπτως.
Andata, πορεία, ας, ἢ || andata di corpo,
ὑπαγωγή, ἤς, ἢ, τῆς κοιλίας.
Andatura, βᾶδις, εως, ἢ.
Andazzo, ἔθος, εως, τό.
Andirivieni, πλάνη, ἤς, ἢ; ἐλιγμός, οὔ, ὅ.
Andito, εἴσοδος, ου, ἢ.
Androgino, ἀνδρόγυνος, ου.
Androne, πρόθυρον, ου, τό.
Aneddoto, ἀνέκδοτος, ου || *fattarello*, διηγη-
μάτιον, ου, τό.
Anelante, ἀσθμαίων, ουσα, ου.
Anelare, ἀσθμαίνω, *ful.* ανῶ.
Anelito, ἀσθμα, ατος, τό.
Anello, δακτύλιος, ου, ὅ || qualunque cer-
chio, κίρκος, ου, ὅ || quello di capelli,
βόστρυξ, υχος, ὅ.
Anemolo e Anemone, ἀνεμώνη, ἤς, ἢ.
Aneurisma, ἀνεύρησμα, ατος, τό.
Anfanare, ματαιολογῶ; παρεκ-βαίνω (*irr.*).
Anfanatore, ματαιολόγος, ου, ὅ.
Anfibio, ἀμφίβιος, ου.
Anfibologia, ἀμφιβολία, ας, ἢ.
Anfibologicamente, ἀμφιβολως.
Anfibologico, ἀμφιβόλος, ου.
Anfiteatro, ἀμφιθέατρον, ου, τό.
Anfizionato, ἀμφικτυονία, ας, ἢ.
Anfizioni, Ἀμφικτυόνες, ὄνοια, οί. Attinente
agli Anfizioni, ἀμφικτυονικός, ἢ, ὄν. Es-
ser deputato alla lega degli Anfizioni,
ἀμφικτυονεύω.
Anfora, ἀμφορεύς, εως, ὅ.
Anforetta, ἀμφορίσκος, ου, ὅ.
Anfratto, στενά, ὦν, τό.
Anfrattuosità, σκολίωμα, ατος, τό.
Angariare, κανῶ; εἰλεῖω, *ful.* ψω.
Angariatore, κακώσιως αἰτίας, ου, ὅ.
Angelico, ἀγγελικός, ἢ, ὄν.

Angelo, ἄγγελος, ου, ὅ. L'angelo tutelare,
ὁ ἀγαθὸς δαίμων; ἀγαθοδαίμων, ονος, ὅ.
Angheria, κάκωσις, εως, ἢ; θλίψις, εως, ἢ.
Angina, συνάγχη, ἤς, ἢ.
Angiolo. V. Angelo.
Angiporto, στενωπός, οὔ, ὅ.
Angolare, γωνιαίος, α, ου. Pietra angolare,
γωνία, ας, ἢ.
Angolo, γωνία, ας, ἢ. Ad angolo retto,
πρὸς ὀρθήν (*sottint.* γωνίαν); ad angolo
acuto, πρὸς ὀξείαν; a tre, a quattro, a
sei angoli, τρίγωνος, τετράγωνος, ἑξάγω-
νος, ου.
Angoloso, γωνιώδης, ες.
Angore, ἀνία, ας, ἢ.
Angoscia, λύπη, ἤς, ἢ || difficoltà di respiro,
δυσπνοια, ας, ἢ.
Angosciare, λυπέω, *ful.* ἤτω; ἀνιάω, *ful.*
άτω.
Angosciosamente, λυπηρῶς.
Angoscioso, λυπηρὸς, ἢ, ὄν.
Angue, ὄφης, εως, ὅ.
Anguilla, ἔγχελυς, ὅ, *gen.* ἐγγέλυος ο ἐγγέ-
λυος.
Anguinaia, βουβάν, ὄνος, ὅ.
Angustia di spazio, στενότης, ητος, ἢ; *di*
tempo, βροχύτης, ητος, ἢ || affanno, tri-
bolazione, φροντίς, ἴδος, ἢ; μέριμνα, ἤς, ἢ.
Angustie economiche, ἔνδοξα ο ἀπορία,
ας, ἢ.
Angustiare, λυπέω, *ful.* ἤσω; ἀνιάω, *ful.*
άσω.
Angustioso, λυπηρὸς, ἢ, ὄν.
Angusto, στενός, ἢ, ὄν. Luoghi angusti,
τὰ στενά, ὦν || angusto di mente, μικρό-
ψυχος, ου.
Anima, principio della vita e del senti-
mento. ψυχή, ἤς, ἢ; πνεῦμα, ατος, τό.
Dare anima a... ψυχῶα τι. Che ha ani-
ma, ἔμψυχος, ου. Che è senz'anima,
ἄψυχος, ου. Render l'anima, ἐκπνέω, *ful.*
ἐκπνεύω; ψυχορράγειω || principio delle
affezioni, cuore, ψυχή, ἤς, ἢ; θυμός, οὔ, ὅ.
Con tutta l'anima mia, παντὶ τῷ θυμῷ;
ἐλη τῆ ψυχῆ. Dal fondo dell'anima, ἐκ
τῆς ψυχῆς. Con anima, ἐμπαιθῶς. Leggere
nell'anima d'uno, δια-γινώσκω (*irr.*)
γνώμην τινός || persona, ἄνθρωπος, ου, ὅ.
Non c'è un'anima, οὐδεὶς ο οὐδὲ εἷς
τῶν ἀνθρώπων πάρεστιν. Diecimila anime
(abitanti) μύριοι ἄνθρωποι || principale
autore, sostenitore d'una cosa, κεφαλή,
ἤς, ἢ; ἀρχηγός, ου, ὅ; ἡγεμόν, ἄνος, ὅ. Caio
era l'anima della congiura, Γάιος ἦν ὁ
τῆς συνωμοσίας ἀρχηγός.

Animale, ζῴου, ου, τό. **Animale selvatico**, θήρ, θηρῶς, ὁ || **persona stupida**, ἀναίσθητος, ου, ὁ, ἡ.
Animale, *ad.* ζωϊκός, ἡ, ὄν.
Animalesco, θηριώδεις, ες.
Animaletto, **Animalino**, ζῴδιον, ου; τό; ζῴοδάριον, ου, τό.
Animalità, ζωότης, ητος, ἡ.
Animare dar l'anima, ἐμψυχῶν, *ful.* ὠτα || **metter coraggio**, παρ-οξύνω; θαρσύνω || **dar vivacità**, θαρραίνω, *ful.* αὐά.
Animarsi, παθαινομαι, *ful.* ανοῦμαι.
Animato, che ha anima, ἐμψυχος, ου; ζωός, ἡ, ὄν || **vivace**, forte, δξύς, εἴα, ὑ; θαρμῶς, ἡ, ὄν; σφοδρός, ἄ, ὄν.
Animatore, ἐμψυχῶν, οὔτα, ὄν.
Animaversione, κόλασις, εως, ἡ.
Animazione, ἐμψύχωσις, εως, ἡ.
Animo. θυμός, οὔ, ὁ. **Star di buon animo**, θαρρῶν, *ful.* ἤσω. **Riprendere animo**. ἀνα-θαρρῶν || **mente**, pensiero, νόος, ου, ὁ; γνώμη, ης, ἡ; διάνοια, ας, ἡ. **Avere in animo**, ἐν-θυμέομαι, *ful.* ἤτομαι; ἐν νῶ ἔχω (*irr.*) — **Animo!** (*parola d'esortaz.*) εἴα!
Animosamente, θαρρῶκῶς; ἀνδρῶς.
Animosità, θυσιμένεια, ας, ἡ. **Con animosità**, θυσιμενῶς.
Animoso, θυμώδης, ες; θαρραλέος, ο, ου.
Anitra, νήσσα, ης, ἡ.
Antroccolo, νησσόριον, ου, τό.
Annacquare, κεράννυμι, *ful.* κεράσω. **Annacquato** (vino), κεκραμένος (οἶνος), η, ου; non annacquato, ἄκρατος, ου.
Annaffiamento, ἀρδεύσις, εως, ἡ; ἀρδῶς, οὔ, ὁ.
Annaffiare, ἀρδεύω, *ful.* εὔσω; βρέχω, *ful.* ξω, *cor.* 2. *pass.* ἐβράχην.
Annaffiatoio, ἀρδάλιον, ου, τό.
Annali, χρονικά, ὄν, τά; ἡρογραφία, ας, ἡ.
Annalista, χρονογράφος, ου, ὁ; ἡρογράφος, ου, ὁ.
Annasare, V. Annusare.
Annaspere, ἐπι-νέω ὁ ἐπι-νήθω, *ful.* ἤτω, *perf. m.* νένησμαι; ἀνα-πηγιζομαι.
Annata, il tempo d'un anno intero, ἔτος, εως, τό; ἐνιαυτός, οὔ, ὁ || **la qualità dell'anno in ordine alle raccolte**; buona annata, εὐετηρία, ας, ἡ; cattiva annata, δυσετηρία, ας, ἡ || **l'entrata di un anno**, ἡ κατ' ἐνιαυτὸν πρόσθετος.
Anneggiamento, συννεφέω, ας, ἡ; σκότωσις, εως, ἡ.
Anneggiare, συννεφέω; σκοτιζῶ; σκοτάω.
Anneggiamento, κατάδυσις, εως, ἡ.

Annegare, κατα-δύω (*irr.*). **Intrans.** κατα-δύομαι.
Annegazione, ἀπόστασις, εως, ἡ.
Anneghittimento, ῥαθυμία, ας, ἡ.
Anneghittire, ῥαθυμέω, *ful.* ἤσω.
Annerrimento, μελανότης, ητος, ἡ.
Annerrire, μελαινῶ, *ful.* οὔω,
Annerritura, V. Annerrimento.
Annessione, προσάρτησις, εως, ἡ.
Annesso, προσηρημένος, η, ου. **In forza di sost.** προσάρτημα, ατος, τό.
Annestamento, ἐγκυριτισμός, οὔ, ὁ; ἐγκέντρισις, εως, ἡ.
Annestare, ἐγκυριζῶ; ἐμψυτεύω.
Annettere, προσ-ορτάω; προσ-τιθῆμι τι οὐ πρὸς τινα.
Annichilare, εἰς οὐδὲν ἄγω (*irr.*): ἀφανίζω.
Annichilazione, ἀφανισμός, οὔ, ὁ.
Annichilire, V. Annichilare.
Annidare, νοστιτεύω || **tener riposto**, ἐγκρύπτω, *ful.* ψω.
Annientamento, κατάλυσις, εως, ἡ.
Annientare, κατα-λύω; δια-φθείρω. *ful.* ερῶ, *cor. pass.* διεφθάρην; ἀπ-ύλλομι (*irr.*).
Anniversario, ἐτήσιος, ου, εως, α, ου. **In forza di sost.** τὰ ἐτήσια, ὄν; ἀμνηστῆρις, ἴδος, ἡ.
Annno, ἔτος, εως, τό; ἐνιαυτός, οὔ, ὁ. **Durare da un anno all'altro**, διετίζω. **Che dura un anno**, ἐπίτειος, ου, εως α, ου. **Di due, tre, quattro ec. anni**, διέτης, τριέτης, τετρατέτης, ες, ecc. **Ogni anno**, κατ' ἐνιαυτόν. **Ogni quattro. ogni cinque anni ecc.**, διὰ τετάρτου, πέμπτου, ἔτους, ecc. **Tre volte l'anno**, τρίς τοῦ ἔτους. **L'anno passato**, πέρυσιν. **Due anni fa**, προπέρυσιν. **Sei, venti, ecc. anni fa**, ἕκτον, εἰκοστὸν τοῦτο ἔτος ἀπ' οὔ... — **Quanti anni hai?** πότα ἔτη γεγονώς, νία, ὄς; **All'età di quarantacinque anni io compilo questo vocabolario**, τεσσαράκοντα πέντε ἔτη γεγονώς συντίθημι τὸ λεξικὸν τοῦτι.
Annobilire, εὐγενῆ, ἔς ὁ εὐδοξῶν ποιέω.
Annodamento, πλοκή, ης, ἡ.
Annodare, δέω, *ful.* δῆτω; συν-δέω.
Annodatura, V. Annodamento.
Annoinamento, ἐνοχλήσις, εως, ἡ.
Annoinare, ἐνοχλέω, *ful.* ἤσω, *impf.* ἠνώχλου τινὶ ὁ τινά.
Annoinatore, ἐνοχλῶν, οὔτα, ὄν.
Annona, αἰτία, ων, τά.
Annongario, αἰτικός, ἡ, ὄν.
Annoso, πολυετής, ἔς.
Annotare, σημειῶ, *ful.* ὠτω; ἐπι-σημειῶ.
Annotatore, ἐπισημειῶν, οὔτος, ἡ.

Annotazione, ἐπισημείωσις, εὐς, ὁ.
Annotare, εὐς ἐπι-ἐρῆσθαι (irr.).
Annoveramento, καταριθμῆσις, εὐς, ἦ.
Annoverare, κατα-αριθμῶν τι ἐν τινι.
Annuale, ἐνιαύσιος, ου, θ ος, α, ου.
Annualmente, κατ' ἔτος; κατ' ἐνιαυτόν εορῶ ο senza, ἔκαστον.
Annunzia, συγκατάθεσις, εὐς, ἦ; ὁμολογία, ας, ἦ.
Annunziatore, ἀγγελλῶν, ου, ὁ.
Annunziamento, ἀνῆρσις, εὐς, ἦ; ἀκρόασις, εὐς, ἦ.
Annunziare, ἀν-αἰρέω (irr.); ἀθετέω; ἀρρῶν.
Annullare, ἀν-αἰρέω (irr.); ἀθετέω; ἀρρῶν.
Annullamento, ἀνῆρσις, εὐς, ἦ; ἀκρόασις, εὐς, ἦ.
Annulare, ἀν-αἰρέω (irr.); ἀθετέω; ἀρρῶν.
Annullazione, V. Annullamento.
Annunziare, dar notizia, ἀν-αγγελλῶν; κατα-αγγελλῶν || **predire**, προ-αγγελλῶν; προ-λέγω (irr.) || **uominare chi chiede di entrare**, εἰς-αγγελλῶν.
Annunziatore, ἀγγελλῶν, ου, ὁ.
Annunziamento, εὐαγγελισμός, ου, ὁ.
Annunzio, nuova, ἀγγελία, ας, ἦ || bando pubblico, ἀνακήρυξις, εὐς, ἦ || iudizio, accenno, σημάτια, ας, ἦ; μήνυσις, εὐς, ἦ.
Annuo, ἐνιαύσιος, ου, θ ος, α, ου.
Annusare, ὀφραίνωμαι (irr.) col gen.
Annunziare, συ-νερω.
Annunziato, συνηρῆς, ἐς; συνηρῶν, ου.
Anno, ἀρχὴ, ου, ὁ; πρῶτος, ου, ὁ.
Anodino, ἀνώδυνος, ου.
Anomalia, ἀνωμαλία, ας, ἦ.
Anomalo, ἀνώμαλος, ου.
Anonimo, ἀνώνυμος, ου. **Sost.** ἀνωυμία, ας, ἦ. **Serbando l'anonimo**, ἀνωυμία.
Ansa, manico di vaso. λαβή, ἧς, ἦ || **incitamento**, κέντρον, ου, τό.
Ansamento, ἀτῆμα, ατος, τό.
Ansante, ἀτῆμαίνω, ουαί, ου.
Ansare, ἀτῆμαίνω.
Ansia, **Ansietà**, ἀδημονία, ας, ἦ; φροντίς, ἰδος, ἦ. **Stare in ansietà per qualche cosa**, ἐν φροντίδι εἶμι περί τιος || **bramosia**, ἐπιθυμία, εὐς, ἦ.
Ansiosamente, φροντιστικῶς.
Ansioso, inquieto, περιαληγῆς, ἐς || **bramoso**, ἐπιθυμῶν, ουαί, ου.
Antagonismo, ἀντογωνισμα, ατος, τό.
Antagonista, ἀντογωνιστής, ου, ὁ.
Antartico, ἀνταρκτικός, ἦ, ου.
Antecedente, πρότερος, α, ου; προτερικός, α, ου; προηρόμενος, η, ου. — **Sost.** Gli antecedenti di qualcuno, τὰ πεπραγμένα καὶ βεβαιωμένα τινι.
Antecedentemente, πρότερον; τὸ πρῶν.
Antecedenza, ἡγεμονία, ας, ἦ.
Antecedere, ἡγεῖσθαι || **superare**, νικάω.

Antecessore, πρότερος, α. **Il mio, il tuo**, in suo antecessore ecc. ὁ ποὺ ἐμοῦ, σου, αὐτοῦ ecc. — **In plur.** antenati, οἱ πρόγονοι, ὄνω.
Antedetto, προειρημένος, η, ου.
Antelucano, ἕρθερος, ου, θ ος, α, ου.
Antemurale, προτείχιμα, ατος, τό; πρόβολή, ἧς, ἦ.
Antenato, πρόγονος, ου, ὁ, ἦ.
Antenna, κερκία, ας, ἦ.
Antepenultimo, V. Antipenultimo.
Anteporre, προ-αἰρέωμαι (irr.) τί τιος.
Anteriore, πρότερος, α, ου. **I tempi anteriori**, τὰ προτοῦ οπρὸ τοῦ; οἱ ἄνω χρόνοι.
Anteriorità, πρωτιέον, ου, τό.
Anteriormente, πρότερον; πρό col gen.
Antesignano, ὁ πρόμαχος τῶν σημειῶν || guida, maestro, ἡγεμῶν, ὄνος, ὁ.
Antibraccio, πήχυς, εὐς, ο.
Anticaglia, παλαιά, ὄν, τό; ἀρχαϊκά, ὄν, τό.
Anticamente, παλαι.
Anticamera, προκοίτην, ὄνος, ὁ.
Antichità, ἀρχαιότης ἢ παλαιότης, ατος, ἦ || **Cose antiche**, τὰ τῶν παλαιοῦ, ἢ τὰ ἀρχαία.
Anticipare, προ-λαμβάνω (irr.). **Anticipare un pagamento**, προκατα-βαλλῶ (irr.).
Anticipatamente, προληπτικῶς.
Anticipato, προκαταλειφθέν, εἶσα, ἐν.
Anticipazione di danaro, προκαταβολή, ἧς, ἦ.
Antico, ἀρχαῖος, α, ου; παλαιός, α, ὄν, comp. παλαιότερος ἢ παλαιότερος, sup. παλαιότατος ἢ παλαιότατος. **I tempi antichi**, οἱ ἄνω χρόνοι. **Di schiatta antica**, ἀρχαιογενής, ου. **Di forma antica**, ἀρχαιοειδής, ἐς. **Conforme all'antico costume**, d'antichi costumi, ἀρχαιοκόμος, ου; ἀρχαιοποιός, ἐς. **Imitare gli antichi**, ἀρχαίξω.
All'antica, ἀρχαιοτρόπως. **Ab antico**, τὸ παλαι.
Anticorrere, προ-τρέχω (irr.) τινός.
Anticorte, πρόδρομον, ου, τό; ἀλλή, ἧς, ἦ.
Antidoto, ἀντίδοτον, ου, τό.
Antifona, ἀντιφωνῶν, ου, τό.
Antifrase, ἀντιφρασις, εὐς, ἦ.
Antifrastico, ἀντιφραστικός, ἦ, ὄν.
Antiguardo, V. Avanguardia.
Antilogia, ἀντιλογία, ας, ἦ.
Antimeridiano, πρηνεσημβρινός, ἦ, ὄν.
Antimonarchico, ἀντιμοναρχικός, ἦ, ὄν.
Antimoniaio, στίμιμα, στίμιμας, τό.
Antimuro, προτείχιμα, ατος, τό; πρόβολος, ου, ὁ.
Antinomia, ἀντινομία, ας, ἦ.

Antipasto, τὰ πρῶτα τοῦ δείπνου.

Antipatia, ἀντιπάθεια, ας, ἡ. Avere dell' antipatia per alc., ἀντιπαθεῖς ἔχει ο διακείμεται πρὸς τινά.

Antipatico, ἀντιπαθής, ἐς.

Antipenultimo, προπαραλήγου, ουτα, ου. L'antipenultima sillaba, ἡ προπαραλήγουτα (solt. συλλυβή).

Antipodi, ἀντίποδες, ων, οἱ. Le terre degli antipodi, ἡ ἀντίχθων, ονος, (solt. γῆ) *Figur. di persone diametralmente contrarie di sentimenti*, ἀντικείμενος, ης, ου τινά.

Antiporta, πρόθυρον, ου, τό.

Antiquaria, V. Archeologia.

Antiquario, φιλαρχαίος, ου. *Sost.* ἀρχαιολόγος, ου, ὁ.

Antiquato, ἀρχαῖος, α, ου.

Antistrofe, ἀντιστροφή, ῆς, ἡ.

Antitesi, ἀντίθεσις, εως, ἡ.

Antivedere, προ-οράω (irr.); προ-γινώσκω (irr.)

Antiveggenza, πρόνοια, ας, ἡ.

Antivenire, V. Prevenire.

Antivigilia, ἡ πρὸ τῆς προσεορτίου ἡμέρα.

Antologia, ἀνθολογίον, ου, τό; ἀνθολογία, ας, ἡ.

Antonomasia, ἀντονομασία, ας, ἡ.

Antrace, ἀνθραξ, ακος, ὁ.

Antro, ἄντρον, ου, τό.

Antropofagia, ἀνθρωποφαγία, ας, ἡ.

Antropofago, ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ.

Anulare, κυκλικός, ἡ, ὄν. Il dito anulare, ὁ παράμεσος δάκτυλος.

Anzi, μάλλον δέ || di più, inoltre, ἀλλὰ καί; καί που καί.

Anzianità, πηλικιότης, ητος, ἡ. Diritto d'anzianità, πρεσβεία, ας, ἡ. Per ordine di anzianità, καθ' ἡλικίαν.

Anziano, γηραιός, ἄ, ὄν. *comp.* γηραιότερος, *sup.* γηραιότατος. Il consiglio degli anziani, γερουσία, ας, ἡ.

Anziché πρὶν ο πρὶν ἢ. *Coll' indic. quando si dà la cosa come certa e senza alcuna limitazione; col Cong. quando si tratta di cosa ipotetica e futura e dopo proposizioni negative e un Tempo principale; coll' Ottat. senza ἂν, invece del Cong. quando sussegue a un tempo secondario; coll' Infin., dopo proposiz. affermat. e negative, quando si accenna semplicemente la cosa senza nè affermarla come avvenuta nè supporre che avvenga.*

Auzidetto, προειρημένος, ης, ου.

Aoristo, ἀόριστος, ου.

Aorta, ἀορτή, ῆς, ἡ.

Apatia, ἀπάθεια, ας, ἡ,

Apatista, ἀπαθής, ἐς.

Ape, μέλισσα, ης, ἡ.

Apertamente, σαφῶς; εὐθυβόρῃ μόνως.

Aperto, contrario di chiuso, ἀνεωγμένος, ης, ου; ἀναπεπταμένος, ης, ου; *di una lettera, ἀσφράγιστος. Accogliere a braccia aperte, προσδέχεσθαι ἀπισκιστῶς; φιλοφρόνως.* Chi è rimasto a bocca aperta, κεχηνώς, υἷα, ὄς. || *di mento, sveglio, intelligente, ἀγχινοσος-ους, σου-ου || di paese, spazioso, non difeso, εὐρύχωρος, ου; εὐεφοδός, ου || palese, chiaro, franco, ἀρλής; ἐς; φανερός; ἄ, ὄν; ἀπλός; ης, ου; ἀδόλος, ου. A cuore aperto, ἐκ ψυχῆς; ἀδόλως.*

Apertura, l'atto di aprire, ἀνοίξις, ἀνάπτωξις, εως, ἡ || vano, σενidura, spacco, ὀπή, ῆς, ἡ; χάσμα, ατος, τό || incominciamento, ἀρχή, ῆς, ἡ. Discorso d'apertura, εἰςτεήριος, λόγος, ου, ὁ || prima dichiarazione per avviare una pratica, ἀνακοίνωσις, εως, ἡ. Fare aperture di pace, ἐξ-ἀρχω ο ὑπ-ἀρχω τοῖς εἰρηναῖον.

Apiario, μελισσών, ὄνος, ὁ.

Apice, κορυφή, ῆς, ἡ; ἄκρον, ου, τό. *Fig.* il sommo grado, τὸ ἀκρότατον, ου. Giunto all'apice degli onori, τιμαῖς ταῖς μεγίσταις τετιμημένος || l'insegna dei Flamini, κυρβασία, ας, ἡ || lineetta apposta a qualche lettera, κεραία, ας, ἡ.

Apicoltore, μελισσοτρόφος, ου, ὁ.

Apicoltura, μελισσοτροφία, ας, ἡ.

Apocalisse, ἀποκάλυψις, εως, ἡ.

Apocope, ἀποκοπή, ῆς, ἡ.

Apocrifo, νόθος, ης, ου; ἀπόκρυφος, ου.

Apodittico, ἀποδεικτικός, ἡ, ὄν.

Apodosi, ἀπόδοσις, εως, ἡ.

Apoftegma, ἀπόφθεγμα, ατος, τό.

Apogeo, ἀπόγειον, ου, τό || il puoto più alto, ἀκμή, ῆς, ἡ.

Apografo, ἀπόγραφον, ου, τό.

Apologetico, ἀπολογητικός, ἡ, ὄν.

Apologia, ἀπολογία, ας, ἡ. Far l'apologia di qualcuno, ἀπο-λογέσθαι ὑπέρ τινος.

Apologista, ἀπολογούμενος, ης, ου.

Apologo, ἀπόλογος, ου, ὁ.

Apoplessia, ἀποπληξία, ας, ἡ. Colpito d'apoplessia, ἀπόπληκτος, ου.

Apoplettico, ἀποπλεκτικός, ἡ, ὄν.

Apostasia, ἀποστασία, ας, ἡ; ἀπόστασις, εως, ἡ.

Apostata, ἀποστάτης, ου, ὁ.

Apostatare, ἀπο-στατέω; ἀρ-ίσταμα.

Apostema, ἀπόστημα, ατος, τό.
 Apostolato, ἀποστολή, ἡς, ἡ.
 Apostolicamente, ἀποστολικῶς.
 Apostolico, ἀποστολικός, ἡ, ὄν.
 Apostolo, ἀπόστολος, ου, ὄ.
 Apostrofare, rivolgere il discorso a, προσφρονέω; προσ-γαροῦμαι (irr.).
 Apostrofe, ἀποστοροφή, ἡς, ἡ.
 Apostrofo, ἀποστοροφος, ου, ἡ.
 Apoteosi, ἀποθέωσις, εως, ἡ.
 Appaciare, δι-αλλάσσω.
 Appagare, ἐκ-πληρῶν; ἀρέσκομαι (irr.) τινα; χαρίζομαι τινι.
 Appaiamento, ζεύγμα, ατος, τό, συζευξίς, εως, ἡ.
 Appaiare, συ-ζεύγνυμι fut. συ-ζεύξω; συν-δύαζω, fut. ἄσοι.
 Appalesare, V. Palesare.
 Appallottolare, σφαιρίζω.
 Appaltare, ἐκ δίδωμι; ἀπο-μισθῶν.
 Appaltatore, τελώνης, ου, ὄ; πωλητής, οὔ, ὄ.
 Appalto, μίσθωσις, εως, ἡ; τελωνία, ας, ἡ.
 Appallone, πανοῦργος, ου, ὄ, ἡ.
 Appannaggio, σύνταξις, εως, ἡ.
 Appannamento, ἐπισκιασμός, οὔ, ὄ; ἐπισκόπησις, εως, ἡ; della vista, ἀμακύνωσις, εως, ἡ.
 Appannare, ἐπι-σκιάζω, fut. ἄσω; ἀμακύνω; ἀμβλύνω || cader nella rete, εἰς νεφέλην ἐμ-πίπτω (irr.).
 Appannato, oscuro, ἐπισκιασθεῖς, εἶσα, ἐν || grande, massiccio, μέγας, ἄλη, α; παχύς, παχέια, ὄ.
 Appannatura, V. Appannamento.
 Apparato, παρασκευή; ἡς, ἡ || addobbo, κόσμος, ου, ὄ.
 Apparecchiamento, V. Apparato.
 Apparecchiare, παρασκευάζω; εὐ-τρεπίζω.
 Apparecchiare il desinare, δείπνον ἐτοιμάζω.
 Apparecchiarsi a, παρασκευάζομαι εἰς τι ο inf. o fut. partic. preceduto da ὡς.
 Apparecchiatore, παρασκευάζων, ουσα, ον.
 Apparecchiatura, e
 Apparecchio, παρασκευή, ἡς, ἡ; τὰ σκεῦη || congegno, macchina, σκεῦος, εως, τό; μηχανή, ἡς, ἡ ||
 Apparente, φανερός, ἄ, ὄν; ἔμφανής, ἐς || specioso, δοκῶν, ἔουσα, ον; εὐπρεπής, ἐς; προσποιητός, ον.
 Apparentemente, εἰκότως; ὁμοίως talvolta con ironia.
 Apparenza, εἶδος, εως, τό; ἔμφαντις, εως, ἡ; φαινόμενα, ων, τά. In apparenza, τῷ σχήματι. Farsi ingannare dalle apparenze, τῷ σχήματι φενακίζομαι. Salvar le appa-

renze, τὸ πρέπον τηρεῖν. Secondo ogni apparenza, ἐκ τῶν εἰκότων.
 Apparimento, ἔφρασις, εως, ἡ.
 Apparire, farsi vedere, φαίνομαι (irr.); ἀνα-φαίνομαι; ἐπι-φαίνομαι || mostrarsi, rendersi manifesto, φανερός, ἄ, ὄν γίνομαι (irr.) || fare apparire, δηλῶν; δείκνυμι.
 Appariscente, che risalta, ἐξίχων, ουσα, ον || di bella vista, εὐφής, ἐς; εὐσχήμων, ον; εὐπρεπής, ἐς || non reale, νομιζόμενος, ἡ, ον.
 Appariscenza, εἶδος, εως, τό.
 Apparizione, ἐπιφάνεια, εως, ἡ; ἐπιφάνεια, ας, ἡ || apparizione notturna, spettro, φάσμα, ατος, τό; ὄψις, εως, ἡ.
 Appartamento, οἶκημα, ατος, τό. Appartamento per gli uomini, ἀνδρῶν. ἄνωσ, ὄ; per le donne, γυναικῶν, ἄνωσ, ὄ.
 Appartare, ἀπό-χαρίζω, fut. ἴσω τι τινος.
 Appartarsi, χωρίζομαι assol. e τινός, ἀπὸ τινος.
 Appartatamente, χωρῖς.
 Appartenente, προσήκων, ουσα, ον. Appartenente alla guerra, πολεμικός, ἡ, ὄν; all' insegnamento, διδασκαλικός, ἡ, ὄν; all' arte, τεχνικός, ἡ, ὄν, e simili || che è di proprietà di, οἰκίτης ο ἴδιος, α, ον τινί.
 Appartenenza, τὰ πρὸς τι; τὰ περὶ τι || ufficio, dovere, τὸ προσήκων, τὰ προσήκοντα || aggiunta, appendice, προσθήκη, ἡς, ἡ.
 Appartenere, esser proprietà di alcuno, εἰμί τινος || far parte di, προσήκω τινί || Impers. Appartiene, (spetta, conviene), ἔστι col gen.; πρέπει ο πρὸς ἡκεῖ col dat. e l' inf. Per quel che s'appartiene a me, τὸ κατ' ἐμέ ο πρὸς ἐμέ.
 Appassionamento, πόθησις, εως, ἡ.
 Appassionare ἐπ-αίρω; ἐκ-κίω (irr.).
 Appassionarsi, ἐκ-κίωμαι πρὸς ο εἰς τι || innamorarsi vivamente di una cosa, ἐπι-δυμέω τινός; ἐπι-μυλίνωμι τινι. Appassionarsi per le arti belle, μουσικῶν.
 Appassionatamente, παθητικῶς; ἐμπαθῶς; δεινῶς.
 Appassionato, dolente, δυσθυμος, ον || soffermato da passione, περιπαθής, ἐς; ἐμπαθής, ἐς || che ha passione per una cosa, ἐμπαθῶς ἔχων πρὸς τι. Appassionato per le arti belle, μουσικῶν, ἐς; per la gloria, δοξομανής, ἐς, e simili.
 Appassire, μακραινομαι, aor. ἐμακράνθην. Fare appassire, μακρῶναι, fut. ανῶ. — Fig. Col tempo la bellezza appassisce, τῷ χρόνῳ τὸ κάλλος παρακμάζει.
 Appassitura, μάκρυνσις, εως, ἡ.
 Appellante, κλιθῆδικος, ον.

- Appellare, nominare, chiamare, ὀνομάζω, fut. σω; καλέω || sfidare, προ-καλέω. — Appellarsi ricorrere a un tribunale superiore, ἐφ-ίημι (irr.) εἰς ὁ ἐπὶ τινὰ; ἐκ-καλέσθαι τῆς κρίσει ἐπὶ τινὰ. Me ne appello al maestro, ἡ ἔφρασις ἔστω ἐπὶ τὸν διδασκαλίον.**
- Appellativo, προσηγορικός, ἡ, ὄν.**
- Appellazione, l'appellare, Denominazione, κλήσις, εως, ἡ; ὀνομασία, ας, ἡ || domanda d'altro giudice o giudizio. V. Appello.**
- Appello, domanda d'altro giudizio, ἔφρασις, εως, ἡ εἰς ὁ πρὸς τινὰ; παλινδικία, ας, ἡ. Dai consoli fare appello al popolo, ἀπὸ τῶν ὑπάτων δικῆν ἐφ-ίημι (irr.) εἰς τὸν δήμον. Tribunale d'appello, κύριον δικαστήριον, τό || il chiamare, κλήσις, εως, ἡ. Far l'appello dei soldati, κατα-λέγω τοὺς στρατιώτας. Rispondere all'appello, πρὸς τὸ ὄνομα ἀπο-κρίνομαι (irr.).**
- Appena a fatica, con difficoltà, χαλεπῶς; μόρις || avv. di tempo, ἄρτι; ἐν τῷ ἄρτι || Appena che, tosto che, si rende con οὐ φθάνω (irr.) seguito dal participio e κτι. Appena che fu giunto il re, tutti applaudirono, οὐκ ἔφθη ἤκων ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπικρότησαν ἅπαντες.**
- Appendere, ἀν-αρτάω; κρεμάννυμι, fut. κρεμῶτω ὁ κρεμῶ, a qualche cosa, ἐκ ὁ ἀπο τινος || impiccare, ἀπ-άγω.**
- Appendice, προσθήκη, ης, ἡ || ad uno scritto, παράγραμμα, ατος, τό.**
- Appensamento, ἐκτεμενῶς.**
- Appeso, κρεμαστός, ἡ, ὄν.**
- Appestare, λυμαίνωμαι, fut. ανούμαι; θυω-δίας ἐμ-πίμπλημι (irr.).**
- Appestato, λοιμώδης, ες. Essere appestato, λοιμώττω || infetto, θυωδής, ες. Aria appestata, νοσηρὸς ἀήρ, ὁ.**
- Appetente, ἐπιθυῶν, οσθα, ὄν col gen.**
- Appetenzza, ὄρεξις, εως, ἡ.**
- Appetibile, ὄρεκτικός, ἡ, ὄν.**
- Appetire, ὄρεγομαι τίνος; ἐπιθυμέω col gen. ο coll' inf.**
- Appetito, inclinazione naturale a desiderar chechessia per soddisfazione dei sensi, ἐπιθυμία, ας, ἡ; ὄρηξ, ἡς, ἡ || desiderio di cibo, ὁ ἔρωσις ἐσθιτύος (Omero); ὄρεξις, εως, ἡ. Mancanza d'appetito, ἀνορεξία, ας, ἡ. Mangiar con o senza appetito, ἡδέως ὁ ἀσθῶς ἐσθίω (irr.). Buon appetito, εὐσιτία, ας, ἡ. Chi ha buon appetito, εὐσιτος, ον. Chi è senza appetito, κακόςιτος, ον.**
- Appetitosamente, μετὰ ἐπιθυμίας; ἐπιθυμητικῶς.**
- Appetitoso, ὄρεκτικός, ἡ, ὄν.**
- Appetto e A petto, dirimpetto, ἐναντίον col gen. || a paragone, παρὰ coll' acc.**
- Appiacevolire, ἡδύνα; παρῶνα.**
- Appianamento, ὀμαλισμός, οὔ, ὁ.**
- Appianare, ὀμαλίζω, fut. ἴτω.**
- Appiastrare, προσ-κολλῶ.**
- Appiattamento, ἀπόκρυψις, εως, ἡ.**
- Appiattare, ἀπο-κρύπτω (irr.); κατα-κρύπτω.**
- Appiattamento, κρύβδην; κρυπτικῶς.**
- Appiattato, κρυπτός, ἡ, ὄν; κρυπτόμενος, ἡ, ον.**
- Appiccagnolo, πάσσαλος, ου, ὁ; λαβή, ἡς, ἡ || figur., pretesto πρόφατις, εως, ἡ.**
- Appiccamento, ἀνάρητις, εως, ἡ; κρεμασμός, οὔ, ὁ.**
- Appicare, appendere, ἀν-αρτάω; ἐξ-άπτω fut. ψω τί τινος; ὁ ἐκ τινος; κρεμάννυμι fut. -άτω, ὁ κρεμῶ || attaccare, προσ-δέω; συν-άπτω τινί; κολλῶ. Appicare battaglia, μάχην συν-άπτω; συμ-βάλλω (irr.). Appicare il fuoco, ἐμ-πίμπλημι (irr.) || Appicarla a uno, fargli una burla o un inganno, ἐμ-παίζω (irr.) τινί; ἐξ-απατάω τινά.**
- Appiccaticcio, V. Attaccaticcio.**
- Appiccare, προσ-κολλῶ, fut. ἦτω.**
- Appiccatura, προσκόλλητις, εως, ἡ.**
- Appicciare, ἐλαττόω.**
- Appicco, προσκόλλητις, εως, ἡ || pretesto, πρόφατις, εως, ἡ.**
- Appiccolire, ἐλαττόω.**
- Appiè, παρὰ πόδας. Appiè di pagina ὑπὸ σελίδι. Appiè del monte, ὑπὸ τῷ ὄρει; ἐν τῇ ὑπωρείᾳ.**
- Appieno, παντελῶς; παντάπασι.**
- Appigionamento, μισθώτις, εως, ἡ.**
- Appigionare, μισθῶν; ἐκ-μισθῶ. Casa da appigionare, οἶκος μισθώσιμος (ον).**
- Appigliamento, abbarbicamento, ῥιζώσις, εως, ἡ.**
- Appigliarsi, ἐχῶμαι πρὸς τινί ὁ τινός. Figur. Appigliarsi al parere d' uno, τῇ γνώμῃ τινός ἐπομαι || abbarbicarsi, κατα-ῥρίζωμαι.**
- Appiglio, πρόφατις, εως, ἡ.**
- Appinzare, κεντέω, fut. ἦτω; κεντριζῶ.**
- Appiuzatura, δῆγμα, ατος, τό; νυγμή, ἡς, ἡ.**
- Appio, σέλινον, ον, τό.**
- Appiòla, (mela) Ἄππιανόν, οὔ, τὸ (μῆλου).**
- Applaudire, con voci, ἐπι-θαυρίζω. fut. ἦτω; con battimani, ἐπι-κροτῶ fut. ἦτω**

- || *Fig.* lodare, ἐπαινεῖω, *fut.* ἔσω; approvare, δοκιμάζω, *fut.* ἄσω.
- Applauditore.** ἐπικροτῶν, οὔσα, οὔν.
- Applauso,** κρότος, ου, ὁ || approvazione, συναίνεσις, εως, ἡ; ἐπαυκος, ου, ὁ.
- Applicabile,** προσήκων, οὔσα, ου *τινί.*
- Applicare, apporre,** adattare, ἐπι-τίθημι; προς-τίθημι; προς-βάλλω (*irr.*); προς-άπτω, *col dat.* ο *πρός* e *l' acc.* **Applicar la mente a qualche cosa,** προς-έχω (*irr.*) τῶν νοῦν *τινί.*
- Applicarsi, attendere con assiduità a qualche cosa,** σπουδῶν ἔχω ο ποιέομαι περί τι; σπουδάζω περί τι.
- Applicazione, l'atto di apporre, πρόσθεσις,** εως, ἡ || **attenzione,** προσοχή, ἤς, ἡ; σπουδή, ἤς, ἡ || **far l'applicazione di una cosa ad un'altra,** ἀνα-φέρειω (*irr.*) τι *πρός* τι.
- Appo. V. Appresso.**
- Appoggiamento,** ἔρεισις, εως, ἡ.
- Appoggiare, ἐρείδω** || *Fig.* favorire, sostenere, βοηθῶ; ἐπι-κουρέω *τινί;* *con la parola,* συν-αγορεύω *τινί.*
- Appoggiarsi, ἐρείδομαι, perf.** ἐρήρισμαί *τινι* ο *πρός* τι || *Fig.* fidarsi nella protezione di, θαρρῶ; πέποιθα *col dat.*
- Appoggiatoio, ἐρεισμα, ατος, τό.**
- Appoggio, ἐρεισμα** ο **ἔδρασμα, ατος, τό** || **Punto d'appoggio, στήριγμα, ατος, τό** || **aiuto, favore.** βοήθεια, ο ἐπικουρία, ας, ἡ.
- Apporre, προς-τίθημι** || **imputare ad altri una colpa, ἀνα-τίθημι; ἐπι-φέρω** (*irr.*) *τινί.*
- Apporsi, indovinare, στοχάζομαι. Apporsi male, σφάλλομαι.**
- Apportare, προς-φέρω** (*irr.*).
- Apportatore-trice, φέρων, οὔσα, ου.**
- Appositamente. V. Apposta.**
- Appositivo, πρόσθετος, ου.**
- Apposizione, πρόσθεσις, εως; ἡ; παράθεσις,** εως, ἡ.
- Apposta, A posta, ἐπίτηδες; ἐκ προνοίας.**
- Appostamento, ἐνέδρα, ας, ἡ.**
- Appostare, ἐν-εδρεύω *τινά;* ἐπι-βουλεύω *τινί;* τηρέω; κατα-σκοπέω.**
- Appostatamente, ἐξεπίτηδες.**
- Appostatore-trice, ἐνεδρεύων, οὔσα, ου; ἐπι-βουλος, ου.**
- Apprendere, μανθάνω** (*irr.*); *κατα-μανθάνω;* qualche cosa, *acc.* ο *inf.*; da alcuno, τινός, παρά ο *ἐκ* τινος || *rifless.* **Attener-si, aggrapparsi, προς-έχομαι *τινι.***
- Apprendimento, μάθησις, εως, ἡ.**
- Apprendista, μαθητής, οὔ, ὁ; ἀρχόμενος,** ου, ὁ.
- Apprensione, il comprendere, κατάληψις,** εως, ἡ || **timore, inquietudine, φόβος, ου,** ὁ; δέος, ους, τό. **Mettere uno in apprensione, φροντίδα παρ-έχω** (*irr.*) *τινί.*
- Apprensionirsi, ἐν φροντίδι εἶμι.**
- Apprensiva, σύνεσις, εως, ἡ.**
- Appressivo, che comprende, εὐμαθής, ἔς;** **συνητός, ἡ, ὅν** || **inclinato a temere, περι-δής, ἔς.**
- Appressamento, προσέγγισις, εως, ἡ.**
- Appressare, παρ-τίθημι, παρ-ιστημι; προς-φέρειω** (*irr.*) *τινί.*
- Appressarsi, πλησιάζω, fut.** σω; **προς-πτε-λάζω, fut.** σω, *τινί.* **Detto del tempo, ἐπ-έρχομαι; παρ-γίνομαι** (*irr.*).
- Appresso, prep.** vicino, a ἐγγύς *col gen.*; πλησίον *col gen.* ο *il dat.*; **πρός** ο **παρά *col dat.* e se c'è moto, *col acc.*** || **io possedo di, παρὰ *col dat.*** || **dopo, μετά *col acc.*** || **nel cospetto di, ἐναντίον *col dat.*** || **a paragone di, πρὸς *col acc.*** — **Avv.** vicino, ἐγγύς; πλησίον || **appresso a poco, σχεδόν; σχεδόν *τι*** || **in seguito, εἶτα; ἔπειτα** || **dopo, ὕστερον.** **Arrivò tre, quattro giorni appresso, τριταῖος, τεταρταῖος ἀρίχιστο.**
- Apprestamento, παρασκευή, ἤς, ἡ.**
- Apprestare, παρ-σκευάζω, fut.** σω; ἐτοιμάζω, *fut.* σω.
- Apprestarsi, παρ-σκευάζομαι εἰς** ο *πρός* τι ο *col l' inf.*
- Apprezzabile, τιμητός, ἡ, ὅν.**
- Apprezzamento, τίμησις, εως, ἡ; τίμημον,** ατος, τό.
- Apprezzare, τιμάω. fut.** ἦσω.
- Apprezzatore, τιμητής, οὔ, ὁ.**
- Approcciare, πλησιάζω, fut.** σω.
- Approccio, πρόσθετος, ου, ἡ; προςβολή, ἤς, ἡ.**
- Approdare, venire alla riva, ναῦν καθ-ορμί-ζω; προς-ορμιζομαι** || **giovare, ὠφελέω, fut.** ἦσω || **profittare, far progressi, ἐπι-διδάμι.**
- Approfittare e Approfittarsi, χρῶμαι *τινί;* ἀπο-λαύω, fut.** σαραι, *τινός.*
- Approfondire, βαθύνω; ὀρύσσω, fut.** ξω || **studiare a fondo, ἀν-ερευνῶ; ἀκριβῶς.**
- Approfondito, ἀκριβής, ἔς,**
- Approntare, κατα-σκευάζω, fut.** σω.
- Appropriare, adattare, προς-αρμόζω, fut.** ξω || **assomigliare, ὁμοίω.** — **Appropriarsi, far suo l'altrui, arrogarsi, ιδιοποιέομαι; προς-ποιέομαι; σπιτερίζομαι.**
- Appropriatamente, εὐαρμότως.**
- Appropriato, ἀρμοστός, ἡ, ὅν *τινί;* ἐπιτή-δεισις, ου, ο *ος, α, ου* εἴς *τι.***

Appropriazione, ἀρετερισμός, οὐ, ὁ.
Approssimare, προσ-φέρω (irr.) τί τινα.
 — **Approssimarsi**, ἐγγίζω; προσ-πελάζω.
Approssimativamente, παρα-πλησίως.
Approssimazione, εἰκασία, ας, ἡ.
Approvabile, δοκιμος, ον.
Approvare, δοκιμάζω, fut. σω; ἐπ-αινεῖω
 fut. ἔσω || **esser dello stesso parere di**
 alcuno, ἀπο-δέχομαι; συν-τίθεμαι τινα ||
 ratificare, κυρώω; βεβαιῶω.
Approvatore, συναίνετης, ου, ὁ; δοκιμαστής,
 οὐ, ὁ.
Approvatrice, συναίνετις, ἴδος, ἡ.
Approvazione, συγκαίσεις, εως, ἡ; ἐπαινος,
 ου, ὁ || **conferma**, δοκιμή, ἧς, ἡ; κύρωσις,
 εως, ἡ.
Approvvionamento, ἐπισιτισμός, οὐ, ὁ.
Approvvionare, σιτηροσιάζω, fut. ἄσω. —
Approvvionarsi, ἐπισιτίζομαι.
Appuntamento, σύνθημα, ατος, τό; ἔντευξις,
 εως ἡ **Dare un appuntamento**, ἔντευξεν
 συν-τίθεμαι τινα; τόπον ὁ ὥραν ἐντεύξεως
 συν-τάττω.
Appuntare, far la punta, ἀπ-οξύνω; ἀκο-
 νάω || **attaccare con punti di cucito o**
 con spilli, περονάω || **notare per iscritto**
 q. c. σημειῶμαι || **cenurare, accusare**,
 φέγω τινά περὶ τινος; κατα-γινώσκω (irr.)
 τινός τι, ὁ τί κατὰ τινος, ὁ τινός τινος.
Appuntato, ὀξύς, εἶα, ὁ.
Appuntellare, ἐρεῖδω, fut. σω, τί πρὸς τι
 ἐπὶ τινα, ἐπὶ τινος, εἰς τι.
Appuntino, ἀκριβῶς; ἐν καιρῷ.
Appunto, sost. σημείον, ου, τό; ὑπόμνημα,
 ατος, τό. **Prendere degli appunti**, ὑπο-
 σημειῶμαι.
Appunto, avv. ἀκριβῶς. Così per l'appun-
 to, ὡς αὐτως. **Appunto il giorno che . . .**
 αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦ . . . || **nelle risposte**
affermative, πάνυ γ; καὶ μάλα; μάλιστα.
Appurare, purificare, καθαίρω, fut. κρῶ ||
 verificare, ἐξ-ετάζω; εὐθύνω.
Appuzzare, δυεῶδη, ες, ποιῶ; δια-φθείρω
 (irr.).
Aprico, αἴθριος, α, ον; εὐήλιος, ον.
Aprile, ἀπρίλιος, ου, ὁ (solt. μήν).
Aprimento, ἀνοιξις, εως, ἡ.
Aprire, ἀν-οίγω ὁ ἀν-οίγωμι (irr.). **Aprir**
la bocca, τὸ στόμα διαίρω; **un libro**, βι-
 βλίον ἀνα-πτύσσω; **una lettera**, ἐπιστολὴν
 λύω || **distendere**, πλατύνω || **fendere**,
 spaccare, σχίζω, fut. ἔσω; τέμνω (irr.).
Aprir la vena, φλέβα τέμνω τινί || **scopri-**
re, palesare, ἐκ-καλύπτω; δηλώω. **Aprire**
il suo pensiero, τὴν διάνοιαν ἀπο-καλύ-

πτομα || **incominciare**, ἀρχομαι τινος. **Le**
scuole s'aprono il dì . . . τὰ διδασκαλεῖα
ἀρχεται . . . Ma aprire una scuola, per
 metterla su, διδασκαλεῖον ἀν-οίγω.
Apritore-trice, ἀνοίγων, ουστα, ον.
Aquario, uno dei segni dello Zodiaco,
 ὑδροσῶς, ου, ὁ.
Aquila, ἀετός, οὐ, ὁ.
Aquilifero, ἀετοφόρος, ου, ὁ.
Aquilone, sost. V. Aquilotto.
Aquilino, ad. αἰτέιος, ον; γρυπός, ἡ. ὁ.
 (spec. del naso). **Un po' aquilino**, ὑπό-
 γρυπος, ον.
Aquilonare, ἀρκτικός, ἡ, ὁ; βορραειός, α, ον.
Aquilone, βορέας, ου, ὁ; βορρῶς, οὐ, ὁ.
Aquilotto, αἰτιδεύς, εως, ὁ.
Ara, βωμός, οὐ, ὁ.
Arabile, ἀρόσιμος, ον; ἐργάσιμος, ον.
Araldo, κήρυξ, κως, ὁ. **Far l'ufficio di**
 araldo, κηρουεύω.
Aramento, ἀροσις, εως, ἡ; ἀροστρίωσις, εως, ἡ.
Arancia, Μηδικὸν μήλον, τό.
Aranciato, χρυσοειδής, ἐς.
Arancio, pianta, Μηδικὴ μήλεα, ἡ.
Arancio, ad. V. Aranciato.
Arancione, V. Aranciato.
Arare, ἀρῶ; ἀροστρέω. **Fig. arar diritto**,
 καλῶς προσ-φέρομαι (irr.).
Arativo, ἀρόσιμος; ον. **Terreno arativo**,
 ἀροῦρα, ας, ἡ.
Aratore, ἀρότης, ου, ὁ; ἀροτήρ, ἦρος, ὁ.
Aratro, ἀροτρον, ου, τό.
Aratura, l'arare. ἀροσις, εως, ἡ || **il tempo**
 dell'arare, ἀροτας, ου, ὁ.
Arazziere, ὁ τάπητας ποιῶν.
Arazzo, περίστρωμα, ατος, τό; τάπης, ἦτος, ὁ.
Arbitrare, δια-κρίνω; νομίζω; ἡγίσμαι.
Arbitrariamente, αὐτεξουσίως, δεσποτικῶς.
Arbitrario, αὐτεξουσίος, ον; δεσποτικός, ἡ,
 ὁν. **Potere arbitrario**, αὐτοκρατορία, δε-
 σποτεία, ας, ἡ.
Arbitrato, δίκαια, ἦς, ἡ.
Arbitrio, ἐξουσία, ας, ἡ; θελημα, ατος, τό.
Godere del suo libero arbitrio, αὐτεξου-
 σιός εἰμι. **È in mio arbitrio**, ἐπ' ἐμοί
 ἔστιν.
Arbitro, giudice di una contesa, δικαιο-
 τῆς, διαλλακτής, οὐ, ὁ || **padrone assoluto**,
 ὁ ἐξουσίαν ἔχων; κύριος, ου, ὁ.
Arboreo, δεινδρώδης, ἐς.
Arboscello, δεινδρίον, ου, τό.
Arbusto, θάμνος, ου, ὁ.
Arca, κιβωτός, οὐ, ὁ; λάφυρα, κως, ὁ; κί-
 στη, ἦς, ἡ.
Arcaismo, ἀρχαϊσμός, οὐ, ὁ.

Arcate, καμάρωμα, ατος, τό.
Arcanamente, ἀπορρήτως.
Arcangelo, ἀρχάγγελος, ου, ό.
Arcano, sost. ἀπόρρητον, ου, τό; μυστήριον, ου, τό.
Arcano, ad. ἀπόρρητος, ου; μυστικός, ή, όν; ἄδηλος, όν.
Arcata, uno degli archi d'un edificio, καμάρωμα. ψαλίδωμα, ατος, τό || quanto può tirare un arco, τόξου βολή, ης, ή.
Arcato. V. Arcuato.
Archeologia, ἀρχαιολογία, ας, ή.
Archeologico, ἀρχαιολογικός, ή, όν.
Archeologo, ἀρχαιολόγος, ου, ό.
Archetipo, ἀρχέτυπον, ου, τό. Ad. ἀρχέτυπος, ου.
Archetto, piccolo arco, τοξάριον, ου, τό || ingegno da chiappare uccelli, πείδη, ης, ή || arnese per suonare il violino, τλήκτρον, ου, τό.
Archiatro, ἀρχίατρος, ου, ό.
Archimandrita, ἀρχιμανδρίτης, ου, ό.
Archivandolo, στάθμη, ης, ή.
Architettare, ἀρχιτεκτονείω; οικόδομέω.
Architetto, ἀρχιτέκτων, ονος, ό.
Architettonico, ἀρχιτεκτονικός, ή, όν; οικόδομικός, ή, όν.
Architettura, ἀρχιτεκτονική, ης, ή (solt. τέχνη); ἀρχιτεκτονία, ας, ή.
Architrave, ἐπιστύλιον, ου, τό.
Archivio, γραμματοφυλακείον, ου, τό.
Archivista, γραμματοφύλαξ, ακος, ό.
Arciere, τοξότης, ου, ό. Capo degli arcieri, τοξάρχης, ου, ο τόξαρχος, ου, ό.
Arciere a cavallo, ἵπποτοξότης, ου, ό.
Arcigno, σκυθρωπός, όν, ε ός, ή, όν; στρυφνός, ή, όν.
Arcione, ἐρίπιον, ου, τό.
Arcipelago, πολύνητος θάλασσα, ης, ή.
Arciprete, ἀρχιεπισβύτερος, ου, ό.
Arcivescovato, ἀρχιεπισκοπή, ης, ή || palazzo dell'arcivescovo, ἀρχιεπισκοπεῖον, ου, τό.
Arcivescovile, ἀρχιεπισκοπικός, ή, όν.
Arcivescovo, ἀρχιεπίσκοπος, ου, ό.
Arco, arma, τόξον, ου, τό. Tirar d'arco, τοξεύω. L'arte di tirar d'arco, τοξοσύνη, ης, ή. A un tiro d'arco, ἐκ τόξου βολήσ || arnese per toccar gli strumenti a corda, πλήκτρον, ου, τό || curvatura di una volta, ἄβις, ἴδος, ή; ψαλῖς, ἴδος, ή. Arco trionfale, θριαμβική πύλη, ης, ή || arco delle ciglia, ὄφρυς, ὕος, ή.
Arcobaleno, ἴρις, ἴδος, ή.
Arcolaio, στρόβος, ου, ό.
Arconte, ἀρχων, εντος, ό.

Arcuato, καμπτός, ή, όν, καμπύλος, ης, όν; τοξοειδής, ἴς.
Ardente, περιφλεγής, ἴς; ἔμπυρος, ου || veementemente, vivo, animato, διάπυρος, ου; σφοδρός, ά, όν; θεινός, ή, όν; δικακός, ἴς; ὀρηκτικός, ή, όν.
Ardentemente, διαπύρωσ; σφοδρώσ.
Ardenza, καῦμα, ατος, τό; σφοδρότης, ητος, ή || vivissimo desiderio, ἐπιθυμία, ας, ή; ὄρμη, ης, ή.
Ardere, trans. κατα-φλέγω || intrans. φλέγω. Ardere del desiderio di, ὄρμη φέρομαι (irr.), ο ὀρμάομαι ἐπί τι.
Ardesia, σχιστός λίθος, ου, ό.
Ardiglione, περόνη, ης, ή.
Ardimento, τόλμησις, εως, ή; τόλμημα, ατος, τό.
Ardimentosò, θαρραλέος, α, ου.
Ardire, sost. θράσος, εος, τό; τόλμα, ης, ή || ardire eccessivo, sfacciataggine, αὔθαδεια, ας, ή.
Ardire, verbo, θαρρέω; τολμάω.
Arditamente, εὐτόλμως; θορόλμως. Affermare arditamente, ουσχυρίζομαι.
Arditezza, V. Ardire.
Ardito, τολμηρός, ά, όν; εὐτολμος, ου; θρασύς, εἶα, ύ || In mala parte, ἀναιδής, ἴς; ἀναισχυτος, ου. — Arditissimo, ὀπερτολμος, ου. Farsi ardito, essere ardito, θρασύνομαι; τολμάω.
Ardore, καῦμα, ατος, τό || fig. desiderio grande, affetto smodato, σπουδή, ης, ή; ἐπιθυμία, ας, ή; ὄρμη, ης, ή.
Ardumente, αλιπώς; δυσχερώσ.
Arduo, χυλεπός, ή, όν; δυσχερής, ἴς.
Area, πεδῖον, ου, τό; di una casa, οικόπεδον, ου, τό.
Árena, sabbia, ψάμμος ο ἄμμος, ου, ή.
Árena, luogo per combattimenti, ἀγωνιστήριον, ου, τό; πυλίστρα, ας, ή.
Areoso, ψαμμώδης ο ἄμμώδης, ἴς.
Areopagita, ἀρειοπαγίτης, ου, ό.
Areopago, Ἄρειος πάγος ό; ἀρειοπάγος, ου, ό.
Arsafatto, φῦλος, ου.
Argano, ἐξέλικτρα, ας, ή; ἐξέλικτρον, ου, τό.
Argentatura, ἀργυρισμός, οὔ, ό.
Argenteo, ἀργυρούς, ἄ, οὔν.
Argenteria, ἀργυρά σκεῦη, ἄν, τά; ἀργυρώματα, ἄν, τά.
Argentiera, ἀργυρεῖον, ου, τό.
Argentiere, ἀργυροκόπος, ου, ό.
Argentino, ἀργυροειδής, ἴς. Fig. voce argentina, λεγυρά φωνή, ή.
Argento, ἀργυρος, ου, ό. Gli argenti, V. Argenteria. D'argento, V. Argenteo. D'ar-

- gento massiccio, *ὀλίγργυρος*, ου. **D'argento battuto**, ἀργυρήλατος, ου || **argento vivo**, ὑδράργυρος, ου, ὁ.
- Argilla**, ἀργίλος, ου, ὁ; κέραμος, ου, ὁ. **Vaso d'argilla**, κεράμιον, ου, τό.
- Argilloso**, ἀργιλιώδης, ες.
- Arginamento**, χόρος *contr.* χόυς, *gen.* χόος, ὁ.
- Arginare**, χώνυμι, *fut.* χώτω; γεφυρώω.
- Argine**, χώμα. ατος, τό || **fig. impedimento**, ostacolo, ἐμπόδισμα, ατος, τό. **Fare argine**, ἐμποδίζω.
- Argomentare**, τεκμαίρω, *fut.* ἀρῶ τι ἐκ τινος; στοχάζομαι; συλλογίζομαι; ἐπιχειρέω.
- Argomentatore**, ἐπιχειρῶν, οὔσα, ὄν.
- Argomentazione**, ἐπιχείρησις, εως, ἡ; λογισμός, οὔ, ὁ.
- Argomento**, *ciò di cui si parla o scrive*, ὑπόθεσις, εως, ἡ || *ragionamento per cui si trae una conseguenza*, συλλογισμός, οὔ, ὁ; ἐπιχείρημα. ατος, τό || *indizio*, segno, τεκμήριον, ου, τό.
- Arguire**, συλλογίζομαι ὁ περαινῶ τι ἐκ τινος. περὶ τινος, ὅτι.
- Argutamente**, ἀξέως; κομψῶς. **Pensare o parlare argutamente**, κομψεύομαι.
- Argutezza**, acutezza di mente, ἀρχίνουα, ας, ἡ; κομψότης, ητος, ἡ || *concetto o detto arguto*, εὐτραπελία, ας, ἡ.
- Arguto**, ἀρχίνους, ου; ἀστειός, α, ου; εὐτραπελιος, ου.
- Arguzia**, ἀριετμα, ατος, τό; εὐτραπελία, ας, ἡ.
- Aria**, ἀήρ, αἶρος, ὁ. **Aria salubre**, εὐαερία. ας, ἡ. **Aria malsana**, δυσαερία, ας, ἡ. **L'aria più elevata e più pura**, αἰθέρ. ἔρος, ὁ; αἰθήρ. ας, ἡ. **In aria**, μετέωρος, ὄν. **Volare in aria**, μετέωρος πέτομαι. **Gettare in aria**, ἀνωρίπτω. **Andar per l'aria**, ἀεροβατέω. **Stare all'aria aperta**, ἐν ὑπαίτρῳ διάγω, **Fig. Campar d'aria**, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τρέφομαι. **Promesse in aria**, ὑπηνέμιοι λόγοι. **Parlare all'aria**, μάτην, φθέγγομαι || *aspetto*, sembiante, σχῆμα, ατος, τό; ὄψις, εως, ἡ; εἶδος, εως, τό. **Aver l'aria di galantuomo**, σχῆμα παρ'ἔχω (*irr.*) ἀγαθοῦ ἀνδρός. **Darsi l'aria d'ignorante**, σχηματίζομαι ἀμαθῆς εἶναι || *aria term. music.*, μέλος, εως, τό; νόμος, ου, ὁ. **Cautare un'aria**, ᾄδω *fut.* ᾄσομαι μέλος.
- Aridamente**, ξυρῶς.
- Aridità**, ξηρότης, ητος, ἡ; ξηρασία, ας, ἡ.
- Arido**, ξηρός, ἄ, ὄν; ἀνυδρος, ου; κερχάλιος, α, ου. **Fig. dello stile**, ἰσχνός, ἄ, ὄν; *del cuore*, πηλῆρός, ἄ, ὄν.
- Arieggiare**, δημοίωμι.
- Arietare**, κρισκοπέω; κορύπτω.
- Ariete**, πριός, οὔ, ὁ.
- Ariuga**, μαιῖνη, ης, ἡ; *salata e seccata*, τάριχος, ου, ὁ.
- Arioso**, ἀέριος, ου; εὐήλιος, ου; ὑπαίθριος, ου.
- Aristocraticamente**, ἀριστοκρατικῶς.
- Aristocratico**, ἀριστοκρατικός, ἡ, ὄν.
- Aristocrazia**, ἀριστοκρατία, ας, ἡ || **i nobili di una città**, οἱ ἀριστοι, ων.
- Aritmetica**, ἀριθμητική, ης, ἡ (*soll.* τέχνη).
- Aritmetico**, ἀριθμητικός, ἡ, ὄν.
- Arma**. **V. Arme**.
- Armadio**, κιβώτιον, ου, τό; σκευοθήκη, ης, ἡ.
- Armaiuolo**, ὀπλοποιός, οὔ, ὁ.
- Armamento**, ἐπλεσις, εως, ἡ; ὀπλισμός, οὔ, ὁ; παρασκευή, ης, ἡ.
- Armare**, ὀπλιζῶ; ἐξ-ὀπλιζῶ; καθ-ὀπλιζῶ.
- Armarsi il pass. dei verbi precedenti**.
- Armarsi di pazienza**, καρτερῶν.
- Armata**, στόλος, ου, ὁ; ναυτικόν, οὔ, τό || *armata di terra*, ο *meglio* esercito, στρατεύμα, ατος, τό.
- Armato**, ἔνοπλος, ου; ὀπλοφόρος, ου. **Armato alla leggiera**, ψιλός, οὔ, ὁ, *con o senza στρατιώτης*. **Gravemente armato**, ὀπλίτης, ου, ὁ. **Armata mano o a mano armata**, μεθ' ὀπλων; σὺν ὀπλοις.
- Armatore**, ναύκληρος, ου, ὁ.
- Armatura**, ὀπλισμα, ατος, τό; ὄπλα, ων, τὰ.
- Arme**, ὄπλον, ου, τό. **Arme da tiro**, βέλος, εως, τό. **Essere sotto le armi**, ἐν τοῖς ὀπλοις εἶμι. **Chiamare all'armi**, εἰς τὰ ὄπλα παραγγέλλω; ἐπὶ τὰ ὄπλα κελεύω. **Correre all'armi**, εἰς ὄπλα χωρέω. **Far prender l'armi a**, ἐξ-ὀπλιζῶ τινα. **Uomo d'arme**, στρατιώτης, ου, ὁ. **Compagno d'arme**, συστρατιώτης, ου, ὁ. **Fatto d'arme**, ἔργον στρατιωτικόν, οὔ, τό; μάχη, ης, ἡ. **Le prime armi**, *la prima milizia*, πρώτη στρατεία, ας, ἡ. **Fare il viso dell'arme**, εἰσὸς viso burbero, severo, στυγνός εἶμι ὄραν; ταυρηθῶν βλέπω || *insegna di città*, stemma gentilizio, ἐπίσημον, ου, τό; σύμβολος, ου, τό.
- Armeggiamento**, διαπάλη, ης, ἡ.
- Armeggiare**, δια-παλαίω τινί; μάχην δεικνυμι || *fig.* operare affannatamente, πολυπραγμονέω || *avvilupparsi nel discorso*, ἀρ-αμαρτῶναι (*irr.*).
- Armegeione**, πολυπράγμων, ουος, ὁ.
- Armento**, ἀγέλη, ης, ἡ.
- Armeria**, ὀπλοθήκη, ης, ἡ.
- Armigero**, ὀπλοφόρος, ου || **bellicoso**, μάχιμος, η, ου.

Armilla, ψέλιον, ου, τό.
Armistizio, άνοχη άν, αί; σπουδαί, άν, αί; έκχειρία, ας, ή. Concludo un armistizio, γίνεται μοι εκχειρία, προς τινα.
Armonia, άρμονία, ας, ή; συμφωνία, ας, ή || armonia delle parole nel periodo, εύρουθμία, ας, ή || accordo delle varie parti fra loro, συμφμετρία, ας, ή; συναρμογή, ής, ή || concordia di pensieri e di volontà, όμόνοια, ας, ή.
Armonicamente, άρμονίως; συμφμετρως.
Armonico, άρμονικός, ή, άν.
Armoniosamente, συμφώνως; μουσικώς; έμμελής.
Armonioso, έμμελής, ές; εύρουσος, ος; εύρουθμος, ου.
Arnese, ακεύος, εος, τό; άργανον ου, τό; μηχανή, ής, ή || armatura, όπλισμα, ατος, τό || *fortezza*, άκράπολις, εως, ή. — *Essere in buono o cattivo arnese*, ευειματέω ο δυσειματέω; καλώς ο κακώς έσκευατμένος, η, ου είμί.
Arnesetto, άργάνιον, ου, τό.
Arnia, σίμβλος, ου, ό; σμήνος, εος, τό.
Arnione, νεφροί, άν, αί.
Aroma, άρωμα, ατος, τό.
Aromatico, άρωματικός, ή, άν.
Aromatizzare, άρωματίζω.
Arpa, φόρμιξ, εγος, ή; ψαλτήριον, ου, τό.
Arpeggiare, φορμιζώ *ful.* ξω; ψάλλω.
Arpia, άρπυια, ας, ή.
Arpicare, άνα-βρίχάομαι.
Arpione, στρόφιξ, εγος, ή.
Arra, άβροβών, άνος, ό; ένέχυρον, ου; τό.
Arrabattarsi, άνα-τεινομαι (*irr.*) προς τι; σπουδήν πΐταν ποιέω εον όπως ε il *cong.* ο *ott.*, ο ώςτε e *V inf.*
Arrabbiamento, λύσαν, ης, ή.
Arrabbiare, λυσάοι; μίνωμαι (*aor.* έμάνην) || *andare in collera*, άγανακτέω; χαλεπώς φέρω (*irr.*) τί.
Arrabbiatamente, λυσαιδώς.
Arrabbiato, λυσαιδής, ες; μανής, είσα, άν.
Arraffare, άρπάξω, *ful.* σάομαι e σω; άρ-αρπάξω; άρ-αφέρομαι (*irr.*) τί τινος.
Arrampicare, άνα-βρίχάομαι; άν-έρπω. **Di piante**, κληματόομαι.
Arraucare, χαλιεύω || *andare in fretta*, σπεύδω || *affannarsi*, άχθομαι.
Arreare, φέρω (*irr.*); προς-φέρω || *cagionare*, παρ-έχω; αιτίος είμι.
Arredare, παρ-σκευάζω. *ful.* σω: κουσμέω.
Arredo, σκεύος, εος, τό; κόσμος, ου, ό.
Arrembaggio, προςβολή, ής, ή. **Audare al-**

l'arrembaggio, έμ-βάλλω (*irr.*) εις ναύη πολειμύη.
Arreare, άκίλλω || *non riuscire in un'impresa*, άπο-τυγχάνω (*irr.*); εκ-πίπτω (*irr.*) τιός; κκοπραγίω.
Arrendersi, προς-χωρέω *assol.* e τιή, προς τινα; ύπο-τάττομαι τιή; εκ-δίδομαι. **Arrendersi a discrezione**, παρα-δίδομαι έμαυτών τιή χρησκαθη ό τι βούλεται || *cedere*, εύγω || *detto di un ramo o altro facile a piegarsi*, κάυπτομαι.
Arrendevole, εύκαμπής, ές; εύτροφος, ου || *pieghevole agli altrui desiderii*, εύπειθής, ές.
Arrendevolezza, εύκαμπία, ας, ή; εύπειθεια, ας, ή.
Arrestare, παρ-έχω (*irr.*); κατ-έχω; κολύω; πύω || *far prigioniero*, χείρας έπι-βάλλω (*irr.*) τιή ο έπί τιή; συλ-λαμβάνω (*irr.*).
Arrestarsi, έρ-ίσταμαι *perf.* έρ-ίστηκα, *aor.* έρ-έστηη || *figur.* παύομαι *seg. dal gen. o dal partice.*
Arresto, σύλληψις, εως, ή;
Arretrarsi, άπο-χωρέω; άνα-ποδίζω, *ful.* ίσω e ιώ.
Arretrato, άπολελειμένος, η, ου || *di debiti non pagati*, έλλείμματα, αν, τά; λοιπάς, όδος, ή.
Arricchimento, πλουτισμός, ου, ό.
Arricchire, πλουτίζω, *ful.* ίσω e ιώ; πλουσιάζω, *ful.* άσω || *rendere adorno*, κοσμέω.
Arricchirsi, πλουτιζομαι.
Arricciamiento, βοστρυχώμα, ατος, τό.
Arricciare, βοστρυχίζω; βοστρυχώω. **Arriccarsi**, φρίσω, *perf.* πέφρικα. **Arricciare il naso**, μυκτηρίζω *ful.* ίσω; άγκυκατέω.
Arridere, προς-μειδιάω, *ful.* ησω.
Arringa, δημηγορία, ας, ή; λόγος, ου, ό.
Arringante, δημηγόρος, ου, ό; άγορεύων, ουσα, ου.
Arringare, δημηγορέω; λόγους ποιέομαι προς τινα.
Arringo, άγών, άνος, ό.
Arrischiamiento, κίνδυνος, ου, ό.
Arrischiare, κινδυνεύω; κυβεύω **Arrischiarsi**, θαρρέω.
Arrischiato, τολμηρός, ά, άν; *di cosa*, κινδυνώδής, ες.
Arrischio, V. **Rischio**.
Arrivare, ίκνέομαι (*irr.*); άρ-ικνέομαι; έπ-έρχομαι (*irr.*); ήκω; παρα-γίνομαι (*irr.*) || *raggiungere*, κατα-λαμβάνω (*irr.*); έρ-ικνέομαι τιός; έπι-τυγχάνω (*irr.*) τιός || *sopravenire*, accedere, γίγνομαι; συμβαίνω.

- Arrivo**, ἀριζεις, εως, ἡ. **All' arrivo del corriere**, τοῦ ὁρομοκῆρυκος ἀριχομένου; ἀμα τῷ ὁρομοκῆρυκι.
- Arrocare e Arrochire**, βράχος ο κέρχως με λαμβάνει. **Trans.** τὴν φάρυγγα τραχύνω.
- Arrogante**, ὑβριστής; οὔ, ὁ; ὑβρίστρια, ας, ἡ; αὐθάδης, ες; ὑπεροπτικός, ἡ, ὄν.
- Arrogantemente**, ὑβριστικῶς; αὐθουδῶς.
- Arroganza**, ὑπεροφία, ας, ἡ; αὐθάδεια, ας, ἡ.
- Arrogarsi**, προσ-ποιόμαι; σπετερίζομαι.
- Arrogazione**, εἰς-ποίησις, εως, ἡ.
- Arròge**, εἶτι δὲ; πρὸς τούτους; χωρὶς οὗ τῶν εἰρημένων.
- Arrolamento**, καταγραφή, ἡς, ἡ **con o senza** στρατιωτῶν; στρατολογία, ας; ἡ.
- Arrolare**, κατα-γράφω ο κατα-λέγω (*irr.*) στρατιώτας; στρατολογέω. **Arrolar mercenari**, ξεολογέω.
- Arrolarsi**, ἀπο-γράφωμαι ἐμαυτὸν εἰς στρατεῖαν.
- Arrolatore**, καταλογεῦς, ἑως, ὁ; στρατολόγος, ου, ὁ.
- Arroncigliare, uncinare**, ἀγκιστρῶ || **ritocere**, στρέφω, *perf.* ἐστροφα.
- Arrossamento**, τὸ ἐρυθραίνειν.
- Arrossare, tinger di rosso**, ἐρυθραίνειν; φορῖσις, *ful.* ἰξω.
- Arrossimento**, ἐρυθραίνεις, εως, ἡ.
- Arrossire, divenir rosso**, ἐρυθραῖω; **di o per** qualcosa, ἐπὶ τι.
- Arrostimento**, ὄπτεις, εως, ἡ.
- Arrostire**, ὄπτω. **Per simil., dell' effetto del sole**, καίω (*irr.*).
- Arrostito**, ὄπτανός, ἡ, ὄν; φρυκτός, ἡ, ὄν.
- Arrosto**, carne arrostita, ὄπτανά, ὦν, τά || **figur.** imbroglia, confusione, σύγχυσις, εως, ἡ.
- Arrotare**, θήγω; ὀξύνω; ἀκούω. **Pietra da arrotare**, ἀκόννη, ας, ἡ.
- Arrotato**, θηκτός, ἡ, ὄν.
- Arrotino**, ἀκούων, ὄντος, ὁ.
- Arrotolare**, συ-στρίφω, *perf.* συνεστροφα, *sup. f. pas.* συνεστράφην; συν-ελίσσω (*aum.* εἰ) *perf.* συνελίγωμαι.
- Arrovellarsi**, μαινόμεναι; ὀριζίζομαι; χαλεπαίνω τινί || αστικῶς, ἡ, ὄν.
- Arrovellato**, μαινόμενος, ἡ, ὄν; ἔμμανής, ἐς.
- Arroventare e Arroventire**, πυρακτέω.
- Arroventatura**, πυράκτωσις, εως, ἡ.
- Arrovesciare**, ἀνα-τρέπω (*irr.*), ἀνα-στρέφω (*irr.*).
- Arrovesciarsi**, ἀνα-τρέπομαι; κατα-πίπτω (*irr.*).
- Arrovesciatura**, ἀνατροπή, ἡς, ἡ.
- Arrovescio**, αν. ἀντιστρόφος; τοῦμπάλιν.
- Ciò che è arrovescio, *ad.* ἐναντίος, ο, ου; ἀντιστροφος, ου.
- Arrozzire**, ἀριζοῦ.
- Arrossamento**, ταρυγμός, οὔ, ὁ.
- Arrossare**, ταράσσω, *ful.* ξω; συγ-χέω (*irr.*).
- Arrossio**, ταραχή, ἡς, ἡ; αλοαμία, ας, ἡ.
- Arrogiuire**, ἰδῶ; **delle piante**, ἐρυσσιβῶν. **Intrans.** ἴσμαι; ἐρυσσιβάω. **Fig.** μαραινόμεναι; ἀμβλύνομαι.
- Arrovidire**, τραχύνωμαι.
- Arsella**, μύτιλος, ου, ὁ.
- Arsenale**, νεώριον, ου, τό || *fig.* σκευοθήκη, ἡς, ἡ.
- Arsenico**, ἀρτενικόν, οὔ, τό.
- Arsi**, ἄρσις, εως, ἡ.
- Arsiccio**, ἡμίλεκτος, ου.
- Arsione**, καύσις, εως, ἡ; θερμότης, κτος, ἡ.
- Arso**, καυστός, ἡ, ὄν.
- Arsura**, καῦμα, ατος, τό.
- Artatamente**, δολίως.
- Arte**, τέχνη, ἡς, ἡ. **Arte belle**, ἐλευθεραὶ ο ἐλευθεραὶ τέχναι. **Arti meccaniche**, βάνουσαι τέχναι. **L'arte militare**, ἡ πολεμικὴ (*sottint.* τέχνη); **l'arte oratoria**, ἡ ῥητορικὴ, **e altri simili.** **Esercitare la medesima arte con, ὁμοτεχνῶς τινός, τινί.** **Socio nell' arte**, ὁμότεχνος, ου. **Chi vive dell' arte**, τεχνοδίατος, ου. **I periti, i maestri dell' arte**, οἱ τεχνικοί, ὦν. **Fatto con troppa arte**, κατὰτεχνος, ου. **Secondo le regole dell' arte**, τεχνικῶς || **artificio**, astuzia, τέχνη, ἡς, ἡ; τέχνημα, ατος, τό.
- Artefatto**, τεκνητός, ἡ, ὄν; ποιητός, ἡ, ὄν || **fatturato**, κηβθῆλος, ου.
- Artefice**, τεχνίτης, ου, ὁ. **In catt. senso**, ἀρχιτέκτων, ουος, ὁ **con un gen.**
- Artemisia**, **pianta**, ἀρτεμισία, ας, ἡ.
- Arteria**, ἀρτηρία, ας, ἡ.
- Arterioso**, ἀρτηριακός, ἡ, ὄν.
- Artico**, ἀρτικός, ἡ, ου.
- Articolare**, ἀρθρῶ || **detto deNa voce o delle parole**, ἀρτιστομίω. **Chi articola bene le parole**, ἀρτιλόγος, ου.
- Articolare**, *agg.* ἀρθρικός, ἡ, ὄν.
- Articolatamente**, σαφῶς.
- Articolato**, ἐναρθρῶς, ου || **chiaro**, σαφῆς, ἐς.
- Articolazione**, ἀρθρωσις, εως, ἡ; ἀρθρῶν, ου, τό.
- Articolo**, giuntura delle ossa, ἀρθρον, ου, τό || **piccola parte di un discorso**, d'uno scritto, d'una legge . . . μέρος, εως, τό.
- Articolo per articolo**, κατὰ μέρος; καθ' ἕν ἔκαστου || **capo di mercanzia**, πώλημα, ατος, τό || **articolo di fede**, δόγμα, ατος, τό || **in articolo di morte**, ἐν ἐσχάτοις;

- ἐπὶ τῇ τοῦ βίου τελευταίῃ || *In gramm.* ἄρθρον, ου, τό.
- Artiere**, τεχνίτης, ου, ὁ.
- Artificiale**, ἐντεχνος, ου; τεχνικός, ἡ, ὄν.
- Artificialmente**, τεχνικῶς; διὰ τέχνης.
- Artificio**, V. Artificio.
- Artificiosamente**, τεχνικῶς; ὁλερῶς.
- Artificioso**, ὁλερῶς, ἄ, ὄν.
- Artifiziato**, προσποιητός, ἡ, ὄν. **Fuochi artificiali**, πυροτεχνήματα, ἄτων, τά.
- Artificio**, τέχνη, ης, ἡ; μηχανή, ἧς, ἡ; τέχνημα, ατος, τό. **Fuochi d'artificio** πυροτέχνημα, ατος, τό.
- Artigianesco**, χειροτεχνικός, ἡ, ὄν; δημιουργικός, ἡ, ὄν.
- Artigiano**, χειροτέχνης, ου, ὁ; ἐργάτης, ου, ὁ; δημιουργός, οὔ, ὁ.
- Artiglio**, χηλή, ἧς, ἡ; δυνεξ, υχας, ὁ. **Fornito d'artigli**, γαμφάνυχος, ου.
- Artista**, τεχνίτης, ου, ὁ.
- Arto**, ἄρθρον, ου, τό.
- Artrite**, ἀρθριτικός, ἡ, ὄν.
- Artrite**, ἀρθριτικός, ἴσος, ἡ.
- Aruspice**, ἱεροσκοπός, ου, ὁ.
- Aruspicina**, ἱεροσκοπία, αι, ἡ.
- Arzigogolare**, ἐξ-ευρίσκειν (*irr.*).
- Arzigologo**, μηχανήμα, ατος, τό.
- Arzillo**, ἰσχυρός, ἄ, ὄν; ἑνεργός, ὄν.
- Ascella**, μασχάλη, ης, ἡ.
- Ascendente**, ἀναβαίνων, ουσια, ου. **Gli ascendenti**, gli antenati, οἱ ἐπὶ το ἄνω τοῦ γένους; οἱ πρόγονοι, ων || *influenza*, autorità morale, γράτος, εως, τό; δύναμις, εως, ἡ || *oroscopo*, ἑροσκοπός, ου, ὁ.
- Ascendenza**, οἱ ἐπὶ τὸ ἄνω τοῦ γένους; οἱ πρόγονοι, ων.
- Ascendere**, ἀνα-βαίνω (*irr.*); ἀν-επιμ (*irr.*); ἀν-έρχομαι (*irr.*). **Ascender sul trono** εἰς τὴν ἀρχὴν καθ-ίσταμαι.
- Ascensione** e **Ascesa**, ἀνάβασις, εως, ἡ; ἀνοδος, ου, ἡ. **L'ascensione del nostro Signore**, ἀνάληψις, εως, ἡ.
- Ascetico**, ἀσκητικός, ἡ, ὄν.
- Ascia**, ἀξίνη, ης, ἡ; σκίπαρον, ου, τό.
- Asciare**, σκιπαρίζω *ful.* ἰσω.
- Asciolvere**, ἀριστώω, *ful.* ἴσω; ἀκρατίζομαι, *ful.* ἰούμαι. — *In forza di Sost.*, colazione, ἀριστον, ου, τό; ἀκρατισμα, ατος, τό.
- Ascite**, ἀκίτης, ου, ὁ.
- Asciugamano**, χειρόμακτρον, ου, τό.
- Asciugare**, ἀπο-μάσσω, *ful.* ξω; ἀπο-μόρφυμι, *ful.* ὄρω. **Asciugare con una spugna**, σπογγίζω, *ful.* ἰσω. || *disseccare*, ξηραίνω, *ful.* ανῶ.
- Asciugatoio**, χειρόμακτρον, ου, τό.
- Asciugatura**, ἀπόμαρξις, εως, ἡ.
- Asciuttamente**, in modo brusco e reciso, τραχύως; ἀποτόμως.
- Asciuttezza**, ξηρότης, ητος, ἡ; ξηρασία, αι, ἡ.
- Asciutto**, ξηρός, ἄ, ὄν; αὔσος, η, ου || *magro*, ἀσπαρχος, ου; ἰσχνός, ἡ, ὄν || *breve, reciso (detto di parole)*, τραχύς, εἶα, ὄ; ἀπότομος, ου || *detto del pane*, μόνος, η, ου; ψιλός, ἡ, ὄν. **Mangiar pane asciutto**, ἄροτον μόνον ἐσθίω (*irr.*). — *In forza di Sost.* ξηρόν, οὔ, τό. **Tirar le navi all'asciutto**, ἐν ξηρῇ καθ-ίστημι τὰς νῆας.
- Asciuttore**, ξηρότης, ητος, ἡ.
- Ascoltante**, ἀκούων, οντος, ὁ; ἀκροατής, οὔ, ὁ.
- Ascoltare**, ἀκούω (*irr.*); ἀκροάομαι, *ful.* ἄτομαι. **Farsi ascoltare** προσεκτικῶς ποιῶ τοὺς ἀκούοντας.
- Ascoltatore**, V. Ascoltante.
- Ascoltazione**, ἀκρόασις, εως, ἡ.
- Ascolto**, ἀκρόασις, εως, ἡ. **Dare ascolto**, ἀσcoltare, ἀκούω (*irr.*); ἀκροάομαι. **Dare ascolto**, dar retta, πείθομαι.
- Ascendere**, V. Nascondere; e così dicasi de' suoi derivati.
- Ascritto**, ἀναγραφτός, ἡ, ὄν.
- Ascrivere**, porre nel numero di, τίθειμι ο κατ-αριθμῶ τινά ἐν . . . || *imputare a*, ἐπι-φέρω (*irr.*); ἀνα-τίθειμι; προσ-γράφω τινί τι.
- Asfalto**, ἀσφαλτος, ου, ἡ.
- Asfissia**, ἀσφυξία, αι, ἡ. **Esser colto da asfissia**, ἀσφυκτεῖω.
- Asfissiato**, ἀσφυκτός, ου; πνικτός, ἡ, ὄν.
- Asfodelo**, ἀσφῶδελος, ου, ὁ.
- Asilo**, ἀσυλον, ου τό; καταφύγιον, ου, τό; καταφυγή, ἧς, ἡ.
- Asina**, ὄνος, ου, ἡ. **Piccola asina**, ὀνίτκη, ης, ἡ.
- Asinaccio**, ἄμετρος ὄνος, ου, ὁ.
- Asinaggine**, stupidità, ignoranza grande, ἀναισθησία; αι, ἡ; ἀμαθία, αι, ἡ || *fatto che la dimostri*, πλημμέλεια, αι, ἡ.
- Asinaio**, ὀνηλάτης, ου, ὁ; ὀνηγός, οὔ, ὁ.
- Asindetto**, ἀσύνδετος, ου.
- Asinello**, ὄναριον, ου, τό; ὀνίτκος, ου, ὁ.
- Asineria**, V. Asinaggine.
- Asinescamente**, ἀνοήτως; ἀμαθῶς.
- Asinesco**, ἀναισθητός, ου; ἀμαθής, ἐς.
- Asinino**, ὀνικός, ἡ, ὄν; ὀνάδης, ες. *Fig.* 20-tico, ἀμαθής, ἐς.
- Asinità**, V. Asinaggine.
- Asino**, ὄνος, ου, ὁ. **Di asino**, ὄνειος, α, ου; ὀνικός, ἡ, ὄν. **Sterco d'asino**, ὄνις, ἰδος, ἡ. **Chi cavalca un asino**, ὀνοβάτης, ου, ὁ. **Lavar la testa all'asino**, πλύνθω πλύνω ||

- Figur. ignorante, zotico, κινδύλιος, ου.*
ὁ; ἀμυθής, ἐς.
- Asino salvatico, o selvaggio, ἀναγρον, ου, τό.**
- Asinone. V. Asinaccio.**
- Asma, ἄσθμα, ατος. τό; δύσπνοια, ας, ἡ.**
- Asmatico, ἀσθματικός, ἡ, ἄν. Essere asma-
 tico, πνευστικός, fut. ἄσω.**
- Aolare, alitare, πλέω (irr.) || esporre al
 vento, ἐκπνευματόω.**
- Aspergere. βραίνω, fut. βρανώ, perf. ἔβρανα,
 uor. pass. ἐβράνην; ἐπι-βράνις; αιονάω.**
- Aspergere di sale, πασσοί, fut. πάσω ἄλλος.**
- Aspersione, βραντισμός. ου, ὁ; περιβράνσις,
 εως, ἡ; αιονήσις, εως, ἡ.**
- Asperso, βρατός, ἡ; ὄν; περιβραντός, ου.**
- Aspersorio, περιβραντήσιον, ου, τό.**
- Aspettare, περι-μένω (irr.); ἀνα-μένω; ὑπο-
 μένω; alcuno o qualche cosa. τινά, τί;
 che . . . , ἐστ' ἄν, ἕως ἄν . . . o inf. Fare
 aspettare, κατ-έχω (irr.); δια-τρίβω. Far-
 si aspettare, βροθύνω, fut. υωθ || Aspet-
 tarsi immaginarsi, δοξάζω, fut. ἄσω;
 προς-δοκάω; coll' acc., anche coll' inf.
 fut., da alcuno, παρά τινος. — Più pre-
 sto di quel che s' aspettava, θάπτον ἐλ-
 πίδος. Senz' aspettarselo, ἀπροςδοκήτως;
 παρ' ἐλπίδα.**
- Aspettativa, προσδόκιμος, ατος, τό; προςδο-
 κία, ας, ἡ; ἐλπίς, ιδος, ἡ.**
- Aspettazione, V. Aspettativa.**
- Aspetto, l' aspettare, ὑπομονή, ἡς, ἡ || indu-
 gio, μέλλωσις, εως, ἡ; διακριβή, ἡς, ἡ || sem-
 bante, volto, ὄψις, εως, ἡ; εἶδος, εως, τό.**
- A primo aspetto, posto avverbialm.
 πρώτου. η εὐθύς ἰδών, ὅσα (partie. d' ὄραμα
 (irr.) accordandolo col soggetto.**
- Aspide, ἀσπίς, ιδος, ἡ.**
- Aspirante, ἐπιπνευστικός, ἡ, ὄν || Tromba
 aspirante, καχλίας, ου, ὁ || desideroso
 di . . . , ἀργόμενος, ου, ὁ, col gen. della
 cosa cui aspirasi; μεταρχόμενος, ου, ὁ;
 παραγγέλλων, οτος, ὁ coll' acc.**
- Aspirare, tirare il fiato a sè, εἰς-πνέω (irr.)
 || pronunziare con aspirazione, δασύνω;
 πνευματίζω, fut. ἰσω || desiderare una cosa,
 ἀρέγομαι fut. ξομαι τινός; ἐρ-ἰεμαι
 (irr.) τινός e coll' inf.**
- Aspirato, detto delle lettere pronunziate
 aspirando, δασύς, εἶα, ὄ; πνευματώδης, ες.**
- Aspirazione, lo aspirare, εἰςπνοή, ἡς, ἡ || de-
 siderio, ὄρεξις, εως, ἡ; ὄρμη, ἡς, ἡ πρὸς ο
 εἰς τι || come term. di Grammat. δασύ-
 τής, ητος, ἡ.**
- Aspo, στράβος, ου, ὁ; τροχίλια, ας, ἡ.**
- Asportabile, ἐκφορῆς, ου.**
- Asportare, ἐκ-φέρειν (irr.).**
- Asportazione, ἐκφορῆσις, εως, ἡ.**
- Aspramente, τραχέως; πεκρῶς.**
- Aspreggiare, τραχύω fut. νώ; πεκραίνω, fut.
 ανά.**
- Aspretto, ὑπότραχος, υ.**
- Asprezza, di sapore, θριμύτης, ητος, ἡ || di
 superficie, τραχύτης, ητος, ἡ || di luogo,
 δυσχωρία, ας, ἡ || di suoni, χαλιπότης,
 ητος, ἡ || di parole, di modi, πικρία,
 ας, ἡ.**
- Asprissimamente, πικρότατα.**
- Aspro, riferito al gusto, θριμύς, εἶα, ὄ;
 στρυμύς, ἡ, ὄν || riferito al tatto, τρα-
 χύς, εἶν, ὄ || Detto di tempo, ψυχρός, ἄ,
 ὄν; ξέχυς, εἶα, ὄ || Detto di suoni, χαλιπός,
 ἡ, ὄν; πεκρός, ἄ, ὄν. — In forza di sost.
 V. Asprezza.**
- Assa fetida, ὀπίς Μαδιός, ου, ὁ.**
- Assaggiare, γεύομαι fut. εύσομαι τινος ||
 Figur. provare, δοκιμάζω τινά; πειράζω
 τινός**
- Assaggiatura e**
- Assaggio, γεύσις, εως, ἡ; γεύμα, ατος, τό ||
 Figur. prova, δοκιμασία, ας, ἡ.**
- Assai a sufficienza, ἱκανώς; ἐξαρκούντως;
 ἄλλως || molto, μακά; πᾶν; πολύ; σάβδρα.
 — E assai che . . . , ἱκανόν ἐστι coll' inf.
 ἦν ἡλθισος, ὡςτε νομίζειν . . .**
- Assalimento, V. Assalto.**
- Assalire, ἐπι-βάλλω (irr.) τινί; ἐπι-τίθε-
 μαί τινι; ἐρ-ορμάω τινί.**
- Assalitore, assalitrice, ἐπιών, οσσα, ὄν; ἐπι-
 χειρών, οσσα, ὄν.**
- Assaltare, V. Assalire.**
- Assalto, προσβολή, ἡς, ἡ; ἐπίθεσις, εως, ἡ ||
 assalto improvviso, ἐπιδρομή, ἡς, ἡ || as-
 salto per mare, ἐπίπλους, ὄου, ὁ. — Dar
 l' assalto, ἐπι-τίθεμαί τινι. Prender d'as-
 salto, ἐκ προσβολής ο κατά κράτος αἰρέω
 (irr.). || Nella scherma, ἀμίλλα, ἡς, ἡ.
 Fare un assalto con . . . , διακλιόσομαι
 πρὸς τινά, τινί.**
- Assapere, preced. dal verbo Fare, ἀπ-αγ-
 γέλλω τι τινί; ἀνα-κινούμαι, fut. ἰώσομαι
 τινί τι, πειρά τινος.**
- Assaporamento, γεύσις, εως, ἡ.**
- Assaporare, γεύομαι τινος || Figur. prender
 diletto, εὐ-φραίνομαι ἐν τινι.**
- Assassinamento, λωποδυσία, ας, ἡ; δολοφό-
 νησις, εως, ἡ.**
- Assassinare, λωποδυσέω; δολο-φονέω; ἐκ
 προνοίας ἀπο-κτείνω (irr.) τινά || Figur.
 vituperare, malmenare, αἰκίζω; κακόω.**

Assassinio, V. Assassimento.
 Assassino, λωποδύτης, ου, ὁ; δολοφόνος, ου, ὁ; ἔξ ἐπιβουλῆς φονεύων. ουτος, ὁ.
 Assè. ἄβων, ανος, ὁ || tavola, σανίς. ἴδος ἢ || antica moneta romana, ἀστέριον, ου, τό.
 Assecchire, ἐξηγναιόμαι.
 Assecondare, προ-ίσταμαι τι.
 Assediante, πολιορκίως, ἔουσα, ου.
 Assediare, πολιορκίᾳ; προσκλιθέσθαι || *Figur.* importunare, ἐν-οχλείω, *imperf.* ἠνώχλουσιν τῷ.
 Assedio, πολιορκία, ας, ἡ. Porre l'assedio, πολιορκίᾳ *coll' acc.*
 Assegnamento, rendita, ἀπονομή, ἡς, ἡ; πόρος, ου, ἡ; πόρος, ου, ὁ || conto, capitale, onde fare assegnamento sopra una persona o sopra una cosa, πιστεύω τῷ; ἀπο-βλέπω πρὸς τινα, τί.
 Assegnare, ἀπο-δίδωμι; προσ-νέμω (*irr.*) τινά, τί τινι || fissare, stabilire, ἐρίζω; διορίζω || attribuire, αἰτιάσθαι.
 Assegnamento, con parsimonia, φειδωλῶς; μετρίως.
 Assegnatezza, φειδωλή, ἡς, ἡ; εὐτέλεια, ας, ἡ.
 Assegnato, ἀποδεικτός, ἡ, ὅ; ἄριστός, ἡ, ὅ || moderato, circospetto, φειδωλός, ἡ, ὅ ἢ ὅς, ου; εὐτέλης, ἔς; εὐλαβής, ἔς.
 Assegnazione, ἀπονομή, ἡς, ἡ; ἄρισμός, οὗ, ὁ.
 Assegno, V. Assegnamento.
 Assemblea, σύλλογος, ου, ὁ; σύνοδος, ου, ἡ; συναγωγή, ἡς, ἡ.
 Assembramento, σύνοδος, ου, ἡ; ἄθροισμά, ατος, τό.
 Assembrare, ἄμειρω, *ful.* ἐρῶ; ἄθροίζω.
 Assembrarsi, ἀμειρομαι; εἰς τὸ αὐτὸ συν-έρχουμαι (*irr.*).
 Assennatamente, φρονίμως; περισκέπτως.
 Assennatezza, φρόνησις, εως, ἡ; σωφροσύνη, ἡς, ἡ.
 Assennato, σώφρων, ου; φρόνιμος, η, ου.
 Assenso, συγκατάθεσις, εως, ἡ; ὁμολογία, ας, ἡ; συγχώρησις, εως, ἡ. Prestar l'assenso, συ-χωρέω τινί, τί.
 Assentare, ἀφ-ίστημι. Assentarsi da, ἀπ-έρχουμαι (*irr.*); ἀπ-εἶμι *col gen.*
 Assente, ἀπών, οὔσα, ου. Assente dalla patria, ἀπόδημος, ου. Essere assente dalla sua casa, εἶμι ἐκτός.
 Assentimento, V. Assenso.
 Assentire, συγκατα-τίθεμαι; συ-χωρέω τινί τι.
 Assenza, ἀπουσία, ας, ἡ. Nella mia assenza, ἐμοῦ ἀπόντος. || *Figur.* Privazione, Man-
 anza, ἔνδεια, ας, ἡ; ἀπορία, ας, ἡ.

Assenzio, ἀψίνδιον, ου, τό.
 Asserire, φημί (*irr.*); βεβαιόμαι.
 Asserragliare, ἐμ-πράγνυμι ὁ ἐμ-πράττω, *ful.* ἄξω.
 Assertivamente, βεβαιῶς.
 Assertivo, καταφατικός, ἡ, ὅ.
 Asserto, V. Assertiono.
 Assertorio, V. Assertivo.
 Assertore, βεβαιωτής, οὗ, ὁ.
 Asserzione, κατάφασις, εως, ἡ; καταβεβαιώ-σις, εως, ἡ.
 Assessore, πάριδρος, ου, ὁ.
 Assestamento, τάξις, εως, ἡ.
 Assettare, δια-τάσσω (*irr.*); κατ-αρτίζω; δια-τίθημι. Assettare i conti, ἐκ-καθαίρω τὸν λογισμὸν. Assettare un colpo, στοχάζουμαι *col gen.* della cosa colpita.
 Assettare, διψη φερω (*irr.*).
 Assettato, διψηλέος, α, ου; διψηρός, ἄ, ὅ || *Figur.* avido, ἐπιθυμῶν, οὔσα, ὅ. Assettato di sangue, αἰμώδης, ου.
 Assettamento, διάθεσις, εως, ἡ; διάταξις, εως, ἡ; διακόμησις, εως, ἡ.
 Assettare, τάσσω (*irr.*); δια-τάσσω; δια-τίθημι; κοσμίω.
 Assettatamente, κοσμίως; εὐτάκτως.
 Assettatore, τάξας, ατος, ὁ.
 Assettatura, ἐφαρμογή, ἡς, ἡ.
 Assetto, διάθεσις, εως, ἡ; κόσμος, ου, ὁ.
 Asseramento, V. Asseveranza.
 Asseverantemente, καταφατικῶς; βεβαιῶς.
 Asseveranza, βεβαιωσις; εως, ἡ; κατάφασις, εως, ἡ.
 Asseverare, βεβαιῶς; δι-ισχυρίζουμι τι.
 Asseveratamente, V. Asseveramente.
 Assicella, σκιδίον, ου, τό.
 Assicurare, fermare in modo stabile, βεβαιῶν || mettere al sicuro, ἀσφαλίζει, *ful.* αἶ; ἐν ἀσφαλίᾳ καθ-ίστημι || affermare con sicurtà, βεβαιόμαι, *ful.* ὠσομαι; δι-ισχυρίζουμαι || dar sicurtà, guarentire, ἐγγυόμαι. — Assicursarsi, mettersi al sicuro, ἀσφαλίζουμαι || rendersi certo di . . . , ἀκριβῶς τι; σαρῶς μανθάνω (*irr.*) || assieurrarsi di una persona, arrestarla, συλ-λαμβάνω (*irr.*) τινά; κρατέω τινός.
 Assicuratamente, βεβαιῶς, ἀσφαλῶς.
 Assicuratore, ἐγγυητής, οὗ, ὁ.
 Assicurazione, πίστις, εως, ἡ; ἐγγύη, ἡς, ἡ.
 Assideramento, ῥήγσις, εως, ἡ.
 Assiderare, ῥηγῶν.
 Assiderato, ῥηγῶν, οὔσα, ὅ.
 Assiderazione, V. Assideramento.
 Assidersi, καθ-ίζουμαι (*irr.*); καθ-ίζουμαι (*irr.*).

- Assiduamente**, ἀδιαλείπτως; ἐνδεδλεχῶς; συν-εχῶς.
- Assiduità**, συνέχεια, ας, ἡ; ἐπιμονή, ἧς, ἡ || **diligenza**, ἀκριβεια, ας, ἡ.
- Assiduo, continuo**, συνεχής, ἐς; ἐνδεδλεχής, ἐς || **diligente, costante**, ἀκριβής, ἐς; σπουδαῖος. α, ον. **Essere assiduo allo studio**, προσ-καρτερέω τοῖς μαθήμασι.
- Assieme, V. Insieme.**
- Assieppamento**, περίφραξις, εως, ἡ.
- Assiapare**, περι-φράσω, **ful.** ξω; περι-βάλ-λω (*irr.*).
- Assiepiato**, περίφρακτός, ον.
- Assillo**, ὀστρος, ου, ὁ.
- Assimilare**, ἀρ-μοίω.
- Assimilarsi**, συν-οικείω ἐμαυτῷ; συμ-φυσίω ἐμαυτῷ.
- Assimilazione**, ἀρμοίωσις, εως, ἡ; παρμοίωσις; εως, ἡ.
- Assioma**, ἀξιωμα, ατος, τό.
- Assiomaticamente**, ἀξιωμακτικῶς.
- Assiomatico**, ἀξιωμακτικός, ἡ, ὄν.
- Assisa**, στολή, ἧς, ἡ. **Assisa militare**, στρατιωτικὴ ἐσθῆς, ἧτος, ἡ.
- Assise (Le)**, συνέδριον (ου, τό) δικαστῶν.
- Assiso**, καθήμενος, η, ον. **Essere assiso**, κάθ-ημαι.
- Assistente, presente**, παρών, οὔσα, ὄν || **che aiuta**, συνεργός, οὔ, ὁ, ἡ; παραστάτης, ου, ὁ; παραστάτις, ιδος, ἡ.
- Assistenza, presenza**, παρουσία, ας, ἡ || **aiuto**, συνεργία, ας, ἡ; ὑπουργία, ας, ἡ; βοήθεια, ας, ἡ.
- Assistere, esser presente**, πάρ-ειμι ο παρ-ήγομαι (*irr.*) τιμ || **star presso ad uno per aiutarlo in qualche operazione**, συμπράττω ο συν-εργέω τινί || **soccorrere**, βοηθέω; ἐπι-κουρέω τινί || **sopravvegliare**, ἐφ-ίστημι τινά τιμ, ἐπὶ τινος.
- Assitare, fiutare**, ῥινηλατέω (*specialmente dei cani*). **Assitarsi, abituarsi a un luogo**, ἐν-εθίζομαι χώρῃ.
- Assito**, σάνιδωμα, ατος, τό.
- Asso, nei dadi o nelle carte**, τὸ ἐν, ἐνός; μονάς, ἄδος, ἡ. **Asso o sei, cioè O tutto o nulla, τρίς ἕξ**. **Lasciare in asso**, παρα-θί-θωμι; κατα-λείπω (*irr.*). **Restare in asso**, καταλείπομαι.
- Associare**, συν-ίστημι; συν-άγω (*irr.*); κοινοῦν ο συνεργῶν τινα ποίωμ τινί. — **Associarsi ad uno**, ἀκολουθεῖω. **Associarsi uno, κοινωνῶν ο συνεργῶν ποίωμαι τινα** || **partecipare**, μετ-έχωμ τινός.
- Associato**, κοινωνός, ὄν; συνεργός, ὄν.
- Associazione**, κοινωνία, ας, ἡ; ἑταιρία, ας, ἡ;
- σύναξις, εως, ἡ. **Associazione dell' idee**, συνέχεια, ας, ἡ. **Associazione di un mor- to**, κηδός, εος, τό.
- Assodamento**, βεβαίωσις, εως, ἡ; στερεότης, ητος, ἡ.
- Assodare**, στερεοποιέω; στερεῶ || **dar vigo- re**, βεβαίω; κρατύω.
- Assoggettamento**, χείρωσις, εως, ἡ; κατα-δούλωσις, εως, ἡ.
- Assoggettare**, χείρω; κατα-δουλώ; ὑπο-τάσσω **ful.** ξω τί τιμ. **Assoggettarsi**, ὑπο-τάσσομαι; ὑπερετάω; δουλεύωμ τινί.
- Assolcare**, ἀυλακίζω, **ful.** σω.
- Assoldamento**, στρατολογία, ας, ἡ.
- Assoldare, prendere a mercede**, μισθόωμ. **Detto di soldati**, σὺλ-λέγω (*irr.*) στρα-τιώτας; στρατολογία. **Assoldarsi**, ἀπο-γράφομαι ἐμαυτὸν εἰς στρατείαμ.
- Assolto**, ἀπολυθείς, εἶσα, ἐν.
- Assolutamente**, τελείως; πᾶν; παντελῶς; παντάπαι || **senza vincolo di legge**, δεσπο-τικῶς.
- Assoluto, libero da condizioni e limiti**, αὐτόνομος, ον; αὐτοκρατής, ἐς. **Monarchia assoluta**, ἄκρατος μοναρχία, ἡ. **Sovrano assoluto**, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ || **libero da condanna**, ἄδοτος, ον; ἄδοσιμος, ον; ἀνυ-πεύθυνος, ον || **detto di Parole, di Modi, imperioso**, δεσποτικός, ἡ, ὄν; τυραννικός, ἡ, ὄν || *in Filos.*, τὸ αὐτοάγαθον, il bene assoluto; τὸ αὐτόκαλον, il bello assoluto, e così molte altre parole formate con αὐτο... || *in Grammat.* ἄρετος, ον; ἀπό-λυτος, ον.
- Assolutorio**, ἀπολύων, οὔσα, ον.
- Assoluzione**, ἄρεσις, εως, ἡ; ἀπόλυσις, εως, ἡ.
- Assolvere**, ἀρ-ίημι (*irr.*); ἀπο-λύωμ τινά τιμ.
- Assomigliare, paragonare**, ὁμοίω || **esser somigliante**, ὁμοίος, α, ον εἰμί τιμ; ἔοικα ἰμπερφ. ἐῶκεν τινί, *con la parte del corpo, su cui cade la somiglianza*, *in acc.*
- Assonante**, παρηχητικός, ἡ, ὄν.
- Assonanza**, παρήχησις, εως, ἡ; συνηχησις, εως, ἡ.
- Assonamento**, κοιμήσις, εως, ἡ.
- Assonnare**, κοιμίζω; κοιμάω.
- Assopimento**, κοιμήσις, εως, ἡ; κοιμημα, ατος, τό.
- Assopire**, κοιμίζω || **Assopirsi**, νυστάζω; ὑπνοδομαι.
- Assoppito**, ὑπνούμενος, η, ον.
- Assorbente**, ῥοφῶν, οὔσα, οὔν.
- Assorbimento**, ῥόφησις, εως, ἡ.

- A**ssorbire, βρῖναι, *fut.* ἤσομαι, ἀπο-βρῶρῶ; ἐρ-ἔλλομαι (*irr.*) || *figur.* consummare affatto. ἀν-άλισκα (*irr.*); κατα-δαπανῶναι.
- A**ssordamento, ἐκπληξίς, εὖς, ἦ.
- A**ssordante, ἐκπληκτικός, ἦ, ὄν.
- A**ssordare, ἐκ-πλήττω (*irr.*); ἐκ-κωφῶναι.
- A**ssordimento, κώρωσις, εὖς, ἦ.
- A**ssordire, far divenir sordo, κωφῶναι; ἐκ-κωφῶναι || divenir sordo, κωφῶμαι; κωφῶς γίνομαι (*irr.*).
- A**ssortimento, παρασκευὴ ἤς, ἦ; κατασκευὴ ἤς, ἦ.
- A**ssortire, disporre più cose sorte per sorte. ἐκ-λέγω (*irr.*); ἐκ-κρίνω; συν-αμύζω *fut.* σω || fornir degli oggetti necessari. κατα-σκευάζω *col. dat.* Onde bene assortito (*parlando d'un negozio*) ὀνείσις εὖ κατασκευασμένος. η. ου.
- A**ssottigliamento, λέπτυνσις, εὖς, ἦ; λεπτοσύνη, οὖ, ὄ.
- A**ssottigliare, far sottile, λεπτύνω; ὀξύνω; θῆγω || scemare. μειῶναι; ἐλαττώ || Assottigliar la mente. παρακονῶναι τὸ φρόνημα.
- A**ssuefare, ἐθίζω (*coll'aum. in ει*). Assuefarsi, ἐθίζομαι. Io sono assuefatto, εἰῶθα.
- A**ssuefatto, εἰθισμένος, η. ου; εἰθωτός, υῖα, ὄς.
- A**ssuefazione, ἔθισμα, ατος, τό; ἔθος, εὖς, τό; συνήθεια, ας, ἦ.
- A**ssumere, παρα-λαμβάνω (*irr.*); ἀν-αιρέθωμι (*irr.*); ὑπο-δέχομαι (*irr.*) || inalzare alcuno ad una dignità προσ-άγω (*irr.*) τινά ἐπὶ τινα τεμῆν.
- A**ssunto, *sost.* ἀναδοχή, ἤς, ἦ.
- A**ssunzione, προαγωγή, ἤς, ἦ; ἐπάροις, εὖς, ἦ. L'assunzione di Maria Vergine, ἡ τῆς Θεοτόκου ἀνάληψις, εὖς, ἦ.
- A**ssurdamente, ἀτόπως; ἀλόγως.
- A**ssurdità, ἀτοπία, ας, ἦ; ἀλογία, ας, ἦ.
- A**ssurdo, *sost.* V. Assurdità.
- A**ssurdo, *agg.* ἀτοπος, ου; ἄλογος, ου.
- A**sta, ὄρου, ὄρατος, τό; λόγη, ἤς, ἦ; ἔγχεος, εὖς, τό || Pasta pubblica, ἀποκήρυξις, εὖς, ἦ.
- A**stante, παρών, οὖσα, ὄν.
- A**stata, ἡ ἔγχεος βολή; πληγή ἢ ἀπὸ τοῦ ὄρατος.
- A**stato, δορυφόρος, ου, ὄ; λοχηφόρος, ου, ὄ.
- A**stemio, ἄνοιος, ου.
- A**stenersi, ἀπ-ίχομαι (*irr.*) τινος; φειδομαι τινος.
- A**stergere, ῥύπτω, *fut.* ψω; καθάιρω, *fut.* αρῶ.
- A**sterisco, ἀστερίσκος, ου, ὄ.
- A**stersione, κάθαρσις, εὖς, ἦ.
- A**stersivo, καθαρτικός, ἦ, ὄν; ρυπτικός, ἦ, ὄν.
- A**stiere, φθονεῖα τινί.
- A**sticciuola, δορυδόν, ου, τό.
- A**stinente, ἀπεχόμενος, η, ου; ἐγκρατής, ἐς.
- A**stinenza, ἐγκράτεια, ας, ἦ *col gen. della cosa da cui uno s'astiene.* Astinenza dal cibo, digiuno, νηστεία, ας, ἦ.
- A**stio, φθόνος, ου, ὄ.
- A**stioso, ἐπίφθονος, ου; φθονερός, ἄ, ὄν.
- A**store, ἰέρξ, ακος, ὄ.
- A**stragalo, ἀστράγαλος, ου, ὄ.
- A**strarre, ἀρ-αιρέω (*irr.*). Astrarsi, ἀπο-τρέπομαι τινος.
- A**strattamente, καθ' ἐαυτό; ἐξ ἀραιρέσεως.
- A**strattezza, V. Astrazione.
- A**stratto, considerato in se stesso, ὄ, ἦ, τὸ καθ' αὐτόν, αὐτήν, αὐτό || contrario di concreto, νοητός, ἦ, ὄν || preso da distrazione, ἀπρόσεκτος, ου. — In astratto, modo avv. V. Astratamente.
- A**strazione, ἀραιρέσις, εὖς, ἦ. Fare astrazione da, ἀρ-αιρέω (*irr.*) τι.
- A**stretto, ἀναγκαστός, ἦ, ὄν.
- A**stringente, στυπτικός, ἦ, ὄν; στρυφνός, ἦ, ὄν.
- A**stringere, βιάζομαι τινά τι; ἀναγκάζω.
- A**stro, ἄστρον, ου, τό; ἄστῆρ, ἔρος, ὄ. Considerare gli astri, ἀστρονομεῖν.
- A**strolabio, ἀστράλαβου ὄργανον, τό.
- A**strologare, ἀστρολογεῖν || far congetture, στοχάζομαι.
- A**strologia, ἀστρολογία, ας, ἦ; ἀστρομαντεία, ας, ἦ.
- A**strologico, ἀστρολογικός, ἦ, ὄν.
- A**strologo, ἀστρολόγος, ου, ὄ; ἀστρομαντις, εὖς, ἦ.
- A**stronomia, ἀστρονομία, ας, ἦ.
- A**stronomico, ἀστρονομικός, ἦ, ὄν.
- A**stronomo, ἀστρονόμος, ου, ὄ.
- A**struso, ἀπόκρυφος, ου; δυσνόητος, ου; δυσσύμφλητος, ου.
- A**stuccio, θήκη, ἤς; ἔλυθρον, ου, τό.
- A**stutamente, πανούργως; δολερῶς; μετὰ τεχνῆς.
- A**stuto, πανούργος, ου; δολερός, ἄ, ὄν.
- A**stuzia, πανουργία, ας, ἦ; δόλος, ου, ὄ; ἀπάτη, ἤς, ἦ.
- A**tavo, ὄ τοῦ προπάπου πατήρ, πατρός.
- A**teismo, ἄθεϊα, ας, ἦ.
- A**teneo, ἀθηναῖον, ου, ὄ.
- A**teo, ἄθεος, ου.
- A**tlante, γεωγραφικῶν πινάκων συλλογή, ἤς, ἦ.
- A**tleta, ἀθλητής, οὖ, ὄ.
- A**theticamente, ἀθλητικῶς.
- A**ttetico, ἀθλητικός, ἦ, ὄν.

- Atmosfera, περιέχων (sottint. ἀήρ), ου-
 τος, ό.
- Atmosferico, ό, ή, τó κατά τόν αέρα.
- Atomo, άτομος, ου, ή.
- Atonia, άτονία, ός, ή.
- Atrabile, μελαγχολία, ός, ή.
- Attribuire, μελαγχολικός ή. ό. Essere atra-
 biliare, μελαγχολικός.
- Atrio, πρόδομος, ου, ό; πυλών, ώνος, ό.
- Atro, nero, μέλας, αινα, αν || orrido, atro-
 ce, σείτλιος, ου, ε ός, α, ου.
- Atroce, άπρηής, ές; όμοί, ή. όν; θειός.
- Atrocemente, άπρηώς; όμοίς; θειώς.
- Atrocità, άπρημια, ός, ή; άρσής, κτος, ή ||
 fatto atroce, θειών πράγμα, ατος, τό.
- Atrofia, άτροφία, υς, ή.
- Attaccagnolo, άμίστριον, ου, τό || fig. pre-
 testo, πρόσκαις, εως, ή.
- Attaccaliti, φιλόδικος, ου.
- Attaccamento, προσκόλλησις, εως, ή; σύνδε-
 σις, εως, ή || fig. Affezione verso alcuno,
 έρωσ, ατος, ό; φίλια, ός, ή.
- Attaccare, congiungere, κατα-δέω; προσ-
 δέω; συν-άπτω τι, τινά τινι. Attaccare per
 mezzo di colla προσ-ζωλλών; con spilli,
 περονάω || Appendere, κρεμάνωμι, fut.
 άνω || Applicare, επι-τίθημι || Attaccare
 bestie da tiro, ζεύγωμι, fut. ζεύξω; ύπο-
 ζεύγωμι || Attaccar lite, έρίξω, fut. σω
 τώ || Assalire, investire il nemico, επι-
 τίθημαι; προσ-βάλλω (irr.) τινί || Biasi-
 mare, Accusare uno, καθ-άπτωμαι τινός
 || detto di malattia, Cogliere, Sorpren-
 dere, κατα-λαμβάνω (irr.); επι-λαμβάνω.
 — Attaccarsi, προσ-άπτομαι. Attaccarsi
 ad uno, τός χειρός επι-βάλλω τινί; έχομαι
 τινος || Prendere affetto a, προσ-χρτάσμαι
 τινι; στέργω τινά, τί. Attaccarsi con uno,
 venire a contesa, άγωνίζομαι, fut. σαρμι
 πρόσ τινα || detto delle piante, Metter
 radici, ριζοβολέω.
- Attaccaticcio, γλισχώδης, ές; κολλώδης, ές.
- Male attaccaticcio, λοιμώδης νόσος, ου, ή.
- Attaccato, πρόσδετος, ου; ένοχής, όν, τινι ||
 Affezionato, προσφιής, ές τινι, περισπου-
 όδς, όν τινος. Attaccato al guadagno, φι-
 λοκρηής ές.
- Attaccatura, συναφή ής; συναψις, εως, ή.
- Attacco, Assalto, επιχείρησις, εως, ή; προσ-
 βοή, ής, ή; επιφορά, ός, ή; επιβολή, ής.
 ή || pretesto, πρόσκαις, εως, ή.
- Attagliarsi, άρμόττω, fut. σω.
- Attalenteare, άρτασκω (irr.).
- Attamente, άρμοσίως; προσζώντως.
- Attanagliare, κνίξω, fut. ίσω.
- Atteccire, venir bene innanzi, προσ-άπτω
 fut. φω; αύξάνομαι (irr.).
- Attediare, άνάω, fut. άνω.
- Atteggiamento, σχηματισμός, ου; έξις, εως, κ.
- Atteggiare, σχηματίζω fut. σω. Atteggiarsi
 σχηματίζομαι.
- Attempato, ηλικία πρόβειηκής, υια, ές; γα-
 ρικός, ά, ό.
- Attendamento, στρατοπειδήν, ας, ή; στρα-
 τόπειδον, ου, τό.
- Attendarsi, κατα-σκηνώ; στρατοπεδεύω.
- Attendere, volgere l'attenzione a, προσ-έχω
 (irr.) τινί, anche senza τόν νούν || Ap-
 plicarsi a una cosa, occuparsene, σπου-
 δάζω, fut. άσομαι τι; επιτηδεύω τι || Aspet-
 tare, περι-μένω (irr.); άνα-μένω; stare
 in aspettazione di, προσ-δοκάω τι || Os-
 servare, guardare, εφ-οράω (irr.); επι-
 στατώ τινί || Mantenere la promessa,
 επαγγελίας έμ-μένω (irr.); πίστην φυλάτ-
 σω, fut. ξω.
- Attente, οικείος, α, ου; έδιός, α, ου || pa-
 rente, affino, συγγενής, ές.
- Attenenza, τά προσέχοντα, αν; τά προσκεί-
 μενα, αν || parentela, συγγένεια, ός, ή.
- Attenero, appartenere, προσ-ήω τινί || man-
 tenere la promessa, πίστην φυλάσσω fut.
 ξω. — Attenersi, reggersi a un appog-
 gio, έχομαι (irr.) τινός || Seguire, se-
 condare, έπομαι τινι; συν-ίσταμαι τινι ||
 Attenersi a un luogo, ρασταρλό-παρα-
 γίγωμαι (irr.); ύπ-έρχομαι (irr.) || At-
 tenermi a una cosa, preferirla, προσ-κρίο-
 μαι (irr.) τι.
- Attentamente, προσχός; επιμελής. Guar-
 dare attentamente, ατενίζομαι, fut. ίσομαι
 ές τι.
- Attentare a, επι-βουλεύω τινί. Attentarsi,
 avere ardire, τολμάω, fut. ήτω; θαρβέω,
 fut. ήτω.
- Attentato, τόλμημα, ατος, τό; contro alcuno,
 επιβουλή, ής, ή.
- Attento, che presta attenzione, προσχός,
 ές; πρόσχος, ου; επιτηρητής, ές col dat.
 Stare attento, προσ-έχω (irr.) τινί || pre-
 murosamente, diligente, anche di cosa, επι-
 μελής, ές; σπουδαίος, α, ου.
- Attenuante, che scema gravità, μειωτικός,
 ή όν; ελαστωτικός, ή. όν.
- Attenuare, λεπύνω; μειώω; ελαστώω.
- Attenuato, μειωτός, ή. όν.
- Attenuazione, λεπυνσις, εως, ή; μειωσις, εως.
 ή; ελάττωσις, εως, ή.
- Attenzione, πρόσξις, εως, ή; προσχή, ής, ή.
 Prestare attenzione, προσ-έχω (irr.) τινί.

- Attirare l'attenzione di alcuno, ἐπι-στρέ-
φω τινά. Distrarre l'attenzione d'alcuno.
ἀπο-σπάω τινά τιος || Cortesia, garba-
tezza, Φερραία, ας, ή; φιλοφροσύνη, ης, ή.
Ricolmare uno d'attenzioni, πάση Φερρα-
πίη Φερραπίω τινά.
- Attergere, γράφω. τιθῆμι ὀπίσω. Attergersi,
andar dietro, ἔπομαι (irr.) τινι.
- Atterramento, καθαιρέσις, εως, ή; κατασκα-
φή, ἡς, ή.
- Atterrare, κατα-στρέφω; ἀνα-τρέπω; κατα-
βάλλω (irr.); καθ-αίρω (irr.); detto di
piante, κατα-κόπτω (irr.) || Figur, umi-
liare, ταπεινώ.
- Atterratore, καθαιρέτης, ου, ὁ; ἀνατροπέυς,
ἑως, ὁ.
- Atterramento, ἔκπληξις, εως, ή; φόβος, ου, ὁ.
- Atterrire, ἐκ-πλήσσω; ἐκ-φοβίω. Atterrirsi,
φοβέσθαι; ἐκ-πλήσσομαι.
- Attesa, προσδοκία, ας, ή. In attesa di . . .
ἐλπίζω col' inf. fut.
- Atteso, partic. di Attendere. || Con un
sost. a cui si riferisce, Avuto riguardo
α, ἔνεκα ο χάριν col gen.; δια col' acc.
|| Atteso che. Considerando che, διὰ τὸ
col' inf.; ἐπειδὴ col' ind.; λογισόμενος
ὅτι . . .
- Attestare, ἐπι-μαρτυρέω; ἀπο-δείκνυμι; τεκ-
μηρίω || Attestarsi, ἀφροντῆσαι, μάχομαι.
- Attestato, ἐπιμαρτυρία, ας, ή; μαρτύριον,
ου, τό || segno, dimostrazione, σημεῖον,
ου, τό.
- Attestatore, μάρτυς, υρος, ὁ.
- Attestazione, ἐπιμαρτυρία, ας, ή; μαρτύ-
ριον, ου, τό.
- Atticismo, ἀττικισμός, ος; ἀττικότης, ης, ή.
- Atticizzare, ἀττικίζω.
- Attico, ἀττικός, ή, ὁ; ἀττικός, α, ου. Il dia-
letto attico, ή ἀττικός ἴδιος (solt. διάλεκτος).
- Attiepidire, di cosa troppo fredda, ὑπο-
Φερραίνω; di cosa troppo calda, ὑπο-
φύχω.
- Attingere, V. Attingere.
- Attiguità, προσήγεια, ας, ή; συναρία, ας, ή.
- Attiguo, ἐπιχειμέυς, η, ου; προσεχής, ἑς;
πρόσπορος, ου.
- Attillarsi, καλλοπιζομαι.
- Attillatamente, κομψός.
- Attillatezza, φιλοκαλία, ας, ή; κομψότης,
ητος, ή.
- Attillato, κομψός, ή, ὁ; κεκοσμημένος, η, ου.
- Attillatura, V. Attillatezza.
- Attimo, χρόνος στιγμή, ης, ή; ἀκραιός, ἑως,
τό. In un attimo, ἐν ἀκραιί.
- Attinente, προσήκων, ουτα, ου. Sost. Gli at-
tinenti, i parenti, οἱ προσήκοντες.
- Attinenza, ἀνοφραά, ας, ή, πρός τι; συνά-
φεια, ας, ή; συνέχεια, ας, ή.
- Attingere, ἀντλήω; ἀρύω.
- Attingimento, συτλησις, εως, ή.
- Attingimento, ἐπιπασίς, εως, ή.
- Attirare, ἐπι-σπάω; ἔλλω (irr.); ἐφ-έλω;
πρόσ-έλλω. Attirarsi, ἐφ-έλλομαι; ἐπ-άγω-
μαι; πρόσ-έλλομαι. Attirare a sé tutti gli
sguardi, πάντων τὰς ὄψεις εἰς ἐμέ στρέφω.
- Attirarsi l'odio d'alcuno, ἀπ-εχθάνομαι
(irr.) τινι.
- Attitudine, ἐπιτηδεύτης, ητος, ή, πρός τι;
εὐφύα, ας, ή || Atteggiamento, σχῆμα,
ατος, τό.
- Attivamente, ἐνεργητικῶς; πρακτικῶς.
- Attività, ἐνεργεια, ας, ή; δραστησύνη, ης, ή;
σπουδή, ης, ή.
- Attivo, ἐνεργητικός, ή, ὁ; πρακτικός, ή, ὁ;
δραστήριος, ου || detto di cose, Efficace;
ἐνεργής, ἑς || in Gramm. Verbo attivo,
ῥήμα, γεν. ατος, ἐνεργητικόν, τό || In forza
di Sost., L'attivo, εἰσὲ τὴν ἀθροισμὸν
τῶν ἐπιπέδων, ὁ ἀθροισμὸς, ατος,
τό.
- Attizzamento, παρόρμησις, εως, ή.
- Attizzare il fuoco, ὑπο-σκαλεύω πῦρ; ἀν-
γειρω (irr.) τὴν φλόγα; ῥιπίσω || Figur.
Eccitare, παρα-κινέω; παρ-οξύω. Attiz-
zare il fuoco della guerra, τὸν πόλεμον
ἀνα-κινέω (irr.).
- Atto, sost. Azione, πράξις, εως, ή; πᾶγμα,
ατος, τό; ἔργον, ου, τό || Atteggimento
della persona, σχῆμα, ατος, τό || Gesto,
maniera, τρόπος, ου, ὁ || Cenno, νεύμα,
ατος, τό || Una delle parti in cui è diviso
un dramma, ἐπεισόδιον, ου, τό. Il primo
atto, ἀρχοδος ο εἰσοδος, ου, ή || Atto pub-
blico, ἀναγραφή, ης, ή || Contratto, συγ-
γραφή, ης, ή; συνθήκη, ης, ή || Documen-
to, τεκμήριον, ου, τό || Atto d'accusa,
γραφή, ης, ή. — Mettere in atto, πράττω;
ἐξ-εργάζομαι. Mettersi in atto di πα-
ρα-συνατάξομαι col' inf. Fare un atto di
buon cittadino, πράττω ἢ προσήκει τινι
ἀγαθὸν πολίτην. — Nell'atto, Sull'atto,
per subito, ἐξ ἄφης.
- Atto, ad. επιτηδεύσις, ου, ὁ ος, α, ου τινί ο
πρός τι; ἰκανός, ή, ὁν εἰς ο πρός τι. Atto
nato, ἐπιτηδεύτατος, ή.
- Attonito, ἀπληκτός, ή, ὁ. Restare attoni-
to, ἐκ-πλήσσομαι τινι, ἀπό τινι, διὰ τι;
θαμβέω τι. Ciò che rende attonito, ἐκ-
πληκτικός, ή, ὁ.

Attorecere, στρέφω (*irr.*); περι-στρέφω; στρεβλώ; στροβιλίζω, πλέκω (*irr.*).

Attorcigliamento, περιπλοκή, ἤς, ἤ; περιέλιξις, εὖς, ἤ.

Attorcigliare, περι-πλέκω; περι-ελέσσω (*aum. per ei*).

Attore, chi recita. ὑποκριτής, οὖ, ὁ. **Il primo attore**, πρωταγωνιστής, οὖ, ὁ || **Chi ha parte in un'azione qualunque**, ποιητής, οὖ, ὁ; ὁ μετέχων τοῦ πράγματος || **Chi promuove un giudizio**, κατήγορος, ου, ὁ; δῖόνων, οὐτός, ὁ.

Attornamento, κύκλωσις, εὖς, ἤ.

Attorniare, κυκλῶ; περι-βάλλω (*irr.*) τινί τε.

Attorno, αυ. κύκλω; πέριξ || *prep.* περί ο ἀμφί *coll' acc.*; κύκλω *col gen.* — **Attorno attorno**, κυκλόσσε.

Attortigliare, V. Attorcigliare.

Attortigliato, e

Attórto, περιπεπλεγμένος, η, ου.

Attossicamento, φαρμάκευσις, εὖς, ἤ.

Attossicare, φαρμακεύω τινά; φάρμακον προσ-φέρω (*irr.*) τινί.

Attossicatore-trice, φαρμακευτής, οὖ, ὁ; φαρμακεύτρια, ας, ἤ.

Attracente, ἐπισπαστικός, ἤ, ὄν; ἐφοκός, ὄν || seducente, ἐπαγωγός, ὄν; Ξελκτικός, ἤ, ὄν.

Attrarre, ἔλκω (*irr.*); ἐφ-ἔλκω; ἐπ-ἄγω (*irr.*).

Attrattiva, ἐπαγωγόν, οὖ, τό; ἑλκτική δύναμις, γεν. εὖς, ἤ || allettamento, χάρις, ιτός, ἤ.

Attrattivo, V. Attraente.

Attratto, ἐπισπαστός, ἤ, ὄν || **Rattrappito**, σουταλαίσις, εἶσα, ἐν.

Attraversare, Passare attraverso, δι-έρχομαι (*irr.*); δια-βαίνω (*irr.*) || **Porre attraverso**, πλαγιάζω || **Opporre ostacoli**, ἀντι-πράττω (*irr.*); ἐναντιόμαι.

Attraverso, αυ. ἐκ πλαγίου; πλαγίως || *prep.* διά *col gen.*, ἀνά *coll' acc.*

Attrazione, ἔλξις, εὖς, ἤ. **Forza d'attrazione**, ἑλκτική δύναμις, εὖς, ἤ.

Attrezzo, ἐργαλεῖον, ου, τό; σκεῦος, εὖς, τό.

Attribuire, assegnare, προσ-νέμω ὁ ἀπο-νέμω (*irr.*) τινί τε || **Ascrivere**, riferire a, ἀνα-φέρω (*irr.*) εἰς τινα; ἀνα-τίθημι ὁ ἐπι-τίθημι τινί || **Attribuirsi**, Arrogarsi, περι-ποιέομαι τι.

Attributo, ἴδιον, ου, τό; ποιότης, ητος, ἤ || *in Gramm.* κατηγορία, ας, ἤ.

Attribuzione, ἐξουσία, ας, ἤ.

Attrice, μίμος γυνή, αικός, ἤ; μιμάς, ἀδος, ἤ.

Attristamento, λύπη, ης, ἤ.

Attristante, λυπηρός, ἄ, ὄν; ἀικερός, ἄ, ὄν.

Attristare, λυπέω; ἀνιάω *ful.* ἄσω. **Attristarsi**, λυπέομαι; ἀνιάωμαι.

Attrito, sost. συντριβή, ης, ἤ.

Attrito, *adjet.* συντετριμμένος, η, ου; κατηφής, ἐς.

Attrizione, σύντριψις, εὖς, ἤ.

Attruppamento, σύστασις, εὖς, ἤ.

Attrupparsi, συν-ίσταμαι; συ-τρέφομαι.

Attuabile, πρακτός, ἤ, ὄν.

Attuale, Effettivo, Reale, ἀληθινός, ἤ, ὄν || **Presente**, παρών, οὔσα, ὄν.

Attualmente, In atto, ἀθηθῶς; ἔργω || **Al presente**, ἐν τῷ παρόντι; νῦν.

Attuare, ἐπι-τελέω, *ful.* ἔσω; ἀπο-τελέω; κατα-πράττω.

Attuario, γουρματεὺς, εὖς, ὁ.

Attuffamento, κατάδυσις, εὖς, ἤ; βαπτισμός, οὖ, ὁ; βάψις, εὖς, ἤ.

Attuffare, βάπτω (*irr.*); ἐμ-βάπτω; κατα-βάπτω.

Attutare, πραύνω; κατα-πραύνω; κατα-παύω.

Attutare, V. Attutare || **Raffrenare**, κολάζω *ful.* σω; κατ-έχω (*irr.*).

Audace, τολμηρός, ἄ, ὄν; θρασύς, εἶα, ὕ; φιλοκύνδυνος, ου; εὐτολμος, ου. **Impresa audace**, τόλμημα, ατος, τό. **Soverchiamente audace**, temerario, παράτολμος, ου.

Audacemente, τολμηρῶς; θρασεύς; φιλοκινδύνως.

Audacia, τόλμα, ης, ἤ; θράτος, εὖς, τό; θρασύτης, ητος, ἤ. **Aver l'audacia di**, τολμάω *coll' inf.*

Auge, ἄκρον, ου, τό || **auge di gloria**, ἡ μεγίστη δόξα.

Augello, V. Uccello.

Augurale, οἰωνοσκοπικόν, ἤ, ὄν; οἰωνιστικός, ἤ, ὄν.

Augurare, prendere augurii, οἰωνοσκοπέω; οἰωνίζομαι. **Augurar bene di una cosa**, ἀριστα μαντεύομαι περί τινος || **Desiderare**, εὐχομαί τινί τε || **Augurarsi**, sperare, ἐλπίζω.

Augurato, sost. οἰωνοσκοπία, ας, ἤ.

Augure, οἰωνοστής, οὖ, ὁ; οἰωνοσκόπος, ου, ὁ.

Augurio, presagio per segni d'uccelli, οἰανός, οὖ, ὁ; οἰάνισμα, ατος, τό. **Trarre gli augurii**, οἰωνοσκοπέω; οἰωνίζομαι || **Presagio**, indizio, οἰανός, οὖ, ὁ; σημεῖον, ου, τό. **Di buon augurio**, αἰσιος, ου; δεξιός, ἄ, ὄν. **Di cattivo augurio**, ἀπαίσιος, ου || **Espressione di desiderio**, εὐχή, ἤς, ἤ.

Auguroso, *preceduto da bene*, αἰσιος, ου; *da male*, ἀπαίσιος, ου.

Augusto, σεβαστός, ή, όν; σεμνός, ή, όν.
Aula, αὐλή, ής, ή.
Aulico, αὐλικός, ή, όν.
Aumentare, αὐξάω ο αὐξάνω (*irr.*).
Aumento, αὐξησις, εως, ή; ἐπαύξησις, εως, ή.
Aura, αὐρα, ας, ή || favore, χάρις, ιτος, ή.
Cercar l'aura popolare, ἀνθρώπων παρεσκεύω.
Aurato, ἐπίχρυσος, ον.
Aureo, χρύσεος, έα, εον || di gran pregio, eccellente, ἐκλεκτός, ή, όν.
Aureola, ἀκτινοβολία, ας, ή.
Auricolare, ὠτικός, ή, όν. **Testimone auricolare**, αὐτήκοος μάρτυς, υρος, ό.
Auriga, ἡνίοχος, ου, ό; ἀρματηλάτης, ου, ό.
Aurora, ἑως, εω, ή || **Figur.** Principio, ἀρχή, ής, ή.
Ausare, ἐθίζω (*aum. per ει*). **Ausarsi**, ἐθίζομαι.
Ausiliare, βοηθός, όν; συνεργός, όν || **di milizie**, ἐπικουρικός, ή, όν. **L'esercito ausiliare**, ἐπικουρικόν, ου, τό. **Gli ausiliari**, οἱ σύμμαχοι, ον.
Auspicato, αἶσιος, ον. **Male auspicato**, ἀπαίσιος, ον.
Auspice, οἰωνοσκοπός, ου, ό || **Protettore**, προστάτης, ου, ό; σπουδαστής, ου, ό; εὐνοος, οον.
Auspicio, οἰωνοσκοπία, ας, ή || **Protezione**, favore, ἐπιουρία, ας; εὐνοια, ας, ή. **Sotto i suoi auspicii**, αὐτοῦ προστατεύοντος.
Austeramente, αὐστηρῶς; σκληρῶς.
Austerità, αὐστηρότης, ητος, ή; σκληρότης, ητος, ή.
Austero, αὐστηρός, ά, όν; σκληρός, ά, όν.
Australe, μεσημβρινός, ή, όν.
Austro, νότος, ου, ό.
Autenticamente, ἀθεντικῶς.
Autenticare, ἐπι-κυρώω; βεβαιώω.
Autenticazione, ἐπικυρώσις, εως, ή.
Autenticità, γνησιότης, ητος; πιστόν, ου, τό.
Autentico, ἀθεντικός, ή, όν; γνήσιος, α, ον; ἀξίόπιστος, ον.
Autocrate, αὐτοκράτωρ, ορος, ό; αὐτάρχης, ου, ό.
Autocratico, αὐτοκρατορικός, ή, όν.
Autocrazia, αὐτοκρατεία, ας, ή.
Autografia, αὐτογραφία, ας, ή.
Autografo, αὐτόγραφος, ον.
Automa, αὐτόματον, ου, τό. **Fabbricante d'automi**, αὐτοματούργος, ου, ό.
Automaticamente, ἀπό ταυτομάτου.
Autonomia, αὐτονομία, ας, ή.
Autonomo, αὐτόνομος, ον.
Autopsia, αὐτοψία, ας, ή.
Autore, chi ha fatto prima d'altri una

cosa, αἴτιος, ου, ό; ἀρχηγός, ου, ό || **Scrittore**, συγγραφεύς, έως, ό. **Autore di tragedie**, τραγωδοποιός, ου, ό; di commedie, κωμωδιοποιός, ου, ό. **D'ignoto autore**, ἀδίσποτος, ον; ἀνώνυμος, ον.
Autorevole, ἀξίόπιστος, ον; ἐλλόγιμος, ον, ἀξιωματικός, ή, όν.
Autorevolimento, προστακτικῶς; ἀρχικῶς.
Autorità, facultà di fare o dire, ἀρχή, ής, ή; ἐξουσία, ας, ή; κράτος, εος, τό. **Le autorità**, οἱ τῶν ἐξουσιῶν ἔχοντες; οἱ ἀρχοντες, ον || **Estimazione**, ἀξίωμα, ατος, τό; εὐδοκίμια, ας, ή || **Citazione autorevole**, μαρτυρία, ας, ή; πίστις, εως, ή.
Autorizzare, ἐξουσίαν δίδωμι ο παρ-έχω (*irr.*) τινί, col gen. ο *l'inf.*; ἐπι-τρέπω τινί col *l'acc.* ο *l'inf.*
Autorizzato, valido, κύριος, α, ον. **Essere autorizzato a**, ἔχω (*irr.*) ἐξουσίαν τινός ο *inf.*
Autorizzazione, ἐξουσία, ας, ή.
Autunnale, ὁπωρινός, ή, όν; μετοπωρινός, ή, όν.
Autunno, ὁπώρα, ας, ή; μετόπωρον, ου, τό; φθινόπωρον, ου, τό, **il quale ultimo corrisponde meglio al nostro autunno.**
Auzzare, V. Aguzzare.
Avambraccio, πῆχυς, εως, ό.
Avanguardia, V. Vanguardia.
Avanti, prep. di tempo e di luogo, πρό col gen. **Avanti ogni altra cosa**, πρό πάντων; μάλιστα πάντων. **Avanti che . . .**
Avanti di . . . πρὶν ο πρὶν ἢ seguito per lo più dall' *inf.*, ma talvolta da un modo finito: dall' *ind.* se la cosa è data per certa; dall' *cong.* se è ipotetica; dall' *ott.* se il verbo principale è ad un tempo secondario || **Alla presenza di**, ἐναντίον ο πρόσθεν col gen.; εἰς ο πρὸς col *acc.*; ἐν col *dat.* **Parlare avanti il popolo**, λέγω πρὸς τὸν δῆμον; **Avanti a testimoni**, ἐναντίον μαρτύρων; ἐν μάρτυρι. — **Avv.** Prima, πρῶτον; ἐμπροσθεν || **Più in là**, πόβρω; **più in là che mai**, **più avanti**, ποβρώτερω || **Unito con un verbo s' esprime ordinariamente con πρό che entra in composizione col verbo medesimo.** **Andare avanti**, προ-έρχομαι (*irr.*). **Mandare avanti**, προ-πέμπω || **Avanti! in tuono di comando**, πρόβα ο πρόβητε **secondo che è detto ad uno o a più**. — **A modo di adiet.** **Il giorno avanti**, ή προτεραία ήμέρα.
Avanzamento, πρόβασις, εως, ή; ἐπίδοσις, εως, ή.

- Avanzare, Spingere avanti, προ-άγω (irr.); προ-φέρω (irr.)** || **Sorpassare, υπερ-βάλλω (irr.)** || **Dovere avere da alcuno, esser creditore, δανείζω** || **Metter da parte, risparmiare, απο-τίθημι; διασυνρίζω** || **Sorpassare, πλεονάζω; περιβ-ρίω (irr.)** || **Rimanere, restare, υπο-λείπομαι (irr.); λοιπός είμι.** — **Avanzarsi, andare avanti, προ-χωρέω; προ-έρχομαι (irr.); προ-βαίνω (irr.)** || **Avanzarsi in età, προ-βαίνω** ἔστιν ο τὴν ἡλικίαν.
- Avanzaticcio, λείψανον, ου, τό.**
- Avanzato, che è in là cogli anni, τῇ ἡλικίᾳ προγεβηκώς, υἷα, ός; γεραιότερος, α, ου** || **Notte avanzata, βαθεῖα νύξ, νυκτός, ή** || **Sentinella avanzata, προφυλακή, ής, ή.**
- Avanzo, ciò che resta di una cosa, λείμμα, ατός, τό; λοιπός, άδος, ή; λείψανον, ου, τό** || **Guadagno, acquisto, κέρδος, εως, τό** || **Far degli avanzi, κερδαίνω** || **D' avanzo, più del bisognevole, πλείων, ου τοῦ δεοντός; περιττός, ή, όν.**
- Avanzuglio, V. Avanzaticcio.**
- Avaramente, φιλοκερδώς; γλιτρωός.**
- Avaria, βλάβη, ής, ή; φθορά, ας, ή.**
- Avariare, λυμάνομαι, fut. ανούμαι.**
- Avariato, λυματμένος, η, ου; διεφθωρός, υἷα, ός.**
- Avarizia, φιλαργυρία, ας, ή; φιλοχρηματία, ας, ή.**
- Avaro, φιλάργυρος, ου; φιλοχρήματος, ου.**
Per simil. Sobrio, φειδωλός, ή, όν, col gen.
- Ave, modo di salutare, χαῖρε.**
- Avello, τάφος, ου, ό.**
- Avena, specie di biada, βρόμος, ου, ό** || **strumento pastorale, κάλκμης, ου, ό.**
- Avere, possedere, έχω (irr.); κίκτημαι (perf. di κτάομαι); επί, είσί, ήν, ήσάν μαι col nom.** || **Portare, tenere, έχω; φορέω** || **Aver parte, μετ-έχω τινός** || **Acquistare, comprare, κτάομαι; ανέομαι con al gen. o al dat. il prezzo della cosa acquistata.** — **Per lo più si rende con verbi derivati dal sostantivo cui va unito in italiano: Avere speranza, ἐλπίζω; invidia, φθονέω; odio, μισέω; fame, πεινάω; sete, διψάω, ecc.** — **Avere a cuore qualche cosa, μέλει (impers. irr.) μοί τινος.** **Averla con uno, aver rancore, δυσχεραίνω τινί; δυσμενώς έχω πρός τινα.**
- Avere uno a sè, chiamarlo per parlargli, μετα-πέμπομαι.** Non aver che fare con uno, ουδεν δέομαι (irr.) τινος. — || **Usato come sinonimo di Essere, είμί.**
- Non v'ha alcuno che . . . οὐκ έστιν ουδείς όστις . . .**
- Avere, sost. Facoltà, Ricchezza, οὐαία, ας, ή; χρήματα, ου, τά.**
- Avidamente, ἀπλητώς.**
- Avidità, επιθυμία, ας, ή; ἀπλητία, ας, ή.**
- Avido, επιθυμητικός, ή, όν; ἀπλητος, ου.**
- Avido d' avere, πλεονέκτης, ου, ό.** **Avido di guadagno, φιλοκερδής, ές.** **Essere avido di, ἀπλητώς έχω (irr.) τινός ο πρός τι.**
- Avito, πάτριος, ου ε ος, α, ου; προγονικός, ή, όν.**
- Avò, πάππος, ου, ό.** **Gli avi, gli Antenati οί πρόγονοι, ου.**
- Avocare, ανα-φέρω (irr.) πρός τινα.**
- Avorio, έλεφάς, ατος, ό.** **D' avorio, έλεφαντίνος, η, ου.** **Lavoratore d' avorio, έλεφαντουργός, οῦ, ό.**
- Avvallamento, κώλωμα, ατός, τό; κοιλιάς, άδος, ή.**
- Avvallare, καθ-ίημι (irr.). Avvallarsi, καθίσταμαι; καθ-ίζάνω (irr.).**
- Avvalorare, βρύννυμι (irr.)** || **Convalidare, κυρώω.**
- Avvampamento, καῦμα, ατός, τό.**
- Avvampante, πυρωθείς, είτα, έν.**
- Avvampare, καίρωμαι (irr.); φλέγω (irr.).**
- Avvantaggiare. Accrescere, αυξάνω (irr.)** || **Aver vantaggio, πλεονεκτήω.**
- Avvantaggiato, πλεονεκτούμενος, η, ου; κρείττων, ου.**
- Avvantaggio, πλεονεξία, ας, ή; πλεονέκτημα, ατός, τό.**
- Avvedersi, αισθάνομαι (irr.) col gen. del sost. o del partic. surrogante l' inf.; γινώσκω (irr.) coll' acc. del sost. o del participio, o con ότι.** **Il nemico s' avvide della nostra partenza, οί πολέμιοι ήσθοντο ήμῶς αποχωρησάντων, ο οί πολέμιοι έγνωσαν ήμῶς αποχωρησάντας.** **Senz' avvedersene, λανθάνω (ουσα) έξυτόν (ήν).**
- Avvedimento, διάνοια, ας, ή; σύνεσις, εως, ή.**
- Avvedutamente, άγχίνως; φρονίμως** || **A bella posta, εκ προαισθήσεως.**
- Avvedutezza, άγχίνοια, ας, ή; σύνεσις, εως, ή; εύλάβεια, ας, ή.**
- Avveduto, Cauto, Sagace, συνετός, όν; εύλαφής, ές; εύβουλος, ου.**
- Avvegnachè, ει και coll' ind.; καιπερ col part.**
- Avvelenamento, φαρμάκευσις, εως, ή.**
- Avvelenare, φαρμακεύω** || **Puzzar fieramente, ουσώδες απο-πνέω (irr.)** || **fig. Guastare, Corrompere, λυμάνομαι coll' acc. o dat.**

- Avvelenatore-trice**, φαρμακευτής, οὔ, ὅ; φαρμακεύτρια, ας, ἡ.
- Avvenente**, εὐσχήμων, οὔ; εὐπρόσωπος, οὔ; εὐπρεπής, ἐς; χαρίεις, εἶτα, εἰ.
- Avvenemente**, εὐπρεπῶς; χαριέντως.
- Avvenenza**, εὐπρέπεια, ας, ἡ; χάρις, ιτος, ἡ.
- Avvenevole**, εὐπρεπής, ἐς; εὐσχήμων, οὔ.
- Avvenevolezza**, εὐπρέπεια, ας, ἡ; πρέπον, πρέποντος, τό. **Con avvenevolezza**, εὐπρεπῶς.
- Avvenimento**, τὸ γινόμενον ἢ γενόμενον, οὔ; τὸ γινόμενόν, ὅτος; τὸ πρᾶγμα, ατος || **Avvenimento al trono**, βασιλείως κατάστασις, εως, ἡ.
- Avvenire**, **Accadere**, γίνομαι (*irr.*); συμβαίνει (*irr.*); *con annessa l'idea di casualità*, τυγχάνω (*irr.*) *che si costruisce col part.* Checchè avvenga, ὃ τι ἂν συμβῆ. — **Avvenirsi**, περίπτω *col dat.* || **Incontrarsi in alcuno**, ἐν-τυγχάνω (*irr.*); ἐπι-τυγχάνω τινί.
- Avvenire**, *sost.* μέλλον, οὔτος, τό; ὃ ἔπειτα χρόνος. **In avvenire**, εἰς τὸ μέλλον; τοῦ λοιποῦ || **Gli avvenire**, ἱ posteri, οἱ ἔπειτα γενόμενοι; οἱ ἔκγονοι, ὄνων; οἱ μετ' ἡμᾶς.
- Avvenitizio**, **V. Avventizio**.
- Avvenire**, βάλλο (*irr.*); ἀφ-ίημι (*irr.*); ῥίπτω. — **Avventarsi**, ὀρῶμαι; ἐρ-ορμαιῶ τινί; φέρομαι (*irr.*) εἰς ὃ ἐπί τινα ὁ κατά τινος.
- Avventaggine**, προπέτεια, ας, ἡ; ἀβουλία, ας, ἡ; ἀλογητία, ας, ἡ.
- Avventatamente**, προπετῶς; ἀλόγως.
- Avventatezza**, **V. Avventaggine**.
- Avventato**, *ad.* ἀλογος, οὔ; ἀπερίσκεπτος, οὔ.
- Avventizio**, **Forestiero**, ἐξωτικός, ἡ, ὄν. ἐπίσασκτος, οὔ || **Casuale**, τυχῶν, οὔσα, ὄν.
- Avventore**, ἀνητής, οὔ, ὃ, *con* ὁ *senza* συνήθης.
- Avventura**, συμβῆν, ὄντος, τό; τύχη, ἡς, ἡ; συντυχία, ας, ἡ || **Per avventura**, τύχη.
- Avventurare**, εἰς κίνδυνον καθ-ίσταμί τι || **Avventurarsi**, κινδυνεύω; ἀπο-κινδυνεύω.
- Avventuramento**, εὐτυχίας.
- Avventurato**, *ad.* εὐτυχής, ἐς; εὐδαίμων, οὔ.
- Avventuriere**, φιλοκίνδυνος, οὔ; κινδυνευτής, οὔ, ὃ.
- Avventuroso**, εὐτυχής, ἐς; εὐδαίμων, οὔ; μακάριος, α, οὔ || *esposto a pericoli*, ἐπικίνδυνος, οὔ.
- Avveramento**, ἀλήθεια, ας, ἡ; πίστωσησις, εως, ἡ.
- Avverare**, ἐξ-ελέγω; ὁκιμῶζω || **Avverarsi**, ἀληθεύω.
- Avverato**, *ad.* πιστός, ἡ, ὄν καὶ γνώριμος, οὔ; ἐκθλός, οὔ.
- Avverbiale**, ἐπιρῶματικός, ἡ, ὄν.
- Avverbialmente**, ἐπιρῶματικῶς.
- Avverbio**, ἐπιρῶμα ατος, τό.
- Avverdire**, *trans.* render verde, χλωραίνω || *intr.* Divenir verde, χλοῶζω. **Detto degli alberi e delle erbe**, θάλλω *perf.* τέθλα.
- Avversamente**, ἀτυχῶς; ἀτλίως.
- Avversare**, ἐναντιόμαι τινί.
- Avversario**, ἐναντίος, οὔ, ὃ; ἀντίπαλος, οὔ, ὃ || *in una lite giudiziaria*, ἀντιδικός, οὔ, ὃ || *in politica*, ἀντιστασιαστής, οὔ, ὃ.
- La parte avversaria**, οἱ ἀντιστασιασταί, ὄν.
- Avversativo**, ἐναντίος, οὔ.
- Avversatore-trice**, ἐναντιούμενος, ἡ, οὔ; ἐχθρός, ἡ, ὄν.
- Avversione**, ἀντιπάθεια, ας, ἡ; ἀπίχθεια, ας, ἡ; δυσχέρεια, ας, ἡ.
- Avversità**, ἀτυχία, ας, ἡ; δυστυχία, ας, ἡ, συμφῶρα, ἡς, ἡ.
- Avverso**, ἐναντίος, α, οὔ; δυσμενής, ἐς; ἐχθρός, ἡ, ὄν.
- Avvertente**, cauto, εὐλαβής, ἐς.
- Avvertentemente**, περισσευμένως; εὐλαβῶς.
- Avvertenza**, **Consideratezza**, εὐλάβεια, ας, ἡ; πρόνοια, ας, ἡ || **Attenzione**, πρόσεξις, εως, ἡ. **Fare avvertenza**, **Attendere con cura**, ἐπιμελέομαι τινος ὁ ὅπως *e il cong.* || **Ammonizione**, ὑπόμνησις, εως, ἡ; παραινέσις, εως, ἡ || **Breve scritto premesso ad un'opera**, πρόλογος, οὔ, ὃ; προσίμιον, οὔ, τό.
- Avvertimento**, νοουθεσία, ας, ἡ; νοουθέτημα, ατος, τό || **Consiglio**, **Esortazione**, παράκλησις, εως, ἡ || **Osservazione**, σκέψις, εως, ἡ; σημείωσις, εως, ἡ.
- Avvertire**, **Avvisare**, ἀπ-αγγέλλω; νοουθετέω τινά τι; ὑπομνήσκω (*irr.*) τινά τι ὁ τινά τινος, ὁ ὅτι. . . || **Por mente**, **Osservare**, προσ-έχω (*irr.*) τοῦ νοῦ; σκοπέω; σκέπτομαι; . . . περί τινος ὁ ὅπως *col fut.* ἵπκ.
- Avvertitamente**, ἐκ προνοίας; ἐξεπίτηδες.
- Avvertito**, *ad.* **Accorto**, εὐλαβής, ἐς.
- Avvezzare**, ἐθίζω (*aum.* *per* *ec*) τινά πρός τι; συν-εθίζω τινά τινι; παιδεύω. **Avvez-zarsi**, ἐθίζομαι, *ecc.*
- Avvezzo**, συνήθης, ἐς; εἰθισμένος, ἡ, οὔ; εἰωθός, οὔσα, ἡς. **Essere avvezzo**, εἰωθαί; δι' ἔθους ἐχω (*irr.*) *col l'inf.*
- Avviamento**, ἀρχή, ἡς, ἡ; ἀρωγή, ἡς, ἡ; ἀφορμή, ἡς, ἡ.

Avviare, Indirizzare, προ-άγω (irr.) τινά ο προοδοποιέω τινί εἰς τι || **Cominciare, ἀρχομαί τινος.** — **Avviarsi, Mettersi in via, πορεύομαι; βαδίζω; εἶμι (irr.).**

Avvicendamento, μεταλλάξις, εὖς, ἡ; ἀμοιβή, ἡς, ἡ.

Avvicendare, μετ-αλλάσσω, fut. ξω; ἀμειβω. **Avvicendarsi, ἀμειβομαι.**

Avvicinamento, πλησιασμός, οὔ, ὁ; ἐγγύτης, ητος, ἡ.

Avvicinare, Accostare, προς-βιβάξω; προς-φέρω (irr.) τί τινι; ἐγγιζώ; **ful. σω** || **Avvicinare una persona, προς-έρχομαι (irr.); προς-μίγνυμαι τινι.** — **Avvicinarsi, πλησιάζω; ἐπ-έρχομαι (irr.); παρα-γίνομαι (irr.).**

Avvignaire, ἀμπελώνα ποιέω.

Avvilimento, l'avvilire, ταπεινώσις, εὖς, ἡ || **Lo stato di chi è avvilito, ταπεινότης, ητος, ἡ.**

Avvilire, deprimere, ταπεινώω; ἀτιμάζω fut. σω; φουλίζω fut. σω. — **Avvilirsi, perdersi d'animo, ὑρ-ιεμαι (irr.).**

Avvilitivo, ταπεινωτικός, ἡ, ὄν.

Avvilito, ad. ταπεινός, ἡ, ὄν; φλύος, η, ον.

Avviluppamento, πλοκή, ἡς, ἡ.

Avviluppare, Ravvolgere, πλέκω; ἐμ-πλέκω; συν-ελέσσω, fut. ξω; περι-ειλέω || **Confondere, imbrogliare, συγ-χέω (irr.); ταράσσω; κυκώω.**

Avviluppatamente, ἀτάκτως.

Avviluppato, ad. ἀσφής, ἐς; δύσκριτος, ον.

Avviluppatore-trice, θορυβοποιός, ὄν; ἀπατεώων, ὄνος, ὁ.

Avvinazzare, μεθύσκειω (irr.). Avvinazzarsi, μεθύσκομαι.

Avvinghiare, περι-πλέκω (irr.). Avvinghiarsi, περι-πύσσομαι, fut. ξομαι.

Avvio, V. Avviamento.

Avvisaglia, ἀφιμαχία, ας, ἡ.

Avvisare, dare avviso, ἀγγέλλω || **Avvertire, Ammonire, νουθετέω** || **Pensare, νοέω; νομίζω; οἶομαι.**

Avvisato, part. d'Avvisare. Fare avisato, ἀγγέλλω; ἀπ-αγγέλλω; per lettera, ἐπιστέλλω; qualcuno di qualche cosa τινί τι. || **Accorto, εὐλαβής, ἐς.**

Avvisatore, ἀγγελός, ου, ὁ; σημάντωρ, ορος, ὁ.

Avviso, Annunzio, ἀγγελία, ας, ἡ; ἀπαγγελία, ας, ἡ; per segnali, σημασία, ας, ἡ || **Ammonizione, νουθετήσεις, εὖς, ἡ; συμβουλή, ἡς, ἡ** || **Opinione, Parere, γνώμη, ης, ἡ; δόξα, ης, ἡ.** Secondo il mio avviso, κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν. Io son d'avviso, δοκέι μοι *coll'inf.* Cambiar d'avviso, με-

τα-γιγνώσκω (irr.). || **Cautele, εὐλάβεια, ας, ἡ; onde Star sull'avviso, εὐ-λαβέομαι** || **Pubblico annunzio, πρῆγμαμα, ατος, τό.**

Avvistato, di bella apparenza, εὐπρόσωπος, ον || **Avveduto, εὐβούλος, ον.**

Avviticchiamo, πλοκή, ἡς, ἡ.

Avvitocchiare, περι-ελέσσω fut. ξω; περι-πλέκω (irr.).

Avvivare, dar vita, ζωοποιέω; ψυχώω || **fig. Infonder vigore, brio, παρ-εξύνω; ἐξεγείρω (irr.).**

Avvizzare, μακραίνομαι, fut. ανούμαι; ξηραίνομαι, fut. ανούμαι.

Avvocato, δικολόγος, ου, ὁ; συνήγορος, ου, ὁ. Far l'avvocato, δικολογέω. Esser l'avvocato di uno, συν-ηγορέω τινί.

Avvolgere, παρι-ελέσσω; περι-πλέκω (irr.) || **Avvolgere uno, Ιαγανναρο, ἐξ-απατάω.**

Avvolgimento, πλοκή, ἡς, ἡ; ἐπιστροφή, ἡς, ἡ; di parole, περίφρασις, εὖς, ἡ.

Avvolto, περιελισσόμενος, η, ον; πεπελεγμένος, η, ον,

Azione, l'operazione di qualunque agente naturale e ciò che ne segue, δύναμις, εὖς, ἡ; ἐνέργεια, ας, ἡ. Per l'azione dell'acqua, διὰ τοῦ ὕδατος; τῆ τοῦ ὕδατος δύναμις ο ενεργεία. || **Ciò che l'uomo fa, ἔργον, ου, τό; πρᾶγμα, ατος, τό; πράξις, εὖς, ἡ.** Buona azione, ἀνδραγάθημα, ατος, τό. Cattiva azione, κακούρημα, ατος, τό. Uomo d'azione, ἀνήρ πρακτικός. Stare in azione, ενεργός εἶμι. || **Azione, T. leg. Diritto di domandare in giudizio ciò che è dovuto, δίκη, ης, ἡ; διαδικασία, ας, ἡ.** Intentare un'azione giuridica contro uno, ἐπιδικάζομαι τινι; εἰς δίκην καλέω τινά *col nome della cosa al gen.* || **Il soggetto e la condotta di un poema o di un dramma, ὑπόθεσις, εὖς, ἡ; μῦθος, ου, ὁ; ὄραμα, ατος, τό**

Ciascuna delle quote in cui è diviso il capitale occorrente ad un'impresa, μερίς, ἴδος, ἡ.

Azzannare, ὀδᾶξ κατ-έχοι (irr.).

Azzardare, παρα-βάλλω (irr.) ο παρα-βάλλομαι τι; εἰς κίνδυνον προς-άγω (irr.); παρα-κινδυνεύω.

Azzardo, κίνδυνος, ου, ὁ. Mettersi all'azzardo, κίνδυνον ὑπο-δύομαι (irr.); διακινδυνεύω.

Azzardoso, rischioso, ἐπικίνδυνος, ον; ἐπισφαλός, ἐς || **di persona che s'azzarda facilmente, τολμηρός, ἄ, ὄν; ἐθελοκίνδυνος, ον.**

Azzidare, Muoversi, κινέομαι.

Azzimare, κατα-κοσμέω; καλλωπίζω. **Azzimarsi**, κατα-κοσμέομαι; καλλωπίζομαι.
Azzimo, ἄζυμος, ου. *Sost.* Gli azzimi, la Pasqua degli ebrei, τὰ ἄζυμα.
Azzittire, *trans.* σωπῆν σημαίνω (*irr.*) τισί || **Azzittirsi**, παύομαι τοῦ λόγου; σιωπάω.
Azzoppare, e
Azzoppiare, far divenire zoppo, χωλὸν ποιέω || **divenire zoppo**, χωλαίνω.
Azzuffamento, ἀψιμαχία, ας, ἡ; μάχη, ης, ἡ.
Azzuffarsi, εἰς χεῖρας ἔρχομαι (*irr.*) τινι; χεῖρας ο μάχην συν-ἄπτω τινί.
Azzurro, κυάνεος, α, ου; γλαυκίσιος, η, ου. *In forza di Sost.* κύανος, ου, ὁ.

B

B. βῆτα, τὸ *indecl.*
Babbeo, ἡλίθιος, α, ου; ἀβέλτερος, ου; εὐήθης, ες.
Babbione, V. Babbeo.
Babbo, πάππας, ου, ὁ.
Babbuosaggine, ἡλιθιότης, ητος, ἡ; ἀβελτερία, ας, ἡ.
Babbuasso, V. Babbeo.
Babbuino, specie di scimia, πίθηκον, ου, ὁ || *Fig. detto per disprezzo ad uomo*, V. Babbeo.
Bacare, *intrans.* σκωληκιάω
Bacato, guasto dal baco, σκωληκώβρωτος, ου; σκωληκώθης, ες || *fig.* Che ha qualche difetto nascosto, ὑπουλος, ου.
Bacca, κόκκος, ου, ὁ; bacca di lauro, δαφνίς, ἰδος, ἡ.
Baccalà, γάδος, ου, ὁ; δνος, ου, ὁ.
Baccanale, **Baccanali**, feste di Bacco, Διονυσία, ων, τὰ; ὄργια, ων, τὰ.
Baccano, θάρυθος, ου, ὁ.
Baccante, βάκχη, ης, ἡ; μαινάς, ἄδος, ἡ.
Bacello, λοβός, ου, ὁ; κερᾶτιον, ου, τό.
Bacellone, κερᾶτιον μέγα || *Detto d' uomo*, V. Babbeo.
Bacchetta, βράβδις, ου, ἡ.
Bacchettina, βραβδίον, ου, τό.
Bacchettone, ὑποκριτής, ου, ὁ.
Bacchetteria, ὑπόκρισις, εως, ἡ.
Bacchiare, βραβδίζω (δένδρον); ὀπο-σεῖω (τοὺς καρπούς).
Bacchico, διονυσιακός, ἡ, ὄν, βακχικός, ἡ, ὄν.
Bacchillone, σχολαστής, ου, ὁ; παχύς, εἷα, ὅ.
Bacchio, Palo, κάμαξ, ακος, ὁ || *specie di piede metrico*, βακχιετός, ου, ὁ (*sott.* ποῦς).
Bacherozzolo, σκωλήχιον, ου, τό.

Baciamano, χειρὸς φίλημα, ατος, τό; ἀσπασμός, ου, ὁ.
Baciapile, V. Baccheltone.
Baciare, φιλέω; κατα-φιλέω || **Baciar basso**, Umiliarsi, ταπεινόομαι.
Bacile, λέβης, ητος, ὁ; χερνίβιον, ου, τό.
Bacinella, λεβήτιον, ου, τό.
Bacino, λέβης, ητος, ὁ; χερνίβιον, ου, τό || **Bacino d' un fiume**, συνάγκεια, ας, ἡ; καιλός, ἄδος, ἡ.
Bacio, φίλημα, ατος, τό. **Dare un bacio**, κατα-φιλέω. **Ricevere un bacio**, κατα-φιλέομαι.
Bacio, *ad.*, dove non batte il sole, ἀνήλιος, ου.
Baciozzo, καταφίλημα, ατος, τό.
Baco, σκώληξ, ηκος, ὁ || **Baco da seta**, βόμβυξ, υκος, ὁ || **Baco intestinale**, ἔλμιος, ινθος, ἡ; ἀσκαρίς, ἰδος, ἡ || *figur.* il baco dell' invidia, dell' avarizia, ecc. δῆξις, εως, ἡ.
Bacoliolo, σκωληκίον, ου, τό; ἐλμίνθιον, ου, τό.
Bada, *avv.* Stare a bada, Tenere a bada, δκνέω; δια-τρίβω; χρονίζω.
Badalone, V. Babbeo.
Badaluccare, scaramucciare, ἀκροβολίζομαι; ἀψιμαχέω.
Badare, stare attento, προσ-έχω (*irr.*) τὸν νοῦν τινι || **Fare avvertenza a qualche cosa**, riflettermi, ἐπιμελέομαι τινός; φροντίζω τινός. **Non badare**, ἀμελέω τινός || **Invigilare**, custodire, φυλάσσω; θεραπεύω || **trattenersi**, indugiare, ὀκνέω; δια-τρίβω.
Badessa, ἀρχιμανδρίτις, ἰδος, ἡ.
Badia, κοινοβιον; ου, τό.
Badiale, ὑπέρμεγας, -μεγάλη, -μεγα.
Badile, ἄμη, ης, ἡ.
Baffo, μάταξ, ακος, ἡ || *figur.* Persona coi baffi, εἰσὲ ἰσὲ di grande importanza, ἀνὴρ ο γυνὴ ἀξιολογότατος, η, ου. Cosa da leccarsene i baffi, εὐχυλος, ου. Ridersela sotto i baffi, γελῶν λάθρα.
Bagaglio, σκευή, ὦν, τὰ; ἀποσκευή, ης, ἡ. **Piccolo bagaglio**, σκευάριον, ου, τό. **Portatore di bagagli**, σκευοφόρος, ου. **Custode di bagagli**, σκευωρός, ου, ὁ. **Fare il bagaglio**, συ-σκευάζομαι.
Bagaglione, σκευοφόρος, ου, ὁ.
Bagascia, παλλακή, ης, ἡ; πόρνη, ης, ἡ.
Bagattella, τὸ οὐδενὸς ἀξίον, ου; λῆρος, ου, ὁ; μικρὸν τι; φαῦλόν τι.
Baggèo, V. Babbeo.
Baggianata, ἀνόητον, ου, ὁ; μᾶρον, ου, τό.
Baggiano, ἀνόητος, ου; ἡλίθιος, α, ου.
Bagliore, ἀστραπή, ης, ἡ; σέλας, αος, τό.

Bagnaiuolo, Bagnaiuola, βαλανεύς, εως, ό;
βαλανεύτρια, ας, ή.

Bagnante, λουόμενος, ου, ό; λουμένη, ης, ή.

Bagnare, βρέχω (irr.); δούω; λούω || *detto di fiumi che scorrono presso o intorno a un luogo, προς-κλύω; περι-κλύω.* —

Bagnarsi, λούομαι. Bagnarsi in acqua fredda, ψυχρολουτέω; in acqua calda θερμολουτέω.

Bagnata, βρέξις, εως, ή.

Bagnato, prnt. di Bagnare. V. || ad. Battuto dalle onde, cinto dalle onde, περίκλυτος, ου; περιβρότος, ου || Bagnato di sudore, ιδρώτι νοτερός, ά, όν || Bagnato e cimato si dice d'uomo fine ed astuto, πανούργος, ου, ό.

Bagno, βαλανεϊον, ου, τό; λουτρόν, ου, τό.

Bagno caldo, θερμολουσία, ας, ή. Luogo di bagni caldi, τά θερμά, όν. Bagno freddo, ψυχρολουσία, ας, ή. Far bagni caldi o freddi, V. Bagnarsi. Bagno a vapore, πυρία, ας, ή. Stanza o stabilimento dei bagni, λουτρών, όνος, ό || Luogo dove stanno i calcotti, εργατήριον, ου, τό.

Bagordo, άτέλγεια, ας, ή; τρυφή, ης, ή.

Baia, cosa da nulla, inezia, fandonia, φουλύ τι; λύρος, ου, ό; ρλυμρία, ας, ή || Burla, motteggio, σάωμα, ατος, τό. Dar la baia, σκόπτω ful. ψω τινά; κατα-μελάω τινός σ τινί || T. geogr. Piccolo golfo, κόλπος, ου, ό.

Baiata, schiamazzo per ischernone d'alcuno, καταβοή, ης, ή, τινός ο εϊς τινα.

Baio, φαίός, ά, όν; σπάδιξ, ικος, ό, ή.

Balaustrata, περίβολος, ου, ό; περίφραγμα, ατος, τό.

Balauastro, V. Balaustrata.

Balbettamento, βατταρισμός, ου, ό; ψελλισμός, ου, ό.

Balbettare, βατταρίζω; ψελλίζω.

Balbo, V. Balbuziente.

Balbuzie, βατταρισμός, ου, ό; ψελλισμός, ου, ό; τραυλότης, ητος, ή.

Balbuziente, ψελλός, ή, όν; τραυλός, ή, όν.

Balcone, δρύρακτος, ου, ό; δρύρακτου, ου, τό.

Baldacchino, ούρανήσκος, ου, ό; σκιάς, άδος, ή.

Baldanza, θάρρος, εως, τό; θυρόαλεατής, ητος, ή; ύβρις, εως, ή.

Baldanzeggiare, εξ-υβρίζω.

Baldanzosamente, θυρόαλεώς; ύβριστικώς.

Baldanzoso, θυρόαλεός, α, ον; ύβριστικός, ή, όν; ύπερήφανος, ου, όν.

Baldo, V. Baldanzoso.

Baldracca, V. Bagascia.

Balena, θάλινα, ης, ή; κήτος, εως, τό. Di balena, κήτειος, α, ου.

Balenare, άστράπτω; άπ-αστράπτω. Per lo più impersonalm. Balena, άστράπτει ||

Vacillare, Barcollare, άστατέω; σφάλλομαι.

Baleno, άστραπή, ης, ή; στεροπή, ης, ή. In un baleno, in un istante, αútικα μάλα.

Balestra, τόξον, ου, τό.

Balestrare, τοξεύω.

Balestrata, τόξου βολή, ης, ή.

Balestriere, τοξότης, ου, ό.

Balla, Poteslà, Autorità, άρχή, ης, ή; δύναμις, εως, ή || Forza, Gagliardia, όυναμις, εως, ή; ίσχός, ύος, ή. — Lasciare in balla d'alcuno qualche cosa, άρ-ίημι (irr.) τινί τι. Essere in balla di . . . ύποχείριος, ου είμι τινι. Chi è in balla di se stesso, έγκρατής, ές έαυτού.

Bàlia, τίθη, ης, ή; τιθήνη, ης, ή; τροφός, ου, ή.

Baliatico, τροφεία, τά; τιθεϊάς μισθός, ου, ό.

Balio, τιθνήός, ου, ό; τροφός, ου, ό; τροφεύς, έως, ό.

Balioso, ρωμαλέος, α, ου; άκμαίος, α, ου.

Balista, βάλιστρα, ας, ή.

Balla, φάρτος, ου, ό; φαρτίου, ου, τό. Fig. A balla, In gran quantità, σωρηδόν.

Ballabile, χορείος, α, ου.

Ballare, άρχεσμαι; χορεύω. Ballare sulla corda, πεταυρίζω.

Ballata, il ballare, άρχητις, εως, ή; χορευτής, εως, ή.

Ballatoio, στοά, ας, ή.

Ballerina, άρχηστρίς, ιδος, ή.

Ballerino, άρχητής, ου, ό. Ballerino di corda, πεταυριστής, ου, ό.

Ballo, άρχητις, εως, ή. Maestro di ballo, άρχητοδιδάσκαλος, ου, ό. Sala da ballo, άρχήστρα, ας, ή. Esser fanatico per il ballo, άρχητομανέω.

Ballonzolare, σκαιρω.

Ballottare, ξηρίζομαι.

Ballottazione, ψηφος, ου, ή.

Baloccare, Divertire, τέρπω; εύφραίνω. Baloccarsi, Divertirsi, παίζω; άθύρω || Perdere il tempo, διατρίβω περί τι.

Balocco, άθυρμα, ατος, τό; παίγιον, ου, τό.

Balordaggine, σκαισούνη, ης, ή; σκαιοτής, ητος, ή; άνοια, ας, ή; άβελτερία, ας, ή.

Balordamente, άνοήτως.

Balordo, σκαιοός, ά, όν; άνοήτος, ου; άβέλτερος, ου.

Balsamico, βαλσακωδής, ες.

Balsamo, βάλσαμον, ου, τό.

Balta, Dar balta, Ribaltare, ἀνα-τρέπομαι (irr.); **κατα-πίπτω** (irr.) || **Dar fondo, Dissipare, κατα-ναλίσκω** (irr.) τι.
Balteo, τελεμών, ὄνος, ὁ; ἀορτήρ, ἤρος, ὁ; ζωστήρ, ἤρος, ὁ.
Baluardo, προβολή, ἤ. ἢ, τείχοςμα, ατος, τό; ἔρυμα, ατος, τό; τείχος, εος, τό.
Balza, πέτρα, ας, ἢ; ἀποβόρῳξ, ὄνος, ὁ || **Frangia apposta alla parte inferiore delle vesti muliebri, e delle coperte da letto, κράσπεδον, ου, τό.**
Balzano, bizzarro, stravagante, ἀτοπος, ου; ὀύεσλος, ου.
Balzare, ἄλλαγμα (irr.); **κυριτώω; πιθᾶω.**
Balzar fuori, ἐκ-πιθᾶω. Balzar dalla gioia, ἀγᾶλλομαι.
Balzello, φῶρος, ου, ὁ; θαρμός, οὔ, ὁ.
Balzelloni (Andare a), κυριτάω.
Balzo, πήδημα, ατος, τό; σκίρτημα, ατος, τό
A balzi, σκίρτηδόν. Fig. **Aspettar la palla ai balzi, κειρὸν ἐν-δέχομαι** (irr.).
Bambagia, τὸ ἀπὸ ξύλου ἔριον, ου; ἐριόξυλον, ου, τό.
Bambagino, ξύλινος, η, ου.
Bamberottolo, παιδάριον, ου, τό.
Bambinaia, διαραπανίς, ἰδὸς, ἢ.
Bambinata, παιδαριώδης, εος, τό.
Bambinello, παιδιον, ου, τό.
Bambineria, V. Bambinata.
Bambinesco, παιδινός, ἢ, ὄν; παιδαριώδης, ες.
Bambinetto, παιδάριον, ου, τό
Bambino, Bambina, βρέφος, εος, τό; νήπιον, ου, τό. **Rispetto ai genitori, τέκνον, ου, τό** || **detto di uomo adulto, εὐήθης, ες** ||
Piauger come un bambino, θαρμυρόσσω
Bambocciata, V. Bambinata.
Bamboccio, Bamboccia, παιδάριον, ου, τό || **Di uomo semplice, ἡλίθιος, α, ου; ἀβέλτερος, ου.**
Bambola, κόρη, ἤς, ἢ; κοροκόσμιον, ου, τό.
Fabbricante di bambole, κοροπλάθης, ου, ὁ.
Bamboleggiare, παίζω (irr.).
Bambolina, κορίδιον, ου, τό.
Banca, τράπεζα, ἤς, ἢ. **Tenere una banca, τραπέζισσω**
Bancarotta, χρεωκοπία, ας, ἢ; τραπέζις ἀνασκειή, ἤς, ἢ. **Far bancarotta, χρεωκοπέω;** **τράπεζαν ἀνασκειάζω.**
Banchettante, ἐστιᾶν, ουσι, ου.
Banchettare, συμποσιάζω; εὐωχέομαι.
Banchetto, συμπόσιον, ου, τό; εὐωχία, ας, ἢ.
Banchiere, τραπέζιτης, ου, ὁ.
Banco, τράπεζα, ἤς, ἢ || **Stallo, ἔδρα, ας, ἢ; βᾶθρον, ου, τό** || **Banco dei rematori, ζυ-**

γόν, οὔ, τό || **Banco di rena, σύρτις, εἰς, ἢ; δῖς, δυνός, ὁ, ἢ.**
Banda, striscia di drappo, ταβία, ας, ἢ || **Compagnia di soldati, εἰς, τᾶγμα, ατος, τό; ἔλη, ἤς, ἢ; λόχος, ου, ὁ** || **Parte, μέρος, ους, τό.** **Da ogni banda, πάντοθεν.** **Da nessuna banda, οὐδαμῶθεν.** **Dall' uoa e dall'altra banda, ἐκατέρωθεν.** **Tirarsi da banda, ἀρ-οδεύω; παρα-χωρέω.** **Metter da banda, serbare, ἀπο-τίθειμαι; φείδομαι.** **Lasciar da banda, omettere, παρα-λείπω** (irr.); **παρ-ἴημι** (irr.). **Passar da banda a banda con un ferro, δια-τιπρώσκω** (irr.).
Banderajo, σημασιφόρος, ου, ὁ.
Banderuola, σημείον, ου, τό || **Ventaruola, ἀνεμούριον, ου, τό** || **Figur. di uomo instabile e leggiero, μεταβολικός, ἢ, ὄν; ὀστατός, ου.**
Bandiera, σημαία, ας, ἢ; τὰ σημεία, ὡν. **Chi porta la bandiera, σημασιφόρος, ου, ὁ.** **Esser sotto le bandiere, στρατεύομαι.** **Abbandonar le bandiere, λιποστρατέω** || **Fig. Seguir la bandiera d'uno, αἰρέομαι** (irr.) **τὰ τινος.** **Voltare o Mutar bandiera, μετα-μενῶστω** (irr.); **μετα-στρέφομαι** (irr.). **Fare una bandiera, detto del sarto che, tagliando a malizia, si rittiene un pezzo di roba, ὑπ-απαύζω.**
Bandinella, χειρόμακτρον, ου, τό.
Bandire, pubblicare per bando, ἐπ-αγγέλλω; ἀνα-κηρύττω || **Bandire ai quattro venti, divulgare, δια-θρῦλιω** || **Bandire la guerra, πόλεμον προ-χωρεῖω ὁ κατα-αγγέλλω τῶν. —** || **Mandare in bando, Esiliare, ἐκ-ακρῶσσω; φυγαδεύω.**
Bandita, Tener corte bandita, ουστῆτιον παρ-ἔχω (irr.).
Bandito, Masnadiere, ληστής, οὔ, ὁ || **Ad. Esiliato, φυγαδευτής, εἰς, ἐν.**
Banditore, κήρυξ, υκος, ὁ.
Bando, Decreto della pubblica autorità, κήρυγμα, ατος, τό; ἀποκήρυξις, εως, ἢ || **Esilio, ἐξορισμός, οὔ; φυγή, ἤς, ἢ.** **Essere in bando, φεύγω** (irr.). **Cacciare in bando, φυγαδεύω.**
Bandoliera, τελαμών, ὄνος, ὁ.
Bandolo, τῆς ἡνίκας κεραλή, ἤς, ἢ; πέρας, ατος, τό. **Trovare il bandolo, ὄδον εὐρίσκω** (irr.).
Bara, φέρετρον, ου, τό. **Il morto è sulla bara si dice proverbialm. per il fatto è chiaro e manifesto, πράγμα αὐτὸ μωνουχι λαλεῖ.**
Barabufla, θόρυβος, ου, ὁ; πάταγος, ου, ὁ.

Baracca, σκηνή, ἤσ, ἡ; καλύβη, ἤσ, ἡ.
 Baraonda, τύρβη, ἤσ, ἡ; ἀκοσμία, ας, ἡ; σύγχυσις, εως, ἡ.
 Barare, ἐξαπατάω; φρενακίζω.
 Baratro, βάρατρον, ου, τό.
 Barattare, ἀλλάσσω (irr.); δι-αλλάσσω; ἀμείβω; una cosa con un' altra τί τινος ο ἀντί τινος. Barattar le parole, ψεύδομαι τὴν ὑπόθεσιν. Barattar le carte, ἐξαπατάω. Barattare una parola con uno, δια-λέγομαι (irr.) τινι.
 Barattatore, Barattatora, ἀλλάστων, ουσα, ον.
 Baratteria, ἀπάτη, ἤσ, ἡ; πανουργία, ας, ἡ.
 Barattiere, ἀπατεῶν, ὤνος, ὁ; φέναξ, ακος, ὁ.
 Baratto, ἀλλαγὴ, ἤσ, ἡ; διάλλαγμα, ατος, τό.
 Barattolo, ἀγγεῖδιον, ου, τό.
 Barba, πάγων, ὤνος, ὁ; γένειον, ου, τό. Dalla barba lunga e folta, βαθυπάγων, ου; βαθυγένειος, ον. Far la barba, ξυρέω οὐν ο κευκα τὸ γένειον. Farsi la barba, ξυρόμααι. Alla barba, In barba, posti avverb. ἀκουσίας; ἐνώπιον col gen. || Radice, ρίζα, ἤσ, ἡ. Metter le barbe, ριζοβυλιέω.
 Barbacane, ἀντέρεισμα, ατος, τό; ἀντιστήριγμα, ατος, τό.
 Barbagioni, βύας, ου, δ || Fig. detto d'uomo, V. Babbèo.
 Barbaglio, ἀνταχύνει, ας, ἡ.
 Barbaramente, ὠμῶς; βαρβαρικῶς. Parlar barbaramente, V. il sey.
 Barbareggiare, βαρβαρίζω.
 Barbaresco ο
 Barbarico, βαρβαρικὸς, ἡ, ὄν.
 Barbarie, contrario di Civiltà, βαρβαρότης, ητος, ἡ || Crudeltà, Ferocia, ὠμότης, ητος, ἡ; ἀπανθρωπία, ας, ἡ.
 Barbarismo, βαρβαρισμός, οὔ, ὁ.
 Barbaro, quasi selvaggio, ἀγριος, α, ον; πᾶν ἀπαιδέυτος, ον || Straniero, per i Greci e i Latini, βάρβαρος, ον || Crudele, Feroce, ὠμὸς, ἡ, ὄν; ἀπάνθρωπος, ον || Contrario alle regole della lingua, βαρβαρικὸς, ἡ, ὄν.
 Barbassoro, ὁ ἀνὴρ (ἀνδρός) ἐξείρετος.
 Barbatella, μόσχευμα, ατος, τό.
 Barbazzale, ψάλιον, ου, τό || Fig. Non portar barbazzale per alcuno, παρῶρηιάζομαι.
 Barbetta, πωγώνιον, ου, τό.
 Barbicella e Barbicina, dim. di Barba in senso di Radice, ρίζιον, ου, τό.
 Barbieri, κουρεύς, εως, ὁ. Bottega di barbieri, κουρεῖον, ου, τό.
 Barbio, τρίγλη, ἤσ, ἡ.

Barbogio, τυρογέρον, ουτος, ὁ.
 Barbugliare, τραυλιζω.
 Barbuta, κράνος, εως, τό; κόρυς, υθος, ἡ.
 Barbuto, πωγωνίας, ου, ὁ, γεμειήτης, ου, ὁ.
 Barca, ἀκάφη, ἤσ, ἡ; κύμβη, ἤσ, ἡ. Andare in barca, ἀνυτίλλομαι || Mucchio di cose insieme ammontate, ὄχος, ου, ὁ.
 Barcaiuolo, πορθμεύς, εως, ὁ; ναύτης, ου, ὁ.
 Barchetta, σκαφίδιον, ου, τό.
 Barcollamento, ἀστασία, ας, ἡ.
 Barcollante, ἐπισφαλής, ες.
 Barcollare, ταλαντεύω; ἀβέβαιός, ον, εἰμι. Far barcollare, σφάλω.
 Barcollone, coi verbi Andare, Camminare, vale Barcollando.
 Barcone, φορτίς, ιδος, ἡ.
 Bardare, ζωοκρίζω.
 Bardatura, ἐπιπτιον, ου, τό; τὰ ἱππικὰ σκεῦη.
 Barella, φορεῖον, ου, τό.
 Bargello, δημόσιος, ου, ὁ; συλληψόμενος, ου, ὁ.
 Bargigli, κόλληια, ων, τά.
 Barile, κάδος, ου, ὁ.
 Barilotto, κἀδιαικος, ου, ὁ.
 Baritono, βαρύτονος, ον.
 Barlume, ὑπόλαμψις, εως, ἡ. Fig. Barlume di speranza, μικρὰ ο λεπτὴ ἐλπίς, ιδος, ἡ.
 Baro, ἀπατεῶν, ὤνος, ὁ; πανούργος, ου, ὁ.
 Baroccio, ἀμαξα, ἤσ, ἡ; ὄχημα, ατος, τό.
 Barocco, παρῶδυσος, ον; ἄτοπος, ον.
 Barometrico, βαρομετρικὸς, ἡ, ὄν.
 Barometro, βαρόμετρον, ου, τό.
 Baronata, κακουργία, ας, ἡ.
 Barone, δυνάστης, ου, ὁ || Briccone, ποιηρός, ἡ, ὄν.
 Baronessa, δυνάστις, ιδος, ἡ.
 Baronia, δυναστεία, ας, ἡ.
 Barra, δρύρακτος, ου, ὁ; δρύρακτον, ου, τό. Stare alla barra, συν-αγορεύω.
 Barricate, ἐμ-φράγγυμι ο ἐμ-φράτσω, ful. αξω; προβελός προ-βάλλομαι (irr.).
 Barricata, ἐμφραγμα, ατος, τό; ἐμφραγμός, οὔ, ὁ; προσβολή, ἤσ, ἡ.
 Barriera, φραγμός, οὔ, ὁ; ἔρκος, εως, τό.
 Barrire, βρυχάομαι, perf. βίβρυχα con significato di pres.
 Barrito, τὸ τοῦ ἐλέφαντος βρύχημα, ατος.
 Baruffa, ἀψιμαχία, ας, ἡ.
 Barzulletta, παιδιά, ἄς, ἡ.
 Basamento, V. Imbasamento.
 Base, βάσις, εως, ἡ; θεμέλιον, ου, τό; κρηπίς, ιδος, ἡ; i quali due ultimi anche in senso figur. Porre la base, θεμελιώω. Aver q. c. per base, βίβηκα (perf. di βαινῶ) ἐπὶ τινος.

Basetta, μάτταξ, ακροσ, ό.
Basilica, βασιλική, ης, ή.
Basilico, ώκιμον, ου, τό. Di basilico, ώκιμι-
 νος, η, ου.
Basilisco, βασιλίσκος, ου, ό.
Basire, λιποθυμέω.
Bassamente, ταπεινώσ; άνελευθέρωσ.
Bassezza, l'esser basso, βραχύτης, ητος, ή
 || Bassezza dei natali, άνγένεια ο δυσγένεια.
 ας, ή; dei sentimenti, ταπεινότησ, ητος,
 ή; άνελευθερία, ας, ή; dei prezzi, εύανία,
 ας, ή || **Bassezza**, Azione abietta, ειασχρον
 πρῶγμα, ατος, τό; άνελεύθερον έργον, ου, τό.
 Commettere delle bassezze, άσχημονέω.
Basso, ad. βραχύς, εια, ύ; ταπεινός, ή, όν ||
 Vicino al suolo, χθαμαλός, ή, όν. Chi
 vola basso, χθαμαλοπτήτης, ου, ό || di
 paese più vicino al mare, ό, ή, τό κάτω.
 La bassa Italia, ή κάτω Ιταλία. *Detto di*
occhi, Volto in giù, κατήσρος, ου || *di*
prezzi, Vile, εύτελής, ές; εύνοος, ου || *di*
animo, *di sentimenti*, Abietto, ταπεινός,
 ή, ό; άγινης, ές; άνελεύθερος, ου || *di*
voce, *di suono*, Sommesso, καθεμιμένος.
 η, ου || *di derrate*, *specialm. di vino*,
 Di men che mediocre qualità, φαύλος,
 η, ου || *di vocabolo*, *locuzione e simili*.
 Triviale, φορτικός, ή, ό; χυδαίος, α, ου.
 — Farla bassa, Non riuscir nell'intento,
 άπι-τυγχάνω (*irr.*). Tenere uno basso,
 Deprimerlo, κατα-πέζω.
Basso, sost. τό κάτω μέρος, εος; τό κάτω;
 πούσ, ποδός, ό. Dal basso, κάτωθεν || **Bas-**
so, nella scala musicale, ή βαρεία, ας
 {sott. τάσις).
Basso, avv. κάτω || A voce sommessa,
 ύφειμένη ο καθειμένη τῆ φωνῆ; ήρέμα.
Bassorilievo, άναγλυφη, ης, ή. Fatto a, in
 bassorilievo, άνάγλυφος, ου. Scolpire a
 bassorilievo, άναγλύφω.
Bastante, άρκείω, ουσα, ου; έπαρκής, ές;
 ικανός, ή, όν. Esser bastante, άρκείω.
Bastantemente, ικανώς; άρκούντως; άλις.
Bastardella, κάμικαβος, ου, ό.
Bastardo, νόθος, η, ου.
Bastare, άρκείω; έπ-αρκείω; ικανός, ή, όν ειμι
 col dat. ο πρόσ τι. Basta! e Basta, *bas-*
stal άρκεί ταύτα; άλις έστὶ τούτων. Bastar
 l'animo, τολμάω. Non bastar l'animo,
 άπορία.
Bastevole, άρκείων, ουσα, ου; έπαρκής, ές;
 ικανός, ή, όν.
Bastevolmente, V. Bastantemente.
Bastimento, πλοϊον, ου, τό; καύς, νεός, ή
Bastimento mercantile, φορτίς, ιδος, ή.

Bastionare, όχρωρά προβάλλοις.
Bastione, όχρώρωμα, ατος, τό; πρόβολος, ου,
 ό; προμαχέων, ώνος, ό.
Basto, τάγμα, ατος, τό; καθήλια, ου, τά.
Bastionare, ξυλοκοπέω; τυμπανίζω.
Bastonata, ξυλοκοπία, ας, ή; ράπισμα, ατος,
 τό.
Bastonatura, ραπισμός, ού, ό; πληγί, ών,
 αι.
Bastoncino, βακτηρίδιον, ου, τό.
Bastone, βακτηρία, ας, ή; βάκτρον, ου, τό;
 σήπων, ους, ό || **Bastone**, segno del co-
 mando, ράβδος, ου, ό; σήπτρον, ου, τό.
 — Appoggiarsi a un bastone, βακτηρεύω.
Batacchio, ρόττρον, ου, τό.
Battaglia, μάχη, ης, ή. **Battaglia navale**,
 ναυμαχία, ας, ή. **Battaglia a piedi o per**
terra, πεζομαχία, ας, ή. Cavallo di bat-
 taglia, πολεμιστής ίππος, ου, ό. Ordine di
 battaglia, παράταξις, εως, ή. Porsi in
 ordine di battaglia, παρα-τάσσομαι. Per-
 der la battaglia, ήττάσομαι || *fig.* Acceso
 contrasto d'opinioni e di discorsi, έρις,
 ιδος, ή.
Battagliare, μάχομαι (*irr.*) τινι ο πρόσ τινα;
 συμ-βάλλω (*irr.*) τινί || *Per simil.* Di-
 sputare vivamente, έριζω τινί.
Battagliero, μάχιμος, η, ου.
Battaglio, V. Batacchio.
Battaglione, λόχος, ου, ό; τάγμα, ατος, τό.
 Capo di battaglione, λοχαγός, ού, ό.
Battello, σκάφη, ης, ή; λέμβος, ου, ό. Bat-
 tello a vapore, πυρόσκαφος, ου, ό.
Battente, σάνις, ιδος, ή. Uscio a due bat-
 tenti, διαλίς, ιδος, ή (*sott.* θύρα).
Battere, τύπτω; πατάτω; παίω || *riferito*
ad eserciti, νικάω; κρατέω τινός || *a mo-*
nela, κόπτω (*irr.*) || *al grano e simili*
άλοάω fut. άσω || *a panni*, *tappeti e*
simili ραβδιζω || *a carne*, *erbaggi ecc.*
λαιώνω || *Detto del sole che percote*
ev' suoi raggi, τύπτω; άναθερμαίνω || *di*
mare, *di lago ecc. che arriva con le*
sue onde, προσ-κλύζω || *del cuore*, πάλ-
 λομαι || *del polso*, σφύζω, *fut.* ύζω. —
Batter le mani, κροτέω τῶ χεῖρι. **Battere**
i denti, έπι-κροτέω τοῖσ οδούσιν. **Batter**
le ali, πετέρυσσομαι. **Battere un luogo**,
Percorrerlo, διεξ-έρχομαι (*irr.*) || **Battere**
il tacco, **Battersela**, ταχέως άπ-αλλάττω
 (*irr.*) || **In un batter d'occhio**, εν άκπαρεῖ
 χρόνου. — **Battersi**, δια-μάχομαι (*irr.*);
 in duello, μονομαχίω.
Battesimale, βαπτιστικός, ή, όν. Fonte bat-
 tesimale, ό άγιος λουτήρ, ηρος.

Battesimo, βάπτισμα, ατος, τό; βαπτισμός, ου, ο.
Battezzare, βαπτίζω.
Battezzato, βαπτισθέντος, η, ου. **Non battezzato**, ἀβάπτιστος, ου.
Battezzatore, βαπτιστής, ου, ό.
Batticuore, σφυγμός, ου, ό; φάρος, ου, ό.
Battifuoco, πυρσίον, ου, τό.
Battilano, έριουργός, ου, ό.
Battiloro, πεταλοποιός, ου, ό.
Battimano, κρότος, ου, ό; κρότημα, ατος, τό.
Battisoffia, τρόμος, ου, τό.
Battistero, βαπτιστήριον, ου, τό.
Battitore-trice, Chi batte. *part. di* **Battere**. *Ad.* πλήκτης, ου, ό. **Battitore di grano**, άλωτής, έως, ό.
Battitura, πληγή, ης, ή || **Battitura del grano e anche** Il tempo in cui si batte, άλόγισ, έως, ή.
Battologia, βαττολογία, ας, ή.
Battuta, τύπος, ου, ό; πληγή, ης, ή || **Battuta di polso**, άρτηρίας σφυγμός, ου, ό || **Battuta T. di mas.** ρυθμός, ου, ό.
Battuto, Percosso, τυπτόμενος, η, ου; παιόμενος, η, ου || **Aggiunto di strada**, στειπτός, ή, ό; τετριμμένος, η, ου || **di biade**, ήλογμένος, η, ου.
Baule, ρίσκος, ου, ό; κισωτός, ου, ό.
Bauletto, κισώτιον, ου, τό.
Bava, σάλιον, ου, τό.
Bavero, τό περιτραχήλιον ο περιδέραιον της έσθήςτος.
Bavoso, σιαλογός, ου; σιαλώδης, ες.
Bazza, εύτυχία, ας, ή.
Bazzecola, φλυαρόν τι; μικρόν τι.
Bazzicare in un luogo, θαμίζω εις ε ασσ.; φοιτάω εις ο προς ε ασσ.; una persona, χροσμαι τινι; όμιλέω τινί.
Bazzotto, ύπόκληρος, ου.
Bè, voce imitativa del belato, βή.
Beante, εύδαιμονικός, ή, όν.
Beare, μακάριον ο εύδαιμονα ποιέω.
Beatamente, μακαρίως; εύδαιμόνως.
Beatificare, Reputar beato, μακαρίζω || **Far beato**, εύδαιμονα ο μακάριον ποιέω.
Beatificazione, μακαρισμός, ου, ό.
Beatifico, εύδαιμονικός, ή, όν.
Beatissimo, μακαριώτατος, η, ου; εύδαιμονίστατος, η, ου.
Beatitudine, μακαριότης, ητος, ή.
Beato, μακάριος, α, ου; όλιβιος, α, ου; εύτυχής, ες. *Islam.* Beato me! Beato te! μακάριος έγώ! μακάριος σύ!
Beccaccia, σκολόπαξ, ατος, ό.
Beccaccio, εύδοξος σκολόπηξ, υκος, ό.

Beccafico, σκαλις, ιδος, ή.
Beccino, κρεουργός, ου, ό; κρεσπάλης, ου, ό.
Beccamorti, ταρεύς, έως, ό.
Beccare, Colpir col becco, κόπτω ο πικνωσιν ο σεντα τώ ρύγχει ο τώ φάρμει || **Mangiare**, έσθίω (*irr.*) || **Beccare per Guadagnare**, Acquistare, έπι-τυγχάνω (*irr.*) τινός || **Beccarsi il cervello**, δι-άγω (*irr.*) μερισμών (*part. di* μερισμών).
Beccastrino, δικελλα, κς, ή; σκαλις, ιδος, ή.
Beccata, sost. δάγμα, ατος, τό.
Becceria, κρεσπόλιον, ου, τό || *fig.* **Strage**, σφαγή, ης, ή.
Beccino, V. **Beccamorti**.
Becco, degli uccelli, ρύγχος, εος, τό; φάρμος, εος, τό || **Bocca**, στόμα, ατος, τό. **Mettere il becco in molle**, Bere, πίνω (*irr.*). **Metterci il becco**, Cicalare di cose che non ci appartengono, λυρέω || **Fig.** **Estremità appuntata di checchessia**, **Beccuccio**, άκρον, ου, τό; άκρα, ας, ή. **Becco d' una lucerna**, μυτήρ, ηρος, ό. **Lucerna a due becchi**, διμυξος, ου. — || **Becco**, il maschio della capra, τράγος, ου, ό. **Di becco**, τράγευσ, ου. **Pelle di becco**, τραγείη, κς, ή (*sott.* δορα).
Beccuccio, ρυγχίον, ου, τό; στόμιον, ου, τό.
Befana, λαμία, ας, ή; μορμολυκίον, ου, τό.
Beffa, χλεύη, κς, ή; χλευασμός, ου, ό; τω-ξία, ας, ή. **Farsi beffe di**, έμ-ποιέω τινι; σκόπτω *ful.* φομαι εις τινα ο τι.
Beffardo, χλευαστής, ου, ό; σκαπτικός, ή, όν.
Beffare, χλευάζω, *ful.* σω; τωθάζω *ful.* σομαι τινά; σκόπτω, *ful.* φομαι τινά ο τί.
Beffeggiare, μυκτηρίζω; κατα-μελιν τινός. τινί.
Beffeggiatore, V. **Beffardo**.
Belare, βληκόμαι.
Belato, βλήκημα, ατος, τό; βληκή, ης, ή.
Bellamente, καλώς; εύ.
Bellotta, πηλός, ου, ό; ήλις, υός, ή.
Belletto, έστριμνα, ατος, τό; rosso, φύκος, εος, τό; bianco, ψευμύδιον, ου, τό || **Artifizio per dare allo stile apparenza di bello**, άντισμα, ατος, τό; καλλώπισμα, ατος, τό.
Bellezza, κάλλος, εος, τό; εύμορφία, ας, ή; εύπρέπεια, ας; ή. **Bellezza del tempo**, εύ-δία, ας, ή.
Bellico, έμφαλός, ου, ό.
Bèlico, πολεμικός, ή, ου.
Bellicosamente, πολεμικώς.
Bellicoso, μάχιμος, η, ου.
Belligerante, πολεμιζών, εντα, ου.
Belligero, V. **Bellicoso**.

- Bellimbusto, καλλωπιστής, οὔ, ὁ; ἀβρυντής, οὔ, ὁ.
- Bellino, εὐειδής, ἑς; χαρίεις, ἑσσα, εν.
- Bello, *ad.* καλός, ἡ, ὄν (*compar.* καλλίων, *sup.* κάλλιστος) || *Detto di sentimenti,* εὐειδής, α, ου; εὐγενής, ἑς || *di nome, d'impresa,* καλός, ἡ, ὄν; λαμπρός, ἄ, ὄν; χρηστός, ἡ, ὄν || *di tempo,* εὐδιδος, ου || *di notti,* ὀξύς, εἷα, ὕ || *di ufficio, di professione,* εὐτιμής, ου; λυσιτελής, ἑς || *di occasione,* εὐκαιρός, ου || *di ciò che è molto esteso o abbondante,* μέγας, μεγάλη, μέγα; πολύς, πολλή, πολύ || *Spesso è ridondante e non si traduce:* Una bella volta, ποτέ (*enclit.*); Nel bel mezzo, κατά τὸ μέσον || Bello e. Bell'e seguito da un *partic. passato,* τελειώς || *Avere un bel,* seguito da un *inf. μάτην.* Tu hai un bel fare, ma . . . μάτην ποιεῖς . . . || *Far bello,* κοσμέω || *Farsi bello di una cosa,* γαυράω τι, ἐπί τι || *Scamparla bella,* μέγαν κίνδυνον δια-φεύγω (*irr.*) || *Alla bella prima,* εὐθὺς κατ' ἀρχῆς.
- Bello, *sost.* Bellezza, κάλλος, εὖς, τό || *Il bello in senso filosofico,* καλόν, οὔ, τό || *Opportunità, Comodità, καίριος, οὔ, ὁ* || *Il più bello, il punto migliore d'una cosa,* ἀκμή, ἡς, ἡ. Chi è nel più bello dell'età. ἀμύζων, οὖσα, τῆ ἡλικίᾳ || *Fare il bello* Pavoneggiarsi, καλλωπιζομαι.
- Bello, *adv.* καλῶς || *Bel bello,* ἡρέμα.
- Bellocchio, ὠραίος, α, ου.
- Bellone, Bellissimo, κάλλιστος, η, ου.
- Bellumore, ἀπειτός, α, ου; εὐτράπελος, ου. Fare il bellumore, χαριεντίζομαι.
- Beltà, V. Bellezza.
- Belva, Θηρίον, ου, τό; θήρ, ηρός, ὁ.
- Benaffetto, εὐλοσος-ουν, σον-ουν; εὐμενής, ἑς.
- Benallevato, εὐπαιδευτος, ου.
- Benamato, φίλτατος, η, ου.
- Benandata, mancia che si dà partendo, γέρας, γέρας, τό.
- Benarrivato, ἀπακτός, ἡ, ὄν. Dare il benarrivato, ἀσπάζομαι.
- Benaugurato, εὐτυχής, ἑς.
- Benavventurato, εὐδαίμων, ου.
- Benavventuroso, V. Benavventurato.
- Benchè, εἰ καὶ . . . *coll' ind.; o il partic. con* καὶ ο καίπερ.
- Benda, ἄμμα. ατος. τό; ταινία, ας, ἡ || *Benda del capo,* ἀνάδημα, ατος, τό.
- Bendare, ἐπι-θεῶ; περι-θεσμεύω. Bendare gli occhi, τοὺς ὀφθαλμοὺς περι-καλύπτω.
- Bendatura, ἐπίθεσις, εως, ἡ.
- Bene, *sost.* τὸ ἀγαθόν, οὔ; τὸ καλόν καὶ ἀγα-
- θόν || *Utilità, Vantaggio,* ὠφέλεια, ας, ἡ; συμφέρον, οντος, τό || *Prodotti della terra, τὰ ἐκ γῆς* || *Facoltà, Passessionì, Beni di fortuna, χρήμα, ατος, τό, per lo più al plur. κτήματα, ου, τά; ὑπάρχοντα, ου, τά; ὄντα, ου, τά; τὰ τῆς τύχης* || *Beni mobili, κινητά, ου, τά* || *Beni immobili o stabili, ἔγγραφα κτήματα, τά.* — *Condurre a bene una cosa, κατα-ορθῶν τε* || *Aver bene o Ben avere, ἀπολαύω ἡτυχίας* || *Far del bene ad uno, εὖ ποιῶ τινα* || *Voler bene ad uno, εὐνοῶ τι* || *Aversi per bene di una cosa, Pigliarla in buona parte, πρὸς ἀγαθὸν τε λαμβάνω (irr.)* || *Persona per bene, ἀνθρώπος χρηστός; καλὸς καὶ ἀγαθός.*
- Bene, *adv.* εὖ; καλῶς; ὀρθῶς || *Assai, Molto, μάλα; πάnu; σφόδρα* || *Agiatamente, Comodamente, πολυτελῶς* || *Prosperamente, εὐτυχῶς* || *Meritamente, ἀξίως* || *Opportunamente, εὐκαιρῶς.* — *Star bene, Convenire a. πρέπω τι.* *Star bene, detto di un vestito, ἀρμόζω.* *Star bene di salute, ἔχω καλῶς; εὖ πράττω.* *Star bene con alcuno, Averci buona relazione, φιλικῶς χράσομαι τι* || *Meritar bene d'alcuno, ἐργάζομαι τινα ἀγαθόν ο ἀγαθά.* — *Bene, modo d'approvazione, μέλιστα; πάnu* || *Bene, modo di concessione, εἰεν.* — *Talvolta è ridondante e non si traduce:* *Γ' vorrei bene, ἐβουλόμην ἄν.* *Bisogna bene, ἀνάγκη ἐστί.*
- Benedetto, εὐλογητός, ἡ, ὄν || *Vivamente desiderato, ἐπιθυμηθεῖς, εἷσα, εν.*
- Benedire, εὐλογέω. Dio ti benedica, εἰλεως εἶη σοι ὁ Θεός.
- Benedizione, εὐλόγησις, εως, ἡ; εὐλογία, ας, ἡ || *Grazia, Favore del cielo, ἡ τοῦ Θεοῦ ο Θεόθεν χάρις, ατος.*
- Benefattore, εὐεργέτης, ου, ὁ.
- Benefattrice, εὐεργέτις, ιδος, ἡ.
- Beneficente, εὐ-εργητικός, ἡ, ὄν; ὠφέλιμος, η, ου.
- Beneficare, εὐεργετῶ τινα; εὖ ποιῶ τινα.
- Beneficenza, εὐποιία, ας, ἡ; εὐεργεσία, ας, ἡ.
- Beneficio, V. Benefizio.
- Benefico, εὐεργητικός, ἡ, ὄν; ὠφέλιμος, η, ου; χρηστός, ἡ, ὄν.
- Benefizio, εὐεργεσία, ας, ἡ; εὐεργετήμα, ατος, τό; χάρις, ατος, ἡ. — *Ricevere un beneficio, εὐεργετῶμαι; ἀγαθὰ πάσχω (irr.)* ὑπὸ τινος *Accordare un beneficio, εὐεργετῶ; χαρίζομαι τι.* *Ricambiare un beneficio, ἀντεν-ποιῶ τὸν εὖ ποιήσαντα* || *Utilità, ὠφέλεια, ας, ἡ; χρηστόν, οὔ, τό* || *Be-*

nefizio, rendita ecclesiastica, κληρικὴ πρόσδοσις, ου, ἡ.
Benemerenza, εὐεργέτημα, ατος, τό; χρεία, ας, ἡ || **In benemerenza**, **Per ricompensa**, ἐξ ἀνταλλαγῆς.
Benemerito, εὐεργέτης, ου, ὁ.
Beneplacito, εὐδοκία, ας, ἡ; εὐδόκησις, εως, ἡ || **Volontà**, **Arbitrio**, γνώμη, ης, ἡ; ἐξουσία, ας, ἡ; θυμός, οὔ, ὁ. **A beneplacito di**, κατὰ θυμόν; ἐπ' ἐξουσίας.
Benessere, εὐπορία, ας, ἡ; εὐεστία, οὔς, ἡ; εὐεξία, ας, ἡ.
Benestante, εὐπορος; εὐχερήματος, ου.
Benestare, **Approvazione**, συναίνεσις, εως, ἡ; συγχώρησις, εως, ἡ. **Dare il benestare**, συν-τίθεμαι τινι.
Benevolenza, εὐνοια, ας, ἡ; εὐμένεια, ας, ἡ.
Aver benevolenza per alcuno, εὐ-νοεῶ τινι. **Con benevolenza**, εὐνοικῶς.
Benevolmente, εὐνοικῶς.
Benevolo, εὐνοος-ους, οου-ου; εὐνοικός, ἡ, ὅν.
Benfatto, εὐφυής, ἐς.
Benignamente, πρᾶως; φιλανθρωπῶς.
Benignità, πραότης, ητος, ἡ; φιλανθρωπία, ας, ἡ.
Benigno, πρᾶος, πραεῖα, πρᾶον; φιλάνθρωπος, ου || **detto di Mali**, εὐήθης, ἐς || **di Rimedi**, κοῦφος, η, ου.
Benino, εὐ; καλῶς.
Benissimo, ἀριστα.
Bennato, εὐγενής, ἐς.
Benservito (Dare il), ἀρ-ήμι (irr.) τινά.
Bensi, μέντοι γε; τοιγάρ; ἀλλά; δέ.
Benvenuto, V. Benarrivato.
Benvoluto, ἀγαπητός, ἡ, ὅν.
Beone, φιλοπότης, ου, ὁ. **Beona**, φιλοπότις, εδος, ἡ.
Bere e Bevere, πίνω (irr.). **Acqua da bere**, ποτὸν ὕδωρ, ατος, τό. **Vaso da bere**, ποτήριον, ου, τό. **Dar da bere**, ποτίζω τινά.
Bever molto, πολυποτέως; poco, ὀλιγοποτέως. **Bever vino**, οἰνοποτέως; acqua, ὕδροποτέως; latte, γαλακτοποτέως, e simili. || **Assorbire**, κατα-πίνω; ἀπο-βροφῶ. **Bere uova**, ὡὰ ροφέω || **Esser come bere un uovo**, πρόχειρον εἶναι || **Bere o Bersi una cosa**, ραδίως πιστεύω τι || **Darla a bere**, πείθω (irr.) τινά τι; φανακίζω τινά.
Be illo, βήρυλλος, ου, ὁ.
Berlina, στήλη, ης, ἡ. **Mettere alla berlina**, παραδειγματίζω.
Bernoccolo, οἶδημα, ατος, τό.
Berretta, πῖλος, ου, ὁ; κυνη, ης, ἡ. **Far di be tetta**, ἀσπάζομαι.
Berr lino, πελίδιον, ου, τό.

Berretto, πῖλος, ου, ὁ.
Berroviero, δορυφόρος, ου, ὁ.
Bersagliare, βάλω (irr.).
Bersagliere, ἀκροβολιστής, οὔ, ὁ.
Bersaglio, σκοπός, οὔ, ὁ.
Berta, σκόμμα, ατος, τό. **Dar la berta a uno**, σκώπτω τινά.
Berteggiamento, σαρκασμός, οὔ, ὁ; σκώψις, εως, ἡ.
Berteggiare, κατα-γελᾶω τινός; σκώπτω τινά ο εἰς τινά.
Bertesca, καταβρόχτης, ου, ὁ.
Bertovello, κυρτός, ου, ὁ. **Pesca col bertovello**, κυρτεῖα, ας, ἡ.
Bertuccia, πῖθηκος, ου, ὁ. **Dire il paternostro della bertuccia**, βλασφημίας λέγω (irr.).
Bertuccione, πιθήκιον, ου, τό.
Bessaggine, ἀνοια, ας, ἡ.
Bestemmia, βλασφημία, ας, ἡ.
Bestemmiare, βλασφημέω.
Bestemmiatore, βλάσφημος, ου, ὁ.
Bestia, θηρίον, ου, τό. **Bestia da soma**, da tiro, ὑποζύγιον, ου, τό. **Bestia feroce**, θήρ, ηρός, ὁ || **detto di Uomo stolido**, ignorante, ἡλίθιος, α, ου; ἀμαθής, ἐς || **Essere**, andare, montare in bestia, ἔξω φέρομαι (irr.) ὑπ' ὄργης.
Bestiale, θηριώδης, ἐς. **Figur.** ἀγριος, α, ου; ἀπηνής, ἐς || **Grande**, enorme, ὑπερμεγέθης, ἐς.
Bestialità, θηριότης, ητος, ἡ. **Figur.** ἀπηνεια, ας, ἡ. **Dire delle bestialità**, παυτελῶς ἀεικῆ λέγω (irr.).
Bestialmente, θηριωδῶς.
Bestiame, θρέμμα, ατος, τό; βοτόν, οὔ, τό; βοσκήματα, των, τά. **Bestiame grosso**, βουκόλια, αυ, τά; minuto, μῆλα, αυ, τά; πρόβατα, αυ, τά.
Bestiolina e
Bestiola o Bestiuola, θηρίδιον, ου, τό; ζώδιον, ου, τό; ζωάριον, ου, τό.
Bestione, μέγα θήριον. **Fig. d' Uomo rozzo**, intrattabile, ἀπηνής, ἐς; ὤμος, ἡ, ὄν.
Bettola, καπηλείον, ου, τό.
Bettolante, καπηλοδύτης, ου, ὁ.
Bettoliere, κἀπηλος, ου, ὁ.
Beltonica, κίστρον, ου, τό.
Betulla, σημύδα, ης, η.
Bevanda, ποτόν, οὔ, τό; πόμα, ατος, τό. **Piccola bevanda**, πομάτιον, ου, τό. **La bevanda degli Dei**, νέκταρ, αρος, τό. **Bevanda amorosa**, φίλτρον, ου, τό.
Beveraggio, ποτόν, οὔ, τό; πόμα, ατος, τό || **Mancia**, ἐπιφορά, ας, ἡ.

Bevere, V. Bere.
Beverone, V. Beveraggio.
Bevibile, ποτός, ή, όν; πότιμος, ου. Non bevibile, άποτος, ου.
Bevone, V. Beone.
Bevuta, ποτής, ήτος, ή; πόσις, εως, ή.
Bezzicare, κόπτω (irr.); παίω || Molestare, άνιάω.
Biacca, ψιμμύθιον, ου, τό. Dar la biacca, ψιμμυθίω
Biada, che si dà in cibo alle bestie, βρόμος, ου, ό. Dar la biada al cavallo, τόν έππον σιτίζω || Al plur. Biade, tutte le granaglie, αίτες, ου, ό.
Biadaiole, σιτοπάλης, ου, ό.
Biadare, σιτίζω.
Biancastro, ύπόλευκος, ου.
Biancheggiante, λευκοφής, ές.
Biancheggiare, λευκαίνωμαι; λευκαυθίζω || detto dei capelli, πολίσσομαι.
Biancheria, έθώνη, ης, ή.
Bianchetto, ad. ύπόλευκος, ου || Sost. ψιμμύθιον, ου, τό.
Bianchezza, λευκότης, ητος, ή; λευκόν, ου, τό.
Bianchiccio, ύπόλευκος, ου.
Bianchimento, λεύκανσις, εως, ή.
Bianchire, λευκαίνω; λευκώω.
Bianco, sost. λευκός, ου, τό; λευκότης, ητος, ή || Bianco, quella materia che s'adopra ad imbiancar le mura, κονίαμα, ατος, τό || Bianco dell'occhio, κυκλώπιον, ου, τό || Bianco dell'uovo, λεύκωμα, ατος, τό || Vestir di bianco, λευκοφορέω || Mettere il nero sul bianco, γράφω || Dar il bianco, λευκαίνω; άρναίζω. || Di punto in bianco, αύτίκα; έξαίρτης.
Bianco, ad. λευκός, ή, όν; άργήεις, εσσυ, εν || parlando di capelli, λευκός, ο πολίς, ά, όν. — Esser bianco, άργαίνω; λευκάζω. Di color bianco, λευκόχρους, ουν. Caval bianco, λευκοκράμβη, ης, ή. Viola bianca, λευκότιον, ου, τό. Con bianche braccia, λευκώλενος, ου; e così si compongono molte parole.
Biancospino, λευκάκανθα, ης, ή.
Biancovestito, λευκόστολος, ου.
Biancuccio, ύπόλευκος, ου.
Biancume, λεύκωμα, ατος, τό.
Biasciare, μασσάσμαι.
Biasciare, V. il prec.
Basimare, ψέγω; έπιτιμάω; μέμφομαι; alcuno di qualche cosa, τινί τι, τινί ότι.
Biasimato, μεμπτός, ή, όν; κατάμεμπτος, ου. Non biasimato, άμεμπτος, ου; άσφογος, ου.

Biasimatore, ψέκτης, ου, ό; ψέγων, ουτος, ό; έπιτιμητής, ου, ό.
Biasimatrice, ψέγουσα, ης, ή.
Biasimevole, μεμπτός, ή, όν; έπιμεμφής, ές; έπίσφογος, ου.
Biasimevolmente, αίσχροώς.
Biasimo, μέμψις, εως, ή; ψόγος, ου, ό; έπιτίμημα, ατος, τό.
Bilbia, βιβλία, ου, τό.
Bibita, πόμα, ατος, τό; πόσις, εως, ή.
Biblico, βιβλικός, ή, όν.
Bibliofilo, φιλόβιβλος, ου.
Bibliografia, βιβλιογραφία, ας, ή.
Bibliografo, βιβλιογράφος, ου, ό.
Bibliomane, βιβλιομάνης, ες.
Bibliomania, βιβλιομανία, ας, ή.
Biblioteca, βιβλιοθήκη, ης, ή.
Bibliotecario, ό επί τών βιβλίων; βιβλιογράφος, ακος, ό. Esser bibliotecario, βιβλιοφυλάκω.
Bica, άμάλλον (gen. pl. ή άμαλλα) σαρός, ου, ό || Muccino di checchessia, σαρός, ου, ό; Σαρρός, ου, ό.
Bicchierajo, ύκλουργός, ου, ό.
Bicchiere, κύαθος, ου, ό; κύπελον, ου, τό; σκύφος, ου, τό; κύλιξ, ακος, ή || Amico del bicchiere, σίνεραστής, ου, ό || Affogare in un bicchier d'acqua, ράστα ταράττομαι.
Bicchieretto
Bicchierino, κυάθιον, ου, τό; σκυρίδιον, ου, τό.
Bicchierone, μέγας κύαθος, ό.
Bicipite, δικέφαλος, ου; δικρανον, ου, τό.
Bicocca, Torretta in cima della casa, specola, σκοπή, ης, ή || Cittadella, πολίχμιον, ου, τό || Casuccia, οικίδιον, ου, τό.
Bicolore, δίχρωμος, ου.
Bicorne e bicornuto, δικερως, ου, gen. ωτος.
Bidello, ύπρητής, ου, ό.
Bidente, δικελλα, ης, ή.
Bieccamente, πλαγιώς; λοξά; ύπόθρα. Guardar bieccamente, ύπόθρα βλέπω ο όρσώ (irr.).
Bieco, λοξός, ή, όν; πλάμιος, α, ου || detto di Azione, κωκός, ή, όν; αίσχροός, ά, όν.
Biennale, διετής, ές.
Biennio, διετία, ας, ή; διετηρίς, ίδος, ή.
Bietola, τεύτλον, ου, τό.
Bietolone, Sciocco, άβέλτερος, ου.
Bietta, σφή, ηνός, ή; γόμπος, ου, ό.
Biettolina, σφημάριον, ου, τό.
Bifolco, βουκόλος, ου, ό; βοηλάτης, ου, ό.
Biforcamento, διφυία, ας, ή.
Biforcarsi, είς δύο χωρίζομαι.
Biforcato, διφυής, ές.
Biforcazione, διαχωρισμός, ου, ό.

Bifronte, διμέτωπος, ου; ἀμφιπρόσωπος, ου.
Biga, ζεύγος, εος, τό.
Bigamia, διγαμία, ας, ή.
Bigamo, δίγαμος, ου.
Bigatto, βόμβυξ, υκος, ό.
Bigerogolo, υποπόλιος, ου; υπόρειος, ου.
Bighellonare, περι-άγω (irr.) έμαυτόν εν τώ σχολάζειν.
Bighellone, σχολαστής, ου, ό; περιαγορευτής, ου, ό.
Bigio, τερρός, ά, ου; τέφρινος, η, ου; σπόδιος, α, ου; φαίος, ά, ου.
Bigliettino, γραμματίδιον, ου, τό.
Biglietto, γραμματίου, ου, τό; σχεδάριον, ου, τό || **Biglietto di credito**, χειρόγραφου, ου, τό.
Bigoncia, χοεύς, έως, ό || **Cattedra, Pulpito**, καθέδρα, ας, ή; βήμα, ατος, τό || **A bigoncie, in gran quantità**, άδην.
Bigoncina, βικίον, ου, τό.
Bigonciuolo, βικίον, ου, τό.
Bigotteria, δεισιδαιμονία, ας, ή.
Bigotto, δεισιδαίμων, ου.
Bilancia, ξύγιον, ου, τό; τρυάνη, ης, ή; σταθμός, ου, ό. **Piatto della bilancia**, πλάστιγξ, εγος, ή; τάλαντον, ου, τό. **Ciò che dà il tracollo alla bilancia**, ροπή, ης, ή. **Metter sulla bilancia**, ζυρωστατέω; άντακρίνω. **Stare in bilancia**, essere incerto, ταλαντεύομαι; ουκ έχω (irr.) τί ποιέιν.
Bilanciamento, άντιστήκασις, εως, ή; ισόρροπία, ας, ή; έξίτασις, εως, ή.
Bilanciare, ταλαντεύω || **Pareggiare**, έξισώω. — **Bilanciarsi**, ταλαντεύομαι; είμι ισόρροπος, ου.
Bilanciere, per tenersi in equilibrio, άλλτήρ, ηρος, ό.
Bilancio, παραβολή, ης, ή; είκασία, ας, ή.
Bile, χολή, ης, ή; χόλος, ου, ό || **Collera**, άργή, ης, ή. **Muover la bile a uno**, χολάειν. **Vomitar bile**, χολημετέω.
Bilenco, ραιβός, ή, όν.
Biliare, χοληδόχος, ου.
Bilicare, σταθμαίζω; σηνύω.
Bilico, ισόρροπον, ου, τό; ισόρροπία, ας, ή. **Stare in bilico**, ισόρροπέω; εν ξυρού άκμής είμι.
Bilingue, διγλωττος, ου || **Di persona che parla in due modi**, δίλογος, ου.
Bilioso, χολώδης, ες || **Collerico**, άργίλος, ης, ου.
Bilustre, δεκέτης, ου, ό.
Bimba, κοράσιον, ου, τό.
Bimbo, παιδάριον, ου, τό; παιδόσκος, ου, ό.
Bimembre, δίκαλος, ου.

Bimestrale, δίμηνος, ου; διμηναίος, α, ου.
Bimestre, δίμηνου, ου, τό.
Binario, διπλός, όη, ου.
Bindolata, e
Bindoleria, έδός, ου, ό.
Bindolo, raggratore, άπατεών, άνος, ό.
Bioceolo, κροκίς, έδος, ή; κροκός, υδος, ή.
Biografia, βίος, ου, ό.
Biografo, τόν βιον ο τούς βίους συγγράψας, αυτος, ό.
Biondeggiare, υπόξκνθος, ου.
Biondeggiare, ξανθίζω ο ξανθίζομαι.
Biondezza, ξανθότης, ητος, ή; ξανθόν, ου, τό.
Biondiccio e
Biondino, υπόξκνθος, ου.
Biondo, ξανθός, ή, όν. **Chi ha i capelli biondi**, ξανθόθριξ, ιχος, ό, ή; ξανθόνομος, ου. **Biondo e ricciuto**, ξανθόουλος, ου, ό.
Bipartire, διχοτομέω.
Bipartito, διχότομος, ου.
Bipede, δίπους, οδος, ό, ή.
Bipenne, πέλικος, εως, ή; άξινη, ης, ή.
Birba, κακοῦργος, ου, ό, ή; πανούργος, ου, ό, ή.
Birbante, κακοῦργος, ου, ό, ή; πνευῦργος, ου, ό, ή.
Birbanteggiare, κακουργείω; πανουργείω.
Birbanteria, πανουργία, ας, ή.
Bircio, μύσιψ, ωπος, ό, ή.
Bireme, δίρηρης, εος-ους, ή.
Birra, ζύθος, ου, ό.
Birro, δορυφόρος, ου, ό; θημέσιος, ου, ό.
Bisaccia, πήρα, ας, ή.
Bisava e Bisavola, V. **Bisnonna**.
Bisavo e Bisavolo, V. **Bisnonno**.
Bisbetico, δύσκολος, ου; χαλεπός, ή, όν.
Bisbigliamento, ψιθύρισμα, ατος, τό.
Bisbigliare, ψιθυρίζω.
Bisbigliatore, ψιθυριστής, ου, ό.
Bisbiglio, ψιθυρισμός, ου, ό.
Bisca, κυβείον, ου, τό; σικραφεϊον, ου, τό.
Biscazzare, κυβείω; χρήματα κατ-αναλίσκω (irr.).
Biscazzare, κυβευτής, ου, ό.
Bischetto, τραπέζιον, ου, τό.
Biscia, έρις, εως, ή.
Biscottare, έπτάω.
Biscottino, πεμμάτιον, ου, τό.
Biscotto, διπυρος άτος, ου, ό; διπυρίτης, ου, ό || **Figur. Imbarcarsi senza biscotto**, άνευ έύλου βαδείω.
Bisdosso (A), άνευ έριππίου; επί γυμνού του έππου.
Bisestile, έμβολιμαίος, α, ου.

Bisillabo, δισύλλαβος, ου.
Bislungo, επιμήκης, ες; προμήκης, ες.
Bisnipote, ὁ, ἡ ἐξ ἀδελφιδού ἢ ἀδελφιδῆς.
Bissonna, προμάμμη, ης, ἡ.
Bissonno, πρόπαππος, ου, ὁ.
Bisognare, *impers. fut.* δεήσει; χρῆ, *imperf.* ἐχρήν, *fut.* χρήσει; ἀνάγκη ὁ ἀναγκιῶν ἐστὶ: *coll' inf.*, ὁ *coll' acc. e l' inf.* Spesso anche si rende con gli *adiett. verbali*. **Bisogna** partire, ἀπιτεῖν ἐστίν. **Bisogna** dominare le proprie passioni, κρατητέον ἐστὶ τῶν ἐπιθυμιῶν.
Bisognevole, ἀναγκιῶς, α, ου; ἐπιτηδέιος, α, ου.
Bisogno, χρῆσις, ας, ἡ; ἔνδειξις, ας; ἡ; ἀπορία, ας, ἡ. — **A un bisogno**, a un bel bisogno, εἰ ἀνάγκη ὁ χρεῖων ἐστὶ; ἦν τι δεῖ. **Che bisogno v'è di parlare?** τί δεῖ λέγειν; ἰ **Il bisogno** si conoscono gli amici, ἐν τῷ δευσις φαίνονται οἱ φίλοι. **I bisogni** naturali, τὰ ἀναγκιῶν. **I bisogni della vita**, τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτηδέια. **P.ù del bisogno** πλῆον τοῦ δεόντος.
Bisognosamente, ἀνάγκως.
Bisognoso, ἐνδείξις, ἐ; ἀπορος, ου. *Sost.* πένις, ητος, ὁ.
Bisonte, βίσων, ανος, ὁ.
Bisso, βύσστος, ου. ἡ. **Di bisso**, βύστινος, η, ου.
Bisticciamento, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ.
Bisticciare, ἀμφισβητεῖν περι τινοῦ; ἐναντιόσμαι τι.
Bisticcio, παρονομασία, ας, ἡ.
Bistondo, ὑποστρόγγυλος, ου.
Bistorto, στρεβλός, ἡ, ὅν.
Bistrattare, κακῶς ἔχω (*irr.*); λοιδορέω.
Bisturi, σμιλίον, ου, τό; σχαστήριον, ου, τό.
Bisunto, ἐγχερισμένος, η, ου.
Bitorzolo, ὄγκος, ου, ὁ; ἐξάνθημα, ατος, τό.
Bitorzuluto, ὀγκώδης, ες.
Bitume, ἀσφαλτος, ου, ὁ.
Bituminoso, ἀσφαλτώδης, ες.
Bivio, σχιζτή ὁδός, οὔ, ἡ.
Bizza, ὀργή, ἡς, ἡ.
Bizzarramente, παραδόξως.
Bizzarrìa, παράδοξον, ου, τό; ἀτοπον, ου, τό; ἀλλόκοτον, ου, τό.
Bizzarro, παράδοξος, ου; ἀτοπος, ου; ἀλλόκοτος, ου.
Bizzate (A), ἀφθόνως.
Blandimento, ἡπίως; μελικίως.
Blandimento, ἀρεσκεία, ας, ἡ; κολακεία, ας, ἡ; θωπεΐα, ας, ἡ.
Blandire, θωπεύω; κολακεύω; σαίνω.
Blandizie, V. Blandimento.

Blando, Δολεε, Carezzevole, ἡδύς, εἶα, ὄ; ἄριστος, η, ου; θωπευτικός, ἡ, ὅν || **Mite**, **Temperato**, πρῶτος, εἶα, ου; ἡπιος, α, ου; μέτριος, α, ου.
Bleso, τραυτός, ἡ, ὄν; ψελλός, ἡ, ὄν.
Bloccare, πολιορκεῖν; περι-τειχίζω; κατακλείω.
Blocco, πολιορκία, ας, ἡ; κατάκλεισις, εως, ἡ.
Blocco di marmo ὁ **di pietra**, πέτρα, ας, ἡ. — **In blocco**, εἰθὲ πῦθ cose prese insieme, in tutto, συλλήβδην.
Boato, μύκημα, ατος, τό; μυκηθμός, οὔ, ὁ.
Bocca, στόμα, ατος, τό || *per il Sentimento del gusto*, γεῦσις, εως, ἡ || *per Persona (in plur.)* κεφαλὴ, ἡς, ἡ || **Bocca inutile**, (*di chi in una città assediata non prende parte alla difesa*) ἀπόλιμος, ου, ὁ, ἡ || *detto di un fiume*, la Foce, στόμα, ατος, τό; εἰσβολή, ἡς, ἡ. — **A bocca** (*coi verbi Dire, Conferire o simili*), ἐναντίον; ἀπὸ στόματος; παρών, οὔσα, ὄν; αὐτός, ἡ, ὁ. **A bocca** (*col verbo Empire*) ὑπὲρ χειλῶς. **Stare a sentire** a bocca aperta, ἀκὴν γίγνεται σιωπῆ. **Stare a guardare** a bocca aperta, ἐγ-χάσκω (*irr.*) τινὶ ὁ πρὸς τινα. **Dire, Parlare** a mezza bocca, εἰθὲ timidamente, φοβερῶς λέγω. **A bocca di barile**, ἀφθόνως καὶ ὀρηθρόν. **A una bocca**, Concordemente, μία γνώμη. **Andar per la bocca di tutti**, ὑπὸ πάντων θυλιόμαι; πᾶσι διὰ στόματός εἰμι. **Chiuder la bocca ad uno**, ἐπιστομιζῶ τινά; παύω τινά λέγοντα. **Metter bocca in una cosa**, περὶ τινας δια-λέγομαι. **Mettere in bocca d' uno una cosa**, suggerirgliela, ὑπο-βάλλω (*irr.*) τινὶ τι. **Far venir l'acquolina in bocca**, ὄρεξιον κινεῖν. **In bocca chiusa non c'entrau mosche**, ὁ αἰτῶν ἔξει.
Boccaccia, αἰσχρὸν στόμα, ατος, τό. **Far boccaccia**, μυαῶ.
Boccale, βαυκάλιον, ου, τό || **Vaso qualunque**, ἀγγεῖον, ου, τό.
Boccaletto e Boccalino, μικρὸν βαυκάλιον, ου, τό.
Boccalone, μέγα βαυκάλιον, ου, τό.
Boccala, ψάμμα, ατος. **Boccala d'aria**, ἐκπνευσίς, εως, ἡ.
Bocchetta, μικρὰ (ἄς) φιάλη (ἡς) ἡ.
Boccheggiameto, ἄσθημα, ατος, τό.
Boccheggiare, πνευστίαω.
Bocchetta, V. Bocchina.
Bocchina, στόμιον, ου, τό; στομάτιον, ου, τό.
Boccia dei fiori, κάλυξ, υκος, ὁ. **Metter**

- boccie, βλαστάνω (*irr.*) || Vaso da te-
nervi liquidi, φιάλη, ης, ή.
- Boccione**, μεγάλη φιάλη, ης, ή.
- Boccinolo, dei fiori**, κάλυξ, υκος, ό || Quello
spazio di una canna che è tra l'un nodo
e l'altro, μεσογόνιον, ου, τό; κάλαμος,
ου, ό.
- Bocconcello e**
- Bocconcino**, ψωμίον, ου, τό. **A bocconcini**,
αυυ., κατά λεπτά μέρη; εις λεπτοτατα.
- Boccone**, *sost.* ψωμός, ου, ό. **Buon boccone**,
Boccon ghiotto, λίχνευμα, ατος, τό ||
Cibo con cui s'allettano i pesci, δέλεαρ
ατος, τό. *Onde* Dare ad uno il boccone,
δέλεάζω τινά. Pigliare il boccone, δέλεάζομαι.
- Boccone e Bocconi**, αυυ., πρηνιδόν; πρη-
νής, ές. **Cader bocconi**, πρηνίζομαι.
- Bocciare**, δια-βόαω.
- Boffice**, μαλακός, ή, όν; άπαλός, ή, όν.
- Bofonchiare**, μύζω, *ful.* ύζω. *sot.* έμισα.
- Boia**, δήμιος, ου, ό; δημόκοινος, ου, ό.
- Bolgia**, πήρυ, ας, ή.
- Bolide**, βολίς, ιδος, ή.
- Bolla**, ριγνίσιασμα della pelle., φλυκτίς,
ιδος, ή; φλυκταινω, ης, ή; πομφός, ου, ό.
Pieno di bolle, πεμφυγώδης, ες || **Bolla**
d'acqua, πομφόλυξ, υγος, ή; φυσαλίς,
ιδος, ή || **Bolla papale**, του Πάπα δίπλω-
μα, ατος, τό.
- Bollare**, σφραγίδα επι-βάλλω (*irr.*) τινί;
έπι-σφραγίζω τι.
- Bollato**, σφραγιστός, ή, όν.
- Bollente**, ζέων, ουσα, ου.
- Bollicella e**
- Bollicina**, φλυζάκιον, ου, τό; φλυκταινιδιον,
ου, τό.
- Bollire**, ζέω, *ful.* έτω; άνα-ζέω. **Cessar di**
bollire, άπο-ζέω. **Far bollire**, άνα-βράζω,
ful. άσω || **Gorgogliare**, βορβορύζω; ψω-
φέω.
- Bollito**, ζεστός, ή, όν.
- Bollitura**, ζέσις, εως, ή.
- Bollo**, σφραγίς, ιδος, ή.
- Bollore**, άνάξεις, εως, ή; βράσμα, ατος,
τό; άναβρασμός, ου, ό || **Caido eccessivo**
dell'aria, θάλλπος, εως, τό || *fig.* **Eccitamento**,
infiammamento, παραφυσμός, ου,
ό; άνάφλεξις, εως, ή.
- Bollosa**, πεμφυγώδης, ες.
- Bolsaggine**, άσθμα, ατος, τό; δύσπνοια,
ας, ή.
- Bolso**, άσθματικός, ή, όν; δύσπνοιός, ή, όν.
- Bomba**, σφαιραπυροβόλος, ου, ή || **Millante-
ria**, fondonia, κομπασμός, ου, ό; ψεύθος,
- εως, τό || **Meta**, *in un giuoco di ragazz-
zi*, τέρμα, ατος, τό. *Onde il modo fig.*
Stare a bomba, έμ-μένω (*irr.*) τοίς γυν-
σδεΐσιν.
- Bombarda**, καταπέλτης, ου, ό.
- Bombardare**, μηχαναίς καθ-αιρέω (*irr.*) τά
τειχη.
- Bombola**, βομβύλη, ης, ή.
- Bombone**, άλαζών, όνος, ό.
- Bonaccia**, μαλακία, ας, ή; γαλήνη, ης, ή.
- Bonariamente**, πράως; ευήθως.
- Bonarietà**, ευήθεια, ας, ή; άφέλεια, ας, ή.
- Bonario**, ευήθης, ες; άπλοικός, ή, όν.
- Bonificare**, βελτιώνω; εις, ή.
- Bonificare**, βελτιώνω; δι-ορδώνω.
- Bonificazione**, **V. Bonificamento.**
- Bontà**, αγαθότης, ητος, ή; χρηστότης, ητος,
ή || **Benevolenza**, Mitezza d'animo, ευ-
νοια, ας, ή; πραότης, ητος, ή; φιλοφρο-
σύνη, ης, ή.
- Boote**, βουώτης, ου, ό.
- Borbogliamento**, ψόφος, ου, ό; βορβορυ-
μός, ου, ό.
- Borbogliare**, ψοφέω; βορβορύζω.
- Borbottamento**, **V. Borbottio.**
- Borbottare**, μεμφιμοιρέω; γογγύζω; τουθο-
ρύζω || *detto degli intestini*, **V. Borbo-
gliare.**
- Borbottino**, λίχνευμα, ατος, τό.
- Borbottio**, μεμφιμοιρία, ας, ή; γογγυσμός,
ου, ό || *detto degl' intestini*, **V. Borbo-
gliamento.**
- Borbottone e Borbottona**, μεμφιμοιρος, ου
φιλαίτιος, ου; γογγυστής, ου, ό, ή.
- Borchia**, μεταλλικόν άσπίδιον, ου, τό.
- Bordaglia**, όχλος, ου, ό.
- Bordare**, Percuotere, τύπτω; παύω || **Scia-
guattare**, Mescolare, κυκάζω, *ful.* ήτω.
- Bordata (Prendere una)** πλαγιάζω προς
τους άντιους άνέμους.
- Bordatino**, ράβδωτή όβόνη, ης, ή.
- Bordeggiare**, **V. Bordata.**
- Bordellare**, πορνέω.
- Bordelliere**, πόρνος, ου, ό.
- Bordello**, πορνείον, ου, τό || **Chiasso**, Fra-
stuono, θόρυβος, ου, ό.
- Bordo**, della nave, τοίχος, ου, ό; κράσπε-
δον, ου, τό. **Vascello di alto bordo**, με-
γάλη ναύς, νεώς, ή. **Andare a bordo**, εις
έπι-βαίνω (*irr.*). **Prendere a bordo**, εις
ναύν άνα-λαμβάνω (*irr.*). **Girar di bordo**,
την ναύν περι-άγω (*irr.*) ο έπι-στρέφω.
- Bordone**, βακτηρία, ας, ή; σκίπων, ωνος, ό.
- Borea**, βορέας, ου, ό.
- Boreale**, βόρειος, α, αν.

Borgata, κώμη, ης, ἡ.
Borgatella, κωμίδιον, ου, τό.
Borghese, κωμητής, ου, ὁ; κωμητής, ιδος, ἡ; δημότης, ου, ὁ.
Borghesia, πολίται, ἄν, οἱ; δημοτικόν, οὔ, τό.
Borghetto, κώμιον, ου, τό.
Borghigiano, V. **Borghese**.
Borgo, κώμη, ης, ἡ.
Boria, ὑπερηφανία, ας, ἡ; ὑπεροψία, ας, ἡ.
Boriarsi, μέγα φρονέω ἐπὶ τινι.
Boriosamente, ὑπερηφάνως.
Boriosio, ἐπερήφανος, ον; ὑπεροπτικός, ἡ, ὄν; μεγαλόφρων, ον.
Borra, γνάφαλον, ου, τό || *fig.* Qualunque cosa di poco pregio, ἀχρεῖον, ου, τό.
Borrana, βούγλωσσον, ου, τό.
Borra, φάραγξ, αγγος, ἡ; χερᾶδρα, ας, ἡ.
Borsa, βαλάντιον, ου, τό || *fig.* Danaro, Facoltà, χρήματα, ον, τά. — Di mia borsa, τοῖς ἑμαυτοῦ χρήμασι. Aver buona borsa, πλούσιός εἰμι. Tener la borsa stretta, φιλαργυρέω; φείσομαι || Sacchetta per porvi le polizze delle persone che devono a sorte conseguire un ufficio, un beneficio ecc. ὑδρία, ας, ἡ || **Borsa di commercio**, ἀγορά, ἄς, ἡ.
Borsaiuolo, βαλκαντιστόμος, ου, ὁ. **Essere borsaiuolo**, βαλκαντιστομέω.
Borsellino, **Borsetta**, **Borsino**, βαλκαντίδιον, ου, τό.
Borzacchino, πέδιλον, ου, τό; ἐμβός, ἄδος, ἡ.
Boscaglia, ὄλημα, ατος, τό; ὄρυμός, οὔ, ὁ.
Borsaiuolo, ὄλοτόμος, ου, ὁ; ὄλωρός, οὔ, ὁ.
Boschereccio, ὄλαϊος, α, ον.
Boschetto, νέμος, εος, τό; λόχημη, ης, ἡ.
Boschivo, ὄλωδης, ες.
Bosco, ὄλη, ης, ἡ; ἄλλος, εος, τό; ὄρυμός, οὔ, ὁ. — Uomo da bosco e da riviera, πολύτροπος, ου, ὁ.
Boscoso, ὄλωδης, ες; λάσιος, α, ον.
Bosso, πύξος, ου, ἡ.
Bossolo, πύξος, ου, ἡ. Di bossolo, πύξινος, η, ον || Vasetto nel quale i ciechi raccolgono l'elemosina, πυξίς, ιδος, ἡ || Il bossolo in cui si raccolgono i voti, καδίσκος, ου, ὁ.
Botanica, βοτανική, ἡς, ἡ.
Botanico, βοτανικός, ἡ, ὄν. *Sost.* βοτανικός οὔ, ὁ.
Botolo, κυνίδιον, ου, τό.
Botta, *rettile*, πρῦνος, ου, ὁ || **Botta**, colpo, βολή, ἡς, ἡ; πληγή, ἡς, ἡ.
Bottaiolo, πιθοποιός, οὔ, ὁ.
Botte, πίθος, ου, ὁ.
Bottega, stanza dove i mercanti vendo-

no, πωλητήριον, ου, τό; καπηλεῖον, ου, τό.
Tener bottega, καπηλεύω. **Bottega di libraio**, βιβλιοπωλεῖον, ου, τό; di macellaio, κρεωπόλιον, ου, τό; di spadaio, μαχαίροπώλιον ecc. || **Bottega, dove gli artefici lavorano**, ἐργαστήριον, ου, τό; δημιουργεῖον, ου, τό || *fig.* **Guadagno**, κέρδος, εος, τό.
Bottegaia, καπηλῆς, ιδος, ἡ.
Bottegaio, κάπηλος, ου, ὁ || **Avventore**, ὠνητής, οὔ, ὁ.
Botticella e **Botticina**, πιθάριον, ου, τό; πιθάκιον, ου, τό.
Bottiglia, λάγηνος, ου, ὁ. **Piccola bottiglia**, λαγήμιον, ου, τό.
Bottigliere, τοῦ οἴνου διάκονος, ου, ὁ.
Bottiglieria, τοῦ οἴνου ταμεῖον, ου, τό.
Bottino, λεία, ας, ἡ; λάφυρον, ου, τό.
Botto, πληγή, ης, ἡ || **Botto botto**, ἐκάστοτε || **Di botto**, ἐξαίφνης; ἄφνω; αὐτίκα || **In un botto**, **Tutti in un botto**, ὁμοῦ; ἐν τῷ αὐτῷ.
Bottone, ὄμφαλός (οὔ, ὁ) στέγγων τὴν ἐσθῆτα; ὄμφαλός σφιγκτήρ (ἤσρος); πόρπη, ης, ἡ || **La boccia d'alcuni fiori**, κάλυξ, υκος, ὁ || **Bottone di fuoco**, καυτήριον, ου, τό || *fig.* **Motto pungente**, σκῶμμα, ατος, τό
Bove, V. **Bue**.
Bovile, βουστάσιον, ου, τό; βούσταθμον, ου, τό; βοαύλιον, ου, τό.
Bovino, βόειος, α, ον; βοεικός, ἡ, ὄν. **Carna bovina**; βόειον, ου, τό. Chi ha gli occhi bovini, εἰσὲ grossi e sporgenti, βωώπτης, ου, ὁ; βοώπις, ιδος, ἡ.
Bozza, **Pietra lavorata alla rustica**, ἀκατέργαστος λίθος, ου, ὁ || **Abbozzo d'un'opera d'arte, d'una scrittura**, ὑποτύπωσις, εως, ἡ; ὑπογραφή, ἡς, ἡ || **Bozza di stampa**, τυπογράφον δεῖγμα, ατος, τό.
Bozzacchio e **Bozzacchione**, κοκκύμηλον ὑπηνέμιον, ου, τό.
Bozzetto, ἡπογραφή, ἡς, ἡ; σκιαγράφημα, ατος, τό.
Bozzima, ἀπόξεμα, ατος, τό.
Bozzolo, βομβυκινον θυλάκιον, ου, τό.
Braca, *sempre al plur.* ἀναξυρίδες, ἄν, αἱ; βράκται, ἄν, αἱ; σκελῆαι, ἄν, αἱ. — *Fig.* **Calar le brache**, **Cedere**, εἶκω. **Cascar le brache**, **Perdersi d'animo**, ἀθυμέω.
Bracato (**Grasso**), λιπαρότατος, η, ον.
Braccare, ἐχνεύω; κατεχνηλατέω || *fig.* **Cercare avidamente**, ζητέω τι.
Bracciale, περιβραχιόνιον, ου, τό.
Braccialeto, ψέλιον, ου, τό.
Bracciata, ἀγκάλις, ιδος, ἡ.

Bracciatella, *δισμῖς, ἰδός, ἦ.*

Bracciere, *ὁ ἀπὸ τῶν βραχιόνων.*

Braccio, *βραχιῶν, οὐσός, ὁ; ὠλένη, ἡς, ἦ; πῆχυς, εως, ὁ || fig. Forza, Sostegno, χεῖρ, ῥός, ἦ; κράτος, εως, τό; ἀμυντήριον. ου, τό. Facoltà, ἐξουσία, ας, ἦ || Braccio di mare, πορθμός, οὐ, ὁ; di terra, ἰσθμός, οὐ, ὁ; d' un fiume, κέρας, εως, τό. — A braccia, nelle braccia, ἐν ἀγκάλαις || A braccia, per forza di braccia, τῶν χειρῶν ἔργῳ || A braccia, all' improvviso, αὐτοσχεδίως || Tra le braccia, ἀγκάς || Ricevere a braccia aperte, ἀτμένως δεχόμεαι || Fare alle braccia, παλαιῶ || Prendere in braccio, ἐν-αγκαλίζομαι || Aver sulle braccia, ὑπο-μένω (irr.) τι; ἀσχολέομαι ἔκ τινος || Campar sulle braccia, τὸν βίον ποιέομαι || Cascar a uno le braccia, τὸν θυμὸν ἀπο-βάλλω (irr.); ἀθυμέω || Dar di braccio, βρηθῆω.*

Bracciuolo, *στήριγμα, ατος, τό.*

Bracco, *ρίνηλάτης, ου, ὁ; ἰχθυετικός κύων, κυνός, ὁ.*

Brace, *ἀνδρική, ἄς, ἦ.*

Brachiere, *περιζώμα, ατος, τό.*

Brachilogia, *βραχυλογία, ας, ἦ.*

Braciatolo, *ἀνδρακτής, ἔως, ὁ.*

Braciere, *ἔσχαρίς, ἰδός, ἦ; πύραυλον, ου, τό.*

Braciuolo, *πλευρίον, ου, τό; di maiale, χοίρειον; di vitella, μόσχειον.*

Brado, *ἀδάμστος, ου.*

Brago, *πηλός, οὐ, ὁ.*

Brama, *ὄρεξις, εως, ἦ; ὄρμη, ἡς, ἦ; πόθος, ου, ὁ.*

Bramare, *ὀρέγομαι τινας; ἐπι-θυμέω τινός, ποθέω τι.*

Bramosamente, *ὄρεκτικῶς; ἐπιθυμητικῶς.*

Bramosia e Bramosità, *V. Brama*

Bramoso, *ἐπιθυμητικός, ἦ, ὄν; ἐπιέμενος, ἦ, ου.*

Brauca, *χηλή, ἡς, ἦ; θυξ, υχτός, ὁ.*

Brancata, *θράγμα, ατος, τό.*

Branchia, *βράγχιον, ου, τό.*

Brancimento, *ψηλάφησις, εως, ἦ.*

Brancicare, *ψηλαφᾶω.*

Brancicone, *ψηλαφητής, οὐ, ὁ.*

Branco, *ἀγέλη, ἡς, ἦ; ποίμνη, ἡς, ἦ. — A branchi, ἀγελῆθῶν. Andare, Vivere a branchi, ἀγελάζομαι.*

Brancolare, *ψηλαφᾶω || fig. Titubare, ὀκνέω.*

Brancolone, *ψηλαφῶν, ὠσπ, ὦν.*

Branda, *κράβατος, ου, ὁ.*

Brandello, *μόριον, ου, τό; λακίς, ἰδός, ἦ.*

Brandire, *πάλλω; κρυθαίνω; τινάσσω.*

Brando, *ξίφος, εως, τό.*

Brano, *μέρος, εως, τό; τρύφος, εως, τό; λακίς, ἰδός, ἦ || detto di Libro, di Scrittura, χωρίον, ου, τό. — Fare in brani, διασπᾶω; δια-βρήγνυμι, fut. ρήξω; λακίζω. A brano a brano, μελειστί.*

Bravamente, *ἀνδρείως; γενναίως.*

Bravare, *ἀπειλέω; ἐπ-απειλέω τινί.*

Bravata, *ἀπειλήσις, εως, ἦ; ἀπειλή, ἡς, ἦ || Iattanza, ἀλαξυνσία, ας, ἦ.*

Bravazzone, *ἀλαξύν, ὄνος, ὁ.*

Bravo, *sost. κακοῦργος, ου, ὁ.*

Bravo, *ad. Coraggioso, ἀνδρεῖος, α, ου; καρτερός, ἄ, ὄν; γενναῖος, α, ὄν || Esperto nella sua arte, ἐπιστήμων, ου; ἐμπειρος, ου; in . . . col gen.; σοφός ο δεινός, ἦ, ου || Buono. Egregio, χρηστός, ἦ, ὄν; ἀγαθός, ἦ, ὄν. — Fare il bravo, V. Bravare. Bravo! voce d'approvazione, εὐγε! σοφῶς.*

Bravura, *ἀνδρεία, ας, ἦ; ἀνδραγαθία, ας, ἦ; δεινότης, ἡτος, ἦ.*

Breccia, *ρήγμα, ατος, τό; ῥωγμή, ἡς, ἦ. Fare una breccia, τὸ τεῖχος παρα-βρήγνυμι, fut. ρήξω. Battere in breccia, τειχομαχέω || fig. Far breccia, Fare impressione in uno, Persuaderlo, ἀνα-πειθῶ (irr.).*

Breve, *sost. Involtino con reliquie da portarsi al collo, περιάρμμη, ατος, τό || Lettera papale, ἐπιστολή, ἡς, ἦ.*

Breve, *ad. βραχύς, εἶα, ὄν; σύντομος, ου; ὀλίγος, ἦ, ου. Parlar breve, βραχυλογέω. Per dir tutto in breve, ὡς συνελούτε εἰπεῖν.*

Breve, *adv. V. Brevemente.*

Brevemente, *ἐν βραχεῖ; βραχέως; συντόμως; μικρῶς.*

Brevetto, *δίπλωμα, ατος, τό.*

Breviloquenza, *βραχυλογία, ας, ἦ.*

Brevità, *βραχύτης, ἡτος, ἦ; σύντομον, ου, τό.*

Brezza, *αὔρα, ας, ἦ.*

Briaco, *μέθυστος, ἦ, ου; μεθύων, ουσά, ου.*

Esser briaco, *μεθύω.*

Briacone, *μεθυστικός, ἦ, ὄν.*

Bricconata, *πανούργημα, ατος, τό; κακούργημα, ατος, τό.*

Briccone, *πανούργος, ου; κακοῦργος, ου.*

Bricconeria, *πανουργία, ας, ἦ; κακούργια, ας, ἦ.*

Briciola e Briciolo, *ψιξ, ἐχός, ἦ; ψωμίον, ου, τό.*

Briga, *δυσχέρεια, ας, ἦ; δυσθυμία, ας, ἦ; προαγμάτων ὄχλος, ου, ὁ. Dar brighe ad alcuno, πρᾶγματι παρ-έχω (irr.) τινί; ἐν-οχλέω τινά || Lite, Questione, ἔρις, ἰδός, ἦ; διαφορά, ἄς, ἦ. Accattar brighe, εἰς ἔριν προ-καλέομαι (irr.) τινά.*

Brigantaggio, ληστεία, ας, ἡ.
 Brigante, ληστής, οὔ, ὁ. Capo di briganti, ληστάρχης, ου, ὁ. Banda di briganti, ληφτικόν, οὔ, τό.
 Brigantino, ἀκάτιον, ου, τό.
 Brigare, ζητέω τι; θαρῶν *ful.* ἄνω τι; σπουδάζω, *ful.* ου, περί τι.
 Brigata, συνουσία, ας, ἡ; ἐταιρία, ας, ἡ || *T. Militare*, λόχος, ου, ὁ || *Per Branco d'uccelli*, ἀγέλη, ης, ἡ.
 Briglia, ἡνία, ας, ἡ; ρυτήρ, ἥρος, ὁ; χαλινός, οὔ, ὁ. Lasciare, Abbandonare le briglie, *al proprio e al fig.* τὰς ἡνίας χαλάω, ο ἄφ-ίημι, ο ἐν-δίδομι τι. Tenere in briglia, κατ-έχω (*irr.*) τινά. Metter la briglia, χαλινάω. A briglia sciolta. A tutta briglia, ἀχαλινός; ἀπό ρυτήρω; θρόμω.
 Brillante, *sost.* τιμία λίθος, ου, ἡ.
 Brillante, *ad.* λαμπρός, ἄ, ὄν; φαιδρός, ἄ, ὄν.
 Brillare; λάμπω; στίλβω || *fig. detto di persona*, Signalarsi sugli altri, τῶν ἄλλων ὑπερ-λάμπω || Brillar di gioia, ἀγαλλιάομαι || *trans.* Sgusciare il riso, il miglio e sim. πίτσω.
 Brillatoio, πτιστικόν ὄργανον, ου, τό.
 Brillo, alterato dal vino, ὑπνιός, ου.
 Brina, πάχνη, ης, ἡ.
 Brinare, παχύνομαι, παχιζώ.
 Brinata, V. Brina.
 Brinato, παχύνεις, εσσα, εν || *Alquanto canuto*, ὑποπόλιος, ου.
 Brindisi, πρόποσις, εως, ἡ. Fare un brindisi, προ-πίνω (*irr.*) τινά.
 Brio, ἰλαρία, ας, ἡ; ἰλαρότης, ητος, ἡ; φαιδρόν, οὔ, τό.
 Brioso, ἰλαρός, ἡ, ὄν; φαιδρός, ἄ, ὄν; εὐθυμοσ, ου.
 Brivido, ῥίγος, εως, τό; κρύος, εως, τό; φρίκη, ης, ἡ. Sentire i brividi, φρίττω, *ful.* ἰζω.
 Brizzolato, βαλιός, ἄ, ὄν.
 Brocca, ὕδρια, ας, ἡ; κεράμιον, ου, τό; κάλπη, ης, ἡ.
 Broccato, διάχρυστον ο διάργυρον ὕφασμα, ατος, τό.
 Brocchetto, ὕδριον, ου, τό; ἀμφορίδιον, ου, τό.
 Brocchiere, ἀσπίδιον, ου, τό.
 Broccolo, κῦμα, ατος, τό.
 Broda, ζωμός, οὔ, ὁ; ἔμβραμμα, ατος, τό || *Acqua motosa*, πηλώδες ὕδωρ, ατος, τό. — *Fig.* Andare in broda di giuggiole, ἐφ' ἡδονῆς τήκομαι. Buttare la broda addosso a uno, αἰτιάσομαι τινα.
 Brodo, ζωμός, οὔ, ὁ.

Brodolone e Brodolosio, ρυπαρός, ἄ, ὄν; πιναρός, ἄ, ὄν.
 Brodoso, ζωμάδης, ες.
 Brogliare, φιλοτιμέομαι περί τι; θωροδοκῶ τινά τι.
 Brogliare, θωροδοκία, ας, ἡ.
 Bronchi, βρόγχια, ἰων, τὰ.
 Broncio, ἀηδία, ας, ἡ; δυσκολία, ας, ἡ. *Aver broncio*, δυσκόλως ἔχω (*irr.*).
 Bronco, στέλεχος, εως, τό.
 Brontolamento, τουθουρισμός, οὔ, ὁ.
 Brontolare, τουθουρίζω; γογγύζω.
 Brontollo, V. Brontolamento.
 Brontolone, γογγυστής, οὔ, ὁ.
 Bronzino, χαλκόχρως, ου; ἠλιόκαυστος, η, ου.
 Bronzista, χαλκεύς, εως. ὁ; χαλκευτής, οὔ, ὁ.
 Bronzo, χαλκός, οὔ, ὁ. Di bronzo, χάλκεος-ους, ἐη-ἡ, εον-ου. Cuore di bronzo, σιθρέα-ἄ καρδία, ας, ἡ. Vaso di bronzo, χαλκίον, ου, τό. Lavorare in bronzo, χαλκοτυπέω. Coprir di bronzo, χαλκῶ. Spogliar del bronzo, ἀπο-χαλκίζω.
 Brucare, ἀπο-φυλλίζω.
 Brucente, διάπυρος, ου; διακῆς, ες.
 Bruciamiento, V. Incendio.
 Bruciapelo (A), συσταδόν; συσταδόν; ἐξ ἐγγυτάτου; ἐκ χειρὸς.
 Bruciare, *trans.* καίω (*irr.*); καταφλέγω || *intrans.* καίσομαι; καταφλέγομαι. — *Legna da bruciare*, φρύγανα, ου, τὰ.
 Bruciata, *sost.* Castagna arrostita, ὀπτὸν κάσττανον, ου, τό.
 Bruciatario, καστάνων πρατήρ, ἥρος, ὁ.
 Bruciato, καυστός, ἡ, ὄν || *Sost.* Odore di cosa bruciata, κυστώδης, εως, τό.
 Bruciatura, καύσις, εως, ἡ; ἐπίκαισις, εως, ἡ; ἐπίκαιμα, ατος, τό.
 Bruciore, κνησμός, οὔ, ὁ; δῆξις, εως, ἡ.
 Brucio, Bruco, κάμπη, ης, ἡ.
 Brulicare, γαργαρίζω; γέμω *solt. al pres. e imperf.* τινός.
 Brulichio, γάργαρα, τὰ; πλήθος, εως, τό.
 Brullo, κενός, ἡ, ὄν.
 Brulotto, πυρφόρον σκαφίον, ου, τό.
 Bruma, χειμερινή τροπή, ἡς, ἡ.
 Brumale, χειμερινός, ἡ, ὄν.
 Bru-netto, περκενός, ἡ, ὄν; μελανίζων, ουσα, ου.
 Brunimento, στίλβωσις, εως, ἡ.
 Brunire, στίλβῶω.
 Brunitoio, στίλβωτρον, ου, τό.
 Bru-nitura, στίλβωσις, εως, ἡ.
 Bruno, *ad.* φαιός, ἄ, ὄν, ὑπόμελας, αἶνα, ου; ὄφρυνος, η, ου.
 Bruno, *sost.* φαίον, οὔ, τό || *Abito nero in segno di lutto*, πενθητικὸ ἐσθῆς, ητος, ἡ. Ve-

stirsi a bruno, Portare il bruno per alcuno, μελαναιμοσέω; πενθέω τινά. Lasciare il bruno, ἀπο-κηδέω.

Brunotto, V. Brunetto.

Bruscamente, τραχίως; πικρῶς; σκληρῶς.

Bruscamente, τραχύτης, ητος, ή; σκληρότης, ητος, ή.

Brusco, τραχύς, εἶα, ύ; θριμύς, εἶα, ύ || fig. di Persona burbera, σκληρός, ά, όν; αὐστηρος. ά, όν; ἀπότομος, ον || del tempo, συννεφής, ές,

Bruscolino, καρφίου, ου, τό.

Bruscolo, κάρφος, εος, τό.

Brutale, θηριώδης, ες; άγριος, α, ον; άλογος, ον.

Brutalità, θηριωδία, ας, ή; άπηνεια, ας, ή.

Brutalmente, θηριωδῶς; άπηνῶς.

Bruto, sost. άλογον ζῶον, ου, τό; θηρίον, ου, τό.

Bruto, ad. άλογος, ον || per Brutale, V. || detto di Metalli o altre materie che si lavorano, άκατέργαστος, ον; άργός, όν.

Bruttamente, αἰσχρῶς; φαύλως.

Bruttare, μαίνω; ρυπαίνω.

Bruttezza, δυσειδέια, ας, ή; άμορφία, ας, ή; αἰσχος, εος, τό.

Brutto, δυσειδής, ές; άμορφος, ον; αἰσχρός, ά, όν.

Bruttura, ρύπος, ου, ό; μόλυσμα, ατος, τό.

Far brutture, ρυπαίνω; μολύνω τί.

Bruzzaglia, σύρφος, εος, τό; συρφετός, οὔ, ό.

Bruzzico e Bruzzolo, άμφιλύκη, ης, ή.

Bua, νόστος, ου, ή.

Buacciòlo, άπαιδευτος, ον; άπειρος, ον.

Buaggine, άπαιδευσία, ας, ή; μωρία, ας, ή.

Bubbola, uccello, έποψ, έποπος, ό || Fandonia, Frottola, λήρος, ου, ό.

Bubbone, βουβών, ύνος, ό.

Buca, όπή, ης, ή; τρύπημα, ατός, τό || Sotterraneo per conservarvi granaglie, σιρός, οὔ, ό || Fossa, βόθρος, ου, ό || Tana, Caverna, φωλεός, οὔ, ό; τρώγλη, ης, ή; χάσμα, ατος, τό || Affossamento, κοιλάσια, ας, ή || Valle bassa, κοιλάς, άδος, ή. — Fare una buca, fare un vuoto di cassa, κλέπτω (irr.) τά δημόσια.

Bucacchiare, νύττω.

Bucare, τετραίνω (irr.); δια-τρυπάω || Ferire, δια-πείρω.

Bucataio, Bucataia, πλύντης, ου, ό; πλυντρίς, ιδος, ή

Bucato, ad. τρητός, ή, όν.

Bucato, sost. πλύσις, εως, ή.

Buccia, φλοιός, οὔ, ό; λέπος, εος, τό || detto della Pelle dell' uomo, δέρμα, ατος, τό.

Far la buccia, κτείνω (irr.). — Buccia buccia, modo avv. Leggermente, έξ έπιπολής. Riveder le buccie a uno, περιράομαι τινος.

Buccicata, οὔδέν, ενός, τό.

Buccola, έλλύβιον, ου, τό.

Buccolica, βουκολική, ης, ή.

Buccolico, βουκολικός, ή, όν.

Bucefalo, βουκέφαλος, ου, ό.

Bucherare, δια-τετραίνω (irr.); δια-τρυπάω.

Bucinamento, ψιδυρισμός, οὔ, ό.

Bucinare, ψιδυρίζω.

Buco, όπή, ης, ή; τρήμα, ατος, τό. Fare un buco nell'acqua, μάτην ποιέω.

Budello, έντερον, ου, τό.

Bue, βούς, βοός, ό. Piccolo bue, βοίδιον, ου, τό; βοιδάριον, ου, τό. Carne di bue, βόεια, ων, τά (sottint. κρέα). Pelle di bue, βοεία, ας, ή (sott. δερμά). Un par di buoi, βοοζύγιον, ου, τό. Compratore di buoi, βοώνης, ου, ό. Mandra di buoi, βουκολία, ας, ή. Domatore di buoi, βοοδητήρ, ηρος, ό. Mercante di buoi, βουκάπηλος, ου, ό.

Custodire buoi, Condurli al pascolo, βουκολέω; βοηλατέω. Figur. Mettere il carro innanzi a' buoi, προωδύστερον ποιέω || detto di Uomo di tardo ingegno, άπειρος, ον.

Buessa, detto scherzosamente di Donna ignorante, άπειρος, ου, ή.

Bufalo, βούβαλος, ου, ό; βόαγρος, ου, ό.

Bufera, τυρών, ύνος, ό; χειμών, ύνος, ό; θύελλα, ης, ή; λαίλαψ, απος, ή; άελλα, ης, ή.

Buffa, παραγμαθίς, ιδος, ή. — Tirare, Buttare giù buffa, per Gettar da parte ogni vergogna, αιδώ άπο-δύω (irr.).

Buffare, soffiare, φυσάω.

Buffata di vento, φύσημα, ατος, τό; πνοή, ης, ή. Di fumo, di vapori, άτμός, οὔ, ό.

Buffetto (Pane) αλιγνίτης, ου, ό (άρτος).

Buffo, γελοίος, α, ον; γελοιώδης, ες. In forza di sost. ό τών γελοίων μέμος, ου; γελωτοποιός, οὔ, ό.

Buffonata, βωμολόχωμα, ατος, τό; γελοιασμός, οὔ, ό.

Buffone, βωμολόχος, ου, ό; γελωτοποιός, οὔ, ό; σκαπόλης, ου, ό.

Buffoneggiare, γέλωτα ποιέω τινί; βωμολοχέω; σκώπτω, fut. φομαι.

Buffoneria, V. Buffonata.

Buffonescamente, βωμολόχως.

Buffonesco, βωμολοχικός, ή, όν.

Bugia, ψεύδος, εος, τό; ψεύσμα, ατος, τό. Dir bugie, ψευδολογέω.

Bugiardamente, ψευδῶς.

Bugiardo, *ad.* ψευδής, ἐς; ψευδάλιος, α. *ov.*
Sost. ψεύστης, ου, ὁ; ψεύστρια, ας, ἡ. **Es-**
ser bugiardo, ψεύδομαι.
Bugiardone, ψευδαλιώτατος, η. *ov.*
Bugna, ἀκατέργατος λίθος, ου, ὁ.
Bugno, σίμβλος, ου, ὁ.
Bugnola e Bugnolo, σιτοδόκη, ης, ἡ.
Buio, *sost.* σκοτός, ου, ὁ; σκοτος, εος, τό. **Al**
buio, ἐν σκοτεινῷ || *figur.* **Essere al buio**
d'una cosa, non averne notizia, ἀγνοῦν
 τε.
Buio, *ad.* σκοτεινός, ἡ, ὄν; σκοτώδης, ες.
Bulbeto, βολβίον, ου, τό.
Bulbo, βολβός, οὔ, ὁ.
Bulboso, βολβοειδής, ἐς.
Bulino, γλυφεῖον, ου, τό.
Bulletta, polizzetta, κληρός, ου, ὁ || *piccolo*
chiodo. ἦλος, ου, ὁ.
Bullettina, ἡλίσκος, ου, ὁ.
Bullettino, σχεδάριον, ου, τό.
Buonamano, ξένιον, ου, τό.
Buonavoglia, ἐκούσιος, ου ε σ, η, *ov.* **Di buo-**
navoglia, προθύμως; ἐκόντως.
Buono, *sost.* ἀγαθόν, οὔ, τό. **Nel buono di**
checchessia, **Nel punto migliore**, ἐν ἀκμῇ.
Menare il buono per la pace, εἰρήνην πρὸς
 πάντων προ-τιμᾶν || **Obbligazione di pa-**
gamento, διαγραφῆ, ἡς, ἡ.
Buono, *ad.* ἀγαθός, ἡ, ὄν; χρηστός, ἡ, ὄν.
La buona fortuna, ἀγαθὴ τύχη, ης, ἡ;
 εὐτυχία, ας, ἡ. **L'ad. Buono si esprime**
spesso per mezzo di composti con eὔ;
per es.: Buona caccia, εὐθηρία, ας, ἡ;
buon ordine, εὐταξία, ας, ἡ; **buon consiglio**,
 εὐβουλία, ας, ἡ; **buona annata**, εὐε-
 τηρία, ας, ἡ; **buon appetito**, εὐσιτία, ας,
 ἡ; **di buona famiglia**, εὐγενής, ἐς; εὐπα-
 τριδής, ου, ὁ || **Amorevole, Benevolo**, εὔ-
 νοος, ου; φιλόφρωνος, ου. **Esser buono**
verso alcuno, εὐνοϊκῶς ἔχειν (*irr.*) πρὸς
 τινα || **Lieto, Piacevole**, ἡδύς, εἶα, ὄ; κα-
 λός, ἡ, ὄν || **Prospero**, εὐήμερος, ου; εὐτυ-
 χής, ἐς || **Copioso, Abbondante**, πολὺς,
 πολλή, πολύ || **Atto. Capace**, δεξιός, ἄ, ὄν;
 δευός, ἡ, ὄν. **Un buon artefice**, δεξιὸς
 τεχνίτης || **Vantaggioso, Utile, Conve-**
niente, χρήσιμος, η, ου; ὠφέλιμος, η, ου
col dat.; ἐπιτήδειος, α, ου πρὸς τι. **Buono**
a nulla, ἀχρηστος, ου; εἰς οὐδὲν χρήσιμος,
 η, ου. **Abito buono per tutte le stagioni**,
 χειρῶν ἐπιτήδειος εἰς θέρους ὁμοῦ καὶ χει-
 μῶνα. — **Buon giorno! Buona sera!** χαί-
 ρε! || **Alla buona**, ἀκόσμως; ἀρελῶς || **Colle**
buone, con dolcezza, ἡπιῶς; εὐμηνῶς ||
Menar buono, concedere, συγ-χωρῶν || **A**

buono coi verbi Lavorare, Studiare,
Camminare e simili, προθύμως; σπουδῆ.
Burattinaio, νευροπάστης, ου, ὁ.
Burattino, νευρόπαστον, ου, τό.
Buralto, κρηπέρα, ας, ἡ; ἀλευρότησις, εως, ἡ.
Burbanza, ὄγκος, ου, ὁ; ὑπερφραγία, ας, ἡ.
Burbanzosamente, ὑπερφραγίως.
Burbanzoso, ὑπερήφανος, ου.
Burbero, σκυθρωπός, ἡ, ὄν; χαλεπός, ἡ, ὄν;
 δύσκολος, ου.
Burchielletto e Burchiello, σκαριδίον, ου, τό.
Burchio, σκάφη, ης, ἡ.
Bure, ἐχέπλη, ης, ἡ.
Burla, παιδιὰ, ἄς, ἡ; χλευασία, ας, ἡ; χλευα-
 σμός, οὔ, ὁ. **Da burla, In burla, Per burla**,
 ἐπὶ καταγέλατι.
Burlare, παίζω (*irr.*); ἐπι-σκόπτω, *ful.* ὠψο-
 μαί τινα ο εἰς τινα; χλευάζω τινά; κατα-
 γελᾶν τιόν.
Burlescamente, παιδικῶς; γελοίως; χλευαστι-
 κῶς.
Burlesco, γελοῖος, α, ου; γελοιώδης, ες; χλευ-
 αστικός, ἡ, ὄν.
Burlesque, καταγέλαστος, ου || *detto di chi*
ama burlare, χλευαστής, οὔ, ὁ.
Burlesvolmente, παιδιωδῶς.
Burlone, χλευαστής, οὔ, ὁ.
Burraio, βουτυροποιός, οὔ, ὁ; βουτυροπώλης,
 ου, ὁ.
Burrasca, θύελλα, ης, ἡ; ζάλη, ης, ἡ; χειμῶν,
 ἄνος, ὁ. **Essere in burrasca**, κυμαίνω ||
Angustia, Pericolo, Sventura, χειμῶν,
 ἄνος, ὁ; κίνδυνος, ου, ὁ; ἀτυχία, ας, ἡ.
Burrascoso, θυελλώδης, ες; ζαλώδης, ες;
 χειμέριος, ου ο σ, ου, *ov.*
Burrato, V. Burrone.
Burro, βούτυρον, ου, τό. **Di burro**, βουτύρι-
 νος, η, ου.
Burrone, κρημνός, οὔ, ὁ.
Busca, Cerca, ζήτησις, εως, ἡ; ἔρυνα, ης, ἡ.
Andare in o alla busca, ζητέω; ἐρευνᾶω.
Buscare, Buscarci, πορίζομαι, *ful.* ιοῦμαι.
Buscarsi da vivere, τὰ καθ' ἡμέραν πορί-
 ζομαι; βίον ἐργάζομαι || **Buscare, detto**
dei cani, θηρεύω.
Busecchia, σπλάγχνα, ου, τά.
Bussa, αψάνον, πόνος, ου, ὁ; ἐπήρεια, ας, ἡ
 || **Battitura**, πληγή, ἡς, ἡ; κρούσμα, ατος,
 τό. **Dar delle busse**, αἰκίζω. **Toccar delle**
busse, αἰκίζομαι.
Bussare, κόπτω; κρούω. **Bussare alla porta**,
 τὴν θύραν κρούω; θυροκρουστέω || **Dar bus-**
se, αἰκίζω; πληγὰς ἐμ-βάλλω (*irr.*) τει.
Bussata, il bussare, κρούσις, εως, ἡ || *fig.*
Danno, βλάβη, ης, ἡ; κακόν, οὔ, τό.

Bussola, ναυτική πυξίς, ἴδος, ἡ. **Figur.** **Per-**
der la bussola, ἀπορέω: ἀπο-τυγχάνω
(*irr.*) || **Bussola**, **uscio**, βαλβίς, ἴδος, ἡ.
Bussolotto, φιδός, οὐ, ὁ; κηθίου, ου, τό.
Busta, ἔλυτρον, ου, τό; ἐνείλημα, ατος, τό.
Busto, προτομή, ἡς, ἡ; θώραξ, ακος, ὁ.
Butirro, V. Burro.
Buttare, βάλλω (*irr.*); ῥίπτω (*irr.*). **Buttar**
via, ἀπο-βάλλω; **fig.** **Scialacquare**, ἀτω-
τεύομαι. **Buttare in su**, ἀνα-βάλλω. **But-**
tar giù. **Buttare a terra**, **demolire**, κατα-
βάλλω; ἐδαφίζω. **Buttare all'aria**, **seom-**
pigliare, ἀνα-ταράττω. **Buttare in faccia**
a uno. **Biasimarlo**, μέμφομαι ο ἐπι-τεμάω
τι τινί; ὀνειδίζω τινί. **Detto di fonti o**
simili, **Mandar fuori**, ἐκ-πέμπω. **Detto**
delle piante, **Germogliare**, προ-βάλλω;
βλαστάνω (*irr.*); φύω.
Butterato, μωλωπιτικός, ἡ, ὅν.
Buttero, μώλωψ, ωπος, ὁ.
Buzzo, γαστήρ, στρός, ἡ.

C

Cabala, τέχνη, ης, ἡ; δόλος, ου, ὁ.
Cabalone, Cabalona, πανούργος, ου.
Cabottaggio, παράπολος-ους, ὄν-οῦ, ὁ.
Cacare, χέζω (*irr.*).
Cacastecchi, ἀνελεύθερος, ου.
Cacatoio, ἀφροδῶν, ὄνος, ὁ.
Cacca, κόπκη, ης, ἡ.
Caccia, θήρα, ας, ἡ; θήρευσις, εως, ἡ; κυνη-
γασία, ας, ἡ. **Buona caccia**, εὐθηρία, ας.
ἡ. **Cattiva caccia**, δυσθηρία, ας, ἡ. **Cane**
da caccia, θηρευτικός κύων, κυνός, ὁ. **Com-**
pagno di caccia, σύνθηρος, ου. **Arnesi da**
caccia, θήρατρα, ων, τά. **Amante della**
caccia, φιλόθηρος, ου, ὁ. **Andare a cac-**
cia, **Prendere alla caccia**, θηράω, θηρεύω.
Dar la caccia, διώκω || **Caccia per Cac-**
cagione, V.
Cacciagione, ἄγρα, ας, ἡ; θήρα, ας, ἡ.
Cacciare, animali, θηρεύω; θηράω || **Perse-**
guitare, διώκω || **Espellere**, **Mandar via**,
ἀπο-ελαύνω (*irr.*); ἐξ-ελαύνω; ἐκ-βάλλω
(*irr.*). **Figur.** **Cacciare le cure**, ἀπο-σειώ
τας μερίμνας || **Spingere**, **Mandare in-**
nanzi a sè, ἄγω (*irr.*); ἐλαύνω (*irr.*) ||
Fare entrare a forza, ἐμ-βάλλω.
Cacciata, ἡ τὸ κατὰ δύσιν ἀπο-
καταστάσεως, εως, ἡ; ἐξώθη-
σις, εως, ἡ; ἐκβολή, ἡς, ἡ.
Cacciatore, θηρευτής, οῦ, ὁ; ἀγρευτής, οῦ, ὁ;
κυνηγός, οῦ, ὁ.

Cacciatrice, θηρεύτρια, ας, ἡ; κυνηγέτις,
ἴδος, ἡ.
Caccola, λήμη, ης, ἡ.
Caccoloso, λημώδης, ες.
Cacherello, κόπρος, ου, ἡ.
Cachessia, καχεξία, ας, ἡ.
Cachettico, καχεκτικός, ἡ, ὄν.
Caciao, τυροποιός, οῦ, ὁ.
Cacaiuolo, τυροπώλης, ου, ὁ.
Cacio, τυρός, οῦ, ὁ.
Cacioso, τυρώδης, ες.
Cacofonia, κακοφωνία, ας, ἡ.
Cacografia, κακογραφία, ας, ἡ.
Cacume, V. Cima.
Cadavere, νεκρός, οῦ, ὁ; πτώμα, ατος, τό.
Cadaverico, νεκρώδης, ες; νεκρικός, ἡ, ὄν.
Cadente, πίπτων, ουστα, ον. **Età cadente**,
γήρας, ατος, τό.
Cadenza, ῥυθμός, οῦ, ὁ. **T. di musica**,
λεῖμμα, ατος, τό.
Cadere, πίπτω (*irr.*); κατα-πίπτω; κατα-
φέρομαι (*irr.*) || **detto di Capelli, Fo-**
glie e simili, ἀπο-ῥέω (*irr.*); ἐκ-ῥέω
|| **Cader dalla memoria**, μνήμης ἐκ-πίπτω;
ἐπι-λανθάνομαι (*irr.*) || **Cader morto**,
ἀπο-θνήσκω (*irr.*) || **Cader malato**, νόσῳ
λαμβάνομαι (*irr.*) || **detto degli Astri**,
δύομαι (*irr.*) || **di feste, Ricorrere**, συμ-
πίπτω; καθ-ήνω || **di dubbio, timore**,
Nascere, γίγνομαι (*irr.*) || **Cadere il di-**
scorso sopra un argomento, ἐμ-πίπτει
λόγος περὶ τινος || **Cader dalla padella**
nella brace, καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ
περι-πίπτω.
Cadetto, νεώτερος, α, ον.
Caduceo, ῥάβδος, ου, ὁ.
Caducità, ἐπισφαλές, ἔος, τό.
Caduco, εὐκατάπτωτος, ον; ἐπισφαλής, ἐς.
Mal caduco, ἐπιληψία, ας, ἡ.
Caduta, πτώσις, εως, ἡ || **Caduta d'acqua**,
καταρράκτης, ου, ὁ || **fig.** **Fallo, Peccato**,
σφάλμα, ατος, τό; ἀμάρτημα, ατος, τό ||
Rovina, ἔρειψις, εως, ἡ; πτώμα, ατος, τό.
Caffo, ἀνάστιας, ον. **Giucare a pari e caffo**,
ἀρτάζω.
Cagionare, αἰτίας, α, ον εἶμι ο γίγνομαι
(*irr.*) τινός; φέρω (*irr.*) τινί τι.
Cagione, αἰτία, ας, ἡ; αἰτιον, ου, τό. **Esser**
cagione di, αἰτίας, α, ον εἶμι τινος || **Oc-**
casiono, ἀφορμή, ἡς, ἡ || **Ragione**, λόγος,
ου, ὁ. — **A cagione di**, **Per cagione di**,
διὰ *coll' acc*; ἐνεκα *col gen*. **Per qual**
cagione? διὰ τί; τίνος ἐνεκα;
Cagionevole, ἐπίτοτος, ου; νοτώδης, ἐς.
Cagionoso, V. Cagionevole.

Caglio, *πυτία*, ας, ή; *πυετία*, ας, ή.
 Cagna *κύων*, *κυός*, ή. — La cagna frettolosa fa i canini ciechi, ή *κύων σπεύδουσα κυνίδια τυφλά τίκει*.
 Cagnescamente, *υπόδρα*.
 Cagnesco, *κύνειος*, α, ον; *κυνικός*, ή, όν.
 Guardare in cagnesco, *βλοσυρώς ο υπόδρα βλέπω*.
 Cagnoletto e Cagnolino, *κυνήδιον*, ου, τό; *κυνάριον*, ου, τό; *σκυλάκιον*, ου, τό.
 Caicco, *κακρίδιον*, ου, τό.
 Cala, *κόλπος*, ου, ό; *ναύσταθμον*, ου, τό.
 Calabrone, *άυθρήνη*, ης, ή; *κηρήν*, ήνος, ό.
 Calafatare, *πακτώω*; *έπι-συνεζώω*.
 Calafato, *έπισυνευατής*, ου, ό.
 Calamaio, *μελανοδόχον*, ου, τό || *sorta di pesce*, *σηπία*, ας, ή.
 Calamita, *μάγνης*, ητος, ή || *fig.* *Attrattiva*, *έπαγωγή*, ης, ή.
 Calamità, *συμφορά*, ας, ή; *δυστυχία*, ας, ή; *κακόν*, ου, τό.
 Calamitare, *της μαγνητικής δυνάμεως μεταδίδωμι τώ τιδήρω*.
 Calamitoso, *ταλαιπωρος*, ον; *άθλιος*, α, ον; *δυστυχής*, ές.
 Calandra, *κορυδαλός*, ου, ό.
 Calappio, *βροχος*, ου, ό; *παγίς*, ίδος, ή.
 Calare, *χαλάω*, *ful.* *άτω*; *καθ-ίημι (irr.)* || *Calar le vele*, *τά ιστία ύφ-ίημι (irr.) ο κατα-στέλλω* || *Calare il prezzo*, *Diminuire*, *μειών τήν τιμήν*. — *Intrans.* *Disceudere*, *κατα-βείνω (irr.)* || *detto di nave*, *Andare a fondo*, *κατα-δύρωμαι (irr.)* || *detto dei giorni*, *Farsi più brevi*, *έλαττώμαι*.
 Calata, il Calare, *κατάβασις*, εως, ή; *κάθοδος*, ου, ή || *China*, *κλίσις*, εως, ή; *έγκλισις*, εως, ή. *Alla calata*, *έν κατάντει*. *Pigliare una cosa a quattro quattrini la calata*, *βάδην και άπορθύμως δια-πράττω* *τι*.
 Calato, *καθήμενος*, η, ον.
 Calca, *όχλος*, ου, ό.
 Calcagno, *πέτρνα*, ης, ή. *Stare alle calcagna a uno*, *έπι πόδας διάκω*. *Avere il cervello nei calcagni*, *τόν έγκέφαλον έν ταίς πέτρναις φορέω*. *Battere il calcagno*, *ταχέως άπο-ρεύω (irr.)*.
 Calcare, *κατα-πίξω ful.* *ξω*, *πατέω*; *στείβω*.
 Calcata, il calcare, *καταπίσις*, εως, ή; *πάτησις*, εως, ή.
 Calcato, *πιεστος*, ή, όν; *πατητός*, ή, όν; *σπειπτός*, ή, όν.
 Calcatura, *πατησμός*, ου, ό.
 Calce, V. Calcina.

Calcese, *T. di marin*. *Parte superiore dell'albero*, *καρχήσιον*, ου, τό.
 Calchetto, *άσκήρα*, ας, ή. *Mettere altrui in un calchetto*, *έλέγχο*.
 Calciare, *άπο-λακτίσω*.
 Calcina, Calce, *τίτανος*, ου, ή; *κονία*, ας, ή. *Coprir di calce*, *τιτανώω*.
 Calcinaccio, *άμμοκονία*, ας, ή.
 Calcinare, *δια-καίω (irr.)*.
 Calcinatura, *διάκαυσις*, εως, ή.
 Calce, *λάκτιμα*, ατος, τό. *Tirar calci*, *λακτίσω*. *Fig.* *Dar de' calci a una cosa*, *Disprezzarla*, *κατα-προνώω τινός* || *Calcio*, *la parte di sotto d'una lancia*, *d'un'arme qualunque*, *πέτρνα*, ης, ή || *Calcio*, *nome di un antico giuoco in Firenze*, *σφαιρομαχία*, ας, ή.
 Calcitare, V. Recalcitrare.
 Calcola, *più spesso al plur.* *Calcole*, *ιστοπόδες*, ου, οι.
 Calcolare, *ψηφίζω*; *λογίζομαι*. *Abile a calcolare*, *λογιστικός*, ή, όν.
 Calcolatore, *λογιστής*, ου, ό; *ψηφιστής*, ου, ό.
 Calcolo, *computo*, *λογισμός*, ου, ό || *Concrezione morbosa nei reni e nella vescica*, *λίθος*, ου, ό; *λιθίασις*, εως, ή. *Esser malato di calcoli*, *λιθιάω*.
 Calcoloso, *λιθιάων*, ώντος, ό.
 Caldaia, *έξθης*, ητος, ό.
 Caldamente, *θερμώς*.
 Caldana, *αΐθος*, εως, τό; *καύμα*, ατος, τό.
 Caldano, *πύραυνος*, ου, ό.
 Calderaio, *χαλκεύς*, έως, ό; *χαλκοτύπος*, ου, ό.
 Calderotto, *έψυχή*, ης, ή.
 Caldeto, *υπόθερμος*, ου.
 Caldezza, *θερμότης*, ητος, ή.
 Caldo, *sost.* *θερμόν*, ου, τό; *θάλλος*, εως, τό. *Aver caldo*, *θερμώμαι*; *καίρωμαι (irr.)*. *Oggi fa caldo*, *σήμερον άλέα έστιν*.
 Caldo, *ad.* *θερμός*, ή, όν. *Divenir caldo*, *θερμαίνομαι*. *Bever caldo*, *θερποποιέω*. *Piangere a calde lacrime*, *θερμά θάκρνα χείω (irr.)* || *Vivo*, *gagliardo*, *σφοδρός*, ά, όν; *όξύς*, εια, ύ; *δεινός*, ή, όν || *Molto affettuoso*, *πρόθυμος*, ον; *σπουδαίος*, α, ου.
 Calduccio, *υπόθερμος*, ου.
 Caldura, *θάλλος*, εως, τό.
 Calendario, *ήμερολόγιον*, ου, τό; *έφημερίς*, ίδος, ή; *παράπηγμα*, ατος, τό.
 Calende, *κυλάνδοι*, ών, αι.
 Calenzuolo, *χλωρίων*, ωνος, ό.
 Calere, *φροντίσω τινός*. *Poco me ne cale*, *όλίγον μέλει μοι* *τι*. *Non calere*, *άφροντίσω*.

Calessa, *δίτροχου, ου, τό.*
 Calettare, *ἀρμόττω ful. σω; συν-τίθημι.*
 Calibro, *μέτρου, ου, τό; μέγεθος, εος, τό.*
 Che è dello stesso calibro di, *ὁμοιος, α, ου τινί.*
 Calice *dei fiori*, *κάλυξ, υκος, ή || da bere, κύλιξ, ικος, ή.*
 Caligine, *ζόφος, ου, ό; σκότος, εος, τό.*
 Caliginoso, *ζοφώδης, ες; σκοτεινός, ή, ό.*
 Callaia, *ἀτραπός, ου, ή; τρίβος, ου, ή.*
 Calle, *ὁδός, ου, ή; τρίβος, ου, ή.*
 Calligrafia, *καλλιγραφία, ας, ή.*
 Calligrafo, *καλλιγράφος, ου, ό.*
 Callo, *τύλος, ου, ό; τύλωμα, ατος, τό. Sof-frir di calli, τυλδομαι. Fare il callo a una cosa, Assuefarsi, ἐδίζομαι.*
 Callosità, *ἐπιπώρωμα, ατος, τό.*
 Calloso, *τυλώδης, ες.*
 Calma, *del mare, γαλήνη, ης, ή; dell'aria, νηνεμία, ας, ή. Essere io calma, γαληνιάζω; νηνεμέω || riferito all'animo, ήσυχία, ας, ή; εὐθυμία, ας, ή; ἀταραξία, ας, ή. Cou calma, ήσύχως.*
 Calmante, *σχετικός, ή, όν; ήπιος, ου. In forza di Sost. σχετήριον, ου, τό; ἀνώδου-νου φάρμακον, ου, τό.*
 Calmare, *ήρεμέζω; ήσυχάζω; κατα-παύω.*
 Calmo, *ήσυχος, ου, comp. ήσυχαίτερος, ου, sup. ήσυχαίτατος, ου; ήρεμαίος, ου. Detto del Mare, γαλήνης, ή, ό.*
 Calo, *ἐλάττωσις, εως, ή; ἔκπτωσις, εως, ή.*
 Calore, *θέρμη, ης, ή; θάλπος, εος, τό || Ca-lore febbrile, καύμα, ατος, τό || fig. Effi-cacia d'affetto, di sollecitudine, όρμη, ης, ή; σπουδή, ης, ό.*
 Calorico, *θερμόν, ου, τό.*
 Calorifero, *ύπόκυστον, ου, τό.*
 Calorifico, *θερμαντικός, ή, ό.*
 Calorosamente, *θερμῶς; σπουδαίως.*
 Caloroso, *θερμός, ή, ό; διάπυρος, ου.*
 Calpestamento, *πατημός, ου, ό.*
 Calpestare, *πατέω; κατα-πιέζω; στείβω.*
 Calpestato, *πατητός, ή, ό. Non calpestato, ἀπάτητος, ου.*
 Calpestatore, *πατητής, ου, ό.*
 Calpestio, *κτύπος, ου, ό.*
 Calugine, *πτίλον, ου, τό; ὕλος, ου, ό.*
 Calunnia, *δικβολή, ης, ή.*
 Calunniare, *δια-βάλλω (irr.); συκορυν-τέω.*
 Calunniatore, *διάβολος, ου, ό; συκοράντης, ου, ό.*
 Calunnatrice, *διάβολος, ου, ή; συκοράντρια, ας, ή.*
 Calunniosamente, *διαβόλως; συκορυντικῶς.*

Calunnioso, *διαβολικός, ή, ό; συκορυντικός, ή, ό.*
 Calvezza, *φαλακρότης, ητος, ή; φαλάκρα, ας, ή.*
 Calvizie, *V. Calvezza.*
 Calvo, *φαλακρός, ά, ου; ψιλός, ή, ό. Mezzo calvo, μεσοράκρος, ου. Rendo calvo, φαλακρώω. Diventar calvo, φαλακρόμαι. Esser calvo, φαλακρίω ful. άω.*
 Calza, *περικνημιάς, ίδος, ή. Legaccio delle calze, γονατόδεσμος, ου, ό. Tirar su le calze a uno, μεταλλάω τινά || Calza per colare il vino, ήθμός, ου, ό.*
 Calzante, *επιτήδειος, α, ου; εύάρμοστος, ου.*
 Calzare, *verbo, ὑπο-δένω τινά. Calzarsi, ὑπο-δίδομαι || Quadrare, Tornar bene, εύάρμοστος, ου ειμί; ἀρμόζω ful. ότω || Ap-puntellare con biette, σπῆκα ἐμ-βάλλω (irr.).*
 Calzare, *sost. ὑπόδημα, ατος, τό; κρηπίς, ίδος ή. Andar coi calzari di piombo, σπεύδω ἀκριβῶς.*
 Calzatura, *V. la par. preced.*
 Calzolaio, *σκυτοτόμος, ου, ό; σκυτεύς, έως, ό.*
 Calzoleria, *σκυτοτερεϊον, ου, τό; σκυτεϊον, ου, τό.*
 Calzoncini, *περιζωμάτια, ων, τά.*
 Calzoni, *περιζώματα, ων, τά.*
 Camaleonte, *φακαμειών, έοντος, ό || fig. detto d'Uomo facilmente mutabile, άλλο-πρό-καλλος, ου, ό; εὐτροφος, ου, ό.*
 Camarlingo, *ταμίας, ου, ό.*
 Cambiabile, *μεταβλητικός, ή, ό; εύμετά-βολος, ου.*
 Cambiale, *χειρογράφημα, ατος, τό.*
 Cambiamento, *μεταβολή, ης, ή; τροπή, ης, ή; ἀλλαγή, ης, ή. Cambiamento d'opi-nione, μετάγνωσις, εως, ή. Cambiamento di dimora, μετοικία, ας, ή.*
 Cambiamonete, *κερματιστής, ου, ό; ἀργυ-ραμοιβός, ου, ό; τραπεζίτης, ου, ό.*
 Cambiare, *ἀλλάσσω; δι-αλλάσσω; ἀμείβω; una cosa con un'altra, τί τινος ο αντί τινος. Cambiar modo di vivere, μετα-δικαίω. Cambiar casa, μετα-οικέω. Cam-biar pensiero, μετα-γυνώσκω (irr.) Cam-biar vestito, μετ-αμφιένυμι (irr.).*
 Cambio, *ἀλλαγή, ης, ή; μεταβολή, ης, ή; τροπή, ης, ή; ἀμοιβή, ης, ή. Fare un cambio con uno, μετ-αλλάττομαι πρός τινά. Rendere il cambio, αντί-αποδίδομί τινι. Dare a cambio, a frutto, δανείζω. Pigliare a cambio, δανείζομαι. Io cam-bio, invece, αντί col gen.*
 Cambista, *V. Cambiamonete.*

Camera, κοιτών, ἄνος, ὁ. Camera nuziale, εὐναστήριον, ου, τό; θάλαμος, ου, ὁ || **Fisco**, θησαυρός, οὔ, ὁ; δημόσιον ταμεῖον, ου, τό || **Assemblea**, συνέδριον, ου, τό.

Camerata, *sost. f.* συσκήσιον, ου, τό; ἑταιρεία, ας, ἡ.

Camerata, *sost. m.* ἐταῖρος, ου, ὁ.

Cameretta, κοιτώμιον, ου, τό.

Cameriera, θερσπαινίς, ἴδος, ἡ; κατευνόστρια, ας, ἡ.

Cameriere, κατευνοαστής, οὔ, ὁ.

Camicia, ὑπένδυμα, ατος, τό; ὑποχίτων, ανος, ὁ.

Cammetta, Cammello, κάμηλος, ου, ἡ, ὁ. Di cammello, καμηλείας, α, ου.

Cammelliere, καμηληλάτης, ου, ὁ; καμηλίτης, ου, ὁ.

Cammeo, ἀνάγλυπτος λίθος, ου, ὁ; ἀνάγλυπτου, ου, τό.

Camminare, βαδίξω, *ful.* διούμικαι; βαιίω (*irr.*); ὀδεύω; ὀδοιπορέω; πορεύομαι. Camminare adagio. βραδυπορέω. Camminare in fretta, δρόμου εἶμι || **Fig.** La cosa cammina bene, τὸ πρᾶγμα προχωρεῖ.

Camminata, περίπατος, ου, ὁ. Fare una camminata, περιπατέω.

Camminatore, βαδιστικός, ἡ, ὄν; βαδισματίας, ου, ὁ.

Camminatura, βადίσεις, εως, ἡ; βαδισμός, οὔ, ὁ.

Cammino, ὁδός, οὔ, ἡ; πορεία, ας, ἡ. Mettersi in cammino, ὁρμάομαι πρὸς τὴν πορείαν. Essere in cammino, πορεύομαι. **Fig.** Far cammino, Progredire, προχωρέω. Cammin facendo, modo *avverb.* κατὰ τὴν ὁδόν; μεταξύ πορευόμενος, η, ου, *da accordarsi col soggetto* || Cammino, dove si fa il fuoco, ἐστία, ας, ἡ; κάμινος, ου, ἡ; βαῦνος, ου, ὁ. La cappa del cammino, καπνοδόκη, ης, ἡ.

Camomilla, χημαίμηλον, ου, τό.

Camoscio, δορκάς, ἄδος, ἡ; αἰγαίρος, ου, ὁ, ἡ.

Campagna, ἀγρός, οὔ, ὁ, *più spesso*, ἀγροί, ὦν, οἶ; χώρα, ας, ἡ. Di campagna, ὁ, ἡ, τὸ ἐν ἀγροῖς. Passar la notte o Dimorare in campagna, ἀγραυλίω. Amar la campagna, φιλαγρεία. Amante della campagna, φιλαγρος, ου. Vestito da campagna, χωρικῶς ἐστακλμένος, η, ου. Dalla campagna. Alla campagna (*con verbi di moto*) ἀγρόθεν; ἀγρόνδε || Campagna rasa, ἀδενδρος, ου, ὁ, ἡ || Campagna, *nel linguaggio militare*, στρατεία, ας, ἡ; ἐπιστρατεία, ας, ἡ. Fare una campagna, Entrare

in campagna contro alcuno, ἐπι-στρατεύω τινί ο ἐπὶ τινι. Batter la campagna, Fare scorrerie, περι-τρέχω (*irr.*); κατα-θίω (*irr.*).

Campagnuolo, *sost.* χωρίτης, ου, ὁ; ἀγροδίαιτος, ου, ὁ.

Campagnuolo, *ad.* ἀγροικός, ου; ἀγρείος, α, ου.

Campale (Battaglia), ἐκ παρασκευῆς ο ἐκ παρατάξεως μάχη, ης, ἡ.

Campamento, βίσις, ου, ὁ.

Campana, κώδων, ανος, ὁ. — Aver le campane grosse, κώφωσιν νοσέω. Far la campana tutta d'un pezzo, πᾶν τὸ πρᾶγμα ἀπαξ τελέω || **Per simil.** Vaso di cristallo, ὑάλινον πᾶμα, ατος, τό.

Campanaccio, κρύσταλον, ου, τό.

Campanaio, κωδωνόκροος, ου, ὁ.

Campanella, dell'uscio, ὀχεύς, εως, ὁ.

Campanella, Campanello, κωδωνίον, ου, τό. Suonare il campanello, κωδωνίζω.

Campanile, κωδωνοφόρος πύργος, ου, ὁ.

Campare, *trans.* Salvare, σώζω; δια-σώζω || *intrans.* Scampare, σώζομαι; δια-φεύγω (*irr.*) || Vivere, βιώνω.

Campareccio, βιώσιμος, ου.

Campeggiare, Fare spicco, ἀπο-στίλβω || Stare a campo, στρατοπεδεύω; πολιορκέω.

Camperuccio, V. Campestre.

Camperello, V. Campicello.

Campestre, ἀγροικός, ου.

Campicello, χωρίδιον, ου, τό.

Campidoglio, Καπιτώλιον, ου, τό.

Campione, difensore, ἡρωιστής, οὔ, ὁ; πρόμαχος, ου, ὁ || Mostra di mercanzie, δείγμα, ατος, τό.

Campo, *terra lavorativa*, ἀγρός, οὔ, ὁ; ἄρουρα, ας, ἡ || Luogo esteso ed aperto, χώρα, ας, ἡ; πεδῖον, ου, τό. Campo di Marte, τὸ Ἄρειον πεδῖον || Soggetto da favellarne, ὑπόθεσις, εως, ἡ || Opportunità, καιρός, οὔ, ὁ; ἀφορμὴ, ἡς, ἡ || Campo di battaglia, ὁ τῆς μάχης τόπος || Il luogo dove un esercito è accampato, στρατοπέδον, ου, τό || L'esercito accampato, στρατοπέδευμα, ατος, τό; στρατός, οὔ, ὁ. — Andare al campo, ἐπι-στρατεύω. Stare a campo, στρατοπεδεύομαι.

Camposanto, κοιμητήριον, ου, τό.

Camuffare, μετα-τμηματίζω; καλύπτο. Camuffarsi da, . . . μετατμηματίζομαι εἰς *coll' acc.*

Camuso, σιμός, ὁ, ὄν.

Canaglia, σύρρος, εως, τό; συρφετός, οὔ, ὁ || detto di una sola persona, ὁ συρφετός.

Canale, ὀχετός; οὐ, ὄ; ὀχέτευμα, ατος, τό || Canale degli acquai o dei luoghi comodi, σωλήν, ἦνος, ὄ || *Nel linguaggio dei Notomisti*, ὀχετός, οὐ, ὄ || Fossa, διῶρυξ, υγος, ὄ; τάφρος, ου, ἦ || Stretto di mare, πῆρος, ου, ὄ || *Fig. per Via o Modo d'ottenere una cosa*, πόρος, ου, ὄ; ὄδος, οὐ, ἦ.

Canaletto, ὀχέτιον, ου, τό; σωληνάριον, ου, τό.

Canapa o Canape, κάνναβις, εως, ἦ. Di canapa, V. Canapino.

Canapè, δειδρον, ου, τό.

Canapino, καννάβινος, η, ου.

Canapo, κάλις, ω, ὄ || Quello con cui si legano al lido le navi, πρυμνήτια, ων, τά; ἀπόγειον, ου, τό.

Cancellabile, ἐξάλειπτος, ου. Non cancellabile, ἀνεξάλειπτος, ου.

Cancellamento, ἀπαλοιφή, ἦς, ἦ.

Cancellare, ἐξ-αλείφω (*irr.*); ἐκ-νίπτω; διαγράφω || *Fig. Tor via. Annullare, ἀναιρέω (irr.); ἀφανίζω. — Buono per cancellare*, ἐξαλειπτικός, ἦ, ὄν.

Cancellata, *sost.* θύρακτος, ου, ὄ; περιφραγμ, ατος, τό.

Cancellatura, V. Cancellamento.

Cancelleria, γραμματοφυλάκειον, ου, τό.

Cancelliere, ἀρχιγραμματεὺς, ἔως, ὄ.

Cancello, κιγκλῖς, ἴδος, ἦ; περιφραγμα, ατος, τό.

Canceroso, φαγεδαννός, ἦ, ὄν; γαγγραινώδης, ες.

Canchero, V. Cancro.

Cancrena, γάγγραινα, ης, ἦ; φαγεδαινα, ης, ἦ.

Cancrenare, γαγγραινομαί; φαγεδαινόμαι.

Cancro, *malattia*, καρκίνωμα, ατος, τό; καρκίνος, ου, ὄ.

Candela, λύχνος, ου, ὄ. Candela di cera, κηρίον, ου, τό.

Candelabro, λυχνεῖον, ου, τό.

Candeliere, λυχία, ας, ἦ.

Candidamente, ἀπλῶς; ἀδόλως.

Candidato, παραγγέλλον, ουτος, ὄ *coll' acc. della cosa a cui s'aspira.*

Candidatura, παραγγελία, ας, ἦ.

Candidezza, λεύκωτις, εως, ἦ || *fig.* ἀπλοτης, ητος, ἦ; ἀφέλεια, ας, ἦ.

Candido, λευκός, ἦ, ὄν || *fig.* ἀφέλης, ες; ἄδολος, ου.

Candire, σακχάρω ἠδύνω.

Candito, *sost.* πέμματα, ων, τά; τραγήματα, ων, τά.

Candore, V. Candidezza.

Cane, κύων, κυνός, ὄ, ἦ. Di cane, κύνητος, α, ου; κυνικός, ἦ, ὄν. A modo dei cani, κυνη-

ῶν; κυνιστί. — Cane grosso, *fig. detto di persona molto potente*, ὑπερδύναμος, ου. Avente faccia di cane, κυνοπρόσωπος, ου. Cane, *detto di persona spietata*, ὀμός, ἦ, ὄν. Menare una vita da cani, λαγῶ βίου ζῶω. Da cani aggiunto a *Fame, Sete, Fatica, Errore*, μέγιστος, η, ου. Addirizzar le gambe a' cani, μάτην πονεύω. Stuzzicare il cane che dorme, σπηκίαν ἐρεθίζω || Cane marino o Pesce Cane, θαλασσία κύων, κυνός, ἦ || Cane, *costellazione*, σείριος, ου, ὄ || Strumento per cavare i denti, ὀδονάγρα, ας, ἦ.

Canestraio, καλαθοποιός, οὐ, ὄ.

Canestrèlo e Canestrino, καλάθειον, ου, τό.

Canestro, κάλαθος, ου, ὄ; κανοῦν, οὐ, τό.

Cangiabile, μετὰβλητος, ου; εὐμετὰβλος, ου.

Cangiamento, V. Cambiamento.

Cangiante, ετερόχρους-ους, οον-ου.

Cangiare, V. Cambiare.

Canicola, Κύων, Κυνός, ὄ; Σείριος, ου, ὄ.

Canicolare, κυνικός, ἦ, ὄν. Giorni canicolari, αἱ ἐπὶ Κυνός ἡμέραι, ὧν; αἱ ἀμφὶ τὸν Σείριον ἡμέραι. Caldo canicolare, κυνόκαυμα, ατος, τό.

Canile, ὄ τῶν κυνῶν σπηός.

Canino, *sost. dimin.* κυνίδιον, ου, τό.

Canino, *ad.* κυνικός, ἦ, ὄν; κυνώδης, ες. Fame canina, βουλιμία, ας, ἦ. Aver una fame canina, βουλιμιά; βουλιμώτω.

Canizie, οἱ πολιαὶ (*sottint.* τρίχες).

Canna, κάλαμος, ου, ὄ; δόναξ, ατος, ὄ. Di canna, καλάμινος, η, ου. Coperto di canne, καλαμοστρώγης, ες || Canna da pescare, καλαμῖς, ἴδος, ἦ || Canna della gola, βρογχος, ου, ὄ || Canna da serviziali, κλιστήρ, ἦρος, ὄ. — Pigliarsela a un tanto la canna, ἀμελέω; ἀμελῶς ἔχω (*irr.*). Povero in canna, πτωχότατος, η, ου.

Cannella, ἐπειτόμιον, ου, τό. Mettere una cannella, θυρίδα ἀν-οίγω (*irr.*) || Scorza aromatica d'una pianta, κυνάμμου, ου, τό.

Cannelletta e Cannellina, σωληνίσκος, ου, ὄ.

Cannello, καλαμίσκος, ου, ὄ; φάλαγξ, αγγος, ὄ || Qualunque piccolo tubo aperto sopra e sotto, σωλήν, ἦνος, ὄ. Cannello d'una penna, καλαμῖς, ἴδος, ἦ.

Canneto, καλαμῖν, ἄνος, ὄ; δονακτεῖον, ου, τό.

Cannibale, ἀνθρωποφάγος, ου, ὄ.

Canniccio, παρσός, οὐ, ὄ.

Cannocchiale, τηλεσκόπιον, ου, τό.

Cannonata, κανονία, ας, ἦ.

Cannoncello e Cannoncino, σωλήνισκος, ου, ὄ.

Cannone, Doccione, σωλήν, ἦνος, ὄ || Pezzo

d'artiglieria, πυροβόλου, ου, τό (con o sen-
za μηχανήμα, ατος, τό, ο οργανον, ου, τό).
Cannoneggiamento, τῶν πυροβόλων ῥίψεις,
εως, ἦ. ◊
Cannoneggiare, τὰ πυρὸβόλα ῥίπτω (irr.).
Cannoniere, ὁ ἐπὶ τῶν πυροβόλων.
Cannuccia, καλαμίσκος, ου, ὁ.
Cánone, κανών, ὄνος, ὁ.
Canonica, πρεσβυτέραι, ου, τό.
Canonicale, κακονικός, ἦ, ὄν.
Canonicamente, κανονικῶς.
Canonicato, κανονικὸν ἀξίωμα, ατος, τό.
Canonico, sost. κανονικός, οὔ, ὁ.
Canonico, ad. κανονικός, ἦ, ὄν.
Canonista, κανονιστής, οὔ, ὁ.
Canonizzare, εἰς τοὺς μακαρίους ἀνα-γράφω
ο ἐγ-γράφω.
Canonizzazione, εἰς τοὺς μακαρίους ἀναγρα-
φή, ἦς, ἦ; ἀριστοποίησις, εως, ἦ.
Canoro, ἔμμελής, ἔς; εὐφωνος, ον; λεγύς,
εἶα, ὕ.
Canotto, σκάφη, ἦς, ἦ.
Canova, οἰνών. ὄνος, ὁ; πιθεών, ὄνος, ὁ.
Canovaio, ὁ ἐπὶ τοῦ οἴνου.
Cansare, ἀπο-κινέω; ἀρ-ίστημι; ἀπ-αλλάττω.
Cantabile, μελωδητός, ἦ, ὄν.
Cantabanco, ἀγυρτής, οὔ, ὁ; γόης, ητος, ὁ.
Cantante, ἄδων, ουσα, ον; μουσικός, οὔ, ὁ;
μουσική, ἦς, ἦ.
Cantare, ἄδω. fut. ἄσομαι; ἀείδω; μελωδέω.
Cantar bene, μουσικῶς ἄδω; male, ἀμαύ-
σις. Celebrar cantando, ὑμνέω. Cantar
solo, μονωδέω. Cantar sommessamente,
μυριρίζω. Imparare a cantare, φωνασκέω.
Cantaride. V. Canterella.
Cantata, μέλος, εως, τό.
Canterella, κανθαρίς, ἴδος, ἦ.
Canterellare, μυριρίζω; τρεπιρίζω.
Canterello, l' uccello che serve per richia-
mo, παλευτής, οὔ, ὁ; παλεύτρια, ας, ἦ.
Cantero, λάσανον, ου, τό.
Cantica, μέλος, εως, τό; ἄσμα, ατος, τό; ᾠδή,
ἦς, ἦ.
Canticchiare, V. Canterellare.
Cantico, ὕμνος, ου, ὁ; ὑμνωδία, ας, ἦ.
Cantiere, νεώριον, ου, τό.
Cantilena, μελύδριον, ου, τό; ᾠδή, ἦς, ἦ.
Cantina, οἰνών. ὄνος, ὁ; οἰνοθήκη, ἦς, ἦ.
Cantiniere, οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ.
Cantino, νήτη, ἦς, ἦ.
Canto, regolata modulazione della voce
umana, ᾠδή, ἦς, ἦ; μολπή, ἦς, ἦ. Canto
degli uccelli, φωνή, ἦς, ἦ. Il canto del
gallo, ἀλεκτοροφωνία, ας, ἦ || Canto detto
per Poesia, Canzone, μέλος, εως, τό; ᾠδή,

ἦς, ἦ; ἄσμα, ατος, τό. Canto di vittoria,
ἐπινίκιον, ου, τό. Canto lugubre, θρήνος,
ου, ὁ; θρηνωδία, ας, ἦ || Parte d' un poe-
ma, ἔπος, εως, τό; ῥαψωδία, ας, ἦ — || Can-
to, Angelo, γωνία, ας, ἦ; μυθός, οὔ, ὁ.
Lasciare in un canto una persona, ὀλι-
γοφρέως τρέδω. Porre in un canto, ἀφ-ίμι
(irr.) || Lato, Banda, πλάγιον, ου, τό || A
canto, V. Accanto || Da canto di, indi-
cante parentela, πρὸς ο ἐκ col gen. Fra-
tello da canto di madre, πρὸς μητρός
ἀδελφός, οὔ, ὁ || Dal canto mio, vostro, ecc.
τό κατ' ἐμέ ο τό ἐπ' ἐμοί; τό καθ' ὑμᾶς ecc.
|| In tutti i canti, Per ogni canto, παντα-
χοῦ; πάντοσε.

Cantonata, κάμψις, εως, ἦ.
Cantore, ψάλτης, ου, ὁ || Poeta, ᾠδός, οὔ, ὁ.
Cantuccio, γωνίδιον, ου, τό.
Canutezza, V. Canizie.
Canuto, πολίος, ἄ, ὄν.
Canzonare, Non dir da senno, φλυαρέω;
μύθους πλάττω, fut. σω || Deridere, σκώ-
πτω, fut. ψμαί τινά; ἐμ-παίζω τινί.
Canzonatore, καταγελαστής, οὔ, ὁ.
Canzonatorio, καταγελαστικός, ἦ, ὄν.
Canzonatura, σκώψις, εως, ἦ; καταγέλασμα,
ατος, τό.
Canzoncina, V. Canzonetta.
Canzone, ᾠδή, ἦς, ἦ; ἄσμα, ατος, τό. Met-
tere in canzone uno, V. Canzonare.
Canzonetta, ἄσματιον, ου, τό; μελύδριον, ου,
τό.
Canzoniere, ᾠδῶν συλλογή, ἦς, ἦ.
Caos, χάος, ατος, τό || Fig. Confusione, Dis-
ordine, ἀταξία, ας, ἦ.
Capace, Atto a contenere, spazioso, δεκτι-
κός, ἦ, ὄν; εὐρύς, εἶα, ὕ; εὐρύχωρος, ου ||
fig. Atto, Idóneo, ἱκανός, ἦ, ὄν; ἐπιτή-
δειος, ον; οἶός τε coll' inf. Esser capace
di, δύναμαι (irr.); οἶός τε εἶμι coll' inf.
Se io son capace di giudicare, εἰ οἶός τε
εἶμι κρίνειν. Spesso, ad esprimere la
capacità, s' adoprano adiett. in ἰκός:
Capace di governare, ἀρχικός, ἦ, ὄν; di
imparare, μαθητικός . . . ; coll' inf. o il
gen. della cosa || detto assolutam.,
Abile, Esperto, ἔμπειρος, ον || Far capace
uno, Persuadere, πείθω (irr.). Rimaner
capace, Andar capace, πείθομαι; συν-ίμι
(irr.).
Capacità, Contenza, χάρησις, εως, ἦ; χῶ-
ρημα, ατος, τό; εὐρύτης, ητος, ἦ. Aver
la capacità di . . . χωρέω coll' acc. || At-
titudine, Perizia, ἱκανότης, ητος, ἦ; ἐμ-
πειρία, ας, ἦ; δύναμις, εως, ἦ.

Capacitare, *πειθω (irr.)*. Capacitarsi, *πειθομαι*.
 Capanna, *καλύβη, ης, ή; σπηνή, ης, ή*.
 Capannello, *radunanza di persone, όμιλος, ου, ό*.
 Capannetta, *καλύβιον, ου, τό*.
 Capanno, *σκιάδιον, ου, τό*.
 Capannuccia, *V. Capannetta*.
 Caparberia e Caparbieta, *σκληρότης, ητος, ή; αυθάδεια, ας, ή*.
 Caparbio, *σκληρός, ά, όν; αυθάδης, ες; άμετάπειστος, ον*.
 Caparra, *άβραβών, ώνος, ό*.
 Capata, *κεφαλής τυπή, ης, ή*.
 Capechio, *στυππιον, ου, τό*.
 Capellatura, *κόμη, ης, ή; έξειρα, ας, ή*.
 Capello, *θριξ, τριχός, ή*. Chi è senza capelli, *άθριξ, άτριχος, ό, ή*; Chi ne ha pochi, *ολιγόθριξ*; Chi ne ha molti, *πολύθριξ*. Chi ha i capelli ricciuti, *αιολοχάιτης, ου, ό*; neri, *μελάνθριξ, τρικος, ό, ή*; rossi, *πυρρόθριξ*; bianchi, *λευκόθριξ*. Capelli lunghi, *καδειμένη κόμη, ης, ή*. Portare i capelli lunghi, *κομάω*. Portare i capelli corti, *βραχυκομάω*. Avere i capelli bianchi, *λευκοτριχίω*. Strappare i capelli, *καδιζω*. Perdere i capelli, *άποκομάω*; *τριχορρόω* || **A capello, modo avv.** *έμμετρος, ον; κατά ο επί στάθμην*.
 Capelluto, *κομητής, ου, ό; τριχωτός, ή, όν*.
 Capestro, *con cui si legano per la testa gli animali grossi, φορβεία, άς, ή* || *con cui s'impicca, βρόχος, ου, ό*. Uomo, Gente da capestro, *διεθρος, ου, ό; ό κάκιστ' άπολούμενος*.
 Capezzale, *ύπυχένιον, ου, τό; προςκεφάλιον, ου, τό*.
 Capezzolo, *θηλή, ης, ή*.
 Capigliatura, *V. Capellatura*.
 Capillare, *τριχοειδής, ες; τριχώδης, ες*.
 Capinera, *μελαγκόρυφος, ου, ό*.
 Capino, *κεφάλιον, ου, τό*.
 Capire, contenere, *χωρέω; περι-έχω (irr.)* || *Comprendere, Intendere, κατα-λαμβάνω (irr.) con ο senza τη διανοία; συν-ίημι (irr.); νοέω; γνωρίσκω (irr.)*. Si capisce da sé, *φάνεται γε τούτο*.
 Capitale, *sost.* *κεφάλαιον, ου, τό; αρχαϊον, ου, τό*. Somma di danaro, *χρήματα, ον, τά*. Far capitale su una persona, *πιστεύω τινί*.
 Capitale, *ad.* *κεφαλαίος, α, ον; κύριος, α, ον; μέγιστος, η, ον* || *Pena capitale, θανάτου ζημία, ας, ή* || *aggiunto a Odio, Nemicizia, άνήκεστος, ον; a Nemico, έ-*

χθιστος, η, ον || *Città capitale, ο Capitale in forza di sost.* *μητρόπολις, εως, ή*.
 Capitalista, *πολυχρήματος, ου, ό, ή*.
 Capitana (Nave), *στρατιγίς, ίδας, ή (ναύς)*.
 Capitananza, *ήγεμονία, ας, ή; στρατηγία, ας, ή*.
 Capitanare, *ήγεμονεύω τινί e più spesso τινός; στρατηγέω τινός*.
 Capitanato, *V. Capitananza*.
 Capitano, *capo di una compagnia, λοχαγός, ού, ό; εκατόνταρχος, ου, ό* || *d' un esercito, στρατηγός, ού, ό; ήγεμών, όνος, ό* || *d' una nave, ναύαρχος, ου, ό* || *d' un bastimento mercantile, ναύκληρος, ου, ό* || *Capitano di una città, άρχων, οντος, ό* || *Capitano del popolo, δήμαρχος, ου, ό*.
 — Degno di essere capitano, *άξιουσάτηςος, ον; άξιουσάτηνικός, ή, όν*.
 Capitare, *άφ-ικνεόμαι (irr.)* || *Capitar bene, ευ-τυχέω; ευ πάσχω (irr.)*. *Capitar male, ά-τυχέω; κακώς πάσχω*.
 Capitello, *κιονόκρανον, ου, τό*.
 Capitolare, *εις όμολογίαν έρχομαι (irr.); επι-νηρυκεύομαι τινι; σύμβασιν ποιέομαι*.
 Capitolare, *ad.* *κανονικός, ή, όν*. Capitolari, *in forza di sost.*, *le Leggi dei re Franchi, βασιλικοί κανόνες, ον, οί*.
 Capitolazione, *όμολογία, ας, ή; σύμβασις, εως, ή; σπονδαί, ών, αί*.
 Capitoletto e Capitolino, *dim.* *κεφάλιον, ου, τό*.
 Capitolino, *ad.* *Del Campidoglio, Apparten. al Campid.*, *Καπιτωλίας, α, ον; Καπιτωλίνος, η, ον*.
 Capitulo, *κεφάλαιον, ου, τό* || *Il collegio de' canonici, τό τών κανονικών συνέδριον; ου*.
 Capitolombolare, *κυβιστάω*.
 Capitolombolo, *κυβιστήμα, ατος, τό*. Fare un capitolombolo, *κυβιστάω*.
 Capo, testa, *κεφαλή, ης, ή* || *Cima, Parte superiore di checchessia, κορυφή, ης, ή; άκρον, ου, τό* || *Principio, Origine, αρχή, ης, ή* || *Fine, τελευτή, ης, ή* || *Promontorio, άκρα, ας, ή; άκρωτήριον, ου, τό* || *Oggetto, Genere, γένος, εος, τό* || *Chi presiede ο governa, αρχός, ού, ό; ήγεμών, όνος, ό*. Capo del governo, *πρότανης, εως, ό*. Capo d' un partito, *στατιάρχος, ου, ό*.
 Capo di casa, *οικοδεσπότης, ου, ό*. Essere a capo di, *ήγέομαι; ήγεμονεύω; άρχω*. *πρωτεύω; col gen. e più raram. col dat.* || *Duce, Condottiero, ήγεμών, όνος, ό*. Capo dell' esercito, *στρατηγός, ού, ό*. Generale in capo, *άρχιστράτηγος, ου, ό* ||

Punto di questione, *κεφάλαιον*, ου, τό || **Capo d'accusa**, *ἐγκλημα*, ατος, τό || **Capo di tavola**, *πρωτοκλησία*, ας, ἡ || **Capo d'anno**, *νέου ἔτος*, εως, τό. — **A capo all'ingiù**, *κάτω*. **A capo alto**, *Σαρσαλιώς*. **A capo chino**, *ταπεινώς*. **Capo per capo**, *κατὰ μέρος*; *καθ' ἕν* ἕκαστου. **Da capo**, *Da principio*, *ἐξ ἀρχῆς*. **Da capo**, *Di nuovo*, *αὐτίς*; *πάλιν*. **Da capo a fondo**, **Da un capo all'altro**, *ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ τέλος*. **Da capo a piè**, *ἐκ ποδῶν εἰς κεφαλὴν*. **Di mio**, *tuo*, *suo* **capo**, *ἀπ' ἑμαυτοῦ*, *ἀπὸ σεαυτοῦ*, *ἀπ' ἑαυτοῦ*. **Avere il capo a una cosa**, **Attendervi**, *προς-έχω* (*irr.*) *τινί*; **Esservi inclinato**, *προ-θυμέομαι*. **Battere o Dare il capo in qualche luogo**, *προς-έρχομαι* (*irr.*); *ἀρ-ικνεύομαι* (*irr.*). **Battere o Dare il capo nel muro per disperazione**, *μαίνομαι*; *τῶ ἀνελπίστῳ σαλεύω*. **Andar col capo rotto**, *ζημιόομαι*. **Far capo**, **Incominciare**, *ἀρχομαι*. **Metter capo**, *detto di fiumi*, *εἰς-βάλλω* (*irr.*). **Rompere il capo ad uno**, **Infastidirlo**, *δυσ-χεραίνω*. **Venire a capo di una cosa**, *ἀπ-εργάζομαι* (*coll' aum. per ei*); *δια-πράσσω* (*irr.*). **Cosa fatta capo ha**, *οὐκ ἔτι μὲν δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄκρον*.

Capobandito, *ἀρχιληστής*, ου, ὁ.
Capocaccia, *ἀρχικυνηγός*, ου, ὁ.
Capocchia, *τύλη*, ης, ἡ.
Capocchio, *ἀβέλτερος*, ου ὁ, ἡ; *βλάξ*, ακός, ὁ, ἡ.
Capocchia, *ἀγρονόμος*, ου, ὁ.
Capocuoco, *ἀρχιμάγειρος*, ου, ὁ.
Capofila, *πρωτοστάτης*, ου, ὁ.
Capogiro, *ἐλιγος*, ου, ὁ; *σκοτσονία*, ας, ἡ.
Capolavoro, *τέλειον ο ἄριστον ἔργον*, ου, τό; *φιλοτέχνημα*, ατος, τό.
Capolino, *κεφάλαιον*, ου, τό || **Far capolino**, *ὑπο-τηρέω*; *λάθρα προ-οράω* (*irr.*).
Capoluogo, *μητρόπολις*, εως, ἡ.
Capomaestro, *τεκτόνων ἑπαρχος*, ου, ὁ.
Caponaggine, *σκληρότης*, ητος, ἡ.
Capone, **V. Caparbio**.
Caponeria, **V. Caponaggine**.
Capoparte, *στασιαρχος*, ου, ὁ.
Capopopolo, *δημαγωγός*, ου, ὁ. **Esser capopopolo**, *δημαγωγέω*.
Caporale, *ἡγεμών*, ὄνος, ὁ || **T. milit.** *πεμπάδαρχος*, ου, ὁ.
Caporione, *ἡγεμών*, ὄνος, ὁ.
Caposcuola, *ὁ ἐπαγγελλόμενος τέχνην*.
Caposquadra, *λοχαγός*, ου, ὁ.
Capostipite, *ἀρχιγονός*, ου, ὁ.
Capovolgere, *ε*

Capovoltare, *ἀνα-τρέπω* (*irr.*).
Cappa, *ἱμάτιον*, ου, τό; *περίβλημα*, ατος, τό; *περιβάλοιον*, ου, τό.
Cappella, *ναϊσκος*, ου, ὁ; *καϊδιον*, ου, τό; *σικός*, ου, ὁ. **Maestro di cappella**, *ἔξαρχος*, ου, ὁ.
Cappellaio, *πλοποιός*, ου, ὁ.
Cappellano, *ιερεύς*, εως, ὁ.
Cappelletto, *πιδίδιον*, ου, τό.
Cappello, *πίλος*, ου, ὁ; *πιδίον*, ου, τό. **Cap-pello cou tesa larga**, *πέτασος*, ου, ὁ.
Capperi, *ἐπιτερ.*, *βαβαί!* *βαβαϊάξ!* *πυππάξ!*
Cappero, *καίπαρις*, εως, ἡ.
Cappio, *ἄμμα*, ατος, τό; *βρόχος*, ου, ὁ.
Capponare, *ἐκ-τέμνω* (*irr.*).
Cappone, *κάπων*, ανος, ὁ.
Cappotto, *ἐριστρίς*, ἴδος, ἡ; *τρίβων*, ονος, ὁ.
Cappuccio, *da donna*, *κάλυμμα*, ατος, τό; *da uomo*, *κυνή*, ης, ἡ.
Capra, *αἰξ*, αἰγός, ἡ. **Di capra**, *αἰγεος*, α, ου.
Branco di capre, *αἰπόλιον*, ου, τό. **Pascolar capre**, *αἰπολέω*.
Capraio, *αἰπόλος*, ου, ὁ.
Capretta, *αἰπίδιον*, ου, τό.
Capretto, *αἰγίτιος*, ου, ὁ; *ἐριφιον*, ου, τό.
Capriccio, *ἐπιθυμία*, ας, ἡ; *φαντασία*, ας, ἡ; *ὀρμή*, ης, ἡ. **Di mio**, **di tuo**, **di suo** **capriccio**, *κατὰ τὸ δοκοῦν ἑμαυτῶ*, *σεαυτῶ* *εως*. **A capriccio**, *κατ' ἡδονήν*. **I capricci della sorte**, *τὰ τῆς τύχης*.
Capricciosamente, *φανταστικῶς*; *κατὰ τὸ δοκοῦν*.
Capriccioso, *φανταστικός*; ἡ, ὄν; *ἄστατος*, ον.
Capricorno, *αἰγόκερωτος*, ατος ο ω, ὁ.
Caprifico, *ἐριπέδος*, ου, ὁ.
Caprifoglio, *περικλύμενον*, ου, τό.
Caprigno e Caprino, *αἰγίσιος*, α, ον; *ἐριφίσιος*, α, ον. **Pelle caprina**, *αἰγένη*, ης, ἡ. **Lezzo caprino**, *κινάβρα*, ας, ἡ || **Disputare della lana caprina**, *ὑπὲρ θουο κιαῖς μάχομαι*.
Capriola, *semm. di Capriolo*, *αἰγαρχος*, ου, ἡ; *δορκάς*, ἄδος, ἡ || **Salto**, *σκίρτημα*, ατος, τό. **Far capriole**, *ἀρνεύω*.
Capriolletto, *δορκάδιον*, ου, τό.
Capriolo, *αἰγαρχος*, ου, ὁ; *δορξ*, *δορκός*, ἡ; *δορκάς*, ἄδος, ἡ.
Capro, *τράγος*, ου, ὁ.
Caprone, **V. Capro**.
Capzioso, *σαφιστικός*, ἡ, ὄν; *ἀπατηλός*, ἡ, ὄν.
Caracollare, *γυρεύω*; *περι-ελαύνω* (*irr.*).
Caracollo, *περιέλευσις*, εως, ἡ.
Caraffa, *φιάλη*, ης, ἡ.
Caraffina, *φιάλιον*, ου, τό; *ληκύδιον*, ου, τό.
Caramente, **Amettuosamente**, *προσφιλῶς*;

- ἀγαπητῶς || **A caro prezzo**, πολλοῦ; πολυτιμῶς.
- Caratello e Caratellino**, πίθικος, ου, ὁ.
- Caratello**, πίθος, ου, ὁ.
- Carato**, μέρος, εος, τό; μερίς, ἰδος, ἡ.
- Caratteraccio**, κακοήθεια, ας, ἡ. **Chi ha un caratteraccio**, κακοήθης, εος, ὁ, ἡ; κακότροπος, ου, ὁ, ἡ.
- Carattere**, segno, χαρακτηρ, ἥρος, ὁ; τύπος, ου, ὁ; σημεῖον, ου, τό. **I caratteri dell' alfabeto**, γράμματα ο στοιχεῖα, ων, τὰ || **Forma della scrittura**, χεῖρ, ρός, ἡ || **Qualità distintiva di una cosa**, φύσις, εως, ἡ; ἴδιον, ου, τό; ἰδίωμα, ατος, τό || **Dignità**, **Grado**, ἀξίωμα, ατος, τό; τιμή, ἡς, ἡ || **Naturale**, **Indole**, τρόπος, ου, ὁ; ἥθος, εος, τό || **Fermezza d'animo**, εὐστάθεια, ας, ἡ; ἀνδρεία, ας, ἡ. **Uomo senza carattere**, ἀτάκμητος, ου, ὁ || **Personaggio d'un dramma**, πρόσωπον, ου, τό.
- Caratteristica sost.** χαρακτηρισμός, οὔ, ὁ.
- Caratteristico**, χαρακτηριστικός, ἡ, ὄν; ἴδιος, α, ου **col dat.** ο **col gen.**
- Caratterizzare**, χαρακτηρίζω; ὑπο-τυπῶ; σημειῶ.
- Carbonaia**, ἀνθρακιά, ἄς, ἡ.
- Carbonaio**, ἀνθρακεύς, ἑως, ὁ.
- Carbonchio**, ἀνθραξ, ακος, ὁ.
- Carboncino**, ἀνθράκιον, ου, τό.
- Carbone**, ἀνθραξ, ακος, ὁ. **Far carbone**, ἀνθρακεύω. **Il far carbone**, ἀνθρακεία, ας, ἡ. **Abbrustolire sui carboni**, ἀνθρακίζω. **Nero come il carbone**, ἀνθρακίας, ου, ὁ. **A misura di carbone**, εὐπόρως.
- Carbonizzare**, ἀνθρακεύω; ἀνθρακίζω.
- Carbonizzato**, ἀνθρακευτός, ἡ, ὄν.
- Carcame**, σκελετόν. οὔ, τό; ὄστᾶ, ἄν, τό.
- Carcassa**, **di una nave**, τῆς νεῶς ἐγκοίλα, ων, τό.
- Carcamento**, εἶργξις, εως, ἡ; εἶργμός, οὔ, ὁ.
- Carcerare**, εἰς εἰρκτῆν ο φυλακῆν ἐμ-βάλλω (**irr.**); εἰς δεσμωτήριον εἰς-άγω (**irr.**); εἶργω.
- Carcerazione**, **V. Carceramento.**
- Carcere**, φυλακή, ἡς, ἡ; δεσμωτήριον, ου, τό; εἶργμός, οὔ, ὁ. **Mettere in carcere**, **V. Carcerare. Tenere in carcere**, ἐν δεσμοῖς κατ-ἴχω (**irr.**).
- Carceriere**, δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ; εἰρκτοφύλαξ, ακος, ὁ.
- Carciofo**, κινάρα, ας, ἡ.
- Cardare**, ξαίνω; κατα-ξάινω; πίκω.
- Cardatore**, ξαντής, ου, ὁ; πεκτήρ, ἥρος, ὁ.
- Cardatura**, ξάνσις, εως, ἡ; πῆξις, εως, ἡ.
- Cardellino**, ἀκανθίς, ἰδος, ἡ.
- Cardiaco**, καρδιακός, ἡ, ὄν.
- Cardialgia**, καρδιαλγία, ας, ἡ.
- Cardinalato**, καρδινάλιον ἀξίωμα, ατος, τό.
- Cardinale**, καρδινάλιος, ου, ὁ.
- Cardinale**, **ad.** μέγιστος, ἡ, ου; πλείστος, ἡ, ου. **I punti cardinali**, τὰ κέντρα, ων.
- I numeri cardinali**, οἱ πρωτότυποι ἀριθμοί, ἄν.
- Cardine**, στρόφιγξ, γηρος, ἡ; γίγλυμος, ου, ὁ.
- Cardo**, **da mangiare**, σκόλυμος, ου, ὁ || **da cardar la lana**, κνάφος, ου, ὁ.
- Carena**, τρόπις, εως, ἡ.
- Carestia**, scarsezza di tutte le cose necessarie al vitto, αιτοθεία, ας, ἡ; λιμός, οὔ, ὁ. **In tempo di carestia**, αιτοθείας κατεχούσης || **Scarsezza di ogni altra cosa**, σπανία, ας, ἡ; ἔνδεια, ας, ἡ; ἀπυρία, ας, ἡ.
- Carezza**, dimostrazione d'affetto, ἀσπικσμα, ατος, τό; φιλορρόνησις, εως, ἡ. **Far carezze**, φιλορρονέσμαι; αἰκάλλω || **Il prezzo troppo alto**, ὑπερτίμιον, ου, τό.
- Carezzare**, **V. Accarezzare.**
- Carezzevole**, αἰμύλος, ου; φιλορρονητικός, ἡ, ὄν; φιλικός, ἡ, ὄν.
- Carezzevolmente**, αἰμύλως; φιλορρόνως.
- Cariare**, σήπω. **Intrans.** σήπομαι.
- Cariatide**, καρυάτις, ἰδος, ἡ.
- Cariato**, σηπτός, ἡ, ὄν; σεσηπώς, υἷα, ὄς.
- Carica**, **T. mil.** assalto impetuoso, ἐφόρμησις, εως, ἡ; ἐπιβολή ο προσβολή, ἡς, ἡ. **Fare una carica**, ἐμ-βάλλω (**irr.**) τινί. **Tornare alla carica**, τὴν μάχην ἀναεσόμεναι; **fig. per Ripetere con più insistenza una domanda**, αὔθις λιπαρῶς τινά || **Carica**, **Ufficio pubblico**, ἀρχή, ἡς, ἡ; τέλος, εος, τό; τιμή, ἡς, ἡ; λειτουργία, ας, ἡ. **Le persone che hanno la carica**, οἱ ἐν τέλει; τὰ τέλη (**col verbo in plur.**).
- Caricamento**, φορτισμός, οὔ, ὁ.
- Caricare**, φορτίζω; κατα-φορτίζω; φόρτον ἐπι-τίθειμι τινι. **Caricare una nave**, γεμίζω || **figur. di cose non materiali, ma gravi e pesanti**, βαρύνω; κατα-βαρῶν τινά τινι; ἐμ-πίπλημι (**irr.**) τινά τινος. **Caricare uno d'ingiurie**, ὑβρίζει πλύνω τινά || **T. milit.** Assalir con impeto, ἐφ-ορμάω τινί; ἐπι-βάλλω (**irr.**) τινί; ἐπι-τίθεμαι τινι || **Esagerare**, ὑπερ-βάλλω; δευνῶ; δευνοποιέομαι.
- Caricato**, **part. di Caricare** || **Affettato**, περιεργος, ου.
- Caricatore**, φορτίζων, ουτα, ου.
- Caricatura**, affettazione, περιεργία, ας, ἡ;

- γελιάτης. ητος, ή || **Ridicola** rappresentazione in disegno, γελόια γραφή, ης, ή; άλλόλοτον πρόσωπον, ου, τό.
- Carico**, *sost.* φόρτος, ου, ό; φορτίον, ου, τό; άχθος, εος, τό. Nave da carico, φορταγωγός ναύς, κεύς, ή; φορτηγόν πλοΐον, ου, τό; φορτίς, ίδος, ή || **Incombenza, Incarico**, έντολή, ης, ή; πρόσταγμα, ατος, τό || **Accusa, Imputazione**, έγκλημα, ατος, τό; αίτία, ας, ή. **Dare, Far carico a uno**, αίτιάομαι τινα. **Testimone a carico**, καταμαρτυρών, ούτος, ό. **Testimonianza a carico**, καταμαρτυρία, ας, ή || **Danno, Pregiudizio, ζημία**, ας, ή. **Chi è a carico**, έπαχθής, ές || **Imposta, Aggravio**, φόρος, ου, ό; εισφορά, ας, ή.
- Carico**, *ad.* έμφορτος, ου; γέμων, ουσα, ου. **Carico di debiti**, κατάχρεως, ου. **Carico d'anni**, καταγήρως, ου. **Carico di colore**, πολυχρωματιζόμενος, η, ου.
- Carie**, σράκελος, ου, ό; σηπεδών, όνος, ή.
- Carriello**, άρεθρώνος πώμα, ατος, τό.
- Carissimamente**, φιλιτάτως.
- Carissimo**, φίλτατος, η, ου || **Di gran prezzo**, πολυτελέστατος, η, ου.
- Carità**, άγάπη, ης, ή || **Elemosina**, έλεημοσύνη, ης, ή || **Favore**, χάρις, ιτος, ή.
- Caritatevolmente**, έλεήμων, ου; φιλόανθρωπος, ου.
- Caritatevolmente**, έλεημόνας; φιλοανθρώπως.
- Carlona (Alla)**, άμελώς.
- Carne**, έπος, εος, τό; μέλος, εος, τό; ποΐημα, ατος, τό.
- Carminare**, πεκτέω; ποκίζω.
- Carminio**, κυνάβαρι, εως, τό.
- Carnagione**, χρώα, ας, ή; χρώς, ωτός, ό. **Bella carnagione**, ευχροια, ας, ή.
- Carnale**, σαρκικός, ή. όν; φιλόσαρκος, ου. **Fratello carnale**, αυτάδελφος, ου, ό.
- Carnalità**, άπέλγεια, ας, ή; άκολασία, ας, ή.
- Carnalmente**, σαρκικώς; άπέλγως.
- Carnato**, *V.* Carnagione.
- Carne**, σάρξ, σαρκός, ή; κρέας, κρέως, τό. **La carne**, *opposta allo spirito*, σάρξ, σαρκός, ή; σάμα, ατος, τό. **Di carne**, σάρκινος, η, ου. **Carne salata**, τάριχος, ου, ό. **Far carne**, **Fare strage**, φονεύω. **Metter troppa carne al fuoco**, πολυπραγμονέω.
- Carnelice**, δημόσιος, ου, ό; δήμιος, ου, ό.
- Carneo**, σάρκινος, η, ου; σαρκικός, ή, όν.
- Carnesecca**, τάριχος, ου, ό.
- Carnevale**, διούσια, ου, τό.
- Carnealesco**, διουσιακός, ή, όν.
- Carniera**, κυνηγετική πήρα, ας, ή.
- Carnificina**, σπαρχαμός, ου, ό; σπαγή, ης, ή.
- Carnivoro**, άμορφόγος, ου; κρεωφόγος, ου.
- Carnosità**, σάρκωμα, ατος, τό.
- Carnoso**, σαρκώδης, ες; ευσαρκος, ου.
- Caro**, *sost.* σπανοσιτία, ας, ή.
- Caro**, *ad.* **Amato**, **Grato**, φίλος, η, ου; προςφιλής, ές; άγαπητός, ή, όν; ήδύς, εια, ύ. **Aver caro per Amare**, άγαπάω. **Aver caro per Piacere**, άρέσκω || **Costoso**, τίμιος, α, ου; πολυτελής, ές. **Non caro**, ευώνος, ου.
- Caro**, *adv.* **coi verbi pagare, comprare ecc.** τιμιάς; πολλού; πολλώ. **Poco caro**, όλίγου; όλίγω. **Più caro**, πλείους.
- Carogna**, πτώμα, ατος, τό; θνησιμαΐον, ου, τό.
- Carola**, εγκύκλιος χόρος, ου, ό; χορεία, ας, ή.
- Carolare**, χορεύω.
- Carota**, καρωτόν, ου, τό; σταφυλίνας, ου, ό || **Fandonia**. **Trovato non vero**, πλάσμα, ατος, τό. **Piantar carote**, φρενακίζω.
- Carotidi**, καρωτίδες, ου, αί.
- Carovana**, έμπορικός στόλος, ου, ό.
- Carpine**, ξυγία, ας, ή.
- Carpione**, κυπρίνος, ου, ό.
- Carpire**, άρπάζω; ύφ-αρπάζω; *ad uno*, τινός.
- Carpo** καρπός, ου, ό.
- Carpone o Carponi (Andare)**, τετραποδητί; τετράποδος δίκην.
- Carradore e Carraio**, άρματοποιός, ου, ό; άμαξοπηγός, ου, ό.
- Carrata**, άμαξα, ης, ή; άμαξεία, ας, ή.
- Carreggiare**, άρματληταΐω; ήνιοχεύω.
- Carreggiata**, άμαξητόν, ου, τό. **Fig.** **Uscir di carreggiata**, της όρθής όδοϋ άποπλανώμαι. **Stare in carreggiata**, όρθοπραγέω.
- Carretta**, άμαξάριον, ου, τό; όχημάτιον, ου, τό.
- Carrettiere**, άμαξεύς, εως, ό; άρματλητης, ου, ό.
- Carretto**, άμάξιον, ου, τό.
- Carretteone**, άρμα, ατος, τό; όχημα, ατος, τό.
- Carriaggio**, σκευοφόρα, ου, τά.
- Carriera**, δρόμος, ου, ό; φορά, ας, ή. **A o di carriera**, **A tutta carriera**, δρόμα; δρομαΐως || **Avviamento**, **Disciplina**, a cui uno si mette per farsi uno stato, έπιτήδευσις, εως, ή; έπιτήδευμα, ατος, τό.
- Carriola**, άμαξάριον, ου, τό.
- Carro**, άρμα, ατος, τό; άμαξα, ης, ή; όχος, ου, ό. **Di carro**, άρμάτειος, α, ου. **Andar col carro**, **Guidare il carro**, άρματληταΐω. **A carra**, *per A carrato*, **In gran quantita**, άδην. — **Dire un carro di villanie**, πάσαν βλασφημίαν βλασφημέω. **Mettere il carro innanzi a' buoi**, πρωθύτερον ποιέω. **Pigliar la lepre col carro**, βραδέως σκεΐδω.

Carrozza, άμαξα, ης, ή; άροάμαξα, ης, ή.
Carrozziere, άρματοπηγός ο άμειζοπηγός,
ου, ό.

Cartuba, κεράτιον, ου, τό.

Carrubio, κερατία, ας, ή.

Carrucola, τροχίλια, ας, ή.

Carta, χάρτης, ου, ό; πάπυρος, ου, ό θ ή.

Foglio di carta, χαρτίον, ου, τό. Mettere

in carta, γράφω || *Al plur.* Documenti,

γράμματα, ων, τά; γραμματεία, ων, τά ||

Carta moneta, παπίρου νόμισμα, ατος, τό

|| Carta geografica, πίνιαξ, ακος, ό εον

o senza γεωγραφικός, ου, ό θ ή. Rime-

scolar le carte, ειοθ Turbar le cose per

peschar nel torbido, ταραχάς ποιέω. Scam-

biar le carte in mano, εξ-απατάω. Avere

alcuno a carte quarantotto, μισέω. Met-

ter carte in tavola, Dir le cose come

sono, παρρησιάζομαι.

Cartapecora, δερψέρα, ας, ή.

Cartapesta, χάρτης σύγκλλος, ου, ό.

Cartastraccia, έμπορητικός χάρτης, ου, ό.

Carteggiare, έπιστολαίς ο δέ' έπιστολών προς-

ομιλέω.

Carteggio, ή δέ' έπιστολών όμιλία, ας || *Le*

Lettere scritte e ricevute, έπιστολαί, ών,

αί; γράμματα, ων, τά.

Cartella, χαρτίον, ου, τό; σχεδάριον, ου, τό ||

per tenervi i fogli, χαρτοφυλάκιον, ου,

τό.

Cartello, πρόγραμμα, ατος, τό; βιβλίον,

ου, τό.

Cartiera, χαρτών εργαστήριον, ου, τό; χαρ-

τοποιία, ας, ή.

Cartilagine, χόνδρος, ου, ό.

Cartilaginoso, χονδρώδης, ες.

Cartoccio, χάρτου ειλημα, ατος, τό.

Cartolaio, χαρτοπώλης, ου, ό.

Cartolare, χαρτοφυλάκιον, ου, τό.

Cartolina, χαρτίον, ου, τό.

Cartone, παχύς (έος) χάρτης, ου, ό.

Casa, οικία, ας, ή; οικος, ου, ό; οικημα, ατος,

τό; δάμα, ατος, τό. In casa, οικoi; ένδου.

Da casa, οικόθεν. A casa, Verso casa,

οικαδες; οικουδε. Padrone di casa, οικο-

δεσποτής, ου, ό. Padrona di casa, οικοδέ-

σποινα, ης, ή. Amministrar la casa, οικο-

νομέω. Fabbricare una casa, οικοδομέω.

Mandare in rovina una casa, οικοφθορέω.

Esser di casa, οικεός ειμι || Schiatta, Li-

gnaggio, γένος, εος, τό || Famiglia, οικία,
ας, ή; οικος, ου, ό.

Casacca, σισύρα, ας, ή; έξωμιάς, ιδος, ή.

Casaccio, δυστύχημα, ατος, τό; άπροςδόχητον

πτώμα, ατος, τό. A casaccio, ειχη; άλλό-

γως.

Casale, κόμη, ης, ή; πάγος, ου, ό.

Casalino, οικεός, α. ου. *Detto di Persona*

che sta molto in casa, οικουρικός, ή, όν.

Casamento, οικημα, ατος, τό; δάμα, ατος, τό.

Casata e Casato, γένος, εος, τό.

Cascaggine, ύπνωδία, ας, ή; κάραις, εως, ή.

Cascamorto, άβρουτής, ου, ό.

Cascare, πίπτω (*irr.*); κατα-πίπτω. Cascar

morto, θνήσκω (*irr.*). Cascar dal sonno,

ύπνωσκει. Cascar le braccia, άδωμέω.

Cascata, πτώσις, εως, ή. Fare una cascata,

κατα-πίπτω (*irr.*) || Cascata d'acqua, κα-

ταρράκτης, ου, ό.

Caschetto, κέρυς, υθος, ή.

Cascina, τυροκομειον, ου, τό.

Caserna, στρατιωτικός οικος, ου, ό.

Casetta e Casina, οικίδιον, ου, τό.

Casipola, οικημάτιον, ου, τό.

Caso, avvenimento fortuito, σύμπτωμα,

ατος, τό; συμβάν, άντος, τό; τύχη, ης, ή ||

Sventura, συμφορά, ας, ή; άτύχημα, ατος,

τό || Avvenimento qualunque, πρήγμα,

ατος, τό || Quesito, Questione, θέμα, ατος,

τό || Oggetto d'accusa, αιτία, ας, ή || Cir-

costanza, Occasione, περίστασις, εως, ή;

καιρός, ου, ό || *T. di grammat.* πτώσις,

εως, ή. —Il caso possibile, τό ένδεχόμε-

νον, ου. Il caso presente, τό παρόν, όντος.

I casi futuri, τά μέλλοντα, ων. In questo

caso, ειοθ allora, τότε δή. In questo caso,

ειοθ dunque, ουκοϋν. In ogni caso, έπι

πάντων; πάντως. In nessun caso, ουδαμώς.

A caso pensato, εξεπίτηδες. A caso, Per

caso, ειοθ Accidentalmente, τύχη; από

τύχης; κατά τύχην. A caso, ειοθ Incon-

sideratamente, άνοήτως; άλλόγως. Caso che,

In caso che, In caso di, εάν, ει, ει που

col cong. o *P att.* Nello stesso caso, έν

τῷ αὐτῷ. In caso simile, έν τῷ τοιοϋτῷ.

Nel caso opposto, ει δε μή. Essere al

caso, ειοθ Acconcio, Opportuno, έπιτή-

δειος, α, ον ειμι. Far caso di una cosa o

persona, Farne stima, περι πολλου, περι

πλείστου παιέομαι τινα ο τι. Non fare al-

cun caso di, έν ουδενι λόγω τίθεομαι τινα.

Avvenire, Venire, Darsi il caso, τυγχάνω

(*irr.*) col partic. del qual verbo (*V. la*

Gramm.) s' esprime spesso l'idea del-

l' imprevveduto, dell'accidentale.

Casolare, καλιός, οὐ, δ.
 Casotto, στέγη, ης, ἡ; σποκιά, ἄς, ἡ.
 Cassa, κιβωτός, οὐ, ἡ; λάρναξ, ακος, ἡ (*spe-
 cialm. da morto*); θήκη, ης, ἡ || **Cassa**
forte, ἀργυροθήκη, ης, ἡ. **Cassa di rispar-**
miò, ταμιεῖον, ου, τό. **Cassa militare**, τὰ
 στρατιωτικά χροήματα.
 Cassaio, κιβωτοποιός, οὐ, δ.
 Cassapanca, βάζρον, ου, τό.
 Cassare, Cancellare, δια-γράφω || **Annul-**
lare, ἀκυρώω.
 Cassatura, ἐξάλειψις, εως, ἡ.
 Cassazione, ἀκύρωσις, εως, ἡ; ἀναίρεσις,
 εως, ἡ.
 Cassero, κοιλία, ας, ἡ.
 Cassetta, κιβώτιον, ου, τό || **Sedile del coc-**
chiere, δαρίβας, αντος, δ. **Stare a casset-**
ta, ἡμιοχέω.
 Cassettono, σκευοθήκη, ης, ἡ.
 Cassia, κασία, ας, ἡ.
 Cassiere, ταμίας, ου, δ; ἀργυροφύλαξ, ακος, δ.
 Cassone, μεγάλη κιβωτός, οὐ, ἡ.
 Castagna, κάστανον, ου, τό. **Di castagna**,
 κασταναίικός, ἡ, ὄν. — **Cavar la castagna**
dal fuoco con la zampa del gatto, δια-
 πράττωμαί τι ἄλλου κινδυνεύοντος.
 Castagneto, καστανεών, ὄνος, δ.
 Castagno, κάστανος, ου, δ.
 Castaldo, οἰκονόμος, ου, δ.
 Castamente, ἀγνώως; καθαρῶς.
 Castellano, φρουράρχος, ου, δ; φρουράρχης,
 ου, δ.
 Castello, Rocca, φρούριον, ου, τό; ἀκρόπολις,
 εως, ἡ || **Palazzo munito di mura**, βασι-
 λειον, ου, τό || **Villaggio**, κάμνη, ης, ἡ. —
Far castelli in aria, ὄνειροπολέω.
 Castigato, detto di stile, di scrittore, δια-
 πεπονημένος, η, ου || **detto di costume**,
 καθαρός, ἄ, ὄν; ἀνέγκλητος, ον.
 Castità, ἀγνεία, ας, ἡ; καθαρότης, ητος, ἡ.
 Casto, ἀγνός, ἡ, ὄν; καθαρός, ἄ, ὄν.
 Castone, d' un anello, σφενδόνη, ης, ἡ.
 Castoro, κάστορ, ορος, δ. **Di castoro**, καστό-
 ριος, α, ου.
 Castrametazione, στρατοπέδευσις, εως, ἡ.
 Castrare, ἐκ-τέμνω (*itr.*); εὐνουχίζω.
 Castrato (Agnello), κριός ἐκτεμνημένος, δ.
 Castratura, εὐνουχισμός, οὐ, δ.
 Castroneria, ἀναίσθησία, ας, ἡ; ἀσυνεία,
 ας, ἡ.
 Casuale, τυχών, οὔσα, ὄν; τυχερός, ἄ, ὄν.
 Casualità, τυχόν, ὄντος, τό.
 Casualmente, ἀπὸ τύχης; κατὰ τύχην.
 Casuccia, οἰκίδιον, ου, τό; δωματίον, ου, τό
 Cataclisma, κατακλυσμός, οὐ, δ.

Catomba, Catacombe, νηροθήκαι, ὄν, αἰ.
 Catafalco, ἐπιτάφιος κλίνη, ης, ἡ.
 Catalessia, κατάληψις, εως, ἡ; κατοχή, ης, ἡ.
 Catalettico, καταληπτικός, ἡ, ὄν.
 Cataletto, φέρετρον, ου, τό.
 Catalogo, κατάλογος, ου, δ.
 Catapecchia, καλιά, ἄς, ἡ; κἀλύβη, ης, ἡ.
 Cataplasma, κατάπλασμα, ατος, τό.
 Catapulta, καταπέλτης, ου, δ.
 Catarrale, καταρροϊκός, ἡ, ὄν.
 Catarro, κατάρροια, ας, ἡ; κατάρροος, ου, δ.
 Catarroso, φλεγματούδης, ες.
 Catasta, σωρός, οὐ, δ.
 Catasto, τίμημα, ατος, τό.
 Catastrofe, καταστροφή, ης, ἡ.
 Catechismo, κατήχησις, εως, ἡ; κατηχησμός,
 οὐ, δ.
 Catechista, κατηχητής, οὐ, δ.
 Catechistico, κατηχητήριος, ον.
 Catechizzare, κατηχεῖω τινά τι.
 Catecumeno, κατηχούμενος, η, ον.
 Categoria, κατηγορία, ας, ἡ.
 Categoricamente, σαφῶς; διαβρόδην.
 Categorico, κατηγορικός, ἡ, ὄν || **detto di**
Risposta, ῥητός, ἡ, ὄν; σαφής, ες.
 Catena, σειρά, ἄς, ἡ; ἄλυσις, εως, ἡ; δεσμός,
 οὐ, δ, **al plur. anche** τὰ δεσμά || **Catena**
per ornamento, ἄλυσιον, ου, τό; ὄρμος,
 ου, δ || **figur.** **Continuità**, **Successione**
non interrotta di cose, εἰρήμος, οὐ, δ; συν-
 ἄφεια, ας, ἡ; συνέχεια, ας, ἡ. **Catena di**
montagne, τὰ ὄρη τὰ συνεχῆ.
 Catenaccio, μοχλός, οὐ, δ. **Mettere il cate-**
naccio, **Chiudere a catenaccio**, μοχλώω.
 Catenella, ἄλυσιον, ου, τό.
 Cateratta, καταρράκτης, ου, δ || **Malattia de-**
gli occhi, γλαύκωμα, ατος, τό. **Il formarsi**
della cateratta, ἀπογλαυκωσις, εως, ἡ. **Aver**
la cateratta, ἀπογλαυκώομαι.
 Caterva, ἔλξη, ἡ; στίφος, εως, τό; πλῆθος,
 εως, τό; σωρός, οὐ, δ.
 Cateto, κάθετος, ἡ (*sottint.* γραμμῆ).
 Catinella, χειρόνιπτρον, ου, τό; χέρινον,
 ου, τό.
 Catino, τρύβλιον, ου, τό; λεκάνη, ης, ἡ.
 Catottrica, κατοπτρική, ης, ἡ.
 Catrame, πίσσα, ης, ἡ; ζώπισσα, ης, ἡ.
 Cattedra, καθέδρα, ας, ἡ; βῆμα, ατος, τό.
 Cattivaccio, πανούργος, ου; ποιηρός, ἄ, ὄν.
 Cattivarsi, προς-ἀγομαί (*itr.*) τινα.
 Cattivello, ἄθλιος, α, ου; ποιηρός, ἄ, ὄν.
 Cattiveria, πονηρία, ας, ἡ.
 Cattivo, κακός, ἡ, ὄν, **compar.** κακίων, χει-
 ρων. **superl.** κάκιστος, χειριστος. **Cattiva**
salute, καχεξία, ας, ἡ. **Aria cattiva**, δυσ-

αερία, ας, ή || **Malvagio, Perverso**, πονηρός, ά, όν; κακοήθης, ες; κακοϋργος, ου; άπηνής, ές; μοχθηρός, ά, όν || **Poco atto ed esperto**, φαύλος, η, ου; άπειρος, ου. || **Turpe, Disonesto, αίσχρος**, ά, όν || **Pericoloso, κινδυνώδης**, ες; έπικίνδυνος ου. || **Non ponderato, Non dritto**, άσύνετος, ου; άσφορος, ου; άλογος, ου. **Dare un cattivo consiglio ad alcuno**, κακώς βουλευομαί τινι || **Nocivo**, βλαβερός, ά, όν || **Non prospero, Avverso**, άπαισιος, ου; σχέτλιος, ας, ου; άτυχής, ές. — **Saper di cattivo. Aver cattivo odore**, κακώς όξω (*irr.*). **Che sa di cattivo**, κάκισμος, ου.

Cattolicamente, καθολικός.

Cattolicismo, καθολική πίστις, εως, ή.

Cattolicità, καθολικότη, ών, οί.

Cattolico, καθολικός, ή, όν.

Cattura, σύλληψις, εως, ή.

Catturare, συλ-λαμβάνω (*irr.*); κατα-λαμβάνω.

Causa, αίτια, ας, ή; αίτιον, ου, τό. **Esser causa di**, αίτιος, ας, ου είμί τινος. **A causa di**, **Per causa di**, διά *coll' accus.*; ένεκα *col gen.* || **Questione**, Λίτη, δίκη, ης, ή. **Sostener la causa d' uno**, ύπέρ τινος λέγω (*irr.*). **Difender la propria causa**, άπολογούμαι. — **Far causa comune con alcuno**, συμ-πράσσω (*irr.*) τινί.

Causale, αίτιώδης, ες.

Causare, V. Cagionare.

Causidico, συνήγορος, ου, ό.

Causticità, καυστικόν, ου, τό || **Mordacità**, σκαωπτικόν, ου, τό.

Caustico, καυστικός, ή, όν || **Mordace**, σκαωπτικός, ή, όν.

Cautamente, εύλαβώς; διασκεμμένως.

Cautela, εύλάβεια, ας, ή || **Cauzione**, έγγυή, ης, ή.

Cautelare, άσφαλίξω; έγγυάομαι. **Cautelarsi**, εύ-λαβέομαι.

Cauterio, καυτήριον, ου, τό.

Cauterizzare, καυτηριάξω.

Cauterizzazione, καύσις, εως, ή.

Cauto, εύλαβής, ές; προσητικός, ή, όν.

Cauzione, έγγυή, ης, ή. **Sotto cauzione**, ύπεργύως. **Senza cauzione**, άνεγγύως. **Far cauzione ad alcuno**, έγγυάομαι τινι.

Cava, **di pietre**, λιθοτομία ο λατομία, ας, ή; **di metalli, o minerali**, μετάλλων, ου, τό.

Cavudenti, όδονταγωγός, ου, ό.

Cavalcabile, ίππάσιμος, ου; ίππήλατος, ου.

Cavalcante, ίπποβάτης, ου, ό.

Cavalcare, ίππεύω; ίππάξομαι; έλαύνω (*irr.*).

Mal destro nel cavalcare, άφιππος, ου.

Cavalcata, ίππατία, ας, ή. **Fare una cavalcata**, έφ' ίππου έλαύνω (*irr.*); καθ-ίππεύω.

Cavaleatore, ίπποβάτης, ου, ό; ίπποστής, ου, ό; ίππεύς, έως, ό.

Cavalcatura, ύποξύμιον, ου, τό; ίππος, ου, ό.

Cavalcavia, γέφυρα, ας, ή.

Cavalcione e Cavalcioni, ίππηδόν; περιβάδην.

Cavaliere, ίππός, άδος, ή (*sottint.* τιμή).

Cavaliere, ίππεύς, έως, ό. **Di cavaliere**, ίππικός, ή, όν || **A cavaliere, posto avverbialm.** **Al di sopra**, ύπέρ.

Cavalla, ίππος, ου, ή.

Cavallaro, ίππορορβός, ου, ό.

Cavallerescamente, φιλοκάλως; εύγενώς.

Cavalleresco, ίππικός, ή, όν || **Nobile, Generoso**, έλευθέριος, ου; εύγενής, ές.

Cavalleria, ίππικόν, ου, τό; ίππεις, έων, οί.

Comando della cavalleria, ίππαρχία, ας, ή.

Comandante di cavalleria, ίππαρχος, ου, ό.

Comandar la cavalleria, ίππαρχέω.

Combattimento di cavalleria, ίππομαχία, ας, ή.

Cavallerizza, ίπποδρομος, ου, ό || **L'arte del maneggiare i cavalli**, ίππική, ης, ή.

Cavallerizzo, ίπποκόμος, ου, ό.

Cavalletta, άκρίς, ίδος, ή || **Fare una cavalletta a uno**, πανουργώς έξ-απατάω τινά.

Cavalletto, **dim.** di Cavallo, ίππάριον, ου, τό || **Cavalletto da pittori**, όκρίβας, αντος, ό || **Strumento di tortura**, στρεβλωτήριον, ου, τό.

Cavallina, **dim.** di Cavalla, ίππάριον, ου, τό || **Correr la cavallina**, άσελγαίνω, **fut.** ήσω.

Cavallino, **sosl.** ίππάριον, ου, τό; ίππίδιον, ου, τό.

Cavallino, **ad.** ίππειος, ας, ου.

Cavallo, ίππος, ου, ό. **Di cavallo**, ίππειος, ας, ου. **Cavallo da soma**, καθάλλης, ου, ό.

Cavallo selvatico, ίππαρχος, ου, ό. **A cavallo**, **Su un cavallo**, έφ' ίππου. **A cavallo per A cavalcioni**, ίππηδόν. **Stare**, **Andare a cavallo**, ίππεύω.

Cambattere a cavallo, μάχομαι (*irr.*) άφ' ίππου; ίππομαχέω. **Combattimento a cavallo**, ίππομαχία, ας, ή.

Mantener cavalli, ίπποτροφέω. **Comprár cavalli**, ίππωνέω. **Corsa di cavalli**, ίπποδρομία, ας, ή.

Amante di cavalli, φιλιππος, ου, ό. **Posta di cavalli**, **e Stalla per cavalli**, ίππών, ώνος, ό || **Al plur.** per **Armati a cavallo**, **Cavalleria**, ίππεις, έων, οί; ίππικόν, ου, τό || **Cavallo marino**, ίππόκαμπος, ου, ό || **A caval donato non si guarda in bocca**, δάρον δ' ό,τι δόψ τις παίεινε.

Cavallone, **accr.** di Cavallo, μέγας ίππος,

ου δ || Gonfiamento delle acque del mare o de' laghi, *τρικυμία*, ας, ή.

Cavamento, *δρυχή*, ής, ή.

Cavare, Scavare, *δρύσσει* (*irr.*); *μεταλλεύω*; *κατα-σκάπτω* (*irr.*) || Levare alcuna cosa da un luogo, *ἐξ-έλκω* (*irr.*); *ἐξ-αιρέω* (*irr.*). Cavare la spada dal fodero, *σπάομαι τὸ ξίφος* || Far uscire uno da un luogo, *ἐξ-άγω* (*irr.*) *τινά τινος con o senza ἐκ* || Cavar di carcere, *ρύομαι*; *ἐλευθερώω* || Cavar sangue, *φλεβοτομέω* || Cavare una conseguenza, *συλ-λογίζομαι*; *περαιώνω* (*ἐκ εὐλ γεν.*) || Cavarsi le vesti, *ἀπο-δύομαι* (*irr.*) || Cavarsi la fame, la sete, *ἐκ-πίμπλημι* (*irr.*) *πείνω*, *δίψω* || Cavarsi la maschera, *ἐν φανερῶ γίγνομαι* (*irr.*) || Cavare una ciarla, *δια-σπείρω λόγον* || Cavar le mani da una cosa, darle fine, *κολορῶνα ἐπι-τίθημι τι*.

Cavata, *δρυχή*, ής, ή. Cavata di sangue, *φλεβοτομία*, ας, ή.

Caverna, *ἀντρον*, ου, τό.

Cavernoso, *ἀντροῆς*, ες.

Cavernoso, *ἀντροῆς*, ες.

Cavezza, *φορβειά*, ας, ή. Metter la cavezza, *περι-βάλλω* (*irr.*) *τῇ φορβειᾷ*. Romper la cavezza, *ἀχάλλω* (*irr.*) *τῇ φορβειᾷ*.

Caviale, *ἀντακαίου τάριχος*, εος, τό.

Cavicchio, *σφήν*, ηὸς, δ.

Caviglia, *πάσσαλος*, ου, δ.

Cavillare, *σοριστεύω*; *στρεψοδικέω*.

Cavillatore, *σοριστής*, οὔ, δ; *φιλόδικος*, ου, δ.

Cavillazione, *σόρισμα*, ατος, τό.

Cavillo, *σόρισμα*, ατος, τό.

Cavillosamente, *σοριστικῶς*.

Cavilloso, *σοριστικός*, ή, όν; *μικρολόγος*, ου.

Cavità, *κοίλωμα*, ατος, τό; *κοιλιάς*, άδος, ή.

Cavo, *sost. V. Cavità* || Forma per gettarvi le figure di gesso ecc., *τύπος*, ου, δ.

Cavo, *ad. κοίλος*, η, ου.

Cavolino, *κραμβίδιον*, ου, τό.

Cavolo, *κράμβη*, ης, ή; *ράφανος*, ου, δ.

Cazzaruola, *τήγανον*, ου, τό.

Cazzuola, *ὕπαγωγεύς*, έων, δ.

Cece, *ἐρέβυθος*, ου, δ; *θροβος*, ου, δ. Della grossezza d'un cece, *θροβαίος*, α, ου.

Cecità, *τυφλότης*, ητος, ή.

Cedere, ritirarsi, *εἶκω*; *ἐν-δίδομαι*; *ὑπο-χωρέω* || *Arrendersi*, *εἶκω*; *ὑπ-εἶκω*; *συγ-χωρέω* || Essere inferiore, *παρα-χωρέω* *τινί*; *ἡσάομαι τινος*; *ὑστερέω τινός*; *in qualche cosa*, *τινί ο τι*.

Cedevole, *εὐκαμπής*, ες; *μαλακός*, ή, όν.

Cedevolezza, *εὐκαμπία*, ας, ή; *ὑπειξίς*, εως, ή.

Cedola, *συγγραφή*, ής, ή; *σχεδᾶριον*, ου, τό.

Cedro, *πιάνα*, *κέδρος*, ου, ή. Di cedro,

κέδρινος, η, ου || Cedro, frutto, *κεδρίς*, *ίδος*, ή.

Ceduo, *τμητός*, ή, όν.

Cefalalgia, *κεφαλαλγία*, ας, ή.

Ceffata, *V. Ceffone*.

Ceffo, *ρύγχος*, εος, τό.

Ceffone, *κόλαρος*, ου, δ. Dare, Appiccicare un ceffone a uno, *ἐπὶ κόρρης πατάσσω τινά*; *κολαρίζω*.

Celare, *κρύπτω*; *ἀπο-κρύπτω*; una cosa ad uno, *τινά τι*.

Celata, *Elmo*, *κόρυς*, υθος, ή.

Celatamente, *κρύπτω*; *κρύβδην*; *λάθρα*.

Celeberrimo, *ἐνδοξότατος*, η, ου.

Celebrabile, *ἐπαινετός*, ή, όν; *ἀγαστός*, ή, όν.

Celebrare, Lodare, *ἐπαινώω*, *ful. έσω*; *ὑμνέω*; *ἐγκωμιάζω* || Solennizzare, *εορτάζω*; *τελέω* (*ful. έσω*).

Celebrazione, *εόρτασις*, εως, ή; *εορτασμός*, οὔ, δ.

Celebre, *ἔνδοξος*, ου; *εὐδόκιμος*, ου. Esser celebre, *εὐδοκιμέω*.

Celebrità, *ἐνδοξία*, ας, ή; *εὐκλεια*, ας, ή.

Celere, *ἐλαφρός*, ά, όν; *ταχύς*, εἶα, ύ.

Celerità, *ταχύτης*, ητος, ή; *τάχος*, εος, τό. Con la maggior celerità possibile, *ὅτε τάχιστα*.

Celermente, *ταχέως*; *ταχύ*.

Celeste, appartenente al cielo, *οὐράνιος*, ου, εος, α, ου. I fenomeni celesti, *τὰ ἐπουράνια*, *ων*; *τὰ μετέωρα*, *ων* || Divino, *θεοπέσιος ο θεῖος*, α, ου || Celeste di colore, *κυανέος*, α, ου.

Celia, *παιδιά*, ας, ή; *χαριεντισμός*, οὔ, δ. In celia, Per celia, *παίζω*, *ουσα*, ου *accordato col soggetto della proposizione*. Volgere in celia, *εἰς γέλωτα τρέπω* (*irr.*).

Celiare, *παίζω* (*irr.*); *γελοιάζω*; *σκώπτω*, *ful. ψομαι*.

Celibato, *ἀγαμία*, ας, ή.

Celibe, *ἀγαμος*, ου.

Cella, Piccola camera, *οἰκημάτιον*, ου, τό || Spartimento dell'alveare, *κύτταρος*, ου, δ; *γλήνη*, ης, ή || Stanza dove si tiene il vino, *οἶνοθήκη*, ης, ή || Parte interna di un tempio, *ναῖσκος*, οὔ, δ; *σηκός*, οὔ, δ.

Cellula, *κυψελίς*, *ίδος*, ή.

Cembalo, *κὺμβαλον*, ου, τό. Suonare il cembalo, *κὺμβαλίζω*. Suonatore di cembalo, *κὺμβαλιστής*, οὔ, δ. Suonatrice ecc. *κὺμβαλιστριά*, ας, ή.

Cementare, *τιτανώνω*; *κονιάω*.

Cementazione, *τιτάνωσις*, εως, ή; *κονίασις*, εως, ή.

Cemento, *τίτανος*, ου, δ; *κονία*, ας, ή.

Cena, δειπνον, ου, τό; ὄσπρον, ου, τό. L'ora della cena, δαρπαστός, ου, ὁ. Non accozzare il desinare con la cena, μηδὲν ἐπιδοῦμι.

Cenacolo, δειπνητήσιον, ου, τό.

Cenare, δειπνέω. Chi non ha cenato, ἀδειπνος, ου.

Cencinquanta, ἑκατὸν καὶ πενήντα.

Cencio, ῥάκος, εως, τό. Vestito di cenci, ῥακευδύτης, ου, ὁ. Non avere un cencio di checchessia, μηδ' ἐλόχιστον ἔχω (irr.). Uscir di cenci, ἄμεινον προῦτω.

Cencioso, ῥάκιος, η, ου; ῥακώδης, ες.

Cenere, σποδός, ου, ὁ; τεφρα, ας, ἡ. Ridurre in cenere, σποδεῖω; τεφρώω; τεφρίζω. Cuocere sotto la cenere, σποδιζω.

Cenerino, σπόδιος, α, ου.

Cenerognolo, σποδοειδής, ες; τεφρώδης, ες.

Cenetta, δειπνάριον, ου, τό.

Cenno, νεῦμα, ατος, τό || Segno, Indizio, σημεῖον, ου, τό; τεκμήριον, ου, τό. — Fare un cenno, νεύω; σημαίνω.

Cenobio, κοινόβιον, ου, τό.

Cenobita, κοινόβιος, ου, ὁ.

Cenobitico, κοινοβιακός, ἡ, ὄν.

Cenotafio, κενοτάφιον, ου, τό.

Censimento, ἀπογραφή, ἡς, ἡ. Fare il censimento, ἀπογράψω τοὺς πολίτας.

Censo, τίμημα, ατος, τό; κήσος, ου, ὁ || Rendita, πρόςροδος, ου, ἡ.

Censore, τιμητής, ου, ὁ || Riprensore dei costumi ed azioni altrui, ἐπιτιμητής, ου, ὁ. — Esser censore, τιμητεύω.

Censorio, τιμητικός, ἡ, ὄν.

Censura, Ufficio di censore, τιμητεία, ας, ἡ || Biasimo, Riprensione, ἐπιτίμησις, εως, ἡ; ψόγος, ου, ὁ. Incorrer nella censura, ἐπι-τιμάσμαι; ψέγομαι.

Censurabile, μεμπτός, ἡ, ὄν; ψεκτός, ἡ, ὄν.

Censurare, μέμφομαι τινα ὁ τινα; ἐπι-τιμάω τινα; ψέγω τινα

Centauri, κένταυρος, ου, ὁ. Di centauro, κενταυρικός, ἡ, ὄν.

Centellare, ἀπο-βρόφέω; γέυομαι col gen.

Centellino, βρόχθος, ου, ὁ.

Centenario, che ha 100 anni. ἑκατονταετής, ες || Che ricorre ogni 100 anni, δι' ἑκατοστοῦ ἐνιαυτοῦ.

Centesimo, ἑκατοστός, ἡ, ὄν.

Centimane, ἑκατοχειρ, ὅς, ὁ, ἡ.

Centina, τῆς καμάρης στήριγμα, ατος, τό.

Centinaio, ἑκατοντάς, ἄδος, ἡ. Due centinaia, δύο ἑκατοντάδες col gen.

Centinare, καμπυλιάζω.

Cento, indecl. ἑκατόν. Cento volte, ἑκατον-

τάκις. Ogni cento anni, ἑκατοστῶ ἀεὶ ἐνιαυτοῦ || Usato per Centinaio, ἑκατοντάς, ἄδος, ἡ. — L'un per cento, ἑκατοστή, ἡς, ἡ, il 2 per cento, πενήνηστοή, ἡ; il 5 per cento, εἰκοστή, ἡ.

Centomila, δεκάκις μύριοι, αι, α.

Centone, κέντρων, ωνος, ὁ.

Centrale, ἐπίκεντρος, ου; μέσος, η, ου.

Centro, κέντρον, ου, τό; μέσον, ου, τό. Lontan dal centro, ἀπόκεντρος, ου. Il centro della terra, ὁ τῆς γῆς ὀμφαλός || fig. Il fine cui sono rivolti i nostri pensieri, i nostri affetti, le nostre speculazioni, κεφάλαιον, ου, τό; κύριον, ου, τό.

Centumvirato, ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχή.

Centumviri, οἱ ἑκατόν (sott. ἄνδρες). Uno dei centumviri, εἷς τῶν ἑκατόν.

Centuplicare, ἑκατομπλασιάζω.

Centuplo, ἑκατομπλασίον, ου.

Centuria, ἑκατοστύς, ὕος, ἡ; ἑκατοστάς, ἄδος, ἡ.

Centurionato, ἑκατονταρχία, ας, ἡ.

Centurione, ἑκατόνταρχος, ου, ὁ; λοχαγός, ου, ὁ. Esser centurione, ἑκατονταρχέω.

Ceppo, parte inferiore dell'albero, πρέμιον, ου, τό; στέλεχος, εως, τό || Ceppo del boia, ἐπίξηνον, ου, τό || al plur. Arnese da costringere i piedi ai prigionieri, ποδοκάχη, ἡς, ἡ || Ceppo, Regalo del dì di Natale, ξενία γενεθλιακά, ἂν, τά || fig. Origine d'una famiglia o d'una gente, γένος, εως, τό. Dello stesso ceppo, ὁμόφυλος, ου.

Cera, κηρός, ου, ὁ. Di cera, κήριος, η, ου. Cuoprir di cera, κηρώω. Che ha color di cera, κηρόχρους, ωτος, ὁ, ἡ. Far la cera, κηροποιέω. Far lavori in cera, κηροπλαστεύω. Plasticatore in cera, κηροτέχνης, ου, ὁ || Cera, Aspetto del volto, Sembianza, πρόσωπον, ου, τό; ὄψις, εως, ἡ; εἶδος, εως, τό. Buona cera, aria di salute, εὐχροια, ας, ἡ. Cattiva cera, κακόχροια, ας, ἡ. Accogliere uno con lieta cera o con cera brusca, φιλοφρόνως ὁ οδυσμενῶς ἀπο-δέχομαι τινα.

Ceraiuolo, κηροπλάστης, ου, ὁ; κηροπάλης, ου, ὁ.

Ceralacca, σφραγματικός κηρός, ου, ὁ; ῥύπος, ου, ὁ.

Ceramica, κεραμική, ἡς, ἡ (sottint. τέχνη).

Cerasta, κεράστης, ου, ὁ.

Cerberio, κέρβερος, ου, ὁ.

Cerbiatto, νεβρός, ου, ὁ; ἐλαφίνης, ου, ὁ.

Cerca, ζήτησις, εως, ἡ; ἐρεύνησις, εως, ἡ. Andare in cerca, ζητέω τι. Essere alla cerca, Far la cerca, πτωχεύω.

Cercare, ζητέω. Cercar per tutto, διερευνώω. Cercar con gli occhi, περισκοπέω.
Cercar tastando. ψηλαφάω || **Aspirare**.
Studiarsi di conseguire, σπουδάζω περί τινος || **intrans**. Sforzarsi, πειράομαι.
Cercatore, ζητητής, οὔ, ὁ; ἐρευνητής, οὔ, ὁ.
Cerchia, περίοδος, ου, ἡ.
Cerchiaio, λυγιστής. οὔ, ὁ.
Cerchiamento, κύκλωσις, εως, ἡ; περιβολή, ἡς, ἡ.
Cerchiare, κυκλῶω; περιβάλλω (*irr.*) τινί τι.
Cerchiello ε
Cerchietto, κυκλίσκος, ου, ὁ.
Cerchio, κύκλος, ου, ὁ; κίρκος, ου, ὁ. Mezzo cerchio, ἡμικύκλιον. ου, τό. Fatto a guisa di cerchio, κυκλικός, ἡ, ὄν. In cerchio, κύκλῳ; στεφανηδόν || **Giro**, **Circuito**, περίοδος, ου, ἡ.
Cereale, σιτώδης, ες; σιτηρός, ἄ, ου. *In forza di sost.* Cereali, τὰ σιτώδη; τὰ σιτηρά.
Ceremonia, V. Cerimonia.
Cereria, κρησπολεῖον, ου, τό.
Cerimonia, λειτουργία, ας, ἡ; τελετή, ἡς, ἡ; ἀριστεία, ας, ἡ; πομπή, ἡς, ἡ. **Abito di cerimonia**, πομπικὴ ἐσθῆς, ἡτος, ἡ || **Complimenti**, θεραπεία, ας, ἡ; ἀκκισμός, οὔ, ὁ. **Maestro di cerimonie**. τῶν νομιζομένων ἐπιστάτης, ου, ὁ. **Senza cerimonie**, ἀπλῶς.
Cerimoniale, νομιμα, ου, τό.
Cerimoniere, τῶν νομιζομένων ἐπιστάτης, ου, ὁ.
Cerimoniosamente, νομικῶς.
Cerimonioso, ἄγαν θεραπευτικός, ἡ, ὄν; περίεργος, ου.
Cernere, δι-αιρέω (*irr.*); δι-ορίζω.
Cerniera, γίγγλυμος, ου, ὁ.
Cero, κηρίον, ου, τό.
Ceroso, κήρινος, η, ου.
Cerotto, κηρωτόν, οὔ, τό.
Cerretano, ἀγύρτης, ου, ὁ; ὄχλαγωγός, οὔ, ὁ.
Cerro, ἄσπρος, ου, ἡ.
Certame, ἀγών, ἄνος, ὁ; ἀμιλλα, ἡς, ἡ.
Certamente, ἀνευθιάστως; ἀληθῶς; πάντως.
Certezza, ἀσφάλεια, ας, ἡ; ἀκρίβεια, ας, ἡ; βεβαιότης, ἡτος, ἡ. **Aver la certezza**, σαφῶς ὁ ἀκριβῶς ἐπίτταται.
Certificare, πιστιν παρ-έχω (*irr.*); μαρτυρεῖω || **Certificarsi**, Chiarirsi, δι-υπεύω.
Certificato, *sost.* Ἐγγράφον μαρτύριον, ου, τό.
Certo, Firmamente persuaso, σαφῶς ὁ ἀκριβῶς εἰδώς, υῖα, ἄς; che . . . ὅτι ὁ *acc. col' inf.* || **Indubitabile**, **Manifesto**,

ἀναμφίβολος, ου; ἀνευθιάστος, ου; ἀληθής, ἄς; ἀσφαλής, ἄς; δῆλος, η, ου. **È certo** che . . . δηλόν ἐστιν ὅτι . . . **È certo** che tu l'hai fatto, δῆλος εἶ ποιήσας τοῦτο || **Certo**, *ad. di qualità o quantità indeterminata*, τῖς, τί, *enclit.* **Un certo uomo**, ἄνθρωπός, τῖς. **In un certo modo**, τρόπῳ τινά.
Certo, *adv.* ἀμέλει; δηλονότι; τοῖ ο δὴ *che si pongono dopo una parola* || **Nelle risposte**, ναί; ἀγαθῆ; πῶς γάρ οὔ.
Certuno, V. Alcuno.
Ceruleo, κυάνεος, α, ου.
Cerume, κυψέλις, ἰδῶς, ἡ.
Cerusico. V. Chirurgo.
Cerva, ἔλαφος, ου, ἡ.
Cervelletto, ἐγκρανίς, ἰδῶς, ἡ; ἔγκρανον, ου, τό.
Cervellino, *detto di Persona che ha poco senno*, κουρόνους, ου; *o che è cocciuta*, ἀδάμαστος, ου; δύσκολος, ου.
Cervello, ἐγκεφάλος, ου, ὁ || *fig.* **Mente**, **Giudizio**, νόσος, ὄου, ὁ; σύνεσις, εως, ἡ; διάνοια, ας, ἡ. **Uomo senza cervello**, ἄνοσος, ου; ἄφρων, ον. **Stare in cervello**, σαρφρονέω. **Avere il cervello sopra la berretta**, ἀ-φρονέω. **Stillarsi, lambiccarsi il cervello**, κατα-τρίβωμαι *col part.* **Mettere il cervello a partito**, εἰς φρόνησιν καθ-ίσταμαι. **Perdere il cervello**, Uscir di cervello, παρα-κόπτω *con o senza τηῖ διανοίᾳ*. **Chi non ha cervello abbia gambe**, εὐδεικν μνήμης ποσῖν ἀναπληρώσαι.
Cervice, αὐχῆν, ἑνος, ἡ; τράχηλος, ου, ὁ. **Uomo di dura cervice**, ostinato, αὐθάδης, ες.
Cervo e Cervio, ἔλαφος, ου, ὁ. **Di cervo**, ἐλάφειος, α, ου. **Caccia di cervi**, ἐλαφβολία, ας, ἡ.
Cerziorare, προ-σημαίνω; φανερόν ποιέω.
Cesareo, βασιλικός, ἡ, ὄν.
Cesellamento, τορεία, ας, ἡ.
Cesellare, τορεύω.
Cesellatore, τορευτής, οὔ, ὁ.
Cesello, strumento per cesellare, γλυφεῖον, ου, τό || *l'arte del cesellare*, τορευτική, ἡς, ἡ.
Cesoie, V. Cisoie.
Cespuglietto, θάμνιον, ου, τό.
Cespuglio, θάμνος, ου, ὁ.
Cessare, παύομαι; λήγω; *col gen. o col part.* **Non cessa di perseguitarci**, οὐ παύεται τῆς καταδιώξεως ὁ οὐ παύεται καταδιώκων ἡμᾶς.
Cessazione, παύσις, εως, ἡ; λήξις, εως, ἡ.

Cessione, *παροχώρησις*, εως, ή.
 Cèsson, *ἀφοδος*, ου, ή; *ἀπόπατος*, ου, ό. **Andare al cesso**, *ἀφοδεύω; ἀποπτιέω*.
 Cesta, *φορμός*, ου, ό; *κίστη*, ης, ή; *κόβινος*, ου, ό.
 Cestella, Cestina, Cestino, *φορμίον*, ου, το.
 Cesura, *τομή*, ής, ή.
 Cetaceo, *κητώδης*, ες. **In forza di sost.** *κῆτος*, εως, τό.
 Ceto, *γένος*, εως, τό; *φύλον*, ου, το.
 Cetra, *κιθάρα*, ας, ή. **Suonar la cetra**, *κιθαρίζω*. **Il suono della cetra**, *κιθαρισίαις*, εως, ή. **Suonator di cetra**, *κιθαριστής*, ου, ό. **Suonatrice di cetra**, *κιθαριστρίς*, ίδος, ή.
 Cetriuolo, *σίκυος*, ου, ό.
 Che, *pron. rel.* *ός, ή, ό; όςπερ, ήπερ, όπερ* (Per i casi indir. V. la Grammatica). **Spesso si rende col partic.** Quegli che ha scritto, *ό γράψας*. **Quello che è scritto**, *τό γεγραμμένον* || **ad. denotante qualità o quantità**, *όσος*, α, ου; *όποιος*, α, ου; *ότος*, η, ου. **Interrogando**, *τίς, τί; ποιος*, α, ου; *πότος*, η, ου; **Che ora è?** *πόστη ώρα εστιν*; **Che dici?** *τί λέγεις*; **Che piacere!** *όση ήδονή!* || **A che?** *a qual fine?* *διά τί* || **Che è, che non è**, **A un tratto**, *κῆφυς*.
 Che, *cong.* *ότι; ώς; col Modo voluto dal senso. Spesso però il che non si traduce e il verbo si mette all' inf. col soggetto in accusativo se è diverso da quello del verbo principale. Ma di ciò V. la Grammat.* || **Dopo Così, o Tanto**, *ώς ο ώστε coll' inf.* **Era così ignorante, che non sapeva . . . ούτως ήν άμαθής ώς άγροήσι . . .** || **Dopo un antecedente indicante il tempo**, *ότε, o l' ad. relat.* **Son dieci giorni che . . . δεκάτη εστιν ήμέρα εξ ου . . .** || **Dopo un comparat.**, *ή seguito dallo stesso caso che l' anteced.* **Si può anche tacere la congiunzione e mettere in gen. il secondo termine della comparazione** || **Dopo i verbi di temere**, *μή ου; μή* || **Dopo i verbi indicanti Scopo, Fine** *όπως ο όπως* **μή** || **In congiunzione con Altro, Fuori**, **Se non**, *άλλο ή, άλλ' ή; ει μή*. **Non posso altro che piangere**, *ου δύναμαι άλλ' ή θρηνην*. **Imparare non è altro che rammentarsi**, *μανθάνειν ουδέν εστιν άλλ' ή μιμνήσκεισθαι*.
 Chè, *γάρ*. **Si mette sempre dopo una o due parole**.
 Checchè, *ότιού*.

Cherica, *κουρά*, *ας, ή*.
 Cherico, *κληρικός*, ου, ό.
 Chermisino, *κόκκινος*, η, ου. **Esser di colore chermisino**, *κοκκινίζω*.
 Chetamente, *σιγή; ήρέμα* || **Segretamente**, *λάθρα*.
 Chetare, *far tacere*, *κατα-σιγάω*; *επι-σιγάω* || **Aquietare**, *ήτυχάζω* || **Chetarsi**, **Tacere**, *σιγάω*.
 Chetichella (Alla), *λάθρα; κρυφή*.
 Cheto, *ήσυχος*, η, ου. **Starsene cheto**, *εμαυτόν έν ήσυχία έχω (irr.)*.
 Chi, *pron. dimostrat. o relat.* *ός, ή, ό; όστις, ήτις, ό τι* || **Chi**, *pron. interrog.* *τίς, τί* || **Chi**, *ripetuto, in proposizione distributiva*, *ό μόν . . . ό όί; οί μόν . . . οί όί*.
 Chiacchiera, **discorso di cose leggere**, *λήρος*, ου, ό; *φλύαρος*, ου, ό || **Loquacità**, *λαλιά*, *ας, ή*.
 Chiacchierare, *λαλέω*; *σταμούλλω*; *φλυαρέω*.
 Chiacchierato, *φλυαρία*, ας, ή.
 Chiacchierio, *άδολεσχία*, ας, ή.
 Chiacchierone, *πολύλαλος*, ου.
 Chiama, *κλησις*, εως, ή.
 Chiamare, *καλέω (irr.)* || **Nominare**, *ονομάζω* || **Far venire a sè**, *μετα-πέμπομαι*; *παρα-καλέω* || **Riferito a milizie**, **Chiamare alle armi**, *εις τά όπλα παρα-αγγέλλω*. **Chiamare alle bandiere**, *κατα-λέγω (irr.)* *o εκ-λέγω στρατιώτας* || **Chiamare in giudizio**, *εις δικην άγω (irr.)* || **Chiamare uno in testimonio**, *επι-μαρτύρομαι τινα* || **Chiamare uno a' conti**, *λόγον ζητέω παρά τινος* || **Chiamare uno in disparte**, *άπο-καλέω*.
 Chiamata, *κλησις*, εως, ή.
 Chiappa, **Presa**, *σύλληψις*, εως, ή || **la roba chiappata**, *λεία*, ας, ή || **Natica**, *γλουτός*, ου, ό.
 Chiappare, **Pigliar con destrezza**, *αίρέω (irr.)*; *κατα-λαμβάνω (irr.)* || **Raggiungere uno correndo**, *εφ-ανεύομαι τινος* || **Colpire uno**, *προς-κρούομαι τινα*.
 Chiara, *dell' uovo*, *λευκωμα*, ατος, τό.
 Chiaramente, *σαφώς; φανερώς*.
 Chiarezza, *σαφήνεια*, ας, ή; *περιφάνεια*, ας, ή || **Splendore**, *λαμπρότης*, ητος, ή || **Riferito a natali**, *ευγένεια*, ας, ή; **a liquidi**, *διαφάνεια*, ας, ή.
 Chiarificare, *δι-υλίζω; δι-ηθεύω*.
 Chiarificato, *διυλιστός*, ή, όν.
 Chiarificazione, *διύλισις*, εως, ή.
 Chiarire, **Render chiaro un liquido**, **V. Chiarificare** || **fig.** **Render chiaro ciò che**

era oscuro, σφρηγίζω; φανερόν ποιέω. — Chiarirsi di qualche cosa, διδάσκαμαι (irr.) τι; πείδομαι (irr.).

Chiaro, ad. Detto dei liquidi, καθαρός, ά, έν || **Detto di colore, si rende con adiettivi composti con ύπό:** Giallo chiaro, ύπόξανθος, ου; Rosso chiaro, ύπέρυθρος, ου || **Detto di Cielo, Tempo, αΐθριος, ου; εϋθιος, ου** || **Riferito a luce, a corpo luminoso, λαμπρός, ά, έν; φαιδρός, ά, έν** || **Riferito a suono, λαμπρός, ο λεγυρός ο τορός, ά, έν** || **Chiaro, Manifesto, Evidente, σαφής, ές; φανερός, ά, έν; δήλος, η. ου. Non chiaro, άδηλος, ου; άταφής, ές.**

Chiaro, sost. αύγή, ης, ή; λαμπρότης, ητος, ή. Comincia a far chiaro, ύπορνίνει ή ημέρα. Al chiaro di luna, προς την σεληνην.

Chiaro, Adv. V. Chiaramente || **Parlar chiaro, μετά παρρόσιας λέγω; παρρόσιάζομαι** || **Veder chiaro, δεξυ βλέπω; δευδερχώ.**

Chiarore, αύγή, ης, ή; φάς, φωτός, τό.

Chiaroscuro, μονοχρώματος, ου.

Chiaroveggente, δευδερχής, ές.

Chiaroveggenza, δευδορκία, ας, ή.

Chiassata, θόρυβος, ου, ό || **Burla, παιδιά, άς, ή.**

Chiasso, rumore, θόρυβος, ου, ό; πάταγος, ου, ό || **Burla, Celia, παιδιά, άς, ή** || **Viuzza stretta, στενωπός, ου, ή.**

Chiassuolo, στενωπός, ου, ή.

Chiavaccio, V. Chiavistello.

Chiave, κλείς, ειδός, ή. Chiudere a chiave, κλείω; κατα-κλείω || **fig. Modo, Mezzo di conseguire un intento, ειςόσος, ου, ή, προμάθημα, ατος, τό; προκαιδευμα, ατος, τό** || **Chiave di una scrittura in cifra, τεκμήριον, ου, τό** || **Chiave d'una cannella, επιστόμιον, ου, τό** || **Chiave di volta, ψαλξ, ειδός, ή.**

Chiaverina, άκόντιον, ου, τό.

Chiavetta, κλειδίου, ου, τό.

Chiavica, ύδροβόρα, ας, ή; άρεδρών, ώνος, ό

Chiavina, V. Chiavetta.

Chiavistello, μοχλός, ου, ό; επιβλής, ητος, ό. Mettere il chiavistello, Chiudere a chiavistello, τον μοχλον έμ-βάλλω (irr.) τη θύρα; κλείω τῷ μοχλῷ; μοχλώω col' acc. Levare il chiavistello, άπο-κινέω τον μόχλον.

Chiazza, σπίλωμα, ατος, τό.

Chiazza, σπικωτός, ή, έν.

Chicchera, φιάλιον, ου, τό.

Chicchessia, όστις άν, ητις άν, ότι άν.

Chicco, χόνδρος, ου, ό.

Chiedere, αίτέω; έξ-αιτέω; qualcosa ad uno, τί τινος ο παρό τινος ο προς τινος. Chiedere in prestito, δανείζομαι.

Chieresia e

Chiericato, κληρικων τάξις, εως, ή; κληρος; ου, ό.

Chiesa, la congregazione di tutti i cristiani, εκκλησία, ας, ή || **Edificio sacro, ιερόν, ου, τό; ναός, ου, ό.**

Chiesetta, Chiesina, ναΐκος, ου, ό.

Chiesta, αίτησις, εως, ή; αίτημα, ατος, τό; άξίωσις, εως, ή.

Chilificare, χυλός; χυλίζω.

Chilo, χυλός, ου, ό.

Chimera, Immaginazione strana e senza fondamento, φάντασμα, ατος, τό; φαντασιοκοπία, ας, ή; φενακισμός, ου, ό.

Chimerico, κενός, ή, έν; μάταιος, α, ου.

Chimica, χυμική, ης, ή.

Chimicamente, χυμικώς.

Chimico, χυμικός, ή, έν.

Chimo, χυμός, ου, ό

China, Declivio, κλίσις, έγκλισις, εως, ή; καταφέρεια, ας, ή; απόκλιμα, ατος, τό. Alla china, αυυ. All'ingiu, κατάντα.

Chinare, κλίνω; έγ-κλίνω; έπι-κλίνω. Chinare il capo, Rassegnarsi al volere altrui, ευκόλως φέρω (irr.) τι. Chinarsi in segno di rispetto, προ-κυνέω.

Chino, Piegato in giù, καμπτός, ή, έν; έπι-καμπής, ές; προνής, ές.

Chioccia, επαΐζουσα, ης, ή (sottint. όρνις). Chiocciare, κλώζω ful. ώζω ο ώζομαι.

Chiocciola, κοχλίας, ου, ό; κόχλος, ου, ό. Fatto a chiocciola, κοχλοειδής, ές. Scala a chiocciola, κοχλξ, ειδός, ή.

Chiocciolina, Chiocciolino, κοχλίδιον, ου, τό.

Chiodaiuolo, ήλοποιός, ου, ό.

Chiodo, ήλος, ου, ό; γόμος, ου, ό.

Chioma, κόμη, ης, ή || **Quella degli animali e dell'elmo, χαιτη, ης, ή.**

Chiomato, καρηκομούω, ουσα, ου.

Chiosa, σχόλιον, ου, τό; εξήγησις, εως, ή.

Chiosare, σχολιάζω; εξηγέομαι; έρμηνεύω.

Chiosatore, σχολιαστής, ου, ό; εξηγητής, ου, ό; έρμηνεύς, εως, ό.

Chiostro, έρκος, εος, τό; φραγμός, ου, ό.

Chiostro, κωνόβιον, ου, τό; μοναστήριον, ου, τό.

Chiotto, ήτυχος, ου; ήρεμκίος, α, ου.

Chiragra, χειράγρα, ας, ή.

Chirografo, χειρόγραφον, ου, τό.

Chiromante, χειρομάντης, ου, ό.

Chiromanzia, χειρομαντεία, ας, ή.

Chirurgia, χειρουργία, ας, ή.

Chirurgico, χειρουργικός, ή, όν.
 Chirurgo, χειρουργός, ού, ό.
 Chitarra, κιθάρα, ας, ή.
 Chitarrino, κιθάριον, ου, τό || Rompere il chitarrino a uno, έν-οχλέω τινά ο τινί.
 Chitarrista, κιθαριστής, ού, ό.
 Chiucchiurlaia, ψέφος, ου, ό.
 Chiudenda, περίφραγμα, ατος, τό; φραγμός, ού, ό.
 Chiudere, κλείω; κατα-κλείω; φράσσω || *detto di scuole, accademie ecc.* Porre fine, περαίνω || *detto di schiere, corteggi,* Essere in coda, ούραγιέω || Circondare, κυκλώ; περι-κυκλώ; περι-έχω (*irr.*) || Chiudere una via, Impedir l'adito, έμ-φράσσω; δια-κλείω || Chiudere gli occhi, κατα-μύω. Chiudere gli occhi a un morto, τούς όφθαλμούς συλ-λαμβάνω (*irr.*). Chiuder gli occhi o un occhio su una cosa, Fingere di non vederla, παρ-ορώ (*irr.*) τι. Chiuder gli occhi per Morire, θνήσκω (*irr.*). Chiuder la bocca, τό στόμα συλ-κλείω. Chiuder la bocca ad uno, Farlo tacere, έπι-στοριζώ. Chiudere una lettera, έπιστολήν συμ-πτύσσω. Il cielo si chiude, Rannuvola, συννέφει.
 Chunque, όστιςούν, ήτιςούν, ότιούν.
 Chiusa, περίφραγμα, ατος, τό; περίφρακτου, ου, τό. Mettere in chiusa, in prigione, φυλακίζω || Cateratta, καταβράκτης, ου, ό || Chiusa d' un componimento, τελευταί, ής, ή; πέρας, ατος, τό.
 Chiuso, *sust.* περίφραγμα, ατος, τό.
 Chiuso, *part. di Chiudere, V.*
 Chiusura, συμπέραςμα, ατος, τό; τελευταί, ής, ή.
 Ci per A Noi, ήμιν; per Noi, ήμάς.
 Ci *ανν.* ένθάδε; ένταυθα; τήδε.
 Ciabatta, παλαιούμενον ύπόδημα, ατος, τό.
 Ciabattino, σκυτεός, έως, ό.
 Cialda, πέμμα, ατος, τό.
 Cialdonajo, πεμματουργός, ού, ό.
 Cialdone, πέμμα, ατος, τό.
 Cialtrone, άναιδής, ές.
 Ciambella, πέμμα, ατος, τό.
 Ciambellaio, πεμματουργός, ού, ό.
 Ciambellina, πεμματίον, ου, τό.
 Ciamberlano, κλειδούχος, ου, ό.
 Ciampicare, προς-κρούω.
 Ciancia, φλυαρία, ας, ή; λήρος, ου, ό.
 Cianciafruscole, λήροι, ων, οί.
 Cianciare, φλυαρέω; λαλέω.
 Cianciatore, φλυαρός, ού, ό; λάλος, ου, ό.
 Ciancottare, χαμφικίζω.
 Ciarla, Loquacità, στωμυλία, ας, ή; άδο-

λεσχία, ας, ή || Voce sparsa nel pubblico, λάλη, ης, ή; έρύλλαμα, ατος, τό.
 Ciarlare, στωμύλλω; άδολεσχέω; λαλέω.
 Ciarlataneria, άγρυπεία, ας, ή; γοητεία, ας, ή; τερατεία, ας, ή.
 Ciarlatanesco, άγρυπτικός, ή, όν; γοητευτικός, ή, όν.
 Ciarlatano, άγύρτης, ου, ό; γόης, ου, ό; τερατίας, ου, ό.
 Ciarliero, λάλος, η; ου, *comparr.* καλύτερος, α, ου *sup.* λαλιώτατος, η, ου. *In forza di sost.* φλύαρος, ου, ό, ή; άδολεσχης, ου, ό.
 Ciarpa, ζώνη, ης, ή; περίζωμα, ατος, τό || Ciarpe *al plur.* Robe vili, γρυτάρια, ων, τά.
 Ciarpina, περιζωματίον, ου, τό.
 Ciarpone, chi fa le cose alla peggio, άστο-σχεδιαστής, ού, ό.
 Ciascheduno e
 Ciascuno, έκαστος, η, ου; πās, πάσα, πάν. *parlando di due,* έκάτερος, α, ου.
 Cibare, τρέφω (*irr.*); δια-τρέφω; αιτίζω. Cibarsi di poco, όλιγοσιτέω.
 Cibarío, έδώμιμος, ου; σιτικός, ή, όν. Le cibarie, *in forza di sost.* αιτία, ων, τά.
 Cibo, έδωδή, ής, ή; τροφή, ης, ή; σίτος, ου, *al plur.* τά σιτα; βρώμα, ατος, τό. Prender cibo, αιτίζομαι. Astinenza dal cibo, άγρυπεία, ας, ή.
 Ciburio, κιβώριον, ου, τό.
 Cibreo, μυττωτός, ού, ό.
 Cicala, τέττιξ, ιγος, ή.
 Cicalamento, λάλησις, έως, ή.
 Cicalare, λαλέω; φλυαρέω.
 Cicalata, φλυαρία, ας, ή; φλυαρολογία, ας, ή.
 Cicaleggio, λάλημα, ατος, τό; καλαγή, ης, ή; φλυάριμα, ατος, τό.
 Cicallo, λάλημα, ατος, τό.
 Cicalone, πολύλαλος, ου.
 Cicaltrice, ούλή, ης, ή; ώτειλή, ης, ή.
 Cicaltrizzare, άπ-ουλώ; έπ-ουλώ; κατ-ουλώ.
 Cicaltrizzato, *part. del verbo preced.* || Non cicaltrizzato, άκατούλωτος, ου. Mal cicaltrizzato, ύπουλος, ου.
 Cicaltrizzazione, άπούλωσις, έως, ή.
 Ciccia, V. Carne.
 Ciccio, σείιον τεμάχιον, ου, τό.
 Ciccioso, Ciccio, V. Carnoso, Grassoecio.
 Cicerchia, λάθυρος, ου, ό.
 Cicisbeare, εταιριζομαι.
 Cicisbeo, έταίρος, ου, ό; έσαπτής, ού, ο.
 Ciclico, κυκλικός, ή, όν.
 Cielo, κύκλος, ου, ό.
 Cicloide, κυκλοειδής, ες.

Cielopico, κυκλώπιος, ο υ ο ς, α, ο υ.

Cicogna, πελαργός, ο υ, δ.

Cicoria, κιχώριον, ο υ, τό.

Cicuta, κώνευον, ο υ, τό. Bever la cicuta, κω-
νειάζομαι.

Ciecamente, αλογίστως; άπερισκέπτως; προ-
πετώ.

Cieco, τυφλός, ή, όν, *anche in senso figu-
rato*. Cieco nato, τυφλογενής, ές. Nacer
cieco, τυφλοπλαστέομαι. Render cieco,
τυφλώω. Diventar cieco, τυφλόομαι. Es-
ser cieco, τυφλώττω. Istituto de' ciechi,
τυφλοκομείον, ο υ, τό. Cieco da un occhio,
έτερόφθαλμος, ο υ. — Alla cieca, άπερι-
σκέπτως; άλόγως. Una cieca passione, άλο-
γος έπισθυμία, ας, ή.

Cielo, ούρανόσ, ο υ, δ. Del cielo, ούράνιος, α,
ο υ. Che è sotto il cielo, ύπουράνιος, ο υ.
Dal cielo, ούρανόθεν; άνωθεν. Caduto dal
cielo, ούρανοπετής, ές. Osservare il cielo,
ούρανοσκοπέω || Aria, Atmosfera, άήρ,
άέρος, δ; αιθήρ, έρος, δ. Cielo puro e se-
reno, αιθήρια, ας, ή. A cielo scoperto, έν
υπαιθρίω; έν τω αιθίρίω. Vivere a cielo
aperto, θυραυλιέω || Dio, la Provvidenza,
Θεός, ο υ, δ. Onde le maniere, Voglia o
Volesses il cielo, Piaccia o Piacesse al
cielo, είτε coll'ottat.; ώρέλου coll' inf. —
Alzare, Portare a cielo una cosa o una
persona, μόλιστι επαινέω τι ο τινά; ύπερ-
επαινέω. Voler dare un pugno in cielo,
άδύνατα πειράομαι.

Cifra, άριθμού σημείον, ο υ, τό || Abbrevia-
zione di uno o più nomi, μονόγραμμα,
ατος, τό || Maniera di scrittura conven-
zionale, σημεία, ο υ, τά. Scrivere in cifra,
σημειογραφέω. Lettera in cifra, συθημα-
τική έπιστολή, ης, ή. Chiave della cifra,
τεκμήριον, ο υ, τό.

Ciglio, βλεφαρίς, ίδος, ή; όφρύς, ύος, ή.
Aguzzar le ciglia, έν-ατενίζω || Terreno
rilevato sopra alla fossa. V. Ciglione.

Ciglione, χώμα, ατος, τό; τής άρούρας άκρον,
ο υ, τό.

Cigliuto, όφρυείσι, εσσα, εν,

Cigna, έμάς, άντος, δ; ζώνη, ης, ή.

Cignale, V. Cinghiale.

Cignere, V. Cingere.

Cigno, κύκνος, ο υ. Di cigno, κύκνειος, α, ο υ.

Cignone, λέπαδνον, ο υ, τό.

Cigolare, ψοφέω.

Cigolio, φόρημα, ατος, τό.

Ciliegia, κεράσιον, ο υ, τό.

Ciliegio, κέρατος, ο υ, δ.

Cilindrare, κυλιθρόω.

Cilindricamente, κυλιθρικώς.

Cilindrico, κυλιθρικός, ή, όν.

Cilindro, κύλινδρος, ο υ, δ.

Cilizio, κίλικιον, ο υ, τό; τριχίχιον, ο υ, τό; τρί-
χυσος άσκος, ο υ, δ.

Cima, κορυφή, ης, ή; άκρον, ο υ, τό.

Cimare, κείρω (irr.); γνάπτω.

Cimare, κουρεύς, έως, δ; γκαρεύς, έως, δ.

Cimatura, κουρά, άς, ή; γνάψις, έως, ή || I
peli cimati, γνάφαλλον, ο υ, τό.

Cimbalo, V. Cembalo.

Cimelio, κειμήλιον, ο υ, τό.

Cimentare, Mettere a rischio, παρα-βάλ-
λω (irr.) coll' acc.; κινδύνου άνα-βρίπτω
(irr.) περί τινος || Mettere alla prova,
πειράομαι col gen. — Cimentarsi, κιν-
δυνεύω; τολμάω.

Cimento, Rischio, κίνδυνος, ο υ, δ; τόλμημα,
ατος, τό. Mettere a cemento, V. Cimen-
tare || Prova, πείρα, ας, ή.

Cimice, κόρις, έως, ή.

Cimiero, κώνος, ο υ, δ; λόφος, ο υ, δ.

Cimitero, κοιμητήριον, ο υ, τό; πολυάνδριον,
ο υ, τό.

Cinabro, κιννάβαρι, εως, τό.

Cincischiare, Tagliar male, κατα-κόπτω ||
Parlare stentatamente, λόγον σταθμάομαι
|| Operar lentamente, μέλλω (irr.).

Cinèdo, κιναιδός, ο υ, δ.

Cineraria (Urna), ύδρία, ας, ή.

Cinereo, τεφρός, ά, όν; σπόδιος, α, ο υ,

Cingere, ζώννυμι (irr.); περι-ζώννυμι. Cing-
er di mura, περι-τειρίζω; d' una fossa,
περι-ταφρεύω. Cinger d' assedio, πολιορ-
χέω. Cingere o Cingersi la spada, ξίφος
ύπο-ζώννυμι.

Cinghiale, κάπρος, ο υ, δ. Di cinghiale, κά-
πριος, α, ο υ; ουάγριος, ο υ.

Cingolo, ζώνη, ης, ή; ζώμα, ατος, τό.

Cinguettare, ψελλίζω; βατταρίζω; τραυλιζώ.

Cinguettatore, ψελλός, ή, όν; τραυλός, ή, όν.

Cinguettio, ψελλισμός, ο υ, δ; βατταρισμός,
ο υ, δ; τραυλισμός, ο υ, δ.

Cinicamente, κυνικώς.

Cinico, κυνικός, ή, όν.

Cinismo, κυνισμός, ο υ, δ.

Cinnamomo, κιννάμωμον, ο υ, τό.

Cinocefalo, κυνοκέφαλος, ο υ.

Cinquanta, πενήντα indecl. Cinquanta
volte, πεντηκοντάκις. Età di cinquant' an-
ni, πεντηκονταετία, ας, ή. Di cinquant' an-
ni, πεντηκονταετής, ές.

Cinquantamila, πεντακισμύριοι, αι, α.

Cinquantesimo, πεντηκοστός, ή, όν. In forza
di sost. πεντηκοστόν, ο υ, τό.

Cinquantina, πεντηκοντάς, ἄδος, ἡ; πεντηκοστὺς, ὕος, ἡ.
 Cinque, πέντε, *indecl.* Di cinque in cinque, ἀνά πέντε. Cinque volte πεντάκις. Che ha cinque anni, πενταετής, ἔς. Che avviene o si celebra ogni cinque anni, πενταετηρικὸς, ἡ. ὄν; πενταετηρίος, ον. Moltiplicar per cinque, Render cinque volte tanto, πενταπλασιάζω; πενταπλῶ.
 Cinquecentesimo, πεντακοσιοστός, ἡ, ὄν.
 Cinquecento, πεντακότιοι, αι, α.
 Cinquecentomila, πεντηκοντακισμύριοι, αι, α.
 Cinquemila, πεντακισχίλιοι, αι, α.
 Cinquemillesimo, πεντακισχιλιοστός, ἡ, ὄν.
 Cinquina, πεντάς, ἄδος, ἡ.
 Cinta, περίβολος, ου, ὄ; περιτείχισμα, ατος, τό.
 Cinto, fasciatura, *sost.*, ἐπίδεσμος, ου, ὄ.
 Ciotola, Quella parte della vita dove l'uomo si cinge, λαγών, ὄνος, ὄ || La cosa di che si cinge, ζώνη, ης, ἡ; περιζώμα, ατος, τό. — Starsi con le mani a ciotola, σχολάζω; ἀπραγείω.
 Ciololino, ζώνιον, ου, τό; ὑποζώνιον, ου, τό.
 Ciolto, ζώνη, ης, ἡ; ταινία, ας, ἡ || Vivagno del panno, κράσπεδον, ου, τό.
 Cintura, V. Ciotola.
 Cinturino, διαζωμάτιον, ου, τό.
 Cinturone, ζωστήρ, ἦρος, ὄ; ἀορτήρ, ἦρος, ὄ.
 Ciò, *pron. dimostr.* τούτο || *Seguito dal relat.* Che il più delle volte non si traduce bastando in Greco il relat. o anche l'art. Per es.: Dirò ciò che penso, λέξω ὃ ὄνυvero ἂ δοκεῖ μοι. Date tutto ciò che avete, ὄδτε πάντα ἂ ἔχετε. Ciò che piace, τὸ ἀρέσκων, οντος. Ciò che è utile, τὸ χρήσιμον, ου || Da ciò, a guisa d'aggiunto e usato col verbo Essere espresso o sottint., ἐπιτήδειος, α, ον || Per ciò, ἐκ τούτου; διὰ τούτου; ἐπὶ τούτω || Ciò, premesso a *Nonidimeno*, *Nonostante*, non si traduce.
 Ciocca, δεσμίς, ἴδος, ἡ; κόρυμβος, ου, ὄ || di capelli, βότρυχος, ου, ὄ.
 Cioccia, μαστός, οὔ, ὄ.
 Ciocciare, θηλάζω.
 Ciocco, κορμός, οὔ, ὄ; στέλεχος, εος, τό || *fig.* Uomo balordo, βλάξ, ακός, ὄ; ἀβέλτερος, ου, ὄ, ἡ.
 Ciòè, τούτ' ἔστιν; τούτιστι.
 Ciompo, ξάντης, ου, ὄ.
 Cioncare, κυαθίζω; πολυποτέω.
 Ciondolare, *intrans.*, κρέμαμαι da κρεμάνωμι (*irr.*) || *trans.* Muovere in qua e in là, σαλεύω; σείω.
 Ciondolo, ἐκκρεμές, οὔς, τό.

Ciondolone, *sost.* Chi non cava le mani di nulla, μελλητής, οὔ, ὄ.
 Ciondolone, Ciondoloni, *ad.* ἐκκρεμής, ἔς.
 Ciotola, κοτύλη, ης, ἡ; καθώνιον, ου, τό.
 Cioioletta e Ciotolina, κοτύλισκον, ου, τό.
 Ciololone, κώθων, ὄνος, ὄ.
 Ciotto, κάχληξ, ηκος, ὄ.
 Cipiglio, γαργώτης, ητος, ἡ.
 Cipolla, κρόμμυον, ου, τό || *Bulbo*, βολβός, οὔ, ὄ.
 Cippo, στήλη, ης, ἡ.
 Cipressaia, Cipresseto, κυπαριστών, ὄνος, ὄ.
 Cipresso, κυπάρισσος, ου, ὄ. Di cipresso, κυπαρισσίνος, η, ον.
 Cipria, παμπάλη, ης, ἡ.
 Circa, *prep.* *Con nomi di luogo*, ἐγγὺς *col gen.*, πλησίον *col gen.* o *il dat.* *Con numer.*; *perì* ο ἄμρι ο ὡς *coll' acc.* || Per rispetto a, Per ciò che spetta a, *perì coll' acc.* o *il gen.*; *κατά coll' acc.*; ὑπέρ *col gen.* || In circa, A un bel circa, αυυ. σχεδόν; σχεδόν τε.
 Circense, ἱππικός, ἡ, ὄν. Giochi circensi, ἱπποδρομία, ας, ἡ; ἱπποδρομικοὶ ἀγῶνες, ων, οἰ; κερκήσια, ων, τά.
 Circo, ἱππόδρομος, ου, ὄ. I ginocchi del circo, κερκήσια, ων, τά.
 Circolare, περι-έρχομαι (*irr.*); περι-χωρέω. Il sangue circola per tutto il corpo, τὸ αἷμα περιφέρεται κατὰ πᾶν τὸ σῶμα.
 Circolare, *ad.* κυκλινός, ἡ, ὄν; κυκλῆεις, εσσα, εν; κυκλοειδής, ἔς. Moto circolare, κύκλισις, εως, ἡ; κυκλοφορία, ας, ἡ. Lettera circolare o in forza di *sost.* Circolare, ἐγκύκλιος ἐπιστολή, ης, ἡ.
 Circolarmente, κυκλῆδόν; κύκλω.
 Circolazione, περίοδος, ου, ἡ || L'andar qua e là dei passeggeri, περιφορά, ἄς, ἡ; διαφροίτητις, εως, ἡ. — Circolazione del sangue, τοῦ αἵματος περιφορά, ο τῷ αἵματος γῦροι, ων, οἰ.
 Circolo, κύκλος, ου, ὄ.
 Circoncidere, περι-τέμνω (*irr.*).
 Circoncisione, περιτομή, ης, ἡ.
 Circonciso, περίτομος, ου; λιπὸδερμος, ον. Non circonciso, ἀκρόβυστος, ον.
 Circondamento, περίβολος, ου, ὄ.
 Circondare, περι-βάλλω (*irr.*) τί τι; κύκλω περι-έχω (*irr.*) τι. Circondare con un muro; περι-τειχίζω; con una palizzata, περι-χαρακῶ; con una siepe, περι-φράττω || Circondare una persona per indurla a qualcosa, περι-ίσταμαι || *Parlando d'un esercito che circonda una piazza o un altro esercito*, περι-καθίζω; κυκλώ ||

Incoronare, στέρω. — **Circondarsi per Tenere abitualmente presso di sè certe persone**, χράομαι col dat.; ὀμιλέω col dat.

Circondario, νομός, οὔ, ὁ.

Circonferenza, περιφέρεια, ας, ἡ.

Circonfessione (Accento), περισπωμένη, ης, ἡ (προσωπεία).

Circonflettere, περι-σπάω (irr.).

Circonlocuzione, περίφρασις, εως, ἡ.

Circonscrivere, V. **Circoscrivere**.

Circonvallare, περι-σταυρώω; χαρακτηώ.

Circonvallazione, περισταύρωμα, ατος, τό; περιτειχισμός, οὔ, ὁ.

Circonvenire, δι' ἀπάτης ὁ τέχνη περι-έρχομαι (irr.); ἐπι-βουλεύω; ἐξ-απατάω.

Circonvicino, περίοικος, ου; περίχωρος, ου.

Circoscivere, περι-γράφω; περι-ορίζω.

Circoscrittione, περιγραφή, ἡς, ἡ; περιόρισσις, εως, ἡ.

Circospetto, περίσκεπτος, ου; εὐλαβής, ἑς; φυλακτικός, ἡ, ὁ.

Circospezione, περίσκηψις, εως, ἡ; εὐλάβεια, ας, ἡ; πρόνοια, ας, ἡ. **Con circospezione**, περισκεπημένος; εὐλαβώς. **Senza circospezione**, ἀφυλάκτως.

Circostanza, περίστασις, εως, ἡ || **Occasione**, καιρός, οὔ, ὁ. — **In questa circostanza**, τούτων οὕτως ἐχόντων; ἐν τούτοις. **Secondo le circostanze**, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. **Circostanza favorevole**, εὐκαιρία, ας, ἡ; **sfavorevole**, ἀκαιρία, ας, ἡ.

Circostanziare, λεπτομερῶς ἐξ-ηγῆσθαι.

Circuire, κυκλώω.

Circuito, περίβολος, ου, ὁ; περίμετρος, ου, ἡ; κύκλωμα, ατος, τό.

Cisoie, ψαλιδες, αν, αί.

Cispa, λήμη, ης, ἡ.

Cisposità; λύμη, ης, ἡ.

Cisposo, λημάδης, ες; γλαυρός, ἄ, ου. **Aver gli occhi cisposi**, λημάω.

Cisterna, λάκκος, ου, ὁ.

Citare, chiamare in tribunale, καλέω (irr.).

Citar testimone, μάρτυρα παρ-ίστημι (irr.) τινα; μαρτύρομαι τινα || **Allegare**, προ-φίρω (irr.); παρ-έχω (irr.).

Citaredo, κιθαρωδός, οὔ, ὁ.

Citareggiare, κιθαρίζω.

Citarista, κιθαριστής, οὔ, ὁ; κιθαρίστρια, ας, ἡ.

Citazione, in tribunale, κλήσις, εως, ἡ || **Allegazione**, d' un' autorità, μαρτυρία, ας, ἡ; παραγωγή, ης, ἡ. **Il luogo citato**, χροῖσις, εως, ἡ.

Citeriore, ὁ, ἡ τὸ ἐντός; ἐνδότερος, α, ου.

Citrullo, ἡλίθιος, α, ου; ἄφρων, ου; ἀμβλύς, εἰα, ὁ τὴν λυόμεν.

Città, πόλις, εως, ἡ; ἄστυ, εως, τό.

Cittadella, ἀκρόπολις, εως, ἡ.

Cittadetta, πολίχμου, ου, τό.

Cittadinanza, titolo e grado di cittadino, πολιτικὴ τάξις, εως, ἡ; πολιτεία, ας, ἡ || **La universalità dei cittadini**, πολῖται, ὦν, οἱ; δημοτικόν, οὔ, τό.

Cittadinescamente, πολιτικῶς.

Cittadinesco, πολιτικός, ἡ, ὁ.

Cittadino, sost. πολίτης, ου, ὁ. **Cittadina**, πολίτις, ἰδος, ἡ. **Di cittadino**, πολιτικός, ἡ, ὁ. **Iscrivere come cittadino**, πολιτο-γραφίω. **Cittadino d'una grande città**, μεγαλοπολίτης, ου, ὁ; **di una piccola**, μικροπολίτης, ου, ὁ.

Cittadino, ad. πολιτικός, ἡ, ὁ.

Ciua, ὄνος, ου, ἡ.

Ciuco, ὄνος, ου, ὁ. **Fig. detto d' uomo**, κανθαλίος, ου, ὁ.

Ciuffare, ἀρπάζω.

Ciuffetto, Ciuffo, κροκόμιον, ου, τό.

Ciurma, ἐρετικόν, οὔ; τό; ἐρέται; ὦν, οἱ || **Moltitudine vile di gente**, ὄχλος, ου, ὁ.

Ciurmaglia, συρφετώδης, ὄχλος, ου, ὁ; συρφετός, οὔ, ὁ.

Ciurmare, μαγανεύω; ἐξ-απατάω.

Ciurmato, ἀπρωτος, ου; ἀκινδυνος, ου.

Ciurmatore, γόης, ητος, ὁ.

Ciurmatrice, γοῆτις, ἰδος, ἡ.

Civaia, ὄσπριον, ου, τό. **Mangiar civaie**, ὄσπριοναγίω.

Civaiole, ὄσπριοπάλης, ου, ὁ.

Civetta, γλαυξ, ἰδος, ἡ || **Donna che si mette molto in vista per allettare**, θρυπτικὴ γυνή, αἰκός, ἡ.

Civettare, μετὰ γλαυκὸς θηρεύω || **detto delle donne che allettano con sguardi**, παρ-α-κύπτω; ἀρσεύομαι.

Civetteria, καλλωπισμός, οὔ, ὁ; ὠραισμός, οὔ, ὁ.

Civico, πολιτικός, ἡ, ὁ.

Civile, πολιτικός, ἡ, ὁ; δημοτικός, ἡ, ὁ.

Diritti civili, πολιτεία, ας, ἡ. **Perdita dei diritti civili**, Μορτε civile, ἀτιμία, ας, ἡ.

Guerra civile, ἐμφύλιος ὁ οἰκεῖος ὁ ἐπι-δήμιος πόλεμος, ου, ὁ. **Diritto civile**, ἐμ-φύλιος δέμις, ἰδος, ἡ. **Causa**, **Azione civile**, ἰδία δίκη, ης, ἡ || **Urbano**, **Cortese**, **Gentile**, ἀστεῖος, α, ου; κομψός, ἡ, ὁ; κόσμιος, α, ου || **Alla civile**, αυυ. πολι-κῶς.

Civilizzare, V. **Incivilire**.

Civilizzatore, V. **Incivilitore**.

Civilizzazione, V. Incivilimento.
Civilmente, πολιτικῶς || **Cortesemente, Gentilmente, ἀστεϊῶς; κόμψως; κοσμίως.**
Civiltà. Stato di società civile, Coltura, ἡμερος βίος, ου, ὁ; παιδεία, ας, ἡ || **Urbanità, Gentilezza, ἀστεϊότης, ητος, ἡ; κομψεία, ας, ἡ; χαριεντότης, ητος, ἡ.**
Clamide, χλαμύς, ὕδης, ἡ.
Clamore, κρυυγή, ἤς, ἡ; θόρυβος, ου, ὁ; βοή, ἤς, ἡ.
Clamoroso, θορυβώδης, ες.
Clandestinemente, κρυφίως; κρύβδην; λάθρα.
Clandestino, κρύφιος, ου; κρυφίος, α, ου; λαθροῦς, α, ου.
Classe, τάξις, εως, ἡ. Quelli della prima classe, οἱ πρῶτοι, ου; della seconda, οἱ δευτέρου εσ. || Specie, γένος, εως, τό.
Classico, ἔγκριτος, ου.
Classificare, τάσσω; δια-τάσσω; δι-κρίω (irr.).
Classificazione, διάταξις, εως, ἡ.
Clausola, παρένθεσις, εως, ἡ; προσθήκη, ης, ἡ.
Claustrale, μοναστικῶς, ἡ, ὅν.
Clausura, κλειθρον, ου, τό.
Clava, ῥοπαλον, ου, τό; κορύνη, ης, ἡ. Colpire colla clava, ῥοπαλιζῶ. Colpo di clava, ῥοπαλιμός, οὔ, ὁ.
Clavicola, κλείς, εἰδῶς, ἡ.
Clemente, ἐπιεικής, ες; εὐμενής, ες; πρῶτος, πρῶτον, πρῶτον; con uno, verso uno, τινὶ ὁ πρὸς τινα.
Clementemente, ἐπιεικῶς; πρῶτως.
Clemenza, ἐπιεικεία, ας, ἡ; εὐμένεια, ας, ἡ; πραότης, ητος, ἡ.
Clericale, κληρικῶς, ἡ, ου.
Clero, κληρος, ου, ὁ.
Clessidra, κλειψύδρα, ας, ἡ.
Cliente, πλάτης, ου, ὁ; πλάτης, ἰδος, ἡ.
Clientela, condizione di cliente, πελατεία, ας, ἡ. Tutti insieme i clienti, πελατικόν, οὔ, τό.
Clima, κλίμα, ατος, τό. Clima mite, εὐκρασία, ας, ἡ. Clima cattivo, δυσκρασία, ας, ἡ. In tutti i climi, ὅπου ποτὲ γῆς.
Climaterico, κλιμακτηρικῶς, ἡ, ὅν.
Clinica, κλεινική, ἤς, ἡ (sottint. ἰατρική).
Clinico, κλεινικός, ἡ, ὅν.
Clipeo, ἀσπίς, ἰδος, ἡ.
Clistere, κλυστήρ, ἦρος, ὁ.
Clitoride, κλειτορίς, ἰδος, ἡ.
Clouca, ἀμάρα, ας, ἡ; ὄχετός, οὔ, ὁ.
Clorosi, λευκοφλεγματίς, ας, ἡ.
Clorotico, λευκοφλεγματος, ου; λευκοφλεγματούδης, ες.

Coabitare, συν-οικίω.
Coabitante, σύνοικος, ου.
Coabitazione, συνοικία, ας, ἡ.
Coacervare, σιμύω; συν-αγείρω (irr.).
Coadiutore, συσπράτης, ου, ὁ; παραστάτης, ου, ὁ || Chi coadiuva il capo d'un ufficio, ὁ μετέχων τῆς ἀρχῆς.
Coadiuvare, συν-εργάζομαι; παρα-στατέω.
Coagulabile, πηκτικός, ἡ, ὁ.
Coagulare, πήγνυμι (irr.).
Coagulo, πηκτός, ἡ, ὅν.
Coagulazione, πήξις, εως, ἡ.
Coartare, Costringere, ἀναγκάζω; βιάζω.
Coartazione, ἀνάγκη, ης, ἡ.
Coattivo, ἀναγκαστήριος, α, ου.
Coazione, ἀνάγκη, ης, ἡ; βία, ας, ἡ.
Cocca, γλυφίς, ἰδος, ἡ.
Cocchiere, ἡνιοχος, ου, ὁ; ἀρματηλάτης, ου, ὁ.
Cocchio, ἄμαξα, ης, ἡ; ὄχημα, ατος, τό || Cocchio da guerra, ἄρμα, ατος, τό || Cocchio tirato da due cavalli, ζεύγος, εως, τό; da quattro, τέθριππον, ου, τό.
Cocchiume, ἐπιστόμιον, ου, τό; βύσμα, ατος, τό.
Cocciaio, ὄτρακοπῶλης, ου, ὁ.
Coccige, κόκκυς, υγος, ὁ.
Cocciniglia, κόκκος, ου, ὁ.
Coccio, ὄτρακον, ου, τό || Pigliare i cocci, imperialirsi, ὀργίζομαι || Coccio, detto di Persona malaticcia, ἐπιστοσος, ου.
Cocciuola, φλυζάκιον, ου, τό; ρύμα, ατος, τό; σῆμα, ατος, τό.
Cocciuttagine, V. Caparbietà.
Cocciuto, V. Caparbio.
Cocco, uovo, ὄν, ου, τό || specie di palma, e anche il suo frutto. κόκκος, ου, ὁ.
Cocodrillo, κροκόδειλος, ου, ὁ.
Coccola, ἀνρόδρουσ, ου, τό. Coccola di giupro, ἀρκευδία, ἰδος, ἡ; di lauro, σαφνίς, ἰδος, ἡ.
Coccolone, Coccoloni (Stare), δαλάζω.
Cocente, ἔμπυρος, ου; διακάης, ες.
Cociore, ἔμπρηστις, εως, ἡ; κνισμός, οὔ, ὁ || Dolore cocente, ὄξεις, εως, ἡ.
Cocitura, πέψις, εως, ἡ; ἔψησις, εως, ἡ.
Cocolla, μοναχική ἐπιωμαίς, ἰδος, ἡ.
Cocomero, σίκυα, ας, ἡ; σικουαία, ας, ἡ. Seme di cocomero, σίκουον, ου, τό.
Cocuzzolo, κορυφή, ἤς, ἡ.
Coda, οὐρά, ἄς, ἡ; κέρκος, ου, ἡ. Coda degli uccelli, dei pesci, ὄρροσπύγιον, ου, τό. La coda del cavallo, σάβη, ης, ἡ; del leone, ἀλαία, ας, ἡ — Sapere dove il diavolo tien la coda, θελερός καὶ παλιμ-

- βολος ἀνήρ τιμι. Mettersi la coda tra le gambe, ἤρέμα ἀπ-έρχομαι (*irr.*). Aver la coda di paglia, ὑπόπτως ἔχω (*irr.*). Lasciar la coda a uno. κολακεύω τινά || Coda, quella parte di capelli che si portano dietro rasciolti insieme, τρίχωμα, ατος, τό || Strascico di luce delle comete, κόμη, ης, ἡ; ὀλκία, ας, ἡ || Strascico d'un vestito, σύρμα. ατος, τό; ἐπισύρμα, ατος, τό || Coda dell'occhio. κενθός, οὔ, ὁ. Guardare con la coda dell'occhio, παρα-βλέπω (*irr.*) || La parte ultima d'una lunga schiera, ἡ στρατείας οὐρά; οὐράγιον, ου, τό. Prendere il nemico alla coda, ὄπισθεν ὀκατὰ νότου ἐπι-βάλλω (*irr.*) τοῖς πολεμίοις || La estremità di qualche cosa, ἀκροτελεύτιον, ου, τό.
- Codardamente, ἀτόλμως; δειλιῶς.
- Codardia, δειλία, ας, ἡ; ἀνανδρία, ας, ἡ; κακία, ας, ἡ.
- Codazzo, ἀκόλουθα, ων, οἱ; ἐπόμενοι, ων, οἱ. Far codazzo, συν-ακολουθεῖν.
- Codesto, V. Cotesto.
- Codetta, οὐράδιον, ου, τό.
- Codice, libro manoscritto, χειρόγραφος βιβλος, ου, ἡ || Raccolta di leggi, πανδέκται, ὧν, αἱ; ἡ τῶν νόμων συλλογή, ης; σύνταξις, εως, ἡ.
- Codicillo, ἐπιδικθήκη, ης, ἡ.
- Codina, Codino, Codinzolo, V. Codetta.
- Codione e Codrione, ὀβρόπυγιον, ου, τό.
- Coeguale, ἴσος, η, ου.
- Coercitivo, V. Coattivo.
- Coerede, συγκληρονόμος, ου, ὁ, ἡ.
- Coerente, συνεχής, ἔς; συναρής, ἔς.
- Coerentemente, συνεχῶς.
- Coerenza, συνέχεια, ας, ἡ; συνάρεια, ας, ἡ.
- Coesione, σύμψηξις, εως, ἡ.
- Coetaneo, ἡλιξ, ικος, ὁ, ἡ; ἡλικιώτης, ου, ὁ; ἡλικιώτης, ἴσος, ἡ.
- Cofanetto, κιβώτιον, ου, τό.
- Cofano, κιβωτός, οὔ, ὁ.
- Cogitabondo, σύνορος-ους. σου-ουν; περροντακός, υἷα, ὅς.
- Cogliere, θρέπω; θρέπομαι || Soprapprendere, ἐγκατα-λαμβάνω (*irr.*); αἰρέω (*irr.*) || Colpire, στοχάζομαι *col gen.* || Cogliersela, Battersela, ἀπο-φεύγω (*irr.*).
- Cognata, sorella del marito, ἀνδραδέλφη, ης, ἡ; sorella della moglie, γυναικαδέλφη, ης, ἡ; moglie del fratello, γάλως, ω, ἡ.
- Cognato, fratello del marito, ἀνδραδελφός, οὔ, ὁ; fratello della moglie, γυναικάδελφος, ου, ὁ; marito della sorella, γαμβρός, οὔ, ὁ.
- Cognazione κήδεια, ας, ἡ; συγγένεια, ας, ἡ.
- Cognito, γνωστός, ἡ, ὄν.
- Cognizione. νόσις, εως, ἡ; γνώσις, εως, ἡ. Mettere uno in cognizione di qualche cosa, διδάσκω (*irr.*) τινά τι. Acquistare cognizione, μαρθάνω (*irr.*) || *al pluralis e in senso assol.*, ἐπιστήμη, ης, ἡ; πειθεῖα, ας, ἡ; μαθήματα, ων, τά. Povero di cognizioni, ἀνεπιστήμων, ου. Ricco di cognizioni, ἐπιστήμων, ου; πολυμαθής, ἔς.
- Cogno, misura pei liquidi, χοεὺς, ἑως, ὁ.
- Cognoime, ἐπώνυμον, ου, τό; ἑπωνυμία, ας, ἡ; ἐπικλήσις, εως, ἡ.
- Cognominare, ἐπ-ονομάζω; ἐπι-καλῶ (*irr.*).
- Coiaio, σκυτοπέφης, ου, ὁ; σκυτοπώλης, ου, ὁ.
- Coiamo, σκύτος, εος, τό, βύσσα, ης, ἡ.
- Coincidere, συμ-πίπτω (*irr.*).
- Cola, ἡθάνιον, ου, τό; ἡθμός, οὔ, ὁ.
- Cola, avv. ἐκεῖ; οὐτοῦ; ἐνταῦθα; ἐνθάδε. Se ci è moto, ἐκεῖσε.
- Colaggiù, ἐκεῖ κάτω; κάτω.
- Colamento, διήθησις, εως, ἡ.
- Colare δι-ηέω; δι-υλίξω || detto di metalli, Fondere, χρωεῖω || *Intrans.* Gocciolare, στάζω; καταβ-ρέω (*irr.*) || Struggersi, Liquefarsi, τήκομαι *perf.* τέθηκα.
- Colassù, ἄνω.
- Colaticcio, σταλακτίς, ἴσος, ἡ.
- Colatoio, ἡθμός, οὔ, ὁ.
- Colazione, ἀκράτεια. ατος, τό; ἀκρατισμός, οὔ, ὁ. Far colazione, ἀκρατίζομαι.
- Colera, χολέρα, ας, ἡ. Avere il colera, χολεραῖω.
- Colerico, χολερώδης, ας; χολερικός, ἡ, ὄν.
- Colica, κωλικὸν ἄλγημα, ατος, τό. Avere la colica, κωλικεύομαι.
- Colico, κωλικός, ἡ, ὄν.
- Colla, κόλλα, ης, ἡ; γλία, ας, ἡ.
- Collaborare, συν-εργάζομαι.
- Collaboratore, συνεργάτης, ου, ὁ.
- Collaboratrice, συνεργάτις, ἴσος, ἡ.
- Collana, θεραιον, ου, τό; περιδέραιον, ου, τό; στρεπτός, οὔ, ὁ.
- Collare, κλοιός, οὔ, ὁ.
- Collaterale, ὁ οὐν. ἡ ἐγγύς τοῦ γένους.
- Collazionare, παρα-γεγράφω (*irr.*) τί τινι; παρεξ-ετάζω τι παρά τι.
- Collazione, riscontro di scritture, παρά-γνωσις, εως, ἡ; σύγκρισις. εως, ἡ; ἀντεξέτασις, εως, ἡ || Conferimento o Diritto di conferimento di un beneficio, τοῦ ἀπονέμειν ἐξουσία, ας, ἡ; ἀπονομή, ης, ἡ.
- Colle. λόφος, ου. ὁ; βουνός, οὔ, ὁ.
- Collega, in una magistratura, συνάρχων, ουτος, ὁ, συναρχος, ου, ὁ; nel consolato,

συνυπατεύων, οντος, ό; nel comando militare, συστράτηγος, ου, ό; in un'ambasceria, συμπρεσβευτής, ου, ό; in un consiglio, συμβουλευτής, ου, ό. **Da' quali esempi si vede che generalmente si esprime in Graco con un composto di σύν.**

Collegamento, σύνδεσις, εως, ή; σύναφίς, εως, ή; σύζευξις, εως, ή.

Collegare, συν-άπτω; συν-δίω τί τινι; più cose fra loro, άλλήλοις || **Collegarsi**, Unirsi in lega, ποίεσθαι συνθήκας.

Collegato, attaccato insieme, συμπαγείς, είσα, έν || **Alleato**, σύμμαχος, ου, ό.

Collegiale, κοιός, ή, όν. **In forza di sost.** τρώξιμος, ου, ό.

Collegialmente, κοινή.

Collegio, σύλλογος, ου, ό; εύστημα, ατος, τό; συνεδριον, ου, τό || **Casa d'educazione**, διδασκαλείον, ου, τό.

Collera, όργή, ής, ή; θυμός, ου, ό. **Destar la collera**, Muover la collera, όργίζω, έξ-οργίζω τινά. **Entrare in collera**. Essere in collera, όργίζομαι; έξ-οργίζομαι. **In collera**, posto ανωρθιαλ., ύπ' όργής; όργιζόμενος, ή, όν.

Collericamente, όργίλις; μετ' όργής.

Collericò, όργίλος, η, όν; όξύθυμος, όν; θυμικός, ή, όν.

Collèta, συμβολή, ής, ή; συλλογή, ής, ή; έρανος, ου, ό. **Fare una colletta**, συλ-λέγω (irr.); έρανίζω.

Collettivamente, άμα; συλλήβδην; περιληπτικώς.

Collettivo, άθροιστικός, ή, όν; περιληπτικός, ή, όν; περιεκτικός, ή, όν.

Collettizio, συλλογματικός, α, όν.

Collettore, συλλογεύς, έως, ή.

Collezione, συλλογή, ής, ή.

Collidere, συγκρούσαι; συμ-βάλλω (irr.).

Colligiano, λογιότης, ου, ό; βουότης, ου, ό.

Collimare, στοχάζομαι.

Collina, λόφος, ου, ό; βουνός, ου, ό.

Collinetta, λοφίδιον, ου, τό.

Collirio, κολλύριον, ου, τό.

Collisione, σύγκρουσις, εως, ή; σύρραξις, εως, ή; σύνωσις, εως, ή.

Collo, δειρή, ής, ή; τράχηλος, ου, ό; αυχήν, ένος, ό || **La parte superiore e più stretta d' un vaso**, τράχηλος, ου, ό; ισθμός, ου, ό || **Collo torto**, άγκυλόσπειρος, όν; ύποκριτής, ου, ό || **Carico**, Fardello di mercanzia, φόρτος, ου, ό; φορτίον, ου, τό.

— **Tagliare il collo**, αυχενίζω. **Andare a retta di collo**, έπισπερχώς τρέχω (irr.).

Rompersi il collo, εκ-τραχηλίζομαι. **Stare in collo ad uno**, έν κόλπω είμί τενος. **Tenere**, **Portare in collo uno**, έν κόλπω φέρω (irr.) τινά. **Tenere in collo**, trattenerne il corso delle acque, έπ-έχω (irr.). **Cader di collo ad uno**, perderne la grazia, ουκ άγκάσκει ως έμπροσθεν. **Prender per il collo**, vender troppo caro, ύπερ την άξίαν πωλέω. **Porre**, **Mettere il piede sul collo ad uno**, Sopraffarlo, έλαττώ τινά παρά τό δίκαιον. **Gettarsi al collo d'alcuno**, προς-πίπτω (irr.) τινι; έν-αγκαλίζομαι τινι; περι-πλέκομαι τινι.

Collocamento, θέσις εως, ή; στάσις, εως, ή.

Collocare, τίθημι; έτθημι || **Collocare in matrimonio**, Collocare una ragazza, γαμίζω || **Mettere alcuno in qualche ufficio**, ser-vigio ecc. καθ-ιστημι τινι εις colP acc. ο έν col dat. || **Collocar danari**, δανείζω.

Collocazione, θέσις, εως, ή; στάσις, εως, ή.

Collocazione delle parole, συνταξις, εως, ή. **Buona collocazione**, εύταξις, ας, ή.

Collocatore, συνόμιλος, όν.

Colloquio, συνομιλία, ας, ή; κοινολογία, ας, ή; έντευξις, εως, ή, con alcuno, προς τινι.

Collotorto, V. Collo.

Collottola, αυχήν, ένος, ό.

Collusione, καθύψεσις, εως, ή.

Colmare, εκ-πληρόν; ύπερ-πέμπλημι (irr.).

Fig. **Colmare** uno d'onori, ύπερ-τεμάω τινά; colmar di gioia, ύπερ-εύφραίνω; colmar d'ingiurie, ύπερ-υβρίζω; e così altri composti con ύπέρ.

Colmatura, περιστεία, ας, ή.

Colmo, sost. Sommità, κορυφή ής, ή; άκρον, ου, τό. **Si può anche tradurre col-**Padiettivo, άκρος, α, όν; ύψηλός, ή, όν.

Per es.: **Al colmo del monte**, έν άκρω τῷ όρει || **Fig.** **Giunto al colmo della gloria**, εις άκροτάτην όξυν έλληλακώς (part. perf. d' έλαύνω). **Nel colmo della pazzia**, έν έσχάτη τῆ μαΐα. **Per colmo di sventura**, προς ταΐς άλλαις άτυχίαις.

Colmo, ad. ύπερπλήρης, ες; έκπλεως, όν.

Figur. **Colmo di disgrazie**, πανάθλιος, όν || **Rilevato**, έξοχος, όν.

Colomba, περιστερά, ας, ή.

Colombaccio, φάσσα, ης, ή.

Colombaia, περιστερών, άνος, ό.

Colombiana, περιστερίον, ου, τό || **L'escr-**mento dei colombi, περιστερική κόπρος, ου, ή.

Colombo, περιστερός, ου, ό.

Colon, κώλον, ου, τό.

Colonia, άποικία, ας, ή. **Andare in colonia**,

ἀποικίω. Fondare una colonia, ἀποικίαν ποιῶμαι, ἀποικίζομαι *coll' acc. del luogo*. Appartenente alla colonia, ἀποικίος, ον. Fondatore di una colonia, οἰκιστής, οὔ, ό. Colonnale, ἀποικίων, ον. Generi coloniali, τὰ ἀπὸ τῶν ἀποικίων ἀγώγεια, ον. Colonna, ἀθήλη, ἡς, ἥ; στύλος, ου, ό; κίον, ονος, ἡ. Che ha quattro, sei, molte colonne, τετράστυλος, ἐξάστυλος, πολύστυλος, ον. Senza colonne, ἀστύλος, ον. Sorreggere con colonne, στυλώω || Colonna vertebrale, ράχις, εως, ἡ || Sostegno, ἔρεισμα, ατος, τό || Schiera di soldati che marcia in lunga fila, τάξις, εως, ἡ; τάγμα, ατος, τό; ὀρθίος λόχος, ου, ό. Far marciare in colonna, ὀρθίως ἄγω (*irr.*) τοὺς λόχους. Colonnato, περιστύλιον, ου, τό. Colonnello, *dim. di* Colonna, στυλίδιον, ου, τό || Grado militare, χιλιαρχος, ου, ό. Colonnella, Colonnina, Colonnino. στυλίδιον, ου, τό; στυλίσκος, ου, ό; κίονιον, ου, τό. Colono, che lavora la terra, γεωργός, οὔ, ό; ἐργάτης, ου, ό || che fa parte d'una colonia, ἀποικίος, ου, ό. Coloraccio, δυσχρόικ, ας, ἡ. Coloramento, ἐπίχρωσις, εως, ἡ; χρωματισμός, οὔ, ό. Colorare, V. Colorire. Colore, χροία, ας, ἡ; χροιά, ἄς, ἡ; χρώμα, ατος, τό. Di ugual colore, ὁμόχρους-ους, οον-οον. Di diverso colore, ἑτερόχρους-ους, οον-οον. Di un solo colore, μονοχρωμίας, ον. Di vari colori, πολύχρωμος, ον. Senza colore, ἄχρους-ους, οον-οον; ἀχρώματος, ον. Tuffare in un colore, βάπτω (*irr.*) || Apparenza, Pretesto, πρόσφαις, εως, ἡ; σκῆψις, εως, ἡ. Sotto colore d'amicizia, ἐν φιλικῆς προσήματι. Colorire, χρωματίζω; ποικίλλω; βάπτω (*irr.*). Colorire alla superficie, ἐπι-χρώζω. Colorire, Colorirsi, *parlando dell' uva*, ἐρυθραίνομαι || Rappresentar bene una cosa, Abbellirla, ἀπο-σεμνύω; ἐπι-κοσμέω. Colorista, χρωματογράφος, ου, ό. Colossale, κολοσσαίος, α, ον; παμμέγας, γάλη, γη. Colosso, κολοσσός, οὔ, ό. Colpa, ἀμαρτήμη, ατος, τό; αἰτία, ας, ἡ; ἔγκλημα, ατος, τό. Dar la colpa ad uno, αἰτιάζομαι τινα. Non è colpa mia, se... οὐκ ἔργω ἐν αἰτίᾳ ο αἰτιος εἰμι τοῦ se-
guito dall' *inf.*, ο εἰ *coll' ind.*

Colpabilità, αἰτία, ας, ἡ; αἰκία, ας, ἡ. Colpevole, αἰτιος, α, ον; di... *gen. o inf.* Colpevole verso lo Stato, ἔνοχος, ό, ἡ, τῆ πόλει || Delinquente, κακοῦργος, ον. Colpevolmente, ἐγκληματικῶς. Colpire, βάλω (*irr.*); πλήσσω; παύω (*irr.*) || Colpir nel seguito, ἐπι-τυγχάνω (*irr.*) τοῦ σκοποῦ || Far viva impressione sui sensi, sull'animo, ἐκ-πλήσσω (*irr.*). Colpir di paura, di stupore, di meraviglia, φόβον, θάμβος, θαῦμα ἐμ-βάλλω τινα. Colpito di stupore, ἔκθαμβος, ον. Colpo, πληγή, ἡς, ἡ; τύπος, ου, ό; κόπος, ου, ό. Colpo di proiettile, βολή, ἡς, ἡ. Colpo di coltello, μοχλίας πληγμα, ατος, τό. Colpo di bastone, ῥάπισμα, ατος, τό. Colpo di fulmine, κεραυνου κτύπος, ου, ό. Dar dei colpi, πλήττω (*irr.*); βάλω (*irr.*) || Fare o Non far colpo, Cogliere o no la mira ἐπι-τυγχάνω (*irr.*) ο ἀμαρτάνω (*irr.*) *col gen.* || Colpo mortale, καιρία πληγή, ἡς, ἡ || Fare un colpo a uno, φουσιῶ τινα || Colpo colpo, συνεχῶς; ἐπαλλήλως || Colpo di mare, κλύδων, ονος, ό; κύμα, ατος, τό || Colpo di vento, ἀνέμου ῥιπή, ἡς, ἡ; καταγίς, ἴδος, ἡ || Colpo apoplettico, ἀποπληξία, ας, ἡ || Colpo da maestro, καλλιτέχνημα, ατος, τό. Fare un colpo da maestro, ἀνδρικῶς πράττω || Prendere una città con un colpo di mano, πόλι οίρειω (*irr.*) αἰφνιδίω προσβολῆ, ο αἰφνιδίως || Colpo di fortuna, συμφορά, ἄς, ἡ; ἀτύχημα, ατος, τό || Colpo d'occhio, βλέμμα, ατος, τό || Fare un bel colpo, per Conchiudere un negozio con gran vantaggio, καλῶς ἀπο-τελέω || Dare un colpo al cerchio e uno alla botte, δύο τοίχους ἀλείφω || A colpo sicuro, ἀνευδαάτως || Tutto d'un colpo, ἐμοῦ; ἐν τῷ αὐτῷ || Di colpo, Di primo colpo, αἰφνιδίως; ἑξαίφνης. Colta (Di), παραντικά. Coltella, μόχλιρα, ας, ἡ. Coltellata, μοχλίας πληγή, ἡς, ἡ. Coltelletto, Coltellino, μοχλίου, ου, τό, Coltellinaio, μοχλιοποιός, οὔ, ό. Coltello, σμίλη, ἡς, ἡ; σπάλλη, ἡς, ἡ; μοχλίας, ἴδος, ἡ; κοπίς, ἴδος, ἡ. Avere il coltello alla gola, ἐπὶ ξυροῦ εἰμι ἀκμής. Coltivabile, γεωργήσιμος, ον; ἐργάσιμος, ον. Coltivare, lavorar la terra, γεωργέω; γῆν ἐργάζομαι (*coll' aum. per ei*) || Educare, παιδεύω || Esercitare, ἀσκῶ; σχολάζω περὶ τι. Coltivar la filosofia, ἐπι-τιδέω. Coltivare i suoi amici, τοὺς φίλους ἐργα-
πεύω.

Coltivato, *sost.* ἐργάσιμος; χῶρα, ας, ἡ.
 Coltivatore, γεωργός, οὔ, ὁ; ἐργάτης, ου, ὁ.
 Coltivazione, γεωργία, ας, ἡ.
 Coltivo, ἐργάσιμος, ου.
 Còlto, *part. di* Cogliere, V.
 Còlto, *sost. per* Coltivato, V.
 Còlto, *ad. educato*, παιδαγευμένος, η, ου; παιδευτός, ἡ, ὄν.
 Coltre, στρωμνή, ἡς, ἡ; χλαίνα, ης, ἡ; στρώμα, ατος, τό.
 Coltrice, V. Coltre.
 Coltro, ὕψις, εως, ἡ.
 Coltrone, ἐπίστρωμα, ατος, τό; σισύρα, ας, ἡ.
 Coltura, V. Cultura.
 Colui, Colei, ἐκεῖνος, η, ο.
 Coluri (I) della sfera celeste, κέλουροι, ου, αἱ.
 Comandamento, ἐντολή, ἡς, ἡ; παρακέλευσις, εως, ἡ; ἐπιτάγμα, ατος, τό.
 Comandante, ἄρχων, οντος, ὁ; στρατηγός, οὔ, ὁ; ἡγεμῶν, ὄνος, ὁ. Comandante della cavalleria, ἵππαρχος, οὔ, ὁ. Comandante di piazza, προύραρχος, ου, ὁ.
 Comandare, προς-τάσσω; ἐπι-τάσσω; ἐν-τέλλω; παρ-αγγέλλω; a... *dat.*, qualche cosa, *acc. o inf.* || *Avere il comando d'un esercito, ecc.* ἄρχω; ἡγεύμαι *col gen.*
 Comando, πρόνταξις, εως, ἡ; πρόσταγμα, ατος, τό; ἐπιταγή, ἡς, ἡ; παράγγελμα, ατος, τό || *Autorità di comandare*, ἀρχή, ἡς, ἡ; ἡγεμονία, ας, ἡ. — *Per comando d'alcuno, πρὸς τάξιν τινός.* *Per comando del popolo, δημοσία.* *Sotto il comando di, s'esprime generalmente col gen assoluto.* *Sotto il comando del re, ἡγευμένου ο στρατηγούντος τοῦ βασιλέως.*
 Comare, ἀνόδοχος, ου, ἡ.
 Combaciamento, συναφή, ἡς, ἡ; ἐφαρμογή, ἡς, ἡ.
 Combaciare, ἀρμύζω; συν-άπτω.
 Combattente, πολεμιστής, οὔ, ὁ; μαχητής, οὔ, ὁ; ἀγωνιστής, οὔ, ὁ. *Al plur.* οἱ μαχόμενοι.
 Combattere, πολεμέω; μάχομαι (*irr.*) *τινί ο πρὸς τινα.* Combattere ostinatamente, δυσ-μαχέω || Combattere a gara, ἀγωνίζομαι; ἀθλεύω || Contrastare, Contendere. ἀμιλλάομαι; ἐναντιόομαι || Combattere a corpo a corpo, ρονομαχέω || Senza combattere, ἀμαχητι || *Inetto al combattere*, ἀπόμαχος, ου.
 Combattimento, μάχη, ης, ἡ. Senza combattimento, ἀμαχηί. Combattimento di fanteria, πεζομαχία, ας, ἡ; di cavalleria

ἵππομαχία, ας, ἡ; navale, ναυμαχία, ας, ἡ.
 Mettere alcuno fuori di combattimento, ἀπομαχόν τινα καθ-ίστημι || *Combattimento di gara per premio.* ἀγών, ἀγῶνος, ὁ || *Contrasto*, Contessa, ἀμιλλα, ης, ἡ; ἀγώνισμα, ατος, τό.
 Combattitore, V. Combattente.
 Combinare, συν-τίθημι; συν-άπτω; συν-αρ-μόζω || *Combinarsi, Accadere (impers.)*, συμβαίνει (*irr.*); γίγνεται (*irr.*) || *Combinare una persona, ἀπ-αντάω; ἐν-τυγχάνω (irr.) τινί.*
 Combinazione, συνθεσις, εως, ἡ; σύνθεσις, εως, ἡ; συναρμογή, ἡς, ἡ.
 Combriccola, ἐταιρεία, ας, ἡ.
 Combustibile, καύσιμος, ου.
 Combustione, καύσις, εως, ἡ; ἔμπρησις, εως, ἡ || *figur.* Mettere in combustione, συν-ταράσσω; κυκάω.
 Combusto, καυστός, ἡ, ὄν.
 Come, *adv.* ὡς; ὡςπερ; καθάπερ || *Come . . . così . . .* ὡς . . . οὕτως || *In proposiz. interrogat.* πῶς; τίνα τρόπον; τίτε τρόπον; *Come stai?* πῶς ἔχεις; || *Nelle interrogaz. indirette*, ὅπως; ὅπη; *δυτινα τρόπον* || *Detto con senso di meraviglia*, τί; τί τοῦτο; || *Nel senso del latino ut qui, quippe qui, con un ad. o un partic.*, ὡς; ἄτε. *Diogene, come cinico*, rispose . . . , ὁ Διογένης, ἄτε κυνικός, εἶπε . . . || *Come se, Quasi che*, ὡςπερ εἰ; ὡς ἂν εἰ || *Quando, Nel tempo che*, ὡς; ὅτε; ἐπει; ἐπειδὴ; ἥνικα; *col' ind.* || *Comunque, In qualunque modo, οἴποιως ἂν* || *Come mai? Perché?* διὰ τί; *E come no?* πῶς γάρ οὔ; || *Il come, in forza di sost.* τρόπος, ου, ὁ.
 Comecchè, καίπερ; εἰ καί.
 Cometa, κομήτης, ου, ὁ.
 Comica, κωμική, ἡς, ἡ.
 Comicamente, κωμικώς.
 Comico, *sost.* ἄτομος, κωμικός, οὔ, ὁ; ὑποκριτής, οὔ, ὁ || *Scrittore di commedie*, κωμικός, οὔ, ὁ; κωμοδοποιός, οὔ, ὁ; κωμοδοποιήτης, ου, ὁ.
 Comico, *ad.* κωμικός, ἡ, ὄν.
 Comignolo, αἰτός, οὔ, ὁ.
 Cominciare, V. Incominciare.
 Comino, κύμινον, ου, τό.
 Comitiva, ἀλοουσία, ας, ἡ; θεραπεία, ας, ἡ.
 Comiziale, ἐκκλησιαστικός, ἡ, ὄν.
 Comizio, ἐκκλησία, ας, ἡ; *per eleggere i magistrati*, ἀρχαιρεσία, ας, ἡ. *Presiedere i comizi*, ἀρχαιρεσιάζω.
 Commedia, κωμῳδία, ας, ἡ. *Di commedia,*

κωμωδικός, ή, όν || **Azione o cosa non seria e simulata per ingannare altrui, πλάσμα, ατος, τό.** Tutto questo è una **commedia**, πεπλασμένα τὰυτά ἐστὶ || **Mettere in commedia, κωμωδεῖω; εἰς γέλωτα τρέπω (irr.)** τι, τινά.
Commediante, κωμωδός, οὔ, ό, ή.
Commediografo, κωμωδιογράφος, ου, ό; κωμωδιοποιητής, οὔ, ό.
Commemorabile, ἀξιολογούμενος, ου.
Commemorare, μνημονεύω; ἀπομνημονεύω.
Commemorativo, ἀπομνημονεύων, ουσα, ου.
Commemorazione, ἀπομνημόνευμα, ατος, τό; μνήμη, ης, ή; μνεία, ας, ή.
Commendabile, ἀξιπαινετος, ου.
Commendare, ἐπαινέω.
Commendatizia, συστατική ἐπιστολή, ης, ή.
Commensale, ὁμοτρόπεζος, ου, ό, ή; σύνδειπνος, ου, ό, ή; σύσσιτος, ου, ό, ή.
Commensurabile, σύμμετρος, ου.
Commensurabilità, συμμετρία, ας, ή.
Commentare, ἐξηγήομαι; ἐρμηνεύω.
Commentario, ἐξήγησις, εως, ή. Commentarii, ὑπομνηματισμοί, ὧν, οἱ; ἀπομνημονεύματα, ὧν, τά.
Commentatore, ἐξηγητής, οὔ, ό; ἐρμηνεύς, εως, ό.
Commento, ἐξήγημα, ατος, τό; ἐξήγησις, εως, ή; ἐρμηνεία, ας, ή.
Commerciabile, ἀγοραστός, ή, όν.
Commerciale, ἀγοραστικός, ή, όν; ἐμπορευτικός, ή, όν.
Commerciante, ἐμπορικός, ή, όν; ἐμπόριος, ου. In forza di sost. ἐμπορος, ου, ό; μεταβολεύς, εως, ό.
Commerciare, in digrosso, ἐμπορεύομαι; al minuto, καπηλεύω.
Commercio, in digrosso, ἐμπορία, ας, ή; al minuto, καπηλεία, ας, ή. Essere o Stare al commercio, V. Commerciare || Relazione. Dimestichezza con altri, ὁμιλία, ας, ή; συνουσία, ας, ή.
Commesso, sost. Impiegato subalterno, ὑπρωτής, ου, ό; ὑπουργός, οὔ, ό || Commesso di negozio, ἐπιμελητής, οὔ, ό; ἐπίτροπος, ου, ό.
Commesso, part. di Commettere, V.
Commessura, V. Committitura.
Commestibile, ἐδώδιμος, ου; βρώσιμος, ου. In forza di sost. αἶσιον, ου, τό; ἕδισμα, ατος, τό; βρώμα, ατος, τό
Commestione, ἀνάμιξις, εως, ή.
Commettere, Dare ordine, προς-τάσσω (irr.); ἐν-τέλλομαι; προ-αγγέλλω; κελεύω || Affidare, πιστεύω; ἐπι-τρέπω (irr.) || Fare (ma

in cattiva parte), ποιῶ; ποάσσω (irr.).
Commettere un errore, ἀμαρτάνω (irr.); un'ingiustizia, ἀδικέω; un'empietà, ἀσεβέω || Mettere insieme, Congeguare, συνάπτω.
Committimale, διχοστασίαν ποιῶν, οὔσα, όν.
Committitore-trice, ἐντελλόμενος, η, ου.
Committitore di mali, κακοῦργος, ου.
Committitura, συναρμογή, ης, ή; ἄρμος, οὔ, ό.
Commiato, συγγόρημα, ατος, τό; ἀδεια, ας, ή. Dar commiato, ἀπο-πέμπω (irr.); ἀρήμι (irr.). Prender commiato, δεξιάζομαι; ἀπέξομαι τινά.
Commilitone, συστρατιώτης, ου, ό.
Comminare, ἀπειλέω.
Comminatoria, ἀπειλή, ης, ή.
Comminatorio, ἀπειλητικός, ή, όν.
Comminazione, ἀπειλή, ης, ή.
Commiserare, ἐλεέω; κατ-ελεέω, κατ-οικτιρεύω.
Commiserazione. ἔλεος, ου, ό; οἰκτιρμος, οὔ, ό.
Commissariato, ἐπιστατεία, ας, ή; ἀτυνομία, ας, ή.
Commissario, ἐπιμελητής; οὔ, ό; ἐπίτροπος, ου, ό, Commissario di polizia, ἀτυνόμος, ου, ό.
Commissione, ἐντολή, ης, ή; ἐπιτροπή, ης, ή; ἐπιμέλεια, ας, ή. Dar commissione, ἐντέλλομαι; ἐπι-τέλλω (irr.) || Numero di persone incaricate di studiare o fare una cosa, ἐπιτετραμμένοι, ὧν, οἱ; ἐπιμεληταί, ὧν, οἱ. Commissione d'inchiesta, ἐξετασταί, ὧν, οἱ.
Commisto, σύμμικτος, ου; συμμιγής, ές.
Commisurare, συμ-μετρέω.
Commosso, part. e ad.; a pietà, οἶκτω ο εἰς οἶκτον κινηθεῖς, εἶσα, ἐν; d'ira, ὀργιζόμενος, η, ου; θυμούμενος, η, ου. Esser commosso, ἐμπαθῶς διά-κειμαι || Agilito, κινήτος, ή, όν; σαλευτός, ή, όν.
Commozione, ψυχῆς κίνησις, εως, ή, ο κίνημα, ατος, τό; πάθος, εως, τό.
Commuovere, εἰς ἔλεον ἄγω (irr.) ο τρέπω; κινέω. Esser commosso, παθαίνομαι || Turbare, ταράσσω || Agitare, σαλεύω. — Non commuoversi, ἡσυχίαν ἔχω (irr.).
Commutabile, μεταβλητικός, ή, όν.
Commutare, μετ-αλλάσσω; μετα-βάλλω (irr.).
Commutativo, συναλλακτικός, ή, όν.
Commutazione, μετάλλαξις, εως, ή; μεταβολή, ης, ή.
Comodamente, con agio, σχολῆ; εὐκαίρως; καλῶς || Agevolmente, βραδίως; εὐχρήτως || Vivere comodamente, εὐπόρως; ζῶω.

Comodità, εὐμάρεια, ας, ἡ; εὐπορία, ας, ἡ || Opportunità, Occasione, εὐκαιρία, ας, ἡ; καιρός, οὔ, ὁ.

Comodo, sost. σύμφορον. ου, τό; ἀφέλεια, ας, ἡ; ἐπιτηδείότης, ητος, ἡ. I comodi della vita, ἐπιτηδεία, αν, τά. Far comodo, ἀφέλω. A comodo. Con suo comodo, V. Comodamente || Comodo, per Cesso. V.

Comodo, ad. Buono, Atto, ἀρέλιμος, αν; ἐπιτηδῆος, αν; εὐκχεiros, αν; εὐχρηστος, αν || Agiato di beni di fortuna, εὐπορος, αν || Aver comoda una cosa. Averla alle mani, πρὸ χειρὸς ο πρὸχειρον ἔχω (irr.) τι.

Compagnare, συν-άπτω.

Compagine, σύναψις, εως, ἡ.

Compagna, κοινωνός, οὔ, ἡ; ἑταῖρα, ας, ἡ; φίλη, ης, ἡ || Compagna della vita, γυνή, αικός, ἡ; σύζυγος, ου, ἡ.

Compagnevole, κοινωνικός, ἡ, ὄν; ὁμιλητικός, ἡ, ὄν.

Compagnia, συνουσία, ας, ἡ; ὁμιλία, ας, ἡ; ἀκολουθία, ας, ἡ. Persoua di buona compagnia, εὐτρόπελος, αν; ἀστειος, α, αν. Fare, Tener compagnia ad uno, ὁμιλιῶ τινί; συν-ακολουθεῖω. In compagnia di, ἅμα τινί; ὁμοῦ || Riunione di persone per uno fine comune, σύνοδος, ου, ἡ; κοινωνία, ας, ἡ; σύστασις, εως, ἡ; ἑταιρεία, ας, ἡ || Un determinato numero di soldati, λόχος. ου, ὁ; σπειρα, ας, ἡ; se di cavalleria, τέλος, εως, τό; ἔλλη, ης, ἡ || Comunanza di persone interessate in un traffico, συμβέλαιον, ου, τό.

Compagno, sost. κοινωνός, οὔ, ὁ; ἑταῖρος, ου, ὁ; ὁμιλητής, οὔ, ὁ. Esser compagno di, σύν-εμί τι. Compagno di viaggio, συνοδοιπóρος, ου, ὁ; d'arme, συστρατιώτης, ου, ὁ; di scuola, συμμαθητής, οὔ, ὁ; di giuoco, συμπαίστης, ου, ὁ, εσε.

Compagno, ad. ὁμοιος, α, αν; ἴσος, η, αν. Compagnone, φιλέταιρος, αν.

Companatico, ὄφον, ου, τό; προσόφημα, ατος, τό. Comprer companatico, ὄφονῶ.

Comparabile, παραβλητός, ἡ, ὄν; σύγκριτος, αν; . . . τινί ο πρὸς τι.

Comparare, παρα-βάλλω (irr.); συμ-βάλλω; συγκρίνω; una cosa con un'altra, τί τινί ο πρὸς τι.

Comparativamente, ἐκ παραβολῆς; παραβλήδην.

Comparativo, συγκριτικός, ἡ, ὄν || Il grado comparativo, συγκριτικόν, οὔ, τό.

Comparazione, παραβολή, ης, ἡ; σύγκρισις, εως, ἡ; πκράθεισις, εως, ἡ. A comparazio-

ne, In comparazione di, πρὸς, πρῶτά, κατὰ con l' acc.; ἀντί col gen.

Compare, ἀνάδοχος, ου, ὁ.

Comparire, κρίνομαι (irr.); προ-ἔρχομαι (irr.) || Aver l'apparenza, δοκέω (irr.) || Parlando d' un libro, Esser pubblicato, ἐκ-δίδωμαι; δια-δίδωμαι; ἐκ-φέρωμαι (irr.) || Presentarsi in giudizio, ἀπαυτάω; παρ-ίσταμαι.

Compariscente, εὐφυής, ες; εὐμορφος, αν.

Compariscenza, εἶδος, εως, τό.

Comparsa, ἐμφάνεια, ας, ἡ || Appariscenza, σχῆμα, ατος, τό; εἶδος, εως, τό || Arrivo, προσέλευσις, εως, ἡ || Nei teatri, Personaggio che non parla, κωρὸν πρῶτον, ου, τό; δορυφόρημα, ατος, τό.

Compartecipare, μετ-έχω (irr.); συμ-μετέχω τινός.

Compartecipe, συμμετέχων, ουσα, αν.

Compartimento, διαίρεσις, εως, ἡ; διακομή, ἡ, ἡ.

Compartire, δι-αιρέω (irr.); δια-νέμω (irr.); δια-δίδωμι.

Compartito, διαίρετος, αν.

Compartitore, διακριτής, ου, ὁ, διακομῆς, εως, ὁ.

Compassare, τῇ στάθμῃ ο ἀκριβῶς διαμετρέω || fig. Fare o dire una cosa con estrema precisione, ἐξ-ακριβῶς.

Compassato, ἀκριβής, ες.

Compassionare, ἐλεῶ ο κατ-ἐλεῶ τινά; συμ-παθεῖω τινί; οικτεῖρω.

Compassione, ἔλεος, ου, ὁ; οικτιρμός, οὔ, ὁ. Che ispira compassione, ἐλεεινός, ἡ, ὄν; οικτρός, ἄ, ὄν.

Compassionevole, degno di compassione, οικτρός, ἄ, ὄν; ἐλεεινός, ἡ, ὄν || Che sente compassione, ἐλεήμων, ου; συμπαθής, ες.

Compassionevolmente, οικτρῶς.

Compasso, διαβήτης, ου, ὁ.

Compatibile, degno di compatimento, οικτρός, ἄ, ὁ; ἐλεεινός, ἡ, ὄν || Che può stare insieme con altra cosa, εὐάρμοστος, αν. Non compatibile, ἀνάρμοστος, αν.

Compatibilità, ὁμογενές, εως, τό.

Compatimento, συγγνώμη, ης, ἡ; συγγνωμοσύνη, ης, ἡ.

Compatire, aver compassione, συμ-πάσχω (irr.); συμ-παθεῖω || Avere indulgenza, συγγνώσκω (irr.) τινί; συγγνώμη ἔχω (irr.).

Compatriotto, Compatriotta, πατριώτης, ου, ὁ; συμπολίτης, ου; ὁ; πατριώτης, ιδος, ἡ.

Compatto, πυκνός, ἡ, ὄν; ἀδραμερής, ες.

Compendiare, συν-τέμνω (*irr.*); ἐπι-τέμνω; βραχύνω.
Compendio, ἐπιτομή, ἤς, ἢ; συνομία, ας, ἢ; σύνοψις, εως, ἢ.
Compendiosamente, συντόμως; συλλήβδην; ἐπὶ κεραλαίων.
Compensabile, ἀνταποδοτός, ἢ, ὄν; ἀποτιστός, ἢ, ὄν.
Compensare, ἀντι-σῆκώ; ἀντ-αμείβω, ἀντ-αποδίδωμι.
Compensazione, ἀντισήκωσις, εως, ἢ; ἀμοιβή, ἤς, ἢ.
Compenso, ἀμοιβή, ἤς, ἢ; ἀνταπόδομα, ατος, τό || **Rimedio**, **Riparo**, ἀλέξιμα, ατος, τό.
Competente, **Convenevole**, προσήκων, ουτα, ον; πρέπων, ουτα, ον; ἀρμόδιος, α, ον || **Tribunale competente**, προσῆκονδικαστήριον, ου, τό.
Competentemente, προσηκόντως.
Competenza, κύριον, ου, τό.
Competere **Contendere**, ἀμιλλάσμαι; ἀγωνίζομαι || **Concorrere con altri ad un ufficio**, ecc., ἀντι-παρουγγέλλω || **Convenire**, προσ-ἕξει.
Competitore, συμπαρουγγέλλων, οντος, ὄ; ἀντιπαρουγγέλλων, οντος, ὄ; συνεπιδυμητής, οὔ, ὄ.
Compiacente, θεραπευτικός, ἢ, ον; ἄρεσκος, η, ον; φιλόφρων, ον.
Compiacentemente, θεραπευτικῶς; πρὸς χάριν.
Compiacenza, **Diletto**, τέρψις, εως, ἢ; ἡδονή, ἤς, ἢ || **Favore**, θεραπεία, ας, ἢ; ἀρέσκεια, ας, ἢ; εὐχαρία, ιτος, ἢ.
Compiacere, χαρίζομαι τινι; ἀρέσκει τινά ο τινί || **Compiacersi**, **Dilettersi**, ἡδομαι (*irr.*); χαίρω (*irr.*) *col dat. o col partic.* **Es' si compiace degli elogi**, ἡδεται ο χαίρει ἐπαινοῖς ο ἐπαινούμενος.
Compiacimento, τέρψις, εως, ἢ; ἡδονή, ἤς, ἢ.
Compiangere, οἰκτιρίζω.
Compianto, *sost.* οἶκτος, ου, ὄ.
Compiere e Compire, condurre a fine, τελευτάω; τελείω; ἀπο-τελείω *fut.* ἔσω || **Effettuare**, ἐξ-εργάζομαι (*aum. per ei*); ἐξ-αῦτώ || **Sodisfare**, πράσσω (*irr.*); διαπράσσω; πληρώω || **Detto di mesi**, **anni**, ecc. **Finire**, ἐκ-τελείω; δια-τελείω.
Compieta, ἀπόδειπνον, ου, τό.
Compiare, συγ-γράφω (*irr.*); συν-τίθημι; συλ-λέγω (*irr.*); ἀνα-λέγομαι.
Compilatore, συνθέμενος, ου, ὄ; συγγραφεύς, εως, ὄ.

Compilazione, σύνθεσις, εως, ἢ; ἀνάλεκτα, ων, τό.
Compimento, τελείωσις, εως, ἢ; τέλος, εως, τό; τελειυτή, ἤς, ἢ; διάπραξις, εως, ἢ. **Recare a compimento**, ἀπο-τελέω.
Compire, **V. Compiere**.
Compitamente, **Cortesemente**, κομψῶς; κομψίως.
Compitare, συλλαβίζω.
Compitezza, κομψεία, ας, ἢ; κοσμιότης, ητος, ἢ.
Compito, ἐργασία, ας, ἢ; ἐφύμερος πόνος, ου, ὄ; προσταχθῆς, έντος, τό. **Dare il compito**, δια-μετρέω τὸ ἔργον.
Compito, **finito**, τελείος, α, ον || **Gentile**, **Cortese**, ἀστεῖος, α, ον; κόσμιος, α, ον; κομψός, ἢ, ὄν.
Compiutamente, τελείως; παντελῶς.
Compiuto, τελείος, α, ον; παντελής, ἐς. **Quasi compiuto**, ἀρχιτελής, ἐς. **Compiuto da poco**, ἀρτετέλειος, ου. **Nou compiuto**, ἀτελείωτος, ον.
Compiimento, γενέθλια, ων, τό.
Complemento, πλήρωμα, ατος, τό; ἐκπλήρωμα, ατος, τό.
Complessione, ἔξις, εως, ἢ; κρᾶσις, εως, ἢ; φύσις, εως, ἢ.
Complesso, *sost.* σύμπαν, ατος, τό; σύνολον, ου, τό.
Complesso, *ad. Membruto*, παχύς, εἶα, ὄ || **Composto di molte parti**, συμπλεκής, ἐς; συμπλεγμένος, η, ον.
Completivo, τελειωτικός, ἢ, ὄν; ἀνυστικός, ἢ, ὄν.
Completo, ὀλοτελής, ἐς; τελείος, α, ον.
Complicare, συμ-πλέκω; ἐπι-πλέκω. **Fig.**
Confondere, συγ-χέω (*irr.*).
Complicazione, συμπλοκή, ἤς, ἢ.
Complice, συναίτιος, ον; κοινωνός, ὄν. **Esser complice di**, κοινωνέω ο μετ-έχω (*irr.*) *col gen.*
Complicità, συναίτιον, ου, τό; κοινωνία, ας, ἢ.
Complimentare, θεξίδομαι; ἀπόζομαι.
Complimento, ἀπασκρός, οὔ, ὄ.
Componimento, l'unire insieme varie cose o parti, σύνθεσις, εως || **Componimento letterario**, σύγγραμμα, ατος, τό; πραγματεία, ας, ἢ.
Comporre, **Porre insieme varie cose per farne una**, συν-τίθημι || **Scrivere in prosa o in verso**, ποιέω; γράφω; συγ-γράφω || **Accoonciare**, **Accomodare**, πλάσσω; συσκευάζω; **detto di liti**, συν-αλλάττω (*irr.*).
Comportabile, ἀνασχιτός, ὄν; ἀνκτός, ἢ, ὄν; φορητός, ἢ, ὄν.

- Comportare**, ἀν-έχομαι (*irr.*); ὑπο-μένω (*irr.*); καρτερέω || **Concedere**, **Permettere**, ἐάω; ἐν-δέχομαι || **Comportarsi**, **Procedere verso uno così o così**, προσ-εόρμαι (*irr.*) τινί. **Comportarsi da galantuomo**, ἑμαυτὸν παρ-έχω (*irr.*) δίκαιον.
- Comporto**, ἐπιείκεια, ας, ἡ; συγχώρησις, εως, ἡ.
- Composito**, σύμμικτος, ον.
- Compositore**, συγγραφεύς, εως, ὁ; di musica, μελοποιός, οῦ, ὁ || **Nelle stamperie**, τυποθετής, οῦ, ὁ.
- Composizione**, σύνθεσις, εως; ἡ; σύνθημα, ατος, τό || **Miscelanza di varie materie**, σύγκρισις, εως, ἡ || **Composizione letteraria**, σύγγραμμα, ατος, τό, συγγραφή, ἡς, ἡ; musicale, μελοποιεία, ας, ἡ || **Accordo**, **Convenzione**, συνθήκη, ἡς, ἡ; συναλλαγή, ἡς, ἡ.
- Compostamente**, κομφῶς; κοσμίως; αἰδη-μόνως.
- Compostezza**, κοσμιότης, ητος, ἡ; εὐκασμία, ας, ἡ; εὐσηρησύνη, ης, ἡ.
- Composto**, *sost.* σύνθημα, ατος, τό; σύγγραμμα, ατος, τό; σύμπαν, ατος, τό.
- Composto**, *ad. e part.* **Messo assieme**, συθετός, ἡ, ὄν; συσεστικός, υία, ὄς || **dello del Contegno**, κόσμιος, α, ον; κομφῶς, ἡ, ὄν; del viso, πλαστός, ἡ, ὄν; προσποιητός, ἡ, ὄν; d'un lavoro intellettuale, πεποιη-μένος ὁ γεγραμμένος, η, ον.
- Compra**, ὠνή, ἡς, ἡ; ὠνήσις, εως, ἡ; ἀγόρα-σις, εως, ἡ. **Far compra**, ὠνόμαι (*irr.*); ἀγοράζω || **La cosa comprata**, ὠνήμα ὁ ἀγόρασμα, ατος, τό.
- Comprare**, ἀνέομαι (*irr.*); ἀγοράζω; a caro prezzo, πολλοῦ; a buon mercato, μικροῦ ὁ ὀλίγου || **Subornare alcuno**, χρήμασι δια-φθείρω (*irr.*) τινά. **Lasciarsi comprare**, δωροδοκέω.
- Compratore**, ὠνητής, οῦ, ὁ; ἀγοραστής, οῦ, ὁ.
- Comprendere**, **Intendere**, κατα-λαμβάνω (*irr.*); νοέω; ἐν-νοέω; συν-ίημι (*irr.*); μανθάνω (*irr.*) || **Contenere**, **Racchiudere**, περι-έχω (*irr.*); περι-λαμβάνω || **Novare insieme ad altre cose**, συν-αριθ-μέω.
- Comprendimento**, **Comprendonio**, σύνεσις, εως, ἡ; κατάληψις, εως, ἡ.
- Comprensibile**, καταληπτός, ἡ, ὄν; νοητός, ἡ, ὄν.
- Compressione**, κατάληψις, εως, ἡ.
- Comprensivo**, καταληπτικός, ἡ, ὄν.
- Compreso**, περιελημμένος, η, ον; κατελημ-μένος, η, ον || **Inteso**, ἐννοητός, ἡ, ὄν.
- Compressa**, μόνον, οὔ, τό; ἀγκύρ, ἡρος, ὁ.
- Compressibile**, πιεστός, ἡ, ὄν.
- Compressione**, πίεσις, εως, ἡ; θλίψις, εως, ἡ.
- Compreso**, πιεστός, ἡ, ὄν; πεπισμένος, η, ον.
- Comprimere**, πιέζω, *fut.* ξω; κατα-πιέζω || **Raffrenare**, ἐπ-έχω (*irr.*); κατ-έχω.
- Compromesso**, *sost.* ἐπιτροπή, ἡς, ἡ; δίκαι-τα, ης, ἡ.
- Compromettere**, **Esporre a rischio**, εἰς κίν-δυνον καθ-ίστημι τινα; κινδύνον παρα-βάλ-λω (*irr.*) τινά || **Compromettersi**, **Correre rischio**, κινδυνεύω περὶ τι; δια-κινδυνεύω || **Compromettersi di alcuno**, **Potersene fidare**, πιστεύω τινί.
- Comproprietà**, κοινὸν κτήμα, ατος, τό.
- Comproprietario**, μετέχων, οὔσα, ον.
- Comprovare**, δοκιμάζω; ἀπο-δέχομαι (*irr.*); συν-αίνω (*irr.*).
- Comprovazione**, ἀποδοχή, ἡς, ἡ; συναίνεσις, εως, ἡ.
- Compungere**, ἀνιάω *ful.* ἄσω; λυπέω.
- Compunto**, κατηφής, ἐς; περίλυπος, ον.
- Compunzione**, κατάνυξις, εως, ἡ.
- Computabile**, ἀριθμητός, ἡ, ὄν.
- Computazione**, λογισμός, οῦ, ὁ.
- Computista**, λογιστής, οῦ, ὁ.
- Computisteria**, λογιστική, ἡς, ἡ.
- Computo**, λογισμός, οῦ, ὁ.
- Comunale**, **Del comune**, δημόσιος, α, ον; κοινός, ἡ, ὄν. **Beni comunali**, δημόσια, ων, τά.
- Comunanza**, κοινωνία, ας, ἡ.
- Comune**, **Che appartiene a tutti**, *ad.* κοινός, ἡ, ὄν. **Il bene comune**, τὸ κοινῆ συμφέρον, οὔτος. **Far causa comune** σου, κοινωνίᾳ τινί || **Abituale**, **Usuale**, κοινός; συνηθής, ες; εἰθισμένος, η, ον || **per opposto a Singolare** ὁ **Scelto** ὁ **Raro**, τυχών, οὔσα, ὄν; χυδαῖος, α, ον || **come T. di Grammat.** κοινός, ἡ, ὄν || **Far vita comune**, συμ-βίωω.
- Comune**, *sost.* κοινόν, οὔ, τό; δῆμος, ου, ὁ. **A spese del comune**, **Per deliberazione del comune**, δημοσίᾳ || **Il comune degli uomini**, οἱ πολλοί, ὧν; πλῆθος, εως, τό || **In comune**, εἰς κοινόν; κοινῆ. **Mangiare in comune**, συσιτέω. **Metter qualcosa in comune**, κοινάω.
- Comunella**, κοινωνία, ας, ἡ.
- Comunemente**, κοινῶς; κοινῆ || **Per lo più**, κατὰ τὸ εἰωθός; ὡς, τὰ πολλὰ.
- Comunicabile**, κοινωνητικός, ἡ, ὄν.
- Comunicare**, **Partecipare**, κοινῶς; συγ-κοινῶς τινί τι; μετα-διδῶμαι *col dat. di pers. e il gen. di cosa*; ἀνα-κοινῶμαι τινί τι ὁ

- περί τινος || Comunicare, Amministrare il Sacramento della Eucaristia, μεταδίδωμι τὸ δεῖπνον μυστικόν. Comunicarsi, τῇ ἐσθῇ δακίτι χρᾶσμαι || *Intrans. detto di Casa, Stanza* che mette in altro luogo, δι-ήκω (*irr.*) εἰς *coll' acc.*; δισθον ἔχειν (*irr.*) πρὸς ἄλληλα || *detto di due persone lontane o divise*, κοινωνέω; ὁμιλέω.
- Comunicazione**, atto del comunicare, ἀνακοίνωσις, εὖς, ἡ; μετάδοσις, εὖς, ἡ || **Passaggio da luogo a luogo**, δισδος, ου, ὁ.
- Comunione**, κοινωνία, ας, ἡ. Il Sacramento dell' Eucaristia, Εὐχαριστία, ας, ἡ; ἡ τοῦ ἁγίου σώματος μετάληψις, εὖς; ἡ τοῦ μυστικοῦ δεῖπνου κοινωνία, ας.
- Comunità**, κοινόν, οὔ, τό.
- Comunitativo**, κοινός, ἡ, ὄν; δημόσιος, α, ου.
- Comunque**, ὅπωςοῦν || **Benchè**, εἰ καί.
- Con**, σύν *col dat.*; μετά *col gen.*; ἔχων, οὔτα, ου *coll' acc.* Spedirono Alcida con le navi, τὰς ναῦς ἀπέστειλαν ἔχοντα Ἀλκίδα || *in senso di Contro*, πρὸς *coll' acc.*; κατὰ *col gen.*; *anche il dat. solo* || *Quando significa Mezzo, Strumento, per lo più non si traduce e il nome si mette in dat.* Con frode, ἀπότη. Con violenza, βία. Con la spada, ἔφιπτε. *Si può anche, se il nome è accompagnato con un genit. o con un possessivo, tradurre col genit. assol.* Col tuo aiuto, σοῦ συλλαμβάνοντος. — *La prep. σύν si unisce spesso col verbo.* Viaggiare col fratello, συν-σδοιπρωῶ ἀδελφῷ. — *Con tutto il, Con tutta la, seguito da un sostant.*; ὅμως; ὁμως γ; καίτοι. *Con tutta la tua sorveglianza, sen'è fuggito*, καὶ μάλα φυλάττουσός σου. ἐξ-έφυγε.
- Conca**, πλυνός, οὔ, ὁ; σκάφη, ης, ἡ.
- Concatenamento**, V. Concatenazione.
- Concatenare**, συν-έχω (*irr.*); συν ἀπτω; συν-εἶρω.
- Concatenazione**, συνέχεια, ας, ἡ; συνοφή, ἡς, ἡ.
- Concavità**, κοιλοτης, ητος, ἡ; νοίλωμα, ατος, τό.
- Concavo**, κοίλος, η, ου.
- Concedere**, Accordare, δίδωμι; συγχαρῶ τινί τε || **Acconsentire**, Menar buono, ὁμολογέω; ὁμοδοξέω.
- Concetto**, συμφωνία, ας, ἡ; συναδία, ας, ἡ; ἁρμονία, ας, ἡ.
- Concennare**, εἰς ἐν ὅ εἰς ταῦτὸ συν-άγω (*irr.*); συν-σθροίω.
- Concentrato**, συνακτός, ἡ, ὄν.
- Concentrazione**, εἰς ἐν συναγωγῇ, ἡς ἡ; ἄθροισμα, οὔ, ὁ.
- Concentrico**, περί τὸ αὐτὸ κέντρον; ὁμόκεντρος, ου.
- Concepibile**, καταληπτός, ἡ, ὄν; εὐκατανοήτος, ου.
- Concepire**, σύλληψις, εὖς, ἡ.
- Concepire**, συλ-λαμβάνω (*irr.*); κυῖω || *fig.* **Afferrar colla mente**, **Comprendere**, ἐνοεῶ; δια-νοέομαι; φαντάζομαι. **Far concepire ad alcuno una speranza**, ἐμ-ποιεῶ τινὶ ἐλπίδα.
- Concernente**, προσήκων, οὔτα, ου. *Si traduce anche περί coll' acc., o il gen., o κατὰ coll' acc.*
- Concernere**, προσ-ήκω; καθ-ήκω. *Spesso si traduce con le prep. κατὰ, πρὸς e l' acc., o περί e l' acc. o il gen.* Per quel che mi concerne, τὸ κατ' ἐμέ; τὸ πρὸς ἐμέ. **Le leggi che concernono l'istruzione**, οἱ περί τὴν παιδείαν νόμοι.
- Concertare**, συ-σκευάζω; βουλευόμαι; συντίθεμαι; δι-σολογοῖμαι || **Nel linguaggio music.**, συμ-φρονέω.
- Concerto**, **Accordo**, συνθήκη; ὁμόνοικ, ας, ἡ. **Di concerto**, ὁμοφρονῶς || **T. Music.** συμφωνία, ας, ἡ; συναδία, ας, ἡ. **Luogo per concerti**, ὠδείον, ου, τό.
- Concessione**, συγχώρησις, εὖς, ἡ; συχώρημα, ατος, τό. **Fare una concessione**, συγχωρεῶ.
- Concelto**, νόημα, ατος, τό; ἔννοια, ας, ἡ || **Stima**, Opinione, δόξα, ης, ἡ.
- Concettoso**, γνωμικός, ἡ, ὄν; ἀποφθεγματικός, ἡ, ὄν.
- Concezione**, σύλληψις, εὖς, ἡ; κύημα, ατος, τό.
- Conchiglia**, κόγχος, ου, ὁ; κόχλος, ου, ὁ.
- Conchiudere**, V. Concludere.
- Concia**, βυρσοδέψιον, ου, ὁ.
- Conciare**, βυρσεύω; βυρσοδέψω || **Insudiciare**, ρυπαίνω; μαίνω || **Percuotere fortemente**, πληγὰς ἐπι-βάλλω (*irr.*).
- Conciatore**, βυρσεύς, εὖς, ὁ; βυρσοδέψης, ου, ὁ.
- Conciliabile**, συμβλητός, ἡ, ὄν; εὐσυνάλλακτος, ου.
- Conciliabolo**, συμβούλιον, ου, τό.
- Conciare**, Metter d'accordo. δι-αλλάσσω (*irr.*); συν-αλλάσσω || **Cattivare**, οικειῶ; συν-οικειῶ. **Conciliarsi**, προ-άγωμαι (*irr.*) || **Conciliare il sonno**, εἰς-άγω ὕπνον, κοιμάω.
- Conciare**, ad. συνοδικός, ἡ, ὄν.
- Conciliatore-trice**, μεσίτης, ου, ὁ; διαλλακτής, οὔ, ὁ; μεσίτης, ἴδος, ἡ; διαλλάττουσα, ης, ἡ.
- Conciliazione**, διαλλαγή, ἡς, ἡ; συναλλαγή, ἡς, ἡ.

Concilio, σύνοδος, ου. ή.
 Concimania, κοπρία, ας, ή; κοπρών, ώνος, ό.
 Concimare, κοπρίζω; κοπρώω.
 Concimatura, κόπρις, εις, ή; κοπρισμός, ου, ό.
 Concime, κόπρος, ου. ό.
 Concio, *sost.* κόπρος, ου, ό.
 Concio *per* Conciato, V. Conciare.
 Concionare, δημηγορέω.
 Concione, δημηγορία, ας, ή; λόγος, ου, ό.
 Conciossacosaché, έπει; έπειδή; γάρ.
 Concissamente, συντόμως.
 Concisione, συντομία, ας, ή; βραχυλογία, ας, ή.
 Conciso, σύντομος, ου.
 Concistoro, ιερέων συνέδριον, ου, τό.
 Concitamento, έρεδισμός, ου, ό.
 Concitare, έρεδίζω; παρ οξύων.
 Concitatamente, παρορμητικώς.
 Concitazione, παρόρμησις, εις, ή; κίνησις, εις, ή.
 Concittadino, Concittadina, συμπολίτης, ου, ό; συμπολίτης, εις, ή.
 Conclave, των καρδινάλιων σύνοδος, ου, ή.
 Concludente, κύριος, α, ου; ροπήν έχων, ουσα, ου.
 Concludentemente, ενεργώς.
 Concludere. Condurre a termine, Stipulare, απο-τελέω; συμ-περαίνω; συν-άγω (*irr.*); συν-τίθημι. Concluder la pace, ειρήνην ποιέομαι ο συν-άγω; ειρηνοποιέω; σπένδομαι; con uno, τινί, προς τινα, μετά τινα. Senza concluder nulla, άπράκτως || Terminare un discorso, Tirare una conseguenza, τελευταίω; περαίνω; συλ-λογίζομαι.
 Conclusione, *di un affare*, τελευτατή, ης, ή; τέλος, εις, τό; *di un discorso*, έπίλογος, ου, ό; συμπέρασμα, ατος, τό; συλλογισμός, ου, ό. In conclusione, τέλος; τό έσχατον || Conclusioni, nel linguaggio legale, γνώμη, ης, ή; ψήφος, ου, ή.
 Conclusivo, συνακτικός, ή, όν; σύντομος, ου.
 Concluso, *Part. del verbo* Concludere.
 Concomitante, συνακόλουθος, ου.
 Concomitanza, συνακολουθία, ας, ή.
 Concordante, σύμφωνος, ου; *di parere*, όμογνώμων, ου.
 Concordanza, συμφωνία, ας, ή; όμολογία, ας, ή; συναρμογή, ης, ή.
 Concordare, άρμόζω; con ..., *dat.* ο προς τε || Esser di conforme pensiero, όμονοείω; συμ-φρονέω.
 Concordato, συνθήκη, ης, ή.
 Concorde, όμογνώμων, ου; όμοφρονών, ου-
 ■α, όν.

Concordemente, όμογνώμων; όμοδύμως.
 Concordia, όμόθυια, ας, ή; όμοφροσύνη, ης, ή. In concordia, Di comune concordia, όμοθυμαδόν.
 Concorrente, συντρέχων, ουσα, ου || Competitore, Emulo, άντιπαραγγέλλων, ουσα, ου; άντίπαλος, ου, ό, ή.
 Concorrenza, άμιλλα, ης, ή; φιλονεικία, ας, ή. Far concorrenza ad uno, άμιλλάσθαι τινα ο προς τινα; in una cosa, περί τινος.
 Concorrere, L'andare di molti in un dato luogo, συν-τρέχω (*irr.*); συν-έρχομαι (*irr.*) || detto di acque, di umori, συβρέω (*irr.*); περι-βρέω || Contribuire, μετέχει (*irr.*); συμ-βάλλομαι (*irr.*) || Cooperare, συνεργείω; συμ-πράττω (*irr.*) || Competere, άμιλλάσθαι τινα; αγωνίζομαι προς τινα.
 Concorso, *di gente*, συνδρομή, ης, ή; σύστασις, εις, ή; πολυανθρωπία, ας, ή || Il concorrere di più cose in un dato punto, σύνοδος, ου, ή || Gara per un ufficio, un premio, ecc. άγών, ώνος, ό; άμιλλα, ης, ή.
 Concolato, πεπτός, ή, όν.
 Concozione, πέψις, εις, ή; διάψεσις, εις, ή.
 Concreare, όμοϋ κτιζω.
 Concreato, έμφυτος, ου.
 Concreto, πεπηγός, υια, ός; σύμπηκτος, ου; συμφυής, εις || In filosofia, Il concreto, (*opposto all'astratto*), όρατόν ο αισθητόν, ου, τό.
 Concrezione, σύμπηξις, εις, ή.
 Concubina, πολλοκή, ης, ή.
 Concubinario, παλλακεύσιμος, ου, ό.
 Concubinato, παλλακεία, ας, ή.
 Conculcare, κατα-πατέω || Vilipendere, κατα-φρονέω τινος.
 Concucere, πέπτω; δια-πέτω (*irr.*).
 Concupiscenza, όρεξις, εις, ή, έπιθυμητόν, ου, τό.
 Concupiscibile, έπιθυμητικός, ή, όν.
 Concupiscibilità, έπιθυμία, ας, ή.
 Concussionario, κακώσεως αίτιος, ου, ό.
 Concussione, κάκωσις, εις, ή; χρημάτων εις-πραξις, εις, ή.
 Condanna, καταδίκη, ης, ή; κατάγνωσις, εις, ή; κατάκρισις, εις, ή. Condanna di morte, θανάτου δίκη, ης, ή.
 Condannabile, κατάκριτος, ου; κατάδικος, ου; κατάγνωστος, ου || Meritevole di riprensione, μεμπτός, ή, όν; έπίφογος, ου.
 Condannare, κατα-γινώσκω (*irr.*); καταδικάζω. Condannare uno alla morte, θάνατον κατα-γινώσκω τιμό; || Fig Costrui-

gere, ἀναγκάζω || Riprovare, μέμφομαι, ἀπο-δοκιμάζω, ἀπο-βάλλω (irr.).

Condannato, κατάκριτος, ου; κατάδικος, ου.

Condannato a morte, κατακεκριμένος, η, ου ἀπο-θνήσκω || Costretto, βιασθείς, εἶσα, εν.

Condebitore, συναίτιος, ου.

Condecente, πρέπειν, ουσα, ου; προσήκων, ουσα, ου; εὐπρεπής, ἐς.

Condecentemente, προσηκόντως; ἀξίως.

Condegnamente, ἀξίως; κατ' ἀξίαν.

Condegno, ἀξίος, α, ου; ἐπάξιος, α, ου; προσήκων, ουσα, ου.

Condensabile, πυκνωτικός, ή, ου.

Condensabilità, πυκνωτικόν, ου, τό.

Condensamento, πύκνωσις, εως, ή; πυκνότης, ητος, ή.

Condensare, πυκνός; στεγνός.

Condensato, πυκνός, ή, ου.

Condensatore, πυκνωτικός, ή, ου.

Condensazione, V. Condensamento.

Condimento, ἄρτυμα, ατος, τό; ἥδυσμα, ατος, τό; καρυκεία, ας, ή. Pertinente al condimento, ἄρτυματικός, ή, ου.

Condire, ἄρτυν; καρυκεύω.

Condirettore, συμπροστάτης, ου, ό.

Condiscendente, συγγνώμων, ου; εὐμενής, ἐς.

Esser condiscendente, χαρίζομαι. Non esser condiscendente ἀχαριστέω.

Condiscendenza, ὑπείξεις, εως, ή; συγχώρησις, εως, ή; συγγνώμη, ης, ή; εὐμένεια, ας, ή.

Aver condiscendenza per, ὑπ-εἶκω ο χαρίζομαι τινι.

Condiscendere, ὑπ-εἶκω; συγκατα-νεύω; συχωρέω; συγγνώμην ἔχω (irr.); χαρίζομαι τινι.

Condiscepolo, συμμαθητής, ου, ό.

Condito, ἄρτυτός, ή, ου; ἥδυστός, ή, ου; καρυκευτός, ή, ου.

Condizionale, ὑποθετικός, ή, ου.

Condizionalmente, ὑποθετικῶς; ἐξ ὑποθέσεως.

Condizionare, εὖ κατα-σκευάζω; ἐτοιμάζω.

Condizionatamente, ὑποθετικῶς.

Condizione, Qualità, Natura, ἔξις, εως, ή; κατάστασις, εως, ή; φύσις, εως, ή; διάθεσις, εως, ή || Stato di fortuna, Grado, γένος, εός, τό; στάσις, εως, ή; τύχη, ης, ή. Buona condizione di famiglia, εὐγένεια, ας, ή.

Bassa condizione, ἀγένεια, ας, ή; δυσγένεια, ας, ή. Uno di buona o di bassa condizione, ἐγγενής ο δυσγενής ἐς || Professione, ἐπιτήδευμα, ατος, τό || Quando vale Limitazione ad un qualche patto, si traduce generalm. con la prep. ἐπι ε il dat. A queste condizioni, ἐπι τοῖςδε;

ἐπι τοῖςδε. A condizione che . . . ἐπ' ᾧτε seguito dall' inf. Sotto certe espresse condizioni, ἐπι ῥηταῖς.

Condoglianza, παραμυθία, ας, ή. Lettera di condoglianza, παραμυθικός λογος, ου, ό.

Condolersi, συν-αλγία; συλ-λυπέομαι.

Condominio, συναρχία, ας, ή.

Condouabile, συγγνωστός, η, ου; συγγνώμης ἀξίος, α, ου.

Condonare, Rilasciare, ἀν-είρω (irr.) τινι τει; ἀπο-λύω τινά τινος || Perdonare, συγγνώσκω (irr.) τινι; συγγνώμην ἔχω (irr.) τινι.

Condonatore, ἀπολύω, ουτός, ό; συγγνωσκων, ουτος, ό.

Condonazione, συγγνώμη, ης, ή.

Condotta, il condurre, ἀγωγή, ης, ή || Tesitura d' un opera letteraria, οἰκονομία, ας, ή || Modo di vivere, διαγωγή, ης, ή; βίος, ου, ό; διαίτα, ης, ή. Tenere una saggia condotta, σωφρονέω || Direzione, Guida, ἡγεμονία, ας, ή; ἀρχή, ης, ή || Condotta medica, chirurgica, μίσησσις, εως, ή.

Condottiero, στρατηγός, ου, ό; ἡγεμών, όνος, ό.

Condotta, Canale, ὄχετό, ου, ό; σωλήν, ήνος, ό. Condotta delle acque, ὑδραγωγεῖον, ου, τό.

Condurre, ἄγω (irr.); condurre verso, προσ-άγω τινι; ἰθ, εἰς-άγω; attorno, περι-άγω; fuori, ἐξ-άγω τινός || Trasportare, κομίζω, ful. κομιεῖμαι || Condurre a fine, ad effetto, τελειόω; ἀπο-τελέω; ἀνύτω; περι-ραίνω || Rifless. Condursi, Andare, εἶμι (irr.) || Comportarsi, παρ-έχω (irr.) ἑμαυτόν con un ad. qualificativo; προσ-φέρομαι (irr.) τινι con un avv. || Intrans., detto di strada, Audare a riuscire, φέρω (irr.).

Conduttore-trice, ὀδηγός, ου, ό, ή; ἀγωγεύς, εως, ό || Chi prende a fitto, μισθωτής, ου, ό.

Conduttura, ἀγωγή, ης, ή.

Confabulare, συν-ομιλέω; ἀα-λέγομαι τινι.

Confabulazione, συνομιλία, ας, ή; διάλεξις, εως, ή.

Confacente, σύμφωρος, ου; ἐπίκαιρος, ου; ἐπιτήδειος, α, ου.

Confacevole, V. Confacente.

Confarsi, προσ-ήκω; πρέπει; ἀρμόζω.

Confederarsi, συν-ίσταμαι con ο senza εἰς συμμαχίαν; ὁμοσπονδεῖν; συμμαχίαν ποιεῖμαι τινι.

Confederato, σύσπονδος, ου; σύμμαχος, ου.

Confederazione, εὐστασίς, εως, ή; συμμαχία, ας, ή.

- Conferenza, *κοινωνία*, *ας*, ή; *συνάμεια*, *ας*, ή.
- Conferimento, *επιπέσεις*, *εως*, ή.
- Conferire, *trans.* Dare, Accordare, *δίδωμι*; *μετα-δίδωμι*; *ἀπο-νέμω* (*irr.*); *προσ-νέμω*; *παρ-έχω* (*irr.*) || *Paragonare*, *συμ-βάλλω* (*irr.*); *παρα-βάλλω* τί τινι || *Intrans* Parlare, Trattare di qualche cosa con alcuno, *συμ-βουλευόμεαι*; *δια-λέγομαι* τινι περί τινος || *Giovare*, *συμ-φέρω* (*irr.*).
- Conferma, *βεβαιώσεις*, *εως*, ή; *πίστωσης*, *εως*, ή; *επιμαρτυρήσεις*, *εως*, ή.
- Confermare, Ripetere in modo certo ciò che è stato detto, *δι-ισχυρίζομαι*; *ἐμπε-δύω*; *ἐπι-μαρτυρέω* || *Approvare*, *κυρώω*; *ἐπι-κυρώω* || *Render più fermo*, *βεβαιώω*; *ισχυρώω*.
- Confermativo, *βεβαιωτικός*, ή, *όν*; *κυρωτι-κός*, ή, *όν*.
- Confermazione, *βεβαιώσεις*, *εως*, ή; *κύρωσις*, *εως*, ή || *T. eccl.* *Cresima*, *ἀγία μύρωσις*, *εως*, ή; *χρίσμα*, *ατος*, τό.
- Confessare, *ὁμολογέω*; *συν-ομολογέω*; *δι-ομολογέομαι* τινι τι || *Sentire gli altrui peccati*, *ἐξομολογούμαι* ἀκούω || *Confessarsi*, *ἐξ-ομολογέομαι*.
- Confessionario, *ἱερὸν*, *δικατήριον*, *ου*, τό.
- Confessione, *ὁμολογία*, *ας*, ή; *ὁμολόγησις*, *εως*, ή; *ἐξομολόγησις*, *εως*, ή.
- Confessore, *ἐξομολογίτης*, *ου*, *όν*.
- Confettare, *ἀρτύω*; *ἠδύνομαι*.
- Confettiere, *πιρματουργός*, *ου*, *όν*.
- Confetto, *πέμμα*, *ατος*, τό; *τράχημα*, *ατος*, τό.
- Confezionare, *κατα-συνεάζω*; *πεινώ*.
- Conficcamento, *καθ'ήλωσις*, *εως*, ή; *προσ-ήλωσις*, *εως*, ή.
- Conficcare, *καθ-ήλωω*; *προσ-ήλωω*; *πήγνυμι* (*irr.*).
- Confidare, Palesare in segreto qualche cosa ad uno, *ἀπορρήτου ο* *ἀπορρήτων μετα-δίδωμι* τινι || *Aver fiducia in uno*, *πιστεύω*; *ἐμ-πιστεύω*; *πέποιθά* τινι.
- Confidente, *συνειδώς*, *υια*, *ός*; *πιστός*, ή, *όν*.
- Confidentemente, *θρασύτως*.
- Confidenza, *fiducia*, *πίστις*, *εως*, ή; *θάρσος*, *εως*, τό || *Fare una confidenza*, *Confidare un segreto*, *τά ἀπόρρητα παρακατα-τί-θαι*; *ἰδίᾳ λέγω* (*irr.*) *ο* *κοινοῦμαι* τι τινί || *Dimestichezza*, *συνήθεια*, *ας*, ή; *οἰκειό-της*, *ητος*, ή.
- Confidenziale, *ἀπόρρητος*, *ον*.
- Confidenzialmente, *ἰδίᾳ*; *δι' ἀπορρήτων*.
- Configgere, V. *Conficcare*.
- Configurare, *συ-σχηματίζω*; *συμ-μορφώω*.
- Configurato, *ὁμοιοσχημῶν*, *ου*; *σύμμορφος*, *ον*.
- Configurazione, *σχηματισμός*, *ου*, *όν*; *τύπω-μα*, *ατος*, τό.
- Confinante, *ὄμορος*, *ον*; *σύνορος*, *ον*.
- Confinare, *ὄμορέω*; *συν-ομαρῶν* τινί || *Condannare a stare in un dato luogo*, *φυγα-δεύω*; *ἐξ-ορίζω*; *ἀπο-πέμπω* εἰς *ὠρισμένον* τόπον.
- Confine, *ὄρος*, *ου*, *όν*; *μεθόρια*, *ων*, *τά*. *Man- dare a confine*, *φυγαδεύω*. *Andare a confine*, *φεύγω* (*irr.*); *φυγαδεύομαι*.
- Confisca, *σημειώσεις*, *εως*, ή.
- Confiscabile, *δημιεύσι* ἔσχατος.
- Conflagrare, *κατα-φλέγω* (*irr.*).
- Conflagrazione, *κατάρλιξις*, *εως*, ή. *Figur.*, *πραγμάτων σύγχυσις*, *εως*, ή.
- Confitto, *Combattimento*, *σύγκρουσις*, *εως*, ή; *συμβολή*, *ἧς*, ή || *Contrasto qualunque*, *διαφορά*, *ας*, ή; *ἀμφισβήτησις*, *εως*, ή.
- Confluente, *sost.* *συρροή*, *ἧς*, ή; *σύρροια*, *ας*, ή.
- Confluente, *ad.* *συρροῦν*, *ουσα*, *ου*; *τις-βάλ-λων*, *ουσα*, *ου*.
- Confluenza, *εἰς-βολή*, *ἧς*, ή.
- Confondere, *Mescolare insieme più cose*, *συγ-χέω* (*irr.*); *συμ-μίγνυμι* (*irr.*); *κυκλώω* || *Confondere una cosa con un'altra*, *Scambiarle*, *οὐκ ὁρθῶς δια-κρίνω*; *ἀμαρ-τάνω* (*irr.*) || *Confondere alcuno*, *Farlo restare attonito ἐκ-πλήττω* (*irr.*) || *Scer- certare*, *Turbare*, *ταράσσω*; *συν-ταράσσω* || *Convincere con ragionamenti*, *ἐλέγχω*.
- Conformare, *ὁμοίωω*; *παρ-ομοίωω* τι τινί; *προσ-αρμόζω* τι τινί || *Conformarsi a*, *ἔπομαι*; *ἀκολουθῶ*; *col dat.*
- Conformazione, *μορφή*, *ἧς*, ή; *σχῆμα*, *ατος*, τό.
- Conforme, *ad.* *Di simile forma*, *σύμμορ-φος*, *ον*; *ὁμοιοδής*, *ἑς*; *ὁμοιος*, *α*, *ον*; *col dat.* *Esser conforme*, *ὁμοιοσχημονέω* || *fig.* *Che s'addice o conviene*, *σύμφωνος*, *ον*; *ἀρμόζων*, *ουσα*, *ου*; *col dat.* *Esser conforme*, *σὺμ-φώνεω*; *ἀρμόζω*.
- Conforme, *adv.* *ὁμοίως*; *ἀκολουθῶς*; *ἀναλό-γως*; *σὺμφώνως*; *col dat.*; *κατά coll' acc.*
- Conforme alla natura, alla legge, *κατά τὴν φύσιν*, *τὸν νόμον*.
- Conformemente, V. *Conforme*.
- Conformità, *ὁμοιότης*, *ητος*, ή. *In confor- mità di*, *κατά coll' acc.*
- Confortante, *παρκαμθητικός*, ή, *όν*; *παρη-γορικός*, ή, *όν*.
- Confortare, *Studiarsi di temperare il do-lore*, *παρκαμθίζομαι*; *παρ-ηγορέω* || *In-*

- fonder coraggio, *θαρσύνη* || Rin vigorire, *ἐπι-ρώθυμι (irr.)*; *κρατύνω* || Eccitare, *Εσортare, παρα-καλέω (irr.)*; *προ-τρέπω (irr.)*. — Confortarsi, Prender conforto, *παρα-μυθίσομαι*; *ἀνα-ψύχομαι* || Avere speranza, *κατ-ελπίζω*.
- Confortativo, *παραμυθητικός, ή, όν*; *παρηγορικός, ή, όν* || Corroborante, *ρώστικός, ή, όν*.
- Confortatore, *παραμυθητής, ού, ό*. A buon confortatore non duole il corpo, *ῥᾶον παραινέειν, ή παθόντα καρτερεῖν*.
- Confortevole, *παραμυθητικός, ή, όν*; *ἀναληπτικός, ή, όν*.
- Conforto, *παραμυθία, ας, ή*; *παρηγορία, ας, ή*; *παρακλήσις, εως, ή*. Dar conforto, *ἀνα-ψύχω*. Provar conforto, *ἀνα-ψύχομαι*.
- Confratello, *φρατήρ ἡρος, ό*; *φράτωρ, ορος, ό*; *ἑταῖρος, ου, ό*.
- Confraternita, *φρατρία, ας, ή*; *ἑταιρία, ας, ή*. Appartenere a una confraternita, *φρατριάξω*. Capo, Presidente d'una confraternita, *φρατρίαρχος, ου, ό*.
- Confricare, *ἀνα-τριβῶ (irr.)*.
- Confricazione, *ἀνάτριψις, εως, ή*.
- Confrontare, *ἀντιπαρα-τίθεμι τί τινι*; *συμβάλλω (irr.)*; *παρα-βάλλω τι πρὸς τι*; *ἐξετάζω τι παρά τι*.
- Confronto, *ἀντιπαραθέσις, εως, ή*; *παραβολή, ης, ή*; *σύγκρισις, εως, ή*. Mettere a confronto, *ἀντιπαρα-τίθεμι τί τινι*. Reggere al confronto, *σύγκρισιν ἔχω (irr.) τινί*. In confronto di, *πρὸς, παρά, κατὰ col' acc.*; *ἀντί col gen*. Senza confronto, *διαφερόντως*; *ὑπερβαλλόντως*.
- Confusamente, *συγκεχυμένως*; *συμμίγδην* || In modo non ben chiaro, *ἀσαφῶς*; *ἀδήλως*.
- Confusione, *di cose, σύγχυσις, εως, ή*; *di persone, τύρβη, ης, ή*; *di idee, di nomi, di date, ἀσάφεια, ας, ή* || Vergogna, Scorno, *δυσηπία, ας, ή*; *αἰσχύνη, ης, ή*. Andò via pieno di confusione, *ἀπῆλθεν αἰσχυνόμενος*.
- Confuso; mescolato, *συγκεχυμένος, η, ου*; *σύμμικτος, ου* || Non ben chiaro, *ἀδήλος, ου*; *ἀσαφής, ἔς* || Pieno di vergogna, *αἰσχυνόμενος, η, ου*. — In confuso, *συγκεχυμένως*; *ἀτάκτως*.
- Confutabile, *ἐλεγκτός, ή, όν*. Facilmente confutabile, *εὐέλεγκτος, ου*. Difficilmente confutabile, *δυσἑλέγκτος, ου*.
- Confutatorio, *ἐλεγκτικός, ή, όν*.
- Confutazione, *ἐλεγμος, ου, ό*; *ἐλεγξις, εως,*

ή || La scrittura con cui si confuta, *ἀντιγραφή, ης, ή*.

Congedare, *ἀρ-ίημι (irr.)*; *ἀπο-πέμπω (irr.)*; *ἀπο-λύω*. Congedarsi da uno, *ἀπαξίζομαι τινα*.

Congedo, *ἄφρσις, εως, ή*; *ἀποπομπή, ης, ή*; *ἀπόλυσις, εως, ή* || Permesso d'assentarsi dal servizio per un dato tempo, *σχολή, ης, ή*; *ἄπρακτοι ἡμέραι, ὧν, αἰ*.

Congegnamento, *συναφή, ης, ή*; *σύστημα, ατος, τό*.

Congegnare, *συν-άπτω*; *συν-πήγνυμι (irr.)*.

Congegno, *σύμπηγμα, ατος, τό*.

Congelamento, *ἐκπηξις, εως, ή*.

Congelare, *trans. ἐκ-πήγνυμι (irr.)*; *κρυσταλλῶς*; *intrans. ἐκ-πήγνυμαι*; *κρυσταλλίζομαι*.

Congenerare, *σύμφυτος, ου*; *συγγενής, ἔς* || Simile, *ὅμοιος, α, ου*.

Congenito, *συγγενής, ἔς*.

Congerio, *σωρός, ου, ό*.

Congestione, *συμφορσις, εως, ή*. Congestione cerebrale, *τό πηλημύρον (gen. ουτος) κατ' ἐγκέφαλον φλέγμα*.

Congettura, *εἰκασία, ας, ή*; *στοχασμός, ού, ό*; *εἰκασμός, ού, ό*; *τεκμηρίωσις, εως, ή*.

Congetturale, *εἰκαστικός, ή, όν*; *στοχαστικός, ή, όν*.

Congetturalmente, *στοχαστικῶς*; *κατὰ τὸ εἰκός*.

Congetturare, *εἰκάζω*; *στοχάζομαι*; *συμβάλλω (irr.)*; *τεκμαίρομαι*; *da . . . ἐκ ὀ ἀπό col gen*.

Congiario, *νομή, ης, ή*.

Congiungere, *συν ἄπτω*: *συ-ζέγγυμι (irr.)* || *Detto di fiumi, συμ-μίγνυμι (irr.)* || *Detto di due corpi d'esercito, συν-έρχομαι (irr.)*.

Congiungimento, *σύναψις, εως, ή*; *σύζευξις, εως, ή* || *Detto di due fiumi, σύρρευσις, εως, ή*.

Congiuntamente, *ἅμα*; *ὁμοῦ*.

Congiuntivo, *συνθετικός, ή, όν*; *συσζευκτικός, ή, όν*. Modo congiuntivo, *ὑποτακτική, ης, ή (sott. ἔγκλισις)*.

Congiunto, *Congiunta, parente, ὁμαιμος, ου, ό, ή*; *ἀναγκάσις, ου, ό*; *ἀναγκασία, ας, ή*.

Congiunto, *part. e ad. συναπτός, ή, όν*; *συναφής, ἔς*.

Congiuntura, il punto dove due cose si congiungono, *συναφή, ης, ή*; *συνβολή, ης, ή* || *Articolazione, ἄρθρον, ου, τό*; *ἄρμός, ού, ό* || *Occasione, ἀρρομή, ης, ή*; *καιρός, ού, ό*.

Congiunzione, l'atto di congiungere o con-

giungersi, V. Congiugimento || **T. astr.**
 Incontro di due pianeti, *συνσός, ου, ή.*
 Essere in congiunzione, *συν-σόςευω* || **T. gramm.** *σύνδεσμος, ου, ό.*
 Congiura, *συναμοσία, ας, ή; τύστασις, εως, ή.*
 Congiurare, *συν-όμνυμι (irr.); συν-ίσταμαι.*
 Congiurato, *σολ. συνωμότης, ου, ό; τυστή-ατις, αντος, ό.*
 Conglomerare, *συν-επίσω (coll' aum. in ει).*
 Conglomerato, *συνελεχθείς, είσα, έν.*
 Conglutinamento, *συγκόλλησις, εως, ή; σύμ-ποξις, εως, ή.*
 Conglutinare, *συν-κολλάω.*
 Congratularsi, *συν χαίρω (irr.), ο συν-ήδομαι (irr.); con alcuno, di qualche cosa, τινί τιος ο επί τινι; εύδαμονίζω τινα τιος ο ύπέρ τιος.*
 Congratulatorio, *συχχαρητικός, ή, όν.*
 Congratulazione, *τό συχαίρειν ο συνήδεσθαι τινι; τό εύφημίζειν τινα; σύχαρμα, ατος, τό. Scrivere una lettera di congratulazione, όδ' επιστολής, συγ-χαίρω τινί. Ti faccio le mie congratulazioni, έκ μέ σοι συχαίρειν.*
 Congrega, *σύλλογος, ου, ό; in mal senso, έταιρεία, ας, ή.*
 Congregabile, *συναγληστικός, ή, όν.*
 Congregare, *άθροίζω; συν-άθροίζω; τυ-άγω (irr.); συλ-λέγω (irr.); συγ-καλέω (irr.).*
 Congregazione, *σύλλογος, ου, ό; φρατρία, ας, ή.*
 Congresso, *σύνσος, ου, ή.*
 Congruamente, *επιεικώς; προσηκόντως.*
 Congruenza, *προσήκον, ουτος, τό; επιτηδεό-της, ητος, ή.*
 Congruo, *ίκανός, ή, όν; επιτηδεύς, α, ου, άξιος, α, ου.*
 Conguagliare, *έξ-ισώω; αν-ισώω; όμαλίζω.*
 Conguaglio, *άνισωσις, εως, ή.*
 Coniare, *χαράττω; κόπτω* || **Formar di nuovo, inventare, εύρίσκει (irr.); έξ-ευρίσκει.**
 Coniato, *part. e ad. κεχαραγμένος, η, ου; έπιστημός, ου.*
 Coniatore, *χαράκτης, ου, ό; άσχυροκόπος, ου, ό.*
 Conicamente, *κωνικάς.*
 Conicità, *σφαιροειδής σχήμα, ατος, τό.*
 Conico, *κωνικός, ή, όν; κωνοειδής, ές. Se- zioni coniche, κωνικά στοιχεία, ου, τά.*
 Conifero, *κωνοφόρος, ου.*
 Conigliera, *λαγωτροφείον, ου, τό.*
 Coniglio, *κονίκλος, ου, ό.*
 Conio, *bietta, σφήν, ηνός, ό* || **Punzone, ση- μαντήριον, ου, τό** || **Impronta, τύπος, ου; ό; κάμμα, ατος, τό; χάραγμα, ατος, τό.**

In senso figur. *έπίσημον, ου, τό; σημείον, ου, τό.*

Coniugabile, κλιτός, ή, όν.
Coniugale, γαμικός, ή, όν; γαμήλιος, α, ου.
Coniugalmente, γαμικάς.
Coniugare, κλίνω.
Coniugato, unito in matrimonio, συνιξευγ- μένος, η, ου || **detto dei Verbi, κλιτός, ή, όν.**
Coniugazione, κλίσις, εως, ή.
Coniuge, άνής, άνδρός, ό; γαμήτης, ου, ό; — γυνή, γυναικός, ή; γαμήτη, ης, ή.
Connaturale, έμφυτος, ου; συγγενής, ές.
Connazionale, όμοειθής, ές.
Connessione, σύναψις, εως, ή; συνάρεια, ας, ή; είρμός, ου, ό || **Relazione, άναφορά, άς, ή; άναλογία, ας, ή.**
Connesso, συναπτός, ή, όν; συναρής, ές.
Connettere, συν-άπτω; άρμόζω; άρμολογέω.
Connivente, συγγνώμων, ου; επιμύων, ουτα, ου.
Connivenza, συγχώρησις, εως, ή; επιμύσις, εως, ή; καθύπεσις, εως, ή.
Connotato, σολ. σημείον, ου, τό; έπίσημον, ου, τό.
Connoza, γήμος, ου, ό || **Unione, Accordo, συνήθεια, ας, ή; σύστασις, εως, ή.**
Connumerare, συν-κριθίμειω.
Cono, κώνος, ου, ό.
Conocchia, ήλακτά, ης, ή.
Conoscente, γνώσιμος, ου.
Conoscenza, γνώσις, εως, ή; έπίγνωσις, εως, ή. Aver conoscenza di, V. Conoscere || **Familiarità, οικειότης, ητος, ή; συνήθεια, ας, ή** || **La persona conosciuta, γνώριμος, ου. Le conoscenze, [οί γνώριμοι, ου; έί συνηθείς, όν.**
Conoscere, γνωρίσκω (irr.); οίδα (irr.); μακρόνω (irr.) || **Aver conoscenza d'una persona, γνωρίζω** || **Accorgersi, αίσθάνομαι (irr.)** || **Riconoscere, άνα-γνωρίζω** || **Dare a conoscere, σημάινω; δείκνυμι** || **Conoscersi di una cosa, έμπειριον έχω (irr.)** || **Conoscere a fondo, άκριβώς** || **Non conoscere, άγνοείω.**
Conoscibile, γνώσιμος, η, ου; εύγνωστος, ου.
Conoscimento, αίσθησις, εως, ή; σύνεσις, εως, ή.
Conoscitivo, γνωστικός, ή, όν.
Conoscitore, επιστήμων, ουος, ό. Conosci- tore di quadri, di monete, πινάκων, νο- μισματώως έμπειρος, ου, ό, ή.
Conquassare, δια-αίω; κατ-άγνυμι (irr.).
Conquassato, διασεισθείς, είσα, έν.
Conquasso, σεισμός, ου, ό. Andare in con- quasso, άπ-όλλυμαι (irr.).

Conquidere, κρατέω τινός; κακῶς || **Importunare**, ἐπιείρω.

Conquista, il Conquistare, αἰρσεις, εως, ἡ; ἄλωσις, εως, ἡ || **La cosa conquistata**, τὰ πολέμῳ ὁ ὅπλοις ἐπίκτητα, ων.

Conquistare, ὅπλοις ὑπ-άγομαι; χειρόμαι; κατα-τρέφομαι; αἰρέω (irr.); κατα-λαμβάνω (irr.). **Facile a conquistare**, εὐάλωτος, ου. **Difficile a conquistarsi**, δυσάλωτος, ου || **fig.** **Conquistare il cuore di uno**, ὑπ-άγομαι ὁ προς-άγομαι τινος.

Conquistatore, καταστρεψάμενος, ου, ὁ; νεκητής. οὔ ὁ.

Conquisto, V. Conquista.

Consecrare, καθ-ιερώω; ἀν-ιερώω; καθ-οσιωω; ἀνα-τίθημι || **Destinare, Riserbare**, προς-νέμω (irr.); ἐπι-δίδομι τινί τι || **ri-fless.** **Darsi con tutto l'animo a, σχολάζω; ἀσχολέομαι; σπουδάζω** περί τι.

Consacrazione, καθιέρωσις, εως, ἡ; ἀνιέρωσις, εως, ἡ; καθοσίωσις, εως, ἡ.

Consanguineità, πρὸς αἵματος ὁ πρὸς πατρὸς οἰκειότης, ητος, ἡ; ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ; ὁμαιμότης, ητος, ἡ.

Consanguineo, ὁμαιμος, ου; σύναιμος, ου; ὁμοπάτριος, ου.

Consapevole, συνειδώς, υἷα, ὅς. **Esser consapevole**, σύν-οἶδα. **Far alcuno consapevole**, δηλῶ πρὸς τινος; ἀνα-κοινῶμαι τινί τι.

Consapevolezza, συνειδήσις, εως, ἡ.

Consapevolmente, εἰδῶτος.

Conscio, V. Consapevole.

Consecutivo, συνεχής; καθεξῆς.

Consecutivo, συνεχής, ἔς.

Consegna, ἐπιτροπή, ης, ἡ; παράδοσις, εως, ἡ || **l'Ordine dato a una sentinella**, σύν-σημα, ατος, τό; παράγγελμα, ατος, τό.

Consegnare, Dare in custodia, ἐπι-τρέπω (irr.); πιστεύω; ἐγγυάω || **Dare semplicemente**, παρα-δίδομι; ἐγ-χειρίζω.

Consequente, ad. Coerente, ἑαυτῷ ὁ ἑαυτῇ ὁμολογούμενος, η, ου || **In forza di Dost.** **Termine del sillogismo**, ἀκόλουθον, ου, τό || **Per consequente, modo avv.**, διό; διὸ δῆ; οὐκοῦν; ταυγαροῦν.

Consequentemente, ἀκολουθῶς; ἐπομένως || **Dipoi**, ἐντεῦθεν; εἶτα; παρὰ coll'acc.; ἐκ eol gen.

Consequenza, **Ciò che deriva o può derivare da checcchessia**, ἐπόμενον, ου, τό; ἀκολουθημα, ατος, το. **Qual ne sarà la consequenza?** τί συμβήσεται ἀπὸ τούτου.

Rifletti alle consequenze, ἐνθυμήθητι ἂ ἐντεῦθεν ἔσται || **Importanza**, ῥοπή, ης, ἡ.

È cosa di gran consequenza, πολὺ διαφέρει (irr.) τοῦτο. **Malattia di poca consequenza**, νόσος ὀλίγου λόγου οὔσα || **T. log.** **Quel che risulta dalle premesse**, συμπερασμα, ατος, τό || **In o Per consequenza**, **V. Consequentemente.**

Consequibile, ἐπιτευκτός, ὄν.

Consequimento, ἐπιτυχία, ας, ἡ; κτησις; εως, ἡ.

Consequire, trans. **Ottenere**, ἐπι-τυγχάνω (irr.) τινός; κτάσμαι || **intrans.** **Consequitare**. **Risultare**, ἀκολουθεῖω; ἔπομαι (irr.); da . . . , ἐκ col gen.

Consequitare, ἀκολουθεῖω; ἔπομαι (irr.); da . . . , ἐκ col gen.

Consenso, συναίνεσις, εως, ἡ; εὐδόκησις, εως, ἡ; ὁμολογία, ας, ἡ; ὁμόνοια, ας, ἡ. **Per comune consenso**, ἐκ μιᾶς γνώμης. **Col consenso di tutti**, πάντων ἐπινευθῶτων.

Consentaneo, ἀνάλογος, -ον; πρέπων, ουσια, ου; προσήκων, ουσια, ου.

Consentimento, V. Consenso.

Consentire, V. Acconsentire.

Consentito, ὁμολογούμενος, η, ου.

Consenziente, συγκαταίνων, οὔσα, οὔν; ὁμολόγος, ου; ὁμογνώμων, ου.

Consertare, συμ-πλέκω (irr.).

Conserva, ripostiglio, δοχεῖον, ου, τό. **Conserva d'acqua**, ὑδροθήκη, ης, ἡ. **Conserva di frutta**, γλυκύσμα, ατος, τό || **Andar di conserva**, ὁμου ἔρχομαι (irr.); συμ-πλέω (irr.).

Conservabile, διαφυλακτέος, α, ου.

Conservare, δια-φυλάττω; σώζω; τηρέω; δια-τηρέω.

Conservatore-trice, σωτήρ, ἦρος, ὁ; σω-τειρα, ας, ἡ; φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ.

Conservazione, σωτηρία, ας, ἡ; διατήρησις, εως, ἡ.

Conservo, σύνδουλος, ου, ὁ; ὁμόδουλος, ου, ὁ.

Consesso, συνέδριον, ου, τό.

Considerabile, ἀξιόλογος, ου; περιβλεπτος, ου; ἐπιφανής, ἔς; ἀξιωματικός, ἡ, ὄν || **ti-fesito a quantità**, μέγας, μεγάλη, μέγα; πολὺς, πολλή, πολύ.

Considerabilmente, ἀξιολόγως; διαφερόντως; πολὺ; σφόδρα.

Considerare, θεάομαι; κατα-θεάομαι; ἐπέ-πτομαι; ἐπι-σκέπτομαι; σκοπέω || **Giudicare, Reputare**, νομίζω; ἡγήομαι. **Considerare uno come proprio padre**, ἐν πατρὸς μέρει τάττω τινά.

Consideratamente, ἐσκεμμένως; εὐφραδέως.

Considerazione, σκέψις, εως, ἡ; ἐξέτασις, εως, ἡ || **Importanza**, ῥοπή, ης, ἡ || **Sti-**

ma. εὐδοκίαια, ας, ἡ; ἀξίωσις, εως, ἡ; τιμή, ἡς, ἡ. **Essere in gran considerazione**, ἐν πάτῃ τιμῇ οὐ διὰ πάσης τιμῆς ὄντομαι (*irr.*).

Considerevole, V. Considerabile.

Consigliare, συμβουλεύω τινί τι οὐ περί τινος; παρ-αινέω τινί τι; πείθω (*irr.*) τινά τι.

Consigliatamente, Con prudenza. ἐκ προνοίας; εὐλαβῶς || **Deliberatamente**, ἐκουσίως.

Consigliatore. σύμβουλος, ου, ὁ, ἡ.

Consigliere, Membro di un Consiglio. συμβουλευτής, οὔ, ὁ; βουλευτής, οὔ, ὁ || **Chi dà consiglio**, σύμβουλος, ου, ὁ, ἡ.

Consiglio, συμβουλή, ἡς; ἡ; συμβουλία, ας, ἡ; παραινέσις, εως, ἡ. **Dar consiglio, συμβουλεύω τινί.** **Prender consiglio da uno.** συμβουλεύομαι τινί, περί τινος. **Seguire il consiglio di uno, πείθομαι (*irr.*) τινί** || **Consiglio, adunanza di persone, βουλή, ἡς, ἡ.** **La sala del Consiglio, βουλευτήριον, ου, τό.** **Sedere in Consiglio, βουλεύω.** **Presidente del Consiglio, βούλευχος, ου, ὁ.**

Consimile, ὅμοιος, α, ου.

Consistente, che consiste, ὦν, οὔσα, ὄν || **Sodo, Noa cedevole, εὐπαγής, ἐς; βέβαιος, α, ου; σταθερός, ἄ, ὄν** || **detto di liquido, Denso, πυκνός, ἡ, ὄν.**

Consistenza, sodezza di un corpo, βεβαιότης, ητος, ἡ; στερεότης, ητος, ἡ || **detto di un liquido, densità, πυκνότης, ητος, ἡ; σύστασις, εως, ἡ.**

Consistere, συν-ίσταμαι; καθ-ίσταμαι; σύγκειμαι.

Consociazione, κοινωνία, ας, ἡ.

Consocio, ἑταῖρος, ου, ὁ.

Consolabile, παρηγορητός, ἡ, ὄν; εὐπαρήγορος, ου.

Consolante, παρηγορικός, ἡ, ὄν; παραμυθητικός, ἡ, ὄν.

Consolare, παρα-μυθίσταμαι; παρ-ηγορέω.

Consolare, ad. ὑπατικός, ἡ, ὄν.

Consolato, sost. ὑπατική, ἡς, ἡ; ὑπατεία, ας, ἡ. **Sotto il consolato di Cicerone, Κικερώνιος ὑπατεύοντας.**

Consolato, ad. εὐθυμος, ου || **Mite, Piacevole, ἡσυχᾶς, α, ου.**

Consolatore-trice, παρήγορος, ου, ὁ, ἡ.

Consolatorio, παραμυθητικός, ἡ, ὄν.

Consolazione, παραμυθία, ας, ἡ; παρηγορία, ας, ἡ.

Console. ὑπάτος, ου, ὁ. **Esser console. ὑπατεύω.**

Consolidamento, κύρωσις, εως, ἡ; στερέωσις, εως, ἡ.

Consolidare, κυρώω; στερεώω; βεβαιώω; ἰσχυροποιέω.

Consonante, σύμφωνος, ου. **In forza di sost. fem. σύμφωνον, ου, τό.**

Consonanza, συμφωνία, ας, ἡ || **Uniformità di suono nella terminazione delle parole, συνήχησις, εως, ἡ; παρήχησις, εως, ἡ.**

Consonare, συμφωνέω; ὁμοφωνέω.

Consono, σύμφωνος, ὄν; ὁμόφωνος, ου.

Consorte, κοινωνός, ἡ, ὄν; μέτοχος, ου || **Marito, ἀνὴρ, ἀνδρός, ὁ** || **Moglie, γυνή, γυναικός, ἡ.**

Consorteria, εταιρεία, ας, ἡ.

Conorzio, κοινωνία, ας, ἡ; μετοχή, ἡς, ἡ.

Constare, Esser composto, συν-ίστημι || **impers. Esser manifesto, φανερόν ἐστιν; δῆλόν ἐστιν.**

Consuetamente, συνήθως; κατὰ τὸ εἰωθός.

Consueto, εἰθισμένος, η, ου; εἰωθός, οὔσα, ὄς; συνήθης, ες. **Secondo il consueto, ὡς ἔθος ἐστί; κατὰ τὸ εἰωθός.**

Consuetudinario, συνήθης, ες.

Consuetudine, συνήθεια, ας, ἡ; ἔθος, εως, τό.

Consulente, σύμβουλος, ου, ὁ.

Consulta, συμβουλή, ἡς, ἡ; συμβουλία, ας, ἡ. **Tener consulta, Far consulta, συμβουλεύομαι.**

Consultare, συμβουλεύομαι τινί; συμβουλεύω χάραγμα τινί. **Consultare un libro, ἀνελεῖτω.**

Consultazione, συμβούλευσις, εως, ἡ.

Consultivo, συμβουλευτικός, ἡ, ὄν.

Consulto, συμβούλευσις, εως, ἡ.

Consultore, σύμβουλος, ου, ὁ; συμβουλεύτής, οὔ, ὁ.

Consumare, Ridurre al nulla a poco per volta, κατα-τρίβω; κατα-τρίχω. **Consumar le legna, κατα-καίω (*irr.*); il danaro, le sostanze, κατα-δαπανάω; ἀναίεικω (*irr.*); il tempo, δια-τρίβω** || **Commettere, πράσσω (*irr.*); ἐργάζομαι** || **Dar compimento, τελειώω; απο-τελέω.** — **Consumarsi, Struggersi, εκ-τύχομαι.**

Consumato, distrutto, ἀναλωθείς, εἶτα, ἐν || **Perfetto, τέλειος, α, ου.** **Uomo consumato nella scienza, τῆς ἐπιστήμης μάλα ἔμπειρος.** **Grecista consumato, τῆς Ἑλληνικῆς παιδείου; ἐμπειρότατος; οὐνερο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παιδείου δεινός.**

Consumatore, δαπανῶν, ἄνωτος, ὁ; ἀναλωτής, οὔ, ὁ.

- Consumazione**, ἀνάλωσις, εἰς, ἡ || **Compi-
mento**, συντέλεια, ας, ἡ.
- Consumo**, ἀνάλωμα, ατος, τό. **Fare un gran
consumo di vino**, πολλῶ οἴνω χρᾶσθαι.
- Consueto**, ρητός, ἡ, ὅν; ἔκτακτός, εἶσα, ἐν.
- Consunzione**, μαρasmus, οὔ, ὅ; ἀτροφία,
ας, ἡ. **Andare in consunzione**, ἀτρο-
φῆναι.
- Consustanziale**, ὁμοούσιος, ον.
- Consustanzialità**, ὁμοουσιότης, ητος, ἡ.
- Contadina**, ἄγροικος, ον, ἡ; χωρῆτις, ιδος, ἡ.
- Contadine**, ἄγροικοι, ων, οἱ; χωρίται, ὧν,
οἱ.
- Contadinescamente**, ἀγροικῶς.
- Contadinesco**, ἄγροικος, ον; ἀγροικικός, ἡ,
όν. **Aver modi contadineschi**, ἀγροικεῦ-
μαι.
- Contadino**, sost. ἄγροικος, ον, ὅ; χωρίτης,
ου, ὅ; γεωργός, οὔ, ὁ.
- Contadino**, ad. V. Contadinesco.
- Contado**, ἀγρός, οὔ, ὁ.
- Contagio**, λοιμός, οὔ; ἐπιδήμιος νόσος, οὔ, ἡ.
- Contagioso**, διαδύσιμος, ον; λοιμικός, ἡ, ὅν;
λοιμώδης, ες.
- Contaminare**, μαιίνω; μόλυνω; ρυπαίνω;
διαφθείρω (irr.); ἀκ-πίμπλημι (irr).
- Contaminatore**, μαιίνων, ουτα, ον; αἰσχυν-
τήρ, ἥρος, ὅ; ριψώτωρ, ορος, ὁ.
- Contaminazione**, μόλυσμός, οὔ, ὅ; μίγμα.
ατος, τό; μίανσις, εως, ἡ.
- Contante**, **Danaro contante**, παρόν (gen.
όντος) ἀργυρίου, ον, τό. **Pagare in con-
tanti**, ἐν τῷ παρόντι ἐκ-τίνω; τό ἀργύριον
κατα-βάλλω (irr).
- Contare**, Numerare. ἀριθμέομαι; λογίζομαι
|| **Tener per certo**, πιστεύω; ἐλπίζω || **Sti-
mare**, Valutare, ποιέομαι; νομίζω || **Aver
credito**, autorità, εὐδοκιμῶ; ἰσχύνω || **Nar-
rare**, λέγω (irr.); δι-ηγέομαι.
- Contatore**, λογιστής, οὔ, ὁ.
- Contatto**, προσαφή, ἡς, ἡ; ἐπαφή, ἡς, ἡ;
συναφή, ἡς, ἡ. **Che è in contatto con**,
συναφῆς ὁ προσαφῆς (neutr. ἐς) τινί.
Mettere a contatto, συν-άπτω.
- Conte**, κόμης, ητος, ὁ.
- Conteggiare**, **Fare i conti**, λογίζομαι; ἀρι-
θμέω || **Annoverare nel conto**, συν-αρι-
θμέω; τίθεμαι τι ἐν . . .
- Conteggio**, λογισμός, οὔ, ὁ.
- Contegno**, il modo di stare, ἔξις, εως, ἡ;
σχῆμα, ατος, τό || **Il modo di procedere**,
τρόπος, ον, ὅ; μέθοδος, ον, ἡ. — **Stare
in contegno**, αὐθαδιάζομαι.
- Contegnoso**, σεμνός, ἡ, ὅν.
- Contemperare**, συγ-κεράννυμι (irr.).
- Contemperato**, σύγκρατος, ον.
- Contemplabile**, θεωρήσεως ἄξιος, α, ον;
ἀξιόθεύτος, ον.
- Contemplare**, θεάομαι; κατα-θεάομαι; θεω-
ρῶ; ἐξ-ετάζω.
- Contemplativo**, θεωρητικός, ἡ, ὅν.
- Contemplatore-trice**, θεωρῶν, οὔσα, οὔν;
θεωρῶς, οὔ, ὁ.
- Contemplazione**, θεωρήσις, εως, ἡ; θεωρία,
ας, ἡ; ἀνασκοπή, ἡς, ἡ. **A contemplazione
di**, χάριν col gen.
- Contemporaneamente**, ὅμου; ἐν τῷ αὐτῷ
χρόνῳ.
- Contemporaneità**, συγχρονισμός, οὔ, ὁ.
- Contemporaneo**, σύγχρονος, ον; ὁμόχρονος,
ον. **I nostri contemporanei**, οἱ κατ' ἡμᾶς.
Esser contemporaneo, συγ-χρονεῶ; συγ-
χρονίζω.
- Contendere**, ἀμφισβητέω τινί περί τινος;
ἀμιλλάομαι; ἐρίζω; δι-γυμνάζομαι; ἀντι-
λέγω (irr.) || **Vietare**, **Impedire**, κωλύω;
ἐμ-ποδίζω.
- Conteneza**, χώραμα, ατος, τό; περιοχή,
ἡς, ἡ.
- Contenere**, χωρεῖν; περι-έχω (irr.) || **Raf-
frenare**, κατ-έχω. **Contenersi**, κρατέω
ἐμαυτοῦ.
- Contentabile**, εὐκολός, ον.
- Contentare**, ἀρέσκει (irr.) τινά ὁ τινί; χυ-
ρίζομαι τινί; ἐξ-αρκέω τινί πρὸς τι. —
Contentarsi, **Esser contento di**, ἀρέσκο-
μαί τινί; ἀρμενίζω τινί; ἀγαπῶ *seguito
dal dat. o dal part.* **Mi contento
d' ascoltare**, ἀγαπῶ ἀκούομενος. **Non si
contenta di quel che ha**, οὐ στέργει τοῖς
παροῦσι || **Accconsentire**, συμ-φρονεῶ; συγ-
κατ-κινεῶ.
- Contentatura**, **Essere di facile o difficile
contentatura**, ἐμαυτὸν ἔλπειν ὁ δυσάρεστον
παρ-έχω (irr.).
- Contentezza**, εὐθυμία, ας, ἡ; εὐκολία, ας, ἡ;
εὐφροσύνη, ἡς, ἡ; ἡδονή, ἡς, ἡ.
- Contento**, sost. V. Contentezza.
- Contento**, ad. εὐθυμος, ον; ἀσμενος, η, ον;
χαίρων, οὔσα, ον.
- Contento**, part. V. Contenere.
- Contento**, sost. χωρούμενον, ον, τό; ἐνόν,
όντος, τό || **Il contenuto di una lettera**,
d' uno scritto, ἐγγραμμῆμα, ων, τά.
- Contentione**, V. Contesa.
- Contentiosamente**, ἐριστικῶς.
- Contentioso**, dedito a questioneare, φιλό-
νευκος, ον; ἐριστικός, ἡ, ὅν || **Ciò su cui
cade questione**, ἐπιδικός, ον; ἀμφισβητή-
σιμος, ον.

Contermine, ὄμορος, οὐ; πρόσχωρος, οὐ; μεθόριος, οὐ.
Conterraneo, πατριώτης, οὐ, ὁ; πατριώτης, ἴδιος, ἦ.
Contesa, ἔρις, ἴδος, ἦ; ἀμφισβήτησις. εὐς. ἦ; ἀγών, ἄνος, ὁ. Venire a o in contesa. ἀμφισβητῶ; ἔριον συν-άπτω.
Conteso, *part. di* Contendere, V.
Contessa, κομητιανή. ἦς, ἦ.
Contessere, συν-υραινῶ; συμ-πλέκω (*irr.*)
Contestabile, ἀμφισβητήσιμος. οὐ.
Contestare ἀντ-αγωνίζομαι; ἀντι-λέγω (*irr.*).
Contestazione, ἀμφισβήτησις, εὐς, ἦ; ἔρις, ἴδος, ἦ.
Conteste, συμμάχους, υρος, ὁ, ἦ.
Contestimone, V. Conteste.
Contesto, *part. di* Contessere, συμπεπληγμένος, ἦ, οὐ.
Contesto, *sost.* σύμφρασις, εὐς, ἦ; συνάρεια, ας, ἦ.
Contezza, γνώσις, εὐς, ἦ. Dar contezza. ἀπ-αγγέλλω; διδάσχω (*irr.*); per lettera. ἐπι-τέλλω || Aver contezza, πειθόμενος οἶδα (*irr.*) τι.
Contiguità, προσέχεια, ας, ἦ; συνορία, ας, ἦ.
Contiguo, προσεχής, ἔς; σύνορος, οὐ.
Continentale, ἡπειρωτικός, ἦ, ὄν.
Continente, *sost.* ἡπειρος, οὐ, ἦ.
Continente, *ad.* che contiene. συν-έχω, οὐσα, οὐ; περιέχω, οὐσα, οὐ || che ha la virtù della continenza, ἐγκρατής; ἔς; σώφρων, οὐ.
Continenza, ἐγκράτεια, ας, ἦ; σωφροσύνη. τς, ἦ.
Contornare, T. *fil.* Casuale, τυχηρός, ἂ, ὄν; περιπτωτικός, ἦ, ὄν || Rata di ciascuno in una società, τὸ λαχόν (*gen.* ὄντος) ο κα-βήλον (*gen.* οντος) μέρος, εὐς; συμβολή, ἦς, ἦ || Quel numero di soldati che ogni provincia deve fornire, σύνταξις, εὐς, ἦ; σύνταγμα, ατος, τό.
Contingenza, τυχόν, ὄντος, τό; σύμπτωμα, ατος, τό.
Continuamente, συνεχῶς; ἀδιαλείπτως.
Continuare, ἐμ-μένω (*irr.*) τινί; προσ-μένω τινί; οὐ παύομαι τινος; δια-τέλω (*ful.* ἔσω) col *part.* Continua a scrivere, διατελεῖ γράφω. Continuerà ad essere studioso, ὡν διατελεῖσι || Parlando di cosa incominciata da altri e poi sospesa, ἄνωγ; ἐξ-ανύω || Parlando di muro, argine e simili, παρα-τείνω (*irr.*) || intrans. Durare, δια-μένω; δια-τείνω.
Continuatamente, συνεχῶς; ἀδιαλείπτως.
Continuatore, ἀποτελέτας, ασα, οὐ.

Continuazione, συνέχεια, ας, ἦ; ἐνδελέχεια, ας, ἦ; διαμονή, ἦς, ἦ.
Continuità, συνεχῆς, οὐς, τό.
Continuo, συνεχῆς. ἔς; ἐνδελεχής, ἔς; ἀδιάλειπτος. οὐ. Di continuo, συνεχῶς.
Conto, Calcolo. Ragione, λογισμός, οὐ, ὁ; λόγος, οὐ, ὁ. Prospetto di quanto uno deve dare o avere, ἀπολογισμός, οὐ, ὁ. Fare i conti, λογίζομαι. Mettere in conto, ὑπο-λογίζομαι τί τινί; ἀνα-τίθημι τί τι. Rivedere i conti, λογιστέω. Il conto torna, συμ-βαίνει (*irr.*) ὁ λόγος. Fare il conto senza l'oste, κενῶς λογίζομαι; παρα-λογίζομαι. Far conto di o sopra, per Fare assegnamento, πιστεύω. Render conto, εὐθύνας ο λόγον δίδωμι τινί; di . . . *gen.* || Stima, Reputazione, εὐδοκία, ας, ἦ. Gli scolari tengono poco conto del maestro, οἱ μαθηταὶ ὀλίγον τιμῶσι τὸν διδάσκαλον. Un medico di gran conto, ἀξιόλογος ἰατρός, οὐ, ὁ. — Per nessuno conto, οὐδαμῶς || Per conto mio, τὸ κατ' ἐμέ. Per conto vostro, τὸ κατ' ὑμᾶς. || Pagare a conto, Dare in conto; προ-βάλλω (*irr.*); κατα-βάλλω || Alla fin dei conti, τέλος || Far conto per Immaginarsi, Figurarsi, ἐν-θυμέομαι; per Proporsi, δια-υεούμαι || Metter conto, Meritare il conto, Tornar conto, συμ-φέρει || Sapere il conto suo, σαφῶς εἶμι || Tener di conto di una cosa, ἐπι-μελεομαι τινος.
Conto, *ad.* γνώριμος, ἦ, οὐ; γνωστός, ἦ, ὄν.
Contorcere, συ-στρέφω (*irr.*); κυρτώω.
Contorcimento, συστρόφη, ἦς, ἦ.
Contornare, περι-κοσμέω; περι-καλύπτω; περι-βάλλω (*irr.*) || detto di persone, Mettersi attorno a, Attorniare, κυκλώω; σύν-ειμι || T. di pittura, Fare il contornino, περι-γράφω (*irr.*).
Contorno, περιφέρεια, ας, ἦ; περίβολος, οὐ, ὁ || T. di pittura, περιγραφή, ἦς || Contorni, luoghi circonvicini ad un altro, περίχωρα, οὐ, τὰ; τὰ κύκλω col *gen.*; τὰ περὶ col *l' acc.*
Contorsione, συστρόφη, ἦς, ἦ.
Contorto, συστραμμένος, ἦ, οὐ; σύστροφος, οὐ.
Contrabbandiere, παρεμπορευόμενος, οὐ, ὁ; παρεμπορεύω, οντος, ὁ.
Contrabbando, κλοπαία ἐμπορία, ας, ἦ; ἀπόρρητα, οὐ, τὰ. Esercitare il contrabbando, παρεμπορεύομαι. Di contrabbando, κλοπαῖον; λάθρα.
Contrabbilanciare, ἀντι-σηκῶ τί τινί; ἰσορροπέω τινί.

- Contraccambiare, ἀμείβω; ἀντι-δίδωμι.
 Contraccollo, ἀντικοπή, ἤς, ἤ; ἀντιτυπία, ας, ἤ.
 Contrada, via, λαύρα, ας, ἤ; ἀμιά, ἄς, ἤ || Paese, χώρα, ας, ἤ.
 Contraddistinguere, κατα-σημαίνω.
 Contradire, ἀντι-λέγω (irr.) τινί; ἐναντιολογέω. Contradirsi, ἐναντίος αὐτός ἐμαυτῷ λέγω; ἐμαυτῷ περι-πίπτω (irr.).
 Contradittore-trice, ἀντιλέγων, οὐσα, ον; ἀντιλογικός, ἤ, ὄν.
 Contradittoriamente, ἐναντιῶς.
 Contradittorio, ἐναντίος, α, ον; ἀντικείμενος, η, ον.
 Contradizione, ἀντιλογία, ας, ἤ; ἐναντιολογία, ας, ἤ; ἐναντίως, εως, ἤ. Senza contradizione, ἀναντιλόγως. Essere in contradizione con, ἐναντιόσομαι τινι.
 Contraente, συμβάλλων, οὐσα, ον. Le parti contraenti, οἱ συναλλάττοντες ο συναλλάξαντες, ον.
 Contraffare, imitare, μιμέομαι; ὑπο-κρίνομαι || Falsificare, παρα-ποιέω || Contraffarsi, μετα-μορφοῦμαι.
 Contraffatto, παραπεποιημένος, η, ον; πεπλατμένος, η, ον || Difforme, διάστροφος, ον; στρεβλός, ἤ, ὄν.
 Contraffattore, imitatore, μιμητής, οὔ, ὁ || falsificatore, παραποιῶν, οὐσα, ὄν.
 Contraffazione, παραποιήσις, εως, ἤ || La cosa contraffatta, τὸ παραπεποιημένον, ον.
 Contrafforte, ἀντηρίς, ἶδος, ἤ.
 Contraggenio, ἀντιπάθεια, ας, ἤ. Insegnare a contraggenio, ἀκων, οὐσα, ον διδάσχω (irr.).
 Contrammiraglio, ἀπὸ τοῦ ναυάρχου τρίτος, ον, ὁ.
 Contrappello (τῶν τριῶν) ἀντιστροφή, ἤς, ἤ.
 Contrappesare, ἀντι-ταλαντεύω; ἀντι-σταθεύω.
 Contrappeso, ἀντιῤροπον, ον, τό; ἀντισηκωμά, ατος, τό. Far contrappeso, V. Contrappesare.
 Contrapporre, ἀντι-τίθειμι προ-βάλλω (irr.). Contrapporsi, ἀντιόδομαι.
 Contrapposizione, ἀντιθέσις, εως, ἤ.
 Contrapposto, ἀντιθετος, ον. In forza di sost. ἀντιθέσις, εως, ἤ.
 Contrariamente, ἐναντιῶς; τοῦναντίον.
 Contrariare, ἀντι-λέγω (irr.); ἐναντιόσομαι τινι; ἐμποδίζω.
 Contrarietà, Opposizione, ἐναντιότης, ητος, ἤ; ἀντίστασις, εως, ἤ. Contrarietà d' umori, ἀντιπαθεία, ας, ἤ || Ostacolo, ἐναντιώ-
- μα, ατος, τό; ἐμπόδισμα, ατος, τό || Avversità, συμφορά, ἄς, ἤ; ἀτυχία, ας, ἤ.
 Contrario, Opposto, ἐναντίος, α, ον; ἀντικείμενος, η, ον. Contrario si può esprimere anche con παρά e l'acc., o con parole composte con παρά ο ἀντί. Contrario alle leggi, ὁ ἤ, τὸ παρά τούς νόμους; παράνομος, ον. Politica contraria, ἀντιπολιτεία, ας, ἤ. Al contrario, ἀντ. τοῦναντίον || Avverso, ἐναντίος, α, ον; ἐχθρός, ἄ, ὄν || Nocivo, Dannoso, πολέμιος, α, ον; βλαβερός, ἄ, ὄν.
 Contrarre, συν-τέλλω; συν-άγω (irr.); συν-έλω (irr.). Contrarre amicizia, φιλίαν συν-τίθεμαι τινι; matrimonio, γαμέομαι; debiti, δανείζομαι; un'abitudine, ἐθίζομαι τι; una malattia, νόσον λαμβάνω (irr.), ο νόσον λαμβάνομαι || Nel linguaggio dei grammat., συν-αιρέω (irr.).
 Contrassegnare, σημειόσομαι τι.
 Contrassegno, σημείον, ον, τό || Indizio, τεκμήριον, ον, τό.
 Contrastabile, ἀμφοσβητήσιμος, ον.
 Contrastabilmente, ἀμφοσβητήτως.
 Contrastare, Opporsi, ἐναντιόδομαι; ἀνθίσταμαι || Contendere, Disputare, ἐρίζω τινί; ἀμφοσβητέω τινί περί τινος; ἀγωνίζομαι περί τινος.
 Contrasto, ἔρις, ἔριδος, ἤ; μάχη, ης, ἤ. Mettersi a contrasto con uno, διε-αγωνίζομαι τινι; ἐρίζω.
 Contrattabile, ἄνητός, ἤ, ὄν; ἀγοραπτός, ἤ, ὄν.
 Contrattare, πραγματεύομαι; δια-πράττομαι πρὸς τινα περί τινος; χρηματίζω; συμβόλαιον συμ-βάλλω (irr.).
 Contrattazione, πραγματεία, ας, ἤ; συμβόλαιον, ον, τό.
 Contrattempo, ἀκαιρία, ας, ἤ. Di contrattempo, ἀντ. ἀκαιρίας; παρά καιρόν.
 Contratto, sost. συνάλλαγμα ατος, τό; συμβόλαιον, ον, τό. Contratto scritto, συγγραφή, ἤς, ἤ. Fare un contratto con alcuno, συν-αλλάσσω τινί ο πρὸς τινα.
 Contratto, part. di Contrarre. V.
 Contravveleno, ἀντίδοτον, ον, τό.
 Contravvenire a, παρα-βίνω (irr.). Contravvenire alle leggi, ai trattati, ecc. παρα-νομέω, παρα-σπονδέω, ecc.
 Contravventore, παράνομος, ον.
 Contravvenzione, παρανομία, ας, ἤ.
 Contrazione, συστολή, ἤς, ἤ || Nel senso grammat. συναίρεσις, εως, ἤ.
 Contribuente, συντελής, ἔς; ἀσμοφόρος, ον; συντελεστής, οὔ, ὁ. La classe dei contribuenti, συντελικόν, οὔ, τό.

- Contribuire, Pagar tasse. *συμβάλλομαι (irr.)*; *συνεισ-φέρειω (irr.)* || Portare aiuto, Cooperare, *συν-πράττω (irr.)* ο *συν-βάλλω* ο *συν-τέλειω ful.* έσω εις τι.
- Contributore. V. Contribuzione.
- Contributore. V. Contribuente.
- Contribuzione, *συμβολή*, *ἤσ. ἡ*; *ἔρανος*, ου, *ὁ*; *εισφορά*, *ἄς. ἡ*. Pagare una contribuzione, *χρήματα εις-φέρειω (irr.)*. Esigere una contribuzione. *ἀστυνομολογία*.
- Controstare, *λυπέω*, *λύπην παρ-έχω (irr.)* τινί; *ἀνιάω*.
- Contristato, *λυπηρός*, *ἀ. ὄν*; *ἀνικρός*, *ἀ. ὄν*; *δυσθυμος*, ου.
- Contristatore-trice, *καταλυπῶν*, *οὔτα, οὔν*.
- Contritamente, *συντετριμμένος*.
- Contrito, *συντετριμμένος*, *η, ου*.
- Contrizione, *συντριβή*. *ἤσ. ἡ*; *σύντριμμα*, *ατος, τό*; *μεταμέλεια*, *ος. ἡ*.
- Contro, *κατά col gen.*; *ἐπί* ο *πρός col acc.*; *παρά col acc.* *Quest'ultima s'adopra generalmente parlando di cose*; Contro l'espettazione, *παρ' ἐλπίδα*. Contro la natura, *παρά φύσιν*. Contro la legge, *παρά τὸν νόμον* || Bar contro ad uno, *ἀντι-λέγω (irr.)* || Far contro. *ἀντι-ποιέω* || Star contro, *ἀνθ-ίστημι* || Andar contro alcuno, *ἐπ-έρχομαι (irr.)* τινί || Sostenere il pro e il contro, *ἐπ' ἀμφοτέρα λέγω* || Di contro, *dirimpetto*, *ἀντί*; *ἀντικρύ*.
- Contromarcia, *ἀναστροφή*. *ἤσ. ἡ*.
- Contromina, *ἀντάρξεις*, *εως. ἡ*. Fare una contromina, *ἀντ-ορύσσω (irr.)*.
- Controminare, *ἀντ-ορύσσω (irr.)*.
- Contrordinare. *ἀπ-αγορεύω (irr.)*; *ἀντεπι-τάσσω (irr.)*; *ἀντιπαρ-αγγέλλω*.
- Contrordine, *ἀντιπαρ-αγγελία*, *ας. ἡ*.
- Controsenso, *ἐναντίον*, ου, *τό*. A contro-senso, *ἀνάπαλιν*. Parlare a contro-senso. *παρά τὸν νοῦν λέγω (irr.)*. Spiegare a contro-senso, *παρ-εξημεύω*.
- Controstomaco, *ανν. ἀγδῶς*; *ἀκοντως*, *ἀκου-αίως*.
- Controversia, *ἀμφισβήτησις*, *εως. ἡ*; *ζήτησις*, *εως. ἡ*.
- Contrverso, *ἀμφισβήτητος*, ου; *ἀντιε-κτος*, ου.
- Controvertere, *ἀμφισβητέω*. *ἀντι-λέγω (irr.)*.
- Controvertibile, *ἀμφισβητήσιμος*, ου; *ἀμφι-δοξος*, ου.
- Contubernale, *σύσκηνος*, ου.
- Contumace, *nel senso legale*, *φυγδίκος*, ου; *ἀπειθείς*, *ές* || *Ostinato*, *αὐθάδης*, *ες*.
- Contumacia, *φυγδικία*, *ας. ἡ*; *ἀπειθεία*, *ας. ἡ*. Condannare in contumacia, *ἐρήμην* (*con o senza δικήν*) *κατα-δικάζομαι* τινος || *Ostinazione*, *αὐθάδεια*, *ας. ἡ*.
- Contumelia, *ὑβρις*, *εως. ἡ*; *ὑβρισμα*, *ατος*, *τό*; *λοιδορήμα*, *ατος. τό*.
- Contumeliosamente, *ὑβριστικῶς*.
- Contumelioso, *ὑβριστικός*, *ἡ, ὄν*; *λοιδορῶν*, *οὔσα, οὔν*.
- Conturbare, *ταράσσω*; *ἐκ-ταράσσω*; *ἐκ-πλήσσω (irr.)*.
- Conturbato, *ταραχθεὶς*, *εἶσα, ἐν*.
- Conturbatore, *ταραχτής*, *οὔ, ὁ*; *συνταράτ-των*, *οὔτα, οὔν*.
- Conturbazione, *ταραχή*, *ἤσ. ἡ*.
- Contusione, *θλάσις*, *εως. ἡ*; *θλάσμα*, *ατος, τό*.
- Contuso, *θλαστός*, *ἡ, ὄν*.
- Contutore, *συνεπίτροπος*, ου, *ὁ*.
- Contuttochè, *καίπερ col partic.*; *εἰ καὶ col ind.* *v ott.*
- Contuttociò, *ὁμοίως*; *καὶ μὴν*; *καίτοι*; *μέντοι* *che si pone dopo una parola*.
- Convalescente, *ἀνιτάμενος*, *η, ου*; *ἀναρραϊ-ζόμενος*, *η, ου*.
- Convalescenza, *ἀνάληψις*, *εως. ἡ*; *ἀνάρρωςις*, *εως. ἡ*. Entrare in convalescenza, *ἐκ τῆς νόσου ἀνα-λαμβάνω (irr.)*.
- Convalidare, *κυρῶν*; *ἐπι-κυρῶν*; *κρατύνω*.
- Convalidazione, *κύρωσις*, *εως. ἡ*; *κρατυσμός*, *οὔ, ὁ*.
- Convallè, *ἄγκος*, *εως. τό*; *συνάκεια*, *ας. ἡ*.
- Convegno, *συνόδου τύπος*, ου, *ὁ*; *σύννοδος*, ου, *ἡ*.
- Convenerole, *πρίπων*, ουσα, ου; *προσῆκον*, ουσα, ου. Fare i suoi convenevoli, *θερα-πειῶν τινά*.
- Convenerolezza, *πρίπων, οντος, τό*; *ἐπεικία*, *ας. ἡ*.
- Convenerolemente, *προσῆκόντως*; *ἐπεικῶς* *ἀξίως*.
- Conveneriente, *πρίπων*, ουσα, ου; *προσῆκον* ουσα, ου; *εὐπρεπής*, *ές*; *ἀξίως*, *α, ου*.
- Convenerientemente, *προσῆκόντως*; *εὐπρεπῶς*, *ἀξίως*.
- Convenerienza, *πρίπων, οντος, τό*; *ἐπεικία*, *ας. ἡ*; *ἐπιτηδεύτης, ητος, ἡ* || *conformità*, *ὁμοιότης, ητος, ἡ* || *decoro*, *κόσμιον*, ου, *τό* || *utilità* *συμφέρον, συμφέροντος, τό*.
- Convenire, *Riunirsi in un luogo*, *συν-έρχομαι (irr.)*; *συν-γίγνομαι (irr.)* || *Esser concordi*, *ὁμολογίω*; *συν-ομολογέω* || *Secondo il convenuto*, *ἐξ ὁμολογίας* || *Confessare*, *ἐξ-ομολογέομαι* || *Esser conveniente*, *ἱμπερσ.*, *πρέπει* || *Esser di bisogno necessario*, *χρή; δεῖ* || *Essere acconcio*, *utile*, *ἐπιτηδεύσις*, *α, ου* *εἰμί, συμ-φέρειω (irr.)*

|| *trans. T. leg.* Convenire uno in giudizio, καλέω.
 · Conventicola, εταιρεία, ας, ή.
 Convento, κοινοβιον, ου, τό; μοναστήριον, ου, τό.
 Convenuto, συναλθών, οὔσα, όν || Pattuito, Fissato, σύνθετος, ου; ρητός, ή, όν.
 Convenzionale, συμβατικός, ή, όν; ρητός, ή, όν.
 Convenzione, σύμβαισις, εως, ή; συνθήκη, ης, ή.
 Convergente, συναλθών, οὔσα, όν.
 Convergenza, σύμπτωσις, εως, ή.
 Convergere, συμπίπτω (*irr.*).
 Conversare, όμιλέω; δια-λέγομαι (*irr.*); con . . . τι με ο προς τινα; συγ-ήγνομαι (*irr.*) τι με.
 Conversazione, όμιλία, ας, ή; συνουσία, ας, ή. Far cader la conversazione sopra . . . λόγον ο λόγους έμ-βάλλω (*irr.*) περι τινας. Essere il soggetto di tutte le conversazioni, δια-φρυλέομαι υπό πάντων.
 Conversevole, όμιλητικός, ή, όν.
 Convertervolmente, όμιλητικώς.
 Conversione, movimento circolare στροφή, ης, ή; άναστροφή, ης, ή || *T. milit.* άναστροφή, ης, ή. Far fare una conversione, άναστρέφειν κελεύω || Cambiamento, μεταβολή, ης, ή; μετάστασις, εως, ή; μετάλλαξις, εως, ή; μετάνοια, ας, ή.
 Converso (Per), έναντίον.
 Convertibile, εύτρεπτος, ου; διαστρεπτικός, ή, όν; άλλωιώς, ή, όν.
 Convertibilità, άλλωιότης, ου, τό.
 Convertire, μεταβάλλω (*irr.*) εις τι; μεταμορφώω. Convertire in pietra, άπο-λιθώω; in acqua; έξ-υδατώω || Rimuovere dal proposito, μετα-πείθω (*irr.*) || Ritrarre da una falsa religione, επι-στρέφω προς Θεόν.
 Convertito, mutato, μεταβλητός, ή, όν || Convertito alla vera religione, προσήλυτος, ου, ό, ή; νεόπιστος, ου, ό, ή.
 Convessità, κυρτότης, ητος, ή.
 Convesso, κυρτός, ή, όν; κυρτός, ή, όν.
 Convincente, έλεγχτικός, ή, όν; πειθικός, ή, όν.
 Convincentemente, βεβαίως.
 Convincere, έλέγχο (*irr.*); έξ-ελέγχο; di . . . περι τινας; πείθω (*irr.*) τινά τι.
 Convincimento, V. Convizione.
 Convinto, έλεληγμένος, η, ου; πεπεισμένος, η, ου. Detto di un reo, άλοός, οὔσα, όν. Esser convinto, πιστεύω; πείθομαι. Io son convinto che . . . πέποιθα ο εὔ σῖδα ότι . . .
 Convizione, πίστις, εως, ή. Questa è la

mia convizione, οὔτως έγωγε γινώσκω (*irr.*).
 Convitare, επί ο προς δειπνον καλέω; δειπνίζω τινά.
 Convitato, σύνδειπνος, ου, ό, ή.
 Convitto, συμπόσιον, ου, τό; εύωχία, ας, ή.
 Convitto, συμβίωσις, εως, ή; συνουσία, ας, ή; συσκήνιά, ας, ή.
 Convittore, σύμβιος, ου; συμβιώτης, ου, ό.
 Convivale, συμποσιακός, ή, όν; δειπνητικός, ή, όν.
 Convivenza, συμβίωσις, εως, ή.
 Convivere, συμ-βίωω.
 Convocamento, V. Convocazione.
 Convocare, συγ-καλέω (*irr.*); συν-άγω (*irr.*).
 Convocazione, παράκλησις, εως, ή; συναγωγή, ης, ή; συλλογή, ης, ή.
 Convoglio, πομπή, ης, ή; ακολουθία, ας, ή. Convoglio funebre, κηδος, εως, τό.
 Convulsamente, σπασμώδεις.
 Convulsione, σπασμώδης, ου, τό.
 Convulsione, σπασμα, ατος, τό; σπασμός, ου, ό.
 Convulso, σπασίεις, είσα, έν; σπασμώδης, ες; σπασματώδης, ες.
 Coonestare, παρα-καλύπτω.
 Cooperare, συν-εργέω; συν-εργάζομαι; συμ-πουέω.
 Cooperativo, συνεργητικός, ή, όν.
 Cooperatore-trice, συνεργός, όν; συνεργάτης, ου, ό; συνεργάτις, ειδος, ή.
 Cooperazione, συνέργεια, ας, ή; σύμπραξις, εως, ή.
 Coordinamento, σύνταξις, εως, ή.
 Coordinare, συν-τάσσω (*irr.*); συν-αρμόζω (*irr.*).
 Coordinato, συντεταγμένος, η, ου.
 Coordinatore-trice, συντάσσων, οὔσα, ου.
 Coordinazione, σύνταξις, εως, ή; σύνταγμα, ατος, τό.
 Coorte, σπειρα, ας, ή; τάξις, εως, ή.
 Coperchietto, παμάτιον, ου, τό.
 Coperchio, πάμα, ατος, τό. Il soperchio rompe il coperchio, μήδεν άγαν. Privo di coperchio, άπόμακτος, ου.
 Coperta, κάλυμμα, ατος, τό; στέγισμα, ατος, τό. Coperta da letto, στρώμα, ατος, τό; στρωμνή, ης, ή. Coperta da cavallo, επί-στρωμα, ατος, τό || *fig.* Pretesto, πρόσφασις, εως, ή. Sotto coperta, προφάσει || *T. mar.* Coperta della nave, σανίδαμα, ατος, τό.
 Copertamente, κρύφα; λάθρα.
 Copertina, καλυμμάτιον, ου, τό || Pretesto, πρόσφασις, εως, ή.
 Coperto, sost. Luogo coperto, στέγος, εως,

τό; σκέπη, ης. ή. Mettersi al coperto, τίθεμαι ἐν σκέπη ο ἐν ἀσφαλει. Al coperto delle spese, ἔξω δαπανῶν.

Coperto, part. e ad. κεκαλυμμένος, η, ου; κολυπτός; ή, ου; σκεπαστός, ή, ου || Che ha una copertura, un tetto, στεγνός, ή, ου || *Parlando del tempo, del cielo, συννεφής, ἐς; νεφώδης, ἐς* || Coperto di sangue, αἵματι ῥέομενος || *detto di uomo, Simulato, κρυψίνος-ους, ό, ή.*

Copertoio, στρώμα, ατος, τό.

Copertura, όροφος, ου, ό; όροφή, ης, ή.

Copia, abbondanza, άφθονία, ας, ή; εύπορία, ας, ή; περιουσία, ας, ή. In copia, άφθόνως, περισσώς. Copia di dire, εύπεια, ας, ή. Far copia di una cosa, Concederla, δίδωμι; *πρ-έχω (irr.)* || **Trascrizione di una scrittura, αντίγραφον, ου, τό; άπόγραφον, ου, τό; αντίγραφή, ης, ή.** Prender copia άπο-γράφω; μετα-γράφω || **Riproduzione d'uo quadro, d'una statua, άπεικόνισμα, ατος, τό; άπομίμημα, ατος, τό; άνατύπωμα, ατος, τό; αντίτυπος, ου, ό; άντίτυπον, ου, τό.** Far la copia di un quadro, ecc., άπ-εικονίζω; έκ-τυπώ.

Copiare, una scrittura, άπο-γράφω; έκ-γράφω; una pittura, άπ-εικίζω; άπ-εικονίζω; una scultura, άπο-πλάσσω; έκ-τυπώ.

Copiatore, γραφεύς, έως, ό.

Copiosamente, άφθόνως; περισσώς; άθην.

Copioso, άφθονος. ου; περισσός, ή, ου.

Copista, μεταγραφεύς, έως, ό.

Coppa, κρατήρ, ηρος, ό; έκπωμα, ατος, τό || La parte di dietro del capo, όπισθοκέφαλον, ου, τό.

Coppella, χώνη, ης, ή. Oro di coppella, χωνευτόν ο όβρυζον χρυσίου, ου, τό.

Coppetta, σικύα, ας, ή.

Coppia, ζεύγος, εως, τό; συζυγία, ας, ή. A coppia, In coppia, κατά δύο.

Coppiere, οινόχοος, ου, ό.

Coppo, ύδρια, ας, ή; κάλπις, ιδός, ή; κέραμος, ου, ό.

Coprimento, κάλυψις, εως, ή.

Coprire, Stendere una cosa sopra un'altra per occultarla. καλύπτω; σκεπάζω || **In-gombrare. Empire, στρώννυμι di . . . dat, έμ-πίλημι (irr.); di . . . gen. Fig. Coprire alcuno d'ingiurie, καθ-υβριζω τινά** || **Nascondere, κρύπτω** || **Mettere addosso vesti, περι-πέλλω (irr.); άμφι-έννυμι (irr.); περι-βάλλω (irr.)** || **T. milit. Mettere al riparo, Proteggere, προ-ίστα-μαί τινος** || **Riferito a voce, suono, Superarli sicchè non si sentano, κατα-κρα-**

τίω τινός; κατα-κράζω τινά || **Coprire un edificio, έρέρω; όροφώ** || **Coprire un debito, άπο-δίδωμι τά χρέα** || **Coprir le spese, τήν δαπάνην εκ-τίνω (irr.).**

Copritura, κάλυμμα, ατος, τό.

Copula, σύζευξις, εως, ή; μίξις, εως, ή.

Copulativo, συναπτικός, ή, ου; άδραιοτικός, ή, ου.

Coraggio, θάρσος, εως, τό; θυμός, ου, ό; άνδρεία, ας; ή; τόλμα, ης, ή. Con coraggio, άνδρείως; θαρσαλέως. Atti di coraggio, άνδραγαθήματα, ων, τά. Priyo di coraggio, άνακρότος, ου; άτολμός, ου || **Coraggio! a modo d'esortaz. Θάρσει! θαρσεύετε!** || **Coraggio civile, πολιτική άρετή, ης, ή** || **Aver coraggio, θαρσέω. Perdere il coraggio, άθυμείω. Rifarsi coraggio, άνα-θαρσέω. Far coraggio ad uno, θαρσύνω τινά.**

Coraggiosamente, άνδρείως; θαρσαλέως.

Coraggioso, άνδρείος, α, ου; εύθυμος, ου; θαρσαλέος, α, ου.

Corale, χορικός, ή, ου. Canto corale, χορωδία, ας, ή

Corallo, κοράλλιον, ου, τό.

Corampopolo, περιφανώς.

Coratella, σπλάχνον, ου, τό.

Corazza, θώραξ, ακος, ό. Indossar la corazza, θαρακίζομαι.

Corazzare, θαρακίζω; κατα-φράσσω.

Corazzaio, θαρακοποιός, ου, ό.

Corazziere, θαρακίτης, ου, ό; θαρακοφόρος, ου, ό.

Corba, κόρινος, ου, ό.

Corbellare, χλευάζω; έπι-σκώπτω.

Corbellatore, χλευαστής, ου, ό; σκώπτης, ου, ό.

Corbellatura, χλευασμός, ου, ό; έπίσκωψις, εως, ή.

Corbelleria, ληρος, ου, ό; φλυκρία, ας, ή ||

Errore, Sproposito, άμάρτημα, ατος, τό; άλόγημα, ατος, τό; σφάλμα, ατος, τό.

Corbello, έλένη, ης, ή; κάλαθος, ου, ό.

Corbelletto, καλάθειον, ου, τό.

Corbezzola, κόμαρον, ου, τό.

Corbezzolo, κόμαρος, ου, ή. Di corbezzolo, κομάρεινος, η, ου.

Corda di canapa, σπάρτη, ης, ή; σπάρτον, ου, τό; σχοίνος, ου, ό; σειρά, ας, ή. Ballar sulla corda, σχοινοβατέω. Ballerino di corda, σχοινοβάτης, ου, ό || **Corda di minugia, νεύρον, ου, τό; χορδή, ης, ή. Strumento a corde, ψαλτήριον, ου, τό. Suonatore di strumenti a corde, ψάλτης, ου, ό** || **Corda per impiccare, βρόχος, ου, ό.**

Dar la corda, Mettere alla corda uno,

- βασιανίζω || **Corda dell' arco**, νευρά, ᾄς, ἡ || **Le corde d'un panno logoro**, στήμωνες, ων, οἱ; κρόκαι, ὤν, αἱ.
- Cordaio**, σχοινοπλάκος, ου, ὁ; σχοινοπώλης, ου, ὁ.
- Cordame**, κάλωσ, ω, ὁ. **Il cordame d'una nave**, τὰ τῆς νεῆς ὄπλα.
- Cordellina**, V. **Cordicella**.
- Cordiale**, *sost.* ῥωστικόν, οὔ, τό.
- Cordiale**, *ad.* **Atto a ristorar le forze**, εὐκάρδιος, ου; ἀναληπτικός, ἡ, ὅν; ῥωστικός, ἡ, ὅν || **Veniente dal cuore**, Sincero, ἀπλαστος, ου; ἀνυπόκριτος, ου. — **Amico cordiale**, φίλτατος, η, ου. **Nemico cordiale**, ἐχθιστος, η, ου.
- Cordialità**, φιλορροσύνη, ης, ἡ.
- Cordialmente**, φιλορροῦναι; ἐκ ψυχῆς.
- Cordicella**, σχοινίου, ου, τό; σπαρτίου, ου, τό.
- Cordicina**, V. **Cordicella**.
- Cordiglio**, ζωστήρ, ἦρος, ὁ.
- Cordoglio**, πένθος, εὐς, τό; λύπη, ης, ἡ.
- Cordoncino**, ταινίδιον, ου, τό.
- Cordone**, σχοίνος, ου, ὁ; ταινία, ας, ἡ; ζωστήρ, ἦρος, ὁ || **Cordone militare**, στοίχος, ου, ὁ. **Tirare un cordone militare**, παραφυλάσσει χώραν τινα
- Coriambico**, χοριαμβικός, ἡ, ὅν.
- Coriambo**, χορίαμβος, ου, ὁ.
- Coriandolo**, χορίαννον, ου, τό.
- Coricamento**, κατὰκλισις, εὐς, ἡ.
- Coricare**, *trans.* κατακλίνω || *rifless.* **Coricarsi**, κατακλίνομαι; κατὰζομαι. **Detto del sole**, καταδύομαι.
- Corifeo**, χορυφαῖος, ου, ὁ; ἡγεμῶν, ὄνος, ὁ.
- Corimbo**, κόρυμβος, ου, ὁ (*plur.* τὰ κόρυμβα, ὤν).
- Corista**, χορευτής, οὔ, ὁ; χορεύτρια, ας, ἡ.
- Corizza**, κόρυζα, ης, ἡ.
- Cornacchia**, κορώνη, ης, ἡ.
- Cornamusa**, ἀσκήσ, οὔ, ὁ. **Suonatore di cornamusa**, ἀσκηλῆς, ου, ὁ.
- Cornata**, κεράτων πληγή, ης, ἡ. **Dar cornate**, κεράτιζω.
- Cornea dell'occhio**, κερατοειδῆς ὕμη, ἑνός, ὁ.
- Corneo**, κεράτινος, η, ου; κεράτωδης, ες.
- Cornetta**, κεράτιον, ου, τό; βυκάνη, ης, ἡ.
- Cornice**, *di un quadro*, περιέχων, οντος, τό; περιβολή, ης, ἡ || *T. archit.* θρυκός, οὔ, ὁ.
- Cornicione**, κυμάτιον, ου, τό.
- Corniola**, **pietra dura**, σάρδιον, ου, τό.
- Corniola**, **frutto del corniolo**, κράνειον, ου, τό.
- Corniolo**, κράνεια, ας, ἡ.
- Corno**, κέρας, ατος (*sontr.* ως), τό. **Di corno**, κεράτινος, η, ου. **Privo di corna**, ἀκέρατος, ου, ὁ ἀκέρατος, ων. **Avere un corno solo**, μονόκερωσ, ὤν; **due corna**, δίκερωσ, ὤν. **Aver le corna**, κερατοφορέω. **Metter le corna**, κετατοφύω. — **Dir corno d'alcuno**, κακηγορέω τινα. **Avere uno sulle corna**, στυγῆν τινα. **Non stiuare un corno**, περι οὐθενὺς ποιῶμαι; ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι. **Alzare Rizzar le corna**, ἀνα-φυσάομαι || **Corno dell'abbondanza**, τὸ Ἄμαλθιεύς κέρας || **Corno**, **strumento**, κέρας, ατος, τό; βυκάνη, ης, ἡ. **Dar segnali col corno**, τὴν κέρατι σημαίνω.
- Cornucopia**, τὸ Ἄμαλθιεύς κέρας, ατος.
- Cornuto**, κεραιφόρος, ου; κεράεις, εσσα, εν.
- Coro**, χορός, οὔ, ὁ. **Cantare a coro**, ο in coro, χορωδῶν. **Maestro del coro**, χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ || **Parte di una chiesa**, βῆμα, ατος, τό.
- Corografia**, χωρογραφία, ας, ἡ.
- Corografico**, χωρογραφικός, ἡ, ὅν.
- Corografo**, χωρογράφος, ου, ὁ.
- Coroide**, χοροειδῆς χίτων, σνος, ὁ.
- Corolla**, κάλυξ, υκος, ἡ.
- Corollario**, πρόσθεσις, εὐς, ἡ; πόρισμα, ατος, τό **Tirare un corollario**, πορίζω.
- Corona**, στέφανος, ου, ὁ; στέμμα, ατος, τό || **Corona reale**, διάδημα, ατος, τό. **Fig. detto per la Dignità reale**, βασιλεία, ας, ἡ. **E per il Re**, βασιλεύς, εὐς, ὁ. **Erede della corona**, ὁ τῆς βασιλείας διάδοχος || **Corona d'un edificio**, κορωνίς, ἰδος, ἡ. **Fig. Il compimento di un'impresa**, τελείωσις, εὐς, ἡ; τέλος, εὐς, τό || **Tutto ciò che circonda una città**, ecc. στεφάνη, ης, ἡ; στεφάνωμα, ατος, τό. **Corona di torri di ville**, στεφάνωμα πύργων, ἐπαύλειον. || **Numero di persone circostanti ad alcuno o a qualche cosa**, κύκλος, ου, ὁ. **Gli scolari fanno corona al maestro**, τὸν διδάσκαλον κυκλοῦσιν οἱ μαθηταί.
- Coronamento**, στεφάνωσις, εὐς, ἡ || **Compimento**, τελείωσις, εὐς, ἡ.
- Coronare**, στεφάνωσι; στεφάνη ἀνα-θεῖω (*irr.*) || **Cingere**, περι-τίτρω; κυκλώω || **È incompiare**, τιμαῖς ἀμείβομαι τινα. — **Il fine corona l'opera**, πρὸς τὰ συμβαῦτα κρίνεται τὰ πράγματα.
- Coronato**, *part. e ad.* ἐστεφανωμένος, η, ου; στεφανωθεῖς, εσσα, ἐν; στεφανοῦχος, ου. **Le teste coronate**, οἱ βασιλεῖς || **Non coronato**, ἀστεπτος, ου.
- Coronazione**, στεφάνωσις, εὐς, ἡ.
- Coroncina**, στεφάνιον, ου, τό.
- Coronide**, κορωνίς, ἰδος, ἡ.
- Corpacciata**, ἀσφαγία, ας, ἡ.

Corpaccio, πελώριον σώμα, ατος, τό.
 Corpacciuto, γάστρων, ατος, ό; πολύσκαρος, ου.
 Corpetto, προστριπίδιον, ου, τό.
 Corpiccino, σωματίου, ου, τό.
 Corpiccio, σωματίου. ου. τό || detto per Ventre, γαστριδίου, ου, τό.
 Corpo, σώμα, ατος, τό || **A** corpo perduto, **A** corpo morto, ριψοκινδύνως; άρπειδώς; άνεπίστως || Combattere a corpo a corpo, μόνος προς μόνον μάχομαι (irr.) || **A** male in corpo, άκούτι; άκόντως || — Ventre, Pancia, γαστήρ, έρος ε γαστρός, ό || Andar di corpo, χέζω (irr.) || Cadavere, νεκρός; ου; πτώμα, ατος, τό || Corpo di Cristo, Εύχαριστία, ας, ή || La parte più larga e rigonfia d' un vaso e simili, γάστρη, ης, ή; λαγών, όνος, ή || La massa di molte cose riunite e considerate come una, **Corpo di case, di città, di beni, di dottrine, di leggi ecc.** σύστημα, ατος, τό || Corpo di fabbrica, οίκημα, ατος, τό || detto di Lettera, Scrittura, nel senso di Parte principale, κεφάλαιον, ου, τό || Grossezza; Densità; Forza; στεφνότης, ητος, ή; πυκνότης, ητος, ή; δύναμις, εως, ή || Tutti i componenti una società, un collegio e simili; Κορποραzione, φυλή, ης, ή; σώμα, ατος, τό; έλον ο σύνολον, ου, τό. **Onde**, In corpo. σύμπαντες, αν; άφροί, αν; άθρόως || Corpo di guardia, φυλακή, ης, ή || Corpo d' armata, τάγμα, ατος, τό; σύνταγμα, ατος, τό || Spirito di corpo, φιλαλληλία, ας, ή.
 Corporale, σωματικός, ή, όν.
 Corporalmente, σωματικώς.
 Corporatura, τό του σώματος σχήμα, ατος; έξίς, εως, ή.
 Κορποραzione, κοινωνία, ας, ή; εταιρεία, ας, ή; φρατρία, ας, ή.
 Corporeo, σωματικός, ή, όν; σωματώδης, ες.
 Corpulento, ευσώματος, ου; μεγαλόσωμος, ου.
 Corpulenza, ευσωματία, ας, ή.
 Corpuscolo, μικρόν σωματίου, ου, τό.
 Corpuscolo, σωματίου, ου, τό; άτομος, ου, ή
 Corpusdomini, Εύχαριστία, ας, ή.
 Corre, V. Cogliere.
 Corredare, κατασκευάζω; έξ-αρτύω; κοσμέω; di ... dat.
 Corredo, σκευή, ης, ή; σκευος, εος, τό.
 Correggere, togliere i difetti, δι-ορθώω; επανορθώω, con relazione a cose morali, σωφρονίζω || Ammonire, νουθετώ; κολάζω || Temperare il soverchio vigore di una materia con altre, πεπαίνω; μαλάσσω;

πράνω. — Correggersi, βελτίων γίνομαι (irr.); e il passivo dei verbi prec.
 Correggia, striscia di cuoio, ιμάς, άντος, ό || Suono del vento che si manda fuori dalle parti di sotto, ποροή, ης, ή.
 Correggiato, βάβδος, ου, ό.
 Correggitore, επανορθώτης, ου, ό.
 Correlativo, ανταποδοτικός, ή, όν; αντίστροφος, ου; άμοιβαίος, α, ου.
 Correlazione, ανταπόδοσις, εως, ή; άμοιβή, ης, ή. In correlazione di, κατά ο προς coll' acc.
 Corrente, sost. m. Travicello, δοκός, ου, ό.
 Corrente, sost. f. ρόος-οϋς, οου-ου, ό; ρεύμα, ατος, τό. Contro la corrente, ανά τον ρουόν. **A** seconda della corrente, Con la corrente, κατά τον ρουόν || fig. Opinione, Usanza comune, συνηθίς, εος, τό; onde Seguitar la corrente, τά των άλλων φρονέω.
 Corrente, ad. τρέχων, ουσα, ου; δρομαίος, α, ου || Pronto, Spedito, ταχύς, ετα, ύ || Presente, Usato, Comune, παρών, ούσα, όν; ό, ή, τό νυν; κοινός, ή, όν; νομιζόμενος, η, ου. L'anno corrente, τό νυν έτος. Moneta corrente, νόμιμον νόμισμα, ατος, τό. — **A** penna corrente, καλάμω έξυγράφων.
 Corrente, avv. V. Correntemente.
 Correntemente, ελαφρώς; προχειρώς; ραδίως.
 Correntezza, ελαφρότης, ητος, ή.
 Correo, συνζήτιος, ου.
 Correre, τρέχω (irr.); θίω (irr.) || Correr dietro a uno, διώκω, fut. ώξομαι || Correr in aiuto, βοηθίω || Correr alle armi, εις όπλα χωρέω || Correr agli occhi, Offrirsi subitamente alla vista, άπ-αυτάω || Detto di cose liquide, Scorrere, ρέω (irr.) || Del tempo, Trapassare, δι-έρχομαι (irr.); παρ-έρχομαι. Sono corsi sedici giorni dall'esame di mio figlio, ημέραι εισί τῷ νιῷ μου δοκιμαζόμενον έκκαίδεκα || di voci, notizie, Diffondersi, Circolare, δια-τρέχω; δια-φρυλέομαι. Far correre voce, λόγον δια-πείρω || di moneta, χωρεϊ; νόμιμον έστι || di monte, strada, πυρο, ecc. τεινω (irr.) || Ci corre fra. . . Ci è differenza, δια-φέρει || Correr un paese, Devastarlo, κατα-τρέχω χωράν τινα; εκ-πορθείω || Correr il palio, επί τον βραβεϊον τρέχω || Correr pericolo, κινδυνεύω.
 Correspettivamente, προς ο κατά coll' acc.
 Correspettività, άμοιβή, ης, ή; έναλλαγή, ης, ή.
 Correspettivo, προσήκων, ουσα, ου; άμοιβαίος, α, ου.

Correttamente, ὀρθῶς; ἀκριβῶς.
 Correttezza, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
 Correttivo, διορθωτικός, ἡ, ὄν. *In forza di sost.* ἐπιδιορθωτικόν, οὔ, ὁ.
 Correttore, διορθωτής, οὔ, ὁ.
 Correzione, διόρθωσις, εως, ἡ; ἐπανόρθωσις, εως, ἡ || **Gastigo**, ἐπιτίμησις, εως, ἡ; κόλασις, εως, ἡ.
 Corridoio, Corridore, πασάς, ἄσος, ἡ.
 Corridore, atto al corso, ὄρομαιός, α, ον. *In forza di sost.* ὄρομεύς, εως, ὁ.
 Corriere, ὄρομακῆρυξ, υκος, ὁ; γρηκματοφόρος, ου, ὁ || **Messaggiere**, ἀγγελός, ου, ὁ.
 Corrispondente, *ad.* κατάλληλος, ου; ἀνάλογος, ου.
 Corrispondente, *sost.* ὁ, ἡ δι' ἐπιστολῶν ὁμιλῶν, οὔτα, *gen.* οὔντος, οὔσης; ὁ, ἡ συμπραγματευόμενος, η.
 Corrispondenza, καταλληλότης, ητος, ἡ; ἀναλογία, ας, ἡ || **Commercio di lettere**, ἡ δι' ἐπιστολῶν ὁμιλία, ας.
 Corrispondere, aver proporzione, convenienza, ὀρμόξω τινί ο πρός τι || *detto di luoghi*, Riuscire, Mettere, δι-ήκω (*irr.*) εἰς *coll' acc.*; διαδοῦ ἔχειν (*irr.*) πρός ἄλληλα || **Compensare**, ἀνταπο-δίδομι || **Tener commercio di lettere**, δι' ἐπιστολῶν ὁμιλέω.
 Corrivo, εὐπειθής, ἐς; εὐπειστος, ου.
 Corroboramento, ῥώσις, εως, ἡ.
 Corroborante, ῥωστικός, ἡ, ὄν; ἀναληπτικός, ἡ, ὄν.
 Corroborare, ῥώννυμι (*irr.*); ἐπι-ῥώννυμι; ἰσχυρῶν; κρατύνω.
 Corroborativo, V. Corroborante.
 Corroborazione, ἐπιῥώσις, εως, ἡ; κρατυσμός, οὔ, ὁ.
 Corrodere, ἀνα-βιβρώσκω (*irr.*); δια-τρώνω (*irr.*).
 Corrodimento, ἀνάβρωσις, εως, ἡ.
 Corrompere, δια-φθείρω (*irr.*); λυμάνομαι. Corrompere con danaro, καταδωροδοκέω; γρήμασι πείθω (*irr.*) || Putrefare, σήπω; κατα-σήπω.
 Corrompimento, διαφθορά, ἄς, ἡ; λύμη, ης; ἡ.
 Corrosione, V. Corrodimento.
 Corrosivo, ἀναβρωτικός, ἡ, ὄν; διαβρωτικός, ἡ, ὄν.
 Corroso, ἀναβρωθείς. εἶτα, ἐν.
 Corrottamente, διεφθαρμένως.
 Corrotto, *sost.* πένθος, εος, τό.
 Corrotto, *part. e ad.* διεφθαρμένος, η, ον || Putrefatto, σηπτός, ἡ, ὄν.
 Corrucciamento, V. Corruccio.

Corrucciarsi, ἐκ-θυμόμαι; ὀργίζομαι; δυσχεραίνω.
 Corrucciamente, ὀργίλως; ὀργῆ.
 Corruccio, θυμός, οὔ, ὁ; ὀργή, ης, ἡ.
 Corrugare, ῥυτιθῶν; ἀνα-σπάω.
 Corrutella, διαφθορά, ἄς, ἡ.
 Corrutibile, φθαρτός, ἡ, ὄν; φθοριμαῖός, κ, ον; per danaro, δωροδόκος, ου.
 Corrutibilità, φθαρτόν, οὔ, τό.
 Corrutivo, φθαρτικός, ἡ, ὄν.
 Corrutore, διαφθορεύς, εως, ὁ; λυμῶν, ὠσος, ὁ.
 Corrutrice, διαφθεύουσα ο λυμαιομένη, ης, ἡ.
 Corruzione, φθορά, ἄς, ἡ; διαφθορά, ἄς, ἡ || **Subornazione per via di doni**, δεκασμός, οὔ, ὁ.
 Corsa, ὄρόμος, ου, ὁ. Fare una corsa, ὄρον τρέχω (*irr.*). Corsa di cavalli, ἵπποδρομία, ας, ἡ. A corsa, di corsa, ὄρομαι; ὄρομαίως || **Dare una corsa a un libro**, a uno scritto, ἀνα-γιγνώσκω (*irr.*) ἀμελῶς καὶ προπειθῶς.
 Corsale, V. Corsaro.
 Corsaletto, θώραξ, ακός, ὁ.
 Corsaro, πειρατής, οὔ, ὁ.
 Corseggiare, πειρατεύω.
 Corsia, πάροδος, ου, ἡ.
 Corsiere, γυναιὸς ἵππος, ου, ὁ.
 Corsivo, ῥυτός, ἡ, ὄν.
 Corso, il correre, ὄρόμος, ου, ὁ || **Luogo dove si corre il palio**, ἵππόδρομος, ου, ὁ || **Luogo di passeggiata**, ὄρόμος; περίπατος, ου, ὁ || **Corso dei fiumi**, ῥόος-ους, ὄου-οὔ, ὁ; ῥεῦμα, ατος, τό || **Corso delle navi**, πλόος-οὔς, ὄου-οὔ, ὁ. **Viaggi di lungo corso**, μακροπορίαί, ων, αί. **Nave armata in corso**, ληστρικὴ ναῦς, νεώς, ἡ. **Andare in corso**, πειρατεῖαν πράσσω (*irr.*) || **Corso dei corpi celesti**, περιφορά, ἄς, ἡ; περιτροπή, ης, ἡ || *detto delle Monete*, τιμῆ, ης, ἡ. **Moneta che ha corso**, νόμισμα ο ἀγώγιμου νόμισμα, ατος, τό. **Metter fuori di corso**, ἀκυρῶ || **Spazio di tempo**, περίοδος, ου, ὁ. **Nel corso d'un mese**, ἐν τῇ μηνὸς περιόδῳ || **Il naturale procedere d'una cosa**, ἡ τοῦ πράγματος διεξαγωγή, ης || **Corso di lezioni**, παιδεία, ας, ἡ. **Tutto il corso degli studi**, ἡ ἐγκύκλιος παιδεία.
 Corsoio, ὀλιστηρός, ἄ, ὄν. **Nodo corsoio**, βρόχος, οὔ, ὁ.
 Corte, recinto scoperto nel mezzo delle case, αὐλή, ης, ἡ; μεσαύλιον, ου, τό || **Palazzo dei monarchi**, αὐλή, ης, ἡ; βασιλεία, ων, τῶ. **Di corte**, appartenente alla corte,

αὐλικός. ἡ, ὄν **Andare a corte**, φοιτᾶν εἰς βασιλείας. **Far la corte**, θεραπεύω. **Tener corte bandita**, εὐαχέω || **Corte di giustizia**, ἀρχεῖον, ου, τό; δικαστήριον. ου, τό.

Corteccia, degli alberi, φλοιός, οὔ, ὅ; del pane, ἐπίτομος, ου, ὅ || *fig.* L'apparenza delle cose, πρόσχημα, ατος, τό; προσποιήσις, εως, ἡ.

Corteggiamento, ἀκολουθία, ας, ἡ; θεραπεία. ας, ἡ.

Corteggiare, θεραπεύω.

Corteggiatore-trice. **Θεραπεύων** (*gen. ουτος*), ουσα (*gen. ης*), ὅ, ἡ.

Corteggio, παρακολουθία, ας, ἡ; παρακομπή. ης, ἡ; οἱ περὶ τὸν *coll' acc. della persona cui si fa corteggio*.

Corteo, πομπή, ης, ἡ.

Cortese, ἀστεῖος, α, ου; κομψός, ἡ, ὄν || liberale. ἐλευθερίος, ου.

Cortesemente, ἐλευθερίως; ἀστεῖως.

Cortesia, ἀστεϊότης, ητος, ἡ; φιλοφροσύνη, ης ἡ || **Favore**, χάρις, ιτος, ἡ || **In cortesia**, **Per cortesia**, *modo avv.*, εἴ σοι φίλον; δέομαι || **Non si lasciar vincere di cortesia**, ἴσον ἴσῳ ἐπι-φέρω (*irr.*).

Cortezza, βραχύτης, ητος, ἡ.

Cortice la e **Corticina**. αὐλίδιον, ου, τό.

Cortigiana, di corte, αὐλική, ης, ἡ || donna di mal affare, ἐταῖρα, ας, ἡ; πορνή, ης, ἡ.

Cortigianeria, θεραπεία, ας, ἡ; κολακεία, ας, ἡ.

Cortigianescamente, αὐλικῶς.

Cortigianesco, αὐλικός, ἡ, ὄν. *In mal senso*, κολακευτικός, ἡ, ὄν.

Cortigiano, sost.; αὐλικός. οὔ, ὅ; θεραπευτής. οὔ, ὅ || **Adulatore**, κόλαξ, ακός, ὅ.

Cortile. αὐλή, ης, ἡ.

Cortiletto, αὐλίδιον, ου, τό.

Cortina, παραπίετασμα, ατος, τό; καταπέτασμα, ατος, τό; παρακάλυμμα. ατος, τό; αὐλικία. ας, ἡ || **T. arch.** lo spazio d'una fortezza tra baluardo e baluardo, μεσοπύργιον, ου, τό.

Cortinaggio, κωνοπέδιον, ου, τό.

Corto, *ad.* βραχύς εἶα, ὅ || **Di poca durata**, ὀλιγοχρόνος, ου || **Scarno al bisogno**, ἐνδεής, ἐς. **Esser corto a danari**, ἀπορίας χρημάτων || **Di corto ingegno**, βραδύνοσους, οον-οον || **Vista corta**, ἀμβλυωπία, ας, ἡ; μυωπία, ας, ἡ || **Per farla corta**, ὡς συνελόντι εἰπεῖν || **Alle corte**, ὅλος ὅς.

Corto, *avv.* βραχέως || **Tagliar corto**, βραχυτομέω || **Di corto**, νεωστί; ἄρτε.

Corvatta, V. Cravatta.

Corvettare, σικριτάω.

Corvo. κόραξ, ακός, ὅ. **Di corvo**, κοράκιος, η, ου. **Nero come un corvo**, κοραξός, ἡ, ὄν.

Cosa, πρᾶγμα, ατος, τό; χρέμα, ατος, τό; κτήμα, ατος, τό. **Generalmente perὸ questa parola s'esprime in greco col genere neutro**. Questa cosa, τοῦτο. La stessa cosa, ταῦτό. Tutte le cose, τὰ πάντα. Una cosa bella, καλόν τι. Una cosa brutta, αἰσχρόν τι. Una cosa trovata, εὕρημα, ατος, τό. Una cosa usita, ἀκουσμα, ατος, τό. Una cosa meravigliosa, θαῦμα, ατος, τό. **Le cose dello Stato**, τὰ πολιτικά. **Le cose della guerra**, τὰ πολεμικά. Questa è cosa mia, spetta a me, ἐμὸν ἔργον τοῦτο. Questa cosa non spetta a me, τούτο οὐκ ἐν ἐμοί. È cosa difficile dire, χαλεπὸν ἐστὶ λέγειν. ἔ.

Cosaccia, κακὸν πρᾶγμα, ατος, τό.

Coscia, μηρός, οὔ, ὅ; σκέλος, εος, τό.

Coscienza. συνειδήσις, ὄτος, τό; συνείδησις, εως, ἡ. **Ho coscienza d'aver bene operato**, σύννοια καλῶς εἰργασμένος. **Buona coscienza**, εὐσυνείδησις, ας, ἡ. **Aver qualcosa sulla coscienza**, ἐμαυτοῦ κακὸν τι σύννοια. **Operare contro coscienza**, πράττειν παρ' ἃ καλῶς ἔχειν σύννοια. **In coscienza**, **In buona coscienza**, sinceramente, γνώμη τῇ δικαιοτατῇ ἀληθῶς.

Coscienziosamente, ἐπίως; δικαίως; εὐλαβῶς.

Coscienzioso, ὀσιος, α, ου; εὐσεβής, ἐς; εὐλαβής, ἐς.

Coseritto, καταγραφείς (*gen. έντος*) στρατιώτης, ου, ὅ || **Padri coscritti**, βουλευταί, ἄν, ο ἡρώτες, ου, οἱ.

Coserizione, καταγραφή, ης, ἡ; στρατολογία, ας, ἡ.

Cosellina, **Coserella**, **Cosetta**, πραγμάτιον, ου, τό.

Cosettina, πραγμάτιον, ου, τό.

Così, οὕτως e *dinanzi a vocale* οὕτως || **In proposiz. comparative**, così... come, o come... così, ὡς... ὡς || **Similmente**, Παρίμετο, ὁμοίως || **O così**, *per lo circa*, **A un dipresso**, σχεδόν τι || **Tuttochè**, ὅββενε, καίπερ || **Adunque**, Sicchè, οὐκοῦν; τοιγαροῦν || **come esclamaz. esprime il desiderio**, εἶδε *coll'ott. e l'ind.* || **È così?** εἶτα; οὕτως ἄρα; || **Per così dire**, **Per dir così**, ὡς εἰπεῖν || **Così**, **usato come ad.** **per Simile a questo**, Tale, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο. **Così disse**, ταῦτα ο τοιαῦτα εἰπέην.

Cosmetico, κοσμητικός, ή, όν. *In forza di sost.* κοσμητικόν, ού, τό.
Cosmicamente, κοσμικώς.
Cosmico, κοσμικός, ή, όν.
Cosmo, κόσμος, ου, ό.
Cosmogonia, κοσμογονία, ας, ή.
Cosmografia, κοσμογραφία, ας, ή.
Cosmografico, κοσμογραφικός, ή, όν.
Cosmografo, κοσμογράφος, ου, ό.
Cosmologia, κοσμολογία, ας, ή.
Cosmologico, κοσμολογικός, ή, όν.
Cosmopolita, κοσμοπολίτης, ου, ό; κοσμοπολίτης, ιδος, ή.
Coso, V. Cosa || *detto di Uomo* mancante d'intelligenza o di belle forme, άνόητος, ου, ο άμωρος, ου.
Cospargere, δια-πασσω (*irr.*) τι τινί.
Cosparso, διάπαστος, ου.
Cospergere, V. Cospargere.
Cospetto, πρόσωπον, ου, τό; όψίς, εως, ή.
 Al cospetto d'alcuno, παρόντος τινός, anche εναντίου τινός.
Cospicuamente, φανερώς.
Cospicuo, φανερός, ά, όν; εκπρεπής, ές; περιβλεπτος, ου.
Cospirare, συν-όμνυμι (*irr.*) || *Cooperare ad un medesimo scopo*, συν-ίσταμαι; κοινοπραγείω.
Cospiratore-trice, συνωμότης, ου, ό; συνωμότης, ιδος, ή.
Cospirazione, συνωμοσία, ας, ή.
Cosso, φλύκταινα, ης, ή || *Male del cosso*, ώταλίχα, ας, ή.
Costa, costola, πλευρά, ας, ή || *Lato, Parte, μέρος, εος, τό* || *Inclinazione del terreno*, κλίμα, ατος, τό; γεώλοφος, ου, ό; βουνός, ού, ό. **A mezza costa**, εν μέσση τῷ κλίματι || **Lido di mare**, άκτή, ης, ή; αίγιαλός, ού, ό. **Guardar la costa**, άκτωερίω. **Navigar costa costa**, παρα-πλέω (*irr.*).
Costà, ένταυθοί. **Di costà**, ένθεν.
Costaggiù, κάτω.
Costante, ευσταθής, ές; άτροπος, ου; καρτερικός, ή, όν; έμμενής, ές. **Esser costante in**, βεβαίως έμ-μένω (*irr.*) τινί || **Parlando di cose**, άμετάβλητος, ου; βέβαιος, α, ου.
Costantemente, con costanza, καρτερικός; έπιμένως || *senza interruzione*, συνεχώς.
Costanza, καρτερία, ας, ή; ευστάθεια, ας, ή; βεβαιότης, ητος, ή; έπιμονή, ης, ή.
Costare, έχω (*irr.*) τιμήν ο αξίαν col gen.; είμι όνιος, α, ου col gen. *di prezzo*. **Generalm. però s' adoperano delle cir-**

conlocuzioni. **Il vino costò molto**, ό σίνος πολλοῦ ληγοράσθη. **Quanto costa?** πόσου όνιον; **Quest'opera mi costa molta fatica**, πολλοῦ πόνου έστί μοι τούτο τό έργον. **Costi quel che vuol costare**, τοῦ παντός. **Ciò che costa caro**, τίμιος, α, ου; πολυδάπανος, ου. **Ciò che costa poco**, εὔανος, ου; εὔταλῆς, ές. **Ciò che non costa niente**, άδάπανος, ου; κρουικαίος, α, ου.

Costasù, άνω.

Costato, πλευρόν, ού, τό.

Costeggiare, παρα-πλέω (*irr.*); παρα-λέγομαι (*irr.*) col' acc.

Costei, V. Costui.

Costellazione, άστρον, ου, τό.

Costernare, πτοίω; εκ-πλήσσω (*irr.*). **Costernarsi**, πτοίομαι; εκ-πλήσσομαι; άδυμέω.

Costernato, έκπλογος, είσχα, έν; τετραχημένος, η, ου; πτοητός, ή, όν.

Costernazione, έκπληξις, εως, ή; ταραχή, ης, ή.

Costì, ένταυθοί. **Di costì**, ένθεν.

Costiera, παραλία, ας, ή.

Costipamento, V. Costipazione.

Costipare, πήγνυμι (*irr.*).

Costipazione, πήξις, εως, ή. **Costipazione di ventre**, στέγνωσις, εως, ή.

Costituire, συν-ίστημι; καθ-ίστημι; *il quale ultimo s' adopra in tutti i significati del verbo italiano*.

Costituzionale, κατά τους νόμους; πολιτικός, ή, όν.

Costituzione. **Patto e il modo di costituire**, σύστασις, εως, ή; κατάστασις, εως, ή || **Temperamento del corpo**, έξις, εως, ή; φύσις, εως, ή. **Buona costituzione**, ευεξία, ας, ή. **Cattiva costituzione**, κακεξία, ας, ή || **Ordine di governo**, πολιτεία, ας, ή.

Costo, prezzo pagato o da pagarsi, δαπάνη, ης, ή; άνάλωμα, ατος, τό; prezzo assegnato, τιμή, ης, ή; αξία, ας, ή. — **A ogni costo**, a tutti i costi, παντί τρόπω; τοῦ παντός. **A nessun costo**, οὔδαμως; οὔδε τοῦ παντός. **A costo di rompermi il collo**, **A costo della vita**, εὶ και άπολοιμην άμα.

Costola, πλευρά, ας, ή. **Stare alle costole**, d' uno, Pressarlo, έπειγώ τινά.

Costoletta (di maiale, di vitella, d'agnello), πλευρίον, ου, τό (χοίρειον, μόσχειον, άρρειον).

Costoso, δαπανηρός, ά, όν. **Poco costoso**,

- εὐτελής, ἐς. Molto costoso, πολυδάπανος, οὐ.
- Costretto**, ἀναγκαστός, ἡ, ὄν; βίαιος, α, οὐ; ἄκων, οὐσα, οὐ; ἀκούσιος, α, οὐ.
- Costringere**, βιάζομαι τινά τι; ἀναγκάζω; κατ-ἀναγκάζω.
- Costringimento**, βία, ας, ἡ; ἀνάγκη, ἡς, ἡ.
- Costruire**, οἰκοδομεῖν; κατασκευάζω || *T. gramm.* συν-τάσσω (*irr.*).
- Costruito e Costrutto**, οἰκοδομητός, ἡ, ὄν; κτιστός, ἡ, ὄν. **Ben costruito**, εὐκτιστός, οὐ || *T. gramm.* συντετός, οὐ.
- Costrutto**, ordinamento di un discorso. *sost.* κατασκευή, ἡς, ἡ; σύνταξις, εὐς, ἡ || Il senso del discorso, νοῦς, νοῦ, ὁ || **Cavare o Trarre costruito di una cosa**, κερδαίνω (*irr.*) ο ἄφελόμαι ἔκ τινος || Senza costruito, ἀνωφελώς.
- Costruttore**, κατασκευαστής, οὐ, ὁ; di case, οἰκοδόμος, οὐ, ὁ; di navi, ναυπηγός, αὔ, ὁ.
- Costruzione**, κατασκευή, ἡς, ἡ; οἰκοδομή, ἡς, ἡ. **Costruzione di case**, οἰκοδομία, ας, ἡ; di navi, ναυπηγία, ας, ἡ; d' un ponte, γεφύρωσις, εὐς, ἡ || **Legname da costruzione**, οἰκοδομική (e se si tratta di navi ναυπηγητήμιος) ὕλη, ἡς, ἡ || *T. di gramm.*, σύνταξις, εὐς, ἡ.
- Costui**, οὗτος, αὐτή, τοῦτο (*V. la gramm.*); αὐτός, ἡ, ὁ.
- Costumanza**, ἔθος, εὐς, τό.
- Costumare**, Aver per consuetudine, εἰωθα (*irr.*) || Essere in moda, ἐν ἔθει ἐστί, Non costumare più, ἀπαρχιζόμαι.
- Costumatamente**, σωφρόνως.
- Costumatezza**, εὐκοσμία, ας, ἡ.
- Costumato**, solito, εἰωθώς, ὕα, ὅς; συνήθης, ἐς || di buoni costumi, εὐήθης, ἐς.
- Costume**, consuetudine, ἔθος, εὐς, τό; συνήθεια, ας, ἡ. **Avere in costume o per costume**, εἰωθα (*irr.*); ἔθος ἔχω (*irr.*); ἐν ἔθει ἐστί μοι. Secondo il costume, ἐξ ἔθους; εἰωθότως || **Modo di procedere**, ἤθος, εὐς, τό; τρόπος, οὐ, ὁ. **Buoni costumi**, ἡθῆ χρηστά; καλοὶ τρόποι. **Uno di buoni costumi**, χρηστὸς ο καλὸς τὰ ἡθῆ || **Modo d' abbigliarsi**, σκευή, ἡς, ἡ; στολή, ἡς, ἡ.
- Costura**, ῥαφή, ἡς, ἡ; συρῥαφή, ἡς, ἡ || *fig.* Spianar le costure ad uno, πλεγκὰς ἐπιβάλω τινί.
- Cotale**, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο || certo, τίς, τί (*encl.*).
- Cotanto**, *V. Tanto*.
- Cote**, θηγάνη, ἡς, ἡ.
- Cotenna**, φορέτη, ἡς, ἡ.
- Cotesto**, οὗτος, αὐτή, τοῦτο.
- Cotogna**, κυδώνιον μῆλον, οὐ, τό.
- Cotogno**, κυδωνία μηλέα, ας, ἡ.
- Cotone**, arbusto, ἐρισφόρον δένδρον, οὐ, τό || *La lanugine tratta da esso*, τὸ ἀπὸ ξύλου ἔριον, οὐ; ἐριόξυλον, οὐ, τό.
- Cotonoso**, χρωδής, ἐς; λαχνώδης, ἐς.
- Cotta**, cottura. *V.* || **Corta sopravveste**, χιτάνιον, οὐ, τό. **Cotta di maglie**, ἄλυσι-δωτὸς θώραξ, ακὸς, ὁ.
- Cottimante e Cottimista**, ἐργολάβος, οὐ; ἐργολήπτης, οὐ, ὁ.
- Cottimo**, ἐργολαβία, ας, ἡ. **Pigliare a cottimo**, ἐργολαβέω.
- Cotto**, πιπτός, ἡ, ὄν; ὀπτός, ἡ, ὄν || *fig.* **Ubbriaco**, μεθύων, οὐσα, οὐ || **Innamorato cotto**, ἐρωτομανής, ἐς.
- Cottura**, πέψις, εὐς, ἡ; ἔψσις, εὐς, ἡ; ὀπτησις, εὐς, ἡ.
- Coturno**, κάθαρνος, οὐ, ὁ.
- Cova**, ἐπίωσις, εὐς, ἡ.
- Covacciolo**, φωλιός, οὔ, ὁ; κοιταῖον, οὐ, τό.
- Covare**, ἐπ-ηράζω || **Riscaldare**, θερμαίνω; θάλπω || *fig.* **Preparare in segreto**, λάθρῃ μηχανάομαι; ζυμυρέω; ὠδίνω || **Tenersi nascosto**, λαυθάνω (*irr.*). **Covar sotto la cenere**, ὑπο-τύρομαι || **Gatta ci cova**, ὑπ-εστί τι || **Covare il fuoco**, συνεχῶς τῆ ἐσχάτρῃ παρακαθ-ίζομαι.
- Covata**, νεοστιά, ἡς, ἡ.
- Covatura**, ἐπώσεις, εὐς, ἡ.
- Covile**, φωλιός, οὔ, ὁ.
- Covo**, φωλιός, οὔ, ὁ; κοιταῖον, οὐ, τό; εὐνή, ἡς, ἡ.
- Covone**, θμαλλα, ἡς, ἡ. **Far covoni**, ἀμαλλεύω.
- Cozzare**, κεραιτίζω; κυρίσσω || **Urtare**, προσ-κρούω; προσ-κόπτω *col dat.*
- Cozzata**, κύριξις, εὐς, ἡ; κεράτων πληγή, ἡς, ἡ || **Urto**, πρόσκρουσις, εὐς, ἡ.
- Cozzo**, *V. Cozzata in ambedue i significati* || **Dar di Cozzo**, *V. Cozzare* || **Fare ai cozzi**, *V. Contrastare*.
- Cozzone**, ἱππώνης, οὐ, ὁ.
- Cranio**, κρανίον, οὐ, τό.
- Crapula**, κραυπέλη, ἡς, ἡ; ἀτακία, ας; τρυφή, ἡς, ἡ.
- Crapulare**, ἀσπατεύομαι; τρυφάω.
- Crapulone**, τρυφητής, οὔ, ὁ; τρυφῶν, ὄνα, ὦν.
- Crasi**, κρᾶσις, εὐς, ἡ.
- Crassezza**, παχύτης, ἡτος, ἡ.
- Crasso**, παχύς, εἶα, ὦ.
- Cratere**, κρατήρ, ἡρος, ὁ.

- Cravatta, περιτραχήλιος θάση. ης, ἡ.
- Creanza, modo di comportarsi da persona civile, ἀστειότης, ητος, ἡ; κοσμιότης, ητος, ἡ || atto di persona civile, φιλανθρωπέυμα, ατος, τό.
- Creanzato, ἀστειός, α. ου; κόσμιος, α. ου.
- Creare, οὐσιῶν; ποιέω; κτίζω || Formare, πλάσσω || Ritrovare, Inventare, ποιέω, ἐξ-εὐρίσκω (irr.) || Generare, Produrre, τίτω (irr.) || Istituire, καθ-ίστημι; αἰρέομαι (irr.).
- Creativo, ποιητικός, ἡ, ὄν; γόνιμος, ου.
- Creato, sost. κόσμος, ου, τό; τὰ πάντα.
- Creto, part. ποιητός, ἡ, ὄν; κτιστός, ἡ, ὄν; πλαστός, ἡ, ὄν. Esser creato, γίγνομαι (irr.) || Mal creato, ἀπαιδευτός, ου.
- Creatore-trice, κτίστης, ου, ὄ; ποιητής, ου, ὄ; κτίστας ο ποιήτας, ης, ἡ. Creator del mondo, κοσμοποιός, ου, ὄ || Andare al Creatore, θνήσκω (irr.). Mandare al Creatore, κτείνω (irr.).
- Creatura, κτίσμα, ατος, τό; φύσις, εως, ἡ || Persona, ἄνθρωπος. È una bella creatura, καλόν τι χρέμα ἀνθρώπου ο γυναικίς ἐστί || Feto, κύημα, ατος, τό || Fanciuletto, παιδάριον, ου, τό || Chi è allievo d'un altro ο lui debitore di qualche ufficio, ὁ, ἡ ὑπό τινος προσηγμένος, η (part. perf. pass. δι προ-άγω)
- Creazione, παίησις, εως, ἡ; κτίσις, εως, ἡ; γένεσις, εως, ἡ || Elezione, αἵρεσις, εως, ἡ; ἀνάδειξις, εως, ἡ
- Credenza, la fede, πίστις, εως, ἡ || Opinione, δόξα, ης, ἡ || Riputazione di solven- tezza, πίστις. Dare a credenza, εἰς πίστιν δίδωμι. Far credenza, ἀνοβολήν δίδωμι τῆς ἀποτίσεως || Lettere di credenza, V. Credenziali || Quel mobile che è nei salotti da pranzo, κυλικεῖον, ου, τό; τραπεζοφόρον, ου, τό.
- Credenziali, γράμματα τὰ εἰς πίστιν δεδο- μένα.
- Credenziera, ἀβακοφύλαξ, ακος, ὁ.
- Credenzione, εὐήθης, ες; ἄδολος, ου.
- Credere, πιστεύω col dat.; πέποιθα (irr.) coll' acc. Non credere, ἀπιστέω col dat. Io credo in Dio, πιστεύω εἰς Θεόν || Aver opinione, Riputare, ὄζομαι ο οἶμαι (irr.); ὑπο-λαμβάνω (irr.); νομίζω, ἠγίομαι. Non crederai che . . . μὴ νομίζης ὅτι . . . Credo aver sentito dire che . . . ἀκηκοέναι μοι δοκῶ (irr.) ὅτι . . . A mio credere, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν; ὡς ἐγώ μιν; κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν. — Credersi qualche cosa, εἶναι τίς ἠγοῦμαι.
- Credibile, πιθανός, ἡ, ὄν; ἀξιοπίστος, ου.
- Credibilità, πιστόν, ου, τό; ἀξιοπιστία, ας, ἡ.
- Credibilmente, πιθανῶς.
- Credito, contrario di debito, δάνος, εως, τό; δανεισμός, ου, ὄ || Riputazione di solven- tezza, πίστις, εως, ἡ || Buona opinio- ne, Stima, εὐδοξία, ας, ἡ; δόξα, ης, ἡ. Aver credito, εὐδοκιμέω. Non aver cre- dito, ἀδοξέω.
- Creditore, δανειστής, ου, ὄ.
- Creditrice, δανεισάσα, ης, ἡ.
- Credo, sost. τῶν ἀποστόλων σύμβολον, ου, τό
- Credulità, εὐπειθεια, ας, ἡ.
- Credulo, εὐπειθής, ες; εὐπιστος, ου.
- Crema, τοῦ γάλακτος πῖον, ονος, τό || fig. Il fiore di checclesia, ἄνθος, εως, τό.
- Crèmi, φρονικῶς, ἡ, οὔ.
- Crepa, ῥήγμα, ατος, τό; ῥωγός, ἄδος, ἡ.
- Crepaccio, V. Crepa.
- Crepacuore, θυμολαγία, ας, ἡ; ἀχθηδόν, ὄνος, ἡ.
- Crepare, intr. δια-ῥήγνυμαι (irr.) || fig. Morire, ἐκ-θνήσκω (irr.) || Crepar dalle risa, ἐκ-θνήσκω γέλωτι || Crepar di fatica, καταπονοῦμαι.
- Crepatura, ῥήγμα, ατος, τό.
- Crepitare, φερέω; κροτέω.
- Crepuscolare, κνεραιός, α. ου.
- Crepuscolo, κνέρας, ως, τό.
- Crescendo, T. mus. κλιμαξ, ακος, ὁ.
- Crescente, αὐξητικός, ἡ, ὄν.
- Crescenza, αὐξήσις, εως, ἡ; ἐπαύξησις, εως, ἡ.
- Crescere, intr. αὐξάνομαι (irr.); ἐπιιδῶμι; ἀλδήσκω (irr.). Lasciarsi crescer la bar- ba, i capelli, τὸν πάγονα, τὴν κόμην τρέφω (irr.) || detto di Erbe, Fiori ecc. βλα- στάνω (irr.); φύομαι (irr.) || trans. Au- mentare, αὐξάνω; allevare, τρέφω; colti- vare, θεραπεύω.
- Crescimento, αὐξήσις, εως, ἡ.
- Crescione, κάρδαμον, ου, τό.
- Cresima, χρίσμα, ατος, τό.
- Cresimare, χριστικῶν μυρών.
- Crespa, πυχή, ης, ἡ; ρυτίς, ἴδος, ἡ.
- Crespo, οὔλος, η, ου. Chi ha i capelli cre- spi, οὐλότριξ, τριχῶς, ὁ, ἡ.
- Crespito, ρυτιδώδης, ες.
- Cresta, λόφος, ου, ὄ || Sommità di un mon- te, d'un colle, κορυφή, ης, ἡ; ἄκρον, ου, τό || Alzare, Rizzar la cresta, μέγα φρο- νέω; τυρῶμαι.
- Crestomazia, χρηστομαθία, ας, ἡ.
- Creta, γύψος, ου, ὄ.
- Cretaceo, γυψώδης, ες.

Crimentese, τὸ περὶ τὸν βασιλεῖα ἀπέβημα, ατος.

Criminale, αἰτιατικός, ἡ, ὄν. **Causa criminale**, ἐγκληματικὴ δίκη, ἡς, ἡ. **Diritto criminale**, οἱ περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων νόμοι.

Criminalmente, παρανόμως; αἰτιατικῶς.

Crimine, πρηνόημα, ατος, τό; ἀδίκημα, ατος, τό.

Criminoso, ἐγκληματικός, ἡ, ὄν; πονηρός, ἂ, ὄν.

Crine, θρίξ, τριχός, ἡ. **Di crine**, τρίχινος, ἡ, ὄν.

Criniera, χραίτη, ἡς, ἡ.

Crinito, τριχάτος, ἡ, ὄν.

Cripta, κρύπτη, ἡς, ἡ.

Crisalide, χουσαλλίς, ἰδὸς, ἡ.

Crise e Crisi, κρίσις, εως, ἡ.

Crisma, χρίσμα, ατος, τό.

Crisolito, χουσόλιθος, οὐ, ὄ.

Cristallino, κρυστάλλινος, ἡ, ὄν; κρυσταλλοειδής, ἔς.

Cristallizzare, κρυσταλλῶ. **Cristallizzarsi**, κρυσταλλῶμαι.

Cristallizzato, κρυσταλλώπηκτος, ὄν.

Cristallo, κρύσταλλος, οὐ, ὄ. **Trasparente come cristallo**, κρυσταλλοφανής, ἔς.

Cristianamente, χριστιανῶς; χριστιανικῶς.

Cristianesimo, χριστιανισμός, οὐ, ὄ.

Cristianità, χριστιανικόν, οὐ, τό.

Cristiano, χριστιανός, ἡ, ὄν. **Esser cristiano**, χριστιανίζω.

Criterio, κριτήριον, οὐ, τό; τεκμήριον, οὐ, τό || **Senno**, **Giudizio**, σύνεσις, εως, ἡ; φρόνησις, εως, ἡ.

Critica, κριτική, ἡς, ἡ; κρίσις, εως, ἡ. **Critica minata**, ἀκριβολογία, ας, ἡ || **Censura**, ψόγος, οὐ, ὄ.

Criticabile, ψεκτός, ἡ, ἡν; ἐπιψόγος, οὐ.

Criticare, ἀνα-κρίνω; ἐξ-ετάζω || **Biasimare**, **Riprendere**, ψέγω; ἐλέγχω.

Criticatore, ψεκτής, οὐ, ὄ.

Critico, *sost.* κριτικός, οὐ, ὄ || **Biasimatore**, ψεκτής, οὐ, ὄ.

Critico, *ad.* κριτικός, ἡ, ὄν; κρίσιμος, οὐ || **Pericoloso**, ἐπικίνδυνος, οὐ; ἐπισφαλής, ἔς.

Crivellare, δι-αττάω; κοσκινίζω || *fig.* **Forare il corpo con ferite**, δια-τρύπῶ, δια-τετρώσκω (*irr.*).

Crivello, κόσκινον, οὐ, τό.

Crocchiare, φρεῖω || **Esser malaticcio**, ἀσθενέω || *detto del Cantecchiare* somnesso della gallina, e *fig. del* lamentarsi di una donna prossima al parto, μινυρίζω.

Crocchio, συνομιλία, ας, ἡ. **Stare a crocchio**, συν-ομιλέω.

Croce, σταυρός, οὐ, ὄ || **Segno di croce o della croce**, σταυροῦ τύπος, οὐ, ὄ. **Farsi il segno della croce**, τῷ σταυρῷ ἐμαυτὸν σφραγίζω || **Croce di cavaliere**, χιαστὸν ἐπίσημον, οὐ, τό || **Qualunque segno a similitudine di croce**, χίασμα, ατος, τό. **Fare, Segnare una croce**, χιάζω || *fig.* **Pena, Tormento**, ταλαιπωρία, ας, ἡ; κακοπάθεια, ας, ἡ; τιμωρία, ας, ἡ. — **In croce**. **A forma di croce**, *modo avv.* σταυρηθῶν. **Star con le braccia in croce**, βραχίονας χιάζω; ἀργεῖω. **Raccomandarsi con le mani in croce**, εὐχῆμαι ἐκετευτικῶς. **A occhio e croce**, ἀελεῶς.

Crocellina, μικρὸς σταυρός, οὐ, ὄ.

Croceo, κρόκος, ἡ, ὄν.

Crocesanta, στοιχεῖα, οὐ, τά.

Crocesignato, σταυρότυπος, οὐ.

Crocetta, V. **Crocellina**.

Crociata, σταυροφόρων στρατεύμα, ατος, τό.

Crociato, σταυροφόρος, οὐ, ὄ.

Crocicchio, τριστός, οὐ, ἡ.

Crocicare, κρώζω *fut.* ξω.

Crociera, χιασμός, οὐ, ὄ.

Crocifiggere, σταυρώω; ἀνα-σταυρώω.

Crocifissione, σταύρωσις, εως, ἡ. **Il giorno della crocifissione**, σταυρώσιμος ἡμέρα, ας, ἡ.

Crocifisso, ἐσταυρωμένος, ἡ, ὄν.

Crocifissore, σταυρωτής, οὐ, ὄ.

Croco, κρόκος, οὐ, ὄ.

Crogiuolo, χυμεῖον, οὐ, τό.

Crollante, σεισίς, εως, ἡ.

Crollare, σείω; κατα-τείω; *intrans.* σφάλ-λομαι.

Crollata, σεισμός, οὐ, ὄ.

Crollo, σεισίς, εως, ἡ. **Dare un crollo**, V. **Crollare**.

Cromatico, χρωματικός, ἡ, ὄν.

Cronaca, χρονικά, ὄν, τά.

Cronico, χρονικός, ἡ, ὄν.

Cronista, χρονογράφος, οὐ, ὄ.

Cronografia, χρονογραφία, ας, ἡ.

Cronologia, χρονολογία, ας, ἡ.

Cronologicamente, χρονολογικῶς.

Cronologico, χρονολογικός, ἡ, ὄν.

Cronometro, χρονομέτρον, οὐ, τό.

Crociare, ὄναι πολλῶν.

Crusta, ἐσπίρα, ας, ἡ || **Superficie indurita di alcuna cosa**, πλάξ, ακός, ἡ || **Corteccia del pane**, ὁ ἄρτου ὑπίπικτος, οὐ.

Crostaceo, λεπιθωτός, ἡ, ὄν.

Crotalo, κρόταλον, οὐ, τό.

Crucchiare, ὀργίζω. **Crucchiarsi**; χαλεπαίνω.
Crucchio, ὀργή, ἤσ, ἡ; ἀγκυράκτησις, εὐός, ἡ.
Crucchiamente, ὑπ' ὀργῆς; ὀργήλως.
Crucchiato, ὀργισμένος, η, ου.
Crudamente, ἀκλῆρως. **Parlar crudamente**, εὐθυρῶμονεῶ.
Crudele, ὀμός, ἡ, ὄν; ἀπάνθρωπος, ου; ἀνηλεής, ἐς; verso alcuno, πρὸς τινα.
Crudemente, ὀμῶς; ἀπάνθρωπῶς.
Crudeltà, ὀμότης, ἡτος. ἡ; ἀπάνθρωπία, ας, ἡ || **Atto crudele**, δεινὸν ὁ ἀπάνθρωπον ἔργον, ὄν, τό. **Commettere delle crudeltà**, ὀμῶσθετι χράσμαι.
Crudetto, εὐωμός, ου.
Crudezza, ὀμότης, ἡτος. ἡ.
Crudo, non cotto, ὀμός, ἡ, ὄν || non maturo, ἄωρος, ου || difficile a digerire, δύσπεπτος, ου || duro, aspro, τραχύς, εἶα, ὄ; σκληρός, ἄ, ὄν || crudele, ὀμός; ἀπηνής, ἐς || **Crudo inverno**, ἀργαλειώτατος χειμῶν, ὄντος, ὄ.
Cruento, αἱματηρός, ἄ, ὄν; κάθαιμος, ου.
Cruna, κύαρ, αρός, τό.
Crusca, πύτρου, ου, τό. **Pane di crusca**, πτυρίαις ὁ πτυρίτης (gen. ου) ἄρτος, ου, ὄ.
Cubico, κυβικός, ἡ, ὄν.
Cubiforme, κυβοειδής, ἐς.
Cubitale, πηχυαίος, α, ου.
Cubito, πῆχυς, εὐός, ὄ. **Di due, tre cubiti**, δίπηχυς, τρίπηχυς, υ.
Cubo, κύβος, ου, ὄ. **Inalzare al cubo**, κυβίζω.
Cubo, ad. V. **Cubico**.
Cuboide, κυβοειδής, ἐς.
Cuccagna, εὐδοκιμονία, ας, ἡ; πολὺς ἄβρος, ου, ὄ.
Cucchiaia, λίτρον, ου, τό; ἀκάλευθρον, ου, τό.
Cucchiajata, κοχλιάριον, ου, τό.
Cucchiaietto e Cucchiaino, μυστήριον, ου, τό.
Cucchiaio, κόχλαξ, ακος, ὄ; μύστρον, οὐ, τό.
Cuccia, κοίτη, ἡς, ἡ.
Cucciolo, κυνίδιον, ου, τό || **detto di Persona inesperta**, ἡλίθιος, α, ου.
Cucina, μαγειρεῖον, ου, τό; ὀψοποιεῖον, ου, τό || Il modo di cuocere le vivande, ὀψοποιεῖα, ἡς, ἡ || **Far da cucina**, ὀψοποιεῶ.
Cucinare, μαγειρεύω; ὀψοποιεῶ; ἔψω (irr.).
Cuciniera, μαγειρεύουσα, ἡς, ἡ; ὀψοποιός, οὐ, ἡ.
Cuciniera, μάγειρος, ου, ὄ; ὀψοποιός, οὐ, ὄ.
Cucire, ῥάπτω; ἐν-ῥάπτω; εὐθ-ῥάπτω.
Cucito, ad. ῥαπτός, ἡ, ὄν. **Non cucito**, ὀρ-ῥαπτός, ἐς.

Cucito, sost. ῥαφή, ἡς, ἡ; ῥάμμα, ατος, τό.
Cucitora, Cucitrice, ῥάπτρια, ας, ἡ.
Cucitore, ῥάπτης, ου, ὄ; ῥαφεύς, εὐός, ὄ.
Cucitura, ῥάφή, ἡς, ἡ.
Cuculiara, ἐπι-σκάπτω τινά.
Cuculo, κοκκυξ, υνος, τό.
Cuffia, καλύπτρα, ας, ἡ. **Uscire per il rotto della cuffia**, νηποισι δια-φεύγω (irr.). **Far cuffia**, ἀνα-τρέπομαι.
Cugina, ἀνεψιά, ας, ἡ; ἐξαδέλφη, ἡς, ἡ.
Cugino, ἀνεψιός, οὐ, ὄ; ἐξάδελφος, ου, ὄ.
Cui, ὄ, ἡ, ὄ; ὄν, ἡ, ὄ; εἶς, αἶς, οἶς; οὐς, ὄς, ὄ.
Culata, πυγῆς πλήγμα, ατος, τό.
Culatta, ὀπίσθια, ου, τά.
Culla, λίκνον, ου, τό; κοιτίς, εἶδος, ἡ. **Far la culla**, V. **Collare**.
Collare, λίκνον αἰών; βρέφος ἐν λίκνῳ κενεῶ || *fig. per Trattenere uno con vane promesse*, ἐλπίζειν βουκολεῖω. **Collarsi tra le speranze**, ἐπὶ τῶν ἐλπίδων σαλευῶ.
Culmine, κορυφή, ἡς, ἡ.
Culmo, πυγή, ἡς, ἡ; πρακτός, οὐ, ὄ || **il Fondo di molti vasi**, πυθμήν, ἐνός, ὄ.
Culto, sost. Culto divino, λατρεία, ας, ἡ. **Culto esterno**, Cerimonie del culto, τέλη, ὄν, τά; ἱερά, ὄν, τά || **Onore**, Veneratione, Σεραπειά, ας, ἡ; σεβασμός, οὐ, ὄ.
Culto, ad. coltivato, ἐργαζόμενος, η, ου || **Istruito**, εὐκείμενος, ου.
Cultore, Σεραπειστής, οὐ, ὄ; ἐπιτηδεύων, ατος, ὄ.
Cultrice, ἐπιτηδεύουσα, ἡς, ἡ.
Cultura, ἐργασία, ας, ἡ || **Istruzione**, παιδεία, ἡς, ἡ; παιδείσις, εὐός, ἡ.
Cumulare, ἀθροίζω; συν-αγειροῦ (irr.); ἐπι-σσεύω. **Cumular gl' interessi**, ἀνα-τοκίζω.
Cumulatamente, σαρφῶδ.
Cumulativamente, ἄμα; ἀθροιστικῶς.
Cumulativo, σαρφευτικός, ἡ, ὄν.
Cumulo, σαρρός, οὐ, ὄ; σωμός, οὐ, ὄ.
Cuna, V. **Culla**.
Cuneiforme, σφηνοειδής, ἐς.
Cuneo, σφή, ἡνός, ὄ; ἔμβλου, ου, τό.
Cunicolo, ὑπόνομος, ου, ὄ; ὑπόνομος, ἐς, ἡ. **Fare cunicoli**, ὑπονομεῶ || *foro scavato da alcuni animali*, ὄρυγμα, ατος, τό; κολών, ου, τό.
Cuoia, V. **Cuciniera**.
Cuocere, ἔψω (irr.); πῖπω || *fig. Tormentare*, Travagliare, ἀγχω; περι-κωῖω (irr.); δάκνω (irr.); κείζω || *detto dell'azione*

del sole, καίω; di quella del freddo, φλέγω (*irr.*).

Cuoco, V. Cuciniere.

Cuoiaio, βυρσοδέψης, ου, ό.

Cuoio, βύρσα, ης, ή; σκύτος, εως, τό. Di cuoio, βύρσινος, η, ου; σκύτινος, η, ου. Tirar le cuoia, θνήσκα (*irr.*).

Cuore, καρδία, ας, ή. Che appartiene al cuore, καρδιακός, ή, όν. Malattia di cuore, καρδιακία, ας. Battito del cuore, καρδιά, ου, ό. Per estens. Petto; όνδθ Stringersi uno al cuore, έν-αγκαλιζομαι || L'intimo dell'animo, γνώμη, ης, ή; διάνοια, ας, ή. Avere il cuor sulle labbra, εύθύμως ο άπλώσ λαλέω. Aprire il suo cuore, γυμνήν τήν γνώμην άπο-φαινομαι (*irr.*) || Sede degli affetti, ψυχή, ης, ή; θυμός, ου, ό. Amar di cuore, έκ ψυχής φιλέω. Amico di cuore, φίλτατος, ου, ό. A cuore aperto, φιλοφρόνως. Non aver nulla più a cuore che . . . περί παντός ποιούμαι *acc. o inf.* Essere a cuore, μέλει μοί τυός. Di gran cuore, προθύμως; άσμένως || per Coraggio, Intrepidità, θυμός, ου, ό; θάρσος, εως, τό; τόλμη, ης, ή. Avere cuore, θαρσέω; άνδρίζομαι. Che ha cuore, άνδρείος, α, ου. Far cuore, θαρσοποιέω; θαρσύνω. Perdere il cuore, άθυμέω || *fig.* Centro, Mezzo, κέντρον, ου, τό; μέσον, ου, τό. Il cuor della Grecia, μέση ή Έλλάς. Nel cuor dell'inverno, του χειμάνως τή άκμή || Mettere, Porre in cuore una cosa ad alcuno, συμ-βουλεύω τινί τι; πείθω (*irr.*) || Mettersi, Porsi in cuore una cosa, δια-νοέομαι || Mangiare, Rodersi il cuore, καθ' ύπερβολήν άχθομαι || Passare, Straziare il cuore, τήν ψυχήν τιτρώσκα (*irr.*).

Cupezza, Profondità, βάθος, εως || *fig.* Tristezza, στυγνότης, ητος, ή.

Cupidamente, έπιθυμητικώς; πλεονεκτικώς.

Cupidigia, έπιθυμία, ας, ή; πλεουεξία, ας, ή; φιλοκέρδεια, ας, ή.

Cupidità, V. Cupidigia.

Cúpido, έπιθυμούν, όσα, ουν; πλεουεκτικός, ή, όν; πλεουεκτής, ου, ό.

Cupo, profondo, βαθύς, εϊα, ύ || detto di Colore, άμαυρός, ά, όν; σκοτεινός, ή, όν || di Suono, βαρύς, εϊα, ύ || di Persona di cui è difficile conoscere come la pensa, κρυψίνος-ους, οον-ου || Mesto, Taciturno, στυγνός, ή, όν; σιωπηλός, ή, όν.

Cupola, θόλος, ου, ό.

Cura, φροντίς, ίδος, ή; έπιμέλεια, ας, ή.

Prendersi cura, Avere cura, έπι-μέλομαι τυος; φροντίζω τυός. Aversì cura, έπι-μέλομαι έμαυτού || Affanno, μέριμνα, ης, ή. Pieno di cure, μέριμος, α, ου. Che dà molte cure, πολυμέριμος, ου || Diligenza, σπουδή, ης, ή || Cura dei malati, Θεραπεία, ας, ή || Custodia, Vigilanza, φυλακή, ης, ή; έπιτροπή, ης, ή; έπίστασις, εως, ή || Parrocchia, παραιοία, ας, ή.

Curabile, ίάσιμος, η, ου; Θεραπείσιμος, ου.

Curare, Prender cura di una cosa, Θεραπύω; έπιμέλομαι τυος; φροντίζω τυός || Attendere con premura ad una cosa, σπουδάζω || Medicare, ίάομαι || Curare il caldo, il freddo, θάλπος, ψύχος έρρόδew.

Curativo, Θεραπευτικός, ή, όν.

Curato, sost. πάροχος, ου, ό.

Curatore, έπίτροπος, ου, ό.

Curia, presso i Romani, Ciascuna delle suddivisioni delle Tribù, φρατρία, ας, ή; il Senato, βουλευτήριον, ου, τό || Tribunale, δικαστήριον, ου, τό || L'ordine degli avvocati, οι δικαιοκoi, άν; οι περί τας δικας.

Curiale, ascritto alla curia, φρατηής, ηρος, ό || Causidico, δικαιολόγος, ου, ό.

Curiato, φρατριακός, ή, όν.

Curiosamente, περιέργως.

Curiosità, πολυπραγμοσύνη, ης, ή; περιεργία, ας, ή || Curiosità d'imparare, φιλομάθεια, ας, ή; di vedere, έπιθυμία του ίδειν || Cosa rara, peregrina, θαυμαστόν ο παράδοξόν τι; κειμήλιον, ου, τό.

Curioso, che vuol sapere i fatti altrui, πολυπράγμαον, ου; περιεργός, ου || Desideroso d'imparare, di sapere, φιλομαθής, φιλοπευθής, ές. Sun curioso di udirti, έπιθυμώ άκούειν σου || di Cosa che desta curiosità, άξιόλογος, ου; άξιόθέατος, ου || Singolare, Strano, θαυμασίος, α, ου; παράδοξος, ου; άτοπος, ου || di Persona, per Faceto, Piacevole, ευτράπελος, ου.

Curro, κύλυδρος, ου, ό; όλμος, ου, ό.

Cursoro, κλητήρ, ηρος, ό.

Curule (Sedia), άγκυλόπους (gen. ποδος) δίφρος, ου, ό.

Curva, sost. καμπύλη, ης, ή. con o senza γραμμή || per Curvatura, V.

Curvare, κάμπτω; κυρτώ. Curvar la testa, κύπτω

Curvato, καμπτός, ή, όν; έπικαμπής, ές. Curvato dagli anni, ρικνός, ή, όν.

Curvatura, καμπή, ης, ή; κύρτωμα, ατος, τό.

Curvetto, έπίκυρτος, ου.

Curvezza. κυρτότης, ητος, ή.
 Curvilineo. καμπυλόγραμμος, ου.
 Curvità. V. Curvezza.
 Curvo, καμπύλος, η, ου; κυρτός, ή, ου.
 Cuscino, προσκεφάλαιον, ου, τό.
 Cuspide, άκρον, ου, τό.
 Custode, φύλαξ, ακος, ό; φρουρός, ου, ό.
 Custodia, φυλακή, ης, ή || **Arnese** percu-
 stodire cose di pregio o facili a gua-
 starsi, θήκη, ης, ή.
 Custodire, φυλάσσω fut. ξω; σώζω.
 Cutaneo, δερμάτινος, η, ου.
 Cute, δέρμα, ατος, τό; χρώς, ός, ό.
 Cutrettola, σεισπονίς, ίδος, ή.

D

Da prep. che si trova spesso immedesi-
 mata con l'articolo nelle forme Dal,
 Dallo, Dalla, Dagli, Dai o Da' e Dalle.
 Quando indica || **Separazione, Allon-**
 tanamento, εκ ο εξ, από col gen., o il
 semplice genit. quando esse proposi-
 zioni son contenute nel verbo. Uscir
 dal porto, εξ-έρχομαι (irr.) λιμένος.
 Allontanarsi dalla città, απο-χωρίω πό-
 λειος. Con alcune parole la prep. si
 esprime mediante il suffissoθεν: Da
 casa, οικοθεν. Dal cielo, ουρανόθεν || **Ori-**
 gine, Provenienza, εκ, από col gen. o
 il semplice gen. Disceso da nobile fami-
 glia, πατρός επιφανούς γενούς. Il luogo
 di nascita però si traduce più volentieri
 coll' ad. Euclide da Megara, Ευ-
 κλείδης ό Μεγαρεύς. Aristide da Atene,
 Αριστέιδης ό Αθηναίος || **la Causa, εκ,**
 από col genit.; διά col'acc. Addor-
 mentarsi dalla stanchezza, εκ καμάτου
 ύπνομαι || **l'Agente coi verbi passivi,**
 υπό, προς col gen. specialmente con
 nome di persona; più di rado il dat.
 senza prep. Il re è amato dal popolo,
 ό βασιλεύς τιμάται υπό δήμου. Tutto ciò
 fu fatto da voi, ταύτα ύμιν άπαντα πέ-
 πρακται || **la Distanza, από col gen. o**
il gen. solo. Dalla città alla villa, από
 τής πόλεως εις την έπαυλιν. Siamo distanti
 dal mare cinque miglia, απ-έχομεν τής
 θαλάσσης πέντε μιλια || **il Tempo, εκ, από**
col gen. Da lungo tempo, εκ πολλού
 χρόνου. Dalla fanciullezza, εκ παιδός.
 Dalla nascita, από γενεάς || **Trasmis-**
 sione, από, παρά, προς col gen., e tal-
 volta il gen. solo. Ho ricevuto da te
 una lettera, γράμματα έδεδέξαμην σου ο

παρά σου || **Mancanza di compagnia o**
Spontaneità nelle locuz. Da me, Da
 te, ecc. o Da per me, Da per te, ecc.
 από ο παρ' έμουτου, ης; από ο παρά σεαυ-
 του, ης, ecc.; έκών, ούσα, όν; e, par-
 lando di cose, αυτόματος, ου. — Quando
 Da significa il termine medio del mo-
 to, V. Per || **l'ultimo termine del moto,**
V. A || prossimità di luogo, V. Presso
|| prossimità di numero o quantità,
V. Incirca || Idoneità, Attitudine, ecc.
V. gli adiett. Idoneo, Atto, ecc.

Dabbenaggine, ευήθεια, ας, ή; άφέλεια,
 ας, ή.
 Dabbene, αγαθός, ή, όν; χρηστός, ή, όν;
 άπλοϋς, ή, οϋν.
 Daccanto, prep. παρά ο προς col dat.
 Daccapo, V. in Capo.
 Dacchè, Poichè, επει; επειθή || Dal tempo
 che, εξ ου.
 Daddovvero, άλλθώς; τῷ όντι.
 Dado, κύβος, ου, ό. Giuocare a dadi, κυ-
 βεύω. Giuoco di dadi, κυβεία, ας, ή.
 Giuocatore di dadi, κυβευτής, ου, ό.
 Tiro dei dadi, βόλος, ου, ό. Il dado è
 tratto, άν έρρίπται κύβος.
 Daga, ξιφίδιον, ου, τό.
 Daino, όρκων, ωνος, ό; δορκός, άδος, ή.
 Dal, Dallo, Dalla, V. in Da.
 Dama, donna nobile, δίσποινα ο οινოდίσποι-
 να, ης, ή || Amante, έράστρια, ας, ή ||
 Sorta di giuoco, πεσεία, ας, ή. Partita
 a dama, πέσσευμα, ατος, τό. Giuocare a
 dama, πεσσεύω.
 Damerino, καλλωπιστής, ου, ό.
 Darnigella, ύμψη, ης, ή; κόρη, ης, ή; δι-
 ράπινα, ης, ή.
 Damo, έρκατός, ου, ό.
 Danaro, V. Denaro.
 Danaroso, V. Denaroso.
 Dannare, γεννης κατα-γρίνω τινά; αιωνίη
 τιμωρία υπο-βάλλω (irr.) || Far dannare,
 per Dar frequenti cagioni di disturbo,
 εν-οχλέω τινί ο τινά.
 Dannato, κατακριτός, η, ου; κεκολλημένος,
 η, ου.
 Dannazione, κατάκοιτις, εως, ή.
 Danneggiamento, βλάβη, ης, ή; ζημία,
 ας, ή.
 Danneggiare, βλάπτω (irr.); κακός; λυμά-
 νομαι.
 Danneggiatore-trice, βλάπτων, οϋσα, ου.
 Danno, βλάβη, ης, ή; ζημία, ας, ή; κακόν,
 ου, τό. Far danno a, βλάπτω (irr.) col-
 l'acc. Soffrir danno, βλάπτομαι. Senza

recar danno, ἀβλαβῶς. Senza ricever danno, ἀζημίως. Rifare i danni, ἐπαναρθῶν τὴν ἐκ τινος βλάβην.

Dannosamente. βλαβερώς.

Dannoso, βλαβερός, ἄ, ὄν; ἐπιβληθής, ἐς.

Danza, ὄρχησις, εως, ἡ.

Danzare, ὄρχεσθαι, χορεύω.

Danzatore-trice, ὄρχηστής, οὔ, ὁ; ὄρχηστρίς, ἴδος, ἡ.

Dappertutto, πανταχοῦ.

Dappiè, Dappiede, Dappiedi, ἐκ ποδῶν; κάτω.

Dappocaggine, φυχλότης, ητος, ἡ.

Dappoco, φαῦλος, η, ον.

Dappoi, ἐκ τούτου; ἔπειτα; ὑστερον.

Dappoichè, ἐπεί; ἐπειδή || **Dacchè, ἐξ οὔ.**

Dappresso, ἐγγύς; πλησίον.

Dardeggiare, τοξεύω; ἀκοντίζω.

Dardo, τόξευμα, ατος, τό; ἀκόντιον, ου, τό.

Dare, δίδωμι || *detto di notizia, avviso, ἀνακοινῶν; μετ-έχω (irr.)* || **Concedere, Accordare, δίδωμι, συγχωρῶ** || **Donare, δίδωμι; δωρέομαι** || **Prestare, κίχρημι (irr.); δίδωμι τι χρηστὰ** || **Vendere, πωλέω ο πιπράσκω (irr.) col gen. indicante il prezzo. Dare per dieci lire, παλῶ δέκα δραχμῶν** || **Somministrare, παρ-έχω (irr.)** || **Infondere, δίδωμι; ἐμ-ποιέω.**

Dar coraggio, θάρρος ἐμ-ποιέω-ῶ τινι; ἐκ-θαρσύνω τινά || **Presentare, Porgere, προς-άγω (irr.); προ-τείνω (irr.)** || **Fruttare, Produrre, φέρω (irr.); ἐκ-φέρω;** φῶ || **Percuotere, παίω;** τύπτω || **Affidare, Dare in cura, παρα-δίδωμι; ἐπι-τρέπω;** ἐμπιστεύω. **Dare il comando ad uno, ἐμπιστεύω τινί τὴν ἡγεμονίαν** || **Cagionare, φέρω;** ποίω; κατα-σκεινάζω. **Dare un piacere, τέρψιν φέρω τινί** || **rifless. Darsi, Arrendersi, ἐμαυτὸν ἐκ-δίδωμι** || **Dedicarsi, Applicarsi, τὸν νοῦν προς-έχω τινί** || **Spacciarsi, φάσκω ο προς-ποιέομαι εἶναι . . . ; ἐπ-ογγέλλομαι. Si dà per generale, ἐπ-ογγέλλεται εἶναι στρατηγός** || — **Intrans. Cogliere col colpo, ἀπτομαι ο ἐξ-εκνέομαι (irr.) col gen.** || **fig. Apporsi, στοιχίζομαι assol. e col gen.** || **Inciampare, Urtare, προς-κρούω;** ἐμ-πίπτω **col dat.** || **Imbattersi, Incontrarsi, ἐν-τυγχάνω (irr.) τινί** || **Dare alla testa, detto di calore, vino e simili, βαρύνω;** βλάπτω (irr.) || **Dar nell'occhio, περιβληπτος γίγνομαι (irr.)** || **detto di Porte, Finestre e simili, ἀπο-βλέπω ο βλέπω ο τοίπομαι εἰς τι** || **Darla a gambe, φεύγω (irr.)** || *Molte altre maniere si forma-*

no con questo verbo le quali saranno più opportunamente dichiarate sotto al sostantivo o ad altra voce che dia il proprio carattere alla frase.

Darsena, ἐνδότερος λιμήν, ἐνος, ὁ.

Dassai, ἱκανώτατος, η, ον; ἐπιτηδείατος, η, ον.

Dassezzo, τέλος.

Data, ὁ παραγεγραμμένος χρόνος, ου; ἡ παραγεγραμμένη ἡμέρα, ας. Metter la data (a una lettera), τὴν ἡμέραν ἐπι-γράφω (ἐπιστολῇ) || Tempo in generale, χρόνος, ου, ὁ. Di fresca data, νέος, α, ον. D' antica data, παλαιός, ἄ, ὄν || Condizione, Natura, ἔξις, εως, ἡ; φύσις, εως, ἡ.

Datara, ἀρχομαι ἐκ ο ἀπό col gen. A datara da oggi, ἀπό ταύτης τῆς ἡμέρας.

Dativo, δοτική, ἡς, ἡ (soltiml. πτώσις).

Dato, sost. T. matem. τεκμήριον, ου, τό || **In buon dato, modo avv. περιστώς** || **Per dato e fatto d'uno, διά τινα.**

Dato, ad. ὁσὸς, ἡ, ὄν; ὁσδομένος, η, ον; ὁσρητός, ἡ, ὄν || Dedito, Inclinato, ἐπικλινής, ἐς; καταπερής, ἐς || Determinato, πακτός, ἡ, ὄν || Ammesso, ῥητός, ἡ, ὄν. Dato che, ἦν; ἦνπερ.

Datore, δοτήρ, ἦρος, ὁ.

Dattero, l' albero, φοινίξ. ἐκος, ὁ; il frutto, φοινικοβάλανος, ου, ὁ; βάλανος, ου, ἡ.

Dattilico, δακτυλικός, ἡ, ὄν.

Dattilo, δάκτυλος, ου, ὁ.

Dattorno, avv. κύκλῳ; περίξ || prep. περί, ἀμφί coll' acc.

Davanti, prep. In cospetto, Alla presenza, ἐναντίον ο πρόσθεν col gen.; ἐν col dat.: πρόσ coll' acc. || Di faccia, ἐναντίον col gen. || Metter davanti, προ-φέρω (irr.); ἐπι-δείκνυμι || Usato come ad., I denti davanti, οί πρόσθιοι ὀδόντες || Come sost., Il davanti della casa, τὰ ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου.

Davanzale, τῆς θυρίδος κρᾶσπεδον, ου, τό.

Davanzo, avv. ἄδην || ad. λοιπός, ἡ, ὄν. Esser davauzo, λείπεμαι (perf. di λείπομαι).

Davvero, τῶ ὄντι; ἀληθῶς; σπουδῇ.

Dazio, τέλος, εως, τό; φόρος, ου, ὁ.

Dea, θεά, ἄς, ἡ; θεός, οὔ, ἡ.

Debellamento, ἐπικράτησις, εως, ἡ.

Debellare, κρατέω; ἐπι-κρατέω τινός.

Debellatore-trice, κρατῶν, οὔσα, οὔν.

Debilitamento, ἀσθενεία, ας, ἡ; ἐλάττωσις, εως, ἡ.

Debilitare, ἀσθενῶν; ἀτθευῆ, ἐς ποίω; ἐλατ-

Debitazione, V. Debitamento.

Debitamente, δέντως; αξιοῶς; δικαίως.

Debito, sost. χρέος, ους, τό; ὀφείλημα. ατος, τό; χρεωφείλημα, ατος, τό. Aver debiti, ὀφείλω (irr.) χρέος; ὑπόχρεως, ων εἰμί. Pagare i debiti, τό ὀφειλόμενον ἐκ-τίνω (irr.); τὰ χρέα ἀπο-δίδομι. Far debiti, δανειζομαι Affogato nei debiti, ὑπέρχρεως, ων || Dovere, δεῖον, οντος, τό; προσήκον, οντος, τό.

Debito, ad. dovuto, ὀφειλόμενος, η, ον || Conveniente, προσήκων, ουσα, ον; αξιοῶς, α, ον || Opportuno, εὐκαιρος, ον.

Debitore-trice, ὀφείλω, ουσα, ον; ὀφειλέτης, ου, ὁ; ὀφειλέτις, ἴδος, ἡ; χρωσώτης, ου, ὁ; χρήστης, ου. ὁ. Esser debitore ad uno di qualche cosa ὀφείλω ο χρεωστέω τινί τι.

Debole, ἀσθενής, ἐς; ἀβρόωτος, ου. Esser debole, ἀσθενέω. ἀβρώττω. Render debole, ἀσθενώ || detto di moto, Lento, βραδύς, εἶα, ὅ || detto di cosa, Poco solido, ἀσθενής; σαφρός, ἄ, ὄν || per Languido, Poco considerevole, ὀλίγος, η, ον; μικρός, ἄ, ὄν; λεπτός, ἡ, ὄν || Uomo debole, che non ha forza morale, μαλακόφυξος, ου; troppo indulgente, λίαν ἐπιεικής, ἐς; poco capace in una data disciplina, ἀδύνατος, ον εἰς ο πρὸς τι || Il debole, in forza di sost. τὸ εὐέφροδον ο εὐεπίδρομον ο εὐάλωτον μέρος, εος.

Debolezza, ἀσθένεια, ας, ἡ; ἀβρώττια, ας, ἡ || Debolezza d'ingegno, βραδύνοια, ας, ἡ || Debolezza d'animo, μαλακία, ας, ἡ; μακροφυχία, ας, ἡ; ἡ λίαν ἐπιεικεια, ας || Difetto abituale, Fallo, ἀμαρτημα, ατος, τό; πλημμέλεια, ας, ἡ.

Debolmente, ἀσθενῶς; ἀβρώτως || fig. ἀνεμίνως; μαλακῶς.

Deca, δεκάς, ἄδος, ἡ.

Decacordo, δεκάχορδος, ου.

Decade, δεκάς, ἄδος, ἡ.

Decadenza, παρακμή, ἧς, ἡ; παράκμασις, εως, ἡ.

Decedere, ἐκ-πίπτω (irr.); ὑπο-φέρομαι; παρ-ακμάζω. Decedere dalla potenza, ἐκ-πίπτω τῆς πρίτερον δυνάμεως.

Decadimento, V. Decadenza.

Decagono, δεκάγωνον, ου, τό.

Decalogo, δεκάλογος, ου, ὁ.

Decametro, δεκάμετρος, ου, ὁ.

Decantare, celebrare, ἐγ-κωμάζω; εὐλογέω || Traversare, δι-υλίζω; δι-ηθέω.

Decantazione, travasamento, διύλισις, εως, ἡ.

Decapitare, ἀπο-τέμνω (irr.) τὴν κεφαλὴν;

ἀπο-κεραλίζω; κερκατομέω. Esser decapitato, ἀπο-τέμνωμαι τὴν κεφαλὴν.

Decapitazione, τῆς κεφαλῆς ἀποτομή, ἧς, ἡ; ἀποκεφαλισμός, οὔ, ὁ.

Decasillabo, δεκασύλλαβος, ου.

Decembre, δεκέμβριος, ου, ὁ.

Decemvirale, δεκαρχικός, ἡ, ὄν.

Decemvirato, δεκαρχία, ας, ἡ.

Decemviro, δεκαρχος, ου, ὁ; δεκακόρχος, ου, ὁ. I decemviri, οἱ δέκα.

Decennale, δεκαετής, ἐς; δεκαετήρος, ου.

Decenne, δεκαετής, ἐς.

Decennio, δεκαετία, ας, ἡ; δεκαετηρίς, ἴδος, ἡ.

Decente, πρέπων, ουσα, ον; εὐπρεπής, ἐς.

Decentemente, πρεπόντως; εὐπρεπῶς.

Decenza, πρέπον ο προσήκων, οντος, τό; εὐ-πρέπεια, ας, ἡ.

Decesso, τεθνηκός, υἷα, ὅς; νεκρός, ἄ, ὄν.

Decidere, δια-κρίνω; δια-γινώσκω (irr.); δι-αιρέω (irr.).

Decifrare, τὰ διὰ σημείων γεγραμμένα ἀνα-γινώσκω (irr.) || fig. Dichiarare, ἐξ-ηγήσομαι.

Decima, δεκάτη, ἧς, ἡ (sott. μοῖρα); δεκατημόριον, ου, τό. Imporre, Riscuotere la decima, δεκατεύω. Pagar la decima, ἀπο-δεκατόω.

Decimale, δέκατος, η, ου.

Decimare, ἀπο-δεκατεύω.

Decimazione, δεκάτευσις, εως, ἡ.

Decimo, δέκατος, η, ου.

Decisione, κρίσις, εως, ἡ; διάγνωσις, εως, ἡ.

Decisivamente, ἀναμφιβόλως; κυρίως.

Decisivo, κρίσιμος, ου. Il momento decisivo, ἡ τοῦ καιροῦ ἀκμή, ἧς; ἀκμή, ἧς, ἡ; καιρός, οὔ, ὁ.

Declamare, ὑποκρίσομαι; ἀνα-φωνέω || Declamare contro una cosa, κατ-αγορεύω (irr.) τινός; λοιδορέω τινά.

Declamatore-trice, ὑποκρινόμενος, η, ου; ὑποκριτής, οὔ, ὁ || detto di Oratore enfatico, ἐγκώδης (gen. ους) ῥήτωρ, ορος, ὁ.

Declamatorio, ῥητορικός, ἡ, ὄν; ἐπιδεικτικός, ἡ, ὄν.

Declamazione, ὑπέκρισις, εως, ἡ; ἐπίδειξις, εως, ἡ || Diceria declamatoria, ῥητορεία, ας, ἡ.

Declinabile, κλιτός ο κλιτικός, ἡ, ὄν. Non declinabile, ἀκλιτος, ου.

Declinare, Piegare verso il basso, ἐγ-κλίνω || detto dei Pianeti, κατα-φέρομαι; φθίνω (irr.) || fig. Discostarsi, Deviare, παρ-ακλίνω || Scemarsi, Diminuire, παρ-ακμάζω; ἑλασσομαι || trans. T. di gramm. κλίνω (irr.); πλκμαζώ || Declinare il pre

- prio nome, ὄνομα τὸ ἐμυκτοῦ λέγω (*irr.*)
 || Evitare, Ricusare, παρα-βαίνειω (*irr.*);
 παρ-αίτσομαι.
- Declinazione**, ἡ *declinare*, ἐκκλίσαι, εως, ἡ
 || **Deviazione**, ἐκτροπή, ἡς, ἡ; ἀπόκλιαι, εως, ἡ || **Diminuzione**, ἐλάττωαι, εως, ἡ
 || **T. di gramm.**, κλίσαι, εως, ἡ.
- Declive**, ἐπικλινής, ἐς; καταφρέτης, ἐς.
- Declivio**, κλίμα, ατος, τό; ἀπόκλιμα, ατος, τό; κάταντες, ους, τό.
- Declività**, καταφρέσια, ας, ἡ; κατηρρόπια, ας, ἡ.
- Decollare**, τραχηλοκοπέω; ἀπο-κεφαλίζω.
- Decollazione**, τραχηλοκοπία, ας, ἡ; ἀποκεφαλισμός, οὔ, ὁ.
- Decomporre**, ἀνα-λύω; δια-κρίνω.
- Decomposizione**, ἡ *decomporre*, ἀνάλυαι, εως, ἡ || ἡ *decomporsi*, διαφθορά, ἄς, ἡ.
- Decorare**, κοσμέω; ἐπι-κοσμέω.
- Decorazione**, κόσμησις, εως, ἡ; κόσμος, ου, ὁ; παρακοσμή, ἡς, ἡ. **Decorazioni di teatro**, σκηνογραφία, ας, ἡ || **Insegna onorifica**, ἐπίσημον, ου, τό; παράσημον, ου, τό.
- Decoro**, κόσμιον, ου, τό; εὐσημησύνη, ἡς, ἡ; εὐπρέπεια, ας; πρέπον, οντος, ὁ. **Mantenere il decoro**, εὐσημημονέω. **Non è decoro** . . . οὐ πρέπει . . .
- Decorosamente**, εὐσημημόνως; εὐπρεπῶς.
- Decorosos**, κόσμιος, α, ου; εὐσημημων, ου; εὐπρεπής, ἐς.
- Decorrere**, κατα-θέω (*irr.*); ἀπο-ρρέω (*irr.*) || **Avere il suo principio da**, ἀρχομαι ἀπὸ ο ἐκ *col gen.*
- Decorso**, *ad.* παροιχόμενος, η, ου.
- Decorso**, *sost.* προχώρησις, εως, ἡ. **Nel decorso del tempo**, προϊόντος τοῦ χρόνου.
- Decotto**, ἀρέψημα, ατος, τό; ἀπόξιμα, ατος, τό.
- Decozione**, ἀρεψίς, εως, ἡ || **per Decotto**, **V.**
- Decremento**, ἐλάττωαι, εως, ἡ; μείωαι, εως, ἡ.
- Decrepitezza**, παρηλικία, ας, ἡ.
- Decrepito**, ἐσχατογήρωσις, ων; υπεργήρωσις, ων.
- Decrescenza**, ὑποχώρησις, εως, ἡ; μείωσις, εως, ἡ.
- Decrescere**, ἐλασσόμαι; μειόμαι || *fig.* παρακμάζω.
- Decretare**, ψηφίζομαι *coll' acc. o l' inf.*
- Decreto**, ψήφισμα, ατος, τό; δόγμα, ατος, τό; βούλευμα, ατος, τό.
- Decubito**, κλίνη, ἡς, ἡ.
- Decuplo**, δεκαπλάσιος, α, ου.
- Decuria**, δεκάς, ἄθος, ἡ.
- Decurione**, δικάδορχος, ου, ὁ. **Ufficio di decurione**, δεκάδορχία, ας, ἡ.
- Dedica**, προσφώνησις, εως, ἡ.
- Dedicare, consacrare**, ἀνα-τίθεμαι; ἀφ-ιερώω; καθ-ιερώω; α . . . τοῦ || *detto di un libro*, προσ-φώνω.
- Dedicato**, *part. e ad.* ἀνακείμενος, η, ου; ἱερός, ὁ, ου; α . . . *dat.*
- Dedicatorio**, προσφωνηματικός, ἡ, ου; προσφωνητικός, ἡ, ου.
- Dedicazione**, καθιέρωσις, εως, ἡ; ἀφιέρωσις, εως, ἡ.
- Dedito**, ἐπικλινής, ἐς; πρόθυμος, ου.
- Dedizione**, παράδοσις, εως, ἡ; ἐκδοσις, εως, ἡ.
- Dedurre**, ἐξ-άγω (*irr.*); παρ-άγω || **Inferire**, ἐπι-χειρέω; περαίνω, da ἐκ ο ἀπὸ *col gen.* || **Defalcare**, ἀρ-αιρέω (*irr.*).
- Deduzione**, ἐπαγωγή, ἡς, ἡ || **T. filos.** **Il tirare una conclusione**, ἐπιχείρησις, εως, ἡ. **La conclusione stessa**, συμπεράσμα, ατος, τό || **Defalco**, ἀραιρέσις, εως, ἡ.
- Defalcare**, ἀρ-αιρέω τί τινος.
- Defalco**, ἀραιρέσις, εως, ἡ.
- Deferenza**, παραχώρησις, εως, ἡ; ὑπαιξις, εως, ἡ; αἰδώς, οὖς, ἡ. **Aver deferenza per alcuno**, αἰδέομαι τινα.
- Deferire, condiscendere**, παρα-χωρέω; ὑπείκομαι || **Conferire, Dare**, ἀπο-νέμω (*irr.*); προσ-νέμω; ἐπι-τρέπω (*irr.*) || **Deferire il giuramento ad alcuno**, ἐπ-άγω (*irr.*) ἄρουν τινί.
- Defezione**, ἀπόστασις, εως, ἡ; ἀποστασία, ας, ἡ.
- Deficiente**, ἐνδεής, ἐς; ἑλλειπής, ἐς.
- Deficienza**, ἐνδεια, ας, ἡ; ἑλλειμμα, ατος το ἑλλειψίς, εως, ἡ.
- Deficit**, ἑλλειμμα, ατος, τό.
- Definibile**, ὀριστός, ἡ, ου.
- Definire**, ὀρίζω. **Facile, Difficile a definire**, εὐόριστος, δυσόριστος, ου.
- Definitivamente**, διωρισμένως.
- Definitivo**, ὀριστικός, ἡ, ου; τελευταίος, α, ου.
- Definitore-trice**, ὀρίζω, ουσκα, ου.
- Definizione**, ὀρισμός, οὔ, ὁ.
- Deformare**, ἀμορφοῦ ποιεῶ; ἀπο-μορφῶ αἰσχύνω.
- Deforme**, ἀμορφος, ου; δυσμορφος, ου; ἄσχημος, ου.
- Deformemente**, ἀσχημόνως; αἰσχροῦς.
- Deformità**, ἀμορφία, ας, ἡ; δυσμορφία, ας, ἡ.
- Defraudare**, ἐξ-απατάω; ἀπο-στερέω τινα τι.
- Defraudatore-trice**, ἀπώστερητής, οὔ, ὁ; ἀπώστερητής, ἴδος, ἡ.
- Defunto**, τεθνηκώς, υἱα, ὄς.
- Degenerare**, τοῦ γένους ἐξ-ίσταμαι; νοθεύομαι; εἰς χειρὸν ἐκ-πίπτω (*irr.*); μετα-βάλλω (*irr.*).

Degenerazione, ἔκστασις, εως, ἡ; μεταβολή, ἡς, ἡ.
Degenerare, ἐξεταχμένος, η, ου; μεταβεβλημένος, η, ου.
Degli, V. Di.
Degnamente, ἀξίως.
Degnare, ἀξιάω; κατ-αξιάω || *in senso intrans. e Degnarsi*, συγκαθ-ίημι (*irr.*) ἔμαυτον εἰς τι.
Degnazione, εὐπροσηγορία, ας, ἡ; φιλανθρωπία, ας, ἡ.
Degno, ἀξίος, α, ου *col genit. o l' infinit.*
Degno di lode, ἀξίος ἐπίνου ο ἐπικνεῖσθαι; ἀξιέπαινος, ου. **Degno d'amore**, ἀξίερατος, ου. **Degno di fede**, ἀξίόπιστος, ου. **Degno d'esser veduto**, ἀξιοθείατος, ου; *e così si formano altri composti con ἀξιο* — || *per Raggiardevole, Onorevole, σεμνός, ἡ, ὄν; τίμιος, α, ου.*
Degradamento, V. Degradazione.
Degradante, ἀτιμίαν ἐπάγων, ουσα, ου; ἀτιμωτικός, ἡ, ὄν.
Degradare, κατα-λύω ο κατα-παύω τινά τῆς ἀρχῆς ο τιμῆς || **Render vile, abietto**, ἀτιμώω; ἀπεινώω.
Degradato, ἀτιμος, ου; ἀπότιμος, ου.
Degradazione, ἀτιμώσεις, εως, ἡ; ἀτιμία, ας, ἡ.
Deh, inter. di dolore, αἰ: **di preghiera**, εἰθε *coll'olt.*
Deificare, ἀπο-θεώω.
Deificazione, ἀποθεώσις, εως, ἡ.
Deità, θεός, οὔ, ὁ, ἡ.
Deizione, ἀποπάτημα, ατος, τό.
Del, V. Di.
Delatore-trice, συκοφάντης, ου, ὁ; συκοφάντρια, ας, ἡ; μνηστής, οὔ, ὁ.
Delazione, συκοφαντία, ας, ἡ; μήνυσις, εως, ἡ.
Delebile, ἐξαλειπτικός, ἡ, ὄν.
Delegare, πρεσβεύομαι τινά; ἐπι-πέλλω (*irr.*) || **detto d' autorità, diritto**, Affidarlo, ἐπι-τρέπω τινί.
Delegato, πεμπτός, ἡ, ὄν; ἐπίτροπος, ου, ὁ.
Delegazione, πρόσταγμα, ατος, τό; ἐπίτροπή, ἡς, ἡ.
Delirio, δελφίς, ἴνος, ὁ.
Delibare, γεύομαι *col gen.*
Deliberare, βουλευομαι; συμ-βουλευομαι; *con alcuno su qualche cosa*, τινί περί τινος.
Deliberarsi, βουλευομαι κατ' ἑμαυτόν.
Deliberante, βουλευόμενος, η, ου. **Assemblea deliberante**, βουλή, ἡς, ἡ.
Deliberatamente, ἐκ προνοίας; εὐτόλμως.
Deliberativo, βουλευτικός ο συμβουλευτικός,

ἡ, ὄν. **Aver voto deliberativo**, τῆς βουλῆς μετ-έχω (*irr.*)
Deliberato, βεβουλευμένος, η, ου || **detto di Persona**, θραύτης, εἶα, ὄ; εὐτολμος, ου || **Con animo deliberato**, βεβουλευμένος; ἐκ προνοίας; εὐτόλμως.
Deliberazione, βούλευσις ο συμβούλευσις, εως, ἡ; συμβουλία, ας, ἡ || **Risoluzione, Partito preso**, γνώμη, ης, ἡ; συμβούλευμα, ατος, τό; δόξαν, ατος, τό, *col dat.*
Delicatamente, avv. Mollemente, τρυφερώς; μαλακῶς || **detto d' opere d' arte**, Puitamente, λεπτῶς; φιλοκάλως; τεχνικῶς || **Con riguardo**, εὐλαβῶς; πεφυλαγμένος.
Delicatezza, τρυφή, ἡς, ἡ; μαλακία, ας, ἡ || **riferito a salute**, ἀσθένεια, ας, ἡ || **Probità scrupolosa**, εὐλάβεια, ας, ἡ; εὐσέβεια, ας, ἡ || **Finezza di lavoro, Leggiadria**, ἀστυότης, ητος, ἡ; εὐτραπελία, ας, ἡ || **detto di ciò che è piacevole al gusto**, ἡδύτης, ητος, ἡ; εὐχυλία, ας, ἡ.
Delicato, ἀπαλός, ἡ, ὄν; μαλακός, ἡ, ὄν; τρυφερός, ἡ, ὄν || **detto di stomaco**, δύσκολος, ου || **detto di cibo**, ἡδύς ο γλυκύς, εἶα, ὄ || **riferito a cose d' arte**, **Condotto con isquisitezza**, leggiadro, ισχυουργής, ἔς; λεπτός, ἡ, ὄν; κομψός, ἡ, ὄν || **detto di persona**, **Scrupoloso**, **Timoroso**, εὐλαβής, ἔς. **Parimente**, di costituzione gracile, ἀσθενής, ἔς. **Costituzione delicata**, ἀσθένεια, ας, ἡ || **È una faccenda, una cosa delicata**, πρᾶγμα ἐπικίνδυνον ο ὕσχερῆς ἐστίν.
Delineamento, διαγραφή, ἡς, ἡ.
Delinquare, δια-γράφω.
Delinquente, ἁμαρτάνων, ουσα, ου; ὑπόδικος, ου.
Delinquere, ἁμαρτάνω (*irr.*); πλημμελέω.
Deliquio, λιποθυμία, ας, ἡ; λιποψυχία, ας, ἡ.
Deliramento, V. Delirio.
Delirante, παράφρων, ονος, ὁ, ἡ.
Delirare, παρα-φρονέω.
Delirio, παράνοια, ας, ἡ; παραφροσύνη, ης, ἡ.
Delitto, ἀδικημα, ατος, τό; παρανόημα, ατος, τό; ἁμάρτημα, ατος, τό. **Commettere un delitto**, ἀδικέω.
Delizia, γλυκισμός, οὔ, ὁ || **Tutto ciò che reca diletto**, ἡδονή, ἡς, ἡ; τέρψις, εως, ἡ || **Trovar la sua delizia in**, εὐ-φραίνομαι ο ἡδομαι ο ὑπερ-ἡδομαι τινί.
Deliziare, τέρπω; εὐ-φραίνω || **Deliziarsi**, τέρπομαι; εὐ-φραίνομαι; χαίρω (*irr.*) τινί.
Deliziosamente, ἡδίστα; κάλλιστα.
Delizioso, ἡδιστος, η, ου; κάλλιστος, η, ου; τερπύς, ἡ, ὄν.

Dello, Della, V. Di.
Delta, τὸ δέλτα (*indecl.*).
Deludere, ἀπατάω; ἐξ-απατάω; ψεύδω ||
 Schernire, ἐμ-παίζω (*irr.*)
Delusione, ἀπάτη, ης, ἡ; χλευασμός, οὔ, ὁ;
 ἐμπαιγμός, οὔ, ὁ; παράκρουσις, εως, ἡ.
Delusorio, ἀπατηλός, ἡ, ὅν.
Demagogia, δημαγωγία, ας, ἡ.
Demagogico, δημαγωγικός, ἡ, ὅν.
Demagogo, δημαγωγός, οὔ, ὁ.
Demandare, ἐπι-τρέπω (*irr.*).
Demente, παράφρων, ον; παραφροσύνη, ον;
 φρενοβλαβής, ἐς.
Demenza, παραφροσύνη, ας, ἡ; φρενοβλάβεια,
 ας, ἡ.
Demeritare, κακῶς ποιεῖω; πλήμμελέω; ἀνά-
 ξιος γίγνομαι (*irr.*).
Demerito, πλημμέλεια, ας, ἡ; ἀμάρτημα,
 ατος, τό.
Democraticamente, δημοκρατικῶς.
Democratico, δημοκρατικός, ἡ, ὅν.
Democrazia, δημοκρατία, ας, ἡ.
Demolire, κατα-σκάπτω (*irr.*); κατα-τρέ-
 φω (*irr.*).
Demolizione, κατασκαφή, ἡς, ἡ.
Demone, δαίμων, ονος, ὁ; δαιμόνιον, ου, τό.
Demoniaco, δαιμονιακός, ἡ, ὅν; δαιμονικός,
 ἡ, ὅν.
Demonio, δαίμων, ονος, ὁ; δαιμόνιον, ου, τό
 || **Lo spirito maligno, Il diavolo**, κακοδαί-
 μων, ονος, ὁ; διάβολος, ου, ὁ.
Denaro, ἀργύριον, ου, τό; χρήματα, ων, τά.
Amor del denaro, φιλαργυρία, ας, ἡ.
Denaroso, πολυχρήματος, ου.
Denegare, ἐξ-αρνέσμαι.
Denegazione, ἐξάρνησις, εως, ἡ.
Denigrare, διυ-βάλλω (*irr.*); κακολογέω
 τινά.
Denigrazione, διαβολή, ἡς, ἡ; κακολογία,
 ας, ἡ.
Denominare, ὀνομάζω; κατ-ονομάζω.
Denominativo, ὀνομαστικός, ἡ, ὅν.
Denominato, ὀνομαστικός, ἡ, ὅν.
Denominatore, μόριον, ου, τό.
Denominazione, ὀνομασία, ας, ἡ; κατονομα-
 σία, ας, ἡ || **Nome**, ὄνομα, ατος, τό.
Denotare, σημαίνω; ἐπι-σημαίνω; δείκνυμι.
Densità, πυκνότης, ητος, ἡ; νασιότης, ητος, ἡ.
Denso, πυκνός, ἡ, ὅν; ναστός, ἡ, ὅν.
Dentale, *sust.* γύτης, ου, ὁ.
Dentale, ad. ὀδοντικός, ἡ, ὅν.
Dentato, ὀδοντωτός, ἡ, ὅν.
Dentatura, ὁ τῶν ὀδόντων στοιχός, ου; ὀδόν-
 τες, ων, αί.
Dente, ὀδός, ὀδύτος, ὁ. **I denti anteriori**;

οὶ πρόσθιοι ο γλασσῖνοι ὀδύτες. **I denti in-**
cisivi, οὶ τομῆς; **i canini**, οὶ κυνόδοντες; **i**
molari, οὶ γόμφιοι; **il dente del giudizio**,
 κραντήρ, ἤρος, ὁ. **Denti finti**, ὀδύτες ἐν-
 δεδεμένοι. **Mettere i denti**, ὀδοντικάς; ὀδον-
 τορμῆς. **Aver mal di denti**, ὀδονταλγία.
Dolore di denti, ὀδονταλγία. **Tener qual-**
che cosa coi denti, ὀδαξ κατ-έχω (*irr.*).
Palire i denti, ἀπο-δοντά. — **Varie lo-**
cuzioni. **Armato fino ai denti**, πάνοπλος,
 ον || **Aguzzare i denti**, ἐσθία (*irr.*) || **Mo-**
strare i denti, ἀντ-έχω (*irr.*) τινί || **Te-**
nere o Regger l'anima coi denti, μέλλω
 ἀποθανεῖν (*irr.*) || **Parlare**, Bobbottare
 fra' denti, μύζω (*irr.*) || **Dire**, Parlar
 fuor de' denti, παρῆρησις || **Finché uno**
ha denti in bocca, non si sa quel che
 gli tocca, οὐδεις ὄλβιος κεκλήσθαι ἄξιός
 ἐστι, πρὶν ἂν τελευτήσῃ.
Dentellato, ὀδοντωτός, ἡ, ὅν; πριονωτός, ἡ, ὅν.
Dentice, συνόδους, οντος, ὁ.
Dentino, μικρός ὀδός, οντος, ὁ.
Dentista, ὀδονταγωγός, οὔ, ὁ.
Dentizione, ὀδοντίασις, εως, ἡ; ὀδοντοφυΐα,
 ας, ἡ.
Dentro, *adv.* ἔνδον; ἐντός; ἔσω, se non vi è
 moto; ἔξω; ἔτω, se vi è moto. **Il com-**
par. ἔ ἐσωτέρω; **il superl.**, ἐσωτάτω, ἐν-
 δοτάτω. **Tutte queste voci, quando han-**
no forza di prep., reggono il genit.
Spesso, Dentro, usato come prep. si tra-
duce con ἐν e il dat. o εἰς e l'acc.: i quali
ἐν, εἰς si uniscono frequentemente col
verbo. Per es.: Metter dentro, εἰς-τί-
 στημι. **Andar dentro**, εἰς-εἶμι (*irr.*); εἰς-
 ἐρχομαι (*irr.*). **Aggirarsi dentro**, ἐν-
 δνεύω, **Marcir dentro**, ἐμπυέω || **Di den-**
tro, ἔνδοθεν; ἔσωθεν || **Usato in forza di**
Sost. per la parte interna, τὸ ο τὰ ἔνδον,
ἐκτός ecc.
Denudare, γυμνῶ; ἀπο-γυμνῶ.
Denunzia, dichiarazione, μήνυσις, εως, ἡ;
 ἐνδείξις, εως, ἡ; pubblicamente fatta, ἀνα-
 κηρύξις, εως, ἡ || **Accusa**, εἰσαγγελία, ας,
 ἡ; κατηγορία, ας, ἡ.
Denunziare, μηνύω; ἐν-δείκνυμι; ἀνα-κηρύσ-
 σω || **Accusare**, εἰς-αγγέλλω.
Denunziatore, μηνυτής, οὔ, ὁ; ἐνδείκτης, ου,
 ὁ; εἰσαγγελεύς, εως, ὁ.
Denunziatione, V. Denunzia.
Depauperare, πτωχίζω.
Depennare, ἐξ-αλείφω; δια-γράφω || **Cancel-**
lare alcuno da un ruolo, ἀν-αίρεω (*irr.*).
Deperimento, φθίσις, εως, ἡ; μάρκασις, εως,
 ἡ; ἐλάττωμα, ατος, τό.

Deperire, φθίνω (*irr.*); ἄλλυμι (*irr.*).
 Deplorabile, οἰκτρός, ἄ, ὄν; ἔλεεινός, ἡ, ὄν;
 οἰμωκτός, ἡ, ὄν.
 Deplorabilmente, οἰκτρῶς; ἔλεεινῶς; οἰμω-
 κτῶς.
 Deplorare, οἰκτεῖρω; οἰμῶζω; κλαίω (*irr.*);
 κατα-κλαίω.
 Deploratore-trice, οἰμῶζων, οὐτα, οὐ.
 Deplorazione, αἰαγμα, ατος, τό; θρήνος,
 οὐ, ὄ.
 Deponente, verbo, ἐπίτισσον ῥήμα, ατος, τό.
 Deporre, κατα-τίθεμι || Rinunziare un uf-
 ficio, ἐξ-ίσταμαι ἀρχῆς; ἀπο-αγορεύω ἀρ-
 χήν || Deporre le armi, κατα-τίθεμαι τὰ
 ὄπλα; παύομαι πολεμῶν. || Deporre nelle
 mani altrui un pegno per guarentigia,
 μετεγγνάω || Deporre una persona da un
 grado, da un' autorità, ἀπο-χειροτονέω
 ἀρχοντα (ο στρατηγόν, δικάστην, ecc.);
 κατα-παύω τινά τῆς ἀρχῆς (ο στρατη-
 γίας, ecc.) || *intrans.* Affermare con at-
 testazione dinanzi al giudice, μαρτυρέω.
 Deporre contro alcuno, κατα-μαρτυρῶ
 τινος. Deporre il falso, ψευδομαρτυρέω.
 Deportare, ἐξ-ορίζω; ἀπ-άγω (*irr.*) ἐπὶ φυ-
 γῆ εἰς . . .
 Deportato, ἐξοριστός, ἡ, ὄν.
 Deportazione, ἐξορισμός, οὐ, ὄ.
 Depositare, παρακατα-τίθεμαι.
 Depositario, παρακαταθήκη λαβῶν, οὔσα,
 ὄν; φυλάττων οὐτα, οὐ.
 Depositeria, ἀποθήκη, ἡς, ἡ; θησαυρός, οὐ, ὄ.
 Deposito, l'atto di depositare, per poi riar-
 verle, cose preziose, παρακατάθεσις, εως,
 ἡ || la Cosa depositata, παρακαταθήκη, ἡς;
 ἡ || Sepolcro, μνημεῖον, οὐ, τό || Posatura
 che si fa nei liquidi torbidi, ὑπόστημα,
 ατος, τό; ὑφιστάμενον, οὐ, τό.
 Deposizione, κατάθεσις, εως, ἡ || Deposizio-
 ne da un ufficio, ἀποχειροτονία, ας, ἡ; κα-
 τάπαντας, εως, ἡ. *col nome indicante*
l'ufficio in gen. || Testimonianza, μαρ-
 τυρία, ας, ἡ. Deposizione scritta, ἐκμαρ-
 τυρία, ας, ἡ; falsa ψευδομαρτυρία, ας, ἡ.
 Deposto, *sost.* μαρτυρία, ας, ἡ; μαρτύριον,
 οὐ, τό.
 Depravare, φθειρῶ (*irr.*); δια-φθειρῶ.
 Depravato, διεφθαρμένος, ἡ, ὄν; διεφθορώς,
 νια, ὄς.
 Depravatore-trice, διαφθειρων, οὐτα, οὐ.
 Depravazione, διαφθορά, ἄς, ἡ.
 Depredamento, διαρπαγή, ἡς, ἡ; πόρνησις,
 εως, ἡ; λεηλασία, ας, ἡ.
 Depredare, δι-αρπάξω (*irr.*); πορθεύω; λεη-
 λατεύω.

Depredatore, ληστής, οὐ, ὄ; διαρπάξων, οὐτα,
 οὐ.
 Depredazione, V. Depredamento.
 Depressione, καταπίσις, εως, ἡ || *fig.* ταπει-
 νωσις, εως, ἡ.
 Deprimere, κατα-πιέζω || *fig.* Umiliare, τα-
 πεινώ.
 Depurare, καθαίρω; ἀνα-καθαίρω.
 Depurativo, καθαρτικός, ἡ, ὄν.
 Depurazione, κάθαρσις, εως, ἡ; καθαρισμός,
 οὐ, ὄ.
 Depurare, ἀπο-στέλλω (*irr.*); πρεσβεύομαι
 τινα || Assegnare, προς-τάτω (*irr.*); ||
 Destinare a un dato ufficio, καθ-ίστημι.
 Deputato, πρυφθεῖς, ἔντος, ὄ; ἐκλεκτός, οὐ,
 ὄ; σύμβουρος, οὐ, ὄ. Camera dei deputati,
 συνέδριον, οὐ, τό || Inviato ad assistere ad
 una solennità, θεωρός, οὐ, ὄ || Chiamato
 ad uno speciale ufficio, προστεταγμένος
 ο ἐπιτετραμμένος *coll'ass.* ο *l'inf.*
 Deputazione, πρόσταγμα, ατος, τό; πρεσβεία,
 ας, ἡ. Andare in deputazione, πρεσβεύω.
 Derelitto, κατάλειπτος, οὐ; ἔρημος, ἡ, οὐ.
 Deretano, πηγή, ἡς, ἡ; πρῶκτός, οὐ, ὄ.
 Deridere, κατα-γελάω, *ful.* ἄσσομαι τινός;
 ἐπι-γελάω τινί; σκώπτω τινά ο εἰς τινα.
 Derisibile, γελοῖος, α, οὐ; καταγέλατος, οὐ.
 Derisione, καταγέλως, ατος, ὄ; καταγέλασις,
 εως, ἡ. Mettere in derisione, γέλωτα ποι-
 εῖν τινά ο τι; κατα-γελάω τινός.
 Derisore-ora, καταγελῶν, ὄντα, ὄν; σκώπτης,
 οὐ, ὄ.
 Derisoriamente, καταγελαστός; σκωπτικῶς.
 Derisorio, καταγελαστῆς, ἡ, ὄν.
 Derivare, *intrans.* Scaturire, Procedere,
 γίγνομαι (*irr.*) ἐκ ο ἀπό τινος || *trans.*
 Deviare, volgere altrove, παρ-οχεταιύω;
 ἀπ-οχεταιύω; ἐκ-τρέπω || *Parlando di*
Parole, παρ-άγω (*irr.*).
 Derivativo, παράγωγος, οὐ.
 Derivato, παρηχητός, εἶσα, ἔν.
 Derivazione, ὀχεταιία, ας, ἡ; ὀχεταιῖα, ας, ἡ
 || *detto di Parole*, παραγωγή, ἡς, ἡ.
 Déroga, V. Derogazione.
 Derogare, μετα-ποιέω; ἀρ-αιρέω (*irr.*). De-
 rogare alle leggi, παρα-νομέω. Derogare
 a una consuetudine, ἔθος κατα-λύω. De-
 rogare alla sua antica nobiltà, τοὺς προ-
 γόνους κατ-αιχύνω.
 Derogativo e
 Derogatorio, ἀραιρετικός, ἡ, ὄν.
 Derogazione, ἀραιρίσις, εως, ἡ; παράβασις,
 εως, ἡ; παρανομία, ας, ἡ.
 Derrata, στία, ὦν, τὰ; ἐδώμα, ὦν, τὰ; e
 per estensione, ὄνια, ὦν, τὰ || È più la

giunta che la derrata, *μείζον τοῦ ἔργου τὸ πάρεργον.*

Derubare, κλέπτω (irr.); ὑπο-κλέπτω; ὑφ-αρπάζω.

Deschetto, τραπέζιον. ου, τό.

Descio, τράπεζα, ης, ἡ.

Descrittivamente, διηγηματικῶς.

Descrittivo, διηγηματικός, ἡ, ὄν.

Descrittore, συγγραφέας, αντος, ὁ; καταγρα-φεύς, εως, ὁ; διηγητής, οὔ, ὁ.

Descrivere, λόγῳ ἀπο-εικάζω, fut. ἀσμαι; διαγίνομαι; συγ-γράφω; διεξ-έρομαι (irr.)
|| **Tracciare, Segnare, κατα-γράφω; δια-γράφω.**

Descrizione, συγγραφή, ἡς, ἡ; καταγραφή, ἡς, ἡ; ἀθήκησις, εως, ἡ.

Deserto ad. ἔρημος, η, ου; ἀνάστατος, ου.

Deserto, sost. ἔρημος, ου, ἡ (sott. γῆ); ἔρη-μία, ας, ἡ.

Desiderabile, εὐκτός, ἡ, ὄν; ζήλωτός, ἡ, ὄν; ἐπιθυμητός, ἡ, ὄν.

Desiderare, ἐπι-θυμέω; ἐφ-ίεμαι (irr.); ὀρέ-γομαι; tutt'e tre col gen. o coll' inf.; ποθέω; ἐπι-ποθέω, coll' inf. o l' acc. Far desiderare ad uno qualche cosa, ἐπιθυ-μῖαν ο πόθον τινός ἐμ-βάλλω τινί. Farsi desiderare, ἐξ-εγείρω ο κινέω πόθον τινί; e nel senso di Farsi aspettare, ὑστερέω
|| **Augurare, εὐχομαι. Desidero che Dio conceda a' miei lettori ogni sorta di be-νι, εὐχομαι τὸν Θεὸν δύναι τοῖς ἐντευξο-μένοις παντοῖα ἀγαθά.**

Desiderativo, ἐρετικῶς, ἡ, ὄν.

Desiderio, ἐπιθυμία, ας, ἡ; ἐπιθύμητις, εως, ἡ; πόθος, ου, ὁ; εὐχῆ, ἡς, ἡ || **La cosa desiderata, ἐπιθύμημα, ατος, τό** || **Secondo il tuo desiderio, κατὰ τὴν εὐχὴν σου; κα-τὰ γνώμην. Contro il desiderio, παρὰ γνώ-μην.**

Desiderosamente, προσθύμως.

Desideroso, ἐρεϊμένος, η, ου; ἐπιθυμῶν, οὔτα, οὔν, col gen. o l' inf. Esser desideroso di, ἐπιθυμητικῶς ἔχω (irr.) τινός ο πρός τι.

Designare, di persone, ἀπο-δείκνυμι; ἀν-αγορεύω (irr.); di luogo, ὀρίζω.

Designazione, ἀπόδειξις, εως, ἡ.

Desinare, intrans. δειπνέω.

Desinare, sost. δεῖπνον, ου, τό.

Desinenza, παράληξις, εως, ἡ; κατάληξις, εως, ἡ. Avente ugal desinenza, ὁμοιο-κατάληκτος, ου.

Deslo, e Desire V. Desiderio.

Desistere, da ἀφ-ίσταμαι ο παρα-χωρέω τι-νός.

Desolare, devastare, πορθέω; ἐκ-πορθέω; ἀνάστατον ποιέω; lasciar privo d' abitan- ti, ἔρημός.

Desolato, ἀνάστατος, ου; ἔρημος, η, ου ||

Sconsolato, ἀπαρκαμύθητος, ου.

Desolazione, ἀπορία, ας, ἡ; ἔρημία, ας, ἡ ||

Dolore gravissimo, ἡ ἄγαν λύπη, ης; δεινή ἀνία, ας, ἡ; πένθος, εος, τό. Esser nella desolazione, ὑπερ-παθεῖω.

Despota, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ; δεσπότης, ου, ὁ; τύραννος, ου, ὁ.

Desso, αὐτός, ἡ, ὁ.

Destare, ἐγείρω (irr.); ἐξ-εγείρω; ἐξ-υπνί-ζω. Destarsi, ἐγρήγορα, perf. 2 d' ἐγείρω, usato spesso con signif. di presente || **fig. Destare per Eccitare alcuno, κινέω; ἐπαίγω** || **Far nascere in, ἐμποιέω ο ἐμ-βάλλω (irr.) τινί.**

Destinare, αἰρέομαι (irr.); τάσσω; ἀπο-τάσ-σω; καθ-ίστημι; ὀρίζω.

Destinato, τεταγμένος, η, ου; ὠρισμένος, η, ου.

Destinazione, τάξις, εως, ἡ; χρεία, ας, ἡ.

Destino, μοῖρα, ας, ἡ; εἰκαρμένη, ης, ἡ; ἀνάγκη, ης, ἡ; πιπωμένον, ου, τό || **Sorte particolare di ciascuno, τύχη, ης, ἡ** || **Il luogo dove uno deve andare, διατεταγμένος τόπος, ου, ὁ. Parth per il suo destino, ἀπῆλθεν αἷ ἐτάχθη.**

Destituire, παύω ο κατα-λύω ο ἀφ-ίστημι τι-να col nome dell' ufficio in gen.

Destituito, privato del suo ufficio, ἀφαιρε-θεῖς, εἶσα, col nome dell' ufficio in acc.
|| **per Privo di, ἐνδεής, ἐς; ἄπορος, ου col gen.**

Destituzione, ἀποχειροτονία, ας, ἡ; κατὰ-παυσις, εως, ἡ col nome dell' ufficio o della dignità in gen.

Desto, che non dorme, ἐρηγορός, υἷα, ὅς; ἄυπνος, ου || **fig. Intento, Pronto, σπου-δαίος, α. ου; ἐνεργής, ἐς.**

Destra, δεξιὰ, ας, ἡ. Dar la destra, δεξιόδο-μαι. Salutar con la destra, δεξιόδομαι. A destra, ἐν δεξιᾷ; ἐκ δεξιᾶς se non ci è moto; ἐπὶ τὰ δεξιὰ, se ci è moto. Come comando militare, ἐπὶ ὄρου.

Destramente, δεξιῶς; ἐπισταμένος.

Destreggiare, Destreggiarsi, procedere con accortezza, δεξιῶς προς-φέρωμαι; σορίζο-μαι || **accocciarsi alle occasioni, εἶκω τοῖς πράγμασιν, τοῖς καιροῖς.**

Destrezza, rispetto agli esercizi del corpo, δεξιότης, ητος, ἡ, εὐχειρία, ας, ἡ; εὐστρο-φία, ας, ἡ || **rispetto agli esercizi dell' intel- letto, δεξιότης; δεινότης, ητος, ἡ; ἀγχι-**

- νοια, ας, ή || **Giuoco di destrezza**, τερά-
τευμα. ατος, τό.
- Destriero**, ἵππος, ου, ό.
- Destro**, *sost.* καιρός, ου, ό; εὐκαιρία, ας, ή;
εὐμάρεια, ας, ή. *Cogliere il destro*, ἀρο-
μήν ἀρπάζω.
- Destro**, *ad.* δεξιός, ά, όν *in tutti i signifi-
cati che ha l'italiano.*
- Desumere**, στοχάζομαι; τεκμαίρομαι.
- Detentore**, κατέχων, ουτος, ό.
- Detenuto**, συλληφθεις, εντος, ό.
- Detenzione**, κατοχή, ης, ή || **Imprigionamen-
to**, κάθειρξις, εως, ή; ειςμός, ου, ό.
- Detergere**, σμήνω; ἀπο-μάτω *fut.* ξω, *perf.*
χα.
- Deterimento**, διαφθορά, ας, ή; ἐλάττω-
σις, εως, ή.
- Deteriorare**, δια-φθείρω (*irr.*).
- Deteriorazione**, V. Deterioramento.
- Determinare**, segnare i termini, όρίζω; δι-
ορίζω; καθ-ορίζω || *fig.* Stabilire. Definire,
ἀρ-ορίζω; καθ-ορίσθαι; ἀνα-γράφω; κα-
τα-λέγω (*irr.*) || Stabilire nell'animo suo,
Decidere, δια-γινώσκω (*irr.*); προ-αιρέο-
μαι (*irr.*), *usati specialmente al per-
fetto.*
- Determinatamente**, con esattezza, σαφώς;
ἀκριβώς || **Con animo risoluto**, αὐθαδώς;
τολμηρώς.
- Determinativo**, κύριος, α, ου; αἰτιος, α, ου.
- Determinato**, τακτός, ή, όν; όριστός, ή, όν.
Tempo determinato, ειρημένος χρόνος,
ου, ό || **detto di animo o d'uomo**, **Riso-
luto**, τολμηρός, ά, όν; θρασύς, εια, ύ.
- Determinazione**, l'atto di determinare, όρι-
σμός ο διορισμός. ου, ό || **Risoluzione**, Προ-
posito, προαιρέσεις, εως, ή; γνώμη, ης, ή;
βουλή, ης, ή. **Prendere la determinazione**,
V. **Determinare**, *nell'ultimo signifi-
cato.*
- Detersivo**, ρυπτικός, ή, όν.
- Detestabile**, στυγερός, ά, όν; μικρός, ά, όν;
βδελυρός, ά, όν || *fig.* κάκιστος, η, ου.
- Detestabilmente**, βδελυρώς; κάκιστα.
- Detestare**, βδελύσσομαι, *aor.* ἐβδελύχθην;
στυγέω.
- Detestato**, βδελυκτός, ή, όν; στυγητός, ή, όν.
- Detestazione**, βδελυγμία, ας, ή; μίσος, εως,
τό.
- Detonazione**, πάταγος, ου, ό; κτύπος, ου, ό.
- Detrarre**, Sottrarre, ἀρ-αιρέω (*irr.*); da . .
gen. || Sparlare d'alcuno, κκκηγορέω τι-
νά; δια-βάλλω (*irr.*) τινά; βουκαίνω τινά.
- Detratore**, κακολόγος, ου, ό; διάβολος, ου,
ό; βάσκανος, ου, ό.
- Detrazione**, il tór via una quantità da
un'altra, ἀφαιρέσεις, εως, ή || **Diffamazio-
ne**, βουκαίνια, ας, ή; διαβολή, ης, ή.
- Detrimento**, βλάβη, ης, ή; ζημία, ας, ή.
- Detronizzare**, τῆς βασιλείας ο τῆς ἀρχῆς
ἐκ-βάλλω (*irr.*). **Esser detronizzato**, τῆς
βασιλείας ἐκ-πίπτω (*irr.*).
- Dettagliare** (*meglio*, Descrivere minuta-
mente), διεξ-έρχομαι (*irr.*) καθ' ἐν ἑκα-
στον.
- Dettagliatamente** (*meglio*, Minutamente),
καθ' ἐν ἑκαστον.
- Dettaglio**, Ragguaglio minuto, *s'espri-
me col neutro*, τά τινος; τά περί τι. **Tutti i
dettagli del suo viaggio**, πάντα τά περί
τῆς ὁδοπορίας αὐτοῦ || **Vendere in o a
dettaglio** (*meglio*, al minuto), καπηλεύω.
- Dettime**, πρός τινα ατος, τό; ῥήσις, εως,
ή; διδασκα, ατος, τό.
- Dettare**, leggere lentamente ciò che altri
deve scrivere, ὑπ-αγορεύω (*irr.*) || Sug-
gerire, ispirare, ὑπο-βάλλω (*irr.*) || Im-
porre, ἐπι-τάσσω; ἐπι-τίθημι || **Comporre
uno scritto**, συ-γράφω.
- Detto**, *sost.* Proverbio, παροιμία, ας, ή ||
Modo di scrivere, λέξις, εως, ή; φράσις,
εως, ή.
- Detatura**, ὑπαγόρευσις, εως, ή.
- Detto**, *sost.* ciò che altri dice, ῥῆμα, ατος,
τό; λόγος, ου, ό || **Motto**, Arguzia, κόμ-
ψευμα, ατος, τό; χαριέντισμα, ατος, τό ||
Sentenza, ῥῆσις, εως, ή; γνώμη, ης, ή.
— **Stare al detto d'alcuno**, τῆ γνώμη
τινός ἐμ-μένω (*irr.*). **Dal detto al fatto**
c'è un gran tratto, ἔργα τοῖς λόγοις πολ-
λάκις οὐχ ὅμοια. **Detto fatto**, παραυτικά.
- Deturpamento**, διαφθορά, ας, ή.
- Deturpare**, δια-φθείω (*irr.*); αἰσχύνω.
- Deturpazione**, V. Deturpamento.
- Deuteronomio**, δευτερονόμιον, ου, τό.
- Devastamento**, V. Devastazione.
- Devastare**, πορθεῖω; ἐκ-πορθεῖω; ἐρημόω.
- Devastato**, ἀνάστατος, ου; ἐρημος, η, ου.
- Devastatore**, πορθητής, ου, ό; ἀναστάτης,
ου, ό.
- Devastazione**, πόρθησις, εως, ή; ἀνάστασις,
εως, ή; ἐρημωσις, εως, ή.
- Deviamiento**, ἀποπλάνησις, εως, ή || *in senso
morale*, σφάλμα, ατος, τό.
- Deviare**, *intrans.* ἀπο-πλανάζομαι *con o
senza* τῆς ὁδοῦ; ἐκ-τρέπομαι. **Deviare dal
dovere**, dalla legge, τὸ καθήκον, τὸν νόμον
παρα-βαίνω (*irr.*). **Deviare dall'argo-
mento**, παρεκ-βαίνω *con o senza* τῆς
ὑποθέσεως || *trans.* Esser cagione che

altri devii, πλανών; ἀπο-πλανών; ἐκ-τρέπω.

Deviazione, V, Deviamento.

Devoluto, καθήκων, ουσια, ου εἰς τινα.

Devolvere, ἐπάν-εμι (irr.) πρὸς οὐ εἰς τινα.

Devotamente, εὐσεβῶς.

Devoto, pio, εὐσεβής, ἐς; Θεοσεβής, ἐς || Som-
nesso, Affezionato ad alcuno, πρόθυμος,
ου; πιστός, ἢ, ου; προσφιλής, ἐς, col dat.

Devozione, εὐσεβεία, ας, ἢ; Θεοσεβεία, ας.
ἢ. Le devozioni, εὐχαί, ὧν, αἰ || Affetto
riverente verso alcuno, Σεραπεία, ας, ἢ;
προθυμία, ας, ἢ; σπουδή, ἤς, ἢ.

Di, prep. che spesso s' immedesima col-
l' articolo e forma Del, Dello, Della,
Begli, Dei e De', Delle, si traduce, il più
delle volte col gen. preceduto dai se-
gnacasi τού, τῆς, τῶν, o col solo geni-
tivo. — || Si traduce poi con ἐκ οὐ εἰς
avanti a vocale, o ἀντί col gen. quan-
do esprime Cambiamento di stato. Di
ricco divenne povero, ἐκ πλουτίου οὐ ἀντί
πλουτίου ἐγένετο πένυς || con ἐκ quando
esprime Origine, Provenienza. Esser
di Sparta, ἐκ Λακεδαιμόνος εἶναι; ma
spesso s' adopra l' ad. corrispondente.
Lisandro di Sparta, Λύσανδρος Λακεδαι-
μόνιος || con ἐκ, ma più spesso coll' ad.
corrispondente quando indica la Ma-
teria. Statua di bronzo, ἀνδριάς ἐκ χαλ-
κού οὐ χαλκῆος-οὐς || Di, complemento in-
diretto d' un verbo, s' esprime col dat.
o col gen. secondo il significato del
verbo: Bruttare i suoi capelli di sangue.
αἰματιμαίνομαι τὰς τρίχας. Privar della
vista, τῆς ὄψεω; ἀπο-στερέω. Accusare
alcuno di furto, κλοπῆς γράφομαι τινά ||
Quando indica la Causa, l' Occasione,
il Mezzo, si traduce con ἐκ e il gen., o
διὰ e l' acc., o col solo dativo. Morire
della ferita, τελευτᾶν ἐκ τοῦ τραύματος.
Per qual motivo? ἐκ τίνος λόγου; A mo-
tivo di ciò, διὰ τοῦτο. Morto di fame, di
sete, λιμῶ, δίψῃ τεθνηκώς || Si traduce
περί col gen. quando equivale a Intor-
no. Parlar della guerra, περί τοῦ πολέμου
λέγω (irr.) || Quando esprime Quantità
indeterminata, non si traduce, e il
nome si mette in acc. Domandar del
danaro, ἀργυρίου αἰτέομαι. Bere del vino,
πίνω (irr.) αἶνον || Quando è complem.
d' un comparativo si traduce con ἢ
seguito dall' acc. o dal nom., o col sem-
plice genit. Più di quattro moggia,
πλέον τεττάρων μεδίωνων. Non ne prese

più di tre, οὐκ ἔλαβε πλείονας ἢ τρεῖς οὐ
 πλείονας τριῶν || **Di, posto avanti ad un**
infinito, si traduce τού coll' inf. quan-
do corrisponde al gerundio latino; al-
trimenti, si tace. Il desiderio di bere,
ἐπιθυμία τοῦ πεινῶν. Desiderio di bere,
ἐπι-θυμέω-ῶ πεινῶν. È meritevole di esser
picchiato, ἀξίός ἐστι πληγῆς λαβεῖν. Che
hai in mente di fare? τί ἐν νῶ ἔχεις ποι-
εῖν. Non cercar di arricchire, μὴ σπεῦδε
πλουτεῖν || Notisi inoltre: La città di Ro-
ma, Ῥώμη ἢ πόλις. L'isola di Sicilia, Σι-
κελία ἢ νῆσος. Nulla di meglio, μεῖζον οὐ
βέλτιον οὐδέν. Nulla di vero, οὐδέν ἀληθές.
Un uomo di bello aspetto o bello di
aspetto, ἀνδρῶπος καλῶς τὸ εἶδος; malva-
gio di costumi o di costumi malvagi,
πονηρῶς τὸν τρόπον. Achille veloce di
iedi, πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.

Di, V. Giorno.

Diabolicamente, διαβολικῶς.

Diabolico, διαβολικός, ἢ, ὄν.

Diacciuolo, sost. χρυστάλλου πέγμα, ατος, τό.

Diacciuolo, ad. ψαθυρός, ἄ, ὄν.

Diaconato, διακονία, ας, ἢ.

Diacono, διάκονος, ου, ὄ.

Diadema, διάδημα, ατος, τό.

Diafano, διαφανής, ἐς.

Diaforesi, διαφόρησις, εως, ἢ.

Diaforetico, διαφορητικός, ἢ, ὄν.

Diaframma, διάφραγμα, ατος, τό.

Diaframmatico, διαφραγματικός, ἢ, ὄν.

Diagnosi, διάγνωσις, εως, ἢ.

Diagnostico, διαγνωστικός, ἢ, ὄν.

Diagonale, διαγώνιος, ου, ἢ (sott. γραμμῆ).

Diagonalmente, διαγωνίως:

Dialettica, διαλεκτική, ἤς, ἢ (sott. τέχνη οὐ
 ἐπιστήμη).

Dialetticamente, διαλεκτικῶς.

Dialettico, διαλεκτικός, ἢ, ὄν.

Dialetto, διάλεκτος, ου, ἢ.

Dialogare, δια-λέγομαι (irr.).

Dialogico, διαλογικός, ἢ, ὄν.

Dialogismo, διαλογισμός, ου, ὄ.

Dialogista, ὁ διαλόγου συγγραφέων, ατος.

Dialogistico, διαλογιστικός, ἢ, ὄν.

Dialogizzare, δια-λογίζομαι.

Dialogo, διάλογος, ου, ὄ.

Diamante, ἀδάμας, ατος, ὄ. Di diamante,
 ἀδαμάντινος, η, ου.

Diametrale, διαμετρικός, ἢ, ὄν.

Diametralmente, διαμετρικῶς; ἐκ διαμέτρου.

Diametro, διάμετρος, ου, ἢ (sott. γραμμῆ).

Diámine, esclam. φεῦ τῶν κακῶν!

Dianzi, avv. Poco fa, Or ora, νῦν κειστί

πρώην || Da dianzi in qua, ἐν τῷ ἄρτι: ἐν τῷ νῦν || Il discorso di dianzi, ὁ ἄρτι λόγος.

Diápson, διαπασών ἢ, indecl. (solt. συμ-φωνία).

Diario, ἐφημερίς, ἴδος, ἦ.

Diarrea, διάρροια, ας, ἦ.

Diaspro, ἱάσπις, ἴδος, ἦ.

Diastole, διαστολή, ἦς, ἦ.

Diatesi, διάθεσις, εως, ἦ.

Diatonico, διατονικός, ἦ, ὄν.

Diatriba, nel significato comune, διασυρμός. οὐ, ὄ; βλαστημία, ας, ἦ || nel senso in cui l'adoprano gl'eruditi, di Dissertazione scritta sopra qualche argomento, διατριβή, ἦς, ἦ.

Diavoleria, γοήτευμα, ατος, τό; μηχανημα, ατος, τό.

Diavolessa, ἐρινύς, ὕς, ἦ.

Diavoletto o Diavollo, πάταγος, ου, ὄ; θόρυβος, ου, ὄ.

Diavolo, διάβολος, ου, ὄ; κακοδαίμων, ονος, ὄ || Buon diavolo, Uomo bonario, ἄνθρωπος ἀπλοϊκός ο εὐθήτης || Avere il diavolo addosso, ἀεικινήτος εἶμι || Va' al diavolo, βάλ' εἰς κόρακας || Diavolo! esclam. V.

Diamine.

Dibassare, V. Sbassare.

Dibattere, συν-τρίβω; δια-σειώ; ἀνα-τείω || fig. Discutere il pro e il contro d'una questione, ἀμφιβεβητέω || Dibattere le ali, περυσίζω || Dibattere i denti, συγ-κροτέω τούς ὀδόντας.

Dibattimento, διάττεισις, εως, ἦ; συγκρουσμός, οὐ, ὄ || Dibattimento di una causa in tribunale, διαδικασία, ας, ἦ; δίκη, ης, ἦ.

Diboscamento, ὑλοτομία, ας, ἦ.

Diboscare, ὑλοτομέω.

Dibrucare, κλοθεύω.

Dibucciare, V. Sbucciare.

Dicace, δηκτικός, ἦ, ὄν.

Dicacità, δηγμός, οὐ, ὄ.

Dicatti (Avere), ἀρείσκομαι (irr.), ο χαίρω (irr.) col dat. ο il partice.

Dicembre, V. Dicembre.

Diceria, Ἀρτίγγα, δημηγορία, ας, ἦ; λόγος, ου, ὄ || Discorso lungo e noioso, περιττολογία, ας, ἦ || Mormorazione, βασκανία, ας, ἦ.

Dicervellare, ἀμβλύω; φρένα ἐξ-αίρειω (irr.).

Dicevole, πρέπων, οντα, ον; αξιος, ας, ον.

Dicevolmente, εὐπρεπῶς.

Dichiarare, Chiarire col discorso, δι-ηγέσμαι; δια-σαρναίξω; ἐρμηνεύω || Significare apertamente, δηλῶν(ην) ο φανερόν(άν) ποιέω; δηλῶ; φανερώ; προ-αγορεύω ||

Giudicare, κρίνω || Dichiarar la guerra, πόλεμον προ-αγορεύω ο κατ-αρίλλω τινί. — *Risf.* Dichiararsi, φράζω (irr.); ἀπο-κρίνομαι (irr.) τὴν γνώμην. Dichiararsi per alcuno, favorevole ad alcuno, προσ-τίθεμαι τινί; ἀπο-δίζομαι τινά; τινά ο τῷ τινος αἰρέομαι (irr.).

Dichiarativo, ἐξηγητικός, ἦ, ὄν.

Dichiarare, part. V. Dichiarare || ad. δηλός, η, ου; φανερός, ἄ, ὄν. Nemico dichiarato, ὁ (ἦ, τό) ἐκ προσηκουῦς ἐχθρός (ἄ, ὄν).

Dichiarazione, interpretazione, esposizione, ἐξήγησις, εως, ἦ; ἐρμηνεία, ας, ἦ || Manifestazione delle proprie opinioni, ecc. ἀπόδειξις, εως, ἦ; δήλωσις, εως, ἦ; ἀπο-φανσις, εως, ἦ || Dichiarazione di guerra, ἡ τοῦ πολέμου προαγόρευσις, εως.

Diciannove, ἐννεκαοἴκομα.

Diciannovesimo, ἐννεκαοἰδέκατος, η, ου.

Diciassette, ἑπτακαίδεκα.

Diciassettesimo, ἑπτακαίδεκατος, η, ου.

Dicibile, ῥητός, ἦ, ὄν.

Diciottenne, ὀκτωκαίδεκάετης, ου, ὄ; ὀκτω-καίδεκάετις, ἴδος, ἦ.

Diciottesimo, ὀκτωκαίδεκάτος, η, ου.

Diciotto, ὀκτωκαίδεκα.

Dicitore, λέγων, οντος, ὄ; ἀγορεύων, οντος, ὄ; ῥήτωρ, ορος, ὄ.

Dicitura, λέξις, εως, ἦ.

Didascalica, διδακτικὴ, ἦς, ἦ (solt. τέχνη).

Didascalico, διδακτικός, ἦ, ὄν.

Didattica, διδακτικὴ, ἦς, ἦ (solt. τέχνη).

Didattico, διδακτικός, ἦ, ὄν.

Dieci, δέκα. Dieci per dieci, ἀνὰ δέκα. Alle dieci, τῇ δεκάτῃ ὥρα. Dieci volte, δικάκις. Di dieci anni, δεκαετής, ἔς. Di dieci mesi, δεκάμησος, ου. Il dieci del mese, τῇ δεκάτῃ (solt. ἡμέρᾳ) τοῦ μηνός.

Diecimila, μύριοι, αι, αι.

Dicina, δεκάς, ἄσος, ἦ.

Dieresi, διαιρέσις, εως, ἦ.

Diesi, διέσις, εως, ἦ.

Dieta, Ἀσsemblea, σύλλογος, ου, ὄ; συνέ-δριον, ου, τό || Regola di vitto, διαίτα, ης, ἦ; διαίτημα, ατος, τό; e per Astinenza dal cibo, ἀποουσία, ας, ἦ. Stare a o in dieta, ἀπο-τετέω.

Dietetica, διαιτητικὴ, ἦς, ἦ (solt. τέχνη).

Dietetico, διαιτητικός, ἦ, ὄν.

Dietro, αυθ. e prep., ὀπίσω, ὀπισθεν, col gen.; μετὰ coll' acc. Dietro le spalle, ὀπίσω τοῦ νότου; μετὰ τὸ νῶτον. Lasciar dietro sé, ὀπίσω μου κατα-λείπω (irr.) || per Deterioro, περί col gen., πρός col dat. Esser dietro a una cosa (occupar-

sene), *ειμί περί τι ο προς τι* || **Dietro**, *riferito a consigli, esempi, ecc.* Governatevi dietro i miei consigli. *προσφέρεσθε κατά την ἐμὴν γνώμην* || **A dietro**. In dietro, *V. Addietro*, **Indietro** || **Di dietro**, *in forma d'ad.* ὀπίσθιος, α, ου. **I piedi di dietro**, οἱ ὀπίσθιοι πόδες || *e in forza di sost.*, τὰ ὀπίσθεν; τὰ ὀπίσθια, ου. **Il di dietro della casa**, ὀπισθόδομος, οὔ, ὅ. — **Andare o Correr dietro a una cosa**, διώκω τι. **Non mandarla a dir dietro**, παρέρχασμαι.

Difendere, ἀμύνα ο ἐπ-ἀμύνα τινά; contro alcuno o qualche cosa, τινός. **Difendere uno da un pericolo**, κινδύνον ἀπ-εἶργω τινός || *detto di cause criminali*, λέγω (*irr.*) ὑπέρ τινός; συνηγορέω τινί || *detto di cosa. per Riparare*, σκεπάζω τινά ἀπό τινός; εἶργω τι τινός || **Rifless.**, **Difendersi** contro un assalto, ἀπο-μάχομαι (*irr.*) τινα ο προς τινα. **Sostenere la propria causa**, ἀπολογίομαι. **Preservarsi da qualche cosa**, ἀπ-εἶργω μου *e l'acc.* della cosa; φυλάττωμαι *coll' acc.*

Difendibile e Difensibile, φυλακτέος, α, ου **Difensiva** (Stare o Porsi sulla), ἀμύνομαι. **Difensivo**, ἀμυντήριος, α, ου; ἀλεξήτηριος, α, ου. **Alleanza difensiva**, ἐπιμαχία, ας, ἡ.

Difensore, πρόμαχος, ου, ὅ; ὑπέρμαχος, ου, ὅ || **Avvocato**, συνήγορος, ου, ὅ; δικαιολόγος, ου, ὅ; ἀπολογούμενος, ου, ὅ.

Difesa. l'azione del difendere, ἀμυνα, ης, ἡ; ἀλέξεις, εως, ἡ || **Riparo**. Schermo. ἔσχα, ατος, τό; ὄχυράμα, ατος, τό || **Scritto od Orazione a difesa**, ἀπολογία, ας, ἡ; συνηγορία, ας, ἡ. — **Mettere in stato di difesa**, ὀχυράω. **Prender la difesa di alcuno**, *coi fatti*, ὑπε-μαχέω τινός; ἐπικουρέω τινί; *con le parole*, ἀπολογίομαι ὑπέρ τινός; συνηγορέω τινί.

Difettare, ἐλ-λείπω (*irr.*) τινός; ἐνδεῶς ἔχω (*irr.*) τινός.

Difettivo, ἐνδεής, ἐς.

Difetto, imperfezione, mancamento, ἀτέλεια, ας, ἡ; πάθος, εος, τό; ἔλλειμμα, ατος, τό; πλημμέλημα, ατος, τό; ἀμαρτήμα, ατος, τό || **Mancauza**, ἔλλειψις, εως, ἡ; ἐνδεια, ας, ἡ || **Senza difetto**, ἀπταιστος, ου.

Difettosamente, πλημμελῶς; ἀτελῶς.

Difettoso, ἀτελής, ἐς; ἐνδεής, ἐς; πλημμελής, ἐς.

Diffamare, δυσ-φημέω; βλασφημέω; δια-βάλλω (*irr.*).

Diffamatore-trice, βλάστημος ο κακήγορος. ου, ὅ, ἡ.

Diffamatorio, βλάστημος, ου; κακήγορος, ου.

Diffamazione, βλαστημία, ας, ἡ; κακηγορία, ας, ἡ; διαβολή, ἡς, ἡ.

Differente, διάφορος, ου, *col gen.*; ἄλλοτος, α, ου.

Differentemente, διαφόρως; διαφερότως.

Differenza, διαφορά, ἄς, ἡ; διαφορότης, ητος. ἡ. **Far differenza da una cosa a un'altra**, δια-κρίνω τι τινός. **C'è una gran differenza fra loro**, πλείστον δια-φέρουσιν (*irr.*) ἀλλήλων || **Dissensione**, **Controversia**, διαφορά; νείκος, εος, τό; ἔρις, ιδος, ἡ || **Senza differenza**, ἀδιαφόρος.

Differenziare, far differenza, δια-κρίνω; δι-ορίζω; aver differenza, δια-φέρω (*irr.*).

Differire, **Esser differente**, δια-φέρω (*irr.*); da, . . . τινός || **Rimettere ad altro tempo**, ἀνα-βάλλομαι (*irr.*) τι εἰς, . . ; παρα-τείνω (*irr.*).

Difficile, χαλεπός, ἡ, ὄν; δυσχερής, ἐς; ἐπί-πονος, ου. **Difficile a**, *si esprime spesso mediante parole composte con δυσ.*

Difficile a riconoscere, δύσκριτος; difficile a dirsi, δύσλεκτος; difficile a vincere, δυσμάχητος, εος. || *detto di persona*, Strano, Poco trattabile, δύσκολος, ου; δυστρέπεις, ου.

Difficilmente, χαλεπῶς; ἐπιπόνως.

Difficoltà, χαλεπότης, ητος. ἡ; δυσχέρεια, ας, ἡ; δυσκολία, ας, ἡ. **Difficoltà di**, *si esprime spesso per mezzo di parole composte con δυσ*: **Difficoltà di respirare**, δύσπνοια, ας, ἡ; **di digerire**, δυσπεψία, ας, ἡ. **Suscitare delle difficoltà ad alcuno**, πράγματα παρ-έχω (*irr.*) τινί. **Trovare delle difficoltà**, ἀπορίω περί τινός.

Difficoltare, ἐμ-ποδίζω; πράγματα παρ-έχω (*irr.*).

Difficoltoso, χαλεπός, ἡ, ὄν; δύσκολος, ου.

Diffidare, ἀπιστέω τινί; ἀπιστῶς ἔχω (*irr.*) ο διά-κειμαι προς τινα.

Diffidente, ἀπιστος, ου; δύσπιστος, ου.

Diffidenza, ἀπιστία, ας, ἡ; δυσπιστία, ας, ἡ.

Diffondere, *trans.* δια-δίδωμι; δια-σπείρω (*irr.*); δια-σκεδάννυμι (*irr.*) || **rifless.**

Diffondersi, *detto di acque*, ἐκ-χέομαι (*irr.*); δια-χέομαι || *detto di libri*, di una moltitudine ecc., δια-σκεδάννυμαι; δια-σπείρομαι || *di opinioni, della fama, di voci*, δια-δίδωμαι; δια-τρέχω (*irr.*); δια-θευλόομαι || **Diffondersi nel parlare**

o nello scrivere, πλείστα χράομαι τῷ λόγῳ.

Diffusamente, μικρῶς; περιττῶς.

Diffusione, διάδοσις, εως, ἤ; διαπορά, ἄς, ἤ; διάχυσις, εως, ἤ.

Diffusivo, διαχυτικός, ἤ, ὄν.

Diffuso, διαχυθείς, εἶσα, ἐν || **Prolisso**, μακρός, ἄ, ὄν.

Disfarsi, πρὸς τινα σπεύδο.

Difilato, συν. ἀτενές; εὐθύς.

Diga, χάσμα, ατος, τό; ἐπίχρωμα, ατος, τό || **fig.** Ostacolo, ἐμπόδισμα, ατος, τό.

Digamma, δίγαμμα, ατος, τό.

Digeribile, εὐπίπτος, ου.

Digerire, δια-πέσσω; κατα-πέσσω || **Digerir la materia di un argomento e simili**, περι-σκέπτομαι || **Non poter digerire una cosa**, οὐκ ἀν-έχομαι (irr.) τι.

Digestione, πέψις, εως, ἤ. **Far la digestione**, τὴν τροφήν δια-ποιέω. **Buona digestione**, εὐπέψια, ας, ἤ. **Cattiva digestione**, δυσπέψια, ας, ἤ.

Digestivo, πεπτικός, ἤ, ὄν.

Digesto, sost. πονδύκται, ὄν, αἰ.

Dighiaceare, δια-λύομαι.

Digiunare, ἀπο-σιτέω; νηστεύω.

Digiuno, sost. αἰτία, ας, ἤ; νηστεία, ας, ἤ.

Giorno di digiuno, νηστείος ἡμέρα, ἤ.

Digiuno, ad. ἀσιτος, ου; νήστης, ου, ὄ; νηστεύω, ας, ἤ || **fig. parlando di cose intellettuali**, Mancante, Privo, ἐνδεής, ἔς; ἐστερημένος, η, ου || **A digiuno**, **posto avverb.**, ἀγευστος, ου; ἀνάσιτος, ου.

Dignità, in senso astratto, ἀξία, ας, ἤ; ἀξιώτης, ητος, ἤ; σεμνότης, ητος, ἤ || **Grado d'ufficio**, ἀξίωμα, ατος, τό; τιμή, ἤς, ἤ. **Chi è rivestito di qualche dignità**, ὁ ἤ. τὸ ἐν ἀξιώματι; ἔντιμος, ου. **Le prime dignità**, αἰ μέγιστα τιμαί.

Dignitosamente, γενναίως; σεμνῶς.

Dignitoso, σεμνός, ἤ, ὄν; αἰδέτιμος, ου; εὐπρεπής, ἔς. **Che ha modi dignitosi**, σεμνότροπος, ου.

Digradamento, il digradare, κατάβασις, εως, ἤ || **Digradamento de' colori**, ἀπόχρωσις, εως, ἤ.

Digradare, calare a poco a poco. βιάδην κατα-βαίνω (irr.) || **detto dei colori**, κατα-ωχρία.

Digradazione, de' colori, ἀπόχρωσις, εως, ἤ; **di altre cose**, μείωσις, εως, ἤ; ἐλάττωσις, εως, ἤ.

Digrassare, τὸ λίπος ἀρ-αιρέω (irr.) τινός.

Digredire, παρεκ-βαίνω (irr.); ἀπο-πλανήομαι τῆς υποθέσεως.

Digressione, παρεκβασις, εως, ἤ. **Fare una digressione**, παρεκ-βαίνω (irr.).

Digressivo, παρεκβατικός, ἤ, ὄν.

Digrignare, i denti, τοὺς ὀδόντας βρῦχῳ ο πρία.

Digrossare, Abbozzare, ὑπο-τυπῶ; προ-τυπῶ || **Ingentilire**, Ammaestrare, ἡμερώω; παιδεύω.

Digrumare, μηρυκάω.

Diguazzamento, δόνησις, εως, ἤ.

Diguazzare, δονέω; οἰώ.

Dilaceramento, V. Laceramento.

Dilacerare, V. Lacerare.

Dilagare, ἐπι-κλύω; ἐπι-χίομαι (irr.).

Dilaniare, σπαράττω; δια-σπῶ.

Dilapidare, κατα-δαπανῶ; κατα-αναίσκω (irr.); προσ-έιμαι (irr.).

Dilapidatore, ἀναλωτής, οὔ, ὄ.

Dilapidazione, ἀρειδιά, ας, ἤ.

Dilatabile, ἔκτατός, ἤ, ὄν.

Dilatabilità, ἔκτασις, εως, ἤ.

Dilatatore, V.

Dilatare, ἐκ-τείνω (irr.); πλατύνω; ἀν-εuryνω; δια-στέλλω.

Dilatazione, ἔκτασις, εως, ἤ; πλατυσμός, οὔ, ὄ; ἀνεύρημα, ατος, τό; διαστολή; ἤς, ἤ.

Dilatorio, ἀναβόλιμος, ον.

Dilavamento, διάκλυσμα, ατος, τό.

Dilavare, δια-κλύω; ἐκ-νίω.

Dilavato, part. di Dilavare, V. || **detto di Colore**, di Stile, ἄχρως, α, ον.

Dilazioncella, μικρὰ ἀναβολή, ἤς, ἤ.

Dilazione, μέλλησις, εως, ἤ; ἀναβολή, ἤς, ἤ. **Senza dilazione**, ἀμελλήτι; εὐθύς.

Dileggiabile, καταφρονήτος, α, ον.

Dileggiamento, χλευασμός, οὔ, ὄ; ἐπίτκωσις, εως, ἤ.

Dileggiare, σκόπτω τινά ο εἰς τινα; κατα-φρονέω τινός; χλευάζω.

Dileggio, V. Dileggiamento.

Dileguarsi, ἀφανίζομαι; σκεδάννυμαι; παύομαι; οἴχομαι.

Dileguo (Mandare in), ἀφανίζω. **Andare in dileguo**, ἀφανίζομαι.

Dilemma, δίλημμα, ατος, τό.

Dilettante, ἐραστής, οὔ, ὄ; ἐπιθυμητής, οὔ, ὄ.

Il più delle volte s'espri-me con parole composte di φιλο-: **Dilettante di belle arti**, φιλόμουσος, ου, ὄ. **Dilettante di libri**, φιλόβιβλος, ου, ὄ. ecc.

Dilettare, trans., τέρπω; εὐ-φραίνω || in-trans. ἀρέσκω (irr.) **Dilettarsi di**, α, in; τέρπομαι; ἡδομαι **col dativ.** o **il partice.**

Dilettazione, τέρψις, εως, ἤ; ἡδονή, ἤς, ἤ.

Dilettevole, *τερπνός, ή, όν; εύτερπής, ές; ήδύς, εύ. ύ.*
Dilettevolmente, *τερπνώς.*
Diletto, *sost. τέρπις, εως, ή; ήδονή, ής, ή; εύρέτησις, εως, ή.* Prendere o Prendersi diletto di una cosa, *τέρπομαι; ήδομαι col dat. o il partic.*
Diletto, *ad. φίλος, η, ου; άγαπητός, ή, όν.*
Dilettevolmente, *V. Dilettevolmente.*
Diletto, *V. Dilettevole.*
Dilezione, *φιλία, ας, ή; άγάπη, ης, ή.*
Diligente, *σπουδαίος, α, ου; επιμελής, ές; άκριβής, ές.*
Diligentemente, *σπουδαίως; επιμελώς; άκριβώς.*
Diligenza, *σπουδή, ής, ή; επιμέλεια, ας, ή; άκριβεια, ας, ή.*
Dilogiare, *V. Sloggiare.*
Dilombarsi, *γυώμι.*
Dilombato, *γυωθείς, εύτα, έδ; άνυυρος, ου.*
Dilucidare, *σαφηνίζω; φανερόν (άν) ποιέω; έξ-ηγέομαι.*
Dilucidazione, *διασάφητις, εως, ή; σαφηνισμός. ου; εξήγησις, εως, ή.*
Diluire, *άραιώ.*
Dilungarsi, *άπο-χωρεύω; άπο-πλανάομαι τυος.*
Diluviare, *Piovere a ciel rotto, ραγδαίως πίπτει (irr.) όμβρος; fig. κατα-κλύζω || trans. Mangiare con grande voracità, Consumare, λιμάσσω; κατα-βιβρώσκω (irr.).*
Diluviatore-trice, *λαίμηρος, ου; άδηράτος, ου.*
Diluvio, *κατακλυτός, ου, ό || fig. Gran quantità di cose o di persone, βύμα, ατος, τό; πληθος, εως, τό.*
Diluvione-ona, *V. Diluviatore.*
Dimagrimento, *ισχνασμός, ου, ό; λεπύνοις, εως, ή.*
Dimagrire, *trans., ισχναίνω; λεπύνω || intrans. ισχναίνομαι; λεπυνύω.*
Dimanda e Dimandare, *V. Domanda, Domandare.*
Dimani, *V. Domani.*
Dimenare, *κινέω. Dimenar le braccia, παρρα-σειώ τάς χείρας. Dimenar la coda, σάινω con o senza ουρά || Dimenarsi, κινέομαι; continuamente, άστατίω.*
Dimento, *κίνητις, εως, ή; σεισμός, ου, ό.*
Dimensione, *διαμέτρητις, εως, ή.*
Dimenticaggine, *λήθη, ης, ή; άμνημοσύνη, ης, ή.*
Dimenticanza *λήθη, ης, ή, άμνημοσύνη, ης, ή. Dimenticanza delle ingiurie, άμνησι-κακία, ας, ή.*

Dimenticare, *έπι-λουθάνομαι (irr.); άμνη-στέω; col gen. o l' inf. Dimenticare le ingiurie ricevute, άμνησικακέω. Far dimenticare ad-uno qualche cosa, λήθη τυός έμ-ποιώ τυί. Dimenticarsi di cosa che si doveva fare, άμείλειω τυός.*
Dimentico, *ad. έπιλήσιμων, ου; άμνήμων, ου.*
Dimessamente, *ύπειμένος; ταπεινός.*
Dimesso, *ad. ταπεινός, ή, όν; ύπειμένος, κ, ου.*
Dimesticamente, *Dimesticare, ecc. V. Domestivamente, Domesticare, ecc.*
Dimettere, *Deporre da un pubblico ufficio, άπο-λύω ο παύω τυά τυής άρχής. Dimettersi, κατα-τίθεμαι (άρχήν); έξ-ίσταμαι (άρχής) || Perdonare, Condonare, μεθ-ίημι (irr.); άρ-ίημι.*
Dimezzamento, *διχοτήμησις, εως, ή; διχοτομία, ας, ή.*
Dimezzare, *διχοτομέω; δι-αιρέω (irr.) εις δύο.*
Diminuire, *μειώω; έλαστώ || intr. μειόομαι; έλαττώομαι.*
Diminutivamente, *καθ' ύποκόρισιν.*
Diminutivo, *έλαττωτικός, ή, όν || T. di gramm., υποκοριστικός, ή, όν. In forza di sost. υποκοριστικόν, ου, τό con o senza όνομα.*
Diminuzione, *έλάττωσις, εως, ή; μείωσις, εως, ή.*
Dimissione, *ή τυής άρχής άπόλυσις ο άποκήρυξις, εως. Dar la sua dimissione, κατα-τίθεμαι (άρχήν); εξ-ίσταμαι (άρχής).*
Dimoiare, *έκ-τήκομαι.*
Dimora, *fermata, έμμονή, ής, ή; έπιμονή, ής, ή || Indugio, διατριβή, ής, ή; μέλλησις, εως, ή || Lo abitare in un luogo, κατοικήσις, εως, ή || Il luogo d'abitazione, κατοικήσις, εως, ή; οικία, ας, ή.*
Dimorare, *δια-τρίβω; δια-μένω (irr.) con εν e il dat.; οικέω; κατ-οικέω.*
Dimostrabile, *άποδεικτός, ή, όν.*
Dimostramento, *άπόδειξις, εως, ή.*
Dimostrare, *Palesare, Significare, σημάινω; δηλόω; φανερόν (άν) ποιέω; φανερώω; άνα-ραίνω (irr.) || Provare, άπο-δείκνυμι; τεκμηρίω; έλέγω || Dimostrarsi, φάινομαι; δείκνυμαι.*
Dimostrativamente, *άποδεικτικώς; επιδεικτικώς; ελεγκτικώς.*
Dimostrativo, *δεικτικός, ή, όν; άποδεικτικός, ή, όν.*
Dimostratore, *υποδείκτης, ου, ό; εξηγητής, ου, ό.*
Dimostrazione, *άπόδειξις, εως, ή; ένδειξις.*

εως, ἢ; ἔλεγχεις, εως, ἢ || **lo Spiegare o Descrivere** dalla cattedra ciò che è soggetto d'insegnamento, ἐπίδειξις, εως, ἢ; ἐξήγησις, εως, ἢ.

Dinamico, δυναμικός, ἢ, ὄν.

Dinanzi, prep. In presenza, **In faccia.** ἐναντίον; ἐνώπιον; πρόθεν, *seguiti dal gen.* Dinanzi a giovanetti, ἐναντίον νεανιῶν. Dinanzi al giudice, ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ. Dinanzi casa, πρόθεν οἴκου || **In forza di sost.** Il dinanzi, τὸ οὐ τὰ πρόθεν || **Seduto dinanzi ad uno**, προκαθήμενος, ἢ, ὄν, τινός. **Levarsi una cosa dinanzi**, ἀποπέμπω (*irr.*).

Dinastia, δυνάστεια, ας, ἢ; βασιλικὸν γένος, εως, τό.

Dinocolato, βραδύς, εἷα, ὄν.

Dintornare, διαγράφω.

Dintorno prep. e D'intorno, V. Intorno.

Dintorno, sost. Luoghi che stanno attorno a una città, περίχωρα, ὤν, τὰ; τὰ κύκλω *col gen.*; τὰ περὶ *coll' acc.* || **nel disegno**, περιγραφῆ, ἢς, ἢ; διάγραμμα, ατος, τό.

Dio, Θεός, οὔ, ὁ || **Lodato Dio! Ringraziato Dio!** Θεῷ χάρις! εὐχριστιατέον τῷ Θεῷ! || **Grazie a Dio**, con l'aiuto di Dio, οὖν Θεῷ || **Oh Dio!** *esclam. di dolore*, ὦ! || **Per l'amor di Dio**, in tuono di preghiera, πρὸς Θεοῦ; *ma nel senso di Gratuitamente*, δωρεάν || **Dio faccia o facesse**, Dio voglia o volesse, εἶδε οὐ εἶ γάρ con l'*ott.*; ἄρῃλον οὐ ὡς ἄρῃλον con l'*inf.* **Volesse Dio** che tu fossi stato presente. ὡς ἄρῃλις παρῆναι! **Dio volesse** che mi fossi allora trovato teco, εἴτε σοὶ τότε συνεγένον || **Lo sa Dio . . .** Θεὸς ἐπιμάρτυρος ἔστω || **Dio guardi!** ὁ μὴ γένοιτο! || **Dio ti o vi salvi**, χαῖρε οὐ χαίρετε || **Timor di Dio**, θεοσεβεία, ας, ἢ; θεοσιδωκονία, ας, ἢ || **Conoscenza di Dio**, θεογνωσία, ας, ἢ || **Maledetto da Dio**, θεοκατάρατος, ὄν || **Mandato da Dio**, θεόπεμπτος, ὄν || **Inspirato da Dio**, θεόληπτος, ὄν . . . **Da questi ultimi esempi si vede che ci sono molte parole composte con θεο-** per le quali sarà bene, all'occasione, consultare il **Dizionario greco-italiano** || **Dir** di una cosa o di una persona ira di Dio, σχετλίως κακηγορεῖν τι οὐ τινά || **Essere una cosa la mano di Dio**, πάνυ λυσίτελέω *col dat.* οὐ ἄρῃλιω *coll' acc.*

Diocesi, διοίκησις, εως, ἢ.

Dipanare, πηγιζω.

Dipartenza, ἀπαλλαγῆ, ἢς, ἢ; ἀφιξις, εως, ἢ; ὁρμή, ἢς, ἢ.

Dipartirsi, ἐκπορεύομαι; ἀπ-εἶμι (*irr.*) || **Scostarsi**, Tenere altro modo, altra opinione. διαχωρίζομαι; δι-ίσταμαι.

Dipartita, V. Dipartenza.

Dipendente, ὑποκείμενος, ἢ, ὄν; ὑπάκοος, ὄν *col dat.*

Dipendenza, sommissione ad altri, ὑποταγή, ἢς, ἢ || **il procedere di una cosa da un'altra**, ἐξάρτησις, εως, ἢ.

Dipendere, esser sottoposto ad altri, ὑποτάσσειν (*perf. pass. d' ὑπο-τάσσω*) τι-μί; ὑπὸ τινι οὐ πρὸς τινός εἰμι; ὑποχείριός εἰμι τινι || **Derivare, Procedere**, εἰμί ἐκ οὐ ἀπὸ τινος; γίγνομαι (*irr.*) ἐκ τινος. **Dipende da voi fare qualche cosa**, ἐστ' ὑμῶν ἔστι ποιῆν τι. **Per quanto dipende da me . . .**, τό γε ἐπ' ἐμοί . . .

Dipingere, ζωγραφεῖν; γράφω; γραφή ἀπ-εἰ-κάξω || **Descrivere con molta evidenza**, λόγῳ ἀπ-εικάξω; γραφικῶς διεγέσμαι.

Dipinto, sost. ζωγράφημα, ατος, τό; γραφή, ἢς, ἢ.

Dipinto, part. γεγραμμένος, ἢ, ὄν || **detto di ciò che sta appunto**, εὐαρμόττω, ουσά, ὄν; εὐρυθμος, ὄν.

Dipintore, ζωγράφος, οὐ, ὁ; γραφεύς, εως, ὁ.

Dipintura, l'arte di dipingere, γραφικῆ, ἢς, ἢ (*sott. τέχνη*).

Diploma, δῖπλωμα, ατος, τό.

Diportarsi, Procedere così o così, προσ-φέ-ρομαι (*irr.*) τινι; ἐμικτόν παρ-ίχω (*irr.*) || **Divertirsi**, τέρπομαι; εὐ-φραίνομαι.

Diporto, τέρψις, εως, ἢ. **Andare a diporto**, περιπατέω. **Darsi diporto**, Pigliar diporto, τέρπομαι; εὐφραίνομαι; ἡδῶς δι-άγω (*irr.*).

Diradare, ἀραιῶν; μυνῶν.

Diramare, κλαδεύω || **Diramarsi**, detto dei fiumi, delle vene e simili, παρ-οχετεύομαι; δια-διδομαι.

Diramazione, κλάδευσις, εως, ἢ; διάδοσις, εως, ἢ.

Dirazzare, V. Degenerare.

Dire, λέγω (*irr.*); φημί (*irr.*); ἀγορεύω (*irr.*); φράζω || **Narrare**, Raccontare, λέγω; φημί; δι-ηγέομαι. **Si dice**, **Dicono** che . . . , λέγεται, λέγουσι, φασί, *inf.* οὐ *acc. coll' inf.* || **Recitare**, Celebrare, λέγω; κατ-αγορεύω; ὑμνῶν; ᾄδω || **Nominare**, Chiamare, ὀνομάζω || **Comandare**, ἐπι-τάσσω; κελύω || **Direi o Direi su**, **ciò Offrire un prezzo all' incanto**, ἀντ-ωνέομαι || **Significare**, σημαίνω || **Mo-**

strare, Manifestare, δηλώω; γνωρίζω; δεί-
κνυμι || — Dirselo con alcuno, ὁμοφρονέω
τινί || Non ci dice, εἰσὲ L'una cosa non
s'accorda bene con l'altra, Non sta in
armonia con essa, οὐκ ἀρμόζει τινί ο
πρός τι; οὐκ εὐαρμόστως ἔχει πρὸς τι ||
Dir bene o male d'alcuno o d'una cosa,
εὐλογέω ο κακολογέω τινά ο τι || Dir la
sua, γνώμην ἀπο-φαινομαι || Dir di sì,
φημί || Dir di no, οὐ φημι || Aver che dire
con uno, ἀμφισβητέω πρὸς τινα. || Non
c'è che dire, ἀναμφιδόξως || Che vuol
dir ciò? τί τοῦτο θέλει; ο semplicemente,
τί τοῦτο; Che vuol dire (questa parola)?
τί σημαίνει; τί δηλοῖ; τί δύναιται; || Voler
dire ο Non voler dire, vale anche Im-
portare ο Non importare, δια-φέρω
(irr.); οὐ δια-φέρω || Di' su, Dite su.
φέρε ο φέρετε ὀη || A dirla schietta, ὡς
ἀπλῶς εἰπεῖν || Per così dire, ὡς ἔπος
εἰπεῖν || Vo' dire, Val' a dire, τοῦτ' ἔστι ο
τουτέστι.

Diré, sost. λόγος, ου, ὁ.

Direttamente, εὐθύ; κατευθύ; ἀπ' εὐθείας.

Direttivo, ἐξῶτων, ουσα, ον; διοικητικός, ἡ,
όν.

Diretto, volto in diritto, εὐθύς, εἶα, ὕ;
ὀρθός, ἡ, ὄν || detto di Lettera, Plico e
simili, ἐπιγεγραμμένος, η, ον || Imme-
diato, εὐθύς, εἶα, ὕ; ἄμεσος, ου.

Direttore, προστάτης, ου, ὁ; ἐπιστάτης, ου, ὁ.

Direttrice, προστάτις, ἰδός, ἡ; ἐπιστάτις,
ἰδός, ἡ.

Direzione, προστασία, ας, ἡ; ἐπιστασία, ας,
ἡ; ἡγεμονία, ας, ἡ. Mettersi sotto la di-
rezione d'alcuno, ἐπι-διδωμι ἑμαυτόν τινι
|| Il verso dov' è volta una persona ο
una cosa, εὐθύνεις, εως, ἡ; ma il più
delle volte s'esprime con le prep. εἰς,
ἐπί, πρὸς con P acc. precedute da ὡς.
Prese la direzione di Roma, ἀπ-έβη ὡς
εἰς Ῥώμην.

Dirigere, indirizzare in questo ο in quel
verso, ὄγω ο τρέπω ο ἀπο-τείνω (irr.)
εἰς ο πρὸς coll' acc. || Guidare, ἡγέσθαι
τινος || Governare, δι-οικέω; ἐπι-στατέω;
ἐπι-μελέομαι, col gen.

Dirimente, διαλυτικός, ἡ, ὄν.

Dirimere, δια-λύω.

Dirimpetto, ἐναντίον; κατεναντίον; ἀντιπύ;
tutti col gen.

Diritta, la destra, sost. δεξιὰ, ἄς, ἡ || la Via
diritta, εὐθεῖα, ας, ἡ (sott. ὁδός). Andar
per la diritta, εὐθυπορεύω.

Dirittamente, per linea retta, εὐθύ; ἐπ' εὐ-

θείας || secondo la ragione, il diritto, ecc.,
ὀρθός; δικαίως; εὐλόγως.

Diritto e Dritto, sost. Equità, Giustizia,
δικαίον, ου, τό; δίκη, ης, ἡ. A buon di-
ritto, δίκη; δικαίως. Violazione del di-
ritto, ἀδικία, ας, ἡ || Legittima facoltà di
far qualche cosa, di godere, di dispor-
ne, ecc. ἐξουσία, ας, ἡ. Il diritto del più
forte, χειροκρατία, ας, ἡ. Ho il diritto di,
Sono in diritto di, προσήκει μοι; ἔξεστί
μοι; δικαίως εἶμι coll' inf. Egli ha di-
ritto alle nostre lodi, ἄξιός ἔστιν ἐπαίνου
παρ' ἡμῶν || Tassa su checchessia, φό-
ρος, ου, ὁ; τέλος, εως, τό || Diritto, T.
leg. Il complesso delle leggi, νόμοι,
ων, οί. La scienza del Diritto, ἡ νομική,
ης. Professor di Diritto, νομοδιδάσκα-
λος, ου, ὁ. Il diritto naturale, τὰ κατὰ
φύσιν δίκαια. Il diritto delle genti, τὰ
τῶν ἔθνων δίκαια. Il diritto civile, πολι-
τεία, ας, ἡ.

Diritto e Dritto, ad. Che non è curvo,
εὐθύς, εἶα, ὕ. A diritto, posto avverb.,
εὐθύ || fig. detto di Persona, Sagace,
ἀγχίνους, ου || Destro, δεξιός, ἄ, ὄν || Il
diritto, in forza di sost. contrapposto
al Rovescio. Il diritto e il rovescio di
una tela, τὸ ἐξῶθεν καὶ τὸ ἐνδοθεν μέρος
ὑφάσματος.

Diritto, avv. εὐθύ; εὐθεία.

Dirittura, linea retta, εὐθεία, ας, ἡ. A di-
rittura, Addrittura, εὐθείαν; εὐθύ; κα-
τευθύ || fig. Dirittura di mente, ὀρθότης,
ητος, ἡ; δικαιοσύνη, ης, ἡ.

Dirizzamento, εὐθύνσεις, εως, ἡ.

Dirizzare e Drizzare, εὐθύνω; ὀρθώω || fig.
detto della mente, dell' animo, ἐπ-έγω
(irr.) τὸν νοῦν ἐπὶ τιμ || rifl. Diriz-
zarsi, Volgersi, τρέπομαι; Rizzarsi in
piedi, ἀν-ίσταμαι.

Dirizzatore, εὐθυντήρ, ηρος, ὁ.

Diroccamento, ἀποτειχίσις, εως, ἡ; καθαι-
ρήσις, εως, ἡ.

Diroccare, ἀπο-τειχίζω; καθ-αιρέω (irr.).

Diroccatore, καθαιρέτης, ου, ὁ; ἀνατροπέυς,
εως, ὁ.

Diramente, Ammolire la durezza di una
cosa, μαλάσσω fut. ξω; εὐτροπον ποιέω ||
rifl. Dirompersi, detto di acque,
καταβ-ρήγνυμαι (irr.); riferito a per-
sona, γυμνάζομαι; ἐσιζομαι.

Dirottamente, ἀμέτρως; ὑπερμέτρως.

Dirotto, part. di Dirompere, V. || detto
di pianto ο di pioggia, ἄμετρος, ου;
ὑπερμετρος, ου; σφοδρός, ἄ, ὄν || detto di

- luogo, κρημνός, ή, όν* || **A dirotta e Alla dirotta, V. Dirottamente.**
- Dirozzamento, προπικιδία, ας, ή;** κατασκευή. ής. ή.
- Dirozzare, απο-ξίω (irr.)** || *fig. Cominciare ad ammaestrare, κατα-σκευάζω; παιδεύω.*
- Dirugginare, Pulir dalla ruggine, τόν ένδον άφ-αιρέω (irr.) τινός; έξ-ίdw τε** || **Dirugginare i denti, πρίω.**
- Dirugginío, lo strider dei denti, di un ferro, πρίσις, εως. ή.**
- Dirupamento, κατάπτωσις, εως, ή;** κρήμνις, εως, ή.
- Dirupare, intrans. κατα-φέρομαι (irr.); κατα-πίπτω (irr.).**
- Dirupato, detto di luogo, κρημνώδης, ες.**
- Dirùpo, κρημνός, ού, ό;** κρημνώρεια, ας, ή.
- Druto, κατασκευής, ές.**
- Disabitato, άνόστατος, ον; έρημος, η, ον.**
- Disacconcio, άνάρμοστος, ον.**
- Disaccordare, απ-άdw, fut. άσσομαι; άν-αρμοστία.**
- Disaccordo, άναρμοστία, ας, ή;** διαφωνία, ας, ή.
- Disaccredare, πεπαινίω; πραύνω; κουρίζω;** παρα-μυθίομαι.
- Disadattamente, άρρωδής; άνυρυστός.**
- Disadatto, άρνης, ές; άνεπιτήθειος, ον; άκαιρος, ον.**
- Disadornare, ά-χοσμείω.**
- Disadorno, άκοσμος, ον; άκολλώπιστος, ον.**
- Disaffezionare, άλλοτριώω** || **Disaffezionarsi da, άλλοτριώομαι τινι ο προς τι.**
- Disagevole, χαλεπός, ή, όν; επίπονος, ον.**
- Disagevolezza, χαλεπότης, ητος, ή;** δυσχέρεια, ας, ή.
- Disagevolmente, χαλεπώς; επιπόνως.**
- Disaggradare e Disaggradire, απ-αρέστω (irr.); δυσχεριστέω τινί.**
- Disaggradevole, άηδής, ές; άτερπής, ές δυσχερής, ές.**
- Disagiare, έν-οχλέω, imperf. ήνώχλιου, col dat. o P acc.**
- Disagiatemente, δυσχερώς; άκαιρώς.**
- Disagiato, privo di agi, ένδής, ές; άπορος, ον** || **scomodo, δυσχερής, ές; δύσχρηστος, ον; άνεπιτήθειος, ον.**
- Disagio, scomodo, δυσχέρεια, ας, ή;** δυσχρηστία, ας, ή; άκαιρία, ας, ή. **Arrecare disagio, Tenere in disagio, έν-οχλέω τινί.**
- Stare in disagio, πονέω** || **Difetto di cosa necessaria alla vita, ένδεια, ας, ή; άπορία, ας.** **Trovarsi in disagio, άπορία.**
- Disagioso, V. Disagiato.**
- Disamabile, άνέραστος, ον.**
- Disamare, απο-στέργω.**
- Disameno, άηδής, ές; άτερπής, ές.**
- Disamorare, άλλοτριώω.**
- Disamoratamente, άπαθώς.**
- Disamorato, άφιλόστοργος, ον; άμβλύς, εία, ύ; άποδής, ές.**
- Disamore, άπάθεια, ας, ή; άμβλύτης, ητος, ή.**
- Disamorevole, άφιλόανθρωπος, ον; άγροικος, ον; άκομπος, ον.**
- Disamorevolezza, άφιλανθρωπία, ας, ή;** άγροικία, ας, ή; σκληρότης, ητος, ή.
- Disanimare, εκ-πλήσσω (irr.); άφ-αιρέω (irr.) τινός τόν θυμόν; άδυμίου έν-βάλλω (irr.) τινί** || **Disanimarsi, άδυμείω; άδυμος γίγνομαι (irr.).**
- Disanimato, άπόδυμος, ον; άδυμος, ον.**
- Disappetenza, άνορεξία, ας, ή;** κακοστία, ας, ή.
- Disapplicazione, άπροσεξία, ας, ή;** άμέλεια, ας, ή.
- Disapprendere, V. Disimparare.**
- Disapprovare, απο-δοκιμάζω; μέμφομαι ο επι-τιμάω, τινί.**
- Disapprovato, αποδοκιμος, ον.**
- Disapprovatore, επιτιμητής, ού, ό.**
- Disapprovazione, αποδοκιμασία, ας, ή;** επιτιμησις, εως, ή; μέμψις, εως, ή.
- Disarborare, άφ-αιρέω (irr.) υ κατα-βάλλω (irr.) ης νεός τίν Ιστόν.**
- Disarginare, καθ-αιρέω (irr.) τό χώμα.**
- Disarimare, trans. άφ-οπλίζω; έξ-οπλίζω;** εκ-δύω (irr.) τινά τά όπλα; όπλων γυμνάω || *fig. πραύνω; κατα-πραύνω* || **intrans. τά όπλα απο-τίθειμαι ο κατα-τίθειμαι; άρ-οπλίζουαι.**
- Disarmato, part. di Disarmare, V. || ad. έξοπλος, ον; άνοπλος, ον.**
- Disarmonia, άσυμφωνία, ας, ή;** άπήχησις, εως, ή; άνορμοστία, ας, ή.
- Disarmonico, άσύμφωνος, ον; άπηχής, ές; άνάρμοστος, ον.**
- Disarticolare, τούς άρμούς απο-λύω.**
- Disarticolazione, τών άρμών άπόλυσις, εως, ή.**
- Disastrare, βλάπτω.**
- Disastro, δεινή συμφορά, άς, ή;** δεινόν άτύχημα, ατος, τό. **Soffrire un disastro, δεινοίς περι-πίπτω (irr.).**
- Disastroso, pieno di disastri, δεινός, ή, όν; όλέθριος, α, ον** || **Malagevole, δυσχερής, ές; χαλεπός, ή, όν.**
- Disattento, άπόρσεκτος, ον; άμελής, ές.** **Essere disattento, άμελώς έχω (irr.) περί τι; ού προς-έχω τινί.**
- Disattenzione, άπροσεξία, ας, ή;** άμέλεια, ας, ή; άφυλαξία, ας, ή.

Disautorare, τὸ κράτος ἀρ-αιρέω (*irr.*) || *rifless.* ἀρ-αιρέομαι τὸ κράτος; ἐκ-πίπτω (*irr.*) τοῦ κράτους.

Disavanzo, μειονεξία, ας, ἡ.

Disavvedutamente, ἀπρονοήτως; ἀμελῶς.

Disavvedutezza, ἀπρονοησία, ας, ἡ; ἀπειροσψία, ας, ἡ; ἀμέλεια, ας, ἡ.

Disavveduto, ἀπρονοήτος, ον; ἀπερίσκεπτος, ον; ἀλόγιστος, ον.

Disavvenente, ἀσχημος, ον; δυσειδής, ἐς; ἄωρος, ον.

Disavvenenza, ἀσχημοσύνη, ης, ἡ; δυσείδεια, ας, ἡ.

Disbramare, ἐν-πληρῶ

Disbrigare, ἀνύω; ἐπι-τελέω.

Disbrigo, ἀνυτις, εως, ἡ; διάπραξις, εως, ἡ.

Disacciamento, ἀπωτις, εως, ἡ; ἐκβολή, ης, ἡ; ἀπελασία, ας, ἡ.

Discacciare, ἐξ-ωθέω (*irr.*); ἐκ-βάλλω (*irr.*); da . . . , *gen. con o senza* ἀπό.

Discapito, μειονεξία, ας, ἡ; ἀποβολή, ης, ἡ; ζημία, ας, ἡ.

Discaricare, levar un-carico, ἀπο-φορτίζω; ἀπο-κευάζω || *riferito a cose morali*, ἐλευθερῶ; ἀπο-λύω *coll' acc. della persona e il gen. della cosa*.

Discarico, il discaricare, τοῦ φόρτου ἐκθεσις ο ἑξαιρέσις, εως, ἡ || **L'atto con cui si dichiara alcuno sciolto da un debito ecc.**, ἀπαχή, ης, ἡ; ἄρσις, εως, ἡ || **Discolpa**, Giustificazione, ἀπολογία, ας, ἡ; testimonianza a discarico, ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ.

Discaro, ἀήδης, ἐς; δυσχερής, ἐς; ἀτερπής, ἐς.

Discendente, καταβαίνων, ουσά, ον || **Discendente da una famiglia**, ἀπόγονος, ου, ὁ ε ἡ; ἔχγονος, ου, ὁ ε ἡ. **I nostri discendenti**, οἱ ἐξ ἡμῶν.

Discendenza, γένος, εως, τό || **Tutti insieme** i discendenti, ἔχγονοι, ων, οἱ.

Discendere, Venire abbasso, κατα-βαίνω (*irr.*); κατ-έρχομαι (*irr.*). **Far discendere**, κατα-βιβάζω || *detto di cose*, Andare in pendio, καθ-ήκω, *ful.* ἤξομαι; κατα-φέρομαι (*irr.*); καθ-ίεμαι (*irr.*) ||

Trarre origine o nascimento, γίγνομαι (*irr.*) ο πέφυκα ο ἔβην (*perf. e aor. di φύομαι*) ἐκ τινος; γένος ἔχω (*irr.*) ἐκ τινος.

Discendimento, **V. Discesa**.

Discipola, μαθήτρια, ας, ἡ.

Discipolo, μαθητής, οῦ, ὁ.

Discernere, Veder chiaramente una cosa, ἀ-οράω (*irr.*) || **Distinguere una cosa da un'altra**, δια-κρίνω ο δια-γινώσκω (*irr.*) τί τινός.

Discernibile, κάτοπτος, ον.

Discernimento, διάκρισις, εως, ἡ; διάγνωσις, εως, ἡ || **La facoltà del discernere**, σύνεσις, εως, ἡ; ἀγχινοια, ας, ἡ. — **Con discernimento**, εὐσυνέτως. **Senza discernimento**, ἀσυνέτως. **Mancanza di discernimento**, ἀκρισία, ας, ἡ.

Discervellare, **V. Dicervellare**.

Discesa, κατάβυσις, εως, ἡ; κάθοδος, ου, ἡ || **Irruzione**, εἰσβολή, ης, ἡ; ἐμβολή, ης, ἡ.

Discettare, **V. Disputare**.

Dischetto, τραπέzion, ου, τό.

Dischiodare, ἀποκαθ-ηλώω.

Dischiudere, ἀν-οίγω ο ἀν-οίγνυμι (*irr.*).

Discinto, ἄζωστος, ον.

Disciogliere, **V. Sciogliere**.

Disciplina, insegnamento, istituzione, παι-δεία, ας, ἡ; παιδευσις, εως, ἡ; μάθημα, ατος, τό || **Le Regole e norme di condotta e il loro effetto sull'animo**, εὐταξία, ας, ἡ; πειθαρχία, ας, ἡ; ἀγωγή, ης, ἡ. **Senza disciplina**, ἀτάκτως. **Osservar la disciplina**, εὐτακτεῖν || **Strumento di penitenza**, μάστιξ, ιγος, ὁ. **Darsi la disciplina**, μαστιγῶμαι || *fig.* **Penitenza**, Gastingo, τιμωρία, ας, ἡ.

Disciplinabile, εὐτακτος, ον; εὐμαθής, ἐς; πειθαρχικός, ἡ, ὄν.

Disciplinare, εὐτακτον ο πειθαρχον ποιῶ || **Disciplinare** ο παιδεύω || **Percuotere con disciplina**, μαστιζῶ.

Disciplinatamente, εὐτάκτως.

Disciplinatezza, εὐτακτον, ου, τό.

Disciplinato, παιδευτός, ἡ, ὄν; εὐτακτος, ον εὐπειθής, ἐς.

Disco, δίσκος, ου, ὁ. **Lanciare un disco**, ἀποδισκεύω || **il Disco del sole ecc.** κύκλος, ου, ὁ.

Discobolo, lanciatore del disco, δισκόβολος, ου, ὁ.

Discolo, ἄσωτος, ον; ἀτελής, ἐς; ἀκόλατος, ον.

Discolorare, τὸ χρώμα ἀρ-αιρέω (*irr.*) || **Impallidire**, ὠχρεῖω.

Discolpa, ἀπολόγημα, ατος, τό; ἀπολογία, ας, ἡ.

Discolpare, *trans.*, ἀπο-λογέομαι ὑπὲρ τινος; παρ-αιτέομαι τι ο περί τινος || *Rifless.* **Discolparsi**, ἀπολογούμαι ὑπὲρ ἑμαυτοῦ.

Disconfessare, ἀπ-αρνεύομαι; ἐξαρνός (ον) εἶμι τι.

Disconoscere, ἀγνοῶ.

Discontinuare, *intrans.*, παύομαι *col gen. o il partic.*

Discontinuità, διάλειψις, εως, ἡ.

- Discontinuo**, διαλειμμένος, η, ου; άνειμένος, η, ου.
- Disconvenevole**, άπρεπής, ές; άνάρμοστος, ου.
- Disconvenire**, ου προς-ήκει; ου πρέπει.
- Discoprire**, V. Scoprire.
- Discordanza**, Divario d'opinioni ecc. διχόνοια, ας, ή; διαφορά, άς, ή || Mancanza di buono accordo tra' suoni, άσυμφωνία, ας, ή; διαφωνία, ας, ή.
- Discordare**, Esser di diversa opinione, διχοστατώ προς τινα; δια-φερομαι τινι ο προς τινα || Non concordare una cosa con un'altra, *specialm. detto di suoni*, δια-φωνώ; άναρμοστώ.
- Discorde**, διάρροος, ου; άσυμφωνος, ου.
- Discordemente**, διαφώρως.
- Discordia**, διχόνοια, ας, ή; διαφορά, άς, ή; διάστασις, εως, ή; νείκος, εος, τό; έρις, ιδος, ή. Mettere la discordia tra. . . , δια-ττασιάζω τινάς προς άλλήλους; έριν ο έριδα έμβάλλω (irr.) τισίν.
- Discorrere**, *intrans.* Parlare, δια-λέγομαι (irr.) περί τινος; διεξ-έρχομαι (irr.) τι; φράζω || Andar qua e là, περι-τρέχω (irr.); πλανάζομαι || detto di Fluidi, κατα-θείω (irr.). — E via discorrendo, E va' discorrendo, και τά λοιπα.
- Discorritore**, πολυλόγος ο λάλος, ου, ό.
- Discorsetto**, λογίδιον, ου, τό.
- Discorsivo**, λογικός, ή, όν. Facoltà discorsiva, νόος-ούς, όου-ού, ός; σύνεσις, εως, ή.
- Discorso**, λόγος, ου, ό, *in tutti i sensi della parola italiana*. Far dei discorsi inutili, περιττολογία.
- Discosceso**, άπότροπος, ου; κρημνώδης, ες.
- Discostamento**, διάστασις, εως, ή.
- Discostare**, άρ-ίστημι; μεθ-ίστημι; άπο-κινώνε τινα ο τί τινος || Discostarsi, άπο-χωρίζω; άπ-ειμι (irr.); μετ-ίστημι (aor. di μεθ-ίστημι).
- Discosto**, ad. άρεστώς, υια, ες; άπέχων, ουσα, ου. Esser discosto, διίστηκα (perf. di δι-ίστημι, con significato di pers.); άπέχω (irr.).
- Discosto**, αυυ. πόρρω; μακρόν.
- Diserasia**, δυσκρασία, ας, ή.
- Discredere**, άπιστέω. Discredersi di una cosa, δια-σκοπέω πράγμα πώς έχει.
- Discreditare**, δυσ-φημέω; πιστιν ο άξιωμα τινος έλασάω.
- Discredito**, δυστημία, ας, ή. Cadere in discredito, άδοξία περι-πίπτω (irr.). Mettere in discredito, V. Discreditare.
- Discrepanza**, διαφωνία, ας, ή; διαφορά, άς, ή.
- Discretamente**, σωφρόνως; μετρώς.
- Discretezza**, μετριότης, πτος, ή.
- Discreto**, Sufficiente, Ragionevole, μέτριος, α, ου; έπικειής, ές || Prudente, Savio, φρόνιμος, ου; σώφρων, ου; εύλαβής, ές || Discreto *in senso dei Matematici*, διεχής, ές.
- Discrezione**, Moderazione, Temperanza, σωφροσύνη, ης, ή; έχράτεια, ας, ή; εύλάβεια, ας, ή || Arbitrio, έξουσία, ας, ή.
- Darsi**, Rendirsi a discrezione, παρ-έχω (irr.) έμυτόν χρήσθαι ό τι τις βούλεται. Rimettere alla discrezione di alcuno, ποιέω τι επί τινι. Pane e acqua a discrezione, άστος και ύδωρ εις κόρον || Gli anni o l' Età della discrezione, κρητηρίου ήλιου, ας, ή. Intendere a o per discrezione, στοχάζομαι.
- Discussione**, έξέτασις, εως, ή; έξετασμός, ου, ό; άνάκρισις, εως, ή; σκέψις, εως, ή.
- Discutere**, εξ-ετάζω; διεξ-ετάζω.
- Disdegnare**, V. Sdegnare.
- Disdeano**, V. Sdegnare.
- Disdetta**, intimazione di un padrone di casa o di podere all' inquilino o al colono e viceversa, καλλιλογία, ας, ή; έξόφρησις, εως, ή; άπόρρασις, εως, ή. || Sfortuna, Disgrazia, άτυχία, ας, ή; δυστυχία, ας, ή; δυσπραξία, ας, ή. Aver la disdetta, Essere in disdetta, δυστυχέω.
- Disdicevole**, άπρεπής, ές; άπεικώς, υια, ός.
- Disdire**, Ritirare il già detto, μετα-τίθεμαι (τά ειρημένα) || Ricusare. Rinunciare, εξ-αρτέωμαι; άνυ-νεύω; άπ-αγορεύω (irr.) || *intrans.* Disdice, ου πρέπει || *rifless.* Disdirsi, μετα-γινώσκω (irr.); δια. . . acc.; παλιωδέω.
- Disdoro**, V. Disonore.
- Disegnare**, Delineare, γράφω; δια-γράφω; κατα-γράφω || Ordinare nella mente le linee principali d' un lavoro, έπι-νόω || Determinar nell' animo, Proporsi, δια-νύομαι; προ-κινέομαι (irr.).
- Disegno**, immagine rappresentata con lineamenti, διαγραφή, ης, ή; διάγραμμα, ατος, τό || L' arte di disegnare, γραφική, ης, ή (sott. τέχνη) || Pensiero, Divisamento. Intenzione, βουλή, ης, ή; έπίνοια, ας, ή; γνώμη, ης, ή; έπιβολή, ης, ή. Fare il disegno di, βουλευομαι, γινώσκω (irr.); προ-αίρομαι (irr.); coll' inf. Colorire un disegno, *in senso figur.*, παραινω την γνώμην. Mutar disegno, μετα-βουλευομαι, Presentare un disegno di legge, εί, θέρω (irr.) νόμον.

Diseguale, V. Disuguale.

Diseredare, ἀπο-κληρώ; ἀπο-κηρύττω.

Diseredato, ἀπόκληρος. ου; ἀποκήρυκτος, ου.

Diseredazione, ἀποκηρύξεις, εως, ή.

Disertamento, διαφθορά, ας, ή; δήμις, εως, ή; ἐρήμωσις, εως, ή.

Disertare, Guastare, Danneggiare gravemente, δια-φθείρω (irr.); λυμάνομαι; κατα-θρώ; ἐρημίω || Abbandonare furtivamente la milizia, λιποστρατεύω; λιποτακτέω; ἀπο-διδράσκω (irr.). Passare al nemico, αὐτομολέω; ἀπ-αυτομολέω.

Disertore, λειποτάκτης, ου. ό; αὐτόμολος, ου. ό; se di marineria, λιποναύτης, ου, ό.

Diserzione, λιποστρατία, ας, ή; se per passare al nemico, αὐτομολία, ας, ή.

Disfacimento, καθαιρέσις, εως, ή; κατάλυσις, εως, ή.

Disfacitore, καταλύων, ουτος, ό; καθαιρέτης, ου, ό.

Disfamare, V. Sfamare.

Disfare, Distruggere il già fatto, δια-λύω; λύω || Rovinare, Distruggere, ἀνα-τρέπω (irr.); ἀπ-όλυμι (irr.); κατα-λύω || Risolvere un tutto ne' pezzi che lo costituiscono, δι-αιρέω (irr.); κατα-τέμνω (irr.); || Stemperare, Sciogliere, δια-λύω || Sconfiggere, κρατέω col gen.; τρέπω || — *Rifless.* Disfarsi, Dissolversi, διαλύομαι || Disfarsi di una cosa, ἀπο-δίδωμι; ἀπ-αλλοτριώω col *acc.* || Disfarsi di una persona, ἀπ-αλλάττομαι τινος; ἀπο-πέμπω τινά || Disfarsi in lacrime, θακρυβρέω || Disfarsi in sudore, ιδρώτι στάζω.

Disfatta, ήττα ο ήττα, ης, ή. Avere una disfatta, ήττάομαι.

Disfattibile, διαλυτός, ή, ου.

Disfatto, *part. di* Disfare, V.

Disfavore, δυσάρεστης, εως, ή; δυσνοια, ας, ή.

Disfavorevole, V. Sfavorevole.

Disfavoreire, V. Sfavoreire.

Disferenziare, δια-φέρω (irr.); δι-ίστημι.

Disfida, πρόκλησις, εως, ή.

Disfidare, V. Sfidare.

Disformare, ἀμορφον ο δύμορφον ποιέω; παρα-σχηματίζω.

Disforme, διάφορος, ου; da ... *gen.*; ἀπεμπερής, ές; da ... *dat.*

Disformità, διαφορά, ας, ή; διαφορότης, ητος, ή.

Disgiungere, δια-ξεύνυμι, *ful.* ξεύω; δια-κρίνω (irr.); δια-χωρίζω; δι-ίστημι.

Disgiungimento, διάξευξις, εως, ή; διαχώρισις, εως, ή.

Disgiuntamente, χωρίς.

Disgiuntivo, διαξευτικός, ή, ου.

Disgiunto, διεξευμένος, η, ου.

Disgiunzione, V. Disgiungimento.

Disgradare, ελάττωτος ποιέω; διγορέω.

Disgradevole, δυσχερής, ές; δυσχερετός, ου.

Disgradire, ἀπ-αρέσκω (irr.).

Disgrazia, Sventura, συμφορά, ας, ή; ατύχημα, ατος, τό; δυστύχημα, ατος, τό || Perdita dell'altrui favore, δυσάρεστης, εως, ή; δυσνοια, ας, ή. Cadere in disgrazia d'alcuno, τής τινος εὐνοίας ο χάριτος ἐκ-πίπτω (irr.) || Per disgrazia, δυστυχώς; ατυχώς.

Disgraziatamente, ατυχώς; δυστυχώς. Disgraziatamente per me, τή ἐμή δυστυχία.

Disgraziato, ατυχής, ές; δυστυχής, ές. Disgraziato ne' figliuoli, σχετλιότηκνος, ου. Esser disgraziato in un' impresa, αποτυγχάνω (irr.) τινός || Tristo, Uomo di mala qualità, πονηρός, ου, ό.

Dispregamento, διαχώρισις, εως, ή; διαχωρισμός, ου, ό.

Dispregare, δια-χωρίζω; δια-κρίνω.

Dispregazione, V. Dispregamento.

Disgustare, ἀπο-στρέφω τινά; ἀηδῖαν παρέχω (irr.) τινί; ἀνάω || *rifless.* Disgustarsi, ἀπο-στρέφομαι; ἀηδίζομαι πρὸς τι ο τινί; δυσ-χεραίνω τινί ο ἐπὶ τινι ο πρὸς τι.

Disgustevole, ἀηδής, ές; δυσχερής, ές.

Disgusto, κόρος, ου, ό; βδελιγμός, ου, ό; ἀηθία, ας, ή; ἀνία, ας, ή.

Disgustoso, V. Disgustevole.

Disimpacciare, ελευθερώ.

Disimpacciato, ελεύθερος, α, ου.

Disimparare, ἀπο-μανθάνω (irr.) Far disimparare, ἀπο-διδάσκω (irr.).

Disimpegnare, liberar dall'impegno, ἀπολύω. Disimpegnarsi da una promessa, ἐξ-απαλλάσσομαι ὑποσχέτους || Fare, Eseguire un assunto, ἐπι-τελέω.

Disimpegnò, ἀπάλλοξις, εως, ή; ἀπαλληγή, ης, ή.

Disinfettare, ἀπο-καθαίρω; θείω.

Disingannare, μετα-διδάσκω (irr.) ο μετα-πειθω τινά *con* ο *senza* πλανηθέντα ο ψευθεθέντα. — Disingannarsi, μετα-γινώσκω (irr.).

Disinganno, ἀναγνωρισμός, ου, ό.

Disinsegnare, ἀπο-διδάσκω (irr.).

Disinteressatamente, ου φιλοκερδώς; ελευθερίας.

Disinteressato, του ιδίου συμφέροντος ἀμελής, ές; ου φιλοκερδής, ές; ελευθέριος, ου.

Disinteresse, ή τών ἰδία συμφερόντων ἀμέλεια, ας; ελευθεριότης, ητος, ή.

Disinvolto, ἀπλοῦς, ή, ου; ἀφελής, ές.

- Disinvoltura**, ἀπλότης, ητος, ἡ; ἀφέλεια, ας, ἡ.
- Disistima**, καταφρόνησις, εως, ἡ; περιφρόνησις, εως, ἡ; δλιγώρησις, εως, ἡ.
- Disistimare**, καταφρονέω; δλιγωρέω *col gen.*
- Disleale**, ἀπιστος, ου; κακόπιστος, ου.
- Dislealtà**, ἀπιστία, ας, ἡ.
- Dislegare**, ἀπο-λύω; ὑπο-λύω.
- Dislogare**, V. Slogare.
- Dismettere**, lasciar di fare, παρα-λείπω (*irr.*); μεθ-ίημι (*irr.*).
- Dismisura**, ἀμετρία, ας, ἡ; ὑπερβολή, ἡς, ἡ. A dismisura ὑπερμέτρως.
- Dismontare**, V. Smontare.
- Disnaturare**, παρα-στρέφω (*irr.*); μεταβαλλω (*irr.*) τὴν φύσιν.
- Disnodare**, V. Snodare.
- Disobbediente**, e voci affini, V. Disubbidiente ecc.
- Disobbligante**, ἀχάριστος, ου; ἀπειρόκαλος, ου; ἀγροικος, η, ου.
- Disobbligantemente**, ἀχαρίστως; ἀπειροκάλως.
- Disobbligare**, ἀπο-λύω; ἀφ-ίημι (*irr.*) τινά τινος. Disobbligarsi, ἀπο-λύομαι; ἐλευθεροῦμαι.
- Disoccupato**, ἀπράγμων, ου; σχολαῖος, α, ου; ἀργός, όν. Esser disoccupato, ἀπρακτέως; σχολάζω; ἀργέω.
- Disoccupazione**, ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ; σχολή, ἡς, ἡ; ἀργία, ας, ἡ.
- Disonestà**, αἰσχουργία, ας, ἡ; ἀσελγεια, ας, ἡ.
- Disonestamente**, αἰσχρῶς; ἀσελγῶς.
- Disonesto**, αἰσchrός, ά, όν; ἀσελγής, ές || contrario alla probità, άδικος, ου; καχός, ή, όν.
- Disonorare**, ἀτιμάω; κατ-αισχύνω; κατ-ουειδιζω.
- Disonoratamente**, αἰσchrῶς.
- Disonore**, ἀτιμία, ας, ἡ; δνειδος, εος, τό; αἰσchrύνη, ης, ἡ.
- Disonorevole**, ἀτιμος, ου; αἰσchrός, ά, όν.
- Disonorevolmente**, αἰσchrῶς.
- Disordinamento**, ἀταξία, ας, ἡ; ἀκοσμία, ας, ἡ.
- Disordinare**, ταράσσω, *ful.* ξω; δια-ταράσσω; συν-ταράσσω; συγ-χέω (*irr.*). *Rifless.* Disordinarsi, ταράσσομαι || *intrans.* Eccedere sregolatamente, μέτρον ὑπερ-βαίνω (*irr.*); ἀσελγαίνω; ἀσωτεύομαι.
- Disordinatamente**, senz'ordine, ἀτάκτως; ἀκόσμως || Sregolatamente, ἀτελγῶς; ἀσώτως.
- Disordinato**, senz'ordine, άτακτος, ου;
- ἀκόσμος, ου || Sregolato, ἀσελγής, ές; άσωτός, ου.
- Disordine**, contrario di Ordine, ἀταξία, ας, ἡ; ἀκοσμία, ας, ἡ; σύγχυσις, εως, ἡ. **Io disordine**, ἀτάκτως; συγκεχυμένος; φύρδην || *parlando di milizie o di una moltitudine*, ταραχή, ἡς, ἡ; θόρυβος, ου, ό. **Io disordine**, τεταραχμένος || **Cattiva condizione**, Patrimonio in disordine, πατρῶα (ων, τῶ) διαβρέοντα (ων) || **Sregolatezza**, ἀσελγεια, ας, ἡ; ἀσωτεία, ας, ἡ || **Fatto che turbi l'ordine pubblico**, τάρραχος, ου, ό; στάσις, εως, ἡ.
- Disorganizzare**, δια-λύω; κατα-λύω.
- Disossare**, έξ-οστείξω.
- Disotto**, V. Sotto.
- Dispaccio**, ἐπιστολή, ἡς, ἡ; ἐπίσταλμα, ατος, τό || **Dispaccio telegrafico**, τηλεγράμμα, ατος, τό.
- Dispaire**, δια-ζεύγνυμι (*irr.*); δια-σπῶω.
- Disparato**, διάφορος, ου; ἀπιμπερής, ές.
- Disparere**, ἀφανοία, ας, ἡ; δισστασία, ας, ἡ.
- Dispari**, άμισος, ου; οὐκ ἴσος, η, ου || *detto di numero*, ἀνάριθος, ου.
- Disparire**, V. Sparire.
- Disparità**, ανισότης, ητος, ἡ; ανομοιότης, ητος, ἡ.
- Disparito**, Disparso, ἀφανιστός, ή, όν; φροῦδος, η, ου.
- Disparte** (In), χωρίς; κατ' ἰδίαν. **Tirarsi in disparte**, άνκ-χωρέω. **Menare alcuno in disparte**, εκποδόν ἀπ-άγω (*irr.*). **Metter qualche cosa in disparte**, ἀπο-τίθημι. **Lasciare in disparte**, ἀπο-λείπω (*irr.*).
- Dispendio**, δαπάνη, ης, ἡ; άνάλωμα, ατος, τό.
- Dispendiosamente**, δαπανηρῶς.
- Dispendioso**, δαπανηρός, ά, όν; πολυτελής, ές.
- Dispensa**, il dispensare, **Distribuzione**, διανομή, ἡς, ἡ || Stanza dove si tengono in serbo robe mangerecce, ταμείον, ου, τό || **Concessione derogante alla legge**, άφεσις, εως, ἡ.
- Dispensare**, distribuire, δια-νέμω (*irr.*); δια-δίδωμι || **Sciogliere dall'obbligo di una cosa**, ἀφ-ίημι (*irr.*); ἀπο-λύω; da... *gen.* || *rifless.* **Dispensarsi da una cosa**, ἀφ-ίταμαι; ἀπ-έχομαι (*irr.*) *col gen.* o *l' inf. con μή.*
- Dispensatore**, διανέμων, ουτος, ό.
- Dispensatrice**, διανέμουσα, ης, ἡ.
- Dispensiera**, ταμία, ας, ἡ; ταμεύτρια, ας, ἡ.
- Dispensiere**, ταμίας, ου, ό.
- Dispepsia**, δυσπεψία, ας, ἡ.
- Disperare**, ἀπ-ελπιζω; ἀπο-γινώσκω (*irr.*); ἀπ-αγορεύω (*irr.*); *coll' acc.* o *il gen.* o

V' inf. — Non è da disperare, οὐκ ἀνελπίστον ἐστὶ || Far disperare alcuno, Molestarlo, ἐν-οχλέω, *imperf.* ἠνώχλου; ἀνιάω || *rifless.* Disperarsi, Darsi alla disperazione, δυσ-θυμέομαι: ὑπερπλήγω; πρὸς τὸ ἀνέλπιστον τρέπομαι

Disperatamente, ἀνελπίστως; ἀπεγνωκῶς.

Disperato, privo di speranza ἀνέλπις ο ὁ δυσ-έλις, εἰ: ἀνέλπιτος ο δυσέλιπτος ον. ἀπεγνωκῶς οὐκ. ὅς || Che non dà più speranza, δυσέλιπτος, ον; ἀπεγνωσμένος, η ον. *Detto di Malato o Infermità, ἀνήλιπτος, ον.* — Per disperato, Come un disperato, Alla disperata, *modi avv.* ἀπονενοημένος; ἀπεγνωκῶς; ἀφειδῶς. Combattere per disperato, ἀπονενοηθεὶς δια-μάχομαι (*irr.*); ψυχομαχέω. Lavorare alla disperata, ἀφειδῶς πονέω.

Disperazione, ἀπελπιασμός, οὐ, ὁ; ἀπόγνωσις, εως ἡ. Darsi alla disperazione, **V.** Disperarsi. Per disperazione, **V.** Disperatamente.

Disperdere, mandare in perdizione, διαφθείρω (*irr.*); ἀπ-όλλυμι (*irr.*); ἀν-αιρέω (*irr.*); κατχ-λύω || *detto di esercito nemico*, εἰς φυγήν τρέπω τοὺς πολεμίους; δια-σκεδάννυμι (*ful.* -θᾶσω) τοὺς πολεμίους.

Dispergere, σκεδάννυμι; δια-πείρω; δια-σπρέω.

Disperione, διασπορά, ᾄς, ἡ; σκέδασις, εως ἡ; διασειδασμός, οὐ, ὁ.

Dispetto, *sost.* atto di scherno, d'avversione e d'ingiuria, χλευασμός, οὐ, ὁ; καταφρόνησις, εως ἡ; ὀλιγωρία, ας, ἡ || **Sdegnò**, Stizza, ὀργή, ἧς, ἡ; ἀγανάκτησις, εως ἡ || **Avere in dispetto**, κατα-φρονέω ο ὀλιγωρέω τινός; || **Per dispetto**, **A** dispetto d'alcuno, βία ο πρὸς βίαν τινός.

Dispettosamente, καταφρονητικῶς; ὕβριστικῶς.

Dispettoso, χλευαστικῶς, ἡ, ὄν; ὀργουικός, ον.

Dispiacente, che prova dispiacere, ἀλγεινός, ἡ, ὄν || **Che reca dispiacere**, ἀνικρός, ᾄ, ὄν || **Che ha qualità da dispiacere**, δυσ-ἀρεστος, ον; ἀειδής, ἔς

Dispiacere, Recar dispiacere, ἐν-οχλέω, *imperf.* ἠνώχλου τινί; ἀνιάω τινά || **Non garbare**, ἀπ-αρέτω (*irr.*) ο δυσἀρεστέω τινί || **Provar ramarico di**, λυτέομαι ο ὄχθομαι, *aor.* ἠχθίστην, τινί ο ἐπὶ τινί.

Dispiacere, *sost.* ἀνία, ας, ἡ; ἀδυμία, ας, ἡ; δυσἀρεστήσις, εως ἡ; αἰκία, ας, ἡ.

Dispiacevole, ἀηδής, ἔς; δυσχερής, ἔς; ἀπάρστος, ον.

Dispiegare, **V.** Spiegare.

Dispedestare, **V.** Spogliare.

Dispogliare, **V.** Spogliare.

Disponibile, πρόσχειρος, ον.

Disponitore, διατάκτος, ον, ὁ.

Disporre. Porre le cose ordinatamente, δια-τάσσω; δια-τίθημι || Preparare, σκευάζω παρα-τευάζω; ἐτοιμάζω || Persuadere, πείθω || Risolvere, deliberare, προ-αιρέομαι (*irr.*) || Prescrivere, τάσσω; γι-γνώσκω, *specialmente all' aor. e al perf.* ἔγγνω, ἔγγνωκα; κείνω || Disporre di una cosa, per averla a sua posta e poterla usare liberamente, κύριός εἰμι τινός; χράομαι τινί ὅπως ο ὅ τι βούλομαι.

Disposizione, il disporre, διάθεσις, εως, ἡ; τάξις, εως, ἡ || Naturale inclinazione o attitudine, διάθεσις; φύσις, εως, ἡ; ἐπιτηδεϊότης, ητος, ἡ; ἐπίκλισις, εως, ἡ. Con questa disposizione . . . οὕτω διακειρένοσ, η . . . || Disposizione testamentaria, διαθήκη, ης, ἡ || Disposizione di legge, τὸ νόμῳ κείμενον || Mettere una cosa a disposizione d'alcuno, δίδωμι τι χρῆσθαι ὁ τί τις βούλεται. Essere a disposizione d'alcuno, εἰμι ὑπὸ τινί; ὑπήκοος, ον, εἰμι τινί.

Dispostezza, κοσμιότης, ητος, ἡ; κομψότης, ητος, ἡ.

Disposto, Posto in ordine, διατεταγμένος, η, ον || Pronto, Accencio a, ἐτοιμος, η, ον *coll' inf.*; παρσεκευασμένος, η, ον *coll' inf.* ο ἐπὶ τι || Bene o mal disposto verso alcuno, εὐνοϊκῶς ο δυσμενῶς ἔχων, ουσα, ον πρὸς τινά.

Dispoticamente, δεσποτικῶς; τυραννικῶς.

Dispotico, δεσποτικῶς, ἡ, ὄν; τυραννικῶς, ἡ, ὄν.

Dispotismo, δεσποτεία, ας, ἡ; τυραννίς, ἰδός, ἡ.

Dispregevole, εὐκαταφρόνητος, ον; οὐδενός ἄξιος, α, ον.

Dispregiare, **V.** Disprezzare.

Dispregio, καταφρόνησις, εως, ἡ; ὑπερφρόνησις, εως, ἡ; ὀλιγωρία, ας, ἡ; ὑπεροφία, ας, ἡ. **Avere, Tenere in dispregio**, ἀπ-αξιώω; ὑπερ-οράω (*irr.*) τι ο τινά.

Disprezzabile, **V.** Dispregevole.

Disprezzante, καταφρονητικῶς, ἡ, ὄν; ὑπεροπτικῶς, ἡ, ὄν.

Disprezzare, κατα-φρονέω ο περιφρονέω τινός; ὑπερ-οράω (*irr.*) τινά ο τινός; ὀλιγωρέω τινός.

Disprezzatore, καταφρονητής, οὐ, ὁ.

Disprezzo, **V.** Dispregio || Guardar con disprezzo, ὑπερ-οράω (*irr.*) τινά ο τινός. Con disprezzo delle leggi, παρὰ ταύς νόμους.

Disputa, ἔρις, ἰδος, ἤ; νείκος, εως, τό; δια-
φορά, ἄς, ἤ.
Disputabile, ἀμφιβητήμιμος, ου.
Disputare, *intrans.* ἀμφιβητέω ο ἐρίζω
τινί || **Disputarsi una cosa**, **Contrastare**
per averla, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Disputatore, ἐριστής, ου, δ.
Disputazione, V. **Disputa**.
Disquisizione, ζήτησις, εως, ἤ; ἐξέτασις,
εως, ἤ.
Dissanguare, ἀναιμον ποιέω || *fig.* εἰς πέναν
ο' ἐν σπάνει τῶν ἀναγκαίων καθ' ἰσότημι
τινα.
Dissappare, ξηραίνω; ἀπο-ξηραίνω; ξηρο-
ποιέω.
Disseccativo, ξηραντικός, ἤ, δν.
Disseminare, δια-σπείρω; δια-σκειδάννυμι
ful. -δάτω ο -δῶ.
Disseminato, διεσπαρμένος, η, ου.
Dissennatore-trice, διασπείρων, ουσα, ου.
Dissennare, ἐκ-μαίνω; μαραίνω.
Dissenato, μῶρος, α, ου; παράφρων, ου;
ζῆνος, ουν.
Dissensione, στάσις, εως, ἤ; διάττασις, εως,
ἤ; διχοστασία, ας, ἤ.
Dissenso, ἑτερογνωμοσύνη, ης, ἤ; διχόνοια,
ας, ἤ.
Dissentaneo, διάφορος, ου.
Dissenteria, δυσεντερία, ας, ἤ. **Aver la dis-**
senteria, δυσεντερίζω.
Dissenterico, δυσεντερικός, ἤ, δν.
Dissentimento, V. **Dissenso**.
Dissentire, δια-φέρομαι (*irr.*) τινί ο πρός
τινα; τὰ ἐναντία φρονέω.
Disseppellire, ἐκ τάφου ἐξ-άγω (*irr.*).
Disserrare, ἀν-οίγω (*irr.*).
Dissertare, δια-λογίζομαι περί τινος.
Dissertatore, διαλεκτικός, ου, δ.
Dissertazione, διάλεξις, εως, ἤ; λόγος, ου, δ;
διατριβή, ἧς, ἤ.
Dissestare, ταράσσω; κυκάω.
Dissetare, σβέννυμι (*irr.*) τινί τὴν διψάν;
τῆς δίψης παύω τινά.
Dissidente, διαφωνῶν, οὔντος, δ; στασιάζων,
οντος, δ.
Dissidenza, διάττασις, εως, ἤ; *in materia*
religiosa, ἑτεροδοξία, ας, ἤ.
Dissidio, V. **Dissensione**.
Dissigillare, ἀνα-σφραγίζω; ἀπο-σφραγίζω.
Dissimile, ἀνόμοιος, ου.
Dissimilitudine, ἀνομοιότης, ητος, ἤ; ἀνισό-
της, ητος, ἤ.
Dissimulare, κρύπτω; ἀπο-κρύπτω; ὑπο-κρύ-
πτω; εἰρωνεύω.
Dissimulatamente, εἰρωνικῶς; προσποιήτως.

Dissimulatore-trice, κρυψίνος-ους, ουν-ουί
ὑποκριτής, ου, δ.
Dissimulazione, ὑπόκρισις, εως, ἤ; εἰρωνεία,
ας, ἤ.
Dissipabile, διασκεδαστός, ἤ, δν.
Dissipare, δια-σκεδάννυμι, *ful.* θάσω; κατα-
σκεδάννυμι || *riferito a Sostanze*, **Averli**,
ἀφειδῶς διαπαντός; ἀν-αλίσκω (*irr.*) εἰς
ἀλοαίτας
Dissipato, *part. di* **Dissipare** || **Vago solo**
di spassi, ἀλόλατος, ου; ἄστωτος, ου.
Dissipatore-trice, διαπανηρός, ἤ; καταναλί-
σκων, ουσα; ἄστωτος, ου, δ ε ἤ.
Dissipazione, il dissipare, διασκέδασις, εως,
ἤ || **Il dissipare le sostanze**, ἄσωτεια, ας,
ἤ; οἰκοφθορία, ας, ἤ.
Dissodamento, ἡμέρωσις, εως, ἤ; ἐργασία,
ας, ἤ.
Dissodare, ἡμερῶν; ἐργάζομαι (*aum.* per
ει).
Dissolubile, διαλυτός, ἤ, δν.
Dissolutamente, ἀπώτως; ἀκρατῶς.
Dissolutezza, ἀσωτεια, ας, ἤ; ἀτέλεια, ας,
ἤ; ἀκολασία, ας, ἤ.
Dissolutivo, διαλυτικός, ἤ, δν.
Dissoluto, **Licenzioso**, ἀσωτος, ου; ἀσελγής,
ές; ἀλόλατος, ου.
Dissoluzione, **Disfacimento**, λύσις, εως, ἤ;
διάλυσις, εως, ἤ; ἀνάλυσις, εως, ἤ. **Andare**
in dissoluzione, δια-λύομαι.
Dissolvente, λυτικός, ἤ, δν; διαλυτικός, ἤ, δν.
Dissolvere, λύω; δια-λύω; ἀνα-λύω.
Dissomiglianza, ἀνομοιότης, ητος, ἤ.
Dissomigliare, δια-φέρω (*irr.*) τινός.
Dissonante, ἀσύμφωνος, ου; διάφωνος, ου.
Disonanza, ἀσυμφωνία, ας, ἤ; διαφωνία,
ας, ἤ.
Dissonare, δια-φωνέω.
Dissotterrare, ἐξ-ορύσσω (*irr.*); ἀν-ορύσσω;
ἀνα-τάπτω
Dissuadere, μετα-πειθῶ; ἀπο-τρέπω (*irr.*);
alcuno da qualche cosa, τινά τινος.
Dissuasione, ἀποτροπή, ἧς, ἤ.
Dissuasivo, ἀποτρεπτικός, ἤ, δν.
Dissuetudine, ἀήθεια, ας, ἤ; ἀσυνήθεια,
ας, ἤ.
Dissuggellare, V. **Dissigillare**.
Distaccamento, διαχωρισμός, ου, δ; ἀποπα-
σμός, ου, δ || *fig.* per **Alienazione d'ani-**
mo da una cosa in prima amata, ἀπυλ-
λαγή, ἧς, ἤ; ἀπόδυσις, εως, ἤ || **T. milit.**
χείρ, ειρός, ἤ. **Distaccamento di cavalle-**
ria, ἔλῃ, ης, ἤ.
Distaccare, δια-χωρίζω; ἀπο-σπάω || *fig.* **In-**
durre alcuno a separarsi coll' animo da

cosa o persona, ἀφ' ἑστέμῃ ο ἀπο-τρέπω τινά τινος || *T. milit.*, ἀπο-τάσσω || *rifless.* Distaccarsi. δια-χωρίζομαι, ἀπο-σπάσσομαι || *fig.* Separarsi da, Rinunziare a. ἀπ-αλλάττομαι τινος.

Distacco, ἀπαλλαγῆ. ἤσ, ἡ.

Distante, διεστηκώς, υἷα, ὄς; ἀπέχων, ουσια, ου; da . . . , *gen.* Esser distante, διέστη-κα (*perf. con significato di pres.*); ἀπ-έχω (*irr.*) || *Distante, avv.* πόρρω.

Distanza, διάστημα. ατος, τό; διάστασις, εως; ἡ. A molta distanza dalla città, μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως; πόρρω τῆς πόλεως. A poca distanza. ἐγγύς. Tenersi alcuno a una rispettuosa distanza, ἀπ-είργω τινά || *fig.*

Differenza, διαφορά. ἄς, ἡ.

Distare, Esser discosto. ἀπ-έχω (*irr.*) || *fig.* Esser diferente, δια-φέρω (*irr.*).

Distendere, ἐκ-τείνω (*irr.*); δια-τείνω; ἐπι-πλατύνω; ἐκ-πετάσσομαι (*irr.*) || *Mettere a giacere*, κατα-κλίω || *Far cader morto*. ὑπτιον, αν ἐκ-τείνω; κατα-στορέννομαι (*irr.*) || *T milit.* Distendere le schiere, παρα-τείνω τῆν τάξιν || *fig. detto di* Composizione letteraria, συ-γγράφω.

Distendimento, ἔκτασις, εως, ἡ; παράτασις, εως, ἡ.

Distenebrare, σκότος ἀφ-αιρέω (*irr.*).

Distesa, *sost.* ἔκτασις, εως, ἡ; παράτασις, εως, ἡ.

Distesamente, μακρῶς; ἔκτεταμένως; διὰ μακροτέρων.

Disteso, *ad.* Steso, ἔκτεταμένος, η, ου || *Grande*, Spazioso, μέγας, μεγάλη, μέγα; εὐρύς, εἷα, ὕ; πλατύς, εἷα, ὕ || *referito a uno scritto*, συγγραμμένος, η, ου. — **A distesa**, Alla distesa, *per* Diffusamente, **V. Distesamente** || **A distesa**, *per* Continuamente, ἀδιαλείπτως; ἀπνευστί.

Distico, δίστιχον, ου, τό.

Distillamento, **V. Distillazione.**

Distillare, χυλίζω; ἀπο-χυλίζω || *Versare a stilla a stilla*, κατα-στάζω, *fut.* ἄξω.

Distillatoio, ἀμβιβξ, ικος, ὀ.

Distillatore, χυλίζων, οντος, ὀ.

Distillazione, χυλισμός, οὔ, ὀ.

Distinguere, Scorgere con la mente la differenza fra due oggetti, δια-κρίνω; δια-γινώσκω (*irr.*) || *Scernere con l'occhio*, e in generale coi sensi δι-οράω (*irr.*); δια-κρίνω; δια-λαμβάνω (*irr.*) || *Separare*. **Dividere**, δια-κρίνω; δι-αιρέω (*irr.*) || **Segnalare**, Render chiaro, ἐπίσημον ο ἐπιφανῆ (ἐς) ποιέω || *rifless.* Distinguersi,

δια-φέρω (*irr.*); εὐδοκίμω. Distinguersi fra tutti, πρωτεύω.

Distinguibile, εὐκρινής, ἐς; εὐδιάκριτος, ου; εὐδιάνγνωστος, ου.

Distintamente, partitamente, διακριδόν; δια-ρισμένως || *chiaramente*, σαφῶς.

Distintivo, διακριτικός, ἡ, ὄν; χαρακτηριστι-κός, ἡ, ὄν; ἴδιος, α, ου. *In forza di sost.* ἐπίσημον, ου, τό; γνώρισμα, ατος, τό.

Distinto, che può chiaramente discernersi, εὐκρινής, ἐς; σαφής, ἐς || **Ben determinato**, διορισθείς, εἷτα, ἐν; χωριστός, ἡ, ὄν || *detto d' Uomo*, ἐξαιρετος, ου; ἐξάλλος, ου; ἐπιφανής, ἐς.

Distinzione, διάκρισις, εως, ἡ; διαίρεσις, εως, ἡ; διαφορά, ἄς, ἡ. **Senza distinzione**, ἀδιαφόρως || **Segno d'onore**, τιμή, ἤς, ἡ; γέρας, ως, τό.

Distogliere, e **Distorre**, ἀπο-τρέπω (*irr.*); ἐκ-τρέπω; ἀπο-στρέφω (*irr.*); da . . . *gen.*

Distoglimento, ἀποτροπή, ἤς, ἡ.

Distolto, ἀποτετραμμένος, η, ου.

Distorcere, δια-στρέφω (*irr.*).

Distorzione, διαστραφή, ἤς, ἡ.

Distorto, διάστροφος, ου.

Distrarre, Volger la mente da un pensiero ad un altro, ἀπο-τρέπω (*irr.*); περι-σπάω || **Svagare**, Sollevare, τέρπω; εὐφραίνω || **Togliere dal tutto una parte**, ἀφ-αιρέω (*irr.*); ἀφ-έλκω (*irr.*).

Distrattamente, εἰκῆ; ἀπροσέκτως.

Distrazione, ἀποτροπή, ἤς, ἡ; περισπατός, οὔ, ὀ; ἀπροσέξια, ας, ἡ || **Sollievo dalle cure**, Svago, ἀνεσις, εως, ἡ; τέρψις, εως, ἡ; διαγωνία, ἤς, ἡ.

Distretta, ἀνάγκη, ης, ἡ; στενοχωρία, ας, ἡ.

Distretto, δῆμος, ου, ὀ; νόμος, ου, ὀ.

Distribuire, δια-νέμω (*irr.*); δια-δίδομαι; ἀνα-δίδομαι || **Ordinare**, **Disporre**, δια-τάσσω.

Distributivamente, μεμερισμένως.

Distributivo, μεριστικός, ἡ, ου.

Distributore, διανομεύς, εως, ὀ; διανεμητής, οὔ, ὀ.

Distribuzione, il distribuire, διανομή, ἤς, ἡ; διάδοσις, εως, ἡ || **il disporre**, διάταξις, εως, ἡ.

Distrigare, ἀν-ελίσσω (*aum. per ei*).

Distruiggere, Abbattere, κατα-σκάπτω; κα-θ-αιρέω (*irr.*) || **Rovinare**, **Tór via**, **Ridurre a niente**, δια-φθείρω (*irr.*); ἀφα-νίζω; κατα-λύω.

Distruiggitore, **V. Distruttore.**

Distruttivo, ἀναιρετικός, ὀ, ὄν; λυμανόμενος, η, ου.

- Distrutto**, κατὰστακτος, ου; ἀνάστατος, ου; ἀράνατος, ου.
- Distruttore**, καθιερότης, ου, ό; λυμαντήρ, ήρος, ό; φθορεύς, έως, ό || *come ad.* λυμαντήριος, ου; ρθαρτικός, ή, όν.
- Disturbamento**, ἐνόχλησις, έως, ή; τάρραχος, ου, ό.
- Disturbare, Impedire, Frastornare**, παρενοχλέω *imperf.* παρηνόχλου τινί; διακόπτω; ἐμ-ποδίζω || **Turbare**, ταράσσω; ἐκπλήττω.
- Disturbatore**, ταρακτής, ου, ό; διακαλυτής, ου, ό.
- Disturbo, Impedimento**, παρενόχλημα, ατος, τό; κάλυμα, ατος, τό || **Inquietudine d'animo, Amarezza, ταραχή**, ής, ή; δυσχέρεια, ας, ή || **Disordine, Scompiglio, τάρραχος**, ου, ό || **Molestia, θχλημα, ατος, τό**.
- Disubbidiente**, ἀπειθής, έως; ἀνυπήκοος, ου
- Disubbidienza**, ἀπειθεία, ας, ή; ἀνηκουσία, ας, ή.
- Disubbidire**, ἀπειθέω τινί; ἀνηκουστέω τινός
- Disuguaglianza**, ἀνισότης, ητος, ή; ἀνομοιότης, ητος, ή.
- Disuguagliare**, ἀν-ομοιάω.
- Disuguale**, άνισος, ου; ουκ ἴσος, η, ου || *detto di superficie, non ugualmente piana*, ἀνόμαχος, ου; τραχύς, εἶα, ύ
- Disugualità, V. Disuguaglianza.**
- Disugualmente**, άνίσω; ουκ ἴσως.
- Disumano**, ἀπάνθρωπος, ου; ἀνήμερος, ου; ἀπηνής, έως; ἄμός, ή, όν.
- Disuonibile**, χωριστός, ή, όν.
- Disunione, Separazione**, χωρισμός, ου. ό; διάζευσις, έως, ή || *fig.* Discordia, διαφορά, ας, ή.
- Disunire, Separare**, δια-χωρίζω; δια-ζεύγνυμι (*irr.*) || *fig.* Metter discordia, δι-ίστημί τινά τινος.
- Disunitamente**, χωρίς.
- Disunito**, διεστηκός, υἷα, ός; διαζευκτός, ή, όν || **Non uniforme**, ἀλλοίος, α, ου; ἀλλοιοσχήμων, ου.
- Disusare**, ἀπ-εθίζω (*aum. per ei*) τινά τινος.
- Disusato**, ἀήθης, ες, ἀσυνήθης, ες; ἀπρηχυνόμενος, η, ου.
- Disuso**, ἀήθεια, ας, ή. **Andare, Cadere in disuso**, λήθη ἐν-έχομαι (*irr.*). **Far cadere in disuso**, εις λήθην ἄγω (*irr.*).
- Disutilaccio**, οὔτιδνός, ου, ό.
- Disutile**, ἀναρπής, έως; ἀλυσιτελής, έως; ἀχρηστος, ου; ἀχρησιος, ου.
- Disutilità**, ἀναρπεία, ας, ή; ἀλυσιτέλεια, ας, ή; τό ἀναρπέις, ους.
- Disutilmente**, ἀνορπώς; ἀχρηστώ.
- Disvellere, V. Svellere.**
- Disviare**, ἀπο-πλανάω; παρα-τρέπω (*irr.*).
- Disvolere**, ἀνα-νεύω.
- Ditale**, δακτυλήθρα, ας, ή.
- Ditirambicamente**, διθύραμβικώς.
- Ditirambico**, διθύραμβικός, ή, όν.
- Ditirambo**, διθύραμβος, ου, ό.
- Dito**, δάκτυλος, ου, ό. **Il dito pollice**, ό αν-τίχειρ, ειρος (*sott.* δάκτυλος). **Il dito indice**, λιχινός, ου, ό. **Il dito medio**, ό μέσος δάκτυλος. **Il dito anulare**, ό παράμεσος δάκτυλος. **Il dito minimo o mignolo**, ό μικρός δάκτυλος. **Mostrare a dito**, δακτυλίζω; δακτυλοδεικτέω. **Avente le dita lunghe**, μακροδάκτυλος, ου. **Lungo**, largo, o grosso un dito, δακτυλαιός, α, ου; lungo ecc. tre dita, τριδακτυλαιός; quattro dita, παλαιστιαίος. — *fig.* Legarsi una cosa al dito, μνημόστυνον γράφομαι || **Un dito di vino**, οἴνου σταγών, ους, ή.
- Dittamo**, δίταμον, ου. τό.
- Dittatore**, δικτάτωρ, ορος, ό.
- Dittatoramente**, αὐτοκρατορικώς.
- Dittatorio**, αὐτοκρατορικός, ή, όν.
- Dittatura**, δικτατορεία, ας, ή.
- Dittico**, δίπτυχα, ων, τά.
- Dittongo**, δίφθογγος, ου, ή.
- Dittico**, διουρητικός, ή, όν.
- Diurno**, ό, ή, τό δι' ήμέρας; ήμερινός, ή, όν.
- Diuturnamente**, πολὺν χρόνον; ἐπί πολύ.
- Diuturnità**, χρονιότης, ητος, ή.
- Diuturno**, πολυχρόνιος, ου.
- Diva**, θεά, ας, ή; θεός, ου, ή.
- Divagamento**, πλάνη, ης, ή; ἀποπλάνησις, έως, ή.
- Divagare**, πλανάομαι; ἀπο-πλανάομαι.
- Divampare**, καίσομαι (*irr.*); φλέγομαι.
- Divano**, κλίνη, ης, ή.
- Divario**, διαφορά, ας, ή.
- Divedere (Dare a)**, ἐπι-δείκνυμι; παρ-έχω (*irr.*).
- Divellere**, ἀπο-τέλλω; ἐξ-αιρέω (*irr.*); ἀποσπάω.
- Divenire e**
- Diventare e Doventare**, γίγνομαι (*irr.*).
- Diverbio**, ἔρις. ἰδος, ή; λόγοι ἐνάτησι, οἱ.
- Divergenza**, διάστασις, έως; ή; διαφωνία, ας, ή.
- Divergere**, δια-τρέχω (*irr.*); διαβ-ρέω (*irr.*); δι-ίσταμαι.
- Diversamente**, διαφόρως; ἀλλοίως.
- Diversificare. Esser diverso**, δια-φέρω (*irr.*); ἀλλοιόομαι || **Far diverso**, ἀλλοιόω; ποι-κίλλω.

Diversificazione, διαφορά, ἄς, ἡ; διαφορότης, ητος; ἡ; ἀλλοιότης, ητος, ἡ.
Diversione, il rivolgere altrove, ἀποτροπή, ἡς, ἡ; παρατροπή, ἡς, ἡ || *T. milit.* ἀντιπερίσπασμα, ατος, τό. Fare una diversione, ἀντιπερισπάω.
Diversità, διαφορά, ἄς, ἡ; ἀλλοιότης, ητος, ἡ; ἀνομοιότης, ητος, ἡ.
Diverso, διάφορος, ου; ἀλλοίος, α, ου || *nel plur. per Alcuni, Alquanti*, ἕνος, αι, αι; τινός, ὧν (encl.).
Divertente, τερπνός, ἡ, ὄν; ἐπιτερπής, ἐς.
Divertimento, τέρψις, εως, ἡ; παιδεία, ἄς, ἡ; ἡδονή, ἡς, ἡ.
Divertire, Rivolgere altrove, ἀπο-τρέπω (irr.) || Ricreare, Dar sollazzo, τέρπω; εὐφραίνω; εὐθυμίαν παρ-έχω (irr.) τινί.
Divezzare, ἀπ-εθίζω / *aum. per ει* τινά τινος || Spoppare, ἀπο-γλακτικίζω.
Divezzato, ἀπεθισμένος, η, ου || dal latte, ἀπό-τιτθος, ου.
Diviato, εὐθύ; ταχίως.
Dividendo, sost. μεριζόμενον, ου, τό.
Dividere, δι-αιρέω (irr.); δια-μερίζω. Dividere in due, δι-αιρέω εἰς δύο; διχοτομέω || Partecipare, Essere a parte di checchessia, μετα-λαμβάνω (irr.); μετ-έχω (irr.); κοινωνέω; *tutti col gen. della cosa divisa. Spesso però la compar-teecipazione s' esprime con verbi composti di σύν seguiti dal dat.*: Dividere con alcuno la gioia, il dolore, ecc. συν-ἡ-θόμαι, συν-αλγέω ecc. τινί || Distribuire, δια-νέμω (irr.) || Indurre discordia, δι-ίστημι; σχίζω || Separare, δι-αιρέω; χωρίζω τί τινος ὁ ἀπό τινος; mediante un confine, δι-ορίζω. Dividere due conten-denti, δια-λύω.
Divietare, V. Vietare.
Divieto, ἀπαγόρευσις, εως, ἡ; ἀπαρρήσις, εως, ἡ.
Divinamente, θεῖως; θεόθεν || *fig.* θαυμα-εῖος; θεοπιστίας.
Divinare, presentare checchessia, στοχάζομαι; εἰκάζω; τεκμαίρομαι || Predire, μαν-τεύομαι; χρησιμολογέω. Divinare dal volo degli uccelli, οἰωνοσκοπέω; dai visceri delle vittime, ἱεροσκοπέω.
Divinatore-trice, μάντις, εως, ὁ, ἡ; χρη-σμολόγος, ου, ὁ, ἡ.
Divinatorio, μαντικός, ἡ, ὄν. L' arte divina-toria, μαντική, ἡς, ἡ (soll. τέχνη).
Divinazione μαντεία, ας, ἡ; μαντική, ἡς, ἡ (soll. τέχνη) || il Presentire checchessia, πρόγνωσις, εως, ἡ.

Divincolamento, διασπαρτή, ἡς, ἡ.
Divincolare, δια-σπέρω (irr.). Divinco-larsi, δια-σπέρομαι.
Divinità, θεότης, ητος, ἡ; θεῖου, ου, τό || Dio, Θεός, οὔ. con o senza l' articolo.
Divinizzare, ἀπο-θεόω; ἐκ-θεόω; ἐκ-θειάζω.
Divinizzazione, ἀποθέσις, εως, ἡ.
Divino, θεῖος, α, ου || *fig.* θεῖος; θεοπέσιος, α, ου; θαυμαστός, ἡ, ὄν.
Divisa, spartizione, διαίρεσις, εως, ἡ || Abi-λο, σχῆμα, ατος, τό.
Divisamente, διακριτῶν; διακρισιμῶς.
Divisamento, Pensiero, ἐπινοια, ας, ἡ; διά-νοια, ας, ἡ; βουλή, ἡς, ἡ; γνώμη, ης, ἡ || **Distinzione**, διάκρισις, εως, ἡ.
Divisare, Immaginare, Pensare, ἐν-νοέω; ἐπι-νοέω; εἰκάζω; ἐξ-ευρίσκω (irr.) || Spar-tire, Disporre, δι-αιρέω (irr.); παρα-σκευάζω; δια-τίθημι || Descrivere, Mo-strare ordinatamente, συγ-γράφω; δι-η-γέομαι || *intrans.* Far conto, proposito, δια-νοέομαι; προ-αιρέομαι (irr.).
Divisatamente, ἐκκριμένως; σαφῶς; κατὰ τάξιν.
Divisibile, μεριστός, ἡ, ὄν; διακριτός, ἡ, ὄν.
Divisibilità, μεριστόν, οὔ, τό; διακριτόν, οὔ, τό.
Divisione, μερισμός, οὔ, ὁ; διαμερισμός, οὔ, ὁ; διαίρεσις, εως, ἡ (così anche la nota operazione aritmetica) || *T. milit.* σύν-ταγμα, ατος, τό || Discordia, διάστασις, εως, ἡ; διχοστασίαι, ας, ἡ.
Diviso, διηρημένος, η, ου; μεριστός, ἡ, ὄν; χωριστός, ἡ, ὄν. Diviso in più parti, πολυμερής, ἐς.
Divisore, μερίζων, ουτος, ὁ; διαιρῶν, οὔν-τος, ὁ.
Divisorio, διαιρετικός, ἡ, ὄν.
Divorare, λυφύσσω; κατ-εσθίω (irr.); βι-βρώσκω (irr.) || Divorar la via, ὄδον ἄρῃω δι-έξειμι (irr.) || Consumare, Distrug-gere, δια-φθείρω (irr.); κατα-λύω || Di-vorarsi internamente, ἀν-έχομαι (irr.) con o senza σιγή.
Divoratore-trice, ἀδελφός, ου.
Divorziare, δια-ξύνυμι (irr.). Divor-ziarsi, detto dell' uomo, ἀπο-πέμπω (irr.) τὴν γυναῖκα; detto della donna, ἀπο-λεί-πω (irr.) τὸν ἄνδρα.
Divorzio, ἡ τοῦ γάμου διάλυσις, εως; per parte del marito, ἀποπομπή, ἡς, ἡ; per parte della donna, ἀπόλειψις, εως, ἡ.
Divoto, V. Devoto.
Divozione, V. Devozione.
Divulgamento, διάδοσις, εως, ἡ; περιβόησις, εως, ἡ; ἐκφορά, ἄς, ἡ.

Divulgare, ἐκ-πέρω (*irr.*); δια-σπείρω; δια-φυλάω; δια-διδάμι.

Divulgatore-trice, διαδιδούς, όντος, ό; δια-διδούσα, ης, ή.

Dizionario, λεξικόν, ου, ό.

Dizione, λέξις, εως, ή; φράσις, εως, ή.

Doccia, σωλήν, ήνος, ό; αὐλόν, ώνος, ό; όγκτός, ου, ό.

Dociare, βίω (*irr.*); προ-βρίω; λείδομαι.

Dociatura, κατάχυσις, εως, ή.

Docile, εύπειθής, ές; εύάγωγος, ου; εύήμιος, ου.

Docilità, εύπειθεια, ας, ή; εύαγωγή, ας, ή; πιθαρχία, ας, ή.

Docilmente, εύπειθώς; εύνώγως; εύήμιως.

Documento, ammaestramento, διδάγμα, ατος, τό || **Titolo di prova**, Prova, σύγγραμμα, ατος, τό; μαρτύριον, ου, τό; τεκμήριον, ου, τό.

Dodicenne, δωδεκέτης, ες.

Dodicesimo, δωδέκατος, η, ου. **In forza di sost.** δωδεκατημέριον, ου, τό.

Dodici, δωοκαίδεκα ο δώδεκα. Dodici volte, δωδεκάκις. **I dodici del mese**, τῆ δωδεκάτη (*con o senza ημέρα*) τού μηνός.

Dodicimila, δωδεκακιςχίλιοι, αι, α.

Doga, δόκη, ης, ή (*greco mod.*); σκυϊδιον, ου, τό.

Dogana, τελώνιον, ου, τό.

Doganiera, τελώνης, ου, ό.

Dogato, ήγεμονία, ας, ή.

Doge, ήγεμών, όνος, ό.

Doglia, άλγος, εος, τό; άλγυμα, ατος, τό; όδυνη, ης, ή; πάθος, εος, τό || **Doglie del parto**, ώδεις, ίνος, ό. **Aver le doglie**, ώδινω.

Doglianza, Doglia, **V. || Querela**, όδυρμός, ου, ό; όδυρμα, ατος, τό.

Doglioso, περίλυπος, ου; έπαχθόμενος, η, ου.

Dogma, **V. Dogma** e i suoi derivati.

Dolce, sost. γλύκισμα, ατος, τό; πέμματα, ου, τά.

Dolce, ad. γλυκός, εϊα, ύ, compar. γλυκύτερος ο γλυκίω, sup. γλυκύτερος ο γλυκιστος; ήθός, εϊα, ύ, comp. ήθιον, sup. ήθιστος. **Che ha un linguaggio dolce**, ήθύλωστος, ου; **Che ha una voce dolce**, γλυκύφωνος, ου; **e così molti altri composti con essi adiettivi per i quali gioverà riscontrare il Vocabolario greco-italiano** || **Dolce**, detto di **Legno**, di **Terra**, dei **Metalli facili a lavorarsi**, μαλακός, ή, ου || **Dolce**, detto di **Salita**, ο di **Scesa**, ήρέμα κατόντης, ες || **detto dell'Indole**, degli **Atti**, delle **Parole d'una persona**, πρός, προςεί,

πρόου; έπεικής, ές; ήπιος, α, ου || **per Amabile**, Caro, ήθός; έπιχαρις, ε; χαρίζεις, εσσα, εν || **T. di gramm.** **Lo spirito dolce**, ή φιλή, ης (*con o senza προσωδία*).

Dolcemente, ήδώς; γλυκερώς; ήρέμα.

Dolcezza, γλυκύτης, ητος, ή; γλύκισμα, ατος, τό; ήδύ, έος, τό || **Αffabilità**, **Piacevolezza di modi**, πρώτης, ητος, ή; ήπιότης, ητος, ή; έπεικεία, ας, ή || **Diletto**, **Cosa diletta**, ήδονή, ης, ή; χάρις, ιτος, ή || **Dolcezza di clima**, εύκρατία, ας, ή.

Dolciastro, ύπόγλυκος, υ.

Dolcifero, γλυκαίνω.

Dolciume, γλύκισμα, ατος, τό.

Dolco, εύκρατος, ου.

Dolente, λυπηρός, ά, όν; γοερός, ά, όν || **detto della parte del corpo affetta da dolore**, άλγευός, ή, όν.

Dolere, **Aver dolore**, άλγέω. **Mi duole lo stomaco**, άλγέω τήν γαστέρα. **Mi duole il capo**, κεφαλαλγέω; **i denti**, όδονταλγέω || **Aver dispiacenza**, λυπέομαι || **Ranuncarsi**, οικτείρω; όλοφύρομαι.

Dolo, δόλος, ου, ό.

Dolore, άχος, εος, τό; άλγος, εος, τό; άλγυμα, ατος, τό; όδυνη, ης, ή. **Aver dolore (fisico)** άλγέω *con l'acc. della parte che duole*. **Aver dolore (morale)**, λυπέομαι || **Dolori di parto**, **V. in Doglia**.

Dolorosamente, λυπηρώς; άχθειώς; όδυνηρώς.

Doloroso, che dà dolore fisico, άλγευός, ή, όν; όδυνηρός, ά, όν; **che dà dolore d'animo**, λυπηρός, ά, όν; χαλεπός, ή, όν; **πικρός**, ά, όν || **detto di persona attristata da dolori**, λυπαλγής, ες.

Dolosamente, δολερώς; δολίως; έπιβούλως.

Doloso, δόλιος, α, ου; δολερός, ά, όν; έπιβουλος, ου.

Domabile, δαμαστός, ή, όν.

Domanda, αίτήσις, εως, ή; όξίωσις, εως, ή || **Interrogazione**, έρωτήμα, ατος, τό; έρωτήσεις, εως, ή.

Domandare, αίτέω; έξ-αίτέω; αίτέομαι; qualche cosa ad uno, τί τινος, ο παρά τινος ο προς τινος; per qualcuno, **dat.** ο ύπέρ τινος || **Interrogare**, πυθαίνομαι (*irr.*) τί τινος ο προς τινος; έρωτάω τι τινά ο εκ τινος || **Ricercare**, ζητέω.

Domani, αν. αύριον. **L'adunanza di domani**, ή αύριον εκκλησία. **Domani l'altro**, μεταύριον. **A domani**, εις αυριον. **Mandare d'oggi in domani**, κρεμάω-ω εκ του αύριον.

Domare, un cavallo e simili animali,

δαμάζω; *bestie feroci*, ημέρῶν || *fig.* Soggiogare, χειρόμαι; ὑποχείριον ποιέομαι τινά; δουλόω || *Mortificare*, κολλάζω; κἀτ-ίχω (*irr.*).

Domatore-trice, il partic. dei verbi preced. || **Domator** di cavalli, ἵπποδαμαστής, οὔ, ὅ.

Domattina, πρωΐ; αὐριον ἔωθεν.

Domeneddio, V. Dio.

Domenica, κυριακή, ἡς, ἡ (*soll.* ἡμέρα).

Domenicale, κυριακός, ἡ, ὄν.

Domesticamente, οἰκειῶς.

Domesticare, ἡμερῶν; τιθαστεύω.

Domestichezza, οἰκειότης, ητος, ἡ; συνήθειαι, ας, ἡ.

Domestic, ad. della casa, ὁ, ἡ, τό κατ' οἶκον ο οἰκίαν; οἰκεῖος, α, ον || *detto di Animali*, ἡμερος, ον; τιθαστός, ἡ, ὄν || *detto di Persona*, οἰκεῖος; συνήθης, ες.

Domestic, sost. οἰκέτης, ου, ὁ; θεράπων, οντος, ὁ.

Domiciliarsi, εἰς-οικίζομαι; κατ-οικέω.

Domiciliato, κάτοικος, ον; οἰκίαν ἔχων, ουσαι, ον ἐν . . . *dat.*; οἰκῶν. οὔσαι, οὔν.

Domicilio, οἰκία, ας, ἡ; κατοικία, ας, ἡ; οἶκησις, εως, ἡ. **Cambiamento di domicilio**, μετακίεσις, ας, ἡ.

Dominante, ὑπέροτερος, α, ον; κύριος, α, ον || *in forza di sost. per la Capitale*, μητρόπολις, εως, ἡ.

Dominare, κρατέω; ἐπι-κρατέω; ἄρχω; κυριεύω; *tutti col gen.* || *Essere in posizione più alta*, ὑπερ-έχω (*irr.*) *col gen.*; ἐπι-κεῖμαι *col dat.*

Dominato, ὑπήκοος, ον *col dat. o col gen.*; ὑποκείμενος, η, ον *col dat.*

Dominatore-trice, δυνάστης ο δεσπότης, ου ὁ; δυνάστης, ἰδος, ἡ; δεσποῖνα, ης, ἡ.

Dominazione, ἐπικράτεια, ας, ἡ; δεσποτεία, ας, ἡ; ἀρχή, ἡς, ἡ. **Essere sotto la dominazione d'alcuno**, ἀρχομαι ὑπό τινος.

Dominio, V. Dominazione.

Domina e Dogma, δόγμα, ατος, τό.

Dommaticamente, δογματικῶς.

Dommatico, δογματικός, ἡ, ὄν.

Dommatizzare, δογματίζω.

Dómo, ad. V. Domato.

Donare, δίδωμι; δωρέομαι || **Coudonare**, ἀρ-ίημι (*irr.*).

Donatario, ὁ λαβῶν (*gen.* ὄντος) ὄσιν.

Donativo, δῶρον, ου, τό.

Donatore-trice, δοτήρ, ἥρος, ὁ; ὁστέιρα, ας, ἡ.

Donazione, δῶσις, εως, ἡ.

Donde, con interrogazione, πόθεν; *senza*

interrogazione, ὅθεν; ὀπόθεν || **Donde** che sia, ὀπόθεν, δήποθεν.

Dondolare, intrans. αἰωρέομαι; αἰωρίζομαι || **Consumare il tempo senza far nulla**, ῥαθυμέω.

Dondolo, αἰώρησις, εως, ἡ.

Dondolo, αἰώρημα, ατος, τό.

Donna, γυνή, γυναικός, ἡ || **Donna di servizio**, θεραπευαῖος, ἰδος, ἡ.

Donnaiuolo, φιλογύναιος, ον; γυναικομανής, οὔς, ὁ.

Donnescamente, γυναικειῶς; γυναικειτῆ.

Donnesco, γυναικειός, α, ον; γυναικώδης, ες.

Donnetta, γύναιον, ου, τό.

Donnicciuolo, γυναικάρειον, ου, τό.

Donnina, γυναικίον, ου, τό.

Donnola, γαλή, ἡς, ἡ.

Dono, δῶρον, ου, τό; δωρεά, ἄς, ἡ; ὄσις, εως, ἡ. **Far doni**, δωροφορέω; **riceverne**, δωροληπτέω. **Dono in contraccambio d' un altro dono**, ἀντιδῶρον, ου, τό; ἀντιδωρεά, ἄς, ἡ. **Doni nuziali**, ἔθνα, ὧν, τά || *fig.* **Il dono della eloquenza**, ἡ ἐν λόγοις δεσνότης, ητος.

Donzella, παρθένος, ου, ἡ.

Donzello, παῖς, παιδός, ὁ.

Dopo, prep. ἐπί *col dat.* μετά *coll' acc.* || *av.* **Dietro**, **Poi**, ὕστερον; εἵτα; ἔπειτα.

Il giorno dopo, τῆ ὑστεραίᾳ || **Dopo che e Dopochè, V. Dappoichè.**

Doppiamente, διπλῆ; διπλασίως; διχῆ.

Doppiare, διπλασιάζω; διπλόω.

Doppiere, λυχνεῖον, ου, τό; λαμπάς, ἄσος, ἡ.

Doppiezza, προσποιήσις, εως, ἡ.

Doppio, che è composto di due cose uguali, διπλός, ἡ, ὄν; διδυμος, ἡ, ον || *che è due volte tanto*, διπλός-οὔς, ὅη-ἡ, ὄν-οὔν || *che può intendersi in due modi*, διπλός || *detto d' Uomo*, finto, simulato, διπλούς; ποικιλόρον, ον; ἀπιστος, ον. — **Doppia porzione**, διμοῖρα, ας, ἡ. **A doppio**, δίχα || *In forza di sost.* διπλάσιον, ου, τό.

Doppione, ogni copia d' una stessa opera in una biblioteca, ἀπόγραφον, ου, τό; ἀντιγραφον, ου, τό.

Dorare, χρυσοῦ; κίττα-χρυσῶν.

Dorato, ἐπίχρυστος, ον; κατάχρυστος, ον; χρυσωτός, ἡ, ὄν.

Duratore, χρυσωτής, οὔ, ὁ.

Doraturo, χρύσωσις, εως, ἡ; χρύσωμα, ατος, τό.

Dorico, δωρικός, ἡ, ὄν. **Il dialetto dorico**, ἡ δωρική(ἡς) ο δωρίζ(ἰδος) διάλεκτος, ου.

Dormentorio, κοιτών, ἄνος, ὁ; κοιμητήριον, ου, τό.

Dormicchiare, ὑπο-καθεύδω; ὑπνώσκω; νυστάζω.
Dormiglione-ona, κάθυπνος, ου, ὁ, ἡ; φίλυπνος, ου, ὁ, ἡ; ὑπνώδης, ες.
Dormire, εὔδω (*irr.*); καθ-εὔδω; ὑπνόσμαι.
Dormendo, καθ' ὕπνον ο ὕπνου. **Aver voglia di dormire**, εἰς ὕπνον ὑπο-φέρομαι (*irr.*). **Andare a dormire**, κατα-δαρδάνω (*irr.*). **Dormir solo**, μονοκοιτέω. **Dormire accompagnato**, δευτεροκοιτέω. **Dormir fuori di casa**, ἀποκαθεύδω. **Dormir male**, δυσ-κοιτέω. **Dormire placidamente**, μαλακωνέω. **Dormir della grossa o profondamente**, βαδὺν ὕπνον κοιμάομαι. **Far dormire**, ὑπνοποιέω; ὑπνώω. **Mettere a dormire uno**, κοιμάω || *e figur.* **Mettere a dormire un lavoro**, ἀπο-τίθημι ἔργον; ἀμελέω ἔργου || **Dormire tra due guanciai**, ἀμέριμνος ζάω || **Dormire, per Non agire**, Starsene inoperoso, κατα-βλακεύομαι || **Chi dorme non piglia pesci**, καθεύδων οὐδεὶς οὐθενός ἄξιος.
Dormita, κοίμησις. εως, ἡ; ὕπνος, ου, ὁ.
Dormitorio, V. **Dormentorio**.
Dorsale, νωτιαῖος, α, ου. **La spina dorsale**, ῥάχις, εως, ἡ.
Dorso, V. **Dosso**.
Dose, quantità determinata di ciò che deve entrare come ingrediente in una preparazione qualunque, πόσον ο ποστημόριον, ου, τό; μερίς, ἴδος, ἡ || **Quel tanto di medicina che si dà ad un malato**, δόσις, εως, ἡ.
Dosso, νῶτος, ου, ὁ, *e al plur.* τὰ νῶτα, ου. **Portar sul dosso**, νωτοφορέω **Levarsi di dosso**, ο da dosso, ἀπ-ωθέομαι (*irr.*); ἀπο-δύω || **Il dosso della mano**, ἡ ὑπτία χεῖρ, ῥός.
Dotale, προίκειος, ου; προικῆος, α, ου; προικιδίος, α, ου.
Dotare, προικίζω; ἐκ-προικίζω; προῖκα διδομαι || *fig.* **Adornare**, **Fornire**, κοσμέω; σκευάζω τινά τινα.
Dotazione, αἱ ἀπονευεμημένοι τινὲ πρόδοσι.
Dote, προίξ, οικός, ἡ. **Dar la dote**, V. **Dotare**. **Senza dote**, ἀπροικος, ου. **Con gran dote**, πολύπροικος, ου || *fig.* **Qualità pregevole**, δαράν, ου, τό; ἀρετή, ἧς, ἡ.
Dotatamente, σοφῶς.
Dotto, σοφός, ἡ, ὄν; πεπαιδευμένος, η, ου. **Molto dotto**, πολυμαθής, ἐς || *detto di libro*, **scrittura e simili**, σοφός.
Dottorale, διδασκαλικός, ἡ, ὄν.
Dottorare, αὐξάνω (*irr.*) τῇ τοῦ διδασκάλου τιμῇ.

Dottorato, *sost.* διδασκάλου ἄξια, ας, ἡ.
Dottore, διδάσκαλος, ου, ὁ || *particolarm.* **II medico**, ἱατρός, ου, ὁ.
Dottorello, **Dottoruccio**, **Dottorucolo**, φαῦλος διδάσκαλος, ου, ὁ; ἡμίσοφος, ου, ὁ.
Dottrina, **Sapere**, παιδεία, ας, ἡ; σοφία, ας, ἡ || **Opinione che s' insegna**, si segue ο si propugna rispetto a cose scientifiche, διδαγμα, ατος, τό; δόγμα, ατος, τό; δόξα, υς, ἡ.
Dottrinale, διδασκαλικός, ἡ, ὄν.
Dottrinalmente, διδασκαλικῶς.
Dove, *avv.* **Corrispondendo al latino ubi**, ἐνθα; οὔ; ὅπου; **al latino quo**, ποῦ; ποῖ; **al latino qua**, πῆ; ἡ; ἧχι; ὅτρ || **Di dove**, **Da dove**, πόθεν || **Dove che**, **Dovechè**, ὅπου. **Dove che sia**, ὅπου ἂν ἡ; ὅπου ποτέ; ὅπου οὔ || **Dove, in senso condizionale**, εἰ. **Dove no**, εἰ μὴ || *Talvolta sta per il solo pronome relativo* **Nel quale**, **Nella quale**, **Per il quale ecc.**, *e con questo si può tradurre*.
Dovechè, **Dovechessia**, V. **in Dove**.
Dovere, *intrans.* **Esser necessario**, **Bisognare**, δεῖ (*irr.*) *coll' inf.* ο *l' acc.* *coll' inf.*; *χρή* (*irr.*); ἀνάγκη ο ἀναγκαῖόν ἐστι, *inf.* ο *acc.* *coll' inf.* **L' uomo deve morire**, ἀνθρώπου δεῖ ἀνάγκη θανεῖν. **Come ho dovuto fare**, ὡς ἔδει με πράττειν. **L' oratore non si deve lasciar trascinare dalla passione**, οὐ χρὴ τὸν ῥήτορα παραφέρεσθαι τῷ θυμῷ. **Spesso l'idea del Dovere s' esprime con gli ad. verbalī in τέος, α, ου** (V. *la gramm.*). **I figli devono onorare i genitori**, τοῖς υἱοῖς τιμητέον ἐστὶ τοὺς γονεάς, οὐνερο τιμητέοι εἶναι οἱ γονεῖς || **Esser conveniente**, προσήκει; πρέπει, *inf.* ο *acc.* *con l' inf.* **Tu parli quando non dovresti**, φθίγγη οὐ προσήκων (*acc. assol. del verbo*) || *trans.* **Esser debitore ad alcuno di danaro**, ὀφείλω (*irr.*); **χρεωστέω** || *fig.* **Esser debitore di riconoscenza ad alcuno**, χάριν ο χάριτας ὀφείλω τινί || **Dover qualche cosa ad alcuno ο a qualche cosa si traduce come se dicesse**: **Alcuno ο qualche cosa è causa di, αἰτίας, α, ου εἰμί τινος**. **E' dovè la corona principalmente a quella rivoluzione**, τοῦ βασιλεύσαι αὐτὸν αὐτή ἡ στάσις ἦν αἰτιωτάτη.
Dovere, *sost.* καθήκον, οντος, τό; προσήκον, οντος, τό; δέον, οντος, τό; εἰκός, ὅτος, τό. **Assai spesso però l'idea del Dovere s' esprime col gen. preceduto dall' articolo neutro**: **Fare il suo dovere**, τὸ

ἐμαυτοῦ ο τὰ ἐμαυτοῦ πράττω (*irr.*). Compiere i doveri d' amico. ἂ φίλου ἐστὶ πράττω. **Si noti pure:** Ἐ mio dovere di . . . ἐμόν ἐστι *coll' inf.* Ἐ dovere di un buon giudice di . . . ἔστιν ἀγαθοῦ δικαστοῦ *coll' inf.* || **Doveri, al plur., I complimenti.** φιλανθρώπουμα, ατος, τό; δεραπειία, ας, ἡ. — **A dovere, posto avverbialm.**, ἐπεικότητος; ἀξίως. Fare stare a dovere, Tenere a dovere alcuno. κατ-έχω (*irr.*) τινά.

Doveroso, ἀφελόμενος, η, ον; πρέπων, ουστα, ον; ἐπεικῆς, ἐς.

Dovizia, ἀφθονία, ας, ἡ; εὐπορία, ας, ἡ; περιουσία, ας, ἡ. **A dovizia, ἀφθονίας;** ἐκ περιουσίας.

Doviziosamente, ἀφθόνως; περισσῶς.

Dovizioso, πλούσιος, α, ον; ἀφθονος, ον; εὐπορος, ον.

Dovunque, ὅπου ποτέ (senza moto); ὅπου ποτέ (*con moto*).

Dovutamente, δεόντως; προσηκόντως.

Dovuto, ἀρειλόμενος, η, ον; προσήκων, ουστα, ον; ἀξίος, α, ον.

Dozzina, δωδεκάς, ἄθος, ἡ. A dozzine, κατὰ δώδεκα || Tenere o Dare a dozzina, συμβίωται ἀπο-μειθῶ || Da dozzina e di dozzina, detto di cosa di poco pregio, φαύλος, ἡ, ον; οὐτιδανός, ἡ, ον.

Dozzinale, κοινός, ἡ, ὄν; τυχῶν, οὔσα, ὄν; ἀγροαῖος, α, ον.

Dozzinante, σύμβιος, ον; σύνδειπνος, ον.

Drago, δράκων, ουτος, ὁ.

Dragomanno, ἐρμηνεύς, ἑως, ὁ.

Dramma, Componento rappresentativo, δράμα, ατος, τό; δραματούρημα, ατος, τό. Scrittore di drammi, δραματογράφος, οὔ, ὁ || **Moneta e Peso, δραχμή, ἡς, ἡ. Del valore o Del peso di una dramma, δραχμιαῖος, α, ον. Di due, Di tre dramme, δίδραχμος, ον;** τριδραχμος, ον. **Di cento dramme, ἑκατοντάδραχμος, ον. Fig. Piccola quantità, λεπτόν, οὔ, τό.**

Drammaticamente, δραματικῶς.

Drammatico, δραματικός, ἡ, ὄν. Arte drammatica, δραματογραφία, ας, ἡ. Scrittore drammatico, δραματογράφος, οὔ, ὁ.

Drammaturgia, δραματογραφία, ας, ἡ.

Drammaturgo, δραματογράφος, οὔ, ὁ.

Drappelletto, ταξιδίου, ου, τό.

Drappello, un dato numero di soldati sotto un' insegna, τάγμα, ατος, τό.

Drapperia, ἐμπέτασματὰ ο παραπέτασματτα, αν, τά; σηρικὰ, ὄν, τά.

Drappo, σηρικὰ ὀθόνη, τά.

Drastico, δραστηκός, ἡ, ὄν.

Driade, θρυάς, ἄθος, ἡ.

Dritto, V. Diritto.

Droga, ἄρωμα, ατος, τό.

Drogare, ἀρωματίζω.

Drogheria, ἀρωματοπωλεῖον, ου, τό.

Droghiere, ἀρωματοπώλης, ου, ὁ.

Dromedario, δραμάς, ἄθος, ἡ, con o senza κόμηλος.

Drudo, εραστής, οὔ, ὁ.

Duale, T. gramm. δυϊκός, οὔ, ὁ (solt. ἀριθμός). In duale, δυϊκῶς.

Dualità, δυάς, ἄθος, ἡ.

Dubbiamente, V. Dubbiosamente.

Dubbiezza, ἀπορία, ας, ἡ; ἀμφιβολία, ας, ἡ.

Dubbio, Incertezza della mente, sost. ἀπορία, ας, ἡ; ἀμφιβολία, ας, ἡ; ἐνδοιασῖς, εως, ἡ; ἐνδοιασμός, οὔ, ὁ || **Motivo di dubbio, ἀμφισβήτημα, ατος, τό;** ἀπόρημα, ατος, τό. — **Mettere dubbi o in dubbio, ἀπορίαν ο ἀμφισβήτησιν παρ-έχω (*irr.*).** Stare, Essere in dubbio, ἀπορέω; ἀμφισβητέω. Senza dubbio, ἀναμφιβόλως; εἰκότως; ἀναμφιλόγως.

Dubbio, ad. ἀδῆλος, ον; ἀσαφής, ἐς; ἀμφίβολος, ον.

Dubbiosamente, ἀμφιβόλως; ἀμφιλόγως.

Dubbiosità, ἀσάφεια, ας, ἡ; ἀδολότης, ητος, ἡ; ἀπορία, ας, ἡ; ἀμφιβολία, ας, ἡ.

Dubbioso, ἀμφίβολος, ον; ἀμφιλόγος, ον; ἀμφισβητήσιμος, ον.

Dubitabile, ἐπισηφλής, ἐς; ἀδῆλος, ον; ἀφανής, ἐς.

Dubitante, ἀπορος, ον; ἀμφίβολος, ον; σκεπτικός, ἡ, ὄν.

Dubitare, ἀπορέω; ἀμφισβητέω; ἀμφι-γροέω; ἐν-δοιάζω.

Dubitativo, ἀδῆλος, ον; ἀπιστος, ον.

Dubitazione, V. Dubbio.

Duca, titolo di nobiltà, δούξ, δουκός; δούκας, α (greco mod.).

Ducato, δουκιός, ἡ, ὄν (greco mod.).

Duce, στρατηγός, οὔ; ἡγεμών, ἑνος, ὁ.

Duchessa, δούκισσα, ης, ἡ (greco mod.).

Due, δύο, gen. e dat. δουσῖ. Tutt' e due, ἄμφω, οὔ. A due a due, σύνδυο. Due volte, δις. Due volte tanto, διπλάσιος, α, ον. Da due lati, διχόθεν. Ogni due giorni, ἀνά δύο ἡμέρας ο ἀνά δευτέρων ἡμέρων. Il due del mese, τῆ δευτέρᾳ (con o senza ἡμέρας) τοῦ μηνός. Qual dei due (con interrogaz.) πότερος, α, ον; (senza interrogaz.) ὀπότερος, α, ον. Nessuno dei due, οὐδέτερος ο μηδέτερος, α, ον. — Star fra due, Essere incerto, ἀπορέω.

Duellante, μονομαχῶν, οὔσα, οὖν.
 Duellare, μονομαχεῖω.
 Duello, μονομαχία, ας, ἡ.
 Duemila, διεχίλιοι, αι, α.
 Duennale, διετής, ἐς.
 Duetto, *T. music.* δίφωνος συμφωνία, ας, ἡ.
 Dugencinquanta, διακόσιοι, αι, α καὶ πενή-
 κοντα.
 Dugentesimo, διακοσιαντὸς, ἡ, ὄν.
 Dugento e Duecento, διακόσιοι, αι, α. Du-
 gento volte, διακοτάκις.
 Dugentomila, εἴκοσι μύριαι, αι, α.
 Dulla, δουλεία, ας, ἡ.
 Dumila, V. Duemila.
 Duna, Σίς, Σινός, ὁ, ἡ.
 Dunque, οὖν; τοίνυν (*si mettono dopo la
 prima parola*); οὐκοῦν.
 Duo, V. Duetto.
 Duodecimo, δωδέκατος, η, ον,
 Duolo, V. Dolore.
 Duomo, κύριος ναός, οὔ, ὁ; ἀρχιερατικὴ
 ἐκκλησία, ας, ἡ.
 Duplicare, διπλασιάζω; ἀνα-διπλῶ.
 Duplicatamente, διπλῆ; διπλασίως.
 Duplicato, διπλάσιος, α, ον. *In forza di
 sost.,* Copia, ἀντίγραφον, ου, τό.
 Duplicazione, διαπλασιασμός, οὔ, ὁ.
 Duplice, διπλοῦς, ἡ, οὖν.
 Duplicità, διπλῆ, ἡς, ἡ || *in senso morale,*
per Fazione, δολιότης, ητος, ἡ; προς-
 ποιησις, εως, ἡ; ὑπόκρισις, εως, ἡ.
 Duplo, διπλάσιος, α, ον.
 Durabile, χρόνιος, α, ον; μόνιμος, ον; βί-
 βαιος, ον.
 Durabilità, βεβαιοτήτης, ητος, ἡ.
 Durabilmente, βεβαιῶς; μονίμως.
 Duramente, σκληρῶς; τραχέως; ὠμῶς; χα-
 λειπῶς; βαρέως.
 Durante, *prep.* παρά, ἀνά *coll' acc.*; ἐν
col dat.; διὰ *col gen.* *Talvolta si rende
 con un partic. assoluto. Per es.:* Du-
 rante il regno d'Alessandro . . . , βασι-
 λεύοντος Ἀλεξάνδρου . . .
 Durare, *intrans.* Continuar ad essere,
 χρονίζω; δια-τελέω *ful.* ἔτω; δια-μένω
(irr.); δια-γίνομαι *(irr.)* || Continuar
 nell'azione, ἐμ-μένω; δια-τείνω; καρτε-
 ρεῖω || *trans.* Resistere, Sopportare, ὑπο-
 μένω; καρτερεῖω; ἀν-ἔρχομαι *(irr.)*, *tutt'e
 tre coll' acc.* — Durar fatica a fare, a
 dire, a credere ecc., χαλεπῶς πράττω.
 λέγω, πιστεύω ecc. Chi dura, ο, Chi più
 dura vince, σταχίδες ὕδατος κοιλιάνουσι
 πέτρην.
 Durastro, ὑπόσκληρος, ον.

Durata, il tempo che una cosa dura, χρό-
 νός, ον, ὁ. Lunga durata, χρονιότης, ητος,
 ἡ. Breve durata, ὀλιγοχρονιότης, ητος, ἡ;
 ὀλιγοχροῦσα, ας, ἡ. Che è di lunga du-
 rata, πολυχρόνιος, ον. Che è di breve
 durata, ὀλιγοχρόνιος, ον || Stabilità di una
 cosa, διαμονή, ἡς, ἡ; ἀσφάλεια, ας, ἡ;
 βεβαιοτήτης, ητος, ἡ.
 Duraturo, χρόνιος, α, ον; μόνιμος, ον; βί-
 βαιος, α, ον.
 Duretto, ὑπόσκληρος, ον.
 Durevole, V. Durabile.
 Durevolmente, V. Durabilmente.
 Durezza, σκληρότης, ητος, ἡ; στερεότης,
 ητος, ἡ || *fig.* Durezza di modi, τραχύ-
 τητος, ητος, ἡ || Durezza d'udito, δυσηκοῦσα,
 ας, ἡ || Durezza di cuore, σκληρότης;
 ἀπῆνεα, ας, ἡ; ὠμότης, ητος, ἡ; ἀνελεγε-
 μοσύνη, ης, ἡ || Durezza di mente, βρα-
 δύουσα.
 Duro, *sost.* V. Durezza || Dormir sul duro,
 σκληροκαίτω || Trovar duro, per Incon-
 trare ostacoli, ἐμποδίας περι-τυγχάνω
(irr.) || Questo è il duro, τοῦτο χαλεπὸν
 ἐστί || Fare il duro, Ostinarsi, διεμ-μένω
(irr.); οὐκ εἴλω.
 Duro, *ad.* σκληρός, ἄ, ὄν; στέριφος, η, ον ||
fig. Grave, Spiacevole, χαλεπός, ἡ, ὄν;
 βαρῦς, εἶα, ὄ; πικρός, ἄ, ὄν || Aspro,
 τραχύς, εἶα, ὄ || Spietato, Disumano,
 ὠμός, ἡ, ὄν; ἀπηνής, ἐς; ὠμόθυμος, ον ||
 Duro di mente, βραδύουτος, ον; δυσμα-
 θής, ἐς || Duro d'orecchio, δυσήκοος, ον.
 Aver l'orecchio duro, δυσηκοῦσα || Duro
 di bocca, detto di cavallo che cura
 poco il morso, δυσήμιος, ον || Caparbio,
 ἀπειστος, ον; ἀνεπεικῆς, ἐς || A muso
 duro, ἐλευθεροστόμος.
 Duttile, ἐλατός, ἡ, ὄν; ἑκατός, ἡ, ὄν;
 ὑγρός, ἄ, ὄν.
 Duttilità, ὑγρόν, οὔ, τό; ὑγρότης, ητος, ἡ.
 Duumvirale, ὁ, ἡ, τὸ τοῖν δύοιν ἀρχάντων.
 Duumvirato, διαρχία, ας, ἡ.
 Duumviro, δύσρχος, ου, ὁ.

E

E, *cong.* καί; τε, *la quale è enclitica e
 si mette, come in latino que, dopo la
 parola preceduta da E* || E . . . e . . .
 καὶ . . . καί; τέ . . . τέ. E la lancia, e la
 spada, καὶ ἡ λόγχη καὶ τὸ ξίφος. Padre
 e degli Dei e degli uomini, πατὴρ ἀνδρῶν
 τε θεῶν τε || *Posta in una proposizione
 negativa, E si unisce spesso alla ne-*

gazione e si esprime con οὐδέ; μηδέ; ούτε; μήτε. Partì e non tornò, ἀπέβη οὐδ' ἐπανήλθε. G' ingiunse d' andarsene e non tornare, ἐκέλευσεν ἀπέιναί μὴδ' ἐπανείναι || **Quando due verbi congiunti con e hanno lo stesso soggetto si può non tradurre la congiunzione rendendo il primo verbo col participio.** Prese la penna, e scrisse, κάλαμον λαβὼν ἔγραψε. Si avanzò e disse, παρελθὼν ἔλεξε || **Quando serve a interrogare con maggior forza, o si traduce εἶτα.** E che di poi? εἶτα τί τοῦτο; E non ammireremo . . . εἶτα οὐ θαυμάσομεν . . . || **Tutte le volte che e esprime, anche in modo poco sensibile, un contrapposto, si traduce con δὲ che si mette dopo una parola.** Voi domandate e noi rispondiamo, ὑμεῖς ἐρωτᾶτε, ἡμεῖς δὲ ἀποκρινόμεθα.

E' per Ei, V. Spesso però non è che un riempitivo e non si traduce.

Ebanista, ἐβανουργός, οὐ, ὄ.

Ebano, ἔβενοσ, ου, ἦ. D'ebano, ἐβένειος, η, ου.

Ebbene, indicante concessione εἰεν! || E nelle interrogazioni incalzanti, τί δὲ; εἶτα.

Ebbrezza, μέθη, ης, ἦ.

Ebbro, μεθύων, ουσα, ου.

Ebdomadario, ἐβδομαῖος, α, ου; ἐβδομαδικός, η, ου.

Ebete, ἀμβλύς, υῖα, ὑ; ἀναίσθητος, ου.

Ebollizione, ἀνάξιοις, εως, ἦ; ἀνάβρασις, εως, ἦ.

Ebraicamente, ἐβραϊστί.

Ebraico, ἐβραϊκός, ἦ, ου. In forza di sost. Lingua ebraica, ἡ ἐβραϊκὴ ο ἔβραϊκίς (gen. ἰδος) γλώσσα, ης. In ebraico, ἐβραϊστί.

Ebraismo, ἰουδαϊσμός, οὐ, ὄ.

Ebraizzare, ἐβραΐζω; ἰουδαΐζω.

Ebreo, ἐβραῖος, ου, ὄ; ἐβραῖς, ἰδος, ἦ.

Eburneo, ἐλεφάντινος, η, ου.

Ecatombe, ἐκατόμβη, ης, ἦ.

Eccedente, υπερβάλλων, ουσα, ου; ὑπέμετρος, ου; περισσός, ἦ, ου; λοιπός, ἦ, ου.

Eccedentemente, ἀμέτρως; ὑπερμέτρως; υπερβαλλόντως.

Eccedenza, ὑπέμετρον, ου, τό; υπερβολή, ης, ἦ.

Eccedere, υπερβαίνω (irr.); υπερβάλλω.

Eccellente, διαφέρων. ουσα, ου; ἐξάριστος, ου; ἄριστος, η, ου; δευτός, ἦ, ου.

Eccellentemente, διαφερότως; ἐξαιρετως; κατ' ἐξοχήν; ἄριστα.

Eccellentissimo, ἐξοχώτατος, η, ου.

Eccellenza, ἐξοχή, ης, ἦ; ὑπεροχή, ης, ἦ; ἐκπρέπεια, ας, ἦ. Per eccellenza, κατ' ἐξοχήν; παρὰ πάντας.

Eccellere, (υπερ-έχω (irr.) τῶν ἄλλων; υπερβάλλω (irr.) τοὺς ἄλλους.

Eccelsamente, ὑψηλώς; μεγαλοπρεπώς.

Eccelso, ὑψηλός, ἦ, ὄν; ἐξοχος, ου; ὑψηρέφης, ἐς.

Eccentricamente, ἔξω τοῦ κέντρου.

Eccentricità, ἐκκεντρόν, οὐ, τό; ἐκκενρότης, ητος, ἦ || Stranezza di carattere, ἡθους ἀτοπία, ας, ἦ.

Eccentrico, ἐκκεντρος, ου || strano di carattere, ἀτοπος, ου.

Eccessivamente, ἀμέτρως; ὑπερμέτρως; υπερβαλλόντως; λίαν.

Eccessivo, ἀμετρος, ου; ὑπέμετρος, ου. D' una grandezza, D' una lunghezza, D' una grossezza eccessiva, υπερμεγέθους, ες; υπερμήκης, ες; ὑπερ-πυχῆς, υ.

Eccesso, ὑπέμετρον, ου, τό; υπερβολή, ης, ἦ. L' eccesso del freddo, τὸ ἄγαν ψύχος, εως, ο τὸ υπερβάλλου ψύχος || fig. Colpa, Misfatto, παράβλασις, εως, ἦ; ἀμαρτήμα, ατος, τό || Dare, Prorompere in eccessi, ἐξ-υβρίζω || All' eccesso, ἀμέτρως.

Eccetera, καὶ τὰ λοιπὰ che si suole, scrivendo, abbreviare κτλ.

Eccetto, Eccetto che, πλήν; χωρίς; ἀνευ, tutti col gen.; πλήν ὅτι . . . coll' ind. E con senso condizionale, πλήν εἰ; πλήν ἔαν; χωρίς εἰ.

Eccettuabile, ἐξαιρεσίμος, ου.

Eccettuare, ἐξ-αιρέομαι (irr.); da . . . gen.

Eccettuativo, ἐξαιρετικός, ἦ, ου.

Eccettuato, ἐξαιρετός, ου.

Eccettuazione, V. Eccezione.

Eccezionale, ἐξαιρετός, ου; ἐκκριτός, ου.

Eccezione, l' eccettuare, ἐξαιρέσει, εως, ἦ || Ciò che esce fuori della regola comune, ἐξαιρεθέν, έντος, τό || Ad eccezione di, V. Eccetto, Eccetto che || Senza eccezione, ὁμοίως. Tutti senza eccezione, πάντες ἐφεξῆς; ἀπαξάπαντες, -πασαί, -παντα || Fare un' eccezione, ἐξαιρέτον ποιῶ; ἐξ-αιρέομαι || Fare eccezione, ἐξαιρέτός εἰμι; κερῶρισμαί τινοσ || Dare eccezione a una cosa, προ-βάλλομαι τι || Uomo, Scrittore e simili superiore ad ogni eccezione, ἀνήρ, συγγραφεὺσ ecc. ἀμειψτός ο ἀνέγκλιτος.

Eccidio, ἀναίρεσις, εως, ἦ; σφαγή, ης, ἦ; φόνοσ, ου, ὄ.

- Eccitamento**, *παρακίλευσις*, εως, ή; *παρόρμυσις*, εως, ή; *προτροπή*, ής, ή.
- Eccitante**, *εγείρων*, ουσα, ου; *παρορμητικός*, ή, όν.
- Eccitare, Risvegliare, Stimolare**, *εγείρω* (*irr.*); *άν-εγείρω*; *παρα-κινέω*; *παρ-οξύνω*; *παρ-ορμύω*; *προ-τρέπω*; α . . . , *εις coll'acc.* || **Provocare, cagionare**, *επ-άγω* (*irr.*); *εμ-ποιέω* ο *εμ-βάλλω* (*irr.*) *τί* *ται*.
- Eccitativo, παρορμητικός**, ή, όν; *προτρεπτικός*, ή, όν.
- Eccitato**, *εγερθείς*, εἶτα, έν; *παρωρμηκός*, υἷα, ός.
- Eccitatore-trice**, *εγείρων*, ουσα, ου; *παρορμύων*, ώσα, όν; *προτρέπων*, ουσα, ου.
- Eccitazione, L'atto dell'eccitare**, *εξερέθισις*, εως, ή; *παρόρμυσις*, εως, ή || **Lo stato di chi è eccitato**, *όρμή*, ής, ή; *παροξυσμός*, ού, ή.
- Ecclesiasticamente**, *εκκλησιαστικώς*.
- Ecclesiastico**, *εκκλησιαστικός*, ή, όν; *ιερός*, ά, όν. *In forza di sost.* *ιερεύς*, έως, ό.
- Eccliassare**, *επι-σκηάζω*; *επι-σκοπέω* *ταί* || *fig.*
- Eccliassar la gloria d'alcuno**, *ύπερ-βάλλω* (*irr.*) ο *νικάω* *τινά* *τή* *δόξη* || **Eccliassarsi**, *άπο-σκοτόμαι*; *έν-λείπω* (*irr.*).
- Eccliassato**, *έκλειψας*, ασα, αν; *έπίσκοτος*, ου.
- Eclisse** ο **Eclissi**, *έκλειψις*, εως, ή. **C'è un' eclissi di luna, di sole, ή σελήνη**, ό ήλιος *έν-λείπει*.
- Ecco**, *ιδού*; ήγ; ήν *ιδού*. **Ecco il babbo**, *ιδού* *προς-έρχεται* ο *πατήρ*. **Eccomi**, *ιδού*, *πάρ-εimi*. **Spesso si rende con ούτως ο con uno degli ad.** *όδε*, *ήδε*, *τόδε*; *ούτος*, *ούτη*. *τούτο*; *τοιούτος* ο *τοσούτος*, *ούτη*. **Ecco quel che potevo dire**, *τοσούτον* *έξην* *εἰπέιν*. **Ecco la mia opinione**, *ούτως* *άπο-φρίνομαι*. **Ecco lo stato delle cose**, *ούτως*; *έχει* *τά* *πράγματα*.
- Echeggiante**, *ήχηεις*, εσσα, εν; *άντηχών*, ούτα, ούν.
- Echeggiare**, *ήχέω*; *άντ-ηχέω*. **Far echeggiare**, *άντ-αλαλάξω*. **Echeggiare tutt'al'P intorno**, *άντεπεριηχέω*.
- Eclctico**, *έκλεκτικός*, ή, όν.
- Eclittica**, *έκλειπτική*, ής, ή; ο *τού* *ήλιου* *όρόμος*, ου.
- Eco**, *ήχώ*, ούς, ή. **Far eco**, *άντ-ηχέω*. **Farsi l'eco d'una notizia, d'un'opinione ecc.**, *φήμην*, *όξεν* *δια-σπείρω*.
- Economato**, *οικονομία*, ας, ή.
- Economia**, *οικονομία*. ας, ή; *των* *ύποχούτων* *διοικήσεις*, εως, ή || **Economia politica**, *οικονομία*, ας, ή.
- Organamento d'uno Stato**, ή *των* *της*
- πόλεως* *κατάστασις*; *πολιτεία*, ας, ή. **Economia politica** (*scienza*) ο, *simplicem*.
- Economia**, ή *οικονομική*, ής (*sott.* *έπι-στήμη*) || **Risparmio**, *φειδωλία*, ας, ή; *ευτελία*, ας, ή; *άκρίβεια*, ας, ή. **Onde**, **Con economia**, *φειδωλώς*; *άκρίβως*. **Fare economia d'una cosa**, *φειδαμεί* *τινος* || *detto delle Opere d'ingegno*, *ευταξία*, ας, ή; *διάθεσις*, εως, ή; *τάξις*, εως, ή.
- Economicamente**, *secondo* *le* *regole* *dell' economia*, *οικονομικώς* || **con economia**, *φειδομένως*; *φειδωλώς*; *ευτελώς*.
- Economico**, *οικονομικός*, ή, έν || **fatto con risparmio**, *αδάπανος*, ου; *ευτελής*, ές.
- Economizzare**, *φειδομαι* *col* *gen.*
- Economo**, *sost.* *chi* *amministra* *dei* *beni* *ed* *ha* *cura* *di* *provvedere* *le* *cose* *necessarie*, *οικονόμος*, ου, ό; *ταμίης*, ου, ό.
- Economo, ad.**, *che* *suol* *risparmiare*, *φειδωλός*, ή, όν; *άκριβής*, ές. **Essere economo**, *φειδομαι* *col* *gen.* **Non essere economo**, *άπειδέω* *col* *gen.*
- Eculeo**, *στρέβλη*, ης, ή; *στρέβλωτήριον*, ου, τό.
- Ecumenico**, *οικουμενικός*, ή, έν.
- Edace**, *λάβρος*, ου; *άδηφάγος*, ου; *γαστριμαργος*, ου.
- Edacità**, *άδηφαγία*, ας, ή; *γαστριμαργία*, ας, ή.
- Edema**, *οίδημα*, ατος, τό.
- Edematico** e
- Edematoso**, *οίδηματός*, εσσα, εν; *οίδηματώδης*, ες.
- Edera**, *κισσός*, ού, ό. **D' edera**, *κισσίνος*, η, ου. **Corona d' edera**, *κισσοστέφανος*, ου, ό.
- Ederaceo**, *κισσίνος*, η, ου.
- Edicola**, *ναίδιον*, ου, τό.
- Edificamento**, *οικοδόμησις*, εως, ή.
- Edificante**, *che* *induce* *a* *virtù*, *a* *pietà*, *εις* *άρετήν* *πράγην* ο *προτρέπων*, ουσα, ου; *παραδειγματικός*, ή, έν.
- Edificare**, *οικοδομέω*; *κτίζω* || **Dar buon esempio**, *πράδειγμα* *καθ-ίστημι*; *εις* *άρετήν* *προ-αγω* (*irr.*).
- Edificato**, *οικοδομητός*, ή, όν; *κτιστός*, ή, έν.
- Edificatore**, *οικοδόμος*, ου, ό.
- Edificazione**, *l' edificare*, *οικοδόμησις*, εως, ή || *fig.* **Ammaestramento di virtù**, *άναγωγή*, ης, ή.
- Edificio**, **Edifizio**, *οικοδόμημα*, ατος, τό; *κτίσμα*, ατος, τό.
- Edile**, *άγορανόμος*, ου, ό; *άστυνόμος*, ου, ό.
- Essere edile**, *άγορανομέω*.
- Edilità**, *άγορανομία*, ας, ή; *άστυνομία*, ας, ή.
- Edilizio**, *άστυνομικός*, ή, έν.

Edito, ἐκδότος, ου.
Editore, ἐκδότης, ου, ὁ.
Editto, ἐπίταγμα, ατος, τό; διάταγμα, ατος, τό; παράγγελμα, ατος, τό. **Fare un editto**, παρ-αγγέλλω; ἐπι-τάσσω (*irr.*).
Edizione, ἐκδόσις, εως, ἡ.
Educare, παιδεύω; παιδαγωγέω || **Allevare**, τρέφω (*irr.*).
Educativo, παιδευτικός, ἡ, ὄν.
Educatore, παιδευτός, ἡ, ὄν. **Bene educato**, εὐπαιδευτός, ἡ, ὄν.
Educatore-trice, παιδευτής, ου, ὁ; παιδευτρια, ας, ἡ; τροφός, ου, ὁ, ἡ.
Educazione παιδεία. ας, ἡ; παιδευσις, εως, ἡ. **Dare una buona, o una cattiva educazione ai fanciulli**, καλῶς ο κακῶς παιδεύω τοὺς παῖδας || **Il procedere con modi gentili e cortesi**, εὐσχημοσύνη, ης, ἡ; εὐκοσμία, ας, ἡ. **Mancanza di educazione**, ἀπειροκαλία, ας, ἡ; ἀγροικία, ας, ἡ.
Efemeride, ἐφημερίς, ἰδος, ἡ.
Effeminare, ἐκ-θηλύνω; μαλακίξω.
Effemmatamente, γυναικῶδῶς; μαλακῶς; ἄβρόα.
Effeminatezza, ἀπιγυναικωσις, εως, ἡ; μαλακία, ας, ἡ; ἀβρότης, ητος, ἡ.
Effeminato, ἐκτεθηλυμένος, ης, ὄν; ἀνανδρος, ον; μαλακός, ἡ, ὄν. **Un uomo effeminato**, θηλυδρίας, ου, ὁ.
Effertamente, ἀμῶς; δεινῶς; ἀπανθρώπως.
Effertezza, ἀμότης, ητος, ἡ; δεινότης, ητος, ἡ; ἀπανθρωπία. ας, ἡ || **Atto effertato**, δεινόν ο ἀπάνθρωπον ἔργον, ου, το.
Effertato, ἀμῶς, ἡ, ὄν; θηριώδης, ες; ἀπάνθρωπος, ου.
Effervescenza, ζέσις, εως, ἡ; ἐκζέσις, εως, ἡ.
Effettivamente, ἔργω; τῶ ὄντι; ὄντως.
Effettivo, che è in effetto, ἀληθινός, ἡ, ὄν; ὄν. οὔσα. ὄν || **Che produce un effetto**, Efficiente, ἐνεργός, ὄν; ποιητικός, ἡ, ὄν.
Effetto, ciò che è prodotto da una causa, ἐνέργημα. ατος, τό; ἀποβαίνω, οντος, τό; ἀποβάν ο ἐκβάν, άντος, τό || **Ciò che fa impressione**, ἐνέργεια. ας, ἡ; δύναμις, εως, ἡ. **Far effetto**, κινέω; δια-κινέω || **Far l'effetto di**, **Rassomigliare a**, ἔοικα (*perf.* 2 di εἶλω *col signif. del pres.*) τινί || **per Risultato**, **Conseguenza**, τέλος, εως, τό; ἐκβασίς, εως, ἡ || **per Possesso**, **Sostanze**, **Averi**, οὐσία, ας, ἡ; κτήμα. ατος, τό || **per Mobili**, σκεῦος, εος, τό || **per Carte di credito**, συγγραφή, ης, ἡ; χειρόγραφον, ου, τό || **Esecuzione**, ἀποτελεσμα, ατος, τό; πρᾶγμα, ατος, τό. **Onde Avere effetto**, ἀπο-βαίνω (*irr.*); γίνομαι (*irr.*). **Mette-**

re, **Porre**, **Mandare ad effetto**, ἀνύω; δια-πράσσω (*irr.*); παραινῶ; ἐπι-τελέω *ful.* ἔσω; ἐν-εργάζομαι. **Senza effetto**, μάτην || **A questo effetto**, a questo fine, ἐπὶ τούτου. **A questo effetto**, che . . . ο **All'effetto di** . . . ἐπὶ τούτου ἴνα *col cony.* ο *l'ott.* , ο ὡςτε *col l'inf.* || **In effetto**, in realtà, **V. Effettivamente** || **Per effetto di**, διὰ *col gen.* , ο *il semplice dat.* **Per effetto del fuoco**, διὰ πυρός. **Per effetto del timore**, τῶ φόβῳ; τῶ δέει.
Effettuale, ἔργω τοιούτος, τοιαύτη, τοιοῦτο; ἀληθινός, ἡ, ὄν.
Effettualmente, **V. Effettivamente**.
Effettuare, δια-πράσσω (*irr.*); ἐργάζομαι (*aum. per ει*); ἀπο-τελέω *ful.* ἔσω; ἐπι-τελέω; ἐξ-ανύω.
Effettuazione, τελείωσις, εως, ἡ; ἀνυσις, εως, ἡ.
Efficace, ἐνεργητικός, ἡ, ὄν; ἐνεργός, ὄν; δυνατός, ἡ, ὄν; δραστήριος, ου.
Efficacemente, ἐνεργῶς; δραστηκῶς.
Efficacia, ἐνέργεια, ας, ἡ; δύναμις, εως, ἡ.
Efficiente, ἐνεργητικός, ἡ, ὄν.
Effigiare, σχηματίζω; ἀπεικάζω; εἰκονίζω.
Effigiato, εἰκασμένος, ης, ου.
Effigie, εἰκῶν, ὄσος, ἡ; ἀπείκασμα, ατος, τό; ἐκτύπωμα, ατος, τό.
Effimero, ἐφήμερος, ου || **fig.** di breve durata, βραχυχρόνιος, ου.
Efflorescenza, ἐξάνθησις, εως, ἡ.
Efflusso, ἐκχυσις, εως, ἡ; ἀπορροή, ης, ἡ.
Effluvio, ἀποπνοή, ης, ἡ; ἀπόπνοια, ας, ἡ.
Effondere, ἐκ-χέω (*irr.*); προ-χέω.
Effusione, ἐκχυσις, εως, ἡ. **Con effusione**, ἐκχευμένως.
Effuso, ἐκχυτος, ου.
Eforato, ἐφορεία, ας, ἡ.
Eforo, ἐφορος, ου, ὁ. **Essere eforo**, ἐφορεύω.
Egemonia, ἡγεμονία, ας, ἡ.
Egida, αἰγίς, ἰδος, ἡ || **Scherma**, **Difesa**, ἔρμμα, ατος, τό; προφυλακή, ης, ἡ; ἀμυνα, ης, ἡ.
Egli, Ella, ecc. pron. di 3 pers. αὐτός, ἡ, ὁ; ἐκεῖνος, ης, ου. **Generalmente questo pronome, usato come soggetto di un verbo, in greco non s'esprime**.
Egloga, εἰδύλλιον, ου, τό; ἐκλογή, ης, ἡ.
Egoismo, φιλαυτία, ας, ἡ. **Senza egoismo**, ἀφιλαυτίας.
Egoista, φιλαυτος, ου. **Essere egoista**, φιλαυτέω.
Egregiamente, ἐξαιρέτως; διαφερόντως.
Egregio, ἐξαιρετός, ου; διαφέρων, οντα, ου.
Egresso, ἐξοδος, ου, ἡ.

Egro, νοσηρός, ἄ. ὄν; ἀσθενής, ἔς.
 Eguaglianza, V. Uguaglianza.
 Eguagliare, V. Uguagliare.
 Eguale, V. Uguale.
 Ehi, *inter.* αἶ. ὦ. ὦ.
 Ehi! ἔχ! ὦή! ὦ σῦτος! Ehi, che fai? σῦτος, τί ποιεῖς;
 Ei, V. Egli.
 Elaborare, Fare con ogni studio e diligenza, ἐπιμελέστατα ο σπουδαιότατα πράττω τι; ἀπ-ακριβῶ || Elaborare i cibi, ἐκ-πονεῶ, κατα-πέσω.
 Elaborato, ἐκπονηθεῖς, εἴτα, ἐν; ἀκριβής, ἔς; ἀπκριβισμένοις, η, ου.
 Elaborazione, ἐκπόνησις, εως, ἡ.
 Elargire, δωροδοκῶμαι τινί τι.
 Elasticità, ἀντετυπία, ας, ἡ; ἀποπαλμός, οὔ, ὄ; ὑγρότης, ητος, ἡ.
 Elastico, ἀντιτυπος, ου; ὑγρός, ἄ, ὄν.
 Elce, πῆνος, ου, ὄ.
 Elefante, ἐλέφας, αντος, ὄ. D' elefante, ἐλεφάντειος, ου.
 Elefantiasi, ἐλεφαντίασις, εως, ἡ; ἐλεφαντιμός, οὔ, ὄ. Esser malato d' elefantiasi, ἐλεφαντιώ.
 Elefantino, ἐλεφάντειος, ου.
 Elegante, κομψός, ἡ, ὄν; καλός, ἡ, ὄν, *comp.* καλλίον, *sup.* κάλλιστος; γλαφυρός, ἄ, ὄν; ἀστειός, ας, ου. In forza di *sost.* κομψός, οὔ, ὄ; ἀστειός, οὔ, ὄ.
 Elegantemente, κομψῶς; χαριεῦτως.
 Eleganza, κομψότης, ητος, ἡ; καλλος, εως, τό; γλαφυρότης, ητος, ἡ; ἀστειότης; ητος, ἡ. Senza eleganza, ἀκόμψος; ἀκόσμως.
 Eleggere, ἐκ-λέγω (*irr.*); αἰρέομαι (*irr.*). Eleggere con voti, ψηφοφορέω. Eleggere per mezzo della sorte, ἀπο-κληρώω.
 Eleggibile, αἰρετός, ἡ, ὄν.
 Elegia, ἐλεγος, ου, ὄ; ἐλεγέου, ου, τό.
 Elegiaco, ἐλεγίος, ας, ου. Versi elegiaci, ἐλεγεία, αν, τά. Poeta elegiaco, ἐλεγειοποιός, οὔ, ὄ.
 Elementare, στοιχειώδης, ἡ, ὄν; στοιχειωτικός, ἡ, ὄν. L' Istruzione elementare, ἡ τῶν στοιχείων παιδεία. Insegnamento elementare, στοιχειώσις, εως, ἡ. Maestro elementare, στοιχειωτής, οὔ, ὄ; γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὄ. Scuola elementare, γραμματεῖον, ου, τό.
 Elemento, στοιχεῖον, ου, τό.
 Elemosina, ἐλεημοσύνη, ης, ἡ. Chieder l' elemosina, προσ-κίττω *con o senza* τοὺς ἐντυγχάνοντας. Dar l' elemosina, δίδωμι τῷ προσκίττοντι.
 Elemosinare, πτωχεύω.

Elemosiniere, ἐλεήμων, ου.
 Elenco, ἐλεγχος, ου, ὄ; κατάλογος, ου, ὄ.
 Eletta, ἐξάιρετον, ου, τό; ἀνδρας, εως, τό. Un' eletta di giovani νεανίαι ἐπλεκοί ο ἐξάιρετοι. L' eletta dei soldati, οἱ λογάδες *con o senza* στρατιῶται.
 Elettivamente, λογάδην.
 Elettivo, αἰρετός, ἡ, ὄν.
 Elettorale, (Legge) ὁ περὶ τὴν ψηφοφορίαν νόμος. Collegio elettorale, ἀρχαιρετικά, ας, ἡ.
 Elettorato, ἡ ἐξουσία τοῦ ἀρχαιρεσιάζειν.
 Elettore, ἐκλέγων, ουτος, ὄ; di . . . , *acc.*; αἰρέτης, ου, ὄ. Elettore politico, ψηφοφόρος, ου, ὄ.
 Elettrice, αἰρέτις, ἴσος, ἡ.
 Elettricità, ἠλεκτρικόν, οὔ, τό.
 Elettrico, ἠλεκτρικός, ἡ, ὄν.
 Elettrizzare, ἠλεκτριζῶ.
 Elettro, ἠλεκτρον, ου, τό.
 Elevamento, ὑψοσις, εως, ἡ; ἀραις, εως, ἡ; ἔπαροις, εως, ἡ.
 Elevare, Portare in alto, ἐπ-αίρω; ἐξ-αίρω; ἀν-άγω (*irr.*) || Portare a grado o ufficio più degno, ἀν-άγω; προ-άγω; προ-βιβάζω.
 Elevatezza, ὕψος, εως, τό; ἐξοχή, ης, ἡ || *fig.*
 Elevatezza d' animo, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
 Elevatezza di stile, ὕψος, εως, τό; ὑψηγορία ο μεγαληγορία, ας, ἡ.
 Elevato, ὑψηλός, ἡ, ὄν; μετέωρος, ου; ἐξέχων, ουτα, ου || *fig.* ὑψιλός; μεγαλειός, ας, ου; διαπέρων, ουτα, ου; ἐπίσημος, ου.
 Elevazione, ὕψωσις, εως, ἡ; ἀραις, εως, ἡ; ἔπαροις, εως, ἡ.
 Elezione, αἰρεσις, εως, ἡ; ψηφοφορία, ας, ἡ.
 Elica e Elice, ἐλιξ, ικος, ἡ.
 Elidere, ἐκ-θλίβω; ἀφ-αιρέω (*irr.*).
 Eligibile, αἰρετός, ἡ, ὄν.
 Eligibilità, αἰρετόν, οὔ, τό.
 Eliminare, ἐξ-ωθεῖω (*irr.*); ἐκ-βάλλω (*irr.*); ἐξ-ορίζω.
 Eliminato, ἐξόριστος, η, ου.
 Eliminazione, ἐξωσις, εως, ἡ; ἀπειρίζεις, εως, ἡ.
 Elisione, ἐκθλίψις, εως, ἡ.
 Ella, V. Egli.
 Elleboro, ἐλλέβορος, ου, ὄ.
 Ellenismo, ἐλλενισμός, οὔ, ὄ.
 Ellenista, ἐλλενιστής, οὔ, ὄ.
 Ellissi, ἐλλειψις, εως, ἡ.
 Ellitticamente, ἐλλειπτικῶς.
 Ellittico, ἐλλειπτικός, ἡ, ὄν.
 Elmetto ο
 Elmo, κόρυς, υθος, ὄ; κράνος, εως, τό.
 Elocuzione, λέξις, εως, ἡ; φράσις, εως, η.

Elogiare, ἐπαινέω; εὐ-λογέω; ἐγ-χωμιάζω.
 Elogio, ἔπαινος, ου, ὁ; ἐγνώμιον, ου, τό. Far l'elogio d'alcuno in una solenne adunanza, πανηγυρίζω τινά. Degno d'elogio, ἀξι-ἐπαινος, ου.
 Elogista, ἐγκωμιαστής. οὔ, ὁ.
 Eloquente, δεινός ο θυνατός λέγειν; εὐεπής, ἐς; λόγιος. κ. ου.
 Eloquenteemente, λογίως; δεινῶς; εὐφρα-δῶς.
 Eloquenza, τοῦ λέγειν ἐμπειρία. ας, ἡ; λο-γιότης, ητος, ἡ; εὐέπεικ, ας, ἡ; εὐφράδεια, ας, ἡ. Eloquenza persuasiva, πειθῶ, οὔς, ἡ.
 Eloquio, λόγος, ου, ὁ.
 Elsa, λαβή, ης, ἡ; κώπη, ης, ἡ.
 Elucubrare, νυκτογραφέω.
 Elucubrato, νυκτογραφηθείς, εἶσα, ἐν; σπου-δαῖος, α. ου; ἀκριβής, ἐς.
 Elucubrazione, νυκτογραφία, ας, ἡ; τὸ ἐν ὄργουπνιῶς ἐκτετακτικόν.
 Eludere, δεξιῶς ἐκ-κλίνω; ὑπεκ-φεύγω (irr.).
 Emaciare, ἀπ-ισχνάω; λεπτύνω
 Emaciazione, ἰσχνασμός, οὔ, ὁ; λεπτυσμός, εως, ἡ.
 Emanare, ἐκ-ρέω (irr.); ἀπο-ρρέω; γίγνομαι (irr.) ἐκ τινος.
 Emanazione, ἐκροή, ης, ἡ; ἀπορροή, ης, ἡ.
 Emanicipare, ἀφ-ίημι (irr.) ἐξ ἐπιτροπῆς; δοκιμάζω εἰς ἀνδράς || Liberare, ἀπ-ελευ-θερῶ.
 Emancipato, ἄφρετος, ου ἐξ ἐπιτροπῆς || Reso libero, ἀπελευθέρως, ου.
 Emancipazione, ἄφρεσις (εως, ἡ) ἐξ ἐπιτρο-πῆς || Liberazione, ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ.
 Emblema, ἔμβλημα, ατος, τό; σύμβολον, ου, τό.
 Emblematico, συμβολικός, ἡ, ὁ.
 Embrice, καλυπτῆρ, ἥρος, ὁ.
 Embrione, ἔμβριον, ου, τό || fig. ἐπίνοια, ας, ἡ.
 Emenda, διόρθωσις, εως, ἡ; ἐπανόρθωσις, εως, ἡ.
 Emendabile, εὐδιόρθωτος, ου.
 Emendamento, V. Emenda.
 Emendare, δι-ορθῶ; ἐπαν-ορθῶ. — Emen- darsi, διορθῶμαι; βελτίων γίγνομαι (irr.).
 Emendato, διορθωθείς, εἶσα, ἐν.
 Emendatore, διορθωτής, οὔ, ὁ.
 Emendazione, V. Emenda.
 Emergente, sost. πτώμα, ατος, τό; συμβαῖ-νον, ουτος, τό.
 Emergente. a d. συμβαίνου, ουτου, ου. Dauno emergente, ζημία ἀνοβιόνουσα, ἡ.
 Emergenza, V. Emergente sost.

Emergere, ἀνα-δύσμαι (irr.); ἀνα-κύπτω.
 Emerito, ἐξ-εστηκός, υἷα, ὅν col nome del- l'ufficio in gen.; ὁ ἐκ col gen. plur.; ο anche un composto con ἀπό. Generale emerito, ἐξ-εστηκός τῆς στρατηγίας; ὁ ἐκ στρατηγῶν; ἀποστράτηκος, ου, ὁ.
 Emetico, ἐμετικός, ἡ, ὅν. In forza di sost. ἐμετικόν, οὔ, τό.
 Emettere, ἐκ-φέρω (irr.); ἐκ-οἰδῶμαι; ἐκ-πέμπω (irr.).
 Emiciclo, ἡμικύκλιον, ου, τό.
 Emicrania, ἡμικρανία, ας, ἡ; κεφαλαλγία, ας, ἡ.
 Emigrare, ἀπο-οικέω; μετ-οικέω; ἀπο-χωρέω.
 Emigrato, ἀποικος ου, ὁ, ἡ; μέτοικος, ου, ὁ, ἡ; μετανάστης, ὅν, ὁ; μετανάστρια, ας, ἡ.
 Emigrazione, ἀποίκησις, εως, ἡ; μετοικισμός, οὔ, ὁ; μετανάστασις, εως ἡ.
 Eminente, ὑπέροχος, ου; ἔξοχος, ου; ἐξαίρε-τος, ου; περιφανής, ἐς.
 Eminentemente, ἐξῶχος; διαφερόντως; ὑπερ-βαλλόντως.
 Eminentissimo, ἐξοχώτατος, η, ου; ὑπέριτα-τος, η, ου.
 Eminenza, ἐξοχή, ης, ἡ; ὕψος, εως, τό || Ti- tolo onorifico. Vostra Eminenza, ἡ σὴ ὑψηλότης (ητος).
 Emiplegia, ἡμιπληγία, ας, ἡ.
 Emisferico, ἡμισφαιρικός, ἡ, ὅν.
 Emisfero, ἡμισφαίριον, ου, τό.
 Emisario, mandato per iscoprire alcuna cosa, κατάσκοπος, ου, ὁ || Emisario di un lago, di un canale . . . , ὕδρορρόα ας, ἡ.
 Emissione, ἐκδοσις, εως, ἡ; διάδοσις, εως, ἡ. Emissione di voce, ἐκφώνησις, εως, ἡ. Emissione di sangue, ἀραιμαξίς, εως, ἡ.
 Emistichio, ἡμιστίχιον, ου, τό.
 Emolliente, μαλακτικός, ἡ, ὅν. In forza di sost. μάλαγμα, ατος, τό.
 Emolumento, κέρδος, εως, τό; ὠφέλημα ατος, τό.
 Emorragia, αἰμορρογία, ας, ἡ. Avere un'e- morragia, αἰμορρογῶ.
 Emorroidale, αἰμορροϊκός, ἡ, ὅν.
 Emorroide, αἰμορροΐς, ἰδος, ἡ.
 Emottoico, αἰμοσπυϊκός, ἡ, ὅν.
 Emozione, ψυχῆς κίνησις, εως, ἡ; πάθος, εως, τό.
 Empiamente, ἀσεβῶς; ἀνοσιῶς.
 Empiere, V. Empire.
 Empietà e Empiezza, ἀσεβεια, ας, ἡ; ἀνοσιέ-βεια, ας, ἡ; ἀνοσιότης, ητος, ἡ || Azione

- Parola empia, ἀσεβημα, ατος, τό. È un'empietà il . . . ἀσεβείς εἶσι . . . *inf.*
- Empio**, ἀσεβής, ἐς; δυσσεβής, ἐς; ἀνόσιος, ου
|| **Crudele**, ἄμῶς, ἡ, ὄν; τραχύς, εἶα, ὕ.
- Empire**, πλήρως; ἐμ-πίμπλημι (*irr.*); di . . ., *gan.*
- Empireo**, ὁ ἀνωτάτω οὐρανός; οὐ; τὸ ἄνω τοῦ οὐρανοῦ.
- Empiricamente**, ἐμπειρικῶς.
- Empirico**, ἐμπειρικὸς, ἡ, ὄν.
- Empirismo**, ἡ ἐμπειρική, ἧς (*sott.* τέχνη ο ἐπιστήμη).
- Emporio**, ἐμπόριον, ου, τό.
- Emulare**, ζηλῶν; φιλονεκῶ; ἀμιλλάομαι.
- Emulatore**, **V. Emulo.**
- Emulazione**, ζήλος, ου, ὁ; ζήλωσις, εως, ἡ; ζήλωμα, ατος, τό; φιλοτιμία, ας, ἡ.
- Emulo**, ζηλωτής, οῦ, ὁ; ἀνταγωνιστής, οῦ, ὁ.
- Emulsione**, ἐξάμελξις, εως, ἡ.
- Emungere**, **V. Smungere.**
- Enallage**, ἐναλλαγή, ἧς, ἡ.
- Encaustica**, ἐγκαυστική, ἧς, ἡ.
- Encausto**, sorta d'inchiestro, ἔγκαυστον, ου, τό || **Genere di pittura**, ἔγκαυσμα, ατος, τό.
- Enciclica**, ἐγκύκλιος, ου, ὁ.
- Enciclopedia**, ἐγκύκλια, αν, τά, *con o senza* μαθήματα; ἐγκύκλιος παιδεία, ας, ἡ.
- Enclitico**, ἐγκλιτικὸς, ἡ, ὄν.
- Encomiabile**, ἀξιέπαινος, ου.
- Encomiare**, ἐγκωμιάζω; εὐ-λογέω; ἐπ-αινέω
- Encomiaste**, ἐγκωμιαστής, οῦ, ὁ.
- Encomiastico**, ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὄν.
- Encomiatore**, **V. Encomiaste.**
- Encomio**, ἐγκόμιον, ου, τό; εὐλογία, ας, ἡ; ἔπαινος, ου, ὁ.
- Endecasillabo**, ἐνδεκασύλλαβος, ου.
- Endemia**, ἐνδημία, ας, ἡ.
- Endemico**, ἐνδημος, ου.
- Endiadi**, ἐν διὰ δυοῖν.
- Energia**, ἐνέργεια, ας, ἡ; δύναμις, εως, ἡ || **Vigore dell'animo**, ἀνδρεία, ας, ἡ.
- Energicamente**, ἐνεργῶς; καρτερῶς; θειῶς.
- Energico**, ἐνεργός, ὄν, *comp.* ἐνεργέστερος, *sup.* ἐνεργέστατος || **detto di persona**, ἀνδρείος, α, ου; θεινός, ἡ, ὄν; καρτερός, ἡ, ὄν.
- Energumeno**, δαιμονιός, ἡ, ὄν || *fig.* Chi per ira o per altra passione s'infuria, ecc. ὀργῇ ἐξτάμμενος ἑαυτοῦ; ἐνθουσιάζων, ου-σα, ου.
- Enfasi**, ἐμφρασις, εως, ἡ.
- Enfaticamente**, ἐμφατικῶς.
- Enfatico**, ἐμφατικὸς, ἡ, ὄν.
- Enfiagione**, διόγκωσις, εως, ἡ; οἰδήμα, ατος, τό
- Enfiare**, οἰδαίνω; δι-ογκάω.
- Enfiato**, *part. e ad.* ἐξωθηκώς, υἷα, ὄς; ὀγκωτός, ἡ, ὄν; σφριγνός, ἡ, ὄν.
- Enfiato**, *sost.* φῦμα, ατος, τό.
- Enfiore**, φῦμα, ατος, τό; οἰδήμα, ατος, τό.
- Enfitesi**, ἐμφύτευσις, εως, ἡ.
- Enfitesta**, ἐμφυτευτής, οῦ, ὁ.
- Enfitutico**, ἐμφυτευτικὸς, ἡ, ὄν.
- Enigma**, **V. Enigma e suoi derivati.**
- Enigma**, αἶνιγμα, ατος, τό; γρίφος, ου, ὁ. **Parlar per enigmi**, αἰνιγματίζομαι || **Punto oscuro di una cosa**, ἄδελον, ου, τό.
- Enimaticamente**, αἰνιγματικῶς; δι' αἰνιγματῶν.
- Enimatico**, αἰνιγματικὸς, ἡ, ὄν; αἰνιγματῶ-δης, ες.
- Enologia**, οἰνολογία, ας, ἡ.
- Enorme**, ὑπέρμετρος, ου; ὑπερρυθός, ἐς; ὑπερμεγέθης, ες || **detto di colpe**, **Nefando**, αἰσχυρός, ἡ, ὄν; βδελυρός, ἡ, ὄν.
- Enormemente**, ἀμέτρως; ὑπερρυθός; καθ' ὑπερβολήν || **Scelleratamente**, ποιηρός; κλιούργως.
- Enormezza** e
- Enormità**, qualità di ciò che eccede la misura, ὑπερβάλλον (*gen.* οντος) μέγεθος, εως, τό; ἀμετρία, ας, ἡ; ὑπερβολή, ἧς, ἡ || *fig.* **Scelleraggine**, **Atto enorme**, μοχθηρία, ας, ἡ; μύσος, εως, τό; αἵτητος, εως, τό; βδελυρία, ας, ἡ.
- Ente**, ὄν, ὄντος, τό. **L'Ente supremo**, Θεός, οὔ, ὁ.
- Entemema**, ἐνθύμημα, ατος, τό.
- Entemematicamente**, ἐνθυμηματικῶς.
- Entemematico**, ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὄν.
- Entità**, οὐσία, ας, ἡ; οὐσιότης, ητος, ἡ.
- Entomologia**, ἐντομολογία, ας, ἡ (*Gr. Mod.*).
- Entomologico**, ἐντομολογικὸς, ἡ, ὄν (*Gr. Mod.*).
- Entomologo**, ἐντομολόγος, ου, ὁ (*Gr. Mod.*).
- Entrambi**, ἄμφω, ἄμφοῦν; ἀμφοτέροι, οἱ.
- Entrante**, *part. d'Entrare*, **V.** || **detto di persona** che riesce a introdursi presso altri, ὑποσώμενος, η, ου.
- Entrare**, **Passar dentro**, εἰς-έρχομαι (*irr.*); εἰς-εἰμι (*irr.*); in . . ., *acc.*, qualche volta *con* εἰς. **Entrar segretamente**, ὑπείσ-έρχομαι. **Fare o Lasciare entrare**, εἰς-ίημι (*irr.*); παρῆ-πέμπω; ἕκω (*irr.*) εἰς-ελθῆν. **Impedir d'entrare**, κωλύω μὴ εἰς-ελθῆν; ἀπο-κωλύω τῆς εἰσόδου. **Entrare**, *parlando di cosa*, **Passare per un'apertura**, **Penetrare**, ἐν-δύομαι (*irr.*) ο εἰς-δύομαι; ἐμ-βαίναμι (*irr.*) || **Entrare**

- in ufficio, carica, ecc. καθ'ίσταμαι εἰς ἀρχήν || Entrare in giuoco, in ballo, ecc. μετ-έχω (*irr.*) *col gen.* || Entrare a parlare, a trattare e simili, ἀρχομαι *con un partic.* || Entrare in una società, compagnia, Esservi ammesso, εἰσ-κρίνομαι; ἐγ-κρίνομαι; προσ-γράφομαι *col dat.* || Entrare nei fatti altrui, τὰ ἀλλότρια ἰχνεύω || Entrare in altro, Mutar discorso, λόγω ἀλλοιῶν || Entrare mallevadore, ἐγγράομαι *col nome della cosa in acc. e quello della pers. in dat.* || Entrare per Cominciare, ἀρχομαι || Entrar nella mente o nel pensiero d'alcuno, καταλαμβάνω (*irr.*) τὸν νοῦν τινός; συν-ίημι (*irr.*) *coll' acc.*
- Entrata, luogo per cui s'entra, εἴσοδος, ου, ἡ; πρόσδοδος, ου, ἡ || L'atto d'entrare, τὸ εἰσ-ελθεῖν; εἰσέλευσις, εως, ἡ; εἴσβασις, εως, ἡ. Entrata a cavallo, εἰσέλασις, εως, ἡ || Entrata in scena, πάροδος, ου, ἡ || L'entrar che fa un cantante o un istrumento nel concerto, εἰσβολή, ἡ; ἀναβολή, ἡ; ἡ || Principio, ἀρχή, ἡ; ἡ; καταρχή, ἡ; ἡ || Entrata, Rendita, πρόσδοδος, ου, ἡ, *generalm. in plur.*; πόρος, ου, ὁ. Entrata ed Uscita, τὰ προϊόντα καὶ τὰ ἀναλισκόμενα.**
- Entrata, l'entrare, εἰσέλευσις, εως, ἡ; εἴσβασις, εως, ἡ || Principio, ἀρχή, ἡ; ἡ; καταρχή, ἡ; ἡ || Avere entrata con alcuno, εἰσοδοῦ ἔχω (*irr.*) πρὸς τινα.**
- Entro, V. Dentro.**
- Entusiasmare, ἐπ-αίρω; θαυμασμέν κινεῖ τινί. Entusiasmar l'uditorio, ψυχαγωγέω τοὺς ἀκροαμένους. Entusiasarsi, ἐπ-αίρομαι τινί; ὑπερ-θαυμάζω τι.**
- Entusiasmo, ἐνθουσιασμός, οὔ, ὁ; ἐνθουσιασις, εως, ἡ; ἔκστασις, εως, ἡ.**
- Entusiasta, ἐνθουσιαστής, οὔ, ὁ.**
- Entusiasticamente, ἐνθουσιαστικῶς.**
- Entusiastico, ἐνθουσιαστικός, ἡ, ὄν.**
- Enumerare, ἀπ-αριθμέω; ἀν-αριθμέω; κατα-λογίζομαι.**
- Enumerato, καταλογισθείς, εἶσα, ἐν.**
- Enumerazione, ἀπαριθμίσις, εως, ἡ; κατά-λογος, ου, ὁ.**
- Enunciare ed Enuoziare, φράζω; λέγω (*irr.*); ἀπο-φρίνομαι, *ful.* φρανοῦμαι.**
- Enunciativo, ἐφραυστικός, ἡ, ὄν.**
- Enunciazione, ἀπόφρασις ο ἀπόφρασις εως, ἡ.**
- Epa, γκατήρ, γκατρός, *dat. plur.* ἀτι.**
- Epanalessi, ἐπανάληψις, εως, ἡ.**
- Epatico, ἡπατικός, ἡ, ὄν.**
- Epatite e Epatitide, ἡπατίτις, ἰδος, ἡ.**
- Epatta, ἡμέρα ἐπαυτοί, αἰ.**
- Epentesi, ἐπένθεσις, εως, ἡ.**
- Epicamente, ἐπικῶς.**
- Epicedio, ἐπικηδεῖο, ου, τό.**
- Epiceno, ἐπίκουρος, ου.**
- Epicheia, ἐπείκεια, ας, ἡ.**
- Epicio, ἐπίκουλος, ου, ὁ.**
- Epico, ἐπικός, ἡ, ὄν; ἐποποιός, ἡ, ὄν. Poesia epica, ἐπική ποιήσις, εως, ἡ. Poema epico, ἔπος, εως, τό. Poeta epico, ο in forza di sost. Epico, ἐποποιός, οὔ, ὁ.**
- Epicureo, ἐπικυρταίος, ου.**
- Epidemia, ἐπιδήμιος νόσος, ου, ὁ; ἐπιδημία, ας, ἡ.**
- Epidemico, ἐπιδήμιος, ου.**
- Epidermide, ἐπιδερμῖς, ἰδος, ἡ.**
- Epifania, ἐπιφάνεια, ας, ἡ.**
- Epifonema, ἐπιφώνημα, ατος, τό.**
- Epifonematicamente, ἐπιφωνηματικῶς.**
- Epigastrio, ἐπιγαστριον, ου, τό.**
- Epiglottide, ἐπιγλωττίς, ἰδος, ἡ.**
- Epigrafe, ἐπιγραφή, ἡ; ἡ; ἐπίγραμμα, ατος, τό.**
- Epigrafista, ἐπιγραμματογράφος, ου, ὁ; ἐπιγραμματοποιός, οὔ, ὁ.**
- Epigramma, ἐπίγραμμα, ατος, τό || Motto arguto, σκώμμα, ατος, τό.**
- Epigrammatico, ἐπιγραμματικός, ἡ, ὄν || Arguto, Mottegevole, κωπτικός, ἡ, ὄν.**
- Epigrammista, ἐπιγραμματοποιός, οὔ, ὁ.**
- Epilessia, ἐπιληψία, ας, ἡ; ἐπιληψις, εως, ἡ.**
- Epilettico, ἐπιληπτικός, ἡ, ὄν.**
- Epilogare, συν-λαμβάνω (*irr.*); συν-τέμνω (*irr.*); συν-αίρω (*irr.*).**
- Epilogo, ἐπίλογος, ου, ὁ.**
- Episcopale, ἐπισκοπικός, ἡ, ὄν.**
- Episcopato, dignità di vescovo, ἐπισκοπή, ἡ; ἡ || Tutti i vescovi di una provincia ecc. considerati collettivamente, ἐπίσκοποι, ων, οἱ.**
- Episcopo, ἐπισκοπεῖο, ου, τό.**
- Episodicamente, ἐπεισοδιῶδης.**
- Episodico, ἐπεισοδιῶδης, ες.**
- Episodio, ἐπεισόδιον, ου, τό || Vicenda che accada ad alcuno e che abbia del curioso, παρεμπύπτον ο παρεμπεισόν, ὄντος, τό.**
- Epistassi, ἐπίσταξις, εως, ἡ.**
- Epistilio, ἐπιστύλιον, ου, τό.**
- Epistola, ἐπιστολή, ἡ; ἡ.**
- Epistolare, ἐπιστολικός, ἡ, ὄν; ἐπιστολιμαῖος, α, ου. Commercio epistolare, ἡ δι' ἐπιστολῶν ὁμιλία.**
- Epistrote, ἐπιστροφή, ἡ; ἡ.**
- Epitaffio, ἐπιτάφιον, ου, τό.**
- Epitalamico, ἐπιθαλαμικός, ου.**

Epitalamio, ἐπιθαλάμιον, ου, τό.
 Epiteto, ἐπίθετον, ου, τό.
 Epitomare, ἐπι-τέμνω (irr.).
 Epitome, ἐπιτομή, ἤς, ἡ.
 Epizoozia, βοσκημάτων ο περι τὰ βοσκήματα λοιμὸς ἐπιδήμιος, ὁ.
 Epoca, ἐποχή, ἤς, ἡ || **Tempo in generale**, χρόνος, ου, ὁ || **Fare epoca**, ἀξιολογώτατος η, ου εἰμί.
 Epodo, ἐπωδός, οὔ, ἡ.
 Epopea, ἐποποιεῖα, ας, ἡ, ἔπος, εος, τό.
 Epulone, τρυφητής, οὔ, ὁ; γαστρίμαργος, ου, ὁ.
 Equabile, ὁμοιος, α, ου; ἕσος, η, ου || **Piano**, ὁμαλός, ἡ, ὀν.
 Equabilità, ὁμοιότης, ητος, ἡ; ἰσομοιρία, ας, ἡ.
 Equabilmente, ὁμοίως.
 Equamente, δικαίως.
 Equanime, εὐγνώμων, ου.
 Equanimità, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ.
 Equatore, ἰσημερινὸς κύκλος, ου, ὁ.
 Equazione, ἰσότης, ητος, ἡ; ἐξίσοις, εως, ἡ.
 Equestre, ἵππικός, ἡ, ὀν. **Ordine equestre**, οἱ ἵππεῖς. **Statua equestre**, ἔριππος ἀνδρίας, ἀντος, ὁ.
 Equiangolo, ἰσωνόμος, ου.
 Equiquire, ἰσοσκελής, ἐς.
 Equidistante, ἴσον ἀπέχων, ουσα, ου.
 Equidistanza, ἴσον διάστημα, ατος, τό.
 Equilatero, ἰσόπλευρος, ου.
 Equilibrare, ἰσορροποῦν ποιῶ; σηκῶν.
 Equilibrato, ἰσορροπος, ου.
 Equilibrio, ἰσορροπία, ας, ἡ; ἰσορροπον, ου, τό. **Mettere in equilibrio**, σηκῶν. **Stabilir l'equilibrio fra . . .**, ἐξ-ισῶν, ασσ.
 Equino, ἵππειος, α, ου; ἵππώδης, ἐς.
 Equinoziale, ἰσημερινός, ἡ, ὀν.
 Equinozio, ἰσημερία, ας, ἡ.
 Equipaggiamento, ὄπλασις, εως, ἡ; ὄπλισμός, οὔ, ὁ.
 Equipaggiare, κατα-σκευάζω; ἐπι-σκευάζω; ὀπλίζω; καθ-οπλίζω.
 Equipaggiato, κατασκευασμένος, η, ου.
 Equipaggio, προῦσθια, σκευή, ἤς, ἡ; σκεύη, ἄν, τά || **La ciurma di una nave**, ὑπηρεσία, ἄν, αἰ; ἐπιβατικόν, οὔ, τό || **Carrozza**, ἄμαξα, ας, ἡ.
 Equiparare, συμ-βάλλω (irr.); συγ-κρίνω; ἐξ-ισῶν.
 Equipollente, ἰσοδύναμος, ου.
 Equipollentemente, ἰσοδυναμῶς.
 Equipollenza, ἰσοδυναμία, ας, ἡ.
 Equità, ἴσον, ου, τό; δίκαιον, ου, τό; ἐπιεί-λεια, ας, ἡ.

Equitazione, ἵππική, ἤς, ἡ (soll. τέχνη); ἵπ-πεία, ας, ἡ.
 Equivalente, ἕσος, η, ου; ἰσότημος, ου; ἀντί-παλος, ου; ἀντάσιος, ου.
 Equivalentemente, ἰσοδύναμος; ἀνταξίως.
 Equivalente, τὴν αὐτὴν τιμὴν ἔχειν ο δύνανται ο τιμὴν ἔχω (irr.); ἰσοδυναμῶς col dat.; ἰσορροπῶ col dat.
 Equivocamente, ἀμφιβόλος; ἀμφιλόγος.
 Equivocare, ἀμφιβολία σφάλματα.
 Equivoco, sost. ἀμφιβολία, ας, ἡ; ἀμφιλο-γία, ας, ἡ.
 Equivoco, ad. ἀμφίβολος, ου; ἀμφίλογος, ου.
 Equo, ἐπιεικής, ἐς; δίκαιος, α, ου.
 Era, ἐποχή, ἤς, ἡ. **L'anno mille dell'era cristiana**, ἔτει χιλιοστῶ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γενέσεως.
 Erario, ταμειῶν, ου, τό. **A spese dell'erario**, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ; δημοσία.
 Erba, πόα, ας, ἡ; χλόη, ης, ἡ; βοτάνη, ης, ἡ. **Cibarsi d'erba**, ποιηράγειν || **Mangiarsi la raccolta in erba**, ἀμεία θεριζῶ || **Mal'erba**, ζιζάνιον, ου, τό || **La mal'erba cresce o vien su presto**, τὰ βλαβερά ταχέως ἐκ-βλαστάνει || **Far d'ogni erba fascio**, πάν-τα συγ-χέω (irr.) || **Far erba**, πόαν ἀπο-τέμνω (irr.); ποηλογῶ || **Dare l'erba cassia a uno**, ἐκ-βάλλω (irr.). ἐξ-ωθῶ (irr.) || **Non esser più dell'erba d'oggi**, πῶρῶν τῆς ἡλικίας εἰμί.
 Erbaccia, ἀνωφελὴς χλόη, ης, ἡ; ἄγριον φυ-τόν, οὔ, τό.
 Erbaceo, βοτανώδης, ἐς; χλωδῆς, ἐς.
 Erbaggio, λάχανον, ου, τό.
 Erbauolo-ola, λαχανοπώλης, ου, ὁ; λαχ-νοπωλήτρια, ας, ἡ.
 Erbario, βοτανῶν συλλογή, ἤς, ἡ; βοτανολό-γιον, ου, τό.
 Erbeta, βοτάνιον, ου, τό; ποάριον, ου, τό.
 Erbicina, V. Erbeta.
 Erbivoro, ποιηράγος, ου.
 Erbolina, V. Erbeta.
 Erborare e
 Erborizzare, βοτανολογῶν.
 Erborizzatore, βοτανολογῶν, οὔντος, ὁ.
 Erbo, ποιάδης, ἐς; βοτανώδης, ἐς.
 Erbuccia, V. Erbeta.
 Ercoleo, ῥωμαλέος, α, ου.
 Erede, κληρονόμος, ου, ὁ, ἡ. **Erede del tro- no**, διάδοχος τῆς ἀρχῆς. **Essere erede**, κληρονομῶν.
 Eredità, κληρονομία, ας, ἡ; κληρος, ου, ὁ.
 Ereditare, κληρονομῶ; da alcuno, τινός ο τινά.
 Ereditario, κληρονομικός, ἡ, ὀν. **Possessi**

- ereditari, πατρεια, ου, τά. **Diritto ereditario** per ragioni di parentela, ἀγχιστεία, ας, ή. **Principe ereditario**, ὁ διάδοχος τῆς βασικείας.
- Eremita**, ἐρημίτης, ου, ὁ: ἀναχωρητής, ου, ὁ.
- Eremitaggio**, ἐρημίτου καλύβη, ης, ή || **Per similitudine**. Qualunque luogo solitario, ἐρημία, ας, ή: ἀναχώρημα, ατος, τό.
- Eremitico**, ἐρημικός, ή, ὄν: ἀναχωρητικός, ή, ὄν.
- Eremo**, ἔρημος, ου, ή: ἀναχώρησις, εως, ή.
- Eresia**, αίρεσις, εως, ή.
- Eresiarca**, αίρεσιάρχης, ου, ὁ.
- Ereticale**, αίρετικός, ή, ὄν.
- Ereticamente**, αίρετικῶς.
- Eretico**, αίρετικός, ή, ὄν. **In forza di sost.** αίρεσιώτης, ου, ὁ: αίρεσιώτης, ιδος, ή. — **Essere eretico**, αίρετιζῶ.
- Eretto**, ad. ὀρθός, ή, ὄν. **Come partic. V.** Erigere.
- Erezione**, ἔπαρσις, εως, ή: ἔδρυσις, εως, ή: κατὰστασις, εως, ή.
- Ergastolo**, δεσμοκτήριον, ου, τό: εἰρκτή, ης, ή.
- Erigere**, Inalzare. ἵστημι; ἀν-ἵστημι; ἰδρύω || **Istituire**, καθ-ἵστημι; κατὰ-σκευάζω. — **Erigersi in maestro**, in censore ecc. καθ-ίσταμαι διδύκαλος, ἐπιτιμητής ecc.
- Erma**, ἐρμής, ου, ὁ.
- Ermellino**, ὁ Ποντικός μῦς, υός.
- Ermeneutica**, ἐρμενευτική, ης, ή (**solt.** τί-χνη).
- Ermeticamente**. ἀδιαβήτως.
- Ermo**, ad. V. Solitario.
- Ernia**, κήλη, ης, ή.
- Ernioso**, κηλήτης, ου, ὁ.
- Erniotomia**, κηλοτομία, ας, ή.
- Eroe**. ἥρωας, υός. ὁ || **Uomo di gran valore**, ἀνδρείοτατος ἀνὴρ, ἀνδρός, ὁ || **Il soggetto principale d'un poema, d'un romanzo**, πρωταγωνιστής, ου, ὁ.
- Eroicamente**, ἠρωϊκῶς; ἀνδρείοτατα.
- Eroicizzare**, ἠρωϊζῶ.
- Eroico**, ἠρωϊκός, ή, ὄν. **Poema eroico**, ἔπος, εος, τό.
- Eroina**, ἠρωίς, ιδος, ή.
- Eroismo**, la qualità di eroe, μεγαλοψυχία, ας, ή || **Atto da eroe**, ἀνδραγαθήμα, ατος, τό.
- Erompere**, ἐξ-ορμάω; ἐκ-τρέχω (**irr.**) || **detto di cose**, ἐκ-πίπτω (**irr.**).
- Erosione**, ἀνάβρωσις, εως, ή.
- Erosivo**, ἀναβρωτικός, ή, ὄν.
- Erotico**, ἐρωτικός, ή, ὄν.
- Erpete**, ἐρπηθών, ὄνος, ὁ; ἐρπήν, ἦνος, ὁ; ἐρ-πις, ητες, ὁ.
- Erpetico**, ἐρπητικός, ή, ὄν.
- Erpicamento**, βυλοκοπία, ας, ή.
- Erpicare**, βυλοκοπέω.
- Erpice**, βυλοκόπου ὄργανον, ου, τό; τρίβολος, ου, ὁ.
- Errabondo**, πλανώμενος, η, ου; φυγίς, ἄδος, ὁ.
- Errante**, πλανώμενος, η, ου; πλανήτης, ου, ὁ; πλανήτις, ιδος, ή.
- Errare**, andare qua e là, πλανᾶσθαι; in, κατὰ **coll' acc.** || **Sbagliare**, **Commettere errore**, σφάλλαμαι (**irr.**); ἁμαρτάνω (**irr.**); ἐξ-αμαρτάνω.
- Erratamente**, πλημμελῶς; ψευδῶς; οὐκ ὀρθῶς.
- Erroneamente**. V. Erratamente.
- Erroneo**. οὐκ ὀρθός, ή, ὄν; ψευδής, ἐς.
- Errore**, L'andar vagando, πλάνη, ης, ή; πλάνος, ου, ὁ || **Sbaglio**, **Sproposito**, σφάλμα, ατος, τό; ἁμαρτήμα, ατος, τό; πταίσμα, ατος, τό; διάπτωμα, ατος, τό || **Falsa opinione**, ψευδής (**gen.** οὗς) δόξα, ης, ή; πλάνη. **Essere in errore**, πλανᾶσθαι. **Salvo errore**, εἰ μὴ σφάλλαμαι. **E un errore il credere . . .**, σφάλλεται ὁ νομίζων ὅτι . . . οὐvero l' **acc. coll' inf.**
- Erroruccio** μικρὸν σφάλμα, ατος, τό.
- Erta**, ἀπορῥάξις, ὄγος, ὁ; βουός, ου, ὁ || **Stare all'erta**, νήρω; εὐ-λαβέομαι || **Non tenere un cocomero all'erta**, ἐκ-λαλέω.
- Erto**, ἀνάντης, ες; ὄρθιος, α, ου.
- Erubescenza**, ἐρύθημα, ατος, τό; ἐριδός, εος, τό; αἰδώς, ὄος-οὗς, ή.
- Erudire**, παιδεύω; διδάσκω (**irr.**) **con due accus., della persona e della cosa.**
- Eruditamente**, πεπαιδευμένως.
- Erudito**, πεπαιδευμένος, η, ου; φιλολόγος, ου; πολυμαθής, ἐς.
- Erudizione**, παιδεία, ας, ή; πολυμαθία, ας, ή.
- Erutare**, detto di vulcano, ἀνα-φυσάω; ἐξ-ορμάω || **per Ruttare**, V.
- Eruzione**, cutanea, ἐξάνθησις, εως, ή; ἐξάνθημα, ατος, τό || **vulcanica**, ἔκρηξις, εως, ή; ἀναφύσημα, ατος, τό || **qualsivoglia uscita repentina e violenta**, ἐξόρμησις, εως, ή; ἐκβολή, ης, ή.
- Esacerbamento**, παραξυσμός, ου, ὁ; πικρασμός, ου, ὁ.
- Esacerbare**, rendere il male più atterbo, ἀγρίω; ἐξ-αγρίω || **Irritare**, **Indisporre**, παρ-οξύνω; ἐκ-τραχύνω; πικραίνω.
- Esacerbazione**, παραξυσμός, ου, ὁ; πικρασμός, ου, ὁ.
- Esagerare**, λίαν αὐξῶ (**irr.**) ὁ ἐπ-αίρω; ὑπερ-αἰξῶ; δεινῶ; ὑπερ-βάλλω (**irr.**).
- Esagerativo**, ὑπερβάλλων, ουσια, ου.

Esagerato, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ὑπερβολὴν; ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν; ὑπερβάλλον, ουσια, ου || **che esagera**, δεινωτικός, ἡ, ὄν.

Esageratore-trice, λίαν αὐξάνων, ουσια, ου.

Esagerazione, αὐξησις, εως, ἡ; δεινώσεις, εως, ἡ; ὑπερβολή, ἡς, ἡ.

Esagono, ἐξάγωνος, ου. **In forza di sost.** ἐξάγωνου, ου, τό.

Esalabile, διαπνευστικός, ἡ, ὄν.

Esalare, ἐξ-ατμίζω; ἐκ-πνέω (*irr.*); ἀποπνέω. **Esalar l'anima**, l'ultimo fiato, ἀποψύχω; τὴν ψυχὴν ἀφ-ίημι (*irr.*); θνήσκω (*irr.*).

Esalazione, ἀτμίς, ἰδος, ἡ; ἀτμός, οὔ, ὁ; ἐμπνοή, ἡς, ἡ.

Esaltamento, ὕψωσις, εως, ἡ; αὐξησις, εως, ἡ.

Esaltare, Inalzare, ὕψω; ἐπ-αίρω; ἀν-άγω (*irr.*) || **Magnificare con lodi**, μεγαλύνω; ἐπαινῶσις ὁ λόγος εἰς οὐρανὸν φέρω (*irr.*); ἐγκωμιάζω || **rifless.** **Esaltarsi**, Vantarsi, ἐπ-αίρομαι; καυχάομαι || **Riscaldarsi**, ἐνθουσιάζω.

Esaltato, ὕψωθείς, εἶσα. ἐν || **Riscaldato di fantasia**, ἐνθουσιῶν. ὅσα, ὄν; θερμός, ἡ, ὄν.

Esaltatore, ἐγκωμιαστής, οὔ, ὁ; ἐπαινήτης, ου, ὁ.

Esaltazione, ὕψωσις, εως, ἡ; αὐξησις, εως, ἡ; προαγωγή, ἡς, ἡ || **Riscaldamento di fantasia**, ἐνθουσιασμός, οὔ, ὁ.

Esame, Ponderata considerazione di un subietto, ἀναζητήσεις, εως, ἡ; σκέψις, εως, ἡ; ἐξέτασις, εως, ἡ || **Fare un esame di**, ἐξ-ετάζω τε || **Esame di un accusato o di un testimone**, ἀνακρίσις, εως, ἡ. **Sottoporre ad esame**, ἀνα-κρίνω τινά || **Esame di un candidato**, δοκιμασία, ας, ἡ. **Sostenere un esame**, δοκιμάζομαι.

Esametro, ἐξάμετρος, ου, ὁ (*solt.* στίχος).

Esaminare, Diligentemente considerare un subietto, ἐπι-σκέπτομαι; δια-σκέπτομαι; κατα-σκοπέω || **Esaminare un processo**, δια-γινώσκω (*irr.*); un accusato o un testimone, δια-κρίνω || **Sottoporre ad esame un candidato**, ἐξ-ετάζω; δοκιμάζω || **Esaminar se stesso**, ἐμαυτὸν βρασα-νίζω.

Esaminato, ἐσκιμμένος, η, ου; διεγνωσμένος, η, ου; κριτός, ἡ, ὄν.

Esaminatore-trice, ἐξ-εταστής, οὔ, ὁ; δοκιμαστής, οὔ, ὁ; δοκιμάζων, ουσια, ου.

Esague, ἀναίμος, ου.

Esanimare, ἀφ-αιρέω (*irr.*) τινὸς τὸν θυμόν; ἀθυμίαν ἐμ-βάλλω (*irr.*) τινί.

Esanimato, ἀπόθυμος, αν; ἄθυμος, ου.

Esanime, ἀψυχος, ου.

Esarca, ἐξάρχος, ου, ὁ.

Esarcato, ἐξαρχία, ας, ἡ.

Esasperamento, V. **Esacerbamento**.

Esasperare, ἀγριαίνω; ἐξ-αγριαίνω; ἀγριῶν; πάνου ἐξ-οργίζω.

Esasperazione, ἀγανάκτησις, εως, ἡ; μεγάλη ὀργή, ἡς, ἡ; μανία, ας, ἡ.

Esattamente, ἀκριβῶς; ἐπιμελῶς; σπουδαίως.

Esattezza, ἀκρίβεια, ας, ἡ; ἐπιμέλεια, ας, ἡ.

Esatto, detto di **Persona**, Diligente, Puntuale, ἀκριβής, ἐς; ἐπιμελής, ἐς; σπουδαῖος, α, ου || **detto di Racconto**, Informazione e simili, ἀληθής, ἐς || **detto di opere manuali**, Fatto con cura, ἀκριβής, ἐς; ἐξεργασμένος, η, ου; ἐκπεποιημένος, η, ου; ἀπκριβώμενος, η, ου.

Esattore, εἰσπράκτωρ. ορος, ὁ. **L'esattore delle imposte**, φορολόγος, ου, ὁ; τελώνης, ου, ὁ.

Esattoria, ufficio dell'esattore, τελωνία; ας, ἡ || **il Luogo ove risiede**, τελώνιον, ου, τό.

Esaudibile, ἐξάκουστος, ου; ἐπάκουστος, ου.

Esaudimento, ἐπακοήσις, εως, ἡ.

Esaudire, ἐξ-ακούω (*irr.*), ο ἐπ-ακούω τινός. **Non esaudire**, παρ-ακούω.

Esaudito, ἐπηκουσμένος, η, ου; ἐξηκουσμένος, η, ου.

Esauditore-trice, ἐπήκοος, ου.

Esauribile, ἐξαντλητός, ἡ, ὄν.

Esaurire, ἐξ-αντλέω; ἀπ-αντλέω; ἐξαν-αλίσκω (*irr.*) || **Esaurire l'argomento**, la materia, ἐπιξ-εἶμι (*irr.*) || **rifless.**, riferito all'ingegno, ἄγνος ὁ ἀκαρπὸς γίγνομαι (*irr.*).

Esaurito ed Esausto, ἐξηντλημένος, η, ου.

Esausto di forze, ἀθθενής, ἐς.

Esautorare, παύω τινά τῆς ἀρχῆς ὁ κράτους ὁ ἀξιώματος.

Esazione, εἰσπραξίς, εως, ἡ.

Esca, cibo, αἶτος, ου, ὁ; ἔδισμα, ατος, τό || **Allettamento**, δελιαρ, ατος, τό; δελιασμα, ατος, τό. **Allettare con esca**, δελιάζω || **Esca**, materia per accendere il fuoco, πυριτικός, ου, ὁ. **Asciutto come l'esca**, ἀχρήματος, ου. **Pigliar fuoco come l'esca**, ἀχρήν ὀξύς εἶμι.

Escandescenza, ὄξυθυμία, ας, ἡ; ὀργιλότης, ητος, ἡ.

Escara, ἐσχάρα, ας, ἡ; ἐσχάρωτις, εως, ἡ.

Escarotico, ἐσχαρατικός, ἡ, ὄν.

Escavare, V. **Scavare**.

Escavazione, ἐξόρυξις, εως, ἡ.

Escire, V. **Uscire**.

Escita, V. **Uscita**.

Esclamare, ἀνα-βοάω; ἀνα-φωνέω; ἀνα-φθίγγομαι; ἐπι-φωνέω.
Esclamativo, ἐπιφωνηματικός, ἡ, ὄν.
Esclamazionecella, ἐπιφωνηματίον, ου, τό.
Esclamazione, ἀναβόησις, εως ἢ; ἀναφώνησις, εως, ἡ; ἐπιφώνημα, ατος, τό.
Escludere, ἢ ἂν ἀμμεττερε, ἀπ-είργω; ἐξ-είργω; ἀπο-κλείω || **Eccettuare**, ἀρ-αιρέω (*irr.*).
Esclusione, ἀπειρεξίς, εως, ἡ; ἀπόκλεισις, εως, ἡ. **Ad esclusione**, **Con esclusione** di . . . . ., χωρὶς ο ἐκτός ο πλὴν *col gen.*
Esclusiva, **V. Esclusione**.
Esclusivamente, μόνως; πάντως.
Esclusivo, **Che tende o vale ad escludere**, οὐ θεχόμενος, η, ον || **Che tien buona soltanto la propria opinione**, μονογνώμων, ὁμοιος, ὁ; αὐθάδης, ους, ὁ.
Escogitabile, νοητός, ἡ, ὄν.
Escogitare, ἐν-θυμέομαι; ἐπι-νοέω; ἐξ-ευσίκω (*irr.*).
Escoriare, ἀπο-δερματώω; ἐκ-δέρω (*irr.*).
Escoriazione, ἐκδροά, ας, ἡ.
Escrato, ἐκπτυσίς, εως, ἡ.
Escrementizio, περιτωματικός, ἡ, ὄν.
Escremento, περίσωμα, ατος, τό.
Escrescenza, ἐκπύκνωμα, ατος, τό; ὑπερ-σάρκωμα, ατος, τό.
Esculento, βρώσιμος, ον.
Escursione, ἐκδρομή, ἡς, ἡ; ἐξοδός, ου, ἡ.
Escrabile, κατάρατος, ον; ἐξάριστος, ον; βδελυρός, ἂ, ὄν || **detto di un' opera d'arte o d'ingegno oltremodo cattiva**, φουλότατος, η, ον.
Escrabilmente, βδελυρός; ἀρρήτως || **Pessimamente**, κάκιστα.
Escrando, **V. Escrabile**.
Escrare, ἀπο-στυγέω; βδελύττομαι; κατ-α-ρόμομαι.
Escrato, ἐπάρατος, ον; κατάρατος, ον.
Escrazione, κατάρα, ας, ἡ; βδελυμός, οὔ, ὁ; στύγος, εως, τό.
Esecutivo, ἀπεργαστικός, ἡ, ὄν; ἐκπράττων, ουτα, ον. **Potere esecutivo**, ἀρχή, ἡς, ἡ; ἀρχοντες, ων, οί.
Esecutore-trice, ἀνύων, ουσα, ον; διαπράττων, ουσα, ον. **Esecutore testamentario**, ἐπιμελητής, οὔ, ὁ. **Esecutore di giustizia**, δημόσιος, ου, ὁ.
Esecuzione, πράξις, εως, ἡ; ἀνυσις, εως ἡ; ἐπιτελείσις, εως, ἡ. **Dare esecuzione**, **Mettere ad esecuzione**, **V. Eseguire**.
Impedire l'esecuzione di un progetto, κηλύω τιὰ ἀνύειν τὰ βεβουλευμένα || **Sup-**

plizio di un condannato, ἐσχάτη τιμωρία, ας, ἡ; θάνατος, ου, ὁ.
Esegesi, ἐξήγησις, εως, ἡ.
Esegético, ἐξηγητικός, ἡ, ὄν.
Esegibile, καταπρακτός, ἡ, ὄν.
Eseguire, κατα-πράττω (*irr.*); δια-πράττω; ἀνύω; δι-αυύω; ἐπι-τελέω.
Esempio, παράδειγμα, ατος, τό. **Dare**, **Proporre ad esempio**, παρα-δειγματίζω.
Esser d'esempio, παράδειγμα παρ-έχων (*irr.*) τινί. **Pigliare esempio da uno**, ἀπο-βλέπω εἰς τινα ὡς παράδειγμα; μι-μέομαι τινα. **Per esempio**, **Per modo d'esempio**, λόγου ἕνεκα; λόγου χάριν; ὡς ἐν παραδείγματι; ὅσον || **Cosa senza esempio**, καινός, ἡ, ὄν; ἀνήκουστος, ον; αἴος, α, ον οὐπόποτε ἐγένετο.
Esemplare, **sost.** ἀρχέτυπον, ου, τό; πρωτό-τυπον, ου, τό; παράδειγμα, ατος, τό || **Esemplare di calligrafia**, ὑπογραμμός, οὔ, ὁ.
Esemplare, **ad.** παραδειγματικός, ἡ, ὄν; πα-παδειγματώδης, ες. **Castigo**, **Pena esemplare**, παραδειγματισμός, οὔ, ὁ.
Esemplarità, τρόπων κλοκαγαθία, ας, ἡ.
Esemplarmente, παραδειγματικῶς.
Esemplificare, παραδείγματα προ-φέρω (*irr.*).
Esemplificativo, παραδειγματώδης, ες.
Esemplificazione, τὰ παραδείγματα προ-φέ-ρω (*irr.*).
Esentare, ἀπ-αλλάσσω; ἐλευθερώω; da . . . **gen.**
Esentato, **ad.** ἐλεύθερος, α, ον. **Esentato dalla milizia**, ἀστρατεύτος, ον.
Esente, ἐλεύθερος, α, ον; ατελής, ἐς.
Esenzione, ἀπαλλαγή, ἡς, ἡ; ἀτέλεια, ας, ἡ.
Esequie, κηδεία, ας, ἡ; κηδεύμα, ατος, τό.
Esercitabile, ἀσκετός, ἡ, ὄν.
Esercitare, **Istruire**, **Educare per via di atti frequenti**, ἀσκεῶ; ἐπ-ασκίω; γυμνά-ζω; παιδεύω || **Muovere qualche membro del corpo o anche Cavalli e simili per averli più agili e forti**, γυμνάζω; δια-πονέω || **detto per Usare**, **Adoperare**, χρᾶσομαι *col dat.* || **Praticare**, ἐργάζομαι (*aum. per εἰ*); πράττω. **Esercitare una professione**, τέχνην ἐργάζομαι. **Esercitare un ufficio**, ἀρχὴν ἀρχω.
Esercitato, **part. e ad.** ἀσκητός, ἡ, ὄν || **Non esercitato**, ἀγύμναστος, ον || **Pratico**, ἐμ-πηρεός, ον; ἐπιστήμων, ον.
Esercitatore, ἀσκητής, οὔ, ὁ.
Esercitazione, **V. Esercizio**.
Esercito, στρατεύμα, ατος, τό; στρατός, οὔ,

ὁ. Capitanar l'esercito, στρατηγῶ. Con-
durr l'esercito in altro accampamento,
μεταστρατοπεδεύω.

Esercizio, ἀσκήσις, εως, ἡ; γυμναστικά, ας, ἡ;
μελέτη, ης, ἡ || **Esercizio di una profes-
sione di una carica, ecc.** ἐργασία, ας, ἡ;
ἐπιμελεία, ας, ἡ; λειτουργία, ας, ἡ.

Esibire, προσ-φέρω (irr.); προ-τείνω (irr.);
ἀνα-θεύκνυμι || **Esibirsi**, παρ-έχω (irr.)
ἐμαυτόν.

Esibita, πόρεξις, εως, ἡ.

Esibitore-trice, προσφέρων, ουσια, ου.

Esibizione, προσφορά, ἄς, ἡ; ἀπόδειξις,
εως, ἡ.

Esigente, αὐθάδης, ες; χαλιπτός, ἡ, ὄν.

Esigenza, bisogno, θέου, οντος, τό; ἀναγκαι-
ον, ου, τό || **Pretensione**, αὐθάδεια,
ας, ἡ.

Esigere, Richiedere una cosa con autorità
e con forza, ἀπ-αιτέω; ἐπ-αιτέω || **Ri-
scuotere**, ἐκ-πράσσω, con doppio accus.

Esigibile, ἐπαιτητέος, α, ου.

Esiguo, ἐλάχιτος, η, ου; βραχύτατος, η, ου;
λεπτός, ἡ, ὄν.

Esilarare, εὐφραίνω.

Esilarato, εὐφρανθεὶς, εἶτα, ἐν.

Esile, λεπτός, ἡ, ὄν; ἰσχνός, ἡ, ὄν.

Esiliare, φυγαδεύω; ἐξ-ορίζω; ὑπερ-ορίζω.

Esiliato, part. e ad. φυίγων, οντος, ὁ; φυέ-
γουςα, ης, ἡ; φυγός, ἄδος, ὁ, ἡ.

Esilio, ἐξορία, ας, ἡ; ἐξορισμός, οὔ, ὁ; φυγή,
ἡς, ἡ. **Condannare all'esilio**, φυγὴν κατα-
γινώσκω (irr.) τινός; φυγαδεύω; ἐξ-ορίζω.

Essere in esilio, φυίγω (irr.); ἐκ-δημέω.
Tornar dall'esilio, κατ-έρχομαι (irr.).

Esilità, λεπτότης, ητος, ἡ.

Esimere, ἀπο-λύω; ἀπ-αλλάσσω.

Esimio, ἐξαιρετός, ου; ἐξοχος, ου.

Esistente, ὄν, οὔσα, ὄν; ὑπάρχων, ουσια, ου.

Esistenza, l'esistere, τό εἶναι. **Io credo
all'esistenza di Dio**, πιστεύω εἶναι Θεόν.
Rivelare l'esistenza d'una congiura,
συνωμοσίαν φαίνω (irr.) || **Vita**, ζωή, ἡς,
ἡ; βίος, ου, ὁ.

Esistere, εἶμι; ὑπ-άρχω.

Esitanza, ἄλνος, ου, ὁ; ἀπορία, ας, ἡ.

Esitare, intrans. Non sapersi risolvere,
ὀνένω; ἀπορέω; διατάζω. **Senza esitare**,
ἀόκνως; ἀμελλητί || **trans.** Spacciare ven-
dendo, πωλέω; πιπράσκω (irr.); ἀπ-εμ-
πολώω.

Esitazione, V. Esitanza.

Esito, Uscita, ἐξόδος, ου, ἡ. **Fumo**, **Acqua
che non ha esito**, καπνός, ὕδωρ ἀνέξο-
δος, ου || **La riuscita di una cosa**, τέλος,

εως, τό; ἀπόβασις, εως, ἡ. **Avere un fe-
lice esito**, καλῶς ἀπο-βαίνω (irr.). **Avere
un cattivo esito**, οὐ καλῶς ὁ ὡς ἐναντίας
ἀπο-βαίνω || **Spaccio**, Vendita di una
merce, πρᾶσις, εως, ἡ; διάπρασις, εως, ἡ.

Esiziale, ὀλέθριος, ου; βλαβερός, ἄ, ὄν.

Esizio, ὀλεθρος, ου, ὁ; ἀπώλεια, ας, ἡ.

Eslege, ἄνομος, ου.

Esofago, οἰσοφάγος, ου, ὁ.

Esonerare, ἀπο-λύω; ἐλευθερώω.

Esoorbitante, ἀμτρος, ου; ὑπέρμετρος, ου;
ὑπερβάλλων, ουσια, ου.

Esoorbitantemente, ἀμέτρος; ὑπερμέτρος;
ὑπερβαλλόντως.

Esoorbitanza, ἀμετρία, ας, ἡ; ὑπερβολή,
ἡς, ἡ.

Esoicismo, ἐξορκισμός, οὔ, ὁ; ἐπορκισμός,
οὔ, ὁ.

Esoorcista, ἐξορκιστής, οὔ, ὁ; ἐπορκιστής,
οὔ, ὁ.

Esoorcizzare, ἐξ-ορκίζω; ἐπ-ορκίζω.

Esoorcizzatore, V. Esoorcista.

Esoordiente, πρωτόπειρος, ου, ὁ, ἡ col gen.
della cosa.

Esoordio, προίμιον, ου, τό; ἀρχή, ἡς, ἡ.

Esoordire, προοιμάζομαι; ἀρχομαι; κατ-ἀρ-
χομαι || **Il primo presentarsi di un can-
tante sulla scena, ecc.** τὸ πρῶτον παρ-
έρχομαι (irr.).

Esoornativo, κόσμιος, α, ου; ἐπίδεικτικός, ἡ,
ὄν.

Esoartamento, V. Esoortazione.

Esoartare, προ-τρέπω τινά; a . . . εἶς τι ο
ποιεῖν τι; παρ-υπέω, ful. ἐσω, τινί; a . . .
acc. o inf.; νουθετέω.

Esoartativo, προτροπικός, ἡ, ὄν; παραινετι-
κός, ἡ, ὄν; νουθετικός, ἡ, ὄν.

Esoartatore, παραινετής, ου, ὁ.

Esoartatore, V. Esoartativo.

Esoortazione, προτροπή, ἡς, ἡ; παραινεσις,
εως, ἡ; νουθετεσις, εως, ἡ.

Esooso, μισητός, ἡ, ὄν; ἀπειχθής, ἐς.

Esootico, ὁ, ἡ, τὸ ἐξωθεν; ἀλλοδαπός, ἡ, ὄν.

Esoandere, προ-χέω (irr.); ἐκ-χέω; δια-
σκεδάσσω (irr.); δια-σπείρω (irr.).

Esoansione, ἔκτασις, εως, ἡ; διάχυσις,
εως, ἡ.

Esoansivo, ἐκτατικός, ἡ, ὄν; κοινωνικός, ἡ,
ὄν.

Esoatriare, μετ-οικίζομαι.

Esoepiente, sost. πόρος, ου, ὁ; τρόπος, ου,
ὁ; μηχανή, ἡς, ἡ.

Esoepiente, ad. [προσέκων, ουσια, ου] συμ-
φίρων, ουσια, ου; λυσιτελής, ἐς; χρήσιμος,
ου.

Espellere, ἐκ-βάλλω (*irr.*); ἀπ-ωθεύω (*irr.*); ἀπ-ελαύνω (*irr.*).

Esperienza, Conoscimento di cose acquisite con lungo uso, ἐμπειρία, ας, ἡ.

Mancanza d'esperienza, ἀπειρία, ας, ἡ.

Fornito d'esperienza, ἔμπειρος, ου. **Privato d'esperienza**, ἀπειρος, ου || **Prova**. πείρα, ας, ἡ; πειρασμός, ου, ὁ.

Esperimentale, ἐμπειρικός, ἡ, ὄν.

Esperimentare, πειράσσει, ας, ἡ; δοκιμάζω *coll' acc.*; πείρα ποιέομαι τινός.

Esperimentatore, δοκιμαστής, ου, ὁ.

Esperimento, πείρα, ας, ἡ; πειρασμός, ου, ὁ.

Espero, ἔσπερος, ου, ὁ.

Esperatamente, ἐμπειρῶς.

Esperto, ἔμπειρος, ου; ἐπιστήμων, ου; γνώμων, ου; *col gen.*

Espettativa e

Espettazione, προσδοκία, ας, ἡ; ἐλπίς, ἴδος, ἡ; ὄραξις, ἡς, ἡ. **Deludere l' aspettativa**, ψεύδω τινὰ τῆς ἐλπίδος. **Contro l' aspettazione di tutti**, παρὰ τὴν ἀπάντων γνώμην.

Espettorare, ἀπο-χρέμπτομαι; ἀνα-χρέμπτομαι.

Espettorazione, ἀπόχρεμψις, εως, ἡ; ἀνάπτωσις, εως, ἡ; ἀποπνευματισμός, ου, ὁ.

Espiabile, ἀροσιωτικός, ἡ, ὄν.

Espiare, ἀροσιάζω; ἐκ-τίνω; ἀπο-χαθαίρομαι; ἰλάσσομαι.

Espiatore, ἰλαστής, ου, ὁ.

Espiatorio, ἰλαστήριος, α, ου; καθάρσιος, ου.

Espiazione, ἀροσιωσις, εως, ἡ; ἰλασμός, ου, ὁ; ἔκτισις, εως, ἡ.

Espilare, ὑπο-κλέπτω (*irr.*).

Espilatore, κλέπτης, ου, ὁ.

Espilazione, κλοπή, ἡς, ἡ.

Espirare, ἐκ-πνέω (*irr.*); ἀπο-πνέω.

Espirazione, ἐκπνοή, ἡς, ἡ; ἐκπνευσίς, εως, ἡ.

Espletivo, παραπληρωματικός, ἡ, ὄν.

Esplicabile, ἀποδεικτός, ἡ, ὄν; εὐεξηγήτος, ου.

Esplicare, ἐξ-ηγέομαι; δια-σαφηνίζω.

Esplicazione, ἐξήγησις, εως, ἡ; διασάφησις, εως, ἡ.

Esplicitamente, διαβρόθην; σαφῶς.

Esplicito, διειρημένος, η, ου; ῥητός, ἡ, ὄν. ευφρανής, ἔς.

Esplodere, κατα-βρόθηνυμι (*irr.*); ἐν-βρόθηνυμι.

Eplorare, κατα-σκοπέω; δι-ερευνάω.

Eploratore, κατὰσκοπος, ου, ὁ; ἐρευνητής, ου, ὁ.

Eplorazione, κατασκοπή, ἡς, ἡ; ἐρευνα, ἡς, ἡ.

Esplosione, ἐκπλοή, εως, ἡ; κατόβροξις, εως, ἡ.

Esporre, Μοῦσα ἐκ-μοστρά, πρὸ ὀφθαλμῶν α ἐν μέσῳ τίθειμι; ἐκ-τίθειμι; προ-φέρω (*irr.*). **Essere esposto**, πρό-κειμαι; ἐκ-τίθειμι. **Esposto in vendita**, ἄνσιος, α, ου; πράσιμος, ου || **Esporre alcuno a qualche pericolo**, cimento, ecc., πρό-βάλλω (*irr.*); παρα-βάλλω || **Esporre la vita**, παρα-βάλλομαι τὸν βίον; κινδυνεύω περὶ ψυχῆς || **Esporre un bambino**, ἐκ-τίθειμι. **Bambino esposto**, βρέφος ἐκθετον ο ἐκβολικαῖον || **Esporre. fig.** Dichiarare, Interpretare, δι-ηγέομαι; ἐξ-ηγέομαι, ἐκ-φράζω. — **Essere esposto, parlando di luoghi**, ἐκ-τίθειμι. || **Esposto a casa** è esposta a mezzogiorno, ο οἶκος βλέπει πρὸς τὴν μεσημβρίαν. **Esposto al sole**, προσήλιος, ου; **al vento**, προσήμενος, ου.

Esportare, ἐκ-καρῖζω, *fut.* ὠ.

Esportazione, ἐκκομιδή, ἡς, ἡ.

Espositivamente, ἐξηγητικός, ἡ, ὄν.

Espositivo, ἐξηγητικός, ἡ, ὄν.

Espositore, ἐξηγητής, ου, ὁ.

Esposizione, Mostra, ἐκθεσις, εως, ἡ; πρό-θεσις, εως, ἡ; ἐπίδειξις, εως, ἡ || **Dichiarazione**, Spiegazione, ἐξήγησις, εως, ἡ; ἀήγησις, εως, ἡ; ἀφήγησις, εως, ἡ || **Posizione di un luogo**, rispetto ai punti cardinali, θέσις, εως, ἡ; τοποθεσία, ας, ἡ. **La sua esposizione è a mezzogiorno**, πρὸς μεσημβρίαν βλέπει.

Espressamente, in modo chiaro, διαβρόθην; φανερώς || **A bella posta**, ἐξ-επίτη-δός.

Espressione, Manifestazione, φράσις, εως, ἡ; ἐκφρασις, εως, ἡ || **Vivacità**, ἐμφυχον, ου, τό; ἔμφρασις, εως, ἡ || **Spremitura**, ἐκπίεσις, εως, ἡ; ἐκθλιψις, εως, ἡ.

Espressiva, ἐκφρασις, εως, ἡ; σήμανσις, εως, ἡ.

Espressivamente, ἐμφρατικός, ἡ, ὄν; τελευτατικός, ἡ, ὄν; ἐνεργής, ἔς.

Espresso, *ad.* Chiaro, Riciso, ταχῆς, ἔς; προόρηλος, ου; ῥητός, ἡ, ὄν || *in forza di sost.* Messo, ἀγγελος, ου, ὁ.

Esprimere, Manifestare il proprio concetto, φράζω; ἐκ-φράζω; δηλόω || **Rappresentare**, Significare, ἀπ-εικάζω; δεικνύμι; σημαίνω || **Spremere**, ἐκ-πιέζω; ἐκ-θλίβω.

Espropriare, ἐξ-ίστημι ο ἐκ-βάλλω (*irr.*) ο ἀπο-στερίσκω (*irr.*) τινὰ τινός.

Espropriazione, το τῆς κτήσεως (οἴκου, χωρίου, ecc.) ἐξ-ιστάναι τινὰ; ἄλλοτριεῖσις, εως, ἡ.

- Espugnabile, ἀλώσιμος, ον; ἀλώτως, ἡ, ὄν.
 Espugnare, κατα-πολεμῶ; αἰρέω (*irr.*).
 Espugnatore-trice, καταπολεμῶν, οὐσα, ον.
 Espugnazione, ἀλωσις, εὐς, ἡ; αἰρέσις, εὐς, ἡ.
 Espulsivo, ἐξέλασις, εὐς, ἡ; ἐκβολή, ἡς, ἡ.
 Espulsivo, ἐξελατός, ἡ, ὄν.
 Espurgare, καθαιρῶ; καθαρίζω.
 Espurgato, καθαρός, ἂ, ὄν.
 Essa, V. Esso.
 Essendochè, ἐπεὶ; γάρ *che si mette dopo una parola.*
 Essenza, οὐσία, ας, ἡ; φύσις, εὐς, ἡ || *Sorta di liquore aromatico.* μύρον, ου, τό.
 Essenziale, *ad.* οὐσιώδης, ες; ἐνούσιος, ον; ἀναγκάσιος, α, ον || *in forza di sost.* L'essenziale, κερφάλιον, ου, τό; μέγιστον, ου, τό.
 Essenzialmente, οὐσιωδῶς; τῷ ὄντι.
 Essere, εἶμι (*irr.*); γίνομαι (*irr.*); τυγχάνω (*irr.*) *il quale ultimo contiene l'idea d'accidentalità e si costruisce col partic. (V. la Gramm.).* Esser presente. πάρ-εἰμι. Essere assente, ἀπ-εἰμι. Esser dentro, ἐν-εἰμι. Essere insieme, σύν-εἰμι. Esser permesso, ἔξ-εἰμι. Esser malato, ἀρρώστῶς. Essere a cavallo, ἵππεύω. Essere in guerra, πολεμῶ. Essere in pace, εἰρήνην ἄγω (*irr.*) || Essere per seguito da un infin., παρα-σκευάζομαι; μέλλω (*irr.*) *con l'inf.* — Per quanto è in me, τὸ κατ' ἐμέ || Se io fossi in te, εἰ σὺ εἶην || Che è, che non è. αἰφνυδῶς; ἐξαίφνης || Sia! Sia pure! εἶεν! || Sia . . . sia . . . , εἴτε . . . εἴτε . . . || Che c'è di nuovo? τί νεώτερον συνέβη; || Essendo che, V. Essendochè.
 Essere, *sost.* ὄν, οντος, τό; οὐσία, ας, ἡ || *Condizione, Stato, κατάστασις, εὐς, ἡ.*
 Essiccante, ξηραντικός, ἡ, ὄν.
 Essiccare, ξηραίνω.
 Essiccazione, ξήρασις, εὐς, ἡ.
 Esso, Essa, οὗτος, αὕτη, τοῦτο; *gen.* τούτου, ταύτης *ecc.*
 Estasi, ἐκστασις, εὐς, ἡ. *Andare in estasi, ἐξ-ίσταμαι; ἐκ-θαμβέομαι; a o per qualche cosa, πρὸς τι ὁ ἐπί τινι.*
 Estate, θέρους, εὐς, τό. D' estate, θερινός, ἡ, ὄν; θέρσιος, ον. D' estate, *In estate, Durante l'estate, θέρει; τοῦ θέρους; κατὰ τὸ θέρους.* Nel cuor dell'estate, τοῦ θέρους ἀκμάζοντος; ἐν ἀκμῇ ὁ κατ' ἀκμὴν θέρους.
 Estatico, ἐκστατικός, ἡ, ὄν.
 Estemporaneamente, αὐτοσχεδῶς; αὐτοσχε-
- δισσί. Parlare estemporaneamente, αὐτοσχεδῶς.
 Estemporaneo, αὐτοσχεδιαστικός, ἡ, ὄν; αὐτοσχεδῶς, ον.
 Estendere, ἐκ-τείνω; ἀνα-τείνω; προ-τείνω; ἐπι-πλάτνω; εὐρύνω || *rifless.* Estendersi, *il pass. dei verbi preced.* || Estendersi a, fino a, *parlando di un paese, καθ-ήκω εἰς ὁ ἐπί coll' acc.; ἐξ-ικνίσμαι πρὸς coll' acc.* || Allungarsi col discorso, δια-τρίβω ἐν col dat.; πολὺς εἶμι διαλεγόμενος περὶ col gen.
 Estensibile, ἐκτείνεσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον.
 Estensione, ἔκτασις, εὐς, ἡ; παράτασις, εὐς, ἡ; ἀϋξήσις, εὐς, ἡ; ἐπίδοσις, εὐς, ἡ.
 Estensivamente, ἐκτάδην.
 Estenuare, ἐξ-ασθενῶ; ἐκ-τήκω; λεπτόνω.
 Estenuativo, λεπτόνουν, οὐσα, ον.
 Estenuato, ἐκτετηκώς, υἷα, ὄς; λεπτός, ἡ, ὄν.
 Estenuazione, ἔκταξις, εὐς, ἡ; ἐξασθένσις, εὐς, ἡ; λεπτυσις, εὐς, ἡ; μαρσαμός, οὔ, ὁ.
 Esteriore, *ad.* ὅ, ἡ, τὸ ἔξω ὁ ἐκτός; ἐξώτερος, α, ον.
 Esteriore, *sost.* τὸ ὁ τὰ ἔξω; εἶδος, εὐς, τό; σχῆμα, ατος, τό.
 Esteriorità, τὸ ὁ τὰ ἔξω; ἐξώτερον, ου, τό.
 Esteriormente, ἔξω; ἔξωθεν; ἐκτός.
 Esterminare, ἐξ-ολοθρεύω; ἐξ-όλλυμι (*irr.*); ἀν-αίρέω (*irr.*); δια-φθείρω (*irr.*).
 Esterminato, ἐξολοθρευθεὶς, εἶσα, εν; ἐξώλης, ες.
 Esterminatore, *ad.* πανώλης, ον; πανώλης, ες. *In forza di sost.* ἐξολοθρευτής, οὔ, ὁ; ἀνακρίτης, ου, ὁ; ἀρανιστής, οὔ, ὁ.
 Esterminazione, e
 Esterminio, ἀνακρίσις, εὐς, ἡ; ἐξολοθρευμα, ατος, τό; ἔλεθρος, ου, ὁ; πανώλεια, ας, ἡ.
 Eternamente, ἔξωθεν.
 Esterno, ὁ, ἡ, τὸ ἔξω ὁ ἐκτός ὁ ἔξωθεν; ἐξωτερικός, ἡ, ὄν || *In forza di sost.* τὸ ὁ τὰ ἔξω; εἶδος, εὐς, τό; σχῆμα, ατος, τό. *All'esterno, posto a verb.,* ἔξωθεν.
 Estero, ξενικός, ἡ, ὄν; ἀλλοδαπός, ἡ, ὄν; ἀλλόφυλος, ον.
 Estesamente, ἐκτεταμένος; ἐκτενός.
 Estesio, ἐκτεταμένος, η, ον; ἔκτατος, ου || *Am- pio, εὐρύς, εἶσα, ὄ.*
 Estetica, αἰσθητική, ἡς, ἡ (*soll.* ἐπιστήμη).
 Estetico, αἰσθητικός, ἡ, ὄν.
 Estimare, V. Stimare.
 Estimatore, τιμητής, οὔ, ὁ; δοκιμαστής, οὔ, ὁ.
 Estimazione, ἀξίωσις, εὐς, ἡ; τιμή, ἡς, ἡ.
 Estimo, τίμημα, ατος, τό; τίμησις, εὐς, ἡ.
 Estinguere, σβῆναι, τβέννυμι (*irr.*); ἀπο-

σβέννυμι; κατα-σβέννυμι || **Far cessare**, παύω; κατα-παύω || **Uccidere**, δια-φθείρω (*irr.*); ἀπο-κτείνω (*irr.*) || **Estinguere** il debito, δια-λύω τὸ χρέος || **rifless.** Estinguersi, venir meno, ἀπο-μαραίνωμαι; τήκομαι. **Detto di stirpe o famiglia**, ἀφανίζομαι; ἐξ-εξημέσομαι.

Estinguimento, V. Estinzione.

Estinto, part. e ad. ἀπεσβεηκός, υἷα, ὄς; σβεστός, ή, ὄν; ἀφανής, ἔς || **Morto**, θανάων, ὄσα, ὄν.

Estinzione, σβέσις, εως, ή; ἀπόσβεσις, εως, ή || Annientamento, ἀφάνισις, εως, ή; ἀφανισμός, οὔ, ὄ.

Estirpamento, V. Estirpazione.

Estirpare, ἐκ-ριζώω. **Figur.**, ἐκ-κόπτω; ἀφανίζω; ἀν-αιρέω (*irr.*).

Estirpato, πρόρριζος, οὔ; αὐτόρριζος, οὔ; ἔκριζος, οὔ.

Estirpatore, ἐκριζωτής, οὔ, ὄ; ἀνελών, οντος. ὄ; ἀναιρέτης, οὔ, ὄ.

Estirpazione, ἐκριζώσις, εως, ή; ἀναιρέσις, εως, ή.

Estivo, θερινός, ή, ὄν.

Estollere, ἐξ-αίρω; ἐπ-αίρω || **Celebrar con lodi**, εὐλογέω; ἐγκωμιάζω.

Estorcere, ἐκ-βιάζομαι ο βία ἀρ-αίρω (*irr.*) τί τινα ο τινός.

Estorsione, ἐκβιασμός, οὔ, ὄ; ἀρπαξμός, οὔ, ὄ.

Estorto, ἐκβιασθείς, εἶσα, ἐν.

Estradizione, ἐκδοσις, εως, ή; παράδοσις, εως, ή.

Estradotale, V. Stradotale.

Estremamente, ἀλλοκότως; ἀτόπως; παραδόξως.

Estraneo, forestiero, ἀλλοδαπός, ή, ὄν; ξένος, η, οὔ || **Che non è della famiglia**, ὄ, ή, τὸ ἔξω τοῦ γένους || **fig. Lontano, Alieno**, οὐ μετέχων, οὔσα, οὔ τινός; ἀλλότριος, α, οὔ τινός. **Questo concetto s'espriime talora coll' a privativa**: Estraneo alla politica, ἀπολίτευτος, οὔ; Estraneo all' arte, ἀτεχνος, οὔ ecc. || **Quando vale** Che non ha relazione diretta con la cosa onde si parla, **si rende con una negazione e προς coll' acc.**: Queste cose sono estranee all' argomento, ταῦτα οὐδὲν προς τὴν ὑπόθεσιν.

Estrarre, ἐξ-έλω (*irr.*); ἀφ-έλω; ἐκ-σπάω; ἐξ-αιρέω (*irr.*) || **Cavar fuori da un libro**, da un registro e simili, ἐκ-λέγω (*irr.*) || **Tirare a sorte**, κληρώω.

Estratto, part. d' Estrarre, V.

Estratto, sost. Materia più pura ed eletta cavata per mezzo di operazioni chimiche

da altre materie, χύλισμα, ατος, τό; ὀπο-χύλισμα, ατος, τό || **Estratto da un libro**, scrittura ecc. ἐκλογή, ης, ή; ἐπιτομή, ης, ή.

Estrazione, ἐξολκή, ης, ή; ἐξέλκυσις, εως, ή; ἐξαιρέσις, εως, ή || **L' estrarre a sorte**, κληρωσις, εως, ή || **Condizione, Nascita**, γένος, εως, τό.

Estremamente, ἔσχατως; ὑπερβαλλόντως; μά-λιστα.

Estremità, ἔσχατον, οὔ, τό; ἔσχατιά, ἄς, ή || **Le estremità del corpo**, ἀκρωτήρια, ὠν, τά.

Estremo, ultimo, ad. ἔσχατος, η, οὔ; ὕστατος, η, οὔ || **Assai grande**, μέγιστος, η, οὔ.

Estremo, sost. Estremità, ἔσχατον, οὔ, τό; ἔσχατιά, ἄς, ή || **L' ultimo segno a cui può giungere una cosa**, ἔσχατον ο ἀρό-τατον, οὔ, τό Spinger le cose all' estremo, ἐπὶ τὰ ἔσχατα χωρέω. **Esser ridotto all' estremo della miseria**, εἰς τὸ ἔσχατον κακίῳ ἀρκεῖσθαι || **detto della vita**, **Confine**, πέρας, πέρατος, τό. **Essere agli estremi della vita**, ο, semplicemente, agli estremi, ψυχρόργέω || **Tutti gli estremi son viziosi**, μηδὲν ἄγαν || **All' estremo. In estremo, per Alla fine**, ἐς τὸ ἔσχατον; τέλος || **All' estremo, per Sommamente**, ὑπερβαλλόντως; μάλιστα.

Estrinsecamente, ἔξωθεν.

Estrinsecato, ὄ, ή, τὸ ἔξωθεν; ἐπέισακτος, οὔ.

Estro, Assillo, οἴτρος, οὔ, ὄ || **Furor poetico**, ἐνθουσιασμός, οὔ, ὄ || **Atto o detto improvviso che ha dello strano**, ἀτοπον, οὔ, τό; ἀτοπία, ας, ή.

Estrosamente, ἀτόπως; ὑπὸ δυσκολίας.

Estroso, ἀτοπος, οὔ; δύσκολος, οὔ.

Estuario, στομαλίμνη, ης, ή.

Esuberante, περισσός, ή, ὄν; ἄφθονος, οὔ; ἐκπλεως, ὠν.

Esuberantemente, περισσώς.

Esuberanza, περισσόν, οὔ, τό; περιουσία, ας, ή. **A esuberanza, modo avv.** περισσώς.

Esulare, φεύγω (*irr.*).

Esulceramento, V. Esulcerazione.

Esulcerare, ἐλκώω; ἐλκοποιέω.

Esulcerato, ἐλκωμένος, η, οὔ.

Esulcerazione, ἐλκωσις, εως, ή; ἐλκος, εως, τό.

Esule, φεύγων, οντος, ὄ; φεύγουσα, ης, ή; φυγός, ὄδος, ὄ, ή. **Andare esule**, φεύγω (*irr.*).

Esultante, ἀγαλλιάμενος, η, οὔ; ὑπερχαίρων, οὔσα, οὔ.

Esultanza, ἀγαλλίαμα, ατος, τό; χαρμονή, ης, ή.

Esultare, ἀγαλλιάσθαι ful. ἀτομαι; ὑπερ-χαίρω (*irr.*).

Esultazione, V. Esultanza.

- Età. ηλικία. ας. ή. Dalla più tenera età, ἐκ νηπίου; ἐκ νηπίων. L'età giovanile, νεότης, ητος, ή; ἐφηβεία. ας. ή. Il fior dell'età, ή ἀνοσῶσα ηλικία; ὄρα, ας. ή. Il vigor dell'età, ή ἀκμάζουσα ηλικία; ή ἀκμή της ηλικίας. Essere nel vigor dell'età. ἀκμάζω. L'età virile, ἀνδρεία, ας. ή. L'età senile, γήρας. ας. τό. Nell'età di venti anni, ἔτη γενονῶς (ὕια) εἶκοσι. Avanzarsi in età, τῆ ηλικία προ-βῆναι (irr.). Essere d'eguale età, ὁμίλις ο συνηλιξ (εως, ό, ή) εἰμί col dat. della persona coetanea. Essere in età da marito, ηλικίου ο ὦραν ἔχω (irr.) γάμου. Essere in età da andar soldato. ηλικίου ἔχω στρατεύεσθαι. Di quale età? ηλικίος, η. ου: || Età militare, ή στρατεύσιμος ηλικία ο ὦρα || Età legittima ο maggiore, ἀνδρῆς ηλικία || Età minore, ἀνηδός ηλικία || Età. Tempo in generale, χρόνος ου, ό || Grande periodo di tempo, αἰών. ὄνος, ό; γενεά, ας, ή. L'età dell'oro, ή χρυσή γενεά.
- Etere, αἰθήρ, έρος, ό.
- Etereo, αἰθέριος. α. ου; αἰθερώδης. ες.
- Eternamente, αἰδιώς; ἐς αἰδιον; αἰωνίως || Continuamente, ἀδιαλείπτως; ἀεὶ.
- Eternare, αἶδιον ο ἀειμνηστον ποιῶ; ἀθανάτιζω; ἀπ-αθανάτιζω.
- Eternità, αἰδιότης, ητος, ή; αἰδιου. ου. τό || enfaticamente per Tempo lunghissimo, μήκιστος χρόνος, ου, ό.
- Eterno, αἰδιος, ου; αἰώνιος, α. ου || figur. συνεχής, ἐς; ἀπέρκατος, ου || Ab eterno, ἐξ αἰδιου. In eterno, εἰς αἰεί.
- Eteroelito, ἑτερόκλιτος, ου.
- Eterodossia, ἑτεροδοξία, ας, ή.
- Eterodosso, ἑτερίδοξος, ου.
- Eterogeneo, ἑτερογενής, ἐς.
- Etesii, ventī, ἐτησία, ων, οἱ (solt. άνεμοι).
- Etica. ήθική, ης, ή (solt. ἐπιστήμη).
- Eticamente, ήθικῶς.
- Etichetta, νόμιμα. ων, τό.
- Etico, infermo di tise, φθισικός, ή, όν; ἐκτιρός, ή, όν. Essere etico. φθισικός.
- Etimologia, ἑτυμολογία, ας, ή. Dar l'etimologia di, ἑτυμολογῶ colP acc.
- Etimologicamente, ἑτυμολογικῶς.
- Etimologico, ἑτυμολογικός, ή, όν.
- Etimologizzare, ἑτυμολογῶ colP acc.
- Etiologia, αἰτιολογία. ας. ή.
- Etisia. φθίσις. εως, ή; φθση, ης, ή.
- Etnico, ἔθνικός, ή, όν.
- Etra, αἰθήρ. έρος. ό.
- Ette, un nonnulla, γού. Non rispose un ette, αὐδὲ γού ἀπεκρίντο.
- Eucaristia, Εὐχαριστία, ας, ή.
- Eucaristico, εὐχαριστικός, ή, όν.
- Eufemia e
- Eufemismo, εὐφημισμός, οὔ, ό.
- Eufonia, εὐφωνία, ας, ή.
- Eufonico, εὐφωνος. ον.
- Euforbio, εὐφόρβιον, ου, τό.
- Eunueo, εὐνούχος, ου, ό.
- Euritmia, εὐρυθμία, ας, ή.
- Evacuare. κενῶν; ἀπο-κενῶν || Sgombrare un luogo, ἐξ-ἐρχομαι (irr.) col gen.; ἀπο-χωρῶν ἐκ gen. || Evacuare il corpo, λαπάζω.
- Evacuativo, ἐλατήριοσ, ου.
- Evacuazione, κένωσις, εως, ή || L'andar di corpo, ἔκκρισις, εως, ή.
- Evadere, ἀπο-φεύγω (irr.); ἀπο-διδράσκω (irr.).
- Evangelicamente, εὐαγγελικῶς.
- Evangelico, εὐαγγελικός, ή, όν.
- Evangelio, εὐαγγέλιον, ου, τό.
- Evangelista, εὐαγγελιστής, οὔ, ό.
- Evangelizzare, εὐαγγελίζομαι τινα.
- Evaporare, ἐξ-ατμίζω; ἀπ-ατμίζω; ἀτμ-όσω.
- Evaporato. ἀτμιστός, ή, όν.
- Evaporazione, ἀτμισμός, οὔ, ό; ἐξατμισμα οὔ, ό.
- Evasione, ἀπόδρασις, εως, ή; ἀποφυγή, ης, ή.
- Evasivo, διαδύτικός, ή, όν; προφασιτικός, ή, όν.
- Evento, ἀπόβασις, εως, ή; ἔμβασις, εως, ή. In ogni evento. ἐκασταχῆ; πάντως.
- Eventuale, τυχών, οὔσα, όν; τυχηρός, ά, όν.
- Eventualità, σύμπτωσις, εως, ή; τύχη, ης. ή; τυχόν, όντος, τό.
- Evidente, σαφής, ἐς; καταφανής, ἐς; ξεκθλός. ου; ἐναργής, ἐς.
- Evidentemente, σαφῶς; εὐδήλως; ἐναργῶς.
- Evidenza, καταφάνεια. ας, ή; σαφήνεια. ας, ή; ἐνάργεια, ας, ή. Mostrare ad evidenza, ἀπο-δείκνυμι τῷ φέστωτα.
- Evirare, εὐνουχίζω.
- Evirato, εὐνούχος, ου, ό.
- Evirazione, εὐνουχισμός, οὔ, ό.
- Evitabile, φυλακτός, ή, όν; εὐφύλακτος, ου; φρυκτός, ή, όν.
- Evitare, φυλάσσομαι; ἐκ-φεύγω (irr.); ἀπ-έχομαι (irr.).
- Evitatore-trice, διαφεύγων, οὔσα, ου; ἀπεχόμενος, η. ου.
- Evo, αἰών. ὄνος. ό.
- Evocare, ἐκ-καλέω (irr.); προ-καλέω. Evo-
care gli spiriti, ψυχαγωγέω.
- Evocazione, ἐκκλησις εως, ή; ἀνάκλησις, εως,

ή Evocazione degli spiriti, ψυχαγωγία, ας, η.
 Evocò, ευοή.
 Evoluzione, εξέλιγμός, ου, ό; εξέλιξις, εως, ή; άναστροφή, ης, ή.
 Evviva, εύγε! Gli evviva, εύφημίαι, ών, αι.
 Gridare evviva, επ-ευάζω; επ-ευφημέω τι.
 Ex abrupto, άποτόμως; παραυτίκα.
 Ex professo, εκ προθέσεως; εκ προνοίας.
 Eziandio, και.

F

Fabbrica; Edificio, οικοδόμημα, ατος, τό; κτίσμα, ατος, τό || Luogo dove si lavora, εργαστήριον, ου, τό; δημιουργείον, ου, τό.
 Fabbrica di tessuti di lino, λινουργείον, ου, τό.
 Fabbricante, *part. di* Fabbricare, V. || *In forza di sost. V.* Fabbricatore.
 Fabbricare, δημιουργείω; κατασκευάζω; εργάζομαι (*aum. per ec*). Fabbricare case, οικοδομείω. Fabbricar navi, ναυπηγείω. Fabbricare armi, όπλοποιείω.
 Fabbricativo, οικοδομητήριος, α, ου.
 Fabbricato, *sost.* οικοδόμημα, ατος, τό; κτίσμα, ατος, τό.
 Fabbricato, *partic.* οικοδομητός, ή, ου; κτιστός, ή, ου; κατασκευασμένος, η, ου.
 Fabbricatore, δημιουργός, ου, ό; κατασκευαστής, ου, ό; τεχναστής, ου, ό. Fabbricare d'armi, όπλοποιός; di carri, άρματοποιός; di mobili, σκευοποιός *e altri composti simili*.
 Fabbricazione, εργασία, ας, ή; καταργασία, ας, ή; κατασκευασίς, εως, ή; ποιήσις, εως, ή. Fabbricazione d'armi, όπλοποιία ο όπλουργία; di mobili, σκευοποιία ο σκευουργία, *e altri composti simili*.
 Fabbrichetta, οικηθίδιον, ου, τό.
 Fabbrile e Fabrile, τεκτονικός, ή, ου.
 Fabbro, artefice, τέκτων, ουος, ό; δημιουργός, ου, ό || Ferrajo, σιδηραεύς, εως, ό; χαλκεύς, εως, ό.
 Facienda, πράξις, εως, ή; πράγμα, ατος, τό; έργον, ου, τό || Far faccende, *detto di chi ha una bottega e spaccia molto della sua mercanzia*, καλώς πράσσω || Persona da faccende, επιτηδείος, α, ου επί πράξεις; πρακτικός, ή, ου || Aver le faccende a gola, πολυπραγματεύω || Senza faccende, άπράγμων, ου.
 Faccendiera, e Faccendiere, πολυπράγμων, ου.

Facchinare, πορεύομαι, κάμνω (*irr.*).
 Facchineria, υβίλος πόνος, ου, ό.
 Facchinesco, φορτηγικός, ή, ου.
 Facchino, φορτηγός, ου, ό; άχθοφόρος, ου, ό; ναταγωγός, ου, ό.
 Faccia, πρόσωπον, ου, τό; όψις, εως; ή || Ciascuno dei lati di una superficie, έδρα, ας, ή; πλευρά, ας, ή || Pagina, σελίς, ιδος, ή || *fig.* Apparenza, είδος, εος, τό; πρός-οψις, εως, ή. — Far faccia tosta, Non aver faccia, άνασχυστέω || Uomo senza faccia, αναιδής, ές || Gettare in faccia ad alcuno una cosa, δουείδίζω τι *τι* || Guardare uno in faccia, έμβλέπω τι || A faccia o In faccia (*alla presenza*), εναντίον || Di faccia, εναντίον ο κατεναντίον *col gen.*, έξ εναντίας *col dat.* || Aver due faccie, *detto di persona*, άπιστος, ου; ψευδής, ές || A faccia tosta, αναιδώς || A faccia scoperta, άδιώς.
 Facciata, το έμπροσθεν; πρόσωπον, ου, τό; μέτωπον, ου, τό || Pagina, σελίς, ιδος, ή.
 Face, όψις, όψιδος, ή, λαμπας, αδος, ή.
 Facella, όψάδιον, ου, τό; λαμπάδιον, ου, τό.
 Facetamente, άστείως; κομψώς; γελούως.
 Faceto, άστείος, α, ου; γελούος, α, ου; εύτρά-πιλος, ου.
 Facezia, άστεισμός, ου, ό; χαιρευτισμός, ου, ό; γελούον, ου, τό. Dir facezie, παίζω; χαιρευτιζομαι.
 Facile, ράδιος, α, ου, *comp.* ράδιον, *sup.* ρά-στος; πρόχειρος, ου; εύχερης, ές. Facile a farsi, εύπρακτος, ου; a conoscersi, εύγνω-στος, ου; a prendersi, εύληπτος; a impa-rrarsi, εύμαθής, ές, *ecc.* || Facile, *detto di Indole, Natura*, εύκολος, ου; εύμενής, ές; εύπειθής, ές || *per Probabile*, εικάως, υία, ός.
 Facilità, ρασιτώνη, ης, ή; εύμόρεια, ας, ή; εύχέρεια, ας, ή || *detto di Animo, Indole*, εύκολία, ας, ή; επιεικεια, ας, ή; πραότης, ητος, ή.
 Facilitare, ράδιον ο πρόχειρον ποιείω τι; ρα-σιτώνη παρ-εχω (*irr.*); κορυίζω.
 Facilitazione, ρασιτώνη, ης, ή; κουρίζεις, εως, ή.
 Facilmente, ραδιώς, *com.* ράον, *sup.* ρά-στα; εύκόλως.
 Facinoroso, αλιτήριος, α, ου; παμπόνηρος, ου; άνόσιος, ου; μικρός, ά, ου.
 Facitore, ποιητής, ου, ό; εργάτης, ου, ό.
 Facoltà, έξουσία, ας, ή. E in tua facoltà . . . έξεστί σοι; επί σοι έστι . . . Dare ad uno la facoltà di . . . δοθαμί τει έξουσίαν, *gen.* o *inf.* || Potenza, δύναμις, εως, ή || Fa- coltà nel plur. *detto per Averi*; τά όντα

ο υπάρχοντα, ου, ούσια, ας, ή; χρήματα, ου, τά.

Facoltativo, ἐξελούσιος, α, ου.

Facoltoso, πλούσιος, α, ου.

Facondamente, λογίως; εὐεπῶς.

Facondia, λογιότης, ητος, ή; εὐεπεία, ας, ή.

Facondo, λόγιος, α, ου; εὐεπής, ἐς.

Facsimile, ἀντίγραφον, ου, τό.

Faggeta, φηγόν, ἄνος, ὁ.

Faggio, φηγός, οὔ, ὁ. Di faggio, φήγιος, η, ου.

Fagiano, φασιανός, οὔ, ὁ.

Fagianotto, φασιανού νεοττός, οὔ, ὁ.

Fagiuolo, φάσηλος, οὔ, ὁ.

Fagotto, φορτίον, ου, τό. Fare i fagotti, τὰ ἐμαυτοῦ συ-τεικιάζω.

Faina, φαίς, ἔδος, ή.

Falange, φάλαξ, αἰχίος, ή.

Falbo, πυρρός, ἄ, ὄν.

Falcato, δρεπανοειδής, ἐς || Luna falcata, ἀμείκωτος σελήνη, ης, ή || Carro falcato, δρεπανηφόρον ἄρμα, ατος, τό.

Falce, δρέπκων, ου, τό; Σεριστήριον, ου, τό.

Falchetto, δρεπάνιον, ου, τό.

Falciare, δρεπάνη τέμνω (irr.) ο κόπτω; Σερίζω.

Falciata, δρεπάνου πλήγμα, ατος, τό.

Falciatore-trice, Σεριστής, οὔ, ὁ; Σεριστρια, ας, ή; χορτοκόπος, ου, ὁ, ή.

Falcitura, χορτοτομία, ας, ή.

Falcidiare, ἀρ-κείω (irr.).

Falcino, κλαστήριον, ου, τό.

Falco, ἱέραξ, αιος, ὁ || Avere gli occhi di falco, λυγροὶς ὀφθαλμοῖς χρῶματι.

Falcone, V. Falco.

Falconiere, ἱερακοβοσκός, οὔ, ὁ.

Falda, πλάξ, αἰός, ή; πέταλον, ου, τό || Falda di neve, κρύας, ἄδος, ή || Falda di un vestito, κρύσπεδον, ου, τό || Falde di uu monte, ὑπόρεια, ας, ή.

Fallegname, ξυλοουργός, οὔ, ὁ; τέκτων, ονος, ὁ.

Falencio, φαλεῦσις, ου.

Falla, βήγμα, ατος, τό.

Fallace, ψευδής, ἐς; ἀπατηλός, ή, ὄν; δολερός, ἄ, ὄν.

Fallacemente, ἀπατηλῶς; δολερῶς; ψευδῶς.

Fallacia, ἀπάτη, ης, ή; ἐξαπάτη, ης, ή; δόλος, ου, ὁ.

Fallace, ἀμαρτάνω (irr.).

Fallibile, ἀμαρτητός, ή, ὄν.

Fallimento, τραπέζης ἀνατροπή, ης, ή; χρεωκοπία, ας, ή.

Fallire, errare, ἀμαρτάνω (irr.) || Venir meno, Mancare. ἐλ-λείπω (irr.); ἐπιλείπω; σφάλλωμι || Fallire il colpo, ἀπο-

τυγχάνω col gen. || Cessar di pagare i debiti, τὴν τράπεζην ἀνα-τρέπω (irr.); χρεωκοπέω.

Fallito, che ha dichiarato il fallimento, ἀρρηθῆεις, εῖσα, ἐν.

Fallo, ἀμαρτία, ας, ή; ἀμάρτημα, ατος, τό; σφάλμα, ατος, τό. Cogliere in fallo, κατα-λαμβάνω (irr.) τιὰ ἐπὶ τοι. Mettere

pie in fallo, πρὸς λίθον προσ-κόπτω τὸν πόδα; σφάλλωμαι. Senza fallo, infallibilmente, ἀνκαμφθῶλος.

Falsamente, ψευδῶς.

Falsamonete, ὁ νομίσματα πικρακόπτων, ο-ντος.

Falsare, παρα-κόπτω; κηβδηλεύω; νοθεύω.

Falsario, ὁ παραποιούμενος, ου; ὁ κηβδηλεύων, οτος col' acc. della cosa falsificata; falsario di scritture, ψευδογραφός, ου, ὁ; πλαστογράφος, ου, ὁ.

Falsetto, T. mus. ἔξυφονία, ας, ή.

Falsificamento, V. Falsificazione.

Falsificare, V. Falsare.

Falsificatore, V. Falsario.

Falsificazione, κηβδηλεία, ας, ή; νόθευσις, εως, ή; δόλωσις, εως, ή. Falsificazione di scritture, πλαστογράφημα, ατος, τό.

Falsità, ψευδής, οὔς, τό; ψεύδος, εως, τας; πλάσμα, ατος, τό.

Falso, ad. Non vero, Contraffatto, Alterato, ψευδής, ἐς; ἀπατηλός, ή, ὄν; κηβδηλός, ου || Fallace, δολερός, ἄ, ὄν || Simulato, πλαστής, ή, ὄν; προσποιήτος, ου.

Falso, sost. ψευδής, οὔς, τό; ψεύδος, εως, τό || Falsità in documento, πλαστογραφία, ο ψευδογραφία, ας, ή. Accusa di falso, πλαστογραφία ο ψευδογραφίας δίχη, ης, ή || Attestare il falso, ψευδομαρτυρέω || Mettere il piede in falso, ὀλισθάνω (irr.) || Falso! a modo d'esclamazione ecc., οὐκ ὀρθῶς.

Fama, voce generale che corre tra gli uomini, φήμη, ης, ή; λόγος, ου, ὁ || Opinione che altri hanno di noi, δόξα, ης, ή.

Buona fama, δόξα anche senza ἀγαθῆ; εὐδοξία, ας, ή; εὐκλεία, ας, ή. Cattiva fama, κακοδοξία, ας, ή. Aver buona o cattiva fama, εὐδοκίμω ο κακοδοξίω; εὔ ο κακῶς ἀκούω || Senza fama, ἀρημος, ου; ἀρήμιον, ου.

Fame, πείνα, ης, ή; λιμός, οὔ, ὁ. Fame da lupi, βούπεινα, ης, ή; βουλιμία, ας, ή.

Aver fame, πεινάω (irr.). Far patir la fame, λιμαχίω; λιμαχουέω. Lasciarsi morir di fame, ἀπο-καρτερέω || Carestia, αιτοδεία, ας, ή || Desiderio grande, Bra-

- mosia; *δρεξίς, εως, ή; επίθυμία, ας, ή; πόθος, ου, ό.*
- Famelico, *πειναλός, α, ου; πεινατικός, ή, όν; λιηρός, ά, όν.*
- Famigerato, *δενφρημισθείς, είτα, έν. Per lo più in cattivo senso: κακόςφοξος, ου.*
- Famiglia, *γένος, εος, τό; συγγένεια, ας, ή ο οι συγγενείς, ών; οίκος, ου, ό. Capo, Padre di famiglia, οικοδεσπότης, ου, ό. Madre di famiglia, οικοδεσπώνα, ης, ή || Famiglia, per Tutti quelli che vivono in una stessa casa, οίκία, ας ή || Famiglia d' animali, di piante ecc. γένος.*
- Famiglio, Birro, *δουρυφόρος, ου, ό || Servente, οικέτης, ου, ό; θεράπων, ουτος, ό.*
- Famigliuola, *οικημάτιον, ου, τό.*
- Familiare, della famiglia, *ό, ή. τό κατ' οίκου ο οίκιον; οικείος, α, ου || detto di persona, Confidente, Intrinseco, οικείος, α, ου τινί ο προς τινα; συνήθης, ες τινί. Esser familiare con uno οικείως έχω (irr.) προς τινα ο χράομαι τινί || Abituale, συνήθης; είθισμένοις, η, ου. Questa cosa mi è familiare, τούτου έμπείρωξ έχω || Il linguaggio familiare, τά κοινά και δημόδη άνόματα, ων.*
- Familiarità, *οικειότης, ητος, ή; συνήθεια, ας, ή.*
- Familiarizzarsi con uno, *οικειόομαι ο προικειόομαι τινί; con una cosa, έμπείρωξ έχω (irr.) τινός.*
- Familiarmente, *οικείως.*
- Famosamente, *φανερώξ.*
- Famoso, *ένδοξος, ου; όνομαστόξ, ή, όν; γνώριμος, ου; έπιφανής, ές || Infamatorio, όξφρημαξ, ου.*
- Faonale, *φανός, ου; λαμπτήρ, ηρος, ό.*
- Fanatico, *ένθουσιαστικός, ή, όν; μανικός, ή, όν; έπιμηνής προς τι, ο έπιμηνώξ έχων, ουτα, προς τι.*
- Fanatismo, *ένθουσιασμός, ου, ό; μανία, ας, ή. Destar fanatismo, ποιέω τινά ένθουσιασέν-αν ο έπι-μαινεσθαι τινι.*
- Fanciulla, *κόρη, ης, ή; παίξ, όξ, ή; πάρθενος, ου, ή; μείραξ, ας, ή.*
- Fanciullaggine, *παιδαριώδες, ους, τό.*
- Fanciullescamente, *παιδικώς; παιδαριώδώς.*
- Fanciullesco, *παιδικός, ή, όν; παιδαριώδης, ες; μειρακιώδης, ες.*
- Fanciulletta, *χοράσιον, ου, τό; μειρακίσκη, ας, ή.*
- Fanciulletto, *παιδίον, ου, τό; παιδάριον, ου, τό; μειρακίσκιον, ου, τό.*
- Fanciullezza, *παιδεία, ας, ή; παιδική ήλικία, ας, ή. Fin dalla fanciullezza, εκ παιδείου*
- ο παιδείου. Esser nella fanciullezza, έν παιτινί είμι.*
- Fanciullo, *dalla nascita ai quattro anni, βλέροξ, εος, τό; νήπιον, ου, τό; νήπιος, ου, ό; dai quattro a circa otto anni, παιδίον, ου, τό; παιδικος, ου, ό; al di sopra degli otto, παίξ, παιδός, ό, ή || per Figliuolo piccolo, τέκνον, ου, τό.*
- Fandonia, *φλυαρία, ας, ή; ψεύδοξ, εος, τό.*
- Fanfaluca, *λήρος, ου, ό.*
- Fanghiglia, *ίλος, ύς, ή.*
- Fango, *βόρβοροξ, ου, ό; πηλόξ, ου, ό || Far fango delle sue parole, παρα-βρίνω (irr.) τάξ πιστείξ.*
- Fangoso, *βορβορώδης, ες; πηλώδης, ες.*
- Fannullone, *άρηός, όν; άρθουμος, ου; βλάξ, αός, ό, ή.*
- Fantaccio, *πειζός, ου, ό.*
- Fantasia, Facoltà immaginativa, *τό φανταστικόν, ου; φαντασία, ας, ή || Capriccio, Volontά, θυμός, ου, ό; βούλημα, ατος, τό; γνώμη, ης, ή; έπίνοια, ας, ή.*
- Fantasma, *μορμολυκεϊον, ου, τό.*
- Fantasma, Vana apparenza, *σκιά, ας, ή; όναρ, indecl. e usato come avv. Non era che un fantasma di felicità, όναρ μόνον ητύχουον-ουν || Ombra, Spettro, φάσμα, ατος, τό; φάντασμα, ατος, τό; είδωλον, ου, τό.*
- Fantasticaggine, *παράδοξον, ου, τό; φαντακιάδες, ου, τό.*
- Fantasticamente, *φανταστικώς.*
- Fantasticare, *φαντάζομαι; φαντασιοκοπέω.*
- Fantasticheria, V. Fantasticaggine.
- Fantastico, *φανταστικός, ή, όν; φαντασιώδης, ες || Stravagante, intrattabile, όξκολοξ, ου; χαλεπόξ, ή, όν.*
- Fante, soldato di fanteria, *πειζός, ου, ό || Servo, Serva, δούλοξ, ου, ό; θεράπων, ουτος, ό; δούλη, ης, ή; θεράπεινα, ης, ή.*
- Fanteria, *πειζικόν ο πεζόν, ου, τό; οι πεζοί, όν.*
- Fantesca, *θεράπεινα, ης, ή.*
- Fantoccio, bambola, *κόρη, ης, ή || fig. Uomo sciocco, ήλίθιοξ, α, ου.*
- Farabutto, *φανούργοξ, ου, ό.*
- Fardello, *δέτημη, ης, ή; δεταμίξ, ίδοξ, ή.*
- Fare, Agire, Eseguire, *ποιέω, πράττω; διαπράττω || Creare, Procreare, ποιέω; γεννάω; κτίζω || Cagionare, Produrre, ποιέω; παρα-έχω (irr.); φέρω (irr.); αίτιοξ, α, ου είμί τινοξ || Fabbicare, Comporre, ποιέω; κατα-σκευάζω; άπο-εργάζομαι (aut. per ε). Fare un ponte, una statua, γέφυρα, άνδράντα κατα-σκευάζω. Far dei libri,*

βιβλία συγγραφοῦ ο συντάσσῃ: *onde si vede che il nostro fare si rende spesso con verbi speciali e appropriati al senso del sost. che gli va unito* || Eleggere, Nominare, ποίσομαι, αἰρέσομαι (*irr.*); καθίστημι || Proccacciare, Acquistare, παρασκευάζομαι; κτάσομαι || Importare, Essere utile, διαφέρω (*irr.*); συμφέρω; ισχύω; λυσιτελέω. Questo non fa nulla, οὐδὲν διαφέρει μοι τούτου || Dar prezzo, Vendere, ἀξίω col gen. del prezzo. Quanto fanno il pesce? πόσου ἀξιοῦσι ο παλοῦσι τοῦ; ἰχθῦς; || Fare un tratto di strada, Percorrerla, ἀνῶ; δι-αῦω. Dopo aver fatto dieci stadi, . . . , δεκα στάδια διανύτας (ατα) . . . || Non fare che si traduce *ordinariam.* οὐδὲν ἢ con *P'el-lissi di ποίω.* Non farò che ridere, οὐδὲν ἢ γιλάσομαι. Non fecero che gridare, οὐδὲν ἢ ἐλιγράρισαν || Fare, seguito da un nome d'arte o mestiere, Esercitare, ἀτακῶ; ἐπιτηδεύω || Fare, seguito dal nome di un senso, come occhio, orecchio, bocca, Assuefarlo, ἐθίζω τινά πρὸς τι || Fare, seguito dal nome di qualche animale, Imitare, μιμῶμαι τινά || Fare a . . . con chicchessia, Gareggiare, ἀγωνίζομαι ο ἐρίζω τινί περί τινος || Fare, seguito da un inf. Procurare che la tal cosa si faccia, ποίω ο ἐπιμελέομαι ἕπως . . . Fammi sapere, ποιήσον ὅπως μάθω. Far fare si traduce anche con verbi speciali o all'attivo o al medio (*V. la Gramm.*): Ho fatto fabbricare una casa, οἶκον ὠκοδόμησα. Mi fo preparare il pranzo, παρατίθεμαι δεῖπνον || Nelle espressioni di tempo: Due anni fa, δεῦτερον ἔτος; dieci giorni fa, δεκάτην ἡμέραν; molto tempo fa, πάλαι; poco fa, νεοστί || Nelle moltiplicazioni: 3 via 3 fa 15, τὸ πεντάκις τρία ἐστί ο ἀποτελεῖ πεντεκαίδεκα || Fa giorno, ἡ ἡμέρα ὑπολάμπει ο ὑπο-ραίνει. Al far del giorno, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ || Faccia Dio che . . . εἶδε col' ottat. || Cammio facendo, parlavano, ἅμα πορευόμενοι διελέγοντο. Discorso facendo, ecc. ἅμα διαλεγόμενοι . . . — *Rifless.* Farsi, Divenire, γίνομαι (*irr.*). Farsi più buono, βελτίων γίνομαι || Appressarsi, προς-έρχομαι (*irr.*); προς-πελάζω. Fatti più avanti, προςῆλθε.

Fare, sost. Qualità, Maniera, τρόπος, ου, ὁ || Usanza, ἥθος, εος, τό.

Faretra, φαρέτρα, ας, ἡ.

Faretrato, φαρετροφόρος, ου, ὁ.

Farfalla, ψυχή. ἤς, ἡ.

Farfalletta e

Farfallina, ψυχάριον, ου, τό.

Farina, d'orzo, ἀλφιτον. ου, τό; di frumento, ἀλευρον, ου, τό Far farina, ἀλευροποιέω. Fior di farina, πικιπάλη, ης, ἡ; γύρις, εως, ἡ. Pane di fior di farina, γυρίτης. ου, ὁ. Venditor di farina, ἀλιροπώλης, ου, ὁ

Farinaceo, ἀλευροῦδης, ες.

Farinata, ἀδάρα, ης, ἡ.

Faringe, φάρυξ, γίγς, ἡ.

Farmaceutica, φαρμακευτική, ἤς, ἡ (*soll. ἐπιστήμη*).

Farmaceutico, φαρμακευτικός, ἡ, ὅν.

Farmacia, arte di preparare medicamenti, φαρμακοποιία, ας, ἡ; φαρμακεία, ας, ἡ || Luogo dove si vendono medicamenti, φαρμακεῖον, ου, τό.

Farmacista, φαρμακεύς, εως, ὁ; φαρμακοπώλης, ου, ὁ.

Farmaco, φάρμακον, ου, τό.

Farneticamento, φρενιτις, ιδος, ἡ.

Farneticare, φρενιτιζῶ; παρα-φρονέω.

Farnetico, sost. V. Farneticamento.

Farnetico, ad. φρενιτικός, ἡ, ὅν.

Faro, φρυκτώριον, ου, τό; φάρος, ου, ὁ.

Farragine, πολυμυγία, ας, ἡ; σύμμυρον, ατος, τό.

Farro, ζία, ας, ἡ; ζειά, ἄς, ἡ.

Farsa, μίμος, ου, ὁ.

Fasetto, θώραξ, ακος, ὁ.

Fascetta, σπαργάνιον, ου, τό; ζωάριον, ου, τό.

Fascia, σπάργανον, ου, τό; ζώνη, ης, ἡ.

Fasciare, σπαργάνω; σπαργανίζω; ζώνω || Circondare, περι-βάλλω (*irr.*); περι-έχω (*irr.*); κυκλώ.

Fasciatura, ἐπίδεσις, εως, ἡ; ἐπίδεσμος, ου, ὁ; ἐπίδεσμα, ατος, τό.

Fascicolo, βιβλίον μέρος, εος, τό.

Fascina, ὕλης ο φρυγάνων φακέλος, ου, ὁ.

Fascino, μαγικονεία, ας, ἡ; βασκανία, ας, ἡ.

Fascinotto, φρυγάνων φακελίδιον, ου, τό.

Fascio, ἄσμα, ης, ἡ; φακέλος, ου, ὁ. Legare in un fascio, φακελῶ || *al plur.* i Fasci dei littori romani, αἱ ῥοβδοί. ων. Pur-tare i fasci, ῥαβδοφορέω; ῥαβδοσυχῶ || lib. Peso, Carico, ἄθροισμα, ατος, τό; ἄρθος, εος, τό || Mandare in fascio, ἀπ-όλλυμι (*irr.*). Andare in fascio, ἀπ-όλλυμαι || Far d'ogni erba un fascio, V. in Erba.

Fase, φάσις, εως, ἡ; μεταβολή, ης, ἡ.

Fastello, ἄσμα, ης, ἡ; φακέλος, ου, ὁ.

Fasti, ἐφημερίδες, ων, αἰ; ἄροι, ων, ος, χροονικά, ων, τὰ.

- Fastidio**, Νοία, ἀγρία, ας, ἥ; ἀνία, ας, ἥ ||
Modo di procedere fastidioso, δυσκολία, ας, ἥ || **Nausea**, κόρος, ου, ὁ.
- Fastidiosaggine**, δυσπρόστισις, εως, ἥ; δυσχέροια, ας, ἥ.
- Fastidiosamente**, δυσχερῶς; ὀχληρῶς.
- Fastidioso**, δυσχερής, ἐς; ὀχληρῶς, ἄ, ὄν.
- Fastigio**, κορυφή, ἧς, ἥ; ἄκρον, ου, τό.
- Fasto**, *sost.* μεγαλοπρέπεια, ας, ἥ; πολυτέλεια, ας, ἥ; ὄγκος, ου, ὁ.
- Fasto**, *aggiunto di Giorno presso i Romani* δικάσιμος; e *per estens.* εὐτυχής, ἐς.
- Fastosamente**, πομπικῶς; μεγαλοπρεπῶς.
- Fastoso**, πομπικός, ἥ, ὄν; μεγαλοπρεπής, ἐς; πολυτελής, ἐς.
- Fata**, θάμιαν, ονος, ἥ; γοήτις, ιδος, ἥ.
- Fatale**, **Voluto dal fato**, εἰμαρμένος, η, ου; πεπρωμένος, η, ου; εἰμαρτός, ἥ, ὄν || **Fu- nesto**, ἀλέθριος, α, ου. **Giorno fatale**, δυσήμερία, ας, ἥ.
- Fatalità**, **Necessità del destino**, εἰμαρμένη, ης, ἥ; μοῖρα, ας, ἥ; ἀνάγκη, ης, ἥ || **Cosa sinistra**, ἀτύχημα, ατος, ἥ.
- Fatalmente**, **Per disposizione del fato**, κατὰ μοῖραν || **Disgraziatamente**, δυστυχῶς; ἀθλίως.
- Fatato**, invulnerabile, ἄτρωτος, ου.
- Fatica**, affanno che si sente nell' operare, πόνος, ου, ὁ; μόχθος, ου, ὁ; κάματος, ου, ὁ. **Durar fatica**, κάμνω (*irr.*). **Reggere alla fatica**, πόνους φέρω (*irr.*), ο ὑπο-μένω (*irr.*). **Morir di fatica**, ἀπο-κάμνω. **Fuggir la fatica**, μισοπνεύω. **Di gran fatica**, μεγάλῃπονος, ου. **Da fatica**, *aggiunto d'uomo o di animale*, ἰσχυρός, ἄ, ὄν; καρτερός, ἄ, ὄν. **A fatica**, **A gran fatica** *posto avverb.* μόγις. **Senza fatica**, ἀκοπιαστί || **Opera**, ἔργον, ου, τό || **Premio**, **Fruito dell' opera**, μισθός, ου, ὁ.
- Faticante**, ἐργαστικός, ἥ, ὄν.
- Faticare**, **Durar fatica**, κάμνω (*irr.*); πονέω.
- Faticosamente**, con fatica, πολυπόνως || **Difficilmente**, καλεπῶς; μόγις.
- Faticoso**, κοπώδης, ες; ἐπίπονος, ου; χαλεπός, ἥ, ὄν.
- Fatidico**, χρησάμολόγος, ου; χρησμοδός, ὄν; μαντικός, ἥ, ὄν.
- Fato**, μοῖρα, ας, ἥ; εἰμαρμένη, ης, ἥ; ἀνάγκη, ης, ἥ.
- Fatta**, **Specie**, **qualità**, εἶδος, εως, τό; τρόπος, ου, ὁ. **Di questa fatta**, τοιοῦτος, αὐτή, αὐτο.
- Fattamente** (Sì o Così) εὐτως(ς) . . . che, ὥστε *coll' inf.*
- Fatterello**, πρυμνάτιον, ου, τό.
- Fattezza**, σχῆμα, ατος, τό; εἶδος, εως, τό.
Le fattezze, ὁ τῆς ὀψεως χαρακτήρ (*gen. ἤρος*) ο τύπος(ου); πρόσωπον, ου, τό.
- Fattibile**, πρακτός, ἥ, ὄν; ἀυστός, ἥ, ὄν δυνατός, ἥ, ὄν.
- Fattispecie**, διήγησις, εως, ἥ.
- Fattizio**, χειροποίητος, ου; τεχνητός, ἥ, ὄν.
- Fatto**, *sost.* la cosa fatta, πράγμα, ατος, τό; ἔργον, ου, τό; πράξις, εως, ἥ || **Avvenimento**, συμβάν, ἀντος, τό; γινόμενον, ου, τό; πράγμα || **La cosa di cui si tratta**, πράγμα. **Ecco il fatto**, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. **In fatto di . . .**, κατὰ ο περί *coll' acc.* || **Ciò che è realmente**, τὸ ὄν, ὄντος. **È un fatto**, ἔστι τοῦτο. **In fatto**, **Di fatto**, ἔργω; τῷ ὄντι; ὄντως; ἀληθῶς || **Fatto d'arme**, μάχη, ης, ἥ || **I fatti miei**, **tuoi**, ecc. τὰ ἐμά, τὰ σά ecc. || **Dire a qualcuno il fatto suo**, πειρῶς μέμφομαί τί τιμ || **Esser sicuro del fatto suo**, σικρῶς οἶδα || **Fatto sta**, **Fatto si è che . . .** δῆλόν ἐστιν ὅτι . . . || **Gran fatto**, *posto avverb.* λίαν || **In sul fatto**, ἀμελητή.
- Fatto**, *part.* πεποιημένος, η, ου; πεπραγμένος, η, ου e *così si traduce col partic.* *in tutti i sensi del verbo* || **ad.** **Adatto**, **Destinato**, εὐφυής, ἐς; ἐπιτήδειος, α, ου; per . . . , εἰς ο πρὸς τι || **Uomo fatto**, **Donna fatta**, τέλειος ο ἐν ἡλικίᾳ ἀνθρωπος, γυνή || **detto di Frutta**, **Biade**, πέπων, ου; ὄρειος, α, ου || **Ben fatto**, **Di bella forma**, εὐμορφος, ου; εὐεἰδής, ἐς || **Si fatto** o **Così fatto**, τοιοῦτος, αὐτή, αὐτο || **Tanto fatto**, τοσοῦτος, αὐτή, αὐτο || **Detto fatto**, ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.
- Fattore**, **Facitore**, ποιητής, ου, ὁ; δημιουργός, ου, ὁ || **Agente di beni rurali**, ἀγρονομος, ου, ὁ; ἐπιμελητής, ου, ὁ || **T. matem.** πλευρά, ἄς, ἥ.
- Fattoressa**, ἀγρονόμος, ου, ἥ.
- Fattoria**, χωρίον, ου, τό || **Casa del fattore**, ἔπαυλις, εως, ἥ.
- Fattorino**, παῖς, αἰδός, ὁ; ὑπρέτης, ου, ὁ.
- Fattuchiera**, μάγος, ου, ἥ; μαγικνεύτρια, ας, ἥ.
- Fattucchieria**, μαγεία, ας, ἥ; μαγανεία, ας, ἥ.
- Fattuchiero**, μάγος, ου, ὁ; μαγικνευτής, ου, ὁ.
- Fattura**, **Opera**, ἔργον, ου, τό || **Il lavoro che un artigiano ha fatto a qualche cosa**, ἐργασία, ας, ἥ; κατεργασία, ας, ἥ; κατασκευή, ἧς, ἥ || **Il prezzo dovuto per un**

lavoro, *μισθός, οὔ, ὁ; ἐπιχειρεῖν, οὐ, τὰ; χειροδόσιον, οὐ, τό* || **Conto**, λογισμός, οὐ, ὁ.
Fatturare, alterare, *κιβδηλεύειν; κηπηλεύειν; δολῶν.*
Fatuità, *μωρία, ας, ἡ; ἀβελτερία, ας, ἡ.*
Fatuo, *μωρός, ἄ, ὄν; ἀβέλτερος, οὐ.*
Fauci, *λάρυγξ, γγρος, ἡ; λαϊμός, οὔ, ὁ* || **Apertura**, στόμα, ατος, τό.
Fausto, *εὐτυχής, ἐς; θεξίος, ἄ, ὄν; αἶσιος, οὐ.*
Fautore, *σπουδαστής, οὔ, ὁ; ὁ τὰ τινας σπουδάξων, οὐτος; συνεργός, οὔ, ὁ.*
Fantrice, ἡ τὰ τινας σπουδάξουσα, *ης; συνεργός, οὔ, ἡ.*
Fava, *κιάμος, οὐ, ὁ. Di fava*, *κιάμιμος, η, οὐ. Campo di fave*, *κυκμών, ἄνος, ὁ* || **Voto**, Suffragio, *ψῆρος, οὐ, ἡ.*
Favella, *φωνή, ἡς, ἡ; αὐδή, ἡς, ἡ; γλώσσα, ης, ἡ. Perdere la favella*, *ἄφρονος γίνουμαι (irr.)* || **Linguaggio**, **Idioma**, *γλώσσα; διάλεκτος, οὐ, ἡ.*
Favellare, *φωνεῖν; λαλέειν; λέγειν (irr.)*. Favellar dolcemente, *γλυκυμυθεῖν.*
Favilla, *σπιυθῆρ, ἦρος, ὁ; φέβυλος, οὐ, ὁ; αἰθυσμα, ατος, τό.*
Favo, *κρίον, οὐ, τό; μελίκηρον, οὐ, τό.*
Favola, *μῦθος, οὐ, ὁ; λόγος, οὐ, ὁ; ἀπόλογος, οὐ, ὁ. Scrivere favole*, *μυθογραφεῖν. Scrittore di favole*, *μυθογράφος, οὐ, ὁ* || **Oggetto di derisione**, *παίγιον, οὐ, τό. Esser la favola di tutti*, *πᾶσι διὰ στόματός εἰμι* || **Fandonia**, *ψεῦδος, εως, τό* || **Intreccio di dramma o di poema**, *μῦθος; πρῆγμα, ατος, τό; ὄραμα, ατος, τό.*
Favoleggiare, *μυθολογεῖν.*
Favoleggiatore, *μυθολόγος, οὐ, ὁ.*
Favoletta, *μυθάριον, οὐ, τό.*
Favolista, *μυθογράφος, οὐ, ὁ.*
Favoloso, *μυθικός, ἡ, ὄν; μυθώδης, ες* || *fig.* **Prodigio**, **Non credibile**, *παράδοξος, οὐ.*
Favonio, *ζέφυρος, οὐ, ὁ.*
Favore, **Grazia**, *χάρις, ιτος, ἡ; χάρισμα, ατος, τό; εὐεργέτημα, ατος, τό. Accordare un favore*, *χαρίζομαι τιμ* || **Benevolenza**, *χάρις; εὐνοια, ας, ἡ; εὐμένεια, ας, ἡ* || **Credito**, **Riputazione**, *δύναμις, εως, ἡ. Aver molto favore appresso il popolo*, *δύναμαι παρὰ τῶ δήμῳ* || **A favore**, **In favore di**, *ὑπὲρ σοί gen.* || **Col favore di**, *διὰ col gen.*
Favoreggiare, *χαρίζομαι τιμ; εὐνοικῶς ἔχω (irr.)* πρὸς τινα.
Favoreggiatore, **V. Fautore.**
Favorevole, **benevolo**, *εὐμενής, ἐς; εὐνοσους; σου-σου; φίλος, η, οὐ. Farsi alcuno favorevole*, *ἀρεσκομαί (irr.)* τινα; *εὐμε-*

νίζω. Esser favorevole ad alcuno, *εὐνοικῶς ἔχω (irr.)* τινὶ ὁ πρὸς τινα || **Propizio**, *αἶσιος, οὐ. Vento favorevole*, *αὔριος ἀνεμος, οὐ, ὁ. Navigare con vento favorevole*, *ἐξ οὔριος πλέω (irr.)*.
Favorevole, *εὐνοικῶς; εὐμενῆς; φιλικῶς.*
Favorire, **Essere favorevole a uno**, *εὐνοικῶς ἔχω (irr.)* τινὶ ὁ πρὸς τινα; *χαρίζομαι τιμ* || **Dare per favore a uno**, *δωροδομαί τίμ τιμ ὁ τινα* || **Esser favorito dal vento**, *ἐξ οὔριος πλέω (irr.)*; *αὔριοδρομεῖν.*
Favorita, *ἐρωμένη, ης, ἡ.*
Favorito, *κεχαρισμένος, η, οὐ. In forza di sost.* ὁ δυνάμενος παρὰ τινα; *φίλος, οὐ, ὁ* || **Favorito dalla fortuna**, *εὐτυχής, ἐς.*
Fazione, **Setta**, **Parte**, *στάσις, εως, ἡ. Essere della stessa fazione*, *συ-στασιάζω*; della fazione contraria, *ἀντι-στασιάζω* || **Fatto d'arme**, *μάχη, ης, ἡ* || **Ciò che un soldato deve fare**, *φυλακή, ἡς, ἡ; φρουρά, ἄς, ἡ. Essere in fazione*, *φυλακῆ ἄνω (irr.)*. **E in generale per Essere occupato**, *ἀσχολεῖν ἔχω (irr.)* ὁ δια-τρίβω.
Fazioso, *στασιστατικός, ἡ, ὄν; στασιώδης, ες. In forza di sost.* *στασιώτης, οὐ, ὁ. Capo di faziosi*, *στασιάρχης, οὐ, ὁ.*
Fazzoletto, **da naso**, *ρίνυκακτρον, οὐ, τό; da collo*, *περιώμιον, οὐ, τό.*
Fè, V. Fede || **A fè di Dio**, *υἱ τὸν Δία.*
Febbraio, *φεβρουάριος, οὐ, ὁ.*
Febbre, *πυρετός, οὔ, ὁ. Aver la febbre*, *πυρέσσω ὁ πυρεταίνω. Febbre terzana*, *πυρετὸς τριταῖος. Aver la febbre terzana*, *τριταίως* || *fig.* **Forte passione**, *ὄρμη, ἡς, ἡ.*
Febbrerella, **Febbretta**, **Febbriciattola**, *πυρετίαν, οὐ, τό.*
Febbricitante, *πυρετῶν, οὐτα, οὐ; πυρετικῶς, ἡ, ὄν.*
Febbricone, *καύσαν, ἄνος, ὁ; ὀριμὸς πυρετός, οὔ, ὁ.*
Febbricoso, *πυρετοφόρος, οὐ.*
Febbrifugo, *ἀλεξιπυρετός, οὐ (G. M.)*.
Febbrile, *πυρετώδης, ες.*
Febbrona, *e Febbrone*, **V. Febbricone.**
Febbruccia, **V. Febbretta.**
Febo, *φαιβειος, α, οὐ.*
Feccia, *τροῦξ, υγός, ἡ* || *fig.* **Gente infima**, *σύρρας, ακος, ὁ; συρρετός, οὔ, ὁ.*
Feccioso, *τρογυώδης, ες.*
Feziale, *εἰρηνοδίκης, οὐ, ὁ; εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ; σπουδοφόρος, οὐ, ὁ.*
Fecondabile, *εὐγονος, οὐ.*
Fecondamente, *εὐκάρπως.*
Fecondare, *γόμιμον ὁ εὐκαρπον ποιεῖν.*

- Fecundatore-trice**, γόνιμον ο εὐκαρπον ποιῶν, οὐτα, οὐν.
- Fecundità, detto degli animali**, εὐγονία, ας, ἡ; πολυγονία, ας, ἡ; **detto di terreno**, εὐφορία, ας, ἡ; εὐκαρπία, ας, ἡ; πολυκαρπία, ας, ἡ.
- Fecundo, detto di animali**, γόνιμος, ου; πολύγονος, ου; εὐτοκος, ου || **detto di terreno**, εὐκαρπος, ου; εὐφορος, ου.
- Fede, credenza in una cosa**, πίστις, εως, ἡ
- Avere, prestar fede**, πιστεύω *col dat.* **Negar fede**, ἀπιστέω *col dat.* || **Religione**, εὐσέβεια, ας, ἡ || **Lealtà, Promessa di lealtà**, πίστις; πιστότης, ητος, ἡ; χρηστότης, ητος, ἡ. **Dar fede**, πίστιν δίδωμι *τινι*. **Venir meno alla data fede**, Tradir la fede, τὴν πίστιν παραβαίνω (*irr.*); ἀσεβέω. **In fede mia**, ἐν τὸν Δία. **In buona fede**, ἀπλῶς; ὁρθῶς.
- Fededeigno**, ἀξιοπίστος, ου.
- Fedecommesso**, παρακαταθήκη, ης, ἡ.
- Fedele, che osserva la data fede**, πιστός, ἡ, ὅι. **Fedele al giuramento**, εὐρκος, ου || **Esatto, conforme al vero**, ἀκριβής, ἐς; ἀληθής, ἐς || **Fermo nel proposito**, βέβαιος, α, ου || **Questo**, πιστός; χρηστός, ἡ, ὅν. — **In forza di sost. I fedeli, i buoni Cristiani**, οἱ πιστοί; οἱ πιστεύοντες, ων.
- Fedelmente**, πιστῶς; ἀληθῶς; ἀκριβῶς.
- Fedeltà**, πίστις, εως, ἡ; πιστότης, ητος, ἡ; πιστόν, οὔ, τό || **Esattezza**, ἀκριβεία, ας, ἡ; ἀλήθεια, ας, ἡ.
- Fedifrago**, ἀπίστος, ου; ἐπίρροκος, ου; παράσπονδος, ου.
- Fegatino**, ἡπάτιον, ου, τό.
- Fegato**, ἡπαρ, ατος, τό. **Malato di fegato**, ἡπατικός, ἡ, ὅν.
- Fegatoso**, ἡπατοειδής, ἐς.
- Felce**, πετερίς, ἰδος, ἡ.
- Felice**, εὐδαίμων, ου; ἐλβιος, α, ου; εὐτυχής, ἐς. **Esser felice**, εὐδαιμονέω; εὐτυχέω || **detto di cose che hanno prospero successo**, εὐτυχής; καλός, ἡ, ὅν.
- Felicemente**, εὐδαιμονῶς; εὐτυχῶς; εὐ: καλῶς.
- Felicità**, εὐδαιμονία, ας, ἡ; εὐτυχία, ας, ἡ || **detto in forma di augurio**, εὐτύχημα, ατος, τό; ἀγαθόν, οὔ, τό || **Prosperità**, εὐποκία, ας, ἡ; εὐπραξία, ας, ἡ. — **Che felicità!** ὦ τῆς εὐτυχίας!
- Felicitare, far felice**, εὐδαίμονα ποιεῶ || **Congratularsi**, συγχαίρω (*irr.*) ο συν-ἡδομαί *τινι*: di qualche cosa, *gen.*; εὐδαιμονίζω *τινός* ο ὑπέρ *τινος*.
- Felicitazione**, τὸ συχαίρειν ο συνῆδομαί *τινι*: τὸ μακαρίζειν.
- Fello**, πονηρός, ἂ, ὅν; μοχθηρός, ἂ, ὅν.
- Fellone**, προδότης, ου, ὅ; πονηρός, α, ὅν.
- Fellonescamente**, πονηρῶς.
- Fellonesco**, προδοτικός, ἡ, ὅν; ἀπίστος, ου.
- Fellonia**, προδοσία, ας, ἡ; ἀπιστία, ας, ἡ.
- Feltrare**, πιλῆω; κνύπτω ο γνάπτω.
- Feltratura**, πίλησις, εως, ἡ.
- Feltro**, πίλημα, ατος, τό; πῖλος, ου, ὅ.
- Femmina**, θήλεια, ας, ἡ || **Donna**, γυνή, γυναικός, ἡ.
- Femminella**, γυναικῆριον, ου, τό; γυναικίον, ου, τό.
- Femminescamente**, γυναικισίως.
- Femminetta**, V. **Femminella**.
- Femminile**, θηλύς, εἶα, ὄ; γυναικεῖος, α, ου || *T. gramm.* θηλυκός, ἡ, ὅν.
- Femminilmente**, θηλυκῶς.
- Femminino**, V. **Femminile**.
- Femminuccia**, V. **Femminella**.
- Femore**, ὑποκώλιον, ου, τό; μηρίον, ου, τό.
- Fendente**, καταφορά, ἄς, ἡ.
- Fendere**, σχίζω; δια-σχίζω; δια-τέμνω (*irr.*) || *fig.* Fender la follia, δι-ωδέω (*irr.*) του ὄχλου. — *Rifless.* Fendersi, δια-χαίνω (*irr.*).
- Fenditura**, ραγής, ἄδος, ἡ; σχίσις, εως, ἡ; διατομή, ης, ἡ.
- Fenice**, φοίνιξ, ἰκος, ὅ.
- Fenomenale**, θαυμασίας, α, ου.
- Fenomeno**, φαινόμενον, ου, τό. **Fenomeni celesti**, τὰ μετέωρα, ων || **Qualunque cosa mirabile e straordinaria**, τέρας, ατος, τό; θαῦμα, ατος, τό.
- Ferace**, εὐφορος, ου; εὐκαρπος, ου || *fig.* γόνιμός, ου; εὐφορος, ου.
- Feracità**, εὐφορία, ας, ἡ; εὐκαρπία, ας, ἡ.
- Ferale**, ὀλέθριος, α, ου; θεινός, ἡ, ὅν.
- Feretro**, φέρετρον, ου, τό.
- Feria, le Ferie**, ἀπραξία, ας, ἡ; εορτάσιμαί ἡμέραι, αἰ.
- Feriale**, ἐγκύκλιος, ου.
- Ferimento**, τρώσις, εως, ἡ.
- Ferino**, θηριώδης, ἐς; κτηνώδης, ἐς.
- Ferire**, τιτρώσκω (*irr.*); τραυματίζω; πλήττω (*irr.*); οὐτάω. **Esser ferito si traduce col pass. dei detti verbi mettendo in accus. il nome della parte ferita** || *fig.* **Addolorare gravemente**, λυπέω; ἀνάω || **Danneggiare**, βλάπτω || *intrans.* **detto di discorso, intenzione**, Mirare, στοχάζομαι.
- Ferita**, τραῦμα, ατος, τό; πληγή, ης, ἡ.
- Ferita mortale**, καίριον τραῦμα.
- Ferità**, θηριότης, ητος, ἡ; ἀγριότης, ητος, ἡ.
- Ferito**, τρωθείς, εἶσα; ἐν; τρωτός, ἡ, ὅν. **Non**

ferito, ἀτρωτός. Ferito, in forza di sost. τραυματίας, ου, ό.

Feritoia, θυρίδιον, ου, τό.

Feritore—trice. τιτρώσκων, ουσα, ου.

Ferma, μίσθωσις, εως, ή.

Fermaglio, πόρπη, ης, ή; περιόνη, ης, ή.

Fermamente, βεβραίως; ισχυρώς; καστερώς.

Fermare, ἐπ-έχω (irr.); κατ-έχω || riferito a ruote, macchine e simili, παύω; κατ-παύω; ἐρ-ίστημι || fig. Deliberare, Risolvere, προ-αιρέσμαι (irr.); δια-γενώσκω (irr.); όρίζω || Appicare, Legare una cosa a checchessia, κατ-έχω; πήγνυμι; ἐμ-πήγνυμι.

Fermata, ανάπαυσις, εως, ή; ἐπίστασις, εως, ή; διάπαυμα, ατος, τό.

Fermentare, intrans. ζυμόσμαι; trans. ζυρώω.

Fermentativo, ζυμωτικός, ή, όν.

Fermentato, ζυμωτός, ή, όν; ζυμητής, εσσα, εν.

Fermentazione. ζύμωσις, εως, ή.

Fermento, ζύμη, ης, ή. Senza fermento, άζυμος, ου || fig. per Agitazione, κύνησις, εως, ή; ταραχή, ης, ή.

Fermezza, βεβαιότης, ητος, ή; ευστάθεια, ας, ή; άσφάλεια, ας, ή.

Fermo, βέβαιος, α, ου; ευσταθής, ές; άσφαλής, ές || Tener per fermo, πέποιθα (perf. dell'Irr. πείθω) || Per fermo, άνενδοιάστας; αφώς || A piè fermo, ἐμπέδως || La terra ferma, ήπειρος, ου, ό.

Feroce, άγριος, α, ου; θηριώδης, ες; ώμός, ή, όν; άπηνής, ές. Bestia feroce, θήρ, θηράς, ό.

Ferocemente, άγρίως; ώμώς; θειώς.

Ferocia, θηριώδης, ους, τό; άγριότης, ητος, ή; ώμότης, ητος, ή.

Ferraio, σιδηρεύς, εως, ό; χαλκεύς, εως, ό.

Ferraiuolo, περιβόλαιον, ου, τό; ιμάτιον, ου, τό.

Ferramento, σιδηρούν (gen. ού) σκευός, εος, τό; σιδήρια, ων, τά.

Ferrare, Armar di ferro, σιδηρώ; κατασιδηρώ || Ferrare un cavallo, έππου όπλας σιδηρώ.

Ferrareccia, σιδήρια, ων, τά.

Ferrata, σιδηρείον κλειθρον, ου, τό.

Ferrato, Munito di ferro, σεσιδηρωμένος, η, ου; σιδηρόδετος, ου. Parlando d'un cavallo, τάς όπλας σεσιδηρωμένους.

Ferratura, σιδήρωμα, ατος, τό.

Ferravecchio, γρυτοπόλης, ου, ό.

Ferreo, σιδήρεος-ους, έκ-ά, εον-ουν.

Ferriata, V. Ferrata.

Ferriera, fucina dove si raffina il ferro, σιδηρουργείον, ου, τό || Cava di ferro, σι-

δήρου μέταλλον, ου, τό; σιδηρουργείον, ου, τό.

Ferrigno, σιδηρώδης, ες.

Ferro, σιδηρος, ου, ό. Lavorare il ferro, σιδηρεύω || Strumento o Arnese di ferro, σιδήριον, ου, τό || Arme, σιδηρός; ξίφος, εος, τό; δόλιον, ου, τό || Ferro dei barbieri per inanellare i baffi o i capelli, καλαμίς, ίδος, ή || Ferro di cavallo, έππου ύποδημάτιον, ου, τό || Ferri per Catene, Ceppi, Prigionie, αλύσεις, εων, σί; δεσμά, ών, τό; δεσμοκτήριον, ου, τό. Mettere alcuno ai ferri o ne' ferri, δεσμάω τινά; είς τό δεσμοκτήριον ἐμ-βάλλω (irr.). — Mettere a ferro e fuoco, πυρί και σιδήρει δια-φθείρω (irr.) πάντα; πάντα τέμνω (irr.) και κείω (irr.) || A ferro di cavallo, μανοειδώς || Battere il ferro mentre è caldo, χράσμαι τή καιρόν || Aguzzare i suoi ferri, δια-τείνωμαι.

Ferrugineo e

Ferruginoso, σιδηρώδης, ες.

Fertile, εύκαρπος, ου; εύφορος, ου.

Fertilità, εύκαρπία, ας, ή; εύφορία, ας, ή.

Fertilizzare, εύφορον ο εύκαρπον πείω.

Ferula, νάρθηξ, ηκος, ό.

Fervente, θερμός, ή, όν. Preghiere ferventi, λιπαρήταις, εων, αί.

Ferventemente, θερμαινόντως.

Fèrvere, ζείω.

Fervidamente, από θυμού; σφοδρώς.

Fervido, θερμός, ή, όν; θεινός, ή, όν.

Fervore, θάλλπος, εος, τό || fig. θερμότης, ητος, ή; όρμη, ης; όργή, ης; σφοδρότης, ητος, ή; προθυμία, ας, ή.

Fervorosamente. V. Fervidamente.

Fervoroso, V. Fervente.

Fesso, part=ve ad. επιχήμενος, η, ου; σχιστός, ή, όν; ρωγαλέος, α, ου.

Fesso, sost. V. Fessura.

Fessolino, χαράδριον, ου, τό; κλειθρίδιον, ου, τό.

Fessura, σχίγμα, ατος, τό; ρήγμα, ατος, τό; ρωγή, ης, ή; άρμός, ού, ό; nel suolo, χαράδρα, ας, ή.

Festa, εορτή, ης, ή. Giorni di festa, εορταίμοι ήμέραι, ων, αί. Celebrare una festa, εορτάν άγω (irr.); εορτάζω; in onore d'alcuno, τινά || Giubbilo, Allegrezza, εύθυμία, ας, ή; αγαλλίαμα, ατος, τό || Carezza, Lieta accoglienza, άποπασμός, ού, ό.

Far festa ad uno, άσπάζομαι τινά || Festa da ballo, χορεία, ας, ή; όρχημα, ατος, τό || Feste per una vittoria, έπινικια, ων, τά || Far festa per Prendersi riposo, σχολάζω

|| **Conciare uno pel di delle feste**, αἰλίζω; λοιβάσθαι τινα || **A festa**, ἐορταστικῶς.
Festante, φαιδρός, ἄ, ὄν; ἱλαρός, ἄ, ὄν.
Festeggiamento, ἐορτασις, εως, ἡ.
Festeggiare, ἐορτάζω (*impf.* ἐορτάζου); ἐορτήν ἄγω (*irr.*); πανηγυρίζω.
Festevole, φαιδρός, ἄ, ὄν; ἱλαρός, ἄ, ὄν; χαρῖεις, εσσα, εν.
Festevolezza, χαριεντισμός, οὔ, ὁ.
Festevolmente, φαιδρῶς; ἱλαρῶς.
Festino, συμπόσιον, ου, τό; εὐωχία, ας, ἡ.
Festivamente, ἐορταστικῶς; εὐθύμως; φαιδρῶς.
Festività, ἐορτή, ἡς, ἡ; πανήγυρις, εως, ἡ || **Allegria, Piacevolezza di modi**, φαιδρότης, ητος, ἡ; χαριεντισμός, οὔ, ὁ.
Festivo, aggiunto di Giorno, ἐορτάσιμος || **Riguardante la festa**, ἐορταστικός, ἡ, ὄν; ἐορταίος, α, ου || **Lieto, Giocondo**, φαιδρός, ἄ, ὄν; ἱλαρός, ἄ, ὄν; εὐθυμος, ου.
Festone, στέμμα, ατος, τό.
Festosamente, φαιδρῶς; ἱλαρῶς; εὐθύμως.
Festoso, φαιδρός, ἄ, ὄν; ἱλαρός, ἄ, ὄν; εὐθυμος, ου.
Festuca, κάρφος, εος, τό; κορρίον, ου, τό.
Fetente, δυσώδης, ες; κακώδης, ες; βρωμώδης, ες.
Fetido, V. Fetente || **detto di Carni guaste**, σαπρῶς, ἄ, ὄν.
Feto, κύημα, ατος, τό; ἔμβρυον, ου, τό.
Estrarre il feto, ἔμβρουσολκῶ. **Estrazione del feto**, ἔμβρουσολκία, ας, ἡ.
Fetore, δυσωδία, ας, ἡ; κικωδία, ας, ἡ; βρωμῶμος, ου, ὁ.
Fetta, τμήμα, ατος, τό; τόμος, ου, ὁ; τέμαχος, ου, ὁ. **Tagliare a fette**, κατατεμαχίζω.
Fettina η
Fettolina, τμήματιον, ου, τό.
Fettuccia, V. Fettolina || **Pezzetto di nastro**, ταινίδιον, ου, τό.
 feudale, φεουδαλικός, ἡ, ὄν; τιμαριωτικός, ἡ, ου (*Gr. M.*).
Feudalismo, τιμαριωτισμός, οὔ, ὁ (*Gr. M.*).
Feudatario, δυνάστης, ου, ὁ.
Feudo, φέουδον ο τιμάριον, ου, τό (*Gr. M.*).
Fiaba, V. Fandonia.
Fiaccacollo (A), προτροπαδῶν.
Fiaccamente, ἀνειμένως; μαλκῶς.
Fiaccamento, il rompere, κατάκλασις, εως, ἡ || l'indebolire, ἐκλῦσις, εως, ἡ.
Fiaccare, romper con forza, κατακλῶ. *Int.* ἄνω; κατακρήνηνυμι (*irr.*); κατ-ἀγνυμι (*irr.*). **Fiaccarsi il collo**, ἐκτραχηλίζομαι || **Indebolire**, ἐκ-λῦω; ἀσθενῶ.

Fiacchezza, ἀδυναμία, ας, ἡ; κόπος, ου, ὁ; κόματος, ου, ὁ.
Fiacco, κατάνοπος, ου; κατάνοπος, ου.
Fiaccola, δῆς, εαδῶς, ἡ.
Fiaccona, ἀρρώστια, ας, ἡ; ἀτονία, ας, ἡ.
Fiala, φιάλη, ης, ἡ.
Fiamma, φλόξ, ογός, ἡ || **Fiamme**, πῦρ, υρῶς, τό. **Dare alle fiamme**, πυρὶ δίδωμι; καίω (*irr.*) || **Mettere a fuoco e fiamma**, φλογίζω || **Far fuoco e fiamma, per Adoperarsi con ogni sforzo per ottenere qualche cosa**, δια-τείνομαι πρὸς τι.
Fiammante, φλέγων, ουτα, ου; φλόγιμος, η, ου; πυραυγής, ἐς.
Fiammeggiante, φλόγιμος, η, ου; πυραυγής, ἐς; φλογισθής, ἐς.
Fiammeggiare, φλόγη ἀνα-δίδωμι; φλέγει; φλογιάω.
Fiammella, φλογίου, ου, τό.
Fiammifero, πυρφόρος, ου.
Fiancata, κέντησις, εως, ἡ. **Dare una fiancata**, κεντέω.
Fiancheggiamento, sostegno, ἔρεισμα, ατος, τό.
Fiancheggiare, Esser posto a' lati, παρα-λέγομαι (*irr.*) || **Aiutare**, συν-εργῶμαι τι; βοηθῶ τι; παρ-ίσταμαι τι.
Fianco, πλευρά, ἄς, ἡ; πλευρόν, οὔ, τό || **Fianco, T. milit.** πλάγιον, ου, τό; κέρας, ως, τό. **Di fianco, Per fianco**, ἐκ πλαγίου; πηγίως. **Assalir di fianco i nemici**, κατὰ κέρως ἐπι-τίθεμαι τῷ πολεμῶ; πλάγιον λαμβάνω (*irr.*) τὸν πολέμιον || **Fianco della nave**, τοῖχος, ου, ὁ || **Al fianco o A' fianchi posto avverb.** ἐγγύς; πλησίον.
Fiascaio, λαγυνοπάλης, ου, ὁ; ληκυθοπάλης, ου, ὁ.
Fiaschetta, λαγυῖς, ἰδῶς, ἡ.
Fiaschettino e Fiaschetto, λαγύμιον, ου, τό.
Fiasco, λάγυμος, ου, ὁ; λήκυθος, ου, ὁ || **Far fiasco**, non riuscire, ἀπο-τυγχάνω (*irr.*).
Fiata, V. Volta.
Fiatare, Respirare, ἀναπνεύω (*irr.*) || **Fare una minima parola di checchessia**, γρύξω.
Fiatare, ἀναπνοή, ἡς, ἡ.
Fiato, πνοή, ἡς, ἡ; ἀναπνοή, ἡς, ἡ; πνεῦμα, ατος, τό || **fig.** **Forza, Vigore**, ἀλκή, ἡς, ἡ || **per Niente**, μηδέν. — **Strumento a fiato**, ἐμπνευστὸν ὄργανον, ου, τό || **A un fiato**, Senza prender fiato, ἀπνευστί || **Cascare ad uno il fiato**, Sgomentarsi, ἀδουμέω; ἀπο-δειλιάω || **Dar fiato, per Soffiare in**, ἐμ-φυσῶ || **Dar fiato, per Dar quiete**, ἡσυχίαν δίδωμι || **Quegli cui puzza il fiato**, σκπρόστομος, αν || **Finchè c'è fiato**

c'è speranza, ὁ θάνατος μόνος ἀφαιρεί τὴν ἐλπίδα.
Fibbia, πόρπη, ης, ἡ; περισσή, ης, ἡ.
Fibra, ἕς, ἑνός, ἡ || **Fibra del legno**, κτηρῶν, ὄσας, ἡ.
Fibroso, ἰνώδης, ες.
Ficcia, σικκή, ἡς, ἡ.
Ficcare, πήγνυμι (*irr.*); ἐμ-πήγνυμι || **Ficcare gli occhi addosso**, ἀτενίζω εἰς τινα ὁ τῶι || *fig.* **Ficcar carote**, ψεύδομαι || *rifless.* **Ficcarsi in un luogo per nascondersi**, ἐμαυτὸν ἀπο-κρύπτω; ὑπο-θύομαι (*irr.*); || **Ficcarsi per intrammettersi**, εἰς-έρπω (*irr.*); ὑπεἰς-έρχομαι (*irr.*).
Fico, *pianta*, σικκῆ, ἡς, ἡ. **Di fico**, σύκινος, η, ου. **Fico salvatico**, ἐρινεός, οὔ, ὁ || **Fico**, *frutto*, οὔκον, ου, τό. **Coglier fichi**, σικκάζω. **Mangiar fichi**, τυκοφαγῶ || **Fico secco**, ἰσγάς, ἄδος, ἡ || *detto fig. per* **Carezze**, Moine, ὑποκορίσματα. ων, τά. — **Non valere un fico**, οὐδενός ἀξίός εἰμι || **Non stimare un fico**, ἀλιγορέω || **Serbare la pancia ai fichi**, οὐ ρίψοκινδυεύω.
Fidanza, πίστις, εως, ἡ || **Fare a fidanza**, θαρσαλέως πράττω.
Fidanzare, νυμφεύω.
Fidanzato, νυμφευόμενος, η, ου. **In forza di sost.** **Il fidanzato**, νυμφίος, ου, ὁ. **La fidanzata**, ἐγγυητή, ἡς, ἡ. **I fidanzati**, οἱ νυμφευόμενοι, ων.
Fidare, πιστεύω; ἐμ-πιστεύω.
Fidatamente, πιστώως.
Fidatezza, πιστότης, ητος, ἡ.
Fidato, πιστός, ἡ, ὄν; ἀξιόπιστος, ου.
Fidecommesso e Fidecommisso, παρακαταθήκη, ης, ἡ.
Fideiussione, ἐγγυή, ης, ἡ.
Fideiussore, ἐγγυητής, οὔ, ὁ.
Fidente, πιστεύων, ουσα, ον; θαρσαλῆς, α, ου.
Fidentemente, θαρσαλέως.
Fido, πιστός, ἡ, ὄν.
Fiducia, θάρτος, εος, τό; ἐλπίς, ἴδος, ἡ; πίστις, εως, ἡ. **Aver fiducia in uno**, πιστεύω τῶι; πέποιθα (*perf.* 2 di πείθω) τῶι. **Aver fiducia che**, πέποιθα ὁ βεβαιῶς ἐλπίζω ὅτι . . . ο *Pinf. del fut.*
Fiduciosamente, πεποιθότως.
Fiducioso, πεποιθώς, υἷα, ὄς.
Fiele, χολή, ἡς, ἡ || *fig.* **Mal animo**, **Amarrezza**, χολή; πυρία, ας, ἡ; πικρότης, ητος, ἡ.
Fienile, χορτοβολῶν, ὄσας, ὁ.
Fieno, χόρτος, ου, ὁ.
Fienoso, χορτώδης, ες.

Fiera, *gran mercato*, δημοτελής (*gen.* οὔς) ἀγορά, ἄς, ἡ; πανήγυρις, εως, ἡ || **Fiera animale selvaggio**, θήρ, ηρός, ὁ; θηρίον, ου, τό. **Combattere con le fiere**, θηριομαχείω. **Divorato dalle fiere**, θηριόβρωτος, ου.
Fieramente, ὑπερηράνως; σοβαρώς; ἀγρίως.
Fierezza, ἀγριότης, ητος, ἡ; ὀμότης, ητος, ἡ || *parlando di bambini*, **Vivacità nei moti**, εὐχέρεια, ας, ἡ || **Fierezza d'animo**, *in buon senso*, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ.
Fiero, di natura men che umana, ἀγριος, α, ου; ὀμός, ἡ, ὄν || *detto di malattia*, **Veemente**, **Pericoloso**, μέγας, γάλη, γα; δεινός, ἡ, ὄν || *detto di un bambino*, **Vivace**, εὐχερής, ἔς || **Intrepido**, θρασύς, εἶα, ὄν || **Altero**, ὑπερήφανος, ον; ὑψηλόφρων, ου.
Fievole, ἀσθενής, ἔς. **Voce fievole**, ἀραιά φωνή, ἡς, ἡ.
Fievolezza, ἀσθένεια, ας, ἡ; ἀδυναμία, ας, ἡ. **Parlando della luce ὁ del suono**, λεπτότης, ητος, ἡ.
Figgere, V. **Ficcare**.
Figlia, θυγάτηρ, ἀτρός, ἡ. **Questo nome ordinariamente si tace accanto al nome del padre, ma senza ometter l'articolo**. **Per es.:** Giulia, figlia di Cesare, Ἰουλιὰ ἡ Καίσαρος ὁ ἡ ἐκ Καίσαρος.
Figliare, τίτω (*irr.*).
Figliastro-astro, πρόγονος, ου, ὁ; πρόγονος, ου, ἡ.
Figliatura, τόκος, ου, ὁ.
Figlio, υἱός, οὔ, ὁ. **Questo nome ordinariamente si tace accanto al nome del padre, ma senza ometter l'articolo**. **Per es.:** Alessandro, figlio di Filippo, Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου || *al plur.* **Figli**, *intendendo maschi e femmine*, τέκνα, ων, τά. — **Aver molti figli**, πολυτεκνέω. **Chi ha molti figli**, πολυτεκνός, ον; **chi ne ha pochi**, ὀλιγότεκνος; **chi ne ha uno solo**, μονότεκνος; **chi n'è affatto privo**, ἀτεκνος.
Figlioecio-occia, ἐκ τοῦ βαπτισμοῦ υἱός, οὔ, ὁ; ἐκ τοῦ βαπτισμοῦ θυγάτηρ, τρός, ἡ.
Figlioletta, παιδίτση, ης, ἡ.
Figlioletto, παιδίσκος, ου, ὁ; παιδίου, ου, τό.
Figluola, V. **Figlia**.
Figliolanza, οἱ παῖδες; τὰ τέκνα.
Figliuolo, V. **Figlio**.
Fignolo, δοθεῖν, ἦνος, ὁ; δοθῆν, ουσας, ο.
Figulina, κεραμική, ης, ἡ (*sott.* τέχνη).
Figura, *forma dei corpi*, εἶδος, εος, τό; σχῆμα, ατος, τό; μορφή, ἡς, ἡ || **Volto**

dell'uomo, *ἔμφις*, *ἤ*; *πρόσωπον*, *ου*, *τό* || Immagine di qualunque cosa o scolpita o dipinta, *εἶδος*; *εἰκὼν*. *ὄνος*, *ἤ*; *εἰκασία*, *ας*, *ἤ*; *ἀπεικασμα*, *ατος*, *τό* || Simbolo, Allegoria, *σύμβολον*, *ου*, *τό*; *τύπος*, *ου*, *ὁ* || Figura matematica, *σχῆμα* οὐ διάγραμμα, *ατος*, *τό* || Figura rettorica, *σχῆμα* || Figura grammaticale, *σχῆμα*; *σχηματισμός*, *ου*, *ὁ*.

Figurare, Rappresentare sotto una figura, *σχηματίζω*; *ἀπ-εἰκάζω*; *εἰκονίζω* || Simboleggiare, *σημαίνω*; *ὑπο-τυπῶν* || Fingere di fare una cosa, *προς-ποιέομαι* || Segualarsi, *ἐκ-πρέπω*; *δια-πρέπω* || Figurarsi una cosa, *Immaginarsela*, *ἐν-θυμέομαι*; *τῆ* *διανοία* *ὑπο-λαμβάνω* (*irr.*); *φαντάζομαι*.

Figuratamente, *τροπικῶς*; *μεταφορικῶς*; *εἰρηματισμένως*.

Figurativamente, *ἀλληγορικῶς*; *μυστικῶς*; *τυπικῶς*.

Figurativo, *ἀλληγορικῶς*, *ἤ*, *ὄν*; *μυστικῶς*, *ἤ*, *ὄν*; *τυπικῶς*, *ἤ*, *ὄν*.

Figurato, *εἰκασμένος*, *η*, *ου*; *γραφτός*, *ἤ*, *ὄν*; *πλαστός*, *ἤ*, *ὄν* || *T. rett.* *τροπικῶς*, *ἤ*, *ὄν*; *μεταφορικῶς*, *ἤ*, *ὄν*. — **Canto figurato**, *μουσική*, *ἤς*, *ἤ* || **Ballo figurato**, *σχηματικά*, *ου*, *τά*.

Figuretta e

Figurina, *σχημάτιον*, *ου*, *τό*; *εἰκόνιον*, *ου*, *τό*; *ἀγαλμάτιον*, *ου*, *τό*.

Figurista, *εἰκονοποιός*, *ου*, *ὁ*; *τύπων* *πλάστης*, *ου*, *ὁ*.

Fila, *στίχος*, *ο* *στοίχος*, *ου*, *ὁ*. **Mettere in fila**, *στιγίζω*. **In fila**, *στιχηθόν* *ο* *στοιχηθόν*. **Alla fila**, *ἐπιξῆς* || *plur.* **File per Esercito**, *στράτευμα*, *ατος*, *τό*; *τάξεις*, *εως*, *ἡ* || **Fila d'alberi**, *ὄρχος*, *ου*, *ὁ*.

Filaccia, *ξύσμα*, *ατος*, *τό*; *μοτόν*, *ου*, *τό*.

Filatoro, *χρυσοσχός*, *ου*, *ὁ*.

Filamento, V. Fibra.

Filamentoso, V. Fibroso.

Filantropia, *φιάνθρωπία*, *ας*, *ἡ*.

Filantropico, *φιάνθρωπος*, *ου*.

Filantropo, *φιάνθρωπος*, *ου*, *ὁ*.

Filare, sost. *ὄρχος*, *ου*, *ὁ*.

Filare, verbo νέω; *νήθω*; *κλώθω* || **Filar sottile**, *Usare soverchia parsimonia*, *φειδωμαί τιος* || **Filar grosso**, *ἀφειδῶς* *χράσμαιται* || **Chi fila ha una camicia e chi non fila ne ha due**, *πολλάκις ὁ ἀνάξιος τυγχάνει τοῦ ἄθλου*.

Filarmonico, *φιλῆμοικος*, *ου*.

Filastrocca, *περιττολογία*, *ας*, *ἡ*.

Filatamente, *εὐτάκτως*.

Filatessa, V. Filastrocca.

Filato, sost. *νήμα*, *ατος*, *τό*.

Filato, part. *κλωστής*, *ἡ*, *ου*; *νητός*, *ἡ*, *ου*.

Filatoio, *νητικὸς* *τροχός*, *ου*, *ὁ*.

Filatora e Filatrice, *νέουσα*, *ἡς*, *ἡ*.

Filatore, *νήστης*, *ου*, *ὁ*.

Filatura, *νήσις*, *εως*, *ἡ*.

Filettare, *κραππεῖσθαι*.

Filetto, dimin. di Filo, *λενάριον*, *ου*, *τό*; *στημόνιον*, *ου*, *τό*; *λεπτός* *μίτος*, *ου*, *ὁ* || **La carne dei lombi della bestia macellata**, *ψά*, *ας*, *ἡ*.

Filiale, *ὁ*, *ἡ*, *τό* *νιού* *ο* *θυγατρὸς*; *πικιδικός*, *ἡ*, *ου*. **Pietà filiale**, *ἡ* *περί* *τοῦς* *γονεῖς* *εὐ-σέβεια*.

Filialmente, *ὡς* *υἱὸς* *ο* *θυγατρὸς*; *φιλοστόργως*.

Filiazione, *γένους* *διαδοχή*, *ἡς*, *ἡ*.

Filibustiere, *πειρατής*, *ου*, *ὁ*.

Filiforme, *νηματώδης*, *ες*.

Filiggine, *ἀτθόλη*, *ἡς*, *ἡ*. **Tinger di filiggine**, *ἀτθολαίνω*.

Filiginoso, *ἀτθολαίης*, *εσται*, *εν*; *ἀτθολαίδης*, *ες*.

Filigrana d'oro o d'argento, *χρυσού* *ο* *ἀργυρού* *τριχαπτον*, *ου*, *τό*.

Filo, *κλώτμα*, *ατος*, *τό*; *νήμα*, *ατος*, *τό*; *λί-νον*, *ου*, *τό* || **Fil di ferro**, *νήμα* *σιδήρου* || **Fil d'erba**, *πόάριον*, *ου*, *τό* || *fig. e cou la negativa*, **Niente**, *μηδέν* || **Fila, V. Filaccia** || *fig.* **Continuazione, συνέχεια**, *ας*, *ἡ*; *ἀκολουθία*, *ας*, *ἡ*. **Riprendere il filo del discorso**, *ἐπαν-έρχομαι* (*irr.*) *εἰς* *τὴν* *ὑπόθεσιν* || **il Taglio del coltello, della spada ecc.**, *ἀκμή*, *ἡς*, *ἡ*; *ἀκή*, *ἡς*, *ἡ*. **Dare il filo, ἀνοτάω**. **Passare a fil di spada**, *ἀπο-σφατῶ* (*irr.*) || **Filo dell'acqua**, *ρεύμα*, *ατος*, *τό*; *ρύος-οὐς*, *ου*-*ου*, *ὁ* || **Fil delle reni**, *ράχης*, *ιος*, *ἡ* || **A filo**, *κατὰ* *στάθμην* || **Per filo e per segno**, *καθ' ἑκα-στον*; *ἀκριβῶς*.

Filodrammatico, *φιλοδραματικῶς*, *ἡ*, *ου*.

Filologia, *φιλολογία*, *ας*, *ἡ*.

Filologico, *φιλολογικῶς*, *ἡ*, *ου*.

Filologo, *φιλόλογος*, *ου*, *ὁ*.

Filone, *μεταλλικὴ* *φλέψ*, *βός*, *ἡ*.

Filoso, *νηματώδης*, *ες*.

Filosofo, V. Filosofessa.

Filosofare, *φιλοσοφῶ*.

Filosofastro, *κακὸς* *φιλόσοφος*, *ου*, *ὁ*.

Filosofessa, *φιλόσοφος*, *ου*, *ἡ*.

Filosofia, *φιλοσοφία*, *ας*, *ἡ*.

Filosoficamente, *φιλοσοφῶς*.

Filosofico, *φιλόσοφος*, *ου*. **Questione o Discussione filosofica**, *φιλοσόφημα*, *ατος*, *το*.

Filosofo, φιλόσοφος, ου, ό.
 Filtrare, δι-ρξίω.
 Filtro, *arnese per filtrare*, ήθμός, ου, ό ||
 Bevanda amorosa, φίλτρον, ου, τό.
 Filugello, βόμβυξ, υκος, ό.
 Filza, più cose infilate insieme, στιχός.
 ου, ό; όρμαθός, ου, ό || Fascio di scrit-
 ture da riporsi negli archivi, τά γραμ-
 ματεία, υν; αί γραφαί, υν.
 Fimo, κόπρος, ου, ό.
 Finale, *sost.*, τέλος, εος, τό. La finale di
 una parola, πηράλιξις, εως, ή.
 Finale, *ad.* τελευταίος, α, ου; έσχατος, η.
 ου. Causa o Cagione finale, τέλος, εος,
 τό; σκοπός, ου, ό.
 Finalmente, τó τελευταϊόν; τέλος.
 Finalmente, λεπτός; κομφώς; άστειώς.
 Finanza, Finanzè, χρήματα, υν, τά. Legge
 di finanza, χρηματιστικός νόμος, ου, ό.
 Ministro delle finanze, ό ταμίας των δη-
 μωτιών χρημάτων.
 Finanziario, χρηματικός, ή, όν.
 Finanziere, χρηματιστής, ου, ό.
 Finattantochè, e
 Finchè, έως; μέχρι ου; έττε; *coll' ind.*; έως
 έν, μέχρι έν *col. cong.* o *Pottat.*
 Fine, *sost.*, τέλος, εος, τό; τελευτή, ης, ή;
 πέρας, ατος, τό || Condurre a fine, Tirare
 a fine, τελείω. *ful.* έσω; έπι-τελείω || Senza
 fine, Interminabile, άτελεύτητος, ου; e *in*
forza d' avv., άτέλεστον || Aspettare sino
 alla fine, διακρυθαλείω || In fine, Alla
 fine, *posti avverb.*, τέλος || A fine di . . .
 ια, ως *col. cong.* *sa la proposizione*
principale contiene un tempo princi-
ipale; se no, coll' ott. || A fin di bene,
 Con buona intenzione. άπό καλής γνώμης.
 Fine, *ad.* V. Fino *ad.*
 Finestra, θυρίς, ιδος, ή; πρωταγωνός, ου, ή.
 Finestrella, θυριδιον, ου, τό.
 Finestrina, V. Finestrella.
 Finezza, λεπτότης, ητος, ή; ισχύότης, ητος, ή
 || Finezza di mente, άγχινοια, ας, ή; ευστο-
 χία, ας, ή || Cortesia, κομφότης, ητος, ή;
 άστειότης, ητος, ή.
 Fingere, Mostrar di fare una cosa pur fa-
 cendone un'altra. προς-ποιέομαι; ύπο-
 κρίνομαι; σκήπτομαι. Finger d'essere al-
 legro, σκήπτομαι ήλκός είνκι, ο σκήπτομαι
 ήλαρότητα || Figurare, Immaginare, πλάσ-
 σω, *ful.* άτω.
 Fingimento, V. Finzione.
 Finimento, il fiore, τελείωσις, εως, ή || For-
 nimento, κόσμος, ου, ό || Finimenti dei
 cavalli, ακέυη, υν, τά.

Finimondo, σφάλμα, ατος, τό; πταισμα, ατος,
 τό; δλεθρος, ου, ό.
 Finire, Compire, τελευτάω; άπο-τελείω. *ful.*
 έσω; περαίνω; άνύω; δι-ανύω || Cessare,
 τελευτάω *coll' acc.*; παύομαι *col gen.* o
col part. E' fine il suo discorso. τα-
 λυτήν τόν λόγον; πύεται του λόγου ο λέγων.
 Per finirla . . . , ως συζητούτε ειπεύ . . .
 || Finire alcuno, Ammazzarlo, κτείνω
 (*irr.*); άν-αιρέω (*irr.*) || Morire, τελευ-
 τάω *con o senza τίν βίον*; άπο-θνήσκω
 (*irr.*) || Andare a fiore, detto di parola,
 discorso o simili, Mirare, Tendere,
 στοχάζομαι; σκοπέω || Andare a finire,
 detto di operazione, Aver esito buo-
 no o cattivo, άπο-τελευταίω; άπο-βαίνω
 (*irr.*).
 Finitezza, έντέλεια, ας, ή; τελειότης, εως, ή.
 Finito, *part.* di Finire, V. || *ad.* Compiuto,
 τέλειος α, ου || Limitato, όρισμένος, η, ου;
 περιόριστος, ου || Svirgito, άπειρηκός, υια,
 ός; παρεξηγημένος, η, ου || Eccellente,
 * Perfetto, έξαιρέτος, ου; έξηκριεωμένος,
 η, ου.
 Fino e Fine, *ad.* Sottile, λεπτός, ή, όν; ισχύός,
 ή, όν || Eccellente, έξαιρέτος, ου || *fig. det-*
to di persona, Accorto, διξιδός, άς, όν;
 εύράπτελος, ου || *detto dei sensi*, Acuto,
 όξύς, εία, ύ. Udito fine, όξυκοία, ας, ή.
 Fino, *prop.* Fino a, μέχρι, άχρι, έως, *col*
gen. Fino al cielo, μέχρι ούρανοϋ; έως
 ούρανοϋ. Fino alle ginocchia, άχρι των
 γονάτων. Fino ad ora, μέχρι του νυν || Fino
 da, εκ ο άπό *col gen.* Fin da ora, άπό του
 νυν; άπό τούδε. Fin dal mattino, άπό έω-
 θινοϋ Fin da quel tempo, εκ τούτου.
 Finocchio, μάραθρον, ου, τό.
 Finora, μέχρι τούτου; μέχρι νυν.
 Finta, προσποίησις, εως, ή; ύπόκρισις, εως, ή;
 σκήψις, εως, ή; πλάσμα, ατος, τό || Nella
 scerma, πλαστική μηχανή, ης, ή. Fa-
 re una finta, πλαγιάζω.
 Fintamente, προσποιητός.
 Finto, προσποίητος, ου, ο προσποιητός, ή όν;
 πλαστός, ή, όν; ψευδής, ές || *detto di Bar-*
ba, Capelli e simili, Posticcio, πρόσθε-
 τος, ου.
 Finzione, προσποίησις, εως, ή; ύπόκρισις, εως,
 ή; δόλος, ου, ό; άπάτη, ης, ή.
 Fio (Pagare il), ζημίαν ο δίκην άπο-τίνω
 (*irr.*); τιμωρίαν ύπ-έχω (*irr.*). Far pa-
 gare il fio, ζημίαν έπι-τίθημι.
 Fiocaggine, βρόγχος, ου, ό; βράγχος, εος,
 τό.
 Fioccare, detto della neve, νίρει; χιονίζει ||

fig. di cose che vengono in gran numero, βίω (irr.).

Fiocco, di lana, κροκός, ύδος, ή; di neve, νερός, άδος, ή || **Legatura di nastro**, άμμα, ατος, τό, έμμμα, ατος, τό.

Fiocina, τρίκινα, ης, ή; ίχθυόεντρον, ου, τό.

Fiocco, βραγχάλεος, α, ου; βραγχάδης, ες. **Esser fioco**, βραγχάω

Fionda, σφενδόνη, ης, ή. **Scagliar con la fionda**, σφενδονάω.

Fioraio, άνθοπώλης, ου, ό.

Fiordaliso, λείριον, ου, τό.

Fiore, άνθος, εος, τό. **Essere in fiore**, **Comprirsi di fiori**, άνθείω. **Ornar di fiori**, άνθίζω. **Coglier fiori**, άνθολογέω. **Sparger fiori**, άνθοβολέω || **A fior d'acqua**, άνω του ύδατος.

Fiorellino, άνθύλλιον, ου, τό.

Fiorente, άνθηρός, α, όν; θαλερός, α, όν; ευθηνών, ούσα, ούς; άκμάζων, ουσια, ου. **Città fiorente**, πόλις ευδαίμων, (gen. ους) ή.

Fioretto, V. **Fiorellino**.

Fiorire, **intrans.** άνθείω; θάλλω. **Cominciare a fiorire**, υπ-ανθείω || *fig.* άνθείω; άκμάζω || **trans.** άνθίζω.

Fiorito, άνθηρός, α, όν; άνθινός, ή, όν. **Stile fiorito**, τό του λόγου άνθηρόν, ού; κεκαλλωπισμένη λέξις, εως, ή.

Fioritura, άνθησις, εως, ή; άνθη, ης, ή || *nel Plur.*, **Abbellimenti**, σχήματα, αν, τα.

Fiozzare, **intrans.** κυρταίνω; κυματίζομαι || **Borbottare**, τονθορύω; γογγίζω.

Fiotto, κύμα, ατος, τό || **Brontolamento**, γογγυσμός, ού, ό.

Firma, υπογραφή, ης, ή. **Far la firma**, υπογράφω.

Firmamento, εύρακός, ού, ό.

Firmare, υπογράφω ε υπογράφομαι; υποσημαίνομαι; qualche cosa, τινί.

Firmatario, υπογράφων, ουτος, ό; υπογράφης, ουτος, ό.

Fiscale, ταμειυτικός, ή, όν; δημόσιος, α, ου.

Fiscella, κάλαθος, ου, ή; στυρίς, ίδος, ή.

Fischiante, συρίζων, ουσια, ου; ροιζώδης, ες.

Fischiare, **intrans.** συρίζω, *fut.* ίσω || **Parlando del vento o di cosa che rompendo l'aria produce un sibilo**, ροιζέω || **trans.** **Disapprovare**, συρίζω ο εκ-συρίζω τινά.

Fischiatra, σύριγμα, ατος, τό.

Fischiatore, συρίζων, ουτος, ό; συριστής, ού, ό.

Fischio, συρισμός, ού, ό; σιμός, ού, ό || **Lo strumento con cui si fischia**, συρίγγιον, ου, τό

Fisco, ταμειών, ου, τό; δημόσιον, ου, τό.

Fisica, φυσική, ης, ή (*solt.* έπιστήμη).

Fisicamente, φυσικός; κατά την φύσιν.

Fisico, φυσικός, ή, όν. **Le scienze fisiche**, φυσικά, αν, τα.

Fisima, επιθυμία, ας, ή.

Fisiologia, φυσιολογία, ας, ή.

Fisiologico, φυσιολογικός, ή, όν.

Fisiologo, φυσιολόγος, ου, ό.

Fisionomia, V. **Fisionomista**.

Fisionomia, τό του προσώπου είδος (gen. εος) ο σχήμα (gen. ατος); πρόσωπον, ου, τό; όφεις, εως, ή

Fisionomista, φυσιολόγος, ουτος, ό.

Fissamente, άτενείς; άστροίπτως.

Fissare, **Render fisso**, stabile, πάγνυμι (*irr.*); στηρίζω; βεβαιάω || **Fissare gli occhi**, άτενείζω εις τινα; έν-ατενίζω τινί || **Fissare l'attenzione su una cosa**, προς-έχω (*irr.*) τινί con o senza τον νού || **Determinare**, γερνάτω (*irr.*); δι-ορίζω. **Fissare un servitore**, un quartiere, per Rimaner d'accordo, συν-ομολογέω || **rifless.** **Fissarsi su una cosa**, **Ostinarsi**, άντε-έχω (*irr.*) περί τινος.

Fissato, *part.* di **Fissare**, V. || **Il giorno fissato per un pagamento**, una comparsa in tribunale, ecc., προθεσμία, ας, ή || **Secondo il fissato**, εξ όμολογίας.

Fissazione, il fissare gli occhi, άτενισμός, ού, ό || **Determinazione**, όρισις, εως, ή || **Intensa applicazione della mente**, του νοού προς-εξις, εως, ή || **Pazzia**, μακία, ας, ή.

Fisso, **Fermo**, καθεστηκώς, υια, ός; άκίνητος, ου, βέβαιος, α, ου || *detto di persona* **Che dimora stabilmente in un luogo**, έμμενής, ές; μόνιμος, ου || **Determinato**, τεταχμίνως, η, αν; τακτός, ή, όν || **Le stelle fisse**, οί άπλανείς (gen. ενω) άστέρεις (gen. ων).

Fistola, εύρηξ, ιγγος, ή.

Fitta, **Terreno che affonda**, χαλαρά γή. ης, ή || **Ammaccatura prodotta in un corpo dall'urto di un altro corpo**, θλάσμα, ατος, τό || **Quantità grande di cose o persone**, σωρός, ού, ό; συρρετός, ού, ό.

Fittainolo, ό μισθωτάμενος (gen. ου) άγρόν; μεθωτής, ού, ό.

Fittiziamente, προσποιήτως; ψευδώς.

Fittizio, προσποιήτος, ου ο προσποιητός, ή, όν; πλαστός, ή, όν; ψευδής, ές.

Fitto, *sost.* μισθωσις, εως, ή. **Il prezzo che se ne paga**, μισθώμα, ατος, τό. **Dare a fitto**, μισθώω. **Prendere a fitto**, μισθόωμαι.

Fitto, *ad.* ficcato, πηκτός, ή, όν || **Folto**, **Spesso**, πυκνός, ή, όν; θασός, είκα, ύ; ακτός, ή, όν. **Nel fitto veruo**, του χειρόνος

τῆ ἀκμῆ. Il fitto del bosco, ἐντερσιάνη, ης.
 ἢ || A capo fitto. κάτω.
Fittona, κυριωτάτη ρίζα, ης. ἡ.
Fiumana, ῥόσος-ους, ἑου-οῦ, ὀ.
Fiume, ποταμός, οὔ, ὀ. **Di fiume**, ποτάμιος,
 α, ου. Che è in mezzo ai fiumi, μεσοπό-
 ταμος, ου. Che ha molti fiumi, πολυπότα-
 μος, ου. **Portato via dal fiume**, ποταμο-
 φόρητος, ου. **A guisa di fiume**, ποταμηδόν.
Al o Nel fiume, come termine di moto,
 ποταμόνδῃ || *fig.* Fiume di parlare, d'elo-
 quenza ecc., εὔροια, ας, ἡ. **A fiumi**, in
 grande abbondanza, ἀρεϊδιός.
Fiumicello e Fiumicino, ποτάμιον, ου, τό.
Fiumiciattolo, ποταμίσκος, ου, ὀ.
Fiutare, ὀσφραίνωμαι (*irr*) col gen. *Par-
 lando di cani*, βηνηλατέω.
Fiuto, ὀσφραίνεις ὀσφραίνεις, εως, ἡ. *Parlando
 di cani*, βηνηλασία, ας, ἡ.
Flaccido, λαγασος, ἄ, ὄν; χαῦνος, η, ου.
Flagellare, Percuotere con flagello, μαστι-
 γώνω; μαστιγῶ || *fig.* Travagliare, Gasti-
 gare, ταλαιπωρεῖω; κολάζω || Percuotere,
 κέπειω.
Flagellatore, μαστιγῆτρ, ἥρος, ὀ; μαστιγῆτής,
 οὔ, ὀ.
Flagellazione, μαστιγιάνεις, εως, ἡ.
Flagello, μάστιξ, ἑρος, ἡ || *fig.* Rovina. Dis-
 grazia, Calamità grande. συμφορά, ἄς, ἡ;
 λύμη, ης, ἡ; φθορά, ἄς, ἡ || Chi nuoce gra-
 vemente altrui. ἄλλερος ἀνδρωπος, ὀ; λυ-
 μεζών, ἄνος, ὀ || **Abbondanza**, περισσεία, ας,
 ἡ; ἀφθονία, ας, ἡ.
Flagrante, εὐδήςλος, ου; φανερός, ἄ, ὄν. **In
 flagrante o In flagrante**, ἐπ' αὐτοφώρου.
Cogliere in flagrante, καταφωρέω. (*ut*
 ἄτω. **Colto in flagrante**, αὐτόφωρος, ου.
Flamine, ἑσφραίντης, ου, ὀ.
Flato, φύσα, ας, ἡ.
Flatulento, φυσητικός, ἡ, ὄν.
Flatulenza e
Flatuosità, φύσημα, ατος, τό.
Flatuoso, φυσώδης, ες.
Flautino, αὐλίτικος, ου, ὀ.
Flautista, αὐλητής, οὔ, ὀ; αὐλητήρ, ἥρος, ὀ;
 αὐλητήρις, ἰδος, ἡ; αὐλητήρια, ας, ἡ.
Flauto, αὐλός, οὔ, ὀ. **Suonare il flauto**,
 αὐλέω. **Il suono del flauto**, αὐλησις, εως,
 ἡ. **A suono di flauto**, ὑπὸ τῶν αὐλῶν.
Suonatore-trice di flauto, V. Flautista.
Flebile, θρηνώδης, ες; θρηνητικός, ἡ, ὄν;
 οἰκτρός, α, ὄν.
Flebilmente, θρηνώδεις; οἰκτρῶς.
Flebotomia, φλεβοτομία, ας, ἡ.
Flebotomo, φλεβοτόμος, ου, ὀ.

Flemma, umore, φλέγμα, ατος, τό || *fig.*
Pazienza, Moderazione, ἀπάθεια, ας, ἡ;
 ἀταραξία, ας, ἡ.
Flemmatico, che abbonda dell' umor della
 flemma. φλεγματικός, ἡ, ὄν || *fig.* **Pazien-
 te**, Moderato, ἀπαθής, ες; ἀτάρακτος, ου.
Flemmone, φλεγμονή, ης, ἡ.
Flessibile, εὐκαμπής, ες; εὐκαμπτος, ου;
 ὑγρός, ἄ ὄν.
Flessibilità, εὐκαμψία, ας, ἡ; εὐτροφία, ας,
 ἡ; ὑγρότης, ητος, ἡ.
Flessione, καμπή, ης, ἡ; τροφή, ης, ἡ; κάμ-
 ψις, εως, ἡ.
Flessuoso, κάμπιμος, η, ου; πολυκαμπής, ες.
Flogosi, φλόγσις, εως, ἡ.
Floridamente, ἀνθηρῶς.
Floridezza, ἀνθηρότης, ητος, ἡ.
Florido, ἀνθηρός, ἄ, ὄν; ἀνθεμίεις, εσσα, ου;
 ἀνθεμώδης, ες.
Florilegio, ἀνθολογία, ας, ἡ.
Flosciezza, μιλκία, ας, ἡ.
Floscio, μαλακός, ἡ, ὄν; ἀσθενής, ες; χάλα-
 ρός, ἄ, ὄν; χαῦνος, η, ου.
Flotta, ναυτικόν, οὔ, τό; στόλος, ου, ὀ.
Flottiglia, ὀλίγων νεῶν στόλος, ου, ὀ.
Fluidità, ὑγρότης, ητος, ἡ; εὔροια, ας, ἡ.
Fluido, *ad.* ῥέω, ουτα, ου; ῥευτικός, ἡ, ὄν;
 ὑγρός, ἄ, ου. **In forza di sost.** ὑγρόν, οὔ,
 τό.
Fluire, ῥέω (*irr*).
Fluore, ῥύσις, εως, ἡ; ῥοή, ης, ἡ.
Flussione, ῥεύμα, ατος, τό. **Flussione al
 petto**, κατάθροπος, ου, ὀ.
Flusso, Moto naturale dell' acqua del
 mare verso terra, πλήμμυρα, ας, ἡ; πλήμυ-
 ρις, ἰδος, ἡ. **Il flusso e riflusso**, παλιρ-
 ροια, ας, ἡ || **Flusso di ventre**, διάρροια,
 ας, ἡ; di sangue, αἱμῶροια, ας, ἡ.
Flutto, κύμα, ατος, τό; γλύδον, υνος, ὀ.
Fluttuamento, κύμασις, εως, ἡ || **Instabili-
 tà**, ἀστασία, ας, ἡ.
Fluttuare, Ondeggiare, κυμαίνω || *fig.* Es-
 sere incerto, διατάξω; ἀπορεύω; ἀπόρους ἔχω
 (*irr*).
Fluttuazione, ἀστασία, ας, ἡ.
Fluviale, ποτάμιος, α, ου; ποταμαίος, α, ου.
Focaccia, πλάκοϋς, οὔτος, ἡ || **Render pan
 per focaccia**, ἔστω ἔστω φέρον (*irr*); ἀμει-
 βομαί τενα ὁμοίσις.
Focaja, aggiunto di Pietra πυρίτης, ου, ὀ
 (*solt.* λίθος).
Foce, στομα, ατος, τό; εἰςβολή, ης, ἡ. **Met-
 ter foce**, Far foce in, εἰς-βάλλω (*irr*) ο
 εἰς-ῥέω (*irr*) εἰς colī' *acc.*

Focherello, πυρίδιον, ου, τό.
 Focile. V. Focaiia.
 Foco. V. Fuoco.
 Focolare, ἐστία, ας, ή: ἐσχάρα, ας, ή || *fig.*
 per Casa, αἶκος, ου, ό.
 Focone, μέγα πύρ, πυρός, τό.
 Focosamente, διαπύρους; σποδρός.
 Focososo, διάπυρος, ου; σποδρός, ά, όν.
 Fodera, υπόβλητον (*gen.ου*) ὑφασμα, ατος,
 τό; ὑποβράφη, ής, ή.
 Foderare, ὑπο-βράπτω.
 Foderatura, ὑποβλή, ής, ή.
 Fodero della spada ecc., κολεός, ου, ό ||
 Travi collegate insieme per poterle con-
 durre giù pe' fiumi, σχεδία, ας, ή.
 Foga, όσμή, ής, ή; φρά, άς, ή.
 Foggia, Maniera, τρόπος, ου, ό; νόμος, ου, ό
 || Foggia di vestire, σχήμα, ατος, τό || *A*
 foggia di, δικην *col gen.*
 Foggiare, σχηματίζω; πλάσσω.
 Foglia, φύλλον, ου, τό; πέταλον, ου, τό. *Met-*
ter le foglie, φυλλοφύω Essere in foglie.
 Aver foglie, φυλλοφωρέω. Cogliere le fog-
 lie, φυλλολογέω. Perder le foglie, φυλλο-
 βολέω; φυλλοχοτέω. Che ha grandi foglie,
 μεγαλόφυλλος, ου. Che ha lunghe foglie,
 μακρόφυλλος, ου; ecc. || Foglia metallica,
 πέταλον; έλασμα, ατος, τό.
 Fogliaccio, διατριβομένη σελίς, ίδος, ή.
 Fogliaceo, φυλλικός, ή όν; φυλλώδης, ες.
 Fogliame, φύλλα, ου, τά; φυλλεϊον, ου, τό.
 Foglietto, χαρτίδιον, ου, τό.
 Foglina, φυλλίον, ου, τό.
 Foglio, χάρτης, ου, ό. Foglio di un libro,
 σελίς, ίδος, ή || *per* Giornale, έφημερίς,
 ίδος, ό.
 Fogliolina, φυλλάριον, ου, τό.
 Fogliuto, πολύφυλλος, ου.
 Fogna, ὑδοσβόρα, ας, ή. άμάρα, ας, ή.
 Fognare, far fogne, παρ-οχιστεύω.
 Fognatura, έξοχιστεία, ας, ή.
 Fola, λήρος, ου, ό; φλυαρία, ας, ή; μύθος,
 ου, ό.
 Folaga, αἴθουα, ας, ή.
 Folata, di vento, φύσημα, ατος, τό; πυσή,
 ής, ή; di uccelli, σμήνος; αεις, τό; άγέλη,
 ης, ή.
 Folgorante, άστράπτων, ουσα, ου.
 Folgorare, κεραυνοβολέω; κεραυνώω; άστρά-
 πτω.
 Folgore, κεραυνός, ου, ό. Colpito dalla fol-
 gora, κεραυνόβολος, ου; κεραυνοπλήξ, ήγος,
 ό, ή || Folgore di guerra, άνήρ άειδέατος
 κατά τον πόλεμον.
 Folgoreggiare, άστράπτω.

Folla, έθλος, ου; ό; πολυσυθραπία, ας, ή;
 πλήθος, εος, τό. *In* folla, παμπληθεί;
 άθρόως; ε άθρόος, α, ου, *da accordarsi*
col soggetto. Arrivarono in folla, προς-
 ήλθον άθρόοι ο άθρόοι.
 Folle, άφρων, ου; παράφρων, ου; αλόητος, ου.
 Far delle folli spese, εις ουδέν δέον τά
 χρήματα άν-υλίσκω (*irr.*).
 Folleggiamento, θυσια, ας, ή; μαυία, ας, ή;
 άρροσύνη, ης, ή.
 Folleggiare, ληρέω; παρ-αφρονέω.
 Follemente, άρρότως; άνοήτως.
 Follette, μορμά, ος, ή.
 Follia, θυσια, ας, ή; παράθυρα, ας, ή; μωρία,
 ας, ή; άρροσύνη, ης, ή.
 Follicolo, κέλυφος, εος, τό; κελύφικον, ου,
 τό.
 Foltamente, πυκνώς; άσπίως.
 Foltezza, πυκνότης, ητος, ή; άδρότης, ητος,
 ή; άσπύτης, ητος, ή.
 Folto, άθρός, ά, όν; πυκνός, ή, όν; άσπύς,
 εις, ή. Che ha la chioma folta, άστυχάι-
 τής, ου, ό. Che ha la barba folta, άστυ-
 πάγων, ανος, ό || *In forza di sost.* άσπύ,
 εως, τό || Tenebre folte, βραδύ σκότος,
 εος, τό.
 Fomenta, θαλιπήριον, ου, τό; έμβροχή, ής, ή.
 Fomentare, τρέφω (*irr.*); παρ-ορμούω.
 Fomentatore, αΐτιος, α, ου; ειςηγητής, ου, ό.
 Fomento. V. Fomenta.
 Fomite, έκαυμα, ατος, τό; έναισμα, ατος,
 τό.
 Fondaccio, τρυξ, υγός, ή; ὑποστάθμη, ης, ή.
 Fondaco, έρισπάκιον, ου, τό.
 Fondamentale, θεμελίος, ου; θεμελιακός, ή,
 όκ. *Fig.* κύριος, α, ου. Legge fundamen-
 tale, κύριος νόμος, ου, ό. Principio fon-
 damentale, ὑπόθεσις, εως, ή.
 Fondamento, θεμελίον, ου, τό; θεμελία, ου.
 τό. Gettare i fondamenti, θεμελιώω. Dai
 fondamenti, εκ θεμελίον || *fig.* Base, So-
 stegno, βάσις, εως, ή; κρηπίς, ίδος, ή;
 άρχή, ής, ή || Ragione, Motivo, αιτία, ας,
 ή; λόγος, ου, ό. Con fondamento, εὐλό-
 γως; δικαίως. Senza fondamento, αλόγως;
 μάτην. Ciò che è senza fondamento,
 κενός, ή, όν || Far fondamento su una
 cosa o persona, έρείδουμαι *col dat.*
 Fondare, Gettare i fondamenti di, Edifi-
 care, θεμελιώω; κτίζω; κτίξις || *Istituire,*
καθ-ίστημι || *fig.* Fondare le sue speranze
 sopra alcuno, έλπιδόν τιθεμαι ο έχω (*irr.*)
 έν τινι; άν-αρτάω έμαυτόν *fig.* *τίνα* || *ri-*
fless. Fondarsi, Far capitale di, πέποιθα
 τινι; πιστεύω τινι || *riferito ad arte, di-*

sciplina e simili, Apprenderla bene, καλῶς μανθάνω (*irr.*).
Fondata, sost. V. **Fondaccio**.
Fondatamente, εὐλόγως; δικαίως || **Compiutamente**, ἀκριβῶς.
Fondato, part. di **Fondare**, V. || *ad. Detto di discorso, ragione e simili*, δίκαιος, α, ου; εὐλόγος, ου; ἀληθής, ἐς || *detto di persona e riferito ad arte, disciplina e simili*, ἔμπειρος, ου col gen.; ἐντελής, ἐς ἔν τινα.
Fondatore, κτίστης, ου, ὁ; κτίζων, ουσα, ου, ο κτίσας, ασα, αν coll'acc.
Fondazione, θεμελίωσις, εως, ἡ; κτίσις, εως, ἡ || *fig.* **Istituzione**, κατάστασις, εως, ἡ || **La cosa fondata**, κτίσμα, ατος, τό.
Fondere liquefare, τήκω; δια-τήκω; χωνεύω || **Unire insieme**, συμ-μίγνυμι; συγ-κεράννυμι *ful.* -ράσω.
Fonderia, χωνευτήριον, ου, τό.
Fondiaro, ἔγγειος, ου. **Tassa fondiaria**, ἔγγειος, τόκος, ου, ὁ.
Fonditore, χωνευτής, οὔ, ὁ.
Fondo, sost. **Profondità**, **La parte inferiore di checchessia**, βηθός, οὔ, ὁ; βύθος, εος, τό; πυθμίν, ἑνος, ὁ || **Ciò che è più intimo**, μυχός, οὔ, ὁ; τὸ ἐνδοτάτω. **Dal fondo dell'anima**, ἐκ ψυχῆς; ἐκ θυμοῦ || **Terreno**, **Podere**, ἀγρός, οὔ, ὁ; χωρίον, ου, τό; ἄγγεις; (*gen.* ου) κτήσις, εως, ἡ. — **Andare a fondo**, κατα-δύομαι (*irr.*); κατα-βυθίζομαι || **Mandare a fondo**, κατα-δύω; κατα-βυθίζω; κατα-ποντίζω || **Conoscere**, **Sapere a fondo**, ἀκριβῶς οἶδα (*irr.*) || **Esaminare a fondo**, ἀκριβῶς ἐξετάζω || **Dar fondo**, **Pigliar fondo**, *detto di nave*, χαλάω τὴν ἀγκυραν; ἀγκυροβολῶ || **Dar fondo a una cosa**, **Disperderla**, κατα-αλίσσω (*irr.*) τι || **Da cima in fondo**, ἀρῶν; παντάπασι || **In fondo**, *per Finalmente*, τέλος.
Fondo, ad. βαθύς, εἶα, ὕ.
Fonetico, φωνητικός, ἡ, ὄν.
Fonico, φωνικός, ἡ, ὄν.
Fonologia, φωνολογία, ας, ἡ.
Fontana, κρήνη, ης, ἡ; πηγή, ἡς, ἡ.
Fontanella, πηγίδιον, ου, τό.
Fontaniere, κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ.
Fonte, κρήνη, ης, ἡ; πηγή, ἡς, ἡ. **Di fonte**, κρηναίος, α, ου || **Fonte battesimale** || **o Sacro fonte**, βαπτιστήριον, ου, τό || *fig.* **Principio**, **Origine**, πηγή; ἀρχή, ἡς, ἡ.
Fonticina, πηγίδιον, ου, τό.
Fonticolo, κυτήριον, ου, τό.

Foracchiare, δια-τρυπάω; δια-τετραίνω (*irr.*).
Foraggiamento, προνομή, ἡς, ἡ; χορτολογία, ας, ἡ; αἰτολογία, ας, ἡ.
Foraggiare, χορτολογεῖν; προνομην ποιῆσαι; προνομεύω; ἐπι-σιτίζομαι.
Foraggiere, χορτολόγος, ου, ὁ; αἰτολόγος, ου, ὁ; προνομεύς, ἑως, ὁ.
Foraggio, *per gli uomini*, σίτικα, ων, τά; *per gli animali*, χόρτος, ου, ὁ; χόρτισμα, ατος, τό; χιλός, οὔ, ὁ.
Forame, τρήμα, ατος, τό; ὀπή, ἡς, ἡ.
Forare, τετραίνω (*irr.*); τρυπάω.
Forato, τρητός, ἡ, ὄν; διάτρητος, ου.
Forbici, ψαλῖς, ἴδος, ἡ. **Tagliar colle forbici**, ψαλίζω || **le Bocche degli scorpioni**, de' granchi e simili, χηλαί, ὄν, αἰ.
Forbicata, κουρά, ἄς, ἡ.
Forbicine, ψαλίδιον, ου, τό.
Forbire, καθαίρω; καθαρίζω; στιβασω; φιδρύνω.
Forbitamente, καθαρίως; στιλπνός.
Forbitezza, καθαρότης, ητος, ἡ || *fig.* κομψότης, ητος, ἡ.
Forbito, καθαρός, ἄ, ὄν; στιλπνός, ἡ, ἔν || *fig.* κόσμιος, α, ου.
Forca, **a due punte**, δίκρανον, ου, τό; **a tre punte**, τρίκραν, ης, ἡ || **Forca**, **patibolo**, σταυρός, οὔ, ὁ || **Forca**, **detto per ingiuria ad alcuno, o di alcuno**, μαστιγίας, ου, ὁ; κύβαν, αως, ὁ.
Forcella, **da sostener viti ecc.**, χάραξ, ακος, ἡ || **La bocca dello stomaco**, στέρον, ου, τό.
Forchetta, κρετήρα, ας, ἡ.
Forcina, βοστρύχιον, ου, τό.
Forcone, τρίαινα, ης, ἡ.
Forcuto, διαχιδής, ἐς; δίκρανος, ου.
Forense, δικανικός, ἡ, ὄν.
Foresta, ὕλη, ης, ἡ; δρυμές, οὔ, ὁ; ἄλλοσι, εος, τό.
Forestale, ὕλατος, α, ου. **Guardia forestale**, ὕλωρός, οὔ, ὁ.
Foresteria, ξενοδοχεῖον, ου, τό.
Forestiere e Forestiero, ad. **usato spesso in forza di sost.**, ξένος, η, ου; ἄλλοσάπος, ἡ, ὄν; ἄλλοφυλος, ου || **Che non è della famiglia**, ὁ, ἡ ἔξω τοῦ γένους.
Forfora, πίτυρον, ου, τό.
Foriero, πρόδρομος, ου, ὁ, ἡ; προάγγελος, ου, ὁ, ἡ.
Forma, **figura esteriore di un corpo**, μορφή, ης, ἡ; εἶδος, εος, τό; εἰδῶλον, ου, τό; σχῆμα, ατος, τό. **Dare una forma a**, μορφοῦ ο εἰδοποιεῖω coll'acc. **Cambiar di**

forma, μετα-μορφόμοσι. Che ha forma d'albero, δενδροειδής, ές; di torre, πυργοειδής, ές ο πυργώδης, ες, e così molti altri composti in ειδής, ές ο ώδης, ες || **Al plur.**, Contorui d'un oggetto, τύπος, ου, ό; περιγραφή, ης, ή || **Qualità dello stile**, τρόπος, ου, ό || **Costituzione**, κατάστασις, εως, ή. **Forma di governo**, πολιτεία, ας, ή || **Maniera**, Guisa, τρόπος || **Norma**, Regola, νόμος, ου, ό || **Modello che serve a dare una figura**, άρχέτυπον, ου, τό; πρωτότυπον, ου, τό || **A forma o In forma di**, κατά *coll' acc.*

Formabile, πλαστός, ή, άν.

Formaggio, τυρός, ου, ό. **Formaggio fresco**, τρυφήλις, ιδος, ή.

Formale, ειδικός, ή, άν; νόμιμος, η, ου || **detto di Parole**, ρητός, ή, άν; σαφής, ές. **In termini formali**, ρητώς.

Formalista, τά νόμιμα άκριβέστερον φυλάττων, ουσα.

Formalità, νόμιμον, ου, τό.

Formalmente, ρητώς; διαβρήθην.

Formare, Dar forma, Foggiare, ειδοδοιείω, μορφώω; σχημακτιζώ || **Fare**, ποιέω || **Comporre**, Constituire, Ordinare, κατασκευάζω; καθίστημι; συντάττω; συνίστημι || **fig.** Ammaestrare, Educare, παιδεύω; διδάσκω (*irr.*).

Formativo, ειδοδοιητικός, ή, άν.

Formato, *part. di* Formare, V. || **ad. detto di una Persona**, κερτερός, ά, άν; τέλειος, ου.

Formatore, πλάστης, ου, ό.

Formazione, μόρφωσις, εως, ή; πλάσις, εως, ή; γένεσις, εως, ή.

Formella βήθρος, ου, ό; όρυγμα, ατος, τό.

Formica, μύρμηξ, ηκος, ό.

Formicaio, ο

Formicolare, μυρμηκία, ας, ή.

Formicolare, βρώω; di . . . , *dat*; περιετύω; di . . . , *gen.*

Formicolio, μυρμηκίαισις, εως, ή; μυρμηκισμός, ου, ό.

Formidabile, φοβερός, ά, άν; θεινός, ή, άν.

Formidabilmente, φοβερώς, θεινώς.

Formula e Formula, ρητόν, ου, τό; αί νόμιμοι λέξεις, εων.

Formulario, τών νομίμων ο νομιζομένων συλλογή, ης, ή.

Fornace, κάμινον, ου, ό.

Fornaciaio; καμινεύς, έως, ό.

Fornaio, Fornaiia, άρτοποιός, ου, ό, ή; άρτοπάλης, ου, ό; άρτοπάλης, ιδος, ή.

Fornello, βαΰνος, ου, ό.

Fornicare, μοιχεύω.

Fornicatore, μοιχεύς, έως, ό.

Fornicatrice, μοιχεύτρια, ας, ή.

Fornicazione, μοιχεία, ας, ή.

Fornimento, σκευή, ης, ή; κατασκευή, ης, ή.

Fornire, Ornare, Guarnire, κοσμέω; επικοσμέω || **Somministrare**, Provvedere, παρεχεύω (*irr.*); παρίστω; παρασκευάζω. **Esser ben fornito di**, ευπορέω *col gen.* **Fornir di viverialeuno σιτηρειάξω** σιταρκίω **τινά** || **Compiere**, εξ-αυύω; εκ-τελέω, *fut. έσω.*

Fornito, *part. di* Fornire, V. || **ad.** **Ben provveduto**, άφθονος, αν; ευπορος, ου.

Fornitore, ποριστής, ου, ό; πάροχος, ου, ό.

Fornitura, πορισμός, ου, ό; έπαρκεια, ας, η.

Fornitura di viveri, έπισιτισμός, ου, ό.

Forno, κλίβανος, ου, ό || **La bottega dove si vende il pane**, άρτοπάλιον, ου, τό.

Fòro, Buca, όπή, ης, ή || **Fòro**, **piazzo**, άγορά, ας, ή; **tribunale**, δικαστήριον, ου, τό.

Forra, κλιός, άδος, ή; συνάγκεια, ας, ή.

Forse e Forse che, Per avventura, έως; τάχα; τάχα που || **Incirca**, περί, άμπί *coll' acc.* || **Stare in forse**, άπορέω; ενδοιάξω || **Senza forse**, άληθώς; άνυποθαίστως || **Se forse** . . . , ήν που.

Forsennatezza, παράνοια, ας, ή; μανία, ας, ή.

Forsennatamente, μανομένης.

Forsennato, μανιόμενος, η, αν; μανικός, ή, άν.

Forte, *ad.* Che ha forza, ρωμαλέος, α, αν. έρρωμένος, η, αν; ισχυρός, ά, άν; κερτερός, ά, άν || **fig. detto di Argomenti**, **Ragioni e simili**, ισχυρός; δυνατός, ή, άν; βέβαιος, α, ου; ασφαλής, ές || **Rigoroso**, αυστηρος, ά, άν || **Malagevole**, χαλεπός, ή, άν || **detto di Fuogo**, ισχυρός; έχυρός, ά, άν; όχυρός, ά, άν; έρυμνός, ή, άν || **Grande**, Grave, μίγης, γάλη, γκ. **Una forte somma di danaro**, μεγάλα χρήματα || **Veemente**, ισχυρός; σφοδρός, ά, άν; βίαιος, α, ου || **Inaculato**, έξυς, εΐα, ύ || **Forte in una scieuzza**, in un' arte ecc., έμπειρος, αν; επιτήμων, αν; *col gen.*, θεινός, ή, άν *coll' acc.* — **Dare o Prestar mau forte**, βοηθέω, επι-βοηθέω, επι-κουρέω *τινί* || **Esser forte**, κρατέω; ισχύω || **Esser d'animo forte**, κερτερέω.

Forte, *sost. T. milit.* άκρόπολις, εως, ή; φρούριον, ου, τό.

Forte, ανν. ε.

Fortemente, ισχυρώς; κερτερώς; σφοδρώς ||

- Grandemente, Molto, μάλα; σφόδρα; πολὺ** || **Ad alta voce, μέγα** || **Velocemente, ταχέως.**
- Fortezza, astratto di Forte, ρώμη, ης, ἡ, ἰσχύς; ὕος, ἡ; ἀνδρεία, ας, ἡ; καρτερία; ας, ἡ** || **Propugnacolo, ἀκρόπολις, εως ἡ; ἔρυμα, ατος, τό.**
- Fortificamento, ὀχύρωσις, εως ἡ; τειχισμός, οὔ, ὁ.**
- Fortificante, ῥωστικός, ἡ, ὄν; ἀναληπτικός, ἡ, ὄν.**
- Fortificare, Render forte, Corroborare, ῥώνυμι (irr.); ἐπι-ῥώνυμι; ἰσχυρῶ; κρατύνω; βεβαιῶ || Munire di fortificazioni, ὀχυρῶ; ἐρυμνῶ; τειχίζω; περι-τειχίζω.**
- Fortificato, ἰσχυρός, ἄ, ὄν; ὀχυρός, ἄ, ὄν; ἐρυμνός, ἡ, ὄν.**
- Fortificazione, ἔρυμα, ατος, τό; ὀχύρωμα, ατος, τό; τειχισμα, ατος, τό.**
- Fortigno, θξινος, ης, ον.**
- Fortilizio, προύριον, ου, τό; ὀχυρωμάτιον, ου, τό.**
- Fortiore, ὀξύτες, ητος, ἡ.**
- Fortuitamente, ἀπὸ τύχης; κατὰ τύχην; τυχόν.**
- Fortuito, τυχόν, οὔσα, ὄν; τυχηρός, ἄ, ὄν; τυχαῖος, α, ον.**
- Fortune, ὀξύτες, ητος, ἡ.**
- Fortuna, Sorte, Avvenimento indeterminato, τύχη, ης, ἡ; μοῖρα, ας, ἡ. La buona fortuna, εὐτυχία ο ἑμοῖρια, ας, ἡ. La cattiva fortuna, δυστυχία ο κακομοῖρια. ας, ἡ || Condizione, Stato, κατάστασις, εως, ἡ; τάξις, εως, ἡ || Beni di fortuna, θῦτα ο ὑπάρχοντα, ὡν, τά; οὐσία, ας, ἡ; χρήματα, ὡν, τά. — Aver fortuna, εὐτυχέω || Far fortuna, εὐπραγέω; χρηματίζομαι; il modo onde si fa fortuna s' esprime con ἐκ' ε il gen. || Aver beni di fortuna, εὐπάραια χρημάτων; πλουτέω || Far la fortuna d'alcuno, εὐπορέω ο πλοῦτον περιποιέω τι || Fortuna inaspettata, ἔρμαιον, ου, τό. — Fortuna di mare, θύελλα, ης, ἡ; χειμών, ὄνος, ὁ.**
- Fortunatamente, εὐτυχῶς; ἀγαθῇ τύχῃ; εὐκαιρίας.**
- Fortunato, εὐδαίμων, ου; εὐτυχής, ἔς. Esser fortunato, εὐδαιμονέω; εὐτυχέω.**
- Fortunoso, ἐπικίνδυνος, ου; ἐπισηφής, ἔς.**
- Forza, Robustezza di corpo, ρώμη, ης, ἡ; ἰσχύς, ὕος, ἡ; σθένος, εος, τό. Aver forza, ἔρρωμαι (perf. pass. di ῥώνυμι); ἰσχύω. Perder la sua forza, ἐλαττώμαι τὴν ἰσχύν || fig. detto dell' Animo, dell' Ingegno e simili, δεινότης, ητος, ἡ; ἐνέργεια, ας, ἡ || detto di certe dose per Energia, Efficiacia, ἐνέργεια; ἰσχύς; δύναμις, εως, ἡ; ἀοιτή, ης ἡ || detto di un Popolo, d'uno Stato, δύναμις; ἰσχυρά, ὡν, τά. Le forze terrestri, πεζινῆ δύναμις; le forze navali, ναυτικῆ δύναμις; ναυτικόν, οὔ, τό || Violenza, βία, ας, ἡ. Far forza ad alcuno, βιάζομαι τινα. A forza, Per forza, βία, πρὸς βίαν; κατὰ κράτος. Per amore o per forza, ἐκούσιως ἢ ἀκούσιως || Aver forza di legge, νόμου τάξιν ἔχω (irr.) || Esser forza per Esser necessario, δεῖ; ἀνάγκη ἐστὶ || A forza di . . . si rende coll' ad., πολὺς, πολλή, πολύ, messo, del pari che il nome, in dativo: A forza di preghiere, πολλὰς ταῖς εὐχαῖς. A forza di fatica, πόνω πολλῷ.**
- Forzare, ἀναγκάζω; βιάζομαι || Forzare una serratura, un uscio, ῥήγνυμι (irr.); δια-ῥήγνυμι; ἐκ-κόπτω.**
- Forzatamente, πρὸς βίαν; κατὰ κράτος; ἀνάγκη.**
- Forzato, sost. Condannato a lavori forzati, νοπηλασίας κατάδικος, ου, ὁ.**
- Forzato, ad. βίωσις, εἰσα, ἐν; ἀναγκασθεῖς, εἰσα, ἐν; ἀναγκάτος, α, ον; βιαῖος, α, ου || contro voglia, ἄκων, οὔσα, ον; ἀκούσιως, ον.**
- Forzatore, βιαστής, οὔ, ὁ.**
- Forziere, κιβωτός, οὔ, ἡ.**
- Forzieretto e Forzierino, κιβώτιον, ου, τό.**
- Forzoso, ἀναγκάτος, α, ον.**
- Forzuto, ἰσχυρός, ἄ, ὄν; ῥωμαλέος, α, ον.**
- Foscamente, ἀμαυρῶς; σκοτεινῶς.**
- Fosco, ἀμαυρός, ἄ, ὄν; σκοτεινός, ἡ, ὄν; ζορώδης, ἔς; φαιός, ἡ, ὄν || detto di Sguardo, σινδρωπός, ἡ, ὄν; di voce, μύχιος, α, ον. Aria fosca, ὀμίχλη, ης, ἡ.**
- Fosforico, φωσφορικός, ἡ, ὁ (Gr. M.).**
- Fosforo, φωσφορος, ου, ὁ.**
- Fossa, τάφρος, ου, ὁ; βόσρος, ου, ὁ; θρυγμα, ατος, τό. Scavar fosse, ταφρεύω. Circondare con una fossa, περι-ταφρεύω || Buca per riporvi il grano, σιρός, οὔ, ὁ || Buca per seppellirvi un cadavere, τάφος, ου, ὁ. Uomo che ha i pie nella fossa, τυμβωγέμων, οντος, ὁ || Incavatura, κοίλωμα, ατος, τό.**
- Fossarello, Fossatello, Fossetta, &c., ὀρυγμάτιον, ου, τό.**
- Fossato, ρεῖθρον, ου, τό; διῶρυξ, υχος, ἡ.**
- Fossile, θρυκτός, ἡ, ὄν.**
- Fosso, τάφρος, ου, ἡ.**
- Fotografia, φωτογραφία, ας, ἡ (Gr. M.).**

- Fotografo, φωτογραφεύς, *εως*, *ὁ* (Gr. M.).
 Fra prep. di luogo e di tempo, μεταξύ *col gen.*; ἐν μέσῳ. Il tempo che passa fra due epoche, ὁ μεταξύ χρόνος || Quando significa Nel numero di, si rende con ἐν e il dat., o col gen. senza prep.: Il più alto fra gli alberi, τὸ ὑψηλότερον τῶν δένδρων; || Quando significa Nel termine di, ἐντός *col gen.* || Quando indica relazione di persona a persona, πρὸς *coll' acc. del pronome ἀλλήλων*, o il dat. o l' acc. di esso pronome senza preposiz. Parlan fra loro, διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους ο ἀλλήλους. Amiamoci fra noi, φιλοῦμεν ἀλλήλους.
 Fracassamento, ἀνατροπή, ἤς, ἡ; κατασκαφή, ἤς, ἡ; σύντριψις, *εως*, ἡ.
 Fracassare, κατα-άγγυμι (irr.); κατα-κλάω, *ful.* ἄσω; συν-τρίβω.
 Fracassato, κατάθραυστος, *ον*; συντετριμμένος, *ης, ον*.
 Fracasso, Fracassamento, V. || Grande strepito, κτύπος, *ου, ὁ*; πάταγος, *ου, ὁ*; δόρυπος, *ου, ὁ*. Far fracasso, δουπέω || Donno, Rovina, βλάβη, *ης, ἡ*.
 Fracido, V. Fradicio.
 Fradicio, ad. più o meno inzuppato dall'umido, ἐμβροχος, *ον*; ἔρυγρος, *ον*; δύγρος, *ον*; μυδαλής, *α, ον* || Innamorato fradicio, δεινώς ἐρασιῆς, *εἶσα, ἐν*. Briaco fradicio, δεινώς μεθύων, *ουσα, ον* || Fradicio, detto delle frutta che cominciano a marcire, σεσηπώς, *υἷα, ὅς*; σακρός, *ἄ, ὄν* || Guasto moralmente, διεφθαρμένος, *ης, ον*.
 Fradiciume, συκεδών, *όνος, ὁ*; σακρότης, *ητος, ἡ*.
 Fragile, facile a rompersi, θραυστός, *ἡ, ὄν*; εὐθραστος, *ον*; εὐχλαστος, *ον*; ψαθύρός, *ἄ, ὄν* || Debole, Che non resiste, ἀσθενής, *ἑς*; εὐέμπωτος, *ον*; σπυληρός, *ἄ, ὄν*.
 Fragilità, facilità di rompersi, εὐθραστον, *ου, τό*; ψαθύροτης, *ητος, ἡ* || Debolezza, facilità a cadere in fallo, ἀσθένεια, *ας, ἡ*; εὐέμπωσις, *ας, ἡ*; σπυληρόν, *οὔ, τό* || Incostanza, Caducità, ἀστασία, *ας, ἡ*; ἀβιβαίτης, *ητος, ἡ*.
 Fragilmente, ψαθύρως.
 Fragola, κόμραρον, *ου, τό*.
 Fragore, κτύπος, *ου, ὁ*; πάταγος, *ου, ὁ*. Far fragore, φορέω.
 Fragoroso, θορυβώδης, *ης, ὅς*; φοριώδης, *ης, ὅς*.
 Fragrante, εὐωδής, *ἑς*; εὐοσμῶς, *ον*.
 Fragranza, εὐωδία, *ας, ἡ*; ὄσμῃ, *ἡς, ἡ*.
 Frate, V. Fragile.
- Fralezza, V. Fragilità.
 Framezzare, παρεν-τίθημι.
 Frammento, Rottame, θραύσμα, *ατος, τό*; κλάσμα, *ατος, τό*; θρύμμα, *ατος, τό* || Frammenti di un libro di cui si sia perduto la maggior parte, ἀποσπασμένα, *ων, τά*.
 Frammescolare, προς-μίγνυμι (irr.) *τι τινι*; ἀνα-μίγνυμι *τι τινι ἀνα-κράννυμι (irr.)* *τι τινι*.
 Frammettere, παρεν-τίθημι; παρεμ-βάλλω (irr.) || *rifless.* Frammettersi in una faccenda, μειστεύω.
 Frammischiare, V. Frammescolare.
 Frana, κρημνός, *οὔ, ὁ* || Spaccatura di terra, χάσμα, *ατος, τό*.
 Franamento, πτώσις, *εως, ἡ*; καταφορά, *ἄς, ἡ*.
 Frangere, κατα-πέρομαι (irr.); κατα-πίπτω (irr.); κατα-βρέω (irr.).
 Frangere, κατεβρυχητός, *υἷα, ὅς*; πτώσιμος, *ον*.
 Francamente, Con franchezza, ἀπλῶς; ἀληθῶς. Parlar francamente, παρῆρησιάζομαι || Senza paura ἀδεδώς; θαρραλέως || Speditamente, στρεπτεύω.
 Frangere, Far libero, ἐλευθερώω || Esentare, ἀπο-λύω, ἀπ-αλλάσσω; da . . . *col gen.* || detto di Lettere, Pacchi e simili, προπληρώνω τὸ δικαίωμα (Gr. M.).
 Francatura, Il frangere lettere e pacchi, προπληρωμὴ τοῦ δικαίωματος (Gr. M.).
 Francheggiare, ἀσφαλίζω; βεβαιῶω.
 Franchezza, di parola e di modi, ἐλευθεροστομία, *ας, ἡ*; παρῆρησις, *ας, ἡ*; ἀλήθεια, *ας, ἡ*; ἀπλότης, *ητος, ἡ* || Ardimento, θράσος, *ιος, τό*; ἀνδρότης, *ητος, ἡ* || Speditezza, ταχυτής, *ητος, ἡ*; ἀξυτής, *ητος, ἡ*.
 Franchigia, ἀτέλεια, *ας, ἡ*.
 Franco, Libero, ἐλεύθερος, *α, ον* || Esente da aggravii, οὐχ ὑποτελής, *ἑς*; ἀτελής, *ἑς*; ἀπηλλαγμένος, *ης, ον*; da . . . *gen.* || Schietto nel parlare, ἀπλῶς-οὐς, ἀ-ᾶ, ὄν-οὔν; ἀληθής, *ἑς*; παρῆρησιότης, *οὔ, ὁ* || Svelto, Spedito, ταχύς, *εἶα, ὅς*; ἐλαφρὸς, *ἄ, ὄν* || Ardito, ἀδείης, *ἑς*; θαρραλέος, *α, ον*.
 Frangente, ἀτύχημα, *ατος, τό*; δυσπραξία, *ας, ἡ*.
 Frangere, ρήγνυμι (irr.); κλάω, *ful.* ἄσω; κατα-κλάω; συν-τρίβω.
 Frangia, κροστός, *οὔ, ὁ*; θύσανος, *ου, ὁ*, κράσπεδον, *ου, τό*.
 Frangibile, θραυστός, *ἡ, ὄν*.
 Frangibilità, εὐθραστον, *ου, τό*.
 Frangitura, θρύψις, *εως, ἡ*; κλάσις, *εως, ἡ*.
 Frantendere, παρα-κρούω; παρα-νοίω.
 Franto, συντετριμμένος, *ης, ον*.
 Frantoio, ἀλαιοτριβείον, *ου, τό*.

- Frantumare, συν-τρίβω.
 Frantume, σπάρραμα, ατος, τό.
 Frapporre. παρεν-τίθημι; παρεμ-βάλλω (irr.)
 || Frapporsi, entrare come mediatore, με-
 σιτεύω.
 Frasca, Ramoscello fronzuto, κλών, ανός,
 ό; κλάδος, ου, ό || *fig. detto di Uomo,*
e più spesso di Donna leggera, κουφό-
νους, ου; φαυλός, ή, όν || Frasche, al plur.,
per Chiacchiere, Inezie, λήροι, ου, οί.
 Frascato, φυλλάς, άδος, ή; σιάς, άδος, ή.
 Frasceggiare, ψορέω; ροδίω.
 Frascheria, φλυαρία, ας, ή; λήρος, ου, ό.
 Fraschetta, κλαδικος, ου, ό || *fig. detto di*
una Ragazza, ράθυμος κόρη, ης, ή.
 Frascaonaia, εξευτήριον, ου, τό; όρνιθοθήρα,
 ας, ή.
 Frase, φράσις, εως, ή; λέξις, εως, ή.
 Frassino, μελία, ας, ή. Di frassino, μελί-
 νος, η, ου.
 Frastagliare, δια-κόπτω.
 Frastornare, Impedire che si compia una
 cosa, άπο-τρέπω; άπο-στρέφω || Distrarre
 dalle occupazioni, παρα-τρέπω; άφ-ίστη-
 με *col gen.*
 Frastuono, πάταγος, ου, ό; θόρυβος, ου, ό.
 Frate, μοναχός, ου, ό.
 Fratellanza, αδελφότης, ητος, ή || Stretta re-
 lazione, οικειότης, ητος, ή.
 Fratellastro, αδελφός ουχ όμοπάτριος (*se fi-*
glio di altro padre); αδελφός ουχ όμο-
 μήτριος (*se figlio d' altra madre*).
 Fratellevole, αδελφικός, ή, όν.
 Fratellivolmente, αδελφικώς; φιλαδέλφως.
 Fratellino, αδελφίδιον, ου, τό.
 Fratello, αδελφός, ου, ό || Fratello carnale o
 germano, όμοπάτριος, και όμομήτριος αδελ-
 φός || Fratello di padre e non di madre,
 αδελφός ουχ όμομήτριος || Fratello uteri-
 νο, αδελφός όμομήτριος || Fratelli gemelli,
 διδυμοι, ου, οί || Fratello cugino, άνεψιός,
 ου, ό || Fratello di latte, όμογάλαξ, ατος,
 ό || Da fratello, αδελφικώς; φιλαδέλφως ||
 Fratello d'armi, συστρατιώτης, ου, ό.
 Fraternalmente, αδελφικώς; φιλαδέλφως.
 Fraternalita, φρατρια, ας, ή.
 Fraternalizzare, αδελφίζομαι.
 Fraternalo, αδελφικός, ή όν. Amor fraternalo,
 φιλαδελφία, ας, ή.
 FratRIA, nome di una suddivisione delle
 quattro φυλαί attiche, φρατρια, ας, ή.
 Fratricida, αδελφοκτόνος, ου, ό.
 Fratricidio, αδελφοκτονία, ας, ή. Commet-
 tere un fratricidio, αδελφοκτονέω.
 Fratta, αίμακιά, ας, ή; άκανθισίον, όνος, ό ||
- Essere per le fratte, εις πενίαν καθ-ίστα-
 μαί.
 Frattaglia, έντερα, ου, τά, σπλάγχνα, ου, τά.
 Frattanto, έν τούτω; έν τῷ μεταξύ.
 Frattempo (In questo o In quel), έν τού-
 τῳ; έν τῷ μεταξύ.
 Frattura, ρήξις, εως, ή; κάτυξις, εως, ή;
 ρήγμα, ατος, τό; κάταγμα, ήτος, τό.
 Fratturare, κατα-ρρήγνυμι (irr.); κατα-άγνυ-
 μι (irr.).
 Fraudare, V. Defraudare.
 Fraudolentemente, δολίως; άπατηλώς.
 Fraudolento, άπατηλός, ή, όν; δόλιος, α, ου.
 Fraudolenza, άπάτη, ης, ή; δόλος, ου, ό.
 Frazione. Il frangere, ρήξις, εως, ή; κλάσις,
 εως, ή || Parte, Porzione, μέρος, εος, τό;
 μερίς, ιδος, ή || *T. d'aritm., κλάσμα, ατος,*
τό.
 Freccia, βίλος, εος, τό; τόξευμα, ατος, τό.
 Scagliar frecce, τοξεύω.
 Frecciare, τοξεύω. Il frecciare, τοξεύσις,
 εως, ή.
 Frecciata, τόξευμα, ατος, τό.
 Frecciatore, τοξευτής, ηρος, ό.
 Freddamente, Con freddezza, ψυχρός; άπα-
 θώς || Di mala voglia, άκοντί; μόγις || Se-
 rriamente, αυστηρώς.
 Freddare, Render freddo, ψύχω (irr.); άνα-
 ψύχω || *fig. Freddare uno, Ammazzarlo,*
άπο-κτείνω (irr.); φονεύω || intrans. Fred-
dare e rifless. Freddarsi, ψύχομαι.
 Freddezza, la qualità di ciò che è freddo,
 ψυχρότης, ητος, ή; ψυχρόν, ου, τό || Man-
 camento d'efficacia, d'affetto, άπάθεια,
 ας, ή.
 Freddo, sost. ψύχος, εος, τό; ρίγος, εος, τό;
 ψυχρία, ας, ή. Gran freddo, κρύος, εος, τό.
 Aver freddo, ρίγω; e si mette in acc.
 la parte del corpo ove si sente il fred-
 do. Fa freddo, ψύχος ο κρύος γίνεται ο
 έστι || Non mi fa (questa o quella cosa)
 nè freddo nè caldo, άμελέω *col gen.*
 Freddo, ad. ψυχρός, ά, όν || *fig. detto di*
Uomo, άπαθής, ές; άμελής, ές; όλιγώρος,
ου || Discorso freddo, ψυχρολογία, ας, ή ||
A sangue freddo, εύλόγως.
 Freddoloso, δύσρηγος, ου.
 Freddura, ψυχρόν, ου, τό; ψυχρία, ας, ή ||
 Scipitezza, ψυχρότης, ητος, ή. Dire delle
 freddure, ψυχρεύομαι.
 Frega, per Fregola. V. || per Fregazione, V.
 Fregazione, τριψίς, εως, ή; πρόστριψις, εως,
 ή. Far le fregazioni, ψήχω; ψύχω.
 Fregamento, τριψίς, εως, ή.
 Fregare, τρίβω; προς-τρίβω τί τινι; ψήχω ||

Dar di frego, Cassare, ἀπ-αλείφω; ἐξ-αλείφω || Fregarsi intorno ad uno, Correggiarlo, θωπεύω τινά.

Fregata (Dare una), τρίβω.

Fregata, Navedaguerra, μακράνκυς, νεώς, ή.

Fregatina (Dare una), ὀλίγον τρίβω.

Fregatura, V. Fregamento.

Fregiare, νοσμέω; ἐπι-κοσμέω; καλλωπίζω.

Fregiatura, κόσμησις, εως, ή.

Fregio, Guarnizione, κράσπεδον, ου, τό || **Ornamento, κόσμημα, ατος, τό; καλλώπισμα, ατος, τό.**

Frego, Linea fatta con penna o pennello, γραμμή, ης. **Dar di frego, Cancellare, ἀπ-αλείφω; ἐξ-αλείφω** || **Cicatrice, οὐλή, ης, ή.**

Fregola e

Fregolo, ὀχρεία, ας, ή; ἄστοχία, ας, ή || **fig. Bramosia, ἐπιθυμία, ας, ή.** **Aver la fregola. Essere in fregola di una cosa, ἐπιθυμέω τι.**

Fremente, κτυπῶν, οὔτα, οὔν; ῥόθιος, α, ου.

Fremere, φρυάσσομαι; ἀγκραινῶ; μείνομαι || **parlando del mare, βρέμω (soltanto al pres. e all' imperf.).** ῥόθω.

Fremite, θόρυβος, οθ, ὁ; φρύγμα, ατος, τό; βρόμος, ου, ὁ; ῥόθος, ου, ὁ.

Frenare, Mettere il freno al cavallo, χαλιῶν || **Ritenere, Reprimere, ἐπ-έχω (irr.); κατ-έχω; κολάζω; κωλύω.** **Frenar l'audacia d'alcuno, παύω τινά τοῦ θράσους** || **Che non si può frenare, ἀχάλινος, ου; ἀχαλινωτος, ου.**

Frenesia, Delirio furioso accompagnato da febbre, φρενίτις, ιδος, ή; φρενιτισμός, οὔ, ὁ || **più generale, παραφροσύνη, ης, ή; μανία, ας, ή.**

Freneticamente, μακιοῦς.

Freneticare, V. Farneticare.

Frenetico, φρενιτικός, ή, ὄν; μακικός, ή, ὄν. **Esser frenetico, φρενιτεύω, fut. άσω; φρενιτεύω.**

Freno, χαλιός, οὔ ὁ; ψαλίον, ου, τό; στόμιον, ου, τό || **fig. Governo, Ritegno, ἀρχή, ης, ή; ἐποχή, ης, ή** || **Tenere in freno le passioni, la collera, κολάζω τὰ πάθη; κρατέω τῶν ἐπιθυμιῶν, τοῦ θυμοῦ, τῆς ὀργῆς** || **Rallentare, Allargare il freno, χαλάω χαλιῶν; ἀρ-ίημι (irr.) τὰς ἡνίας** || **Che non ha freno, ἀχάλινος, ου; ἀκρατής, ἐς** || **Dicile al freno, εὐήμιος, ου** || **Mordere, Roder il freno, ὀργῆν κατ-έχω (irr.).**

Frenologia, φρηολογία, ας, ή.

Frenologo, φρηολόγος, ου, ὁ.

Frenulo, ἀγκύλη, ης, ή.

Frequentare, un luogo, θωμιζω εις col-

l' acc.; φοιτάω εις ο πρός, coll' acc. || **una persona, ὁμιλέω ο προς-ομιλέω τινι; τὰ πολλά σύνειμι τινι.**

Frequentativo, ἐπαναληπτικός, ή, ὄν.

Frequentato, luogo dove capita molta gente, πολυάνθρωπος, ου. **Non frequentato, ἀφροίτητος, ου.** **Poco frequentato, ἀκηράσιος, ου.** **Strada molto frequentata, πολύστιπτος ὁδός, οὔ, ή.**

Frequentatore, φοιτητής, οὔ, ὁ.

Frequentazione, φοιτησις, εως, ή; ὁμιλία ο συνήθεια, ας, ή.

Frequente, συχνός, ή, ὄν, θαμειός, ά, ὄν; συνεχής, ἐς. **Non frequente, σπάνιος, α, ου** || **detto del Polso, πυκνός, ή, ὄν.** **Polso frequente, σφυγμός, οὔ, ὁ.**

Frequentemente, συχνῶς; θαμά; πυκνῶς; πολλάκις.

Frequenza, Rinnoamento spesso di atti o parole, συχνόν, οὔ, τό; συνεχές, οὔς, τό; ἐπαναλήψεις, εως, ή || **L' andare spesso, Il non mancar d'andare dove si deve, φοιτησις, εως, ή** || **Frequenza di gente, συνδρομή, ης, ή; πλήθος, εως, τό; πολυάνθρωπία, ας, ή** || **Frequenza del polso, σφυγμός, οὔ, ὁ.**

Freschetto, ὑποψυχρός, ὄν.

Freschezza, Fresco temperato, ψυχρότης, ητος, ή; ἐράσμιον ψύχος, εως, τό || **Freschezza delle erbe, delle frutta, delle carni e simili, νεαρόν, οὔ, τό** || **Vigore o Rigoglio di gioventù, τοῦ βίου ἀιμή, ης, ή** || **Freschezza d'aspetto, εὐχρῶσις, ας, ή** || **Freschezza di stile, di colorito, εὐθεος, εως, τό; ἀνθηρότης, ητος, ή.**

Fresco, sost. Freddo temperato, ψυχρότης, ητος, ή; ἐράσμιον ψύχος, εως, τό || **Dipingere a fresco, ἐφ' ὑγραῖς ζωγραφῆω; ὑγρόν κονίαμα ἐγ-χεράω.**

Fresco, ad. Un po' freddo, ψυχρός, ά, ὄν; ψυχρινός, ή, ὄν || **detto di Carni mangerecce uccise di recente, πρόσφατος, ου** || **detto di Erbe, Frutta e simili, νεαρός, ά, ὄν** || **di Cosa avvenuta di recente, νέος, α, ου** || **di Persona rigogliosa, fiorente, ὠραιός, α, ου; εὐανθής, ἐς; ἀκμαίος, α, ου** || **Non stanco, Fresco di forze, ἀκμής, ητος, ὁ, ή; νεαλῆς, ἐς; ἀκραφηνής, ἐς** || **Di fresco, posto avverb., νεωστί; ἄρτι** || **A faccia fresca, senza turbarsi, Con isfacciataggine, ἀταράχως; ἀναισχύντως.**

Fretta, desiderio e bisogno di far presto chechessia, σπουδή, ης, ή; ἐπειγεις; εως, ή. **Aver fretta di, σπεύδω ο ἐπειγομαι col-**

- Inf.* || Prestezza, τάχος, εως, τό. In fretta, ταχέως; σπουδή. Con gran fretta, ώς ο ότε τάχιστα; τήν ταχίστην. In fretta e in furia, προπετός.
- Fretolosamente**, ταχέως; σπουδή; κατά σπουδήν.
- Fretoloso**, έπιγόμενος, η ου; σπουδαίος, α, ου; ταχύς, ετα, ύ.
- Friabile**, ψαφάρές, ά, όν.
- Friabilità**, ψαφάρια, ας.
- Friggere**, in padella, τηγανίζω || **Sobollire**, detto dell'olio, del burro e simili, έπι-ξέω (*irr.*) || **fig.** Esser fritto, esser rovinato, έλλυμαι (*irr.*).
- Frigidario**, ψυχροφόρον, ου, τό.
- Frigidezza**, ψυχρότης, ητος, ή; ρίγος, εως, τό.
- Frigido**, ψυχρός, ά, όν; ψυχρινός, ή, όν.
- Fringuello**, σπιζα, ης, ή; σπίνος, ου, ό.
- Friscello**, fior di farina, γυροις, εως, ή.
- Frittata**, φρυατά άά, άν, τά.
- Frittella**, τηγανίτης, ου, ό.
- Fritto**, sost. φρυκτόν, ου, τό.
- Fritto**, *ad.* τηγανιστός, ή, όν; φρυκτός, ή, όν.
- Frittura**, il friggere, τηγανισμός, ου, ό || **Le cose che si friggono**, specialmente i pesci, τηγανιστόν άψου, ου, τό; τηγανιστοί ιχθύς, ύων, οί.
- Frivolezza**, l'astratto di frivolo, κουφότης, ητος, ή; ματαιότης, ητος, ή; φαυλότης, ητος, ή || **Cosa frivola**, λήρος, ου, ό; φλυαρία, ης, ή.
- Frivolo**, κούφος, η, ου; μάταιος, α, ου; κενός, ή, όν, φαυλός, ή, όν.
- Frizione**, V. Fregazione.
- Frizzamento**, άήξις, εως, ή; άηγμός, ου, ό; κλισμός, ου, ό.
- Frizzante**, άηκτικός, ή, όν.
- Frizzare**, άάκνω (*irr.*); κνίζω.
- Frizzo**, κόμφευμα, ατος, τό; χαριέντισμα, ητος, τό, γέλοιος λόγος, ου, ό.
- Frodare**, άπο-στερέω τινά τινος; έξ-απατάω.
- Frodatore-trice**, άποστερωάν, ουτα, ουν; άποστερητής, ου, ό; άποστερητής, ιδος, ή.
- Frode**, άπάτη, ης, ή; δόλος, ου, ό; κακοτεχνία, ας, ή. **Macchinare**, **Fare una frode**, μηχανοβράφειω; τεχνάζω. **Tessitore di frodi**, μηχανοβράφους, ου. **Senza frode**, άδολος, ου; e **posto avverbialmente**, άδόλως.
- Frodolento**, V. Fraudolento.
- Frodolenza**, V. Fraudolenza.
- Frollamento**, μάλαξις, εως, ή; άπαλυσμός, ου, ό.
- Frollare**, μαλάσσω; μαλκίζω; άπαλύνω.
- Frollatura**, V. Frollamento.
- Frollo**, άπαλός, ή, όν; πέπων, ου.
- Frombola**, σρενδόνη, ης, ή.
- Frombolare**, σρενδονάω.
- Fromboliere**, σρενδονίτης, ου, ό.
- Fronda**, φύλλον, ου, τό; φυλλάς, άθος, ή; φύλλωμα, ατος, τό.
- Frondeggiante**, φυλλοφόρος, ου.
- Frondeggiare**, φυλλοφύειω; φυλλοφορέω.
- Frondoso**, πολύφυλλος, ου; κατάφυλλος, ου.
- Frontale**, sost. προμετωπίδιον, ου, τό.
- Frontale**, *ad.* μετωπιαίος, α, ου.
- Fronte**, μέτωπον, ου, τό || **per simil.** La parte davanti di un edificio, μέτωπον || La parte dinanzi d'un esercito o schiera, μέτωπον, ου, τό || **fig.** Coraggio, Balanza, Sfiacciataggine, τόλμα, ης, ή; θάρσος, εως, τό; άναιδεία, ας, ή || **Aver fronte di . . .**, τολμάω *coll'inf.* — **Far fronte**, **Tener fronte**. άνθ-ισταμαί τινη ο πρός τινα. **Far fronte al nemico**, δίχομαι τούς πολεμίους || **Assaltar di fronte**, κατά στόμα προς-βάλλω (*irr.*) || **Mostrar la fronte**, άνθριζιμαί || **Seder di fronte**, άντιζομαι || **A fronte**, alla fronte, di fronte, **posti avverb.**, κατά μέτωπον ο προςωπον, μετωπίδου; άντίου; έναυτίου || **A fronte a fronte**, **Da solo a solo**, μένος (η, ου) μόνο || **A fronte**, alla scoperta, άδεής, ές; e **posto avverb.** άδεώς.
- Fronteggiare**, άντι-κειυαι (*irr.*).
- Frontespizio**, di un edificio, μέτωπον, ου, τό; di un libro, κερκλής, ιδος, ή.
- Frontiera**, όρος, ου, ό; όριον, ου, τό; μεθόριον, ου, τό.
- Frontone**, **ornamento di architettura** άέτωμα, ατος, τό.
- Fronzolo**, άγκαλμα, ατος, τό.
- Frouzuto**, πολύφυλλος, ου; κατάφυλλος, ου.
- Frotta**, πλήθος, εως, τό; όμιλος, ου, ό. **Ha frotta**, a frotte, **posto avverb.** άγεληδόν.
- Frottola**, φλυαρία, ας, ή || **Cosa falsa**, ψεύδος, εως, τό.
- Frucare e Frugare**, έρευνάω; δι-ερευνάω.
- Frugale**, che nel cibarsi sta contento al poco, δλιγαρχής, ές; λιτοδίαίτος, ου; ευδίαίτος, ου || **detto del cibo**, άμελής, ές; ευτελής, ές. **Mensa frugale**, λιτή τραπέζα, ης, ή. **Vita frugale**, άθροψία, ας, ή.
- Frugalità**, detto di persona, δλιγαρχία, ας, ή; δλιγοσιτία, ας, ή || **detto di cosa**, λιτότης, ητος, ή; ευτέλεια, ας, ή.
- Frugalmente**, λιτώς; ευτέλως; μετρίως.
- Frucare**, V. Frugare.
- Frugivoro**, καρποφάγος, ου.
- Frugolo**, άκατάστατος, ου,

Frugone, *ακυφόρου δχημα*, ατος, τό.
 Fruibile, *άπολυκυστός*, ή, όν.
 Fruire, *άπο-λαύω τινό*; *καρπόσομαι* τι.
 Fruizione, *άπλόκυσσις*, εις, ή.
 Frullare, *intrans.* Romoreggiare, *ψορέω*; *κατα-ψορέω*; *ροϊζέω* || **Frullare** il cervello ad uno, *φρυαταξιοκαπέω* || *trans.* Agitare col frullino, *δυνέω*; *τορύνω*.
 Frullino, *τορύνη*, ης, ή; *σπάθη*, ης, ή.
 Frullo, il rumore che fanno gli uccelli levandosi al volo, *ψόφος*, ου, ό; *ροϊζήμα*. ατος, τό. **Onds il moto figurato**, **Pigliare** uno a frullo, *κατα-λαμβάνω (irr.)* τινά *έξαιρηνς*. **E** **Pigliare** a frullo parole, frasi, discorsi, *κατα-λαμβάνω* *con* ο *senza* τή *δικνοια* || **Non stimare** un frullo, *πρ.ο' ουδέν τιθεμαι*.
 Frullone, *κρησέρη*, ας, ή; *άλευρότησις*, εις, ή.
 Frumentaceo, *σιτώδης*, ες.
 Frumentario, *σιτικός*, ή, όν.
 Frumento, *σίτος*, ου, ό, *plur.* τά *σίτα*; *σιτίου*, ου, τό; *πυρός*, ου, ό.
 Fruscio, *ψόφος*, ου, ό.
 Frusone, *χαρσκατάκτης*, ου, ό.
 Frusta, *μάστιξ*, ιγος, ή; *ίμάς*, άντος, ό.
 Frustare, *μαστιγώνω*; *μαστιζώ* || **Logorare**, *κατα-τριβω (irr.)*.
 Frustata, *μάστιγμα*, ατος, τό.
 Frustatore, *μαστικτήρ*, ήρος, ό; *μαστικτωρ*, ορος, ό.
 Frustatura, *μαστιγώσις*, εις, ή.
 Frustino, *μάστιξ*, ιγος, ή.
 Frusto, Pezzetto, *Θραύσμα*, ατος, τό || **A** frusto a frusto, *κατά μέρη*; *κατά μικρόν* τι.
 Frustraneo, *μάταιος*, α, ου.
 Frustrare, *ψεύδω*; *σφάλλω*.
 Frutice, *θάμνος*, ου, ό.
 Frutta, *όπωρα*, ας, ή. **Coglier** frutta, *όπωρίζω fut.* *ισω Attic.* *ιω*.
 Fruttaiuolo-ola, *όπωροπώλης*, ου, ό; *όπωροπώλης*. *ιδος*, ή.
 Fruttare, **Reader** frutto, *καρπώνω*; *καρποφρέω*; *καρποφορέω* || *fig.* **Giovare**, *ώφελέω*.
 Frutteto, *μηλών*, άνος, ό.
 Fruttifero, *καρποφόρος*, ου; *κάρπιμος*, ου.
Albero fruttifero, *άκρόδου*, ου, τό.
 Fruttificare, *εύκαρπέω*.
 Fruttificazione, *καρπογονία*, ας, ή; *καρποτομία*, ας, ή.
 Frutto, tutto ciò che la terra produce, *καρπός*, ου, ό || **Il prodotto** di certi alberi, *μήλον*, ου, τό; *όπωρα*, ας, ή || **Albero** che fa le frutta, *όπωροφόρον δένδρον*, ου, τό || *fig.* **Utile**, **Profitto** che ricavasi da

checcchessia, *κάρπος*; *κέρδος*, εος, τό; *λυσίτελεα*, ας, ή. **Ricavar** qualche frutto da una cosa, *ώφελέσομαι* *άπό* ο *έκ* τινος || **Interesse** che si ritrae da danari prestati, *τόκος*, ου, ό. **Dare** a frutto, *τοκίζω*; *δανείζω*. **Prendere** a frutto, *δανείσομαι*.
 Fruttuosamente, *χρησίμως*; *ώφελίμως*.
 Fruttuoso, che reca frutta, *καρποφόρος*, ου; *εύκαρπος*, ου || *fig.* **Utile**, **profittevole**, *χρήσιμος*, ου; *ώφελίμος*, η, ου; *λυσίτελής*, ές.
 Fucina, *σιδηρείου*, ου, τό; *χαλκείου*, ου, τό.
 Fucò, il maschio delle api, *κρηνή*, ήνος, ό || **Belletto**, *φύκος*, εος, τό.
 Fuga, *φυγή*, ης, ή. **Pigliar** la fuga, *φεύγω (irr.)*. **Cacciare**, **Mettere**, **Volgere** in fuga, *εις φυγήν* *πρίπω (irr.) coll' acc.*; *φυγήν* ο *τροπήν* *ποιέω* τινός; *τρέπομαι col- l' acc.* **Di** fuga, *posto avverb.*, *τάχιστα*.
 Fugace, *φεύγων*, ουσα, ου || *fig.* **Di** poca durata, **Che** passa presto, *έξίτηλος*, ου; *βραχύς*, εικ, υ; *όλιγοχρόνιος*, ου.
 Fugacemente, *φύγδην*.
 Fugacità, *έξίτηλον*, ου, τό. **La fugacità** del tempo, *όλιγοχρόνιον*, ου, τό.
 Fugare, *εις φυγήν* *τρέπω (irr.) coll' acc.*; *φυγήν* ο *τροπήν* *ποιέω* τινός; *τρέπομαι col- l' acc.*; *έκ-βάλλω (irr.)*.
 Fuggente, *φεύγων*, ουσα, ου.
 Fuggevole, *όλιγοχρόνιος*, ου; *έφήμερος*, ου; *όλιγοθηρός*, ά, όν.
 Fuggevolezza, **V.** **Fugacità**.
 Fuggevolmente, **V.** **Fugacemente**.
 Fuggiascamente, *φυγαδικώς*.
 Fuggiasco, *φυγός*, άδος, ό. **I fuggiaschi**, quelli che fuggono dal combattimento, *οί φεύγοντες* ο *φυγόντες*, ουν.
 Fuggibile, *φευκτός*, ή, όν.
 Fuggifatica, *άργός*, ή, όν; *ράθυμος*, ου.
 Fuggire, *φεύγω (irr.)*; *άπο-φεύγω*; *έκ-φεύγω*; *da . . .*, *acc.* ο *gen.* || *fig.* **detto di tempo**, *vita e simili*, *οίχομαι (irr.)* || **Scansare**, **Schivare**, *δια-φεύγω*; *έκ-φεύγω coll' acc.*
 Fuggitivamente, *φευτικώς*.
 Fuggitivo, che è fuggito, *φυγός*, άδος, ό; *φυγών*, ότος, ό || **Fugace**, **Transitorio**: *όλιγοχρόνιος*, ου; *έφήμερος*, ου.
 Fulgente, *λάμπων*, ουσα, ου.
 Fulgidezza, *λαμπρότης*, ητος, ή.
 Fulgidità, **V.** **Fulgidezza**.
 Fulgore, *λαμπρότης*, ητος, ή; *αυγή*, ης, ή.
 Fulgigine, **V.** **Filigginia**.
 Fuliginoso, **V.** **Filigginoso**.
 Fulminante, che fulmina, *καρσυσσοβαλών*,

οὐσα, οὐν; κεραυνοβόλον, ου || che colpisce fortemente, δεινός, ή, ου; χαλιπός, ή, ου.
Fulminare, Percuotere con fulmine, κεραυνῶ βάλω (irr.); κεραυνῶ || **Abbat-tere**, καταβάλλω || *fig.* **Fulminare occhiate, sguardi**, ἀστράπτω τοῖς ὀφθαλμοῖς || *impers.*, **Fulmina**, ἀστράπτει.
Fulminato, κεραυνοβληθείς, εἶσα, ἐν; κεραυνόβολος, ου; κεραυνοβλή; ήτος, ό, ή.
Fulminatore, V. Fulminante.
Fulminazione, κεραυνοβολία, ας, ή; κεραύνωσις, εως, ή.
Fulmine, κεραυνός, ου, ό; σηκπτός; ου, ό.
Di fulmine, κεραύνιος, α, ου. **Colpire col fulmine**, κεραυνοβολέω; κεραυνῶ. **Colpito dal fulmine**, κεραυνοβλή; ήτος, ό, ή.
Fulmineo, ἀστραποειδής, ες.
Fulvo, ξανθός, ή, όν; πυρρός, ά, ό.
Fumaiolo, κάπνη, ης, ή; καπνοδόκη, ης, ή.
Fumare, Mandar fumo, καπνόμα; καπνίζω; ἀτμίζομαι.
Fumata, κάπνισις, εως, ή; κάπνισμα, ατος, τό.
Fumicare, καπνίζω.
Fumicazione, ὑποκαπνισμός, ου, ό.
Fumo, vapore che esala da materie che abbruciano o che sono fortemente riscaldate, καπνός, ου, ό || **Vapore che esala dalle carni abbrustolite**, κνῖσα, ης, ή || **Ogni altro vapore o esalazione**, ἀτμίς, ιδος, ή; ἀτμός, ου, ό || **I fumi del vino**, κραπάλη, ης, ή || *fig.* **per Orgoglio, Vanagloria**, τύπος, ου, ό. — **Senza fumo**, ἄκαπνος, ου.
Fumoso, καπνηλός, ή, ου; καπνώδης, ες || **detto di vino generoso**, καπνίος, ου, ό || **per Borioso, Gonfio di superbia**, ὑπερήφανος, ου.
Funajo, σχοινοπλόκος, ου, ό.
Funambolo, σχοινοβάτης, ου, ό; πεταυριστής, ου. **Fare il funambolo**, σχοινοβάτῶ; πεταυρίζω.
Funata, colpo dato con una fune, σχοίνου πληγή, ης, ή || **Più persone legate ad una medesima fune**, δεδισμένων σπειρα, ας, ή || **Fare una funata per Arrestare più persone per condurle in prigione**, συμπόλλους εἰς δεσμοτήριον ἐμβάλλω (irr.).
Fune, σχοῖνος, ου, ό; σείρα, άς, ή; ἀπάρτον, ου, τό.
Funebre, ἐπιτάφιος, ου; ἐντάφιος, ου; ἐπικήδειος, ου. **Cerimonia funebre**, ἐνάγισμα, ατος, τό. **Onori funebri**, νομιζόμενα, ου, τά.
Funerale, sost. ἐκφορά, άς, ή; κήδος, εος,

τό. **Fare i funerali d'alcuno**, κηδεύω τινα; τὰ νομιζόμενα ποιέω τινα.
Funerale, ad. ἐπιτάφιος, ου; ἐπικήδειος, ου, **Funerario, V. ii precad.**
Funereo, attente a funerale, ἐπικήδειος, ου || **Mesto, Lugubre**, πενθικός, ή, όν, πένθιμος, ου; θρηνώδης, ες.
Funestamente, σχετλίως; ὀλεθρίως.
Funesto, στυγερός, ά, όν; σχέτλιος, α, ου; ὀλέθριος, α, ου.
Fungo, μύκης, ητος, ό.
Funicella, σχοινίου, ου, τό; σπειρήδιον, ου, τό.
Funzionare, πράττω τὸ καθ' ἐμέ ο τὸ καθήκον; ἐνεργέω.
Funzione, il fare, πράξις, εως, ή || **Ufficio, Carico**, ἔργον, ου, τό; ἐπιμέλεια, ας, ή; καθήκοντα, ου, τά || **Funzione sacra**, ἱερόν, ου, τό; ἐξουργία, ας, ή || **Azione de' differenti organi del corpo**, ἐνέργεια, ας, ή.
Fuoco, πῦρ, πυρός. τό. **Prender fuoco**, ἐμπυρόσομαι; ἐμπύρομαι (irr.). **Essere in fuoco**, καίρομαι. **Appicare il fuoco a**, ἐμπύρομαι (irr.) *coll' acc.* || **Fuoco, per Incendio**, ἐμπρησμός, ου, ό; πυρκαϊά, άς, ή. || **Fuoco per focolare, e fig. per Casa**, ἐστία, ας, ή; ἐσχάρα, ας, ή || **Fuoco per Calore molto intenso che uno sente alla pelle**, φλεγμασία, ας, ή; καῦμα, ατος, τό; καύσωμα, ατος, τό || *fig.* **Ardore d' indole, d'età**, θερμότης, ητος, ή; ἐρμή, ης, ή; θυμός, ου, ό. **Pieno di fuoco**, ἐμπυρος ο διάπυρος, ου. — **Prova del fuoco**, βάσανος; ή ἐκ πυρός || **Mettere a fuoco e fiamma**, συμ-φλέγω (irr.); κατα-πορθεῖω || **Fare o Dire cose di fuoco**, πράττω ο λέγω (irr.) **Θαυμαστά** || **Farsi di fuoco, per Arcossir di vergogna**, ἐρυθρία || **Pigliar fuoco per Incollerirsi, Adirarsi**, ἐξ-οργίζομαι || **Siamo fra due fuochi (due nemici, due pericoli)** ὁ αὐτὸς ἀμφιτέρωθεν πόλεμος ο κίνδυνος.
Fuori e Fuora, prep. ἐκτός, ἔξω *col gen.*
Fuori di pericolo, ἔξω κινδύνου. **Fuori del tiro degli strali**, ἔξω βελῶν; ἐκτός βέλους || **Quando è accompagnata da un verbo, si rende per lo più con ἐκ, ἔξ che entra in composizione.** **Andar fuori**, ἐξ-έρχομαι (irr.), **Gettar fuori**, ἐκβάλλω (irr.). **Portar fuori**, ἐκ-φέρω (irr.). **Condur fuori**, ἐξ-άγω (irr.) || **Fuori, Fuori che, Fuor che, Fuorchè**, ἐκτός, πλήν, χωρίς *tutti col gen.* — **Lo-cuzioni diverse.** **Fuor di tempo**, ἀκαίρω; παρακχείρω || **Fuor dell' uso**, del-

l'opinione e simili, ἀδοκίμως || Fuor di maniera, Fuor di modo, Fuor di misura, σφοδρά; ὑπερρυῶς; ὑπερβαλλόντως || Fuor di mano, ἄβητος, ου || Fuor di strada, ἔξω τῆς ὁδοῦ || Fuori! intimando di uscire, ἔξιδι (se detto ad uno), ἔξω (se detto a più) || Il di fuori, τὰ ἔξω || Dal di fuori, ἔξωθεν || Passare uno fuor fuori, δια-τετρώτω (irr.) || Dar di fuori, detto di vaso che bolla, περι-βρέω (irr.); e detto di fiume, ὑπερ-χέωμαι (irr.).

Fuorchè V. in Fuori.

Fuoruscito, ἀποικος, ου, ὁ, ἡ; φυγῆς, ἄσος, ὁ, ἡ.

Furbaccio, δολιότερος, α, ου.

Furbamente, δολερῶς; παουργως.

Furberia, qualità di furbo, παουργία, ας, ἡ || Atto di persona furba, τέχνημα, ατος, τό; δόλος, ου, ὁ || Senza furberia, ἀτέχνης.

Furbescamente, V. Furbamente.

Furbesco, δολερός, ἄ, ὄν; παουργος, ου; παουργικός, ἡ, ὄν.

Furbo, παουργος, ου, ὁ; ἀπατεῶν, ὤνος, ὁ.

Furente, ματιώδης, ες. Esser furente, ματιώω.

Furfante, πονηρός, ἄ, ὄν; μοχθηρός, ἄ, ὄν; κακούργος, ου.

Furfanteria, πονηρία, ας, ἡ; κακουργία, ας, ἡ; πονήρευμα ο κακούρημα, ατος, τό.

Furia, Perturbazione di mente, Ira violenta, ματία, ας, ἡ; θεινὴ ὀργή, ἡς, ἡ. Dar nelle furie, Esser nelle furie, μαίνομαι (irr.) || Impetuosa veemenza, σφοδρότης, ητος, ἡ; ὀρμή, ἡς, ἡ; βία, ας, ἡ; θυμός, οὔ, ὁ. Assaltare uno con furia, θυμῷ ο θυμωδῶς ἐφ-ορμάω τινί || Fretta grande, προπέτεια, ας, ἡ. Correre a furia, ἐκτεταμένως τρέχω (irr.) || Furia, detto di Donna pessima e infuriata, ἐρινύς, ὄος, ἡ — A furia, modo avv., Furiosamente, ματικῶς; precipitosamente, προπετῶς || A furia di . . . , si rende col dat. del nome || In fretta e in furia, προπετῶς || Aver le furie, Aver molto da fare, πολυπραχμονέω.

Furibondo, ματικός, ἡ, ὄν; ματιώδης, ες.

Furiere, πρόδρομος, ου, ὁ.

Furiosamente, ματικῶς; ματιωδῶς; προπετῶς.

Furioso, preso da furore, ματιόμενος, η, ου, μεμηνός, υῖα, ὄς; ἐμμανής, ες || Vinto dall'ira e montato in furia, θυμωθείς, εἶσα, ἐν; ὀργὴ παραξυνθείς, εἶσα, ἐν || Im-

petuoso, Violento, βίαιος, υ, ου; σφοδρός, ἄ, ὄν; θεινόν, ἡ, ὄν.

Furore, ματία, ας, ἡ; λύσσα, ης, ἡ; πυρο-φορά, ἄς, ἡ || fig. detto di cosa, come di fiume, vento ecc. Impetuosità, Veemenza, σφοδρότης, ητος, ἡ; ὀρμή, ἡς, ἡ; βία, ας, ἡ || Furor poetico, οἶστρος, ου, ὁ || Passione veemente, ματία; ἀκρατής (gen. οὔς); ἐπιθυμία, ας, η. Amar cou furore, μαίνομαι ἐρωτί; ἐρωτομανέω || Far furore, Esser molto in voga, πάντα; ἐξ-ίστημι ο ἐφ-έλω (aum. per ει).

Furterello, κλεμμάτιον, ου, τό.

Furtivamente, λάθρα; λαθραίως; κρύφα.

Furtivo, κλοπιμαίος, α, ὄν; λαθραῖος, α, ου

Furto, l'atto di rubare, κλοπή, ἡς, ἡ || la cosa rubata, κλέμμα, ατος, τό || Di furto, modo avv., λάθρα; κρύφα.

Fusato, ἀτρακτιοειδής, ες.

Fuscelletto e

Fuscellino, καρφίον, ου, τό. Cercare una cosa col fuscellino, πᾶσιν ἔχουσιν ζητέω.

Fuscello, κάρφος, εος, τό.

Fusibile, χωνευτός, ἡ, ὄν; χυτός, ἡ, ὄν; τηκτός, ἡ, ὄν.

Fusibilità, χωνευτόν, οὔ, τό.

Fusione, τήξιος, εως, ἡ; χώνυσις, εως, ἡ; χωνυία, ας, ἡ.

Fuso, part. di Fondere, τήκτός, ἡ, ὄν; τετηκώς, υῖα, ὄς.

Fuso, sost. ἀτρακτος, ου, ὁ; κλωστήρ, ἡρος, ὁ.

Fusolo, κνήμη, ης, ἡ.

Fusorio, χωνευτικός, ἡ, ὄν; τηκτικός, ἡ, ὄν.

Fustigare, ραβδιζῶ; ρυπιζῶ.

Fustigazione, μαστίγιασις, εως, ἡ.

Fusto, pedale degli alberi e degli arboscelli, στελέχος, εος, τό || gambo di piccoli vegetali, καύλος, οὔ, ὁ; μίσχος, ου, ὁ || Fusto di una colonna, στύλος, ου, ὁ.

Futile, κενός, ἡ, ὄν; μάταιος, α, ου.

Futilità, la qualità astratta di ciò che è futile, ματαιότης, ητος, ἡ || Cosa futile, λήσος, ου, ὁ; φλυαρία, ας, ἡ.

Futilmente, ματαιῶς.

Futuro, Che ha da essere, μέλλον, ουσα, ου; ἐσόμενος, η, ου; γινεσόμενος, η, ου || In forza di sost. μέλλον, οντος, τό; ὁ μέλλον ο ὁ ἐπιετα χρόνος; ὁ ἐπιών χρόνος || In futuro, modo avv., τὸ λοιπόν; ὕστερον || Futuro T. di grammat., ὁ μέλλον (solt. χρόνος) || I futuri, οἱ μετ' ἡμᾶς; οἱ ἐπιμενόμενοι.

G

Gabbadeo, ὑποκριτής, οὐ, ὁ.
 Gabbamondo, ἀπατιών, ὄνος, ὁ; φέναξ, ἄκος, ὁ.
 Gabbanella, μανθῦας, οὐ, ὁ; ἐπιστρίς, ἰδος, ἡ.
 Gabbano, σιάυρα, ας, ἡ; ἐνδρομίς, ἰδος, ἡ.
 Gabbare, ἀπατάω; ἐξ-απατάω; φενκίζω.
 Gabbasanti, V. Gabbadeo.
 Gabbia, da uccelli, ὄρνιθοτροφεῖον, οὐ, τό; da bestie feroci, ζωγρεῖον, οὐ, τό || *fig.*
 Prigione, δεσμωτήριον, οὐ, τό; εἰρκτή, ἤς, ἡ.
 Gabbiano, λάρος, οὐ, ὁ.
 Gabbiaa, Gabbiola, μικρὸν ὄρνιθοτροφεῖον, οὐ, τό.
 Gabbione, μέγα ὄρνιθοτροφεῖον, οὐ, τό.
 Gabbo (Pigliare a), ὀλιγωρῶ ο κατα-φρονεῖα τινός; σκόπτω, *ful.* φορμαί εἰς τε.
 Gabella, τέλος, εος, τό; del vino, ecc. ἀπὸ τοῦ οἴνου, ecc.
 Gabellare, τὸν φόρον ἐκ-τίνω (*irr.*); δυσμοφορεῖω || *fig.* Concedere, Credere, πιστεῖω.
 Gabelliere, τελώνης, οὐ, ὁ. L' ufficio del gabelliere, τελωνεῖα, ας, ἡ.
 Gabinetto, stanza intima della casa signorile, riserbata a' segreti colloqui, a studiarvi, a tenervi raccolti oggetti d' arte e simili, οἰκημάτιον, οὐ, τό; δικατήριον, οὐ, τό; μυχός, οὐ, ὁ; σχολαστήριον, οὐ, τό; μουσεῖον, οὐ, τό || Gabinetto di lettura, ἀναγνωστήριον, οὐ, τό || Per trattarvi affari di Stato, βουλή, ἤς, ἡ.
 Gagliardamente, ἰσχυρῶς; ἐρῶμένως; δευνῶς.
 Gagliardezza e
 Gagliardia, ῥώμη, ης, ἡ; ἰσχύς, ὄος, ἡ; σθένος, εος, τό.
 Gagliardo, ῥωμαλέος, α, οὐ; ἐρῶμίνοσ, η, οὐ; ἰσχυρός, ἄ, ὁ.
 Gaglioffagine, ἀνοια, ας, ἡ; ἀνόημα, ατος, τό.
 Gaglioffo, ἀνόητος, οὐ; οὐδενός ἄξιος, α, οὐ.
 Gagnolare, κλάζω, *ful.* κλάζω, *perf.* κέκληκα; κυζῶω.
 Gagnolio, κυζήμα, ατος, τό; κυζηθμός, οὐ, ὁ.
 Gaiamente, ἱλαρῶς; παιδρῶς; τερπνῶς.
 Gaiezza, ἱλαρότης, ητος, ἡ; παιδρότης, ητος, ἡ; εὐθυμία, ας, ἡ.
 Gaio, ἱλαρός, ἄ, ὁ; παιδρός, ἄ, ὁ; εὐθυμος, οὐ. Esser gaio, εὐφραίνομαι || *detto di cosa*, τερπνός, ἡ, ὁ; εὐτερπής, ἔς.

Gala, κόσμημα, ατος, τό; μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ. Essere in gala, καλλωπίζομαι.
 Galante, κομψός, ἡ, ὁ; εὐτάπελος, οὐ; ἀστεῖος, α, οὐ. Fare il galante, ἐν-ωραίζομαι || *detto di cose*, εὐχαρις, εἰ; ἐπίχαρις, εἰ; γλαφυρός, ἄ, ὁ.
 Galanteggiare, θαρραλεῖται τὰς γυναῖκας; ἐν-ωραίζομαι.
 Galantemente, ἀστεῖως; χαριέντως; εὐταπίλως.
 Galanteria, ἀστεϊότης, ητος, ἡ; χαριεντότης, ητος, ἡ; κομψότης, ητος, ἡ.
 Galantissimo, καλοκάγαθία, ας, ἡ.
 Galantuomo, καλὸς κάγαθος, οὐ, ὁ; χρηστός, οὐ, ὁ.
 Galatofago, γαλακτοφάγος, οὐ.
 Galatoforo, γαλακτοφόρος, οὐ.
 Gálbano, χάλβανον, οὐ, τό.
 Galèa, V. Galera.
 Galeato, κορυστής, οὐ, ὁ.
 Galeotto, δημοσία ο εκ καταδικῆς ἐρέσσω, οντος, ὁ.
 Galera, sorta di vascello, τριήρης, οὐς, ἡ || sorta di pena, ἡ ἐν τριήρει ὑπηρεσίᾳ, ας. Essere in galera, δημοσία ο καταδικασθεὶς ἐρέσσω.
 Galla, gallozza, κηκίς, ἰδος, ἡ; κηκίδιον, οὐ, τό || Essere, Stare, Rimanere a galla, ἐπι-πολάζω; ἐπι-πολεύω || Venir a galla, ἀνα-κύπτω.
 Galleggiamento, ἐπιπόλασις, εως, ἡ.
 Galleggiare, ἐπι-πολάζω.
 Galleria, Stanza lunga o Androne, στοά ας, ἡ. Galleria circolare, περιδρομος, οὐ; ὁ || Galleria di quadri, πικακοθήκη, ης, ἡ; di statue e altre opere d' arte, μουσεῖον, οὐ, τό || Strada sotterranea, ὑπονομή, ης, ἡ; ὑπόνομος, οὐ, ὁ || Galleria di un teatro, θεωρητήριον, οὐ, τό.
 Galletta, δικυρίτης, οὐ, ὁ; δικυρος, οὐ (*solt.* ἄρτος).
 Galletto, ἀλεκτορίσκος, οὐ, ὁ.
 Gallicinio, ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ.
 Gallina, ὄρνις, ἰδος, ἡ; ἀλεκτορίς, ἰδος, ἡ.
 Gallinaccio, ὁ Ἰνδικός (*gen.* οὐ) ἀλεκτροῦν ὄνος.
 Gallinaceo, ἀλεκτροναδῶς, ες.
 Gallinaio, ὄρνιθῶν, ὄνος, ὁ.
 Gallo, ἀλεκτροῦν, ὄνος, ὁ. Di gallo, ἀλεκτοφωνία, ας, ἡ.
 Gallonare, ταινιῶω.
 Gallone, ταινίδιον, οὐ, τό.
 Galloria, ἀγαλλιασις, εως, ἡ. Far galloria, ἀγαλλιάω.

Gallozza, ἔκρυμα, ατος, τό.
Galoppare, ἐκτενεῖ δρόμω φέρομαι (*irr.*); καλπάζω || *Per estens.* **Correr di buon passo**, δια-τρέχω (*irr.*).
Galoppo, ἐκτενής (*gen.* οὐς) δρόμος, ου, ό.
Andar di galoppo, a galoppo, ἐκταταμίνας-τρέχω (*irr.*).
Gamba, σκέλος, εος, τό; κνήμη, ης, ή. — **Darla a gambe**, φεύγω (*irr.*); ἀπο-δι-δράσκω (*irr.*) || **Mandare a gambè levate**, ἀπ-όλλυμι || **Andare a gambe levate**, ἀπ-όλλυμαι || **Dare alle gambe a uno**, βτάπτω τινά || **Sentirsi bene in gambe**, ἀσθενέω.
Gambale, καυλός, οὔ, ό.
Gambro, καρκίνος, ου, ό. **Gambro marino**, ἀστακός, οὔ, ό.
Gambetto (Dare il), ὑπο-σκειλίζω.
Gambiera, κνημίς, ἰδος, ή.
Gambo, καυλός, οὔ, ό || **Pedale d'albero**, στίλεχος, εος, τό || **detto delle frutta**, per **Picciolo**, μίσχος, ου, ό.
Ganascia, γνάθος, ου, ή.
Ganascino, πιαγόνιον, ου, τό.
Gancio, ἀγκιστρον, ου, τό.
Ganghero, στροφεύς, εως, ό; στρόφιγξ, ιγγος, ή. **Fig.** **Uscir di gangheri**, **Uscir fuori di sè**, dare in escandescenze, ἔξω ἐμυνοτοῦ γίνουμαι (*irr.*); παρ-φέρομαι (*irr.*) || **Stare in gangheri**, εὐ-φρονέω.
Ganglio, γάγγλιον, ου, τό.
Ganimede, καλλωπιστής, οὔ, ό; ἀβρυντής, οὔ, ό.
Gauza, ἐράστρια, ας, ή.
Gauzo, ἐραστής, οὔ, ό.
Gara, φιλονεικία, ας, ή; ξήλος, ου, ό; ἀμιλλα, ης, ή; ἔοις, ἰδος, ή. **A gara**, **posto auverb.** ἐξ ἀμίλλης; ἀγωνιστικῶς.
Garante, ἐγγυητής, οὔ, ό. **Essere**, **rimaner garante**, ἐγγυάομαι.
Garantire, ἐγγυάομαι **col nome della cosa in acc. e quello della persona in dat.**
Garantito, ἐγγυητός, ή, ό.
Garanzia, ἐγγύη, ης, ή; κατεγγύη, ης, ή. **Dar garanzia**, ἐγγυάομαι; πίστιν δίδωμι. **Con buona garanzia**, ἀτρελῶς.
Garbare, *intrans.*, ἀρέσκω (*irr.*); ἀπ-α-ρέσκω.
Garbatamente, κοσμίως; χαριέντως; κεχαρισμένως.
Garbatezza, κοσμιότης, ητος, ή; ἀστείότης, ητος, ή.
Garbato, κόσμιος, α, ου; κομψός, ή, ου; ἀστεῖος, α, ου.

Garbino, vento, λίψ, λιβός, ό.
Garbo, κατμίτης, ητος, ή; ἀστείότης, ητος, ή; εὐπρέπεια, ας, ή; εὐτχημοσύνη, ης, ή || **Uomo di garbo**, καλός κάγκθός ἀνὴρ, δρός, ό || **Senza garbo**, ἀκομψός, ου; ἀχάριστος, ου; **e usato auverb.**, ἀκόμψως; ἀχαριστῶς.
Garbuglio, σύγχυσις, εως, ή; ἀταξία, ας, ή; ταραχή, ης, ή; τύρβη, ης, ή.
Gareggiamento, ἀγωνίσις, εως, ή; φιλονεικία, ας, ή; φιλοτιμία, ας, ή.
Gareggiante, ἀγωνιστής, οὔ, ό.
Gareggiare, ἀγωνίζομαι, **fut.** ἰοῦμαι; δι-α-γωνίζομαι; φιλοτικῶ; δι-αμιλλάσομαι; **con uno per qualche cosa**, πρὸς τινά ὑπὲρ τινος.
Gareggiatore, ζηλοτῆς, οὔ, ό; ἀνταγωνιστής, οὔ, ό.
Garetto, ἰγνύα, ας, ή; ἰγνύς, ὕος, ή.
Gargarismo, γαργαρισμός, οὔ, ό.
Gargarizzare, γαργαρίζω.
Garofano, καρούφυλλον, ου, τό.
Garrine, **detto degli uccelli**, τερτιζῶ; μι-νουρίζω; ψιδουσίζω || **detto delle persone**, ἀδολεσχίω; λαλιῶ || **Sgridare**, **Riprendere**, ἐπι-τιμάω τινί τι; ἐγ-καλιῶ τινί τι.
Garrito, **il garrire**, τερτισμός, οὔ, ό || **Ripensione**, ἐπιτιμήσις, εως, ή.
Garrulità, λαλιά, ἄς, ή; ἀδολεσχία, ας, ή; στομυλία, ας, ή.
Garrulo, λόλος, η, ου, **comp.** λαλιότερος, **sup.** λαλιστάτος.
Garzoncello, παιδικός, ου, ό; παιδάριον, ου, τό.
Garzone, παιῖς, παιδός, ό || **Quegli che va con altri per lavorare o che sta col padrone a bottega**, ἐργάτης, ου, ό; ὑπρέτης, ου, ό.
Gastigare, κολάζω; τιμωρόομαι.
Gastigatore, κολακτής, οὔ, ό; τιμωρητής, οὔ, ό.
Gastigo, κόλασις, εως, ή; τιμωρία, ας, ή; ποινή, ης, ή. **Avere un gastigo**, κολάζομαι; δίκην δίδωμι.
Gastritide, γαστρὸς φλεγμασία, ας, ή.
Gastronomia, γαστρονομία, ας, ή.
Gastronomo, λιχνός, ου, ό.
Gatta, γαλή, ης, ή; αἰλουρος, ου, ή — **Far la Gatta di Masino**, λαγῶς καθεδῶν εἰμί || **La gatta frettolosa fece i gattini ciechi**, σπεῦδε βραδείως || **Gatta ci cova**, ὑπεσι τῆ; ὑπολου τὸ πρᾶγμα || **Tanto va la gatta al lardo**, **che ci lascia lo zampino**, ἀγαπῶν κινδύου ἐν αὐτῷ ἐμπιπτεῖται.

Gallino, μικρός αἴλουρος, ου, ὁ.
Gatto, αἴλουρος, ου, ὁ; γαλή, ἡς, ἡ.
Gattone, μέγας αἴλουρος, ου, ὁ.
Gaudio, χαρά, ἄς, ἡ; εὐφροσύνη, ἡς, ἡ; γη-
 θοσύνη, ἡς, ἡ.
Gaudiosamente, γεγηθώς; εὐθύμως.
Gaudioso, χαρᾶς; πληρῆς, ἔς; γηθόσυνος, ου;
 εὐθυμος, ου.
Gavazzamento, ἀγαλλίσεις, εως, ἡ.
Gavazzare, ἀγαλλιάσθαι.
Gavacciolo, θυκος, ου, ὁ.
Gazza, κίττα, ἡς, ἡ.
Gazzella, θορκάς, ἄθος, ἡ; θόρκη, ἡς, ἡ.
Gazzera, V. **Gazza**.
Gazzetta, ἐφημερίς, ἰδος, ἡ.
Gelamento, ἐκπηξίς, εως, ἡ.
Gelare intrins. κρυσταλλόσθαι; παγῶμαι;
 ῥηγάω || **trans.** κρυσταλλῶ; παγῶ.
Gelato parl. e ad. τῷ ψύχει πιπηγώς, υἷα,
 ὅς; πηκτός, ἡ, ὄν; κρυσταλλόπηκτος, ου;
 παγερός, ἄ, ὄν.
Gelidezza, ψυχρότης, ἡτος, ἡ.
Gelido, ψυχρός, ἄ, ὄν; κρυμάλιος, α, ου.
Gelo, πάγος, ου, ὁ; κρύος, εος, τό; κρυμός,
 οὔ, ὁ; παγετός, οὔ, ὁ || **Ghiaccio**, κρύσταλ-
 λος, ου, ὁ.
Gelone, χεῖμιτλον, ου, τό. **Avere i geloni**,
 χεμετελιάω.
Gelosamente, ἐπιμελῶς; ἀκριβῶς; σπουδῆ.
Gelosia, ζηλοτυπία, ας, ἡ; ζήλος, ου, ὁ || **In-**
vidia, φθόνος, ου, ὁ || **Cura sollicitissima**
di alcuna cosa, ἐπιμέλεια, ας, ἡ; φροντίς,
 ἰδος, ἡ || **Persiana**, κηκλίς, ἰδος, ἡ. — **Aver**
gelosia, ζηλώω || **Destar gelosia**, ζῆλον ἐμ-
 βάλλω (*irr.*).
Geloso, ζηλότυπος, ου; ζηλωτής, οὔ, ὁ || **In-**
vidioso, φθονερός, ἄ, ὄν || **Sollecito**, **As-**
sai premuroso, ἐπιμελής, ἔς.
Gelso, μορία ὁμορία, ας, ἡ; συκάμινος, ου, ἡ.
Gembondo, αἰμῶζων, ουσσ, ου; θρηνητικός,
 ἡ, ὄν.
Gemello, δίδυμος, ου ὁ ος, η, ου. **Tre figli**
gemelli, τριδύμοι, ου.
Gemente, che goccia, στάζων, ουσα, ου; στα-
 κτός, ἡ, ὄν || **che si lamenta**, στενάζων,
 ουσα, ου.
Gemere, Sottilmente gocciare, στάζω, *fut.*
 ξω; ἀπο-στάζω; σταλιάζω, *fut.* ξω; ἀπο-
 σταλάζω || **Esprimere il suo dolore con**
voce lamentosa, στενάζω, *fut.* ἄξω; στέ-
 νω; ὀδύρομαι, *fut.* ὀδυροῦμαι.
Gemicare, κατα-στάζω, *fut.* ἄξω; σταλάζω,
fut. ἄξω.
Gemino, ἀπλόος-οὔς, ὄη-ἡ, ὄου-οὔν. **I gemi-**
ni, αἱ δίδυμοι.

Gemitto, σταλαγμός, οὔ, ὁ.
Gemito, στόνος, ου, ὁ; στεναγμός, οὔ, ὁ; οἰ-
 μωγμός, οὔ, ὁ.
Gemma, *delle piante*, ὀρθαλμός, οὔ, ὁ || *pie-*
tra preziosa, λίθος, ου, ἡ *con o senza*
τιμίαι.
Gemmare, **Metter le gemme**, ἐκ-βλαστάνω
(irr.).
Gemmato, λιθοκόλλητος, ου.
Genealogia, γενεαλογία, ας, ἡ.
Genealogico, γενεαλογικός, ἡ, ὄν. **Albero ge-**
nealogico, γενεαλόγημα, ατος, τό.
Genealogista, γενεαλόγος, ου, ὁ.
Generabile, γεννητός, ἡ, ὄν.
Generalato, στρατηγία, ας, ἡ; ἡγεμονία, ας, ἡ.
Generale, *sost.* στρατηγός, οὔ, ὁ; ἡγεμῶν-
 ὄνος, ὁ. *Generale di cavalleria*, ἑπταρχος,
 ου, ὁ; *di fanteria*, πέζαρχος, ου, ὁ || **Il capo**
di un ordine monastico, κοινοβιάρχης, ου,
 ὁ; προστάτης, ου, ὁ.
Generale, *ad.* κοινός, ἡ, ὄν; καθολικός, ἡ, ὄν;
 δημόσιος, α, ου. — **L'interesse generale**,
 τὸ κοινῆ συμφέρον, οντος. **Goder della sti-**
ma generale, παρά πᾶσιν εὐδοκίμω || **In**
forza di sost. **Stare in sulle generali**,
 κοινὰ καὶ ἔξω ὑποθέσεως λέγω (*irr.*) || **Bat-**
ter la generale, σάλπιγγι σημαίνει τοὺς
 στρατιώτας συλλέγεσθαι. — **In generale**,
posto avverb. καθόλου; συνόλων; τὸ σύνολ-
 λου; ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.
Generalissimo, *sost.* αὐτοστράτηγος, ου, ὁ.
Generalità, κοινόν, οὔ, τό; σύνολον, ου, τό;
 σύμπας, ατος, τό || **per Discorsi**, **Propo-**
sizioni troppo generali, κοινὰ (*gen. ὦν*)
 καὶ ἔξω ὑποθέσεως.
Generalizzare, κοινῶ.
Generalmente, ὄλων; συνόλων; καθόλου; ἐν
 κεφαλαίω.
Generante, V. **Generatore**.
Generare, γεννάω; τεκνῶω; τίκτω (*irr.*) ||
Produrre, Cagionare, τίκτω; φῶω (*irr.*);
 ποιῶω; ἐμ-ποιῶω. — **Rifless.** **Generarsi**,
 γίγνομαι (*irr.*).
Generativamente, γεννητικῶς.
Generativo, γεννητικός, ἡ, ὄν.
Generatore-trice, γεννητής, οὔ, ὁ; γεννητριά,
 ας, ἡ. **In forza d'adiett.** γεννητικός, ἡ;
 ὄν.
Generazione in generale, γέννησις, εως, ἡ
 || **Il generar figli**, τέκνωσις, εως, ἡ || **Di-**
scendenza di padre in figlio, γενεά, ἄς, ἡ;
 ἀπόγονοι, ου, οἱ || **La vita ordinaria d' un**
uomo, γενεά; ηλικία, ας, ἡ. **La presente**
generazione, ἡ οὖν ζῶσα ηλικία, οἱ καθ' ἡμᾶς;
 ἄνθρωποι. **Le generazioni future**, οἱ με-

- ἢ ἡμᾶς ἄνθρωποι; οἱ ζῆπται ἐσόμενοι || **Sorta**, Specie, γένος, εὐς, τό.
- Genere**, γένος, εὐς, τό. Dello stesso genere, ἑμογενής, ἐς. D'un altro genere, ἑτερογενής, ἐς. D'ogni genere, παντοῖος, α, ον || **In genere**, modo avv. δλως; καθόλου.
- Genericamente**, γενικῶς.
- Generico**, γενικός, ἡ, ὄν.
- Genero**, γαμβρός, οὔ, ὄ.
- Generosamente**, γεννικῶς; μεγαλοπρόνως; ἐλευθερίως.
- Generosità**, γεννικίτης, ητος, ἡ; μεγαλοφύχια, ας, ἡ; ἐλευθεριότης, ητος, ἡ.
- Generoso**, εὐγενής, ἐς; γυναικίος, α, ον; μεγαλόφυχος, ον || **Liberale**, Che dà in abbondanza, ἐλευθερίος, ον; φιλόδορος, ον; θαφιλή, ἐς || **dello di vini**, εὐζωρος, ον.
- Genesi**, γένεσις, εως, ἡ.
- Genetliaco**, γενεθλιακός, ἡ, ὄν.
- Geniava**, οὔλου, ον, τό.
- Genia**, γέννημα, ατος, τό.
- Geniale**, ἑλαρός, ὅ, ὄν; τερπνός, ἡ, ὄν. Letto geniale, θάλαμος, ον, ὄ.
- Genialità**, συμπαθεία, ας, ἡ.
- Genialmente**, συμπνεῶς; εὐνοϊκῶς.
- Genio**, Spirito, Demone buono o cattivo, δαίμων, ονος, ὄ; δαϊμόνιον, ον, τό || **Inclinazione d'animo**, Αἶθος, πρός κλίσις, εως, ἡ; προθυμία, ας, ἡ || **Indole**, Carattere, φύσις, εως, ἡ; ἔθον, ον, τό; ἰδιότης, ητος, ἡ || **Ingegno sommo**, ψυχῆς ο φρονήσεως δεινότης, ητος, ἡ; ἀρχινοία, ας, ἡ. Egli è un genio, εὐρυψύχη (per ἀνὴρ) ἐπι. — **Andare a genio**, ἀρέτω (irr.) || **Dar nel genio a uno**, χαρίζομαι τιμῆ || **Di genio**, Con genio, ἀμείως; || **Contro genio**, usato adiett. ἀποθύμιος, ον; avverb. ἀποθυμῶς.
- Genitale**, γεννητικός, ἡ, ὄν.
- Genitivo**, γενική, ἡς, ἡ (soll. πτώσις).
- Genitore**, γονεὺς, εως, ὄ; γενέτωρ, ορος, ὄ. I genitori, οἱ τεκόντες; οἱ γονεῖς.
- Genitrice**, γενέτειρα, ας, ἡ; τίχουσα, ης, ἡ.
- Gennaio**, Ἰανουάριος, ον, ὄ.
- Gentaccia**, Gentaglia, **Geutame**, συρρετόν, οὔ, τό; δλωος, ον, ὄ.
- Gente**, Nazione, Popolo, ἔθνος, εως, τό; λαός, οὔ, ὄ. Il diritto delle genti, τὰ κοινὰ τῶν ἔθνων νόμιμα || **Moltitudine**, πλῆθος, εως, τό; πολλοί, ὧν || **Mia**, Tua gente, per Parenti, Congiunti, συγγενεῖς, ὧν, οἱ || **detto simplicem**, per Personne, ἄνθρωποι, ὧν, οἱ || **per Soldati**, οἱ στρατιῶται; δύναιμις, εως, ἡ; la gente a piedi, οἱ πεζοί; la gente a cavallo, οἱ ἵππεῖς || **Di buona gente**, εὐγε-
- νή, ἐς || **Di bassa gente**, ἀγαυή, ἐς || **Far gente**, Raccogliere milizie, συλ-λέγω (irr.) στρατιῶτας.
- Gentildonna**, εὐγενής γυνή, γυναικός, ἡ.
- Gentile**, χαρίεις, εσσα, εν; κομψός, ἡ, ὄν; κόσμιος, α, ον; ἀταίτος, α, ον || **Delicato**, μαλακός, ἡ, ὄν || **Pagano**, Idolatro, ἔθνικός, ἡ, ὄν.
- Gentilesicamente**, ἔθνικῶς.
- Gentilesco**, ἔθνικός, ἡ, ὄν.
- Gentilesimo**, ἔθνικῶν διεισδαμονία, ας, ἡ.
- Gentilezza**, κοσμιότης, ητος, ἡ; ἀπτιότης, ητος, ἡ; φιλοπροσύνη, ης, ἡ || **Delicatezza**, μαλακία, ας, ἡ || **Atto di cortesia verso alcuno**, χάρισμα, ατος, τό.
- Gentilita**, i Gentili, ἔθνοι, εως, τό.
- Gentilizio**, γενικός, ἡ, ὄν.
- Gentilmente**, φιλοπρόνως; γεννικῶς || **con delicatezza**, εὐλαβῶς.
- Gentiluomo**, εὐγενής, οὔς, ὄ; εὐπατριδής, ον, ὄ.
- Genucola**, θημιδιον, ον, τό.
- Genuflessione**, γουγκλισία, ας, ἡ.
- Genuflettersi**, γουγκλιναίω; εἰς τὰ γόνατα προπιτω (irr.).
- Genuinamente**, γνησίως; ἀληθῶς.
- Genuino**, γνήσιος, α, ον; ἀληθινός, ἡ, ὄν; ἀνόψευτος, ον.
- Genziana**, γεντιανή, ἡς, ἡ.
- Geodesia**, γεωδαισία, ας, ἡ.
- Geografia**, γεωγραφία, ας, ἡ.
- Geograficamente**, γεωγραφικῶς.
- Geografico**, γεωγραφικός, ἡ, ὄν.
- Geografia**, γεωγραφία, ας, ἡ.
- Geografo**, γεωγράφος, ον, ὄ.
- Geologia**, γειολογία, ας, ἡ.
- Geologico**, γειολογικός, ἡ, ὄν.
- Geologo**, γειολόγος, ον, ὄ.
- Geometra**, γεωμέτρος, ον, ὄ.
- Geometria**, γεωμετρία, ας, ἡ.
- Geometricamente**, γεωμετρικῶς.
- Geometrico**, γεωμετρικός, ἡ, ὄν.
- Geometrizzare**, γεωμετρεῖω.
- Georgica**, γεωργικά, ὧν, τό.
- Georgico**, γεωργικός, ἡ, ὄν.
- Geranio**, γεράνιον, ον, τό.
- Gerarca**, ἱεράρχης, ον, ὄ.
- Gerarchia**, ἱεραρχία, ας, ἡ.
- Gerarchico**, ἱεραρχικός, ἡ, ὄν.
- Gergo** βαρβαρῶν ἡ, ἡ; δῶςληπτον, ον, τό.
- Gerla**, κόρινος, ον, ὄ.
- Germano**, Fratello germano, αὐτάδελφος, ον, ὄ. Sorella germana, αὐτοδῆλη, ας, ἡ. Cugino germano, ἀνεψιός, οὔ, ὄ. Cugina

germana, ἀνεψιά, ᾤ, ἡ || **Vero, Genuino**, γνήσιος, α, ου; ἀληθινός, ἡ, ὄν.
Germe, βλαστός, οὔ, ὁ; βλάστημα, ατος, τό; βλάστη, ης, ἡ || **fig.** Origine, Cagione, ἀρχή, ἡς; αἰτία, ας, ἡ.
Germinare, βλαστάνω (irr.).
Germinativo, βλαστικός, ἡ, ὄν.
Germinazione, βλάστησις, εως, ἡ.
Germinamento, βλάστησις, εως, ἡ; βλαστός, οὔ, ὁ.
Germinare, βλαστάνω (irr.). **Germinare** eccessivamente, ὑπερ-βλαστάνω. **Germinare** con rigoglio. βρύω (*solt. al pres. e all'imperf.*). **Germinare** male, ἀβλαστῶ.
Geroglio, βλαστός, οὔ, ὁ; βλάστημα, ατος, τό; κλαδίσκος, ου, ὁ.
Geroglifico, ιερογλυφικός, ἡ, ὄν. **I geroglifici, in forza di sost.** ιερογλυφικά σημεῖα ὁ γράμματα, ὡν.
Gesso γύψος, ου, ἡ. **Di gesso, In gesso, γύψινος, η, ου.**
Gesta, ἀνδραγάθημα, ατος, τό; ἀρίστευμα, ατος, τό; πρᾶγμα, ατος, τό; ἔργον, ου, τό.
Gestazione, l'atto e il modo di farsi portare per comodo, ὀχθῆσις εως, ἡ || il Tempo tra il concepimento ed il parto κήσις, εως, ἡ; κυφορία, ας, ἡ.
Gesticolamento, V. Gesticolazione.
Gesticolare, χειρονομῶ; μορφάζω.
Gesticolatore-ora, χειρονόμος, ου; μορφάζουσα, ου.
Gesticolazione, χειρονομία, ας, ἡ; μορφασμός, οὔ, ὁ.
Gestire, V. Gesticolare.
Gesto, σχῆμα, ατος, τό; σχηματισμός, οὔ, ὁ.
Geto, πέδη, ης, ἡ.
Gettare e Gittare, Lanciar con forza, βάλλω (irr.); ρίπτω (irr.). **Gettare in, ἐμβάλλω τι τινί ο εἰς τι**. **Gettar contro, ἐπιβάλλω τι τινί ο ἀπό ο ἐκ τινος**. **Gettare in alto, ἐνα-βάλλω || Gettar via, ἀπο-βάλλω; προ-έρμι (irr.) || Dissipare, Scialacquare, καταναλίσκω (irr.) || detto di fonte o vaso, Mandar fuori, ἐκ-βάλλω; ἐξ-ίημι || Versare nella forma di metallo fuso ecc., χέω (irr.) || Gettare all'aria, Scompigliare, συν-ταράσσω || Gettare a terra, Abbattere, κατα-βάλλω; κατα-ῤίπτω; ἐδραφίζω || Gettare in faccia ad uno, Obiettare, μέμφομαι ὁ ἐπι-τιμάω τι τινί || intrans. detto delle piante, βλαστάνω (irr.) || rifless. Gettarsi, Buttarsi, ἐμαυτὸν ρί-**

πτω, βάλλω. **Gettarsi in, εἰς-βάλλω ὁ ἐμβάλλω**. **Gettarsi giù, κατα-βάλλω, ecc. I composti di βάλλω si usano spesso in senso intransitivo senza ἐμαυτὸν || Gettarsi alle ginocchia d'alcuno, προς-πίπτω (irr.) τινί ο πρὸς τὰ γόνατά τινος || Gettarsi sui nemici, ἐπι-τίθεμαι τοῖς πολεμίοις.**
Gettata, il gettare, βολή, ἡς, ἡ; βόλος, ου, ὁ || il nuovo tallo che la pianta rimette, βλάστη, ης, ἡ; βλάστημα, ατος, τό.
Gettatore, χωνευτής, οὔ, ὁ.
Getto, il gettare, βολή, ἡς, ἡ; βόλος, ου, ὁ || Fare, Lavorar di getto, χέω (irr.); χωνεύω || Il pezzo gettato, χώνευμα, ατος, τό || Il primo getto, Abbozzo, σκιαγραφία, ας, ἡ; ὑπογραφὴ, ἡς, ἡ || Far getto, Buttare via, ἐκ-βάλλω (irr.).
Gettone, ψῆφος, ου, ἡ.
Gherminella, δόλος, ου, ὁ; μηχανή, ἡς, ἡ.
Ghermire, ἀρπάξω (irr.); προς-αρπάξω.
Gherone, κράσπεδον, ου, τό.
Ghetto, Ἰουδαίου συνοικησις, εως, ἡ.
Ghiacciaia, κρυσταλλοθήκη, ης, ἡ.
Ghiacciare, intrans. e rifless., πήγνυμι, κρυσταλλόσμαι || trans. πήγνυμι; παγῶω.
Ghiacciato, ad. πηκτός, ἡ, ὄν; παγερός, ἄ, ὄν.
Ghiaccio, sost. κρύσταλλος, ου, ὁ; πάγος, ου, ὁ || fig. Durezza, Insensibilità di cuore, ἀπήθεια, ας, ἡ; σκληρότης, ητος, ἡ; ἀπάθεια, ας, ἡ. — Rompere il ghiaccio, προ-ηγέομαι; ὀδοποιεῖω.
Ghiaccio, ad. πηκτός, ἡ, ὄν; παγερός, ἄ, ὄν.
Ghiacciuolo, κρυστάλλου πῆγμα, ατος, τό.
Ghiara, ψάμμος, ου, ἡ; κάχλης, κος, ἡ; χέραδος, εως, τό.
Ghiainoso, ψάμμινος, η, ου.
Ghianda, βάλανος, ου, ἡ. Di ghiande, βάλανος, η, ου. Avente forma di ghianda, βαλανοειδής, ἔς. Mangiar ghiande, βαλανοφάγειω.
Ghiandaifera, κίσσα, ης, ἡ.
Ghiandinoso, βαλανοφόρος, ου.
Ghignare, ὑπο-μειδιάω; κατα-γελάω, sul. ἄσομαι; καγχάζω.
Ghignata, καγχασμός, οὔ, ὁ.
Ghigno, καταγέλιος, ατος, τό.
Ghiottamente, γαστριμαργῶς; ἀπλήτως.
Ghiotto, λαιμαργός, ου; γαστριμαργός, ου; ὀδηφόρος, ου || fig. Avido, Bramoso, ἐπι-συμητικός, ἡ, ὄν || detto di cibo, Appetitoso, Gustoso, εὐχμμος, ου; εὐχυλος, ου; ἡδύς, εἶα, ὄν.

Ghiottoncello, λιγνότερος, ο, ου.
 Ghiottone, τράκτης, ου, ό.
 Ghiottoneria, ε
 Ghiottornia, Golosità, λαυμαργία, ας ή; γαστριμαργία, ας, ή; άσθηργία, ας, ή || **Cibo ghiotto**, λίχνευμα, ατος, τό || **fig.** Allettamento, δέλεαρ, ατος, τό.
 Ghiribizzare, φαντάζομαι; έξ-ευρίσκω (*irr.*).
 Ghiribizzo, παράδοξον, ου, τό
 Ghirigòro, διάγραμμα, ατος, τό.
 Ghirlanda, στέμμα, ατος, τό; στέφανος, ου ό.
 Ghirlandetta e Ghirlandina, στεφάνιον, ου, τό.
 Ghiro, έλεός, ου, ό.
 Ghironda, τροχήλατος (*gen.* ου) αμβύνη, ης, ή.
 Già, αυ. ήδη. È già lungo tempo από πολλού ήδη || **Per l'avanti**, πάλαι; τό πριν, πρότερον. **Come abbiamo già detto**, ώς προείπομεν || **Quando accenna a tempo futuro vicinissimo**, παραυτίκα.
 Giacchè, έπει; έπειδή.
 Giacchiare, δικτυβολώω.
 Giacchiata, τό δικτυβολώειν.
 Giacchio, άμφίβλητρον, ου, τό; σαγήνη, ης, ή.
 Giacere, κείμαι (*irr.*); κτά-κειμαι.
 Giaciglio, κοίτη, ης, ή; εύνη, ης, ή.
 Giacinto, **pianta**, ύκινθος, ου, ό; **pietra preziosa**, ύκινθος, ου, ή.
 Giacitura, il giacere, κοίμησις, εως, ή || **il modo del giacere**, σχήμα, ατος, τό || **dello di Parole**, ecc., τάξις, εως, ή.
 Giaco, θάραξ, ατος, ό.
 Giaggiòlo, ίοίς, ίδος, ή.
 Giallastro, ύπόξανθος, ου; άχρόξανθος, ου.
 Gialleggiare, ξανδίξω.
 Giallezza, ξανθός, ου, τό.
 Gialliccio, ξουθός, ή, όν.
 Giallo, ξανθός, ή, όν; κίρρός, ά, όν. **Giallo come lo zafferano**, κροκοειδής, ές || **In forza di sost.** ξανθόν, ου, τό; κίρρόν, ου, τό.
 Giallognolo, κίρρώδης, ες.
 Giambico, ίαμβικός, ή, όν.
 Giambo, ίαμβος, ου, ό || **fig.** **Dare il giambo ad alcuno**, Burlarlo, έπι-σκάπτω εις τινα || **Volere il giambo d'alcuno**, γέλωτα ποιέω τινά.
 Giammai, αυ. ποτέ (*enclit.*) || **Preceduto da altra particella negativa**, ουποτε; ουδέποτε; μήποτε; μηδέποτε.
 Giara, ποτήριον, ου, τό.
 Giardinaggio, κηπέα, ας, ή; κηπουργία; ας, ή.

Giardinello, κηπίον, ου, τό; κηπίδιον, ου, τό.
 Giardiniera, κηπουρούσα, ης, ή.
 Giardiniere, κηπέυς, εως, ό; κηπουρός, ου, ό.
 Giardino, κήπος, ου, ό; παράδεισος, ου, ό. **Di giardino**, κηπέατος, α, ου. **Pianta di giardino**, κήπευμα, ατος, τό. **Lavorare il giardino**, κηπουρέω. **Privo di giardino**, Senza giardino, άκηπος, ου.
 Giavelotto, άκόντιον, ου, τό. **Lanciare un giavelotto**, άκοντίξω.
 Gibbosità, κύφος, εως, τό; κυρτότης, ητος, ή.
 Gibboso, κυρός, ή, όν; κυρτός, ή, όν.
 Gigante, γίγας, ατος, ό. **Di gigante**, **Da giganti**, γιγάντειος, α, ου; γιγαντώδης, ες.
 Giganteggiare, πολύ ο θαυμαστός υπερέχω (*irr.*); γιγαντιάω.
 Gigantescamente, γιγαντώδεις.
 Gigantesco, γιγάντειος, α, ου; γιγαντώδης, ες; γιγαντικός, ή, όν.
 Gigliaceo, λείρινος, η, ου; κρίνιος, η, ου.
 Giglio, λείριον, ου, τό; κρίνου, ου, τό. **Bianco come un giglio**, κρυσσιδής, ες.
 Gineceo, γυναικείον, ου, τό.
 Ginepraio, άρκευθος, ου, ή || **fig.** Intrigo, Imbroglío, λαβύρινθος, ου, ό.
 Ginepro, άρκευθος, ου, ή. **Coccola di ginepro**, άρκευθίς, ίδος, ή.
 Ginestra, σπάρτος, ου, ό; πάρτον, ου, τό.
 Ginnasiarca, γυμνασιάρχης, ου, ό.
 Ginnasio, γυμνάσιον, ου, τό.
 Ginnasta, γυμναστής, ου, ό.
 Ginnastica, γυμναστική, ης, ή (*solf.* τέχνη).
 Ginnastico, γυμναστικός, ή, όν.
 Ginnico, γυμνικός, ή, όν.
 Ginnosofista, γυμνοσοφιστής, ου, ό.
 Ginocchio, γόνυ, ατος, τό. **Battere il ginocchio**, γονατίξω. **Mettersi in ginocchio**, γόνυ ο γονατα κάμπω ο κλίω; γονυπέτω.
 Rotella del ginocchio, έπιγονατίς, ίδος, ή.
 In ginocchio, modo αυ. γνύξ.
 Ginocchione e Ginocchioni, αυ. γνύξ.
 Giocare, intrans. παίξω (*irr.*). **Giocare alla palla**, σφαιρίζω; **ai dadi**, άστραγαλίξω ο κυβέω || **Giocar di mano**, κλέπτω || **Trans.** **Scommettere al giuoco**, κυβέω ο κινδυνεύω περί col *gen.* — **A che giuoco si gioca?** τί τούτο; -
 Giocatore, παίκτηρ, ορος, ό. **Giocatore di pallone**, σφαιριστής, ου, ό; **di dadi**, κυβευτής, ου, ό.
 Gioco, V. Giuoco.
 Giocoforza (È), άνάγκη έστί; δεί.
 Giocolare, θαυματοποιέω.
 Giocolatore, θαυματοποιός, ου, ό.
 Giocondamente, έθίμως; εύθύμως; έλαφώς.

Giocondare, εὐ-φραίνω; τέρπω; ἡδονὴν ποιέω.
 Giocondarsi, εὐ-φραίνομαι; τέρπομαι.
 Giocondità, Letizia, εὐθυμία. ας, ἡ; εὐφροσύνη, ης, ἡ || Qualità di ciò che diletta, τερπνότης, ητος, ἡ; ἡδύτης, ητος, ἡ.
 Giocondo, Lieto, ἱλαρός, ἄ, ὄν; εὐθυμος, ον || Piacevole, τερπνός, ἡ, ὄν; ἡδύς, εἶα, ὄ.
 Giocosamente, παιδικῶς; σκωπτικῶς.
 Gioioso, Lieto, ἱλαρός, ἄ, ὄν; φαιδρός, ἄ, ὄν; εὐθυμος, ον || detto o fatto per scherzo, παικωδῶς, ἑς.
 Giogaia, ἀεὶ βοοὶ, λογάγιον, ου, τὸ || Contiguazione di monti, ὄρη συνεχῆ, τά.
 Giogo, strumento di legno col quale si accoppiano i buoi al carro, ζυγός, οὐ, ὄ; ζυγόν, οὐ, τό. Mettere al giogo, ζυγύωμαι (irr.) || fig. Servitù, Soggezione, ζυγός; ζυγόν; σουλεία. ας, ἡ || Giogo per Paio di buoi, ζεῦγος, εος, τό || Sommità de' monti, κορυφή, ης, ἡ.
 Gioia, Allegrezza, Giubbilo, χαρὰ, ἄς, ἡ; χαρμονή, ης, ἡ; ἡδονή, ης, η; εὐφροσύνη, ης, ἡ || Pietra preziosa, λίθος, ου, ἡ, con o senza τιμία.
 Gioielliere, χρυσοκόμος, ου, ὄ.
 Gioiello, τιμία (gen. ας) o πολυτελής (gen. οὐς) λίθος, ου, ἡ || fig. Cosa di pregio, τίμιον κτήμα, ατος, τό; ἀγαλμα, ατος, τό.
 Gioialmente, ἱλαρός, ἄ, ὄν; φαιδρός, ἄ, ὄν; εὐθυμος, ον.
 Gioire, τέρπομαι; εὐ-φραίνομαι; χαιρέω (irr., col dat. o il partit.
 Giornale, ἐφημερίς, ἴδος, ἡ.
 Giornaliera e Giornaliero, sost. θῆς, ητος. ὄ; μισθοφόρος, ου, ὄ; ἐργάτης, ου, ὄ.
 Giornaliero, ad. καθημερινός, ἡ, ὄν; ὄ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν.
 Giornalista, ἐφημεριογράφος, ου, ὄ (Gr. M.).
 Giornalmente, καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν; καθ' ἡμέραν.
 Giornata, ἡμέρα, ας, ἡ. Passar la giornata, δι-ημερεύω || Giornata di lavoro, ἡμερήσιος πόνος, ου, ὄ. Lavorare a giornata, διεύω, ἐφημερινός μισθός, οὐ, ὄ || Battaglia, μάχη, ης, ἡ. Venire a giornata; μάχην συν-ίσταμαι || A grandi giornate, διὰ ταχείων; τὴν ταχίτην || Vivere alla giornata, εἰκὴ ζῶω (irr.).
 Giornèa, στολή, ης, ἡ.
 Giorno, ἡμέρα, ας, ἡ; ῥῶς, φωτός, τό || Un giorno per Un tempo, ποτέ enclit. che si mette ordinariam. dopo una parola. Un giorno Cimone arringando al popo-

lo . . . , δημηγορήτας ποτέ ὁ Κίμων . . .
 Cadrà un giorno la città, διαφθαρήσεται ποτε ἡ πόλις || Giorno e notte, posto avv. ἡμέρας καὶ νυκτός. Viaggiare giorno e notte, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέρας ὁδεύειν || Buon giorno, Felice giorno, χαῖρε, χαιρέστε. Dare, augurare il buon giorno, χαιρέω λέγω (irr.); καλὴν ἡμέραν ὑπερ-εὐχομαι || L' altro giorno, Qualche giorno indietro, ἔυχαρος; νεωστὶ || A giorno, Allo spuntar del giorno, ἅμα τῇ ἑω; πρωΐ; ἐώθειν || A giorni, Fra qualche giorno, μετὰ ὀλίγας ἡμέρας || Di giorno, ἡμέρας || Di giorno in giorno, Giorno per giorno, καθ' ἑκάστην ἡμέραν; εἰς ἡμέραν; ὀσμμεραι || Ogni due giorni, παρὰ μίαν || Ogni tre giorni, διὰ τρίτης || Nel medesimo giorno, αὐθήμερον || Il giorno avanti, τῇ προτεραιῇ || Il giorno dopo, τῇ ὑστεραιῇ o τῇ ἐπισύσῃ || Finire i suoi giorni, τελευτάω σου o senza τὸν βίον.
 Giostra, ἑπικὸς ἀγών, ἄνος, ὄ.
 Giostrare, ἀθλεῖω; ἀγωνίζομαι ful. -ισύμαι; a cavallo, ἵππομαχέω.
 Giostratore, ἀθλητής, οὐ, ὄ; ἀγωνιστής, οὐ, ὄ.
 Gioviamento, ἀφελεία, ας, ἡ; σύμφερον, ου, τό.
 Giovane e Giovine, sost. νεανίας, ου, ὄ; νεάνις, ἴδος, ἡ; κόρη, ης, ἡ. Coll' articolo innanzi per distinguere una persona da un' altra del medesimo nome, νεωτερος, ου, ὄ.
 Giovane e Giovine, ad. νέος, α, ον; νεαλῆς, ἑς.
 Giovaneggiare, νεανιεύομαι.
 Giovanetta e Giovinetta, παιδίσκη, ης, ἡ.
 Giovanetto e Giovinetto, νεανίας, ου, ὄ; νεαρός, οὐ, ὄ.
 Giovanezza e Giovinazza, νεότης, ητος, ἡ.
 Giovanile, νεανικός, ἡ, ὄν; νεαρός, ἄ, ὄν.
 Giovanilmente, νεανικῶς.
 Giovanotto, ἀκμαῖος, ου, ὄ || Scapolo, ἀγαμος, ου, ὄ.
 Giovere, ἀφελέω τινά τε; χρήσιμός εἰμι || Dilettare, ἀρέσκω (irr.); τέρπω. Giovere a vicenda, ἀντ-αφελέω || rifless. Giovarsi di una cosa, Servirsene, χράσομαι τινι.
 Giovedì, ἡ τοῦ Διός, con o senza ἡμέρα; ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος.
 Giovenca, πόρτις, ιος, ἡ; δάμαλις, εως, ἡ.
 Giovenco, βοῖδιον, ου, τό; μόσχος, ου, ὄ.
 Gioventù, età, νεότης, ητος, ἡ || Quantità di giovani, νεότης; νέοι, ων, οἱ.
 Giovevole, χρήσιμος, η, ον; ἀφέλιμος, η, ον; λυσιτελής, ἑς.

Gioevolmente, ἀφελίμως; χρησίμως.
Gioviale, ἰλαρός, ἄ, ὄν; φαιδρός, ἄ, ὄν.
Gioivialità, ἰλαρότης, ητος, ἦ; φαιδρότης, ητος, ἦ.
Giovine, V. Giovane.
Giovinezza, V. Giovanezza.
Giovinotto, V. Giovanotto.
Giracapo, σκότωμα, ατος, τό; ἔλιγγος, ου, ὁ.
Giraffa, καμηλοπάρδαλις, εως, ἦ.
Giramento, Rivolgimento, περιστροφή, ἦς. ἦ || Giramento di capo, Vertigine ἔλιγγος, ου, ὁ; σκοτόδιος, ου, ὁ.
Girandola, πύρινος τροχός, ου, ὁ.
Giranio, V. Geranio.
Girare, *trans.* Muovere in giro, περι-άγω (irr.); περι-στρέφω (irr.); κυκλώ || *detto di luogo*, Andare attorno ad esso, Girare un promontorio, κάμπω τὸ ἀκρωτήριον || Girare il nemico, κυκλώ τοὺς πλεμίους || Girare gli occhi, τὰς ὄψεις ἐπιστρέφω || *Intrans.* Muoversi in giro. περι-άγομαι; περι-στρέφομαι; κυκλόμαι || Andare in giro, περι-έρχομαι; περι-ελαύνω (irr.); περι-φέρομαι (irr.) || *detto di strada, fiume e simili*, Volgarsi, τρέπομαι; περι-τρέπομαι || Girare il capo, ἰγγιάω || *detto di luogo*, Aver tanto o tanto di circuito, περι-λαμβάνω (irr.) || *detto del vino*, Guastarsi, ἐκ-τρέπομαι; δια-φθείρομαι (irr.) || Girar di bordo. τὴν ναῦν περι-άγω.
Girasole, ἡλιοτρόπιον, ου, τό.
Girata, Il girare, περιστροφή, ἦς, ἦ || Passeggiata, περίπατος, ου, ὁ || Viaggio in più luoghi, περιόδεια, ας, ἦ.
Giravolta, περίστος, ου, ἦ; περιδρομή, ἦς, ἦ.
Girella, Piccola ruota, τρόχιον, ου, τό; τροχίσκος, ου, ὁ || *fig.* Persona instabile, volubile, εὐμετάβλητος, ου, ὁ.
Girello, κυκλίσκος, ου, ὁ.
Girevole, στρεπτός, ἦ, ὄν; εὐστροφος, ου.
Girifalco, γύψ, γυπός, ὁ.
Giro, Circuito, κύκλος, ου, ὁ; περίστος, ου, ἦ; περιφέρεια, ας, ἦ || Rivolgimento, περιστροφή, ας, ἦ || Girata, Viaggio per dritto, περίπατος, ου, ὁ; περιόδεια, ας, ἦ. Fare il giro del mondo, τὴν οἰκουμένην περι-έρχομαι (irr.) || Mettere in giro delle monete, una voce, ecc., δια-δίδομι νομίματα, λόγον, ecc. || Giro, disposizione delle parole che compongono un periodo, περίστος; λέξις, εως, ἦ; τρόπος, ου, ὁ || Giro di parole, Circonlocuzione, περι-φρασίς, εως, ἦ.
Gironda, V. Gbironda.

Girovago, πλάνος, ου.
Gita, πορεία, ας, ἦ; ὁδός, ου, ἦ. Fare una gita, περι-ελαύνω (irr.).
Gittare, V. Gettare.
Giù, *adv.* κάτω. Più giù, κατωτέρω || Dar giù, Scadere nella salute, χαλάω || Buttar giù, κατα-βάλλω (irr.) || Mandar giù, Inghiottire, κατα-εσθίω (irr.); Tollerare, ὑπο-τάλω || Tirarla giù a uno, κακῶς ο κακά λέγω (irr.) τινά || Giù di lì, σχεδόν τι; παρά μικρόν.
Giubba, γλαυῦδιον, ου, τό.
Giubilare, ἀγαλλιάσθαι; ὀλολύξω, fut. ξω.
Giubilo, ἀγαλλίαμα, ατος, τό; ὀλολυγμός, ου, ὁ.
Giudaico, ἰουδαϊκός, ἦ, ὄν.
Giudaismo, ἰουδαϊσμός, ου, ὁ.
Giudaizzare, ἰουδαίξω.
Giudeo, ἰουδαῖος, ου, ὁ.
Giudicare, risolvere per mezzo di giudizio una causa, una questione, Proferir sentenza, Decidere, διακίξω; δια-δικάζω; κρίνω; δια-κρίνω || Stimare, Riputare, γινώσκω (irr.); ἡέμομαι; νομίζω; δοξάζω. — Giudicare ingiustamente, παρα-γινώσκω περί τινος, ὑπέρ τινος || Giudicare in favore, συν-δικάζω.
Giudicato, κειριμένος, η, ου, ecc. Non giudicato, ἄκριτος, ου.
Giudicatura, δικαιοδοσία, ας, ἦ; δικαιονομία, ας, ἦ.
Giudice, chi ha ufficio di giudicare, δικαστής, ου, ὁ; κοιτής, ου, ὁ; δικαιομόμος, ου, ὁ || Arbitro, Giudice d'una gara e simili, δικαιοτῆς, ου, ὁ; βραβεύς, εως, ὁ; ἀγωνοζότης, ου, ὁ || Chi è capace di giudicar chechessia, κριτής, ου, ὁ.
Giudiziale, δικαστικός, ἦ, ὄν; δικαστικός, ἦ, ὄν; δικαωλογικός, ἦ, ὄν.
Giudizialmente, ἐνδίκως.
Giudiziario, V. Giudiziale.
Giudizio, κρίσις, εως, ἦ; δίκη, ης, ἦ; γνώμη, ης, ἦ. Portar, Far giudizio di una cosa o persona, γινώσκω (irr.) ο κρίνω περί τινος. Chiamare, Citare in giudizio, εἰς δίκην καλέω (irr.). Giudizio in ultimo appello, ἐσχάτη γνώμη || Senno, Saviezza, κριτήριον, ου, τό; σύνεσις, εως, ἦ. Uno di giudizio, σώφρων, ου; εὐσύνετος, ου. Senza giudizio, ἀσύνετος, ου. Mancanza di giudizio, ἀκρισία, ας, ἦ. — A mio giudizio, παρ' ἐμοί. A giudizio di . . . , παρὰ col dat.
Giudiziosamente, συνειτῶς; φρονίμως.
Giudizioso, che ha giudizio, συνειτός, ἦ, ὄν;

γράφος, ου || fatto con giudizio, εὐλόγος, ου.

Giuggiola, ζιζύφου καρπός, οὔ, δ.

Giuggiolo, ζιζύφου, ου, τό.

Giugnere, V. Giungere.

Giugno, Ἰούnius, ου, δ.

Giulebbe, μαλακτικὸν ποτόν, οὔ, τό.

Giulivamente, ἰλαρώς; φαιδρός.

Giulivo, ἰλαρός, ἄ, οὔ; φαιδρός, ἄ, οὔ.

Giullare, βωμολόχος, ου, δ; χλευαστής, οὔ, δ.

Giumenta, ἵππος, ου, ἡ.

Giumento, ὑποζύγιον, ου, τό.

Giuncaia, σχοινιά, ἀς, ἡ.

Giunco, σχοίνος, ου, δ; σπύρον, ου, τό. Di giunco, σχοινιάς, ἡ, οὔ.

Giungere, ἀφικνεῖσθαι (irr.) ο καθήκω πρὸς ο εἰς coll' acc. || Riferito a notizie, lettere e simili, διήκω; διακομίζομαι. La mia lettera gli è giunta, διεκομίσθη αὐτῷ τὰ ἐμὰ γράμματα || Riferito a cose morali, Ottenere, ἐφικνεῖσθαι τινας; τυγχάνω (irr.) ο ἐπι-τυγχάνω τινός.

Giunta, ciò che s' aggiunge, ἐπίδοσις, εως. ἡ; προσθήκη, ἡς, ἡ || Commissione di varie persone, συμβούλιον, ου, τό; ἐπιμεληταί, ων, δ. Giunta esaminatrice, ἐξετασταί, οὔ, οἱ || Arrivo, ἀφίξις, εως, ἡ. A prima giunta, Di prima giunta, ἐξ ἀρχῆς; εὐθύς.

Giuntare, ἐξ-απατών; περι-έρχομαι (irr.).

Giunteria, ἀπάτη, ἡς, ἡ; δόλος, ου, δ.

Giuntura, συναφή, ἡς, ἡ; συμβολή, ἡς, ἡ; delle membra, ἄρθρον, ου, τό; ἄρμος, οὔ, δ.

Giucoco e Gioco, παίγμιον, ου, τό; παίγμα. ατος. τό; παιδιὰ, ἀς, ἡ; διατριβή, ἡς, ἡ. Giucoco di sorte, κυβεία, ας, ἡ; di scacchi, πεσσεία, ας, ἡ. Tavolino da giucoco, ἀβάκιον, ου, τό. Stanza da giucoco, κυβείον, ου, τό. Compagno di giucoco, συμπαίγμων, ου, δ. Cessar dal giucoco, ἀπο-παίζω || Burla, Βεββα, γελῶτον, ου, τό; σκόμμα, ατος, τό. Farsi o Pigliarsi giucoco di uno, κατα-γελῶν τινός. — Al plur. per Spettacoli, ἀγῶνες, ων, οἱ; ἀγωνίσματα, ἄτων, τὰ. I giuochi Olimpici, Πιτιεῖ ecc., τὰ Ὀλύμπια, τὰ Πύθια, ου, ecc. Vincere ai giuochi Olimpici, νικῶ Ὀλύμπια. — Far giucoco o buon giucoco, per Giovare, ἀρτελεῶ; λυσσελεῶ || Alla fine del giucoco, modo avv., τέλος || Ogni bel giucoco vuol durar poco, ἀπάντων πλησμονὴ ἔστι.

Giuramento, ὄρκος, ου, δ e al plur. ὄρκια, ων, τὰ. Far giuramento, ὀρνευμι (irr.). Dare, Deferire il giuramento a uno, ὀρκίω ο ὀρκῶ τινά. Violare il giuramento,

ἐπι-ορκέω. Falso giuramento, ἐπισρκία, ας, ἡ.

Giurare, ὀρνευμι (irr.); κατ-ὀρνευμι. Giurare il falso, ἐπι-ορκέω || per Promettere con giuramento, ὄρκω πιστάω. Far giurare obbedienza o fedeltà a . . . , ὀρκῶ (τινά) coll' acc.

Giurato, ad. confermato con giuramento, ἐνορκος, ου || aggiunto a Nemico, ἀκατάλλακτος, ου.

Giurato, sost. πολίτης (gen. ου) διοζων (gen. ουτος).

Giure, δίκαιον, ου, τό; δίκη, ἡς, ἡ; νόμοι, ων, οἱ.

Giureconsulto, δικανικός, οὔ, δ; νομικός, οὔ, δ.

Giuri, πολῖται (ων, οἱ) δικάζοντες (ων); ἐκ πολιτῶν δικαστήριον, ου, τό.

Giuridicamente, ἐνδίκως; κατὰ τοὺς νόμους.

Giuridico, νομικός, ἡ, οὔ; ἐνδικός, ου.

Giurisdizione, δικαιοσύνη, ας, ἡ.

Giurisperito, νομικός, οὔ, δ; τῶν δικῶν ἔμπειρος, ου, δ.

Giurisprudenza, νομικὴ ο δικανικὴ, ἡς, ἡ (solt. ἐπιστήμη).

Giurista, V. Giureconsulto.

Giuro, ὄρκος, ου, δ.

Gius, V. Giure.

Giudicante, δικαιοδότης, ου, δ.

Giuso, V. Giù.

Giusquiamo, ὑσινύκμος, ου, δ.

Giusta, πρῆρ. κατὰ coll' acc.; ἐκ col gen.

Giustamente, δικαίως; ὀρθῶς.

Giustezza, ὀρθότης, ητος, ἡ; ἀκρίβεια, ας, ἡ.

Giustificabile, εὐαπολόγητος, ου.

Giustificare, ἀπο-λύω ο ἀπ-αλλάττω τινά τινος || e riferito ad esito, successo e simili, ἐπι-δικνευμι; πιστόομαι; κατα-βεβαιῶω || rifless. Scolparsi, Provar la propria innocenza, τὰ κατηγορημένα ἀπο-λύομαι; ἀπο-λογίζομαι; di . . . , acc. ο περὶ col gen.

Giustificatamente, δικαίως; ἀπολογητικός.

Giustificativo, ἀπολογητικός, ἡ, οὔ.

Giustificatore-trice, ἀπολογούμενος, η, ου.

Giustificazione, ἀπολογία, ας, ἡ; ἀπολόγημα, ατος, τό.

Giustizia, virtù, δικαιοσύνη, ἡς, ἡ || Qualità astratta di ciò che è giusto, δίκαιον, ου, τό || Giustizia, per Tribunale, δικαστήριον, ων, τὰ; δίκη, ἡς, ἡ. Ricorrere alla giustizia, δίκην λαγχάνω (irr.) || Fare, Render giustizia, per Amministrarla con legittima autorità, δικάζω || Fare, Render giustizia ad uno, τὰ δίκαια γινώσκω (irr.) περὶ τινος.

Giustiziare, θανάτω τινά; θανάτω δίδωμι.
Giustiziere, δημόσιος, ου, ὁ.
Giusto, che non si parte in nulla dalla giustizia, δίκαιος, α, ου || Conforme alla giustizia, all'equità, al dovere, δίκαιος; επεικής, ἐς; ἴσος, η, ου; ἄξιος, α, ου || **Adatto**, **Conveniente**, ἀρμόζων, ουσα, ου; εὐάρμοστος, ου; προσήκειν, ουσα, ου || **Esatto**.
Preciso, ἀκριβής, ἐς; ὀρθός, ἦ, ὄν.
Giusto, αυ. ὀρθός; ἀκριβής; εὔ.
Giaciale, παγερός, ἄ, ὄν; κρυερός, ἄ, ὄν; ψυχρός, ἄ, ὄν.
Gladiatore, μονομάχος, ου, ὁ. Di gladiatore, μονομαχικός, ἦ, ὄν.
Gladiatorio, μονομαχικός, ἦ, ὄν.
Glandula, ἀδή, ἐνος, ὁ.
Glandulare, ἀδενώδης, ἐς.
Glanduloso, ἀδενώδης, ἐς.
Glaucο, γλαυκός, ἦ, ὄν.
Gleba, βάλος, ου, ἦ; βάλαι, ατος, ἦ.
Gli, art. οἱ || *part. pronom.* V. Egli.
Globetto, σφαιρίδιον, ου, τό.
Globo, σφαῖρα, ας, ἦ || Il globo terrestre, ἡ πᾶσα γῆ; ἡ οἰκουμένη, ης (*solt.* γῆ).
Globosità, σφαιροειδής, οὖς, τό.
Globulare, σφαιρικός, ἦ, ὄν; σφαιροειδής, ἐς
Globulo, σφαιρίδιον, ου, τό.
Gloria, δόξα, ης, ἦ; εὐδοξία, ας, ἦ; εὐκλεία, ας, ἦ || *deito di Uomo da cui viene onor grande alla sua famiglia o alla patria*, κόσμος, ου, ὁ || *fig. per Azioni gloriose*, καλὰ ἔργα, ων, τά. — Amor della gloria, φιλοδοξία, ας, ἦ. Desideroso di gloria, φιλόδοξος, ου.
Gloriarsi, φιλοτιμέσθαι ἐπὶ τινι; ἐπ-οἰρομαι τινι; ἀγάλλομαι τινι ὁ ἐπὶ τινι.
Glorietta, δοξάριον, ου, τό; κενοδοξία, ας, ἦ.
Glorificare, δοξάζω.
Glorificazione, δοξασμός, οὖ, ὁ.
Gloriosamente, εὐδοξῶς; εὐκλεῶς.
Glorioso, che ha gloria, εὐδοξος. ου; εὐδοξός. ου; εὐδόκιμος, ου; εὐκλής, ἐς || *che apporta gloria*, καλός, η, ὄν; κάλλιστος, η, ου. Fatti gloriosi, κάλλισται πράξεις, ἐων, αἱ.
Gloriuzza, V. Glorietta.
Glossa, γλώσσημα, ατος, τό; σχόλιον, ου, τό.
Glossare, ἐξ-ηγέσθαι; ἐρμηνεύω.
Glossario, γλωσσάριον, ου, τό.
Glossatore, ἐξηγητής, οὖ, ὁ; ἐρμηνεύς, ἐως, ὁ.
Glutine, γλοιός, οὖ, ὁ; γλία, ας, ἦ.
Glutinoso, γλευκός, ἐς.
Gnomone, γνώμων, ονος, ὁ.
Gnorri (Far lo), ἀπειρία πλάττω; εἰρωνεύομαι.

Gobba, κύρος, εος, τό; κύρωμα, ατος, τό; λόρδωμα ατος, τό.
Gobbo, *sost.* V. Gobba.
Gobbo, *ad.* κυρός, ἦ, ὄν; κυρτός, ἦ, ὄν; λορδός, ἦ, ὄν.
Goccia e Gocciola, σταγών, ὄνος, ἦ; στάγμα, ατος, τό; ψακάς, ἄδος, ἦ. A goccia a goccia, στάγην. Cadere a goccia a goccia, στάζω; σταλάζω; ψακάζω. Bere o Vuotare fino all'ultima goccia, ἐκ-πίνω (*irr.*) παντελῶς ὁ τὸ πᾶν || **Gocciola per Apoplessia**, ἀποπληξία, ας, ἦ.
Gocciare e Gocciolare, στάζω; ἀπο-στάζω; σταλάζω; ἀπο-σταλάζω.
Gocciolatoio, ὑδροβόρα, ας, ἦ.
Gocciolatura, στάξις, ἐως, ἦ; σταλαγμός. οὖ, ὁ.
Gocciolletta e Gocciolina, ψακάδιον, ου, τό.
Gocciolo (Un), μικρόν τι; στίλη, ης, ἦ.
Gocciolone, μέγας σταγμών, ὤνος, ὁ || Uomo da poco, οὐτιδανός, οὖ, ὁ.
Godente, ἀπολαύων, ουσα, ου; ἀσμενος, η, ου.
Godere, ἐπι-γηθῆναι; εὐ-φραίνομαι; χαιρω (*irr.*) || *Darsi buon tempo*, εὐωχέομαι; καὶ ἡδονήν ποιῶ; ἡδυπαθῆναι || *Goder di una cosa*, Trarne diletto, utilità, ἀπολαύω τινός; χρώσομαι τινι; καρπύσομαι τινός. || *Godere una buona salute*, χρώσθαι ὑγείας; ὑγιαίνει; εὐρωστῆναι.
Godibile, ἀπολαυστός, ἦ, ὄν; τερπνός, ἦ, ὄν.
Godimento, ἀπόλαυσις, ἐως, ἦ; ἡδονή, ης, ἦ; κάρπωσις, ἐως, ἦ.
Goffaggine, ἀπαιδυσία, ας, ἦ; ἀγροικία, ας, ἦ; ἀπειροκαλία, ας, ἦ.
Goffamente, ἀκλίμως; ἀπειροκλίως.
Goffezza, V Goffaggine.
Goffo, ἀισμός, ου; ἀπειροκάλος, ου.
Gogna, στήλη, ης, ἦ || *fig.* Mettere in gogna, κακαστηλιτεύω.
Gola, la parte anteriore del collo, λαίμος, οὖ, ὁ; οἰσράγος, ου, ὁ; λάρυγξ, υγος, ὁ; φάρυγξ, υγος, ἦ || *fig.* Golosità, λιχνεία, ας, ἦ || Passo molto angusto trà due monti, στενά, αὖν, τά; στενόπορα, ων, τά; στενοπορία, ας, ἦ. — Tagliar la gola, λαίμοτομῆν || *Stringer per la gola*, ἀγχο || *Mettere altrui il coltello alla gola*, βιάζομαι τινι || *Avere il coltello alla gola*, ἐπὶ ξυροῦ ἴσταμαι ἀκμῆς || *Far gola*, ὄρεξιν ἐγείρω (*irr.*) || *Mentir per la gola*, ἀναιδῶς ψεύδομαι || *Gridare quanto uno ne ha in gola*, μέγα βοᾶω.
Golfo, κόλπος, ου, ὁ.
Golosamente, γαστριμάργως; ἀπλήστως.
Golosità, la qualità di goloso, ἀδηφραγία, ας.

ή; γαστριμαργία, ας, ή; λαιμαργία, ας, ή
 || Cosa ghiotta, λίχνημα, ατος, τό.
Goloso, λαιμαργός, ου; γαστριμαργός, ου;
 άδηράγος, ου.
Golpe, έρυσίβη, ης, ή.
Gomena, κάλιος, ω, ό.
Gomito, άγκών, άνωος, ό. La punta del gomito, ώλεκρανον, ου, τό. Urta col gomito, ώλεκρανίζω.
Gomitoleto e Gomitolino, άγαθιδιον, ου, τό.
Gomitolo, άγκάτις, ίδος, ή.
Gomma, το κόμμα (indool.).
Gommoso, κομμωδής, ες.
Góndola, κύμβα, ης, ή; άλάτιον, ου, τό.
Gondoliere, πορθημέυς, έως, ό.
Gonfalone, σημείον, ου, τό.
Gonfaloniere, σημειοφόρος, ου, ό.
Gonfiamento, όγκος, ου, ό; όγκωμα, ατος, τό; οίδημα, ατος, τό.
Gonfiannuoli, αλαξοκικός, ή, όν.
Gonfiare, trans. empir di fiato o d'aria, έμ-φυσάω; άνα-φυσάω; δι-ογκώω || fig. Insu-
 perbare alcuno, επ-αίρω; τυρώω || in-
 trans. Divenir gonfio per qualsivoglia
 ragione, οιδέω; άν-οιδέω; δι-οιδέω; όγκό-
 σμαι; έμ-φυσάομαι; επ-αίρομαι; τυρώομαι.
Gonfiezza, όγκωμα, ατος, τό; οίδημα, ατος, τό.
Gonfio, sost. V. Gonfiezza.
Gonfio, ad. ό, ούμενος, η, ου; εξηθηκώς, υζα.
 ας; όγκώδης, ες || Gonfio di superbia, d'or-
 goglio, πεφυστημένος, η, ου; ύπερήφανος,
 ου || detto di stile κομπώδης, ες; ύπότυ-
 ρος, ου || detto di fiumi, πληρής, ές.
Gonfiore, V. Gonfiamento
Gongolare άγαλλίαω, ful. -άσομαι.
Gonna e Gonnella, κυκλας, αδος, ή.
Gonzo, ήλίθειος, α, ου; άφέλιτερος, ου.
Gora, ύδραγωγός, ου, ό.
Gorgheggiamento, μελιζμός, ου, ό; τερτι-
 σμός, ου, ό.
Gorgheggiare, μελιζώω; τερτιζώω.
Gorgheggiatore-trice, μελιζών, ουσα, ου; τε-
 ρετιζών, ουσα, ου.
Gorgheggio, V. Gorgheggiamento.
Gorgo, διη, ης, ή; όινος, ου, ό.
Gorgogliamento, βορβορυγή, ης, ή; βορβο-
 ρυγμός, ου, ό.
Gorgogliare, βορβορυζώω.
Gorgoglio, V. Gorgogliamento.
Gorgoglione, τρώξ, ωγος, ό; κίς, κίος, ό.
Gorgozzule, λάρυγξ, υγγός, ό; οισόφραγος, ου.
 ό; λαιμός, ου, ό.
Gota, περεια, ας, ή; κόρρη, ης, ή; γνάθος,
 ου, ό.
Gotta, malattia delle articolazioni, άρθριτις

ιδος, ή. Gotta ai piedi, ποδάγρα, ας, ή.
 Gotta alle mani, χειράγρα, ας, ή. Aver la
 gotta, ποδαγραύω.
Gotto, ποτήριον, ου, τό.
Gottoso, άρθριτικός, ή, όν; ποδαγραμός, ή,
 όν.
Governante chi sta al governo, άρχων, ου-
 τος, ό || Donna incaricata dell'educazio-
 ne d'una fanciulla, τροφός, ου, ή; τρέ-
 φουσα ο παιδεύουσα, ης, ή.
Governare, reggere con autorità, άρχω;
 ήγίομαι; έπιστατέω; tutt'e tre col gen.;
 κυβερνάω || detto di animali, τρέφω (irr.)
 || detto di campi, di cavoli e simili,
 κισπρίζω || detto di nave, κυβερνάω || in-
 trans. Essere incaricato del governo,
 πολιτεύομαι; δι-οικέω την πόλιν ο τά κοι-
 νά. — *Rifless.* Governarsi, Tenere que-
 sto o quel modo in certe occasioni, προσ-
 φέρομαι (irr.).
Governatore, άρχων, ουτος, ό; κυβερνήτης,
 ου, ό; προστάτης, ου, ό.
Governo, il governare, κυβέρνησις, εως, ή;
 διοικησις, εως, ή || Il governo dello stato,
 πολιτεία, ας, ή; άρχή, ης, ή. Governo mo-
 narchico, μοναρχία, ας, ή; dispotico, τυ-
 ραννίς, ίδος, ή; popolare, δημοκρατία, ας,
 ή || Tutti coloro che governano uno stato,
 οι άρχοντες, ου; οι εν άρχή ο εν τέλει
 όντες || Ufficio di governatore d'una città
 o provincia, επαρχία, ας, ή || Reggimento,
 Cura di cose private, διοικησις; ήμερονία,
 ας, ή; άρχή || Ingrasso che si dà al terre-
 no, κόρπος, ου, ό.
Gozzo, doi pollé e degli uccelli, πρόλοβος,
 ου, ό || Tumore che viene al collo di cer-
 tani, βορβοροκήλη, ης, ή; χοιράς, αδος, ή.
Gozzoviglia, ευωχία, ας, ή.
Gozzovigliare, ευωχέομαι.
Gozzuto, βορβοροκλικός, ή, όν.
Gracchiamento, κρωγμός, ου, ό.
Gracchiare, κρώζω, ful. ζω.
Gracchiatore-trice, κρώζων, ουσα, ου.
Gracidare, κλώζω.
Gracile ίσχνος, ή, όν; λεπτός, ή, όν.
Gracilità, ίσχνότης, ητος, ή; λεπτότης, ητος, η.
Gradatamente, βαθμηδόν; κλιμακθδον.
Gradazione, scompartimento per gradi, ή
 κατά βαθμους διαίσεις, εως || figura rel-
 lortica, κλιμαξ, ακος, ή
Gradevole, ήδύς, έτα, ύ; χαρίσις, εσσα, εν;
 τερπνός, ή, όν. Essere ο rendersi grade-
 vole, άρέσσω (irr.) τωί.
Gradevolezza, ήδύτης, ητος, ή; τερπνότης,
 ητος, ή.

- Gradevolmente, ἡδέως; περιπυδῆ; κεχρησμέ-
ως.
- Gradimento, συνούεισις, εἰσις. ἢ; συγχάρησις.
εἰσις. ἢ.
- Gradinata, κλίμαξ. ακος, ὅ.
- Gradino, βαθμῆς. ἰδος. ἢ; ἀνυβαθμῆς. ἰδος, ἢ.
- Gradire, Accettar con piacere, δέχομαι;
ἀπο-δέχομαι; προς-δέχομαι || Desiderare,
ἐπι-θυρέω || Gradirti una cosa, Piacerti
al gusto, ἀρέστω (irr.).
- Gradito, πρὸς ἡδονὴν οὐ δι' ἡδονῆς τινα αἰ-
σῶται, ὅ; ἡδύς, εἶα, ὅ; φίλος, η, ου.
- Grado, βαθμῆς, οὐ, ὅ; ἀνυβαθμῆς. οὐ, ὅ. Fig.
Per gradi, βαθμῶν; κλιμακῶν. Il più
alto grado, ἄκρον, ου, τό; κορυφή, ἤς, ἢ
Giunto al sommo grado della sapienza.
ἐπὶ ἄκρον σοφίας ἐλληκῶς (part. perf.
ἀ' ἐλκῶν). Giunse a tal grado d'insolen-
za, che . . . , εἰς τοσούτου ἐξέβη ὑβρεως
ὡστε . . . inf. || Misura di una quantità,
πόσότης. πτος. ἢ. Fino a un certo grado,
ἐπὶ πόσῳ || Dignità, Stato, τιμή, ἤς, ἢ ||
Una delle parti uguali in che è divisa
una linea retta o circolare, μοῖρα, ας, ἢ
|| Grado di parentela, γενεά, ἄς, ἢ. Esser
parente in quarto grado, ἀπὸ τετάρτης
γενεᾶς προσήκω τινα. — Essere in grado
di far checchessia, ἰκανός, ἢ, ὅ οὐ δυνα-
τός, ἢ, ὅ οὐ εἰμι coll' inf. || Non essere in
grado di . . . , ἀδυνατέω, οὐ ἀδυνατός
εἰμι coll' inf. || Mettere uno in grado
di . . . , ποιέω τινα δυνάτον coll' inf. ||
In sommo grado, μάλιστα; ἐσχάτως;
ὑπερβαλλόντως || Di buon grado, ἐκῶν,
οὐσα, ὅ.
- Graduale, βαθμηδὸν αὐξανόμενος, η, ου; κλι-
μακωτός, ἢ, ὅ.
- Gradualmente, βαθμηδόν; κλιμακῶν; ἐκ
προσχωγῆς.
- Graduare, κατὰ βαθμοὺς δι-αιρέω (irr.);
βαθμηδόν αὐξάνω (irr.).
- Graduatamente, V. Gradatamente.
- Graduazione, V. Gradazione.
- Graffiare, ἀμύτω; δρύπτω.
- Graffiatura, ἀμυχή, ἤς, ἢ; ἀμυγμα, ατος, τό.
- Graffio, graffiatura, V. || Strumento di ferro
untinato, ἀγκιστρον, ου, τό; ἀρπάγη, ἤς, ἢ.
- Gráficoo, γραφικός, ἢ, ὅ.
- Gragnuola, V. Grandine.
- Gramaglia, φαιδν ἔνδυμα, ατος, τό; πενδικὸν
ἱμάτιον, ου, τό.
- Gramigna, ἀγρωστis, εἰσις, ἢ.
- Graminaceo, χορτάδιος, εἰσις.
- Grammatica, γραμματικὴ, ἤς, ἢ (solt. τέχνη
ὁ ἐπιστήμη).
- Grammaticale, γραμματικὸς, η, ὅ.
- Grammaticalmente, γραμματικῶς.
- Grammatico, sost. γραμματικός, οὐ, ὅ; γραμ-
ματιστής, οὐ, ὅ.
- Grammatico, ad. γραμματικὸς, ἢ, ὅ.
- Grammo, λυπηρός, ἢ, ὅ; περίλυπος, ου; θῆσις
α, ου.
- Gramolare, ῥήγνυμι (irr.); θραύω.
- Granaio, αἰτοβολών, ὡσις, ὅ; αἰτοφυλάκιον,
ου, τό.
- Granaiole, αἰτοπόλις, ου, ὅ.
- Granala, σαρκατρον, ου, τό; κρήνητρον, ου, τό;
κάλυτρον, ου, τό.
- Granato, melagrano, φοιά, ἄς, ἢ; ῥόα, ας, ἢ
|| pietra preziosa, ἀνυραξ, ακος, ὅ.
- Granchio, animale, καρκίνος, ου, ὅ; ἀστα-
κός, οὐ, ὅ || Contrazione dolorosa di mu-
scoli σπάσμα, ατος, τό. — Pigliare un
granchio a secco, δι-αμυρτάνω (irr.);
|| Più lunatico dei granchi, σεληνιαζόμε-
νος, η, ου || I granchi vogliono morder le
balene, ὁ νεβρίσι τὸν λέοντα || Avere il
granchio alla scarsella, φιλάργυρός εἰμι.
- Granciporro (Prendere un), δι-αμυρτάνω
(irr.).
- Grande, μέγας, μεγάλη, μέγα, compar. μεί-
ζων, ου, sup. μεγατός, η, ου, pressochè
in tutti i vari significati che ha la
parola in italiano || Quando si rife-
risce a Quantità, si può rendere con
πολύς, πολλή, πολύ, compar. πλείων, ου,
sup. πλείετος, η, ου. Un grand' esercito,
πολύς στρατός. Gran pioggia, πολύς ὄμ-
βρος || È quando significa Alto, Lungo,
μακρός, α, ὅ; εὐμήκης, εἰσις || Spazioso,
εὐρύς, εἶα, ὅ || Ragguardevole, Avente
una data qualità in alto grado, ἔσχατος,
ον; ὑπερσχατος, ου; ἀξιόλογος, ου; θεῖος, ἢ,
ὅν (anche in mal senso). Un grau me-
dico, θεῖος ἰατρός. Un gran ladro, θεῖος
κλέπτης || Magnifico, Grandioso, μεγα-
λοπρεπής, εἰσις; μεγαλειος, α, ου; ὑψαίος,
ἢ, ὅ || Generoso, Nobile, γενναίος, α, ου
|| In forza di sost. e in plur. per in-
dicare i Nobili, i Potenti, οἱ χρηστοί,
ἄν; οἱ εὐπατρίδες, ου; οἱ δυνατοί, ὄν.
— S' aggiunga: Grande oltre misura,
ὑπερμεγέθης, εἰσις; παμμέγας, ἄλη, α ||
Quanto grande? πηλικός, η, ου; πόσος,
η, ου; || Tanto grande, τηλικούτος, τηλι-
καύτη, τηλικούτος; τόσος, η, ου; τοσούτος,
τοσούτη, τοσούτο || In grande, postu αυ.
μεγαλωσι.
- Grande, αυ. Molto, πολύ; πάnu; σφόδρα.
- Grandeggiare, Vincere di graudezza, ὑπερ-

- ἔχω (irr.) τινός || **Aver grandigie**, ὑπερ-
πρανεῖω.
- Grandemente**, πολὺ; μάλα; σφίδρα; δεινῶς.
- Grandezza**, μέγεθος, εὐς, τό; μεγαλότης,
ητος, τό. **Grandezza d'animo**, μεγαλοφυ-
χία, ας, ἡ; ὕψος, εὐς, τό || **Al plur.** Le
grandezze, gli onori, le dignità, τιμαί,
ᾠν, αἰ; ἀξίωμα, ατος, τό.
- Grandezzata**, ἀλαζονεῖα, ατος, τό.
- Grandigia**, ἀλαζονεία, ας, ἡ; ὑπερηφάνεια,
ος, ἡ.
- Grandiloquente**, μεγαληγόρος, ου.
- Grandiloquenza**, μεγαληγορία, ας, ἡ.
- Grandinare**, χαλιζᾶν (impers.).
- Grandine**, χαλιζᾶ, ης, ἡ. **Battuto dalla
grandine**, χαλιζήσολος, ου. **Come la gran-
dine, modo avv.** χαλιζηδῶν.
- Grandiosamente**, μεγαλοπρεπῶς.
- Grandiosità**, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ.
- Grandioso**, μεγαλιεὶος, α, ου; μεγαλοπρε-
πῆς, ἐς.
- Granellino e Granellino**, κηχοῖδιον, ου, τό.
- Granello**, κόκκος, ου, ὁ; κέχρρος, ου, ὁ. **Gra-
nello d'uva**, βράξ, ἀγός, ἡ.
- Granellioso**, κηχροῦδης, ἐς.
- Granfatto**, πολὺ; μάλα.
- Granfia**, ὄνυξ, υχος, ὁ.
- Granigione**, τὸ σπερμοφορεῖν.
- Granire**, σπερμακτιζῶν; σπερμοφορεῖν.
- Granito**, συνητής λίθος, ου, ὁ.
- Grano**, frumento, σίτος, ου, ὁ; πυρός, οὔ, ὁ.
Compra di grano, σιτανία, ας, ἡ. **Portar
del grano**, σιταγωγέω. **Vender grano**,
σιτωπᾶν || **Seme**, κόκκος, ου, ὁ; κέχρρος,
ου, ὁ.
- Granoocchio**, V. Ranocchio.
- Granturco**, ἰνδική ζῆα, ας, ἡ.
- Grappa**, ἀρπάγη, ης, ἡ; λύκος, ου, ὁ.
- Grappoletto e Grappolino**, βοτρυδιον, ου,
τό.
- Grappolo**, βότρυς, υος, ὁ; σταφυλή, ης, ἡ.
- Grappoloso**, βοτρυδής, ἐς.
- Grascia**, αἰτία, ου, τό; τροφή, ης, ἡ.
- Grasciere**, ἀγορανόμος, ου, ὁ.
- Grassamente**, λιπαρῶς; τρυφερῶς
- Grassatore**, λωποδύτης, ου, ὁ.
- Grassazione**, λωποδυσία, ας, ἡ.
- Grassezza**, πιμελή, ης, ἡ; πιάτης, ητος, ἡ;
λίπος, εὐς, τό.
- Grasso**, sost. πῶν, ονος, τό. **Grasso strutto**,
ἀλοιφή, ης, ἡ.
- Grasso**, ad. **Che contiene del grasso**, πιμε-
λής, ἐς; πιμελώδης, ἐς; στεατώδης, ἐς;
λιπαρός, ἄ, ὄν || **detto di persona**, πῶν,
ου, comp. πῶτερος, sup. πῶτατος; πα-
- χός, εἶα, ὄν; πολύταρκος, ου. **Esser grasso**,
εὐταρκέω || **di terreno**, πῶν || **fig.** Utile,
vantaggioso, ἀφελίμος, ου; λυσιτελής, ἐς.
— **Risa grassa**, ἀκρατος γέλιος, ατος, ὁ.
- Grassoccio**, **Grassone**, παχύτερος, α, ου;
λιπαρώτερος, α, ου
- Grassume**, λιπαρία, ας, ἡ; πῆξ, ατος, τό.
- Grata**, sost. κηκλῖς, ἰδος, ἡ.
- Gratamente**, κηκαριμένους; προσδύμους; ἀπαι-
νους.
- Gratella**, ἐσχάριον, ου, τό; ἐσχάρις, ἰδος, ἡ.
- Graticcio**, ταρσός, οὔ, ὁ.
- Graticola**, κηκλῖς, ἰδος, ἡ; κλειθρον, ου, τό.
- Graticolare**, κηκλῖδι περι-φράττω ο κλειῶν.
- Gratificare**, far cosa grata, χαρίζομαι; χά-
ριν φέρω (irr.) || **Gratificarsi** alcuno, Σε-
ραπιεύω τινά.
- Gratificazione**, δωρεά, ας, ἡ, ὄσις, εὐς, ἡ;
ἐπίδοσις, εὐς, ἡ.
- Gratis**; προίκα; δωρεάν; ἀμισδί.
- Gratitudine**, εὐχαριστία, ας, ἡ; εὐγνωμοσύνη,
ης, ἡ; χάρις, ἰτος, ἡ.
- Grato**, che prova gratitudine, εὐχάριστος.
ου. **Esser grato verso alcuno**, εὐχαρίστω
ἔχω (irr.) πρὸς τινά; εὐχαρίστω τινί ||
Caro, **Gradito**, **Accetto**, κηκαρισμένος, η,
ου; εὐάρεστος, ου; φίλος, η, ου || **Piace-
vole**, ἡδύς, εἶα, ὄν.
- Grattamento**, κνήσις, εὐς, ἡ.
- Grattare**, κνάω ο κνήσω. **Grattarsi**, κνάομαι
ο κνήσομαι || **Grattare**, detto del cacao,
limone e simili, ψάω. — **Grattarsi la
pancia**, **Stare ozioso**, ῥασιτώνεω.
- Grattugia**, τυρόκνηστις, ἰδος, ἡ.
- Grattugiare**, ψάω; κνάω.
- Gratuitamente**, senza spesa, προίκα; ἀμισδί
|| senza ragione, εἰκῆ; μάτην.
- Gratis**, senza remunerazione o spesa,
προίκιος, α, ου; προικιμαίος, α, ου; ἀμι-
σδος, ου || senza fondamento o ragione,
ἄλογος, ου; μάταιος, α, ου.
- Gratulatorio**, συγχαρητικός, ἡ, ὄν.
- Gratulazione**, εὐφραμία, ας, ἡ.
- Gravame**, Querela, γραφή, ης, ἡ || **Imposta**,
φόρος, ου, ὁ; τέλος, εὐς, τό.
- Gravare**, Premere col peso, βαρῶς πιεῖω;
βαρύνω || **Porre gravezze**, ὀκαμοῦς επι-
τάσσω.
- Grave**, Pesante, **Che ha gravità**, βαρῦς, εἶα,
ὄν; ἐμβριδής, ἐς || **Faticoso**, **Difficile**, βα-
ρύς; χυλεπός, ἡ, ὄν || **Serio**, σπουδαῖος, α,
ου; σεμνός, ἡ, ὄν || **Assennato**, σώφρων,
ου; εὐλαβής, ἐς || **Severo**, **Rigorous**, χα-
λεπός; θειός, ἡ, ὄν || **Efficace**, ισχυρός, ἄ,
ὄν; δυνατός, ἡ, ὄν || **Pericoloso**, ἐπιλείδω-

- νος, ου || *detto di Accento*, βαρεῖα (*sott. προσῳδία*); *detto di Suoni*, βαρὺς ecc. || **Grave** di vino, di sonno, οἶνος, ὕπνος βαρῆρημένος.
- Gravemente**, βαρέως; σεμνός; σπουδαίως.
- Gravizza**, peso, βάρος, εὐς, τό; βριθός, εὐς, τό || **Imposizione**, δακτύλος, οὐ, ὁ; τέλος, εὐς, τό.
- Gravidanza**, κύησις, εὐς, ἡ; ἐγκύλις, εὐς, ἡ.
- Gravido**, ἐγκυος, ου; ἐγκύμων, ου.
- Gravità**, βάρος, εὐς, τό; βαρύτης, ητος, ἡ || **Modo di procedere congegno**, σεμνότης, ητος, ἡ; σεμνοπρέπεια, εὐς, ἡ; εὐκοσμία, εὐς, ἡ.
- Gravitare**, ῥέπω ο κατα-ῥέπω εἰς τι, ο πρὸς τι.
- Gravosamente**, βαρέως.
- Gravosità**, βάρος, εὐς, τό; βαρύτης, ητος, ἡ.
- Gravoso**, βαρὺς, εἶα, ὁ.
- Grazia**, **Avvenenza** così nell'aspetto come nel contegno e nei modi, χάρις, ιτος, ἡ; εὐπρέπεια, εὐς, ἡ. **Che ha grazia**, χαριεὺς, εσσα, εϋ; κομψός, ἡ, ὁν. **Che nou ha grazia**, ἀχαρις, ε; ἀκομψος, ου. **Con grazia**, χαριέντως. **Senza grazia**, ἀχαριτω; ἀκομψος. **Dar grazia**, κοσμεῖω || **Amore**, **Benevolenza**, χάρις, ιτος, ἡ; εὐνοια, εὐς, ἡ; εὐμένεια, εὐς, ἡ. **Perder la grazia** d'aleuno, παρὰ τιος χάριτος ἐκ-πίπτω (*irr.*). **Rientrare in grazia**, τὴν τιος χάριν ἀνακτάομαι || **Concessione**, **Condonazione della pena**, συγγνώμη, ης, ἡ; ἀφεσις, εὐς, ἡ. **Far la grazia di**, ἀν-ίμι (*irr.*) τινί τι; ἀπ-αλλάττω ο ἀπο-λύω τινά τιος || **Piacere**, **Favore**, χάρις; χάρισμα, ατος, τό; εὐεργέτημα, ατος, τό. **Di grazia**, modo usato da chi prega, ἱκετεύω σε; δέομαι σου || **Ringraziamento**, χάρις. **Render grazie ad alcuno**, εὐχαριστέω τινί. **Grazie a Dio**, Θεῷ χάρις || **In grazia**, per **A** cogione, εὐεκα ο χάριν ο διά col gen.
- Graziare**, χαρίζομαι || **Perdonare**, συγγνώμη εἶω (*irr.*) τινί; συγγνωσκω (*irr.*).
- Graziosamente**, χαριέντως; κειχαρισμένως; εὐμενώς.
- Graziosità**, χάρισμα, ατος, τό.
- Grazioso**, χαριεὺς, εσσα, εϋ; ἐπιχαρις, ε; εὐχαρις, ε.
- Grecismo**, ἑλληνισμός, οὐ, ὁ.
- Grecista**, ἑλληνιστής, οὐ, ὁ.
- Grecizzare**, ἑλληνίζω.
- Greco**, ἑλληνικός, ἡ, ὁν || **In Greco**, **A** mo' de' Greci, ἑλληνιστί || **Parlar greco**, ἑλληνίζω || **Greco vento** καικίος, ου, ὁ.
- Gregario**, ἀγελίος, α, ου; στρατιώτης, ου, ὁ
- Gregge**, ἀγέλη, εὐς, ἡ; ποιμνη, εὐς, ἡ || **Moltitudine**, πλήθος, εὐς, τό.
- Greggia**, V. **Gregge**.
- Greggio**, ἀκατήριστατος, ου; ἀργός, ὁν; ἀξιστατος, ου.
- Grembiale**, ἐγκόμβωμα, ατος, τό.
- Grembo**, κόλπος, ου, ὁ. **Il grembo della madre**, γαστήρ, γαστρός, ἡ; κοιλία, εὐς, ἡ.
- Gremirsi**, πληρόομαι.
- Gremito**, πλήρης, ες; ἀνάπτυος, ου; di . . . gen.
- Greppia**, φάτην, ης, ἡ.
- Greppo**, κρημνός, οὐ, ὁ.
- Greto**, ἀπή, ης, ἡ.
- Gretola**, ῥαβδίον, ου, τό; δοκίς, ιδος, ἡ || *fig.* **Sotterfugio**, πρόσφυξις, εὐς, ἡ; διαδουσις, εὐς, ἡ.
- Grettaiente**, γλισχρός; μικρολόγος.
- Greteria e Grettezza**, γλισχρότης, ητος, η; μικρολογία, εὐς, ἡ.
- Gretto**, γλισχρός, α, ου; μικρολόγος, ου.
- Grezzo**, V. **Greggio**.
- Grida**, bando, ἀνακήρυξις, εὐς, ἡ.
- Gridare**, **Mandar fuori la voce con suono alto**, βοάω *ful.* βοήσομαι; ἐμ-βοάω; ἰτυν-γάζω. **Gridar forte**, μεγα βοάω. ἀνα-ιργάζω (*irr.*) || **Mostrare il proprio sdegno**, ἀγανατέω || **Rampognare**, **Riprendere**, σὺν βοῇ ο σφοδρῶς μέφομαι; ἐπι-μέφομαι; ἐπι-τιμάω || **Acclamare**, ἀνα-κηρύσσω; ἀν-αγορεύω. — **Gridar vittoria**, νίκην ἀλαλάζω *ful.* ἄξω || **Gridare all'armi**, ἐπὶ τὰ ὅπλα καλέω (*irr.*) || **Gridar vendetta**, τιμωρίαν ἐξ-αίτέω || **Senza gridare**, ἀβοητή.
- Gridata**, ἐπιτιμιας, εὐς, ἡ; ἐπίπληξις, εὐς, ἡ.
- Gridatore**, βοητής, οὐ, ὁ.
- Grido**, κραυγασμός, οὐ, ὁ; κειραγμός, οὐ, ὁ.
- Grido**, suono alto e forte di voce, βοή, ης, ἡ; κραυγή, ης, ἡ. **Mandare un grido**, βοάω; κραυγάζω. **Mandare alte grida**, ἀνα-εράζω (*irr.*) || **Fama**, **Nominanza**, φημή, ης, ἡ; λόγος, ου, ὁ. **Uomo di grido**, εὐδόκιμος, ου. **Mettere in grido qualche cosa**, ἐπ-αιτέω; ὑμνεῖω τε || **Il grido della coscienza**, συνείδησις, εὐς, ἡ.
- Grifagno**, ἀρπαξ, αγος, ὁ, ἡ.
- Grifo**, ῥύγχος, εὐς, τό.
- Grifone**, γρύψ, ὑπός, ὁ.
- Grigiastro**, ὑποπόλιος, ου; ὑπόφαιος, ου.
- Grigio**, ὑπόλευκος, ου; φαίος, ἄ, ὁν; πολιός, α, ὁν.
- Grillo**, τέττιξ, ητος, ὁ || **Capriccioso**, **Ghibibizzo**, παράδοξον, ου, τό.
- Grimaldello**, ἀγκιστρον, ου, τό.
- Grinza**, ῥυτίς, ιδος, ἡ.

Grinzoso, ρυτιδῶδης, ες.
 Gromma, πλάξ, ακός, ή.
 Grommoso, πλακῶδης, ες.
 Gronda, ὑδροβρόχα, ας, ή; γείσου, ου, τό.
 Grondaia, σταλαγμός, ου, ό.
 Grondante, στάζων, ουσα, ου; στακτός, ή, όν; σταλακτός, ή, όν.
 Grondare, στάζω; ἀπο-στάζω; σταλάζω; ἀπο-σταλάζω. Grondar di sangue, στάζω αίμα ο αίματι.
 Groppa, γάτος, ου, ό. Saltare in groppa, ἀνα-πηδάω ἐπὶ τὸν ἵππον. Prendere alcuno in groppa, ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνα-δέχομαι τινα.
 Groppiera, ὑπουργός, ίδος, ή.
 Groppone, οὐροπύριον, ου, τό.
 Grossamente, ἀγροικίως; ἀπειροκόλως.
 Grossezza, παχύτης, ητος, ή; πάχος, εος, τό; ἄγκος, ου, ό || *fig.* Grossezza d'animo, μνησικακία, ας, ή; ἀπέχθεια, ας, ή.
 Grosso, *ad.* Che ha molto volume, παχύς, εία, ύ; μέγας, ἀλη, α || *aggiunto di Liquido*, Torbido, Denso, Solerós, ά, όν; πυκνός, ή, όν || *Di vil qualità*, εὐτελής, ες || *dello di Uomo*, ἀμβλύς, εία, ύ; βλακικός, ή, όν || *Di Fiume*, ἐγκῶδης, ες; οἰδαίνω ο ἐξοἰδαίνω, ουσα, ου || *Dito grosso*, ἀντίχειρ, ειρος, ό || *dello di Femmina*, Incinta, ἐγκυός, ή || *di Esercito o simili*, μέγας; πολύς, πολλή, πολύ || *di Terra*, Paese o simili, Assai popolato, πολυάνθρωπος, ου || *di Uomo*, Rozzo, Ignorante, ἀμαθής, ες. — Essere o Star grosso con alcuno, χλευπαίνω τινί || *Bever grosso*, ῥαδίως πείθομαι || *Dormir della grossa*, βαθίως κοιμασμαι || *Alla grossa*, ἀγροικίως; ἀπειροκάλως; ἀπλῶς. — *In forza di sost.* La parte maggiore e più forte di qualsivoglia cosa, τό πολὺ, πολλοῦ; τό πλεῖστον, ου. Il grosso dell' esercito, το πλεῖστον τοῦ στρατοῦ.
 Grossolanamente, ἀτέχνως; ἀκομψως; ἀπλῶς.
 Grossolanità, ἀπαιδευσία, ας, ή; ἀγροικία, ας, ή; ἀπειροκαλία, ας, ή.
 Grossolano, rozzo, ἀπαιδευτος, ου; ἀπειρόκαλος, ου; ἀκομψος, ου || *dello di Cosa*, παχύς, εία, ύ; εὐτελής, ες; λιτός, ή, όν; ἀνέργαστος, ου.
 Grotta, σπήλαιον, ου, τό; ἄντρον, ου, τό.
 Grottesco, ἀλλόκοτος, ου; ἔκτοπος, ου.
 Gru e Grua, γέρανος, ου, ή.
 Gruccia, βακτηρία, ας, ή. Camminare sulle gruccie, χαλιώνω.
 Grufolare, ἀνα-σκάπτω (*irr.*); ὀρύσσω.
 Grugoire, γρουλλίζω, *fut.* ξω.

Gruguito, γρουλλετός, ου, ό.
 Grugno, ῥύγχος, εος, τό.
 Grullo, ναθρός, ά, όν; ναθής, ες; ἀπρόθυμος, ου.
 Gruma, πλάξ; ακός, ή.
 Grumo, θρήμβος, ου, ό; χόνδρος, ου, ό.
 Grumoletto, καυλίον, ου, τό; καυλίσκος, ου, ό.
 Grumolo, καυλός, ου, ό.
 Grumoso, θρομβῶδης, ες.
 Gruppetto, μικρὸν σύστημα, ατος, τό.
 Gruppo, involto di monete, μαρσύπιον ἀργυρίου ἀνάλπειον || *Nelle belle arti*, Unione di più figure, σύστημα, ατος, τό; σύνταγμα, ατος, τό || *Ogni riunione di cose simili*, σύστημα || *Gruppo di gente*, σύλλογος, ου, ό; κύκλος, ου, ό; ὄμιλος, ου, ό.
 Gruzzolo, ἀποκείμενα χρήματα, ου, τά.
 Guadabile, διαβατός, ή, ου. Non guadabile, ἀδιάβατος, ου.
 Guadagnabile, ἐπικερδής, ες.
 Guadagnare, Trarre frutto, lucro, κερδαίνω (*irr.*). Guadagnare nel commercio, χρηματίζομαι. Guadagnarsi da vivere, τὰ κατ' ἡμέραν πορίζομαι. Cercare di guadagnare tempo, χρόνον ο διατριβήν ἐμ-ποιέω || Arrivare a un luogo con difficoltà, Occuparlo, ἀπτομαι; ἐφ-ικνέομαι (*irr.*); *tutt' e due col gen.* Guadagnar terreno, προ-βαίνω (*irr.*); προ-χωρέω. *Fig. per Acquistar forza*, Propagarsi, αὐξάνομαι (*irr.*); ἐπιδοσει λαμβάνω (*irr.*) || Guadagnare o Guadagnarsi una persona, κτάομαι; ἀνα-κτάομαι; ἀν-αρτάομαι || Guadagnare una malattia, περι-πίπτω (*irr.*) νόσῳ (*o il dativo della malattia speciale*); νόσος με κατα-λυμβάνει.
 Guadagnatore-trice, κερδαίνων, ουσα, ου.
 Guadagnetto, κερδόριον, ου, τό.
 Guadagno, κέρδος, εος, τό; λήμμα, ατος, τό. Far guadagno, κερδαίνω. Avidità di guadagno, φιλοκέρδεια, ας, ή. Avido di guadagno, φιλοκερδής, ες. Essere intento al guadagno, φιλοκερδέω.
 Guadagnuccio, κερδόριον, ου, τό.
 Guadare, δια-βαίνω (*irr.*).
 Guado, τὸ ἀμβικτόν (*gen.*) τοῦ ποταμοῦ; διάβασις, εως, ή; πόρος, ου, ό. Passare un fiume a guado, δια-βαίνω (*irr.*). || Rompere il guado, *fig.*, Essere il primo a fare una cosa, ἐξ-άρχω τινός || Tentare il guado, ἐρευνάω τὸν πόρον.
 Guai, V. Guaiο.
 Guaina, κολιός, ου, ό; θήνη, ης, ή.
 Guaiο, Danno, Disgrazia, ζημία, ας, ή; ἀτύχημα, ατος, τό; συμφορά, ας ή || Grido

- di dolore, *δολολή, ης, ή; ώρυμτός, ού, ό.*
 Trarre guai, *δολούζω* || Guai! a modo
 d' esclamazione, *φου! φου!*
- Guaiolare, *δολύρομαι.*
 Guaire, *δολύρομαι; δολούζω.*
 Gualcire, *ράκω.*
 Gualdrappa, *έρίπιου, ου, τό.*
 Guancia, *παρειά, ας, ή; γνάθος, ου, ό.*
 Guanciaie, *ύποκεφάλιου, ου, τό. Dormire*
fra due guanciali. έν άκινούνη ειμί.
 Guancialetto e Guancialino, *προσεκεφαλίδιου,*
ου, τό.
 Guanto, *χειρίς, ίδος, ή* || *Fig.* Gettare il
 guanto, *per Sfidare. εις μάχην προσ-ια-*
λέομαι. Raccogliere il guanto, per Ac-
cettare la sfida, εις μάχην άπ-αντάω.
 Guardaboschi, *ύλορός, ού, ό.*
 Guardacoste, *άκτωρός, ού, ό.*
 Guardare, Drizzare il guardo, *προσ-βλέπω;*
εις-βλέπω; βλέπω εις colP' acc.; έμ-βλέπω
τινί; προσ-οράω (irr.). Guardare in fac-
cia, άντι-βλέπω; all' intorno, περι-βλέπω
 || *fig. detto di luogo, Esser volto verso*
una parte, Rispondere, άπο-βλέπω | Cu-
stodire, Avere in guardia, Difendere,
φυλάσσω; τηρέω; θεριπέω; φρουρέω. Dio
guardi! ταύτη Θεός άπερύκοι. — Intrans.
 Studiarsi, Ingegnarsi, *σπουδάζω; πειράσ-*
μαι || Non guardare a una cosa, *come*
spesa, fatica, ecc., άμελώς έχω (irr.);
κατα-φρονέω. — Rifless. Astenersi, φυ-
λάττομαι; εύλαβέομαι colP' acc.
- Guardaroba, Stanza dove si tengono gli
 abiti ecc., *ηματιοθήκη, ης, ή; ήματιοφυ-*
λάκιου, ου, τό.
- Guardaroba, chi ha in custodia la guar-
 daroba, *ηματιοφύλαξ, ακος, ό.*
- Guardasigilli, *σφραγιδοφύλαξ, ακος, ό.*
- Guardata, *έπίβλεψίς, εως, ή.*
- Guardatura, *βλέμμα, ατος, τό.*
- Guardia, il vigilare, il custodire, *φυλακή,*
ης, ή; τήρησις, εως, ή || La persona de-
 putata a guardia, *φύλαξ, ακος, ό; φρου-*
ρός, ού, ό || La persona deputata a custo-
 dire i malati, *νοσοκόμος, ό, ή* || Que' tanti
 soldati che sono destinati a fare uno
 speciale servizio di custodia, *φυλακή;*
φρουρά, ας, ή; οί φύλακες; οί φρουροί.
 Esser di guardia, Montar la guardia,
φυλακήν έχω (irr.); φυλάσσω; φρουρέω.
 Corpo di guardia, *φυλακείου, ου, τό* || Elsa
 della spada, *λαβή, ης, ή; λαβίς, ίδος, ή* ||
Nella scherma, Guardia, προσβολή, ης, ή.
 Onde, Mettersi, Porsi in guardia, *προ-*
βάλλομαι (irr.). Stare in guardia, έν
- προβολή ειμί. Figur. Cautelarsi contro*
qualche pericolo, danno e simili, φυλάτ-
τομαι ο προσ-φυλάττομαι colP' acc.
- Guardiano-ana, *φύλαξ, ακος, ό; ό φυλάτ-*
του, εντος; φυλακίς, ίδος, ή; ή φυλάττουσα,
ης || *Guardiano dei frati, κοινοβιάρχης,*
ου, ό.
- Guardingamente, *πεφυλαγμένως; εύλαβώς.*
- Guardingo, *περίσκεπτός, ου; περιφραδής, ές;*
εύλαβής, ές.
- Guardo, *βλέμμα, ατος, τό. Dare un guar-*
do, βλέπω.
- Guarentigia, V. Garanzia
- Guarentire, V. Garantire.
- Guari, *αυθ, πολύ.*
- Guaribile, *ιάτιμος, η, ου; εύίατός, ου. Non*
guaribile, άνίατός, ου. Difficilmente gua-
ribile, δυσίατός, ου.
- Guarigione, *ίασις, εως, ή; ύγιανσις, εως, ή;*
άκσις, εως, ή.
- Guarire, *intrans.* Ritornare in sanità,
ύγκαινω; ράττω; άνα-ράττω; άν-ίσταμαι
έκ νόσου || *trans.* Far sì che altri ritorni
 in salute, *ίάομαι, fut. άτομαι; ίατρεύω;*
ύγιάζω; ύγιόω.
- Guarnigione, *φρουρά, ας, ή; φρουροί, ών, οί.*
 Il comandante della guarnigione, *φρου-*
ραρχός, ου, ό. Essere in guarnigione,
φρουρέω.
- Guarnimento, fornimento, *κοσμησις, εως, ή*
 || *Riparo, έχύρωμα, ατος, τό.*
- Guarnire, *κατα-σκευάζω; εξ-αρτύω; κοσμέω;*
di . . ., dat.
- Guarnito, *κατασκευασμένος, η, ου; έπιε-*
κοσμένος, η, ου.
- Guarnitura e
- Guarnizione, *σκευή, ης, ή; κόσμησις, εως, ή.*
- Guastamento, V. Guasto, sost.
- Guastare, Dare il guasto, Devastare, *δια-*
φθείρω (irr.); πορθέω || *Sconciare, De-*
teriorare, φθείρω; βλαπτω; λωβάομαι ||
riferito a cosa che sia in progetto,
 Impedire, *κωλύω. — Rifless. Guastarsi,*
il pass. dei verbi precedenti. Nel senso
di Putrefarsi, σήπρωμι (irr.).
- Guastatore-trice, *διαφθείρων, ουσα, ου* || *T.*
milit. Soldato deputato a spianare strade,
scavar le trincee, ecc., εκκαφεύς, εως,
ό; όρυκτής, ου, ό.
- Guasto, sost. *κάκωσις, εως, ή; λώβη, ης, ή;*
βλάβη, ης, ή. Far guasto, βλάπτω col-
P' acc.; λωβάομαι colP' acc. o il dat.
 Senza far guasto, *άβλαβώς.*
- Guasto, ad. *διεφθαρμένος, η, ου; φθαρτός,*
ή, ου.

Guatare, V. Guardare.

Guazza, *δράσος*, ου, ή. Pieno di guazza, *δραστερός*, ά, όν.

Guazzabuglio, *σύγχυσις*, εις, ή.

Guazzare, *intrans.* Muoversi dei liquidi che sono in vasi scemi, allorché i vasi si muovono, *δυνέσμαι* || *trans.* Passare a guazzo, V. Guadare.

Guazzetto, *ἔμβαμμα*, ατος, τό.

Guazzo, *πόρος*, ου, ό; *βουχία*, αν, τά || Passare un fiume, o simile, a guazzo, V. Guadare.

Guazzoso, *δρότιμος*, ου; *ύγρός*, ά, όν.

Guercizza, *στραβότης*, ητος, ή.

Guercio, *στραβός*, ή, όν; *ίλλος*, ή, όν. Esser guercio, *ίλλάνω*.

Guernire, V. Guarnire.

Guerra, *πόλεμος*, ου, ό. Guerra contro stranieri, *πόλεμος άλλόφυλος*. Guerra civile, *πόλεμος έμφύλιος*. Dichiarar la guerra a, *πόλεμον άπο-κηρύττω*, *προ-αγγέλλω*, *προ-αγορεύω* (*irr.*) *τινί*. Portar guerra a, *Αver guerra con*, *Essere in guerra con*, *πολεμείω τινί ο πρός τινα*. Terminar la guerra, *πόλεμον κατα-τίθηναι*; *πύκνωμαι πολέμου ο πολεμείων-ών*. Durante la guerra, *έν πολέμω*; *πολέμου όντος*. A guerra finita, *πολέμου καταλυθέντος*. Fare una guerra, *Andare alla guerra*, *στρατεύομαι*. Uomo di guerra, *άνήρ πολεμικός*; *στρατιώτης*, ου, ό. Amante della guerra, *φιλοπόλεμος*, ου. Inesperto di guerra, *άπειροπόλεμος*, ου. Astuzia di guerra, *στρατήγημα*, ατος, τό. Attenente a guerra, *πολεμικός*, ή, όν. L'arte o la scienza della guerra, *τά στρατιωτικά ο πολεμικά*, ών; ή *πολεμική ο στρατηγική* (*sott.* *τέχνη ο έπιστήμη*). Ministro della guerra, *πολέμαρχος*, ου, ό. Consiglio di guerra, *ό τών στρατηγών σύλλογος* || Guerra, *per Dissidio privato*, *Contrasto*, *Lotta ecc.*, *ερίς*, *όσος*, ή; *διαφορά*, άς, ή; *ώνίω*, ώνις, ό. Essere in guerra con alcuno, *πολεμικός ο διαφύρωσ έχω* (*irr.*) *πρός τινα*; *άντ-αγωνίζομαι τινι* || Guerra di parole, *λογομαχία*, άς, ή.

Guerraggiare, *πολεμείω*.

Guerrresco, *πολεμικός*, ή, όν; *στρατικός*, ή, όν.

Guerricciuola, *κούφος πόλεμος*, ου, ό.

Guerriero, *sost.* *πολεμιστής*, ου, ό; *στρατιώτης*, ου, ό.

Guerriero, *αιδ.* *πολεμικός*, ή, όν; *πολεμιστήριος*, όν.

Gufo, *βύας*, ου, ό.

Guiglia *όβελίσκος*, ου, ό.

Gagliata, *νημάτιον*, ου, τό; *κλωστήριον*, ου, τό.

Guida, Chi accompagna altrui additandogli il cammino, *όδηγός*, ου, ό, ή; *ήγμεών*, *όνος*, ό; *ήγμεώνις*, *ίδος*, ή. Servir di guida o Far da guida ad alcuno, *όδηγείω τινά*; *ήγέομαι τινι τής όδοϋ*; *άγω* (*irr.*) *τινά*. Senza guida, *άτήμαντος*, ου || Direzione, Norma, *άγωγή*, ης, ή || Guide, *per Redini*, *ήνις*, άς, ή; *ήνιον*, ου, τό.

Guidare, Servire ad altri di guida, *όδηγείω τινά*; *ήγέομαι τινι τής όδοϋ*; *άγω* (*irr.*) *τινά* || Regolare i cavalli con le guide, *ήνισχίω* || Dirigere altrui consigliando, *εεε.*, *κυβερνάω*; *εϋθύνω*; *νουθετέω*. — *Rifless.* Guidarsi secondo i consigli del maestro, *πειδομαι διδασκάλη συμβουλεύοντι*.

Guidatore, *άγωγός*, ου, ό; *ήγμεών*, *όνος*, ό.

Guidatore di cavalli, *ίππηγέτης*, ου, ό; *ίππηλάτης*, ου, ό.

Guidatrice, *ήγουμένη*, ης, ή.

Guiderdonare, *άπαπο-διδώμι*; *άντεν-εργετέω*.

Guiderdonatore-trice, *άντενεργετών*, ους, ου.

Guiderdone, *άντιδωρον*, ου, τό; *άντιδοσις*, εις, ή.

Guinzagliare, *κύννας ήμάσι δέω*.

Guinzaghetto, *ίκαυτιδιον*, ου, τό.

Guinzaglio, *ίμας*, άντος, ό.

Guisa, *τρόπος*, ου, ό. A o In guisa di . . . *δίχην col gen.* In questa guisa, *οϋτω*. In nessuna guisa, *οϋδαμώς*.

Guitteria, *ρουπαρότης*, ητος, ή.

Guitto, *ρούπαρός*, ή, όν.

Guizzare, *πυκνώσιν*; *δυνέομαι*; *σκιρτάω*.

Guizzo, *όνήσις*, εις, ή; *σκιρτημα*, ατος, τό.

Guscio, d' uovo, di noci e simili, *κέλυφος*, εις, τό; di legumi, *λοβός*, ου, ό; di moluschci testacei, *όστρακον*, ου, τό; *κρίγχος*, ου, ό || Il guscio della materassa e simili, *ενείλημα*, ατος, τό.

Gustabile, *γευστός*, ή, όν.

Gustare, *γεύομαι col gen.* || Godere di, *άπο-λαύω τινός*; *ήδομαι τινι*.

Gustevole, *ήδύς*, *εία*, ύ; *τερπτός*, ή, όν.

Gusto, uno dei cinque sensi, *γεϋσις*, εις, ή || Sapore, *γεϋμα*, ατος, τό; *χυμός*, ου, ό; *χυλός*, ου, ό || Piacere, *δίλειτο*, *τέρεψις*, εις, ή; *ήδϋπάθεια*, άς, ή. Onde, *Aver gusto in una cosa*, *Prenderci gusto*,

Provarne gran gusto, *ήδομαι τινι*; *τέρπομαι τινι* || Inclinazione, *επιθυμία*, άς, ή;

ἔρως, ὠτος. ὁ; ξήλος. ου. ὁ || **Maniera**, Modo, τρόποσ, ου. ὁ || **Gusto**, Buon gusto, facoltà di sentire e discernere le bellezze e i difetti nelle opere d' arte, κομψεία, ας. ἡ; εὐμουσία, ας, ἡ; ἀριβεία, ας, ἡ. **Aver buon gusto**, ἐμπείρως ἔχω (*irr.*) τῶν καλῶν τε καὶ μὴ καλῶν. **Uomo di buon gusto**, εὐμουσος, ου. **Non avere gusto**, ἀμουσος ὁ ἀπειρόκαλος, ου.

Gustosamente, ἡδίστως.

Gustosità, ἡδύτης, ητος. ἡ.

Gustoso, ἡδύς, εἶα, ὕ; εὐχυμος, ου; εὐχυλος, ου.

Gutturale, ὁ, ἡ, τὸ περὶ τῆν λάρυγγα.

I

Iadi, stelle, ὑπόδης, ου. αἰ.

Iato, φωνηέντων συγκρούσις, εως, ἡ; χατρωδία, ας, ἡ.

Iattanza, ἀλαξουεία, ας, ἡ.

Ibi, uccello d' Egitto, ἱβίς, ἰδος, ἡ.

Ibisco, ἱβίσκος, ου, ὁ.

Ibridismo, κοινογονία, ας, ἡ.

Ibrido, κοινογενής, εἶς.

Ieneumone, ἰχθυόμων, ονος ὁ.

Iconografia, ἰχνογραφία, ας, ἡ.

Iconoclaste, εἰκονομάχος, ου, ὁ.

Iconografia, εἰκονογραφία, ας, ἡ.

Iddio, V. Dio.

Idea, rappresentazione che la mente fa a sè stessa di qualche cosa, ἰδέα, ας, ἡ; εἶδος, εως, τό || **Pensiero**, Concepimento, ἔννοια, ας, ἡ; γνώμη, ης, ἡ; διανόημα, ατος, τό || **Opinione**, δόξα, ης, ἡ || **Abbozzo**, Schizzo, σκιαγραφία, ας, ἡ; σχεδιάσμα, ατος, τό; ὑποτύπωσις, εως, ἡ || **Reminiscenza**, μνήμη, ης, ἡ || **Mente**, Intenzione, νοῦς, οὔ, ὁ; διάνοια, ας, ἡ || **Maniera**, Foggia, Capriccio, νῦς; θυμός, οὔ, ὁ; φαντασία, ας, ἡ; τὸ δοκῆν, οὔντος. **A tua idea**, ὡς σοὶ φίλον; ὡς βούλει.

Ideale, che non ha altra esistenza che nell'idea, νοητός, ἡ, ὄν; νοούμενος, η, ου || che riunisce in sè tutte le perfezioni, τέλειος, α, ον; παντέλειος, ου. **In forza di sost.**, L'ideale, εἶδος, εως, τό; ἰδέα, ας, ἡ; τύπος, ου, ὁ.

Idealmente, φανταστικώς.

Ideare, formare nella mente l'idea di checchessia, φαντάσσομαι; ἀπεικάζω; εἰκονίζω || **Proporsi** di fare checchessia, δια-νοέομαι; γινώσκω (*irr.*); εὐλ' *inf.*

Identicamente, κατὰ ταυτό.

Identico, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτὸ ὁ ταῦτό ὁ ταυτὸν τινι.

Identificare, ἐξ-ισῶ.

Identità, ταυτότης, ητος. ἡ.

Ideologia, ἰδεολογία, ας, ἡ. (*Gr. M.*)

Ideologico, ἰδεολογικός, ἡ, ὄν (*Gr. M.*)

Ideologo, ἰδεολόγος, ου, ὁ. (*Gr. M.*)

Idi, εἰδοί, ὢν, αἰ.

Idillio, εἰδύλλιον, ου. τό.

Idioma, Linguaggio di una nazione, γλωτσα, ης, ἡ || **Linguaggio particolare di qualche provincia**, διάλεκτος, ου, ἡ.

Idiota, ἰδιώτης, ου, ὁ; μωρός, ἄ, ὄν; ἀβέλτερος, ου.

Idiotaggine, ἰδιωτεία, ας, ἡ; ἀμάθεια, ας, ἡ.

Idiotico, ἰδιωτικός, ἡ, ὄν.

Idiotismo, ἰδιωτισμός, οὔ, ὁ.

Idiotizzare, ἰδιωτίζω.

Idolatra, εἰδωλολάτρης, ου, ὁ; εἰδωλολάτριάς, ἰδος, ἡ. **Essere idolatra**, εἰδωλολατρεύω.

Idolatrare, Adorare gli idoli, εἰδωλολατρεύω || *fig.* Amare perdutoamente, ἐπι-μαίνομαι *col dat.*

Idolatria, εἰδωλολατρεία, ας, ἡ.

Idolatratico, εἰδωλολατρικός, ἡ, ὄν.

Idoleggiare, ἐπι-μαίνομαι *col dat.*

Idolo, εἶδωλον, ου, τό || *detto per* Qualunque persona o cosa nella quale si ponga smoderato affetto, *si può rendere con* πάντα ἐστὶ μοι. *Per es.*: La gloria è il suo idolo. πάντα ἐστὶν αὐτῷ ἡ δόξα.

Idoneamente, ἐπιτηθεῶς; ἱκανώς; προσηκόντως.

Idoneità, ἐπιτηθειότης, ητος, ἡ; ἱκνότης, ητος, ἡ.

Idoneo, ἐπιτηθεῖος, α, ον; ἱκανός, ἡ, ὄν; θ... πός τε ὁ *inf*; οἶός τε, οἶα τε οἶον τε *col- l' inf.* Spesso l'idea di idoneità si rende con *adjettivi desinenti in* ἰός. **Idoneo a capitanoare un esercito**, στρατηγικός; **ad insegnare**, διδασκαλικός; **all'operare**, πρακτικός. *ecc.*

Idra, ὕδρος, ου, ὁ; ὕδρα, ας, ἡ.

Idrargirio, ὑδράργυρος, ου, ὁ.

Idraulica, ὑδραυλική, ης, ἡ.

Iraulico, ὑδραυλικός, ἡ, ὄν.

Idrofobia, ὑδροφοβία, ας, ἡ; ὑδροφοβή, ης, ἡ.

Idrofobo, ὑδροφόβος, ου. **Essere idrofobo**, ὑδροφοβία, *ful.* ὄν.

Idrogeno, ὑδρογόνον, ου, τό (*Gr. M.*)

Idromele, ὑδρομελί, ττος, τό.

Idrometro, ὑδρομέτριον, ου, τό.

Idrope, V. **Idropisia**.

Idropico, ὑδρωπικός, ἡ, ὄν. **Essere idropico**, ὑδρωπία, *ful.* ὄν.

Idropisia, ὑδροψία, ὥψος, ὀ.
Iena, ἰεναί, ης, ἡ.
Ieri, ἐχθές; χθές. **Di ieri**, Nel giorno d'ieri. χθεσινός ο χθιζός, ἡ, ὄν; ὀ, ἡ, τὸ χθές: il pranzo d'ieri, τὸ χθές δεῖπνον. **Ier l'altro**, πρόχθες. **L'altr'ieri**, Qualche giorno avanti, πρόην καὶ χθές.
Igiene, ὑγιεινὴ ης, ἡ (sott. ἐπιστήμη).
Igienico, ὁ, ἡ, τὸ περὶ τὴν ὑγιεινήν; ὑγιεινός ἡ, ὄν.
Ignaro, ἀγνώων. οὔσα, οὔν; οὐκ εἰδός, υἷα, ὄς.
Ignavia, ῥαθυμία, ας, ἡ; ἀργία, ας, ἡ; βλακεία, ας, ἡ.
Ignavo, ῥαθυμὸς, ον; ἀργός, ὄν; βλάξ, ακός, ῥ, ἡ.
Igneco, πύρινος, η, ον.
Ignito, πυρόεις, εσσα, εν.
Ignivomo, πυρεκβόλος, ον.
Ignobile, ἀγεννής, ἐς; ἀνελεύθερος, ον; ταπεινός, ἡ, ὄν.
Ignobilitare, ταπεινώω.
Ignobimente, ἀγεννῶς; ταπεινῶς.
Ignobilità, ἀγένεια, ας, ἡ; ἀνελευθερία, ας, ἡ.
Ignominia, λύπη, ης, ἡ; αἰσχος, εος, τό; ὄνειδος, εος, τό. **Coprire uno d'ignominia**, ἀτιμάζω; κατ-αισχύνω.
Ignominiosamente, αἰσχρῶς; ἀτίμως.
Ignominioso, notato d'ignominia, ἀτιμὸς; ον || **che ha o reca ignominia**, ἀτιμωτικός, ἡ, ὄν; αἰσχρός, ἄ, ὄν; ἐπονείδιστος, ον.
Ignorabile, ἀγνωστος, ον.
Ignorantaggine, ἀγνοία, ας, ἡ; ἀγροικία, ας, ἡ.
Ignorante, **che è privo d'istruzione**, ἀπαίδευτος, ον || **Che non sa abbastanza quello che dovrebbe sapere**, ἀνεπιστήμων, ον; ἀπειρος, ον; **col gen.** || **Che non è informato d'un fatto**, ἀγνών, οὔσα, οὔν **col l'acc.**
Ignorantello, ἀδαημονέστερος, α, ον.
Ignorantemente, ἀμαθῶς; δι' ἀγνοίας.
Ignorantone, ἡλιθιώτατος, η, ον.
Ignoranza, Mancanza d'istruzione, ἀπαιδευσία, ας, ἡ; ἀμάθεια, ας, ἡ || **Difetto di cognizione di ciò che si dovrebbe sapere**, ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ; ἀπειρία, ας, ἡ || **Il non essere informato d'un fatto**, ἀγνοία, ας, ἡ.
Ignorare, ἀγνοεῖν; ἀπειροῦ(ον) ο ἀμαθής(ἐς) εἰμί τινος.
Ignorato, ἀγνωστος, ον.
Ignotamente, λάθρα; ἀδήλως.
Ignoto, ἀγνωστος, ον; ἀδηλός, ον.
Ignudare, V. Nudare.
Ignudo, γυμνός, ἡ, ὄν. **Il nome della parte del corpo ignudo si mette in accus.**

Il, artic. ὁ, ἡ, τό.
Il pron. per lo, quarto caso di Egli. V.
Ilare, ἱλαρός, ἄ, ὄν; φαῖδρός, ἄ, ὄν; περιχαρής, ἐς.
Ilarità, ἱλαρότης, ητος, ἡ; φαῖδρότης, ητος, ἡ; γηδουσύνη, ης, ἡ.
Iliade, Ἰλιάς. ἄδος, ἡ.
Ilacrimabile, ἀδάκρυτος, ον; ἀδάκρυς, υ.
Ilacrimato, ἀδάκρυτος, ον; δάκρυς, υ.
Ilanguidimento, μάρανσις, εως, ἡ; ἀτονία, ας, ἡ.
Ilanguidire, trans. μαραινῶ || **intrans.** μαραινόμεμαι; ἀτονέω.
Ilacquare, παρῖδιω.
Ilazione, συμπεράσμα, ατος, τό.
Illecitamente, ἀθεμιτῶς.
Illecito, ἀθέμιτος, ον; ἄθεσμος, ον; παράνομος, ον. **In forza di sost.** ἀθέμιστον. ον. τό.
Illegale, παράνομος. ον. **Atto illegale**, παράνομημα, ατος, τό.
Illegalità, παρανομία, ας, ἡ; παράνομον, ον. τό.
Illegalmente, παρανόμως.
Illeggiadrire, καλύνω; κοσμέω.
Illegittimamente, ἀνόμως; ἀδίκως.
Illegittimità, ἀνομία, ας, ἡ; ἀδικία, ας, ἡ; della nascita, νοθεία, ας, ἡ.
Illegittimo, ἀνόμος, ον; ἀδικος, ον; **parlando della nascita**, νόθος, η, ον.
Illeso, ἀβλαβής, ἐς; ἀκέραιος, ον; σώς, σᾶ, σών.
Il libatezza, ἀργήτης, ητος, ἡ; καθαρότης, ητος, ἡ; ἀμεμψία, ας, ἡ.
Il libato, ἀνρός, ἡ, ὄν; καθαρός, ἄ, ὄν; ἀμεμπτos, ον.
Il liberale, ἀνελεύθερος, ον. **Arte illiberale**, χειροτεχνία, ας, ἡ; δημιουργία, ας, ἡ.
Il limitatamente, ἀορίστως; ἀπεριγράπτως.
Ilimitato, ἀόριστος, ον; ἀπερίγραπτος, ον.
Il iterato, ἀγρόματος, ον.
Il lividire, πελαινῶ.
Iludere, φανακίζω; ἐμ-παίζω (irr.). **Illudersi**, ψεύδομαι.
Iluminare, **Dar luce**, ἐπι-φωτίζω; δια-φωτίζω; κατ-αυγάζω; ἐπ-αυγάζω || **fig.** **Tor via l'ignoranza e le tenebre dalla mente**, δια-φωτίζω; παιδεύω.
Iluminativo, φωτιστικός, ἡ, ὄν.
Iluminato, καταυγής, ἐς.
Iluminatore, φωστήρ, ἡρος, ὀ.
Iluminazione, ἰlluminazione, ἐπιφωτισμός, οὔ, ὀ; καταυγαμός, οὔ, ὀ; καταύγεια, α, ἡ || **Apparato di lumi in occasione di festa**, λυχνυκαία, ας, ἡ.

Illusione, ἔμπυκνός, οὐ, ὁ; παραλογισμός, οὐ, ὁ; φρενακισμός, οὐ, ὁ. **Farsi illusione**, ψεύδομαι; πλανῶμαι || **L'illusione prodotta dall'attore drammatico**, πιδανόν, οὐ, τό.
Illuso, ἔμπαιχθεῖς, εἶσα, ἐν; διαψευθεῖς, εἶσα, ἐν.
Illusore, ἔμπαικτης, οὐ, ὁ; ψεύστης, οὐ, ὁ.
Illusoriamente, ἐξαπατητικῶς.
Illusorio, ingannevole, ἀπατηλός, ἡ, ὄν || **Vano**, κενός, ἡ, ὄν; μάταιος, α, οὐ.
Illustrare, Dar luce, ἐπιφωτίζω || **Rendere illustre**, ἐνδοξον ο ἐπιφανῆ(ές) ποιέω; δοξάζω || **Mettere in chiaro**, Spiegare, σαφηνίζω; ἐξ-ηγέομαι. **Rifless.** **Illustrarsi**, ἔδοξας(ου) ο ἐπιφανῆς(ές) γίνομαι (irr.) δοξάζομαι.
Illustrativo, διαταφητικός, ἡ, οὐ.
Illustratore, ἐξηγητής, οὐ, ὁ.
Illustrazione, διατάφησις, εως, ἡ; ἐξήγησις, εως, ἡ.
Illustre, ἐνδοξος, ον; ἐπίσημος, ον; ἐπιφανής, ἐς; λαμπρός, α, ὄν.
Iluvie, ἀλουσία, ας, ἡ.
Iota, εἰλιότης, οὐ, ὁ; εἰλως, ωτος, ὁ.
Imagine, V. Immagine.
Imbaldanzire, γαυρίζω ἐπὶ τινι; ἀνα-θαροσάω.
Imbaldanzito, τεθαβρόηκός, οὐα, ὄς.
Imballaggio, πυσκευασία, ας, ἡ.
Imballare, συσκευάζω; στειβάζω.
Imballatura, V. Imballaggio.
Imbalsamare, ταριχεύω.
Imbalsamazione, ταριχεύσις, εως, ἡ; ταριχεύσις, ας, ἡ.
Imbandigione, ἔδεσμα ατος, τό.
Imbandire, Preparar la mensa. τὴν τράπεζαν παρασκευάζω ο εὐτρεπίζω; τραπεζοποιέω.
Imbarazzante, ὀχληρός, ὁ, ὄν; δυσχερής, ἐς; χαλεπός, ἡ, οὐ.
Imbarazzare, ἐμ-ποδίζω; ἐν ἀπέρῳ καθ-ίτηται; ἐν-οχλέω (imperf. ἡνώχλω) τινι **Imbarazzarsi de' fatti altrui**, πολυπραγματιέω τὰ ἄλλότρια.
Imbarazzato, part. V. Imbarazzare || **ad.** **Incerto su ciò che è da farsi**, ἀπορος, ον; ἀμηχανος, ον.
Imbarazzo, Impedimento, Difficoltà, ἐμπόδιον, οὐ, τό; ἐμπόδιον, ατος, τό; δικαιώματα, ατος, τό; δυσχερεία, ας, ἡ || **Inquietudine**, Perplessità, ἀβουλία, ας, ἡ; μέριμνα, ης, ἡ; ἀμηχανία, ας, ἡ; ἀπορία, ας, ἡ. **Essere nell'imbarazzo**, ἀπορέω; ἀμηχανιέω; ἐν ἀπορίᾳ εἰμί. **Chi è in un grande imbarazzo**, πολυμέριμος, ον. **Levare uno**

dall'imbarazzo, μεριμνῶ ο φροντίζω ἀπ-ἀλλάττω τινά.
Imbarbarire, *intrans.* βαρβαροῦμαι; *trans.* βαρβαρῶ.
Imbarbogire, ἐρ' ἡλικία παρα-φρονέω.
Imbarcare, ἐμ-βιβαζω ο ἐν-τίθημι εἰς ναῦν ο εἰς πλοῖον || **Rifless.** **Imbarcarsi**, ἐμ-βαίνω (irr.) ο εἰς-βαίνω *con o senza* εἰς ναῦν || *fig.* **Imbarcarsi, per Impegnarsi in un'impresa**, ἐπι-χειρέω πράγματι; ἐμ-πέλομαι πράγματι.
Imbarcazione, **l'imbarcare**, τὸ ἐμβιβαζέειν *con o senza* εἰς ναῦν || **Nave**, πλοῖον, οὐ, τό.
Imbarco, **l'imbarcare**, τὸ ἐμβιβαζέειν *con o senza* εἰς ναῦν || **l'imbarcarsi**, εἰςβασις ο ἐμβασίς, εως, ἡ *con o senza* εἰς ναῦν || **Imbarco per Nave**, πλοῖον, οὐ, τό || **detto per Vettura**, ὄχημα, ατος, τό.
Imbasamento, βάσις, εως, ἡ.
Imbasciata, V. Ambasciata.
Imbastardimento, νόθευσις, εως, ἡ; ἐκτροπή, ἡς-ἡ; φθορά, ἄς, ἡ; διαφθορά, ἄς, ἡ.
Imbastardire, *trans.*, νόθεύω; δια-φθεῖρω (irr.) || *intrans. e rifless.* ἐξ-ίσταμαι τοῦ γένους; νόθεύομαι; διαφθείρομαι.
Imbastimento, V. Imbastitura.
Imbastire, ὑπο-βράπτω || *riferito ad opere, scritti e simili*, ἀρχομαι.
Imbastitura, ὑποβράκη, ἡς, ἡ.
Imbattersi, συν-ατάω; ἐπι-τυγχάνω (irr.); ἐν-τυγχάνω; *tutti col dat.*
Imbavagliare, τὸ στόμα περι-καλύπτω τινί.
Imbavare, σιάλω μολύνω.
Imbeccare, σιτίζω; τροφήν ἐν-τίθημι στοματι || *fig.* ὑπο-βάλλω (irr.) τινί ο τί τινι.
Imbeccata, ἔδωσις, εως, ἡ || *fig.* **Dar l'imbeccata ad uno**, ὑπο-βάλλω (irr.) τινί. **Prendere l'imbeccata da uno**, **Consigliar-cisi di nascosto**, κρύφα συμ-βουλευομαι τινι.
Imbecille, ἡλίθιος, α, ον; ἀβέλτερος, α, ον; ἄφρων, ον.
Imbecillità, ἡλιθιότης, ητος, ἡ; ἀβελτερία, ας, ἡ; ἀνοησία, ας, ἡ.
Imbelle, ἀπολεμος, ον; ἀνανδρος, ον; ἀτολμος, ον; δειλός, ἡ, ὄν.
Imbellettare, φουδῶ; φεμρυθῶ || *fig.* **Rifurto a scritti**, χρωματίζω; καλλωπίζω.
Imbellettato, πεφυκωμένος, η, ον; ἐντετριμμένος, η, ον || *fig.* **Che ha falsi ornamenti**, πεπλασμένος, η, ον; πλαστός, ἡ, ὄν.
Imbellire, καλλῶναι; κοσμεῖν.
Imberbe, ἀγένειος, ον; ἀπάγων, ωτος, ὁ.
Imberciare, εὐστοχίω; ἐπι-τυγχάνω (irr.) τοῦ σκοπίου.

- Imbestialire e Imbestialirsi**, ἀγριόδομαι; θη-
ρίομαι.
- Imbere e Imbersi**, δια-βρέχομαι; ἐμ-
βρέχομαι; di . . ., *dat.*
- Imbevuto**, διάβροχος, ον; διαβρεχής, ἔς; ἐμ-
πληθθεῖς, εἴτα, ἐν.
- Imbiacare**, λευκαίνω; ψιμουδέω.
- Imbiancamento, V. Imbiancatura.**
- Imbiancare, Far bianco**, λευκῶς; λευκαίνω
|| *riferito a muri*, κοινῶς || *riferito a
panni*, πλύω || *intrans. e rifless.*, λευ-
κόμομαι; πολιομομαι.
- Imbiancatoro-trice**, διαλευκαίνων, ουσα, ον;
πλύκτης, ου ὁ; πλύτρια, ας, ἡ.
- Imbiancatura, il far bianco**, λευκασίς, εως.
ἔ || *riferito a panni*, πλύσις, εως, ἡ; πλυ-
σμός, οὔ, ὁ || *riferito a muri*, κοινάμα,
ατος, τό.
- Imbiancamento, V. Imbiancatura.**
- Imbiondire, trans.** ξανθίζω; *intrans.* ξαν-
θίζομαι.
- Imbizzarrire**, ἀρηγίζομαι; μαινέομαι (*irr.*).
- Imboccare**, ψωρίζω; ἐν-τίθημι τε ἐν τῷ στό-
ματι || *fig.* Suggeste altrui ciò che deve
dire o fare, διδάσκω (*irr.*) *con due ac-*
cus.; συμ-βάλλω (*irr.*) ο ὑπο-βάλλω τινί
τε || **Imboccare, detto di strumento a
fiato**, Porselo alla bocca per suonarlo,
ἐμ-βάλλω εἰς τὸ στόμα || *detto di fiume*,
 strada e simili, Mettere, Riuscire, εἰς-
βάλλω ο ἐμ-βάλλω ο εἰς-ρέω (*irr.*) εἰς
 coll' acc.
- Imbocatura, di un fiume, strade e simili.**
στόμα, ατος, τό; εἰςβολή, ἡς, ἡ; προστό-
μιον, ου, τό. **Di uno strumento a fiato**,
προσβολή, ἡς, ἡ || **La parte della briglia
che va in bocca al cavallo**, χαλκός, οὔ, ὁ.
- Imbolsimento**, ἀτῆμα, ατος, τό; ὄλεστροια,
ας, ἡ.
- Imbolsire**, ἀτῆμαινω; ὄλεστροέω.
- Imborsare**, εἰς βαλάντιον ἐμ-βάλλω (*irr.*).
- Imboscarsi, Nascondersi per offendere il
nemico**, ἐν-εθρεύω || **Nascondersi sempli-**
cemente, κρύπτομαι.
- Imboscata**, ἐνέδρα, ας, ἡ. **Tendere un' im-**
boscata, ἐνέδραν ποίεομαι. **Dare in una**
imboscata, ἐνέδρα ἐμ-πίπτω (*irr.*).
- Imboschire**, ὄλομοναίω.
- Imbottare**, πίθω ἐγχέω (*irr.*).
- Imbottatura**, ἡ εἰς πίθον ἐγχυσίς, εως.
- Imbottire**, ἐμ-πλάττω; ἐμ-πίμπλημι (*irr.*).
- Imbottacchire**, μαρμίνομαι.
- Imbracciare**, βραχίονι περι-βάλλω (*irr.*).
- Imbracciatura**, ὄγκων, ου, τό; πόρπαξ,
ατος, ὁ.
- Imbrancarsi**, ἀγελάζομαι; συν-ίσταμαι.
- Imbrattamento**, μόλυσις, εως, ἡ.
- Imbrattare**, ρυπαίνω; κατα-ῤυπαίνω; μο-
λύω.
- Imbrattato**, μόλυθεις, εἴτα, ἐν.
- Imbrattatoro-trice**, ρυπαίνων, ουτα, ον; μο-
λύων, ουτα, ου.
- Imbrattatura**, μόλυθμός, οὔ, ὁ.
- Imbratto**, μόλυσις, εως, ἡ; ρυπαρία, ας, ἡ.
- Imbriciamento**, μεθύσις, εως, ἡ.
- Imbriciare**, μεθύσκω (*irr.*). **Imbriciarsi**,
μεθύσσομαι; μεθύω.
- Imbriciatore**, μέθη, ας, ἡ.
- Imbrigliamento**, χαλκίωσις, εως, ἡ.
- Imbrigliare**, χαλκῶς || *fig.* Tenere in freno,
ἐπ-έχω (*irr.*); κατ-έχω.
- Imbroccare**, ἐπι-τυγχάνω (*irr.*) τοῦ σκοποῦ.
- Imbrogliare**, συγ-χέω (*irr.*); συμ-φύρω; τα-
ράσσω; κινῶ || **Imbrogliarsi, il pass.**
dei verbi preced. Imbrogharsi nel par-
lare, ἐκ-πίπτω (*irr.*) τοῦ λόγου.
- Imbroglione**, σύγχυσις, εως, ἡ; κύντης, εως, ἡ;
ταραχή, ἡς, ἡ.
- Imbroglione-ona**, θορυβοποιός, ὄν; ταράτ-
σων, ουτα, ου.
- Imbroncire**, χαλιπαίνω.
- Imbrunire, far bruno**, φαιῶν; μελάνω ||
farsi bruno, μελαινέομαι || **Sull' imbrunire**,
ἀμφι δειλῶ.
- Imbucare**, εἰς ὄπην κατα-βάλλω (*irr.*) ||
Imbucarsi, ἐμαυτὸν ἀπο-κρίπτω.
- Imbucatore**, ἀπο-λούω; πλύω; ῤπτω.
- Imbullettare**, ἡλώω.
- Imbucchiare**, εἰς τὰ ἔντερα ἐμ-βάλλω
(*irr.*).
- Imbuto**, χώνη, ἡς, ἡ.
- Imitabile, che si può imitare**, μιμητός, ἡ,
όν; ζηλωτός, ἡ, ὄν; che si deve imitare,
μιμητός, α, ον; ζηλωτός, α, ου.
- Imitante**, μιμούμενος, η, ου.
- Imitare, μιμῶμαι; ζηλώω; uno in qualche
cosa**, τινὸς κατὰ τι || **detto di cosa**, Es-
ser simile, ὁμοιος, α, ου εἰμί τινι; ἔοικα
(*perf.*) **di ἔγω con significato di pre-**
sente || **per Ritrarre**, ἀπ-εικάζω || **per**
Contraffare, πικρα-ποιέω; κηθόλητος.
- Imitativamente**, μιμητικῶς.
- Imitativo**, μιμητικός, ἡ, ὄν.
- Imitatore-trice**, μιμητής, οὔ, ὁ; μιμούμενος
ο μιμητάμενος, ου, ὁ *coll' acc.*; μιμου-
μένη ο μιμησαμένη, ας, ἡ *coll' acc.*
- Imitazione, l'imitare**, μίμησις, εως, ἡ || **il
lavoro fatto a imitazione di un altro**,
μίμημα, ατος, τό; ἀπείκασμα, ατος, τό;
εἰκόπιον, ατος, τό.

Immacolatamente, ἀμείντως; ἀγνός.
Immacolato, ἀρίκντος, ου; ἀγνός, ή, όν.
Immaginabile, νοητός, ή, όν; φανταστός, ή, όν.
Immaginare, **Figurare** nella propria fantasia o mente alcuna cosa, **Ideare**, φαντάζεσθαι; ἐπι-νοῶ; ἐξ-επινοῶ (*irr.*) || **Supporre**, darsi a credere, εικάζω; δοξάζω; ἐν-νοῶ; νομίζω *ful.* νομοιοῦμαι.
Immaginariamente, φανταστικῶς.
Immaginario, φανταστικός, ή, όν; οὐκ ἀληθινός, ή, όν.
Immaginativa, φαντασία, ας, ή.
Immaginativo, φανταστικός, ή, όν.
Immaginato, νοητός, ή, όν; φανταστός, ή, όν; πλαστός, ή, όν.
Immaginazione, **facoltà** dell'immaginare, φαντασία, ας, ή || **Cosa** immaginata, ἐπινοήματα, ατος, τό; ἐπινοία, ας, ή || **Pensiero** vano, **Utopia**, φάντασμα, ατος, τό.
Immagine, la figura esteriore dei corpi, εἶδος, εος, τό || **Il** fantasma delle cose corporee quando noi ce le figuriamo presenti, ἰδέα, ας, ή; εἶδωλον, ου, τό || **Somiglianza**, ὁμοιότης, ητος, ή || **Rappresentazione** di un oggetto per mezzo del disegno, della scultura ecc. εἰκόν, όνος; ή; εἰκασία, ας, ή; εἰκασμα, ατος, τό; ἀπεικασμα, ατος, τό || **Espressione** figurata, μεταφορά, ας, ή || **Immagine** riflessa nello specchio o nell'acqua, ἀντιφάνεια, ας, ή.
Immaginetta, εἰκόμιον, ου, τό.
Immagire, ἰσχυρίζομαι; ἰσχύος, ή, όν γίγνωμι (*irr.*).
Immalinconire, μελαγχολικός, ή, όν γίγνωμι (*irr.*).
Immancabile, ἀναγκαῖος, α, ου; ἀσφαλής, ές.
Immancabilmente, ἀναγκαιώς.
Immane, erudele, ἀπάνθρωπος, ου; θηριώδης, ες || **Smisurato**, **Enorme**, θεινός, ή, όν; ὑπερμέγας, ἀλη, α.
Immanente, ἔμμονος, ου.
Immanità, ὀμότης, ητος, ή; ἀπάνθρωπία, ας, ή.
Immanentemente, εὐθύς; αὐτίκα; παρκαυτίκα; παρκαυτήρια.
Immarecibile, ἀμάραντος, ου.
Immateriale, ἄυλος, ου; ἀσώματος, ου.
Immaterialità, ἄυλον, ου, τό; ἀυλία, ας, ή.
Immaterialmente, ἀσωμάτως.
Immatire, παρα-φρονεῖω.
Immaturamente, ἄωρι; πρὸ ὥρας; ἀκαίρως.
Immaturità, ἄωρία, ας, ή; ἀκαίρουν, ου, τό.
Immaturato, ἄωρος, ου; ἀκαίρως, ου.

Immedesimare, ὁμοιοῦν.
Immediatamente, senza interposizione di luogo o di persona. ἐξῆς; ἐφεξῆς; συνεχῶς || **Senza** interposizione di tempo, αὐτίκα; εὐθύς; ἐκ ποδός.
Immediato, ἀμεσος, ου; ὁ, ή, τό ἐφεξῆς; συνεχῶς, ές.
Immedicabile, ἀνίατος, ου.
Immedicabilmente, ἀνίατως.
Immemorabile, ἀμνημόνευτος, ου; πρὸ μνήμης ἀνθρώπων. **Da** tempo immemorabile, ἐκ παλαιτάτου; ἐκ παντός χρόνου.
Immemore, ἀμνημων, ου.
Immensamente, ἀπείρως; ἀμέτρως; ὑπερβαλλούτως.
Immensità, ἀπειρον, ου, τό; ἀμετρον, ου, τό; ἀπειρία, ας, ή.
Immensio, ἀπειρος, ου; ἀμετρος, ου; ἀπείραντος, ου; ὑπερμεγέθης, ες.
Immensurabile, **V.** **Immenso**.
Immergere, βάπτω; ἐμ-βάπτω; κατα-βάπτω; βαπτίζω. **Immergersi**, nell'acqua, κατα-δύσθαι (*irr.*). *Fig.*, in checcesia, **Darvisi** ioteramente, ἐν-ερεῖδω τήν ψυχήν τινι.
Immeritamente, ἀναξίως.
Immeritato, ὁ, ή, τό παρ' ἀξίαν; ἄδικος, ου.
Immeritevole, ἀνάξιος, ου.
Immeritevolmente, ἀναξιώως.
Immersione, βαπτισμός, οὔ, ὁ; κατάδυσις, εως, ή.
Immerso, ἐμβαρεῖς, εἶσα, ἐν; βαπτός, ή, όν.
Immettere, ἐν-ίημι (*irr.*).
Imminente, επικείμενος, η, ου; ἐνισταμένος, η, ου; ἐπιόν, οὔσα, όν; κατεπιγών, οὔσα, ου. **Essere** imminente, ἐπι-κειμαι; ἐν-ίσταμαι; ἐπι-κρέμαμαι (*irr.*); κατ-επιγών. **L'**apertura delle scuole è imminente, ἐπίκειται ή τῶν διδασκαλείων ἀρχή.
Imminenza, επικείμενον, ου, τό; κατεπιγών, οὔτος, τό.
Immisciarsi, ἐμαυτὸν παρεν-είρω τινί; ἐμαυτὸν μίγνυμι τινι. **Immisciarsi** degli affari altrui, ἀλλοτριοπαγεῖω.
Immissione, ἐνεσις, εως, ή.
Immiscibile, ἀμίκτητος, ου.
Immite, ἀνεπεικῆς, ές; ἀπηνής, ές.
Immitigabile, ἀδιάλλακτος, ου; *dello* di cose, ἀνήκεστος, ου.
Immobil, ἀκίνητος, ου, ἀτρεμής, ές. **Beni** immobili, ἔργεια, τά.
Immobilità, ἀκίνητία, ας, ή; ἀτρεμία, ας, ή; ἀκινήτου, ου, τό.
Immobilmente, ἀκινήτως

Immoderatamente, οὐ μετρίως; ἀμέτρως; ἀκρατῶς; ὑπερβαλλόντως.

Immoderatezza, ἀκράτειν. ας. ἡ.

Immoderato, ἀκρατής, ἐς; ἀμετρος, ου; ὑπερμετρος, ου.

Immodestamente, ἀναισχύντως; ἀνιδῶς.

Immodestia, ἀναιδέια, ας, ἡ; ἀναισχυντία, ας, ἡ.

Immodesto, ἀνιδῆς, ἐς; ἀναισχυντος, ου.

Immolamento, V. **Immolazione**.

Immolare, θύω; σφάζω, fut. ξω. **Immolarsi per la patria**, προ-ίεμαι τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Immolatore, θύτης, ου, ὁ.

Immolazione, θυσία, ας, ἡ; σφαγή, ἡς, ἡ.

Immollamento, βρέξις, εως, ἡ; βροχή, ἡς, ἡ; ἄρθρευσις, εως, ἡ.

Immollare, βρέχω; ἄρω; δεύω; ὑγραίνω.

Immondezza, ῥυπαρότης, ητος, ἡ; ῥυπαρία, ας, ἡ; ἀκαθαρσία, ας, ἡ; κάθαρμα, ατος, τό.

Immondizia, V. **Immondezza**.

Immondo, ἀκάθαρτος, ου; ῥυπαρός, ἄ, ὄν; μαρός, ἄ, ὄν.

Immorale, κακοήθης, ἐς; μοχθηρός, ἄ, ὄν; αίσχρός, ἄ, ὄν.

Immoralità, μοχθηρία, ας, ἡ; κακία, ας, ἡ.

Immorbidire, μαλακίζομαι.

Immortalare, ἀπ-αθανατίζω; ἀείμνηστον ποιῶ. **Immortalarsi**, ἀθάνατον μνήμην ο ἄφθαρτον τὴν δόξαν ἑμαυτοῦ κατα-λείπω; ἀθανασίας τυγχάνω (irr.).

Immortale, non sottoposto alla morte, ἀθάνατος, ου || *detto di Persona o di cosa di cui non perirà la memoria*, ἀείμνηστος, ου.

Immortalità, ἀθανασία, ας, ἡ.

Immoto, ἀκίνητος, ου; ἀρρεμῆς, ἐς.

Immune, ἀτέλής, ἐς; da . . . , gen.

Immunità, ἀτέλεια, ας, ἡ; da . . . , gen.

Immutabile, ἀτρέπτως, ου; ἀμετάβλητος, ου; ἀμετάθετος, ου.

Immutabilità, ἀτρέπτου, ου, τό; ἀμεταβλησία, ας, ἡ; ἀμετάθετου, ου, τό.

Immutabilmente, ἀτρέπτως; ἀμετατρέπτως; ἀμεταθέτως.

Imo, ad. ὕψτατος, η, ου; κατώτατος, η, ου || *In forza di sost.* βυσσός, οὔ, ὁ; ὕστατου, ου, τό. **Da sommo a imo**, ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς; πάντως.

Impaccare, συ-σχευάζω.

Impacciare, impedire, ἐμ-ποδίζω τινα; ἐμ-ποδῶν ἐμὶ τινα; κωλύω || **Ingombrare**, **Occupare un luogo**, ἐπ-έχω (irr.); κατα-λαμβάνω (irr.). — **Impacciarsi**, In-

gerirsi d' una cosa, ἐμαυτὸν παρεν-εἶρω τινί.

Impaccio, **Impedimento**, κώλυμα, ατος, τό; ἐμπόδιον, ου, τό; τὸ ἐμποδῶν (indecl.). **Dare impaccio**, ἐμ-ποδῶν γίγνομαι (irr.) ο ἐμ-ποδίζω τινί. **Levar d' impaccio qualcuno**, ἀπο-λύω τινά τῆς ἀπορίας. **Non esser d' impaccio**, ἐκποδῶν εἶμι.

Impadronirsi, κρατέω τινός; κατα-λαμβάνω (irr.); αἰρέω (irr.).

Impagabile, ἀτίμητος, ου; ὑπέριπτος, ου.

Impagiare, ἀχρῶν.

Impalare, ἀνα-σκολοπίζω.

Impalatura, ἀνυκολόπισις, εως, ἡ.

Impalcamento, τὸ σκευδῶν.

Impalcare, σκευδῶν.

Impalcatura, τεχνίδωμα, ατος, τό.

Impallidire, ὀχρεῖα, fut. ἄσω. **Fare impallidire ispirando timore**, ἐκ-ροβέω τινά.

Impalmare, Congiunger palma con palma in segno di promessa, δεξιᾶ δεξιᾶν ἐμβάλλω (irr.) || **Impalmare una ad uno**, **Promettergliela in isposa**, ἐγγυῶ ο κατ-εγγυῶ (irr.) con o senza πρὸς γάμον || **Il toccar della mano che fa lo sposo per promettersi**, ἐγγυᾶσθαι con o senza γυυκία.

Impalpare, ἀψηλάφητος, ου; ἀναρής, ἐς.

Impaludamento, λίμνυσις, εως, ἡ; λιμνο-σία, ας, ἡ.

Impaludare λιμνάζω.

Impancarsi, Porsi a sedere, καθ-ίζομαι (irr.) || **Impancarsi a far checchessia**, Presumere, τολμάω.

Impaniare, ἰξῶ περι-χρῶν; ἰξῶ || **Impaniarsi**, ἰξῶ ἐν-έχομαι (irr.).

Impaniato, ἰξῶθης, ἐς; ἰξευθεῖς, εἶσα, ἐν.

Impappinare, συν-ταράσσω.

Imparare, μαθᾶναι (irr.); qualche cosa, acc. o inf.; da alcuno, τινός, ουνερο παρά ο ἐκ τινος. **Imparare a memoria**, ἐκ-μανθᾶναι. **Desiderar d' imparare**, φιλομαθεῖν. **Imparar molto**, πολυμαθεῖν. **Che impari o imparò da sè**, αὐτοδιδάκτος, ου; αὐτομαθής, ἐς. **Che impari lentamente**, βραδυμαθής, ἐς.

Impareggiabile, ἀσύμβλητος, ου; ἀπαράβλητος, ου; ἐξαιρετός, ου.

Imparentarsi, κυδίζω τινί.

Impari, Non pari, ἀνόμιος, ου; ἄνιτος, ου || *detto di numero*, ἀνάρτιος, ου; περιστός, ἡ, ὄν.

Imparità, ἀνομοιότης, ητος, ἡ; ἀνισότης, ητος, ἡ.

Impartire, μετα-δίδομι; ad alcuno qualche cosa, τινί τινος; κοινωῶν τί τινι.
Imparziale, ἀπροσωπώληπτος, οὐ; δίκαιος, α, οὐ; ἴσος, ἦ, οὐ.
Imparzialità, ἀπροσωπώληπτος, οὐ, τό; δικαιοσύνη, ἦς, ἦ. **Con imparzialità**, ἐκ τοῦ ἴσου; ἐξ ἴσου καὶ δικαίως.
Imparzialmente, δίκαιως; ἴσως καὶ δικαίως.
Impassibile, ἀπαθής, ἐς; ἀτάρακτος, οὐ.
Impassibilità, ἀπάθεια, ας, ἦ; ἀταραξία, ας, ἦ.
Impastare, cuoprir di pasta, φυράματι ἐπιχρίω || **Appiccare insieme carta e simili**, συγ-κollάω.
Impasto, φύραμα, ατος, τό.
Impastoiare, δέω, fut. δῆσω, τινά πέδιαις ὀ ἐν πέδιαις; πεδάω.
Impatriare, ἀρ-κινῶμαι (*irr.*) εἰς τὴν πατρίδα.
Impattare, ἰσάω.
Impaurire, *trans.* φόβου ἐμ-βάλλω (*irr.*) τινί; φοβέω ὀ ἐκ-φοβέω τινά || **Impaurire intrans. e Impaurirsi**, φοβέομαι.
Impavidamente, ἀφόβως.
Impavido, ἀφόβος, οὐ; ἀταρβής, ἐς.
Impaziente, οὐ καρτερικός, ἦ, οὐ; ἀνυπομόνητος, οὐ. **Impaziente di . . . ἀπαθής, ἐς col gen.**
Impazientemente, δυσχερῶς; ὀρηκτικῶς.
Impazientire, *trans.* ἐν-σχελῶ (*imperf.* ἠνώχλου) τινί ὀ τινά || **Impazientirsi**, οὐ καρτερέω || **Adirarsi alquanto**, ἀγανακτέω; χαλεπαίνω τινί.
Impazinito, δυσχερῶς φέρων, οὐσα, οὐ; di . . . *acc.* || **Irritato**, παρορρισθεῖς, εἶσα, ἐν.
Impazienza, τὸ μὴ καρτερεῖν ὀ ὑπομένειν; ὀρμή, ἦς, ἦ; ἀθημονία, ας, ἦ.
Impazzamento, παραφροσύνη, ἦς, ἦ; παράνοια, ας, ἦ.
Impazzare, φρενῶν ἐξ-ίσταμαι; ἔξω φρενῶν γίγνομαι (*irr.*); παρα-φρονέω.
Impazzato, παράφρων, οὐ; ἐμμανής, ἐς || **Alla impazzata**, modo avv. **Inconsideratamente**, ἀλογίστως; ἀπερικέπτως.
Impazzire, V. Impazzare.
Impeccabile, ἀναμάρτητος, οὐ.
Impeccabilità, ἀναμαρτησία, ας, ἦ.
Impeciare, πισσῶω; πισσοκοπέω.
Impeciato, πισσώτος, ἦ, οὐ.
Impeciatura, πίσσωσις, εως, ἦ; πισσοκοπία, ας, ἦ.
Impedibile, κωλυτός, ἦ, οὐ.
Impedimento, ἴ impediare, κάλυσις, εως, ἦ || **Ostacolo**, **Impaccio**, κάλυμα, ατος, τό;

ἐμπόδιον, οὐ, τό. **Esser d'impedimento a** ἐμ-ποδίζω τινί.
Impedire, κωλύω *coll' acc.*; ἐπ-ποδίζω *col dat. ὀ ἴ acc.*; *προ-εμποδίζω coll' acc.*
Impedire ad alcuno di avvicinarsi a, τινά ἀπ-εἰργναι τινός. **Atto a impedire**, κωλυτικός, ἦ, οὐ.
Impedito, ἐμποδοισθεῖς, εἶσα, ἐν. **Impedito da occupazioni**, ἀσχολός, οὐ.
Impegnare, Dare in pegno, ἐνέχυρον τίθει-μαί τι; ἐνεχυράζω. **Impegnar la parola**, πίστιν δίδωμι || **ti fless.** **Impegnarsi**, Promettere di far checchessia, ὑπ-ισχνέομαι (*irr.*); ὑπο-δέχομαι; ὑφ-ίσταμαι; *col-ἴ acc. ὀ ἴ inf.*
Impegno, **Obbligo addossatosi da alcuno**, ἀναδοχή, ἦς, ἦ; ὑπόχρεσις, εως, ἦ; πίστις, εως, ἦ || **Cura**, Diligenza, ἐμιμέλεια, ας, ἦ; σπουδή, ἦς, ἦ.
Impiegolare, V. Impeciare.
Impellente, παρορρυστικός, ἦ, οὐ.
Impenetrabile, Che non può esser penetrato, ἀπέρατος, οὐ; ἀδιάβατος, οὐ || **detto di luogo**, Inaccessibile, ἀνεῖσοδος, οὐ; ἄβατος, οὐ || **fig.** **Incomprensibile**, ἀκατόληπτος, οὐ.
Impenetrabilità, ἀπέραστον, οὐ, τό; ἀδιάβατον, οὐ, τό.
Impenitente, ἀμετανόητος, οὐ; ἀμεταμέλητος, οὐ.
Impenitenza, ἀμετανόητον, οὐ, τό.
Impennare, πετερόω || **Impennarsi**, **detto degli uccelli**, πετερόομαι; **detto dei cavalli**, ποτιν ἀν-ίσταμαι; ἀνα-χαιτίζω; **fig.** **detto di persona**, ἀρ-νηιάζω τινός ὀ πρὸς τινα.
Impensatamente, ἀπερισκέπτως; ἀπρονοήτως.
Impensato, ἀπρονοήτος, οὐ.
Impensierire, σύννου ποιέω; φροντίδα παρέχω (*irr.*) τινί || **Impensierirsi**, σύννου εἶμι; φροντίζω.
Impensierito, σύννοος-ους, σου-ου; φροντί-ζου, ουσα, οὐ.
Imperare, ἄρχω; κατακυριεύω; αὐτοκρατορεῶ.
Imperativamente, προστακτικῶς.
Imperativo, προστακτικός, ἦ, οὐ; ἐπιτακτικός, ἦ, οὐ || **T. gramm.** **Modo imperativo**, προστακτική, ἦς, ἦ (*soll.* ἐγκλισις).
Imperatore, αὐτοκράτωρ, ορος, ὀ.
Imperatoriamente, αὐτοκρατορικῶς.
Imperatorio, αὐτοκρατορικός, ἦ, οὐ.
Imperatrice, αὐτοκράτειρα, ας, ἦ; αὐτοκρατορίς, ἴθος, ἦ.

- Impercettibile**, τῆ αἰσθήσει ἀκατάληπτος, οὐ; ἀνεπαίσθητος, οὐ.
- Impercettibilità**, ἀκαταληψία, ας, ἡ; ἀνεπαίσθητου, οὐ, τό.
- Impercettibilmente**, ἀνεπαίσθητως.
- Imperciocchè**, γάρ *ehe si mette sempre dopo una o due parole*.
- Imperdonabile**, ἀσυγγνωστος, οὐ; οὐ συγγνωστός, ἡ, ὅν.
- Imperfettamente**, οὐ τελείως; ἀτελῶς; ἔλλιπῶς.
- Imperfetto**, ἀτέλειος, οὐ; ἀτελής, ἐς; ἔλλιπής, ἐς || **T. gramm.** παρατατικός, οὐ, ὁ (*sott.* χρόνος).
- Imperfezione**, ἀτέλεια, ας, ἡ; ἔλλειμμα, ατος, τό; ἔλλιπές, ἐος-οὐς, τό.
- Imperiale**, αὐτοκρατορικός, ἡ, ὅν.
- Imperosamente**, δεσποτικῶς; προστακτικῶς; ἀναγκαιῶς.
- Imperiosità**, ὑπερφανία, ας, ἡ.
- Imperioso**, δεσποτικός, ἡ, ὅν; προστακτικός, ἡ, ὅν; ἀναγκαιῶς, α, οὐ.
- Imperitamente**, ἀπειρώς; ἀνεπιστημόνως.
- Imperito**, ἀπειρος, οὐ; ἀνεπιστήμων, οὐ.
- Imperizia**, ἀπειρία, ας, ἡ; ἀνεπιστημσύνη, ης, ἡ; ἀμαθία, ας, ἡ.
- Imperlare**, μαργάρους ἐπι-κοσμέω.
- Impermeabile**, ἀδιάβατος, οὐ; ἀπέρχτος, οὐ.
- Impermeabilità**, ἀδιάβατον, οὐ, τό; ἀπέραστον, οὐ, τό.
- Impermutabile**, ἀτρέπτos, οὐ; ἀμετάβλητος, οὐ; ἀμετάθετος, οὐ.
- Impermutabilità**, ἀτρέπτου, οὐ, τό; ἀμετάβλητον, οὐ, τό.
- Impermutabilmente**, ἀτρέπτως; ἀμεταβόλως.
- Imperniare**, προσ-άπτω.
- Impero, Dominio, Signoria**, ἀρχή, ἡς, ἡ; κράτος, εος, τό; ἐξουσία, ας, ἡ. **Avere impero sopra...**, ἀρχω ὁ κρατεῖω τινός || **Stato dell' Imperatore**, αὐτοκρατορία, ας, ἡ.
- Imperocchè, V. Imperciocchè.**
- Imperscrutabile**, ἀνεξερεύνητος, οὐ.
- Impersonale**, ἀπρόσωπος, οὐ.
- Impersonalmente**, ἀπρόσωπως.
- Impersuasibile**, δύσπειστος, οὐ.
- Impertanto**, οὐν.
- Imperterrito**, ἀρραβος, οὐ; ἀκατάπληκτος, οὐ; ἀδής, ἐς.
- Impertinente**, ὑβριστικός, ἡ, ὅν; ἀναιδής, ἐς; αὐθαδής, ἐς.
- Impertinentemente**, ὑβριστικῶς; αὐθαδῶς.
- Impertinenza**, ὑβρις, εως, ἡ; ὑβριστικόν, οὐ, τό; ἀναιδεια, ας, ἡ; αὐθάδεια, ας, ἡ.
- Imperturbabile**, ἀτάρακτος, οὐ; ἀνεκπληκτος, οὐ.
- Imperturbabilità**, ἀταραξία, ας, ἡ; ἀνεκπληξία, ας, ἡ.
- Imperturbabilmente**, ἀταράκτως.
- Imperturbato**, ἀτάρακτος, οὐ; ἐκπλος, οὐ.
- Imperversare**, μαίνομαι (*irr.*); λυσάω.
- Impetare, V. Appetare.**
- Impetigine**, λειχήν, ἦνος, ὁ. **Aver l' impetigine**, λειχηνιαῶς.
- Impetiginoso**, λειχηνιῶν, ὡσα, ὄν.
- Impeto**, ἐμβολή, ἡς, ἡ; ὄρμη, ἡς, ἡ. **Fare impeto**, ἐμ-βάλλω, (*irr.*) εἰς *coll' acc.*
- Impetrabile**, εὐπόριστος, οὐ.
- Impetrare**, τυγχάνω (*irr.*) ὁ ἐπι-τυγχάνω *col gen.*
- Impetuosamente**, ὄρμητικῶς; μεθ' ὄρμης; σφοδρῶς.
- Impetuosità**, ὄρμη, ἡς, ἡ; σφοδρότης, ητος, ἡ.
- Impetuoso**, ὄρμητικός, ἡ, ὅν; σφοδρός, α, ὅν; βίαιος, α, οὐ; ῥαγδαίος, α, οὐ.
- Impiegare**, τιτρώσκω (*irr.*).
- Impiacciare**, πλάκω.
- Impiantare**, καθ-ίστημι.
- Impiastrare e Impiastricciare**, κατα-πλάτσω τί τιμ; ἐπι-χρίω.
- Impiastriccione**, ἐπίχριστος, οὐ.
- Impiastro**, ἐμπλαστρος, οὐ, ἡ; ἐμπλαστρον, οὐ, τό; κατὰπλάσμα, ατος, τό.
- Impiccamento**, ἀγχόνη, ης, ἡ.
- Impiccare**, κρεμάννυμι *ful.* κρεμάσω ὁ κρεμῶ; ἀπο-κρεμάννυμι; ἀπ-άγχω.
- Impiccato**, κρεμαστός, ἡ, ὅν; κατακρέμαστος, ἡ, οὐ.
- Impieciare, V. Impacciare.**
- Impicchio, V. Impaccio.**
- Impiccolire, trans.** ἐλαττώω; μειῶω || **intrans.** ἐλαττόομαι; μειδοῦμαι.
- Impiegare, χάσσομαι τιμ.** Impiegarsi in una cosa, **Darsi opera**, σπουδάζω περί τινος; ἐπιτηδεύω τι.
- Impiego, Uso**, χρεία, ας, ἡ; χρήσις, εως, ἡ || **Ufficio**, ἀρχή, ἡς, ἡ; τιμή, ἡς, ἡ; **Ufficio pubblico**, λειτουργία, ας, ἡ.
- Impietosire**, εἰς αἶκτον ὀ ἔλεον ἀγω (*irr.*) || **Impietosirsi**, ἐλεῶω; οἰκτεῖρω.
- Impietrare e Impietrire, trans.** ἀπο-λιθῶω; **intrans.** ἀπο-λιθοῦμαι.
- Impigliare**, ἐπι-πλέκω (*irr.*); περι-πλέκω.
- Impigrire**, ἐργῶω; βλακεύω; ῥαθυμῶω.
- Impinguamento**, πιασμός, οὐ, ὁ.
- Impinguare**, παιῶω; παχύνω.
- Impinzare**, ὑπερμ-πίμπλημι.
- Impiombare**, μολυβδῶω.
- Impiombatura**, μολύβδωσις, εως, ἡ.

Implacabile, ἀνύλακτος, ου; ἀπαραιτήτος, ου; ἀδιάλλακτος, ου.
Implacabilmente, ἀπαραιτήτως; ἀδιαλλάκτως.
Implicare, **Impugnare** alcuno in una cosa, ἐμ-πέλεκω τινά τινα || **Comprendere**. **Contenere**, περι-έχω (irr.). **Implicar** contraddizione, ἀντιλογίαν ἔχω.
Implicitamente, καθ' ὑπόνοιαν; ὑπειλημμένως.
Implicito, ὑπονούμενος, η, ου.
Impolante, ἐκείσις, ου; ἐκέτης, ου, ὁ; ἐκέ-τις, ἴδος, ἦ.
Implorare, ἱκετεύω; δέομαι; **col gen.**
Implorato, αἰτητός, ἦ, ὄν.
Implume, ἀπτερος, ου.
Impluvio, αὐλή, ἦς, ἦ.
Impolitico, οὐ πολιτικός, ἦ, ὄν; ἀπολίτευτος, ου || **Imprudente**, ἀβουλος, ου.
Impoltronire, **V.** **Impigrire**.
Impolverare, κοιουρτώω.
Impomiciare, κιστηρίζω.
Impomente, μεγαλειώς, α, ου; ἐκπλακτικός, ἦ, ὄν.
Impopolare, detto di cosa, μὴ κεχαρισμένος, ἦ, ου τῷ δήμῳ; detto di persona, οὐ δημοτικός, ἦ, ὄν.
Impopolarità, ἀπέχθεια ἢ παρὰ τῶν πολλῶν.
Imporcare, ρυπαίνω.
Imporporare, πορφυρεύω; πορφυρώω.
Imporre, **trans.** **Porre sopra**, ἐπι-τίθημι; ἐπι-βάλλω (irr.) || **Comandare**, **Ordinare**. κελύω; ἐπι-τάσσω || **Imporre un tributo**, φέρον τάσσω ο ἐπι-τάσσω ο ἐπι-βάλλω || **Intrans.** **Incutere reverenza** o ammirazione, αἰδῶ ο θαῦμα ἐμ-βάλλω.
Importante, ἀξιώλογος, ου; σπουδῆς ἄξιος, α, ου; σπουδαίος, α, ου; μέγας, ἄλη, α.
Ciò è molto importante per me, πολὺ δια-φέρει (irr.) μοι τοῦτο || **In forza di sost.** **L'importante**, κεράλαιον, ου, τό; κυριώτατον, ου, τό || detto di chi si dà aria d'apparir persona di molto conto, ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἦ.
Importanza, ἀξία, ας, ἦ; ῥοπή, ἦς, ἦ; ἀξιόλογον, ου, τό. **Di somma importanza**, λόγου ο σπουδῆς ἀξιώτατος, η, ου; ἀξιολογώτατος, η, ου. **Di poca o di nessuna importanza**, ὀλίγου ο οὐθενὸς ἄξιος, α, ου. **Dare molta o poca importanza a qualche cosa**, περί πολλοῦ ο ὀλίγου ποιέομαι τι. **Darsi aria d'importanza**, σεμνύνομαι; σεμνοπροσωπείω. **Persona d'importanza**, δυνατός, ἦ, ὄν; ἀξιοματικός, ἦ, ὄν; **ma se è detto con ironia**, ὑπερήφανος, ου.

Importare, **intrans.** e **impers.** **Essere d'interesse**, di cura, o **Attenere**, δια-φέρει (irr.); μέλει; προσήκει || detto di parole, discorsi e simili, **Denotare**, **Significare**, σημαίνει; δύναται; ἔσται || riferito a prezzo, **Ascendere alla somma**, ἀπο-τελεῖ || **trans.** **Introdurre** le merci da paese straniero. εἰς-άγω (irr.); εἰς-κομιζῶ
Importato. εἰσαγωγήμος, ου; ἐπίστατος, ου.
Importazione, εἰσκομιδή, ἦς, ἦ; εἰσφορά, ἄς, ἦ.
Importo, σύμπαν, αὐτος, τό; κεράλαιον, ου, τό.
Importunamente, ἀκαίριος; ὀχληρῶς.
Importunare, ἐν-οχλέω (imperf. ἠνώχλου) col dat. ο **Pace**; ἀνάω, fut. ἄσω.
Importunità, ἐνόχλησις, εως, ἦ; ἐπάχθεια, ας, ἦ; ἀκαίρια, ας, ἦ.
Importuno, **Molesto**, ὀχληρός, ἦ, ὄν; δυσχερής, ἔς; ἐπαχθής, ἐν || **Intempestivo**, ἀκαίριος, ου.
Importuoso, ἀλίμενος, ου; ἀλίμεντος, ου.
Imposizione, **L'atto di por sopra**, ἐπίθεσις, εως, ἦ; ἐπιβολή, ἦς, ἦ || **Imposta**, **Dazio**, **Gravezza**, φόρος, ου, ὁ; δασμός, οὔ, ὁ; τέλος, εως, τό.
Impossessarsi, κρατέω **col gen.**; κατα-λαμβάνω (irr.); κτάομαι.
Impossibile, ἀδύνατος, ου. **È impossibile di o che . . .**, ἀδυνατόν ἐσται; οὐκ ἐσται; οὐχ οἶδ' τε ἐστί; οὐκ ἐνδέχεται; **tutti col'inf.** **Mi è impossibile di . . .**, οὐ δύναμαι (irr.) ο οὐκ ἔχω (irr.) col'inf.
Impossibilità, negazione di possibilità, ἀδύνατον, ου, τό || **Impotenza**, ἀδυνασία, ας, ἦ; ἀδυναμία, ας, ἦ.
Impossibilitare, ἀδύνατον καθ-ίτημι ο ποιέω.
Impossibilmente, ἀδυνατός.
Impòsta, **Imposizione**, φόρος, ου, ὁ; δασμός, οὔ, ὁ; τέλος, εως, τό.
Impòsta, di finestra o d'uscio, παραστάς, ἴδος, ἦ.
Impostemire, εἰς ἀποστημα προ-άγωμαι (irr.).
Impostore, ἀπατεῶν, ὄνος, ὁ; ψεύστης, ου, ὁ; φέναξ, ακος, ὁ.
Impostura, ἀπάτη, ἦς, ἦ; παράκρουσις, εως, ἦ; φρενακισμός, οὔ, ὁ; ψεύσμα, ατος, τό.
Imposturare, ἀπατάω; φρενακίζω.
Impotente, ἀδύνατος, ου; ἀδυναμος, ου; a . . . εἰς, πρὸς. **Essere impotente a . . .**, ἀδυνατέω; ἀδυναμέω col'inf.

- Impotenza**, ἀδυναμία, ας, ἡ; ἀδυνατία, ας.
Impoverimento, τὸ πένητα γίνεσθαι.
Impoverire, *trans.* εἰς πένιν ο ἔν σπάνει τῶν ἀναγκίων καθ' ἰσότητά τινα || *intrans.* πένις γίνομαι (*irr.*).
Impaticabile, ἀπρακτος, ον; ἀμήχανος, ον || *detto di Luogo*, ἀβατος, ον; ὄσβατος, ον; ἀδιόβατος, ον || *detto di Persona*, ἀπροζόμελος, ον.
Impaticchire, ἀσκέω ο γυμνάζω τινά εἰς τι.
Impaticchirsi, ἐμ-μελετώομαι ο ἐγ-γυμνάσομαι τι.
Impaticchito, γυμνασμένος, η, ον τινί; ἐμπειρὸς τινος.
Imprecare, ἐπ-αράομαι, κατ-αράομαι, qualcosa contro alcuno, τί τινα.
Imprecazione, ἀρά, ἄς, ἡ; ἐπαρά, ας, ἡ; κατάρα, ας, ἡ.
Impregnare, *trans.*, κνίσκω; ἔγκουον ποιέω; *intrans.*, κνίσκομαι; κνέω || **Impregnarsi di**, *detto di cosa*, ἐμ-βρέχομαι; δια-βρέχομαι; ἐμ-πίμπλημαι (*irr.*) *col dat.*
Impremeditato, ἀπρομήθητος, ον.
Imprendere, ἐπι-χειρέω ο ἐγ-χειρέω τινί; ἐπι-βάλλομαι (*irr.*) τινί; ἀπτομαι τινος.
Imprendibile, ἀληπτος, ον.
Imprendimento, ἐγχειρήσις, εως, ἡ; ἐγχείρημα, ατος, τό.
Imprenditore, ἐγχειρητής, οὔ, ὁ.
Impreparato, ἀπαρασκευαστος, ον.
Impresa, ἐπιχείρημα, ατος, τό; πρᾶγμα, ατος, τό; ἔργον, ον, τό. **Impresa militare**, στρατεία, ας, ἡ; στόλος, ον, ὁ. **Riuscire o Non riuscire nelle sue imprese**, εὐπραγέω ο δυσπραγέω || **L'assumere in appalto qualche lavoro ecc.**, ἐργολάβεια, ας, ἡ || **Emblema**, σύμβολον, ον, τό.
Impresario, ἐργολάβος, ον, ὁ; ἐργολήπτης, ον, ὁ.
Imprescrittibile, προθεσμίαν οὐκ ἔχων, ουσά, ον.
Impressionabile, εὐπαθής, ἐς.
Impressionare, κινέω.
Impressione, ἡ ἰmprimere, ἐντύπωσις, εως, ἡ || ἡ ἰmpetto dell' imprimere, ἡ ἰmpressione, ἐντύπωμα, ατος, τό; ἐκτύπωμα, ατος, τό || **L'effetto che una cosa cagiona nell'animo**, ψυχῆς κινήσις, εως, ἡ; πάθος, εως, τό. **Fare impressione**, κινέω *coll' acc.* **Fare una grande impressione**, μάλιστα ο σφόδρα κινέω.
Imprestare, κίχρημι (*irr.*); *detto di danaro*, δανείζω.
Imprestito, χροῆσις, εως, ἡ; δάνεισμα, ατος, τό.
- Impreteribile**, ἀφικτος, ον.
Impreteribilmente, ἀφικτως.
Imprevduto, ἀπροόρατος, ον; ἀπροόπτως, ον; ἀπροσδοκῆτος, ον.
Imprevdente, ἀπρονήτης, ον; ἀπροβούλις, ον; ἀπερίσκεπτος, ον.
Imprevidenza, ἀπρονοητία, ας, ἡ; ἀπροβουλία, ας, ἡ.
Imprigionamento, εἴρξις, εως, ἡ; εἰρημός, οὔ, ὁ.
Imprigionare, εἰς εἰρκτὴν ἐμ-βάλλω (*irr.*); εἰργω; καθ' εἰργω.
Imprimere, **Fare un' impronta**, ἐν-τυπώω; ἐγ-χαράττω; ἐν-σημαίνωμαι. **Imprimere un sigillo**, ἐν-σφραγιζώ || *fig.* **Imprimere nell'animo**, nella memoria, ἐγ-χαράττω; ἐν-τίθεμαι || **Imprimere moto**, κινέω.
Improbabile, ἀπίθανος, ον; ἀπεικός, οὔ, ὁ.
Improbabilità, ἀπίθανότης, ητος, ἡ; ἀπεικός, ὅτος, τό.
Improbabilmente, ἀπίθανως; ἀπεικῶτως.
Improbità, πονηρία, ας, ἡ; κακία, ας, ἡ.
Improbo, πονηρός, ὁ, ὄν; κακός, η, ὄν.
Impronta, τύπος, ον, ὁ; τύπωμα, ατος, τό; χαρακτήρ, ἦρος, ὁ. **Impronta di una moneta**, τὸ τοῦ νομίσματος ἐπίσημον; **di un sigillo**, σφραγίς, ἰδος, ἡ.
Improntamente, φορτικῶς.
Improntare, **V. Imprimere.**
Improntitudine, φορτικότης, ητος, ἡ.
Impronto, φορτικός, ἡ, ὄν.
Improprio, δυσείδος, εως, τό; λοιδορία, ας, ἡ.
Impropriamente, ἀκύρως.
Improprietà, ἀκυρος, ον, τό; ἀκυρία, ας, ἡ; ἀκυρολογία, ας, ἡ.
Improprio, *detto di voci*, *locuzioni ecc.*, ἀκυρος, ον. **Espressione impropria**, ἀκυρολογία, ας, ἡ. **Usare espressioni improprie**, ἀκυρολογέω || **Scunveniente**, ἀνεπιτήδειος, ον; ἀνύρμωστος, ον.
Improvvidamente, ἀλογιστως; ἀπρονοήτως.
Improvvido, ἀλόγιστος, ον; ἀπρόσκεπτος, ον.
Improvvisamente, ἐξ ἀπροσδοκῆτου; ἀπροσδοκήτως; ἐκ τοῦ παραχρῆμα; ἐξαιφνης.
Improvvisare, αὐτοσχεδιάζω.
Improvvisata, ἀπροσδοκῆτου, ον, τό.
Improvvisatore-trice, αὐτοσχεδιαζων, ουσά, ον.
Improvviso, ἀπροσδόκητος, ον || **All'improvviso**, **D'improvviso**, *modi αυτηβ.* ἀπροσδοκήτως; ἐκ ἀπροσδοκῆτου; ἐξαιφνης.
Imprudente, ἀφρον, ον; ἀνύμετος, ον; ἄλογος, ον; προσητής, ἐς.
Imprudentemente, ἀνύμετως; ἀλογιστως εἰρούλις.

Imprudenza, ἀτυχεσία, ας, ἡ; ἀλογιστία, ας, ἡ; ἀβουλία, ας, ἡ.
Imprudare, φράγγυμι.
Impubere, ἀνήβος, ον.
Impudente, ἀναισχύντος, ον; ἀναιδής, ἐς.
Impudentemente, ἀναισχύντως; ἀναιδώς.
Impudenza, ἀναισχυντία, ας, ἡ; ἀναιδέια, ας, ἡ.
Impudicamente, ἀτελῶς; αἰσχρῶς.
Impudicizia, ἀσελγεια, ας, ἡ; ἀκολασία, ας, ἡ.
Impudico, ἀσελγής, ἐς; ἀκόλαστος, ον.
Impugnabile, ἀμφισβητήσιμος, ον.
Impugnare, stringere col pugno, συλ-λαμ-βάνω (irr.) || **Contrariare**. **Combattere**, ἀντι-λέγω (irr.); ἐναντιόμαι, col dat.
Impugnatura, il prender col pugno checchessia e la parte ove si prende, ἀφή, ἡς, ἡ; λαβή, ἡς, ἡ; ἀντιλαμβάνη, ἡς, ἡ.
Impugnazione, il contrariare, ἐναντίσις, εως, ἡ; ἀμφισβήτησις, εως, ἡ.
Impulitamente, ἀπειροκάλως; ἀροίστως.
Impulitezza, ἀπειροκαλία, ας, ἡ; ἀροικία, ας, ἡ.
Impulito, ἀκομψος, ον; ἀροικος, ον.
Impulsione, ὤσις, εως, ἡ; ὠθησις, εως, ἡ.
Impulsivo, ὀρμητικός, ἡ, ὄν.
Impulso, Spiota comunicata ad un corpo, ὤσις, εως, ἡ; ὠθησις, εως, ἡ; ἔλασις, εως, ἡ || *fig.* **Incitamento**, stimolo, κίνησις, εως, ἡ; παράκλησις, εως, ἡ; προτροπή, ἡς, ἡ.
Dare il primo impulso a un'impresa, ὑπ-άρχω τινός.
Impunemente, ἀτιμωρητί; ἀζημίως.
Impunibile, ἀζημίος, ον.
Impunità, ἀδεια, ας, ἡ; ἀζημίον, ον, τό.
Impunito, ἀτιμώρητος, ον; ἀζημίος, ον.
Impuntare, **Dar di punta in checchessia**, **Inciampare**, **Intoppiare**, προς-κόπτω; προς-κρούω; προς-πτάωι πρόσ τι ο τινί || *rifless.*
Ostinarsi, **Incaparsi**, αὐθαδιάζομαι πρόσ τι ο πρόσ τό coll' *inf.*; ἀμεταπίστως ἔχω (irr.).
Impuntire, ποικίλλω τῇ ῥαφίῳ.
Impuramente, μιαρῶς; ἀκαθάρτως.
Impurità, ἀκαθαρσία, ας, ἡ; ἀκαθάρτης, ητος, ἡ; ῥυπαρία, ας, ἡ.
Impuro, ἀκάθαρτος, ον; ῥυπαρός, ἄ, ὄν; αἰσχροποιός, ὄν.
Imputabile, ἀναθετός ο προς-απτός, α, ον τινί || *detto di Persona*, αἴτιος, α, ον; ἐπιμεμπτος, ον.
Imputare, ἀνα-τίθημι ἐπι-φέρω (irr.); προς-άπτω; α . . . *dat.*; ἀνα-φέρω ο τρέπω εἰς τινά; αἰτιάσομαι τινά τινος.

Imputazione, ἔγκλημα, ατος, τό; αἰτίαμα, ατος, τό.
Imputridire, σήπομαι; κατα-σήπομαι, αορ. -ισάπην. *perf.* -σίσηπα.
Impuzire, πύθομαι.
Io, *prezzo. che si congiunge spesso con gli articoli facendo Nel, Nello, Nella, Nei, Negli, Nelle. Si traduce || con ἐν e il dat., o κατά e l' acc. quando accenna il termine dove una cosa o una persona è, sta, si muove, opera ecc.* **Io cam-pagna**, ἐν τῇ χώρῃ. **In città**, ἐν ἄστει. **In bottega**, ἐν καπηλείῳ. **Nella strada**, κατὰ τὴν ὁδόν. **In piazza**, κατὰ τὴν ἀγοράν. **È scritto nelle storie**, γέγραπται ἐν ταῖς ἱστορίαις || *con εἰς e l' acc. quando accenna il Termine ultimo di un moto.* **Venire in Italia**, ἀρ-κινέομαι (irr.) εἰς Ἰταλίαν. **Condurre in senato**, ἄγω (irr.) εἰς τὴν βουλὴν || *con ἐν e il dat., o κατά e l' acc. nelle determinazioni di Tempo.* **In quest' anno**, ἐν τούτῳ τῷ ἔτει. **In pochi giorni**, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. **Nella stagione di primavera**, ἐν ὥρῃ ἑαρινῇ. **In estate**, ἐν θέρει; κατὰ τὸ θέρος || *Con molti sostantivi forma modi avverbiali: Per es.: In un baleno*, αὐτίκα μάλα. **In greco**, Ἑλληνιστί. **In prosa**, καταλογάδην. **In abbondanza**, ἀφθόνως || *Preposto ad altri, indicanti la Maniera, non si traduce, e si mette il nome in dativo.* **Ascoltare in silenzio**, σιωπῇ ἀρροσομαι. **Con altri, si rende mediante locuzioni participiali: In presenza del padre**, παρόντος τοῦ πατρός || *E si rende pure col participio l' infn. italiano preceduto da nel.* **Nel passeggiare . . .**, περιπατῶν, οὔσα, οὔντες . . . **Nel dir questo, morì**, τοῦτο λέγων ἀπέθανεν.
Inabile, ἀνεπιτήθειος, ον; ἀφυής, ἐς; α . . . , πρόσ τι.
Inabilità, ἀνεπιτηθειότης, ητος, ἡ; ἀφύεια, ας, ἡ.
Inabilitare, ἀνεπιτήθειον ποιεῶ.
Inabissare, καταβυθίζω; βαρυνάω.
Inabitabile, ἀοίκητος, ον; οὐκ οικήσιμος, ον.
Inaccessibile, ἀπρόσβατος, ον; ἀββατος, ον || *detto di Persona*, ἀνέντευκτος, ον; θυέντευκτος, ον.
Inaccesso, ἀπρόσβατος, ον; ἀββατος, ον.
Inacerbire, παρ-οξύω; πικραίνω.
Inacetire, ὀξίζω.
Inacutire, ὀξύνω.
Inadattabile, ἀνεπιτήθειος, ον; ἀνάρμοστος, ον.

Inadattabilità. ἀνεπιτηδείτης, ητος, ή; ἀναρ-
μοστία, ας, ή.
Inadeguatamente, ἀνομοίως.
Inadeguato. ἀνόμοιος, ου; ἀπρεπής, ές.
Inadempimento, ἀτέλεια, ας, ή.
**Inalberare, rifless. e intrans. Detto di ca-
vallo, Impennarsi, ποσίν άν-ίσταμαι (aor.
άνίστην, perf. άνίστηκα);** ἀνα-χαϊτίσω ||
fig. detto dell' uomo, Infuriare, έξ-οργί-
ζομαι πρὸς τινα; μαίνομαι || **Inorgogli-
re, μέγα φρονέω; επ-αίρωμαι || trans. Inalber-
are, detto di bandiera, insegna e si-
mili, αἶρω; επ-αίρω.**
Inalidire, ξηραίνομαι.
Inalienabile, άνεξοδιστος, ου.
Inalienabilità. άνεξοδίαστος, ου, τό.
**Inalterabile, αδιάφθορος, ου; άφθαρτος, ου;
άμετάβηλος, ου.**
Inalterabilità, άμεταβλησία, ας, ή.
Inalterabilmente, άμεταβλητί.
Inalterato, άμετάλλακτος, ου.
Inalveare, όχετεύω.
Inalzamento. έπαρσις, εως, ή; ύψωσις, εως, ή.
**Inalzare, Sollevare, επ-αίρω; έξ-αίρω; άν-
άγω || detto di edificio, κατα-σενάζω;
οικοσμήω || detto di Statua, Monumento
e simili, ίστημι || fig. detto di Persona,
Celebrarla, επ-αίρω; αυξάνω (irr.); με-
γαλύνω || e riferito a cariche, onori e
simili, Promuovere ad essi, προ-άγω
(irr.); άν-άγω; προ-βιβάζω.**
Inamabile, άνέρατος, ου.
Inamabilità, άνέρατος, ου, τό.
Inameno, αίσής, ές.
Inamidare, άμύλω επι-χρίω.
Inammissibile, άπρόσθεκτος, ου.
Inanellare, βοστρυχίζω.
Inanimato, άψυχος, ου; ψυχής άμιρος, ου.
**Inanimire, επι-θαρσύνω; παρα-κελεύω. Ina-
nimirsi, θαρβέω.**
Inanimito, παρακελευστός, ή, όν.
Inanità, κενότης, ητος, ή; ματαιότης, ητος, ή.
Inappellabile, ουκ έφέσιμος, ου.
Inappetezza, άνορεξία, ας, ή.
Inapplicabile, άνεπιτήθειος, ου; a . . . , πρὸς τι
Inapprezzabile, υπέρτιμος, ου; υπερέτιμος, ου.
Inarabile, ουκ άρόσιμος, ου.
Inarato, άνήρατος, ου.
Inarcamento, κάμψις, εως, ή.
**Inarcare, κάμπτω; κυρτώνω. Inarcare le ci-
glia, άνα-σπάω (irr.) τὰς όφρύς.**
**Inargentare, άργυρώω; επ-αργυρώω; κατ-αρ-
γυρώω.**
Inargentato, επ-άργυρος, ου; κατ-άργυρος, ου.
Inaridire, ξηραίνω; απο-ξηραίνω; ξηροποιέω.

Inarpicare, άνα-βρίχασμαι.
Inarrivabile, άνέφικτος, ου.
Inarticolato, άναρθρος, ου.
Inasinire, δυος γίγνομαι (irr.).
Inaspettabilmente, e
**Inaspettabilmente, έξ άπροςδοκήτου; άπρος-
δοκήτως; айρυνίδιος; άφνω.**
**Inaspettato, άπροςδοκήτος, ου; άδόκητος, ου;
άνέλπιτος, ου; παράδοξος, ου.**
Inasprimento, παροξυσμός, ου, ό.
Inasprire, παρ-οξύνω; τραχύνω; έξ-οργίζω.
Inattaceabile, άπρόσμαχος, ου.
**Inatteso, άπροςδοκήτος, ου; άνέλπιτος, ου;
πικράδοξος, ου.**
Inattuabile, άτελείωτος, ου.
Inaudire, άνήκουστος, ου.
**Inaugurare, Far l' inaugurazione di, κα-
θ-ιερώω; εγκαινίζω || Dar principio, εν-άρ-
χωμαι col gen.**
**Inaugurazione, καθιέρωσις, εως, ή; εγκαινί-
σις, εως, ή. Festa d'inaugurazione, τὰ
εγκαινία, αν.**
Inavvedutamente, άφυλάκτως; άπερισκέπως.
**Inavvedutezza, άφυλαξία, ας, ή; άπερισκέψια,
ας, ή.**
Inavveduto, άφύλακτος, ου; άπερισκέπτος, ου.
Inavvertentemente, V. Inavvedutamente.
Inavvertenza, V. Inavvedutezza.
Inavvertitamente, V. Inavvedutamente.
Inazione, άπραξία, ας, ή; άπραγία, ας, ή.
Incaciare, τύρω άρτύω.
**Incadaverire, σήπομαι, aor. έτάπην, perf.
έσσηπα; μαραινομαι.**
**Incagliare, Dare in secco, ψάμμα εν-έχομαι ||
fig. Trovare intoppo, προς-κρούω; προς-
πταίω; in . . . τινί ο πρὸς τι.**
**Incaglio, εμπόδισμα, ατος, τό; κώλυμα, ατος,
τό.**
**Incappiare, εμ-πλέκω (irr.) || fig. Imbro-
gliare, Intrigare, εις άπορίαν ο άπορον
καθ-ίστημέ ταν.**
Incalcinare, τιτανόω.
Incalcinatura, κοιλίαμα, ατος, τό.
**Incalcolabile, άνεξαρίθμητος, ου; άνάριθμος,
ου; πάμπλειστος, ου.**
**Incallimento, P'incallire, τύλωσις, εως, ή ||
P'effetto dell' incallire, τύλος, ου, ό.**
Incallito, τυλωτός, ή, όν.
**Incallire, τυλόω; σκληρύνω; fig. nel . . . ,
πρὸς τι.**
Incalorimento, θέρμανσις, εως, ή.
Incalorire, θερμαίνω; δια-θερμαίνω.
Incalvire, φαλακρόσμαι.
Incalzamento, μεταδίωξις, εως, ή.
Incalzare, μετα-διώκω.

Incalzatore, μεταδιώκων, ουτος, ό.
 Incameramento, δήμευσις, εως, ή.
 Incamerare, δήμευσις; όημοσιών.
 Incamminamento, βάζις, εως, ή; βαδισμός, ου, ό.
 Incamminare, προ-άγω (*irr.*) τινά ο προ-οδοποιέω τινί εις τι; εις-ηγέομαι τινι || Incamminarsi, πορεύομαι ο οδών εις τι; προ-χωρέω.
 Incamuffare, προ-κλύπτω.
 Incamuffato, προκεκαλυμμένος, η, ου.
 Incanalare, έρχετεύω; δι-οχετεύω.
 Incancellabile, ανεξάλειπτος, ου.
 Incancherire, γαγγραινώομαι; σρακελιζώ; φαγγεινώνομαι.
 Incandescente, εκπυρος, ου.
 Incannare, πηνίζομαι.
 Incantare, Ammaliaie per via d'incantesimi, επ-άδω. *ful.* -οομαι; κατ-άδω; γοητεύω || Rendere come estatico dalla maraviglia, dal piacere, ψυχαγωγέω; μάλιστα ευ-φραίνω || Mettere all'incanto, απο-κηρύττω.
 Incantatore-trice, επωδός, ου, ό, ή; γόης, ητος, ό; γοητις, ιδος, ή.
 Incantesimo, επωδή, ης, ή; γοητεία, ας, ή; γοητευμα, ατος, τό. Rompere l'incantesimo per Guastare i disegni altrui, συμβούλευμα ακυρου ποιέω.
 Incantevole, γοητευτικός, ή, όν; θελητήςσις, α, ου; επαναγωγός, όν.
 Incanto, Ciò che è fatto per arte magica, επωδή, ης, ή; γοητευμα, ατος, τό; βασικανία, ας, ή; μαγικανία, ας, ή || *fig.* detto di cosa sommamente piacevole, κήλητρον, ου, τό; κήλημα, ατος, τό; Ξίλητρον, ου, τό || Incanto, asta pubblica, αποκηρυξις, εως, ή, Mettere all'incanto, αποκηρύσσω.
 Incantucciarsi, εις μυχόν υπο-πήσσω.
 Incantutire, πολιόομαι.
 Incapace, αδύνατος, ου; di . . . , *inf.*; ουχ οός τε, οια τε, οόν τε, *inf.*; ανεπιτήθειος, ου, *inf.* ο εις τι ο πρός τι || Inetto a checchessia, άρνης, ές; άμαθής, ές.
 Incapacità, ανεπιτηθειότης, ητος, ή; άρνεία, ας, ή; άπειρία, ας, ή.
 Incaparbire, δι-ισχυρίζομαι; αυθαδιάζομαι.
 Incapare, V. Incaparbire.
 Incaparrare, προκατα-βάλλω (*irr.*) επί τινι.
 Incaponire, V. Incaparbire.
 Incappare, Incorrere, έμ-πίπτω (*irr.*); περι-πίπτω; in . . . , τινί ο εις τι || Incontrarsi casualmente in uno, εν-τυγχάνω (*irr.*) τινί.

Incapriccirsi, εκ-καίομαι (*irr.*) προς ο εις τι; επι-μαίνομαι τινι.
 Incarceramento, ειςεις, εως, ή; ειργμός, ου.
 Incarcerare, εις ειρκτην έμ-βάλλω (*irr.*); ειργω; καθ-είργω.
 Incaricare, επι-τάσσω (*irr.*); επι-τρέπω (*irr.*); έμ-πιστεύω; alcuno, τινί, di qualche cosa, *acc.* ο *inf.*
 Incarico, πρόσταγμα, ατος, τό; επιταγμα, ατος, τό; εντολή, ης, ή.
 Incarnarsi, detto del *figliuolo di Dio*, εν-ανθρωπέομαι || Incarnare, riferito a progetto, disegno ecc. Metterlo ad effetto, άπο-τελέω, *ful.* έσω; εξ-αυώ.
 Incarnatino, άνδρεικελος, ου.
 Incarnato, del color della carne, άνδρεικελος, ου || che ha preso un corpo, ενσωματος, ου; εντακος, ου.
 Incarnazione, ενανθρωπήσις, εως, ή.
 Incarnirsi, κρέα έμ-πήγνυμαι (*irr.*).
 Incartare, χόρηξη εν-ειλέω.
 Incassare, εις χηλόν έμ-βάλλω (*irr.*).
 Incasso, τό περιεχόμενον άργύριον εν τῷ κιβωτίω.
 Incastonare, εν-δέω (*irr.*).
 Incastrare, συν-άπτω; εγκυθ-αρμόττω; έμβάλλω (*irr.*).
 Incastratura e
 Incastro, άρμογή, ης, ή; εφαρμογή, ης, ή.
 Incatenamento, σύνδεσις, εως, ή; συνάφεια, ας, ή; συνέχεια, ας, ή.
 Incatenare, Legare con catene, δεσμώω; δεσμεύω || *fig.* Rattenere, κατ-έχω (*irr.*); ἔστημι || Congiungere varie cose fra loro, συν-άπτω; συν-είρω.
 Incatramare, πισσώω.
 Incatramato, πισσωτός, ή, όν; πισσαλιφής, ές.
 Incautamente, άφυλάκτως; άπροσοήτως.
 Incauto, άφύλακτος, ου; άπροσοήτος, ου.
 Incavare, κοιλώνω; κοιλώω; εκ-γλύρω (*irr.*).
 Incavatura, κοιλανσις, εως, ή; εκγλυφή, ης, ή.
 Incaviechiare, πασσαλεύω.
 Incavo, κοίλωμα, ατος, τό.
 Incendiare, εκ-πέμπρημι (*irr.*); εκ-πυρώω; εκ-καίω (*irr.*).
 Incendiario, εμπρηστής, ου, ό || *fig.* detto di discorsi, scritti ecc. eccitanti alla ribellione, στασιαστικός, ή, όν.
 Incendio, εμπρησμός, ου, ό; πυρκαϊά, ας, ή.
 Incenerire, τεφρώω; άπο-τεφρώω.
 Incensamento, θυμίασις, εως, ή.
 Incensare, θυμιάω *ful.* άωω || *fig.* Adulare, υπερ-επαινώω, *ful.* έσω; κολακεύω.
 Incensatura, θυμίαμα, ατος, τό.
 Incensiere, θυμιατήριον, ου, τό.

Incenso, λίβανος, ου. ὁ; λιβανουτός, οὔ, ὁ.
Incensurabile, ἀνέγκλιτος, ου; ἀμεμπτος, ου.
Incentivo, παρόρμησις, εως, ἡ; κέντρον, ου. τό.
Inceppamento, L'inceppare. πείδησις, εως, ἡ
 || Ciò che inceppa. Impedimento, ἐμπόδιον, ου, τό; ἐμποδισμός, οὔ, ὁ.
Inceppare, πεδάω; ἐμ-ποδίζω.
Incerare, κηρῶ.
Incerato, κηριωτός, ἡ. ὅν.
Incertamente, ἀβεβαιοῶς; ἀμφιβόλως.
Incerto, riferito alla persona, Lo stare incerto, ἀμφιβολία, ας, ἡ; ἀπορία, ας, ἡ.
 Essere nell'incertezza, ἀμφι-γνοεῖν, *imperf.* ἡμφιγνέουσι; ἀπορίω || detto di cosa, L'essere incerto, ἀδύλου, ου, τό; ἀταρξές, οὔς, τό; ἀδύλοτης, ητος, ἡ; ἀτάρξια, ας, ἡ.
 Presentare dell'incertezza, ἀδύλοτητα ἔχω (*irr.*).
Incerto, Non certo, Dubbioso, ἀδύλος, ου, ἀταρξής, ἔς || Non stabile, ἀβεβαιοῦς, ου; ἀστατος, ου || Non fermamente fissato, Non deciso, ἀμφιβόλος, ου || detto di persona, Che sta in dubbio, ἀπορών, οὔσα, οὔν. Essere incerto, ἀπορέω; ἀμφισβητέω; di una cosa, περί τινας.
Incespicare, προς-κρούω; προς-πταίω; in una cosa, τινί ο πρός τι.
Incessabile, V. Incessante.
Incessabilmente, συνεχῶς; ἀδιάλειπτος.
Incessante, ἀπαυτος, ου; συνεχής, ἔς; ἀδιάλειπτος, ου.
Incesso, βύσις, εως, ἡ.
Incesto, ἀνόσιος (ου) συνουσία, ας, ἡ; αἰμομιξία, ας, ἡ.
Incestuosamente, ἀνοσίως συνουσιᾶ.
Incestuoso, *ad.* ἀνόσιος, ου || *sost.* αἰμομικτης, ου, ὁ.
Incetta, προαγορασία, ας, ἡ. Fare incetta, προ-αγοράζω.
Incettare, προ-αγοράζω.
Incettatore, προαγοραστής, οὔ, ὁ.
Inchiavardare, γομφῶ.
Inchiesta, ζήτησις, εως, ἡ; ἐξέτασις, εως, ἡ; ἐξετασμός, οὔ, ὁ. Fare un'inchiesta, ἐξετάζω τι; ἐξετασμένον ποιῶμαι περί τινας.
Inchinamento, ἔγκλημα, ατος, τό; ἔγκλισις, εως, ἡ.
Inchinare, κλίνω; ἐγ-κλίνω || Inclinarsi, ἐγκλίνομαι. Riverire, προς-κυνέω.
Inchivole, ἐπικλινής, ἔς; κατὰφορος, ου; εὐεπίφορος, ου; α. . . , εἰς, πρός ἢ ἐπί *colp' acc.*
Inchino, προςκύνησις, εως, ἡ. Fare un inchino, προς-κυνέω.
Inchiodare, ἠλώω; προς-ἠλώω; πεσσαλεύω;

γομφῶ || *fig.* Confermare, Fiecare, πῆ-γνυμι (*irr.*).
Inchiodatura, προσήλωσις, εως, ἡ; γόμφωσις, εως, ἡ.
Inchiestro, μέλαν, ανος, τό. Nero come l'inchiestro, μελάνυκτος, η, ου. Scrivere di buon inchiestro, γράφω μετὰ παρόρησις.
Includere, V. Includere.
Inciampare, προς-κρούω; προς-πταίω; in . . . τινί ο πρός τι || *fig.* Inciampare in una persona, Incontrarla a caso, ἐν-τυγχάνω (*irr.*) τινί.
Inciampicare, V. Inciampare.
Inciampo, ἐμπόδισμα, ατος, τό; κάλυμα, ατος, τό.
Incidentale, προσθετος, ἡ, ὄν; πάρεργος, ου; παρεμπίπτων, ουστα, ου.
Incidente, σύμπτωμα, ατος, τό; παρκαύμβωμα, ατος, τό; παραπίπτων, οντος, τό.
Incidentemente, ἐκ παρόργου; ἐν παρόργῳ.
Incidenza, παρέμπτωσις, εως, ἡ. Per incidenza, *posto avv.* ἐκ παρόργου; ἐν παρόργῳ.
Incidere, ἐν-τέμνω (*irr.*); γλύφω (*irr.*); ἐγ-γλύφω.
Incinta, ἔγκυλος, ου, ἡ.
Incipiente, ἀρχόμενος, η, ου.
Incipognire, παρ-οξύνομαι.
Incirea, σχεδόν; σχεδόν τι; ὀλίγου δεῖν.
Incircconciso, ἀπερίτμητος, ου.
Incisione, taglio, ἐντομή, ἡς, ἡ; διακοπή, ἡς, ἡ || L'arte d'incidere in rame *ecc.*, γλυπτική, ἡς, ἡ (*sost.* τέχνη) || Figura, Immagine incisa, γλυφή, ἡς, ἡ; γλύμμα, ατος, τό.
Incisivo, τμητικὸς, ἡ, ὄν.
Inciso, *part. e ad.* γεγλυμμένος, η, ου; γλυπτός, ἡ, ὄν; ἐγκόλαπτος, ου.
Inciso, *sost.* Membretto del periodo, κόμμα, ατος, τό.
Incisore, γλυφεύς, ἔως, ὁ; γλύπτης, ου, ὁ.
Incitamento, παρόρμησις, εως, ἡ; προτροπή, ἡς, ἡ.
Incitare, παρ-ορμάω; παρ-οξύνω.
Incivile, ἀκομψος, ου; ἀνάστειος, ου; ἀπειρόκαλος, ου; ἀγροικος, ου.
Incivilire, παιδεύω || Incivilirsi, ἀστεῖος γίνεσθαι (*irr.*).
Incivilmente, οὐκ ἀστεῖως; ἀλόμψως; ἀγροικως.
Inciviltà, ἀπειροκαλία, ας, ἡ; ἀγροικία, ας, ἡ.
Inclemente, σκληρός, ἂ, ὅν.
Inclementemente, σκληρόως.
Inclemenza, σκληρότης, ητος, ἡ.
Inclinabile, ἐπικλινής, ἔς; πρόθυμος, ου.

Inclinare, ἐγ-κλίνω; ἐπι-κλίνω; κατα-κλίνω.
Inclinato, επικλινής, ἐς; κατακλινής, ἐς; ἐπιρρέπης, ἐς.
Inclinazione. Naturale propensione a checchessia, προθυμία, ας, ἡ; ἐπιρρέπεια, ας, ἡ. **Avere inclinazione a o per**, ἐπιρρέπῶς ἔχω (*irr.*) πρὸς τι; φέρομαι (*irr.*) πρὸς τι || **Pendo**, ἐγκλισίς, εως, ἡ; κλίμα, ατος, τό.
Inclito, κλιτός, ἡ, ὄν; εὐκλής, ἐς; ὄνομα-στός, ἡ, ὄν.
Includere, ἐγ-κλείω; συγ-κλείω; κατα-κλείω; κατ-έχω (*irr.*); συν-έχω.
Inclusione, ἐγκλεισμός, οὔ, ὁ.
Inclusivamente e
Inclusive; σύν *col dat.* o *il part. att. o passivo di* συναριθμῶ.
Incoare, ἀρχομαι.
Incoccare, πρὸς τόξον τὸ βέλος συν-άπτω.
Incodardire, ἀθυμῶ.
Incoerente, ἀσυνάρτητος, ον; ἀνακόλουθος, ον; ἀσυνάρμοστος, ον.
Incoerentemente, ἀσυναρτητῶς; ἀνακολουθῶς.
Incoerenza, ἀνακολουθία, ας, ἡ.
Incogliere, γίγνομαι (*irr.*); συμ-βαίνω (*irr.*).
Incognito, ἀγνωστος, ον; ἀγνωρίστος, ον; ἀδῆλος, ον; λανθάνων, ουσα, ον ο λαθῶν. οὔσα, ὄν.
Incollamento, κόλλησις, εως, ἡ.
Incollare, κολλάω; συγ-κολλάω.
Incollerire e Incollerirsi, ἐξ-οργίζομαι; παρ-οργίζομαι.
Incolpabile, che può incolparsi, ἐγληγτος, ον || **che non può incolparsi**, ἀνεγληγτος, ον.
Incolpare, αἰτιάομαι, *ful.* ἄσομαι, τινά τινος; κατ-αιτιάομαι τινός τι ο τινά τι.
Incolpazione, αἰτίαισις, εως, ἡ; ἐγληγμα, ατος, τό.
Incoltamente, ἀμελῶς; ἀτημελῶς.
Incolto, Non coltivato, ἀγεώργητος, ον; ἀργός, ἡ, ὄν; ἀνεργαστος, ον || *fig.* Disadorno, ἀκομψος, ον; ἀκαλλής, ἐς || **Non formato dall'educazione**, ἀπαιδευτος, ον
Incolme, ἀσκηθής, ἐς; ἀβλαβής, ἐς; σώως, α, ον.
Incolumità, ἀβλάβεια, ας, ἡ; σωτηρία, ας, ἡ.
Incombenza, ἐντολή, ἡς, ἡ; ἐπιτροπή, ἡς, ἡ; ἐπιμέλεια, ας, ἡ.
Incombenzare, ἐπι-τάσσω; ἐπι-τρέπω.
Incombustibile, ἀκαυστος, ον.
Incominciamento, ἀρχή, ἡς, ἡ.
Incominciare, ἀρχομαι; κατ-ἀρχω; ὑπ-ἀρχω; *tutti col gen.*

Incommensurabile, ἀμετρος, ον; ἀμέτρητος, ον.
Incommensurabilità, ἀμετρία, ας, ἡ.
Incomodamente, ἀνεπιτηθείως; ἀσκόλως.
Incomodare, Apportare incomodo, ἐν-οχλῶ (*imp.* ἠνώχλου) τινί ο τινά; παρεν-οχλῶ; ἀσχολίαν παρ-έχω (*irr.*) || **Usato a modo d'impersonale con una particella pronominale**, M'incomoda, T'incomoda, V'incomoda *ecc.*, βαρὺ ἐστὶ μοι ο σοι ο ὑμῖν *ecc.* || *rifless.* Incomodarsi. *il pass. dei verbi preced.*
Incomodità, ὄχλος, ον, ὁ; ὄχλησις, εως, ἡ; δυσχέρεια, ας, ἡ; ἀκαίρια, ας, ἡ.
Incomodo, *sost.* Disagio, ὄχλος, ον, ὁ; ὄχλησις, εως, ἡ; δυσχέρεια, ας, ἡ. **Dare incomodo**, Pigliarsi l'incomodo, V. Incomodare, Incomodarsi || **Incomodo di salute**, ἀβρωστία, ας, ἡ; νοσημάτιον, ον; τό.
Incomodo. ad. Non facile a adoperarsi, ἀνεπιτήθειος, ον; δύσχαριτος, ον || **Molesto**, Inopportuno, δυσχερής, ἐς; ἐπαχθής, ἐς; ἀκαίρος, ον.
Incomparabile, ἀσύμβλητος, ον; ἀπαράβλητος, ον; ἐξάίρετος, ον.
Incomparabilmente, ἀσυπερβλήτῶς; ὑπερβαλλόντως.
Incompatibile, Da non potersi congiungere. parlando di persone, ἀκoinώνητος, ον; ἀσυμπαθής, ἐς; ἀντιπαθής, ἐς; **di cose**, ἀσύμβατος, ον; ἀμικτος, ον; ἀσύττατος, ον || **Immeritevole d'indulgenza**, ἀσυγχώρητος, ον.
Incompatibilità, parlando di persone, ἀσυμπάθεια, ας, ἡ; ἀντιπάθεια, ας, ἡ; **di cose**, ἀναρμοστία, ας, ἡ; διαφωνία, ας, ἡ; ἀουστατία, ας, ἡ.
Incompetente, ἀκωρος, ον. **Essere incompetente a**, οὐ δύναμαι *coll' inf.*
Incompetenza, ἀκωρον, ον, τό.
Incompiuto, ἀτέλεστος, ον; ἀτελής, ἐς.
Incomplesso, ἀπλῶς-οὐς, ὄη-ἡ, ὄον-οὔν.
Incompleto, ἀτελής, ἐς; ἐνδοθής, ἐς.
Incomportabile, ἀφόρητος, ον; δυσάνεκτος, ον.
Incomportabilmente, ἀφορητῶς; δυσάνεκτως.
Incompostamente, V. Scompostamente.
Incompostezza, V. Scompostezza.
Incomprensibile, ἀκατάληπτος, ον; ἀνέριχτος, ον; δυσκατάληπτος, ον; δυσδιανόητος, ον.
Incomprensibilità, ἀκαταληψία, ας, ἡ.
Incomprensibilmente, ἀκαταλήπτως.
Incomunicabile, ἀμετάδοτος, ον.

Inconcepibile, ἀκατανόητος, ον.
Inconciliabile, ἀύσυχτος, ον; ἀσύμβλητος, ον.
Inconcludente, ἀσυλλόγιστος, ον; ἀσύνακτος, ον.
Inconcusso, ἀσειστός, ον; ἀκίνητος, ον.
Incongruente, ἀνάρμοστος, ον; ἄκκιρος, ον.
Incongruenza, ἀναρμοστία, ας, ἡ.
Incongruo, ἀνάρμοστος, ον; ἄκκιρος, ον.
Inconsapevole, ἀγνοῦν, οὔσα, ούν; ἀνεπιστήμων, ον; οὐ συνειδώς, υἷα, ὅς.
Inconscio, V. **Inconsapevole**.
Inconsequente, οὐχ ὁμολογούμενος, η, ον; ἀσταθής, ἔς; κοῦρος, η, ον.
Inconsequenza, ἀνακολουθία, ας, ἡ; ἀυσυτασία, ας, ἡ.
Inconsideratamente, ἀλογίστως; ἀπερισκέπτως; προπετῶς.
Inconsiderato, ἀλόγιστος, ον; ἀπερίσκεπτος, ον; προπετής, ἔς || *riferito a parole, alti*, ἀπροβούλευτος, ον.
Inconsistente, ἄστατος, ον.
Inconsolabile, ἀπαρamuθῆτος, ον; ἀπαράκλητος, ον. **Essere inconsolabile**, ἀπαρamuθῆτως ἔχω (*irr.*).
Inconsolabilmente, ἀπαρamuθῆτως.
Inconsolato, ταλαίπωρος, ον; ἄθλιος, α, ον.
Inconsueto, ἀήθης, ες; ἀσυνήθης, ες; ἀνέθιστος, ον; οὐκ εἰωθώς, υἷα, ὅς.
Inconsultamente, ἀπροβουλεύτως.
Inconsulto, ἀπροβούλευτος, ον.
Inconsultile, ἄρραφος, ον.
Incontaminabile, ἀμίαντος, ον.
Incontaminatamente, καθάρως.
Incontaminato, ἀμίαντος, ον.
Incontanente, εὐθύς; αὐτίκα; παρατυκία.
Incontentabile, ἀπληστος, ον; ἀνίκανος, ον; ἀκόρεστος, ον.
Incontentabilità, ἀπληστία, ας, ἡ; ἀπληστον, ον, τό.
Incontentabile, ἀναμφισβήτητος, ον; ἀναμφισβητήσιμος, ον.
Incontestabilmente, ἀναμφισβητήτως.
Incontinente, ἀκρατής, ἔς; ἀσελγής, ἔς.
Incontinentemente, ἀκρατῶς; ἀσελγῶς.
Incontinenza, ἀκρατεία, ας, ἡ; ἀσελγεία, ας, ἡ.
Incontrare, *trans.* ἀπ-αντάω; συν-αντάω; ἐπι-τυγχάνω (*irr.*); ἐν-τυγχάνω; *ulti col dat.* || *intrans.* **Accadere**, συμ-βαίνει (*irr.*).
Incontrastabile, V. **Incontestabile**.
Incontrastabilmente, V. **Incontestabilmente**.
Incontrastato, ἀναμφισβήτητος, ον.

Incontro, *sost.* L' **incontrare**, συνάντησις, εως, ἡ; ἀπάντησις, εως, ἡ; ἔντευξις, αως, ἡ || **Occasione**, **Congiuntura**, τύχη, ης, ἡ; καιρός, οὔ, ὁ || **Felice incontro**, εὐτυχία, ας, ἡ.
Incontro, *prep.* πρὸς; ἐπί; εἰς *coll' acc.* || αυν. ἐναντίου. **All' incontro**, τὸνκαυτίου.
Incontrovertibile, ἀναμφισβήτητος, ον.
Incontrovertibilmente, ἀναμφισβητήτως.
Inconveniente, *sost.* θυσεχρές, οὔς, τό; θυσεχρέαια, ας, ἡ; βλάβη, ης, ἡ.
Inconveniente, *ad.* ἀπρεπής, ἔς; ἄτοπος, ον; ἄκκιρος, ον.
Inconvenientemente, ἀπρεπῶς.
Inconvenienza, ἀπρέπεια, ας, ἡ; ἀπειροκαλία, ας, ἡ.
Incoraggiamento, παρκελεύσις, εως, ἡ; παρόρμησις, εως, ἡ; προτροπή, ἡς, ἡ.
Incoraggiare, V. **Incoraggiare**.
Incoraggiamento, V. **Incoraggiamento**.
Incoraggiare, ἐπι-θαρρύνω; παρ-οξύνω; παρ-ορμῶν; δια-κειλύμαί τι.
Incorare, V. **Incoraggiare**.
Incorniciare, κρασπεδοῦν.
Incoronamento, στέφανωσις, εως, ἡ.
Incoronare, **Mettere una corona**, στεφανῶν; στεφάνην ἀνα-δέω (*irr.*) || **Incoronare un re e simili**, διαδήματι ἀναδέω; στεφανῶν ἐπὶ βασιλείᾳ || **Cingere**, **Circondare**, περι-στέφω; κυκλόω.
Incoronazione, στέφανωσις, εως, ἡ || **Incoronazione di un principe**, ἀρχοντος κατὰστασις ο ἀπῶδειξις, εως, ἡ.
Incorporamento, σύστασις, εως, ἡ.
Incorporare, **Unire insieme più cose**, συμ-μίγνυμι (*irr.*) ο ἐμ-μίγνυμι ο ἐγκατα-μίγνυμι τί τινα; συν-ιστημι.
Incorporeo, ἄσωμος, ον; ἀσώματος, ον; ἄνυλος, ον.
Incorreggibile, ἀνεπανόρθωτος, ον.
Incorreggibilità, ἀνεπανόρθωτον, ον, τό.
Incorrere, περι-πίπτω (*irr.*). **Incorrere nella disgrazia d' alcuno**, ἀπο-βάλλω (*irr.*) τὴν τιнос χάριν.
Incorreggibilmente, ἀνεπανορθῶτως.
Incorrottamente, καθάρως; ἀφθάρτως.
Incorrotto, ἀδιάφθορος, ον; ἀδιάφθορτος, ον.
Incorrutibile, ἀφθορτος, ον; ἀφθορος, ον || **Che non si lascia corrompere con donativi**, ἄδωρος, ον; ἀδωρόληπτος, ον.
Incorrutibilità, ἀφθορεία, ας, ἡ || **detto di chi non si lascia corrompere con donativi**, ἀδωρία, ας, ἡ; ἀδωροδοκία, ας, ἡ.
Incorrutibilmente, ἀφθάρτως; ἀδιαφθόρως.

Incorruzione, ἀκεραιότης, ητος, ή.
Incostante, ἄστατος, ου; ἀβέβαιος. ου; ἐν-
 μετάβολος, ου.
Incostantemente, ἀστάτως; ἀβεβαίως.
Incostanza, ἀστασία, ας, ή; ἀβεβαιότης.
 ητος, ή; εὐμετάβολον, ου, τό.
Increato, ἀγέννητος, ου; ἄκτιστος, ου.
Incredibile, ἀπίστος, ου; ἀπίθανος, ου; πα-
 ράδοξος, ου; ἀτοπος, ου.
Incredibilità, ἀπιστία, ας, ή; ἀπίθανότης,
 ητος, ή.
Incredibilmente, ἀπίθάνως; παριδόξως.
Incredulità, ἀπιστία, ας, ή.
Incredulo, ἀπίστος, ου; ἀπειθής, ες; ἀπίθα-
 νος, ου.
Incremento, αὐξησις, εως, ή.
**Increocere, Incresevole ecc., V. Rincre-
 scere, Rincresevole, ecc.**
Inerespamento, πτύξις, εως, ή; ρυτίδωσις
 εως, ή; ρυτίς, ίδος, ή.
Inerespare, πτύσσει; ρυτίδω.
Inerespatura, V. Inerespamento.
Incriminare, αἰτίαν ἐπι-φέρειω (*irr.*) τινί;
 ἐγ-καλῶ (*irr.*) τί τινί; ἐπ-αιτιάζομαι τινά
 τινος.
Incrociamento, χιασμός, ου, ό.
Incrociare, χιάζω || *detto della navi*, λιμῆνι
 ἐρ-ορμέω || **Incrociarsi, χιάζομαι.** **Incro-
 ciarsi per strada**, τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐναλ-
 λάξ ποίεομεν.
Incrociatore, Bastimento che incrocia,
 κατασκοπίς (ιδος) νυξός, νεώς, ή.
Incrociocchiare, χιάζω.
Incrociabile, ἄστειστος, ου; ἀτάλευτος, ου.
Incrostare, ἐπι-βάλλω (*irr.*) τινί τι || *ri-
 fless.* **Incrostarsi, ἐπίπαγον ἔχω (*irr.*).**
Incrostatura, ἐπίβλημα, ατος, τό.
Incrudelire, χαλεπαίνω τινί.
Incuento, ἀναίμακτος, ου; ἀναιμος, ου.
Incubazione, ἐπόκις, εως, ή.
Incubo, ἐφιάλτης, ου, ό.
Incudine, ἄκμων, ουος, ό.
**Inculcare, ἐγ-χαράσσω, ἐγ-γράφω, παρεμ-
 βάλλω ο ἐν-τίθημι τινί τι.**
Inculto, V. Incolto.
**Incurabile, ἀνήκεστος, ου; ἀνίατος, ου; ἀθε-
 ράπευτος, ου.**
Incurante, ἀμελής, ες.
Incuria, ἀμέλεια, ας, ή; ἀφροντισία, ας, ή.
Incurione, ἐπιδρομή, ης, ή; εἰσβολή, ης, ή.
**Fare incurioni nel paese nemico, εἰς-
 βάλλω (*irr.*) ο ἐμ-βάλλω εἰς τῶν πολεμίων
 χώραν.**
**Incurvamento, κάμψις, εως, ή; κύρτωσις,
 εως, ή.**

Incurvare, κάμπτω; κυρτώω.
Incurvatura e
**Incurvazione, καμπή, ης, ή; κύρτωμα, ατος,
 τό.**
**Incustodito, ἀρύλακτος, ου; ἀφρουρος, ου;
 ἀφροσύρητος, ου.**
Incutere, ἐμ-βάλλω (*irr.*); ἐν-τίθημι.
Indaco, ἰνδικόν, ου, τό.
Indagabile, ἐξεταστικός, ή, ό.
**Indagamento, ἐξέτασις, εως, ή; ἔρευνα, ης,
 ή; ἀναζήτησις, εως, ή.**
Indagare, ἐξ-ετάζω; ἐρευνάω; ἀνα-ζητέω.
**Indagatore, ἐξεταστής, ου, ό; ἐρευνητής,
 ου, ό.**
Indagine, ἐρεύνησις, εως, ή; ἀναζήτησις, εως, ή.
Indarno, εἰς κενόν; μάτην.
**Indebitamente, παρὰ τὸ δέον ο προσήκον; ου
 ποικιλότως; ἀκυρίως.**
**Indebitarsi e Indebitarsi, ὑπόχρεως, ων, γί-
 γνομαι (*irr.*); ὑπ-αργυρεύομαι.**
**Indebito, ου δίκαιος, α, ου; ό, ή, τὸ παρὰ
 τὸ δέον ο προσήκον; ἀκαιρος, ου.**
**Indebolimento, ἐκλυσις, εως, ή; ἐλάττωσις
 εως, ή; ἀσθενώσις, εως, ή.**
**Indebolire, trans. ἀσθενάω; ἀσθενῆ (ἐς)
 ποιῶ; ἐκ-λύω || intrans. e rifless. ἀσθε-
 νόομαι; ἐξ-ασθενέω; ἀρρώστω.**
**Indecente, che non è decente, ἀπρεπής, ες;
 ἀσχημον, ου || Non conforme al pudore,
 αἰσχρός, α, ό.**
**Indecentemente, non decentemente, ἀπρε-
 πῶς; ἀσχημόνως || Non conforme al pu-
 dore, αἰσχρότης.**
**Indecenza, atto, cosa, o discorso contrario
 alla decenza, ἀπρεπεία, ας, ή; ἀσχημοσύνη,
 ης, ή; contrario all'onestà, αἰσχρότης,
 ητος, ή.**
**Indeciso, In dubbio a qual partito gettarsi,
 ἀμφιβουλος, ου; διχόβουλος, ου || detto di
 Cosa non risoluta, ἀκριτον, ου; ἀδι-
 κριτος, ου; ἀόριστος, ου.**
Indeclinabile, ἀκλιτος, ου; ἀπτωτος, ου.
Indeclinabilmente, ἀκλίτως.
**Indecomponibile, ἀναλύσθαι μὴ ἐνδεχόμε-
 νος, η, ου.**
Indecoroso, ἀσχημον, ου; ἀπρεπής, ες.
Indefessamente, ἀκαμάτως; ἀκαταπνητός.
**Indefesso, ἀκάματος, ου; ἀκοπος, ου; ἀκα-
 ταπνητός, ου.**
Indefettibile, ἀειχρόνιος, ου; αἰώνιος, ου.
Indefettibilità, συνέχεια, ας, ή.
**Indeficiente, ἀδιάλειπτος, ου; ἀληκτος, ου
 συνεχής, ες.**
Indeficientemente, συνεχῶς; ἀδιάλειπτος.
Indeficienza, συνέχεια, ας, ή.

Indefinito, ἀνεξήγητος, ον; ἀνερμήνευτος ον.

Indefinitamente, ἀορίστως.

Indefinitezza, ἐνδοιασμός, οὔ, ὅ.

Indefinito, ἀόριστος, ον; ἀπεριόριστος, ον.

Indegnamente, ἀναξίως; παρ' ἀξίαν.

Indegnità, Qualità di ciò che è indegno, ἀνάξιον, ον, τό; ἀπαξία, ας, ἡ || **Azione** indegna, δεινόν ο σχετίον πράγμα, ατος, τό.

Indegno, non degno, ἀνάξιος, ον; ἀπάξιος, ον; δι' . . ., *gen. o inf.* || Degno di grave biasimo e disprezzo, κατάπτυστος, ον || **Reputare uno indegno di qualche cosa**, ἀπαξίω τινά τινος.

Indelebile, ἀνεξάλειπτος, ον.

Indelebilmente, ἀνεξαλείπτως.

Indeliberato, ἀπροβούλευτος, ον.

Indemeniarsi, δαιμονιακός, ἡ, ὄν, ὄν γίγνομαι (*irr.*).

Indemoniato, δαιμονιακός, ἡ, ὄν; δαιμονιόπληκτος, ον.

Indennità, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ; ἀμοιβή, ἡς, ἡ.

Indennizzare, δίδωμί τινι ἀμοιβήν τινος; ἐπανορθώω τήν ἕκ τινος βλάβην.

Indentro, ἐνδόν.

Indescrivibile, ἀδιήγητος, ον.

Indeterminabile, ἀόριστος, ον.

Indeterminatamente, ἀορίστως.

Indeterminatezza, ἀοριστία, ας, ἡ; ἐνδοιασμός, οὔ, ὅ.

Indeterminato, ἀόριστος, ον; ἀδιόριστος, ον || **detto di Persona**, ἀμύριβουλος, ον; διχόβουλος, ον.

Indeterminazione, ἀοριστία, ας, ἡ; ἀδύλον, ον, τό || **Irrisoluzione, Perplexità, διχόνοια**, ας, ἡ; ἀπορία, ας, ἡ.

Indettarsi, κρύφα δι-σολογιέσθαι.

Indevoto, ἀνσίσιος, ον.

Indevoto, ἀνοσιότης, ητος, ἡ.

Indi, *avv. di luogo*, ἔνθεν; ἐνθένδε || **di tempo**, εἶτα; ἔπειτα; ὕστερον. **Indi a poco**, ὀλίγω ὕστερον; μετ' ὀλίγον.

Indiavolato, infuriato, μαυιάσθης, ες; μαυικός, ἡ, ὄν || **assai cattivo**, πονηρός, ἄ, ὄν; μοχθηρός, ἄ, ὄν.

Indicare, μηνύω; σημαίνω; δηλώω; δεῖκνυμι; ἀπο-δεικνυμι.

Indicativo, δεικτικός, ἡ, ὄν; σημαντικός, ἡ, ὄν || **T. gramm.** ὀριστική, ἡς, ἡ (*solt.* ἔγκλισις).

Indicatore, μηνύτωρ, αρος, ὅ.

Indicazione, μήνυσις, εως, ἡ; σημειώσις, εως, ἡ; διεξίς, εως, ἡ.

Indice, che indica, μηνυτήρ, ἤρος, ὅ || **Dito**

indice, λιχανός, οὔ, ὅ || **Indice dei libri**, πίναξ, οκος, ὅ; ἔλεγχος, ου, ὅ.

Indicibile, ἀβέβητος, ον; ἀφραττος, ον; ἀέκφραττος, ον.

Indicibilmente, ἀβέβητως; ἀνεκφράτως.

Indietreggiare, ἀνα-χωρεῖω; ἀνα-χάζω; ἀναποδίω.

Indietro, ὀπίσω; ὀπισθεν; ἀνά πίσω. **Lasciare indietro**, κατα-λείπω (*irr.*). **Restare indietro**, ἀπο-λείπομαι; ὑστερίζω. **Guardare indietro**, εἰς τοῦπίσω βλέπω.

Indifeso, non custodito, ἀφρουρητος, ον; non scusato, ἀναπολόγητος, ον.

Indifferente, ἀδιάφορος, ον. **Essere indifferente**, ἀδιαφορέω. **Riguardare una cosa come indifferente**, οὐκ ἔξιον λόγου ἡγέομαι τι. **Ciò mi è indifferente**, οὐδέν μοι μελεε τοῦτο.

Indifferentemente, ἀδιαφορώς.

Indifferenza, ἀδιαφορία, ας, ἡ; ψυχρότης, ητος, ἡ; ἀμέλεια, ας, ἡ.

Indigeno, ἐγχώριος, ον; ἐπιχώριος, ον; ἐγγίνης, ἑς; ἀυτόχθων, αὐτοχθων.

Indigente, ἐνδεής, ἑς; πτωχός, ἡ, ὄν; πένης, ητος, ὅ.

Indigenza, ἐνδεια, ας, ἡ; ἀπορία, ας, ἡ; πένια, ας, ἡ.

Indigeribile, δύσπεπτος, ον; ἀπεπτος, ον.

Indigestione, δύσπεψία, ας, ἡ; ἀπέψια, ας, ἡ.

Indigesto, che mal si digerisce, δύσπεπτος, ον; ἀπεπτος, ον || **Disordinato, Confuso**, ἄτακτος, ον; ἀδιτάκτος, ον; περιρμμένος, η, ον.

Indignarsi, ἀγανακτέω ἐπί τινι; βαρέως φέρω (*irr.*) τι; perchè . . ., ὅτι *coll' ind.*

Indignato, ὀργιζόμενος, η, ον; ἀγανακτών, οὔσα, οὔν.

Indignazione, ἀγανάκτησις, εως, ἡ; θυθυμία, ας, ἡ; ὀργή, ἡς, ἡ.

Indimostrabile, ἀναπόδεικτος, ον.

Indipendente, **Non soggetto**, ἐλεύθερος, α, ον; αὐτόνομος, ον || **Che non ha dipendenza o relazione con altra cosa**, οὐκ ἐχόμενος, η, ον τινός; ἀλλότριος, α, ον τινός.

Indipendentemente, αὐτονούμως || **Indipendentemente da, χωρίς col gen.**; παρά *col' acc.*

Indipendenza, αὐτονομία, ας, ἡ; ἐλευθερία, ας, ἡ; αὐτεξουσιότης, ητος, ἡ.

Indirettamente, πλάγιος.

Indiretto, πλάγιος, α, ον; ἐγκρίσιος, α, ον.

Indirizzamento, εὐθυωρία, ας, ἡ.

Indirizzare, **Mettere per la via che mena dove altri vuol andare**, ὀδηγέω || **Volgere verso un luogo**, ἄγω (*irr.*) ο τρέπω (*irr.*)

ο ἀπο-τείνω (*irr.*) ο συν-τείνω εἰς ὁ πρὸς *coll' acc.* || Inviare ad alcuno. πέμπω (*irr.*) πρὸς ὁ εἰς *coll' acc.*; ἐπι-στέλλω (*irr.*) τινί. Indirizzare ad alcuno una lettera, ἐπι-γράφω ἐπιστολήν τινι. — *Rifless.* Indirizzarsi a, προς-ἐρχομαι (*irr.*) τινί; τρέπομαι πρὸς τινα.

Indirizzo, Avviamento. Il modo come una cosa si comincia a fare, ὁδός, οὐ, ἡ; ἐρόδιον, οὐ, τό; ἀφορμή, ἡς, ἡ || **Indirizzo di una lettera,** ἐπιγραφή ἡς, ἡ. Lettera senza indirizzo, ἀνεπίγραφος ἐπιστολή, ἡ.

Indiscernibile. ἀφανής, ἐς.

Indisciplinabile. ἀνάγκητος, οὐ; ἀδάμαστος, οὐ

Indisciplinatezza, ἀκολασία, ας, ἡ; ἀταξία, ας, ἡ.

Indisciplinato, ἀκόλαστος, οὐ; ἀτακτος, οὐ

Essere indisciplinato. ἀτακτέω.

Indiscretamente, ἀμέτρως.

Indiscretezza, ἀμετρία, ας, ἡ.

Indiscreto, ἀμετρος, οὐ; ἀκρατής, ἐς; προπετής, ἐς.

Indiscrezione, ἀκράτεια, ας, ἡ; προπέτεια, ας, ἡ.

Indispensabile, ἀναγκαῖος, α, οὐ; ἀπαραίτητος, οὐ; ἀνέκρευκτος, οὐ.

Indispensabilmente, ἀναγκαίως.

Indispettibile λυπέω. **Indispettirsi,** ἀγανακτέω τινί.

Indisposizione, lieve alterazione della salute, ἀρρώστια, ας, ἡ; ἀσθένεια, ας, ἡ || *detto della Mente, dell' Animo,* δύσνοια, ας, ἡ; δυσμένεια, ας, ἡ.

Indispo- **sto, di salute,** ἀρρώστος, οὐ; ἐπινοστος, οὐ; ἀσθενής, ἐς || *dell' animo,* δύσνοος-οὐς, οὐ-οὐ; δυσμενής, ἐς; **contro alcuno,** τινί ὁ πρὸς τινα.

Indisputabile, ἀναμφίλογος, οὐ; ἀναμφισβήτητος, οὐ.

Indisputabilmente, ἀναμφισβητήτως.

Indissolubile, ἀλυτος, οὐ; ἀδιάλυτος, οὐ; ἀκατόλυτος, οὐ.

Indissolubilità, ἀδιάλυτον, οὐ, τό; ἀκατάλυτον, οὐ, τό.

Indissolubilmente, ἀδιαλύτως.

Indistintamente, ἀδιακρίτως; ἀδιαφόρως; ἀναμίξ.

Indistinto, ἀδιάκριτος, οὐ; ἀδιάφορος, οὐ.

Indistruttibile, ἀφθαρτος, οὐ; ἀκατάλυτος, οὐ.

Indistruttibilità, ἀφθασία, ας, ἡ; ἀκατάλυτον, οὐ, τό.

Indivisibile, πικρίς, ἡ.

Individuale, ὁ, ἡ, τό καθ' ἓνα ὁ ἐν; ἴδιος, α, οὐ.

Individualità, ἴδιον, οὐ, τό.

Individualmente, αὐτὸ καθ' αὐτό; ἴδιον.

Individuare, εἰδοποιεῖω; δι-ορίζω ὁ δι-έρχομαι (*irr.*) τὸ καθ' ἕκαστον ὁ καθ' ἐν ἑκάστων.

Individuo, εἷς, μία, ἐν τοῦ γένους; εἷς, μία, ἐν τῶν πολλῶν || **per Il corpo,** σῶμα, ατος, τό || **per Un tale ὁ, ἡ, τὸ δεῖνον.**

Indivisibile, ἀμέριστος, οὐ; ἀδιαίρετος, οὐ.

Indivisibilità, ἀμερία, ας, ἡ; ἀμερίστου, οὐ, τό.

Indivisibilmente, ἀμερίστως; ἀδιαίρετως.

Indiviso, ἀμέριστος, οὐ; ἀνήκτος, οὐ.

Indivoto, ἀνόσιος, οὐ.

Indivozione, ἀνοσιότης, ητος, ἡ.

Indiziare, σημαίνω.

Indizio, σημείον, οὐ, τό; τεκμήριον, οὐ, τό.

Indocile, ἀπειθής, ἐς; δυσπειθής, ἐς. **Essere indocile,** ἀπειθεῖω.

Indocilire, ἡμερώω; μαλάσσω.

Indocilità, ἀπειθία, ας, ἡ.

Indolcire, γλυκαίνω; ἀπο-γλυκαίνω; ἡδύνω.

Indole, φύσις, εως, ἡ; ἥθος, εως, τό.

Indolente, ἀργός, οὐ; ῥάθυμος, οὐ; βλακώδης, ἐς.

Indolentemente, ῥαθύμως; βλακωδῶς.

Indolenza, ἀργία, ας, ἡ; ῥαθυμία, ας, ἡ; βλακεία, ας, ἡ.

Indolenzire, ναρκῶω; ἀπο-ναρκῶω.

Indomabile, ἀδάμαστος, οὐ; ἀπειθασιεὺς, οὐ.

Indomito, ἀδάμαστος, οὐ; ἀδόμητος, ὁ, ἡ; ἀδομητος, η, οὐ.

Indoramento, χρύσωσις, εως, ἡ.

Indorare, χρυσοῦω; κατα-χρυσῶω.

Indorato, ἐπίχρυστος, οὐ.

Indoratura, χρύσωσις, εως, ἡ.

Indossare, ἀμπ-έχομαι (*irr.*); ἀμφιζῶω.

Indotto, che non ha dottrina, ἀπαιδευτος, οὐ; ἀμαθής, ἐς || **Indotto, part. di Indurre,** προσηγμένος, η, οὐ; ἀναπεισθείς, εἶτα, ἐν.

Indovina, μάντις, εως, ἡ.

Indovinare, στοχάζομαι; εἰκάζω; τεκμαίρομαι. **Difficile a indovinarsi,** δυσεἰκαστος, οὐ; δυστέκμαρτος, οὐ. **Indovinare un enigma,** αἰνύγμα λύω.

Indovinatore-trice, στοχάζόμενος, οὐ, ὁ; στοχάζομένη, ης, ἡ.

Indovinello, αἶνιγμα, ατος, τό; γρήφος, οὐ, ὁ.

Indovino, sust. μάντις, εως, ὁ; χρησμολόγος, οὐ, ὁ.

Indovino, ad. μαντικός, ἡ, οὐ.

Indubitabile, ἀναμφίβηλος, οὐ; ἀναμφισβήτητος, οὐ; ἀναμφίλογος, οὐ.

Indubitabilmente, ἀναμφιβόλως; σαφῶς.

Indubitatamente, V. Indubitabilmente.

Indubitato, ἀνυμφριβήτητος, ου; ἀδίστακτος, ου.

Indugiare, Differire, Spender tempo prima di mettersi all'opera, ἀναβάλλομαι (*irr.*); ὑπερτίθεμαι; ἀνατίθεμαι || **Tardare**, διατριβῶ; βραδύνω; μέλλω (*irr.*); διαμέλλω.

Indugiatore, μελλητής, οὔ, ὁ; διαμελλητής, οὔ, ὁ.

Indugio, μέλλησις, εως, ἡ; διατριβή, ἡς, ἡ; ἀναβολή, ἡς, ἡ. **Senza indugio**, ἀμελλητί; εὐθύς.

Indulgente, ἐπεικῆς, ἐς; εὐνοῦμον, ου; συγνώμων, ου.

Indulgenza, ἐπεικεία, ας, ἡ; συγγνωμοσύνη, ἡς, ἡ. **Con indulgenza**, ἐπεικῶς; συγγνωμονικῶς.

Indulto, συγνώμη, ἡς, ἡ; ἄνεσις, εως, ἡ.

Induramento, V. Indurimento.

Indurare, V. Indurire.

Indurimento, σκληρότης, ητος, ἡ. **Fig. Indurimento di cuore**, το ἐμμένειν τῇ ἄμαρτιᾳ.

Induire, trans. σκληροῦ; στερεῶν || **intrans. e rifless.** σκληροῖμαι; στερεῶμαι.

Indurre, πείθω (*irr.*); ἐν-άγω (*irr.*); προτρέπω; a . . . , εἰς τι ἢ πρὸς τι || **Argomentare**, περαίνω ἢ συμπεραίνω τι ἐκ τινος. — **Rifless.** Indursi, πείθομαι.

Industre, V. Industriosio.

Industria, Destrezza ingegnosa a fare una cosa, δεξιότης, ητος, ἡ; εὐμηχανία, ας, ἡ; εὐτεχνία, ας, ἡ || **Sagacità, ἀγχίνουα**, ας, ἡ || **Artificio sottile e spesso ingannevole**, μηχανή, ἡς, ἡ; τέχνη, ης, ἡ; ἀπάτη, ης, ἡ || **Esercizio di un'arte**, ἐργασία, ας, ἡ; πραγματεία, ας, ἡ; βιομηχανία, ας, ἡ.

Industriarsi, πειράσσομαι; δια-τείνομαι; μηχανοοομαι.

Industriosamente, ἐντέχνως; τεχνικῶς.

Industriosio, ἐντεχνος, ου; εὐμήχανος, ου; ἐργαστικός, ἡ, ὄν.

Induttivo, ἐπαγωγικός, ἡ, ὄν; ἐπακτικός, ἡ, ὄν.

Induzione, συλλογισμός, οὔ, ὁ; συμπερασμός, οὔ, ὁ.

Inebriare, μεθύσκω (*irr.*) || **fig.** ἐπ-αίρω (*irr.*).

Inebriato, μεθύθεις, εἶτα, ἐν.

Inedia, ἀτιμία, ας, ἡ.

Inedito, ἀνεκδότος, ου.

Ineducato, ἀπαιδευτος, ου.

Ineffabile, ἄρρήτος; ἀνεκρήνητος, ου.

Ineffabilmente, ἄρρήτως.

Ineffettuale, ἀτελειώτος, ου; ἀμήχανος, ου.

Inefficace, ἀνευεργής, ἐς; ἀνεύρητος, ου; μάταιος, α, ου.

Inefficacemente, ἀνωφελῶς; μάτην.

Inefficacia, ἀνευεργεία, ας, ἡ; ματαιότης, ητος, ἡ.

Ineguaglianza, ἀνισότης, ητος, ἡ; **di una superficie**, ἀνωμαλότης, ητος, ἡ.

Ineguale, οὐκ ἴσος, η, ου; ἀνισός, η, ου || **detto di Superficie non egualmente piana**, ἀνώμαλος, ου; τραχύς, εἶτα, ὅ || **detto di Uomo non coerente a se stesso**, ἀστατός, ου; ἀσταθής, ἐς.

Inegalità, V. Ineguaglianza.

Inegualmente, οὐκ ἴσως; ἀνισῶς.

Inelegante, ἀκομψος, ου; ἀχαρῆς, ε; ἀγλαφύρος, ου.

Inelegantemente, ἀγλαφύρως; ἀκόμψως.

Ineleganza, ἀκομψον, ου, τό.

Ineluttabile, ἀνέκρευκτος, ου.

Ineluttabilmente, ἀρεύκτως.

Inemendabile, ἀνεπανόρθωτος, ου.

Inenarrabile, ἄρρητος, ου; ἀδιήγητος, ου.

Inerente, ἐχόμενος, η, ου τινός; ἐμπροκίως, εἶτα, ὅς τινι.

Inerme, ἀοπλος, ου; ἀνοπλος, ου.

Inerte, ἀργός, ὄν; ἀεργηλός, ἡ, ὄν.

Inerzia, ἀργία, ας, ἡ.

Inesattamente, οὐκ ἀκριβῶς; ἀμελῶς.

Inesattezza, ἀμέλεια, ας, ἡ; ὀλιγωρία, ας, ἡ || **Ciò che è stato inesattamente fatto** ο detto, πλημμέλημα, ατος, τό.

Inesatto, che ha inesattezza, οὐκ ἀκριβής, ἐς; ἀμελής, ἐς || **Non riscosso**, ἀναπῶδος, ου.

Inesauribile, ἀνεξάντητος, ου; ἀέναντος, ου.

Inesauito, V. Inesauribile.

Inescamento, ὀλεαρ, ατος, τό.

Inescare, δελεάζω.

Inescogitabile, ἀδιουόητος, ου.

Inescusabile, ἀναπολόγητος, ου; ἀσύγγνωστος, ου.

Inescusabilmente, ἀσυγνώστως.

Ineseguibile, ἀμήχανος, ου; ἀτέλεστος, ου.

Inesercitato, ἀνάσκητος, ου; ἀμελήτατος, ου; ἀγύμναστος, ου.

Inesorabile, ἀπαραιτήτος, ου; ἀπαράμυθος, ου; ἀκαυπτος, ου.

Inesorabilmente, ἀπαραιτητῶς.

Inesperienza, ἀπειρία, ας, ἡ.

Inespertamente, ἀπειρῶς.

Inesperto, ἀπειρος, ου *col gen.*

Inespiable, ἀνεκδυτος, ου.

Inesplicable, ἀδιεξήγητος, ου; ἀνερμήνευτος, ου.

Inesplorabile, e

Inesplorato, ἀδιερευνητός, ου.
Inesprimibile, ἀναύθητος, ου.
Inespugnabile, ἀκαταμάχητος, ου; ἀνάχω-
 τος, ου.
Inestimabile, πάσης τιμῆς κρείττων, ου;
 ὑπέριμος, ου; ὑπερτίμιος, ου.
Inestimabilmente, ὑπερτιμίως.
Inestinguibile, ἀσβεστος, ου; *fig.* ἀπυστος.
 ου.
Inestinguibilmente, ἀσβέστως.
Inestirpabile, ἀνεκρίζωτος, ου.
Inestricabile, ἀνεξέλικτος, ου; ἀδιάλυτος,
 ου.
Inestricabilmente, ἀδιελύτως.
Inettamente, ἀνεπιστημόνως; ἀτέχνως.
Inettitudine, ἀνεπιτροσιότης, ητος, ή; ἀνε-
 πιστημοσύνη, ης, ή.
Inetto, Non atto, ἀνεπιτήδειος, ου; ἀρυής.
 ές; α . . . , εις ο προς τι || **Sciocco**, ἡλίθιος.
 α, ου; ἀβέλτερος, ου.
Inevitabile, ἀρευνκτος, ου; ἀνέκρευκτος, ου.
Inevitabilmente, ἀρεύνκτως.
Inezia, ἀβελτερία, ας, ή; μαρία, ας, ή;
 φλυαρία, ας, ή; λήρος, ου, ό.
Infacondo, ἀγλωστος, ου; ου δεινός εἰπεῖν.
Infallibile, Che non può fallire, ἀναμάτη-
 τος, ου; ἀόλαπτος, ου; ἀπταιστος, ου ||
Certo, **Sicuro**, ἀτραλής, ές; βέβαιος, α,
 ου.
Infallibilità, ἀνυμαρτησία, ας, ή.
Infallibilmente, ἀνυμαρτησίως.
Infamante, ἀτιμωτικός, ή, όν.
Infamare, ἀτιμάζω; ἀτιμώω; ἐπηρεάζω;
 κατ-αισχύνω.
Infamatore, βάσκακος, ου, ό; ευκοφάντης,
 ου, ό.
Infame, che ha perduto ogni buon nome,
 αἰτιμος, ου || Che fa cose vituperevoli,
 αἰσχροποιός, όν || detto delle cose che
 cagionano infamia, αἰσχρός, ά, όν; μι-
 ρός, ά, όν.
Infamemente, αἰσχεῖως.
Infamia, ἀτιμία, ας, ή || Cosa o parola vitu-
 perevole, αἰσχρόν, ου, τό; αἰσχρά, ών, τά
Infamità, V. **Infamia**.
Infanaticchire, ποιέω τινά ἐνθουσιάζειν ο ἐπι-
 μαίεσθαι τι.
Infangare, πηλόω.
Infante, νήπιος, ου; βρέφος, εος, τό.
Infanticida, βρεφοκτόνος, ου, ό, ή.
Infanticidio, βρεφοκτονία, ας, ή.
Infantile, βρεφικός, ή, όν; μεινίεις, εσσα, εν.
Infanzia, νηπιότης, ητος, ή. **Fin dall' infan-
 zia**, εκ νηπίου ο νηπιών.
Infarcire, στοιβάζω; ἐμ-πληρώω.

Infarinare, δι-αλιφείτω.
Infarinato, διαλιφτωθείς, εἶσα, έν || **Infari-
 nato d'un' arte o d'una scienza**, τέχνης
 ο επιστήμης ἐπ' ὀλίγον μετεσχηκώς, υἷα,
 ός.
Infaticabile, βαρύνω; λυπέω τινά; επαχθής
 (ές) οδ ὀκλήρός (ά, όν) εἰμί τι.
Infaticabile, ἀκάματος, ου; ἀκαταπόνητος,
 ου.
Infaticabilmente, ἀκαμάτως.
Infatti, όντως; ὡς ἀληθώς; ἀληθεῖ λόγῳ.
Infatuare, προκατα-λαμβάνω (*irr.*) τόν νοῦν
 τινός ο τινά; δι . . . , *dat.* **Infatuarsi**,
 ἄλιτσκομαι (*irr.*) τινός.
Infatuato, μανίης, εἶσα, έν τι.
Infautamente, ἀπαισίως.
Infauto, ἀπαισίος, ου; δυστυχής, ές.
Infecundità, ἀγονία, ας, ή; αφορία, ας, ή;
 ἀκαρπία, ας, ή.
Infecundo, ἀτοκος, ου; ἀφορος, ου; ἀκαρ-
 πος, ου.
Infedele, Che non osserva la data fede,
 ἀπιστος, ου || Nou conforme al vero, οὔκ
 ἀληθής, ές; οὔκ ἀκριβής, ές; ψευδής, ές.
Infedelmente, ἀπίστως; ψευδώς.
Infedeltà, ἀπιστία, ας, ή; ἀπιστον, ου, τό.
Infelice, άτυχής, ές; δυστυχής, ές; δύστηνος,
 ου; ταλαίπωρος, ου; μοχθήεις, εσσα, εν.
Essere infelice, άτυχέω; δυστυχέω; μο-
 χθέω.
Infelicemente, άτυχώς; δυστυχώς.
Infelicità, άτυχία, ας, ή; δυστυχία, ας, ή;
 συμφορά, ώς, ή.
Inferiore, che è nella parte più bassa, ό,
 ή, τό κάτω ο κατωτέρω || che è da meno
 d'un altro, ἐλάσσων, ου; ὑποδεέστερος,
 α, ου *col gen.*; in qualche cosa, *acc.* ο
dat. || **In forza di sost.**, ὑποτεταγμένος,
 ου, ό; ὑπήκοος, ου, ό.
Inferiorità, ἐλάσσωμα, ατος, τό; μειονέτη-
 μα, ατος, τό; μειονεξία, ας, ή.
Inferiormente, κάτω; κατωτέρω; ἐλασσόνως.
Inferire, παραινῶ τι εκ τινός.
Infermare, *trans.* Scemare la validità di
 detti *ecc.*; ἀκυρώω || *intrans.* Divenire
 infermo, νόσῳ περι-πίπτω (*irr.*).
Infermeria, νοσοκομείον, ου, τό.
Infermiccio, ἐπίνοστος, ου; νοσώδης, ες.
Infermiera, νοσοκόμος, ου, ή.
Infermiere, νοσοκόμος, ου, ό.
Infermità, ἀσθενεια, ας, ή; ἀρρώστια, ας, ή;
 νόσος, ου, ή; νόσημα, ατος, τό.
Infermo, ἀσθενής, ές; ἀρρώστος, ου; νοσών
 οὔτω, οὔτω.
Infernale, Di inferno, ό, ή, τό τοῦ ἄβου;

στούγιος, α, ου || **Orribile, Tristo**, δλεθρος, ου; πονηρότατος, η, ου; κατάρτατος, ου.
Inferno, ἄδης. ου ὁ: ἔρεβος. εως, τό; τάρταρος, ου, ὁ ε *al plur.* τάρταρα, ων, τά.
Inferocire, ἀγροαίνω; ἀγροίω
Inferriata, πεγκλις ιδος, ἡ.
Infervorare, ἐγείρω; θορμαίνω.
Infestamento, κάκουσις. εως, ἡ.
Infestare, λυμαινόμεαι *coll' abs. o il dat.*; κακῶς; πορθεῖω.
Infestatore, πορθητής. οὔ, ὁ.
Infesto, ἀπειχθής, ἔς; θυσμενής, ἔς; ἐχθρός. ἄ. ὄν.
Infettare, δια-φθειρώ (*irr.*); λυμαινόμεαι.
Insetto, διεφθαρημένος, η, ου; φθορῶδης, ες || *detto dell' Aria*, νοσερός, ἄ, ὄν.
Infezione, διασπορά, ἄς, ἡ; ἀνάχρωσις, εως, ἡ; λοιμός, οὔ, ὁ.
Infiacchimento, καταπόντησις, εως, ἡ.
Infiacchire, *trans.* κατα-πονέω || *intrans. e rifless.*; κάμνω (*irr.*).
Infiammabile, φλογιστός, ἡ, ὄν; εὐφλεκτος, ου; εὐπύρωτος, ου.
Infiammabilità, φλογιστόν, οὔ, τό
Infiammare, Ardere, ἐμ-πίπρημι (*irr.*); ἐκ-πύρω; ἐκ-καίω (*irr.*) || *fig.* **Accendere, Eccitare**, ἀνα-καίω; ἀνα-φλέγω; παρ-οξύνω.
Infiammatorio, φλεγμονώδης, ες.
Infiammazione, φλόγισις, εως, ἡ; φλεγμασία, ας, ἡ.
Infidante, ἀπίστασις.
Infidare, ἀγροαίνωμαι.
Infielimento, V. Indebolimento.
Infielire, V. Indebolire.
Infiggere, ἐμ-πήγνυμι (*irr.*).
Infilare, διεμ-βάλλω (*irr.*); δι-είρω || **Pas- sare uno da parte a parte con arme**, δια-πέρω || **Infilarsi un vestito**, περι-βάλλομαι || **Infilarle**, Straccarsi nel cammino, κάμνω (*irr.*) ὁδεύω.
Infilzare, διεμ-βάλλω (*irr.*); δι-είρω; συν-είρω; δι-ελαύνω (*irr.*).
Infilzata, συνειρημός, οὔ, ὁ; συναφή, ἤς, ἡ.
Infimo, che è nel luogo più basso, κατώτατος, η, ου || *fig.* L'ultimo in ordine, in pregio, εσς., ἔσχατος, η, ου; τελευταῖος, α, ου.
Infinatantochè, τέως; ἕως.
Infine, τέλος.
Infignardaggine, ἀργία, ας, ἡ; ῥάθυμια, ας, ἡ.
Infignardamente, ῥαθύμως.
Infignardia, V. Infignardaggine.

Infignardire, trans. ῥαθυμίζω || *intrans. e rifless.*, ῥαθυμέω.
Infignardo, ἀργός, ἡ, ὄν; ῥάθυμος, ου.
Infinità, La qualità di ciò che è infinito, ἀπειρία, ας, ἡ; ἀπειρον, ου, τό || **Quantità innumerabile**, ἀναρίθμητον πλῆθος, εως, τό. Un'infinità di volte, ἀπειράκις; μυριάκις. **Avere un'infinità di mali**, μυρία κακὰ πάσχω (*irr.*).
Infinitamente, ἀπείρωσις; ἀπεράντως || **T. gramm.** ἀπαρμεφάτως.
Infinito, sost. ἀπειρον, ου, τό || **All'infinito**, **In infinito, posto avverb.** εἰς ἀπειρον. **E per Smisuratamente**, ὑπερβαλλόντως; ὅτι μάλιστα.
Infinito, ad. ἀπείρος, ου || **T. gramm.** ἀπαρμεφάτως, ου, ἡ (*sott.* ἐγκλισις). **All'infinito**, ἀπαρμεφάτως.
Infino, V. Fino.
Infinochiare, φενακίζομαι ο κατα-σορίζομαι τινα.
Infioreare, ἀνθίζω; ἐπ-ανθίζω.
Infirmare, ἀκρωσώ.
Infiistolire, συρρογγάμι.
Inflessibile, ἀκαμπτος, ου || *fig.* ἀτριπτος, ου; ἀπαραιτήτος, ου.
Inflessibilità, ἀκαμψία, ας, ἡ; ἀκαμπτον, ου, τό.
Inflessibilmente, ἀκάμπτως; ἀτρέπτως.
Infessione, κάμψις, εως, ἡ; καμπή, ἤς, ἡ.
Inflettere, κάμπτω; ἐπι-κάμπτω.
Infliggere, ἐπι-τίθημι τι (ζημίαν, δίκην εσς.). **Infliggere una multa**, ζημιῶ.
Influente, detto di Fiume, ἐσρέων, ουσια, ου; εἰςβάλλον, ουσια, ου || **detto di Persona**, δυνκτός, ἡ, ὄν; ἀξίωματικός, ἡ, ὄν.
Influenza, δύνυμις. εως, ἡ; ῥοπή, ἤς, ἡ.
Influire, δύνυμι ο ῥοπήν ἔχω (*irr.*) ἐπὶ ο εἰς ο πρὸς τι; δύνυμαι ο ἰσχύω ἔν τι.
Influsso, δύνυμις, εως, ἡ; ῥοπή, ἤς, ἡ.
Infocamento, πύρωσις, εως, ἡ; ἔμπρησις, εως, ἡ.
Infocare, πυρῶ; πυρακτώ; περι-καίω (*irr.*).
Infondato, ἄλογος, ου; κενός, ἡ, ὄν; μάταιος, α, ου.
Infondere, ἐγ-χέω (*irr.*); ἐπι-χέω || *fig.*
Isipare, ἐμ-βάλλω (*irr.*); ἐν-τίθημι.
Infocare, διχράνω λαμβάνω (*irr.*).
Infocresticare e Infocrestierire, ξενίζω.
Informare, Dar la forma a checchessia, μορφῶ; σχηματίζω; πλάσσω; e *in senso morale*, παιδεύω; διδάσκω (*irr.*) || **Informare alcuno**, Renderlo consapevole di, ἀπ-αγγέλλω; δηλώω τινί τι; *se per lettera*, ἐπι-στέλλω. **Informarsi di qualche cosa**,

- πυθάνομαι (*irr.*) τι ο περί τινας; ἐρωτάω.
Essere informato di qualche cosa, πυθόμενος(η) οἶδα τι; ἀκοή παρείληφα (*perf. di παρα-λαμβάνω*) τι.
Informatore-trice, ἀπαγγέλλον, οὐτα, οὐ; οὐδὲνα, οὐσα, οὐ.
Informazione, ἡ πληροφορία, ἀπαγγελία, ας, ἡ; ἡ ἐπίσημη ἀπαγγελία, ἀπαγγελία, ας, ἡ.
Dare informazione, ἀπαγγέλλω; δηλώω. Prendere informazione, πυθάνομαι (*irr.*); ζητέω; da alcuno, παρὰ ο ἑκ ο πρός τινας. **Avere informazioni, πυθόμενος(η) οἶδα τι.**
Informe, ἀπλοστος, οὐ; ἀμορφος, οὐ.
Informemente, ἀμόρφως.
Informicolamento, μυρμηκιασμός, οὐ, ὄ.
Informicolirsi, μυρμηκίζω.
Informare, ἐπιβάλλω (*irr.*) ἐπ' ἑνόν.
Infortire, ὀξίζω.
Infortunio, ἀτυχία, ας, ἡ; δυστυχία, ας, ἡ; ἀτύχημα, ατος, τό; φτυχήμα, ατος, τό; συμφορά, ἄς, ἡ.
Forzare, ὀξίζω.
Infossamento, κοίλωμα, ατος, τό.
Infossarsi, κοιλδομαι; ἐγκοιλαινομαι. Ochi infossati, ἐγκοίλοι ὀφθαλμοί.
Infradiacere, Bagnare, δύνω; βρέχω; ἐμβρέχω || **Marcire, σήπομαι, aor. ἐσάπην;** *perf. σέσηπα.*
Infradue (Essere), ἀπορέω; ἀμφισβητέω
Infralimento, ἀσθένεια, ας, ἡ.
Infralire, intrans. ἐξ-ασθενέω; ἐξ-ασθενίζομαι; κατα-μαραίνομαι.
Infrangere, κατα-θραύω; συν-τρίβω || **riservato a Patti, Condizioni e simili, παρα-βαίνω** (*irr.*); παρα-λύω.
Infrangibile, ἀκάτακτος, οὐ; ἀρραγής, ἔς.
Infrantoio, V. Frantoio.
Infrantura, θραύσις, εως, ἡ; σύντριψις, εως, ἡ.
Infrascare, κλάσεις περι-καλύπτω; φυλλώω.
Infrascritto, ὑπογεγραμμένος, η, οὐ.
Infrazione, παράβασις, εως, ἡ. Infrazione di legge, παρανομία, ας, ἡ; di patti, παρασπώνδησις, εως, ἡ.
Infreddare, λαμβάνει ο κατα-λαμβάνει με κόρυθα ο κατάρβουσι.
Infreddatura, κόρυθα, ης, ἡ; κατάρβουσι, οὐ, ὄ.
Infreddolire, ψύχομαι.
Infrenabile, ἀχάλυντος, οὐ.
Infrenare, V. Frenare.
Infrequente, σπάνιος, ας, οὐ; μαρός, ἡ, ὄ.
Infrequenza, σπανιότης, ητος, ἡ; σπάνις, εως, ἡ; μανότης, ητος, ἡ.
Infrigidire e Infrigidirsi, ἀπο-ψύχομαι.

- Infruttifero, ἄκαρπος, οὐ; ἄφορος, οὐ.**
Infruttuosamente, ἀλυσιτελής; ματαιώς; μάτην.
Infruttuoso, Che non dà frutto, ἄκαρπος, οὐ; ἄφορος, οὐ || **Senza pro, Senza effetto, ἀλυσιτελής, ἔς; ἀχρηστος, οὐ; ἀνωφελής, ἔς; μάταιος, α, οὐ.**
Infula, στέμμα, ατος, τό; μίτρα, ας, ἡ.
Infuriare, μαινόμεναι (*irr.*).
Infuriatamente, μαινικώς.
Infuriato, μανίσι, εἶσα, ἐν; μακίσι, ἡ, ὄ || **per Frettoloso, πεισιπούδατος, οὐ.**
Infusione, ἔγχυμα, ατος, τό.
Infuso, ἐπιγεχυμένος, η, οὐ; ἐπίχυτος, οὐ || **innato, ἔμφυτος, οὐ.**
Ingabbiare, εἰς ὄρνιθοτροφεῖον ο γαλιάγραν ἐγκλείω.
Ingaggio, εὐεχύρησμα, ατος, τό; μεσός, οὐ, ὄ.
Ingagliardire, trans. ἐπι-βρώννυμι (*irr.*); ἐπι-κρατύνω || **intrans. e rifless. ἐπι-βρώννυμαι; ἐπι-κρατύνομαι.**
Ingamberare, στροφεῖς ἐπι-βάλλω (*irr.*).
Ingannabile, εὐεξαπάτητος, οὐ.
Ingannare, Indurre altrui in errore, ἀπατάω; ἐξ-απατάω; πλανῶ; παρα-ἄγω (*irr.*) || **Ingannare nel prezzo, πλειστηριάζω** || **Ingannare nel peso ο nella misura, κρουσιμετρεῖω.**
Ingannarsi, ψεύδομαι; σφάλλομαι; ἀμαρτάνω (*irr.*).
Ingannatore-trice, ἀπατηλός, ἡ, ὄ; ἀπατεῖνος, ὄ; ψεύστης, οὐ, ὄ; ψεύστρια, ας, ἡ
Ingannevole, ἀπατηλός, ἡ, ὄ; δολερός, ἄ, ὄ; ψευδής, ἔς.
Inganno, ἀπάτη, ης, ἡ; ἐξαπάτη, ης, ἡ; δόλωσις, εως, ἡ; παράκρουσις, εως, ἡ; δόλος, οὐ, ὄ. Senza inganno, ἀδόλος, οὐ; e in forma d' avv. ἀδόλως. Fare inganni, Trarre in inganno, V. Ingannare || **Falsa opinione, Errore, πλάνη, ης, ἡ; σφάλμα, ατος, τό.**
Ingargarliere, Scompiagliare, συ-χέω (*irr.*) || **Trarre in inganno, ἐξ-απατάω.**
Ingastigato, ἀτιμώρητος, οὐ.
Ingegnarsi di, πειράσομαι, fut. ἄσομαι col- l' inf.; σπουδάσω, con ὅποι; e il conj. ο il fut. indic.
Ingegnere, μηχανοποιός, οὐ, ὄ. Ingegnere architetto, ἀρχιτέκτων, ονος, ὄ.
Ingegno, Mente, Intelligenza, νόος-οὐς, οὐ- οὐ, ὄ; ἀγχινοια, ας, ἡ; σύνεσις, εως, ἡ. Uomo d' ingegno, εὐφυής, ἔς; ἀγχινοιας, οὐν; d' ingegno tardo, βραδύνους οὐν;

- d'ingegno vario, πολύτροπος, ου: senza ingegno, άνοους, ου || **Astuzia, Strattagemma, τέχνη, κς, ή; τεχνασμός, ου, ό; δόλος, ου, ό** || **Ordigno, μηχανή, ης, ή.**
- Ingeguosamente, άγχίνως; ουφώς.**
- Ingegnoso, dotato di buon ingegno, εύφρηής, ές; άγχίνους, ουν; εύμηχανος, ου || detto, fatto con sottile ingegno, έμμελής, ές; έντεχνος, ου.**
- Ingelosire, trans. παρα-ζηλώ; ζηλον έμβάλλω (irr.) τινι || intrans. e rifless. ζηλοτυπέω τινα.**
- Ingemmare, τιμίαις λίθους κατα-κοσμέω.**
- Ingemmato, λιθοκόλλητος, ου; διάλιθος, ου.**
- Ingenerare, τιτω (irr.); ποιέω.**
- Ingenerosamente, ου γενναίως; άνελευθέρας.**
- Ingeneroso, άγενής, ές.**
- Ingenito, έμφυτος, ου.**
- Ingente, εύμεγέθης, ες**
- Ingentilire, βελτιώ ποιέω.**
- Ingenuamente, άπλώς; εύηθικώς.**
- Ingenuità, άπλότης, ητος, ή; εύήθεια, ας, ή.**
- Ingenuo, άπλους, ή, ουν; εύήθης, ες.**
- Ingerenza, πρόσμιξις, εως, ή || Ufficio, Incombenza, προσήκον, ουτος, τό; έργον, ου, τό.**
- Ingerirsi, παρεις-δύομαι (irr.) τινι; παρην-είρω έμμαντόν τινι; παρεμ-πίπτω (irr.) εις τι.**
- Ingessare, γυφίω**
- Inghiottimento, ρόφησις, εως, ή.**
- Inghiottire, κατα-πίνω (irr.); κατα-βροχθίζω || Inghiottire un'ingiuria o simile, ύπο-μνήσκω (irr.).**
- Inghirlandamento, στεφανώσις, εως, ή.**
- Inghirlandare, στεφανώω || fig. Circondare, περι-βάλλω (irr.).**
- Ingiallire, trans. ξανθίζω || intrans. ξανθίζομαι.**
- Inginocchiamento, γονυκλισία, ας, ή; προσκύνσεις, εως, ή.**
- Inginocchiarsi, τά γόνατα κάμπτω. Inginocchiarsi dinanzi ad uno. προς-πίπτω (irr.) προς τά γονατά τινος; προς-κυνέω τινα.**
- Inginocchioni, αυ. γυφί.**
- Ingiovanire, άν-ηβάσκω, fut. -ηβήτω.**
- Ingìu, κάτω.**
- Ingiudicato, άδίκαστος, ου.**
- Ingungere, έπι-τέλλω; προς-τάσσω.**
- Ingiunzione, πρόσταγμα, ατος, τό; έπίταγμα, ατος, τό.**
- Ingiuria, άδικία, ας, ή; άδικημα, ατος, τό; όνειδος, εως, τό; ύβρις, εως, ή; λοιδορία, ας, ή.**
- Ingiuriare, κακολογέω; κακηγορέω; λοιδορέω; όνειδίζω.**
- Ingiuriatore, ύβριστής, ου, ό; λοιβήτωρ, ατος, ό; σέροβολος, ου.**
- Ingiuriosamente, ύβριστικώς.**
- Ingiurioso, ύβριστικός, ή, αν; όνειδιστικός, ή, όν.**
- Ingiustamente, άδίκως; μετ' άδινίας; παρανόμως**
- Ingiustizia, la qualità di ciò che è ingiusto, άδικία, ας, ή; παρανομία, ας, ή || Atto contrario alle leggi della giustizia, άδικημα, ατος, τό; παρανόμημα, ατος, τό. — Commettere ingiustizie, άδικέω; παρανομέω.**
- Ingiusto, άδίκος, ου; παρανομος, ου.**
- Ingloriosamente, άδόξως.**
- Inglorioso, άδοξος, ου.**
- Ingobbire, κυρτός ο κυρτός γίγνομαι (irr.).**
- Ingoiamento, ρόφημα, ατος, τό.**
- Ingoiare, κατα-πίνω (irr.); κατ-εσθία (irr.); λαφύσσω; κατα-βροχθίζω.**
- Ingolfarsi, Formare un golfo, κολπώ || Avanzarsi molto addentro nel mare, θαλάσσης βάθος εις-δύνω (irr.) || fig. Mettersi con ardore in un'impresa, όλος ειμί έν τινι ο περι τινι.**
- Ingoibrare, Occupare con roba, έπ-έχω (irr.); κατ-έχω; πληρώω || Impedire, Impacciare, έμ-ποδίζω; κωλύω.**
- Ingombro, έμπόδιον, ου, τό; έμπόδιμα, ατος, τό.**
- Ingommare, κόμμει ύπο-χρίω.**
- Ingoldamento, λαιμαργίης; ληξείως; άπληστιας.**
- Ingordigia, λαιμαργία, ας, ή; λαβρότης, ητος, ή; άπληστια, ας, ή.**
- Ingordo, λαιμαργος, ου; λόβρος, α, ου; άπληστος, ου.**
- Ingorgamento, V. Ingorgo.**
- Ingorgare, έμ-φράσσω; έπι-φράσσω.**
- Ingorgo, έμφραξις, εως, ή; έμφραγμα, ατος, τό.**
- Ingozzare, κατα-πίνω (irr.); κατα-βροχθίζω.**
- Ingranaggio, έπάλλαξις, εως, ή.**
- Ingranare, έπ-αλλάσσω (irr.).**
- Ingrandimento, αύξησης, εως, ή; έπαύξησης, εως, ή; έπίδοσις, εως, ή.**
- Ingrandire, trans. μεγαλύνω; αύξάνω || intrans. Divenir grande, μέγας (αλη, α) γίγνομαι (irr.); αύξάνομαι.**
- Ingrassamento, χαρτασμός, ου, ό; πιασμός, ου, ό; σιτεία, ας, ή.**
- Ingrassare, trans. Far grasso, παχύνω; αιτεώ; παχύνω || riferito ai Terreni, κοπρί-**

ζω; κοπρώω || *intrans.* Addivenir grasso, παίνομαι; λιπαίνομαι; παχύνομαι.
Ingrassato, σιτευτός, ή, όν; σιτιστός, ή, όν; πιδώδης, ες.
Ingrasso, κόπρος, ου, ή.
Ingratamente, άχαριστώς.
Ingraticolare, περι-γράφω.
Ingratitudine, άχαριστία, ας, ή; άγνωμοσύνη, ης, ή. Pagare di ingratitude, άχαριστέω προς τινα.
Ingrato, Che non è riconoscente, άχαριστος, ου; άγνώμων, ου. Essere ingrato, άχαριστέω τινί ο προς τινα || *fig. detto di Terreno*, άκαρπος, ου; άνωφελής, ές || **Ingrato per Sgradevole**, άχαρις, ει; άπάρεστος, ου || *come aggiunto di Toma*, ψυχρός, ά, όν.
Ingravidamento, κύησις, εως, ή.
Ingravidare, *trans.* έγκυον ποιέω || *intrans.* κυέω.
Ingraziarsi e
Ingrazionirsi, τήν τινας εύνοϊαν κτάομαι.
Ingresso, il luogo donde s'entra, εισόδος, ου, ή; πρόσσδος, ου, ή || **L'entrare**, τό εις-ελθεϊν (*fut. aor. di εις-έρχομαι*); εισέλευσις, εως, ή; εισβασις, εως, ή; έμβασις, εως, ή.
Ingressamento, παχυσμός, ου, ό.
Ingrassare, *trans.* Far grosso, Accrescere, παχύνω; όγκώω; αύξάνω (*irr.*) || *intrans. e rifless.* παχύνομαι; όγκόομαι; αύξάνομαι; *parlando di fumi*, πληθύω.
Ingragnare, άνανακτέω; όργίζομαι.
Inguadabile, άδιάβατος, ου.
Inguainare, εις κολέην ο φήκην κατα-τίθημι.
Inguine, βουβών, ώνος, ό.
Inibire, άπ-αγορεύω (*irr.*); κώνω; ουκ έάω (*irr.*); *tutti coll' inf. a cui si potrà aggiungere μη.*
Inibitorio, κωλυτήριος, α, ου; κωλυτικός, ή, όν.
Inibizione, άπαγόρευσις, εως, ή; κώλυσις, εως, ή.
Iniettare, εις-κλύω; έγ-χέω (*irr.*); έν-ίημι (*irr.*).
Iniettato, έγχυτος, ου.
Iniezione, L'atto dell' iniettare, ένεσις, εως, ή; έγχυσις, εως, ή || **Il liquido stesso a ciò preparato**, έγχυμα, ατος, τό; ένυμα, ατος, τό; κλύσμα, ατος, τό.
Inimicare, Trattare uno da nemico, άπεχθάνομαι ο έχθρωδώς έχω (*irr.*) προς τινα || **Inimicarsi uno**, έχθρόν ποιέομαι τινα.
Inimicizia, έχθρα, ας, ή; άπέχθεια, ας, ή; όυσιμένηα, ας, ή. Attirarsi l'inimicizia d'alcuno, άπ-εχθάνομαι (*irr.*) τινα.

Inimico, V. Nemico.
Inimitabile, άμίμητος, ου.
Inimitabilmente, άμίμητως.
Inimmaginabile, άνευνόητος, ου; άνεπιπόητος, ου.
Inintelligibile, άδιανόητος, ου; άκατάληπτος, ου.
Iniquamente, άδίκως; πονηρώς.
Iniquità, La qualità astratta di iniquo. άδίκηα, ας, ή; άνομία, ας, ή || **Atto iniquo**: άδίκημα, ατος, τό; άνόμημα, ατος, τό; κακούρημα, ατος, τό.
Iniquo, άδίκος, ου; άνομος, ου; καίος, ή, όν; πονηρός, ά, όν; κακούργος, ου.
Iniziale, τό πρώτον γράμμα, ατος.
Iniziare, Dare inizio, άρχομαι, *col gen.* || Introdurre alcuno nella cognizione di una cosa, κοινόομαι ο άνα-κοινόομαι τι τινί; διδάσκω (*irr.*) τί τινα || Iniziare a qualche culto o segreta setta, μυέω.
Iniziativa, ύπαρχή, ης, ή; εισήγησις, εως, ή. Prender l'iniziativa di, άρχομαι τινος; εις-ηγέομαι τι.
Iniziato, άρχηγός, όν.
Iniziato, Ammesso a conoscere i misteri di un culto o di una setta segreta, μεμνημένος, η, ου. Non iniziato, άμυητος, ου.
Iniziatore, άρχόμενος, η, ου; *nei misteri*, μυσταγωγός, ου, ό; μυστοδότης, ου, ό.
Iniziazione, nei misteri, μύησις, εως, ή.
Innacquare, V. Annacquare.
Innaffiamento, Innaffiare, Innaffiatoio, V. Annaffiamento ecc.
Innamoramento, έρωσις, ατος, ό.
Innamorare, εις έρωτα έμ-βάλλω (*irr.*) || **Innamorarsi**, έρώω τινός; φιλέω τινά.
Innamorata, *sost.* έράστρια, ας, ή.
Innamoratamente, φιλικώς; έρωτικώς.
Innamorato, *sost.* έραστής, ου, ό. Essere innamorato, φιλεραστέω.
Innanzi, *prep. e avv.* V. Avanti, Davanti e Dinanzi *coi quali ha comune tutti i sensi.*
Innaspere, πνιζομαι.
Innato, έμπεφυκώς, υια, ός; έμφυτος, ου.
Innaturale, ό, ή, τή πικρά φύσιν.
Innavigabile, άπλωτος, ου; άπλοσος-ους, οον-ου.
Innegabile, άναμφίλεκτος, ου; άναμφίλογος, ου.
Innegabilmente, άναμφιλέκτως; άναμφιλόγως.
Inneggiare, ύμνωδέω; ύμνέω.
Inonestamento, έγκύπτρισις, εως, ή; έμφυτία, ας, ή.

- Innestare.** alberi. ἐγ-κεντρίζω; ἐμ-φυτεύω ||
Congiungere. Rianire. αυ-αρμόζω. *ful.*
 τω; συν-άπτω || *detto del vaivaiolo*, ἐμ-
 βάλλω (*irr.*).
- Innestatura**, ἐγκέντρισις, εως, ἡ; ἐμφυτεία,
 ας, ἡ.
- Innesto**, ἐνθεμα. ατος, τό; ἐμβολάς, ἀθος, ἡ.
- Inno**, ὕμνος, ου, ὁ; ὕμνωδία, ας, ἡ.
- Innocente, che non nuoce**, ἀβλαβής. ἐς ||
 Non macchiato di veruna colpa o pec-
 cato, ἀναμάρτητος, ου; ἀγρός, ἡ, ὄν; κα-
 σαρός, ἀ, ὄν || Non reo della colpa appo-
 stagli, ἀναίτιος, ου; ἀθῶρος, ου. Essere
 innocente, αἰτίας ἐκτὸς εἰμί. Esser di-
 chiarato innocente, ἀπο-λύσκει τῶν ἐγ-
 κλημάτων || Senza accertezza o malizia,
 Semplice. ἄλικος. ου; ἀπλόος-οὐς, ὄη-ἡ,
 ὄου-οὐν; ἀπλοικός, ἡ, ὄν; ἀρέλης, ἐς.
- Innocentemente**, ἀβλαβῶς; ἀλακῶς; ἀνι-
 τῶς.
- Innocenza**, **Nettezza da ogni colpa**, ἀνι-
 τιου, ου, τό; ἀνέγκλητον, οὐ, τό; ἀναμάρτη-
 τον, ου, τό; ἀβλάβεια. ας, ἡ || **Semplicità**.
 ἀπλότης, ητος, ἡ; ἀρέλεια, ας, ἡ; ἀλακία.
 ας, ἡ || **Innocenza di costumi**, ἀμεία
 ας, ἡ.
- Innocuamente**, ἀβλαβῶς.
- Innocuità**, ἀβλάβεια, ας, ἡ.
- Innocuo**, ἀβλαβής, ἐς.
- Innominabile**, ἄρρητος, ου.
- Innominato**, ἀνώλυτος, ου.
- Innovare**, νεωτερίζω; καινοτομέω
- Innovatore**, νεωτεριστής, ου, ὁ; νεωτερο-
 ποιός, ου, ὁ.
- Innovazione**, νεωτερισμός, ου, ὁ; καινοουργία,
 ας, ἡ.
- Innumerabile**, ἀναρίθμητος, ου; ἀνάρητος,
 ου.
- Innumerabilità**, ἀναρίθμητον, ου, τό.
- Innumerabilmente**, ἀναριθμητῶς.
- Innumerevole**, V. Innumerabile.
- Inobbediente**, V. Disubbidiente.
- Inobbedienza**, V. Disubbidienza.
- Inoculare**, ἐν-οφθαλμιζω.
- Inoculazione**, ἐνοφθαλμιτισμός, ου, ὁ.
- Inodoro**, ἄσματος, ου.
- Inoffensivo**, ἀβλαβής, ἐς; ἀλακός, ου.
- Inoltrarsi**, προ-βαίνω (*irr.*); προ-χωρῶ.
- Inoltre**, πρὸς τούτοις; πρὸς θε; προσέτι θε.
- Inondare**, ἐπι-κλύζω; κατα-κλύζω || *de cose*
o persone che si spargono in gran
numero per un paese, συμπληθεῖ ἐμ-
 βάλλω (*irr.*) εἰς: . . acc.
- Inondato**, ἐπίκλυτος, ου; κατόρρυτος, ου.
- Inondato di pioggia**, κάτομβρος, ου.
- Inondazione**, κατάκλυσις, εως, ἡ; κατακλυ-
 σμός, ου, ὁ.
- Inonestamente**, αἰσχυρῶς.
- Inonesto**, αἰσχυρός, ἀ, ὄν.
- Inonoratamente**, ἀδόξως.
- Inonorato**, ἀτίμητος, ου; ἀδοξός, ου.
- Inoperosità**, ἀργία, ας, ἡ.
- Inoperoso**, ἀργός, ἡ, ὄν; ἄπρακτος, ου. **Stare**
 inoperoso, ἀργεῖν; ἀπρακτεῖν.
- Inopia**, ἐνδοια, ας, ἡ; ἀπορία, ας, ἡ.
- Inopinatamente**, ἀπροσδοκῆτως; ἐξ ἀπροσδο-
 κήτου; παρὰ ὁξεν.
- Inopinato**, ἀδόκητος, ου; ἀπροσδόκητος, ου.
- Inopportunamente**, ἀκαιρῶς.
- Inopportunita**, ἀκαιρία, ας, ἡ.
- Inopportuno**, ἄκαιρος, ου.
- Inordinatamente**, ἀτάκτως; συγκεχυμένως.
- Inordinato**, ἀτακτος, ου; ἄσματος, ου.
- Inorgoglire**, *trans.* ἐπ-αἰρῶ, || *intrans. e*
rifless., ἐπ-αίρομαι; ὑπερηφανεύω; μεγα-
 φρονέω.
- Inornato**, V. Disadorno.
- Inorpellare**, φουδῶ.
- Inorridire**, φρίσσω (*irr.*).
- Inospitale**, ἄξενος, ου.
- Inospitalità**, ἄξενον, ου, τό; ἄξενία, ας, ἡ.
- Inospite**, ἄξενος, ου; ἔρημος, ου.
- Inosservabile**, ἀπαράτητος, ου.
- Inosservabilmente**, ἀπαρατηρήτως.
- Inosservanza**, ὀλιγωρία, ας, ἡ; ἀμέλεια, ας, ἡ.
- Inosservato**, ἀπαράτητος, ου.
- Inquietamente**, ταραχώδως.
- Inquietare**, ταρασσῶ; ἐν-οχλῶ, *impref.* ἠνώ-
 χλυω, τινί ο τινα; φροντιῶα πυρ-έχω (*irr.*)
 ο ἐμ-βάλλω τινί.
- Inquieto, che ha l'animo turbato**, περιμέ-
 ριμος, ου; ἐν φροντίαιν ἄν, οὔτα, ὄν || **Agi-**
tato, ἄστατος, ου; ἀεκίνητος, ου.
- Inquietudine**, ταραχή, ης, ἡ; φροντίς, ἰδος,
 ἡ; μέριμνα, ης, ἡ; φόβος, ου, ὁ **Dare in-**
quietudine, πράγματα παρ-έχω (*irr.*);
 μέριμναν ο φόβον ἐμβάλλω (*irr.*) τινί.
- Inquilino**, ἐνοικος, ου.
- Inquisire**, ἀνα-κρίνω; ἐπι-ζητέω; ἐξ-ετάζω.
- Inquisitore**, ζητητής, ου, ὁ; βασανιστής, ου, ὁ.
- Inquisizione**, ζητήσις, εως, ἡ; ἀνάκρισις,
 εως, ἡ.
- Inscappare**, εἰς σάκκον ἐμ-βάλλω (*irr.*).
- Insalare**, V. Salare.
- Insalata**, θριδαξ, ακος, ὁ; σέρις, εως, η. **In**
 insalata, a modo d'insalata, ὀξέλιαι βε-
 βλαμμένος, η, ου.
- Insalubre**, νοσοποιός, ὄν; νοσώδης, ες.
- Insalubrità**, νοσώδες, ους, τό; νοσηρόν, ου, τό.
- Insalutato**, ἀπροσηγόρητος, ου.

- Insalvatichire, intrans. Detto di terreno,** ἰσλομανεύω; **di persona,** ἀγριόμαι; ἄγριος, οὐ γίγνομαι (*irr.*) || *trans.* ἀγριώω.
- Insanabile, ἀνίατος, οὐ; ἀνήκεστος, οὐ.**
- Insanabilmente, ἀνιάτως.**
- Insanamente, ἄφρονως; μανικῶς.**
- Insanguinare, αἰμάσσει; αἱματώ.**
- Insania, μανία, ας, ἡ; ἄφροσύνη, ας, ἡ; ἄλογια, ας, ἡ.**
- Insanite, μάνιομαι; παρὰ-φρονέω; ἐκ-φρονέω.**
- Insano, μανικός, ἡ, ὄν; ἄφρων, οὐ; ἔκφρων, οὐ.**
- Insaporire, σαπούσιζω (*Gr. M.*).**
- Insaponatura, σαπούσισμα, ατος, τό (*Gr. M.*).**
- Insaziabile, ἀκόρεστος, οὐ; ἀπλήρως, οὐ.**
- Insaziabilità, ἀπληρία, ας, ἡ.**
- Insaziabilmente, ἀπλήρως.**
- Insciente, ἀνεπιστήμων, οὐ.**
- Inscientemente, ἀνεπιστημόνως.**
- Inscrivere. V. Iscrivere.**
- Inscrutabile, ἀνεξερεύνητος, οὐ; ἀνεξιχνίαστος, οὐ; ἀκατάληπτος, οὐ.**
- Insecchire, ἰσχνάινομαι; ἰσχνός, ἂ ο λεπτός, ἡ γίγνομαι (*irr.*).**
- Insegiare, εἰς ἄρχην καθ-ίστημι.**
- Insegna, Distintivo, σημεῖον, οὐ, τό; σύμβολον, οὐ, τό; τεκμήριον, οὐ, τό || Bandiera, σημαία, ας, ἡ; σημεῖον || Cartello o altro segno che si pone sopra botteghe ecc. παράσημον, οὐ, τό || Insegne gentilizie, παράσημον.**
- Insegnabile, διδασκός, ἡ, ὄν.**
- Insegnamento, l'ufficio e il modo dell'insegnare, διδασκαλία, ας, ἡ; παιδευσις, εως, ἡ || Ciò che s'insegna, διδάσκω, ατος, τό.**
- Insegnante, διδάσκαλος, οὐ, ὁ. Il corpo insegnante, σύμπαντες οἱ διδάσκαλοι.**
- Insegnare, διδάσκω (*irr.*) τινά τι; παιδεύω τινά τι.**
- Insegnativo, διδασκαλικός, ἡ, ὄν.**
- Inseguire, διώκω, fut. ὠξομαι; μετα-διώκω; μετα-τρέχω (*irr.*).**
- Inselvarsi, εἰς τὰ ὄρυμα κρύπτομαι.**
- Insalvatichire. V. Insalvatichire.**
- Insensatamente, ἄφρονως; ἀνοήτως.**
- Insensatezza, ἄφροσύνη, ας, ἡ; ἀνοικα, ας, ἡ; μαρσία, ας, ἡ.**
- Insensato. ἄφρων, οὐ; παράφρων, οὐ; μωρός, ἂ, ὄν || Non conforme al retto senso intellettuale, ἄλογος; οὐ; παράλογος, οὐ.**
- Insensibile, che non si discerne o si apprende dai sensi, ἀναισθητος, οὐ; ἀνεπίσθητος, οὐ; ἀφανής, ἐς || Che non ha sentimento, ἀναισθητος. Essere insensibile, ἀναισθητέω || Che non si commuove a niuno affetto, ἀπαθής, ἐς; σκληρός, ἂ, ὄν**
- Insensibilità, ἀναισθησία, ας, ἡ; ἀπάθεια, ας, ἡ.**
- Insensibilmente, ἀναισθητῶς**
- Inseparabile, ἀχώριστος, οὐ; ὁμόσπαστος, οὐ; ἀδιάκλυτος, οὐ. Amici inseparabili, φίλοι οἰκειότατοι.**
- Insensabilità, ἀχώριστον, οὐ, τό.**
- Inseparabilmente, ἀχώριστως.**
- Insepoltito, ἄταφος, οὐ.**
- Inserire, ἐμ-βάλλω (*irr.*); ἐν-τίθημι; παρ-εν-τίθημι.**
- Inserito, ἐσθες, οὐ; παρεσθες, οὐ.**
- Inseribile, ἀχρηστος, οὐ.**
- Inserviente, ὑπηρέτης, οὐ, ὁ.**
- Inserzione, ἐσθεις, εως, ἡ; παρενδεις, εως, ἡ; παρεμβολή, ας, ἡ.**
- Insetto, έντομον οὐ, τό.**
- Insidia, ἐπιβουλή, ας, ἡ; ἐπιβουλεύσις, εως, ἡ. Tendere insidie, ἐπιβουλεύω. Esposto alle insidie, ἐπιβουλεύτος, οὐ. Sicuro da insidie, ἀνεπιβουλεύτος, οὐ.**
- Insidiare, ἐπι-βουλεύω τινά.**
- Insidiatore-trice, ἐπιβουλεύων, οὐσα, οὐ.**
- Insidiosamente, ἐξ ἐπιβουλής; ἐπιβουλίως; δολερῶς**
- Insidioso, ἐπιβουλος, οὐ; δολερός, ἂ, ὄν.**
- Insieme, ἅμα; ὁμοῦ; κοινῇ. L'idea di Insieme, s'esprime spesso con verbi composti con ὁμο- o τιν-: Navigare insieme, ὁμοπλοῖω; συμπλεῖω. Correre insieme, ὁμοδρομεῖω; συν-τρέχω (*irr.*) Viaggiare insieme, συνοδοιπορεῖω. — Stare insieme, per Andare, Star d'accordo, συν-αρμονικά || Mettere insieme, per Unire, Congungere le varie parti di una macchina e simili, συν-αρμῶζω; συν-ἄπτω; πητ Riunire, Accumulare, συλ-λέγω; συν-κθροίζω.**
- Insieme (L'), ὅλον, οὐ, τό; σύνολον, οὐ, τό; σύμπαν, αυτος, τό.**
- Insigne, ἐπίσημος, οὐ; ἐπιφανής, ἐς || preso in mala parte, δεινός, ἡ, ὄν.**
- Insignificante, ἄσημος, οὐ.**
- Insignire, ἐπι-κοσμῶ.**
- Insignorirsi, κρατεῖω τινός; κατα-λαμβάνω (*irr.*) τι.**
- Insino, V. Fino.**
- Insinuante, ἄρεστος, οὐ; ἐπιγνηγός, ὄν.**
- Insinuare, introdurre, εἰς-άγω (*irr.*); ἐν-ίημι (*irr.*) || fig. Mettere destramente nell'animo altrui, ὑπο-βάλλω (*irr.*) τί τινα Insinuarsi, ὑπο-έρχομαι (*irr.*) τινα.**
- Insinuazione, τὸ ὑποβάλλειν τι; ὑποβολή, ας, ἡ; ὑποδῆλωσις, εως, ἡ.**
- Insipidamente, ἀχύλως; fig. ἀνοήτως; ἀβελ-τέρως.**

Insipidezza, ἀχυλον, ου, τό; ἀναλον, ου, τό; *fig.* ψυχρότης, ητος, ή.

Insipido, ἀχυλος, ου; ἀναλος, ου; *fig.* ψυχρός, ά, ου; ἀφέλτερος, ου.

Insipiente ἀνόητος, ου; ἄλογος, ου.

Insipientemente, ἀνοήτως.

Insipienza, ἀνοικ, ας, ή; ἄλογια, ας, ή.

Insistenza, τὸ ἐγκεῖσθαι ὁ προσκεῖσθαι τινί; προσλιπάρησις, εως, ή.

Insistere, ἐγ-κειμαι; πρὸς-κειμαι; προσ-λιπαρέω; in . . . τινί.

Insito, ἐμφυτος, ου.

Insoave, ἀήθης, ές.

Insciabile, ἀκοινωνήτος, ου; ἀνομιλήτος, ου.

Insciabilità, ἀκοινωνητικά, ας, ή.

Insodisfatto, ἀτέλειστος, ου.

Insofferente, μηδαμῶς οἶδς τ' ἂν φέρειν col-
P acc.; ἀπαθής, ές col gen.

Insofferenza, τὸ μὴ καρτερεῖν ἢ ὑπομένειν.

Insolfribile, ἀφάρητος, ου; ἀνυπόκοτος, ου.

Insolfribilmente, ἀφρόρητως.

Insolare, ἀλαχοτομέω

Insolente, θρασύτερος, α, ου; ἀναιδής, ές; ὕβριστικός, ή, ου; αὐθάδης, ες.

Insolentemente, ὕβριστικῶς; οὐθαθῶς.

Insolentire, ὕβριζω; καθ-υβρίζω; contro alcuno, τινά; αὐθαδικάζομαι.

Insolenza, θρασύτης, ητος, ή; ἀναιδεια, ας, ή; αὐθαδέια, ας, ή; ὕβρις, εως, ή.

Insolitamente, ἀήθως

Insolito, ἀήθης, ες; οὐκ εἰθιῶς, υἷα, ός.

Insolubile, che non si può sciogliere, che non si può dichiarare, οὐ λύσιμος, ου; ἄλυτος, ου || detto di sostanza, che non si discioglie, ἄλυτος; ἀδιάλυτος, ου.

Insolubilità, ἄλυτον, ου, τό; ἀδιάλυτον, ου, τό.

Insolubilmente, ἄλυτως.

Insoluto, ἄλυτος, ου.

Insolvente, οὐκ ἔχων (ουτα) ἐπίσσει.

Insolvenza, τὸ οὐκ ἔχειν ἐπίσσει; ἀτιμία, ας, ή.

Insolubile, V. Insolvente.

Insolubilità, V. Insolvenza.

Insomma, ὄλος; τέλος.

Insonne, αὐπνος, ου.

Insonnia, αὐπνία, ας, ή. Patir d'insonnia, αὐπνέομαι.

Insopportabile, ἀκαρτέρητος, ου; ἀνυπόκοτος, ου; ἀφάρητος, ου.

Insopportabilmente, ἀφρόρητως

Insergere, ἐπαν-ίσταμαι τινί; ἀρ-ίσταμαι τινος; στασιάζω τινί.

Insorgente, ἐπαναστάς, ἄτα, άν.

Insormontabile, ἀνυπέρβατος, ου; ἀνυπέρβλητος, ου.

Insorto, ἀρεστηκός, υἷα, ός.

Insospettare, *trans.* εἰς ὑπόψιαν ἐμβάλλω τινά || *intrans. e rifless.* ὑπο-νοέω; ὑποσπεύω; di alcuno o di qualche cosa, τινά ο τί.

Insozzare, μολύνω; κηλιδῶ.

Insuperabile, ἀνέλπιτος, ου.

Insuperatamente, ἀέλπτως; ἐξ ἀέλπτου; παρ' ἐλπίδα.

Insuperato, ἀέλπτος, ου; ἀελπτής, ές; ἀπρο-όκητος, ου.

Inspirare, V. Inspirare.

Instabile, ἀστατος, ου; ἀκατάστατος, ου; ἀβέβητος, ου.

Instabilità, ἀστασία, ας, ή; ἀβεβητότης, ητος, ή.

Instabilmente, ἀβεβητως.

Installare, εἰς ἀρχήν καθ-ίστημι.

Installazione, κατάστασις, εως, ή.

Instancabile, ἀκάματος, ου; ἀκοπίατος, ου; ἀκοπος, ου.

Instancabilità, ἀκάματον, ου, τό.

Instancabilmente, ἀκαμάτως.

Instare, V. Insistere.

Infertire, *intrans.* ἀκαρπος γίγνομαι (ιτρ.) || *trans.* ἀκαρπον ποιέω.

Instillare, ἐν-στάζω; ἐν-σταλάζω.

Instituto, V. Istituto.

Instolidire, ἀρβλύνομαι.

Insù, ἄνω; εἰς τὰ ἄνω.

Insubordinatamente, ἀπειθῶς.

Insubordinato, ἀπειθής, ές; ἀνυπότακτος, ου; ἀνυπηκός, ου.

Insubordinazione, ἀπειθεια, ας, ή; ἀπειθαρχία, ας, ή; ἀταξία, ας, ή.

Insudiciare, βυπνίω; κατα-βρύπνιω; μιαινω.

Insufficiente, οὐκ ἰκανός, ή, ου; ἐνδεής, ές; ἐλλιπής, ές.

Insufficientemente, οὐκ ἰκανῶς; ἐνδεῶς.

Insufficienza, ἐνδεια, ας, ή; ἐνδεείς, ους, τό; ἐλλιπίς, ους, τό || detto di Persona, ἀνεπιτηδεύτης, ητος, ή; ἀφυία, ας, ή.

Insulare, νησαῖος, α, ου; νησιωτικός, ή, ου.

Insulsaggine, ἀπειροκαλία, ας, ή; ἀναλον, ου, τό; ψυχρότης, ητος, ή.

Insulsamente, ἀχύλως; ἀφυῶς; ψυχρῶς.

Insulso, ἀναλος, ου; ἀπειροκαλος, ου; ψυχρός, ά, ου

Insultare, δνειδίζω τινί ὁ τινά; ὕβριζω τινά ὁ εἰς τινά.

Insultatore, δνειδίζων, οντος, ό; ὕβριστής, ου, ό.

Insulto, ἐνειδος, εος, τό; ὕβρις, εως, ή; ὕβρισμός, ου, ό.

Insuperabile, ἀήττητος, ου; ἀνυπέρβλητος, ου.

Insuperabilmente, ἀνυπερβλητως.

Insuperato. ἀήττητος, ου.
 Insuperbire, *trans.*, ἐπ-αίρω; τυρώ || *intrans. e rifless.* ἐπ-αίρομαι; μέγα-φρονέω; ὑπερ-φραυνοῦμαι.
 Insurrezionale, στασιαστικός, ή, όν; στασιωτικός, ή, όν.
 Insurrezione, ἐπανόστασις, εως, ή; στάσις, εως, ή.
 Insussistente, κενός, ή, όν; μάταιος, α, ου.
 Insussistenza, ματαιότης, ητος, ή.
 Intaccare. ἐν-τέμνω(irr.); ἐγ-κόπτω; χηλόω || *fig.* Offendere, Pregiudicare, βλάπτω τινά; βλάβην ο ζημίαν φέρω(irr.) τινί.
 Intaccatura, κατακοπή, ης, ή; χήλωμα, ατος, τό.
 Intagliare, γλύφω; ἐγ-γλύφω; ἐγ-κολάπτω.
 Intagliatore, γλυφεύς, εως, ό; γλύπτης, ου, ό.
 Intaglio, l'arte dell'intagliare, γλυπτική, ης, ή || L'opera stessa intagliata, γλυφή, ης, ή; ξόανον, ου, τό.
 Intauarsi, φραλεῦω.
 Intangibile, ἀθιγής, ές; ἀθικτος, ου.
 Intanto, ἐν τῷ μεταξύ; ἐν τοσοῦτῳ. Intanto che, εως, εως ἄν, μέχρι οὔ ἄν.
 Intarlamento, σκοληκίασις, εως, ή.
 Intarlare, σκοληκίζομαι.
 Intarlato, θριπήθετος, ου.
 Intarsiare, ποικίλλω; ψηφολογία; ψηφοθετία.
 Intarsiatore, ψηφοθέτης, ου, ό.
 Intarsiatura, l'atto dell'intarsiare, ψηφολογία, ας, ή || Opera intarsiata, ψηφολογία, ατος, τό.
 Intarsio, V. Intarsiatura.
 Intasamento, ἐμπραγμός, οὔ, ό.
 Intasare, ἐμ-πραττω.
 Intascare, εις πῆραν ἐν-τίθημι.
 Intatto, ἀλέρισος, ου; ἀθιγής, ές; ἀθικτος, ου.
 Intavolare, coprir di tavole, σκεπάζω || Intavolare negozi, questioni ecc., ἐπι-χειρέω τινί; ἄρχομαι τινος; ἄπτομαι τινος.
 Integerrimo, ἀμεμπτος, ου.
 Integrale, όλόκληρος, ου; σύνολος, ου; ἐντελής, ές.
 Integralmente, συνόλως; ἐντελῶς.
 Integrante, V. Integrale.
 Integrare, ἀπο-πληρῶ; ἐπαν-ορθῶ.
 Integrità, τελειότης, ητος, ή; ἀριότης, ητος, ή; ἀκεραιότης, ητος, ή || Onoratezza, Onestà, καλοκάγαθία, ας, ή; χρηστότης, ητος, ή.
 Integro, ἀφθαρτος, ου; ἀδιάφθαρτος, ου; ἀδωροδόχτος, ου.
 Intellettivamente, νοητῶς.
 Intellettivo, νοηματικός, ή, όν.
 Intelletto, νόσος-οὔς, νόου-νοῦ, ό.
 intellettuale, νοερός, ά, όν; νοητικός, ή, όν.

Intellettualmente, νοητῶς.
 Intelligente, Che ha facoltà di bene intendere, συνετός, ή, όν; ἐπιστήμων, ου || Che fa il suo ufficio con intelligenza, δευός, ή, όν; δεξιός ά, όν || detto di opere o atti, σφόδρ, ή, όν.
 Intelligenza, La facoltà d'intendere, νόσος-οὔς, νόου-νοῦ, ό; νόησις, εως, ή || **Attitudine a prontamente e bene intendere**, σύνεσις, εως, ή; εὐφύα, ας, ή; ἀγγίνοια, ας, ή || **Conoscenza ragionata di una lingua, d'un'arte ecc.** ἐπιστήμη, ης, ή; ἐμπειρία, ας, ή || **Accordo. Unione, ὁμόνοια, ας, ή. Essere in buona intelligenza con alcuno, ὁμονοεῖ ο ὁμοφρονεῖ τινί.**
 Intelligibile, νοητός, ή, όν; συνετός, ή, όν; σαφής, ές.
 Intelligibilmente, σαφῶς.
 Intemerato. ἀμόλυτος, ου; καθαρός, ά, όν.
 Intemperante, ἀμετρος, ου; ἀκρατής, ές; ἀλόλαστος, ου.
 Intemperatamente, ἀμέτρως; ἀκρατῶς; ἀκολάτως.
 Intemperanza, ἀμετρία, ας, ή; ἀράτεια, ας, ή; ἀκρασία, ας, ή; ἀκολασία, ας, ή.
 Intemperatamente, V. Intemperantemente.
 Intemperato, V. Intemperante.
 Intemperie, δυσκρασία, ας, ή.
 Intempestivamente, ἀκαιρως; ἀκαιρί.
 Intempestivo, ἀκαιρος, ου; ἀκαιρος, ου.
 Intendente, *ad.* ἐμπειρος, ου; ἐπιστήμων, ου.
 Intendente, *sost.* προστάτης, ου, ό; ἐπιστάτης, ου, ό; ἑπαρχος, ου, ό.
 Intendenza, προστασία, ἐπιστασία, ἐπαρχία, ας, ή.
 Intendere, Capire con la mente, νοεῖν; συνιημι(irr.); κατα-λαμβάνω(irr.); μακθάνω(irr.). Fare intendere qualche cosa ad uno, δια-σαφῆσαι; σαφηνίξω τί τινι. Mi fo intendere? ἄρ' ἐκ-διδάσκω(irr.) τὸ σαφές; || **Udire, Sentire.** ἀκούω(irr.); **Intender dire che . . .**, ἀκούω λεγόντων ο λέγοντας ὅτι . . . || **Avere intenzione**, ἔγνων, ἔγνωκα(αορ. e perf. δι γινώσκω) || **Aver volontà, βούλομαι(irr.); κελεύω** || **Intendersela con uno, συμ-φρονεῖ τινί; ὁμονοεῖ** || **Intendersi di una cosa, ἐμπειρος ο ἐπιστήμων(ου) εἰμί τινος** || **S'intende!** δῆλα δῆ! πῶς γὰρ οὔ; πάνυ γε.
 Intendimento, facoltà e atto d'intendere, νοητικός, οὔ, τό; νόος-οῦς, νόου-νοῦ, ό; διάνοια, ας, ή; φρόνησις, εως, ή || **Disegno, Proposito, βουλή, ης, ή; ἐπίνοια, ας, ή; γνώμη, ης, ή.**

- Intenditore**, ἐπινοῶν, οὔσα, οὖν; ἔμπειρος. οὐ; ἐπιστήμων, οὐ.
- Intenebrare**, σκοτίζω; σκοτῶ.
- Intenerimento**, ἰ' intenerire, μάλξις, εως, ἡ || *fig.* Sentimento di tenerezza, di compassione, ἔλεος, οὐ. ὁ; οἶκτος, οὐ, ὁ.
- Intenerire**, far diventar tenero, μαλάσσω; μαλακῶ; μαλακίζω || *fig.* Commuovere a pietà, εἰς οἶκτον ο ἔλεον ἄγω (*irr.*); τήγω; ἐπι-κλάω. — *Rifless.* Diventar tenero, μαλάσσομαι; μαλακίζομαι || Muoversi a compassione per alcuno, ἐλεῶ ο οἰκτεῖρω τινά; συμ-πάσχω (*irr.*) τινί.
- Intensamente**, συντόνως; σφόδρα; θεινῶς.
- Intensità**, συντονία, ας, ἡ; ἐπίτασις, εως, ἡ; σφοδρότης, ητος, ἡ.
- Intensivo**, e
- Intenso**, ἔντονος, οὐ; σύντονος, οὐ; σφοδρός, ἄ, ὁ; θεινός, ἡ, ὁ.
- Intentabile**, ἀπειρατος, οὐ.
- Intentamente**, ἀτενῶς; προσεχῶς.
- Intentare una causa**, una lite contro alcuno, ἐπ-άγω (*irr.*) ο ἐν-ίσταμαι δίκην τινί
- Intentato**, ἀπείρατος, οὐ.
- Intento**, **Intenzione**, *sost.* ἐπίνοια, ας, ἡ; βουλή, ἡς, ἡ; γνώμη, ης, ἡ || **Fine**, **Scopo**, τέλος, εως, τό; προκείμενον, οὐ, τό. Che non consegue l'intento, ἀποτευτικός, ἡ, ὁ.
- Intento**, *ad.* ἐπιστροφῆς ο προσεχῆς. ἐς *col dat.*; προσεκτικός, ἡ. ὁ *col gen.* || **Disposto**, **Pronto**, ἔτοιμος, οὐ; πρόχειρος, οὐ; a . . . , πρὸς τι ο *inf.*
- Intenzionato**, Che ha intenzione, γνώμην ἔχων, οὐσα, οὐ; φρονῶν, οὔσα, οὖν || **Bene** ο **Male** intenzionato verso alcuno, εὔνοος, οὐ οὐκ ἐνόος, οὐ τινί.
- Intenzione**, ἐπίνοια, ας, ἡ; πρόνοια, ας, ἡ; βουλή, ἡς, ἡ; γνώμη, ης, ἡ. Con quale intenzione? τίη γνώμη; τί γινώσκων (οὐσα) ο βουλόμενος (η);
- Intepidire**, V. **Intiepidire**.
- Interamente**, ὅλως; κατὰ πᾶν, πάντως; παντάπασι.
- Intercalare**, *ad.* ἐμβολημαῖος, α οὐ; ἐμβόλιμος, οὐ.
- Intercalare**, ἐμ-βάλλω (*irr.*); παρεμ-βάλλω; παρεν-τίθημι.
- Intercedere**, ἱκετεύω ο παρ-αιτίομαι ὑπέρ τινος.
- Intercessione**, παραιτήσεις, εως, ἡ; δήσις, εως, ἡ. Ottenere per l'intercessione d'alcuno, παραιτησάμενου τῶς τυγχάνω (*irr.*).
- Intercessore**, παραιτητής, οὔ, ὁ.
- Intercestare**, ὑπ-αιρέομαι (*irr.*); δια-λαμβάνω (*irr.*); ὑπο-κλιῶ.
- Intercolonnio**, μεσοστάλιον, οὐ, τό.
- Interdetto**, *sost.* ἀπαγόρευσις, εως, ἡ; ἀπόρρημα, ατος, τό.
- Interdetto**, *part. e ad.* ἀπειρημένος, η, οὐ, ἀπόρρητος, οὐ || **Sopraffatto**, ἐκπληκτος, οὐ; ἔμπληκτος, οὐ.
- Interdire**, **Vietare**, ἀπ-αγορεύω (*irr.*). Vietare che altri eserciti un ufficio ecc., δια-παύω τινά τῆς ἀρχῆς ecc. || **Rimanere interdette**, per Rimanere sopraffatto, ἐκπλήττομαι (*irr.*).
- Interdizione**, ἀπαγόρευσις, εως, ἡ; ἀπόρρησις, εως, ἡ.
- Interessante**, **Importante**, λόγου ἀξιος, α, οὐ; ἀξιόλογος, οὐ || **Piacente**, ἐπαγωγός, ὁ; ψυχγωγός, ὁ.
- Interessare**, **Essere importante**, δια-φέρει (*irr.*) ο προσ-ήκει μοι || **Interessare uno**, κοινωνῶ τινα ποιέομαι; in qualche cosa, *gen.* || **Attrarre**, **Piacere**, ἐπ-άγω (*irr.*); ἐφ-έλκομαι (*aum. per ei*); ψυχγωγῶ || *rifless.* **Interessarsi**, **Darsi cura**, ἐπι-μελέομαι τινος.
- Interessato**, Che mira al proprio interesse, πλεονέκτης, οὐ, ὁ || Che ha interesse in un negozio, μετέχων, οὐσα, οὐ τινός.
- Interesse**, **Frutto di danari prestati**, τόκος, οὐ, ὁ. **Dare ad interesse**, τακίζω; θανειζῶ || **Guadagno**, κέρδος, εως, τό || **Vantaggio**; **Utile**, συμφέρον, ατος, τό; λυσitelές, οὐς, τό || **Affari**, **Negozi privati**, πράγματα, ων, τά. **I miei interessi**, τὰ ἐμά. **Gl'interessi di mio fratello**, τὰ τοῦ ἀδελφοῦ || **Quel sentimento che ci fa prender parte a ciò che spetta a qualcuno**, σπουδή, ἡς, ἡ; εὐνοια, ας, ἡ. **Mostrare interesse per alcuno**, ἐν-νοῶ ο ἀγκάθω φρονέω τινί || **Attrattiva**, ἐπαγωγόν, οὔ, τό; χαρίζω, εως, τό; ἡδονή, ἡς, ἡ.
- Interezza**, τελειότης, ητος, ἡ; ἀριτιότης, ητος, ἡ.
- Interfogliare**, παρεμ-βάλλω (*irr.*) εἰς βιβλίον ρῦλλα ἄγραφα.
- Interiezione**, ἐπιφωνηματικόν, οὔ, τό.
- Interim**, τὸ μεταξύ. **Per interim**, ἐν τῷ μεταξύ.
- Interinalmente**, ἐν τῷ μεταξύ.
- Interiora (Le)**, σπλάγχνα, ων, τά; ἔντερα, ων, τά.
- Interiore**, ὁ, ἡ, τὸ ἔσω ο ἔνδον ο ἐντός; ἐνδότερος, α, οὐ. **In forza di** *sost.* τὸ ο τὰ ἔνδον ο ἔσω.
- Interiormente**, ἔνδον; ἐντός.
- Interlinea**, τὸ διάστημα (ατος) μεταξύ τῶν στίχων.
- Interlineare**, *ad.* ὁ, ἡ, τὸ ἐν τοῖς στίχοις.

Interlineare, scrivere tra linea e linea, με-
ταξύ των στίχων γράφω.
Interlocutore-trice, διαλεγόμενος, ου, ό; δια-
λεγόμενη, ης, ή; πρόσωπον, ου, τό.
Intermediario, *ad. V.* Intermedio.
Intermediario, *sost.* Mediatore.
Intermedio, ό, ή, τό μεταξύ *col gen.*; μέσος,
η, ου.
Intermettere, δια-λείπω (*irr.*); παρα-λείπω:
di far qualche cosa, *il partic. del rela-
tivo verbo.*
Intermezzo, έμβόλιον, ου, τό.
Interminabile, άτελεύτητος, ου; άπέραντος, ου.
Interminabilmente, άπειρώς.
Interminato, άπέραντος, ου; άπειρος, ου.
Intermissione, διάλειψις, εις, ή; διάπαυσις,
εις, ή. Senza intermissione, άδιαπαύστως;
συνεχώς.
Intermittente, διαλείπων, ουσα, ου.
Intermittenza, διάλειψις, εις, ή.
Internamente, ένδου; έντός.
Internare, *trans.* εις-ίημι (*irr.*) || *rifless.*
Internarsi, είσω ο έντός πάρ-ειμι (*irr.*);
εις-ιναίμαι (*irr.*); εις-όυμαι (*irr.*).
Internazionale, ό, ή, τό μεταξύ έθνους και
έθνους.
Interno, *sost.* τό ο τά ένδου ο έσω. L' interno
d' un paese, τά μέσα τής χώρας. Nell' in-
terno di . . . έσω ο ένδου *col gen.* —
Ministro o Ministero dell' interno, ό
ύπουργός οδ ή ύπουργία των έσωτερικών.
Interno, *ad.* ό, ή, τό έσω ο ένδου ο έντός;
ένώτερος, α, ου; έσώτερικός, ά, όν. Alunno
interno, ό μαθητής κατοικών εις τό σχο-
λείον.
Intero, όλος, η, ου; όλόκληρος, ου; πάς, πάσα,
πάν. *In forza di sost.* όλου, ου, τό; σύν-
ολου, ου, τό. Per intero, *posto avv.* όλως;
τώ όλω; διάλου.
Interpellanza, *nel senso giuridico*, πρό-
κλησις, εις, ή || *nel senso politico*, έπι-
ρώτησις, εις, ή.
Interpellare, *nel senso giuridico*, προ-κα-
λέω (*irr.*) e προ-καλέομαι || *nel senso po-
litico*, έπι-ρωτάω.
Interpretare, έξ-ηγέομαι; έρμηνεύω; σαφηνί-
ζω. L' arte d' interpretare, έρμηνευτική,
ής, ή (*sott.* τέχνη).
Interpretativo, έξηγητικός, ή όν.
Interpretazione, έρμηνεία, ας, ή; έξήγησις,
εις, ή.
Interpetre, έρμηνεύς, έως, ό; έρμηνευτής, ου.
ό; έξηγητής ου. ό || Chi significa altrui il
nostro desiderio ecc.. ό (τήν έννοιά μου,
τάς εύχάς μου, ecc.), διαφέρω τινί.

Interpolamento, παρένθεσις, εις, ή.
Interpolare, παρεν-τίθημι; δια-σκευάζω.
Interpolatamente, εκ διαλειμάτων.
Interpolatore, διασκευαστής, ου, ό.
Interpolazione, διασκευή, ης, ή.
Interporre, παρεν-τίθημι; πασεμ-βάλλω
(*irr.*). — **Interporsi**, Porsi tramezzo,
έπι-προσθέω || *fig.* Far da mediatore, με-
σιτεύω.
Interposizione, έπιπρόσθεσις, εις, ή; παρέν-
θεσις, εις, ή; μεσιτεία, ας, ή.
Interpunzione, διάστιξις, εις, ή. Segno d'in-
terpunzione, στήμη, ης, ή.
Interrè, μεσοβασίλειος, εις, ό.
Interregno, μεσοβασίλειά, ας, ή.
Interrogare, έρωτάω ο έπ-ερωτάω τινά τι ο
περί τινος. **Interrogare a un esame**, έξ-
ετάζω.
Interrogativamente, μετ' έρωτήσεως; έρωτη-
ματικώς.
Interrogativo, έρωτηματικός, ή, όν.
Interrogato, έρωτηθείς, εισα, έν.
Interrogatore-trice, έρωτών, ώσπ. ών.
Interrogatorio, άνάκρισις, εις, ή. **Sottoporre**
a un interrogatorio, άνα-κρίνω τινά.
Interrogazioncella, έρωτημάτιον, ου, τό.
Interrogazione, έρώτησις, εις, ή; έρώτημα,
ατος, τό. **Rispondere alle interrogazioni**,
τά έρωτηθέντα άπο-κρίνομαι.
Interrompere, **Lasciare un' operazione a**
mezzo, δια-κόπτω; δια-λύω; παύω || **Im-
pedire**, καλύω; παρεν-οχλείω (*imperf.* πα-
ρηνώχλου). **Interrompere un discorso**,
ύπο-κρούω ο μεσολαβίω λόγον; ύπο-λαμ-
βάνω (*irr.*). **Lo interrompe e disse**, ύπο-
λαβών έπτε . . .
Interrompimento, **V.** Interruzione.
Interrompitore, **V.** Interruttore.
Interrottamente, ου συνεχώς.
Interruttore-trice, διακόπτων, ουσα, ου.
Interruzione, διάλειψις, εις, ή; διάπαυσις,
εις, ή; έπίρχεισις, εις, ή; κάλυσις, εις, ή.
Senza interruzione, άδιαπαύστως; συνε-
χώς || **L' interrompere chi parla**, ύπόκρου-
σις, εις, ή.
Intersecamento, **V.** Intersecazione.
Intersecare, δια-τέμνω (*irr.*).
Intersecazione, διατομή, ης, ή.
Intersezione, διατομή, ης, ή.
Intervallo, Spazio fra le parti di un corpo,
διάλειμμα, ατος, τό; όπή, ης, ή || **Intervallo**
di tempo, ό μεταξύ χρόνος.
Intenerire, **V.** Trattenerre.
Intervallo, διάστημα, ατος, τό; διάλειμμα,
ατος, τό **Nell' intervallo**, έν τώ μεταξύ. **A**

- intervalli, ἐκ διαλείματος ο διαλειμμάτων.
 Senza intervallo, ἀδικλείπτως. Lasciare un intervallo. δια-λείπω (irr.). Dopo un intervallo di tre anni . . . , τριῶν ἐτῶν διαγεγονότων . . .
- Intervenire, Accadere, συμ-βαίνω (irr.); συμ-πίπτω (irr.); γίγνομαι (irr.) || Venire a un'adunanza, εἶσι, πάρ-εيمي (irr.); παρ-γίγνομαι || Ingerirsi, Immischiarsi in, παρεν-εἶρω ἐμαυτὸν col dat. ο εἰς e l'acc.
- Intervento, παρουσία, ας, ἡ.
- Intesa (Dar l'), μηνύω || Star sull'intesa, εὐλαβέομαι; φυλάττομαι.
- Intessere, ἐν-υφάινω || Intrecciare, ἐμ-πλέκω; ἐπι-πλέκω.
- Intestarsi, ἀμεταποίητος ἔχω (irr.) τῆς γνώμης. Intestarsi di . . . , αὐθαδιζομαι προς τό . . . inf.
- Intestato, senza aver fatto testamento, ἀδιάθετος, ου; e avverbialm. ἀδιαθέτως.
- Intestinale, ἐντερικός, ἡ, ὄν.
- Intestino, sost. ἔντερον, ου, τό.
- Intestino, ad. ἐνδοτέρος, ου; ἐνδοτάτος, ου
 Guerra intestina, οἰκειὸς ο ἐμφύλιος πόλεμος, ου, ὁ.
- Intepidire, ciò che era freddo, χλιαίνω; ciò che era caldo, ψυχραίνω.
- Intignare, σηπώδης, ες ποίεομαι.
- Intignato, σηπώδης, ες.
- Intimamente, οικειότατα; ἐκ τῆς ψυχῆς; ἐσχυρῶς; πᾶν.
- Intimare, παρ-αγγέλλω; ἐπι-τάσσω; προς-τάσσω.
- Intimazione, ἐπίταξις, εως, ἡ; ἐπίταγμα, ατος, τό; παραγγελία ας, ἡ; παραγγελμα, ατος, τό. — Senza intimazione, ἀκηρυκτί.
- Intimidire, trans. δειλίαν ἐμ-βάλλω (irr.) τινί || intrans. e rifless. ἀπο-δειλιάω.
- Int mo, ὁ, ἡ, τὸ ἐσωτάτω ο ἐνδοτάτω || detto di Amicizia, Conoscenza e simili, οικειότατος, η, ου.
- Intimità, V. Intrinsichezza.
- Intimorire, trans. ἐκ φοβέω || intrans. e rifless. ἐκ-φοβέομαι.
- Intingere, βάπτω; ἐμ-βάπτω || fig. Intingere in una cosa, Ἀμύρῃ parte, κωνωνέω τινός.
- Intingoletto, ζωμιόδιον, ου, τό.
- Intingolo, ζωμός, οὔ, ὁ; ἐμβμμα, ατος, τό.
- Intinto, ἐμβραφεῖς, εἶσα, ἐν.
- Intirizzimento, νάρκησις, εως, ἡ; νάρκη, ης, ἡ; ῥίγσις, εως, ἡ
- Intirizzare, ναρκῶς; ἀπο-ναρκῶς; ῥιγῶ.
- Intisichire, φθισιάω.
- Intitolamento, V. Intitolazione.
- Intitolare, ἐπι-γράφω.
- Intitolazione, ἐπιγραφῆ. ἡς, ἡ.
- Intollerabile, ἀρόρητος, ου; δύσροητος, ου; οὐκ ἀνασχετός, ἡ, ὄν.
- Intollerabilmente, ἀρορήτως; οὐκ ἀνασχετῶς.
- Intollerante, ἀπαθής, ες.
- Intolleranza, ἀνεπίεικία, ας, ἡ.
- Intonacare, κονίαω; τετανύω.
- Intonaco, κονίαμα, ατος, τό.
- Intonacatura, κονίασις, εως, ἡ.
- Intonare, ἀνακρούομαι con ο senza μέλος; ἔξ-άροζω col gen.
- Intonazione, ἀνάκρουσις, εως, ἡ.
- Intonso, ἀξυρος, ου; ἀκροτεκόμης, ου, ὁ.
- Intoppiare, περι-πίπτω (irr.) τινί; προς-κρούω τινί.
- Intoppo, κώλυμα, ατος, τό; ἐμπόδιον, ου, τό; πρόσκρουμα, ατος, τό.
- Intorbidamento, ἀναθόλωσις, εως, ἡ.
- Intorbidare, Far divenir torbido, θολῶω; ἀνα-θολῶω || detto della vista, ἀμυρώω; σκοτῶω || detto dell'animo, ταράσσω.
- Intormentimento, νάρκησις, εως, ἡ.
- Intormentire, ναρκῶω.
- Intorno, prep. περί col l'acc.; κύκλω col gen. Si costruisce anche περί col gen. quando si riferisce all'oggetto di cui uno si occupa. Per es.: Che opinione hai intorno a ciò? τίνα δόξαν ἔχεις περί τούτων; || avv. Intorno, All'intorno, Intorno intorno, περιῖ; κύκλω. — Spessissimo l'idea di Intorno era espressa dai Greci con verbi composti: Radunare d'ogni intorno, περι-αχρίω (irr.). Condurre intorno, περι-άγω (irr.). Difendere, Riparare intorno intorno, περι-αμύνω. Andare intorno, περι-βαίνω (irr.). Guardare intorno, περι-βλέπω, ecc.
- Intorpidimento, νάρκησις, εως, ἡ.
- Intorpidire, trans. ναρκῶω || intrans. ναρκῶμαι. — Che fa intorpidire, ναρκωτικός, ἡ, ὄν.
- Intradue, V. Infradue.
- Intralasciare, V. Tralasciare.
- Intralciamiento, ἐμπλοκή, ἡς, ἡ; συμπλοκή, ἡς, ἡ.
- Intralciare, ἐμ-πλέκω; συμ-πλέκω || fig. Impedire, Impacciare. κωλύω; ἐμ-ποδίζω.
- Intramezzare, παρεν-τάσσω; παρεν-τίθημι.
- Intransitivamente, ἀμεταβάτως.
- Intransitivo, ἀμετάβατος, ου.
- Intraprendente, δραστήριος, ου; εὐτολμος, ου; τολμητής, οὔ, ὁ.
- Intraprendere, ἐπι-χειρέω ο ἐγ-χειοῦμαι τινί, ἐπι-βάλλομαι τινί; ἀπτομαι τινος.

Intraprendimento, ἐπιχειρήσις ἢ ἐγχείρησις, εὖς, ἦ.
Intrattabile, δὺςτροπος, οὐ; δυστράπιλος, οὐ; δὺςκολος, οὐ.
Intrattenere, ποιῶν τινά ἐμμένειν; βραδύου || **Intrattarsi**, δια-λέγομαι τινὶ ἢ πρὸς τινα.
Intravvenire, ἐκ-βαίνο (irr.); συμ-βαίνο.
Intrecciamento, ἐμπλοκή, ἦς, ἦ; συμπλοκή, ἦς, ἦ.
Intrecciare, πλέκειν; ἐμ-πλέκειν; συμ-πλέκειν.
Intrecciato, ἐμπλεκτός, οὐ; σύμπλεκτος, οὐ
Intrecciatura e
Intreccio, πλέγμα. ατος. τό; πλοκή, ἦς, ἦ.
Intrepidamente, θαρρόντως; ἀρβύως; ἀδείως
Intrepidezza, ἀδειία, ας, ἦ; θάρσος, εὖς, τό; τόλμα, ἦς, ἦ.
Intrepido, ἀφοβος, οὐ; ἀκατάπληκτος, οὐ; ἀδείης, ἐς.
Intricatamente, ἀτάκτως.
Intridere, ἀνα-μίγνυμι (irr.); μάσσω; φυράω, fut. άωω.
Intrigante, κακότεχνος, οὐ; κακοπράγμων, οὐσος, ὁ, ἦ; πανούργος, οὐ, ὁ, ἦ.
Intrigare, trans. Avviluppate. Arruffare. ταράσσω; ἀνα-ταράσσω; δια-ταράσσω; συμ-φύρω (irr.); συγ-χέω (irr.) || **intrans.** Fare intrighi. μηχανάομαι || **rifless.** Fig. Impacciarsi, Intramettersi, ἐμαυτὸν παρεν-εἶρω τιί.
Intrigatamente, ταρκακτικῶς; συγχυτικῶς.
Intrigo, μηχανή, ἦς, ἦ; μηχανήμα, ατος. τό; τέχνη, ἦς, ἦ. Tramare intrighi, μηχανοῦρ-βάρβω.
Intrinsecamente, ἐνδοτάτως; οἰκειῶς.
Intrinseco, ὁ, ἦ, τό ἐνδου; οἰκειῶς, α, οὐ.
Intrinsichezza, οἰκειότης, ἦτος, ἦ.
Intriso, μακτός, ἦ, οὐ; φυρτός, ἦ, οὐ || **Lordo**, Macchiato, ῥυπαρός, ἄ, οὐ; μισρός, ἄ, οὐ.
Intristire, ἐκ-τρέπομαι; πονηρός, ἄ, οὐ γίγνομαι (irr.) || **detto delle Pianta**, μαρνύομαι.
Introducibile, εἰσαγωγήμος, οὐ.
Introducimento, εἰσαγωγή, ἦς, ἦ; εἴσοδος. οὐ, ἦ.
Introdurre, Condurre dentro, εἰς-άγω (irr.); προς-άγω || **Portar dentro qualche cosa**, εἰς-κομίζω; εἰς-φέρω (irr.) || **Far entrare una cosa in un' altra**, ἐν-ίημι (irr.); ἐμ-ποιῶν; ἐμ-βάλλω (irr.); in . . . , dat. || **Introdurre un uso e simili**, καθ-ίστημι. — **Rifless.** Entrare in un luogo, εἰς-βαίνο (irr.); εἰς-έρχομαι (irr.). **Introdursi furtivamente εἰς-δύομαι (irr.);** in . . . , εἰς col' acc.

Introduttivo, εἰσαγωγικός, ἦ, ὅ.
Introduttore, εἰσαγωγεύς, ἔως, ὁ; προς-αγωγεύς, ἔως, ὁ.
Introduzione, P'introdurre una persona, προςαγωγή, ἦς, ἦ; una cosa, εἰσαγωγή, ἦς, ἦ; εἰσχομιδή, ἦς, ἦ; un uso e simili, εἰσήγησις. εὖς, ἦ; κατ'άστασις, εὖς, ἦ || **L' introduzione di un libro**, προσίμιον, οὐ, τό.
Introito, Entratura, εἴσοδος, οὐ, τό || **Il danaro che entra in cassa**, τό περιεχόμενον ἀργύριον ἐν τῷ κηβωτίῳ.
Intromissione, ἔνεσις, εὖς, ἦ; ἐμβολή, ἦς, ἦ.
Intromettere, ἐν-ίημι (irr.); ἐμ-βάλλω (irr.) || **rifless.** Ingerirsi, παρεν-εἶρω ἐμαυτὸν τινὶ || **Mettersi come mediatore tra due litiganti**, μεσιτεύω.
Intronamento, κώφωσις, εὖς, ἦ.
Intronare, ἐκ-κωφῶν; ἐκ-πλήσσω (irr.); κα-τα-βρουτάω.
Intronato, κωφός, ἦ, οὐ; ἐκπληκτος, οὐ.
Intronizzare, βασιλέα καθ-ίστημι; ἐν-θρο-νίζω.
Introvabile, ἀνεύρετος, οὐ; ἀνεξεύρετος, οὐ.
Intrudere, εἰς-ωθεῖω (irr.); παρεν-άγω (irr.).
Intrusione, ὠδισμός, οὐ, ὁ.
Intruso, παρῆικτος, οὐ.
Intuire, θεάομαι; θεωρῶν.
Intuitivamente, θεατικῶς; θεωρητικῶς.
Intuitivo, θεατικός, ἦ, οὐ; θεωρητικός, ἦ, οὐ.
Intuito e
Intuizione, θεία, ας, ἦ; θεωρησις, εὖς, ἦ.
Intumescenza, οἰδήμα, ατος, τό.
Intumidire, οἰδάω.
Intorgidire, ἐγκόσμαι.
Inudito, ἀνήκουστος, οὐ.
Inuguale, V. Ineguale.
Inuguaglianza, V. Ineguaglianza.
Inugualmente, ἀπανθρωπῶς; ἀγρίως; ἀπη-υῶς.
Inumanità, ἀπανθρωπία, ας, ἦ; ἀπῆνεια, ας, ἦ; ἀμότης, ἦτος, ἦ.
Inumano, ἀπάνθρωπος, οὐ; ἀπηνής, ἐς; ἀμός, ἦ, ὅ.
Inumidire ὑγρύνω; καθ-υγρύνω.
Inurbanamente, ἀγροικῶς; ἀγροικικῶς.
Inurbanità, ἀγροικία, ας, ἦ; ἀπειροκαλία, ας, ἦ; ἀπειροευσία, ας, ἦ.
Inurbano, ἀγροικος, οὐ; ἀπειροκκλος, οὐ; ἀπειδαυτος, οὐ
Inusato, ἀήθης, ε; ἀσυνήθης, ες.
Inusitadamente, ἀήθως.
Inusitato, V. Inusato.

- Inutile**, ἀνωφελής, ἔς; ἀλυσιτελής, ἔς; ἀχρηστος, ον; μάταιος, α. ον.
- Inutilità**, ἀνωφέλεια, ας, ἡ; ἀλυσιτέλεια, ας, ἡ; ἀχρηστία, ας, ἡ; ματαιότης, ητος, ἡ.
- Inutilmente**, ἀνωφελῶς; ἀχρηστῶς; μάτην.
- Inuzzolare**, ἐπιθυμίαν ἐγείρω (irr.).
- Invadere**, ἐπιβάλλω (irr.); ἐπιτίθεμαι; ἐρ-ορμάω; tutti col dat. Invadere un paese. εἰς-βάλλω εἰς χώραν. Invadere il potere e simili, ἔχω (irr.); κατ-έχω.
- Invaghire**, ἔρωσ, ὠτος, ὄ; στέρξ, εως ἡ.
- Invaghire, trans.** ὄψον ἐγείρω (irr.); ἐπιθυμίαν ποίω; uno di qualche cosa, τινί τινος || rifless. Invaghirsi, ἐπιθυμέω; ἐράω, fut. ἐρασθήσομαι, τινός.
- Invalidamente**, ἀκύρως.
- Invalidamento**, ἀκύρωσις, εως, ἡ.
- Invalidare**, ἀκυρώω.
- Invalidità**, ἄκυρον, ου, τό.
- Invalido, Debole**, ἀσθενής, ἔς; ἀββρωτός, ον || Che non ha forza sufficiente a, ἀδυνατος, ον || Che non ha valore giuridico, ἄκυρος, ον || Soldato reso inabile all'esercizio delle armi, ἀπομαχος στρατιώτης, ου, ὄ.
- Invanire e Invanirsi**, ἀλαζονεύομαι; di . . . , περί τινος.
- Invano**, μάτην; ματαιῶς; τηνᾶλλως.
- Invariabile**, ἀμετάβολος, ον; ἀμετάτρεπτος, ον; ἀναλλοίωτος, ον.
- Invariabilità**, ἀμετάβολον, ου, τό; ἀμετάτρεπτον, ου, τό.
- Invariabilmente**, ἀμεταπτῶτως; ἀμετακινήτως.
- Invariato**, ἀμετάλλακτος, ον; ἀεὶ ὁμοιος, α, ον.
- Invasare**, κατ-έχω (irr.). Essere invasato, κάτοχος εἶμι.
- Invasione**, εἰσβολή, ἦς, ἡ; ἐμβολή, ἦς, ἡ; ἐπιδρομή, ἦς, ἡ.
- Invasore**, εἰσβάλλον, οντος, ὄ.
- Invecchiamento**, γήρανσις, εως, ἡ.
- Invecchiare**, γηράσκω (irr.); παρ-ακμάζω.
- Invece**, ἀντί col gen.
- Inveire**, λοιδορέω τινά; ὀνειδίζω τινά.
- Invenire**, ἐξ-ερεθίζω; ἐξ-ορμίζω; ἐξ-αγρεύω.
- Invendibile**, ἀπρατος, ον.
- Invendicato**, ἀτιμώρητος, ον.
- Inventare**, εὐρίσκω (irr.); ἐξ-ευρίσκω || Trovar di suo capo cosa non vera, πλάσσω
- Inventariare**, ἀπο-γράφω.
- Inventario**, ἀπογραφή, ἦς, ἡ.
- Inventiva**, ἀγκίνοια, ας, ἡ; εὐμηχανία, ας, ἡ.
- Inventivo**, εὐρετικός, ἡ, ὄν.
- Inventore-trice**, εὐρετής, οὔ, ὄ; εὐρέτης, ἴδος, ἡ; εὐρών, ὄντος, ὄ; εὐρούσα, ης, ἡ.
- Invenzione**, l'atto dell'inventare, εὐρεσις, εως ἡ || la Cosa inventata, εὐρημα, ατος, τό || Facoltà d'inventare, ἀγκίνοια, ας ἡ; εὐμηχανία, ας, ἡ || Cosa non vera, Finzione, πλάσμα, ατος, τό; ψεύδος, εως, τό.
- Inverdire**, intrans. χλωάζω.
- Inverecundia** ἀναισχυντία, ας, ἡ; ἀναιδέια, ας, ἡ.
- Inverecundo**, ἀναισχυντος, ον; ἀναιδής, ἔς.
- Inverisimiglianza**, ἀπειθανότης, ητος, ἡ.
- Inverisimile**, ἀπίθανος, ον; ἀπεικός, υἱα, ὄς.
- Inverisimilmente**, ἀπεικῶτως.
- Invermigliare**, ἐρυθραίνειω; ρουτίσσω.
- Inverminire**, σκαλιχναίω.
- Invernale**, χειμέριος, α, ον; χειμερινός, ἡ, ὄν.
- Invernata**, χειμερινή ὥρα, ας, ἡ; χειμών, ὄνος, ὄ.
- Inverniciare**, γανῶν; ἐπι-γανῶν.
- Inverno**, χειμών, ὄνος, ὄ. D' inverno, Nell' inverno, χειμῶνος; χειμῶνι. Panni da inverno, χειμαστρον, ου, τό. Quartiere d' inverno, χειμαδίδιος, ου, τό. Essere nei quartieri d' inverno, χειμαδεύω.
- Invero**, cong μέν a cui si contrappone δέ || αυ. ἀληθῶς; μετ' ἀληθείας; ὄντως.
- Inversamente**, ἀντιστρόφως.
- Inversione**, ἀναστροφή, ἦς, ἡ; ἀντιστροφή, ἦς, ἡ.
- Inverso**, ad. ἀντίστροφος, ον; ἐναντίος, α, ον; di . . . , dat. — In ordine inverso, ἀντιστρόφως; τοῦναντίον.
- Inverso, prep. V. Verso.**
- Invertire**, ἀνα-στρέφω (irr.); μετα-στρέφω.
- Invescare**, γλισχραίνειω.
- Investigabile**, ἐξερευνητός, ον; ἐξέταστος, ον.
- Investigare**, ἐρευνάω; ἀν-ερευνάω; ἐξ-ετάζω.
- Investigatore**, ἐρευνητής, οὔ, ὄ; ἐξεταστής, οὔ, ὄ.
- Investigazione**, ἐρευνήσις, εως, ἡ; ἐξέτασις, εως, ἡ.
- Investimento**, di una fortezza e simili, περιβολή, ἦς, ἡ; πολιορκία, ας, ἡ.
- Investire**, Dare altrui il possesso d'un ufficio, benefizio ecc., καθ-ίσταμι τινά εἰς τι || Colpire, πλήσσω (irr.); uno nella fronte, τινά μέτωπον || detto di Nave, Urtare; συγκρούω; πταίω; in uno scoglio, πρὸς ἔρματι || detto di Fortezza e simili, Cingerla da ogni parte per assediarela, κυκλώω; περι-ίσταμαι ο περιβάλλωμαι coll' acc. || detto di Denaro, δια-τί-θεμαί.

Investitura, παράδοσις, εως, ή.
Inveterato, ἐγγχρονιθεὶς, εἴσα, ἐν.
Invetriata, ὑάλοις ἀειλημμένη (*part. perf. pass. di δια-λαμβάνω*) θυρίς, ἴδας, ή.
Invetriato, *fig.* Sfacciato, ἀναιδής, ἐς; ἱταμός, ή, ὄν.
Invettiva, λοιδορία, ας, ή; λοιδορισμός, οὔ.
 ὁ. Fare un'invettiva. V. Inveire.
Inviare, Deputare alcuno. στέλλω; ἀποστέλλω || Mandare, detto di lettere, di spacci e simili, πέμπω; προς-πέμπω: ἐπι-στέλλω.
Inviato, *sost.* ἀπόστολος, ου, ὁ; πρεσβευτής, οὔ, ὁ; ἄγγελος, ου, ὁ.
Invidia, φθόνος, ου, ὁ; βλακάνια, ας, ή.
 Avere invidia, Portare invidia ad alcuno, φθονέω τινί. Attirarsi l'invidia, τὸ ἐπιφθονοῦ λαμβάνω (*irr.*).
Invidiabile, ζηλωτός, ή, ὄν.
Invidiare, φθονέω τινί: ζηλώω τινά; βλακάνω τινί. La cosa che è cagione dell'invidia si mette in gen. Invidio la tua felicità, φθονῶ σοι τῆς εὐτυχίας.
Invidiosamente, φθονερῶς.
Invidioso, φθονερός, ά, ὄν. Essere invidioso, φθονέω; di uno, τινί; di qualche cosa, τινός.
Invio, V. Invidioso.
Invitativo, σαπρίζομαι.
Invigilare, φυλάσσω; ἐπι-μελεῖσθαι τινος.
Invigorimento, κραταίωσις, εως, ή.
Invigorire, κραταίωω.
Invilire, ἀπο-θειλιάω || riferito al prezzo delle merci, καθ-ίημι (*irr.*).
Invilupamento, περιέλιξις, εως, ή.
Inviluppare, περι-ειλίω; σκεπάζω; ἐν-θύω.
Inviluppo, ἐνείλημα, ατος, τό; ἐπικάλυμμα, ατος, τό; ἐνθύμα, ατος, τό.
Invincibile, ἀήττητος, ου; ἀνίκητος, ου.
Invincibilmente, ἀνικητως.
Invio; πέμψις, εως, ή; ἐπιπέμψις, εως, ή; ἀποστολή, ής, ή.
Inviolabile, detto di un Luogo o di Persone, άσυλος, ου; di Giuramenti, Leggi, ecc., ἀπράβητος, ου; ἔμπειδος, ου.
Inviolabilità, detto di Luogo o di Persone, άσυλία, ας, ή; di Giuramenti ecc., όσιότης, ητος, ή.
Inviolabilmente, ἀπαραβήτως; άσφαλῶς.
Inviolatamente, ἀβλαβῶς; σῶς.
Inviolato, ἀκέραιος, ου; ἀβλαβής, ἐς.
Inviperire e Inviperirsi, ἀγχεῖναι; ὄξυθυμέω.
Inviscidire, γλοιδομαί.
Invisibile, άόρατος, ου; άφανής, ἐς.

Invisibilità, άόρατος, ου. τό; άφανές, οὔς, τό.
Invisibilmente, άοράτως; άφανῶς.
Inviso, άπεχθής, ἐς; μισητός, ή, ὄν. Essere invisibile al popolo, άπεχθής εἰμι τῷ δήμῳ.
Invitare, καλέω (*irr.*); παρα-καλέω; εἰς-καλέω. Invitare a pranzo, καλῶ ἐπὶ δεῖπνον || Richiedere con maniere gentili, παρακαλέω; παρ-αιτέω. *fut.* ἐσω, *coll' inf.* ||
Incitare, Involgere, προ-τρέπω (*irr.*); ἐπ-άγω (*irr.*) ἐπὶ τι.
Invitato, κηλημένος, η, ου. Non invitato, άκλητος, ου.
Invitatore-trice, προςκαλῶν, οὔσα, οὔν.
Invito, κλήσις, εως, ή; παράκλησις, εως, ή; πρόσκλητις, εως, ή. Al tuo invito, io . . . , σου καλοῦντος ο καλέσαντος. . . Per invito d'alcuno, ὑπό τινος κληθείς, εἴσα, ἐν.
Invitato, άήτητος, ου; άνίκητος, ου.
Invocare, Chiamare in aiuto, άνα-καλέω (*irr.*); ἐπι-καλέω. Invocare Dio, θεοκλυτέω.
Invocatore-trice, άνακαλῶν, οὔσα, οὔν.
Invocazione, άνάκλησις, εως, ή; ἐπίκλησις, εως, ή. Invocazione di Dio, θεοκλήτησις, εως, ή; θεοκλήτημα, ατος, τό.
Invogliare, πόθον, ἐγείρω (*irr.*); ἐπιθυμίαν ἐμ-βάλλω (*irr.*). — Invogliarsi, ἐπι-θυμέω; ὀρέγομαι; di . . . , *gen.*
Involare, κλέπτω (*irr.*); ὑπο-κλέπτω; ὑραρπάζω; qualche cosa ad alcuno, τί τινε || *Rifless.* Involarsi, Dileguarsi, ἀπο-διδράσκω (*irr.*).
Involatore-trice, κλέπτης, ου, ὁ; κλέπτρια, ας, ή.
Involgere, ἐν-ειλίω; ἐν-θύω; σκεπάζω; καλύπτω.
Involontariamente, άκόντως; άουσίως.
Involontario, άουσίως, ου; άκων, ουσα, ου.
Involtare, V. Involgere.
Involto, *sost.* δέτημα, ης, ή; φύκελος, ου, ὁ.
Involturo, περιάλυμμα, ατος, τό.
Invulnerabile, άτρωτος, ου; άτραυματίστος, ου.
Invulnerabilità, άτρωσία, ας, ή.
Io, pron. εγώ che in greco, unito alla prima persona dei verbi, ordinariamente non si traduce: Io credo, πιστεύω. Dirò io . . . ? ἐρήσομαι; — Io stesso, ἐγὼ αὐτός. Io per me, ἐγῶγε. Io pure, καγάρ.

Ipallage, ὑπαλλογή, ἡς, ἡ.
Iperbato, ὑπερβατόν, οὔ, τό.
Iperbole, ὑπερβολή, ἡς, ἡ.
Iperboleggiare, ὑπερβολᾶς λέγει (irr.).
Iperbolicamente, ὑπερβολικῶς.
Iperbolico, ὑπερβολικός, ἡ, ὄν.
Iperboreo, ὑπερβόρειος, οὔ.
Ipocondria, ὑποχονδριακὸν πάθημα, ατος.
 τό.
Ipocondriaco, ὑποχονδριακός, ἡ, ὄν.
Ipoecrisia, ὑπόκρισις, εως, ἡ. Senza ipocri-
 sia, ἀνυποκριτως.
Ipocrita, ὑποκριτής, οὔ, ὁ.
Ipocritamente, κατ' ὑπόκριαν.
Ipogeo, ὑπόγειον, οὔ, τό.
Ipostasi, ὑπόστασις, εως, ἡ.
Ipostaticamente, ὑποστατικῶς.
Ipostatico, ὑποστατικός, ἡ, ὄν.
Ipoteca, ὑποθήκη, ἡς, ἡ. Dare ipoteca sui
 propri beni, ὑπο-τίθημι τὴν οὐσίαν. Pren-
 der ipoteca sui beni d'alcuno, ὑπο-τί-
 θεμαι τὴν οὐσίαν τινός.
Ipotecare, ὑπο-τίθημι.
Ipotecario, che ha diritto d'ipoteca, ὁ ὑπο-
 θέμενος, οὔ || Concernente le ipoteche,
 ὑποθηκειαίος, α, οὔ.
Ipotecato, ὑποκειμένος, η, οὔ; ὑποθηκειαίος,
 α, οὔ.
Ipotenusa, ὑποτιένουσα, ἡς, ἡ.
Ipotesi, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
Ipoteticamente, ἐξ ὑποθέσεως; ὑποθετικῶς.
Ipotetico, ὑποθετικός, ἡ, ὄν.
Ipotiposi, ὑποτιπώσεις, εως, ἡ.
Ippodromo, ἵπποδρόμος, οὔ, ὁ.
Ippopotamo, ἵπποπόταμος, οὔ, ὁ.
Ira, ὄργη, ἡς, ἡ; θυμός, οὔ, ὁ. Essere in
 ira, ὀργίζομαι; θυμίζομαι. Provocare ad
 ira qualcuno, ὀργίζω τινά. Contener l'ira,
 τῆς ὀργῆς κρατεῖν.
Iracondamente, ἐπ' ὀργῆς.
Iracondia, ὀργιλότης, ἡτος, ἡ.
Iracondo, ὀργίλος, η, οὔ; θυμικός, ἡ, ὄν.
Irascibile, ὀξύχολος, οὔ; ὀξύθυμος, οὔ.
Irascibilità, ὀξύθυμία, ας, ἡ.
Iratamente, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργήν.
Irato, ὀργισμένος, η, οὔ; θυμούμενος, η, οὔ.
Iride, ἴρις, εως, ἡ.
Ironia, εἰρωνεία, ας, ἡ.
Ironicamente, εἰρωνεικῶς. Parlare ironica-
 mente, εἰρωνεισμοῦ.
Ironico, εἰρωνικός, ἡ, ὄν.
Irosamente, ὀργίλως.
Iroso, ὀργίλος, η, οὔ.
Irradiare, ἀκτινοβολεῖν; ἐπ-αυγάζω; κατ-αυ-
 γάζω.

Irradiazione, ἀκτινοβολία, ας, ἡ; ἐπαύγα-
 σμα, ατος, τό.
Irragionevole, ἀλογος, οὔ; ἀλόγιστος, οὔ.
Irragionevolezza, ἀλογία, ας, ἡ.
Irragionevolmente, ἀλόγως; παρά λόγον.
Irreconciliabile, ἀδιλλάκτος, οὔ; ἀκατάλ-
 λατος, οὔ.
Irreconciliabilmente, ἀδιλλάκτως; ἀκατάλ-
 λακτως.
Irreconoscibile, ἀγνωστος, οὔ.
Irreconoscibilità, ἀγνωστον, οὔ, τό.
Irreconoscibilmente, ἀγνωστῶς.
Irrefragabile, ἀναντίθεκτος, οὔ; ἀναντιρρόη-
 τος, οὔ.
Irrefragabilmente, ἀναντιρρόητως.
Irrefrenabile, ἀκατάσχετος, οὔ.
Irrefrenabilmente, ἀκατασχετῶς.
Irrregolare. Che non è secondo la regola,
 ἀνώμαλος, οὔ || Difettoso di proporzioni,
 ἀρρυθμος, οὔ; ἀσύμμετρος, οὔ || Contrario
 alle leggi, ἄνομος, οὔ; ἀτακτος, οὔ.
Irregularità, ἀνωμαλία, ας, ἡ; ἀρρυθμία,
 ας, ἡ; ἀσυμμετρία, ας, ἡ; ἀταξία, ας, ἡ.
Irregularmente, ἀνωμάλως; ἀσυμμετρῶς;
 ἀτάκτως.
Irreligione, ἀτίβεια, ας, ἡ.
Irreligiosamente, ἀσεβῶς; ἀνοσίως.
Irreligioso, ἀσεβής, ἐς; ἀνοσίος, οὔ.
Irremissibile, ἀσύγγνωστος, οὔ; ἀσυγχώρη-
 τος, οὔ.
Irremissibilmente, ἀσυγχώρητως.
Irremunerato, ἀτιμωστος, οὔ; ἀδώρητος, οὔ.
Irreparabile, ἀνεπανόρθωτος, οὔ; ἀνήκεστος,
 οὔ.
Irreparabilmente, ἀνηκίστως.
Irreperibile, ἀνεύρετος, οὔ.
Irreprensibile, ἀμεμπτος, οὔ; ἀφογος, οὔ.
Irreprensibilità, ἀμεμπτον, οὔ, τό.
Irreprensibilmente, ἀμέμπτως.
Irreputabile, ἀναμρίλογος, οὔ.
Irrequieto, ἄστατος, οὔ; ἀεκίνητος, οὔ.
Irresistibile, ἀνυπόστατος, οὔ.
Irresistibilmente, ἀνυποστάτως.
Irresoluto, ἀμπίβουλος, οὔ; διχόθυμος, οὔ,
 ἀκνηρός, ἄ, ὄν.
Irresoluzione, διχόνοια, ας, ἡ; ἀβουλία;
 ας, ἡ.
Irretire, σατηνεύω.
Irrevocabile, ἀμετάλητος, οὔ; ἀμετάθετος,
 οὔ; ἀμετακίνητος, οὔ.
Irrevocabilmente, ἀμετακινήτως.
Irridere, κατα-γίλαω τινός.
Irriflessione, ἀπροβουλία, ας, ἡ; ἀλογιστία,
 ας, ἡ.
Irriflessivo, ἀπροβούλευτος, οὔ; ἀλόγιστος, οὔ.

Irrigare, ἀρδεύω; κατ-αρδεύω; ὑδρεύω || detto di Fiumi, che con le loro acque bagnano un paese, δια-ρρέω (irr.); προς-ρίψω.

Irrigato, κατάρδευτος, ου.

Irrigatore, ἀρδευτής, ου, ό.

Irrigazione, ἀρδευσις, εως, ή; ἀρδεία, ας, ή.

Irrigidire, ναρκάω.

Irriguo, ἀρδεύων, ουσα, ου.

Irrmediabile, ἀνήκεστος, ου.

Irrmediabilmente, ἀνήκεστοις.

Irrisone, καταγέλιος, υτος, ό.

Irrisolutezza, V. **Irresoluzione**.

Irrisore, καταγελαστής, ου, ό.

Irrisorio, καταγελαστικός, ή, όν.

Irritabile, εύρεθιστος, ου; όργιλος, η, ου

Irritabilità, εύρεθιστον, ου, τό; όργιλότης, ητος, ή; όξυθυμία, ας, ή.

Irritante, παροξυντικός, ή, όν.

Irritare, παρ-οξύνω; εξ-οργίζω; παρ-οργίζω

|| T. mod. Produrre irritazione ἀγριάινω; απο-θρηνάω; εξ-αγριάω.

Irritazione, παροξυσμός, ου, ό; παρορμισμός, ου, ό.

Irrito, άκυρος, ου; άδειτος, ου.

Irritabile, ἀμετάκλητος, ου; ἀμετάθετος, ου.

Irriverente, ἀναιδής, ες.

Irriverentemente, ἀναιδώς.

Irriverenza, ἀναιδεία, ας, ή.

Irrompere, εις-βάλλω (irr.) ο έμ-βάλλω; in . . . , εις coll'ace.

Irrugginire, trans. ιδώ || **Rifless.**, ιδομαι.

Irruzione, ειςβολή, ης, ή; έμβολή, ης, ή; καταδρομή, ης, ή. Fare un'irruzione, V.

Irrompere.

Irsuto, λάσιος, α, ου.

Irto, περρικώς, υια, ός || **Pieno**, **Ingombro** di cose ritte, acute, έχινώδης, ες; άκανθάδης, ες.

Isagòge, εισαγωγή, ης, ή.

Isagogico, εισαγωγικός, ή, όν.

Ischio, θρῦς, υός, ή.

Isritto e Inscritto, έγγραφος, ου; επίγραπτος, ου.

Iscrivere e Inscrivere, έγ-γράφω; εις-γράφω, επι-γράφω.

Iscrizione, breve componimento da scriversi sui monumenti ecc. επίγραμμα, ατος, τό; επιγραφή, ης, ή || **Γ'inscrivere** in un registro, άνυγραφή ο άπογραφή, ης, ή.

Isola, νήσος, ου, ή.

Isolamento, μόνωσις, εως, ή; έρημια, ας, ή.

Isolano, νησιώτης, ου, ό. **Isolana**, νησιώτις, ιός, ή.

Isolare, μονάω; έρημάω. **Isolarsi**, έν έρημία δι-όγω (irr.); έρημάζω.

Isoletta e

Isolotto, νησιδίου, ου τό; νήσιον, ου, τό.

Isopo e Issopo, ύσσωπος, ου, ή.

Isocele, ίσοκελής, ες.

Ispettorato, έπισκοπή, ης, ή; έφορεία, ας, ή.

Ispettore, έπίσκοπος, ου, ό; έφορος, ου, ό.

Ispezione, έπισκεψις, εως, ή; έπισκόπησις, εως, ή.

Ispido, λάσιος, α, ου.

Inspirare, **Spirar dentro**, εις-πνέω (irr.); έμ-πνέω || **fig.** Infondere in mente o nell'animo un pensiero, un affetto ecc. έμ-βάλλω (irr.); έν-τίθημι; ύπο-τίθημι; έμ-ποιέω.

Inspiratore-trice, έπιπνευστικός, ή, όν; ένθουσιαστικός, ή, όν.

Inspirazione, l'introdurre aria nei polmoni, ειςπνοή, ης, ή || **Inspirazione** del poeta, dell'artista, del veggente, έπίπνοια, ας, ή; ένθουσιασις, εως, ή; ένθουσιασμός, ου, ό

|| **Pensiero** buono che ci sorga nell'animo in certi casi, έπίπνοια, ας, ή.

Isofatto, εξάιφνης; εύθύς; αύτίκα.

Istantaneamente, αύτίκα.

Istantaneità, παντοληγοχρόνιον, ου, τό.

Istantaneo, άκαρής, ες; άκαριατός, α, ου; αιρνιδίος, ου.

Istante, ad. Imminente, ένεστηκώς ο ένεστώσ υια, ός; έπιχείμενος, η, ου.

Istante, sost. άκαρής (gen. ους) χρόνος, ου, ό; χρόνου στιγμή, ης, ή; άκαρές, ους, τό. In un istante, έν άκνρη.

Istantemente, έχτενώς; λιπαρώς.

Istanza, Perseveranza nel domandare, προσλιάρησις, εως, ή; έπίστασις, εως, ή || **Domanda** scritta, έγγραφος (gen. ου) αίτησις ο δήτησις, εως, ή || **Domanda** fatta in giudizio, δίκη, ης, ή.

Isterico, ύστερικός, ή, όν.

Istesso, V. Stesso.

Istmiei (Giuochi), τὰ έν Ισθμοίς.

Istigamento, V. **Istigazione**.

Istigare, παρ-οξύνω; παρ-ορμάω τινά προς τι.

Istigatore-trice, παρορμών, άντος, ό; παρορμούσα, ης, ή; δι . . . acc. ο εις τι.

Istigazione, παρόρμησις, εως, ή; προτροπή, ης, ή.

Istintivamente, κατά φύσιν.

Istintivo, ό, ή, τό κατά φύσιν.

Istinto, φύσις, εως, ή; ή φυσική έπιθυμία ο όρμή.

Istituire, Fondare, Ordinare, κτίζω; καθ-ίστημι || **Istituire** crede, κληρονόμον καθ-

ιστημι, ἀπο-λείπω (irr.) || Educare, παιδεύω.
Istitutore, chi istituisce, *καθιστάς ο καταστήσας, αντος, ὁ* || Precettore, διδάσκαλος, ου, ὁ; παιδαγωγός, οὔ, ὁ.
Istituzione, l'istituire, *κατάστασις, εως, ἡ* || la cosa istituita; *κτίσμα, ατος, τό* || Educazione, *παιδείσις, εως, ἡ*.
Istmo, *ἰσθμός, οὔ, ὁ*.
Istoria, V. Storia.
Istrice, *ἐχίνος, ου, ὁ; ὑπ-ριξ, ικος, ὁ*.
Istrione, *κοιμῶδες, οὔ, ὁ*.
Istruire, *παιδεύω; διδάσκω (irr.)* τινά τι.
Istrumentale, *ὄργανικός, ἡ, ὄν*.
Istrumento, *ἀρνησε per lavorare, ὄργανον, ου, τό; ἐργαλεῖον, ου, τό* || **Istrumento musicale**, *ὄργανον, ου, τό* || **Istrumento notarile**, *συνάλλαγμα, ατος, τό*.
Istruttivo, *διδασκαλικός, ἡ, ὄν; παιδευτικός, ἡ, ὄν*.
Istruzione, l'istruire, *διδάξις, εως, ἡ; παιδείσις, εως, ἡ; διδασκαλία, ας, ἡ; παιδεία, ας, ἡ* || Istruzione di processo, *προδικασία, ας, ἡ*.
Istupidire, *ἐκ-πλήττομαι*.
Iterare, *δεύτερον ποιῶ ο λέγω τι; δεύτερόν; ἑπανα-λαμβάνω (irr.)*.
Iteratamente, *αὔθις*.
Iterazione, *ἐπανάληψις, εως, ἡ*.
Itinerario, *sost. ὁδοπορίου, ου, τό; ἡ ὁδῶν περιήγησις, εως*.
Itinerario, *ad. ὁδοπορικός, ἡ, ὄν*.
Itterico, *ἰττερικός, ἡ, ὄν*.
Itterizia, *ἰττερος, ου, ὁ. Aver l'itterizia, ἰττερόμαι*.
Ingero, *πλέθρον, ου, τό*.
Iuniore, *νεώτερος, α, ου*.
Ivi, *ἐνταῦθα; ἐνθάδε; αὐτόθει*.

L

La, *art. ἡ; accus. τήν* || *pron. per lei, αὐτήν; ταύτην; ἐκείνην. In greco spesso si sottintende*.
Là, *adv. ἐκεῖ; αὐτοῦ; αὐτόσε* || *Soggiunto ad un nome, si può rendere con -i unito all'ad. dimostrat.: ἐκεῖνος, ἐκεῖνή, ἐκεῖνοί. Per es.: Quello scolare là fa de' cenῆ, ἐκεῖνος ὁ μαθητής νεύει. Tuttavia ordinariamente basta l'ad. dimostr. || Congiunta con altri avverbii o particelle: Là dove, ἐνθα; ὅπου. Là entro, ἐνδον. Laggiù, κάτω. Lassù, ἄνω. Di là, αὐτόθεν; ἐκεῖθεν; ἐνθεν. Verso là, ἐκεῖσε*.

Al di là, πέρα. Più in là, περὶτέρω. Qua e là, Più qua e più là, ἔνθα καὶ ἐνθα.
Lábaro, *λάβραρον, ου, τό*.
Labbrino, *χειλάριον, ου, τό*.
Labbro, *χείλος, εως, τό*. Il labbro di sopra, *τὸ ἄνω χεῖλος*. Il labbro di sotto, *τὸ κάτω χεῖλος*. Avante le labbra sporgenti, *πρόχειλος, ου*. Stringer le labbra, *μυκῶ*. Mordersi il labbro, *σαρκάζω*. A fior di labbra, *ἀχροῖς τοῖς χεῖλεσι*.
Labe, V. Macchia.
Laberinto e Labirinto, *λαβύρινθος, ου, ὁ*. Simile a laberinto, *λαβυρινθώδης, ες*.
Labile, *ὀλισθηρός, ἄ, ὄν* || Caduco, *Passaggero, ἐξίτηλος, ου; φθαρτός, ἡ, ὄν; ἀβέβαιος, ου*.
Laboratorio, *ἐργαστήριον, ου, τό*.
Laboriosamente, *ἐπιπότως; ἐπιμόχθως; πολυπόνως*.
**Laboriosità, Operosità, φιλεργία, ας, ἡ || *Fatica, κόπος, ου, ὁ*.
**Laborioso, Operoso, φιλεργος, ου; φιλόπονος, ου || *Faticoso, ἐπίπονος, ου; ἐργώδης, ες*.
Lacca, Cavità, Fossa, λάκκος, ου, ὁ.
Laccio, *βρόχος, ου, ὁ; πάγη, ης, ἡ. Tendere lacci, παιδεύω*.
Lacciolo e Lacciolo, *βροχίς, ἴδος, ἡ*.
Lacerabile, *ρήκτός, ἡ, ὄν*.
Laceramento, ῥήξις, εως, ἡ; σπαραγμός, οὔ, ὁ.
Lacerare, Stracciare, ῥήγγυμι (irr.); διαῤῥήγγυμι; καταῤῥήγγυμι; σπαράττω || *fig. detto di fama, onore e simili, διατύρω; κακολογίω*.
Laceratore-trice, ῥήκτης, ου, ὁ; σπαράττων, οσσα, ου.
Lacerazione, ῥήγμα, ατος, τό; διαῤῥαγή, ἡς, ἡ; σπαραγμα, ατος, τό.
Lacero, *ῥακώδης, ες; λακιστός, ἡ, ὄν*.
Laconicamente, λακωνικῶς; συντόμως ο συντομώτατα.
Laconico, λακωνικός, ἡ, ὄν; σύντομος, ου; βραχυλῆς, εἶα, ὄν. Riferito a persona, βραχυλόγος, ου, ὁ, ἡ.
Laconismo, λακωνισμός, οὔ, ὁ; βραχυλογία, ας, ἡ.
Lacrima e Lagrima, δάκρυον, ου, τό. Versar lacrime, δακρῶν. Tener le lacrime, κατέχω (irr.) τὰ δάκρυα. Destare, Strappar le lacrime, ποιῶ δακρῦναι. Sciogliersi, Disfarsi in lacrime, δακρυῤῥόεω. Con le lacrime agli occhi, ἐνδακρυς, υ. Ridere fra le lacrime, δακρυῤῥεν γελᾶω.
Lacrimare e Lagrimare, δακρῶν.
Lacrimazione e Lagrimazione, λύμη, ης, ἡ.
Lacrimetta e Lagrimetta, δακρυδίον, ου, τό.****

Lacrimevole e Lagrimevole, *δακρυτός, ή, όν; πολύδακρυς, υ.*
Lacrimosamente e Lagrimosamente, *δακρυόν.*
Lacrimoso e Lagrimoso, *δακρυώδης, ες.*
Lacunare, *φατνώματα, ατων, τά.*
Lacustre, *λιμναίος, α, ον.*
Laddove, *avv. di luogo V. Là || in senso avversativo, ἐπίπερ.*
Ladramento, *κλεπτικώς.*
**Ladro, Ladra, κλέπτης, ου, ό; κλοπείς, έως, ό; κλέπτεις, ίδος, ή; κλέπτρια, ας, ή.
Ladrone, *ληστής, ου, ό.*
Ladroneccio e Ladroneggio, *κλωπίεα, ας, ή; ληστεία, ας, ή.*
Ladronesco, *κλοπικός, ή, όν.*
Laggiù, *V. Là.*
Laghetto, *λιμνίον, ου, τό.*
Lagnarsi, Dolersi, Affiggersi, *όδύρομαι; σιμώζω, fut. -ώξομαι || Lamentarsi di alcuno, μέμφομαι τινι; έγ-καλέω (irr.) τι-νί τι.*
Lagno, *significazione di dolore, όδυρμός, ου, ό; όλοφυρμός, ου, ό || in significazione di malcontento, μέμψις, εως, ή; μομφή, ής, ή.*
Lago, *λίμνη, ης, ή.*
**Lagrime e suoi derivati, V. Lacrima ecc.
Laguna e Lacuna, *έλος, εος, τό; λίμνη, ης, ή || Mancanza di qualche parola ecc in un' opera a penna o a stampa, έλλειμμα, ατος, τό; έλλείπον, οντος, τό.*
Laicale, *λαϊκός, ή, όν.*
Laicamente, *λαϊκώς.*
Laico, *λαϊκός, ή, όν.*
Laidamente, *αισχρώς.*
Laidizza, *αΐσχος, εος, τό; αισχρότης, ητος, ή; άσχημοσύνη, ης, ή.*
Laido, *αΐσχρός, ά, όν; άσχημων, ον.*
Lama, *Campagna paludosa, λημνώδες (gen. ους) χώρα, ας, ή || Lama della spada, όβελίσχος, ου, ό || Lama del coltello, τής μαχαίριδος πέταλον, ου, τό.*
Lambiccare, *σταλάσσω || Lambiccarsi il cervello, τόν νουν βασιανίζω.*
Lambiccio, *άμβιξί, ικος, ό.*
Lambire, *λάπτω.*
Lambrusca e Lambrusco, *άγριαμπελος, ου, ό.*
Lamentare e Lamentarsi, *όλοφύρομαι; άπολοφύρομαι; σιμώζω, fut. -ώξομαι; θρηνείω.*
Lamentazione, *όδυρμός, ου, ό; όλοφυρμός, ου, ό; σιμωγή, ης, ή; θρήνος, ου, ό.*
Lamentevole, *όδυρτικός, ή, όν; θρηνητικός, ή, όν; οϊκτρός, ά, όν.*
Lamentevolmente, *όδυρτικώς; οϊκτρως.*****

**Lamento, V. Lamentazione.
Lamina, *πέταλον, ου, τό; έλασμα, ατος, τό.*
Laminare, *πεταλόω.*
Lammia, *λαμία, ας, ή.*
Lampada, *λύχνος, ου, ό.*
**Lampana, V. Lampada.
Lampanino, *λυχνίδιον, ου, τό.*
Lampante, *στίλβων, ουσα, ον.*
Lampeggiare, *άστράπτω; λάμπω; στίλβω.*
Lampionaio, *λυχνιάτης, ου, ό.*
Lampione, *λαμπτήρ, ήρος, ό.*
Lampo, *άστραπή, ης, ή.*
Lampreda, *μύραινα, ης, ή.*
Lana, *έριον, ου, τό. Lana tosata, ma non ancora lavorata, πόκος, ου, ό. Di lana, έριους, ά. ου. Lavorar la lana, έρισουργέω. Lavoratore di lana, έρισουργός, ου, ό. Vender la lana, έρισπωλέω. Venditore di lana, έρισπώλης, ου, ό.*
Lancetta, del chirurgo, *φλεβότομον, ου, τό || degli orologi, γινώμων, ονος, ό.*
Lancia, *λόγχη, ης, ή; όρυ, ρυτος, τό. Piccola lancia, λογχάριον ο θοράτιον, ου, τό || Lancia spezzata, δορυφόρος, ου, ό || Lancia, sorta di barchetta, σκάφη, ης, ή*
Lanciare, *ίημι (irr.); άφ-ίημι; βάλλω (irr.); ρίπτω || Lanciarsi, όρμάω; έξ-ερχομαι; φέρομαι (irr.); contro alcuno, εις ο επι τινα ο κατά τινος.*
Lanciata, *λογχής βολή, ης, ή.*
Lanciatore, *άκοντιστής, ου, ό.*
Lanciere, *ίππευς (gen. έως) λογχοφόρος, ου, ό.*
Lancio, *όρμή, ης, ή. Di primo lancio, modo avv. αιφριδίας; έξαιφνης.*
Landa, *άνεργατος (gen. ου) χώρα, ας, ή; έρημον πεδίον, ου, τό.*
Languidamente, *άτόνως.*
Languidezza, *άσθενεια, ας, ή; άρρώστια, ας, ή; άτονία, ας, ή.*
Languido, Fiacco, *άθθενής, ές; άρρώστος, ου; άτονος, ου || per Piccolo, Poco, όλίγος, η, ον; μικρός, ά, όν || detto degli occhi, μικλάκος, ή, όν || detto dello stile, ψυχρός, ά, όν.*
Languire, *μακραίνομαι; άτονέω; άσθενέω; μαλακώς έχω (irr.) || Languire nella miseria, nella servitù ecc. συ-ζάω (irr.) πεινιά, δουλεία ecc.*
Languore, *άσθενεια, ας, ή; άρρώστια, ας, ή; άτονία, ας, ή.*
Lanificio il lavorare in lana, *έρισουργία, ας, ή || l' officina dove si lavora in lana, έρισουργείον, ου, τό.*
Lanoso, *εριώδης, ες; έμμαλλος, ον.*
Lanterna, *λαμπτήρ, ήρος, ό; λύχνος, ου, ό;*****

- φανός εὐ. ὅ || Dare o Mostrare altrui luciole per lanterne. φανακίζω.
- Lanternino, φανίου. ου. τό.
- Lanugine, χυρός-ουός, ὄου-σῦ, ὅ; λάχνη, ης, ἦ.
- Lanuginoso, χυρώδης, ες.
- Lanuto, ἐριώδης, ες.
- Laonde, διὰ τούτου: ἐκ τούτων.
- Lapida e Lapide, μνημεῖον, ου. τό.
- Lapidare, λίθοις ο πέτραις βιάλλω (irr.); λισάζω.
- Lapidato, λιθόβλητος. ου: λιθοβόλητος, ου.
- Lapidatore, λιθαστής, ου, ὅ.
- Lapidazione, λίθασμός, ου, ὅ.
- Lapideo, λίθινος, η, ου.
- Lapillo, λιθίδιον, ου, τό.
- Lapislazzuli, κύανος. ου, ὅ.
- Lardellare, στεατίαις δια-πείρω.
- Largamente, in un largo spazio. εὐρύχωρος, ου || Copiosamente. θαψιλώς; ἀφθόνως.
- Largheggiare, χαρίζομαι τινί τι.
- Larghetto, ὑπόπλατύς, υ.
- Larghezza, una delle tre dimensioni dei corpi, εὖρος, εὐός, τό; πλάτος, εὐός, τό: εὐρύτης, ητος, ἦ; πλατύτης, ητος, ἦ || *fig.* Liberalità, ἐλευθεριότης, ητος, ἦ; φιλοδωρικία, ες, ἦ || **Abbondanza, Copia, εὐπορία, ες, ἦ; ἀφθονία, ες, ἦ.**
- Largire, δίδωμι; δωρέομαι; χαρίζομαι τινί τι.
- Largitore-trice, δωρούμενος, ου, ὅ; δωρουμένη, ης, ἦ.
- Largizione, δωρεά, ες, ἦ; δῶρον, ου, τό.
- Largo, *ad.* che ha più o meno larghezza, εὖρος, εἶα, ὕ; πλατύς, εἶα, ὕ. Largo quindici piedi, πεντεκαίδεκα πόδας ἔχων (ουσα, ου) τὸ εὖρος; *col quale accusativo esprimevano i Greci l'estensione in larghezza significata da numeri* || **Ampio, Spazioso, εὐρύχωρος ου** || **Largo, detto di Veste o di parte di essa, χαλαρός, ἄ, ὄου** || **detto di Disciplina, ἀνειμένους, η, ου; ἔκλυτος, ου** || **detto di Persona, Generoso, θαψιλής, ες; μεγαλόδωρος, ου** || **detto di Promessa, Speranza, μέγας, ἄλη, α.** — **Largo, in forza di sost., per Larghezza, V.** || **Far largo per Lasciar passare alcuno, ὑπο-χωρέω τινί; per Intimare a gente accalcata di tirarsi indietro, ὄχλον ἀποκινέω** || **Per lungo e per largo, κατὰ μήκος τε καὶ κατὰ πλάτος.**
- Lari, ἐφέστιοι θεοί, ὄου, οί.
- Larice, λάριξ, ικος, ἦ.
- Laringe, λάρυγξ, γηος, ὅ.
- Larva, Fantasma, Spettro, φάσμα ατος, τό; φάντασμα, ατος, τό; μορμώ, ὄος, ἦ || **Maschera, πρόσωπον, ου, τό; e fig. Apparezza**
- falsa, πρόβρασις, εὐός, ἦ || Larva degl'insetti, σχαδίου, ὄνος, ὅ.
- Lasciare. Non portare o Condurre seco, λείπω (irr.); παρα-λείπω || **Abbandonare, κατα-λείπω** || **riferito ad azione, lavoro e simili, Sospenderlo, o affatto troncarlo, ἀρ-ίσταμαι τινός; παρα-ίημι (irr.)** || **Lasciare uno o una cosa, per Alontanarsene, ἀπο-λείπω; ἐγκατα-λείπω; ἀπ-αλλάττομαι τινος** || **Omettere, παρα-λείπω** || **Commettere, Affidare, παρακατατίθεμαι τινί τι; πιστεύω ο ἐμ-πιστεύω τινί τι** || **Permettere, Concedere, ἔδω; ἀρ-ίημι (irr.) συγ-χωρέω; ἐπι-χωρέω; i due primi col' acc. e l' inf.; gli ultimi due col dat. e l' inf.** || **Desistere, Cessare, παύομαι.**
- Láscito, ὄσας, εὐός, ἦ; ἦ ἐκ μέρους κληρονομία(ας).
- Lascivamente, ἀτελγώς.
- Lascivia, ἀτέλγεια, ες, ἦ; λαγνεία, ες, ἦ.
- Lascivo, ἀτελγής, ες; λαγνός, ου; **detto degli occhi, ὕψος, ἄ, ὄου.** Esser lascivo, ἀτελγαινα.
- Lassativo, χαλαστικός, ἦ, ὄου. **In forza di sost.** ἐλατήριον, ου, τό.
- Lasso, stanco, κοπιωδής, εἶσα, ἐν; κατάπονος, ου; κατὰκοπος, ου || infelice, ἀθλιός, α, ου.
- Lassù, ἄνω. Di lassù, ἀνωθεν.
- Lastra, di pietra, τετραγώνιος λίθος, ου, ὅ; metallica, πέταλου, ου, τό.
- Lastricare, λίθοις στρώνουμι, fut. ὤσω.
- Lastricato, λιθόστρωτος, ου. **In forza di sost. V.** Lastrico.
- Lastricatura, τὸ λίθοις στρώνουμέν.
- Lastrico, λιθόστρωτου, ου, τό. — **Gettare in sul lastrico alcuno, στερεῶ τινὰ τῶν ἐπιτηδείων.** Ridursi in sul lastrico, πτωχός (ἦ, ὄου) γίγνομαι (irr.); πενητεύω.
- Latente, κρυπτός, ἦ, ὄου; λαθραῖος, α, ου; ἀφανής, ες
- Laterale, ὁ, ἦ, τὸ κατὰ πλευράν; πλάγιος, α, ου.
- Lateralmente, πλαγίως.
- Laticlavio, πλατύσιμος, ου, ἦ.
- Latinamente, ῥωμαϊστί; λατινιστί.
- Latinita, ῥωμαϊκὴ γλώσσα (ης) ο φωνή (ης) ο διάλεκτος, ου, ἦ.
- Latinizzare, μετα-φράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνήν.
- Latino, avv. V. Latinamente.
- Latitudine, Larghezza, Estensione, πλάτος, εὐός, τό; πλατύτης, ητος, ἦ; ἔκτασις, εὐός, ἦ || **T. geogr.** πλάτος. **La latitudine di un luogo, ἦ κατὰ πλάτος θέσις (εὐός, ἦ) τόπου.**

Lato, sost., πλευρά, ἄς, ἡ; πλευρόν, οὔ, τό ||
Lato, nel linguaggio geometrico, πλευρόν. Di quattro, cinque, sei ecc. lati, τετράπλευρος, πεντάπλευρος, ἑξάπλευρος ecc., ου. — **A lato di**, παρά ο πρός col dat.; κατά col' acc. || **Dal lato del padre, della madre, detto di parenti**, πρὸς ο ἐκ πατρός, μητρός || **Dal lato mio, cioè Per quanto riguarda me**, τὸ κατ' ἐμέ. **Dal lato vostro**, τὸ κατ' ὑμᾶς || **Farsi conoscere dal suo lato migliore**, ἀπὸ τῶν καλῶν γνωρίζομαι || **Prendere una cosa dal lato buono**, λαμβάνω (irr.) τι εἰς τὸ χρηστόν || **Ha il suo lato buono e il suo lato cattivo**, τὰ μὲν αὐτοῦ καλῶς, τὰ δὲ κακῶς ἔχει.
Lato, ad. εὐρύς, εἶα, ὕ; πλατύς, εἶα, ὕ.
Latomia, λατομία, ἀς, ἡ.
Latore, κομίζων, οντος, ὁ, col' acc.
Latrare, ὑλακτέω.
Latrato, ὑλαγμός, οὔ, ὁ; ὑλαγμα, ατος, τό.
Latria, λατρεία, ἀς, ἡ.
Latrina, ἀφροδῶν, ἄνος, ὁ.
Latrocínio, κλοπή, ἤς, ἡ.
Lattaio, **Lattaia**, γαλακτοπῶλης, ου, ὁ; γαλακτοπῶλις, ἰδος, ἡ.
Lattaiuolo, dente, γαλάκτινος (ου) ὀδοῦς, ὄντος, ὁ.
Lattante, γαλαθῆνός, ἡ, ὄν; θηλαζόμενος, η, ου.
Latte, γάλα, ατος, τό. **Aver molto latte**, γαλακτιάω. **Esser bianco come il latte**, γαλακτιζῶ. **Mancanza di latte**, ἀγαλακτία, ἀς, ἡ. **Dar latte**, θηλάζω. **Prendere il latte**, θηλάζομαι. **Nutrirsi di latte**, γαλακτοφάγεω. **Bever latte**, γαλακτοποτέω. **Fratello di latte**, ὁμογάλακτος, ου, ὁ. **Sorella di latte**, ὁμογάλακτος, ου, ἡ.
Latteo, γαλακτικός, ἡ, ὄν; γαλακτώδης, ἐς. **Via lattea**, γαλοξία, ου, ὁ con ο senza κύκλος.
Latticinio, τὸ ἐκ γάλακτος ἕδοςμα, ατος.
Lattiginoso, γαλακτώδης, ἐς.
Lattime, ἀχώρ, ὄρος, ὁ.
Lattuga, θρίδωξ, ατος, ἡ.
Laudabile, **Laudabilmente**, V. **Lodevole**, **Lodevolmente**.
Laudativo, ἐγκωμιστικὸς, ἡ, ὄν; ἐπαινετικός, ἡ, ὄν.
Laurea, δάφνικος στέφανος, ου, ὁ.
Laureato, δαφνόκομος, ου.
Laureto, δαφνῶν, ἄνος, ὁ.
Lauro, δάφνη, ἤς, ἡ. **Di lauro**, δάφνικος, η, ου.
Lautamente, λαμπρῶς; πολυτελῶς.
Lautezza, λαμπρότης, ἤτος, ἡ; πολυτέλεια, ἀς, ἡ.
Lauto, λαμπρός, ἄ, ὄν; πολυτελής, ἐς.

Lava, βύαξ, ατος, ὁ.
Lavabile, πλύσιμος, ου.
Lavacro, πλυνός, οὔ, ὁ.
Lavagna, σχιστὸς λίθος, ου, ὁ.
Lavanda, πλύσις, ἐως, ἡ.
Lavandaia, πλύντρια, ἀς, ἡ.
Lavandaio, πλύντης, ου, ὁ.
Lavare, λούω; ἀπο-λούω; πλύνω; detto della mani e dei piedi, νίπτω — **Lavare il capo a uno**, τραχέως ἐπι-τιμάω τινί || **Lavare il capo all' asino**, V. **Asino** || **Lavarsi le mani d' una cosa**, παύομαι φροντίζον περί τινος || **Lavarsi la bocca d' alcuno**, κακολογίω τινά || **Una man lava l' altra**, χεῖρ χεῖρα νίπτει.
Lavata, sost. πλύσις ἐως, ἡ || **Lavata di capo**, **Rabbuffo**, ἐπιτίμησις, ἐως, ἡ.
Lavativo, κλυστήρ, ἤρος, ὁ **Dare un lavativo a**, ὑπο-κλύω τινά.
Lavatoio, πλυνός, οὔ, ὁ.
Lavatura, πλύμα, ατος, τό.
Laveggio, κάκκαβος, ου, ὁ.
Lavorante, ἐργάτης, ου, ὁ.
Lavorare, ἐργάζομαι (aum. per ει); ποιῶ || **Lavorar di cesello**, V. **Cesellare**; d' intaglio, V. **Intagliare ecc.** || **Lavorar la terra, il campo**, γεωργέω; ἀρόω. **Lavorar l' orto**, κηπέω || **Lavorar sott' acqua**, per **Procedere copertamente**, κρυφίως δια-πράττομαι || **Lavorar volentieri**, φιλοπονεῶ.
Lavorativo, εὐθετος, ου εἰς τὸ γεωργεῖσθαι.
Lavorato, εἰργασμένος, η, ου || **Fuoco lavorato**, εὐτεχνου πῦρ, πυρός, τό || **Lavorato con molta arte**, πολυδαίδαλος, ου || **Non lavorato**, ἀκατέργαστος, ου.
Lavoratore-ora, ἐργάτης, ου, ὁ; ἐργάτις, ἰδος, ἡ.
Lavorazione, ἐργασία, ἀς, ἡ; riferito ai campi, γεωργία, ἀς, ἡ.
Lavorio, ἐργασία, ἀς, ἡ.
Lavoro, πόνος, ου, ὁ. **Amare il lavoro**, φιλοπονεῶ. **Amante del lavoro**, φιλόπονος, ου. **Essere al lavoro**, πονεῶ. **Riposarsi dal lavoro**, ἀπο-συχολάζω. **Avere in odio il lavoro**, μισοπονεῶ || **Opera fatta o che si fa o da farsi**, ἔργον, ου, τό; πράγμα, ατος, τό. **Senza lavoro**, ἄπυρος, ου || **Giorno di lavoro**, ἐνεργος ἡμέρα, ἀς, ἡ.
Lazzo, atto ridicolo, μαρρασμός, οὔ, ὁ; motto ridicolo, βωμολοχία, ἀς, ἡ.
Le, art. nom. αἰ; acc. τὰς || **voce del pronome fem.** Ella. V. **Egli**.
Leale, πιστός, ἡ, ὄν; χρηστός, ἡ, ὄν; δίκαιος, α, ου.

Lealmente, πιστῶς; χρηστῶς; δικαίως.
Lealtà, πίστις, εὐς, ἤ; χρηστότης, ἠτος, ἤ; καλοκάγαθία, ας, ἤ.
Lebbra, λέπρα, ας, ἤ.
Lebbroso, λεπρός, ἄ. ὄν.
Leccare, λείχει; λιχμάομαι || *fig.* **Adulare**, κολακεύω.
Leccatura, τὸ λείχειν.
Leccio, πρίνος, οὐ, ὄ.
Leccone, λίχνος, οὐ, ὄ.
Leccornia, λιχνεία, ας, ἤ; λίχνευμα, ατος, τό.
Lecitante, ἐνθόμος.
Lecito, θεμιτός, ἤ, ὄν; ἔνομος, οὐ. **È lecito**, ἔξεστι. **Per quanto è lecito**, ἐφ' ὅσον ἔξεστι || **Farsi lecito di fare o dire una cosa**, τολμάω *coll' inf.*
Ledere, βλάπτω; κακῶς ἀδικίω.
Leg, confederazione di più stati, συμμάχια, ας, ἤ. **Leg** difensiva, ἐπιμαχία, ας, ἤ. **Far leg**, συνδέσσειν ποιέομαι || **Leg**, *per* **Qualità**, ποιότης, ἠτος, ἤ.
Legacciolo, δεσμός, οὐ, ὄ; ἄμμα, ατος, τό.
Legale, νόμιμος, οὐ; νομικός, ἤ, ὄν; ἔνομος, οὐ.
Legalità, νόμιμον, οὐ, τό; ἔνομον, οὐ, τό.
Legalizzare, κυρώω.
Legalizzazione, κύρωσις, εὐς, ἤ.
Legalmente, κατὰ νόμον; ἐνόμως.
Legame, δεσμός, οὐ, ὄ; ἄμμα, ατος, τό; σύνδεσμος, οὐ, ὄ.
Legare, δέω (*irr.*); δεσμεύω. **Legare a**, προς-δέω τί τινι. **Legare strettamente**, συσπίγγω || **Collegare**, **Tenere unito**, συν-δέω; συν-άπτω. **Legar più cose fra loro**, συν-άπτω ἀλλήλοις, ας, ἤ || *fig.* **Cattivare**, incatenare il cuore, κτάομαι; κατέχω (*irr.*); κηλέω. **Legar la parola**, la fede e simili, πίστιν δίδωμι τινι; κατ-εγγυάω. **Legar le mani**, ἰμπεδίζειν, κωλύω.
Legarsela al dito, μνηστικῶς || **Incastonare**, ἐν-δέω || **Far legati**, **Lasciar per testamento**, κατὰ δικαστήν ο ἐν δικαστικαῖς δίδωμι ο κατὰ-λείπω τί τινι. *Fig. riferito a Riputazione*, **Nome ecc.** καταλείπω; παρε-δίδωμι || *refless.* **Far leg**, compagnia, κοινωνίαν ποιέομαι πρὸς τινι; συν-ίσταμαι τινι; ἀρμύζω τινί || **Obbligarsi a**, ἐγγυάομαι; ὑπ-ίσταμαι τι ο *inf.*
Legatario, κληρονόμος, οὐ, ὄ, ἤ.
Legato, *part. e ad.* δεδεσμένος, ἠ, οὐ; δεσμός, οὐ; δετός, ἤ, ὄν. **Questo principalmente nei composti**: **Legato all'estremità**, ἀκρόδετος, οὐ. **Legato insieme**, σύνδετος, οὐ. **Legato a**, πρόσδετος ο ἐνδετος, οὐ *coll' dat.* **Non legato**, ἀδετος, οὐ.

Legato, *sost.* **Ambasciatore**, πρεσβευτής, οὐ, ὄ; ἀγγελος, οὐ, ὄ || **Lascito**, δόσις, εὐς, ἤ.
Legatore, δέων, οντος, ὄ; δήσας, αντος, ὄ ||
Legatore di libri, βιβλιοστέτης, οὐ, ὄ (*G. M.*).
Legatura, ἐπίδεσις, εὐς, ἤ; κατὰδεσις, εὐς, ἤ.
Legazione, πρεσβεία, ας, ἤ; πρέσβευσις, εὐς, ἤ.
Legge, νόμος, οὐ, ὄ. **Conforme alla legge** ο alle leggi, νόμιμος, οὐ. **Contrario alle leggi**, παρόνομος, οὐ. **Far leggi**, νομοθετεῖω. **Abrogare una legge**, νόμον ἀθετεῖω ο ἀκυρώω. **Violazione di legge**, παρανομία, ας, ἤ. **Mancanza di leggi**, ἀνομία, ας, ἤ. **Proposta di legge**, προβούλευμα, ατος, τό. **Proporre**, **Presentare una legge**, νόμον εἰς-φέρειω (*irr.*). **Proibir per legge**, ἀπο-νομίζω. **Stabilir con legge**, δικα-νομοθετεῖω. **Vivere secondo proprie leggi**, αὐτονομέομαι; αὐτόνομός εἰμι. **Che ha proprie leggi**, αὐτόνομος, οὐ || **Legge per Regola**, **Norma**, νόμος; κανών, ὄνος, ὄ || **Legge di natura**, ἀνάγκη, ἠς, ἤ. **Le leggi della natura**, οἱ τῆς φύσεως νόμοι || **Di legge**, *posto avverbialmente ἀαγκη*; βία.
Leggenda, διηγημάτιον, οὐ, τό; μυθᾶριον, οὐ, τό. **Leggenda dei santi**, ἡ τῶν ἁγίων ἱστορία, ας.
Leggendario, συναξάριον, οὐ, τό.
Leggere, ἀνα-γινώσκω (*irr.*); ἐν-τυγχάνω (*irr.*) βιβλίω ο γράμματιν. **Leggere insieme**, συνανα-γινώσκω. **Il leggere**, ἀναγνώσις, εὐς, ἤ || **Scernere con l'occhio della mente**, ὀράω (*irr.*). **Leggere nel pensiero di uno**, οἶον ἀνακεπιτυγμένην (*part. perf. pass. d' ἀνα-πίτυσσι*) τὴν διάνοιάν τινος ὀράω. **Leggere nel futuro**, προ-οράω τὸ μέλλον ο τὰ μέλλοντα.
Leggerezza, qualità di ciò che è leggiero, κουρότης, ἠτος, ἤ || **Agilità**, **Prestezza**, ἐλαφρότης, ἠτος, ἤ || **Incostanza**, volubilità, κουρόνοια, ας, ἤ; εὐχέρεια, ας, ἤ || **Sventataggine**, ἀπειρισκία, ας, ἤ; προπέτεια, ας, ἤ.
Leggermente, **Senza fatica**, **Senza molestia**, κούρος; ἐλαφρῶς || **Superficialmente**, ἐπιτολῆς || **Delicatamente**, λεπτῶς || **Senza prudenza**, ἀπειρικέπως; προπετῶς; εἰκῆ. **Parlare od operar leggermente**, σχεδιάζω.
Leggiadramente, ἀρεστῶς; εὐρυῶς.
Leggiadria, χάρις, ιτος, ἤ; τερπνύον, οὐ, τό; κάλλος, εὐς, τό.
Leggiadro, χαρίεις, εσσι, εν; καλός, ἤ, ὄν.

Leggibile, εὐανάγνωστος, ου.
Leggiero, che ha poca gravità. κοῦρος, η.
 ου || che facilmente si sopporta. ὀβερής.
 ἔς || detto di salita, Facile a farsi, ῥά-
 θιος, α, ου; εὐχερής, ἔς || detto di cosa,
 Di poca importanza, σμικρός. ἄ, ὄν; ὀλι-
 γος, η, ου || detto di cibo, Facile a dige-
 rire, εὐπεπτος, ου || detto di ferita, ἐπι-
 πλάκιος. ου || per Agile, Snello, ἐλαφρός,
 ἄ, ὄν; ὀκνός, εἶα, ὕ || Poco prudente, κοῦ-
 ρος; προσητής, ἔς || Incostante. Volubile,
 κούρος; κουράνος, ου || riferito ad ar-
 matura, φιλόσ, ἡ, ὄν; γυμνός. ἡ, ὄν. Fan-
 teria leggiera, φιλοὶ πεζοί. οἱ. Cavalle-
 ria leggiera, φιλοὶ ἵππεῖς, οἱ. Armato al-
 la leggiera, γυμνός. ἦτος, ὄ; γυμνήτης,
 ου, ὄ. — Alla leggiera, Con leggerezza
 di mente, ἀπερισκεπτός; πρῶπετός. Di
 leggieri, Agevolmente, ῥαδίως; εὐχερῶς.
Leggio, ἀναλογεῖον, ου, τό.
Leggitore. V Lettore.
Legionario, ὄ, ἡ, τό τοῦ τάγματος; ταγματι-
 κός, ἡ, ὄν.
Legione, φάλαγξ, γγος, ἡ; τάγμα, ατος, τό.
Legislativo, νομοθετικός, ἡ, ὄν.
Legislatore, νομοθέτης, ου, ὄ. **Legislatrice**,
 νομοθετοῦσα, ης, ἡ.
Legislatura, νομοθεσία, ας, ἡ; νομοθέταις.
 εως, ἡ.
Legislazione, νομοθετία, ας, ἡ || per Com-
 plesso di leggi, οἱ νόμοι, ου.
Legista, δικανικός, οὔ, ὄ; νομικός, οὔ, ὄ.
Legittima, sost. νόμιμος (gen. ου) μερίς,
 ἰδος, ἡ.
Legittimamente, κατὰ τὸν νόμον; νομίμως;
 ἐνόμως.
Legittimare, un figlio, ἀνα-δέχομαι παῖδα
 || Giustificare, δικαίω.
Legittimazione, κύρωσις, εως, ἡ.
Legittimità, ἔννομον, ου, τό; δικαιοσύνη, ητος.
 ἡ || parlando di figlio, di matrimonio,
 γνησιότης, ητος, ἡ.
Legittimo, νόμιμος, ου; ἔννομος, ου; ὄ, ἡ,
 τό κατὰ νόμον; δικαίος, α, ου; γνήσιος, α,
 ου.
Legnaia, ξυλοθήκη, ης, ἡ.
Legnaiuolo, ξυλοκόπος, οὔ, ὄ.
Legname, ξύλα, ου, τό.
Legnare, ῥαπίζω.
Legnata, ῥάπισμα, ατος, τό.
Legno, ξύλον, ου, τό. Di legno, ξύλινος, η.
 ου. Legna da ardere, φρύγανον, ου, τό.
 Far legna, φρυγανίζω. Tagliar legna,
 ὑλοτομία. Lavorare in legno, ὑλοργεῖω;
 ξυλοργεῖω || per Nave, ναός, εώς, ἡ || per

Carrozza, Vettura, ἄμαξα, ης, ἡ; ἔχημα,
 ατος, τό.
Legnosità, ξυλώδες, ους, τό.
Legnoso, ξυλώδης, ες.
Legume, ὄσπριον. ου, τό; χέδρωψ, ατος, ὄ.
Leguminoso, ὄσπριώδης, ες.
Lei, voce del pron. Ella. V. Egli.
Lembo, κράσπεδον, ου, τό.
Lemma, λήμμα, ατος, τό.
Lemme lemme, αυ. βραδείως; σχολῆ; βιά-
 ὄν.
Lemosina e Limosina. V. Elemosina.
Lèmure, μορμών, ὄνος, ἡ.
Lena, Respirazione, πνοή, ης, ἡ; ἀναπνοή,
 ης, ἡ; πνεῦμα, ατος, τό || fig. Vigore. Ga-
 gliardia, ῥώμη, ης, ἡ; ἰσχύς, ὄνος, ἡ. **Aver**
 lena, ἰσχύω. Dare, Infonder lena, ἰσχυ-
 ρῶ.
Lèndine, κόνις, ἰδος, ἡ.
Lene, πᾶρος, ου.
Leuemente, πραέως.
Lenimento, ἡπίκμα, ατος, τό.
Lenire, ἡπιάω; πρᾶνω; μυλάττω.
Lenità, πρᾶότης, ητος, ἡ.
Lenitivo, πρᾶυντικός, ἡ, ὄν.
Lenocinio, μικτροπικία, ας, ἡ || Alletta-
 mento, Attrattività, δέλητρον, ου, τό; ἐπα-
 γωγή, ης, ἡ.
Lenone, μικτροπός, οὔ, ὄ.
Lentamente, βᾶδην; βραδείως.
Lente, V. Lenticchia.
Lentezza, βραδύτης, ητος, ἡ; σχολακίτης,
 ητος, ἡ.
Lenticchia, φακός, οὔ, ὄ; φακή, ης, ἡ.
Lenticchio, σχήνος, ου, ἡ.
Lento, βραδύς, εἶα, ὕ; ὀκνηρός. ἄ, ὄν; σχο-
 λακίος, α, ου; a . . . , inf.
Lenza, ὄρμη, ἄς, ἡ. Pescar colla lenza,
 ὄρμειω. Pescatore colla lenza, ὄρμει-
 τής, οὔ, ὄ.
Lenzuolo, στρώμα. ατος, τό; σάβανον, ου, τ
Leoncello, e Leoncino, λεοντιδίς, εως, ὄ
 λεοντικός, ου, ὄ.
Leone, λέων, ουτος, ὄ. Di leone, λέοντιος.
 α, ου. Pelle di leone, λεοντή, ης, ἡ. A
 guida di leone, Come un leone, λεον-
 τηδόν.
Leonessa, λέαινα, ης, ἡ.
Leonino, ad. λέοντιος, α, ου.
Leopardo, λέοπαρδος, ου, ὄ; λεουτόπος.
 ου, ὄ.
Lepidamente, χαριέντως; γελίοως.
Lepidezza, χαριεντισμός, οὔ, ὄ; γελῶτον, ου
 τό.
Lepido, χορίζεις, εσσι, εν; γελῶεις, α, ου.

Lepracchiotto e Lepratto, λαγίδιου, ου, τό.
 Lepre, λαγός, ώ, ό. Di lepre, λαγώος, α, ου.
 Leproncello e Leprotto, λαγίδιου, ου, τό.
 Lesina, ράριου, ου, τό; όπειας, ατος, τό ||
 Uomo avaro, κιμβίξ, ικος, ό; μικρολόγος,
 ου, ό.
 Lesinare, μικρολογέομαι; κιμβικεύομαι. Sen-
 za lesinare, ου φειδομένως.
 Lesineria, γλίσχοι τι.
 Lesione, τραύμα, ατος, τό; κακόν, ου, τό ||
 Offesa, βλάβη, ης, ή.
 Leso, βλαφθείς, είσα, εν; ήδικημένος, η, ου.
 Delitto di lesa maestà, di lesa nazione,
 τό περί των βασιλέα, περί τήα πατριού
 ατέβημα ο αδινημα, ατος.
 Lessare, έλω (irr.); άνα-βράσω.
 Lessico, λεξικόν, ου, τό.
 Lessicografo, λεξικογράφος, ου, ό.
 Lesso, sost. άνάβραστα κρέα (κρεών) τά.
 Lesso, ad. έφθός, ή όνι άνάβραστος, ου.
 Lestamente, ελαφρώς; ταχίως
 Lestezza, ελαφρότης, ητος, ή; ταχύτης,
 ητος, ή.
 Lesto, ελαφρός, ά, όν; ταχύς, είσα, ύ; όξεύς,
 ά, όν.
 Letale, θανάσιμος, ου.
 Letamaio, κοπροδοχείου, ου, τό.
 Letamare, κοπρίζω; κοπρώ
 Letame, κόπρος, ου, ό.
 Letargia, V. Letargo.
 Letargico, ληθαργικός, ή, όν.
 Letargo, ληθαργία, ας, ή; ληθαργος, ου, ό.
 Leticare, V. Litigare.
 Letificare, εύφραίνω.
 Letizia, εύφροσύνη, ης, ή; εύθυμία, ας, ή;
 ήδονή, ης, ή.
 Lettera, segno dell' alfabeto, στοιχείου, ου,
 τό; γράμμα, ατος, τό || Senso letterale
 d' un componimento, ή κατά λέξιν νοός,
 νοϋ. Attendersi, stare alla lettera, τή λέ-
 ξει έπ-ακολουθώ. A lettera, Alla lette-
 ra, κατά λέξιν; άκριβώς || Lettere, nel
 plur., Letteratura, γράμματα, ων, τά ||
 Scritto con cui si comunica i propri
 pensieri a uno assente, γράμματα, ων,
 τά; έπιστολή, ης, ή. Scrivere ad alcuno
 una lettera, έπι-στέλλω τινί. Rispondere
 ad una lettera, άντεπι-στέλλω.
 Letterale, ό, ή, τό κατά λέξιν.
 Letteralmente, κατά λέξιν; αὐταις λέξεσιν.
 Letterario, ό, ή, τό περί τά γράμματα. Oc-
 cuparsi di studi letterari, φιλολογείω.
 Letterato, sost. φιλόλογος, ου, ό.
 Letterato, ad. γραμμάτωσ εμπειρος, ου;
 γραμματικός, ή, όν.

Letteratura, γράμματα, ων, τά; παιδεία,
 ας, ή.
 Letterina, γραμμακτιδίου, ου, τό.
 Letticciuolo, κλινίδιου, ου, τό; κλινάριου, ου,
 τό.
 Lettiera, l'asse che sta a capo del letto,
 κλίση, ης, ή || il letto che si fa alle be-
 stie, ύπόστρωμα, ατος, τό.
 Lettiga φορείου, ου, τό. In lettiga, a modo
 d' avverb. φοράδην.
 Lettighiere, φορειοφόρος, ου, ό.
 Lettino, κλινίδιου, ου, τό.
 Letto, κλίση, ης, ή; κοίτη, ης, ή; εύνή, ης, ή;
 λέκτρον, ου, τό. Andare a letto, εύνάσο-
 μι. Essere in letto, per malattia, κλι-
 νήσης, ες, είμι. Uscir dal letto, εξαν-ίστα-
 μι. Rifare il letto, στρώνουμι κλίσην.
 Mettere a letto uno, κατα-κλίνω. Met-
 tersi sul letto, κατα-κλίνομαι || Letto
 nuziale, θάλαμος, ου, ό || Letto di un
 fiume, ρεϊθρου, ου, τό.
 Lettore-trice, άναγνώνσκων, οτος, ό; άνα-
 γνώστης, ου, ό; άναγνώντωκουα, ης, ή.
 L'autore di un libro chiama ordina-
 riamente i suoi lettori, οι έντυγχάνου-
 ντες; οι έντυχόντες; οι έντευξόμενοι (sott.
 τή βιβλίω μου).
 Lettura, il leggere, άνάγνωσις, εως, ή || Ciò
 che si legge, άνάγνωσμα, ατος, τό.
 Leva, strumento per muover pesi, μοχλός,
 ου, ό. Muovere con la leva, μοχλεύω ||
 Coscrizione di soldati, στρατιωτων κα-
 ταγραφή, ης, ή; στρατολογία, ας, ή. Far
 la leva, στρατολογείω.
 Levante, άνατολή, ης, ή. Vento di levante,
 εύρος, ου, ό. Il levante, le regioni di le-
 vante, τά προς έω.
 Levare, Rimuovere da un luogo una co-
 sa, κινείω; άπο-κινείω; άν-αιρέω (irr.) ||
 Torre una parte da checchessia, άρ-αι-
 ρείω; άρ-αιρέω τι τινα || Levare, detto di
 vestito o parte di esso, εκ-δύω (irr.) ||
 detto di animale, come lepre, cinghia-
 le e simili, άπο-καλύπτω. — Rifless.
 Rimuoversi da un luogo, άνα-χωρείω;
 άπο-χωρέω; άπ-ειμι || Uscir del letto,
 άν-ίσταμαι; διαν-ίστημι || detto del na-
 scere degli astri, άνα-τέλλω; έπι-τέλλω
 || detto del vento, αίρωμαι.
 Levata, il sorgere dal letto, άνάστασις, εως,
 ή || il sorgere del sole ecc. άνατολή, ης, ή.
 Alla levata del sole, άνατέλλουτος του
 ήλιου.
 Levatoio (Ponte), έπεβάθρα, ας, ή.
 Levatrice, μακία, ας, ή.

Levigare. λειώνω.

Levigato, λείως, α. ου; ξεστός, ή, όν.

Levigazione. λειώσεις, εως, ή.

Leviere, πυγύδρομος κύου (κυός), ό, ή.

Lezione, insegnamento dato dal maestro. διδάγμα, ατος, τό; μάθημα, ατος, τό. Fare a qualcuno lezione di . . . , διδάσκω (irr.) τινά τι. Prender da alcuno lezione di . . . , διδάσκομαι τι υπό τινος || detto di esperienza, fatti e simili, παιδευσίς, εως, ή; μάθησις, εως, ή. La sua sventura per lui per una lezione, τό πάθος έγενετο αυτόν μάθος.

Leziosaggine, άκκισμός, ου, ό.

Lezzo, δυσωδία, ας, ή.

Lezione. κακόδης, ες.

Li, avv. ένταύθα; ένθάδε; αύτού.

Li, art. nom. e acc. plur. Vedi II. || pronomine nom. e acc. plur. di Egli. V.

Libare, λείβω; σπένδω (irr.).

Libazione. λειβή, ής, ή; σπονδή, ής, ή.

Libbra, λίτρα, ας, ή. D'una libbra, λιτραίος, α, ου. Di tre, sei, dieci libbre. τρίλιτρος, έξάλιτρος, ου; δεκάλιτρος, ου. Mezza libbra, ήμίλιτρον. Una libbra e mezzo, ήμέλιος λίτρα.

Libeccio, νότος, ου, ό.

Libellista, ό συγγραφέας (ατος) λοιδορου φάσμα.

Libello, ύβριστικόν ο δυειδικτικόν (ού) σύγγραμμα, ατος, τό.

Libérale, Che usa liberalità, έλευθερίος, ου; φιλόδορος, ου; μεγαλόδορος, ου || Che ama la libertà, φιλελεύθερος, ου; έλευθερικός, ή, όν || Conveniente a uomo libero, έλευθεροπρεπής, ες; έλευθερίος, ου.

Liberalità, φιλοδορία, ας, ή; έλευθεριότης, ητος, ή.

Liberalmente, έλευθερίως; θαψιλώς; μεγαλοψάχως.

Liberalmente, da uomo libero. έλευθερώς; έλευθερίως || Francamente, μετά παρρησίας; ευθαρσώς || Spontaneamente, εκουσίως; εκών, ούσα, όν; άφ' έαυτού, ής.

Librare, salvare da un male o da un pericolo che sovrasti, άπ-αλλάσσω (irr.); σώζω; ρύομαι; da . . . , εκ ο έξ col γεν. || Afrancare, λύω; έλευθερώω; άπ-ελευθερώω.

Liburato, λελυμένος, η, ου; άπόλυτος, ου; έλευθερος, α, ου.

Libatore-trice, σωτήρ, ήρος, ό; σώτειρα, ας, ή.

Liberazione, λύσις, εως, ή; άπαλλαγή, ής, ή; έλευθερώσις, εως, ή.

Libero, Che non è soggetto, έλεύθερος, α, ου; έαυτού (ής) κύριος, α, ου; αυτεξούσιος, ου. Il libero arbitrio, αυτεξούσιον, ου, τό || Detto di Città, Popolo ec. αυτόνομος, ου || Libero per Esente da pena, άπειρος, ου || per Non impedito da occupazioni e simili, έλευθερος; άπηλλαγμένος, η, ου col gen. Spesso s'adoprauo adiettivi composti con α privativa: Libero da ogni cura, άμέριμος, ου; da ogni imposta, άτελής, ες εσα - || Che non è sottoposto a certi speciali doveri, έλευθερος; άκόλυτος, ου || per Dissoluto, Licenzioso, άκόλατος, ου; άσεληγής, ες || Parlare libero, παρρησία, ας, ή || detto del Tempo, σχολαίος, α, ου; άπρόγμων, ου || Alla libera posto avverb. έλευθερώς.

Libertà, l'esser libero, έλευθερία, ας, ή || Libertà d' un popolo, d' una nazione, έλευθερία; αυτονομία, ας, ή || In contrapposizione di prigionia, έλευθερία. Mettere in libertà un prigioniero, άφ-ιμι (irr.) con ο senza έλευθερο || Facoltà di fare o non fare, Permesso, έξουσία, ας, ή; άδεια, ας, ή; δύναμις, εως, ή; col gen. || Maniera di trattare libera, arditamente, θρασύτης, ητος, ή; αυθάδεια, ας, ή || Stato di chi non ha occupazioni, Agio, άπραγμοσύνη, ης, ή; σχολή, ής, ή || detto dei corpi anche inanimati che non trovano ostacoli al loro moto, ευστραφία, ας, ή.

Libertinaggio, άκολασία, ας, ή; άκρασία, ας, ή; άπέλγεια, ας, ή.

Libertino, άκόλατος, ου; άκρατής, ες, άσεληγής, ες.

Liberto, άπελεύθερος, ου, ό.

Libidine, άκολασία, ας, ή; άπέλγεια, ας, ή.

Libidinosamente, άκόλατως; άσεληγώς.

Libidinoso, άκόλατος, ου; άσεληγής, ες.

Libito, φίλημα, ατος, τό. A libito, προς τό δοκού.

Libra, λίτρα, ας, ή.

Libraio, βιβλιοπωλής, ου, ό.

Librare, σταθμίζομαι; σταθμιζώ; σηκών || Libarsi, ανιρίσκομαι.

Libreria, stanza dove si tengono i libri, βιβλιοθήκη, ης, ή || Bottega di libri, βιβλιοπωλείον, ου, τό.

Librettino, βιβλαρίδιον, ου, τό.

Libretto, βιβλάριον, ου, τό.

Libriccino, Librino, βιβλίδιον, ου, τό.

Libro, βιβλος, ου, ή; βιβλίον, ου, τό. Fare un libro, συγ-γράφω ο συν-τίθημι βιβλίον || Il libro dei conti, γραμματοειον, ου, τό

- || Una delle parti principali d'un'opera di prosa o di poesia, βιβλίον; λόγος, ου, ό.
- Licenza.** Libertà sfrenata, ή άγαν έλευθερία, ας; άκολασία, ης, ή; άνευς, εως, ή || Sfrenatezza di costumi, άκολασία; άσελγεια, ας, ή || *Biferito a cose letterarie o d'arte*, τόλμη, ης, ή || **Concessione.** **Permissione**, έξουσία, ας, ή; άδεια, ας, ή; συγχώρημα, ατος, τό || **Congedo**, άρπεις, εως, ή; άπόπεμψις, εως, ή.
- Licenziare**, άρ-ίμμι (*irr.*); άπο-πέμψω; άπ-αλλάσσω || **Dar permesso**, συ-χωρέω; εάω (*irr.*). — **Licenziarsi**, άπ-αλλάσσομαι.
- Licenziato**, άρπεις, είσα, έν; άπαλλαστόμενος, η, ου. — **Licenziato** (in un Liceo, in una Università) *si potrebbe tradurre* έστεφανομένοις, ου, ό.
- Licenziosamente**, άκολάστως; άτελώς; άισχυρός.
- Licenzioso**, άκόλαστος, ου; άσελγής, ές; *detto di cose*, άισχυρός, ά, όν.
- Liceo**, λύκειον, ου, τό.
- Lido**, άκτή, ης, ή; άιγιαλός, ου, ό. **Tornare ai patrii lidi**, εις πατριδα επαν-έρχομαι (*irr.*).
- Lietamente**, ευθύμως; ήλικρός; φαιδρός.
- Lieto**, ευθυμος, ου; ήλικρός, ά, όν; φαιδρός, ά, όν. **Oltremodo lieto**, περιχαρής, ές. **Render lieto**, ευφραίνω; ήλικρώ. **Esser lieto**, ευφραίνομαι; ευθυμίζομαι.
- Lieve**, κούφος, η, ου; έλαφρός, ά, όν.
- Lievemente**, κούφως; έλαφρώς.
- Lievitare**, ζυμάομαι.
- Lievito**, *sost.* ζύμη, ης, ή; ζύμιμα, ατος, τό. **Senza lievito**, άζυμος, ου.
- Lievito**, *ad.* Lievitato, ζυμαθεις; είσα, έν.
- Ligamento**, νέβρον, ου, τό.
- Ligio**, ύποτεταγμένος, η, ου; ύποχείριος, ου; ύπήκοος, ου *col dat.*
- Lignaggio**, γένος, εος, τό; γενεά, άς, ή.
- Ligneo**, ξύλινος, η, ου.
- Lima**, ρίμη, ης, ή.
- Limaccio**, πηλός, ου, ό; ήλύς, ύος, ό; βόρβορος, ου, ό.
- Limaccioso**, πηλώδης, ες; ήλυώδης, ες; βορβορώδης, ες.
- Limare**, ρινέω || *detto di scritti*, έξ-ακρίβω.
- Limatura**, ρίνησιμα, ατος, τό.
- Limetta**, ρινίου, ου, τό.
- Limitare**, *sost.* βηλός, ου, ό; βαλβίς, ίδος, ή || *fig.* **Principio**, άρχή, ης, ή.
- Limitare**, όριζω; περι-ορίζω; περι-γράφω.
- Limitare le spese**, συ-τέμνω (*irr.*) τάς δαπάνας.
- Limitatamente**, όρροιστικώς.
- Limitativo**, όρροιστικός, ή, όν.
- Limitazione**, όρισμός, ου, ό; περιτομή, ου, ό; περιγραφή, ης, ή.
- Limite**, όρος, ου, ό; όριον, ου, τό; τέρμα, ατος, τό; πέρας, ατος, τό. **Segnare il limite di qualche cosa**, όρίζω ο περι-ορίζω τε. **Arrivare fino all'ultimo limite di qualche cosa**, εις τό έσχατόν τινοσ έρχομαι (*irr.*). **Andare al di là dei limiti**, **Passare i limiti**, εκ-βαίνω (*irr.*) ο υπερ-βαίνω τούσ όρους. **Star ne' limiti**, **Esser temperato**, μετριάζω.
- Limitrofo**, μεθόριος, ου; πρόσορος, ου; όμορος, ου *col dat.* **Esser limitrofo**, συν-ορέω, όμορέω.
- Limo**, πηλός, ου, ό; ήλύς, ύος, ό; βόρβορος, ου, ό.
- Limone**, *pianta*, κίτρια, ας, ή; *il suo frutto*, κίτρον, ου, τό. **Di limone**, κίτρινος, η, ου.
- Limosina, V. Elemosina.**
- Limosinare**, πτωχούω; προς-αιτέω τινά τε.
- Limoso, V. Limaccioso.**
- Limpidamente**, διαφανώς.
- Limpidezza**, διαφάνεια, ας, ή; περιφάνεια, ας, ή.
- Limpido**, διαφανής, ές; περιφανής, ές.
- Lince**, λύγξ, υγκός, ό. **Avere gli occhi, la vista di lince**, βλέπειν όξύτερον του Λυγείωσ.
- Lindezza, V. Lindura.**
- Lindo**, καθάριος, ου; κομψός, ή, όν.
- Lindura**, καθαρότης, ητος, ή; κομψότης, ητος, ή.
- Linea**, γραμμή, ης, ή. **Tirare una linea**, γραμμήν άγω (*irr.*). **Linea retta**, ευθεία γραμμή. **Linea curva**, σκολια γραμμή || **Linea equinoziale**, ο *solam*. **Linea isoperimenός κύκλος**, ου, ό || **Linea per Verso**, **Riga di scrittura o di stampa**, στίχος, ου, ό || **T. milit.** **L'ordinanza di un esercito**, τάξις, εως, ή; στοίχος, ου, ό. **Prima**, **Seconda linea**, ή πρώτη (ης), ή δευτέρα (ας) τάξις. **Schierato su due, tre ecc. linee**, διαστοιχος, τριστοιχος *ecc.*, ου **Essere in prima linea**, πρωτεύω; **in seconda linea**, δευτερεύω *esp.* || **T. geneal.** **Serie o Successione di parenti**, γένος, εας, τό. **La linea ascendente e la linea discendente**, οι πρόγονοι και οι απόγονοι, ου. **Linea collaterale**, οι έγγυς ο έγγυ-άτω του γένουσ.

Lineamenti, ὁ τῆς ἔμπροσθεν χαρακτηρ (ἤχος) ὁ τύπος (οὐ); πρόσωπον, οὐ, τό.
Lineare, V. **Delineare**.
Lineare, *ad.* γραμμικός, ἡ, ὄν.
Lingua, γλῶσσα ὁ γλῶττα, ἡς, ἡ. Tenere a freno la lingua, κατ-έχω (itt.) τὴν γλῶτταν κρατῶ τῆς γλῶττης; γλωττοκρατέω.
Mala lingua, γλῶσσα κακήγορος, οὐ, ἡ.
Che ha forma di lingua, γλωσσώδης, ες.
Aver male alla lingua, γλωσσαλγέω.
Tagliar la lingua, γλωσσοτομέω || **Lingua**, Favella. **Linguaggio**, γλώσσα; φωνή, ἡς, ἡ; διάλεκτος, οὐ, ἡ. **In lingua greca**, ἑλληνιστί. **In lingua latina**, ῥωμαϊστί || *V. geogr.* **Lingua di terra**, ταυρία, ας, ἡ; ἰσθμός, οὐ, ὁ.
Linguacciuto, γλωσσώδης, ες; λάλος, οὐ.
Linguaggio, γλῶσσα, ἡς, ἡ; φωνή, ἡς, ἡ; διάλεκτος, οὐ, ἡ || **Maniera speciale di esprimersi**, λόγος, οὐ, ὁ; λέξις, εως, ἡ. Usare un linguaggio corretto, ὀρθολογέω.
Linguetta, γλωσσάριον, οὐ, τό.
Linguiforme, γλωσσώδης, ες.
Lino, λίνου, οὐ, τό. **Di lino**, λίνου-οὐς, ἑα-ἄ. εον-οῦν. **Seme di lino**, λινόσπερμον, οὐ, τό.
Linseme, λινόσπερμον, οὐ, τό.
Linteo, λινάτιος, α, οὐ.
Liocorno, μονόκερος, ατος, ὁ.
Lippo, λημάδης, ες; γλαυρός, α, ὄν.
Liquefare, τήκω; κατα-τήκω, δια-λύω.
Liquefazione, τήξις, εως, ἡ; διάλυσις, εως, ἡ.
Liquidare, **Regolare i conti**, ἐκ-καθαίρω τοὺς λογισμούς. **Liquidare i suoi debiti**, τὰ χρέα ἀπο-τίνω ὁ ἐκ-τίνω.
Liquidità, ὑγρότης, ητος, ἡ.
Liquido, ὑγρός, ἄ, ὄν; τηκτός, ἡ, ὄν.
Liquirizia, γλυκὺ ῥίζα, ἡς, ἡ.
Liquore, ὑγρον, οὐ, τό.
Lira, moneta, δραχμή, ἡς, ἡ || **strumento music.** λύρα, ας, ἡ. **Suonar la lira**, κρούω τὴν λύραν. **Suonatore-trice di lira**, λυριστής, οὐ, ὁ; λυρίστρια, ας, ἡ.
Lirico, λυρικός, ἡ, ὄν; μελικός, ἡ, ὄν. **Poeta lirico**, μελοποιός, οὐ, ὁ. **Poesia lirica**, μέλος, εως, τό.
Lisca, ἀκανθα, ἡς, ἡ.
Lisciamento, λείωσις, εως, ἡ.
Lisciare, λείω; λείνω || *fig.* **Adornare**, κοσμεῖω; καλλωπίζω || **Adulare**, κολακεύω.
Lisciarsi, **Darsi il liscio**, φυκόμικαι; ψιμμυθισομαι; ἐν-τριβομαι.
Liscio, *sost.* φύκος, εως, τό; ψιμμύθιον, οὐ, τό; ἔντριμμα, ατος, τό.
Liscio, *ad.* contrario di ruvido λείος, α,

οῦ; ὄμαλός, ἡ, ὄν || **Senza fregi**, Semplice, ἄκοσμος, οὐ; λιτός, ἡ, ὄν || *detto di Discorso e simili*. Schietto, Semplice, ἄπλοῦς, ἡ, οὐ; ἀπρελής ἐς || *detto di Facenda e simili*, Che non ha difficoltà, ῥόδιος, α, οὐ; εὐχερής, ἐς
Lista, striscia, ταυρία, ας ἡ || **Nota**, Catalogo, κατάλογος, οὐ, ὁ; ἐλεγχος, οὐ, ὁ. **Mettarsi in lista**, ἀπο-γράφωμι
Listare, δια-ποικίλλω.
Listato, πεποικιλμένος, η, οὐ.
Litania, λιτανεία, ας, ἡ.
Litargirio, λιθάργυρος, οὐ, ἡ.
Lite, **Controversia**, **Dissenzione**, **Rissa**, ἔρις, ἰδος, ἡ; νεῖκος, εως, τό; διαφορά, ἄς, ἡ; ἀμριβήτησις, εως, ἡ. **Essere in lite con alcuno**, ἐρίζω τινί ὁ πρὸς τινα || **Piatto**, **Litigio** che si agiti in giudizio, δίκη, ἡς, ἡ.
Litigare, **Contendere**, ἀμριβητέω; ἐρίζω τινί ὁ πρὸς τινα || **Aver lite in tribunale**, δικάζωμι ὁ δια-δικάζωμι, con alcuno, τινί ὁ πρὸς τινα.
Litigio, ἔρις, ἰδος, ἡ; διαφορά, ἄς, ἡ.
Litigioso, che volentieri litiga, φιλόνηκος, οὐ; ἐριστικός, ἡ, ὄν || **Cosa soggetta a lite**, δικάσιμος, οὐ; ἀμριβήτησιμος, οὐ.
Lito, V. **Lido**.
Litografare, λιθογράφω (*Gr. M.*).
Litografia, λιθογραφία, ας, ἡ (*Gr. M.*).
Litograficamente, λιθογραφικῶς (*Gr. M.*).
Litografico, λιθογραφικός, ἡ, ὄν (*Gr. M.*).
Litografo, λιθογράφος, οὐ, ὁ (*Gr. M.*).
Litotomia, λιθοτομία, ας, ἡ.
Littorale, di lido, ἀκταίος, α, οὐ; ἐπάκτιος, οὐ. *In forza di sost.* V. **Lido**.
Littóre, ῥαβδοφόρος, οὐ, ὁ; ῥαβδοῦχος, οὐ, ὁ.
Lituo, bastone degli Auguri, τοῦ οἰωνοσκόπου ῥάβδος, οὐ, ἡ || **strumento musicale**, βυκάνη, ἡς, ἡ.
Liturgia, λειτουργία, ας, ἡ.
Liturgicamente, λειτουργικῶς.
Liturgico, λειτουργικός, ἡ, ὄν.
Liuto, βάρβιτον, οὐ, τό; φόρμιξ, ἰγγος, ἡ.
Livellamento, σταθμισις, εως, ἡ; ὀμαλισμός, οὐ, ὁ.
Livellare, σταθμᾶν; σταθμίζω; ὀμαλίζω.
Livellario, *sost.* ἐμπυτευτής, οὐ, ὁ.
Livellario, *ad.* ἐμπυτευτικός, ἡ, ὄν.
Livellazione, V. **Livellamento**.
Livello, il dare ad uno il dominio utile d' un bene stabile, ἐμπύτευσις, εως, ἡ || **La cosa data o tenuta a livello**, ἐμπύτευμα, ατος, τό. — **Livello**, lo stato di un piano orizzontale, ἰσότησον, οὐ, τό; ὀμα-

- λότης, ητος, ή || **Strumento per verificare se un piano è orizzontale, στάθμη, ης, ή σταχύλη, ης, ή** Esser allo stesso livello di . . . , *εξ ἴσου ο ἐπ' ἴσης ο ἰσότηδός (όν) εἶμι col dat.*
- Lividamente.** φθουερῶς.
- Lividezza,** περιδούτης, ητος, ή; περιόημα, ατος, τό.
- Livido sost. V. Lividezza.**
- Livido, ad.** περιδούτος, ή, όν; περιός, ά, όν. **Farsi livido.** περιουομαι.
- Lividore, V. Lividezza.**
- Lividura, V. Lividezza.**
- Livore,** φθόρος, ου, ό
- Lizza,** τράδιον, ου, τό.
- Lo, art. V. Il || Lo pron. per Lui. Questo, Quello, V.**
- Lobo,** λοβός, ου, ό.
- Locale, sost. Luogo, τόπος, ου, ό || Edificio. οἶκημα, ατος, τό.**
- Locale, ad.** τοπικός, ή, όν.
- Localmente,** τοπικῶς.
- Locanda,** ξενοδοκείον, ου, τό; πανδοκείον, ου, τό.
- Locandiera, πανδοκείτρια, ας, ή.**
- Locandiere, πανδοκείτης, εως, ό.**
- Locatario, οἰκίαν μισθούμενος, η ο μισθωσάμενος, η, ό, ή.**
- Locazione, μίσθωσις, εως, ή.**
- Loco, V. Luogo.**
- Locusta, ἀρίς, ἴδος, ή.**
- Locuzione, λέξεις, εως, ή; φράσις, εως, ή.**
- Lodabile, V. Lodevole.**
- Lodare, επαινέω, fut. ἔσω; εὐλογέω; ἐγκωμιάζω; alcuno di qualche cosa, τινά τινος ο ἐπί τει || Approvare, συν-κινέω; δοκιμάζω.**
- Lodato, κινητός, ή, όν.**
- Lodatore-trice, επαινέτης, ου, ό; επαινέτις, ἴδος, ή.**
- Lode, επαινος, ου, ό; εὐλογία, ας, ή. Dar lode, V. Lodare. Degno di lode, V. Lodevole. Per amor di lode, τοῦ επαινεῖσθαι ἔνεκα.**
- Lodevole, επάινου ἀξίος, α, ου; ἀξίεπαινος, ου, όν.**
- Lodevolmente, επαινετῶς; καλῶς.**
- Lodola, κορυθαλλίς, ἴδος, ή; κορυδός, ου, ό.**
- Loggia, ξυστός, ου, ό; αἴθριον, ου, τό.**
- Loggiato, στοά, ἄς, ή; παστάς, ἄδος, ή.**
- Logica, διαλεκτική ο λογική, ης, ή (soll. τέχνη ο επιστήμη).**
- Logicamente, κατά λόγον; εὐλόγως.**
- Logico, λογικός, ή, όν.**
- Loglio, αἶρα, ας, ή; ζζάμιον, ου, τό.**
- Logorare, ἐπι-τρίβω; κατα-τρίβω; ἀπο-τρίβω.**
- Logoro, sost. ἀποτριβή, ης, ή**
- Logoro, ad. ἀποτριμμένος, η, ου.**
- Loia, λῦμα, ατος, τό.**
- Lolla, ἄχυρον, ου, τό.**
- Lombaggine, ὀσφυαλγία, ας, ή.**
- Lombo, ὀσφύς, ὕος, ή.**
- Lombicale, ἐλμυθώδης, ες.**
- Lombrico, ἔλμυς, ἠθος, ή.**
- Longanime, μακρόθυμος, ου.**
- Longanimità, μακροθυμία, ας, ή; καρτερία, ας, ή.**
- Longevità, μακροβιότης, ητος, ή.**
- Longevo, μακρόβιος, ου.**
- Longitudinale, ό, ή, τό κατά μήκος.**
- Longitudine, μήκος, εως, τό.**
- Lontanamente, πόρρω.**
- Lontananza, διάστασις, εως, ή; ἀπόστασις, εως, ή; διάστημα, ατος, τό.**
- Lontanetto, ἐπὶ πότου διατηκῶς, ὕα, ός.**
- Lontano, ad. μακράν διαστάς, ὕα, ός ο ἀπέχων, ουτα, ου || Alieno, ἀπόρθυμος, ου; da . . . , πρὸς coll' acc.**
- Lontano, avv. μακράν, comp. μακροτέρω, sup. μακροτάτω; πόρρω, comp. πόρρωτέρω, sup. πορρωτάτω. Di lontano. Da lontano, μακρόθεν; πόρρωθεν. Esser lontano da, πολὺ ἀπέχω (irr.) τινός.**
- Lontra, ἐνυδρίς, ἴδος, ή.**
- Lonza, πόρδαλις, εως, ή.**
- Loppa, ἄχυρον, ου, τό.**
- Loquace, λάλος, ου; ἀδόλιγος, ου.**
- Loquacemente, μετ' ἀδολεσχίας.**
- Loquacità, λαλιά, ἄς, ή ἀδολεσχία, ας, ή.**
- Loquela, φωνή, ης, ή; γλώσσα, ης, ή; διάλεκτος, ου, ή.**
- Lordare, ρυπαίνω; μολύνω.**
- Lordo, ρυπαρός, ά, όν; μισρός, ά, ου.**
- Lordume e**
- Lordura, ρύπασμα, ατος, τό; λῦμα, ατος, τό.**
- Lorica, θώραξ, ακος, ό.**
- Loricato, θωρηκτής, ου, ό.**
- Loro, voce del pron. Egli, V.**
- Losco, che non vede se non le cose d' appresso, μύωψ, ὠπος, ό, ή || Cieco da un occhio, μονόφθαλμος, ου || fig. Riferito alla mente, ἀμβλύς, εια, ὕ; ἀμυδρός, ά, όν.**
- Lóto, Fango, πηλός, ου, ό; βόρβορος, ου, ό || piantata, λωτός, ου, ό.**
- Lotoso, πηλώδης, ες; βορβορώδης, ες.**
- Lotofago, λωτοφάγος, ου.**
- Lotta, contrasto di forza e di destrezza fatto a corpo a corpo, πάλη, ης, ή; πα-**

λουισμα, ατος, τό **Luogo** o scuola di lotta, παλαιστρα, ας, ή || **Lotta**, per **L'** arte di lottare, παλαιστική. ης. ή (sott. τέχνη); παλαισμοσύνη, ης. ή || **Qualsivoglia combattimento**, άγωνισμα. ατος, τής; άθλημα. ατος, τής; άγών. όνος. ός; μάχη, ης. — **Fare alla lotta**, άγωνίζομαι.

Lottare, παλαιώ; άγωνίζομαι; μάχομαι.

Lottatore, παλαιστής, ού, ό.

Lotto, κλήρωσις, εως, ή. **Mettere al lotto** δια-κλήρωω.

Lubricità, *contrario di stitichezza*, εύλυσία, ας, ή || **L'essere sdruciolevole**, έλισθος, ου, ό || *nel senso morale*, αίσχρολογία, ας, ή (lubricità di discorsi); αίσχροποιεία, ας, ή (lubricità di atti).

Lubrico, sdruciolevole, έλισθηρός. ά, όν || *contrario di Stitico*, εύλυτος. ου || *nel senso morale*, αίσχρός, ά, ός; μάχλος, ου; άκόλκατος, ου.

Luccicante, λάμπων, ουσα, ου; λαμπρός, ά, όν; στιλπνός, ή, όν.

Luccicare, λάμπω; άπο-λάμπω; στιλβω; αύξάζω.

Luccichio, στιλβη, ης, ή; αύγή, ης, ή.

Luccio, λύκος, ου, ό.

Lucciola, λαμπυρίς, ίδος, ή. **Mostrare**, **Dare a credere**, ο ad intendere lucciole per lanterne, φαναρίζω.

Lucco, τήβεννα, ης, ή.

Luce, φώς, ωτός, τό; φέγγος, εως, τό || **Luce per La pupilla dell'occhio**, γλήνη. ης, ή. — Chiaro come la luce del sole, del giorno, come la luce meridiana, σαφέστατος, η, ου || **Aprir gli occhi alla luce**, εις φώς έρχομαι (irr.); γίνομαι (irr.); γεννάομαι || **Chiuder gli occhi alla luce**, συήσκω (irr.) || **Dar luce**, detto di finestra e simili, δια-φωτίζω || **Dare**, **Mettere in luce**, detto di opera d'ingegno, εκ-διόδοιμι; εκ-φέρω (irr.) || **Dare**, **Mettere alla luce**, detto di figliuoli, τίτω (irr.) || **Far la luce**, Chiarire, σαφηνίζω; φανερόν (όν) ποιέω || **Senza luce**, άπραγής, ές || **Che splende di luce propria**, ιδιοφειγής, ές.

Lucente, φωτεινός, ή, όν; λάμπων, ουσα, ου; λαμπρός, ά, όν; στιλπνός, ή, όν.

Lucentezza, λαμπρότης, ητος, ή; στιλπνότης, ητος, ή.

Lucerna, λύχνος, ου, ό.

Lucerniere, λυχνούχος, ου, ό.

Lucernetta e Lucernina, λυχνίου, ου, τό; λυχνίδιον, ου, τό.

Lucertola, σαύρος, ου, ό; σαύρα, ας, ή.

Lucertolina, μικρός σαύρος, ου, ό.

Lucertolone, μέγας σαύρος, ου, ό.

Lucidamente, σαφώς.

Lucidare, άπο-γράφω

Lucidezza, λαμπρότης, ητος, ή; περιφάνεια, ας, ή.

Lucidità, σαφήνεια. ας, ή.

Lucido, *sost.* στιλπνότης, ητος, ή; λαμπρότης, ητος, ή.

Lucido, *ad.* στιλπνός, ή, όν; λαμπρός, ά, όν || *detto dello stile, del discorso*, σαφής, ές.

Lucignolo, έλλύχνιον, ου, τό; Ξρυαλλίς, ίδος, ή.

Lucrare, κερδαίνω (irr.).

Lucrativo, επικερδής, ές; λυσιτελής, ές; κερδάλιος, α, ου.

Lucro, κέρδος, εως, τό; λήμμα, ατος, τό.

Lucrosamente, κερδαλέως.

Lucroso, κερδαλιός, α, ου; λυσιτελής, ές.

Ludibrio, χλευσασία, ας, ή; χλευσισμός, ού, ό; σκάμμα, ατος, τό.

Lue, λοιμός, ού, ό.

Luglio, ιούλιος, ου, ό.

Lugubre, πενθικός, ή, όν; πένθιμος, ου; Σρηνώθης, ες

Lui, *pron.* **V. Egli.**

Lumaca, κοχλίας, ου, ό; κόχλος, ου, ό.

Lumaiο, chi accende i lumi, λυχνάπτης, ου, ό || **chi fa ed accomoda gli strumenti da far lume**, λυχνοποιός, ού, ό.

Lume, splendore, l'effetto della luce, φώς, φωτός, τό; φέγγος, εως, τό || **Notizia**, **Contezza**, διδαγμα, ατος, τό; μήνυμα, ατος, τό || **Lucerna**, **Candela**, ecc. λύχνος, ου, ό; φανός, ού, ό. **Far lume ad alcuno**, λύχνον προ-φέρω (irr.) τινί; φωταγωγέω. **Al lume delle faci**, υπό λαμπάσα ο λαμπάδων || **Dare ne' lumi**, Adirarsi con furia, άγχα θυμόσομαι; βριμόσομαι || **Perdere il lume degli occhi**, υπό πάθους τυφλόσομαι.

Lumeggiare, φώς παρ-έχω (irr.) ο ποιέω.

Lumicino, λυχνίου, ου, τό || **Cercare col lumicino una cosa o una persona**, επικελεύστατα ζητέω τι || **Esser al lumicino**, πρίς τώ τελευτάειν-άν ειμι.

Lumiera, λυχνούχος, ου, ό; λυχνία, ας, ή.

Luminare, φωστήρ. ης, ό.

Luminaria e Luminara, λυχνοκαία, ας, ή.

Luminello, μύξα, ης, ή.

Luminosamente, φωτεινώς; λαμπρως.

Luminosità, λαμπρότης, ητος, ή.

Luminoso, φωτεινός, ή, όν; λαμπρός, ά, όν || *fig.* Chiaro, Manifesto, έμφανής, ές; ενεργής, ές.

Luna, σελήνη, ης, ἡ. Luna nuova, νεομηνία ο νομηνία, ας, ἡ. Luna crescente, σελήνη τικτομένη, ἡ. Mezza luna, σελήνη ἡμίτομος, ου, ἡ. Luna piena, σελήνη πλήρης, ους, ἡ; πανσέληνον, ου, τό. Luna calante, Luna scema, σελήνη φθίνουσα, ἡ. Il crescer della luna, ἡ τῆς σελήνης ἀπαπλήρωσις, εως. Lo scemar della luna, ἡ τῆς σελήνης ἐλάττωσις, εως. Al lume di luna, πρὸς σελήνην; ἐν σελήνῃ; λαμπρότης τῆς σελήνης. Senza luna, ἀτέληνος, ου. Illuminato dalla luna, σεληνήεις, εσσα, εν.

Lunare, σεληνιαῖος, α, ου; σεληνιακός, ἡ, ὄν.

Lunario, ἡμερολόγιον, ου, τό.

Lunatico, σεληνόβλητος, ου; φρακατακός, ἡ, ὄν. Esser lunatico, σεληνιάζομαι

Lunato, σεληνοειδής, ἐς.

Lunazione, ἡ τῆς σελήνης περιφορά, ἄς.

Lunedì, ἡ τῆς σελήνης ὁ ἡ δευτέρα τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ας.

Lungamente, πολὺν χρόνον; ἐπὶ πολὺ; εἰς μακράν.

Lungesso, παρά coll' acc.

Lunghetto, ὑπόμακρος, ου.

Lunghezza, μήκος, εως, τό; μακρότης, ητος, ἡ.

Lungi, πόβρω; πρώτω; μακράν.

Lungo, μακρός, ἄ, ὄν. Lungo tre piedi, τρεῖς πόδις ἔχων (οὐτα, ου) τὸ μήκος ὅ. Che dura assai tempo, μακρός: πολὺς, πολλή, πολὺ; πολυχρόνιος, ου. Far lunghi discorsi, μακρολογεῖν || detto di persona, Tardo, Lento nell' operare, βραδύς, εἶα, ὄ; ὀκνηρός, ἄ, ὄν. — Lungo tempo, Per lungo tempo, πολὺν χρόνον; ἐπὶ πολὺν χρόνον; εἰς μακράν. Da lungo tempo, ἐκ πολλοῦ. Alla lunga, A lungo andare, ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ; σὺν χρόνῳ. Andar per le lunghe, μηκύνει; βραδύνει.

Lungo, prep. παρά coll' acc.

Luogo, τόπος, ου, ὄ; χώρος, ου, ὄ; χώρα, ας, ἡ. In questo luogo, ἐνταῦθα; ἐνθάδε. In quel luogo, ἐκεῖ; αὐτοῦ. Da questo luogo, ἐνταῦθεν. Da quel luogo, ἐκεῖθεν. Nello stesso luogo, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ; αὐθάδε; ο, se ci è moto, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον; αὐτότε. In qual luogo? ποῦ; e se ci è moto, ποῖ; Da qual luogo? πόθεν; In ogni luogo, πανταχοῦ; e, con moto, πανταχοῖ || Posto, τόπος; τάξις, εως, ἡ. In primo luogo, πρώτον; τὸ πρώτον. In secondo luogo, δεύτερον; τὸ δεύτερον. Tener luogo di . . . , εἰμι ἀντὶ col gen. In luogo tuo, ἀντὶ σοῦ || Riferito a libro, scrittura e simili, τόπος || Modo. Opportunità Cagione, κειρός, οὔ, ὄ; αἴτιον,

ου, τό. A tempo e luogo, ἐν καιρῷ. Non c'è luogo di far ciò, οὐ ποιητέον τοῦτο νῦν || Luogo comodo. Il luogo per il cesso, ἀφροδός, ου, ἡ || Aver luogo, detto di un fatto, γίνομαι (irr.); ἐκ-βαίνω (irr.).

Luogotenente, che tiene il luogo d'alcuno, τοποτηρητής, οὔ, ὄ. Luogotenente del Re, ἀντιβασιλεύς, εως, ὄ.

Lupa, λύκαινα, ης, ἡ.

Lupacchiotto, λυκαίδις, εως, ὄ.

Lupanare, πορνεῖον, ου, τό.

Lupicino, V. Lupacchiotto.

Lupino, sost. pianta leguminosa, Σέρμος, ου, ὄ.

Lupino, ad. di lupo, λύκαιος, ου e λύκειος, α, ου.

Lupo, λύκος, ου, ὄ || Lupo cerviere, λύγξ, λυγός, ὄ.

Lurido, livido, περιδόνος, ἡ, ὄν || lordo, βυπαρκός, ἄ, ὄν; μικρός, ἄ, ὄν.

Lusco, V. Losco.

Lusinga, θωπεύει, ας, ἡ; κολακεία, ας, ἡ

Lusingare, Attirare con lusinghe, ὑπερχομαι (irr.); θωπεύω || Far che uno si pascoli di vane speranze, ἐλπιδά ὑπερτείνω τῷ; βουκολῶ τινά ἐλπίσειν.

Lusingatore-trice, κόλαξ, ακος, ὄ; κολακίς, ἴδος, ἡ.

Lusinghevole, θωπευτικός, ἡ, ὄν; κολακευτικός, ἡ, ὄν.

Lusinghevolemente, θωπευτικῶς.

Lusinghiero, θωπευτικός, ἡ, ὄν; θελκτήριος, ου.

Lussarsi, ἐξ-αρθρῶ; ἐξ-αρθρῶ.

Lussazione, ἐξάρθρωσις, εως, ἡ; ἐξάρθρωσις, εως, ἡ.

Lusso, πολυτέλεια, ας, ἡ; τρυφή, ἡς, ἡ.

Lussureggiare, ἀσελγῆναι; ἀταυτέωμαι || detto delle piante, ὕλομανεῖν.

Lussuria, ἀκρατία, ας, ἡ; ἀτέλεια, ας, ἡ; ἀσωτία, ας, ἡ

Lussoriosamente, ἀκρατῶς; ἀσελγῶς.

Lussurioso, ἀκρατής, ἐς; ἀτελής, ἐς.

Lustra, προσποίημα, ατος, τό.

Lustrale, Di spazio di cinque in cinque anni, πενταετηρικός, ἡ, ὄν || Purificante, Espiatorio, καθάρσιος, ου; καθαρτήριος, ου.

Lustrare, λημπρύνω; στιλβῶ.

Lustratura, στιλβωσις, εως, ἡ.

Lustrazione, καθαρμός, οὔ, ὄ; ἀγνισμός, οὔ, ὄ.

Lustro, sost. Lucentezza, στιλβνότης, ητος, ἡ; λαμπρότης, ητος, ἡ. Dare il lustro,

στιλβώω; λαμπρώνω *coll' acc.* || *fig.* Lustro di nobiltà, λαμπρότης; περιφάνεια. ας, ή; ἀξίωμα, ατος, τό || *Lustro, T. cronol.* Lo spazio di cinque anni, πενταετηρίς, ιδος, ή.

Lustro, ad. στιλπνός, ή, όν.

Lutto, Mestizia cagionata da una morte, πένθος, εος, τό || *Mestizia per qualunque altra cagione,* λύπη, ης, ή. *Essere in lutto,* λυπίζομαι.

Luttuosamente, λυπηρώς; οϊκτρώς.

Luttuoso, λυπηρός, ά, όν; όδυνηρός, ά, όν άνιαρός, ά, όν; οϊκτρός, ά, όν.

Lutulento, βορβορώδης, ες; πληθώης, ες.

M

Ma, αλλά; δέ. Si noti che δέ vuol esser posta sempre dopo una o due parole e preceduta da un membro della proposizione con μέν espresso o sottinteso. Quando, posta in principio di membro d'un periodo, Ma serve all' enfasi, si rende και όή. E quando accenna stupore, impazienza, αλλά e talvolta ού: Ma vieni, dunque? ούχ ήξεις σύ; Ma che? τί δέ; Ma pure, Ma nondimeno, ού μόν αλλά.

Macca, άφθονία, ας, ή. A macca, άφθόνως

Macchia, Selva. άκανθών, ώνος, ό; άλισς εος, τό || *Siepe, φράγμα, ατος, τό; φραγμός, ού, ό* || *Macchia, sudiciume sulla superficie de' corpi, κηλϊς, ιδος, ή; σπιλος, ου, ό. Fig.* Qualunque cosa apporti vergogna o alteri la purità dell'anima, dell'onore. *ecc. μόλυσμα, ατος, τό; λάβη, ης, ή; αισχύνη, ης, ή; αϊσχως, εος, τό; όνειδος, εος, τό* || *Segno naturale sulla pelle, σπιλος* || *Segni di color diverso nei mantelli dei cavalli e dei cani, ποικιλία, ας, ή* || *Macchia d'inchiostro, μελανία, ας, ή.*

Macchiare, κηλιδώ; σπιλώ; κατα-βρύπαινω. μολύνω.

Macchiettare, ποικίλλω.

Macchiettato, στικτός, ή, όν; ποικίλος, η, ου

Macchina, μηχανή, ης, ή; μηχανημα, ατος, τό.

Macchinale, αυτόματος, η, ου

Macchinamente, αυτόματως.

Macchinare, μηχανασμαι; τεχνάζω; συσκευάζω.

Macchinatore, μηχανητής, ού, ό; μηχανιότης, ου, ό; τεχνικότης, ού, ό.

Macchinazione, μηχανημα, ατος, τό; τέχνησμα, ατος, τό.

Macchinista, μηχανοποιός, ού, ό.

Macellaio, κρεουργός. ού, ό; κρεσπώλης, ου, ό.

Macellare, σφάζω ο σφάττω (irr.).

Macellaro, V. Macellaio.

Macellatore, σφαγεύς, έως, ό.

Macellazione, σφαγή, ης, ή.

Macelleria e

Macello, κρεσπώλιον, ου, τό; μάκελλον, ου, τό.

Macerare, κατα-βρέχω || *fig.* Affievolire, άτθύνω.

Macerazione, καταβροχή, ης, ή || *Mortificazione, κόλασις, εως, ή.*

Mácerο, έμβροχος, ου; έκτακείς, εϊτα, έν.

Macigno, πέτρα, ας, ή. Di macigno, πέτρινος, η, ου.

Macilento, ισχνός, ή, όν; λεπτός, ή, όν.

Macilenza, ισχνότης, ητος, ή; λεπτότης, ητος, ή.

Macina, άλέτης (ου) όνος, ου, ό; μύλος, ου, ό; μύλη, ης, ή.

Macinare, άλέω (irr.); άλθω.

Macinatore-trice, άλέτης, ου, ό; άλετρίς, ιδος, ή.

Macinatura, άλισις, εως, ή; άλετος, ού, ό.

Macinino, μικρά μύλη, ης, ή.

Maciullare, θραύω; κατα-θραύω.

Madia, μάκτρα, ας, ή; κάρθπος, ου, ή.

Madido, ύγρός, ά, όν; κάψυθος, ου; διαψυρχος, ου.

Madonna, δέσποινα, ης, ή; οϊκοδέσποινα, ης, ή || *La Vergine Maria Πάρθενος Θεοτόκος, ου, ή.*

Madore, νοτίς, ιδος, ή; ύγρότης, ητος, ή.

Madornale, μέγας, άλη, α

Madre, μήτηρ, μητρός, ή. Il padre e la madre, τοκείς, έων, οί; τεικόντες, ου, οί. Madre di famiglia, οϊκοδέσποινα, ης, ή. Dal lato di madre, μητρόθεν, προς μητρός. Il padre della madre, μητροπάτωρ, ορος, ό.

Senza madre, άμήτωρ, ορος, ό, ή. La Vergine madre, μητροπάρθενος, ου, ή || *Madre patria, μητρόπολις, εως, ή* || *Lingua madre, πρωτότυπος (ου) γλώσσα, ης, ή.*

Madreperla, πίννα, ης, ή; μάσκαρος, ου, ή.

Madrigale, επίγραμμα, ατος, τό.

Madrina, άνάδοχος, ου, ή.

Maestà, μεγαλειότης, ητος, ή; τεμνότης, ητος, ή; μεγαλοπρέπεια, ας, ή. — Sua

Maestà il Re, ό μεγαλειότατος βασιλεύς.

Maestosamente, μεγαλεις; σεμνως.

Maestoso, μεγαλεις, α, ον; σεμνός, ή, ό.

Maestra, διδάσκαλος, ου, ή; διδάσκουσα, ης. ή.
Maestrale, άρριέτης, ου, ό.
Maestrevole, τεχνικός, ή, όν; δεξιός, ά, όν.
Maestrevolmente, τεχνικώς; δεξιώς.
Maestria, τέχνη, ης, ή; δεξιότης, ητος, ή; εύμηχανία, ας, ή.
Maestro, sost. διδάσκαλος, ου, ό. Fare il maestro, διδάσκει (irr.) || Capo di bottega, κύριος, ου ό; δεσπότης, ου, ό || Maestro di casa, οικονόμος, ου, ό || Maestro, venio, V. Maestro.
Maestro, ad. che è dotto di un' arte, scienza, disciplina, έμπειρος. ου col gen.; σοφός, ή, όν col' acc.; δεινός, ή, όν col' l' acc. ο εις τι, περί τι || La maggiore delle cose dello stesso genere, μέγιστος. η, ου; κράτιστος, η, ου || Strada maestra, λεωφόρος, ου, ή (soll. όδός) || Penne maestre, πτερά, ών, τά.
Maga, μάγος. ου, ή; φαρμακεύτρια, ας, ή.
Magagna κακόν. ου, τό; παθος, εος, τό.
Magagnare, διαφθείρω (irr.); βλάπτω.
Magagnato, διεφθαρμένος. η, ου; σαπρός, ά, όν.
Magari! ειθε!
Magazziniere, ό τής άποθήκης φύλαξ, ακος.
Magazzino, άποθήκη. ης, ή.
Maggese, υεός. ου, ή (soll. γή).
Maggiatica, V. Maggese.
Maggio, μήσις ο μήσις, ου, ό.
Maggiorana, άμρακον, ου, τό.
Maggioranza, preminenza, ύπεροχή, ης, ή; επικράτεια, ας, ή || Il numero maggiore tra persone che deliberano, οι πλείους. όνων. La gran maggioranza, οι πλείστοι. ών. Maggioranza de' voti, πλειοψηφία, ας, ή. Il voto della maggioranza, ή νικώσα η κρατούσα γνώμη, ης. Il Ministero ha avuto la maggioranza, τό Υπουργείον (Gr. M.) ενίκησε.
Maggiore, μείζων, ου (comp. di μέγας); πλείον, ου (comp. di πολύς) || Maggiore d' un altro per età, πρεσβύτερος, α, ου; e parlando di più di due, πρεσβύτερος, η, ου. In forza di sost. I maggiori, gli antenati, πρόγονοι, ών, οι. I nostri maggiori, οι προ ήμών; οι προγεγενημένοι.
Maggioreone, ήλικιον έχον, ουσα, ου; έν ήλικία ών, αῦτα, όν.
Maggiorenti, οι πρώτοι ο επικινδυνότετοι τής πόλεως; χρηστοί, ών, οι.
Maggiorità, V. Maggioranza.
Maggiormente, μάλλον, μείζονος.
Magia, μαγεία, ας, ή.

Magicamente, μαγικώς.
Magico, attenente alla magia, μαγικός, ή, όν || fig. Che ha dell' attrattivo o del mirabile, θαυμαστός, ή, όν; έπιπλαητικός, ή, όν.
Magione, οικία, ας, ή; οικησις, εως, ή.
Magistero, opera e abilità di maestro, τέχνη, ης, ή; δεξιότης, ητος, ή || Insegnamento, διδάξις, εως, ή; διδύχη, ης, ή.
Magistrale, di maestro, διδασκαλικός, ή, όν || Grave, Solenne, μεγαλοπρεπής, ες.
Magistralmente, διδασκαλικώς.
Magistrato, άρχαί, ών, αι; άρχοντες, ών, οι; οι έν τέλει || Giudice, δικαστής. ου, ό.
Magistratura, αρχή, ης, ή || Magistratura giuridica, οι δικασται.
Maglia, βρόχος, ου, ό || Armatura della persona fatta di maglie, χιτών (ώνος. ό) άλυσιδωτός ο κρικωτός || T. chir. Macchia nella pupilla dell' occhio, λεινωμα, ατος, τό.
Maglio, βρόχλον, ου, τό.
Magliuolo, μόχος, ου, ό; μόσχειμα, ατος, τό.
Maguanamente, μεγαλοφύχως.
Maguanimità, μεγαλοφυχία, ας, ή; μεγαλοφροσύνη, ης, ή.
Maguanimo, μεγαλόφυχος, ου; μεγαλόφρων, ου; γενναίος. α, ου.
Magnano, κλειδοποιός, ου, ό.
Magnate, δυνάστης, ου, ό.
Magneto, μαγνης, ητος, ό.
Magnetico, μαγνητικός, ή, όν, (Gr. M).
Magnificamente, μεγαλοπρεπώς; κάλλιστα.
Magnificare, μεγαλύνω; επ-αίρω; ύπερο-επαίνω.
Magnificenza, μεγαλοπρέπεια, ας, ή.
Magnifico, μεγαλοπρεπής, ες; λαμπρός, ά, όν; κάλλιστος, η, ου.
Magniloquenza, μεγαλοβρόχημασύνη, ης, ή.
Magno, μέγας, άλη. α.
Mago, μάγος, ου, ό; μαγευτής, ου, ό.
Magramente, λεπτός; ευτελής; λιτός.
Magrezza, ισχυότης, ητος, ή; λεπτότης, ητος, ή || detto di terreno, Sterilità, λυπρότης, ητος, ή.
Magro, ισχύος, ή, όν; λεπτός, ή, όν; άσαρκος, ου || detto di terreno, λυπρός, ά, όν.
Mai, ουποτε; ουδέποτε; μήποτε; μηδέποτε || aggiunto alla voce Quanto, μάλιστα; σφοδρότατα || aggiunto a un pron. relat. o ad un avv. relat. di cui accresce la forza, si può rendere ποτέ (encl.)

|| **Mai sempre, Sempre mai, αὐτί; ἐκάστο**
 τε; διὰ παντός.
Mainò, μηδὲ μῶς.
Mais), πᾶνυ μὲν οὖν.
Maiale, χοῖρος, συ δό.
Maiolino, χοίριον, συ τό.
Maiuscolo, μείζων, συ. Lettere maiuscole,
 γράμματ᾽α μείζονα, **ων, τά.**
Malaccortamente, ἀπερισκέπτως; ἀνοήτως.
Malaccorto, ἀπερίσκεπτος, συ; ἀνόητος, συ.
Malacrezanza, ἀγροικία, ας, ή.
Malefatta, κακούρημα, ατος, τό.
Malagevole, χαλεπός, ή. ὄν; ἐπίπουος, συ;
 δυσχερής, **ές.**
Malagevolezza, χαλεπότης, ητος, ή; δυσχέ-
 ρεια, ας, ή.
Malagevolmente, χαλεπῶς; δυσχερῶς; μέγισ
Malagiato, ἄπορος, συ; ἐνδής, ές.
Malamente, κακῶς
Malandare, intrans δια-φθειρομαι || Es-
 sere malandato in salute, καχεκτέω.
Malandrinnaggio, ληστρεία, ας, ή.
Malandrino, ληστής, οὔ, δό.
Malanno, δυστυχία, ας, ή; δυστύχημα, ατος,
 τό; ταλαιπωρία, ας, ή; συμφορα, **ας, ή.**
Malaticcio, νοσῶδης, ες; ἐπίνοσος, συ.
Malato, νοσῶν, οὔσα, οὔν; νοσῆρας, ά. ὄν;
 ἀσθενής, **ές; ἀβρωστος, συ. Esser malato,**
 νοσῶν; ἀβρωστῶ.
Malattia, νόσος, συ, ή; ἀβρωστία, ας, ή; νό-
 σημα, ατος, τό.
Malaugurato, ἀπαίσιος, συ; ἀπάρημος, συ.
Malazzato, νοσῶδης, ες.
Malcaduco, ἐπιληψία, ας, ή. Che soffre di
 malcaduco, ἐπιληπτικός, ή, ὄν.
Malcapitato, δυστυχής, ές.
Malcauto, ἀπρονόητος, συ; ἀπερίσκεπτος, συ.
Malconcio, κακοπεθής, ές.
Malcontento, ad. δυσάρεστος, συ. Essere
 malcontento di qualche cosa, δυσρε-
 στίω τινί. Esser malcontento d'alcuno,
 χαλεπαίνω τινί. Malcontento della pro-
 pria sorte, μεμψιμοιρος, συ. Esser mal-
 contento della sua sorte, μεμψιμοιρέω.
Malcontento, sost. δυσαρέστης, εως, ή.
Malcreato, ἀγροικος, συ.
Maldicente, κκολόγος, συ; κκαήγορος, συ;
 διάβολος, συ.
Maldicenza, κακολογία, ας, ή; κακηγορία, ας,
 ή; διαβολή, **ας, ή.**
Male, sost. Tutto ciò che è cattivo e che
 produce dolore, danno e simili, κακόν,
 οὔ, τό; βλάβη, ης, ή; λῶβη, ης, ή; ζημία,
 ας, ή; συμφορά, **ας, ή. Far del male ad**
 alcuno, κακῶς ο κακά ποιῶ τινά; βλάπτω

ο ζημίω τινά. Desiderar del male ad al-
 cuno, κακῶ εὐχομαι τινί || Infermità cor-
 porale, κακόν; πάθος, εος, τό; ἄλγος, εος,
 τό; νόσος, συ, ή Mal di capo, κεφαλαλγία,
 ας, ή; Mal di mare, ναυτία, ας, ή. Aver
 male al piede, al braccio, ecc. ἄλγω τὸν
 πόδα, τὸν βραχίονα, ecc. — Di male in
 peggio, αἰνῶθεν αἰνῶς || Andare a male,
 μακρῖνομαι || Avere o Aversì a male o
 per male di una cosa, χαλεπῶς φέρω
 (itr.) τινί; ἀγανακτέω ἐπὶ τινί || Avere il
 male, il malanno e l'uscio addosso,
 βλάπτομαι βλάβην βαρεῖαν || Mandare a
 male, Dissipare, ἀρεισθῶς διαπαντός; ἀν-
 λίσκω (itr.) || Mandare a male un fi-
 gliuolo, ἐκ τιτρώσκω (itr.) || Voler male
 ad uno, κακῶνους εἰμί τινί.

Male, avv. κακῶς, covpr. χεῖρον, sup. κά-
 κιστα; φούλως.
Maledetto, κατάρατος, συ; ἐναγής, ές.
Maldico, V. Maldicente.
Maledire, ἀράσκει κατ-αράσκει; ἐπ-αράσ-
 κει τινί.
Maledizione, ἀρά, ἄς, ή; ἐπαρά, ἄς, ή; κα-
 τάρα, ας, ή. La maledizione grava sopra
 alcuno, ἔνοχος ἐστὶ τις τῇ ἀρᾷ.
Maleficamente, κακούργως.
Malefizio, azione rea e dannosa, κακούρη-
 μα, τος, τό || Malla, βασκανία, ας, ή.
Malefico, κακούργος, συ; βλαβερός, ά, ὄν.
Malescio, νοσῶδης, ες.
Malevolenza, κακόνουα, ας, ή; δύνουα, ας, ή;
 δυσμένεια, ας, ή.
Malevolo, κακῶνους, συ; δύνους, συ; δυσ-
 μενής, ές.
Malfattore, κακούργος, συ, δό.
Malgrado, βία ο πρὸς βίαν τινός. Si può
 anche rendere άκων, οὔσα, συ accorato
 col nome. Loro malgrado, αὐτῶν ἄκων-
 των. A tuo malgrado, ἄκωντος σου.
Malla, βασκανία, ας, ή.
Maliarda, φαρμακεύτρια, ας, ή.
Maliardo, φαρμακευτής, οὔ, δό.
Malignamente, πονηρῶς; κκαηθῶς; κακῶς.
Malignare, ἐπὶ τὸ χεῖριτον λαμβάνω (itr.).
Malignatore-trice, ἐπὶ τὸ χεῖριτον λαμβά-
 νων, οὔσα, συ.
Malignità, κακοθήθεια, ας, ή; κακοτροπία, ας,
 ή; πονηρία, ας, ή; κακία, ας, ή.
Maligno, κακοθήθης, ες; πονηρός, ά, ὄν; κα-
 κός, ή, ὄν.
Malinconia, μελαγχολία, ας, ή.
Malinconicamente, λυπηρῶς.
Malinconico, μελαγχολικός, ή, ὄν. Esser
 malinconico, μελαγχολάω.

Malincorpo, V. Malincuore.
Malincuore (A), ἀκόνταις; ἀκουσίως. Che fa a malincuore, ἀκων, ουσια, ου.
Malintenzionato, κακόνους, ου; δυσμενής, ές.
Malinteso, sost. παρασύνσεις, εως, ή.
Malinteso, ad. κακώς έννοημένος, η, ου.
Malizia, Disposizione a operare il male. κακία, ας, ή; πονηρία, ας, ή || **Astuzia.** πανουργία, ας, ή; τέχνη, ης, ή.
Maliziosamente, καλοηθούς; κακός.
Malizioso, πονηρός. ά, όν; μοχθηρός, ά, όν; κακοηθής, ες; κακός, ή, όν.
Malleabile, ελατός, ή, όν.
Malleabilità, ελατόν ου, τό.
Malleolo, σφυρόν, ου, τό.
Mallevadore, έγγρηπής, ου, ό; έγγυος, ου, ό.
Stare, Entrar mallevadore per alcuno, έγγυάσμαι τινα.
Mallevadoria, έγγυή, ης, ή. Prestar mallevadoria, έγγυάσμαι.
Mallo, τό του καούου χλωρόν.
Malmenare, κακώ; κακοποιέω.
Malnato, κάκιτος, η, ου; άθλιος, α, ου
Malo, κακός, ή, όν; πονηρός, ά, όν. Di mala voglia, posto avverb. άκούτι; άκουσίως.
Malora, δλεθρος, ου, ό. Va' alla malora, άπαγε ές κόρακας.
Malore, νόσος, ου, ή; νόσημα, ατος, τό.
Malsania, ασθένεια, ας, ή; άβρωστία, ας, ή.
Malsano, non sano, επίνωτος, ου; νοσηματικός, ή, όν || insalubre, νοτώδης, ες; νοστωποιός, όν.
Maltranto, κακόνοια, ας, ή; δυσμένοια, ας, ή.
Maltrattamento, κάκωσις, εως, ή; αιλία, ας, ή.
Maltrattare, κακώ; αικιλίζω.
Maluccio, νοσημάτιον, ου, τό
Malumore, δυσθυμία, ας, ή; δυσκολία, ας, ή σκυθρωπότης, ης, ή.
Malva, μαλάχη, ης, ή.
Malvagiamente, πονηρός; κακούργως.
Malvagio, πονηρός, ά, όν; κακούργος, ου; μοχθηρός, ά, όν.
Malvagità, P'esser malvagio, πονηρία, ας, ή; μοχθηρία, ας, ή || opera malvagia, κακούργημα, ατος, τό; πονηρέυμα, ατος, τό.
Malvisto, μισηθείς, είσα, έν; άπεχθής, ές.
Malvivente, πανούργος, ου; πονηρός, ά, όν.
Malvolentieri, άκούτι; άκουσίως.
Malvolere, V. Maltalento.
Mamma, μάμμα ο μάμμη, ης, ή.
Mammella, μαζός, ου, ό; μαστός, ου, ό.
Manata, θράξ, ακός, ή.
Manca mano, άριστερά, ας, ή.

Mancamento, έλλειψεις, εως, ή; ένδεια, ας, ή; έλλειμμα, ατος, τό; κακόν, ου, τό.
Mancanza difetto, ένδεια, ας, ή; άπορία, ας, ή Mancanza di vettoavaglia, άιτία, ας, ή; di acqua, άνυδρία, ας, ή; di riflessione, άβουλία, ας, ή; e così con l' a *privativa s'esprime in molte parole composte l'idea della mancanza* || **Errore, Fallo, άμάρτημα, ατος, τό; σφάλμα, ατος, τό || Svenimento, λιποθυμία, ας, ή; λιποψυχία, ας, ή.
Mancare, Far difetto, λείπω (irr.); έλ-λείπω || Esser privo, Non avere, άπο-λείπομαι; δίωμι (irr.); άπορία. tutt' e tre col gen.; δει μοι τινός || Omettere, Tralasciar di fare quello che si dovrebbe fare, παρα-λείπω; άρ-ίημι (irr.). Non intervenire, άπ-ειμι || Commettere errore, άμαρτάνω (irr.); πλημμελέω || Sentirsi mancare, Cadere in deliquio, λιποθυμέω; λιποψυχία || Venir meno, άπολείπω || Mancar poco, Esser sul punto di, μικρού ο όλιγου δίω coll' inf. ο l'ind. Mancò poco che tu non riportassi la vittoria, όλιγου έδείητας νικήσαι.
Mancato, part. V. il verbo || ad. Che non ha avuto compimento, άπρακτός, ου.
Mancatore-trice di parola, άπιστος, ου.
Manchevole, ένδειής, ές; επιδείής, ές; άτελής, ές.
Manchevolezza, ένδεια, ας, ή; έλλειμμα, ατος, τό
Manchevolmente, ένδειώς; έλλειπόντως.
Mancia, έπιπρόα, ας, ή; έπιχειρα, ων, τά.
Manciata, θράγμα, ατος, τό.
Mancino, άριστερός, ά, όν; λαίος, ά, όν; σκαίος, ά, όν. La mancina (mano), άριστερά, ας, ή (χείρ). A mancina (senza moto) έπ' άριστερά; έν άριστερά; (con moto) έπ' ο εις άριστεράν.
Mancipio, άνδράποδον, ου, τό.
Manco, ad. V. Mancino,
Manco, avv. V. Meno.
Mandare, Inviare una persona in un luogo o ad altra persona, πέμπω; στέλλω; άπο-στέλλω || Inviare checchessia, πέμπω; προς-πέμπω; επι-στέλλω || Mandar per alcuno, Mandare a chiamarlo, μετα-πέμπωμαι || Mandar dicendo, significando e simili, άγγέλλω; άπ-αγγέλλω || Riferito a voce, grido e simili, ίχω (irr.) || riferito a odore, puzzo, fumo, ecc. έξ-ατμίζω; εκ-πνέω (irr.); άπο-πνέω || Mandarsi dietro le spalle una cosa, cioè Trascarla, Dimentic-**

carla, ἀμελέω τινός; ἐπι-λαυδάνομαι (irr.) τινός || Mandare alla morte o in esilio alcuno, θάνατον ο φυγὴν κατα-γερότω (irr.) τινός || Mandare a effetto, δια-κράσω (irr.); τελέω, fut. έτω || Mandare all' altro mondo, ἀπο-κτείνω (irr.) || Mandare a partito, ψηφίζω || Mandare a male o alla malora, κατα-αλίσκω (irr.) || Mandar fuori, Mandare in pubblico, detto d' opera d' ingegno, ἐκ-δί-δομαι || Mandar fuori un bando, un editto, ἀπο-δίδουμι || Mandar via, licenziare, ἀπο-πέμπο; cacciare, ἀπ-ελαύνω (irr.).

Mandatario, παραγγέλλων, ουτος, ό.

Mandato, Commissionē data altrui, έπιτροπή, ης, ή; έντολή, ης, ή || **Polizza** con cui si ordina un pagamento, σύμβολον, ου, τό.

Mandibula, γνάθος, ου, ή.

Mandorla, αμυγδαλή, ης, ή; αμύγδαλον, ου, τό. **Di mandorle**, αμυγδαλίος, η, ου.

Mandorlo, αμυγδαλή, ης, ή.

Mandra, άγέλη, ης, ή.

Mandragola, μανδραγόρας, ου, ό.

Mandriano, νομεύς, έως, ό.

Manducare, έσθίω (irr.).

Maue. Da mane a sera, έωθεν μέχρι δείλης.

Maneggevole, che si può agevolmente maneggiare, εύεταχειρίστος, ου; εύχειρίς, ές || detto di Persona, Trattabile, εύόλωγος, ου; εύκολος, ου.

Maneggiabile, εύεταχειρίστος, ου.

Maneggiamento, μεταχειρίσσις, έως, ή.

Maneggiare, Toccare e ritoccare con le mani, μετα-χειρίζω e μετα-χειρίζομαι || detto delle entrate di alcuno, δι-οικέω || detto di affari, μετα-χειρίζω e μετα-χειρίζομαι || detto di cavalli, άγω (irr.) || detto di strumenti artistici, χράσσομαι. — Maneggiarsi, σπουδάξω περί τι.

Maneggio, μεταχειρίσσις, έως, ή; διοίκησις, έως, ή || **fig.** Macchinazione, Trama, μηχανή, ης, ή; τέχνη, ης, ή || L' esercitare i cavalli, ίππων παιδείσεις, έως, ή. Cavallo di maneggio, ίππος πεπαιδευμένος.

Manescalco, che ferra i cavalli, έππων όπλός σιδηρούν, ουντος, ό || che ne cura le malattie, V. Veterinario.

Manesco, προσητής (ές) ές χείρα.

Manetta, χειροπέδη, ης, ή.

Manevole, εύεταχειρίστος, ου.

Manganare, κυλινδρώ; ίπέω.

Manganatore, κυλινδρούν, ουντος, ό.

Manganatura, τό κυλινδρόειον ή ίπέων.

Mangano, κύλινδρος, ου, ό; ίπος, ου, ό || **sp-**
lica macchina militare, μάχηλον, ου, τό.

Mangereccio, βρώσιμος, ου; εδάδιμος, ου.

Mangiabile. V. Mangereccio.

Mangiapane, βλάξ, ακός, ό, ή.

Mangiapopoli, δημοβέρος, ου, ό.

Mangiare, έσθίω (irr.); κατ-εσθίω; βιβρώ-σκω (irr.); τρώγω (irr.) i due ultimi, per lo più, parlando d' animali. **Mangiare carne**, κρεωφαγέω; σαρκοφαγέω. **Mangiare erba**, ποσφαγέω. **Mangiar pane**, άρτοφαγέω. **Mangiar molto**, πολυφαγέω; poco, διωρατέω; solo, ο una sola volta al giorno, μονοιτέω; in casa, οικοσιτέω; insieme con altri, συσιτέω || **fig.** Mangiarsi il patrimonio, la dote e simili, κατα-αλίσκω (irr.) || Cose da mangiare, εδάδια, ου, τά || **Mangiare, in forza di sost.** τό έσθίειν. Astenersi dal mangiare, άπ-έχομαι (irr.) του σίτου; άπιτέω

Mangiata, πολυφαγία, ας, ή.

Mangiatoia, κάπη, ης, ή; φάτυη, ης, ή.

Mangiatore trice-tora, πολυφάγος, ου; άδη-φάγος, ου.

Mangione-ona, V. Mangiatore.

Mani (I); αι των νεκρών ψυχαι, ου.

Mania, μανία, ας, ή; παράνοια, ας, ή.

Maniaco, μανιακός, ή, άν.

Manica, χειρίς, ίδος, ή. **Con le maniche**, χειριδωτός, ου. **Senza maniche**, άχειριδω-τος, ου.

Manicaretto, καρύκευμα, ατος, τό; έμβαμ-μα, ατος, τό.

Manico, λαβή, ης, ή; λαβίς, ίδος, ή; detto di vasi, ούς, ώτός, τό. **Senza manico**, άωτος, ου. **Con un manico solo**, μόνω-τος, ου. **Con due manichi**, δίωτος, ου.

Maniera, il modo col quale altri procede o parlando o operando, τρόπος, ου, ό; νόμος, ου, ό; έθος, εις, τό. **Belle o Buone maniere**, εύοσμία, ας, ή; κομψότης, ητος, ή. **Cattive maniere**, άττημοσύνη, ης, ή || **Specie**, Sorta, είδος, εις, τό || **Maniera di dire**, λέξις, έως, ή; φράσις, έως, ή || **Il modo proprio e speciale di un artista nel lavorare**, Lo stile, τρόπος || **Affettazio-**
ne, περιεργία, ας, ή. — **In questa ma-**
niera, τήδε; ούτως; ώδε || **In ogni manie-**
ra, **In tutte le maniere**, πάντα τρόπου;
πανταχή; πάντως || **In nessuna maniera**, ούδαρως; μηδαμώς || **In o Con bella ma-**
niera, εύ; καλώς || **Di maniera che**, **In**
maniera che, ούτως . . . ώστε col' inf. ||

In che maniera? Perchè? ἐὰν τί: τίνας ἔνεκα;

Manieratamente. περιέργως.

Manierato. περιέργως ου.

Manieroso. εὐπαχήμενος, οὐ; κομψός. ἢ. οὐ.

Manifattore. ἐργάτης, ου, ὁ; χειροτέχνης. ου. ὁ.

Manifattura. χειρουργημα, ατος, τό || Edificio dove si fa una lavorazione, ἐργαστήσιον. ου. τό.

Manifestamente. φανερώς; ἐμφανῶς; σαφῶς

Manifestare. δηλῶν; δια-δηλῶν; φανερώω; φανερῶν (ἀν) ποιῶν.

Manifestazione. δηλώσις, εως, ἡ; φανερώσις. εως. ἡ.

Manifesto. sost. ἀνακήρυξις, εως, ἡ; ἀναγνώστεις, εως. ἡ.

Manifesto. ad. δηλός, η, ου; εὐδηλός, ου; σαφής, ἄ. ὄν; ἐμφανής, ἐς. **Far manifesto.** **V. Manifestare.** Manifesto per se stesso, αὐτόδηλος, ου. **È manifesto.** che . . . δηλόν ἐστι ὅτι . . . **Ma ordinariamente s'adopera nella costruzione personale.** Era manifesto che credevano . . . δηλοί ἦσαν οἰόμενοι . . .

Maniglia. λαβή, ἡς. ἡ; λαβίς, ἰδος, ἡ.

Manigoldo. carnefice, ἀνδραγωγός, οὐ, ὁ; δημόσιος, ου, ὁ || Scellerato, κακοῦργος, ου. ὁ.

Manimettere. ἀπτομαι τίνας.

Manina. χειροῖδον, ου τό.

Manipolare. χειρουρίω; κατ-εργάζομαι.

Manipolatore-trice. κατεργαζόμενος, η, ὁ. ἡ.

Manipolazione. κατεργασία, ας, ἡ.

Manipolo. tante spighe quanto ne può stingere la mano, σταχύων δρόμια. ατος, τό || *in senso militare,* σπείρα, ας, ἡ; λόχος, ου. ὁ.

Manna. τὸ μάννα (indecl.); ἀερόμελι, ιτος, τό.

Mannaia. πέλεκυς, εως, ὁ; ἀξίνη, ης, ἡ. Tagliar con la mannaia, πελεκύω.

Maunaietta. πελεκυῖδιον, ου, τό.

Mano. χεῖρ, χειρός, ἡ, dat. plur. χερσὶ. La mano destra, δεξιὰ, ἄς, ἡ. La mano sinistra, ἀριστερά, ἄς, ἡ. La palma della mano, παλάμη, ης, ἡ. Il dorso della mano, ὀπισθῆναρ, ατος, ὁ. Condurre a mano o per mano, χειραγωγέω. Avere in mano, ἐν χερσὶν οὐ διὰ χειρῶν ἔχω (irr.). Dare in mano, ἐν-χειρίζω. Lavarsi le mani, χειρονίπτομαι || **Mano per Parte, Lato.** **A mano destra** (se non vi è moto) ἐν δεξιᾷ; ἐπὶ δεξιᾷ; κατὰ τὴν δεξιάν; (se vi è moto) εἰς ὁ ἐπὶ τὴν δεξιᾷ || fig.

Potere. Balla, χεῖρ; κράτος, εως, τό. **Essere fra le mani d'alcuno,** ὑποχείριος (ου) εἰμι τινι. **Aver fra le mani,** μετὰ χειρῶν ἔχω (irr.). Non è in mia mano il . . . , οὐκ ἐπ' ἐμοί ἐστι . . . || **Aiuto.** Soccorso, βοήθεια, ας, ἡ. **Dare una mano ad alcuno.** βοηθεῖω τινί; συν-εργῶ τινί || **Carattere di scrittura.** χεῖρ. **Di mia propria mano** (scritto da me), τῆ ἐμῆ χειρὶ. **Scrivere di propria mano,** ἰδιοχειρῶς γράφω. || **Quantità indeterminata.** χεῖρ; πῆθος, εως, τό. **Con numerosa mano di soldati,** πολλῆ χειρὶ στρατιωτῶν || — **Dar l'ultima mano ad un lavoro,** τέλος ἐπι-τίθημι ἔργω; ἐπιτελέω, fut. ἔσοι ἔργον || **A mano a mano,** Successivamente, **Via via,** ἐπαλλήλως; ἐρξῆξ; **per Secondo che,** **A misura che,** ἐρ' ὅσον, καθ' ὅσον; ὡς. **A mano a mano** che entravano . ὡς ἕκαστος εἰσῆλθε || **Avere a mano, alla mano, detto di cosa vicina e da potersi prendere con la mano,** πρόχειρον ἔχω τι || **Alla mano, detto di persona,** εὐπρόσῆγορος, ου || **A man salva,** ἀδείως; ἀνδύτως || **A piene mani.** ἀρθῶνως || **Armata mano,** ἐν ὀπλοῖς; μεθ' ὀπλῶν || **Con le mani in mano,** ἀπραγμόνως; ἀργῶς || **Con le mani e coi piedi,** **Con ogni sforzo,** χεῖρσι καὶ ποσὶ; πάση σκουδῇ || **Sotto mano e Di sotto mano,** κρύφα; λάθρα || **Alzar le mani,** **Fare atto di percuotere.** προχειρῶς ἔχω εἰς πληγῆς || **Cavare o Levare le mani di qualche cosa,** ἀπο-τελέω τι || **Far man bassa.** riferito a persona, ἀπειθῶς ἀπο-τείνω (irr.); **Riferito a cose,** ὑπ-αίρω (irr.); ἀνα-τρέπω || **Far toccare con mano una cosa,** σαφῶς ἐπι-δεικνύω || **Lavarsi le mani di una cosa,** προ-εἶμαι ἐπιμέλειάν τινος || **Metter mano a un lavoro,** ἔρχομαι || **Metter mano alla spada,** τὸ ξίφος ἐπάομαι || **Metter le mani in un affare.** Προvedervi, θεραπεύω τι || **Portare in palma di mano,** ἐν ταῖς ἀγκύλαις περι-φέρω (irr.) || **Venire alle mani,** Azzuffarsi, εἰς χεῖρας ἔρχομαί (irr.) τινι; μάχην συν-ἄπτω τινί.

Manomettere, Metter mano, V. Manimettere || **Alterare, Guastare.** αἰκίζω || **Ridurre alcuno di servitù in libertà,** ἀρ-ιῶμι (irr.); ἀπ-ελευθερῶ.

Manomissione. ἀρσεις, εως, ἡ; ἀπελευθερώσις, εως, ἡ.

Manoseritto. χειρόγραφος, ου; γραπτός, ἡ, ὄν. **In forza di sost.** χειρόγραφον, ου, τό.

Manovale, ὑπουργός, οὐ, ὄ; χειρουργός, οὐ, ὄ.
Manovella, μοχλός, οὐ, ὄ.
Manrovescio, κούδουλος, οὐ, ὄ.
Mansuetare, τιθασιεύω; ἡμερῶν.
Mansuetamento, πραυμένους; ἡμέραις.
Mansuetato, πρῶτος, εἶα, οὐ; ἡμερος, α, οὐ; τιθασιός, ὄν.
Mansuetudine, πραότης, ητος, ἦ; ἠπιότης, ητος, ἦ; ἡμερότης, ητος, ἦ.
Manteca, μύρον, οὐ, τό; κηρωτή, ἦς, ἦ.
Mantelletta, ἀμπεχόνη, ης, ἦ.
Mantelletto, χλαμύδιον, οὐ, τό.
Mantello, ἀναβάλοιον, οὐ, τό; περιβάλοιον, οὐ, τό; ἀναβολή, ἦς, ἦ; περιβολή, ἦς, ἦ || *fig.* **Seusa, Copertina**, πρόσχημα, ατος, τό; πρόφρασις, εως, ἦ.
Mantenero, αἰῶζω; δια-αἰῶζω; φυλάσσω; διαφυλάσσω; τηρέω; δια-τηρέω. **Mantenere uno**, τρέφω.
Mantenimento, τήρησις, εως, ἦ; διατήρησις, εως, ἦ; φυλακή, ἦς, ἦ || **Nutrimiento**, τροφή, ἦς, ἦ.
Mantenitore, σωτήρ, ἦρος, ὄ; τηρητής, οὐ, ὄ; φύλαξ, ατος, ὄ.
Mantice, φύσα, ης, ἦ; φυστήριον, οὐ, τό; ρίπις, ἴδος, ἦ.
Mantiglia, χλανίς, ἴδος, ἦ.
Manto, στολή, ἦς, ἦ.
Manuale, sost. ἐγχειρίδιον, οὐ, τό.
Manuale, ad. χειροποίητος, οὐ; χειροτεχνικός, ἦ, ὄν.
Manualmente, διὰ χειρῶν; χειροτεχνικῶς.
Manubrio, λαβή, ἦς, ἦ.
Manzo, βοῦς, βοός, ὄ. **Di manzo**, βόειος, α, οὐ. **Carne di manzo**, τὰ βοεῖα, ὡν *con* ο *senza* κρέα.
Mappamondo, πίναξ, ατος, ὄ.
Marachella, ὄλιος, οὐ, ὄ.
Marame, κάδαρμα, ατος, τό.
Marasmo, μαρσαμός, οὐ, ὄ.
Maraviglia, θαύμα, ατος, τό. **Maraviglia dell' arte**, θαυμαστὸν τέχνημα, ατος, τό. **Far maraviglie**, **Far cose maravigliose**, θαυματουργεῖν. **Fare le maraviglie**, **V. Maravigliarsi**. **Qual maraviglia?** τί θαυμαστὸν; **È una maraviglia!** θαυμαστὸν ἐστὶ! **Oh maraviglia!** ὦ τοῦ θαύματος! **A maraviglia**, **Ottimamente**, ἀριστα; κάλλιπτα; ὑπερφῶς.
Maravigliarsi, θαυμάζω, ful. ἀσμαι, δι. . ., acc.; che . . ., acc. *col' inf.*, ο ὅτι ο εἰ *col' ind.*
Maravigliosamente, θαυμασίως; θαυμαστῶς.
Maraviglioso, θαυμάσιος, α, οὐ; θαυμαστός, ἦ, ὄν.

Marca, σημεῖον, οὐ, τό. **Fare una marca a, σημειῶ** τι.
Marcare, σημειῶ; ἐπι-σημειῶ; κατα-σημειῶ.
Marchiano, ὑπερβάλλον, οὐσα, οὐ.
Marchio, στίγμα, ατος, τό; ἔγκλημα, ατος, τό.
Marcia, **l'atto del marciare**, πορεία, ας, ἦ; ὁδός, οὐ, ἦ. **Mettersi in marcia**, ἐκ-πορεύομαι; ἐξ-ελαύνω (*irr.*). **Essere in marcia**, πορεύομαι. **In marcia**, **Durante la marcia**, ἐν τῇ ὁδῷ; πορευόμενος, η, οὐ || **Il suono fatto per regolare il passo dei soldati**, ἐμβατήριον, οὐ, τό — || **Marcia**, umore putrido, πύου, οὐ, τό.
Marciapiede, λιδοστρωτος στίβος, οὐ, ὄ.
Marciare, πορεύομαι.
Marcio, σεσηπάς, υἷα, ὄς; σαπρός, ἄ, ὄν; πυόδης, ες
Marcioso, **V. Marcio**.
Marcire, σήπαιμαι, *aor.* ἐσάπην, *perf* σήσπηα; πυόομαι.
Marciume, πύου, οὐ, τό.
Mare, θάλασσα ο θάλαττα, ης, ἦ. **Di mare**, θαλάσσιος, α, οὐ; ἐνάλιος, α, οὐ. **Acqua di mare**, ἄλμη, ης, ἦ **Fondo del mare**, βυθός, οὐ, ὄ. **Viaggiar per mare**, πλέω (*irr.*) *con* ο *senza* θάλασσαν. **Alto mare**, πέλαγος, εως, τό. **Mare grosso**, σάλευστις, εως, ἦ. **Colpo di mare**, κλύδων, ὠνος, ὄ. **Uomo di mare**, ναύτης, οὐ, ὄ. **Mal di mare**, ναυτία, ας, ἦ. **Avere il mal di mare**, ναυτιῶν **Forze di mare**, **Esercizio di mare**, ναυτικὴ δύναμις, εως, ἦ; ναυτικόν, οὐ, τό. **Per mare e per terra**, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.
Marea, παλιβόρια, ας, ἦ; αὐξομειώσεις, εως ἦ.
Maremma, παράλιος χώρα, ας, ἦ.
Maremmano, ἐπιθαλάσσιος, οὐ; παράλιος, α, οὐ.
Maretta, μικρὰ κύματις, εως, ἦ.
Margherita e
Margheritina, φιορε, λευκάνθεμον, οὐ, τό.
Marginale, παραγραμμένος, η, οὐ.
Margine, γράσπεδον, οὐ, τό; χεῖλος, εως, τό. **Scrivere sul margine di**, παραγράψω τί τι.
Marina, **il mare**, θάλασσα, ης, ἦ || **Le coste del mare**, τὰ παράλια || **Tutto l'insieme degli arnesi, persone ecc. atte a navigare o a combattere per mare**, τὰ ναυτικά, ἄν. **Soldati di mariga**, οἱ ναυτικοί, ἄν. **Ministro della marina**, ὑπουργός (*Gr. M.*) τῶν ναυτικῶν.
Marinare, ταριχεύω. **Marinato**, ταριχευτός, ἦ, ὄν.

Marinareseamente, ναυτικώς.
 Marinareseo, ναυτικώς, ή, όν.
 Marineria, ναυτικά, όν, τό.
 Marinario, ναύτης, ου, ό.
 Marino *ad.* θυλάσιος, α, ου || Bove marino, V. Ippopotamo.
 Marioleria, πανουργία, ας, ή; δόλος, ου, ό.
 Mariolo ο Mariuolo, πανούργος, ου; άπατεών, ώνος, ό.
 Marionetta, νευρόπακτον, ου, τό.
 Maritaggio, γάμος, ου, ό.
 Maritale, ό, ή, τό του γαμέτου ο άνδρός.
 Maritare, *trans.* εις γάμον διδομί τινη εκδιδωμί τινη. *Rifless.* Maritarsi, γαμέσθαι τινη || *fig.* Congiungere, Unire una cosa con un'altra. συν-άπτω.
 Marito, γαμέτης, ου, ό; άνήρ, άνδρός, ό. Che non ha marito, άνανδρός, ου. Dar marito, V. Maritare. Prender marito, V. Maritarsi. Marito infelice, αιμόγματος, ου, ό.
 Marittimo, θαλάσιος, α, ου. *Detto di città, luogo, paese e simili,* παραθαλάσιος, ου; παράλιος, ου.
 Marmaglia, συρφετός, ου, ό.
 Marmista, μαρμαρουργός, ου, ό.
 Marmitta, χύτρα, ας, ή; κακκάβη, ης, ή.
 Marmo, μάρμαρος, ου, ό, Di marmo, μαρμάρως, α, ου; μαρμάρειος, η, ου.
 Marmoreo, μαρμάρως, α, ου; μαρμάρειος, η, ου.
 Marmotte, όρειος μύς, υός, ό.
 Maroso, κῆμα, ατος, τό.
 Marra, δικελλα, ης, ή.
 Marrano, όγκροικος, ου
 Marreggiare, βολοκοπίω
 Marrone, *arnese rusticale,* δικελλα, ης, ή || Castagna, κάστανον, ου, τό || *Errore,* σφάλμα, ατος, τό.
 Martedì, ή του "Αρεως ο ή τρίτη της έβδομάδος ήμέρα.
 Martellamento, σφυροκοπία, ας, ή.
 Martellare, σφυροκοπέω.
 Martellata; της σφύρας πληγή, ης, ή.
 Martelletto η
 Martellino, σφυριόν, ου, τό.
 Martello, σφύρα, ας, ή. Lavorar col martello, σφυρηλατέω. Lavorato col martello, σφυρηλατος, ου || Martello. *fig.* Pena Tormento. άιγος, εος, τό || Martello della porta, όπτρον, ου, τό.
 Martire, μάρτυς, υρος, ό, ή.
 Martirio, μαρτύριον, ου, τό || Pena, Affan-

no, κόλασις, εως, ή; άληθδών, ώνος, ή.
 Soffrire il martirio, δεινά ο δεινώτατα πάσχω (*irr*).
 Martirizzare, βαταυρίζω; κατα-βαταυρίζω.
 Martirologio, μαρτυρολόγιον, ου, τό; μαρτυρογράφιον, ου, τό.
 Martora, ίκτις, ιδος, ή.
 Martoriamento, βαταυρισμός, ου, ό.
 Martoriare, V. Martirizzare.
 Martoro, κόλασις, εως, ή; τιμωρία, ας, ή.
 Marza, έμβολός, άδος, ή.
 Marziale, πολεμικός, η, όν.
 Marzo, μάρτιος, ου, ό.
 Mascella, ίππιατρία, ας, ή
 Mascalzone, άγελιας, ου, ό.
 Mascella γνάθος, ου, ή.
 Maschera, προσωπίδον, ου, τό; πρόσωπον, ου, τό || *figur.* Simulazione, Finzione, πλάσμα, ατος, τό; πρόσχημα, ατος, τό; προσποίηση, ατος, τό.
 Mascherare, Mettere la maschera, προσωπίδον εν-θύω τινά ο προσω-άπτω τινη || *fig.* Celare, απο-κρύπτωμαι. — Mascherarsi, προσωπίδον εν-θύωμαι.
 Mascherata, *sost.* πρόσωπου ενδεικνύτον πλήθος, εος, τό.
 Mascherato, πρόσωπον ενδεικνύς, υια, ός || Celato, κρυπτός, ή, όν.
 Maschiamento, άνδρείως.
 Maschiezza, άνδρεία, ας, ή.
 Maschile, άρρενικός, ή, όν.
 Maschilmente, nel genere maschile, άρρενικώς || Virilmente, άνδρείως.
 Maschio, *sost.* άρρην, ενος, ό || La parte più elevata e munita di una cittadella, πύργος, ου, ό.
 Maschio, *ad.* Di sesso mascolino, άρρην, εν; άρρενικός, ή, όν || Forte, Virile, Generoso, άνδρικός, ή, όν; άνδρείος, α, ου; καρτερός, ά, όν.
 Mascolinità, άρρενικόν, ου, τό.
 Mascolino, άρρενικός, ή, όν. In mascolino, άρρενικώς.
 Masnada, πλήθος, εος, τό.
 Masnadiere, ληστής, ου, ό.
 Massa, Quantità di cose riunite insieme, όγκος, ου, ό; πλήθος, εος, τό. Massa di metallo, μύθος, ου, ό || Moltitudine di gente unita, πλήθος. In massa, πυμπληθεί; άρροί, αι, α. Far massa, συλ-λέγω (*irr.*); συμ-φάσω; άφραίζω. Presero le armi in massa, πανδημία ο πανδημεί εστρατεύσαντο.
 Massacrare, κατα-σφάζω *ful.* άξω; κατα-φουεύω.

Massacro, σφαγή, ἤσ, ἡ; κατσαφαγή, ἤσ, ἡ; φόνος, ου, ὁ.
Massaia, ταμία, ας, ἡ.
Massaio, ταμίας, ου, ὁ || **Che risparmio**, φειδωλός, ἡ, ὄν.
Masserla, ἑπαυλός, εως, ἡ.
Masserzia, risparmio, φειδωλός, οὔς, ἡ; φειδωλία, ας, ἡ || **Suppellettile, Mobili**, ἐπιπλα. ὠν, τά; σκευή, ὠν, τά.
Massiciata, ὑποκείμενον, ου, τό.
Massiccio, στερεός, ἄ, ὄν; πάγιος, α, ου.
D'oro, d'argento massiccio, ὀλόχρυσος, ου; ὀλόαργυρος, ου.
Massima, ἀξίωμα, ατος, τό; ὄγμα, ατος, τό. **Massima morale**, γνώμη, ης, ἡ.
Massimamente, μέγιστα; πρό πάντων.
Massime, V. Massimamente.
Massimo, μέγιστος, η, ου.
Masso, πέτρα, ας, ἡ; πέτρος, ου, ὁ.
Massoso, πετρώδης, ες.
Masticare, μακάσμαι || *fig.* **Masticar male una cosa o Masticarla male**, χαλεπῶς φέρω (*irr.*).
Masticazione, μάσσησις, εως, ἡ.
Mastice, μαστίχη, ης, ἡ.
Mastino, μολυστός, οὔ, ὁ.
Matassa, μέταξα, ης, ἡ.
Matassina e Matassino, μετάξιον, ου, τό.
Matematica, μαθηματική, ἤσ, ἡ (*sott.* ἐπιτήμη). **Le matematiche**, μαθήματα, ὠν, τά.
Matematicamente, μαθηματικῶς.
Matematico, ad. μαθηματικός, ἡ, ὄν.
Matematico, sost. μαθηματικός, οὔ, ὁ.
Materassa, τύλη, ης, ἡ; στρώμα, ατος, τό.
Materia, ὕλη, ης, ἡ; ὑπόστασις, εως, ἡ || **opposto a Spirito** σῶμα, ατος, τό || **Marcia**, πῦον, ου, τό || **il Soggetto intorno a cui si scrive, si parla ecc.**, ὑπόθεσις, εως, ἡ; λόγος, ου, ὁ || **Occasione, Motivo**, ἀφορμή, ἤσ, ἡ; αἰτία, ας, ἡ.
Materiale, sost. κατασκευή, ἤσ, ἡ; παρασκευή, ἤσ, ἡ; σκευή, ὠν, τά; ὕλη, ης, ἡ.
Materiale, ad. di materia, ὑλικός, ἡ, ὄν; σωματικός, ἡ, ὄν || **Grossolano**, ἄξιστος; ου.
Materialità, ὑλικόν, οὔ, τό; σωματικόν, οὔ, τό.
Materialmente, ὑλικῶς; σωματικῶς || **Grossolanamente**, ἀτέχνως.
Maternamente, μητρικῶς; ὡς μήτηρ.
Maternità, μητρική στοργή, ἤσ, ἡ; μητρικόν, οὔ, τό.
Materno, μητρικός, ἡ, ὄν; μητρῶος, α, ου.
Matita, μολυβδή γραφή, ἤσ, ἡ; μολυβδος, ου, ὁ.

Matitatoio, γραφίς, ἰδος, ἡ.
Matrice, δελφύς, ὕς, ἡ; μήτρα, ας, ἡ.
Matricida, μητροκτόνος, ου, ὁ, ἡ.
Matricidio, μητροκτονία, ας, ἡ.
Matricola, κτάτολος, ου, ὁ; πέναξ, ακος, ὁ.
Matrigna, μητριὰ, ἄς, ἡ. **Di matrigna**, μητριωδής, ες.
Matrignescamente, μητριωδῶς.
Matrignesco, μητριωδῶς, ες.
Matrimoniale, γαμικός, ἡ, ὄν; γαμήλιος, ου.
Matrimonio, γάμος, ου, ὁ. **Contrarre un matrimonio**, γάμον ο γάμου ποιέομαι.
Contratto di matrimonio, αἰ περί συνεικήσεως συνθήκη (*gen.* ὠν).
Matrona, οἰκοδεσποικη, ης, ἡ.
Matronale, ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.
Mattamente, ἀνοήτως; ἀρρόνως.
Matterello, κύλιεδρος, ου, ὁ.
Mattezza e
Mattha, παράνοια, ας, ἡ; μανία, ας, ἡ.
Mattina, ἄρθρος, ου, ὁ; ἄρθρον, ου, τό.
Dalla mattina alla sera, ἀπ' ἄρθρου εἰς ἑσπέρην. **La o Di Mattina**, ἄρθρου; ἔρθρου; πρῶτῃ ο πρῶ. **Domani mattina**, αὔριον πρῶτῃ.
Mattinata, ὁ πρό μεταμβριάν.
Mattiniero, ἄρθριον ἀνακτάς, ἄσα, ἄν.
Mattino, V. Mattina.
Matto, ἀνόητος, ου; παρἄρθρον, ου; μαϊνόμενος, ἡ, ου; μαυρός, ἄ, ὄν. **Esser matto**, μωσαίνει; μαίνομαι. **Andar matto di una cosa**, ἄμαρτα ἀρδεντῶς, ἐπι-μαίνομαι τινα.
Mattonecello e
Mattoncino, πλινθίον, ου, τό.
Mattone, πλίνθος, ου, ἡ. **Far mattoni**, πλινθίσω.
Mattutino, ἑωθινός, ἡ, ὄν; ἄρθριος, α, ου.
Maturamente, περισελεμμένως; σπουδαίως.
Maturare, intrans. Addivenir maturo, πεπαίνομαι; *detto dell' uva*, περᾶξω || *trans.* **Condurre a maturità**, πεπαίνω πέπω; ἐκ-πέπω || *fig.* **Considerare, Ponderare**, σπουδαίως σκέπτομαι ο σὺλ-λογίζομαι.
Maturazione, πέπανσις, εως, ἡ; πεπατισμός, οὔ, ὁ.
Maturità, ὠριότης, ητος, ἡ. **Maturità precoce**, προῖότης, ητος, ἡ. **Che è a maturità**, ὠραῖος, α, ου || *fig.* **L'età perfetta dell' uomo**, ὠρα, ας, ἡ; ἀκμή, ἤσ, ἡ; τελεία ἡλικία, ας, ἡ || **Maturità di senno, di consiglio**, οὔσις, εως, ἡ; φρόνιμος, ου, τό. **Con maturità di senno**, φρονίμως.

Maturo, πέπων, ου, *comp.* πεπαιότερος, *sup.* πεπαιτάτος; πέπειρος, ου; ώριος, α, ου.
Non maturo, άωρος, ου || *detto dell'età*, άκμαίος, α, ου. **Essere maturo di età**, άκμάζω τῆ ηλικία || *detto di Esame, Considerazione e simili*, εὐ έσκεμμένος ο περισκεμμένος, η, ου || **Maturo di senso**, σώφρων, ου || **Maturo per**, Che è in stato di . . . , ώριος *col gen.*

Mausoleo, μαυσώλειον, ου, τό.

Mazza, clava, ρόπαλον. ου. τό: κορύνη. ης. ή || *bastone che si porta per appoggio*, βακτηρία, ας. ή.

Mazzacavallo, κήλων, υνος. ό.

Mazzapicchio, ξυλίνη σφύρα, ας, ή.

Mazzata, ραβδότης. ου, ό.

Mazzetto, δεσμής, ιδος. ή.

Mazziera, ραβδούχος, ου, ό.

Mazzo, δεσμής, ιδος, ή; όστμη, ης, ή. **Fare un mazzo di fiori**, άνθη πλέκω.

Mazzolino, όστμιον, ου, τό.

Mazzuolo, martello, σφύρα, ας, ή.

Me, *accus. sing. del pronome di 1ª persona* ἐμέ, με (*encl.*). *Preceduto dalla prepos. di*, ἐμοῦ, μου (*encl.*); *dalla prep.* α, ἐμοί, μοι (*encl.*).

Meandro, καϊάνδρος, ου, ό.

Meato, πέρος, ου, ό.

Meccanica, μηχανική, ης, ή (*soll.* έπιστήμη).

Meccanicamente, μηχανικώς.

Meccanico; *ad.* μηχανικός, ή, όν. **Arti meccaniche**, τέχναι βανασυικαί, αί.

Meccánico, *sost.* μηχανικός, ου, ό.

Meccanismo, κατασκευή, ης, ή.

Meco σύν μοι; μετ' ἐμοῦ.

Medaglia, νόμισμα, ατος.

Medaglietta e Medaglia, νομισμάτιον, ου, τό.

Medaglione, μετξον νόμισμα, ατος, τό || **T. arch.** Ornamento di mezzo rilievo, ανάγλυφον, ου, τό.

Medesimamente, ώτάωτως; όμοίως; τόν αὐτόν τρόπον.

Medesimezza, ταῦτότης, ητος, ή.

Medesimo, ό αὐτός, ή αὐτή, τό αὐτό ο ταῦτό || **Soggiunto a un pronome personale**, si rende, nei casi obliqui, *col pronome riflessivo*. Di me, Di te medesimo, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ *ecc.* || **Avere il medesimo nome**, όμωνυμία ο συνωνυμία, e così altri composti di όμο- e di συν-.

Media, μέσον, ου, τό.

Mediano, μέσος, η, ου.

Mediante, διά, από, μετά *col gen.*; σύν *col dat.*; talvolta anche *il dat. solo.*

Mediatamente, διά συνεργίας τινός.

Mediato, έμμετος, ου; μέσος, η, ου.

Mediatore-trice, μεσίτης, ου, ό; μεσίτης, ιδος, ή; προξενητής, ου, ό; προξενήτρια, ας, ή. **Mediatore di pace**, διαλλακτής, ου, ό; ειρηνοποιός, ου, ό.

Mediazione, μεσιτεία, ας, ή; *per una conciliazione*, διαλλαγή, ης, ή. **Con la tua mediazione**, διά σου.

Medicabile, ίάσιμος, ου; ίατός, ή, όν.

Medicamentoso, ιατρικός, ή, όν; φαρμακευτικός, ή, όν.

Medicamento, φάρμακον, ου, τό; άκος, εος, τό; έαμα, ατος, τό.

Medicare, φαρμάστω; φαρμακεύω; φαρμάκως θεραπεύω.

Medicastro, οὔτιδανός ιατρός. ου, ό.

Medicatura Θεραπεία. ας, ή; έιας, εως, ή.

Medicina, scienza e arte di curar le malattie, ιατρική, ης, ή (*soll.* έπιστήμη ο τέχνη). **Esercitar la medicina**, ιατρεύω || **Rimedio**, φάρμακον, ου, τό; έαμα, ατος, τό.

Medicinale, *sost.* φάρμακον, ου, τό.

Medicinale, *ad.* ιατικός, ή, όν; άκεστικός, ή, όν; Θεραπευτικός, ή, όν.

Medico, *sost.* ιατρός, ου, ό. **Esser medico**, ιατρεύω.

Medico, *ad.* ιατρικός, ή, όν.

Mediconzolo, V. **Medicastro**.

Medio, μέτος, η, ου.

Mediocre, μέσος, η, ου; μέτριος, α, ου.

Mediocremente, μετρίως.

Mediocrità, μετριότης, ητος, ή; μεσότης, ητος, ή.

Meditabondo, φροντιστικός, ή, όν; σύννοος-ους, ουν-ουν.

Meditare, φροντίζω; σκέπτομαι; μελετώω; δια-μελετάω; συν-νοέω.

Meditatamente, έκ προνοίας; έσκεμμένος.

Meditativo, φροντιστικός, ή, όν; σύννοος-ους, ουν-ουν.

Meditato, έσκεμμένος, η, ου.

Meditazione, φροντίς, ιδος, ή; μελέτη, ης, ή; μελέτημα, ατος, τό; σύννοια, ας, ή.

Mediterraneo, μεσόγειος, ου; μετόγειος, ου.

Mefitico, νοσερός, ά, όν.

Meglio *avv. compar.* Più bene, άμεινον; βέλτιον. **Un po' meglio**, όλίγω βέλτιον. **Molto meglio**, πολλώ βέλτιον ο άμεινον. **Star meglio**, parlando di un malato, άννα-ρδούζω; κάλλιον έχω (*irr.*) || **Più**, κάλλιον. **Amar meglio che**, αίρίομαι (*irr.*) ο

ἀγαπᾶω μᾶλλον ἢ . . . **Amerci meglio morire** che fuggire, ἐλοίμην ἂν μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ φυγεῖν.

Meglio, ad. comp. Più buono, ἀμείνων, οὐ; βελτίων, οὐ || *In forza di sost.* ἄριστος οὐ βέλτιστος, οὐ, τό. Il meglio è . . . βέλτιστόν ἐστι . . . *inf.* Alla meglio, *prosto avverb.* κατὰ τὴν δύναμιν. **Avere il meglio o la meglio, parlando di contesa, lite e simili**, κρατέω. Far del suo meglio, πειράσασθαι κατὰ τὴν δύναμιν.

Megliorare, V. Migliorare.

Mela, μήλον, ου, τό.

Melagrana, e

Melagrano, ροιά, ἄς, ἡ; ρόα, ας, ἡ.

Melato, μελίχρατος, ου; μελιτερός, ἄ, ὄν; μελιτινος, η, ου.

Mèle, V. Miele.

Melensaggine, ἀναισθησία, ας, ἡ; ἀβελτερία, ας, ἡ; μωρία, ας, ἡ.

Melenso, ἀνίσθητος, ου; ἀβέλτερος, ου.

Melico, μελικός, ἡ, ὄν.

Melissa, μελισσόφυλλον, ου, τό; μελίταινα, ης, ἡ.

Mellicicare, μελιτουργέω.

Mellifluso, μελιχρός, ἄ, ὄν; μελιτάδης, ες.

Melma, βόρβορος, ου, ὄ; πηλός, οὐ, ὄ; ἰλύς ὕος, ἡ.

Melmoso, βορβορώδης, ες; πηλώδης, ες.

Melo, μηλέα, ας, ἡ; μηλῆς, ἰδος, ἡ.

Melodia, μέλος, εος, τό; μελωδία, ας, ἡ.

Melodiosamente, ἐμμελῶς; μελωδικαῖς.

Melodioso, ἐμμελής, ες; μελωδικός, ἡ, ὄν.

Membrana, ὑμήν, ἑνος, ὄ.

Membranoso, ὑμενώδης, ες

Membro, Parte esterna del corpo dell'animale, μέλος, εος, τό; μόριον, ου, τό; κῶλον, ου, τό; ἄρθρον, ου, τό || Ciascun componente di una società ecc. ἐταῖρος, ου, ὄ || *T. gram.* Parte d'un periodo, d'una proposizione, ecc. κῶλον, ου, τό.

Memorable, μνήμης ἄξιος, α, ου; ἄξιομνημόνευτος, ου. I memorabili, in forza di sost. ἀπομνημονεύματα, ου, τά.

Memorando V. Memorabile.

Memore, μνήμων, ου. Memore delle ingiurie, μνηστικός, ου. Esser memore. μνημονεύω.

Memoria, Facoltà di ricordarsi, μνήμη, ης, ἡ. Che ha buona memoria, μνημών, ου; μνημονικός, ἡ, ὄν. Che ha cattiva memoria, ἀμνήμων, ου; ἐπιλήθμων, ου. Serbare nella memoria, ἐν μνήμῃ οὐ διὰ μνήμης ἔχω (irr.). Richiamare alla memoria d'alcuno, ἀναμνήσκω (irr.) οὐ ὑπο-

μνήσκω τί τινα. **Imparare a memoria, ἐκ-μανθάνω (irr).** Recitare a memoria, ἀπὸ μνήμης λέγω (irr.) || **Ricordanza, Rimembranza, μνήμη; μνεία, ας, ἡ. A memoria d'uomo, ἐπ' ὅσον ἐστὶ μεμνησθαι || La ricordanza buona o cattiva che alcuno morendo lascia dopo di sè, μνήμη; δόξα, ης, ἡ || Ricordo, Monumento, μνημεῖον, ου, τό || Scrittura con cui s'espone ordinatamente alcuna cosa, ὑπόμνημα, ατος, τό; σύγγραμμα, ατος, τό.**

Memoriale, ὑπομνηστικόν, οὐ, τό; ἀπομνημόνευμα, ατος, τό || Supplica, δέησις, εως, ἡ.

Mena, μηχανή, ης, ἡ; τέχνασμα, ατος, τό.

Menadito (A), ἀκριβώς.

Menare, Conduire, ἄγω (irr.) || Governare, Amministrare, ἄρχω; ἡγήσομαι col gen.; δι-οικέω col acc. || detto di Tempo, Passare, δια-τρίβω. — Menar per le lunghe, διακατ-έχω. Menarla buona, συγ-χωρέω. Menar le mani, τῇ χειρὶ χρᾶσθαι.

Menda, ἀμάρτημα, ατος, τό; πλημμέλεια, ας, ἡ; σφάλμα, ατος, τό.

Mendace, ψευδής, ες.

Mendacemente, ψευδῶς.

Mendacio, ψεύδης, εος, τό.

Mendicante, πτωχεύων, ευστα, ου; πτωχός, ἡ, ὄν.

Mendicare, πτωχεύω; προσ-αίτέω.

Mendicità, πτωχεία, ας, ἡ.

Mendico, V. Mendicante.

Meno, avv. comp. ἥσσον οὐ ἤττον; ἔλαττον οὐ ἔλαττον. *Il che o il di aggiuntogli, nelle comparazioni, si rende in greco col gen. o con ἡ. Meno che o di voi, ἔλαττον ὑμῶν; ἔλαττον ἢ ὑμεῖς. Nè più nè meno, οὐδὲν ἤττον || in forza di prep. χωρίς col gen. Meno uno, Meno una, παρ' ἑνός; παρὰ μίαν.*

Meno, ad. ἥσσον, ου; ἐλάττω, ου || In forza di sost. ἐλάχιστον, ου, τό.

Menomamente, οὐδαμῶς.

Menomare, μειώω; ἐλαττώω.

Menomo, V. Minimo.

Mensa, τράπεζα, ης, ἡ.

Mensile, ὄ, ἡ. τὸ κατὰ μῆνα; ἐπιμήνιος, ου.

Mensilmente, τοῦ μηνός.

Mensola, φορεῖον, ου, τό.

Mensuale, V. Mensile.

Mensualmente, V. Mensilmente.

Menta, μίνθη, ης, ἡ.

Mentale, νοερός, ἄ, ὄν. Alienazione mentale,

παράνοια, ας, ή; άπόνοια, ας, ή. Orazione mentale, ή ένδον εύχη. ής.

Mentalmente, έν νώ, προς έμυαυτόν ο έαυ-τόν εσς.

Mente, νόος-ους, δου-ού, ό. Senza mente, άνοους, ουν. Volgere in mente, έν-νοέω. Imparare a mente, εκ-μανθάνω (irr.). Sapere a mente, έν μνήμη έχω (irr.). Dire a mente, από μνήμης λέγω (irr.).

Mentecattaggine, άνοια, ας, ή; παράνοια, ας, ή.

Mentecatto, άνοος-ους, σου-ου; παράφρων, ου.

Mentire, ψεύδομαι; ψευδολογία. Non mentire, άψευδέω; άψευστέω. Senza mentire, ώς άληθώς.

Mentita, ψευδολογίας έλεγξις, εως, ή. Dare una mentita ad alcuno, έλέγχω τινά ψευδόμενον; ψεύδος όνειδίζω τινί.

Mentitamente, ψευδώς.

Mentitore-trice, ψευδής, ές; ψεύστης, ου, ό; ψεύστρια, ας, ή.

Mento, γένειον, ου, τό.

Mentovare, μνημονεύω; άπο-μνημονεύω.

Mentre e Mentre che, έν δ . . . *indie*; έν τώ ο άμα τώ . . . *inf.*; μεταξύ col *partic.* Mentre che io parlavo di ciò, essi ridervano, μεταξύ έμού λέγοντος, έγγέλων. In quel mentre, In questo mentre, έν τώ μεταξύ; έν τούτοις.

Menzionare, V. Mentovare.

Menzione, μνεία, ας, ή; μνήμη, ης, ή. Far menzione di, μνήμην ο μνεϊαν ποιέομαι τινος.

Menzogna, ψεύδος, εως, τό; ψεύσμα, ατος, τό.

Menzognero, ψευδής, ές; άψευσμένος, η, ου. In forza di sost. ψεύστης, ου, ό; ψεύστρια, ας, ή.

Meramente, άπλώς; μόνον.

Meraviglia, V. Maraviglia.

Meravigliare, V. Maravigliare.

Mercadante e

Mercante, έμπορος, ου, ό; παλών, ουντος, ό.

Mercanteggiare, έμ-πορεύομαι; έμ-πολέω; καπηλεύω; *tutti col'asc.*

Mercantessa, παλωσσα, ας, ή.

Mercantile, έμπορικός, ή, όν. Nave mercantile, ναύς έμπορική; όκλιός, άδος, ή. Alla mercantile, έμπορικώς.

Mercanzia, άνιον, ου, τό; έμπόρευμα, ατος, τό; έμπόρημα, ατος, τό.

Mercatino-tina, άγοραίος, ου.

Mercato, Luogo dove si compra e vende. πωλητήριον, ου, τό; πρατήριον, ου, τό; άγορά, ας, ή. Il mercato del pesce, ιχθυοπω-

λείον, ου, τό. Il mercato degli erbaggi, λαχνοπωλείον, ου, τό; e così altri *composti* || Concorso di popolo per vendere e comprare, άγορά || le Contrattazioni che si fanno sui mercati, συμβόλαιον, ου, τό; συνθήκη, ης, ή. Concludere un mercato, συνθήκην ποιέομαι προς τινα || Prezzo, τιμή, ης, ή. Onde: A buon mercato, εύνοος, ου. Vendere a buon mercato, άλίγου άπο-δίδομαι.

Mercatura, έμπορία, ας, ή; έμπορική, ης, ή.

Merce, V. Mercanzia.

Mercè, Per cagione. Per grazia, si rende con διά ο μετά col *gen.*, ο con *un genit. assol.* Mercè la sua cooperazione, αυτού συλλαμβάνοντος ο βοηθήσαντος || La Dio mercè, σὺν Θεῷ.

Mercede, il prezzo che si paga altrui per l'opera prestataci, μισθός, ου, ό; μίσθωμα, ατος, τό. Il servire per mercede, μισθοφορία, ας, ή || Ricompensa in generale, μισθός; γέρας, ως, τό. — Essere, Vivere alla mercede d'alcuno, εἰμι ἐπὶ τινι.

Mercenariamente, μισθῶ.

Mercenario, μίσθιος, α, ου; μισθορικός, ή, όν. In forza di sost. Che serve per prezzo, μισθωτός, ου, ό; μισθωτή, ης, ή; μισθοφόρος, ου, ό, ή. E dello di soldati, μισθοφόρος; ξένος, ου, ό. I mercenari, ξενικόν, ου, τό.

Merceria, καπηλείον, ου, τό.

Merciaio, κάπηλος, ου, ό.

Merciaiuolo, V. Merciaio.

Mercoledi, Έρμούς ήμέρα, ας, ή, ο ή τετάρτη ήμέρα τής έβδομάδος.

Merda, πέλιθος, ου, ό.

Merdoso, πιλέδου πληρωθείς, εἶσα, έν.

Merenda, δειλιόν, ου, τό.

Merendare, τό δειλιῶν ένδῶ (irr.).

Meretrice, πόρνη, ης, ή.

Mergo, κολυμβίς, ιδος, ή.

Meridiana, ακιόθρον, ου, τό; γνώμων, ουος, ό.

Meridiano, sost. μεσημβρινός κύκλος, ου, ό.

Meridiano, ad. μεσημβρινός, ή, όν.

Meridionale, νότιος, α, ου.

Meriggia, μεσημβριάς.

Meriggio, l'ora di mezzogiorno, μεσοῦσα ή ήμέρα; μεσημβρία, ας, ή || L'ombra, ακιά, ας, ή.

Meritamente, άξίως; εἰκότως.

Meritare, άξιος (α, ου) εἰμι τινος; δίκαιός (α, όν) εἰμι coll' *inf.* Ha meritato una corona, άξίός έστε στεφάνου; δίκαιός έστε στεφανωθήναι || Meritare o Ben meritare di checchessia, εὖ ποιέω τινά; ευεργετέω

τινά. **Ben meritare della patria**, ἀγασθὰ πολλά πρὸς τὴν πατρίδα || **Merita il conto, la pena, συμ-φέρω (irr.)**; *χρήσιμὸν ἐστίν.*
Moritevole, ἀξιος, α, ου col gen. o l'inf.
Meritevolmente, ἀξίως; κατ' ἀξίαν.
Merito, ἀξία, ας, ἡ. Dare altrui merito di una cosa. **Fargliene merito, ἐπαίνω** τινά ἐπὶ τινι. **Farsi merito di una cosa, φιλοτιμέομαι ἐπὶ τινι.** Uomo di gran merito, πλείστου ἀξιος || **Guidedone, Ricompensa, μισθός, οὔ, ὁ;** ἀμοιβή. ἡς, ἡ.
Meritoriamente, ἀξίως; καλῶς.
Meritorio, ἀξιος (α, ου) ἐπαινοῦ, τιμῆς, ecc.
Merlare, ἐπάλλεσθαι ὄχρῳ.
Merlo, delle mura, ἐπαλλίς, εως, ἡ || uccello, κόττυρος, ου, ὁ.
Mero, ἀκρατος, ου.
Mesata, lo spazio di un mese, ὅλος μῆν. νός, ὅ || la paga mensile, ἐπιμήσιος μισθός. οὔ, ὁ.
Mescere, ἐγ-χέω (irr.). Mescere il vino, οἶνοχοεῖω.
Meschinamente, ἀθλίως; φαύλως.
Meschinità, φαυλότης, ητος, ἡ; ἀθλιότης. ητος, ἡ.
Meschino, ἀθλιος, α, ου; φαῦλος, η, ου.
Mescitore, οἶνοχός, ου, ὁ.
Mescolamento e
Mescolanza, μίξις. εως, ἡ; σύμμειξις, εως, ἡ; εὐχρασις, εως, ἡ.
Mescolare, μίγνυμι. fut. μίξω; συμ-μίγνυμι; κεράννυμι, fut. κεράσω; συγ-κεράννυμι.
Mescolatamente, μίγδην.
Mescuglio, V. Mescolanza.
Mese, μῆν, μηνός, ὁ. Il primo del mese, γουμνία, ας, ἡ. Il ventesimo giorno del mese, εἰκάς, ἄδος, ἡ. Il trentesimo giorno del mese, τριακάς, ἄδος, ἡ. I primi dieci giorni, nel calendario attico, si chiamavano μῆν ἰστάμενος; la seconda diecina, μῆν μεσῶν; la terza diecina, μῆν φθίνων. I giorni intermedi poi s'indicavano così. Il secondo, il terzo ecc. del mese, δευτέρα, τρίτη ecc. μηνός ἰσταμένου. L'undici, il dodici ecc., πρώτη, δευτέρα ecc. μηνός μεσοῦντος; πρώτη, δευτέρα ecc. ἐπ' εἰκάδι.
Mesenterio, μεσεντέριον, ου, τό.
Messa, il santo sacrificio, ἡ ἱερά θ θεία λειτουργία, ας.
Messa, il mettere, εἰσάγωγη. ἡς, ἡ.
Messaggere e Messaggero, ἄγγελος, ου, ὁ.
Messaggio, ἀγγελία, ας, ἡ; ἀπαγγελία, ας, ἡ.
Messale, εὐχολόγιον, ου, τό.
Messe, θειρισμός, οὔ, ὁ; θείρισις, εως, ἡ; θείρος, εως, τό. Far la messe, θειρίζω.

Messo, ἄγγελος, ου, ὁ || Donzello di certi magistrati, δήμιος, ου, ὁ.
Mestante, λυπηρός.
Mestare, κινάω.
Mestiere, τέχνη, ας, ἡ; χειροτεχνία, ας, ἡ.
Fare un mestiere, ἐργάζομαι (aum. per εἶ) ὁ ἐπι-τηδεύω τέχνην || Esser mestiere, Far di mestiere, δεῖ; ἀνάγκη ἐστίν.
Mestizia, λύπη, ης, ἡ; θυσιθυμία, ας, ἡ.
Mesto, λυπηρός, ἄ, ὅ.
Mestola, λύτρον. ου, τό.
Mestolo, V. Mestola.
Mestruo, καταμήνια, ας, ἡ.
Meta, τέρμα, ατος, τό; πέρας, ατος, τό; τέλος, εως, τό; ὄρος, ου, ὁ. Fig. Raggiunger la meta, τυγχάνω (irr.) σκοποῦ. Non raggiunger la meta, ἀπο-τυγχάνω σκοποῦ.
Metà, ἡμιτι, εως, τό. Si può tradurre anche col *radiet.* ἡμιτις, εια, *u accordato col nome che segue:* La metà delle forze, τὸ ἡμιτι τῆς δυνάμεως ἢ ἡ ἡμίσεια δύναμις. Dividere, Spartire per metà, διχοτομείω. **A metà.** Per metà, διχα; ἐξ ἡμιστίας. Più della metà, ὑπὲρ ἡμιτι.
Metacarpo, μετακάρπιον, ου, τό.
Metafisica, μεταφυσική, ἡς, ἡ.
Metafisicamente, μεταφυσικῶς.
Metafisico, μεταφυσικός, ἡ, ὄν.
Metafora, μεταφορά, ἄς, ἡ; τρόπος, ου, ὁ.
Metaforicamente, κατὰ μεταφοράν; τροπικῶς.
Metaforico, μεταφορικός, ἡ, ὄν; τροπικός, ἡ, ὄν.
Metallico, μεταλλικός, ἡ, ὄν.
Metallo, μέταλλον, ου, τό. Lavorar metalli, μεταλλουργία.
Metallurgia, μεταλλουργία, ας, ἡ.
Metamorfosi, μεταμόρφωσις, εως, ἡ; μεταλλάξις, εως, ἡ.
Metaplasmo, μεταπλάσμος, οὔ, ὁ.
Metatesi, μετάθεσις, εως, ἡ.
Metempsychosi, μετεμψύχωσις, εως, ἡ.
Meteora, μετέωρον, ου, τό.
Meteorologia, μετεωρολογία, ας, ἡ.
Meteorologico, μετεωρολογικός, ἡ, ὄν.
Metodicamente, μεθοδικῶς; ὁδῶ; εὐτάκτως.
Metodico, μεθοδικός, ἡ, ὄν; μεθοδευτικός, ἡ, ὄν. Uomo metodico, μεθοδευτής, οὔ, ὁ.
Metodo, μέθοδος, ου, ἡ || Modo speciale di governarsi nel vivere o in certi dati casi, τρόπος, ου, ὁ; ἔθος, εως, τό.
Metonimia, μετωνυμία, ας, ἡ.
Metonimico, μετωνυμικός, ἡ, ὄν.
Metrica, μετρική, ἡς, ἡ.
Metricamente, μετρικῶς.

Metrico, μετρικός, ή, όν.
Metro, μέτρον, ου, τό.
Metropoli, μητρόπολις, εις, ή.
Metropolita, μητροπολίτης, ου, ό.
Metropolitano, ό, ή, τό του μητροπολίτου. *In forza di sost.* V. **Metropolita**.
Metter, *Porre in un dato luogo*, τίθημι. **Metter sopra**, επι-τίθημι; **sotto**, υποτίθημι; **dentro**, εν-τίθημι; **presso**, παρατίθημι; **insieme**, συν-τίθημι; **davanti**, προτίθημι || *riferito a capitale*, Impiegarlo, *δανείζω con o senza επί τόκω* || *riferito a ingegno, cura e simili*, Adoperarlo. *χρράσμαι col dat.* || **Metter su**, *riferito a persona*, Istigarla malignamente contro alcuno, *παρ-οξύνω τινά τι* || **Metter su superbia**, επι-αίρωμαι || **Mettere**, *detto di piante*, Germogliare, *βλαστάνω (irr.)* || **Metter barba**, πάγωνα φύω. **Mettere i denti**, όδοντοφυέω || **Mettere in forse**, άμφιλογου ποιέω || **Metter conto**, ώρλέω || **Metter d'accordo**, δι-αλλάσσει τινά τι || *detto di fiumi e simili*, per Sboccare, εις-βάλλω || **Mettere**, per **Supporre**, υπο-τίθημι; *υπο-λαμβάνω (irr.)*; *ποιέω*. **Metti che tuo fratello sia assente**; **chi s'occuperà della cosa?** *ποιεί τον αδελφόν σου άπαινω*; τίς επιμελήσεται του πράγματος; — **Rifless.** **Mettersi**, **Collocarsi in un dato luogo**, *ίτταμαι* || **Mettersi in cammino**, *όρμάσμαι εις τήν πορείαν*; *εκ-πορεύομαι* || **Mettersi in una cosa o a fare una cosa**, επι-χειρέω τινί πράγματι; *άπτομαι τινος*. **Mettersi a parlare**, *άρχομαι λόγου ο λέγων (ουσα)* || **Mettersi a sedere**, καθ-ίζομαι.
Mettitura, θέσις, εις, ή.
Mezzanamente, μετρίως.
Mezzano, *sost.* μεσότης, ου, ό.
Mezzano, *ad.* μέτριος, α, ου.
Mezzanotte, μέση νύξ, νυκτός, ή; *μισούκτιον*, ου, τό. **A mezza notte**, μέσης τής νυκτός; *e anche al plur.* μέσων νυκτών.
Mezzina, ύδρία, ας, ή.
Mezzo, *sost.* Il punto ugualmente distante da' suoi estremi, μέσον, ου, τό; μέσος, η, ου *accordato col nome cui precede*. Il mezzo della piazza, μέση ή αγορά. Si gettò in mezzo ai nemici, εις μέτους τους πολέμιους ενίβαλε. Nel mezzo del giorno, τῆ μέση ήμέρα || **In quel mezzo**, **In questo mezzo**, εν τούτω; εν τώ μεταξύ || **Principio**, mezzo, fine, ή άρχή, τό μεταξύ, ή τελευτατή || **Darla pel mezzo a ogni vizio**, scelleratezza *e simili*, ουκ έρ-ισθημι έρυντριαν επί τοις αισχροῦς; || **Tenersi nel giu-**

sto mezzo, τό μέσον ο μέτριον φυλάττω || **Prender nel mezzo**, μετολαβείω. — **Modo**, **Aiuto di cui l'uomo si vale**, όδός, ου, ή; τρόπος, ου, ό; πόρος, ου, ό; μηχανή, ης, ή. **Adoprare ogni mezzo per . . .**, επί παν έρχομαι (irr.) ο πάντα μηχανάομαι *con un partito*. — **Varie locuzioni**: **Essere mezzo e mezzo**, επιμυσός (ου) ειμι. **Fare a mezzo**, διχοτομέω. **Metter di mezzo o in mezzo**, έξ-κατάω. **Mettersi**, **Entrar di mezzo**, μεσιτεύω. **Star di mezzo**, **Esser neutrale**, διά μέσου ειμί || **Per mezzo di . . .**, διά, από, μετά *col gen.* **Pec mezzo di Cicerone**, διά Κικέρωνος.
Mezzo, *ad.* **Detto di una delle due parti uguali in cui sia stato diviso un tutto**, μέσος, η, ου || **Quando è aggiunto di qualità si può rendere con adiet. composti con ημι-**: **Mezzo bagnato**, ήμιβροχος, ου; **Mezzo mangiato**, ήμιβρωτος, ου. **Mezzo rotto**, ήμιβρωτος, ου. **Mezzo cattivo**, ήμικαχός, ου. **Mezzo vuoto**, ήμικενός, ου. **Mezzo pazzo**, ήμιμωχός, ές, eec.
Mezzo, *detto delle frutta*, μαρουθείς, ει-σα, εν.
Mezzodì, e
Mezzogiorno, ή μέση (ης) ήμέρα, ας; *μεσημβρία*, ας, ή **A mezzogiorno**, εν μεσημβρία || **Uno dei quattro punti cardinali**, *μεσημβρία*; νότος, ου, ό. **Verso il mezzogiorno**, **A mezzogiorno**, περί τον νότον; *πρός νότον* || *per Le regioni meridionali*, τά προς νότον ο μεσημβριαν; *τά νότια*, ου.
Mezzombra, σάισμα, ατος, τό.
Mezzotermine, πόρος, ου, ό; δεικνυσις, εις, ή.
Mi, *per a me*, έμοι, μοι (encl.); *per me*, έμέ, με (encl.).
Miasma, μιάσμα, ατος, τό.
Mica, *partic. riempitiva che aggiunge efficacia alla negazione*, δήτεκ.
Miccia, υπέκλυμα, ατος, τό.
Miccino (**Fare a**), σπανίως, χρράσμαι.
Micidiale, φόνιος, α, ου; όλεθριος, α, ου; θανατικός, ή, όν.
Microcosmo, μικρόκοσμος, ου, ό.
Micrologia, μικρολογία, ας, ή.
Microscopico, μικροσκοπικός, ή, όν (**G. M.**).
Microscopio, μικροσκόπιον, ου, τό (**G. M.**).
Midolla, la parte del pane contenuta dalla corteccia, ψίξ, ιχός, ή || la sostanza contenuta da certe ossa, μυελός, ου, ό || **Midolla delle piante**, *frutta*, έχάρδιον, ου, τό; *εντερώνη*, ης, ή || **fig.** la parte più riposta e sostanziosa di un'opera, εβου, άωτον, ου, τό.

Midollare, di midolla', come midolla, μύδλωνος, η, ου; μυελώδης, ες.
Midollo, V. Midolla in tutti i significati fuorchè nel primo
Midoloso, μυελώδης, εσσα, εν.
Miele, μέλι, ιτας. τό. Di miele, μελίτινος, η, ου. Del color del miele, μελίχρους-ους, ου-ου.
Mietere, θερίζω; καρπίζω; συγκομίζομαι.
Mietitore, θεριστής, ου, ό.
Mietitrice, θερίζουσα, ης, ή.
Mietitura, θέριστις, εως, ή; θερισμός, ου, ό.
Migliaia, χιλιάς, άδος, ή. A migliaia, μυριάκις.
Miglio, *misura itineraria*, μίλιον, ου, τό || *pianta graminacea*, κέγχρος, ου, ό. Di miglio, κέγχρινος, η, ου.
Miglioramento, βελτιώσεις, εως, ή; διάρθωσις, εως, ή. Far dei miglioramenti, επί τό βέλτιον προ-άγω (irr.) τι.
Migliorare, *tran.* βελτιώω; δι-ορθώω; άμεινουν ο βέλτιον ποιείω τι || *intrans.* βελτιών (ου) γίγνομαι (irr.).
Migliore, più buono. άμείνουν ο βελτίων ο κρείσσων, ου; πύ capace, δεινότερος, α, ου; πύ utile, χρησιμώτερος, α, ου ecc; V. Buono per i vari significati || Con forza di superlativo, άριστος, η, ου; βέλτιστος, ecc. V. Buono.
Mignatta, βδέλλα, ης, ή. Attaccar mignatte, βδελλίζω.
Mignolo, dito. ό μικρός δάκτυλος, ου.
Migrare. V. Emigrare.
Migrazione, V. Emigrazione.
Milione, εκατοντακισμύριοι, αι, α che s' accorda col nome seguente; εκατον μυριάδες (ων, αι) col gen.
Militare. Esercitar l'arte della milizia, στρατεύομαι || figur. Valere, Servir di prova, μαρτυρώω col dat.
Militare, sost. στρατιώτης, ου, ό.
Militare, ad. στρατιωτικός, ή, όν; πολεμικός, ή, όν. Gli esercizi militari, πολεμικά, ων, τά. Gloria militare. ή έν πολέμω θόξα, ης.
Militarmente, στρατιωτικώς; πολεμικώς.
Milizia, L' esercizio e l' arte della guerra, στρατεύσις, εως, ή; στρατεία. ας, ή; πολεμικά, ων, τά || L' esercito stesso, στρατιωτικόν, ου, τό; στρατεύμα, ατος, τό; δύναμις, εως, ή.
Millantarsi, άλαζονεύομαι; καυχάομαι; di... επί τινι.
Millantatore-trice, άλαζών, όνος, ό, ή.
Millanteria, άλαζονεία, ας, ή; μεγαλαυχία, ας, ή.

Mille, χίλιοι, αι. α' Mille volte, χιλιάκις. Due tre ecc. nulla, διεχίλιοι, τριεχίλιοι ecc. || Mille per Quantità indeterminata, μυρίαί, μυρίαί, μυρίαί. Mille volte, μυριάκις.
Millefoglie, μυριόφυλλον, ου, τό.
Millenario, χιλιετία, ας, ή.
Millesimo, χιλιοστός, ό, όν.
Milza, σπλήν, ηνός, ό.
Mimica, μιμητική, ης, ή.
Mimico, μιμητικός, ή, όν.
Mimo, μίμος, ου, ό.
Mina, peso e moneta presso i Greci, μνάζ, άς, ή. Di due, di tre ecc. mine, διμνακίος, α, ου; τριμνακίος ecc. || Cavità sotterranea fatta ecc., ύπόσκιος, ου, ό; εδρυγί, ιγρος, ή. Fare una mina, ύπόσκιον όρύσσω; μεταλλεύω
Minacevole, άπειλητικός, ή, όν; άπειλητήριος, α, ου.
Minacevolmente, άπειλητικώς.
Minaccia, άπειλή, ης, ή; άπειλημα, ατος, τό.
Minacciare, άπειλέω; uno di qualche cosa, τινί τι || Soprastare, Essere imminente, έν-ίσταμαι ο επί-κειμαι τινι.
Minacciatore, άπειλητής, ου, ό.
Minacciosamente, V. Minacevolmente.
Minaccioso, V. Minacevole.
Minare, ύπο-νομεύω; μεταλλεύω || fig. ύποφθείρω; κατα-αλίσκω (irr.).
Minatore, ύπόσκιον όρύκτης, ου, ό; μεταλλεύων, ουτος, ό.
Minatorio, V. Minacevole.
Minchionare, κατα-γελάω τινός; σκώπτω; χλευάζω.
Minchionatore-trice, καταγελών, άτω, όν; καταχλευαστής, ου, ό; χλευαστής, ου, ό.
Minchionatorio, καταχρρηνητικός, ή, όν; χλευαστικός, ή, όν.
Minchionatura, χλευασμός, ου, ό.
Minchione, βλάξ, αζός, ό, ή; άναίοσητος, ου.
Minchioneria, Errore, παράρμα, ατος τό; άμάρτημα, ατος, τό || Detto e atto giocoso, παιδιά, άς, ή || Cosa di niun conto, λήρος, ου, ό.
Minerale, sost. μέταλλον, ου, τό.
Minerale, ad. μεταλλικός, ή, όν.
Minestra, ζαμός, ου, ό.
Miniare, μιλιέω.
Miniatore, μικρογραφία, ας, ή.
Miniera, μέταλλον, ου, τό. Miniera d' oro, d' argento, χρυσορυχίον, ου, τό; άργυρορυχίον, ου, τό. Lavorare alle miniere, μεταλλεύω.
Minimamente, ήμισυ.
Minimo, ελάχιστος, η, ου.

Minio, μίλος, ου, ἡ.
 Ministeriale, ὑπουργικός, ἡ, ὄν (Gr. M.).
 Ministero, ufficio, ὑπηρεσία, ας, ἡ; ἐπιμέ-
 λεια, ας, ἡ; ἔργον, ου, τό || Nel *lingua-*
gio politico, ὑπουργεῖον, ου, τό (Gr. M.).
 Ministrare, πορίζω; παρ-έχω (irr.).
 Ministro, ὁπουργός, ου, ὁ. Ministro dell'in-
 terno, ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν; degli af-
 fari esteri, τῶν ἐξωτερικῶν; dell'istruzione
 pubblica, τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ecc.
 Ministro della religione, ἱερεύς, ἑως, ὁ.
 Minoranza, οἱ ὀλίγοι, αν; οἱ ἐλάσσονες, αν.
 Minorare, μειῶω; ἐλαττώω.
 Minore, Più piccolo, ἐλάττω, αν. Minore
 d'età, cioè Nato dopo un altro, νεώτερος,
 α, αν. Età minore, ἀνήθος (ου) ἡλικία, ας, ἡ.
 Minorenne, ἀνηθός, αν.
 Minorità, ἀνήθος (ου) ἡλικία, ας, ἡ.
 Minugia, χορδή, ἧς, ἡ.
 Minuscolo, μικρότερος, α, αν.
 Minuta, πρωτότυπον, ου, τό; ἀρχέτυπον, ου,
 τό.
 Minutaglia, più cose minute insieme rac-
 colte, φορυτόν, ου, τό || Quantità di gente
 di poco conto, δημίδιον, ου, τό.
 Minutamente, in minute parti, κατὰ μικρόν;
 καθ' ἓν ἕκαστον || Con ogni cura, ἀκριβῶς.
 Minutezza, μικρολογία, ας, ἡ.
 Minuto *sust.*, τὸ τῆς ὥρας ἐξηχοστὸν, ου. In
 un minuto, ἐν ἀκαρεῖ.
 Minuto, *ad.* λεπτός, ἡ, ὄν; μικρός, ἄ, ὄν.
 Legna minute, φρύγανα, αν, τά. Bestia-
 me minuto, πρόβατα, αν, τά || detto di
Scrittura, *Ragguaglio* ecc. λεπτομερής,
 ἑς; ἀκριβής, ἑς || vendere al minuto, κα-
 πηλεύω.
 Minuzia, μικρόν, ου, τό; λεπτόν, ου, τό.
 Minuzioso, μικρολόγος, αν || detto di de-
 scrizione, racconto ecc. λεπτομερής, ἑς.
 Minuzzolo, λεπτότατον, ου, τό.
 Mio, ἐμός, ἡ, ὄν; ὁ, ἡ, τὸ ἐμαυτοῦ, ἧς. *Gli*
si prepone l'artic. quando esprime un
oggetto determinato, ossia quando ha,
anche in italiano, l'articolo determi-
nativo. Spesso, questo adiett. si tra-
duce in greco col genit. del corrispon-
dente pron. personale. Il mio fratello
ὁ ἐμὸς ἀδελφός opp. ὁ ἀδελφός μου. I miei
fratelli, οἱ ἐμοὶ ἀδελφοὶ opp. οἱ ἀδελφοὶ
μου. Mio non si traduce quando non
v'è alcun contrapposto: Amo i miei
figli, φιλῶ τὰ τέκνα || In forza di sost.
 Il mio, τὰ ἐμά, αν. Non aggiungo nulla
 del mio, οὐδὲν πρὸς-τίθειμι ἀπ' ἐμαυτοῦ ὁ
 τῶν ἀπ' ἐμαυτοῦ. I miei, per i Miei pa-

renti, οἱ ἐμοὶ ὁ οἱ συγγενεῖς ὁ οἱ οἰκεῖοί
 μου.
 Miope, μύωψ, οπος, ὁ.
 Miopia, μυωπία, ας, ἡ.
 Mira, σκοπός, ου, ὁ. Prender la mira, στοχά-
 ζομαι; κατα-στοχάζομαι || Avere in mi-
 ra una cosa, Avere intenzione di farla.
 ἔργωκα ὁ ἔργων (perf. ὁ aor. δι' ἡμῶν) κω
 coll' inf.
 Mirabile, θαυμαστός, ἡ, ὄν; θαυμάσιος α, αν.
 Mirabilmente, θαυμαστῶς.
 Miracolo, θαύμα, ατος, τό; τέρας, ατος, τό.
 Fare miracoli, θαυματουργεῖν.
 Miracolosamente, τερατωδῶς; τερατικῶς.
 Miracoloso, τεράστιος, αν; τερατώδης, ἑς;
 θαυμαστός, ἡ, ὄν.
 Mirallegro, V. Congratulazione.
 Mirare, Guardare con attenzione, θεᾶσθαι;
 σκοπεῖν; σκέπτομαι || Indirizzar l'occhio
 al punto che si vuol colpire, στοχάζομαι
 col gen. Mirar giusto, Mirar dritto,
 εὐστοχέω || fig. Tendere, στοχάζομαι; ἀν-
 τι-ποιεῖσαι col gen.; θηρεῖω coll' acc.
 Mira a diventar ricco, πλούτου ἀντιποιεῖ-
 ται.
 Miriade, μυριάς, ἄδος, ἡ.
 Mirifico, θαυμαστός, ἡ, ὄν.
 Mirra, μύρρα, ας, ἡ.
 Mirto, μύρτος, ου, ὁ; μύρρινη, ἧς, ἡ. Di
 mirto, μύρτινος, η, αν.
 Misantropia,μισανθρωπία, ας, ἡ.
 Misantropico, ὁ, ἡ, τὸ μισανθρώπου.
 Misantropo, μισάνθρωπος, ου, ὁ. Esser mi-
 santropo, μισανθρωπεῖν.
 Miscea, V. Bagattella.
 Miscellanea, σύμμικτα, αν, τά.
 Miscellaneo, σύμμικτος, αν.
 Mischia, ἡ ἐν χερσὶ μάχη, ἧς; συμπλοκή,
 ἧς, ἡ; συμβολή, ἧς, ἡ. Entrar nella mi-
 schia, τοῖς μαχομένοις ἐμ-μίγνυμι ful. ἔξω.
 Attaccar la mischia, μάχην συν-άπτω.
 Mischiare, V. Mescolare.
 Miscredente, ἀπίστος, αν.
 Miscredenza, ἀπιστία, ας, ἡ.
 Miscuglio, πολυμυξία, ας, ἡ.
 Miserabile. Che è in condizione miserissi-
 ma, θλιός, α, αν; ταλαίπωρος, ου; δυστη-
 νος, ου || Povero, ἄπορος, αν; δυσβίσιος,
 ου || Luttuoso, Lacrimevole, ἐλεεινός, ἡ,
 ὄν; οἰκτρός, ἄ, ὄν || Di nessun valore, οὐ-
 δενὸς ἀξίος, α, αν; φαῦλος, η, αν || Tristo,
 σχέτιλος, α, αν; κακός, ἡ, ὄν; πονηρός,
 ἄ, ὄν.
 Miserabilità, ἀθλιότης, ητος, ἡ; δυστυχία,
 ας, ἡ.

Miserabilmente, ἀθλίως; ἐλεεινῶς; σχετλίως; κακῶς.
Miseramente, ἀθλίως; δυστυχῶς; κακῶς.
Miserando, ἐλεεινός, ἢ, ὄν.
Miseria, Povertà, Estrema, ἐνθία, ας, ἡ; ἄπορία, ας, ἡ || **Qualunque altra condizione infelice**, ἀθλιότης, ητος, ἡ; ταλαιπωρία, ας, ἡ; κακοπάθειά, ας, ἡ; κακά, ὄν, τὰ || **Cosa misera, di poco conto**, μικρόν τι; βραχύ τι.
Misericordia, ἔλεος, ου, ὁ; οἶκτος, ου, ὁ.
Senza misericordia, ἀνελεήμων, ου; ἀνελεής, ἑς.
Misericordiosamente, ἐλεηρόνως.
Misericordioso, ἐλεήμων, ου; ἐλεητικός, ἡ, ὄν.
Misero, Che è in miseria, ἄπορος, ου; δυσβίωτος, ου || **Infelice**, ἀθλίος, α, ου; ταλαίπωρος, ου || **Piccolo**, μικρός, ἄ, ὄν.
Misfatto, ἀδικημα, ατος, τό; κακούργημα, ατος, τό.
Missione, ἀποστολή, ης, ἡ || **Ufficio, Mandato**, ἐντολή, ης, ἡ; ἐπιταγή, ης, ἡ; ἐπιτροπή, ης, ἡ.
Misteriosamente, ἀπόρρητος; λύθρα.
Misterioso, μυστικός, ἡ, ὄν; μυστηριώδης, ες; ἀπόρρητος, ου. Uomo misterioso, κρυφίουτος, ου.
Mistero, Ciascuno dei punti più oscuri e incomprensibili di una religione, μυστήριον, ου, τό || **Cosa arcana**, ἀπόρρητον, ου, τό. **Far mistero**, ἐν ἀπόρρητῷ ποιεῖσθαι.
Misticamente, μυστικῶς; ἀναγωγικῶς.
Mistico, μυστικός, ἡ, ὄν.
Misto, sost. μίξις, εως, ἡ; σύμμιξις, εως, ἡ
Misto, ad. μικτός, ἡ, ὄν; σύμμικτος, ου.
Mistura, μίξις, εως, ἡ; σύμμιξις, εως, ἡ.
Misura, μέτρον, ου, τό. **Prender la misura di . . .**, μετρέω, ἀνα-μετρέω coll'Acc. || **Il numero e la disposizione dei piedi o delle sillabe, proprio a ciascuna specie di versi**, ῥυθμός, ου, ὁ; μέτρον || **Limite**, πέρας, ατος, τό. **Nella misura delle mie forze**, ὅσου δύναμαι; κατὰ τὴν δύναμιν ||
Moderazione, Ritenutezza, μέτριον, ου, τό; μετριότης, ητος, ἡ. **Con misura**, μετρίως. **Senza misura**, ἀμέτρως. **Oltre misura**, ὑπερμέτρως; ὑπερβυλλόντως || **Provedimento**, Partito preso per conseguire un fine ecc. προακουή, ης, ἡ; βουλή, ης, ἡ. **Prender le sue misure per . . .** παρα-σκευάζομαι τι ἢ πρὸς τι. — **Aver due pesi e due misure**, οὐ τῷ αὐτῷ μέτρον μετρέω.
Misurabile, μετρητός, ἡ, ὄν.
Misurabilità, μετρητόν, ου, τό.

Misurare, μετρέω; ἀνα-μετρέω. **Misurarsi con uno**, δι-κρινίζομαι τιμὴ ὁ πρὸς τινα.
Misuratamente, μετρίως.
Misurato, part. e ad. μετρητός, ἡ, ὄν; δια-μετρητός, ἡ, ὄν || **Moderato**, μέτριος, α, ου; εὐτακτος, ου.
Misuratore, μετρητής, ου, ὁ.
Misurazione, μέτρσις, εως, ἡ; διαμέτρησης, εως, ἡ.
Mito, πρῶτος, πράξις, ἡ; ἐπιτελής, ἑς.
Mitemente, πρῶτως; ἐπιτελῶς.
Mitezza, πραότης, ητος, ἡ; ἐπιεικεία, ας, ἡ.
Mitigare, πράνυμι; κατα-πράνυμι. **Mitigarsi**, ἀν-ίεμαι (irr.).
Mitigativo, πραυντικός, ἡ, ὄν.
Mitigatore-trice, πραύνων, ουσα, ου.
Mitigazione, ἀνείξις, εως, ἡ; κούρισις, εως, ἡ.
Mito, μῦθος, ου, ὁ.
Mitologia, μυθολογία, ας, ἡ; μῦθοι, ου, οἱ.
Mitologico, μυθολογικός, ἡ, ὄν.
Mitra, μίτρα, ας, ἡ.
Mitrato, μιτροφόρος, ου.
Mittente, ἐπιστέλλων, ουσα, ου.
Mnemonicamente, μνημονική, ης, ἡ (soll. τέχνη).
Mnemonicamente, μνημονικός, ἡ, ὄν.
Mobile, sost. σκεύος, εως, τό.
Mobile, ad. Che è atto a muoversi o ad esser mosso, κινητός, ἡ, ὄν; εὐκίνητος, ου.
Beni mobili, ἐπιπλά, ου. τὰ || **fig. detto di persona**, Volubile, εὐμετάβολος, ου; εὐμετάβλητος, ου; ἀσταθής, ἑς.
Mobilia, σκεύη, ὄν, τὰ; κατασκευή, ης, ἡ.
Mobiliare, κατα-σκευάζω.
Mobilità, astratto di Mobile, εὐκίνητου, ου, τό || **fig. Incostanza**, εὐμετάβολον, ου, τό; ἀστάθεια, ας, ἡ.
Moccioso, βλενωδής, ες.
Moccio, βλέμμα, ης, ἡ; μύξα, ης, ἡ.
Moccolo, κερώνιον, ου, ὁ.
Moda, ἔθος, εως, τό; τρόπος, ου, ὁ. **Venire in moda**, εἰς ἔθος καθ-ίσταται. **Uscir di moda**, ἀπαρχαίωμαι.
Modellare, Formare con terra molle il modello di un' opera di scultura, προ-τυπῶν; πλάσσω ful. ἄνω || **Conformare su o a . . .**, ἀρ-μοσιῶ ὁ προς-αρμόζω τί τινα || **Rifless.** ἐποικί (aum. per ει) τινα.
Modellatore, πλάστης, ου, ὁ.
Modellatura, πλάσις, εως, ἡ.
Modello, τύπος, ου, ὁ; παρᾰδειγμα, ατος, τό. **Proporsi alcuno per modello**, χράσθαι παραδειγματι τινος.
Moderare, μετρίω; σωφρονίζω; καλύψω; κατ-ίχω (irr.).
Moderatamente, μετρίως; σωφρόνως.

Moderato, μέτριος, α. ου; ἔμμετρος, ου; σώφρων, ου.
Moderatezza, V. **Moderazione**.
Moderatore-trice, ζυβουρτής, ου. ὁ: κυβερνήτης, ου, ὁ; κυβερνήτης, ἑσος, ἡ; διοικούσα, ης, ἡ.
Moderazione, μετριότης, ητος, ἡ; σωφροσύνη, ης, ἡ; ἐγκράτεια, ας, ἡ. **Con moderazione**, μετριῶς. **Senza moderazione**, ἀμέτρως.
Modernamente, ἀρτίως.
Moderno, νεώτερος, α, ου; νεοχμός, ἡ, ὄν; κενός, ἡ, ὄν || **In forza di sost.** I moderni, οἱ νεώτεροι, ου; οἱ καθ' ἡμᾶς || **Alla moderna**, **posto avverb.** νεωτερικῶς.
Modestamente, σωφρόνως; ἀπλῶς.
Modestia, μετρίου, ου. τό; μετριωροσύνη, ης, ἡ; σωφροσύνη, ης, ἡ || **Pudore**, αἰδώς, ους, ἡ.
Modesto, μέτριος, α, ου; μετρίοφρων, ου; σώφρων, ου || **Pudico**, αἰδήμων, ου.
Modicamente, μετριῶς; οὐ μάλα.
Modicità, ὀλιγότης, ητος, ἡ; λιτότης, ητος, ἡ; εὐτέλεια, ας, ἡ.
Modico, μέτριος, α, ου; ὀλίγος, η, ου; μικρός, ὁ, ὄν.
Modificabile, ἐπιδικτικός (ἡ, ὄν) μεταποιήσεως.
Modificare, μετα-ποιεῖν; μετα-βάλλω (ιττ.).
Modificativo, μεταποιητικός, ἡ, ὄν.
Modificazione, μεταποιήσις, εως, ἡ; μετατροπή, ης, ἡ.
Modo, maniera, τρόπος, ου, ὁ || **Potere**, **Facoltà**, δύναμις; εως, ἡ; ἐξουσία, ας, ἡ. **Avere il modo di** . . . δύναμαι **col' inf.** || **Costume**, **Maniera di fare**, τρόπος; ἔθος, εως, τό || **Locuzione**, λέξις, εως, ἡ; φράσις, εως, ἡ || **T. gramm.** ἔγκλισις, εως, ἡ. — **A modo e A modo e a verso**, εἰθὲ **Per bene**, **Convenientemente**, καλῶς; πρως-ηκότως; εὐπρεπῶς || **A modo e Ammodo**, **aggiunto di Persona**, ἀγαθός, ἡ, ὄν; χρηστός, ἡ, ὄν || **A modo, col verbo Fare**, βραδῶς; εὐλαβῶς || **A modo mio**, **tuo ecc.** **col verbo Fare**, κατὰ τὸ δοκοῦν ἐμοί, σοί ecc. || **A modo o Al modo di**, **per All' usanza di**, ἔθει ο νόμῳ **col gen.** || **A un modo** **per** **Ugualmente**, ὁμοίως; τὸν αὐτὸν τρόπον || **In ogni modo** **per** **Nonpertanto**, ὁμοίως δε || **Di modo che o Per modo che**, ὥστε **col' inf.** || **Fuor di modo**, **Oltre modo**, **Sopra modo**, ὑπερβλή-δον; ὑπερβαλλόντως || **In ogni modo**, **In qualunque modo**, **In tutti i modi**, **maniera d'asserazione risoluta**, ἐκ πυν-τότος τρόπου; πάντως || **In che modo?** διὰ

τι; || **In certo modo**, **maniera di approssimazione**, ἐνίγε τῷ τρόπῳ || **In questo modo**, τῶδε || **In modo**, ο, **Per un modo di dire**, ὡς εἰπεῖν.

Modulare, μελίζω; μελωδέω.

Modulazione, ἐμμέλεια, ας, ἡ.

Modulo, τύπος, ου, ὁ; παραδειγμα, ατος, τό.

Moggio, μέδιονος, ου, ὁ; μῆδιος, ου, ὁ.

Mogio, ἄπτονος, ου; μαλακός, ἡ, ὄν.

Moglie, γυνή, καικός, ἡ; γαμετή, ης, ἡ. **Prendere in moglie**, γαμετῆν ποιεῖσθαι.

Moine, ὑποκορίσματα, ου, τά.

Mola, μύλος, ου, ὁ; μύλος, ου, ὁ.

Molare, dente, γόμφιος, ου, ὁ.

Mole, edificio grandioso, οἰκοδόμημα, ατος, τό || **Groscezza di un corpo**, μέγεθος, εως, τό || **Quantità di più cose ammassate**, σωρίς, ου, ὁ.

Molecola, ἄτομος, ου, ἡ.

Molestamente, ἀνικρῶς; βαρέως.

Molestare, ἐπ-ηρεάζω **col dat.**; παρενοχλεῖν (*imperf.* παρενώχλιον) **col dat.**

Molestia, ἄχος, εως, τό; πόνος, ου, ὁ. **Dar molestia**, V. **Molestare**.

Molesto, ἐπαχθής, ἑς; βαρύν, εἶα, ὄ; ἐπιπόνος, ου.

Molino, V. **Mulino**.

Molla, κωντήριον ἔργων, ου, τό.

Molle, ad. **Bagnato**, ἐμφορῶς, ου; ἔμφορος, ου; ὑδρηλός, ἡ, ὄν || **Cedevole al tatto**, μαλακός, ἡ, ὄν || **in senso morale**, **Επιμ-μινато**, τρυφερός, ἡ, ὄν; ἄβροτός, ἡ, ὄν || **Debole**, ἀνεμῆνος, η, ου.

Molle, **sost. f. plur.** πυράγρα, ας, ἡ.

Mollemente, μαλακῶς; ἀτόνως; ἀνεμῆτως; ἄβροδῶς; τρυφερῶς.

Mollezza, qualità di ciò che è molle, μαλα-κότης, ητος, ἡ; μαλακία, ου, τό || **Επιμ-μινатеzza**, ἀβροότης, ητος, ἡ; τρυφερότης, ητος, ἡ || **Debolezza**, ἀνεμῆς, εως, ἡ.

Mollificazione, μάλαξις, εως, ἡ.

Mollificare, μαλάσσω.

Mollificativo, μολλακτικός, ἡ, ὄν.

Mollificazione, μάλαξις, εως, ἡ.

Mollusco, μαλάκιον, ου, τό.

Molo, χώμα, ατος, τό.

Molosso, μολοσπός, ου, ὁ.

Molteplice, V. **Moltiplice**.

Moltiplicabile πολλαπλασιαστέος, α, ου.

Moltiplicando, πολλαπλασιαστέος, ου, ὁ (*soll.* ἀριθμῶς).

Moltiplicare, πολλαπλασιάζω; αὐξάνω (ιττ.).

Moltiplicare per due, **per tre**, **per quat- tro ecc.**, διπλασιάζω, τριπλασιάζω, τετρα-πλασιάζω ecc.

Multiplicatamente, πολλαπλασιασ.

Multiplicatore-trice, πολλαπλασιασίζων, ουσια, ου.

Multiplicazione, πολλαπλασιασισ, έως, ή; πολλαπλασιαστρός, ου, ό.

Multiplice, πολλαπλάσιος, α, ου.

Multiplicità, πλήθος, εος, τό.

Moltitudine, πλήθος, εος, τό || Le moltitudini, οι πολλοί, ου; όχλος, ου, ό.

Molto, ad. πολύς, πολλή, πολύ, gen. πολλού, πολλής, πολλού, dat. πολλῶ, ή, ῶ, acc. πολύν, πολλήν, πολύ. Quando è unito a un altro adiett. in Greco si pone, fra i due, la congiunz. και: Molti valorosi soldati, πολλοί και άνδρεῖοι στρατιῶται. Molti bei fiori, πολλὰ και καλά άνθη. Quando ha forza di partitivo si mette in genit. il nome che segue: Molti Troiani, πολλοί Τρώων. Molta minestra, πολλή τής άψάρας. — In molti luoghi, πολλαχόθι. Verso molti luoghi, πολλαχόσε. In molti modi, πολλαχώς. Molte volte, πολλάκις. Da molto tempo, εκ πολλού.

Molto, αυθ. πολύ; σφόδρα; μάλα; πάνυ.

Momentaneamente, Per breve tempo, επί βραχύ; όλίγω χρόνω || In questo momento, τό νυν.

Momentaneo, άκαρής, ές; άκαριατος, α, ου.

Momento, brevissimo spazio di tempo. χρόνου στιγμή, ής, ή; άκαρής (gen. ους) χρόνος, ου, ό; τό άκαρες, ους. In un momento, εν άκαρεῖ. Un momento dopo, εϋθύς μετά τι || Opportunità, Momento opportuno, καιρός, ου, ό; ευκαιρία, ας, ή. Ora non è il momento di . . . , ου καιρός έστι coll'inf. || Importanza, Conto, αξία, ας, ή; ρεπή, ής, ή. Cosa di niun momento, di piccol momento, ουδενός ο όλιγου αξιον πράγμα.

Monaca, μονάστρια, ας, ή; άσκήτρια, ας, ή.

Monacale, μοναχικός, ή, όν.

Monaco, μοναχός, ου, ό.

Monade, μονάς, άδος, ή.

Monarca, μονάρχης ο μάναρχος, ου, ό.

Monarchia, μοναρχία, ας, ή.

Monarchico, μοναρχικός, ή, ου.

Monastero, μοναστήριον, ου, τό.

Monastico, μοναστικός, ή, όν.

Moncheriuo, κολοβός βροχίαν, ους, ό.

Monco, κολοβός (ή, όν) ο πηρός (ή, όν) τήν έτεραν χείρα.

Mondanamente, κοσμικός.

Mondanità, κοσμηόν, ου, τό.

Mondano, κοσμικός, ή, ου; φιλόκοσμος, ου.

Mondare, tor via la scorza, φλείζω; λεπίζω
 || Pulire, Nettare, καθαίρω.

Mondezza, καθαρότης, ητος, ή.

Mondezzaio, κοπροδοχείον, ου, τό.

Mondiale, κοσμικός, ή, όν.

Mondo, sost. L' universo, κόσμος, ου, ό; τό παν, παντός; τό όλον, ου || La terra, γή, γής, ή; ή οικουμένη, ης || Mondo, detto figur. per gli Uomini che lo abitano, άνθρωποι, αν, οι; άνθρώπειο (gen. ου) γένος, εός, τό || Quantità grandissima, πλήθος, εος, τό. — In questo mondo (opposto alla vita futura) τῆδε. Il mondo di là, τά εκεί; τά άνω. Venire al mondo, γίνομαι (irr.). Mettere, Dare al mondo, τίτω (irr.). Noto a tutto il mondo, πανι όθλος, η, ου; πάνθλος, ου. Viver nel mondo, άνθρώποις όμιλίω. Fuggire il mondo, εικουρέω.

Mondo, ad. καθαρός, ή, όν.

Monelleria, κωνήρισμα, ητος, τό.

Monello, πονηρός, ή, όν.

Moneta, νόμισμα, ατος, τό.

Monetare, νόμισμα κόπτω ο χαράσσω; άργυροκοπέω.

Monetario, άργυροκόπος, ου, ό; χαρακτής, ου, ό. Falso monetario, πυρικηρακτής, ου, ό.

Monetato, επίσημος, ου.

Monile, όρμος, ου, ό.

Monocolo e Monoculo, μονόφθαλμος, ου.

Monocordo, μονόχορδος, ου.

Monogamia, μονογαμία, ας, ή.

Monogamia, μονόγαμος, ου.

Monogramma, μονογράμματον, ου, τό.

Monologo, μονολογία, ας, ή.

Monomania, μονομανία, ας, ή.

Monopolio, μονοπόλιον, ου, τό.

Monosillabico, μονοσύλλαβος, ου.

Monosillabo, μονοσύλλαβον, ου, τό.

Monotonia, μονοτονία, ας, ή.

Monotono, μονότονος, ου.

Montagna, όρος, εος, τό.

Montagnoso, όρεινός, ή, όν.

Montanaro, όρειος, α, ου. In forza di sost. όρειτας, ου, ό; όρειτης, ιδος, ή.

Montano, όρεινός, ή, όν.

Montare, Salire ad alto, αναβαίνω (irr.); άνέρχομαι (irr.) || Crescere di prezzo, επί-τιμάσμαι || Crescere, αυξάνομαι (irr.); επί-αίρωμαι || Importare, δια-φέρω (irr.) || Montare a cavallo, επί-εππον αναβαίνω || Montare, Mettere insieme le diverse parti di checchessia, συμ-πήγνυμι fut. ήξω || Montar la guardia, φυλακήν άγω ο

ἔχω (*irr.*) || Montare in collera, ὀργιζομαι.
Montata, Ἐρτα. κατόντες. ου, τό; ἀνοδος, ου, ἡ || **Crescimento**, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
Monte, ὄρος, εος, τό. **Cima del monte**, ἀκρόρεια, ας, ἡ. **Sul dorso del monte**, παρόρειος, ου. **A piè del monte**, ὑπάρειος, ου. **Catena di monti**, ὄρη συνεχή. **Al di là dei monti**, ὑπερρείος, ου || **Massa**. **Cumulo di checchessia**, σωρός, οὔ, ὁ. **A monti**, posto averb. χύδην.
Monticello, λόφος, ου, ὁ; βουνός, οὔ, ὁ.
Montone, κριάς, οὔ, ὁ.
Montuoso, ὄρειός, ἡ, ὄν.
Monumentale, μνημόστυνος, ου.
Monumento, μνημεῖον. ου, τό; μνηνα, ατος, τό. **Inalzare un monumento ad alcuno**, μνηνα τίθει οἰ ἰδρύου τιός οἰ τειί.
Mora, frutto del moro, μόρον. ου, τό || **Indugio**, διατριβή, ἡς, ἡ; μέλλησις, εως, ἡ.
Morale, sost. **Doltrina morale**, ἡθηκή, ἡς. ἡ; ἡθηκά, ὄν, τά || **Costume**, ἔθος, εος, τό; βίου νόμος, ου, ὁ; τὰ νόμιμα. ὡν || **Morale della favola**, ἐπιμύθιον. ου, τό.
Morale, ad. Che riguarda i costumi, ἡθικός, ἡ, ὄν || di buoni costumi, χρηστός, ἡ, ὄν || **Morale**, **contrapposto a fisico**, ὁ, ἡ, τὸ ψυχῆς οἰ κατὰ ψυχῆν.
Moralista, ἡθογράφος, ου, ὁ; ὁ τοὺς τρόπους παιδείου, ουτος.
Moralità, τὰ χρηστὰ ἡθη; σωφροσύνη, ἡς, ἡ.
Moralizzare, ἡθοποιεῖν τενά; παρ-αίνειν, ful. ἔσω τειί.
Moralmente, ἡθικῶς; χρηστός.
Morato, μέλας, μέλαινα, μέλαν.
Morbidamente, μαλακῶς.
Morbidezza, μαλακότης, ἡτος, ἡ; ἀπαλότης, ἡτος, ἡ.
Morbido, μαλακός, ἡ, ὄν; ἀπαλός, ἡ, ὄν; ἄβρός, ἄ, ὄν.
Morbo, νόσος, ου, ἡ; λοιμός, οὔ, ὁ. **Morbo regio**, ἔκτερος, ου, ὁ. **Morbo sacro**, ἐπιληψία, ας, ἡ.
Morbosamente, νοσηρῶς.
Morboso, νοσηρός, ἄ, ὄν; νοσώδης, ες.
Morechia, ἀμόρη, ἡς, ἡ.
Mordace, δηκτικός, ἡ, ὄν || **detto di Parole**, **Seritti e simili**, χλευαστικός, ἡ, ὄν; κερταμος, ου.
Mordacemente, δηκτικῶς || *fig.* τρυχέως.
Mordacità, δηκτικόν, οὔ, τό.
Mordere, δάκνω (*irr.*) || *fig.* **Dir male**, **Riprendere con parole pungenti**, καθ-άπτωμα *col gen.*; δια-σύρω.
Morditore, δήκτης, ου, ὁ.

Moria, λοιμός, οὔ, ὁ.
Moribondo, ἐπιθάνατος, ου.
Morigeratamente, σωφρόνως.
Morigeratezza, σωφροσύνη, ἡς, ἡ.
Morigerato, σώφρων, ου.
Morione, κόρυς, υθος, ὁ.
Morire, ἀπο-θνήσκω (*irr.*); *κατα-στρέφω τὸν βίον*; τελευταῶ *con o senza τὸν βίον* || **Soffrir molto**. **Morir di fame**, πείνη οἰ λιμῆ ἀπ-όλλυμαι. **Far morir di fame**, λιμῆ βασανίζω. **Morir dalla paura**, θνήσκω τῷ δέει. **Morir dalle risa**, γέλωτι ἐκ-θνήσκω || **Morire**, **parlando di cose**, ὀλλυμαι (*irr.*); ἀπ-όλλυμαι; αἰχομαι (*irr.*); ἔβρω (*irr.*); παύομαι.
Mormorare, **detto dell'acqua corrente**, κελαρύξω; **detto del vento**, ψιθυρίζω || **Sommessamente parlare**, **Bisbigliare**, τουθορυξω; ἀνα-βορβορύξω || **Dir male di altri**, ἐπι-γογγύω τειί; κατα-γογγύω τειός.
Mormoratore-trice, κακολόγος, ὄν; κακήγορος, ου.
Mormorazione, κακολογία, ας, ἡ; κακηγορία, ας, ἡ.
Mormorio, ψίφος, ου, ὁ; θόρυβος, ου, ὁ.
Moro, sost. μορέα, ας, ἡ.
Moro, ad. μέλας, αυνα, αν.
Moroso, βραδύς, εἶα, ὄ; χρονίζω, ουτα, ου.
Morselletto, ψωμίον, ου, τό.
Morsicare, δάκνω (*irr.*).
Morsicatura, δῆγμα, ατος, τό.
Morso, sost. l'atto del mordere, δηγμός, οὔ, ὁ; δῆξις, εως, ἡ || l'effetto del mordere, δῆγμα. ατος, τό || **Boccone**, ψωμίον, ου, τό || **Quell'arnese di ferro che si pone in bocca ai cavalli**, στόμιον, ου, τό.
Morso *partic* δηχθεῖς, εἶσα, ἐν. **Morso da un cane**, κυνόδηκτος, ου; **da uno scorpion**, σκορπιόδηκτος, *e altri composti simili*.
Mortaio, ὄλμος, ου, ὁ. **Pestar nel mortaio**, ὄλμοκοπέω.
Mortale, soggetto a morte, θνητός, ἡ, ὄν; θανάτιμος, ου || **Che cagiona morte**, θανατοφόρος, ου; θανάσιμος, ου; θανατικός, ἡ, ὄν. **Ferita mortale**, καιρία πληγή, ἡς, ἡ || **detto di Odio**, **Inimicizia e simili**, ἄσπεστος, ου; θενότατος, ἡ, ου.
Mortalità, qualità di ciò che è mortale, θανάτιμον, ου, τό; θνητόν, οὔ, τό || **il Morire di molti in breve spazio di tempo**, φθορά. ἄς, ἡ; θλιεθρος, ου, ὁ.
Mortalmente, **Con morte**, καιρίως || **Sommamente**, θενῶς.
Morte, θάνατος, ου, ὁ; τελευταῖ, ἡς, ἡ ||

Morte civile, *T. leg.* ἀτιμία, ας, ἡ. — Condannare a morte, θάνατον καταγγινώσκω (*irr.*) τινός || Essere in caso di morte, ἐπιθανάτως ἔχω (*irr.*) || A morte, Infino a morte, *coi verbi Odiare, Ferire, V* Mortalmente || Dar morte, Mettere o Porre a morte, κτείνω (*irr.*); κατακτείνω || Darsi la morte, ἀναιρέω (*irr.*) ἑμαυτὸν (ἡν) || Affrontar la morte, παραβάλλομαι (*irr.*) τὴν ψυχὴν || Lottar con la morte, διεθανατεύω || Lotta di vita o di morte, ἀγὼν (*gen.* ὄνος) ὁ περὶ τῆς ψυχῆς
Mortifierò, θανάσιμος, ου; θανατηφόρος, ου
Mortificare, Sottoporre il corpo a penitenze ecc. κολάζω; νεκρῶω || **Altristare** alcuno, specialmente con rimproveri, ecc. ὑβρίσματα λυπείω; ταπεινῶω.
Mortificazione, κόλασις, εως, ἡ; νέκρωσις, εως, ἡ.
Morto, τεθνηκώς, υἷα, ὅς; τετελευτηκώς, υἷα ὅς; ἀποθανών, οὔσα, ἄν; νεκρός, ἄ, ἐν || **Acqua morta, στάσιμον (ου) ὕδωρ.** ὕδατος, τό || **Danaro morto, χρήματα οὐκ ἐργαζόμενα, ων, τά** || **Morto di sete, di fame e simili, εἴψει, πείνη ἀπολλύμενος, η, ου** || **Son morto!** ἀπόλωλα.
Mortorio, κῆδος, εως, τό.
Mosaico, ψηφωτῶν ἔργον, ου, τό; ψηφοδέτημα, ατος, τό; ψηφολόγημα, ατος, τό.
Mosea, μυῖα, ας, ἡ.
Moscada (Noce), μοσχοκάρυον, ου, τό.
Mossa, κίνησις, εως, ἡ; κίνημα, ατος, τό || **Mosse, nel palio dei cocchi o dei cavalli, βυλβίς, ἴδος, ἡ.** — Dar le mosse, ἀφ' ὑπληγῆος ἀν-ἴημι (*irr.*). Pigliar le mosse, ὀρμάομαι; ἀφ-ορμάω. Non potere stare alle mosse, οὐκ ὑπο-μένω (*irr.*). Rubar le mosse, φθάνω (*irr.*). Fin dalle mosse, εὐθὺς ὑπὸ βυλβίδων || **Mossa, nel linguaggio milit. πορεία, ας, ἡ.** Fare una mossa in avanti, προ-άγω (*irr.*); προ-ελαύνω (*irr.*); indietro, ἀναχωρέω; ὑποχωρέω.
Mosso, κινήτός, ἡ, ὄν.
Mostaccio, πρόσωπον, ου, τό.
Mosto, γλεύκος, εως, τό. Di mosto, γλεύκωνος, η, ου.
Mostra. Il mostrare, ἐπίδειξις, εως, ἡ. Mettere in mostra, ἐπι-δείκνυμι. Mettersi in mostra, ἐπι-δείκνυμαι || **Mostra, Saggio di mercanzia, di roba, ecc. δείγμα, ατος, τό.**
Mostrabile, δεικτικός, ἡ, ὄν.
Mostrare, δείκνυμι; ἀπο-δείκνυμι; ἐπι-δείκνυμι || detto di cose morali, Dar segno,

indizio, ἀνα-φάτω (*irr.*); ἐπι-δείκνυμαι; παρ-έχω (*irr.*) || per Manifestare, Palestare, φανερίν (ἀν) ποιῶ; φανερίω. — **Riflessi.** Farsi vedere, φαίνομαι (*irr.*). **Mostrarsi in pubblico, ἐν μίσην προ-έρχομαι** (*irr.*). **Mostrarsi quale uno è, ἑμαυτὸν παρ-έχω; ἀπλοῖζομαι.**
Mostro, τέρας, ατος, τό || *fig. detto di Uomo, Assai brutto, πίθηκος, ου, ὁ* || **Cru-**delissimo ὑπερρῶς ἀπηνής (*gen.* οὔς).
Mostruosamente. τεραστίας; τερατωδῶς.
Mostruosità, l'esser mostruoso, τερατω-δης, ους, τό || **Cosa mostruosa, τέρας, ατος, τό.**
Mostruoso, che ha del mostruoso. τερα-στιος, ου; τερατωδῆς, ες || **Straordinario, ὑπερρῆς, ἐς.**
Mota, πηλός, οὔ, ὁ.
Motivare, Addurre i motivi di eccches-sia, λέγω (*irr.*) ο προ-φέρω (*irr.*) ο δη-λόω τὴν αἰτίαν ο τὰ κίετιά τινος || **Dar** motivo a una cosa, αἴτιος (α. ου) εἰμί τινος.
Motivo, αἰτία, ας, ἡ; αἰτίου, ου, τό. Per molti motivi, πολλῶν ἕνεκα. Per due motivi, δύοιν ἕνεκα. Per qual motivo? τίνος ἕνεκα; Per questo motivo, διὰ τοῦτο; τοῦτου χάριν.
Moto, κίνησις, εως, ἡ; κίνημα, ατος, τό. Mettere in moto, κινῶ τι. Essere in moto, κινέομαι **Darsi molto moto, πολλὴν ἐπου-**δὴν ποίσομαι || **Sommosa, Tumulto, στά-**σις, εως, ἡ; ταραχή, ἡς, ἡ || **Moto del cuore, Αἴσθησις, ἐμπροθέσις, οὔς, τό;** πάθος, εως, τό || **Di proprio moto, ἀπ' ἑμαυτοῦ (ἡς);** ἐκὼν (οὔσα) ποιῶ τι.
Motore, κινήτης, οὔ, ὁ.
Motuso, πηλώδης, ες.
Motteggevole, γελῶσις, α, ου; ἀστεῖος, α, ου.
Motteggevole, γελῶσις; ἀστεῖος.
Motteggiare, σκώπτω εἰς τι; κατα-γελῶ τινός; παίζω.
Motteggiatore, χλευαστής, οὔ, ὁ.
Motteggio, παιδιὰ, ἄς, ἡ; χλευασμός, οὔ, ὁ.
Motto, κόμψος λόγος, ου, ὁ; κόμψημα, ατος, τό; γελῶσιον, ου, τό.
Movibile, κινήτός, ἡ, ὄν.
Movimento, V. Moto.
Mozzare, πηρῶω; ἀπο-τέμνω (*irr.*); περι-κόπτω (*irr.*).
Mozzicone, κορπός, εὔ ὁ; πήρωμα, ατος, τό.
Mozzo, σισί. Serfo, ἀνθρώπου, ου, τό || **Ragazzo marinaio, ναυτικός (οὔ) παῖς, αι-**δός, ὁ.
Mozzo della ruota, σῦρηξ, γγῆς, ἡ.
Mozzo, ad. πηρωθείς, εἶσα, ου.

Mucchierello, Mucchietto, μικρὸς σωρός, οὐ, ὄ.
Mucchio σωρός, οὐ, ὄ; σώρευμα, ατος, τό.
Mucco, μύξ, ης, ἡ.
Mucoso, μυξώδης, ες.
Mucido, εὐρώεις, εσσα, εν.
Muffa, εὐρώϊς, ἄτος, ὄ.
Muffare, εὐρωτιάω.
Muggiamento, μύκησις, εως, ἡ; μύκημα, ατος, τό.
Muggiare, μυκάομαι; detto del vento, βροξίζω.
Muggio, μύκη, ης, ἡ; μυκηθμός, οὐ, ὄ.
Muggire, V. Muggiare.
Muggito, μύκησις, εως, ἡ; μύκημα, ατος, τό; detto del mare, del vento, βρόχημα, ατος, τό; βροξίγμα, ατος, τό.
Mugnaia, μυλωτρίς, ἰδος, ἡ; ὀλετρίς, ἰδος, ἡ.
Mugnaio, μυλωτρός, οὐ, ὄ; ἀλέτης, ου, ὄ.
Mugnere, V. Mungere.
Mugolare, μυκρίζω.
Mugolio, μικρυειτός, οὐ, ὄ.
Mula, ἡμίονος, ου, ἡ.
Mulattiere, ἡμιονηγός, οὐ, ὄ.
Muliebre, γυναικίς, α, ου; Φήλυς, εια, υ. **Di animo muliebre**, γυναικόθυμος, ου. **D' indole muliebre**, γυναικοφυής, ἐς. **D' aspetto muliebre**, γυναικοπόσωπος, ου. **Vestire abito muliebre**, Φηλυστολῆω. **Vestito d' abito muliebre**, Φηλυτολός, ου.
Mulinare, Fantasticare, κατὰ νοῦν στρέφω τὴ ἐν τῇ γνώμῃ περι-στρέφω τὴ φροντίξω || **Agitare violentemente e in vortice**, στροδρῶς δινέω; στροβιλῶ.
Mulinello, rigiro vorticoso dei venti ecc. στρόβιλος, ου, ὄ.
Mulino, μύλη, ης, ἡ; μολάν, ὄνος, ὄ.
Mulo, ἡμίονος, ου, ὄ; ὄρεύς, ἑίς, ὄ.
Multa, ξηρία, ας, ἡ; τίμημα, ατος, τό; χρημάτων ἔκτισις, εως, ἡ **Condannare a una multa**; χρεῖματι ξημιάω.
Multare, χρεῖμασι ξημιάω.
Multiforme, πολύμορφος, ου; πολυσχῆμον, ου.
Multiloquio, πολυλογία, ας, ἡ.
Multiplo, πολλαπλῶς, ἡ, οὐν; πολλαπλάσιος, α, ου.
Mumma, σκελετός, οὐ, ὄ.
Mungere, ἀμείλω. L'atto di mungere, ἀμελξίς, εως, ἡ.
Municipale, κοινός, ἡ, ὄν.
Municipio, Comune, πόλις, εως, ἡ; δήμος, ου, ὄ || **Il magistrato che l'amministra**, οἱ τὸ κοινὸν δεικνύοντες; οἱ ἐπὶ τῷ κοινῷ.

Munificamente, δωρηματικῶς.
Munificente, μεγαλόδωρος, ου; φιλόδορος, ου.
Munificenza, μεγαλοδωρία, ας, ἡ; πολυδωρία, ας, ἡ.
Munifico, Fortificare, ὀχυρῶ || **Provvedere**, κατα-σκευάζω; ἐπι-σκευάζω; alcuno di qualche cosa, τιὰ τι || **risless. Munirsi di**, παρα-σκευάζομαι τι.
Munizione, ὀχυρώμα, ατος, τό; τείχισμα, ατος, τό.
Muovere, Mettere in moto, κινέω || **Indurre, Spingere**, παρ-ορμάω; προ-τρέπω || **risless. κινέομαι; φέρομαι. Non muoversi**; ἀτρέμας ἔχω (*irr.*).
Muraglia, τείχος, εος, τό.
Murale, ὄ, ἡ, τὸ τείχος; τειχιός, ἡ, ὄν. **Pittura murale**, τειχογραφία, ας, ἡ.
Muramento, τειχιμός, οὐ, ὄ.
Murare, τειχίζω; ἐν-τειχίζω; περι-τειχίζω.
Muratore, τειχοποιός, οὐ, ὄ; οἰκοδομηκός, οὐ, ὄ; λιθολόγος, ου, ὄ.
Muratura, τειχίσις, εως, ἡ; τειχισμός, οὐ, ὄ.
Murena, μύραινα, ης, ἡ.
Muro, τοῖχος, ου, ὄ. **Muro di cinta**, ἐρκίου, ου, τό. **Muro divisorio**, μεστότοιχον, ου, τό || **Le mura di una città**, τείχος, εως, τό *e al plur.* τὰ τείχη. **Circondar con un muro o di mura**, περι-τειχίζω. **Custodir le mura**, τειχοφυλάκω. **Guardia delle mura**, τειχοφύλαξ, ακος, ὄ. **Oppugnar mura**, τειχομαχίω. **Fare una breccia nelle mura**, ὀρύπτω (*irr.*) τὸ τείχος. **Senza mura**, ἀτείχιτος, ου.
Musa, μουσα, ης, ἡ. **Ispirato dalle muse**, μουτολήπτος, ου.
Muschio, μάσχος, ου, ὄ (*G. M.*).
Musco, βρύον, ου, τό. **Coprir di musco**, βρούω.
Muscolare, ὄ, ἡ, τὸ περὶ τοῦ μυῖνος.
Muscolo, μῦς, μυός, ὄ.
Muscoloso, μυωτός, ἡ, ὄν; μυώδης, ες.
Muscoso, βρυώδης, ες; βρούεις, εσσα, εν.
Museo, μουσεῖον, ου, τό.
Museruola, κημός, οὐ, ὄ.
Musica, μουσική, ης, ἡ. **Mettere in musica**, μελοποιέω.
Musicale, μουσικός, ἡ, ὄν.
Musicalmente, μουσικῶς.
Musicare, μελοποιέω; μουσουργέω.
Musico, μουσικός, οὐ, ὄ; μουσουργός, οὐ, ὄ.
Muso, ῥύγχας, εος, τό. — **Torcere il muso**, μυκτρίζω || **Dire una cosa sul muso ad uno**, παρρησιάζομαι || **Metter su muso**,

- Rizzar muso, Tener muso *χαλεπαίνωμαι*
 || A muso duro, Con atto e aspetto di
 persona risoluta, *εὐθαρσῆς; εὐτόλμως.*
- Musoliera, *κηρός, σὺ. ὀ.*
- Mustacchi, *μάσταξ. ακος. ἦ.*
- Muta, *ἀμοιβή. ἤς. ἦ; μεταλλογή. ἤς. ἦ; με-
 τάλλοξις. εως. ἦ; μεταβολή. ἤς. ἦ. Dar la
 muta ad alcuno, succedergli, δια-δέχομαι
 τινά. A muta a muta, Vicendevolmente,
 ἐναλλάξ; ἀμοιβαίως.*
- Mutabile, μεταβλητικός, ἦ, ὄν; εὐμετάβο-
 λος. ον.
- Mutabilità, εὐμετάβολου. ον. τό; εὐεπιψία,
 ας, ἦ || *Leggerezza, Incostanza, κευρότης.*
ητος. ἦ; ἀστασία. ας. ἦ.
- Mutabilmente, ἀστατίως.
- Mutamento, μεταβολή, ἤς, ἦ; μεταλλογή, ἤς,
 ἦ; τροπή, ἤς, ἦ.
- Mutare, Rendere una cosa diversa da ciò
 che era prima. μετα-βαίλω (*irr.*); ἀλ-
 λοῦμαι || *Porre nel luogo d'una cosa un'altra cosa;*
*ἀλλάσσω; δι-αλλάσσω; μετ-αλ-
 λάσσω; ἀμείβω. — Mutar casa, μετ-οικέω.*
Mutar pensiero, μετα-γενώσκω (irr.).
Mutar maniera di vivere, μετ-οικεῖται
Mutare abito, μετ-αμπεχω (irr.); e così
altri composti di μετά.
- Mutazione, μεταβολή, ἤς, ἦ.
- Mutezza, κώρωσις, εως, ἦ.
- Mutilare, κολοβώω; πηρώω; κολούω.
- Mutilato, κολοβός, ἦ, ὄν; πηρός, ἄ, ὄν; ἀνά-
 παρος, ον.
- Mutilazione, κολοβότης, ητος, ἦ; πήρωσις,
 εως, ἦ; κολουσις, εως, ἦ.
- Mutilo, V. Mutilato.
- Muto, che è privo della favella, κωρός, ἦ,
 ὄν || che se ne sta zitto, ἄφωνος, ον; ἀναυ-
 δής, ἐς || *Consonanti mute, τὰ ἄφωνα, ον*
(sott. γράμματα) || Personaggio muto,
nei drammi, κωρὸν πρόσωπον, ον, τό ||
Alla muta, αργή.
- Mutezza, naturale, κωρότης, ητος, ἦ;
 volontaria, ἀφωναία, ας, ἦ.
- Mutolo, V. Muto.
- Mutualmente, ἀλλήλως; *ma sarà meglio*
tradurlo col pron. reciproco, ἀλλήλων,
ἀλλήλοις ecc. Aiutarsi mutuamente, βοη-
θεύμεν ἀλλήλοις ὁ ἀλλήλοις.
- Mutuo, ὁ, ἦ, τό ἀλλήλων ὁ κατ' ἀλλήλους (ας);
 ἀμοιβαίως, α. ον. Mutua fede, ἡ πρὸς ἀλ-
 λήλους (ας) πίστις. Anche con parole com-
 poste: Mutuo affetto, φιλαλληλία, ας, ἦ.
 Mutuo odio, μισαλληλία, ας, ἦ. || Dare o
 Prendere a mutuo, δανείζω ὁ δανείζο-
 μαί.
- Nacchera, κρέμβυλλον, ον, τό. Suonar le nac-
 chere, κρεμβυλίξω.
- Nafta, νάφθα, ον, ὀ.
- Naiade, ναΐς, ἴδος, ἦ.
- Nano, νάννος, ον, ὀ.
- Nappa, λήμισκος, ον, ὀ.
- Nappo, κύλιξ, ικος, ἦ; ποτήριον, ον, τό.
- Narciso, νάρκιστος, ον, ὀ.
- Narcotico, ναρκατικός, ἦ, ὄν; ὑπνοποιός, ὄν.
- Nardo, νάρδος, ον, ἦ.
- Narice, Narici, ῥίνες, ον, αἶ; ῥιζάνες, ον, αἶ.
- Narrabile, ῥητός, ἦ, ὄν; διηγητός, ἦ, ὄν.
- Narrare, δι-ηγήσομαι; ἀφ-ηγήσομαι.
- Narrativamente, διηγηματικῶς.
- Narrativo, διηγηματικός, ἦ, ὄν.
- Narratore, διηγητής, οὐ, ὀ.
- Narrazioncella, διηγησάτιον, ον, τό.
- Narrazione, διήγησις, εως, ἦ; διήγημα, ατος,
 τό
- Nasale, ὀ, ἦ, τό τῆς ῥινοῦς.
- Nascere, Venire al mondo, γίγνομαι (*irr.*);
 γεννάομαι; φύομαι, αορ. ἔφυον, perf. πέφυ-
 κα; da . . . ἐκ col gen. || detto dei vege-
 tabili, φύομαι; βλαστάνω (*irr.*) || detto
 di Istituzioni, ecc. per Cominciare ad
 essere, Avere origine, ἀρχομαι; ἀρχὴν
 λαμβάνω (*irr.*) || detto di Difficoltà,
 Questione, ecc. per Sorgere, Intervenire,
 ἀνα-φύομαι (*irr.*); ἀνα-φύομαι ||
 detto del Sole e simili, Levarsi sul-
 l'orizzonte, ἀνα-τέλλω; ἐπιτέλλω; anche
 al medio.
- Nascimento e
- Nascita, il nascere, γένεσις, εως, ἦ; γενετή,
 ἤς, ἦ. Dalla o Fin dalla nascita, ἐκ γενε-
 τῆς; ἐκ γενέσεως; εὐθύς γενόμενος, η, ον. Il
 giorno della nascita, γινεθλῖος, ον, ἦ. Fe-
 sta per celebrare il giorno della nascita,
 γενεθλία, ον, τό || Origine, Famiglia, γένος,
 εως, τό. Di buona nascita, εὐγενής, ἐς. Di
 bassa nascita, δυσγενής ὁ ἀγενής, ἐς.
- Nascituro, ἔκγονος, ον.
- Nascondere, Sottrarre checchessia alla vi-
 sta altrui ponendola in luogo ove non si
 possa trovare, κρύπτω, ἀπο-κρύπτω, κα-
 τα-κρύπτω τινά τι || Impedir la vista,
 detto di cosa che s'interponga fra noi
 e Pogg-ito nominato, καλύπτω; ἐγ-κα-
 λύπτω; συγ-καλύπτω || Dissimulare, ἀπο-
 κρύπτομαι; ὑπο-πέλλομαι; σιωπᾶω. — Na-
 scondersi per la vergogna, ὑπ' αἰσχύνης
 κατα-δύομαι (*irr.*).

Nascondiglio, *μυχός, οὐ ὄ; κατακρυφή, ἤσ. ἡ; ἀποκρυφή, ἤσ, ἡ.*
Nascondimento, *κρύψις, εως, ἡ; ἀπόκρυψις, εως, ἡ.*
Nasconditore-trice, *κρύπτων, ουσα, ου.*
Nascosamente, *V. Nascostamente.*
Nascoso, *V. Nascosto.*
Nascostamente, *λάθρα; κρύβδην; κρυφίως.*
Nasello, *pesce, οὐτίκος, ου, ὄ; γάδος, ου, ὄ.*
Nasetto, *μένάριον, ου, τό.*
Nasino, *V. Nasetto.*
Naso, *ῥίς, ῥινός, ἡ; μυκτήρ, ἦρος, ὄ. Che ha il naso grosso, πλατύρρινος, ὄ. ἡ; piccolo, μικρόρρινος; lungo, μακρόρρινος; schiacciato, ρεώσιμος, ου. Soffiarsi il naso, τὰς ῥίνας ὀλιζῶ. — Fig. Aver naso o buon naso o Esser di buon naso, εὖρις (γενίως) εἶναι || Menar pel naso, ῥινιάω || Torcere, Arricciare il naso, μυκτηρίζω.*
Naspo, *V. Aspò.*
Nassa, *κύρτος, ου, ὄ. Il pescar con nasse, κυρτεία, ας, ἡ.*
Nastrino, *ταινίον, ου, τό.*
Nastro, *ταινία, ας, ἡ.*
Nasturzio, *κάρδαμον, ου, τό.*
Natale, *sost. V. Nascita || Il giorno in cui si festeggia la nascita di G. Cristo, τὰ Χριστοῦ γενέθλια, ου.*
Natale, *ad. γενέθλιος, α, ου.*
Natalizio, *giorno, γενέθλιος, ου ἡ. con o senza ημέρα. La festa del giorno natalizio, γενέθλια, ου, τό.*
Natante, *πλωτός, ἡ, ὄν; νητός, ἡ, ὄν.*
Natica, *πυγή, ἤσ, ἡ; γλουτός, οὐ, ὄ.*
Natività, *γένεσις, εως, ἡ.*
Nativo, *che è avuto o dato dalla nascita, συμρής, ἐς; ἔμρutos, ου || detto di Persona, Nato in, γεγωνός, υἷα, ὄς ἐν col dat., ο ἐκ col gen.; ma si tradurrà meglio così: Nativo d'Atene, Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα ο τὸ γένος.*
Nato, *γεννητός, ἡ, ὄν; γεγωνός, υἷα, ὄς || parlando di cose, γενόμενος, η, ου; da . . . ἐκ ο ἀπὸ col gen. || Nato per, destinato a, περὶός, υἷα, ὄς πρὸς τι ο coll'inf. — Anima nata, con la negativa, οὐδεὶς (οὐδεμία, οὐδέν) τῶν ζώντων || Cieco nato, τυφλός (ἡ, ὄν) ἐκ γέμετης || Non nato, ἀγρονός, ου; ἀγέννητος, ου.*
Natura, *φύσις, εως, ἡ || per L'universalità degli esseri che compongono l'universo, τὰ ὄντι, ου; ὁ κόσμος, ου; τὸ πᾶν, παντός. In tutta la natura, ἐν πᾶσι τοῖς ὄντι || per
Sorta, *Qualità, γένος, εως, τό; εἶδος, εως,**

τό. Di questa o Di tal natura, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο.
Naturale, *sost. Indole, Natura, φύσις, εως, ἡ; ἦθος, εως, τό. Un buon naturale, εὐφυής, ας, ἡ || per Abitante originario d'un paese, ἐγχώριος ο ἐπιχώριος, ου, ὄ || nel linguaggio delle arti, ἀπεριεργία, ας, ἡ; ἀπλότης, ητος, ἡ. Al naturale, πρὸς τὸ σκριβές. Rappresentato al naturale, ἐναργής, ἐς.*
Naturale, *ad. Di natura, Che appartiene a natura, Che è secondo le leggi, il corso della natura, φυσικός, ἡ ὄν; ὄ, ἡ, τὸ κατὰ φύσιν. La storia naturale, τὰ φυσικά, ου. Morte, naturale, ὄ κατὰ φύσιν ο αὐτόματος θάνατος, ου || Naturale, per opposto ad Artificiato, αὐτοφυής, ἐς; ἀφελής, ἐς; ἀπλοῦς, ἡ, οὐν || Che si ha da natura, φύσει ἐνών, οὐσα, ὄν; ἐγγενής, ἐς; ἔμρutos, ου; σύμρutos, ου || Conforme alla ragione, alla consuetudine, ecc. εἰκώς, υἷα, ὄς. È naturale! εἰκοις; εἰκός ἐστιν.*
Naturalezza, *ἀφιλικία, ας, ἡ; ἀπεριεργία, ας, ἡ; ἀπλότης, ητος, ἡ.*
Naturalista, *φυσικός, οὐ, ὄ; φυσιολόγος, ου, ὄ.*
Naturalità, *πολιτεία, ας, ἡ.*
Naturalizzare, *ἀνα-γράφω εἰς τοὺς πολίτας; πολιτογραφέω.*
Naturalizzato, *δημοποίητος, ου.*
Naturalmente, *Per natura. Secondo la propria natura, φυσικώς; φύσει κατὰ φύσιν || come contrario di Artificialmente, ἀφελώς; ἀπεριέργως; ἀπλώς || Per naturale conseguenza, εἰκότως.*
Naturato, *συμρής, ἐς; ἔμρutos, ου.*
Naufragare, *ναυαγέω.*
Naufragio, *ναυαγία, ας, ἡ; ναυάγιον, ου, τό. Gli avanzi di un naufragio, ναυάγια, ου, τό. Far naufragio, ναυαγέω.*
Naufrago, *ναυαγός, ὄν.*
Naumachia, *ναυμαχία, ας, ἡ*
Nausea, *ναυτία, ας, ἡ. Aver nausea, ναυτιάω || Fastidio, Avversione, κόρος, ου, ὄ; ἀηδία, ας, ἡ. Excitar nausea, ἀηδίζω. Provocar nausea per qualche cosa, ἀηδίζομαι πρὸς τι ο τι.*
Nauseante, *ναυτιώδης, ἐς; ἀηλής, ἐς.*
Nauseare, *ἀσθη παρ-έχω (irr.) τι; ἀηδίαυ παρ-έχω τι.*
Nautica, *ναυτική, ἤσ, ἡ (soll. τέχνη).*
Nautico, *ναυτικός, ἡ, ὄν.*
Nautilo, *ναυτιλος, ου, ὄ.*
Navale, *ναυτικός, ἡ, ὄν. Armata navale, ναυτική δύναμις, εως, ἡ; ναυτικόν, οὐ, τό. Bat-*

- taglia navale, ναυμαχία, ας, ή. Vincere una battaglia navale, ναυκρατέω.
- Navalestro.** πορθητής, έως, ό.
- Nave.** ή ναύς, νεώς, νη-ί, ναύη, plur. νήες, νεών, ναυαί (ν), ναύς; πλοίου, ου, τό. Andar per nave, ναυτίλλομαι. Fabbricar navi, ναυπηγέω. Comandare una o più navi, ναυαρχέω. Posseder navi, ναυκληρώ. Padrone di navi, ναυκλήρος, ου, ό.
- Navicella,** πλοιάριον, ου, τό; σκαρίδιον, ου, τό || Vaso per tenervi l'incenso, λιβανωτήρις, ίδας, ή; θυμιατήριον, ου, τό.
- Navicellaio,** ναύτης, ου, ό.
- Navigabile.** πλώσιμος, ου; ναυτίπρος, ου; πλωτός, ή, ό. Non navigabile, άπλευτος ο έπλωτος ου.
- Navigare.** πλέω (irr.); ναυτίλλομαι. Navigare costeggiando, παρα-πλέω. Navigare attorno, περι-πλέω. Navigare a vele gonfite, ιστιοδρομέω. || fig. Navigare in cattive acque, κακώς πρῶτω.
- Navigatoré,** ό πλώων, ουτος; ό πλεύσας, αντος.
- Navigazione,** πλώος-ους, όου-ού, ό; ναυτιλία, ας, ή. Felice navigazione, εύπλοια, ας, ή.
- Naviglio,** Più legni che navigano insieme ad un fine determinato, στόλος, ου, ό || Qualunque legno da navigare, πλοίου, ου, τό.
- Nazionale,** έθνικός, ή, όν; επιχώριος ου.
- Nazionalità,** έθνικότης, ητος, ή (Gr. M.).
- Nazionalmente,** έθνικώς.
- Nazione,** έθνος, εος, τό; φύλον, ου, τό. Della stessa nazione, όμοεθνής, ές; όμόφυλος, ου.
- Né,** ουδέ; μηδέ. Né . . . nè, ουτε . . . ουτε; μήτε . . . μήτε.
- Ne, per Di là, Di là, Di qui, Di qua,** ένθεν-δε; έντεθεν || per Da ciò, από ο έκ τούτου || per Di ciò, περί τούτου || per A noi ο Noi, ήμιν ο ήμᾶς.
- Neanche e Neanco,** ουδέ; μηδέ.
- Nebbia,** όμίχλη, ης, ή; άχλύς, ύς, ό. Senza nebbia, άνμίχλης, ου.
- Nebbioso,** όμιχλώδης, ες; άχλυώδης, ες.
- Nebuloso, V. Nebbioso.**
- Necessariamente,** έξ ο δι ανάγκης; ανάγκη; αναγκάως.
- Necessario, ad.** αναγκαίως, α, ου. Le cose necessarie alla vita, τά επιτήδεια, ων. È necessario . . . αναγκαίον ο ανάγκη έστι. col' *inf.* ο *Pacc.* col' *inf.*; δεί col' *inf.* ο *Pacc.* col' *inf.* Se sia necessario, ήν τι έίη.
- Necessario, sost.** τά προς τον βίον; τά επιτήδεια, ων; όεον, ουτος, τό. Più del neces-
- sario, πλέον του δέοντος; || Luogo comodo, άρεσθού, ουτος, ό.
- Necessità,** Ciò da cui è impossibile sottrarsi o a cui resistere, ανάγκη, ης, ή, Essere nella necessità di, αναγκάζομαι col' *inf.* Mettere alcuno nella necessità di, αναγκάζω; έξ-αναγκάζω col' *inf.* || Estremo bisogno, χρεία, ας, ή. Aver necessità di, δίομαι τινος || Le cose necessarie alla vita, τά επιτήδεια, ων || Miseria, ένδεια, ας, ή; άπορία, ας, ή — Fare della necessità virtù, έκω τη ανάγκη. Di necessità, Per necessità, V. Necessariamente.
- Necessitare, indurre a fare come per necessità,** αναγκάζω || Esser necessario, ανάγκη έστι; όεομαι col' *gen.*
- Necrologia,** νερολογία, ας, ή (Gr. M.).
- Nefandezza e**
- Nefandità,** αίσχος, εος, τό; λώθη, ης, ή; μιαιρία, ας, ή.
- Nefando,** αίσχυρός, ά, όν; μικρός, ά, όν.
- Nefasto, giorno,** άποφράς, άδος, ή; άτίμιστος, ου.
- Nefritico, νεφριτικός ή, ό.**
- Nefritide, νεφριτίς, ίδας, ή.**
- Negabile, άρνήσιμος, ου.**
- Negabilità, άρνήσιμον, ου, τό.**
- Negare, άρνέομαι, αορ.** ήρησάμην ο ήρησην; άπ-αρνέομαι; έξ-αρνέομαι; d'aver fatto, μη πεποιθήκην; έξαρνος (ον) ειμί τει; ου φημι (irr.); από-φημι. Io non lo nego, ουκ άντε-λέγω (irr.). Nego che le cose stiano così, έξαρμος γίνομαι ως ουχ ουτω ταύτα έχει || Negar fede, άπιστία.
- Negativa, άρνησις, εως, ή; άπόφρασις, εως, ή; άνάνευσις, εως, ή || Particella negativa, άρνητικόν μορίον, ου, τό.**
- Negativamente, άποφατικώς.**
- Negativo, άρνητικός, ή, όν; άποφατικός, ή, όν στερητικός, ή, όν.**
- Negatore-trice, έξαρμος, ου.**
- Negazione, V. Negativa.**
- Neghittosamente, ραθυμός; βραδείως.**
- Neghittoso, ράθυμος, ου; βραθύς, ετα, ύ; άργός, ή, όν. Essere neghittoso, άργέω.**
- Neglettamente, άμελώς; άτημελώς.**
- Negletto, άνεπιμέλητος, ου; άτημελής, ές άτημέλητος, ου.**
- Negligentate, άμελέω; όλιγωρέω; άμελώς ο όλιγώρως έχω (irr.); tutti col gen.**
- Negligente, άμελής, ές; όλιγωρος, ου.**
- Negligentemente, άμελώς; άτημελώς; όλιγώρως.**
- Negligenza, άμέλεια, ας, ή; άτημέλεια, ας, ή; όλιγωρία, ας, ή.**

Negoziante, πραγματευτής, οὐ, ὁ; ἔμπορος. οὐ, ὁ.
Negoziare, πραγματεύομαι; ἔμπορεύομαι.
Negoziatore-trice, πρῶξενος, οὐ, ὁ, ἡ; προξενική, οὐ, ὁ; προξενήτρια, ας, ἡ.
Negoziatione, πραγματεία, ας, ἡ; πρῶξις, εως, ἡ.
Negozio, Affare, Facienda, πρᾶγμα, ατος. τό; πρῶξις, εως, ἡ || **Traffico**, ἔμπορία, ας, ἡ; πραγματεία, ας, ἡ. **Far negozio**, πραγματεύομαι.
Negra, αἰθιοπία, ἰδος, ἡ.
Negro, αἰθίοψ, οπος, ὁ.
Negromante, νεκρόμαντις, εως, ὁ.
Negromantico, νεκρομαντικός, ἡ, ὁν.
Negromanzia, νεκρομαντεία ἢ νεκουμαντεία, ας, ἡ.
Nel, Nello, Nella, V. In.
Nembo, ὄμβρος, οὐ, ὁ.
Nemicamente, V. Nemichevolmente.
Nemicare o Nemicare, ἐχθρωδῶς διάκω; ἐχθαίρω.
Nemichevole, ἄγριος, α, ον; ἐχθρός, ἄ, ὄν.
Nemichevolmente, ἐχθρωδῶς.
Nemicizia, V. Inimicizia.
Nemico, Chi odia altri e ne cerca il male, sost. ἐχθρός, οὐ, ὁ; ἀντίπαλος, οὐ, ὁ. **Nemico giurato, capitale, mortale, πρίθιλος ὁ ἀδιάλλακτος ἐχθρός; ἐχθιστος, col dat.** Essere nemico d'alcuno, ἀπ-εχθάνομαι ὁ ἐχθρωδῶς ἔχω (irr.) πρὸς τινα. **Divenir nemico d'alcuno**, εἰς ἐχθραν καθ-ίσταμαι τινα. **Farsi dei nemici**, ἐχθροὺς ποίεομαι.
Nemico del re, μισοβασιλεὺς, εως, ὁ. **Nemico delle donne**, μισόγυνος, ον; **del popolo o della libertà popolare**, μισόδημος, ον; **del matrimonio**, μισόνυμφος, ον, e così altri composti con μισο- || **Nemico di guerra**, πολέμιος, οὐ, ὁ.
Nemico, ad. ἐχθρός, ἄ, ὄν. **comp.** ἐχθίων, sup. ἐχθιστος col gen. ὁ il dat.; ἀπεχθής, ἐς col dat. || **Trattandosi del Nemico di guerra**, πολέμιος, α. ον. **Paese nemico**, ἡ πολεμία (sott. χώρα).
Nemmeno, οὐδέ; μηδέ.
Nenia, θρηνηθία, ας, ἡ.
Neo, κηλὶς, ἰδος, ἡ.
Neofito, νεόφυτος, οὐ, ὁ, ἡ.
Neomenia, νομηνία, ας, ἡ.
Neonato, νεογενής, ἐς; ἀρτιγενής, ἐς.
Nepote, V. Nipote.
Neppure, οὐδέ; μηδέ.
Nequizia, μοχθηρία, ας, ἡ; πονηρία, ας, ἡ.
Nerastro, ὑπομέλας, αἶνα, αν; φαῖος, ἄ, ὄν.
Nerbata, τῶ νεύρω μαστιζῶ.

Nerbata, νεύρου πλήγη, ἡς, ἡ.
Nerbo, νεῦρον, οὐ, τό || **fig.** **Efficacia**, **Forza**, νεῦρα, αν, τὰ; δύναμις, εως, ἡ; ἰσχύς, ὕος, ἡ. **L'oro è il nerbo della guerra**, νεῦρα τοῦ πολέμου ἐστὶ τὰ χρήματα.
Nerboruto, βρωμαλῆος, α. ον; ἰσχυρός, ἄ, ὄν.
Nerreggiante, V. Nerastro.
Nereggiare, ὑπο-μελῶμαι.
Nericide, νηρέϊς, ἰδος, ἡ.
Nerezza, μελανία, ας, ἡ.
Nericcio, V. Nerastro.
Nero, μέλας, αἶνα, αν, **comp.** μελάντερος, sup. μελάντατος. **Che ha ali nere**, μελάμπτερος, ον; μελάνοπτερος, ον; **chioma nera**, μελανοκόμης, ες; **coda nera**, μελάνουρος, ον; **vello nero**, μελανόμαλλος, ον; e così altri composti per i quali si avrà bene consultare il **Vocabolario greco-italiano**. **Figur.** **Veder tutto nero**, ἀπαντα εἰς χεῖρον τρίπω. — **Nero, in forza di sost.** μέλας, ανος, τό; μέλασμα, ατος, τό.
Nerofumo, αἰθάλη, ἡς, ἡ; ἀσβόλη, ἡς, ἡ.
Nerume, μελατρός, οὐ, ὁ.
Nerveo, ὁ, ἡ, τὸ τῶν νεύρων; νεύρινος, ἡ, ον.
Nervo, νεῦρον, οὐ, τό; ἕς, ἰδος, ἡ.
Nervoso, νευρώδης, ες. **Il sistema nervoso**, τὸ τῶν νεύρων σύστημα, ατος; νεῦρα, αν, τὰ || **dello di chi soffre affezioni nervose**, νευρικός, ἡ, ὄν || **Vigoroso**, εὐτονός, ον; ἰσχυρός, ἄ, ὄν.
Nespola, μέσπιλον, οὐ, τό.
Nespolo, μεσπίλη, ἡς, ἡ.
Nesso, πλοκή, ἡς, ἡ.
Nessuno, **Neppur uuo**, οὐδαίς, οὐδεμία, οὐδὲν; μηδαίς, μηδεμία, μηδὲν; **ma in forza di sost.** οὐτις, ε; μήτις, ε. **Nessuno dei due**, οὐδέτερος, α. ον; **μηδότερος**, α, ον || **per alcuno**, τίς, τὲ (enclit.). **C'è nessuno che . . .**, ἔστι τις ὅς . . . **indic.** — **In nessun luogo**, οὐδαμοῦ; μηδαμοῦ. **In nessun modo**, οὐδαμῶς; μηδαμῶς.
Nesto, ἐμβολαίς, ἄδος, ἡ.
Nettamente, con nettezza, καθαρώς; καθαριῶς || **Chiaramente**, Distintamente, σαφῶς; εὐκρινῶς || **Schiettamente**, Senza rigiri di parole, ἀπλῶς; μετὰ παρρησίας.
Nettamento, κάθαραις, εως, ἡ; διακάθαραις, εως, ἡ.
Nettare, καθαίρω; καθαρίζω.
Nettare, νέκταρ, αρος, τό.
Nettatura, κάθαραις, εως, ἡ; διακάθαραις, εως, ἡ.
Nettezza, καθαρότης, ητος, ἡ; καθαριότης, ητος, ἡ.
Netto, Pulito, καθαρός, ἄ, ὄν; καθάριος, ον

|| *fig.* Incontaminato, άγνός, ή, όν || *Illeso*, άβλαβής, ές; άκέραιος, ον || *aggiunto di Rendita, Guadagno*, άτελής, ές; έλεύθερος, α, ον || *Di netto, posto avverb.*, πικρ-τελής.

Neutrale, μέσος, η, ον. Essere, Stare, Mantenersi neutrale, διά μέσου είμι; έκ μέσου κάθ-ημαι; μέσου έμαντων φυλάττω.

Neutralità, τό μέσος ο διά μέσου είναι; ου-διτερότης, ητος, ή (*Gr. M.*).

Neutralizzare, ουδέτερον (*Gr. M.*).

Neutralmente, ουδέτερος.

Neutro, ουδέτερος, α, ον. *In forza di sost.* ουδέτερον, ου, τό (*soll.* γένος).

Nevaiο e Nevata, νερατός, ού, ό.

Neve, χιών, όνος, ή. *Neve cadente*, νεφός, όδος, ή. *Coprir di neve*, κατα-νίρω. *Monti coperti di nevi perpetue*, άεί κατακρυφ-μενα όρη. *Freddo o Bianco come la neve*, χιόνισιος, α, ον.

Nevicare, impers. νίφει; χιονίζει; χιών γί-νεται; νερατός έστι.

NEVOSO, χιονώδης, ες; νερατώδης, ες.

Nibbio, έκτίνος, ον, ό.

Nicchia, Conchiglia, όστρακον, ου, τό; κόγ-χος, ου, ό || *Incavatura da mettervi stau- tue e simili*, σπηός, ού, ό.

Niechiare, μυυρίζω; όλοφύρομαι || *fig.* όρνέω.

Niechio, όστρακον, ου, τό; κόγχος, ου, ό.

Nidata e Nidiata, νεοττία, ας, ή.

Nidificare, νεοττεύω.

Nido, νεοττία, ας, ή; κελιά, άς, ή.

Niego, άρνησις, εως, ή; άπόρασις, εως, ή. *Star sul niego*, V. Negare.

Niellare, γλύρω.

Niello, γλυφή, ης, ή.

Niente, Nessuna cosa, ουδέν, ενός, τό; μη-θέν, ενός, τό. *Crear dal niente*, έκ τοϋ μηθένος ποιέω. *Niente di più bello che...*, ουδέν κάλλιον ή ο il gen. || *per Qualche cosa*, τι, τινός (*encl.*). *Chi ti rimprovera niente?* τίς έγκαλει τι σοί; — *Niente af- fatto*, ουδαμώς; ουδαμά ουδέν; μηδαμώς || *Come niente o Come niente fosse*, ειοθ || *Con ogni agevolezza*, ώς βραττα || *Per niente*, ειοθ || *In verua modo*, ουδαμώς || *Per niente*, ειοθ || *Gratuitamente*, δωρεάν; άμισθί || *Per niente*, ειοθ || *Senza motivo*, είκη; μάτην || *Cose da niente*, ουθένος άξεια, ων, τά; λήροι, ων, οί || *Non far niente* άσολώς; σχολάζω || *Ridursi al niente*, άρα-νίζομαι.

Nientedimeno, ουδέν ήττον; όμως.

Nientemeno, ουδέν ήττον; όμως.

Nimicare, V. Nemicare.

Nimistà, έχθρα, ας, ή.

Ninfa, νύμφη, ης, ή.

Ninna nanna, καταβαυκαλήσις, εως, ή. *Can- tar la ninna nanna*, καταβαυκαλάω.

Ninnolo, λήρος, ου, ό.

Nipote, figlio o figlia del fratello o della sorella, άδελφιδοϋς, οϋ, ό; άδελφιδή, ης, ή || *figlio o figlia del figlio o della figlia*, υιώνος, οϋ, ό; θυγατριδοϋς, οϋ, ό; υιώνή, ης, ή; θυγατρίδή, ης, ή || *I discendenti lon- tani, I posterì*, οί άπόγονοι; οί μεθ' ήμᾶς.

Nitidamente, στιλβηδόν.

Nitidezza, στιλβωσις, εως, ή; στιλβη, ης, ή.

Nitido, στιλπνός, ή, όν; καθαρός, ά, όν.

Nitrire, χρομετίζω.

Nitrito, χρομετιμής, οϋ, ό.

Nitro, νίτρον, ου, τό.

Niuuo, V. Nessuno.

Niveo, χιώνισιος, α, ον.

No, οϋ davanti a consonante, ουκ davanti a *vocale aspirata*, ουχί. *Di rado però i Greci rispondevano con la semplice particella, alla quale amavano di unire qualche altra parola. Per es.:* *Vuoi tu forse diventar medico?* άρα ια- τρός βούλει γενέσθαι; *No*, ουκ έγωγε. — *Vedi qualche uccello?* άραξ τιν' όρνυ; *No*, έγώ μεν οϋ. — *Intendi?* μαυθάνεις; *No*, οϋ μαυθάνω || *Come no?* πώς γάρ οϋ; || *Se no*, ει δέ μή || *Dir di no*, οϋ ρημι (*irr.*) || *Accennar di no*, άνα-νεύω || *Es- sere o Stare fra il si e il no*, άπορίω.

Nobile, appartenente a una classe distinta dai cittadini comuni, ευγένης, ές; ευπα- τριδης, ου, ό || *Ragguardevole, Dignitoso*, γενναίος, α, ον; έλευθερίος, ον; μεγαλο- πρεπής, ές; σεμνός, ή, όν.

Nobilitare, ευγενή (ές) ποιέω; ευδοξο ο επι- ρυνη (ές) ποιέω; όδξου περι-τίσημί τι.

Nobilmente, γενναίως; έλευθερίως; μεγαλο- πρεπώς.

Nobiltà, Qualità e condizione di nobile, ευγένεια, ας, ή || *Tutti i nobili conside- rati collettivamente*, οί ευγενείς, ών; οί ευπατριδην, ών || *Eccellenza, Grandezza*, γενναίου, ου, τό; γενναϊότης, ητος, ή.

Nocca, κόκκυλος, οϋ, ό.

Nocchiero e Nocchiere, κυβερνήτης, ου, ό.

Nocciolino, πυρήνιον, ου, τό.

Nocciolo, πυρήν, ηνος, ό. *Senza nocciolo*, άπύρηνος, ον.

Nocciola, λεπτοκόρυον, ου, τό.

Nocciuolo, ποτικη καρύα, ας, ή.

Noce, frutto, κόρυον, ου, τό.

Noce, *albero*, καρύα. ας, ή, Di noce, καρύνιος, ου || Noce del piede, σφυρόν, ου, τό.
 Nocevole, βλαβερός. ά, όν; επίπλαθής, ές.
 Nocevolmente, βλαβερώς.
 Nocivamente, βλαβερώς.
 Nocivo, βλαβερός, ά, όν; επίπλαθής, ές.
 Nocumento, βλάβη, ης, ή.
 Nodo, άμμα, ατος, τό; έναμμα, ατος, τό; κάθαρμα, ατος, τό. Nodo scorsoio, βρόχος, ου, ό || *fig.* Vincolo, Legame fra persone, δεσμός. ου, ό; οικειότης, ητος, ή.
 Nodo coniugale, συζυγία, ας, ή || L' intreccio dell' azione drammatica, πλοκή, ης, ή || **Nodo di una pianta**, έσος, ου, ό || **di una canna e simili**, γόνυ, γόνατος, ό.
 Nodoso, όζώδης, ες; πολύζος, ου.
 Noi, ήμεις, γεν. ήμών. dat. ήμιν. acc. ήμᾶς.
Quando è soggetto del verbo non si traduce.
 Noia, άηδία, ας, ή; άνία, ας, ή. **Avere a noia**, άηδίζομαι; άνιαόμαι. **Dar noia**, άηδίαν παρ-έχω (*irr.*) τίνι. **Dar delle noie**, πράγματα παρ-έχω.
 Noiare, άνιαώ, fut. άνω; άηδίαν παρ-έχω.
 Noiosamente, άηδώς; όχληρώς; λυπηρώς.
 Noioso, άηδής, ές; όχληρός, ά, όν; άκυρός, ά, όν.
 Noleggiamiento, μισθωτής. εως, ή.
 Noleggiare, μισθόομαι; ναυλόομαι.
 Nolo, μισθωσις, εως, ή; ναύλον, ου, τό.
 Nomade, νομάς, άδος, ό, ή; νομαϊκός, ή, όν.
 Nome, όνομα, ατος, τό. Qual è il tuo nome? τί έπί σοι όνομα; τί καλεῖ; (2^a pers. di καλέομαι). **In nome di alcuno**, da parte d'alcuno, παρά τινος, προς τινος; per riguardo d'alcuno, χάριν τινός. **Chiamare per nome**, όνομάζω; όνομασι καλέω. **Senza nome**, ανώνυμος. **ον**. **Che ha molti nomi**, πολυώνυμος, **ον**. **Un soldato di nome Temistocle**, στρατιώτης Τεμιστοκλής όνομα ο προς-αγορευόμενος. **Di ugual nome**, ομώνυμος, **ον**. **Di nome, contrapposto a Di fatto**, λόγω || **Nome, per Schiatta**, Famiglia, γένος, εος, τό || **per Fama**, Riputazione, όνομα; όδξα, ης, ή; εύκλεια, ας, ή.
 Nomea, V. Nominanza.
 Nomenclatore, ονομακλήτωρ, ορος, ό; όνοματολόγος, ου, ό.
 Nomenclatura, ό των όνομάτων κατάλογος; όνομαστικός, ου, ό.
 Nomignolo, επίκλησις, εως, ή.
 Nomina, il nominare a qualche grado o dignità, άπόδειξις, εως, ή; κατάστασις.

εις, ή || il diritto di nominare ecc. ή τοϋ άποδειξει έξουσία, ας || Polizza d'entrata a un' accademia e simili, ένδραμα, ατος, τό.

Nominabile, όνομαστός, ή, όν.

Nominale, *opposto a Reale*, λόγω || **Far l'appello nominale**, όνομασι ο κατ' όνομα καλέω (*irr.*) έκαστου

Nominalmente, όνομαστί; λόγω.

Nominanza, όνομα, ατος, τό; όδξα, ης, ή; φημή, ης, ή.

Nominare, **Dare il nome a**, όνομάζω; προς-αγορεύω (*irr.*); **con due acc.** || **Citare il nome di**, όνομάζω; έξ-ονομάζω || **Eleggere a un ufficio**, αίρέομαι (*irr.*); άπο-θείκνυμι; καθ-ίστημι.

Nominalmente, **Per nome**, A nome, όνομαστί || **Specialmente**, μάλιστα.

Nominativo, όνομαστική, ης, ή (*solt.* πρώσις).

Nominato, όνομασθείς, είσα, έν; κληθείς, είτα, έν || **Famoso**, όνομαστός, ή, όν; επί-δοξος, **ον**.

Nominatore-trice, όνομάζων, ουσα, **ον**.

Non, ού davanti a consonante, ούχ davanti a vocale aspirata; spesso μή nelle proposizioni dipendenti e nelle imperative. **Col verbo φημι e qualche volta con οἶδα, νομίζω e simili amavano i Greci di preporre la negativa ai detti verbi piuttosto che all'infinito dipendente da essi**: I soldati dissero che non anderebbero avanti, οι στρατιώται ούχ έρχασιν έναια πρώτω. — **E non**, ούδέ; μηδέ || **Non che**, ούχ όταν; ούχ ότι || **Che non**, μή; ένα μή || **Se non che**, άλλό || **Non più**, ούκέτι; μηκέτι || **Non mai**, ούδέποτε; μηδέποτε; ούποτε; μήποτε || **Non ancora**, ούτω; μήπω.

Nonagenario, έννηκονταετής, ές.

Noncurante, άμελής, ές; άφρόντιστος, **ον**.

Noncuranza, άμελεια, ας, ή; άφρονησία, ας, ή

Nondimeno, μηδέν ήττον; ούδέν ήττον; όμως.

None, *nome del calendario romano*, νόνα, αι.

Nonna, τήθη, ης, ή; per parte del padre, πατρομήτωρ, ορος, ή; per parte della madre, μητρομήτωρ, ορος, ή.

Nonno, πάππος, ου, ό.

Nono, έννατος, η, **ον**.

Nonostante, όμως δι || **Nonostante che**, ει καί; καίπερ.

Nonpertanto, όμως.

Nonuplo, έννεαπλάσιος, α, **ον**.

Nord, ἄρκτος, ου, ἡ. Del nord, ἄρκτικός, ἡ, ὄν.
Norma, κανών, ἄνους, ὁ; νόμος, ου, ὁ.
Normale, κανονικός, ἡ, ὄν.
Nosocomio, νοσοκομείου, ου, τό.
Nostalgia, ὁ τῆς πατρίδος πόθος, ου.
Nostrale, ἐγχώριος, ου; ἐπιχώριος, ου; ὁ, ἡ.
 τὸ παρ' ἡμῶν.
Nostro, ἡμέτερος, α, ου. *Spesso questo artiett. si traduce in greco col genit. del corrispondente pron. personale.* Il nostro fratello, ὁ ἡμέτερος ἀδελφός ὀρν. ὁ ἀδελφός ἡμῶν || *In forza di sost. e in plur.* I nostri per I nostri parenti, οἱ προσήκοντες ο ἰ συγγενεῖς ἡμῶν; per Quelli della nostra fazione, οἱ οὖν ἡμῶν; οἱ μεθ' ἡμῶν.
Nostro, πρωτεύς, ἑως, ὁ.
Nota, Segno, Ricordo, σημείον, ου, τό; σημειώσεις, ἑως, ἡ. Prender nota, ὑπο-σημειόσμαι || *Annotazione ai luoghi difficili di uno scrittore.* ἐπισημειώσεις, ἑως, ἡ; σχόλιον, ου, τό || *Registro, Catalogo, κατάλογος, ου, ὁ || T. mus.* Segno rappresentativo de' suoni, μουσικὸν σημεῖον (ου) ἢ γράμμα (ατος) τό || *Nota d'infamia, ἀτιμία, ας, ἡ.*
Notabile, degno di nota, ἀξιόλογος, ου || *detto di persona*, Chiaro, ἐπίσημος, ου ἐπιφανής, ἑς. *In forza di sost.* I notabili, οἱ γνώριμοι, ου || *detto di cosa*, Grave, Di molta importanza, πολὺς, πολλή, πολὺ; μέγας, ἄλη, α.
Notabilità, γνώριμον, ου, τό.
Notabilmente, ἐπίσημως; διαφερνῶτως.
Notare, Segnare con alcuna nota, σημειῶω || *Prender nota, ricordo, ὑπο-σημειόσμαι; ὑπο-μνηματίζω || Por mente, Considerare, δια-νοεῶ; σκοπέω || Accorgersi, αἰσθάνομαι (irr.) col genit.*
Notaro, δημόσιος γραμματεὺς, ἑως, ὁ; συμβολαιογράφος, ου, ὁ.
Notevole, V. Notabile.
Notevolmente, V. Notabilmente.
Notificare, ἐπ-αγγέλλω; δηλώω; σημαίνω; μηνύω.
Notificato, ἐπηγγελμένος, η, ου.
Notificazione, ἐπαγγελία, ας, ἡ; δῆλωσις, ἑως, ἡ; μήνυσις, ἑως, ἡ.
Notizia, Cognizione, Conoscenza, γνώσις, ἑως, ἡ || *Novella, Nuova, ἀγγελία, ας, ἡ; ἀπαγγελία, ας, ἡ; ἀγγελμα, ατος, τό.* Dare una notizia, ἀγγέλλω; ἀπ-αγγέλλω. Buona notizia, εὐαγγέλιον, ου, τό.
Noto, sost. Vento che spira dal Sud, νότος, ου, ὁ.

Noto, ad. φανερός, ἄ, ὄν; ὀφθαλμ., η, ου; γνωστός, ἡ, ὄν; γνώριμος, ου. **Far noto**, Render noto, φανερώω; δηλώω; ἐπ-αγγέλλω.
Notomia, ἀνατομή, ἡς, ἡ.
Notomista, ἀνατομικός, οὔ, ὁ.
Notomizzare, ἀνα-τέμνω (irr.).
Notoriamente, γνωρίμως; φανερώως; προδήλως.
Notorietà, γνωστότης, ου, τό; γνώριμον, ου, τό.
Nottambulo, νυκτιπλανής, ἑς.
Nottata, νύξ, νυκτός, ἡ. *Far nottata*, ἀγρυπνεῶ.
Notte, νύξ, νυκτός, ἡ. Sul far della notte, ὑπο νύκτα; νυκτός ἐπιπραχμένης. **A notte avanzata**, παρῶρον τῶν νυκτῶν. **Di notte**, νυκτός. *Passar la notte*, δια-νυκτερεύω; δι-άγω (irr.) τὴν νύκτα. *Scrivere di notte*, νυκτογραφεῶ. *Viaggiar di notte*, νυκτοπορεύω. *Far di notte giorno*, **Lavorare durante la notte**, νυκτερεύω. **Buona notte**, Felice notte, *modo di saluto*, ὑγίαιε ο ὑγαίαιε. *Dar la buona notte*, ὑγιαιε λέγω (irr.).
Nottetempo, νυκτός; νύκτωρ.
Nottola, specie di saliscendi, μοχλός, οὔ, ὁ || *Uccello notturno*, γλαυξ, κός, ἡ. *Portar nottola ad Atene*, γλαυκ' εἰς Ἀθῆνας ο Ἀθῆνας φέρω (irr.) ο ἄγω (irr.).
Notturmo, νυκτερινός, ἡ, ὄν.
Novamente, V. Nuovamente.
Novanta, ἐνενήκοντα. **Novanta volte**, ἐνενηκοντακίς.
Novanta mila, ἑννακισμύριοι, αι, α.
Novantesimo, ἐνενηκοστής, ἡ, ὄν.
Novatore, νεωτεριστής, οὔ, ὁ; νεωτεροποιός, οὔ, ὁ.
Novè, ἐννέα. **Novè volte**, ἐννεάκις ο ἐννάκις.
Di nove anni, ἐνναετής, ἑς.
Novècentesimo, ἐννεκοσαστός, ἡ, ὄν.
Novècento, ἐννακόσιοι, αι, α.
Novella, Racconto, μῦθος, ου, ὁ || *Annunzio di cosa avvenuta di fresco*, ἀγγελία, ας, ἡ; ἀπαγγελία, ας, ἡ; ἀγγελμα, ατος, τό.
Novellamente, Di bel nuovo, αὐθις; ἐκ καινῆς.
Novellare, μυθολογίω.
Novellatore-trice, μυθολόγος, ου.
Novelletta, μυθάριον, ου, τό; μυθίδιον, ου, τό.
Novelliere, μυθολόγος, ου, ὁ.
Novellina, V. Novelletta.
Novellista, λογοποιός, οὔ, ὁ.
Novello, νέος, α, ου; νεαρός, ἄ, ὄν. **Sposa novella**, νεόγαμος, ου, ἡ.
Novembre, νοέμβριος, ου, ὁ.

Novena, έννεάς, άδος, ή.
 Novenario, έννεακύλλιαρος, ου.
 Novendiale, ένήμερος, ου. Feste novendiali, έννεατα, ων, τά.
 Noveune, ένναετής, ές.
 Novennio, ένναετηρίς, ίδος, ή.
 Noverare, V. Annoverare.
 Novero, άριθμός, ου, ό; τάξις, εως, ή; *ma più spesso si rende col genit.*: Esser nel novero di, είναι των . . .
 Novilunio, νουηνία, ας, ή.
 Novissimo, *sost.* έσχατον, ου, τό.
 Novità, Cosa nuova. νέον, ου, τό; νεώτερον, ου, τό || *Mutazione dell'ordine politico di un popolo, καινοτομία, ας, ή; νεωτερισμός, ου, ό.* Far novità, καινοτομέω; νεωτερίζω || *Annunzio di fatti recenti, άγγελία, ας, ή; άπαγγελία, ας, ή; άγγελμα, ατος, τό.* Dare una novità άγγέλλω ο άπ-αγγέλλω τί τινι || *Qualità astratta di ciò che è nuovo, καινότης, ητος, ή; καινόν, ου, τό.*
 Noviziato, πρωτοπειρία, ας, ή; δεικμή, ης ή
 Novizio, άπειρος, ου; πρωτόπειρος, ου; in . . . , ηεν.
 Nozione, γνώσις, εως, ή; έπιστημή, ης, ή.
 Nozze, γάμος, ου, ό. Passare a seconde nozze, δευτερογαμέω.
 Nube, νεφέλη, ης, ή. Coperto di nubi, συν-νεφής, ές. Senza nubi, άνεφελος, ου.
 Nubile, non maritata, άνέκδοτος, ου || *detto dell'età da marito, έπιγαμος, εν.*
 Nuca, ινίον, ου, τό.
 Nucleo, πυρήν, ηνος, ό.
 Nudamente, γυμνός.
 Nudare, άπο-δύω (*irr.*); άπο-γυμνός.
 Nudato, γυμνός, ή, όν; di . . . γευ.
 Nudità, γυμνότης, ητος, ή.
 Nudo, γυμνός, ή, όν. Mezzo nudo, ήμίγυμος, ου. **A testa nuda, γυμνή τή κεφαλή ο γυμνός (ή) τήν κεφαλήν || fig.** Spoglio di ornamenti, Semplice, ψιλός, ή, όν; άπλοϋς, η, ουν. — Mettere a nudo, γυμνός; άπο-κάλυπτω.
 Nulla, V. Niente.
 Nullezza ο
 Nullità, ουθενεια, ας, ή. Nullità di un atto, άκυρον, ου, τό.
 Nullo, V. Nessuno || *detto di Atti pubblici, Invalido, άκυρος, ου.* Render nullo, άκυρός; άθετέω || *Uomo nullo, ουτιςούτος, ου, ό; ο ουδεν δρελος (declinando l'articolo solo).*
 Nume, θεϊον, ου, τό.
 Numerabile, άριθμητός, ή, όν.
 Numerale, άριθμητικός, ή, όν.

Numerare, Enumerare, άριθμέω || **Porre il numero a vari oggetti, άριθμώ ο άριθμοίς σημαία || Mettere nel numero, Annoverare, συν-αριθμέω τί τινι; τίθεμαι τι εν . . .** || *detto di denaro, Sborsarlo, κατα-βάλλω (*irr.*).*
 Numeratore-trice, άριθμητάς, σατα, ου || **T. aritm.** άριθμητής, ου, ό.
 Numerazione, άριθμησις, εως, ή.
 Numericamente, άριθμητικός.
 Numerico, άριθμητικός, ή, όν.
 Numero, άριθμός, ου, ό. In numero di cinque, di sei, di dieci, ecc. πέντε, έξ, δέκα ecc. τόν άριθμόν || *per* Quantità indeterminata, πλήθος, εως, τό. Un piccolo numero di, όλίγοι, αι, α *che s'accorda col sost. seguente.* Un gran numero di, πολλοί, αι, ά. Essere nel numero dei . . . , ειμί των . . . Metter nel numero di . . . , τίθεμι τι εν . . . || *per* Ritmo del verso e della prosa, ρυθμός, ου, ό || Senza numero, άναριθμητος, ου.
 Numerosamente, in gran numero, άθρόοι, αι, α.
 Numeroso, πολϋς, πολλή, πολύ. Più numeroso, πλείων, ου. Poco numeroso, όλιγος, η, ον.
 Numismatica, νομισματική, ης, ή.
 Numismatico, νομισματικός, ή, όν.
 Nunzio, άγγελος, ου, ό.
 Nuocere, βλάπτω; a . . . , acc.; *λυμαίνωμαι col dat. o l'acc.* Senza nuocere, άβλαβός.
 Nuora, ή του υιού γυνή, αικος; νύμφη, ης, ή; νύος, ου, ή.
 Nuotare, νήχομαι; νέω (*irr.*); κολυμβάω || *fig.* Nuotare nell'abbondanza, περι-βρέω (*irr.*) τή άφθονία ο χρήμασι.
 Nuotatore-trice, νηκτής, ου, ό; κολυμβητής, ου, ό; νηκτής, ίδος, ή.
 Nuoto, νήξις, εως, ή; κολύμβησις, εως, ή. **A nuoto, posto avverb.** νηχόμενος, η, ου. Passare a nuoto, δια-νήχομαι; δια-νέω (*irr.*). Salvarsi a nuoto, εκ-νήχομαι; εκ-νέω.
 Nuova. Fatto recente, νέον ο νεωτερόν τι. **Domandar nuove di alcuno, πυνθάνομαι (*irr.*) περί τινος ο τά τινος.** Che nuove ci sono? τί νεώτερον γέγονε ο συνέβη; || **Annunzio di fatti recenti, άγγελία, ας, ή; άπαγγελία, ας, ή; άγγελμα, ατος, τό.**
 Nuovamente, di nuovo, αΰθις, πάλιν || di fresco, νεωστί; άρτι.
 Nuovo, νέος, α, ου; νεαρός, ά, όν; καινός, ή, όν. Che c'è di nuovo? τί νεώτερον γέ-

γους; Un nuovo venuto, νέηλυσ, υδάς (ό, ή) || Nuovo di una cosa o a una cosa. Inesperto, άπειρος, ου || detto di Chi ritrae in se la gloria, le virtù ecc. di un personaggio famoso, δεύτερος, α, ου. È un nuovo Aristide, έστι δεύτερος Άρισταιδής || Rimettere a nuovo una cosa, άνα-καίνιζω τε || Di nuovo, posto αυειβ., κύδις; πάλιν; τὸ δεύτερον.

Nutricare, V. Nutrire.

Nutrice, τιθήνη, ης, ή; τροφός, ου, ή.

Nutrimiento, τροφή, ης, ή. Procacciarsi il nutrimento, βίου πορίζομαι. Dar nutrimento, τρέφω (irr.).

Nutrire, τρέφω (irr.); δια-τρέφω; σιτίζω || detto di passione, affetto e simili. έχω (irr.). — *Rifless.* Nutrirsi di, προς-φέρομαι (irr.) coll'Acc. Nutrirsi poco, ελιγσιτέω.

Nutritivo, τρώριμος, ου; τρωφώδης, ες; θρεπτικός, ή, ου. Poco nutritivo, ολιγότροφος ου.

Nutrito, τραφεύς, έσθα. έν. Ben nutrito, In carne, εύτροφος, ου; εύταρκος, ου.

Nutritore, τροφεύς, έως, ό.

Nutrizione, θρέψις, εως ή; τροφή, ης, ή.

Nuvola, νεφέλη, ης, ή.

Nuvoletta, νεφέλιον, ου, τό.

Nuvoletto, νεφέλιον, ου, τό.

Nuvolo, νέφος, εως, τό.

Nuvolone, μεϊζων νεφέλη, ης, ή.

Nuvolosità, συννεφια, ας, ή.

Nuvoloso, νεφώδης, ες; επινεφής, ές; τυννεφής, ές; επινεφέλος, ου.

Nuziale, γαμικός, ό, ου; γαμήλιος, ου. Festa nuziale, γάμος, ου, ό.

Nuzialmente, γαμικώς.

O

O, *inter. vocativa*, ω || *cong.* η. O questo o quello, ή τούτο, ή εκείνο; είτε τούτο, είτε εκείνο. O piuttosto, μάλλον δε.

Obbedire, V. Ubbidire, e così tutti i suoi derivati.

Obbligante, detto di parole, maniere e simili, κεχαριτωμένος, η, ου; επιχαρις, ι.

Obbligare, Legare, κατα-δεσμεύω; καταδένω || Costringere, άναγκάζω || Cattivarsi l'animo altrui, άν-αρτάομαι τινα. — Obbligarsi, Assumere impegni, έγγυόομαι ήπι-ισχύομαι (irr.).

Obbligatamente, Con riconoscente affetto. φιλοφρόνως; φιλικώς || Non liberamente, άναγκαιώς; άναγκη.

Obbligato, Costretto, άναγκαστός, ή, ου || Legato da gratitudine, χάριτος υπόχρεως, ου. Essere obbligato ad alcuno, χάριν έχω (irr.) τινί.

Obbligatorio, άναγκαστικός, ή, ου; άναγκαιός, α, ου.

Obbligazione. L'atto con cui una persona si obbliga a qualche cosa, έγγύη, ης, ή; κατεγγύη, ης, ή || L'essere obbligato per benefizi ricevuti, χάρις, ητος, ή con o senza όφειλομένη. Avere obbligazioni ad alcuno, χάριν όφειλω τινί.

Obbligo, καθήκον. ουτος, τό; όδεν, ουτος, τό. Soddisfare a' suoi obblighi, πρώττω ο αποτελέω, ful. έσω. τά καθήκοντα, τὸ όδεν, τά όδεντα. Mancare a' suoi obblighi, ελ-λειπω (irr.) τού όδεντος.

Obbrobrio, θυσίδος, εως, τό. Colmar d'obbrobrio, κατ-ουεδιζω.

Obbrobriosamente, άτιμώς; αίσχροώς.

Obbrobrioso. άτιμοτικός, ή, ου; αίσχρός, ά, ου; έπονειδιστος, ου.

Obelisco, όβελίσκος, ου, ό.

Oberto, κατάρχεις, ου.

Obesità, πολυταρκία, ας, ή.

Obeso, πολύταρκος, ου.

Obiettare, άντι-λέγω (irr.); άνθυπο-βάλλω (irr.); εναντιόομαι.

Obiezione, άντιλογία, ας, ή. Fare obiezione. V. Obiettare.

Oblatore, προσφέρων, ουτος, ό; επιφέρων, ουτοι, ό.

Oblazione, προσφορά. ας, ή.

Obliare, επι-λανθάνομαι (irr.) τινας; άμνηστία τινός.

Oblio, λήθη, ης, ή; άμνησσύνη, ης, ή. Mettere o Porre in oblio, τή λήθη παρα-δί-δωμι; λήθη ποιέομαι τινας.

Obliquamente, πλαγίως; έχ πλαγίου. Guardare obliquamente, λοξά βλέπω.

Obliquità, πλαγιότης, ητος, ή.

Obliquo, πλαγιός, α, ου || fig. σκολιός, ά, ου.

Obolo, όβολός, ου, ό. Mezzo obolo, ήμισυ-όβλιον. ου. τό.

Oca, χήν, χηνός, ό. D'oca, χήνιος, α, ου. — Fare il becco all'oca, κολορωνα επι-τίδημι.

Occasionale, παρατυχών, ουσα, ου; τυχαίος, α, ου.

Occasionalmente, όταν τύχη; ει τύχει.

Occasionare, άφερμη ή ίδωμι ο παρ-έχω (irr.) τινας; αιτία ο αιτίας (α, ου) γίγνομαι (irr.) τινας.

Occasione, καιρός, ου, ό. Aspettar l'occasione, περι-μένω (irr.) τὸν καιρόν, Co-

gliere l'occasione, λαμβάνομαι (*irr.*) τοῦ καιροῦ; χράσμαι τῷ καιρῷ. Lasciar fug- gir l'occasione, ἀφίημι (*irr.*) τὸν και- ρόν. In tale occasione, ἐν τῷ ταυούτω. Alla o Con la prima occasione, ὅταν πρώτων καιρὸς ᾗ. Dare occasione, V. Oc- casionare.

Ocaso. δυσμή. ἤς, ἡ; δύσις, εως, ἡ.

Occhiare, εἰς-βλέπω (*irr.*).

Occhiata. βλέμμα, ατος, τό; ὀφθαλμῶν βο- λή. ἤς, ἡ; ὄψις, εως, ἡ.

Occhiello, ὀπή. ἤς, ἡ.

Occhino, ὀφθαλμίδιον, ου, τό.

Occhio, organo della vista. ὀφθαλμός, οὔ, ὁ. Che ha gli occhi grandi, μεγάλῳφθαλ- μος, ου; piccoli, μικρόφθαλμος; scintil- lanti, γλαυκρόφθαλμος; neri, μελανόφθαλ- μος, ο. e altri composti simili. Aver ma- le agli occhi, ὀφθαλμιάω, fut. ἄσω. In- fermità d'occhi, ὀφθαλμία, ας, ἡ. Chiud- dere gli occhi, ἐπι-μύω; κατα-μύω || per Sguardo, Vista, ὄρασις, εως, ἡ; ὄψις, εως, ἡ. Fin dove giunge l'occhio, ἐφ' ὅσον ἡ ὄψις ἀφικνεῖται. Volgere gli occhi in su, ἄνω βλέπω. Volger gli occhi sopra . . . ἀπο-βλέπω εἰς col' acc. Esser tutto oc- chi, ἀτενίζω εἰς τι. Sotto gli occhi di, ἐν ὀφθαλμοῖς τινος; ἐνώπιόν τινος. Altrar- re gli occhi d'alcuno, ἐπι-τρέφω τινά || *Figur. riferito alla Mente, Aver l'oc- chio a qualche cosa, ἐπι-μελίσκομαι τινος* A' miei occhi, κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν; κα- τὰ τὸ δοκοῦν ἐμοί || Gemma che gittano le piante, ὀφθαλμός. — A occhio e cro- ce, προπετῶς || Piangere a cald'occhi, δακρυρότος || A colpo d'occhio, ἐκ πρώ- τας ὄψεως; αὐτίκα || Vedere alcuno di buon occhio o di cattivo occhio, εὐμέ- νως ο ἀπὸδῶς ἔχω (*irr.*) πρὸς τινά || In un batter d'occhio, ἐν ἀκραιῖ || Stare ad occhi aperti, per Stare all'erta, εὐλαβέ- σμαι || Aprir gli occhi a uno, per To- glierlo dall'errore, φανερόν ποιῶ τί τινα || Chiudere un occhio e tutti e due gli occhi per Lasciar passare come inos- servata una cosa, περι-οράω (*irr.*) τι || Dare o Gettare la polvere negli occhi, φαναρίζω τινά || Dar d'occhio ad alcuno, per Fargli cenno ammiccando, ἐπι- νεύω; ἐπ-ιλλίξω || Guardare o Vedere con la coda dell'occhio, παρα-βλέπω.

Occhiolino, ὀφθαλμίδιον, ου, τό; ὀμμάτιον, ου, τό. Far l'occhiolino, σκαρδμύττω.

Occhiuto, πολυόμματος, ου.

Occidentale, δυτικός, ἡ, ὄν; ἐσπέριος, α, ου.

Occidente. δισμαί, ὦν, αἰ; δύσις, εως, ἡ; ἐσπέριος, ας, ἡ.

Occipite, τὸ κατόπι τῆς κεφαλῆς; ἰόνου, ου, τό.

Occorrente, δέων, ουσα, ου.

Occorrenza, συντυχία, ας, ἡ; προστυχόν, ὄν- τος, τό. All' occorrenza, ἦν το δέη; εἰ τε δεῖο.

Occorrere, Far di bisogno, δεῖομαι col gen.; χρεῖαν ἔχω (*irr.*) col gen. || Av- venire, Accadere, συμ-βαίνει (*irr.*).

Occultamente, λαθραίως; κρύφα; κρύβδην; λάθρα.

Occultamento, κρύψις, εως, ἡ; ὑπόκρυψις, εως, ἡ.

Occultare, κρύπτω; ὑπο-κρύπτω.

Occulto, κρυπτός, ἡ, ὄν; κρύπιος, α, ου; λα- θραῖος, α, ου.

Occupamento, κατάληψις, εως, ἡ; κατάσχί- σις, εως, ἡ.

Occupare, Impadronirsi, Possedere, Ten- nere, κατα-λαμβάνω (*irr.*); κρατεῖο τι- νός; ἔχω (*irr.*); κατ-έχω || Dar da fare, da lavorare ad alcuno, ἔργου ο ἐργασίαν δίδωμι ο παρ-έχω τινί || Occupare il tem- po, δια-τρέβω. — *Rifless.* Occuparsi in o di una cosa, ἐπιτηδεύω τι; ἀσχολέομαι περί τι; δια-τρέβω περί τι || Occuparsi dei fatti altrui, πολυπραγμονέω.

Occupato, Posseduto, καταληφθεῖς, εἶσα, ἐν || detto di persona, ἀσχολος, ου; α ο in . . . ἔς τι ο πρὸς τι ο περί τι. Non oc- cupato, ἀπρόσγμου, ου.

Occupazione, l'occupare, riferito a luo- go κατάληψις, εως, ἡ; κατάσχεσις, εως, ἡ

|| Negozio, Faccenda e simili, ἀσχολία, ας, ἡ; ἀσχόλημα, ατος, τό; ἐπιτήδευμα, ατος, τό; διατριβή, ἤς, ἡ; ἐργασία, ας, ἡ.

Oceano, ὠκεανός, οὔ, ὁ.

Oculare, Di occhio, ὁ, ἡ, τὸ ὀφθαλμῶν; ὀφθαλμικός, ἡ, ὄν || Testimone oculare, αὐτόπτης, ου, ὁ.

Oculatamente, εὐλαβῶς.

Oculatezza, εὐλόβεια, ας, ἡ; πρόνοιος, ας, ἡ.

Oculato, εὐλαβής, ἐς. Essere oculato, εὐλο- βέομαι.

Oculista, ὁ τῶν ὀφθαλμῶν ἱατρός, οὔ.

Ode, ᾠδή, ἤς, ἡ.

Odiabile, μισητός, ἡ, ὄν; ἀξέμιτος, ου.

Odiare, μισέω; ἐχθαίρω; ἀπεχθαίρω.

Odiato, μισητός, ἡ, ὄν; ἀπεχθής, ἐς.

Odiatore-trice, μισητῆς, ατα, αν.

Odicina, ᾠδάριον, ου, τό.

Odiernamente, κατὰ τοὺς νῦν χρόνους.

Odierno, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον; σημερινός, ἡ, ὄν.

- Odio**, μίσος, εος, τό; ἔχθρα, ας, ἡ; ἀπέχθεια, ας, ἡ. **Avere in odio**, **Portare odio**.
V. Odiare. **Odio reciproco**, μισαλληλία, ας, ἡ. **Odio delle scienze**, μισολογία, ας, ἡ; **del lavoro**, μισοπονία, e così altri *composti*.
Odiosamente, μισητῶς; στυγερῶς; ἀπεχθῶς.
Odiosità, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
Odioso, μισητός, ἡ, ὄν; ἀξιομίσητος, ὄν; ἀπεχθής, ἐς; στυγερός, ἂ, ὄν. **Rendersi odioso**, μίσος ο φθόνον ἐπι-ἀγομαι (irr.).
Odontalgia, ὀδονταλγία, ας, ἡ.
Odorare, **Attrarre odore**, ὀσφραίνομαι (irr.) *col gen.* || **Spargere odore**, ὄξω (irr.).
Odorato, sost. ὀσφρανεύς, εως, ἡ; ὀσφρανεύς, εως, ἡ.
Odore, ὄσμη, ἡς, ἡ. **Rendere**, **Mandare odore**, ὄξω (irr.). **Buono**, **Grato odore**, εὐωδία, ας, ἡ. **Cattivo**, **Tristo odore**, δυσωδία, ας, ἡ; κακοσμία, ας, ἡ. **Che manda buon odore**, εὐσμος, ὄν; εὐώδης, ες. **Che manda cattivo odore**, κακοσμος, ὄν; δυσώδης, ες. **Senza odore**, ἄνοσμος, ὄν || *fig.*
Fama, **Opinione**, *nelle maniere* **Esser in buono odore**, εὐδοκίμω; **Essere in cattivo odore**, κακοδοξέω.
Odorifero e
Odoroso, εὐσμος, ὄν; εὐώδης, ες.
Offa, μόξα, ας, ἡ.
Offendere, **Fare offesa**, ingiuria. ὑβρίζω τινά ο εἰς τινά καθ' ὑβρίξω; ἐφ' ὑβρίξω || **Riferito a Giustizia**, **Legge e simili**, ἀδικίαι; παρα-βαίω (irr.) || **Recar danno**, **Nuocere**, βλάπτω (irr.) **Offendersi di qualche cosa**, χαλεπῶς φέρω (irr.) τι; μηχανικῶς ἐπὶ τινί.
Offensivamente, πρὸς βλάβην.
Offensivo, βλαπτικός, ἡ, ὄν; ὑβριστικός, ἡ, ὄν. **Armi offensive**, βίβλη, ὤν. τα. **Legg. offensiva**, συμμαχία, ας, ἡ. **Prender l'offensiva**, κατ'ἀρχὴν τοῦ πολέμου.
Offensore, ὑβριστὴς ο ἀδικησας, ἀντος, ὄ.
Offeso, ὑβρισμένος, ο, νι; ἀδικηθείς, εἶσα, ἐν.
Offrire, **Presentare o Proporre** non cosa ad alcuno, affinché l' accetti, προ-τίνω; προς-φέρω (irr.); προ-τίθημι; ἐπ' ἀγγελ-λομαι || **Dedicare**, **Consacrare**, ἀνα-φέρω; ἀνα-τίθημι || **Presentare**, **Esporre**, προ-τίθημι; παρ-ίστημι; δεῖκνυμι || **Dare**, **Porgere**, παρ-έχω (irr.); δίδωμι. **Offrir l'occasione**, ἀφορμὴν τινος εἰδωμί τινί.
Offerta, l' offrire, προσφορά, ἄς, ἡ. **Offerta d' un servizio**, ἐπαγγελία, ας, ἡ || **la cosa offerta**, προσφερόμενον, ου, τό; ἐπαγγέλμα, ατος, τό.
Offertorio, προσφορά, ἄς, ἡ.
Offesa, ὕβρις, εως, ἡ; ὑβρισμα, ατος, τό; ἀδικία, ας, ἡ.
Ufficiale, **V. Ufficiale**.
Officina, ἐργαστήριον, ου, τό.
Ufficio, **V. Ufficio**.
Ufficiosamente, θεραπευτικῶς; προσθύμω.
Ufficiosità, ἐπεισιότης, ητος, ἡ.
Ufficioso, ὑπηρετικός, ἡ, ὄν; θεραπευτικός, ἡ, ὄν; πρόσθυμος, ὄν.
Uffuscamento, σκότισις, εως, ἡ; ἀμαύρωσις, εως, ἡ.
Uffuscare, σκοτίζω; ἀμαυρῶ; ἀμυδρῶ. **Fig.** **Uffuscare la gloria d' alcuno**, παρ-ευδοκίμω τινά.
Uffuscazione, **V. Uffuscamento**.
Oftalmia, ὀφθαλμία, ας, ἡ.
Oftalmico, ὀφθαλμικός, ἡ, ὄν.
Oggetto, tutto ciò che si presenta alla vista, ὑποκείμενον, ου, τό; πράγμα, ατος, τό || **Quando esprima il termine naturale di un senso**, si rende col neutro dell' *adiettivo corrispondente o con un sost. in m.* **Oggetto della vista**, ὄρατόν, οὔ, τό. **Oggetto del gusto**, γευστόν, οὔ, τό; γεύμα, ατος, τό; **dell' udito**, ἀκουστόν, οὔ, τό; ἀκουσμα, ατος, τό || **Quando significa** **Ciò che serve di materia a una scienza**, a un libro, ὑποκείμενον; ὑπόθεσις, εως, ἡ || **Cagione**, αἰτία, ας, ἡ || **Il fine che uno si propone**, προκείμενον, ου, τό; τέλος, εος, τό || **Riferito ad uomo che ispiri una passione**, un sentimento, si vuol rendere col nome astratto di quella passione ecc. **Oggetto di timore**, δειμά, ατος, τό; **di maraviglia**, θαύμα, ατος, τό; **di riso**, γέλιος, ατος, ecc. || **Talvolta si fanno circonlocuzioni**: **L'oggetto della nostra deliberazione**, παρὶ ὧν βουλευόμεθα.
Oggi, σήμερον. **Il giorno d' oggi**, ἡ σήμερον; ἡδε ἡ ἡμέρα. **Fino ad oggi**, μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας; εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν. **Per oggi**, τὸ σήμερον.
Oggidì, νῦν; τὰ νῦν. **Gli uomini d' oggidì**, οἱ νῦν; οἱ καθ' ἡμέρας.
Oggigiorno, **V. Oggidì**.
Oggimai, ἄδη.
Ogni, ἕκαστος, η, ὄν; πᾶς, πᾶσα, πᾶν. **Ogni giorno**, καθ' ἕκαστην ἡμέραν ο senza ἡμέραν. **Ogni mese**, κατὰ μῆνα. **Ogni anno**, κατ' ἔτος. **In ogni luogo**, ἕκασταχοῦ. **Da ogni parte**, ἕκασταχῶθεν.
Ognora, αἰ; αἰ ποτε.
Ognorache, ὅταν εἰς ἂν col congiunt.

Ognuno, ἕκαστος, ἡ, ον; πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
 Oh, *inter. di dolore*, ὦ! *di stupore*, ρεῦ!
 Ohimè, ἄ! εἴ μοι! ρεῦ!
 Oibò, μηδαμῶς
 Olà, ἔα! ὦ οὔτος! ὦ αὐτή!
 Oleaginoso, ἐλαιώδης, ες.
 Oleastro, κότινος, ου, ὁ.
 Oleosità, ἐλαιώδης, ους, το.
 Oleoso, ἐλαιώδης, ἄ, ὁ.
 Olezzare, ἔζω (*irr.*).
 Olezzo, ὀδωδὴ, ἡς, ἡ.
 Oliandolo, ἐλαιωπῶλης, ου, ὁ.
 Oliato, ἐλαίω ἀρτυτός, ἡ, ὁ.
 Oligarchia, ὀλιγαρχία, ας, ἡ; ἡ τῶν ὀλίγων ἀρχή, ἡς.
 Oligarchico, ὀλιγαρχικός, ἡ, ὁ.
 Olimpiade, ὀλυμπιάς, ἄθος, ἡ.
 Olimpico, ὀλυμπιος, α, ον; ὀλυμπιακός, ἡ, ὁ.
 Giochi olimpici, ὀλυμπια, ου, τό.
 Olio, ἔλαιον, ου, τό. Il far l'olio, ἐλαιοποιεῖν.
 Canova d'olio, ἐλαιοποιεῖον. Unger con olio, ἐλαίω.
 Oliosio, ἐλαιώδης, ες.
 Oliva, V. Uliva.
 Olivastro, ἐλαιοειδής, ες.
 Oliveto, Olivo, V. Uliveto, Ulivo.
 Olmaia, πετελιών, ἄνος, ὁ.
 Olmo, πετελία, ας, ἡ. D'olmo, πετελίονος, ἡ, ου.
 Olocausto, ὀλοκαύτωσις, εως, ἡ. Fare un olocausto, ὀφθίρειν in olocausto, ὀλοκαυτῶν.
 Oltracciò, πρὸς ταῦτοις; προσίτε.
 Oltraggiante, ὑβριστικός, ἡ, ὁ.
 Oltraggiare, ὑβρίζω; ἐγ-υβρίζω; καθ-υβρίζω; ἀπειμῶ.
 Oltraggiatore, ὑβριστής, οὔ, ὁ.
 Oltraggio, ὑβρις, εως, ἡ; ὑβρισμα, ατος, τό; λώβη, ἡς, ἡ.
 Oltraggiosamente, ὑβρι; μεθ' ὑβριως; ὑβριστικῶς; ἐπνειδίτως.
 Oltraggioso, ὑβριστικός, ἡ, ὁ.
 Oltramontano, ὑπερόριος, ον.
 Oltranza (A), A tutta oltranza, καθ' ὑπερβολήν; ἐσχάτως; δεινῶς.
 Oltre, Al di là, πέρα ο πέραν *col gen.*; ὑπέρ *col gen.* || Per di più, Al di là di ciò che si dice, si fa ecc., πρὶς *col dat.* || Avanti περαιτέρω; εἰς τὸ πρόσω; τοῦ πρόσω.
 Oltrechè e
 Oltredichè, πρὸς ταῦτοις; πρὸς δέ; προσέτι δέ.
 Oltremare, πέρα θαλάσσης. D'oltremare, ὑπερθαλάσσιος, ου.
 Oltremisura e

Oltremodo, πέρα τοῦ μέτρου; ὑπερβαλλόντως.
 Oltremonte (D') V. Oltramontano.
 Oltrepassare, ὑπερ-βάλλω (*irr.*); ὑπερ-βαίνω (*irr.*).
 Omaggio, ὑποταγή, ἡς, ἡ; θερραπεία, ας, ἡ.
 Omai, ἡδη.
 Umbelicale, ὀμφάλιος, ου.
 Umbelicato, ὀμφαλόεις, εσσα, εν.
 Umbelico, ὀμφαλός, οὔ, ὁ.
 Ombra, Oscurità cagionata dai corpi opachi interrompenti il corso della luce, σκιά, ἄς, ἡ. Gittare ombra, ἀπο-σκιάζω; ἐπι-σκιάζω || *fig. per Protezione, Difesa*, σκέπη, ἡς, ἡ || *Lieve segno, Apparenza di checchezza*, ἕναι, τό (*solt. nom. e acc. sing.*); εἶδος, εος, τό. Un' ombra di libertà, δυορ ἐλευθερίας || *Sospetto, Timore*, ὑποψία, ας, ἡ; ὑποπτεον, ου, τό. Dare ombra ad alcuno, ὑποπτος (ον) ο δι' ὑποψίας γίνομαι (*irr.*) τι. Prendere ombra d'alcuno, ὑπόπτος ἔχω (*irr.*) πρὸς τινα || *Anima dei morti, Spettro*, φάντασμα, ατος, τό; εἶδωλον, ου, τό. — All' ombra, ὑπὸ τῆς σκιάς || *In ombra, Non chiaramente*, ἀταρῶς || *Newmen per ombra*, οὐδαμῶς.
 Ombrare, Coprir d'ombra, σκιάζω; κατα-σκιάζω || *Insospettare*, ὑπ-οπτεῖν.
 Ombrato, detto di luogo, ἐπισκίσις, ον; κατ-τάσκισ, ου. Non ombrato, ἀσκίσις, ου.
 Ombreggiamento, ἐπισκίασις, εως, ἡ.
 Ombreggiare, σκιάν παρ ἔχω (*irr.*) τινί; σκιάζω; σκιαροφῶ.
 Ombreggiatura, ἐπισκίασις, οὔ, ὁ; σκιαροφία, ας, ἡ.
 Ombrello, σκιάδειον, ου, τό.
 Ombrosità, σκοτεινόν, ου, τό.
 Ombroso, Pieno d'ombra, σκιερός, ἄ, ὁ; σκιάδης, ες; κατᾶσκισ, ου || detto di Cavallo, Che ha le ombre, πτυρτιαός, ἡ, ὁ || detto di Persona, Sospettoso, ὑποπτικός, ἡ, ὁ.
 Omella, ὀμιλία, ας, ἡ.
 Ómero, ὄμος, ου, ὁ.
 Omettere, παρα-λείπει; παρ-ίτημι (*irr.*); παρ-έρχομαι (*irr.*).
 Omicida, ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ, ἡ; ἀνθρωφόνος, ου, ὁ, ἡ; φονεύς, εως, ὁ.
 Omicidio, ἀνθρωποκτομία, ας, ἡ; ἀνθρωφονία, ας, ἡ; φόνος, ου, ὁ. Commettere un omicidio, ἀνθρωποκτονεῖν; φονεύειν.
 Omissione, παράλειψις; εως, ἡ.
 Omogeneo, ὁμογενής, ες; ὁμοειδής, ες.
 Omónimo, ὁμώνυμος, ου.

Oncia, οὐγγία. ας, ἡ; οὐγγία. ας, ἡ.
Onda, κύμα, ατος, τό; ὕδωρ, ατος, τό.
Ondata, κύμα, ατος, τό.
Ondato, κυματοειδής, ἑς; κυματώδης, ες.
Onde, Di dove, δευ εὐθεν || **Di che. Del quale, Con che, Pel quale ecc.** ὅς, ἡ, ὅ || **Quando indica Cagione.** διό; διὰ τοῦτο || **Quando ha valore di Affinchè,** ὡςτε *coll' inf.*
Ondeggiamento. κύμασις. εως, ἡ.
Ondeggiare, κυμαίνω; κυματίζομαι.
Ondeggiato, V. Ondato.
Onodoso, κυματόεις, εσσα, εν.
Ondulazione, κύμασις, εως, ἡ.
Onerario, φορτερός, ἡ, ὄν.
Oneroso, βαρύς, εἶα, ὄ; ἐπιχθής, ἑς; φορτερός, ἡ, ὄν.
Onestà, χρηστότης, ητος, ἡ; χρηστόν, οὔ, τό; καλοκάγχιζα, ας, ἡ.
Onestamente, χρηστῶς; καλῶς.
Onesto, χρηστός, ἡ, ὄν; ἀγαθός, ἡ, ὄν; καλοκάγχιζός, ἡ, ὄν.
Ōnice, ὄνυξ, υχος, ὄ.
Onnipotente, παντοδύναμος, ον; παγκρατής, ἑς.
Onnipotenza, παντοκρατορία. ας, ἡ.
Onniscienza, τὸ πάντα εἰδέναι.
Onniveggente, πανόπτης, ου, ὄ; πανόπτρια. ας, ἡ.
Onomastico. ὀνομαστικός, ἡ, ὄν
Onomatopœia, ὀνοματοποιία, ας, ἡ.
Onomatopœico, ὀνοματοποιητικός, ἡ, ὄν.
Oonorabile e
Oonorando, ἀξίος, ας, ου τιμῆς; ἀξιότιμος, ου
Oonoranza, τιμή, ἡς, ἡ; θεραπεία, ας, ἡ.
Oonorare, τιμᾶω || **Riferito a Dio,** σέβασμαι (*mancante di fut.*); λατρεύω. *col dat.* || **Oonorare alcuno di una cosa.** κοσμέω. *col dat. della cosa e l'acc. della persona.*
Oonorario, sost. Stipendio, μεθός. οὔ, ὄ.
Oonorario d' un insegnante, διδασκτρον, ου, τό; **di un medico,** ἰατρειον, ου, τό; **d' un giudice,** δικαϊκόν, οὔ, τό, e simili.
Oonorario. ad. τιμητικός, ἡ, ὄν.
Oonoratamente, ἐνδοξῶς; χρηστῶς.
Oonoratezza, χρηστότης, ητος, ἡ.
Oonorato, ἔντιμος, ον; ἐπίτιμος, ον; ἔνδοξος, ου; εὐδόκιμος, ου.
Onore, La riputazione grande che tien dietro alla virtù, al coraggio, all' ingegno, all' onestà, ης, ἡ; εὐδοξία, ας, ἡ; εὐκλεία, ας, ἡ; εὐδοκίμητις, εως, ἡ || **Riverenza in testimonianza di virtù che si rende altrui.** τιμή, ἡς, ἡ; θεραπεία, ας, ἡ || **Ciò che tor-**

na ad onore, Decoro, κόσμος, ου, ὄ; γλῶσσον, οὔ, τό || **Probità, Virtù, χρηστότης, ητος, ἡ; ἀρετή, ης, ἡ; καλοκαγχιζία, ας, ἡ. Onore, Uomo d'onore, ἀνὴρ (ἀνδρός, ὄ) χρηστός. Agire da uomo d'onore, ἀνδραγαθεύω. Contrario all'onore, αἰσχρὸς, α, ὄν; κακός, ἡ, ὄν || **Onore, riferito a donna, Pudicizia, Castità, αἰδώς, οὔς, ἡ; ἀγνεία, ας, ἡ || Onori per Dignità, Altri uffici nello Stato, τιμαί, ὧν, αἰ; ἀρχαί, ὧν, αἰ; λειτουργίαι, ὧν, αἰ. — Parola d'onore, πίστις, εως, ἡ || **Punto d'onore, φιλοτιμία, ας, ἡ || Onori funebri, τὰ νομιζόμενα, ὧν; τὰ νόμιμα, ὧν || **Il posto d'onore, a un banchetto e simili, προεδρία, ας, ἡ || **Rendere onore a, τιμᾶω coll' acc.**********

Onorevole, τίμιος, α, ου; ἔντιμος, ον.
Onorevolezza, τιμή, ης, ἡ.
Onorevolmente e
Oonorificamente, in guisa onorevole, τιμίως; ἐντιμίως; ἐνδοξῶς || Splendidamente, μεγαλοπρεπῶς; λαμπρῶς.
Oonorificenza, τιμή, ης, ἡ.
Oonorifico, ἐπιτίμιος, ον; ἔντιμος, ον.
Onta, ὄνειαρος, εως, τό; ἀτενία, ας, ἡ; αἰσχύνη, ης, ἡ.
Ontano, κλήθρα, ας, ἡ.
Ontosamente, αἰσχρῶς; ἐπονείδιστος.
Opaco, non diafano, οὐ διαφανής ο διαγής, ἑς || Ombroso, σκιερὸς, ὄ, ὄν, κατάσκιος, ου.
Opale, ὀπάλλιον, ου, τό.
Opera, ἔργον, οὔ, τό || Opera letteraria, σύγγραμμα, ατος, τό; συγγραφή, ης, ἡ; πραγματεία, ας, ἡ. — Mettersi all'opera, ἀπτομαι τοῦ ἔργου || Mettersi in opera una cosa, per Eseguitarla, ἐπι-τελέω fut. ἔσω; per Valersene, χράσομαι *col dat.*
Operaio, ἐργάτης, ου, ὄ.
Operare, ἐργάζομαι (aum. per ει); ἐν-εργίω; ποιέω || Fare un' operazione chirurgica, χειρουργέω.
Operativo, ἐνεργής, ἑς; πρακτικός, ἡ, ὄν.
Operatore-trice, πράκτων, ουσα, ον; ἐργάτας, ου, ὄ; ἐργάτις, εδος, ἡ. Operatore di mi- racoli, θαυματουργός, ὄν || Chirurguro, χειρουργός, οὔ, ὄ.
Operazione, l'atto e l'effetto dell'operare, ἐργασία, ας, ἡ; ἔργον, ου, τό; πράξις, εως, ἡ || L'operare del chirurgo, χειρισμός, οὔ, ὄ. Fare un' operazione, χειρίζω. || T. aritm.Calcolo, λογισμός, οὔ, ὄ.
Operetta, γραμμάτιον, ου, τό.
Operosità, σπουδαιότης, ητος, ἡ; φιλεργία, ας, ἡ.

Operoso, ἐνεργός, ὄν; φίλεργος, ὄν.
Opificio, ἐργαστήριον, οὐ, τό.
Opimo, πίων, ὄν.
Opinabile, δοξαστός, ἡ, ὄν.
Opinare, νομίζω; οἶομαι.
Opinione, γνώμη, ης, ἡ; δόξα, ης, ἡ; ὑπόληψις, εως, ἡ. **Essere d'opinione**, οἶομαι. **Secondo la mia opinione**, κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν ὁ γνώμην; ὡς ἐμοὶ δοκεῖ; ἐμοὶ δοκεῖν. **È opinione generale che...** πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι... *ind.* **Esser della stessa opinione**, ὁμογνωμονεῖν. **Avere una cattiva opinione d'alcuno**, κακῶς δοξάζω περὶ τινος.
Oppilare, ἐμ φράττω.
Oppilazione, ἐμφραξίς, εως, ἡ.
Oppio, μηκάνιον, οὐ, τό; ὄπιον, οὐ, τό.
Opporre, **Addurre contro**, **riserito a ragioni**, **argomenti**, **ecc.** ἀντι-λέγω (*irr.*); ἀνθυπο-φέρω (*irr.*) || **Porre contro**, a riparo, difesa ecc., ἀντι-τίθημι; ἀνθ-ίστημι; ἀντι-τάττω; a... *dat.* ὁ πρὸς τι || *refless.*, **Opporsi**, ἀνθ-ίσταμαι; ἐν-ίσταμαι τι ὁ πρὸς τι; ἐναντιόδομαι τι.
Opportunamente, εὐκαιρῶς; ἐν καιρῷ.
Opportunità, εὐκαιρία, ας, ἡ; καιρός οὔ, ὁ.
Opportuno, εὐκαιρος, ὄν; ἐπικαιρος, ὄν; ἐπικαίριος, ὄν.
Oppositore-trice, ἐναντιούμενος, οὐ, ὁ; ἐναντιουμένη, ης, ἡ; ἀντίλογος, οὐ, ὁ, ἡ.
Opposizione, ἡ ὀππορσί, ἐναντίωσις, εως, ἡ || **Contrarietà**, ἐναντιότης, ητος, ἡ; ὑπεναντιότης, ητος, ἡ.
Oppostamente, ἐναντίως.
Opposto, **Contrario**, ἐναντίος, α, ὄν || **Posto a rimpetto**, ἀντικείμενος, η, ὄν; ἀντιπρόσωπος, ὄν. — **In forza di sost.** ἐναντίον, οὐ, τό. **Tutto l'opposto**, πᾶν τὸναντίον. **All'opposto**, τὸναντίον.
Oppressione. **L'opprimere e l'essere oppresso**, καταπίεσις, εως, ἡ; κατοχή, ης, ἡ; καταδουλώσις, εως, ἡ; δουλεία, ας, ἡ || **Sentimento di peso doloroso al petto che rende molesta la respirazione**, πνίξις, εως, ἡ; δύσπνοια, ας; ἡ.
Oppresso, καταπιεσθείς, εἶσα, ἐν.
Oppressore, καταδουλεύων, οντος, ὁ; καταδυναστεύων, οντος, ὁ; καταπιέζων, οντος, ὁ.
Opprimere, κατα-πιέζω; κατα-δυναστεύω; κατα-δουλεύω || *detto di caldo ecc.* **Affaticare in modo, da non poter quasi respirare**, πνίγω; ἀγχω.
Oppugnare, προσ-βάλλω (*irr.*) *col dat.* || **Combattere una dottrina, una ragione,**

una proposta, e simili, καθ-ὑπτομαι τινος; ἐναντιόδομαι τι.
Oppugnazione, προσβολή, ης, ἡ; ἐναντιώσις, εως, ἡ.
Oppure, ἢ.
Opulento, εὐχρήματος; ὄν; πολυχρήματος, ὄν; πολύχρυστος, ὄν; ἀφθονος, ὄν.
Opulenza, ἀφθονία, ας, ἡ; εὐπορία, ας, ἡ; πλούτος, οὐ, ὁ.
Opuscolo, συγγραμμάτιον, οὐ, τό.
Ora, *sost.* ὥρα, ας, ἡ. **Mezz'ora**, ἡμιώριον, οὐ, τό. **Un'ora e mezzo**, ὥρα καὶ ἡμίσεια. **Alla buon'ora**, καλῶς ἔχει. **Di buon'ora**, πρὸς καιρῶν; e **riserito al mattino**, πρωί. **In poco d'ora**, ἐν βραχεῖ. **Fin a quest'ora**, μέχρι τοῦδε. **Da quest'ora in poi**, ἀπὸ τοῦδε.
Ora, *adv. di tempo presente*, νῦν; τὸ νῦν; ἐν τῷ παρόντι. **Per ora**, εἰς τὸ παρόν; τὸ νῦν εἶναι || **Ora e Or ora che accenni a tempo passato**, ἄρτι; ἄρτίως; e **se accenna a tempo futuro**, εὐθύς; αὐτίκα; αὐτίκα δὴ μάλα || **D'ora in poi**, **D'ora in avanti**, ἀπὸ τοῦ νῦν; τὸ ἀπὸ τοῦδε || **Ora seguito dal che si può rendere col participio**: **Ora che è ricco**..., νῦν πλούσιος ὢν... || **Ora, in quanto serve al trapasso da una ad altra cosa, dè che si mette dopo una parola**; καίτοι.
Oracolo, **risposta che i Pagani credevano ricevere dai loro Dei**, χρησμός οὔ, ὁ; μάντευμα, ατος, τό || **La divinità che dava oracoli e il luogo dove li dava**, χρηστήριον, οὐ, τό; μαντεῖον, οὐ, τό. **Consultare l'oracolo**, χρηστηριάξομαι; μαντεύομαι. **Render l'oracolo**, χρηματοδέω || **detto di Persona di gran sapere e autorità**, χρησμολόγος, ὄν.
Orale, ὁ, ἡ, τὸ ἀπὸ στόματος ὁ ἀπὸ γλώττης. **Tradizione orale**, ἡ διὰ λόγων παράδοσις, εως.
Oramai e Ormai, νῦν; τὸ νῦν; ἤδη.
Oratore, ῥήτωρ, ορος, ὁ; λέγων, οντος, ὁ. **Un oratore valente**, ἀνὴρ δεινός ὁ δυνατός λέγειν.
Oratoria, ῥητορικὴ, ης, ἡ.
Oratoriamente, ῥητορικῶς.
Oratorio, *sost.* εὐκτήριον, οὐ, τό; προσευκτήριον, οὐ, τό.
Oratorio, *ad.* ῥητορικός, ἡ, ὄν.
Orazione, **Preghiera**, a **Dio ecc.**, εὐχή, ης, ἡ; ἡ || **Discorso**, λόγος, οὐ, ὁ.
Orbe, κύκλος οὐ, ὁ; οἰκουμένη, ης, ἡ.
Orbicolare, κυκλοειδής, ες.
Orbita, **curva che un pianeta describe col**

suo proprio moto, ἡ πλκνήτου περιτρο-
ρά (ἀς) ο περίοδος (ου) || Cavità dell' oc-
chio, κοίλωμα, ατος, τό.
Orbo, στραβός, ἡ, ὄν.
Orchestra, ὀρχήστρα, ας, ἡ.
Orcio, κέρκμος, ου, ὁ.
Orciuolo, κεράμιον, ου, τό.
Orco, Chimera o Bestia immaginaria da
far paura a' bambini, μορμολυκτίον, ου.
τό || presso i poeti, L' inferno, ἄδης, ου, ὁ.
Orda, ὄμιλος, ου, ὁ; ὄχλος, ου, ὁ.
Ordigno, ὄργων, ου, τό; μηχανή, ἤς, ἡ; μη-
χάνημα, ατος, τό.
Ordinale, τακτικός, ἡ, ὄν.
Ordinamento, τάξις, εως, ἡ; διάθεσις, εως,
ἡ; διοκομήσις, εως, ἡ.
Ordinanza, τάξις, εως, ἡ. Mettere in ordi-
nanza, τάσσω. In ordinauza, τεταχμένος,
η, ου.
Ordinare, Porre in ordine, τάσσω (irr.);
δια-τάσσω; δια-κοσμέω || Disporre, Pre-
parare ad un fine, δια-τίθημι; ποιέω || Da-
re ordine, Comandare, παρ-αγγέλλω; κε-
λεύω || detto del medico, Prescrivere,
πρὸς-τάσσω || Conferire gli ordini sacri,
χειροτονέω.
Ordinariamente, εἰωθώς; ὡς τὸ πολὺ; τὰ
πολλά.
Ordinario, che per solito si fa ed avviene.
εἰωθός. υἷα, ὅς; νόμιμος, ου || di poco con-
to o prezzo, φαῖλος, η, ου; καινός, ἡ, ὄν;
ἀγοραῖος, α, ου. Un uomo ordinario, εἰς
(gen. ενός) τῶν τυχόντων. — In forza di
usol., τὸ εἰωθός, ὅσος; τὸ νομιζόμενον, ου.
Ordinatamente, ἐν τάξει; εὐτάκτως.
Ordinativo, τακτικός, ἡ, ὄν.
Ordinato, ad. τακτός, ἡ, ὄν; εὐτακτος, ου.
Male ordinato, ἀτακτος, ου.
Ordinatore-trice, διατάσσαν, ουσα, ου; δια-
τόξας, ασα, ου.
Ord-nazione, τάξις, εως, ἡ; ἐπίταξις, εως, ἡ.
Ordine, Disposizione e collocamento di
ciascuna cosa a suo luogo, τάξις, εως, ἡ;
διάθεσις, εως, ἡ; διακομήσις, εως, ἡ. Met-
tere in ordine, τάσσω; δια-τάσσω; συν-
τάσσω. Buono ordine, εὐταξία, ας, ἡ; κό-
σμος, ου, ὁ. Mancanza d'ordine, ἀταξία.
ας, ἡ. In ordine, Con ordine, τακτικός;
ἐν τάξει; εὐτάκτως. Senz' ordine, ἀτάκτως
|| La serie dei fatti secondo la loro suc-
cessione, ἀκολουθία, ας, ἡ || Ordine di cose
per Regime politico. Regola stabilita dal-
la legge, dalla natura ecc. τὰ καθεστηκό-
τα, ου; τὰ καθεστηκότα πράγματα; ἡ κα-
θεστηκυῖα πολιτεία || Fila, Serie, στίχος.

ου, ὁ; τόξις; || Classe, Grado in cui si pone
alcuna persona o cosa. τάξις. Di prim'or-
dine, πρωτεύων, ουσα, ου; ἔξοχος, ου. Di
secondo ordine, δευτέρων, ουσα, ου || Con-
gregazione di persone viventi sotto una
regola comune, ἑταιρεία, ας, ἡ; τάγμα,
ατος, τό || Ordine sacro, ἱερατεία, ας, ἡ
|| Ordine, T. d'archit., νόμος, ου, ὁ; τρό-
πος, ου, ὁ || Comando, πρόσταγμα, ατος,
τό; ἐπίταγμα, ατος, τό; ἐντολή, ἤς, ἡ. Per
ordine d'alcuno, κελεύσαντός τινας. Sen-
z'ordine d'alcuno, ἀκέλευστος, ου. Essere
agli ordini d'alcuno, εἰμι ἐπὶ τινι ο ὑπό
τινος. Ubbidire agli ordini, πεῖθωρχέω.
Avere sotto i suoi ordini, ἄρχω ο ἡγήσο-
μαι col gen.

Ordire, Mettere in ordine le fila sul telaio,
διάζομαι || figur. detto di congiure, in-
sidie e simili, συβ-ράπτω; τεκταίνω; μη-
χυνόμαι.

Ordito, sost. στήμων, ανος, ὁ.

Orditura, ὕφανσις, εως, ἡ.

Oreade, ὀρειάς, ἄθος, ἡ.

Orecchino, ornamento che si pons agli
orecchi, ἐλλάβιον, ου, τό.

Orecchino, piccolo orecchio, ὠτίον, ου, τό;
ὠτᾶριον, ου, τό.

Orecchio, οὖς, ὠτός, τό. plur. ὠτα, ὠτων
ὠσί (ν). Mal d'orecchi, ὠταλγία, ας, ἡ;
D'orecchio fine, squisito, δευήκοος, ου;
εύηκοος, ου. D'orecchio duro, βαρυήκοος,
ου; δυσήκοος, ου; ὑπόκοφος, ου. Dare, Pre-
stare orecchio, ὑπ-ακούω (irr.) τινί; πρὸς-
έγω (irr.) τινί; ἀκροάομαι τινας. Avere
udito una cosa dalle proprie orecchie,
αὐτήκοος εἰμι τινας. Fare orecchi di mer-
cante, ἀκούου οὐ μανθάνω (irr.). Parlare
all'orecchio, εἰς οὖς λίγω (irr.) τί τινι. Mi
giunge agli orecchi..., μανθάνω (irr.);
πυνθάνομαι (irr.).

Orecchioni, infiammazione della glandu-
la parotide, παρωτίδες, αν, αί.

Orecchiuto, μεγάλη τὰ ὠτα ἔχων, ουσα, ου.

Orefice, χρυσοχόος, ου, ὁ; χρυσοουργός, ου, ὁ.

Oreficeria, χρυσοχοικῆ, ἤς, ἡ (sott. τέχνη).

Orecria, χρυσίου, ου, τό.

Orfanezza, ὄρφανία, ας, ἡ.

Orfano, ὄρφανός, ἡ, ὄν. Rendere orfano, ὄρ-
φονάω.

Orfanotrofio, ὄρφανοτροφεῖον, ου, τό.

Organare, V. Organizzare.

Organicamente, ὀργανικῶς.

Organico, ὀργανικός, ἡ, ὄν.

Organino, ὀργάνιον, ου, τό.

Organismo, διέθεσις, εως, ἡ; φύτις, εως, ἡ.

Organista, ὄργανον παίζων, οὗτος, ὁ.
 Organizzare, ὄργανῶν; δι-ὄργανῶν; δικ-τί-
 ζημα; δι-τάσσω.
 Organizzato, *part. d' Organizzare.* Bene
 organizzato, εὐρύθης, ἐς. Mal organizzato,
 ἀρῆς, ἐς.
 Organizzazione, κατάστασις, εὖς, ἡ.
 Organo, ὄργανον, οὗ, τό. Gli organi dei sensi,
 αἰσθητήρια, οὖν, τὰ. L'organo dell' udito,
 ἀκοή, ἤς, ἡ; del gusto, γεῦσις, εὖς, ἡ, οὖο.
 || Strumento musicale, ἐμπνευστὸν ὄργα-
 νον, οὗ, τό.
 Orgia, *proprium.* Feste in onore di Bae-
 co, ὄργια, οὖν, τὰ || Gozzoviglia, κῆμος,
 οὗ, ὁ.
 Orgoglio, ὑπερηφανία, ας, ἡ; αὐθάδεια, ας, ἡ;
 μεγαλοφροσύνη, ἤς, ἡ. Avere o Mostrare
 orgoglio, ὑπερηφανέω.
 Orgogliosamente, ὑπερηφάνως; ὑπεροπτικῶς;
 μεγαλοφρόνως.
 Orgoglioso, ὑπερήφανος, οὖν; ὑπεροπτικὸς, ἡ,
 οὖν; di . . . ἐπί τινι. Essere orgoglioso,
 μεγαλοφροῦναι.
 Oricalco, ὀρίχαλκον, οὗ, τό.
 Orientale, ἀνατολικός, ἡ, οὖν; ἑῶς, α, οὖν. In
 forza di *sost.* Gli orientali, οἱ πρὸς τὴν
 ἑῶν.
 Oriente, ἀνατολή, ἤς, ἡ; εὖς, ἑῶν, ἡ. L'Oriente,
 Le regioni che sono dalla parte d'orien-
 te, τὰ πρὸς ἑῶν.
 Orifizio, στόμα, ατος, τό; στόμιον, οὖν, τό.
 Originale, *sost.* πρωτότυπον, οὖν, τό; ἀρχέτυ-
 πον, οὖν, τό || *detto di scritture,* αὐτόγρα-
 φον, οὖν, τό.
 Originale, *ad.* πρωτότυπος, οὖν; ἀρχέτυπος,
 οὖν; ἀρχικός, ἡ, οὖν.
 Originalità, ιδιότης, ητος, ἡ; καινότης, ητος, ἡ.
 Originalmente, κατ' ἀρχήν; ἐξ ἀρχῆς.
 Originare, ἀρχομαι; γίνομαι (*irr.*).
 Originario, ὁ, ἡ, τὸ κατ' ἀρχήν.
 Origine, ἀρχή, ἤς, ἡ; γένεσις, εὖς, ἡ. Risalire
 all'origine, ἐξ ἀρχῆς ο ἀπ' ἀρχῆς ἀνα-λα-
 βάνω (*irr.*) || *detto di vocaboli,* ἔτυμον,
 οὖν, τό.
 Origliare, ὠτακουστέω.
 Origliere, ὑποκεφάλαιον, οὖν, τό.
 Orina, οὔρον, οὖν, τό.
 Orinale, οὔροδοχείον, οὖν, τό.
 Orinare, οὔρειναι.
 Oriundo, ἀπόγονος, οὖν.
 Orinolo, ὠρολόγιον, οὖν, τό.
 Orizzontale, τῷ ὀρίζοντι παράλληλος, οὖν;
 ὁμαλός, ἡ, οὖν.
 Orizzontalmente, τῷ ὀρίζοντι παραλλήλως;
 ὁμαλῶς.

Orizzonte, ὀρίζων, οὗτος, ὁ (*soll.* κύκλος).
 Orlare, ἐσχασιῶν προς-ράπτω; κρασπεδοῦν.
 Orlo, κράσπεδον, οὖν, τό || Estremità di un
 bicchiere, d' un fosso e simili, χαίλος,
 εὖς, τό. Pieno fino all'orlo, ὑπερχαίλης, ἐς.
 Orma, ἔχνος, εὖς, τό; ἔχμιον, οὖν, τό || *fig.*
 Traccia, Indizio, σημεῖον, οὖν, τό; τεκμή-
 ριον, οὖν, τό.
 Ormai, V. Oramai.
 Ormare, ἐχνεῖναι.
 Ormeggiare, ὀρμῆναι.
 Ornamentale, κοσμητικός, ἡ, οὖν.
 Ornamento, κόσμος, οὖν, ὁ; κόσμημα, ατος,
 τό; καλλώπισμα, ατος, τό. Essere l'orna-
 mento di . . . κοσμεῖν *colPacc.* || Orna-
 menti dello stile, σχήματα, οὖν, τὰ.
 Ornare, κοσμεῖν; ἐπι-κοσμεῖν; καλλῶναι; κω-
 λωπίσω.
 Ornatamente, κεκοσμημένως; κομψῶς.
 Ornato, *sost.* V. Ornamento.
 Ornato, *part. e ad.* κεκοσμημένος, ἡ, οὖν
 κομητός, ἡ, οὖν; κομψός, ἡ, οὖν. Stile ornato,
 ἐσχηματισμένη λέξις, εὖς, ἡ.
 Oro, χρυτὸς, οὖν, ὁ. D'oro, In oro, χρύσεος-
 οὖς, ἑα-ἄ, εὖν-οὖν. Miniera d'oro, χρυσοῦ
 μέταλλον, οὖν, τό; χρυσορυχτεῖον, οὖν, τό.
 Amante dell'oro, χρυσεραστός, οὖν, ὁ. Or-
 nato d'oro, χρυτοκόμητος, οὖν. Ricamato
 in oro, χρυτοπλάτος, οὖν; χρυσοϋρής, ἐς.
 Catena d'oro, χρυσοπέδη, ἤς, ἡ. Intessuto
 d'oro, χρυτοποίητος, οὖν. Lavorar l'oro,
 χρυτοποιεῖν; e moltissimi altri composti
 con χρυσο- per i quali sarà bene con-
 sultare il Vocabolario greco-italiano.
 Orologio, ὠρολόγιον, οὖν, τό.
 Oroscopo, ὠροσκοπεῖον, οὖν, τό.
 Orpellare, παρκα-καλύπτω.
 Orpello, ὀρείχαλκος οὖν, ὁ || *fig.* ὑπεκορισμός,
 οὖν, ὁ.
 Orrendamente, δεινῶς; φοβερῶς; ὠμῶς.
 Orrendo, Spaventoso, φρικώδης, εὖς; δεινός,
 ἡ, οὖν; φοβερός, α, οὖν; στυγερός, α, οὖν || As-
 sai deforme, αἰσχιστός, η, οὖν; ἀυσιδέστα-
 τος, η, οὖν.
 Orribile, V. Orrendo.
 Orribilmente, φρικτῶς; στυγερῶς; δεινῶς.
 Orridamente, V. Orrendamente.
 Orridezza, δεινόν, οὖν, τό.
 Orrido, V. Orrendo.
 Orrore, raccapriccio, φρίκη, ἤς, ἡ. Esser
 preso d'orrore, πέφρικα (*perf. di φρίσσω*
con signif. di presente). || Spaventa,
 ἄρρώδια, ας, ἡ; δεῖμα, ατος, τό; ἐκπληξίς,
 εὖς, ἡ || Grande ripugnanza. Aversione,
 δεινὸν μίσος, εὖς, τό; θδελυγμός, οὖν, ὁ. Ave-

re in orgore, βδελύττομαι; μυσάττομαι ||
detto di Persona o di Cosa che desta
orgore, βδελύγμα, ατος, τό; στύγημα, ατος,
τό; μύσαγμα, ατος, τό.

Orsa, ἄρκτος, ου, ἡ.

Orsacchiotto, ἄρκτου σκύμος, ου, ὁ; ἄρκτύ-
λος, ου, ὁ.

Orso, ἄρκτος, ου, ὁ. D' orso, ἄρκτης, α, ου.

Orsù, ἄγε ο ἄγετε δῆ; εἴα δῆ.

Ortaggio, λάχανον, ου, τό.

Ortica, κνίδι, ης, ἡ; ἀκαλήφη, ης, ἡ.

Orticello, κηπίον, ου, τό; κηπίδιον, ου, τό.

Orticino, V. Orticello.

Orticultore, κηπευτικός, ου, ὁ.

Orticultura, κηπεία, ας, ἡ.

Orto, κῆπος, ου, ὁ. Lavorar l'orto, κηπεύω.

Ortodossamente, ὀρθοδόξως.

Ortodossia, ὀρθοδοξία, ας, ἡ.

Ortodosso, ὀρθόδοξος, ου.

Ortoepia, ὀρθοέπεια, ας, ἡ.

Ortografia, ὀρθογραφία, ας, ἡ.

Ortolano, κηπεύς, ὁ, ὁ.

Orzo, κριθή, ης, ἡ. D' orzo, κριθινός, η, ου.

Osare, τολμάω; ἀπο-τολμάω.

Oscenamente, αἰσχρώς.

Oscenità, αἰσχρότης, ητος, ἡ; nelle parole,
αἰσχρολογία, ας, ἡ; nelle opere, αἰσχρουρ-
γία, ας, ἡ.

Osceno, αἰσχρός, ἄ, ὄν, comp. αἰσχύων, ου,
sup. αἰσχιστος, η, ου; ἀναίσχυντος, ὄν;
ἀνακιδής, ἔς.

Oscillare, ταλαντεύτμαι. Far oscillare, τα-
λαντεύω.

Oscillatorio, ἀμφιβρόχης, ἔς.

Oscillazione, ταλάντωσις, εως, ἡ; ταλαντεία,
ας, ἡ.

Oscuramente, σκοτεινῶς; ἄφανῶς.

Oscuramento, σκοτισμός. οὔ, ὁ; ἐπισκόπησις,
εως, ἡ. Oscuramento della vista, ἀμύ-
ρωσις, εως, ἡ.

Oscurare, σκοτίζω; σκοτώω. Oscurar la glo-
ria d'alcuno, παρ-ευδοκιμείω τινά. — Oscu-
rarsi, σκοτάζω; σκοτίζομαι.

Oscurazione, V. Oscuramento.

Oscurità, Privazione di luce, σκότος, ου, ὁ;
σκότος, εως, τό || riferito a discorso, stil-
le e simili, ἀφανεία, ας, ἡ; ἀτάφεια, ας,
ἡ; ἀδηλόγητος, ητος, ἡ || riferito a persona
o cosa, ἀσημον, ου, τό; ἀδοξον, ου, τό;
ἀδοξία, ας, ἡ. Oscurità di natali, τὸ τοῦ
γένους ἀσημον; ἀγένεια, ας, ἡ.

Oscuro, sost. σκότος. ου, ὁ; σκότος, εως, τό.

All'oscuro, ἐν ἀφανείῃ.

Oscuro, ad. Che ha difetto di luce, σκοτει-
νός, ἡ, ὄν; σκοτώδης, ες || Non chiaro, ἀδη-

λος, ου; ἀφανής, ἔς; ἀσπής, ἔς. Con pa-
role oscure, ἀκρῶς || Non conosciuto,
ἀγνωστος, ου; ἀσημος, ου.

Ospitale, εὐξενος, ου; φιλόξενος, ου.

Ospitalità, φιλοξενία, ας, ἡ.

Ospitalmente, εὐξένως; φιλοξένως.

Ospitare, ξενίζω. Essere ospitato, ξενίζο-
μαι.

Ospite, chi dà ospitalità, ξένος, ου, ὁ; ξeno-
δάχος, ου, ὁ || chi la riceve, ξένος. — Ac-

cogliere come ospite, ξενίζω. Essere ac-
colto come ospite, ξενίζομαι.

Ospizio, ξενών, ὄνος, ὁ; ξενοδοχεῖον, ου, τό.

Ospizio dei poveri, πτωχοτροφεῖον, ου, τό;
degli orfani, ὀρφανοτροφεῖον; dei vecchi,
γηροκομεῖον, ου, τό.

Ossame, ὀσά, ὢν, τά.

Ossario, ὀστοθήκη, ης, ἡ.

Ossatura, σκελετός, οὔ, ὁ || Ossatura di un
discorso, scritto o simili, σύστασις, εως,
ἡ; τάξις, εως, ἡ.

Osseo, ὀστέϊνος, η, ου.

Ossequente, πειθαρχικός, ἡ, ὄν.

Ossequiare, θεραπεύω.

Ossequio, θεραπεία, ας, ἡ.

Ossequiosamente, θεραπευτικῶς.

Ossequioso, θεραπευτικός, ἡ, ὄν.

Osservabile, ἀξιόλογος, ου; περιβλεπτός,
ου.

Osservanza, διατήρησις, εως, ἡ || Ossequio,
θεραπεία, ας, ἡ.

Osservare, Fissar lo sguardo in checches-
sia, θεωρέω; σκοπέω || Contemplare, Con-
siderare, σκέπτομαι || Notare, κατα-νοέω
|| detto di doveri, legge, ordni e simili,
τηρέω; φυλάσσω; ἐμ-μένω (irr.) col dat.

Osservatore-trice, che osserva, τηρήτης, οὔ,
ὁ; τηρήτρια, ας, ἡ. Osservatore dei feno-
meni celesti, μετεωροσκόπος, ου, ὁ, ἡ || Che
compie il dovere, la legge ecc. φυλάσσω,
ουσα, ου.

Osservatorio, σκοπή, ης, ἡ; σκοπεῖα, ὄς, ἡ.

Osservazione, l'atto, dell'osservare, θεω-
ρησις, εως, ἡ; θεωρία, ας, ἡ; ἐπιτήρησις,
εως, ἡ; κατασκόπη, ης, ἡ || Annotazione,
σημείωσις, εως, ἡ; σχόλιον, ου, τό || Avver-
tenza, κατανόησις, εως, ἡ.

Ossesso, δαιμονιάληκτος, ου.

Osetto, V. Ossicino.

Ossia, ἡ.

Ossicino, ὀσάριον, ου, τό.

Ossidionale, πολιορκητικός, ἡ, ὄν.

Ossitono, ὀξύτονος, ου.

Ossso, ὀστέον-οὔν, ἔου-οὔ, τό. D'osso, ὀστέϊ-
νος, η, ου.

Ostacolo, ἐμπόδιον, ου, τό; ἐμπόδισμα, ατος, τό; κώλυμα, ατος, τό. **Frapporre ostacoli**, ἐμποδίζω. Senza ostacoli, ἀνεμποδίστως; ἀκωλύτως.

Ostaggio, ὄμηρος, ου, ὁ.

Ostare, ἀνθ-ίσταμαι τιμὸν πρὸς τι; κωλύω ὁ ἐμποδῶν εἶμι.

Oste, colui che dà da mangiare e albergo per danari, πανδοκῆς, έως, ὁ || **Esercizio**, στρατεύμα, ατος, τό; στρατός, ου, ὁ.

Osteggiare, μάχομαι (irr.).

Ostensibile, δεκτῆριος, α, αν.

Ostentare, ἐπι-δείκνυμαι; ἀλαζονεύομαι; μιγαλαυχέω.

Ostentatore, ἀλαζών, ὄνος, ὁ.

Ostentazione, ἐπίδειξις, έως, ἡ; ἀλαζονεία, ας, ἡ; μεγαλωχία, ας, ἡ.

Ostia, πανδοκίον, ου, τό.

Ostessa, πανδοκῆτρια, ας, ἡ.

Ostia, ἄγιος ὁ μυστικὸς ἄρτος, ου, ὁ; ὄστια, ἡ (Gr. M.).

Ostico, δριμύς, εἶα, ὕ.

Ostile, πολέμιος, α, αν; θυςμενής, ἐς; ἐχθρός, ἄ, ὄν; ἐναντίος, α, ου.

Ostilità, ἐχθρα, ας, ἡ; ἀπέχθεια, ας, ἡ; θυςμενεία, ας, ἡ. **Cominciare le ostilità**, πῶλεμον ἀρχομαι ὁ ἄπτομαι.

Ostimente, πολεμίας; ἐχθρῶς; ἐχθρωδῶς; θυςμενῶς.

Ostinarsi, αὐθαδιάζομαι.

Ostinatamente, αὐθαδῶς; ἀμεταπειστῶς.

Ostinatezza, V. **Ostinazione**.

Ostinato, αὐθάδης, ἐς; δυστραπέλος, ου; ἀμεταπειστός, ου. **Combattimento ostinato**, καρτερὰ ὁ ἰσχυρὰ μάχη, ης, ἡ.

Ostinazione, αὐθάδεια, ας, ἡ; δυστραπέλεια, ας, ἡ.

Ostracismo, ὀστρακισμός, ου, ὁ. **Dar l'ostracismo**, ὀστρακίζω.

Ostrica, ὀστρεον, ου, τό.

Ostruire, ἐμ-φράσσω; ἀπο-φράσσω.

Ostruzione, ἐμφραξις, έως, ἡ.

Otre, ἄσχος, ου, ὁ.

Ottagono, ὀκτάγωνον, ου, τό.

Ottangolare, ὀκτάγωνος, ου.

Ottangolo, ὀκτάγωνου, ου, τό.

Ottanta, ὀγδοήκοντα. **Ottanta volte**, ὀγδοηκοντάκις.

Ottantesimo, ὀγδοηκοστός, ἡ, ὄν.

Ottarda, ὄτις, ἴδος, ἡ.

Ottare, scegliere fra due ὁ πῶς ἄρτι, αἰρέομαι (irr.); προ-αἰρέομαι.

Ottativo, εὐκτική, ἡς, ἡ (soll. ἐγκλισίς).

Ottava, ὀγδοάς, ἄδος, ἡ || **T. mus.** ἡ διὰ πασῶν (soll. χορδῶν).

Ottavario, ἡμερῶν ὀγδοάς, ἄδος, ἡ.

Ottavo, ὀγδοός, η, ου. **In forza di sost.** ὀγδοον, ου, τό.

Ottemperare, πείθομαι, fut. πείσομαι, aor. ἐπίεσθην; εὐπειθεῖω; tutt'e due col dat.

Ottenebrare, V. **Oscurare**.

Ottenero, ἐπι-τυγχάνω (irr.) τινός; per mezzo della sorte, λαγχάνω (irr.); con la violenza, βιάζομαι.

Ottenibile, τευκτικός, ἡ, ὄν.

Ottica, ὀπτική, ἡς, ἡ (soll. ἐπιστήμη).

Ottimamente, ἀριστα, ἄλλιστα.

Ottimate, κρείτιστος, ου, ὁ; ἀριστος, ου, ὁ.

Ottimo, ἀριστος, η, ου.

Otto, ὀκτώ. **Otto volte**, ὀκτάκις. **Otto volte più grande**, ὀκταπλάσιος, α, ου. **Dell'età di otto anni**, ὀκταετής, ἐς. **Spazio di otto anni**, ὀκταετία, ας, ἡ.

Ottobre, ὀκτώβριος, ου, ὁ.

Ottocentesimo, ὀκτακοσιοστός, ἡ, ὄν.

Ottocento, ὀκτακόσιοι, αἰ, α. **Ottocento volte**, ὀκτακοσιοστάκις.

Ottomila, ὀκτακισχίλιοι, αἰ, α.

Ottone, ὀρείχλιος, ου, ὁ.

Ottuagenario, ὀγδοηκοντάκις, ἐς.

Ottuplo, ὀκταπλάσιος, α, ου.

Otturamento, ἐμφραγμός, ου, ὁ.

Otturare, ἐμ-φράσσω.

Ottusità, ἀμβλύτης, ητος, ἡ.

Ottuso, ἀμβλύς, εἶα, ὕ.

Ovaia, μήτρα, ας, ἡ.

Ovaio, ὠπάλις, ου, ὁ; ὠπάλις, ἴδος, ἡ.

Ovale, ὠϊειδής, ἐς; ὠϊόδης, ἐς.

Ovazione, ὁ ἐλάττων (ουος) θρίαμβος, ου.

Ove, V. **Dove**.

Ovile, σκῆς, αὐ, ὁ; μάνδρα, ας, ἡ.

Oviparo, ὠϊτόκος, ου.

Ovo, V. **Uovo**.

Ovunque, V. **Dovunque**.

Ovvero, ἡ.

Oviare, ἀπ-αντάω; προαπ-αντάω τινί.

Ovvio, κοινός, ἡ, ὄν.

Oziare, ἀργεῖω; σχολάζω.

Ozio, ἀργία, ας, ἡ; ἀπραξία, ας, ἡ || **Agio**, σχολή, ἡς, ἡ.

Oziosamente, ἀργῶς; σχολαίως; ἐν σχολῇ.

Oziosità, ἀργία, ας, ἡ; ἀπραξία, ας, ἡ; ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ.

Ozioso, ἀργός, ἡ, ὄν; ἀπράγμων, ου; σχολικός, α, ου. **Stare ozioso**, ἀργεῖω; σχολῆν ἀγεῖν (irr.) || detto di questione, disputa, parole e simili, inutile, Vano, ἄχρητος, ου; μάταιος, α, αἰ.

P

- Pacatamente**, ήσυχή; έν ήσυχία; καθ' ήσυχίαν; ήρέμεν (ς).
- Pacatezza**, ήσυχία, ας, ή; άταραξία, ας, ή.
- Pacato**, ήσυχος, ου; άταρακτος, ου; ήρεμεύς, α, ου.
- Pacco**, δέπμη, ης, ή; φάκελλος, ου, ό.
- Pace**, Tranquillità sicura dell'animo non turbato da passione, εϋθυμία, ας, ή; εϋκολία, ας, ή; άταραξία, ας, ή || **Quiete**, ή || **Riposo**, ήσυχία, ας, ή; άνάπαυσις, εως, ή || **Pazienza nelle maniere** Prendersi in pace o in santa pace una cosa, καλώς φέρω (irr.) τε || **Pace**, Lo stato di un popolo che non ha guerra con nessuno, ειρήνη, ης, ή. **In pace**, In tempo di pace, έν ειρήνη; κατ' ειρήνην; ειρήνης ούτης. **Essere in pace**, ειρηνεύω; ειρήνην άγω (irr.). **Far la pace**, ειρήνην πύισμι ο πράτω ο συντίθεμαι || **Concordia**, όμόνοια, ας, ή; ειρήνη. **Fare**, Rifar la pace, δι-αλλάττομεθα προς άλλήλους (ας).
- Paciere**, ειρονοποιός, ου, ό; διαλλακτής, ου, ό.
- Pacificamente**, ήσυχώς; ήσυχώς; ειρηνικώς.
- Pacificamento**, ειρήνευσις, εως, ή; διαλλαγή, ης, ή.
- Pacificare**, εις ειρήνην ο όμύνοιαν καθ-ίστημι; διαλλάσσω τινά προς τινα.
- Pacificatore**, V. Paciere.
- Pacificazione**, V. Pacificamento.
- Pacifico**, D'indole pacifica, Ordinato a mantenere pace, ειρηνικός, ή, όν || **Non turbato da guerre**, tranquillo, quieto, άπόλεμος, ου; ειρηνικός, α; ου; ήσυχος, ου.
- Padella**, τήγανον, ου, τό. **Cader dalla padella nella brace**, καπνόν φεύγων εις τό πυρ περι-πίπτω (irr.).
- Padiglione**, σκηνή, ης, ή.
- Padre**, πατήρ, πατήρ, ό, dat. pl. πα-ράσι. **Di o del padre**, πάτριος ο πατρώος, α, ου. **Da padre**, πατρικός. **Da parte di padre**, προς πατρός. **Senza padre**, Privo di padre, άπάτωρ, ορος, ό, ή. **I nostri padri**, I progenitori, οι πρόγονοι, ου.
- Padrino**, Compare. ανήθοχος, ου, ό.
- Padrona**, δέσποινα, ης, ή; κυρία, ας, ή. **Padrona di casa**, οικοδέσποινα, ης, ή.
- Padronanza**, δεσποτεία, ας, ή; επικράτεια, ας, ή.
- Padronato**, δεσποτεία, ας, ή; επικράτεια, ας, ή.
- Padroncino**, δεσποτάκος, ου, ό.
- Padrone**, δεσπότης, ου, ό; κύριος, ου, ό. **Esser padrone di**, έχω (irr.). **Che è o chi non**

- è padrone di sè**, άκρατής η άκρατής έχου-
του || **Padrone di casa**, οικοδεσπότης, ου.
ό || **Padrone, rispetto ai lavoranti**, μι-
σθωτής, ου, ό; μισθοδότης, ου, ό.
- Padroneggiare**, κρατέω; επι-κρατέω; άρχω
κυριεύω; **tutti col gen.**
- Padule**, έλος, εως, τό; λίμνη, ης, ή. **Di padu-
le**, έλειος, ου; λιμναίος, α, ου.
- Paesaggio**, βωπογραφία, ας, ή.
- Paesano**, sost. δημότης, ου, ό.
- Paesano**, ad. επιχώριος, ου.
- Paese**, regione, χώρα, ας, ή; γή, ης, ή. **Paese
nemico**, πολεμία, ας, ή (sott. γή). **Paese
amico**, φιλία, ας, ή || **Luogo natio**, πατρίς,
ιδος, ή. **Del nostro paese**, ήμεδαπός, ή, όν.
Del vostro paese, ύμεδαπός, ή, όν. **D' un
altro paese**, άλλοδαπός, ή, όν. **Di che pac-
se sei?** ποδαπός (ή) ει σύ; **Nel nostro
paese**, παρ' ήμων. — **Paese che vai**, usan-
za che trovi, ακολουθεί τοις επιχειρείσι
νόμοις.
- Paesello**, Paesetto e
- Paesino**, χωρίον, ου, τό.
- Paesista**, βωπογράφος, ου, ό.
- Paffuto**, πολυταρκος, ου; καταταρκος, ου.
- Paga**, μισθός, ου, ό.
- Pagamento**, τίσις, εως, ή; έκτετις, εως, ή; από-
τισις, εως, ή; απόδοσις, εως, ή.
- Pagamente**, έθνωκόσ.
- Paganeggiare**, τοις τών έθνικών νόμοις αλο-
λουθία.
- Paganesimo**, ή τών έθνικών θρησκεία, ας.
- Pagano**, έθνωκόσ, ή, όν. **In forza di sost.**
έθνωκόσ, ου, ό.
- Pagare**, Dare il prezzo convenuto, Soddi-
sfare il proprio debito, τίνω; εκ-τίνω;
άπο-τίνω. **Pagare in contanti**, κατα-βάλλ-
ω (irr.). **Non poter pagare**, ουκ έχω
(irr.) έκτίσαι. **Pagare il prezzo d' una
cosa**, τήν τιμήν τινοσ απο-δίδωμι. **Dover
pagare**, όρσειλω. **Farsi pagare per le sue
lezioni**, μισθώ διδάσκω (irr.). || **figur. per
Rimeritare**, Ricompensare, ανταπο-δίδω-
μι, coll' acc. di cosa e il dat. di pers.;
άμείβωμι coll' acc. di pers. e il dat. di
cosa || **Pagare il fio**, δίκην ο τιμωρίαν ύπ-
έχω (irr.) τινοσ.
- Pagatore-trice-torta**, άποτίμων, ουσα, ου.
- Paggio**, παις, παιδός, ό.
- Pagina**, σελίς, ιδος, ή.
- Paginetta**, σελίδιον, ου, τό.
- Paglia**, κάρρος, εως, τό; καλάμη, ης, ή; άχυ-
ρον, ου, τό.
- Pagliaio**, άχυρός, ου, ό.
- Pagliericcio**, στιβάς, άθος, ή.

Pagluicola e
Pagliuzza, καρφίον, ου, τό.
Pago, sost. V. Pagamento.
Pago, ad. άσμενος, η, ου; ήδόμενος, η, ου; χαίρων, ουσα, ου.
Paio, ζεύγος, εος, τό. **Paio di forbici**, ψαλίς, ίδος, ή.
Paiuolo, λέβης, ητος, ό.
Pala, άμη, ης, ή.
Palafitta, χαράκιωμα, ατος, τό; σκυρώμα, ατος, τό.
Palafittare, χαρικόω; σταυρώω.
Palafreniere, ίπποκόμος, ου, ό.
Palafreno, πομπευτής ίππος, ου, ό.
Palagio, V. Palazzo.
Palancato, χάραξ, ακος, ό.
Palandrano e Palandrana, ένδρομής, ίδος, ή.
Palato, ούρανήσιος, ου, ό; ύπερώα, ας, ή.
Palazzo, μεγάλη (ης) ο πολυτελής (ους) οίκια, ας, ή. Il palazzo reale, τό βασιλείον, ου, ma più spesso al plur. τά βασιλεία.
Palco, Composto di legnami commessi insieme per sostegno del pavimento superiore, έδαφος (gen. δι έδαφος, τό) σανίδωμα, ατος, τό; πήγμα, ατος, τό || **Palco** ove si va a veder gli spettacoli, έκρια, ων, τά; άνάβαθρον, ου, τό || **Palco scenico**, Σειρωσιον, ου, τό; σκήνη, ης, ή || **Palco** su cui si giustiziano i condannati a morte, τή έκρίωμα (ατος) του λαιμοτόμου.
Paleografia, παλαιογραφία, ας, ή (Gr. M.).
Paleografo, παλαιογράφος, ου, ό (Gr. M.).
Paleo, βέμβειξ, ακος, ή; στρόβιλος, ου, ό.
Palesare, άνω-καλύπτω; δηλώω; εκ-δηλώω; εκ-φέρω (irr.); μηνύω.
Palese, φανερός, ά, όν; έναργής, ές; σαφής, ες; κατάδηλος, ου; εύδηλος, ου. **Far palese**, V. Palesare, Esser palese, φαινομαι (irr.).
Palesamente, φανερώς; έναργώς.
Palestra, παλαιστρα, ας, ή. Non esercitato nelle arti della palestra, άπάλειστρος, ου.
Paletta, ακάλυθρον, ου, τό.
Paletto, piccolo palo, χαράκιον, ου, τό || *specie di chivavistello*, πασσάλιον, ου, τό; πασσαλίκος, ου, ό.
Palingenesi, παλιγγενεσία, ας, ή.
Palinodia, παλινοδία, ας, ή.
Palinesto, παλίμνηστος, ου.
Palio, premio della gara, άθλον, ου, τό; βραβεϊον, ου, τό || **Corsa di cavalli o di carrette**, ίπποδρομία, ας, ή.
Palizzata, χαράκιωμα, ατος, τό.
Palla, σφαίρα, ας, ή. **Fare**, **Giuocare alla palla**, σφαιρίζω. Chi giuoca alla palla, σφαιριστής, ου, ό. Il giuocare alla palla, σφαι-

ριτες, εως, ή. Il luogo per giuocare alla palla, σφαιριστήσιον, ου, τό. — *Figur.* **Aspettar la palla al balzo**, καιρόν έν-δέχομαι (irr.). **Venir la palla al balzo o Balzar la palla in mano**, εύχαιρία, έστί τινα. **Dare alla palla quand'ella balza**, χρώμααι καιρώ.
Palladio, πάλλαδιον, ου, τό.
Palleggiare, παιδικώς σφαιρίζω || *fig.* **Palleggiare alcuno**, φεινακίζω.
Palleggio, σφαιρισμός, ου, ό.
Palliamiento, παρακάλυμμα, ατος, τό.
Palliere, λόγος περι-πέσω, ful. -πέσω μω-χθέρου τι; παρα-καλύπτω; περι-καλύπτω.
Palliativo, παρηγορικός, ή, έν. **In forza di sost.** παρηγόρημα, ατος, τό.
Pallidetto, ύπαυχρος, ου.
Pallidezza, άχρότης, ητος, ή; άχρος, ου, ό.
Palliduccio e
Pallidino, ύπαυχρος, ου.
Pallido, άχρός, ά, έν. **Diventar pallido**, άχραιοί.
Pallina, σφαιρίδιον, ου, τό.
Pallio, ιμάτιον, ου, τό.
Pallone, κάρυκος, ου, ό. **Giucoco del pallone**, καρυκοβολία, ας, ή || **Pallon volante**, άερόστατον, ου, τό (Gr. M.).
Pallone, V. Pallidezza.
Pallottola, σφαιρίον, ου, τό.
Palma, albero, φοίνιξ, ακος, ό. **Ramo di palma**, βαίς, ίδος, ή || *figur.* per Vittoria riportata in qualche contesa, νίκη, ης, ή; άθλον, ου, τό. **Riportar la palma**, τήν νίκην ο τό άθλον φέρω (irr.) || **Palma della mano**, παλάμη, ης, ή.
Palmento, ληνεών, ώνος, ό. **Mangiare a due palmenti**, άδηφραγέω.
Palmeto, ροικινών, ώνος, ό.
Palmipede, νεξίπους, οδος, ό, ή.
Palmizio, φοίνιξ, ακος, ό.
Palmo, σπιθαμή, ης, ή. **Lungo un palmo**, σπιθαμήσις, α, ου; σπιθαμικός, α, ου. — **A palmo a palmo**, per **A poco a poco**, κατά μικρόν; per **Partitamente**, κατά μέρος.
Palo, σκόλοψ, οπος, ό; χάραξ, ακος, ό.
Palombaro, άρρευτής, ου, ό; καλυμβητήρ, ηρος, ό; δύπητης, ου, ό.
Palombo, uccello, φάσσα, ης, ή || **pescce**, θαλασσία (ας) κύων κυνός, ή.
Palpabile, che si può palpare, ψηλαφητός, ή, έν || per Chiaro, **Evidente**, έναργής, ές; πρόσδηλος, ου; σαφέστατος, ης, ου.
Palpabilmente, προδήλως; προφανώς; σαφέστατα.

Palpamento, ψηλάφησις, εως, ἤ; ψηλάφημα, ατος, τό.
Palpare, ψηλαφάω; χεῖρι προσ-άπτομαι ὁ ἐφ-άπτομαι τινος.
Palpebra, βλέφαρον, ου, τό. **Palpebra superiore**, ἐπικυλίς, ἰδος, ἤ. **Palpebra inferiore**, ὑποκυλίς, ἰδος, ἤ. **Batter le palpebre**, βλεφρορίζω.
Palpeggiamento, ψηλάφησις, εως, ἤ.
Palpeggiare, ψηλαφάω.
Palpitare, πάλλομαι; σπαίρω; ὀσπαίρω.
Palpitazione, παλμός, οὔ, ὁ.
Palpito, παλμός, οὔ, ὁ.
Paltoniero, φαῦλος, ου, ὁ.
Paludamento, χλαμύς ὑδος, ἤ.
Palude, ἔλος, εος, τό; λίμνα, ης, ἤ; τέλμα, ατος, τό.
Paludoso, ἐλώδης, ες; ἔλειος, ου; λιμναῖος, α, ου; τελμηταῖος, α, ου.
Palustre, V. **Paludoso**.
Pampano, οἶναρον, ου, τό; οἶναρίς, ἰδος, ἤ; κλήμα, ατος, τό.
Pampanoso, κλημητικός, ἤ, ὄν; κληματόσις, εσται, εν.
Pampino, V. **Pampano**.
Pampinoso, V. **Pampanoso**.
Panacea, πανάκεια, ας, ἤ.
Panattiera, ἀροθιάκη, ης, ἤ.
Panca, βάθρον, ου, τό.
Pancetta, γαστριδίου, ου, τό.
Pancia, γαστήρ, στέρς, ἤ || **Il corpo sporgente d'un vaso**, γάστρα, ας, ἤ.
Panciolle (In), κατὰ σχολήν; εὐκαίρως.
Panciuto, γαστροειδής, ἐς.
Pancreas, πάγκρεας, ατος, τό.
Pane, ἄρτος, ου, ὁ. **Pane di fior di farina**, σεμιδάλιτης, ου, ὁ. **Pan di crusca**, πετυρίτης, ου, ὁ. **Fare il pane**, ἀρτοποιεῖω. **Vender pane**, ἀρτοπωλέω || **Pane, per il vitto necessario**, τροφή, ἤς, ἤ. **Guadagnarsi il pane**, τὸν βίον ἐργάζομαι (*aum. per ei*). — **Dire il pane, o, al pan pane**, τὰ οὐκα οὐκ λέγω (*irr.*) || **Essere il Stare come pane e cacio**, ἀγκαπῶμεν ἀλλήλους || **Render pan per focaccia**, ἔσον ἴσω ἐπι-φέρω (*irr.*).
Panegirico, orazione in lode d'alcuno recitata o da recitarsi in pubblica adunanza, πανηγυρικός λόγος, ου, ὁ || **Discorso in lode, ἐγκώμιον**, ου, τό. **Fare il panegirico di . . .** ἐγκωμιάζω *coll' acc.*
Panegirista, πανηγυριστής, οὔ, ὁ; ἐγκωμιστής, οὔ, ὁ.
Panetto, ἀρτίδιον, ου, τό.
Pania, ἰξός, οὔ, ὁ. **Prendere alla pania**, ἰξεύω.
Paniccia, πόλτος, ου, ὁ.

Panico, μελίγη, ης, ἤ.
Pánico (Timore), πανικόν δεῖμα, ατος, τό; πανικός θόρυβος, ου, ὁ.
Paniera, φορμός, οὔ, ὁ; σπυρίς, ἰδος, ἤ; κάλαθος, ου, ὁ.
Panierajo, εἰσποπλοκος, ου, ὁ; λυγιστής, οὔ, ὁ.
Paniera, φορμός, οὔ, ὁ; κάλαθος, ου, ὁ.
Panieretto, **Panierina**, **Panierino**, φορμίον, ου, τό; καλαθίσκος, ου, ὁ.
Panificare, ἀρτοποιεῖω.
Panificio, ἀρτοποιεῖα, ας, ἤ.
Panino, ἀρτίδιον, ου, τό.
Panione, κάλαμος ἰξεντικός, οὔ, ὁ.
Panna, τὸ τοῦ γάλακτος πῖον, ονος.
Panneggiamento, στολισμός, οὔ, ὁ.
Panneggiare, στολίζω.
Pannicello, ῥάκος, εος, τό.
Panno, ἵανον, ἐξ ἐρίου ὑφασμα, ατος, τό. **Panno lino**, λίνον ὑφασμα || **Panni, al plur. per Abiti**, ἐσθής, ἤτας, ἤ; ἐσθημα, ατος, τό || **Se io fossi nei suoi panni . . .** εἰ ἐγὼ ἔπασχον ἄπειρο καὶ αὐτός . . .
Pannolano, V. **in Panno**.
Pannolino, V. **in Panno**.
Pantano, τέλμα, ατος, τό; βόρβορος, ου, ὁ.
Pantano, τελμητώδης, ες; βορβορώδης, ες.
Panteismo, πανθεισμός, οὔ, ὁ (*Gr. M.*).
Panteista, πανθειστής, οὔ, ὁ, (*Gr. M.*).
Panteon, πάνθειον, ου, τό.
Pantera, πάνθηρ, ηρος, ὁ; πάρθος, ου, ὁ; πάρδαλις, εως, ἤ.
Pantofola, βλαῦτη, ης, ἤ. **ma più spesso al plur.** βλαῦται, ὧν, αἰ.
Pantomima, μίμησις, εως, ἤ; μιμηδόν, οὔ, τό; μιμητικὴ ὄρχησις, εως, ἤ.
Pantomimo, μίμος, ου, ὁ; παντόμιμος, ου, ὁ.
Paonazzo, ἰάνθινος, η, ου.
Papa, Πάπας, α, ὁ; ἀρχιερεύς, εως, ὁ.
Papale, ἀρχιερατικός, ἤ, ὄν.
Papato, ἀρχιερατεῖα, ας, ἤ.
Papavero, μήκων, ωνος, ἤ. **Di papavero**, μηκάνειος, ον.
Papero, χηνίον, ου, τό; χηνάριον, ου, τό.
Papiro, χαπάρος, ου, ὁ, ἤ; βύβλος, ου, ἤ. **Di papiro**, βύβλιος, η, ου.
Pappa, πόλτος, ου, ὁ.
Pappagallo, ψιττακός, εὔ, ὁ.
Pappare, ἀδερφαίω.
Pappata, κάμας, ου, ὁ.
Pappatore-trice, λαίμαργος, ον.
Pappolata, λήρος, ου, ὁ.
Pappone-ona, V. **Pappatore**.
Parabola, παραβολή, ἤς, ἤ.
Parabolano, ἀδολέτης, ου, ὁ, ἤ; μωρολογῶν, οὔτα, οὔν.

Parabolico, παραβολικός, ή, όν.
 Paracèntesi, παρακέντησις, εως, ή.
 Paracilito, παρακλιτός, ου.
 Paradiso, παράδειτος, ου, ό.
 Paradossale, παράδοξος, ου.
 Paradosso, παράδοξου, ου, τό; παραδοξολογία, ας, ή.
 Parafraasare, παραφράζω; λόγους παρατείνω τι.
 Parafraasi, παράφρασις, εως, ή.
 Parafraate, παραφραστής, ου, ό.
 Parafraaticamente, παραφραστικώς.
 Parafraatico, παραφραστικός, ή, όν.
 Paragòge, παραγωγή, ής, ή.
 Paragonabile, παραβλητός, ή, όν; συγκριτός, ή, όν, α . . . , dat. ο προς τι.
 Paragonare, Far paragone, παραβάλλω (irr.); αντιπαραβάλλω; συγκρίνω; a o con, dat. ο προς τι || Assomigliare, εξισώω; συν-ομοιάω; προς-εικάζω, dat. ο προς τι.
 Paragonato, παραβλητός, ή, όν; συγκριτός, ή, όν; α . . . , dat. ο προς τι.
 Paragone, παραβολή, ής, ή; σύγκρισις, εως, ή; αντιπαραθέσις, εως, ή. Fare un paragone fra, αντιπαρατίθημι τί τινι. A paragone di, προς ο παρά ο κατά col' acc.; αντί col gen. Senza paragone, διαφερόντως; υπερβαλλόντως; υπερβιβλημένως || Paragone ο più spesso Pietra del paragone ο di paragone, βράτanos, ου, ή.
 Paragrafo, „περιοχή, ής, ή; κάλον, ου, τό.
 Paralipomeni, παραλειπόμενα, ου, τά.
 Paralisis, παράλυσις, εως, ή; πάρεσις, εως, ή.
 Paralitico, παράλυτος, ου; πάρετος, ου.
 Paralizzare, παραλύω.
 Parallasse, παράλληξις, εως, ή.
 Parallelamente, παραλλήλως; εκ παραλλήλου.
 Parallelepipedo, παραλληλεπίπεδον, ου, τό.
 Parallelismo, παραλληλισμός, ου, ό.
 Parallelo, sost. σύγκρισις, εως, ή. Fare un parallelo tra . . . , εξ-ετάξω τινά παρ' άλληλα; παραβάλλω ο συγκρίνω τί τινι ο προς τι.
 Parallelo, ad. παράλληλος, ου; ό. ή, τό παρ' άλλήλους, παρ' άλληλας, παρ' άλληλα.
 Parallelogrammo, παραλληλόγραμμον, ου, τό.
 Paralogismo, παραλογισμός, ου, ό.
 Paralogizzare, παραλογίζομαι.
 Paramento, ιερά ιμάτια, ου, τά.
 Paraninfo, παρανώμιος, ου, ό.
 Parapetto, θωράκιον, ου, τό; προτείχισμα, ατος, τό; πρόβολος, ου, ό.
 Parapiglia, τύρρη, ής, ή; θόρυβος, ου, ό.

Paraplegia, παραπληγία, ας, ή; παραπληξία ας, ή.
 Parare. Addobbare, κοσμίω; κατα-κοσμίω; κλωπίζω || Impedire che si veda una cosa interponendosi tra essa e l'occhio del riguardante, κωλύω; κρύπτω; σκεπάζω || Impedire ο Trattenere il movimento di checchessia, ανθ-ίστημι; αντι-τίδημι || Difendersi da cosa nociva ο molesta. Evitarla, εκ-κλίνω; εκ-τρέπω; anche al medio. La cosa che uno evita, si mette in gen. con από || Porgere. Presentare, δρέγω; παρ-έχω (irr.) || Andare a parare, απο-βαίνω (irr.) || Pararsi dinanzi a, προαπ-αντάω τινί; προ-φυλάττομαί τι.
 Parasitico, παρασιτικός, ή, όν.
 Parasito, παράσιτος, ου, ό.
 Parasole, κιάσδειν, ου, τό. Portare il parasole, σκιαδρορέω.
 Parata. Riparo che si fa dinanzi a checchessia per difesa, έρουμα, ατος, τό; προβολή, ής, ή || Rassegna di milizie, εξέτασις, εως, ή; e parlando di cavalleria, διέλασις, εως, ή || T. scherm. L'atto di parare un colpo, εκκλισις, εως, ή; διάκρουσις, εως, ή || Veder la mala parata, αισθάνομαι (irr.) κινδύνου || Di parata, detto di cosa riserbata per occasioni solenni, πορπινός, ή, όν; e aggiunto di pranzo, πολυτελής, ές; πολυσάπνιος, ου.
 Parato, sost. επικόσμησις, εως, ή.
 Parato, ad. έτοιμος, ου; a qualche cosa, προς τι; a dire, a fare, λέγειν, ποιείν.
 Paratura, κόσμημα, ατος, τό; καλλώπισμα, ατος, τό.
 Parcamente, έγκρατώς; σωφρόνως; μετρίως.
 Parco, sost. παράδειτος, ου, ό.
 Parco, ad. Temperante nel cibo, γαστρός έγκρατής, ές; λιτοδίαιτος, ου; μετρίοσις, ου || detto del vitto, per Frugale, λιτός, ή, όν; εύτελής, ές || fig. Che fugge l'eccesso in qualsivoglia altra cosa, ρειδόμενος, η, ου col gen.; μέτριος, α, ου col' acc.
 Pardo, πάρδος, ου, ό.
 Pavecchio, V. Molto.
 Pareggiabile, παραβλητός, ή, όν; συμβλητός, ή, όν.
 Pareggiamento, άνίστασις, εως, ή; εξίστασις, εως, ή.
 Pareggiare, αν-ισώω; εξ-ισώω.
 Pareggio, V. Pareggiamento.
 Parelio, παρήλιος, ου, ό.
 Parenesi, παραινέσις, εως, ή.
 Parenetico, παραινετικός, ή, όν.
 Parentado, Congiunzione per consanguini-

neità, συγγένεια, ας, ή || Stirpe, γένος, εος, τό || Unione matrimoniale, συγκαμία, ας, ή || Nome collettivo di tutti i parenti, οί συγγενείς ο προσήκοντες τῷ γένει; συγγένεια.
Parentali, ἐναγίσματα, ων, τά; καθαρισμός, οὔ, ό.
Parente, ξυγγενής, οὔς, ό, ή; τῷ γένει προσήκων (ουσα) τινί. Prossimo parente, ἀγχιετός, έως, ό col gen. o il dat. Parente lontano, ό ἀπωτέρω ὡς τῷ γένει.
Parentela, συγγένεια, ας, ή. Parentela per matrimonio, κηδεία, ας, ή; κήδευμα, ατος. τό || *collettivam. per* Tutti i parenti, οί συγγενείς ο προσήκοντες τῷ γένει.
Parentesi, παρένθεσις, εως, ή. Tra parentesi, κατά παρένθεσιν; e figur. ἐν παράδῳ.
Parere, Sembrare, δοπέω (irr.); εἰκα (irr.) || Credere, Giudicare, δοξάζω; νομιζω; εἶμαι (irr.).
Parere, sost. Opinione, γνώμη, ης, ή; ὄξα, ης, ή. A mio parere, κατά γνώμην τήν ἐμήν; ὡς ἔγω (irr.) γνώμης; ὡς ἐμοί δοκεῖ. Il mio parere è, Io son di parere di. δοκεῖ (irr.) μοι coll' inf. Esser del parere d'alcuno, ὁμωρωμονέω τινί. Non esser del parere d'alcuno, δια-φέρω (irr.) τινός τῇ γνώμῃ. Questo è il mio parere. οὕτως ἐγὼ γινώσκω (irr.). Mutar parere, μετα-γενώσκω. Esporre il proprio parere, γνώμην ἀπο-φαίνομαι || Consiglio, βουλή, ης, ή; συμβουλή, ης, ή. Dare un parere ad alcuno, συμ-βουλευώ τινί. Cercare il parere d'alcuno, συμ-βουλεύομαι τινι.
Parergo, πάρεργον, ου, τό.
Parete, τοίχος, ου, ό.
Pargoleggiare, παίξω; νηπιαχεύω.
Pargoletto, e
Pargolo, παιδιον, ου, τό; παιδάριον, ου, τό; νήπιος, ου, ό.
Pari, Eguale, ἴσος, η, ου; ὅμοιος, α, ου || detto di moneta, Equivalente, ἀντάξιος, α, ου col gen. || riferito a ufficio e simili. Atto, Sufficiente, ἐπιτήθειος, α, ου ἐς ο πρός τι || detto di numero, ἄρτιος, ου. Giocare a pari o casto, ἀρτιάζω || Esser pari, detto da due giuocatori dei quali ha già vinto l'uno e poi rinvince l'altro, ἐν τῷ ἐμῷ; ἴσων ἔχομεν ἀλλήλοις || Pari, detto di una superficie ben livellata e piana, ἰσπέδος, ου || A un pari, Alla pari, ἐξ ἴσου; ἐπ' ἴσης || Al pari di, per Egualmente, Come, ὁμοίως; ὡσαύτως || Al pari di, per In confronto, πῦρά coll' acc. || Mettere alla pari, ἐξ-ισῶω.
Parificazione, ἐξ-ισῶσις, εως, ή.

Parificare, ἐξ-ισῶω; ἀν-ισῶω.
Parificazione, ἐξ-ισῶσις, εως, ή.
Pariforme, ὁμοίος, α, ου.
Pariglia, di cavalli. ζεύγος, εος, τό || Contraccambio, ἀμειβή, ης, ή. Render la pariglia ad alcuno, τοῖς ἴσως ἀμειβομαί τινα.
Parimente, ὁμοίως; ἴσως; ὡσαύτως.
Parità, ἰσότης, ητος, ή; ἴσου, ου, τό.
Parlamentare, δια-κηρυκεύομαι; ἐπι-κηρυκεύομαι.
Parlamentario, ad. Riguardante il parlamento, βουλευτικός, ή, ου.
Parlamentario, sost. Colui che va a trattar col nemico, κήρυξ, υκας, ό.
Parlamento, βουλή, ης, ή.
Parlante, πολυλογία, ας, ή.
Parlare, Articolare parole, Favellare, φωνέω; φθέγγομαι || Significare i propri concetti per mezzo della parola, Tener discorso, λέγω (irr.); φράζω; φημί (irr.) || Parlar greco, ἑλληνίζω. Parlar latino, λατινιστέ λαλέω || Parlare ad uno, Rivolgergli la parola, προς-φωνέω; προς-αγορεύω (irr.) coll' acc. Parlare ad uno o con uno, Tratar con esso di alcuna cosa, ὁμιλέω ο δια-λέγομαι τινι ο πρός τινα: la cosa di cui si tratta, in gen. con περι || fig. detto di cose che manifestano e danno contezza di altre, δηλώω. La cosa parla da sè, αὐτό τὸ πρᾶγμα δηλοῖ. — Parlare in punta di forchetta, ἀκριβῶς λαλέω || Parlar chiaro, schietto, franco, παρρησιάζομαι || Parlare all'improvviso, αὐτοσχεδιάζω || Parlare al deserto, μάτην λέγω || Parlar molto, πολυλογέω || Sentir parlare di, ἀκούω (irr.) coll' inf., o acc. coll' inf. Si parla bene di lui, εὖ ο καλῶς ἀκούει; se ne parla male, κακῶς ἀκούει.
Parlare, sost. λόγος, ου, ό; λαλιά, ας, ή; τό λέγειν ο λαλεῖν.
Parlata, il modo di parlare proprio di una città o provincia, διάλεκτος, ου, ή || Orazione, Discorso rivolto a più persone, λόγος, ου, ό.
Parlatore-trice, λέγων, οντος, ό; λέγουσα, ης, ή; λάλος, ου, ό, ή.
Paro, V. Paio.
Parodia, παρωδία, ας, ή.
Parodiare, παρ-ωδέω; γελοῖως ο πρός γέλωτα μιμῶμαι.
Parola, Voce articolata d'una o più sillabe, ῥῆμα, ατος, τό; λόγος, ου, ό; ἔπος, εος, τό || per Facoltà di parlare, φωνή, ης, ή; αὐδή, ης, ή; γλῶσσα, ης, ή || Parola o Pa-

rola d'ordine, *contrassegno che si dà ai soldati per farsi riconoscere*, σύνθημα, ατος, τό || *Parola, per Promessa*, πίστις, εως, ή; ύπόσχεσις, εως, ή. Uomo di parola, πιστός άνήρ, άνδρός, ό. Dar parola, πίστην δίδωμι τινι; ύποσχεόμεμαι (irr.). Esser di parola, φυλάττω τήν πίστην; έμ-μένω (irr.) ταίς όμολογίαις || **A** parola o Parola per Parola, κατά λέξιν; κώτολεξεί; διαρρήδην || **Dar parole**. Lusingare con vane promesse, ήδέσει λόγους άπατάς || **Non far parola**, σιγών || **Rompere le parole in bocca**, δια-κώπτω τών λέγωντα || **Venire a parole**, λογομαχέω || **Domandar la parola**, Chiedere di poter parlare, λόγον αίτέομαι. Dar la parola, λόγον δίδωμι || **In una parola**, ένί λόγω || **In poche parole**, διά βραχείων; ώς συνε-λόντι ειπέτω.

Parolaio, πολύλογος, ου.

Paroletta ο

Parolina, λογάριον, ου, τό.

Paronomasia, παρονομασία, ας, ή.

Parossismo, παραξυμός, ου, ό.

Parotide, παρωτίς, ιδος, ή.

Parricida, πατροκτόνος, ου, ό.

Parricidio, πατροκτονία, ας, ή. Commettere un parricidio, πατροκτονέω.

Parrocchia, παροικία, ας, ή.

Parrocchiale, ό, ή, τό τής παροικίας.

Parrocchiano-ana, πάροικος, ου, ό, ή.

Parroco, πρεσβύτερος, ου, ό; ιερύς, εως.

Parrucca, πρόσθετος (ου) κόμη, ης, ή; φε-νάκη, ης, ή.

Parrucchiere, κομμωτής, ου, ό.

Parsimonia, φειδώ, ους, ή; φειδωλή, ης, ή; φειδωλία, ας, ή.

Parte, Porzione di un tutto, μέρος, εος, τό; μερίς, ιδος, ή; μόριον, ας, ή. Far due parti di qualche cosa, εις δύο ο δίχα δι-άιρέω (irr.). Dare ad alcuno una parte di . . . , μετα-διδωμί τινί τινος. Ricevere la sua parte di . . . , μετα-λαμβάνω (irr.) τινός || Regione, Luogo, Lato, χώρα, ας, ή; τόπος, ου, ό; πλαγίον, ου, τό; μέρος. In qualunque parte . . . όπου άν col congiunt. (se non vi è moto), όπου άν (se vi è moto). In nessuna parte, ουδα-μού, μηδαμού (senza moto), ουδαμότε, μηδαμότε (con moto). Da ambedue le parti, άμφοτέρωθεν; εκατέρωθεν; ένθεν και ένθεν. Da tutte le parti, πανταχόθεν. **Da una parte . . . dall'altra . . .**, τή μόν . . . τή θέ . . . || *nei modi* Da parte di padre o di madre, προς ο εκ col gen.

|| **Parte per Ufficio**, Doverc, όέον, ουτος, τό; καθήκον, ουτος, τό || **Parte, nel linguaggio teatrale**, πρόσωπον, ου, τό; σχήμα. ατος, τό. Far la parte di, υπο-δύομαι (irr.) σχήμα col gen.; υπο-κρίνομαι col acc. Chi fa le prime, le seconde, le terze parti; πρωταγωνιστής, ου, ό; δευτερογωνιστής, ου, ό; τριταγωνιστής, ου, ό || **Parte per Partito**, Fazione, στάσις, εως, ή || **Ciascuno di coloro che questionano in tribunale**, αντιδικούν, ουντος, ό; αντιδικος, ου, ό. Chi è ad un tempo giudice e parte, αυτόδικος, ου, ό, ή || **Usato come pronome partitivo in senso di Alcuni**, τινός (encl.); *ma quando è ripetuto, si rende col' artico. parimente ripetuto e colle particelle μέν. δε.* Parte di loro egli uccise, parte cacciò in esilio, τούς μέν αυτών άπέκτεινε. τούς δ' έξέβαλεν. Gran parte, πολλοί, ου. La maggior parte, εί πλείστοι, ου. — **Avere o Prender parte in una cosa**, μετ-έχω (irr.) τινός; || **Dar parte ad alcuno di una cosa**, Dargliene avviso, ανα-κοινώω τί τινι; άπ-αγγέλλω τί τινι || **Essere a parte di una cosa**, Esserne consapevole, σύν-οιδα (irr.); ούκ άγνοέω || **Tenere dalla parte di uno**, Seguirlo, ειμί μετά τινος || **A parte, per Separamente**, e **Da parte, per In disparte**, χωρίς; κατ' ιδίον. Tirarsi da parte, ανα-χωρέω || **Porre, Metter da parte per Mettere, in serbo**, απο-τίθημι; e **per Tralasciare, Omettere**, παρα-λείπω; παρ-ήμι (irr.) || **Da parte a parte**, Da una banda all'altra, διαμπαξί; διαμπερές. Passar úa parte a parte, δια-πείρω || **Da parte o Per parte di uno**, παρά τινος || **D'altra parte, usato in senso avversativo a ciò che è stato detto innanzi**, τάλλα θέ || **Prendere in buona o in cattiva parte, riferito a parole, discorsi e simili**, εις τó καλόν ο επί τó χειρόν λαμβάνω τι.

Partecipare, intrans. Aver parte in alcuna cosa, μετ-έχω (irr.) τινός; μετ-έστί μοι τινός || **trans.** Dar parte, μετα-δίδωμι τινί τινος (dat. della persona e gen. della cosa); δια-νέμι || **Far noto, Significare**, ανα-κοινώω τί τινι; άπ-αγγέλλω τί τινι.

Partecipazione, μέθεξις, εως, ή; μετοχή, ης, ή; κοινωνία, ας, ή.

Partecipe, μετέχων, ουσα, ου col gen.

Parteggiare, έσταμαι ο ειμί μετά τινος ο προς τινος; τά τινος φρονέω.

Partenza, αποχώρησις, εως, ή; άπαλλαγή, ης, ή; έξεσθός, ου, ή. Esser sulla partenza,

Prepararsi alla partenza, *παρα-σιευάζομαι* ὡς ἀποχωρήτων ὁ ἀπίων. Partenza per mare. ἀπόπλους-ους, ου, ὄ.

Particella, *μέριον*, ου, τό.

Particina, *μέριον* ου, τό.

Participio, *μετοχή*, ἡς, ἡ.

Particola, *μέριον*, ου, τό.

Particolare, Che è proprio, Che appartiene a un tale individuo, ἴδιος, α, ου; ὄ, ἡ, τὸ ἴδιον; οἰκείος, α, ου || Che esce fuori del comune, *θαυμασίως*, α, ου; ξένος, η, ου. — In forza di sost. Persona privata, ἰδιώτης, ου, ὄ. Circostanza di una cosa, d' un fatto ecc. τὰ περὶ τε πᾶνμα. Tutti i particolari, τὰ ἐπὶ μέρους πάντα || In particolare, *posto avverb.* V. Particolarmente.

Particolareggiare, τὰ ἐπὶ μέρους πάντα διῶκω.

Particolarità, ἴδιον, ου, τό; τὰ περὶ τε πᾶνμα || per Modo e Atto di persona strana, *θαυμασίον*, ου, τό.

Particolarmente, in modo particolare, ἰδίᾳ; ἰδίως || Specialmente, *μάλιστα*; *μάλιστα* πάντων; *πρὸ πάντων*.

Partigiana, arme in asta, *δόρυ*, *δόρατος*, τό.

Partigiano, chi segue le parti di alcuno, *σπουδαστής*, οὔ, ὄ; *αἰρετιστής*, ου, ὄ || Chi loda o si diletta di cosa o persona, *ἐραστής*, οὔ, ὄ.

Partire, *trans.* Ridurre un tutto in più parti, *μερίζω*; *δια-μερίζω*; *δι-αιρέω* (*irr.*) || *intrans.* Andar via da un luogo, *ἀπερχομαι* (*irr.*); *ἀπο-χωρέω*; per . . . , *εις* *coll' acc.* || per Aver principio, *ἀρχομαι*; da . . . , *ἀπὸ* ο *ex col gen.*

Partita, Partenza, *ἄφιξις*, *εως*, ἡ; *ἀποχώρησις*, *εως*, ἡ || *T. di commercio*, *μερίς*, ἴδος, ἡ || *T. di giuoco*, *παιδιά*, ἄς, ἡ. Vincere una o la partita, *νικάω*. Perdere la partita, *νικάομαι*.

Partimento, κατ' ἕκαστον.

Partitante, V. Partigiano.

Partitivo. *μεριστικὸς*, ἡ, ἔν.

Partito, Determinazione, Risoluzione, *προαίρεσις*, *εως*, ἡ; *βουλή*, ἡς, ἡ; *γνώμη*, ἡς, ἡ. Prendere il partito di . . . , *προ-αἰρέομαι* (*irr.*) *coll' Inf.* || Patto, Condizione, *συνθήκη*, ἡς, ἡ || Occasione di matrimonio, *γάμος*, ου, ὄ || Termine di pericolo, Pericolo, *κίνδυνος*, ου, ὄ. Essere a mal partito, *κακῶς* *διά-κειμαι* (*irr.*) || Profitto, *ὠφέλεια*, ας, ἡ. Trarre partito da, *ὠφέλειαν λαμβάνω* (*irr.*) *ἐκ τινος* || Espediente, Ripiego, *πόρος*, ου, ὄ || Partito, Il ricercare per via di volti l'opinione altrui nelle delibera-

zioni; *onde* Fare il partito, Mettere, Mandare a partito una cosa, *ψηφίζω*; *ψηφίζομαι* *τε* || Mettere il cervello a partito, *σωφρονίζομαι*. Mettere ad alcuno il cervello a partito, *σωφρονίζω* || A partito, *col verbo* Ingannarsi, *μάλιστα*; *θαυμασιῶς* || Partito, per Fazione, *στάσις*, *εως*, ἡ; *ἐταιρεία*, ας, ἡ. Quelli del nostro partito, *οἱ ἡμέτεροι*. Quelli del partito contrario, *οἱ ἐναντίοι*. Entrar nel partito d'alcuno, *τά τινος αἰρέομαι* (*irr.*). Prender partito contro alcuno, *ἐναντιόομαι*; *ἀντι-στασιάζω* *col dat.* Non prender partito per alcuno, *ἀδία-φορέω*.

Partitore, *μεριστής*, οὔ, ὄ.

Partizione, *μερίσις*, *εως*, ἡ; *μερισμός*, οὔ, ὄ; *διαίρεσις*, *εως*, ἡ.

Parto, il partorire, *τόκος*, ου, ὄ. Donna di parto, *λεχῶ*, *ὄος-οὔς*, ἡ; *τοκάς*, *ἄδος*, ἡ. Assistere ai parti, *λοχεύω*. Avere i dolori del parto, *ὠδινέω* || *fig. detto delle Produzioni dell' ingegno*, *ἔργον*, ου, τό; *συγγραμμα*, ατος, τό.

Partoriente, *λοχευομένη*, ἡς, ἡ.

Partorire, *τίκτω* (*irr.*). Essere partorito, *γίνομαι* (*irr.*).

Parvità, *μικρότης*, ἡς, ἡ.

Parziale, *ἐτερόζηλος*, ου; οὐ δίκαιος, α, ου.

Parzialità, *ἐτερόζηλον*, ου, τό.

Parzialmente, *ἐτεροζήλως*; *παρὰ τὸ δίκαιον*.

Pascere, *βόσχομαι* (*irr.*); *νέμομαι* (*irr.*). Far pascere, *βόσκω*; *νέμω* || *fig.* Pascere altrui di vana speranza, *ἐλπίδος ὀδῶμι*. Pascersi di speranza, *ἐλπίζει* *θερμαίνομαι*.

Pasciuto, *βοτός*, ἡ, ὄν.

Pascolare, V. Pascere.

Pascolo, *νομή*, ἡς, ἡ; *νομός*, οὔ, ὄ. Che ha buoni pascoli, *εὐσμος*, ου || *fig.* Trovare il suo pascolo o tutto il suo pascolo in una cosa, *ἡδομαι*; *τέρπομαι* *col dat.*

Pasqua, τὸ Πάσχα (*indecl.*). Celebrar la Pasqua, *πασχάζω*.

Pasquale, *πασχάλιος*, α, ου.

Passabile, *ἀνεκτός*, ἡ, ὄν; *μέτριος*, α, ου.

Passabilmente, *ἀνεκτῶς*; *μετρίως*.

Passaggio, Il passare da un luogo a un altro, *διάβασις*, *εως*, ἡ; *διόδευσις*, *εως*, ἡ; *δικηπόρευσις*, *εως*, ἡ. Il passaggio di un monte, *τοῦ ἄρους ὑπερβολή*, ἡς, ἡ || Luogo pel quale si può passare, *πόροδος*, ου, ἡ; *ὁδός*, οὔ, ἡ; *πάρος*, ου, ὄ || Il passare da una a un'altra condizione, da uno a un altro ufficio ecc. *μεταβολή*, ἡς, ἡ || Di passaggio, *posto avverb.* *ἐκ παρόδου*; *παροδρομάδιον*.

Passamano, κράσιδον, ου, τό; παρύφρασμα, ατος, τό.

Passaporto, σύμβολον, ου, τό.

Passare, Andare da un luogo a un altro,

Traversare, δια-βαίνω (irr.); δια-πορεύομαι; διερχομαι (irr.); παρα-βαίνω; υπερ-βαίνω; υπερ-βάλλω (irr.) || **Riferito o mutazione di passioni, opinioni, condizioni della vita ecc.**, ἀλλάσσω; δια-λλάσσω || Passare di vita, o all'altra vita, τελευταίω || Andare innanzi, προ-βαίνω; προ-έρχομαι || detto del tempo, διερχομαι || detto di dolore, malore e simili, πάυομαι || detto di cosa, per Andare a finire, σίχομαι (irr.) || per Essere accettato, ammesso, επι-κρατέω; νομιζομαι.

Passare in proverbio, παροιμιάζομαι || Lasciar correre, περι-οράω; παρ-ίημι (irr.) || Può passare, detto di cosa che non sia veramente cattiva, ἀνεκτός (ή, όν) έστι || Essere riputato, νομιζομαι; δοκείω (irr.); όμολογείομαι. Passava per un ladro, έδοξε κλέπτης είναι. Passa per suo intimo amico, οικειότατα αὐτῷ διακεισθαι δοκεῖ || Passare a un esame, δοκιμάζομαι

|| Oltrepassare, υπερ-βαίνω || Traffiggere da parte a parte, διε-λαύνω (irr.); δια-πείρω; δια-τιτρώσκω (irr.) || Introdurre, εις-άγω (irr.) || Passar la vita, il tempo, διε-άγω (irr.); δια-τρέβω || Passar la noia, la malinconia e simili, λύπην απο-τίθημι || Passare una cosa ad uno, Trasmettergliela, παρα-δίδομαι || Passarla liscia, άδώς απ-αλλάσσομαι || Passar per istaccio, κοσκινεύω; per filtro, cola e simili, ήθεύω; διε-ηθεύω || Passarsi di una cosa, Astenersene, απ-ιχομαι (irr.) τι-νός.

Passato, διάβασις, εως, ή.

Passatempo, διαγωγή, ής, ή; διατριβή, ής, ή.

Per passatempo, διατριβής χάριν.

Passato, come partic. V. Passare || Nel

tempo passato, πάλα. L'anno passato, πέρυσι.

Dell'anno passato, περυσινός, ή, όν || In forza di sost. Il passato, per il

tempo passato, ό παρεληλυθός (ότος) χρό-νος. E per Le cose passate τὰ προγενό-μενα, ον. E per L'antecedente condotta

di una persona, τὰ βεβαιωμένα τινι.

Passaggeramente, επί βραχύ.

Passaggiare, περι-πατέω.

Passaggiata, l'atto di passeggiare, περιπά-της, εως, ή.

Fare una passeggiata, περι-πατέω || Luogo dove si va a passeg- giare, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passaggiatore-trice, περιπατητικός, ή (ού, ής).

Passaggiare e Passeggiero, όδοπόρος, ου, ο.

Passaggiare di una nave, επιβάτης, ου, ο.

Passaggiario ad. όλεγχήριος, ου; εφήμερος, ου; βραχύς, εια, υ.

Passaggio, περίπατος, ου, ό.

Passera, στρουθός, ου, ό.

Passeretta, Passerina e

Passerotto, στρουθιον, ου, τό.

Passetto, piccolo passo, μικρόν βήμα, ατος, τό.

Passibile, παθητός, ή, όν.

Passino, V. Passetto.

Passionato, περιπαθής, ές; έμπικθής, ές.

Passione, Moto disordinato dell'animo,

πάθος, εως, τό. Senza passioni, απαθής,

ές || Affetto vivissimo che uno ha ad una

cosa, έρως, ατος, ό; μακία, ας, ή || Affli-

zione d'animo, Pena, λύπη, ης, ή; άνία,

ας, ή. — Parlare, Giudicare a passione,

περιπαθείτερον λέγω (irr.), κρίνω.

Passivamente, παθητικώς.

Passivo, παθητικός, ή, όν.

Passo, Quel movimento che fa una per-

sona o un animale mettendo l'uno piede

innanzi all'altro a fine di camminare,

βήμα, ατος, τό; βάδιμα, ατος, τό. Cam-

minare a passi lenti, σχολή ο σχεδόν βυ-

διζω, sul. βαδισύμαι. Affrettare il passo,

επιείγομαι || Lo spazio misurato da un

passo, βήμα. Cento passi, έκάτον βήματα.

Pochi passi più lontano, όλιγον άπωθεν ||

Seguire i passi d'alcuno, Imitarlo, μι-

μείσομαι τινα; τὰ έχνη τυός διάκω, sul.

ώσομαι || Muovere i primi passi in qual-

che cosa, έρχω τυός || Far passi di gigan-

te, per Progredire rapidamente in chec-

chessia, θυκμάσιον όσον επι-δίδομαι || Fare

un passo falso πταίω; σφάλλομαι || Passo

per La maniera del camminare. Passo

moderato, τὸ βάδην πορεύεσθαι. A passo

di carica, δρόμα. Andare a gran passi,

μακρά βαίνω (irr.) || Il movimento dei

piedi nella danza, έρχημα, ατος, τό ||

Quelle gite che si fanno da luogo a luogo

per trattare qualche negozio, διαδρομή,

ής, ή; πραγματεία, ας, ή. Fare i suoi

passi, Far le pratiche necessarie per ve-

nire a capo di chessessia, πραγματεύο-

μαι || Passo per Luogo di scrittura, χω-

ρίον, ου, τό || Passo per Il luogo per dove

si passa, πάροδος, ου, ή; se per entrare,

είσοδος, ου, ή; se per uscire, έξοδος, ου,

ή. Aprirsi un passo, όδον ποιέομαι Im-

passare, όδον ποιέομαι Im-

passare, όδον ποιέομαι Im-

passare, όδον ποιέομαι Im-

passare, όδον ποιέομαι Im-

passare, όδον ποιέομαι Im-

passare, όδον ποιέομαι Im-

passare, όδον ποιέομαι Im-

pedire il passo ad alcuno, ἐν-ίσταμαι τι
 || L'atto del passare, διάβασις, εως, ή; διακώρευσις, εως, ή || Uccelli di passo, ὄρνιθες (ων, οί) ὁδοπόροι ο διακωρευόμενοι || Piano a' ma' passi, ἐπιῦθε βρονθῶς.
Passo, ad. Appassito, μαρανθίζεις, εἶτα, ἐν.
Pasta, φύραμα, ατος, τό; σταῖς, σταιτός, τό.
Pasteggiare, ἐσθίω (irr.).
Pasticciere, πλακουντοποιός, οῦ, ὁ.
Pasticcio, ἀρτόκρεας, ατος, τό.
Pastinaca, σταφυλίνας, ου, ὁ.
Pasto, τροφή, ἤς, ή; σιτίου, ου, τό; ἔδεσμα, ατος, τό, Pasto della sera, δεῖπνον, ου, τό; della mattina, ἄριστον, ου, τό. A pasto, durante il pasto, παρὰ δεῖπνον
Pastoria, Fune che si lega alle zampe delle bestie, πέδη, ης, ή || fig. Ostacolo, impedimento, κώλυμα, ατος, τό; διακώλυμα, ατος, τό.
Pastora, μηλευσμός, ου, ή; βόσκειρα, ας, ή.
Pastorale, sost. ποιμενική ῥάβδος, ου, ή.
Pastorale, ad. ποιμενικός, ή, ὄν. Poesia pastorale, βουκολικόν, οῦ, τό.
Pastore, ποιμήν. ἕνος, ὁ; νομεύς, εως, ὁ.
Pastorizia, ποιμενική, ἤς, ή.
Pastosità, μαλακότης, ητος, ή.
Pastoso, μαλακός, ή, ὄν.
Pastrano, ἱμάτιον, ου, τό.
Pastura, Luogo dove le gregge si pascono, νομή, ἤς, ή || La roba onde si pascono, φροβή, ἤς, ή; τροφή, ἤς, ή.
Pasturare, trans. νέμω; intrans. νέμομαι.
Patata, γυιόμηλον, ου, τό (Gr. M).
Patema, πάθημα, ατος, τό.
Patena, ἄγμος δίπκος, ου, ὁ.
Patente, sost. δίπλωμα, ατος, τό.
Patente, ad. φανερός, ἄ, ὄν; δῆλος, η, ου; πρόσδηλος, ου.
Patentemente, φανερώς.
Pàtera, φιάλη, ης, ή.
Patereccio, παρωνυχία, ας, ή.
Paternamente, πατρικῶς, ὡς πατήρ.
Paternalità, πατρότης, ητος, ή.
Paterno, di o del padre, πατρικός, ή, ὄν; πατρώος, α, ου || Da parte di padre, ὁ, ή, τό πρὸς πατρός.
Pateticamente, παθητικῶς; ἔμπαθῶς.
Patetico, παθητικός, ή, ὄν; παθοποιός, ὄν.
Patibolo, στουρῆς, οῦ, ὁ.
Patimento, πάθος, εος, τό; πάθημα, ατος, τό; ἄλγος, εος, τό; ὄλγημα, ατος, τό.
Patire. Sentire impressione dolorosa πάσχω (irr.) || Essere nella sventura, Soffrire, κακοπαθῶν; ταλαιπωρεῖν || Far patire alcuno, ἀλγεῖν ποιεῖν τινά; κακῶς διατίθημι

τινα || Patir di gotta, κακῶς ἔχω (irr.) ἐξ ἄρθριτῶς; ο ποδάγρας. Patir di cuore, καρδιαλγῶν; di denti, ὀδονταλγῶν || Ricever danno, detrimento e simili, κακῶς πάττω; da . . . , *dat.* ο ὑπό col gen. || Patire di una cosa, AVerne carestia, ἀπορεῖν; ἐνδῶς ἔχω || per Comportare, ὑπο-μῆνω (irr.); φέρω (irr.) || per Ammettere, προσ-ἔμμι; ἐν-δέχομαι || Non poter patire cosa o persona, μισῶ.

Patologico, πικθολογικός, ή, ὄν.
Patria, πατρίς, ἰδος, ή.
Patriarea, πατριάρχης, ου, ὁ.
Patriarcale, πατριαρχικός, ή, ὄν.
Patriarcalmente, πατριαρχικῶς.
Patriarcato, πατριαρχία, ας, ή.
Patrigno, ἐπιπάτωρ, ορος, ὁ.
Patrimoniale, πατρώος, α, ου.
Patrimonio, οὐσία πατρῶν, ας, ή; πατρώα, ων, τά.
Patrio, della patria, ὁ, ή, τό τῆς πατρίδος; ἐγχώριος, ου || del padre. V. Paterno.
Patriotta e Patriotto, φιλόπατρις, ἰδος, ἄ, ή; φιλόπολις, εως (per il fem. ἰδος), ὁ, ή.
Patriottismo, ή τῆς πατρίδος φιλία, ας; φιλοπατρία, ας, ή.
Patriziato, εὐπατρίδα, ὦν, οί.
Patrizio, εὐπατρίδης, ου, ὁ; πατρίκιος, ου, ὁ.
Patrocinare, προ-ηγχορεῖν; συν-ηγχορεῖν; in favore o difesa d'alcuno o d'alcuna cosa, τι.
Patrocinatoro, προήγορος, ου, ὁ; συνήγορος, ου, ὁ.
Patrocinio, συνηγχορία, ας, ή; προστασία, ας, ή.
Patronato, προστασία, ας, ή.
Patronimico, πατρωνυμικός, ή, ὄν.
Patronio, προστατής, ου, ὁ.
Patteggiare, ὁμολογεῖν; συν-τίθεσθαι τί τινα ἢ πρὸς τινα.
Patto, Accordo fatto tra due parti, συνθήκη, ης, ή; ὁμολογία, ας, ή. Fare un patto con alcuno, συν-τίθεσθαι τιμ ο πρὸς τινα; συνθήκη ποιεῖσθαι πρὸς τινα || Condizione, συνθήκη. A questi patti, ἐπὶ τοῖςδε; ἐπὶ τούτοις. A patto che, ἐφ' ᾧτε seguito dall'inf. A nessun patto, ἐπ' οὐδενι. A ogni patto, A tutti i patti, διὰ παντός.
Pattuglia, ἐφ' οὐδενι, ας, ή; περιπόλησις, εως, ή. Andare in pattuglia, ἐφ' οὐδενι; περιπολεῖν.
Pattugliare, ἐφ' οὐδενι; περιπολεῖν.
Pattuire, V. Patteggiare.
Pattume, περιφήμα, ατος, τό.
Paura, φόβος, ου, ὁ; θῆος, ους, τό; δεῖμα,

- ατος. τό. **Aver paura**, φοβίσμαι; d'alcuno o di qualche cosa, *acc.* **Aver paura di, o che' . . .** φοβούμαι μή e il *cong.* **dopo un tempo principale, l'ottat. dopo un tempo secondario.** **Far paura, Metter paura, φόβον ἐμ-βάλλω (irr.)** τινί; φοβέω τινά. **Senza paura, ἄφοβος, ου.**
- Paurosamente, φοβεράς.**
- Pauroso, φοβερός, α, ου.**
- Pausa, πῦλα, ης, ή; ἀνῶπυλα, ης, ή; ἀνῶπυσις, εως, ή; διάλειψις, εως ή.** **Fare una pausa, διανα-παύομαι || T. music** διατολή, ης, ή.
- Pausare, ἀνα-παύομαι; διανα-παύομαι; διαλείπω (irr.).**
- Paventare, φοβέομαι coll' acc.**
- Pavese, ἀπίς, ιδος, ή.**
- Pavido, φοβερός, α, ου; ἄτομος, ου.**
- Pavimentare, ἰδαρίζω.**
- Pavimento, ἔδαφος, εως, τό; δῦπεθου, ου, τό.**
- Pavona, ὁ θήλυς (λεος) ταώς, ώ.**
- Pavonazzo, V. Paonazzo.**
- Pavone, ταώς, ώ, ὀ.**
- Pavoneggiarsi, ἐπ-αίρομαι ἐπὶ τινι.**
- Pazientare, καρτερέω; ἀνα-μένω (irr.).**
- Paziente, καρτερικός, ή, ου; ἀνεκτικός, ή, ου; ὑπομενετικός, ή, ου; μοκρόθυμος, ου.**
- Pazientemente, καρτερινῶς; ὑπομενετικῶς; τλητικῶς.**
- Pazienza, καρτερία, ας, ή; ὑπομονή, ης, ή.**
- Sopportar qualche cosa con pazienza, καρτερέω πρὸς τι. Perder la pazienza, ἀπο-καρτερέω, Abbi pazienza! ἐχ' ἤτυχος!**
- Pazzamente, ἀφρονῶς; μανικῶς.**
- Pazzescamente, V. Pazzamente.**
- Pazzesco, ἀφρων, ου; παράφρων, ου.**
- Pazzia, Alienazione mentale, παράνοια, ας; ή; ἀπόνια, ας, ή; μανία, ας, ή || Atto strano e contro ragione, ἀφροσύνη, ης, ή; μωρία, ας, ή.**
- Pazzo, Che ha perduto l'uso della ragione, ἀφρων, ου; παράφρων, ου; μαινόμενος, η, ου; μωρός, α, ου. Diventar pazzo, φρενῶν ἐξ-ίσταμαι; ἐξω φρενῶν γίνομαι (irr.). Esser pazzo, μωραίνω; μαινομαι. || detto di atti, parole e simili, ἀνόητος, ου; μάταιος, α, ου.**
- Peana, παίον, ἄνος, ὀ. Intuonare o cantare un peana, παιαίνω.**
- Pecca, ἀμαρτήμα, ατος, τό; πλημμέλεια, ας, ή.**
- Peccaminoso, ἀσεβής, ἐς; ἀνόσιος, ου.**
- Peccare, ἀμαρτάνω (irr.); πλημμελέω; παρ-νομέω.**
- Peccato, ἀμαρτία, ας, ή; ἀμάρτημα, ατος, τό.**
- Peccatore-trice, ἀμαρτωλός, ου, ὀ, ή.**
- Pecchia, μέλισσα, ης, ή.**
- Pece, πίσσα, ης, ή. Di pece, πίστινος, η, ου.**
- Pecioso, πιστώδης, ες.**
- Pecora, οἶς, εἰός, acc. οἶν, ὀ, ή; πρόβατον, ου, τό.**
- Pecoraggine, ἀναισθησία, ας, ή; ἀβελτερία, ας, ή; μωρία, ας, ή.**
- Pecorata, μηλονόμος, ου, ή.**
- Pecoraio, μηλονόμος, ου, ὀ; μηλονομέυς, ἐυς, ὀ; ποιμήν, ἐνος, ὀ.**
- Pecorella, προβάτιον, ου, τό.**
- Pecoretta e Pecorina, προβάτιον, ου, τό.**
- Pecorino, εἶος, α, ου; μήλειος, α, ου.**
- Peculato, τοῦ δημοσίου κλέμμα, ατος, τό.**
- Peculiare, ἴδιος, α, ου.**
- Peculiarmente, ἰδίως; ἰδία.**
- Peculio, ἰδιόκτητον ἀργυρίου, ου, τό.**
- Pecunia, ἀργύριον, ου, τό.**
- Pecuniario, χρηματικός, ή, ου.**
- Pedaggio, πορθμείον, ου, τό.**
- Pedagogia, παιδαγωγία, ας, ή.**
- Pedagogico, παιδαγωγικός, ή, ου.**
- Pedagogo, παιδαγωγός, ου, ὀ.**
- Pedale, il fusto dell'albero, στέλεχος, εως, τό; πρέμνον, ου, τό.**
- Pedana, ὑπόβαθρον, ου, τό.**
- Pedante, σχολαστικός, ου, ὀ; μικρολόγος, ου, ὀ.**
- Pedanteria, σχολαστικόν, ου, τό; μικρολογία, ας, ή.**
- Pedantescamente, σχολαστικῶς; μικρολόγως.**
- Pedantesco, σχολαστικός, ή, ου.**
- Pedata, Orma, ἔχνος, εως, τό; στίβος, ου, ὀ. Seguitar le pedate d'alcuno, τὰ ἔχη τινὸς διώκω, ful. -ώξομαι; e figur. ζηλώ τινά || Calcio, λάκτισμα, ατος, τό.**
- Pedestre, πεζός, ή, ου; πεζικός, ή, ου.**
- Pedignone, χιμετλον, ου, τό. Avere i pedignoni, χιμετλιάω.**
- Pediluvio, ποδάμπητρον, ου, τό.**
- Pedina, πεσσός, ου, ὀ.**
- Pedisequo, ἀκόλουθος, ου, ὀ, ή.**
- Pedone, πεζός, ου, ὀ.**
- Peggio, ad. V. Peggioro. In forza di sost. τὸ χλιπώτερον ο δεινότερον.**
- Peggioro, ave. χείρον. Star peggioro, detto di un malato, κόχιον ἔχω (irr.). Di male in peggioro, ἐπὶ τὸ χείρον. Alla peggioro, χείριστα.**
- Peggioramento, εἰς τὸ χείρον μεταβολή, ης, ή. Detto di malattia, ἐπιτασις, εως, ή.**
- Peggiorare, trans. χείρονα ο χείρον παίω || intrans. ἐπὶ τὸ χείρον φέρωμαι (irr.) ο**

- ἐν-πίπτω (*irr.*). *Delto di malattia, επι-τείνονται.*
- Peggiorare, χείρων, ου; κακίων, ου; φραυλίτερος, α, ου.
- Pegno, Quel che si dà, per sicurtà del credito in mano al creditore, ἐνέχυρον, ου, τό; ἐνεχύρασμα, ατος, τό. Farsi dare o Prendere un pegno, ἐνεχυράζω || Pegno di fedeltà, πίστις, εως, ή; πιστόν, ου, τό. Darsi scambievolmente pegni di fedeltà, πιστά δίδωμι καὶ λαμβάνω (*irr.*) || Segno, Testimonianza, τεκμήριον, ου, τό; μαρτύριον, ου, τό; πίστωμα, ατος, τό.
- Pegola, πίσσα, ης, ή.
- Pelago, πέλαγος, εως, τό.
- Pelare, τίλλω; περι-τίλλω; γυμνώω τῶν πετρῶν.
- Pelle, χρώς, ωτός, ό; δέρμα, ατος, τό; δορά, ἄς, ή (*gli ultimi due anche per significar la pelle tolta dal corpo*). Di pelle, Fatto di pelle, δερμάτινος, η, ου. Levare la pelle, ἀπο-δέρω. Conciar pelli, δέψω (*irr.*). *Figur.* Lasciar la pelle, θνήσκω (*irr.*).
- Pellegrinaggio, ἀποδημία, ας, ή.
- Pellegrinare, ἀπο-δημέω.
- Pellegrino, ξένος, η, ου.
- Pellicano, πελεκάν, ἄνος, ό.
- Pellicceria, Quantità di pelliccie, διφθέρακι, ου, αί.
- Pelliccia, σισύρα, ας, ή.
- Pellicciaio, διφθεροπάλης, ου, ό.
- Pelliccina, e Pelliccola, δερμάτιον, ου, τό.
- Pellucido, διαφανής, ές.
- Pelo, Σπίξ, τριχός, ή. Il primo pelo, Peluria, χυός-ους, ου-ου, ό; λάχνη, ης, ή. Senza pelo, ἄτριξ, ἀτριχος, ό, ή; ψιλός, ή, ου || per Sottile crepatura, σχίσμα, ατος, τό; ῥήγμα, ατος, τό || riferito ad *Aqua*, per Superficie, ἐπιπολή, ης, ή. — Cercare il pel nell' uovo, γλισχοσολογέσμαι. Il lupo cangia il pelo ma non il vizio, ό λύκος τήν τρίχα, ου τήν γνώμην ἀλλάττει.
- Peloso, τριχωτός, ή, ου; λάσιος, α, ου.
- Pelta, πέλτη, ης, ή.
- Peltasta, πελτάστης, ου, ό.
- Peluria, χυός-ους, ου-ου, ό; λάχνη, ης, ή.
- Peluzzo, τριχίον, ου, τό.
- Pena, Punizione, ζημία, ας, ή; τιμωρία, ας, ή; κόλασις, εως, ή. Infiggere una pena, ζημίω; καλάζω. Scontar la pena, υπ-έχω (*irr.*) δίκην ο ζημίαν; δίκην δίδωμι. Sotto pena di morte, ἐπί κινδύνω βίου || Afflizione, λύπη, ης, ή; ἀνία, ας, ή; ἄλγος,

- εως, τό. Aver pena, Stare in pena, λυ-πέσμαι; ἀνίασμαι || Cura, Sollecitudine, φροντίς, ίδος, ή; μέριμνα, ης, ή. Darsi o Pigliarsi pena di qualche cosa, φροντίζω τινός ο περι τινος || Fatica, Difficoltà, πό-νος, ου, ό; μόχθος, ου, ό. Con Pena, A mala pena, ουκ άνευ πόνου; πολλῶ τῶ πόνῳ; χλιετός.
- Penale, ποιναίος, α, ου; κολαστικός, ή, ου; κολαστήριος, ου.
- Penalità, νόμιμος ζημία, ας ο ποινή, ης, ή.
- Penare, Patire pena così di corpo come di animo, πονέω; μοχθεῖω; κακῶς πάσχω (*irr.*). Far penare alcuno, ἀλγίην ποιέω τινά; κακῶς δια-τιθεμί τινά || Consumar tempo nel fare una cosa, μέλλω (*irr.*); δια-τρίβω; βραδύνω.
- Penati, gli Dei della casa, ἐφέστιοι θεοί, ἄν, οί || per la Casa stessa, ἐστία, ας, ή.
- Pendaglio, ἄρτημα, ατος, τό.
- Pendente, Appeso, κρεμαστός, ή, ου || Inchinato, ἐπικλινής, ές || Non ancora deciso, ἀδιάρκτος, ου. — In forza di sost. e in plur. Pendenti, ἐλλόβια, ου, τά.
- Pendenza, lo stato di una superficie non piana, κλίσις, εως, ή; ἐγκλισίς, εως, ή; κα-ταφέρεια, ας, ή || Controversia, ἀμφισβή-τησις, εως, ή; ἔρις, ίδος, ή.
- Pendere, Star sospeso o appiccato, κρέμα-μαι (*perf. pass. di κρεμαννυμι*); ἤρτημαι (*perf. pass. d' ἄρτῶν*) || Non istar diritto, κλίνω; ἐγ-κλίνω; ἐπι-κλίνω.
- Pendice, κλίτος, εως, τό; ἀπόκλιμα, ατος, τό.
- Pendio, κλίμα, ατος, τό; ἀπόκλιμα, ατος, τό; di una collina e simili, το κατάν-τες, ους.
- Pendolo, sost. ἐκκρεμές, ους, τό.
- Pendone, ἄρτημα, ατος, τό.
- Pendolo, ἐκκρεμής, ές; κρεμαστός, ή, ου.
- Penetrabile, παράσιμος, ου; περατός, ή, ου; πόριμος, ου.
- Penetrare, ἄδουτο, ου, τό.
- Penetrante, Che penetra facilmente, δι-αδουκός, η, ου; διαυτατός, α, ου || detto di Suono, Odore e simili, ἄξύς, εία, ύ.
- Penetrare, *intrans.* Aprirsi la via nelle parti interne di un luogo, εις βάθος δι-ακινέσμαι (*irr.*) ο ἐξ-ακινέσμαι; εις-δύσμαι (*irr.*); δι-ήκω || *trans.* Passar dentro a una cosa, Ατtraversarla, εις ἄσμαι εις τι; δι-έρχομαι (*irr.*); δια-πείρω || Arrivare a conoscere, a comprendere, κατα-νέω; δια-γινώσκω (*irr.*); μακθάνω (*irr.*).
- Penetrativa, νεύ ο γνώμης ἄξύτης, ητος, ή; ἀγχνία, ας, ή.

Penetrativo, ὀξύς, εἴκ. ὕ.
 Penetrazione, Ἡ penetrare, εἰδύσει, εως, ἡ ||
 Facoltà di comprendere cose ardue, V.
 Penetrativa.
 Peninsulare, ἴδιος (α, ου) χερσονήσου; χερ-
 ρονήσιος, ου.
 Penisola, χερσονήσος ἢ χερρρόνησος ου, ἡ
 Aver la forma d'una penisola, χερρρόνη-
 σιάζω; χερρρόνησιζω
 Penitente, μετανοῶν, οὔσα, οὔν; μεταμελό-
 μενος, η, ου.
 Penitenza, Penitimento, μετάνοια, ας, ἡ;
 μεταμέλεια, ας, ἡ; μετάνοις, εως, ἡ ||
 Soddissafazione del peccato commesso,
 δίχη, ης, ἡ; τίσις, εως, ἡ; τιμωρία, ας, ἡ;
 ποινή, ης, ἡ.
 Penitenziale, μεταμελητικός, ἡ, ὄν.
 Penna, περόν, οὔ, τό; πτεῖλον, ου, τό. Senza
 penna, ἄπτερος ἢ ἄπτίλος, ου. Metter le
 penna, πτεροφένω || Penna da scrivere.
 κάλαμος, ου, ὁ; γραφεῖον, ου, τό. Temp-
 rar penna, καλαμογλυφία. Dar di penna,
 ἐξ-αλείρω.
 Pennacchio, λόφος, ου, ὁ.
 Pennato, κλαδευτήριον, ου, τό.
 Pennecchio, νήματα, ου, τά.
 Pennelleggiare, γράφω; ζωγραφίω.
 Pennellino, γραφίδιον, ου, τό.
 Pennello, γραφεῖον, ου, τό; γραφίς, ἴδος,
 ἡ. A pennello, modo avverbiale, ἐπιει-
 κῶς.
 Pennone, insegna, σημεῖον, ου, τό || Anten-
 na, ἐπίκριον, ου, τό.
 Pennuto, πτερωτός, ἡ, ὄν; πτελωτός, ἡ, ὄν;
 πτηνός, ἡ, ὄν.
 Penosamente, ἐπιπόνως; ἐπιμόχθως; χαλε-
 πῶς; λυπηρῶς.
 Penoso, ἐπίπονος, ου; χαλεπός, ἡ, ὄν; λυπη-
 ρός, ἂ, ὄν; ἀναρῶς, ἂ, ὄν.
 Pensamento, νόημα, ατος, τό; διάνοια, ας,
 ἡ; βουλή, ης, ἡ.
 Pensare, Concepire che fa la mente le idee
 o le relazioni loro, νοέω; φρονέω; ἐν νό-
 ῳ ἔχω (irr.); ἐν-θυμέομαι; δια-νοέομαι;
 a . . . , ordinar. P acc. || Aver cura di,
 Provvedere, φροντίζω τι ο περί τινος || De-
 terminare, Deliberare, δια-νοέομαι; βου-
 λέομαι; σκοπέω || Opinare, Stimare, Cre-
 dere, γινώσκω (irr.); δοκιῶ μοί τι; ἠγέο-
 μαι; νομίζω || Pensar bene o male di uno,
 ἀγαθόν ο κακόν ἠγγέομαί τινα || Senza pen-
 sarcia, ἀπερισκίπτως; ἀλογίστως.
 Pensata, V. Pensamento.
 Pensatamente, ἐκ προαιρέσεως; ἐκ προνοίας;
 βεβουλευμένως.

Pensatore, φροντιστής, οὔ, ὁ; μεριμνητής,
 οὔ, ὁ.
 Pensiero, La facoltà e L'atto del pensare,
 νοητικόν, οὔ, τό; νόος-οὔς, ὄου-οὔ, ὁ; διά-
 νοια, ας, ἡ || Ciò che la mente pensa, ἐν-
 νοια, ας, ἡ; νόημα, ατος, τό; ἐννόημα,
 ατος, τό; διάνοια, ατος, τό || Cura, ἐπι-
 μέλεια, ας, ἡ; φροντίς, ἴδος, ἡ || Disegno,
 Intenzione, διάνοια; ἐπίνοια, ας, ἡ; βου-
 λή, ης, ἡ; γνώμη, ης, ἡ.
 Pensieroso, σύννοσος-οὔς, οὔν-οὔν; πεφρο-
 ντικός, οὔα, ὄς.
 Pensile, κρεμαστός, ἡ, ὄν.
 Pensionare, ἐναύσιον μισθόν δίδωμι; δημο-
 σίως τρέφω.
 Pensionato, ἐναύσιον μισθόν ο προσεῖον λαμ-
 βάνων, οὔσα, ου; ἔμμισθος, ου.
 Pensione, ἐναύσιος μισθός, οὔ, ὁ; σύνταξις,
 εως, ἡ.
 Pensoso, σύννοσος-οὔς, οὔν-οὔν; πεφροντικός,
 οὔα, ὄς.
 Pentacolo, περίαμμα, ατος, τό; περίαπτον,
 ου, τό.
 Pentacordo, πεντάχορδον, ου, τό.
 Pentagono, πεντάγωνος, ου.
 Pentametro, πεντάμετρος, ου, ὁ.
 Pentateuco, πεντάτευχος, ου, ἡ.
 Pentallo, πέντάθλον, ου, τό.
 Pentecoste, πεντηκοστή, ης, ἡ.
 Pentimento, μετάνοια, ας, ἡ; μεταμέλεια,
 ας, ἡ.
 Pentirsi, μετα-μέλομαι; μετα-νοέω; μετα-
 μέλει (impers., fut. μετα-μελήσει) μοί
 τινος; μετα-γγνώσκω (irr.); di . . . , ἐπι-
 τι.
 Pentito, μεταμελόμενος, η, ου.
 Pentola, κέρκιμος, ου, ὁ; χύτρα, ας, ἡ. In
 pentola (risfinito a vivande), χυτρίτης,
 ου, ὁ.
 Pentolaio, κεραμεύς, εως, ὁ; χυτρεύς, εως, ὁ.
 Pentoletta e Pentolina, χυτρίδιον, ου, τό.
 Pentolino, χυτρίον, ου, τό.
 Pentolo, V. Pentola.
 Penultimo, παρατέλευτα, ου; παραλήγων,
 οὔσα, ου.
 Penuria, σπάνις, εως, ἡ; σπανιότης, ητος, ἡ;
 χοσιῶ, ας, ἡ; ἐσθια, ας, ἡ. Patir penuria,
 σπανίζω τινός; ἐσθιάς (ἐς) εἰμί τινος; ἐν-
 δεῶς ἔχω (irr.) τινός.
 Penzolare, αἰωρέομαι.
 Penzolone, αἰωρητός, ἡ, ὄν; μετέωρός, ου.
 Pepe, πέπερι, εως, τό. Un poco di pepe,
 πεπέριον, ου, τό. Saper di pepe, πεπε-
 ρίζω.
 Pepiniera, che meglio si direbbe Vivaio.

φυτευτήριον, ου, τό; φυτώριον, ου, τό; φυ-
τών, ώνος, ό.

Peplo, πέπλος, ου, ό.

Pepolino, V. Timo.

Per, prep. Quando indica: *Passaggio, movimento attraverso a un luogo, o un'idea di percorrimto, διά col gen.; κατά ο ανά col' acc.* Introdursi per un foro. δι' όπής; εις-έρχομαι (irr.). Per tutta la città. κατά ο ανά πάσαν τήν πόλιν || *la durata del tempo in cui avviene una cosa, εν col dat.; διά col gen.* || *la direzione del moto ad un termine, εις col' acc.; επί col gen.* || *il termine di una indicazione, disposizione dell'animo e simili, προς ο κατά col' acc.*; dopo un sost., spesso il gen. solo: L'amicizia per alcuno, φίλια τώς || *Detto di medicamenti o simili, εις col' acc.* || *Quando indica il fine per cui una cosa si fa, επί col dat.; διά col' acc.* Seguito dall' infinito, nel senso di **A** fine di, ύπερ του ο επί τώ col' inf.; ma spesso l' inf. solo o il partic. futuro. Siamo venuti per salvarvi, ήκομεν σώσειν ο σωσόμενοι ύμάς. Per non... ένα μή... cong. || *Quando serve all'idea di ordine, distribuzione ecc., κατά ο ανά col' acc.* Per ordine, κατά τάξιν. Due volte per anno, δις κατ' έτος. Cinque per cinque, ανά πέντε || *Quando significa la causa, διά col' acc. ο il gen.; ένακ col gen.; επί col dat.; spesso, specialmente in locuzioni avverbiali, col dat. solo.* Per timore, φόβω || *Nel senso di In ricompensa, In cambio, o simili, αντί col gen.* || **A** favore, **A** vantaggio, **A** difesa, ύπερ ο περί col gen. || *Quando accenna il mezzo, L' istrumento, διά, εκ (έξ), υπό col gen., ο il dat. senza prep.* || *Quando vale In qualità di, o simile, ώς* || *Quando accenna il Prezzo, si rende col solo gen.* || *Quando indica l' agente e vale Da, υπό ο προς col gen.* se l' agente è una persona; il semplice dat. se l' agente è una cosa || *Quando determina la parte per la quale si prende ecc. una cosa, il gen. senza prep.* Tengo il lupo per gli orecchi, τών ώτων έχω (irr.) τόν λύκον || *Allo stesso vale Per quanto riguarda, Quanto spetta a, κατά col' acc.* Per parte mia, τό κατ' έμέ || e **Quantunque, Benchè, ει καί col' ind.; καίπερ col part.** Per contadino parla bene, καίπερ ών ήγροικος καλώς λέ-

γει || **Stare o Essere per, seguito da un inf. μέλλω (irr.) col' inf** || **Per, usata in senso deprecativo, προς col gen.; e nei giuramenti, ή ο μοί col' acc.** Per Ercole, υή τόν Ηρακλεια || **Mandare per uno, μετα-πέμπομαι τινα.** — *Unita poi a moltissimi nomi ed avverbi se ne fanno tanti modi avverbiali che si possono trovare sotto il rispettivo nome ed avverbio.*

Pera, άπιου, ου, τό.

Percepire, con la mente, κατα-λαμβάνω (irr.) col' acc.; coi sensi, αισθάνομαι (irr.) col gen.

Percettibile, καταληπτός, ή, όν; αισθητός, ή, όν.

Percezione, κατάληψις, εως, ή; αισθησις, εως, ή.

Perchè, *particella interrogat., διά τι; τίος ένακα; άνθ' ότου; Perchè mai? τι ποτε; τι δήποτε; Perchè no? τι γάρ ου; πώς γάρ ου;* || **Perchè, partic. responsiva** όότε; καθότι; ότι; επειδή, **tutti col' ind.**; *διά τώ... inf. ο acc. col' inf.* || **in senso di Acciocchè, ένα col cong. dopo un tempo principale, e l'ott. dopo un tempo secondario || in senso di Laonde, δι' ό; δι' ά; διά ταύτα** || **In forza di Sost. αίτία, ας, ή; αίτιον, ου, τό.**

Perciò, διά τούτο; διάπερ.

Perciocchè, V. Imperocchè.

Percipere, εις-πράττω.

Percorrere, δι-έρχομαι (irr.); δια-τρέχω (irr.); περι-έρχομαι.

Percossa, πληγή, ής, ή.

Percotimento, πλήξις, εως, ή.

Percuotere, dar colpi, τύπτω fut. ψω; παίω; πλήσσω || **Urtare, Dar di cozzo, προσ-πταίω; προσ-κόπτω; in... dat.**

Percussione, πλήξις, εως, ή; πληγή, ής, ή.

Percussore, πλήκτης, ου, ό.

Perdere, restar privo di cosa che prima si aveva, απο-βάλλω (irr.); απο-στερέομαι; άφ-αιρέομαι; la cosa perduta, in acc.; εκ-πέτω (irr.) τινός || **Non fare a tempo a profitare, godere ecc. di checchesia, κακώς χράομαι τινι; talvolta, όλλυμι (irr.); καταν-αλίεω (irr.) τι** **Perdere l'occasione, τόν καιρόν παρ-ίημι (irr.); ύστερόν του καιρού** || **Perdere la strada, la via, απο-πλανάομαι τής όδου** || **Perdere una battaglia, ήττάομαι; νικάομαι** || **Perdere una lite, κατα-δικάζομαι** || **Perdere la fatica, l'opera, ματαιοποιέω** || **Perdere d'occhio, di vista, ουδέτε όράω (irr.)** ||

- Perdere per Mandare a male**, καταβιάστω; λυραίνωμαι, *acc. o dat.*; διαφθείρω (*irr.*). — *Rifless.* Perderti d'animo, di coraggio. ἀθυμέω || **Perdersi per Smarrir la strada.** ἀποπλανάσθαι; *figur.* ἀμαρτάνω (*irr.*) || **Perdersi con alcuno, per Amarlo perdutamente,** ἐπιμαίνομαι τινί || **Perdersi, per Dileguarsi, ἀραινίζομαι** || **per Corriere alla propria perdita.** Rovinarsi, ἀπ-όλλυμι ἐμαυτόν.
- Perdigiorno**, ἀργός, ὄν; ἀπράγμων, ὄν.
- Perdita, il perdere ciò che si aveva,** ἀποβολή, ἤς, ἤ; ἀποστέρησις, εὐς, ἤ || **Rovina, Danno, Avvenimento sfavorevole avuto in qualche impresa,** βλάβη, ἤς, ἤ; λώβη, ἤς, ἤ; φθορά, ἄς, ἤ; διαφθορά, ἄς, ἤ; ὀλεθρός, οὐ, ὅ || **Perdita di una battaglia.** ἤττα, ἤς, ἤ. **Le nostre perdite furono di poca importanza,** ὀλίγοι τῶν ἡμετέρων ἀπέθανον ὁ ἔπεσον (*aor. di ἀπεθνήσκω e di πίπτω*) || **Perdita del tempo, χρόνου διατριβή,** ἤς, ἤ, *al bisogno con εἰς οὐδὲν θεῶν.*
- Perditempo, χρόνου διατριβή,** ἤς, ἤ.
- Perditore, ἀποβαλὼν, οὐτος, ὁ.**
- Perdizione, ὀλεθρός, οὐ, ὅ; ἀπώλεια, ας, ἤ; ἐξώλεια, ας, ἤ. Andare in perdizione, εἰς ὀλεθρον εἴχομαι (*irr.*). Mandare in perdizione, ἀπ-όλλυμι (*irr.*); διαφθείρω (*irr.*), *acc.***
- Perdonabile, συγγνωστός, ἤ, ὄν; ἄξιος (α, οὐ) συγγνώμης.**
- Perdonare, dar perdono, συγγνώσκω (*irr.*)** τι τινί; συγγνώμην ἀπο-νέμο ο ἰδοῦμί τι τινας || **Risparmiare, φειδομαι.**
- Perdono, συγγνώμη, ἤς, ἤ; ἄφρσις, εὐς, ἤ. Chiedere, Domandar perdono, αἰτέομαι** τινα συγγνώμην; παρ-αίτέομαι.
- Perdurare, δια-μένω (*irr.*); παρα-μένω;** συμ-μένω.
- Perdutamente, ἀμέτρως; ἀκολάστως.**
- Perduto, part. V. Perdere** || **Son perduto, ἀπόλωλα** || **A corpo perduto, ῥεφκοινδύνως** || **Perduto, per Rotto a ogni vizio, ἄωτος, ὄν.**
- Peregrinaggio, V. Pellegrinaggio.**
- Peregrinare, V. Pellegrinare.**
- Peregrinazione, ἀποδημία, ας, ἤ; πορεία, ας, ἤ.**
- Peregrinità, ξενικόν, οὐ, τό; ξενία, ας, ἤ.**
- Peregrino, Straniero, ἄλλοδαπός, ἤ, ὄν; ἀλλόφυλος, οὐ; ξένος, ἤ, ὄν** || **Singolare, Eccellente, θαυμαστός, ἤ, ὄν; διαφέρων, οὐτα, ὄν.**
- Perenne, αἰώνιος, ὄν** || **detto di Fonte, Agua e simili, ἀδιάλειπτος, ὄν.**
- Perennemente, ἀκαυστί; ἀδιαλείπτως; συνεχώς.**
- Perennità, αἰδιότης, ἤς, ἤ; διηνέκεια, ας, ἤ.**
- Perentoriamente, ἀναυτιλέκτως; διαβρόθηδον.**
- Perentorio, ἀναυτιβρόθος, ὄν; ἀναυτιλέκτος, ὄν.**
- Perfettamente, τελείως; τελέως; παντελῶς.**
- Perfettibile, τελειοῦσθαι ἐνδεχόμενος, ἤ, ὄν.**
- Perfettivo, ἀποτελῶν, οὐσα, οὐν.**
- Perfetto, τέλειος, α, ὄν; ἐντελής, ἐς; παντελής, ἐς** || **T. di gramm.** Il tempo perfetto, ὁ συντελικός (*gen. οτος*) χρόνος, ὄν. **Il più che perfetto, ὁ ὑπερσυντελικός.**
- Perfezionamento, τελειώσις, εὐς, ἤ; ἐκτελείωσις, εὐς, ἤ.**
- Perfezionare, τελειῶν; ἐπι-τελειῶν** || **Perfezionarsi, βελτιώομαι; ἐπι-θίσωμι.**
- Perfezionativo, ἀποτελῶν οὐσα, οὐν.**
- Perfezione, τελειότης, ἤς, ἤ; πυντέλεια, ας, ἤ. La perfezione morale, ἡ τελεία, ας ὁ παντελής (οὐς) ἀρετή, ἤς.**
- Perfidamente, ἀπίστως; ὀλοερώς.**
- Perfidia, ἀπιστία, ας, ἤ.**
- Perfidiare, δι-ισχυρίζομαι.**
- Perfidiosamente, αὐθαδῶς.**
- Perfidioso, αὐθάδης, ἐς.**
- Perfido, ἄπιστος, ὄν; ἐπίβουλος, ὄν.**
- Perfine (Alla), τὸ τελευταῖον; τέλος.**
- Perforamento, διάτρησης, εὐς, ἤ.**
- Perforare, δια-τρητῶν; δια-τετραίνω.**
- Perfusione, διαβροχή, ἤς, ἤ.**
- Pergamena, διρθέριος, ας, ἤ. Di pergamena, διρθέριος, ἤ, ὄν.**
- Pergamo, βήμα, ατος, τό; ἄμβων, ωνος, ὅ.**
- Pergola, σκιάς, ἄδος, ἤ; σκηνή, ἤς, ἤ.**
- Pergolato, V. Pergola.**
- Pericardio, περικάρδιον, οὐ, τό.**
- Pericarpio, περικάρπιον, οὐ, τό.**
- Pericolare, κινδυνεύω.**
- Pericolo, κίνδυνος, οὐ, ὅ; θεινά, ἄν, τά. Correr pericolo, Essere in pericolo, κινδυνεύω. Nel momento del pericolo, ἐν τοῖς θεινοῖς. Affrontare un pericolo, διακινδυνεύω. Senza pericolo, ἀκινδύνως; ἀπραλῶς. Con mio, tuo, suo pericolo, ἐμοῦ, σοῦ, αὐτοῦ κινδυνεύουτος.**
- Pericolosamente, ἐπικινδύνως; κινδυνωδῶς; ἐπισφαλῶς.**
- Pericoloso, ἐπικίνδυνος, ὄν; κινδυνώδης, ἐς; σφαλῆρός, ἄ, ὄν; βλαβερός, ἄ, ὄν.**
- Periferia, περιφέρεια, ας, ἤ.**
- Perifrasare, περι-φράζω.**
- Perifrasi, περίφρασις, εὐς, ἤ.**
- Perigeo, sost. περίγειον, οὐ, τό.**
- Perigeo, ad. περίγειος, ὄν.**

Perimetro, περίμετρος, ου, ή (soll. γραμμή).
 Perineo, περιόνιον, ου, τό.
 Periodicamente, περιοδικώς; τακτοῖς χρό-
 νοῖς.
 Periodicità, περίοδος; ου, ή; περιοδικόν, ου,
 τό.
 Periodico, περιοδικός, ή, όν.
 Periodo, περίοδος, ου, ή.
 Periosteo e Periostio, περίοστεον, ου, τό.
 Peripateticamente, περιπατητικώς.
 Peripatico, περιπατητικός, ή, όν.
 Peripezia, περιπέτεια, ας; ή; αίφνιδιος (ου)
 μεταβολή, ης, ή.
 Perire, έλλυμαι (irr.); άπ-όλλυμαι; δια-φθει-
 ρομαι; τελευτάω.
 Peristilio, περίστυλον, ου, τό.
 Peritamente, έπισταμένως; έμπείρως.
 Peritanza, αιδώς, ους, ή; αίσχυνη, ης, ή.
 Peritarsi, αιδεομαι.
 Perito, esperto, έμπειρος, ου; έπιστήμων,
 ου; di o in qualche cosa, τινός ο πε-
 ρί τι.
 Peritoneo, περιτόνιον, ου, τό.
 Peritoso, αιδήμων, ου; αίσχυντηρός, ά, όν.
 Perizia, έμπειρία, ας, ή.
 Perla, μαργαρίτης, ου, ό; μαργαρίτης, ιδος,
 ή; μάργαρον, ου, τό.
 Perlustrare, χκατα-σκοπέω; διεξ-ερευνάω.
 Perlustrazione, κατασκόποις, ειως, ή.
 Permaloso, ευερέθιστος, ου; χαλεπός, ή, όν.
 Permanente, μόνιμος, ου; επίμονος, ου.
 Permanentemente, επιμόνως.
 Permanenza, μόνιμον, ου, τό; επιμονή, ης,
 ή; διαμονή, ης, ή.
 Permeabile, διυτικός, ή, όν; πόριμος, ου.
 Permesso, sost. εξουσία, ας, ή; άδεια, ας, ή;
 συγχώρησις, ειως, ή. Dare il permesso di,
 V. Permettere. Con tuo permesso, ου
 συχωροῦντος ο συχωρήσαντος.
 Permesso, part. e ad. συγκεχωρημένος, η,
 ου. Ε permesso di . . . , έστι-ο έξεστι col-
 l' inf. Essendo permesso, εξών; παρόν.
 Per quanto è permesso, έφ' όσον εξεστι
 Non permesso, ου ζεματός, ή, όν; άκυρος,
 ου.
 Permettere, Concedere facultà di fare, dire
 checchessia, συ-χωρέω; επι-τρέπω; έφ-
 ήμι (irr.) || Tollerare ciò che si po-
 trebbe impedire, έφ-ήμι; διέχομαι; παρ-
 έχω (irr.).
 Permissibile, έατέος, α, ου.
 Permessione, V. Permesso sost.
 Permuta, αλλαγή, ης, ή; μεταλλαγή, ης, ή;
 μεταβολή, ης, ή.
 Permutabile, εύμετάβλητος, ου.

Permutare, αλλάττω; δι-αλλάττω; μετα-
 βάλλω (irr.).
 Permutazione, ανταλλαγή, ης, ή; μεταλλα-
 γή, ης, ή; μεταβολή, ης, ή.
 Pernice, πέροξικος, ή.
 Perniciosamente, ολεθρίως.
 Pernicioso, ολέθριος, ου; βλαβερός, ά, όν.
 Pernio e
 Perno, κνώδαξ, ακος, ό; βάλκυσος, ου, ό;
 στροφεύς, ειως, ό.
 Pernottare, δια-νυκτερεύω.
 Pero, άπιος, ου, ή.
 Però, part. conclusiva, διά τούτο; εκ
 τούτου || part. avversativa, αλλά; άλ-
 λ' όμως.
 Perocchè, γάρ, che si pone sempre dopo
 una parola.
 Perorare, λόγου; ποιέομαι.
 Perorazione, επίλογος, ου, ό.
 Perpendicolare, όρθός, ή, όν. Linea perpen-
 dicolare, κάθετος, ου, ή (soll. γραμμή).
 Esser perpendicolare a, κατά κάθετον
 ειμί τινι ο πρός τι.
 Perpendicolarmente, κατά κάθετον.
 Perpendicolo (A), V. Perpendicolarmente.
 Perpetrare, δια-πράττω.
 Perpetrazione, διάπραξις, ειως, ή.
 Perpetuamente, άει; διηνεκώς; άπαυστί.
 Perpetuare, διηνεκή (ές) πείω. Perpetuarsi,
 δι-αιωνίζω.
 Perpetuità, διηνέκεια, ας, ή; αιδιότης, ητος, ή.
 Perpetuo, διηνεκής, ές; άδιάπαυστος, ου;
 αιώνιος, ου; άδιδος, ου. In perpetuo, V.
 Perpetuamente.
 Perplessità, άπορία, ας, ή; άμηχανία, ας, ή;
 όκνος, ου, ό.
 Perplesso, άπορος, ου; άμηχανος, ου.
 Perquisire, ερευνάω; εξετάζω.
 Perquisizione, έρευνα, ης, ή; εξετάσις,
 ειως, ή.
 Persecutore-trice, διώκω, ουτος, ό; διώ-
 κτης, ου, ό; διώκουσα, ης, ή; διώκτρια,
 ας, ή.
 Persecuzione, καταδίωξις, ειως, ή; διωγμός,
 ου, ό.
 Perseguire, V. Perseguire.
 Perseguitamento, V. Persecuzione.
 Perseguire, Andar dietro ad uno per
 raggiungerlo, διώκω; κατα-διώκω, ful.
 ώζομαι || Cercar di nuocere altrui, κα-
 κώς ο κακά ποιέω τινά; χαλεπώς επί-κειμαι
 τινι.
 Perseverante, επίμονος, ου; καρτερικός, ή,
 όν; έμμενειατικός, ή, όν.
 Perseverantemente, επιμόνως; καρτερικώς.

Perseveranza, ἐπιμονή, ἤς, ἡ; καρτερία, ας, ἡ.
Perseverare, ἐμ-μένω (*irr.*); ἐγ-καρτερέω; in . . . , *dat.*
Persiana, κυκλίζ. ἰδῶς, ἡ.
Persistenza, V. Perseveranza.
Persistere, V. Perseverare.
Perso, V. Perduto.
Persona, Individuo umano. sia uomo, sia donna, ἄνθρωπος, ου, ὁ, ἡ; *ma ordinariamente si traduce con adiezioni*. Alcune persone, τινές, ὧν (*encl.*). Molte persone, πολλοί, ὧν. Qualunque sia la persona che . . . , ὅστις ἄν . . . ἤτις ἄν . . . *cong.* Incontrai una persona, ἐνετυχόν τινα || *Usato in opposizione a Cosa*, κεφαλὴ, ἤς, ἡ; ψυχὴ, ἤς, ἡ; σῶμα, ατος, τό || *La mia persona*, ἐγὼ *La tua persona*, σύ *ecc.* || **Persona**, *T. gramm.* πρόσωπον, ου, τό || **Persona per il Corpo dell' uomo vivente**, σῶμα, ατος, τό; φύσις, εως, ἡ.
Bello della persona, καλὸς τὸ σῶμα; εἰδῶλμος, η, ου || **In persona**, αὐτός, ἡ, ὁ || **Conoscere di persona**, ἐκ τῆς ὄψεως γινώσκω (*irr.*) || **Persona, con una negativa**, οὐδεὶς ο μηδεὶς, ερία, ἐν.
Personaggio, Uomo di conto, di qualità. ἀνὴρ (ἀνδρὸς) ἐπιφανής (οὖς) || **Ciascuno degli interlocutori in un dramma**, πρόσωπον, ου, τό.
Personale, *sost.* Abito esterno della persona, σχῆμα, ατος, τό; ἔξις, εως, ἡ || *nel senso di Tutti coloro che costituiscono un ufficio, si rende con parole relative all' ufficio*: Il personale insegnante, οἱ διδάσκαλοι; Il personale di un'ambascieria, οἱ πρεσβευόντες ο οἱ περὶ τὴν πρεσβείαν.
Personale, *ad* προσωπικός, ἡ, ὄν; ἴδιος, α, ου; οἰκεῖος, α, ου.
Personalità, ὑπόστασις, εως, ἡ; ἴδιον, ου, τό.
Personalmente, ἰδίᾳ; καθ' ἑαυτόν. **Io personalmente**, ἐγὼ αὐτός (ἡ).
Personcina, σαμάτιον, ου, τό.
Personificare, προσωποποιεῖν, ου, τό.
Personificazione, προσωποποιία, ας, ἡ.
Perspicace, ἀγχίνους, ου; εὐσύνετος, ου.
Perspicacemente, εὐσυνέτως.
Perspicacia, ἀγχίνοια, ας, ἡ; εὐσυνεία, ας, ἡ.
Perspicacità, V. Perspicacia.
Perspicuità, περιφάνεια, ας, ἡ.
Perspicuo, περιφανής, ἔς.
Persuadere, πείθω ο ἀνα-πείθω τινά τι ο *inf.* Io son persuaso che . . . , πίπειμαι ο πιστεύω ὅτι . . . *ind.* Lasciarsi persua-

dere, πείδομαι. Non lasciarsi persuadere, ἀπειθέω. Che difficilmente si persuade, βραδυπειθής, ἔς. Che facilmente si persuade, εὐπειθής, ἔς. L'arte di persuadere, πειθανότης, ητος, ἡ.
Persuadibile ο **Persuasibile**, πειθανός, ἡ, ὄν; πειθανουργικός, ἡ, ὄν.
Persuasione, il persuadere, πειθῶ, οὖς, ἡ; πείσις, εως, ἡ || **Lo stato dell'animo nostro persuaso intorno a checchessia**, πίστις, εως, ἡ. **Ho la ferma persuasione che**, Sono nella persuasione che . . . , πιστεύω ὅτι . . . *ind.*
Persuasiva, πειθανότης, ητος, ἡ.
Persuasivo, πειστικός, ἡ, ὄν; πειθανός, ἡ, ὄν.
Parlare in modo persuasivo, πειθανολογέω.
Pertanto, *adv.* Perciò, διὰ τοῦτο || **Adunque**, ἄρα; οὖν || **Non pertanto**, οὐδὲν ο μηδὲν ἤττον; ἀλλ' ὅμως.
Pertica, κάμαξ, ακος, ἡ.
Perticare, ῥαβδίξω.
Pertinace, αὐθάδης, ες; ἰσχυρογνώμων, ου.
Essere pertinace, αὐθαδιάζομαι; ἰσχυρογνωμωνέω.
Pertinacemente, αὐθαδέως.
Pertinacia, αὐθάδεια, ας, ἡ; ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ.
Pertugio, τρήμα, ατος, τό; τρύπημα, ατος, τό; ὀπή, ἤς, ἡ.
Perturbamento, ταραχή, ἤς, ἡ; διαταραχή, ἤς, ἡ; τύρβη, ης, ἡ; σύγχυσις, εως, ἡ.
Perturbare, ταράσσω; δια-ταράσσω; ἐκ-ταράσσω; συ χέω (*irr.*).
Perturbatore-trice, θορυβοποιός, οὖ, ὁ; συ-ταράττων, οντος, ὁ; θορυβοποιός, οὖ, ἡ; συταράττουσα, ης, ἡ.
Perturbazione, V. Perturbamento.
Pervenire, ἀφ-ικνεομαι (*irr.*) ο καθ-ήκω πρὸς ο εἰς *coll' acc.*
Perversamente, πονηρῶς; κακούργως.
Perversità, πονηρία, ας, ἡ; μοχθηρία, ας, ἡ; κακία, ας, ἡ.
Perverso, πονηρός, ἄ, ὄν; μοχθηρός, ἄ, ὄν; κακός, ἡ, ὄν.
Pervertimento, διαφθορά, ἄς, ἡ.
Pervertire, δια-φθείρω (*irr.*).
Pervertitore-trice, διαφθείρων, ουσα, ου.
Pervicace, αὐθάδης, ες; ἰσχυρογνώμων, ου.
Pervicacia, αὐθαδέια, ας, ἡ; ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ.
Pesante, βαρὺς, εἶα, ὄν; βριδύς, εἶα, ὄν **Esser pesante**, βριδῶ.
Pesantemente, βαρέως; ἐμβριδῶς.
Pesantezza, βαρύτης, ητος, ἡ.

- Pesare**, Esser più o men grave, βάρος ἔχω (*irr.*); ἔλω (*aum. per εἰ*); βαρύνω. **Pesar** cinque libbre, ἔλω πέντε λίτρας || **Rin-**
crescere, Dar molestia, ἐν-οχλέω; ἐπαχθῆς
(ἔς) εἰμί τι || **Metter** sulla bilancia per
conoscere il peso, ἐν ζυγῷ ἵστημι; στα-
θμάω; σταθμίζω; ταλαντίζω || *fig.* **Consi-**
derar bene, σκοπέω; ἐξ-ετάζω.
- Pesatore**, σταθμιστής, οὐ, ὁ; ζυγοστάτης,
οὐ, ὁ.
- Pesatura**, στάθμησις, εως, ἡ.
- Pesca**, περικὸν μῆλον, οὐ, τό.
- Pesca**, il pescare, ἰχθύων ἄγρα. ας, ἡ;
ἀλιεία, ας, ἡ || **I pesci** pescati, ἀλιεύμα,
ατος, τό; ἄγρευμα, ατος, τό.
- Pescagione**, V. Pesca.
- Pescaia**, καταβράχτης, οὐ, ὁ.
- Pescare**, ἰχθύς ἄγρεύω; ἀλιεύω. **Pescar** con
la lenza, ἀγκιστρύω; καλαμεύω. **Pescar**
con la rete, σαγηνεύω. **Rete** da pescare,
παγήνη, ης, ἡ.
- Pescatore**-trice, ἀλιεύς, εως, ὁ; ἀλιευτής,
οὐ, ὁ; ἀλιεύτρια, ας, ἡ.
- Pescatorio**, ἀλιευτικός, ἡ, ὄν; ἰχθυοθηρικός,
ἡ, ὄν.
- Pesce**, ἰχθύς, ὄς, ὁ. **Avente** forma di pe-
sce, ἰχθυόμορφος, οὐ. **Simile** a pesce,
ἰχθυοειδής, ἔς. **Vender** pesce, ἰχθυοπωλέω.
Colla di pesce, ἰχθυόκελλα, ης, ἡ.
- Peschereccio**, ἀλιευτικός, ἡ, ὄν.
- Pescheria**, ἰχθυοπωλείον, οὐ, τό.
- Pesciaiuolo**, ἰχθυοπώλης, οὐ, ὁ.
- Pesciolino**, ἰχθύδιον, οὐ, τό.
- Pescivendolo**, V. Pesciaiuolo.
- Pesco**, περιική (ἡς) μηλία, ας, ἡ.
- Pescoso**, ἰχθυύεις, εσσα, εν; πολυἰχθύος, οὐ.
- Peso**, *sost.* gravità dei corpi, βάρος, εως, τό; βεῖθος, εως, τό || **Carico**, **Soma**, βάρος; ἄχος, εως, τό; φορτίον, οὐ, τό || **Grav-**
ezza, **Molestia**, ἄχος; βάρος || **Import-**
anza, **Conto**, **Momento**, ἀξίωμα, ατος,
τό; ἀξιώσις, εως, ἡ; ὄνηξις, εως, ἡ; ῥό-
πή, ἡς, ἡ || **È** per me di gran peso, πολλοῦ
ἄξίου ἐστὶ μοι. **Son** cose queste di poco
o di nessun peso, ταῦτα ὀλίγην οὐδὲ-
μίαν ῥοπήν ἔχει || **Peso** da mettere sulla
bilancia, σταθμός, οὐ, ὁ, *al plur.* σταθμά.
ὄν τὰ || **A peso**, *coi venbi* **Vendere**, **Com-**
prare, πρὸς σταθμόν; σταθμῆ || **D' equal**
peso, ἰσόσταθμος, οὐ; ἰσόβροπος, οὐ.
- Peso**, *ad. V.* Pesante.
- Pessimamente**, κάκιστα; χείριστα; φαυλό-
τατα.
- Pessimo**, κάκιτος, η, οὐ; χείριτος, η, οὐ;
φαυλότατος, η, οὐ.

- Pésta**, ἰχθός, εως, τό; στέβος, οὐ, ὁ || **Lasciare**
alcuno nelle peste, ἀπο-λείπω (*irr.*) τεῖα
κακῶς παροῦσα.
- Pestare**, **Ammaccare** con percosse, τρίβω;
κατα-τρίβω; κατα-πίσσω, *ful. ἴσω* || **Cal-**
car coi piedi, **Calpestare**, πατέω. — **Pe-**
star l'acqua nel mortaio, εἰς πίθον τε-
τρυπημένον ἀντέω.
- Pestata e Pestatura**, τρίψις, εως, ἡ; σύντρι-
ψις, εως, ἡ.
- Peste**, λοιμός, οὐ, ὁ. **Aver** la peste, λοιμώσω
|| **Fetore** grande, δυσωδία. ας, ἡ || *fig.*
Tutto ciò che corrompe e guasta, ἐλε-
θρος, οὐ, ὁ; λύμη, ης, ἡ.
- Pestello**, δοῦδος, υκος, ὁ; ὑπερος, οὐ, ὁ.
- Pestifero** ο
- Pestilente**, λοιμώδης, ες; λοιμικός, ἡ, ὄν.
- Pestilenza**, V. Peste.
- Pestilenziale**, V. Pestilente.
- Petalò**, πέταλον, οὐ, τό.
- Petaso**, πέτασος, οὐ, ὁ.
- Petizione**, ἐγγράφος (οὐ) αἴτησις οὐ δέησις,
εως, ἡ — **Petizione** di principio, *T. leg.*
διὰλλήλος, ἄρτος, οὐ, ὁ.
- Péto**, παρδή, ης, ἡ.
- Petrificare**, V. Pietrificare.
- Petrificazione**, V. Pietrificazione.
- Petrolio**, πετρέλαιον, οὐ, τό. (*G. M.*)
- Petroso**, λιθώδης, ες; πετρώδης, ες.
- Pettinaio**, κτενοποιός, οὐ, ὁ.
- Pettinare**, **Raviare** i capelli col pettine,
κτενίζω. || *detto di lino, canapa e si-*
mili, πέχω οὐ πεκτέω, *ful.* πέξω; ξκίωω.
- Pettinato**, πεκτός, ἡ, ὄν. **Non** pettinato,
ἀπέκτητος, οὐ; ἀκτενίσιτος, οὐ.
- Pettinatore**-ora, κτενίζων, οὐτα, οὐ.
- Pettinatura**, κτενισμός, οὐ, ὁ.
- Pèttine**, κτεῖς, κτενός, ὁ.
- Pettinino**, κτενίον, οὐ, τό; κτενίδιον, οὐ, τό.
- Pettiniera**, κτενοθήκη, ης, ἡ.
- Petto**, στήθος, εως, τό; στέρον, εν, τό || *per*
Seno, **Mammelle**, μαζός, οὐ, ὁ || *fig. per*
Animo, **Cuore**, στήθος; θυμός, οὐ, ὁ. —
Avere al petto un bambino, *detto delle*
danne, ἐπιθνήμομαι; θηλάζω || **Avere** ο
Pigliare a petto una cosa, μέλει μοι τε-
νός; σπουδάζω περὶ τι || **A petto** di, πρὸς
οὐ πρὸς *coll' acc.* || **A petto** a petto, πατε-
κατίον; ἀντικρὺ; ἐνάπιον. *tutti col gen.*
- Pettorale**, *sost.* προστέρνιδιον, οὐ, τό.
- Pettorale**, *ad.* στηθικός, ἡ, ὄν; στηθιατός, α,
οὐ.
- Pettoruto**, στερνίδης, ες.
- Petulante**, προπετής, ἔς; ἰτακός, ἡ, ὄν.
- Petulantemente**, προπετῶς.

Petulenza, προπίτευκα, ας. ἡ.
 Pezza, ὕφασμα, ατος, τό; φάρος, εος, τό.
 Pezzato, στικτός, ἡ, ὄν; ποικίλος, η, ου; βα-
 λός, ἄ. ὄν.
 Pezzente, πτωχός, οὔ. ὁ; προσαίτης, ου, ὁ;
 πτωχή, ἡς, ἡ; προσαίτις, ἰδος, ἡ
 P. zetta, ῥάκιον, ου, τό.
 Pezzetto, μόνιον, ου, τό; τεμάχιον, ου, τό.
 Pezzo, Parte di cosa solida, divisa dal tutto,
 τόμος, ου, ὁ; τέμαχος, ου, ὁ; κλάσμα.
 ατος, τό; θραύσμα, ατος, τό; σχίσμα,
 ατος, τό; (*di stoffa*) ῥάκος, εος, τό;
 λακίς, ἰδος, ἡ Fare, Tagliare in pezzi,
 σκίζω; λακίζω; τέμνω (*irr.*); κλάω *ecc.*
 || Pezzo di terreno, ἀγρός. οὔ, ὁ; χωρίον,
 ου, τό || Ciascuna parte di un oggetto,
 μέρος, εος, τό; μέρος, ἰδος. ἡ || — Spazio
 di tempo, χρόνος, ου, ὁ.
 Pezzuola, σουδάριον, ου, τό.
 Piacere, *sost.* Giocondità d'animo, Diletto,
 Gusto, ἡδονή, ἡς, ἡ; ἡδως, εος, τό; τέρ-
 ψις, εως, ἡ. Aver piacere, Sentir piacere
 α, ἡδομαι *col dat.* ο *il part.* Con pia-
 cere, ἡδέως; ἡδομένως; ἀσμένως || Volontà.
 Voglia, τὸ δοκοῦν, οὗτος ο δόξαν, ατος.
 Se questo è il tuo piacere, εἰ σοι δοκεῖ
 || Servizio, Favore, χάρις, ἰτος, ἡ. Fare
 un piacere ad alcuno, χαρίζομαι *τινι.*
 Piacere, *verbo*, ἀρεσκῶ (*irr.*); a . . . , *dat.*
 ο *acc.*; δὲ ἡδονῆς εἰμί *τινι.* Cercar di pia-
 cere ad alcuno, ἀρεσκέομαι *τινα.* Come
 mi pare e piace, ἧ δοκεῖ μοι. Come ti
 piace, ὡς σοι φίλον. Piaccia a Dio
 che . . . , εἶδε *coll' ott.*; ὡς ᾤρελον *col-*
l' inf. A Dio non piaccia, μὴ γένοιτο.
 Piacevole, ἡδύς, εἶα, ὄν; τερπνός, ἡ, ὄν; χα-
 ρίεις, εσσα, εν; φίλος, η, ου.
 Piacevoleggiare, παίζω, *ful.* παίζομαι; γε-
 λοιαζώ.
 Piacevolezza, ἀρεσκεία, ας, ἡ; εὐκολία, ας, ἡ
 Piacevolmente, ἡδέως; τερπνῶς; κεχαρισμέ-
 νως.
 Piacimento, δοκοῦν, οὗτος ο δόξαν, ατος,
 τό; ἐξουσία, ας, ἡ.
 Piaga, τραῦμα, ατος, τό; πληγή, ἡς, ἡ;
 ἔλκος, εος, τό.
 Piagare, τιτρώσκω (*irr.*).
 Piaggia, salita di monte, γεώλοφος, ου, ὁ;
 γεώλοπον, ου, τό || Lido, ἀκτή, ἡς, ἡ. An-
 dar piaggia piaggia, παρὰ τὴν γῆν πλέω
 (*irr.*); παρα-πλέω.
 Piaggiare, κολακεύω.
 Piaggiatore-trice, κόλαξ, ακος, ὁ; κολακίς,
 ἰδος, ἡ.
 Piaghetta, ἐλκιδάριον, ου, τό.

Piagnisteo, κλαυθμός, οὔ, ὁ; θρήνος, ου, ὁ.
 Piagnone, θρηνητήρ, ἡρος, ὁ
 Piagnucolare, ὑπο-δακρύω; ὑπο-θρηνέω.
 Piagnucolone-onia, θρηνητικὸς. ἡ. ὄν; φιλό-
 δακρυς, υ.
 Pialla, ῥυκανη, ης, ἡ.
 Piallare, ῥυκαναυ.
 Piallata, ῥυκάνησις, εως, ἡ.
 Piallato, ξεστός, ἡ, ὄν.
 Piallatura, ῥυκάνησις, εως, ἡ.
 Piamente, εὐπεθῶς.
 Piamamente, ἡρέμα; ἀτρέμα; σιγῇ.
 Pianella, βλαύτη, ης, ἡ.
 Pianeta, *corpo celeste*, πλανήτης, ου, ὁ.
 Pianeta, *veste che porta il prete ecc.* φαί-
 νόλης, ου, ὁ.
 Pianezza, ἀμαλότης, ητος, ἡ.
 Piangente, κλαίω, ουτα, ου.
 Piangere, δακρύω; κλαίω (*irr.*); θρηνέω.
 Piangere a cald'occhi, a calde lacrime,
 δακρυρροέω. Far piangere alcuno, δακρυα
 κινέω *τινι.*
 Piangoloso, θρηνώδης, ες.
 Pianigiano, πεδικαῖος, α, ου.
 Piano, *sost.* Pinnura, πεδίον, ου, τό; ἐπίπε-
 δον, ου, τό || Piano di una casa, στέγη,
 ης, ὄν. D'uno di due, di tre *ecc.* piani;
 μονότεγος, δίτεγος, τρίτεγος *ecc.*, ου,
 Il piano superiore, ὑπερῶον, ου, τό.
 Piano, *ad.* Che ha superficie eguale in ogni
 sua parte, ὁμαλός, ἡ. ὄν; ἐπίπεδος, ου.
 ἰσόπεδος, ου || Chiaro, Intelligibile, σαφής;
 ἔς; φανερός, ἄ. ὄν; ὀθλος, η, ου.
 Piano, *avv.* A voce sommessa, Senza ru-
 more, ἡρέμα; σιγῇ; ὑψιμένοις || Adagio,
 A passo lento, βᾶθην; σχολῇ.
 Pianta, Vegetabile, φυτόν, οὔ. τό. Coltiva-
 zione delle piante, φυτηκομία, ας, ἡ || La
 parte di sotto del piede, e della scarpa,
 πέλμα, ατος, τό || Il disegno di un edifi-
 zio, d' un giardino *ecc.*, ὑπογραφῆ, ἡς, ἡ,
 διαγραφῆ, ἡς, ἡ.
 Piantagione, il piantare, φύτευσις, εως, ἡ;
 φυτεία, ας, ἡ || Quantità d'alberi piantati
 in un luogo, φυτῶριον, ου, τό; φυτῶν,
 ὄνος, ὁ.
 Piantare, Porre dentro alla terra un vege-
 tabile, φυτεύω || Ficare, Conficcare chec-
 chessia, πῆγνυμι *ful.* πῆξω; κατα-πῆγνυ-
 μι; ἔμ-πῆγνυμι. Piantare una bandiera,
 σημειῶν καθ-ίστημι || per Abbandonare,
 κατα-λείπω (*irr.*).
 Piantata, ἑνδρόν, τάξις, εως, ἡ.
 Piantatore, φυτευτής, οὔ, ὁ.
 Piantazione, V. Piantagione.

Pianterella, Pianticella e
Pianticina, φυτάριον, ου, τό.
Pianto, *sost.* δάκρυον, ου, τό; αἰσθητή, ἤς, ἡ.
Pianto, *part.* κλαυτός, ἡ, ὄν; ὀδυρός, ἡ, ὄν.
 ἐπίκλαυτος, ου.
Piantone, Pollone, βλαστός, οὔ, ὁ; βλάστη-
 μα, ατος, τό.
Pianura, πεδῖον, ου, τό.
Piastra, ἔλασμα, ατος, τό; πέταλον, ου, τό.
Piastrella, δίσκος, ου, ὁ.
Piastriccico e Piastriccio, σύμμεκτον, ου, τό.
Piatire, ἀντι-δικῶν τινὶ ὁ πρὸς τινά; δικάζο-
 μά τινα.
Piato, δίκη, ἤς, ἡ.
Piattaforma, ἀνάχωμα, ατος, τό.
Piattello e
Piattino, λεκάνιον, ου, τό; λοπάδιον, ου, τό.
Piatto, *sost.* λεκάνη, ἤς, ἡ; λοπάς, ἀδός, ἡ;
 κύκλος, ου, ὁ || *per* Pietanza, ὄφον, ου, τό
Piatto, *ad.* λείος, α, ου; ὀμαλός, ἡ, ὄν; πλα-
 τῆς, εἶα, ὕ.
Piazza, ἀγορά, ἄς, ἡ || *per* Città di com-
 mercio, ἐμπόριον, ου, τό || **Piazza e Piazza**
forte per Luogo munito di fortificazioni,
 ὀχυρὸν (οὔ) χωρίον, ου, τό; ὀχύρωμα,
 ατος, τό; τείχος, εος, τό; φρούριον, ου, τό
 || **Piazza d'arme, per farvi gli esercizi**,
 πολεμικὸν (οὔ) ἀσκητήριον, ου, τό. — **Far**
piazza per Far largo ad uno, ὑπέικω ὁ
 παρα-χωρῶν τινί. **Far piazza pulita, per**
Sgombrarla di gente, δι-ωθεῖν (*irr.*) τὸν
 ὄχλον. **E riferito a cose, per Rubarle**,
 κλέπτω; ὑρ-αρπάζω; **per Consumarle o**
Disperderle, ἀν-αλίσκω (*irr.*).

Piazzaiuolo, ἀνδρῶπις ἀγοραῖος, ου, ὁ.
Pica, κίττα, ἤς, ἡ.
Picca, Gara, ἔρις, ἴδος, ἡ; νεῖκος, εος, τό.
Fare a picca, ἐρίζω τινί ὁ πρὸς τινά ||
Puntiglio, Ostinazione, αὐθάδεια, ας, ἡ ||
Sorta d'arme in asta, λόγχη, ἤς, ἡ; δόρυ,
 δόρατος, τό.
Piccante, Pungente, Frizzante, δηκτικός,
 ἡ, ὄν; δηκτήριος, ου; κέρτομος, ου; πικρός,
 ἄ, ὄν || **Che fa impressione sul palato**,
 ὀξύς, εἶα, ὕ; θριμύς, εἶα, ὕ.
Piccarsi, Ostinarsi, αὐθαδιάζομαι || **Piccarsi**
d'alcuna cosa, Pretendere di saperla
bene, φιλοτιμέομαι τινὶ ὁ ἐπὶ τινί; φιλοτί-
 μως ἔχω (*irr.*) περί τι || **Piccarsi con uno**,
Entrare in gara con esso, ἐρίζω τινί ὁ
 πρὸς τινά.
Picchetto, *T. mil.* προφυλακῆ, ἤς, ἡ; φύλα-
 κας, ου, οἱ.
Picchiapetto, ὑποκριτής, οὔ, ὁ.
Picchiare, Battere alla porta di una casa,

κόπτω ὁ κρούω τὴν θύραν; θυροκοπέω ||
Percuotere cosa o persona, Darvi su
 de' colpi, κρούω; τύπτω; πνίω.
Picchiata, κρούμα, ατος, τό; τυπή, ἤς, ἡ;
 πληγή, ἤς, ἡ.
Picchiettare, ποικίλλω.
Picchio, Colpo, πληγή, ἤς, ἡ || **Sorta d'uc-
 cello**, θυροκαλάπτῃς, ου, ὁ; θυροκαλάψ,
 απος, ὁ.
Piccineria, ταπεινοφροσύνη, ἤς, ἡ; μικροψυ-
 χία, ας, ἡ; μικρολογία, ας, ἡ.
Piccino, V. Piccolo.
Picciona, περιστερά, ἄς, ἡ.
Piccionaia, περιστερεῶν, ὄνος, ὁ.
Piccioncello e
Piccioncio, περιστεριδεύς, εἰως, ὁ; περιστε-
 ριον, ου, τό; περὶστερίδιον, ου, τό.
Piccione, περιστεράς, οὔ, ὁ.
Picciuolo, μίσχος, ου, ὁ; πείλας, ατος, τό.
Picco, ἄκρα (ας) ὁ ὄρθῃ (ἤς) κορυφή, ἤς, ἡ.
A picco, ὄρθως. **Tagliato a picco**, ὀπό-
 τος, ου || **Andare a picco**, detto di una
 nave, κατα-δύομαι (*irr.*).

Piccolezza, Qualità di ciò che è piccolo,
 μικρότης, ητος, ἡ; βραχύτης, ητος, ἡ ||
per Cosa meschina, μικρὸν ὁ φαῦλόν τι.
**Piccolo, di grandezza, estensione, volu-
 me**, μικρός ὁ σμικρός, ἄ, ὄν, *comp.* ἐλάσ-
 σων ὁ μείων, ου, *sup.* ἐλάχιστος, η, ου; *di*
numero, quantità, ὀλίγος, η, ου, *comp.*
 ὀλιγώτερος, α, ου, ὁ ἐλάσσων, ου, *sup.*
 ὀλιγιστός, η, ου || *per* Leggerio, **Di poca**
importanza, Meschino, λιπτός, ἡ, ὄν; τα-
 πεινός, ἡ, ὄν; φαῦλος, η, ου.
Piccone, κέστρα, ας, ἡ.
Piccosaggine, φιλονεικία, ας, ἡ.
Piccoso, φιλονεικος, ου.
Pidocchieria, μικρολογία, ας, ἡ; ρυπαρεία,
 ας, ἡ.
Pidocchio, φθειρ, εἶρος, ὁ.
Pidocchioso, φθειρώδης, ες.
Piè e Piede, πούς, ποδός, ὁ || *fig.* **Base, So-
 stegno**, βάσις, εως, ἡ || **La parte inferiore**
del fusto di un albero, πρέμνον, ου, τό;
 στέλεχος, εος, τό || **La parte inferiore**
del monte, ὑπώρεια, ας, ἡ. || **Piè dritto**, *T. ar-
 chit.* παραστάτης, ου, ὁ; παραστάς, ἀδός,
 ἡ. — **A piede**, **A piedi**, **A piè**, *cioè* Coi
 propri piedi, κατὰ πόδας; πεζῆ; e *ag-
 giunto di Soldato o simile*, πεζός, ἡ, ὄν.
Gente a piedi, πεζόν, οὔ, τό || **A piede**, **A**
piedi, **A piè**, *cioè* Dalla parte inferiore,
 ὑπὸ *col dat.* **A piè di pagina**, ὑπὸ τῆ
 σελίδι || **Piede innanzi piede**, *col verbo*
Camminare, βάδην || **Su due piedi**, *per*

Subito. ἐκ ποδός; παρατυκία || **Avere, Pigliar piede, per Avere, Pigliar forza, ἐπι-βρόνυμι (irr.); βεβαιοῦμαι; δια-διδῶμαι || Essere, Stare in piedi, ὀρθός (ἢ) ἵσταμαι; ὀρθοστατέω || Alzarsi in piedi, ἀν-ἵσταμαι || Essere, Stare, Reggersi in piedi, per Sussistere, Durare, δια-τελέω *ful.* εἶω; δια-μένω (irr.) || Mettersi qualcosa sotto i piedi, per Tenerla a vile. κατα-φρονέω τινός || **Camminare in punta di piedi, ἀεροποδῆτι ο ἐπ' ἄκρων τῶν σακτύλων βαιῶν (irr.) || A piedi scalzi, γυμνόπους, ὀδος, ὀ, ἢ; ἀνυπόδητος, ον || Di due, di tre, di quattro ecc. piedi, δίπους, τρίπους, τετράπους ecc., ον || Sostenere a piè fermo, ὑπο-μένω.****

Piedistallo, βάσις, εως, ἢ; βῆθρον, ου, τό.

Piega, πτύξ, υχός, ἢ; πτυχή, ἦς, ἢ.

Piegamento, πτύξις, εως, ἢ; κάμψις, εως, ἢ.

Piegare, Fare una o più pieghe a panni, carta e simili, πτύσσω, *ful.* ξω || Torcere, Incurvare, κάμπτω; κλίνω. *Figur.* **Piegare il capo, la fronte, πείθομαι; ὑπ-εἶκω *col dat.* — Intrans Inchinare, Volgere verso una parte, e *rifless.* **Piegarsi, κάμπτομαι; κλίνωμαι || Detto di esercito combattente, per Volgersi in ritirata, τρέπομαι; ἀνα-χωρεῖω****

Piegato, πτυκτός, ἢ, ὄν; κολπωτός, ἢ, ὄν; καμπτός, ἢ, ὄν.

Piegatura, πτύξις, εως, ἢ; κάμψις, εως, ἢ; καμπή, ἦς, ἢ.

Pieghetta, πτυγματίον, ου, τό.

Pieghevole, Che agevolmente si piega, εὐκαμπτός, ἐς; εὐκαμπτος, ον; εὐστροφος, ον || detto di Persona, Agevole a lasciarsi persuadere, εὐπειθής, ἐς.

Pieghevolezza, εὐκαμπσία, ος, ἢ; εὐστροφία, ας, ἢ.

Piego, γραμμάτων φάκελος, ου, ὀ.

Piena, sost. πλήρωσις, εως, ἢ; ἀνάβυστις, εως, ἢ; πλημμυρίς, ἰδος, ἢ.

Pienamente, παντελῶς; παντάπασι.

Pienezza, πλημμονή, ἦς, ἢ; περισσότης, ητος, ἢ. Pienezza dei tempi, τοῦ χρόνου πλήρωμα, ατος, τό.

Pieno, Che contiene tutto quanto è capace di contenere, πλήρης, ες; μεστός, ἢ, ὄν; ἀνάπλεως, ον || detto di persona, per Che ha mangiato assai, Sazio, κορεσθείς. εἶσα, ἐν; κορεστός, ἢ, ὄν. *fig.* **Esser pieno di una cosa o di una persona, κατα-γέμω τινός; μεστός εἰμι τινος || Pieno, per Assai in carne, εὐταρκος. ον; παχύς, εἶσα, ὄν || per Compiuto, ἐντελής, ἐς; τέλειος, α, ον;**

ὄλος, η, ον. — **Pieni poteri, πληρεξουσιότης, ητος, ἢ (G. M.) || Luna piena, ἢ πλήθουσα σελήνη; πανσέληνος, ου, ἢ || Pieno d'anni. βαθυγέρων, ον || In pieno giorno, μέσης η ἀκμῆζούσης τῆς ἡμέρας || A piene vele. πλήρετι ἰστίοις; ὄλοις ο στρογγύλοις τοῖς ἰστίοις — **Pieno, in forza di sost., τὸ πλήρες, ους, ο πλέων, ου. Nel pieno della notte, dell'estate, del verno ecc., εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς νυκτός, τοῦ θέρους, τοῦ χειμῶνος ecc.****

Pienotto, ὑπόπαχυς, υ.

Pietà, Compassione, ἔλεος, ὄ; οἶκτος, ου, ὀ. Sentir pietà per alcuno, ἐλεεῶ; κατ-ἐλεεῶ; κατ-οικτείρω, acc. Muovere a pietà, πρὸς ἔλεον ο οἶκτον κινεῶ. Senza pietà, ἀνοίκτως. Degno di pietà, ἐλεεινός, ἢ, ὄν; οἰκτρός, ἄ, ὄν || **Sentimento d'amore e di riverenza verso i parenti, στοργή, ἦς, ἢ; φιλοστοργία, ας, ἢ || Sentimento d'amore e di riverenza verso Dio, εὐσέβεια, ας, ἢ.**

Pietanza, ὄφρον, ου, τό.

Pietosamente, ἐλεεινῶς.

Pietoso, che sente pietà e compassione, ἐλεήμων, ον || Atto a destar compassione, ἐλεεινός, ἢ, ὄν; οἰκτρός, ἄ, ὄν || Devoto, εὐσεβής, ἐς.

Pietra, λίθος, ου, ὀ. Di pietra, λίθινος, η, ον || Pietra di paragone, βῆτανος, ου, ἢ || Pietra pomice, κίσσηρις, εως, ἢ || Pietra da affilare, θηγάνη, ης, ἢ || Pietra focaia, πυρίτης (ου) λίθος || *fig.* **Che fa il cuore di pietra, λιθοκαρδῆος, ον || Pietra d'inciampo, πρόσκομμα, ατος, τό || Malattia della pietra, λιθίασις, εως, ἢ. Avere il mal della pietra, λιθίαω. Estrazione della pietra λιθοτομία, ας, ἢ.**

Pietrata, λιθοβολία, ας, ἢ.

Pietrificare, εἰς λίθον μετα-βάλλω (irr.); ὀπο-λιθεῶ.

Pietrificazione, λιθωσις, εως, ἢ.

Pietrina, λιθάριον, ου, τό; λιθίδιον, ου, τό.

Pietroso, πετρώδης, ες; λιθώδης, ες.

Pietruzza, V. Pietrina.

Piffero, πλαγκύαλος, ου, ὀ; φώτιγξ, γγος, ὀ.

Pigiamento, πείσις, εως, ἢ.

Pigiare, πείζω; θλίβω; riferito alle uve, πατέω.

Pigiatura, πείσις, εως, ἢ; θλίψις, εως, ἢ.

Pigionale, ὀ, ἢ οἰκίαν μισθωσάμενος, η, γενε. ου, η.

Pigione, ἐνοίκιον, ου, τό; μισθός, οὔ, ὀ. Dare a pigione, μισθῶω; ἐκ-μισθῶω; δίδωμι ἐπὶ μισθῶ. Prendere a pigione, μισθῶμαι; λαμβάνω (irr.) ἐπὶ μισθῶ.

Pigliare, V. Prendere.

Piglio, l'atto del pigliare, λήψις, εως, ή.

Dar di piglio, κατα-λαμβάνω (irr.); συλ-λαμβάνω || Modo di guardatura, βλέμμα, ατος, τό.

Pignatta, χύτρα, ας, ή.

Pignoramento, ενεχυρασία, ας, ή; ενεχυρα-σμός, ου, ό.

Pignorare, ενεχυράζω.

Piogliere, πεπίζω.

Piogramente, άργώς; ράθυμος.

Pigrizia, άργία, ας, ή; ράθυμία, ας, ή; βλα-κεία, ας, ή; καθρότης, ητος, ή.

Pigro, άργός, ή, όν; ράθυμος, ον; καθρός, ά, ου.

Pila, Pilastro dei ponti, ύποστήλωμα, ατος, τό; κίον, ονος, ό, ή || Vaso di pietra, che riceve acqua ecc. έγθή, ης, ή || Pila elettrica, galvanica, voltaica, έργαλείον (ου) γαλβανικών, ου, τό (G. M.).

Pilastrino, στυλίσκος, ου, ό; στυλάριον, ου, τό.

Pilastrò, στύλος, ου, ό; κίον, ονος, ό, ή.

Pileo, πίλεος, ου, ό.

Pillacchera, καταβορβορώσις, εως, ή.

Pillare, κοπανίζω; συγ-κόπτω (irr.).

Pillo, κόπανον, ου, τό.

Pillola, τροχίαιος, ου, ό.

Pilo, γρόσφος, ου, ό.

Piloro, πυλωρός, ου, ό.

Pilota e Piloto, κυβερνήτης, ου, ό.

Pilotaggio, κυβερνητική, ης, ή (sott. τέχνη)

Pimmo, πυγμαίος, ου, ό.

Pimpinella, καυκαλίς, ιδος, ή.

Pina, στρώβιλος, ου, ό; κώνος, ου, ό

Pineta, πιτυών, ώνος, ό.

Pingere, Spingere, επ-είνω || Dipingere γράφω.

Pingue, λεπρός, ά, όν; παχύς, εϊα, ύ; πίων, ονος, ό, ή.

Pinguedine, παχύτης, ητος, ή; λίπος, εως, τό; λιπρότης, ητος, ή; πιάτης, ητος, ή.

Pinna, πτερύγιον, ου, τό.

Pino, πίτυς, υος, ή. Di pino, πιτύνος, η, ου.

Pinochio e

Pinolo, πιτυίς, ιδος, ή.

Pinta, άθητης, εως, ή.

Pinzette, λαβίδιον, ου, τό.

Pinzochero-era, δεισιδαίμων, ον.

Pio, Religioso, Devoto, ευσεβής, ές; Θεοσε-βής, ές || Misericordioso, ελεήμων, ον.

Pioggerella, ψακάς, άδος, ή.

Pioggettina, ψακάσιον, ου, τό.

Pioggia, τό έξ ουρανού ύδωρ, ύδατος; ύστός, ου, ό. Pioggia diretta, άμβρος, ου, ό. Che porta pioggia, άμβροφόρος, ον.

Piombare, Stare a piombo, όρθοστατέω || Cadere, πίπτω (irr.); κατα-φείρομαι (irr.) || Vibrare, βάλλω (irr.) || Munire o Sal-dare con piombo, μολυβδών; μολύβδου κολλάω ο πήγνυμι sul. πήξω.

Piombino, μολυβδός, ιδος, ή; στάθμη, ης, ή.

Piombo, μολυβδος, ου. Di piombo, μολύβδι-νος, η, ου || Quel pezzo di piombo, legato a una cordicella con cui i muratori ecc. aggiustano le diritture, στάθμη, ης, ή. A piombo, κατά στάθμη; όρθός || Andare coi piè di piombo o col calzar del piombo, την σπάρτην προς τον λιθον άγω (irr.).

Pioppaia, αϊγειαίον, ώνος, ό.

Pioppo, αϊγειρος, ου, ή; λεύκη, ης, ή. Di pioppo, αϊγειρινος, η, ον.

Piovere, ύει, fut. ύτει. Piove in un paese, ύεται χώρα. Piove a ciel rotto, ρυγδαίος πίπτει άμβρος. Piovono pesci, saugue, pietre, ύει ιχθύσει, αίματι, λίθοις || fig. Cadere in abbondanza, άβρός (α, ον) πίπτω (irr.) ο έπι-πίττω.

Piovigginoso, επόμεβριος, ον.

Piovosò, ύέτιος, α, ον; ύστός, εσσα, εν.

Pipistrello, νυκτερίς, ιδος, ή.

Pira, πυρά, άς, ή.

Piramidale, πυραμοειδής, ές.

Piramide, πυραμίς, ιδος, ή.

Pirata, πειρατής, ου, ό.

Pirateggiare, πειρατεύω.

Pirateria, πειρατεία, ας, ή. Esercitar la pi-rateria, V. Pirateggiare.

Piromante, πυρόμαντις, εως, ό.

Piromanzia, πυρομαντεία, ας, ή.

Piroscalo, πυροσκαφή, ης, ή (G. M.).

Pirronismo, τά Πυρρώνιος ο Πυρρώνεια άγ-ματα, ον.

Pirronista, Πυρρώνειος, ον; σκεπτικός, ή, ου.

Piscia, ούρου, ου, τό.

Pisciare, ούρέω.

Pisciatoio, ούροδόχη, ης, ή.

Piscina, ιχθυοστρωφίτιον, ου, τό.

Pisello, πίσιον, ου, τό.

Pisside, πυξίς, ιδος, ή.

Pistacchio, albero, πιστάκη, ης, ή; frutto, πιστάκιον, ου, τό.

Pistillo, θηλύ (εος-ους) όργανον, ου, τό.

Pitoccare, πτωχεύω.

Pitoccheria, πτωχεία, ας, ή.

Pitocco, πτωχός, ή, όν.

Pittore, γραφεύς, έως, ό; ζωγράφος, ου, ό.

Pittorescamente, γραφικώς.

Pittoresco, γραφικός, ή, ον; έμφαντικός, ή, ου.

Pittorico, γραφικός, ή, όν.

Pittrice, ζωγράφος. ου, ή.
 Pittura, l'arte di dipingere, γραφική. ής, ή; ζωγραφία. ας. ή || **La cosa dipinta, γραφή, ής. ή; ζωγράφημα, ατος, τό** || **Il ritrarre parlando o scrivendo con somma evidenza, υποτύπωσις, εως, ή; ἔκφρασις, εως, ή.**
 Pitturare, ζωγραφίω.
 Pituita φλέγμα, ατος, τό.
 Più, αυ. πλείον; μάλλον || **Posto avanti a un adiet. o a un avverbio, si vende col comparativo:** Più coraggioso, ανδρειότερος, α, ου ecc. **E se il paragone cade fra due qualità, si mettono al comparat. tutt' e due gli adietti. esprimenti esse qualità:** Erano più eleganti che dotti, κομψότεροι ήταν ή σωφρότεροι || **Preceduto dall' articolo, si rende col superlat.:** Il più coraggioso, ανδριότατος, η. ου. Il più presto possibile, ως τάχιστα; ότι τάχιστα || **Con un verbo di Prezzo, πλείονος:** Stimar più, πλείονος ποιόμαι || **Premesso a un adiet. numerale, υπέρ col Pace.** Caddero più di quarenta uomini, έπισον υπέρ τεσσαράκοντα άνδρος || **Soggiunto a un verbo e usato in proposiz. negativa, ουκέτι; μηκέτι** Troia non è più, ουκέτ' έστι Τροία || **Non più, usato a modo di comando, περιετίρω ουδέν** || **Vie più, επί πλείον; μάλλον άσι** || **Per di più, προς τούτοις; χωρίς δέ τούτων; έτι δέ** || **Più che più, άδην** || **Più che tanto, usato in propos. negat., όλίγον; μικρόν** || **A più non posso, ότι μάλιστα.**
 Più, ad. πλείον ο πλείον, ου. Più danaro, πλείον άργύριον. Più nemici, πλείονες έχθροί. **In più parole, πλείοσι λόγοις.** — **Quel che è più . . . , τό δέ μείζον ο μέγιστον** || **Al più, τό πλείστον** || **I più, οί πολλοί. αί πολλαί. τά πολλά** || **Andare o Mandare tra' più, θνήσκω (irr.) ο φρονέω**
 Piuma, πτίλον, ου, τό. Guarnito di piume, πτιλωτός. ή, όν.
 Piumaccio, προκεραλίον. ου, τό.
 Piuolo, σκόλοψ. σπος. ό; πάσσαλος, ου, ό.
 Piuttosto, μάλλον. **Piuttosto morire che essere schiavo, άπο-θνήσκειν μάλλον ή δουλεύειν.**
 Piviale, στεγάριον. ου, τό.
 Pizzicagnolo, ταριχι-πώλης, ου, ό; άλλαντο-πώλης, ου, ό.
 Pizzicare, κνίζω.
 Pizzico, quella quantità della cosa che si piglia con tutte e cinque le punte delle

dita. όσον συλλαμβάνουσι οί δάκτυλοι; όλίγον τι con un gen. || **Il pungere, κνίσις, εως. ή.**
 Pizzicore, κνισμός. ου, ό; κνησημόν. ής, ή || **fig. per Voglia ardente, επιθυμία, ας. ή.**
 Pizzicottare, κνίζω.
 Pizzicotto, V. Pizzico.
 Placabile, ευδιάλλακτος, ου.
 Placabilità, ευαρέτητις, εως, ή.
 Placare, προχύω; κατα-προχύω. **Placare la collera d' uno, όργήν τινος παύω** || **Placarsi, προχύνωμαι.**
 Placca, πλόξ. ακός, ή.
 Placidamente, πράως; ήσυχως; ήσυχή.
 Placidezza e
 Placidità, πραότης, ητος, ή; ήσυχία, ας, ή.
 Placido, πράος, πραεία, πράον; ήσυχος, ου; ήρεμαίος, α, ου.
 Placito, γνώμη, ης ή; κρίσις, εως, ή.
 Plagiario, λόγων κλέπτης, ου, ό.
 Plagio, λόγων κλοπή, ής, ή.
 Planetario, πλανητικός, ή, όν. **Sistema planetario, των πλανητών τάξις, εως, ή.**
 Plasmare, πλάσσω fut. άσω.
 Plastica, πλαστική, ής, ή (solt. τέχνη).
 Plastico, πλαστικός, ή, όν.
 Platano, πλάτανος, ου, ή.
 Platea, κονίστρα, ας, ή.
 Plateale, άγοραίος, α, ου.
 Platonicamente, πλατωνικός.
 Platonico, πλατωνικός, ή, όν.
 Platonismo, πλατωνική (ής) ο Πλάτωνος φιλοσοφία, ας, ή
 Plaudente, επικροτών, ούσα, ούν.
 Plausibile, πιθανός, ή, όν.
 Plausibilità, πιθανότης, ητος, ή.
 Plausibilmente, πιθανώς.
 Plauso, κράτος, ου, ό; **fig** συναίνεσις, εως, ή; έπαινος, ου, ό.
 Plebaglia, όχλος, ου, ό; σύμφραξ, ακος, ό; τυρρετός, ου, ό.
 Plebe, όχλος. ου, ό. **Nel senso storico romano, δήμος, ου, ό; πολλοί, ου, οί; πληθος, εως, τό.**
 Plebeo, δημόδης, ες; δηματικός, ή, όν. **In forza di sost. δημότης, ου, ό.**
 Plebiscito, ψήφισμα, ατος, τό.
 Pleiadi, πλειάδες. ου, αί.
 Plenario, κυτελής, ές; τέλειος, α, ου.
 Plenilunio, πανσεληνος, ου, ή.
 Plenipotenziario, πρεσβευτής (ου, ό) αυτω-κράτωρ (σπος).
 Pleonasma, πλεονασμός, ου, ό.
 Pletora, πληθώρα, ας, ή.
 Pletorico, πληθωρικός, ή, όν,

- Plettro, πλῆκτρον, ου, τό.
 Pleurisia, πλευρίτις, ιδος, ή.
 Pleuritide, V. Pleurisia.
 Plico, γραμμάτων φάκελος, ου, ό.
 Plotone, σπειρα, ας, ή.
 Plumbeco, μολυβδόχροος-ους, ου-ου; πι-
 λιδός, ή, όν.
 Plurale, πληθυντικός, ου, ό, con o senza
 αριθμός. In plurale, Al plurale, πληθυν-
 τικός
 Pluralità ό πλείων (σνος) αριθμός, ου; οι ο
 αί πλείονες con un gen., o accudato col
 nome.
 Po', V. Poco.
 Pochezza, όλιγότης, ητος, ή.
 Poco, ad. όλίγος, η, ου; ου πολύς, πολλή,
 πολύ. In poco tempo, έν όλίγω, έν μικρώ.
 έν βραχεϊ, con o senza χρόνος. Poco
 tempo prima, όλίγω πρότερον. Poco tempo
 dopo, όλίγω ύστερον. — In forza di sost.,
 όλίγον, μικρόν, βραχύ.
 Poco, e Un poco, avv. όλίγον; μικρόν; ου
 πολύ; dinanzi a un comparat. όλίγω.
 A poco a poco, κατά μικρόν; κατά βραχύ;
 ήρέμα. Un poco più grande, όλίγω μεί-
 ζων, ου. Un poco più, όλίγω μάλλον. Un
 poco stanco, κεμηκώς, τι. Un po' amaro,
 ύπεπικρος, ου; e così altri composti con
 υπό Poco fa, νεωστί; νυν νεωστί. Fra poco,
 άκαρδί; άκαρῶς. Poco mancò che non
 s'impadronisse della città, όλίγου έδέντεν
 έλεν την πόλιν; παρά μικρόν ο όλίγον έλε
 την πόλιν. E mancato poco ch' i' non sia
 morto, πικρ' όλίγον άπέλωλα.
 Podagra, ποδάγρα, ας, ή.
 Podagroso, ποδαγρικός, ή, όν.
 Podere, άγρός, ου, ό; χωρίον, ου, τό.
 Poderetto, e
 Poderino, άγρίδιον, ου, τό.
 Poderosamente, καρτερώς; δεινός; ισχυρῶς.
 Poderoso, καρτερός, ά, όν; δεινός, ή, όν; ισχυ-
 ρός, ά, όν.
 Podestà, V. Potestà.
 Poema, ποίημα, ατος, τό.
 Poemetto, ποιημάτιον, ου, τό.
 Poesia, ποίσις, εως, ή.
 Poesiuola, ποιημάτιον, ου, τό.
 Poeta, ποιητής, ου, ό.
 Poetaccio, φαῦλος ποιητής, ου, ό.
 Poetare, στιχοποιείω; ποιέω; ποιήματα γρά-
 φω.
 Poetastro, φαῦλος ποιητής, ου, ό.
 Poetessa, ποιήτρια, ας, ή.
 Poetica, ποιητική, ης, ή.
 Poeticamente, ποιητικῶς.

- Poetico, ποιητικός, ή, όν.
 Poetizzare, στιχοποιείω; στιχογραφείω.
 Poffare! παπαί!
 Poggettino e
 Poggetto, λορίδιον, ου, τό; γεωλορία, ας, ή.
 Poggiare, άνα-βαίνειν (irr.).
 Poggio, λόφος, ου, ό; γήλοφος, ου, ό; βου-
 νός, ου, ό.
 Poi, avv. εἴτα; έπειτα. Ebbene, e poi? τί
 αὖν έπειτα; εἴτα τί; Da quel tempo in
 poi, έν τούτου; από τούδε. Po' poi, per
 Alla fin fine, τέλος; τελευταίον. O prima
 o poi, θάττον ή ύστερον || Come parti-
 cella avversativa, διέ che per lo più
 corrisponde a un μέν e che si fa pre-
 cedere da altra parola || Poi che, V.
 Poichè.
 Poichè, επί; έπειδή.
 Polare, ό, ή, τό του πόλου ο περι τον πόλον,
 ο, al plur., των πόλων . . . τους πόλους.
 La stella polare, άρκτοῦρος, ου, ό.
 Poledra e Puledro, πάλος, ου, ή; πάλος;
 ου, ό. Di poledro, πάλειος, α, ου; παλι-
 κός, ή, όν. Allevar poledri, πωλοτροφείον.
 Domare un poledro, πωλείω.
 Poledrino, πωλάριον, ου, τό.
 Polemico, άγών, άνος, ό, ο άντιλογίαι, άν,
 αι περί col gen.
 Polemico, άγωνιστικός, ή, όν; έμπριβητη-
 κός, ή, όν.
 Polenda, πέλτες, ου, ό.
 Polendina, πολιτάριον, ου, τό.
 Poliantea, πολυανθία, ας, ή.
 Poligamia, πολυγαμία, ας, ή.
 Poligamo, πολύγαμος, ου, ό.
 Poliglotta e Poliglotta, πολύγλωττος, ου.
 Poligono, πολύγωνος, ου. In forza di sost.
 πολύγωνον, ου, τό.
 Poligrafia, πολυγραφία, ας, ή.
 Poligrafo, πολυγραφος, ου.
 Polipo, πολύπους, εδος, ό.
 Polisillabo, πολυσύλλαβος, ου.
 Politecnico, πολύτεχνος, ου.
 Politeismo, πολυθεία, ας, ή; πολυθεότης,
 ητος, ή.
 Politeista, πολυθεος, ου.
 Politica, sost. πολιτική, ο πραγματική, ης,
 ή; πολιτεία, ας, ή.
 Politicamente, πολιτικῶς.
 Politico, sost. άνήρ (άνδρός, ό) πολιτικός ο
 πραγματικός (ου). Accerto politico, πο-
 λιτικάτατος, ου, ό.
 Politico, ad. πολιτικός, ή, όν. Essere uomo
 politico, πολιτεύμαι. Essere avversario
 politico d'alcuno, άντι-πολιτεύομαι τι.

Polizia, ἀτυνομία, ας, ἡ. **Riguardante la polizia**, ἀτυνομικός, ἡ, ὄν.
Poliziesco, ἀτυνομικός, ἡ, ὄν.
Pòlizza, γραμματίδιον, ου, τό; σχεδάριον, ου, τό.
Polla, ὕδατος φλέψ, εβός, ἡ.
Pollajo, ὄρνιθών, ὄνος, ὁ; ὄρνιθοβοσκίον, ου, τό.
Pollaiuolo, ὄρνιθοπάλης, ου, ὁ.
Pollame, ὄρνιθες, αν, οί.
Pollastro, ὄρνιθος νεοσσός, οὔ, ὁ; ἀλεκτοριδεύς, εως, ὁ.
Pollice, ἀντίχειρ, ειρος, ὁ || **Misura di spazio**, δάκτυλος, ου, ὁ.
Pollo, ὄρνιθος νεοσσός, οὔ, ὁ; ἀλεκτοριδεύς, εως, ὁ. **Allevare polli**, ὄρνιθοτροφία. **Carne di pollo**, ὄρνιθικά, ὤν, τά.
Pollone, βλάστη, ης, ἡ; βλαστός, οὔ, ὁ.
Polmonare, πνευμονικός, ἡ, ὄν.
Polmone, πνεύμων, ονος, ὁ.
Polo, πόλος, ου, ὁ.
Polpa, μύσος, ὄνος, ὁ; σάρξ, σαρκός, ἡ. **La polpa della gamba**, γαστροκνήμη, ης, ἡ.
Polpastrello, ἀεροδακτύλιον, ου, τό.
Polpo, πολύπους, οσος, ὁ.
Polposo ε
Polputo, σαρκώδης, ες; εὔσαρκος, ου.
Polso, Battito delle arterie, σφυγμός, οὔ, ὁ.
Polso debole, μικροσφυξία, ας, ἡ. **Che ha il polso debole**, μικρόσφυκτος, ου || **fig** **Forza, Vigore**, βία, ας, ἡ; ἰσχύς, ὕος, ἡ. **Di polso**, **come aggiuntivo di Uomo**, ἰσχυρός, ἄ, ὄν; δυνατός, ἡ, ὄν.
Poltiglia, πολτίον, ου, τό || **per Fanghiglia**, πηλός, οὔ, ὁ.
Poltrire, βλακεύει; βραδυμείω.
Poltrona, καθέδρα, ας, ἡ.
Poltrone, βλάξ, ακός, ὁ, ἡ.
Poltroneggiare, βλακεύω.
Poltroneria, Ἰabito di esser poltrone, βλακεία, ας, ἡ || Ἰ'atto stesso, βλάκευμα, ατος, τό.
Polvere, κόνις, εως, ἡ; κοῖνια, ας, ἡ. **Nube di polvere**, κοινορτός, οὔ, ὁ. **Coprir di polvere**, κοινορτόω. **Ridurre in polvere**, κατα-τρίβω. — **Dare**. **Gettar la polvere o della polvere negli occhi**, γοητεύω; φενακίζω || **Polvere da schioppo**, πυρῖτις (ἰσος) κόνις.
Polverio, κοινορτός, οὔ, ὁ.
Polverizzamento, κατατριψίς, εως, ἡ.
Polverizzare, λεπτότατα κατα-τρίβω ο ου-τρίβω; λειοτριβέω.
Polveroso, κόνειος μεστός, ἡ, ὄν; κεκοιμηένος, η, ου; κόνειος, ου.

Pomario, μηλών, ὄνος, ὁ.
Pomata, Unguento per ungersi i capelli, χρίσμα. ατος, τό || **Unguento medicinale**, χριστόν, οὔ, τό; κηρωτή, ἡς, ἡ.
Pomeridiano, μετὰ τὴν μεσημέριαν; δειλιός, ἡ, ὄν.
Pomerio, ὀπισθοτείχιον, ου, τό; πωμοίριον, ου, τό.
Pomice, κίστηρις, εως, ἡ. **Dar la pomice**, **V. Pomiciare**.
Pomiciare, κιστηρίζω.
Pomo, μήλον, ου, τό. **Pomo della spada**, κόπη, ης, ἡ.
Pompa, Apparato magnifico, πομπή, οὔ, τό; πομπή, ης, ἡ; μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ. **Con pompa**, πομπικώς; μεγαλοπρεπῶς.
Pompa funebre, ἐκφορά, ας, ἡ || **Tromba aspirante**, ἀντητήριον, ου, τό.
Pompare, ἀντλία.
Pomposamente, πωμπικῶς; μεγαλοπρεπῶς.
Pomposo, πομπικός, ἡ, ὄν; μεγαλοπρεπής, ες; λαμπρός, ἄ, ὄν.
Ponderare, σκοπεῖν; ἐξ-ετάζω.
Ponderatamente, ἐσκεμμένως.
Ponderazione, στάθμησις, εως, ἡ.
Pondo, peso, βάρος, εως, τό || **Mal dei pondi**, δυσεντερία, ας, ἡ.
Ponente, δυσμή, ης, ἡ; δύτις, εως, ἡ; ἐσπερα, ας, ἡ.
Ponte, γέφυρα. ας, ἡ. **Fare ponti**, γεφυροποιέω. **Ponte di barche**, γέφυρα πλοίοις ἐξυμμένη, ης **Gettare un ponte su un fiume**, πλοίοις ζεύγνυμι (ful. εὐξω) ποταμόν || **Castello di legname ove sta l'imbianchino esso**, πῆγμα, ατος, τό || **Il ponte di una nave**, κατάστρωμα, ατος, τό; σκεύωμα. ατος, τό.
Pontefice, ἀρχιερεύς. εως, ὁ; ἐράρχης, ου, ὁ.
Ponticello ε Ponticino, γεφύριον, ου, τό.
Pontificale, ἀρχιερατικός, ἡ, ὄν.
Pontificalmente, ἀρχιερατικῶς.
Pontificato, ἀρχιερατεία, ας, ἡ; ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ.
Pontificio, **V. Pontificale**.
Poplite, ἰγνύα. ας, ἡ; κόλληψ, ηπος, ὁ.
Popolaccio, ὄχλος, ου, ὁ.
Popolano, δημότης, ου, ὁ.
Popolare, **ad**. **Del popolo**, ὁ, ἡ, τό τοῦ δήμου || **Fatto**, **Adatto per il popolo**, δημόδης, ες; κοινός, ἡ, ὄν || **Caro al popolo**, δημοτικός, ἡ, ὄν; τῶ δήμῳ ο τοῖς πολλοῖς κεχαρισμένος, η, ου. — **Governo popolare**, δημοκρατία, ας, ἡ.
Popolare, **verbo**, κατ-οικίζω; συν-οικίζω.
Popolarità, δημοτικόν, οὔ, τό.

- Popolarizzare**, κοινώω ο κοινωπείω τι τοῖς πολλοῖς.
- Popolarmente**, δημοτικῶς.
- Popolazione**, πλῆθος, εὐς, τό; λαός οὔ, ὁ.
- Popolino**, ὄχλος, οὔ, ὁ.
- Popolo**, tutti gli abitanti d'una città, d'uno stato, δήμος, οὔ ὁ; d'una nazione, ἔθνος, εὐς, τό || *per* Moltitudine, πλῆθος, εὐς, τό || **Popolo minuto**, ὄχλος, οὔ, ὁ, — Decreto del popolo, ψήφισμα, ατος, τό || **Reggersi a popolo**, δημοκρατεῖσθαι || **A spese del popolo**, δημόσιον || **Cercare il favore del popolo**, δημοκρατεῖω || **Uomo del popolo**, δημότης, οὔ, ὁ.
- Popoloso**, πολυάνθρωπος, οὔ; πολυάνδρος, οὔ.
- Poppa**, l'organo col quale la femmina degli animali mammiferi allatta, μαζός, οὔ, ὁ; μαστός, οὔ, ὁ; τιτθός, οὔ, ὁ || **Dar la poppa, τὸν μαζὸν ἐπι-έχω (irr.)** || La parte posteriore delle navi, πρύμνα, ης, ἡ. **Avere il vento in poppa**, Navigare col vento in poppa, εὐ-πλοεῖω.
- Poppare**, θηλάσσειν.
- Porcaio**, guardiano di porci, συβάτης, οὔ, ὁ; χοιροβοσκός, οὔ, ὁ.
- Porcellino** e
- Porcello**, χοιρίδιον, οὔ, τό; χοιρίσκος, οὔ, ὁ.
- Porcheria**, ῥυπαρία, ας, ἡ.
- Porcile**, χοιροκομῆιον οὔ, τό; ὑπορρβεῖον, οὔ, τό.
- Porcino**, ὕειος, α, οὔ; χοίρειος, α, οὔ. — **Pan porcino**, κυλλάμινος, οὔ, ἡ.
- Porco**, ὕς, ὕός, ὁ; χοῖρος, οὔ, ὁ || **Porco spino**, ἐχίνος, οὔ, ὁ; χοιρογύλλιος, οὔ, ὁ || **detto di Uomo**, πιναρός, ἄ, ὄν; ῥυπαρός, ἄ, ὄν.
- Porfido**, πορφυρίτης, οὔ, ὁ.
- Porgere**, παρ-έχω (irr.); ὀδῶμι. **Purgere** preghiere, προς-εὐχομαι.
- Porro**, πάρος, οὔ, ὁ.
- Porosità**, τὸ παρώδες, οὐς; συμφότης, ητος, ἡ.
- Poroso**, παρώδης, ες; συμφός, ἡ, ὄν.
- Porpora**, πορφύρα, ας, ἡ. **Vesti di porpora**, πορφυρίς, ἰδός, ἡ.
- Porporato**, πορφυρίδι περιβεβλημένος, η, οὔ.
- Porporeggiare**, πορφυρίζω.
- Porporino**, πορφυροειδής, ἔς; πορφύρειος-οὔς, ἔα-ἄ. γον-οὔν.
- Porre**, τίθειμι; ἰδρῶν; ἔστημι.
- Porro**, Pianta simile alla cipolla, πράσον, οὔ, τό || **Piccola escrescenza carnosa**, ἄκροσφοδῶν, ὄνος, ἡ.
- Porta**, d'una città, πύλη, ης, ἡ; d'una casa, θύρα, ας, ἡ. **Bussare alla porta**, κρούω ο κῶπτω τὴν θύραν.
- Portabandiera**, σημαιοφόρος, οὔ, ὁ.
- Portabile**, εὐρροας, οὔ.
- Portafogli**, χρηστοφυλάκιον, οὔ, τό.
- Portalettere**, γραμματοφόρος, οὔ, ὁ.
- Portanontello**, πήρα, ας, ἡ.
- Portamento**, Atteggiamento del corpo, ἔξις, εὐς, ἡ; σχῆμα, ατος, τό || **Il modo di procedere**, τρόπος, οὔ, ὁ; διακμαγή, ἡς, ἡ.
- Portantina**, φορεῖον, οὔ, τό.
- Portare**, Trasferire da luogo a luogo cosa o persona sostenendola sopra di sé o reggendola, φέρω (irr.); φορέω; βασιτάζω || *per* Condurre, ἄγω (irr.) || *per* **Avere**, **Tenere**, ἔχω (irr.) || *per* **Reggere**, **Sostenere**, ὑπο-φέρω; ὑπο-μένω (irr.) || **Apportare**, **Recare**, φέρω; κομίζω; προς-φέρω || **Cagionare**, φέρω; εἰς-φέρω; ἐπι-άγω || **Portare**, **T. aritm.** ἐλ-λογέω || **Portare amore**, odio ecc. **V. Amare**, **Odiare** ecc. || **Portar giudizio**, opinione, κρίνω; γνώμην ἀπο-φαινομαι || **Portar via**, ἀρ-αιρέω (irr.) || **Portare**, detto di occhio, sguardo, canocchiale, armi da tiro, ἐπι-κεισάμι (irr.); βάλλω (irr.). — **rifless.** **Portarsi per Condursi**, ἐρχομαι (irr.) ο πορεύομαι εἰς coll' acc. || **fig.** **Procedere in questo o quel modo**, παρ-έχω (irr.) ἐγκυτόν seguito da un ad. qualificat. in accus.
- Portata**, Quella vivanda che volta per volta si porta in tavola a' convitati, τὰ παρὰ-τιθέμενα, οὔ; παρὰθεσις, εὐς, ἡ. **La prima portata**, **La seconda portata**, τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον εἰσφερόμενον, οὔ; αἱ πρῶται, αἱ δευτέραι τράπεζαι, ὄν || **Distanza che può percorrere un proiettile lanciato o che può misurare l'occhio ecc.** ἐρ' ὅσου ἐξ-ικνεῖται βέλος, ὀφθαλμός ecc. **A portata di un dardo**, ἐντός βελῶν ο ταξέυματος. **Fuori della portata d' un dardo**, ἐκτός ο ἔξω βέλου. **A portata di occhio**, τῆ ὄψει ο ὀφθαλμοῖς ἐπικτός, ἡ, ὄν || **L'estensione che una cosa può avere ne' suoi effetti: si rende coi verbi τείνω e δύναμαι.** **Avere una gran portata**, ἐπι μήκιστον τείνω.
- Portatile**, εὐρροας, οὔ.
- Portato**, sost. κῆμα, ατος, τό; τόκος, οὔ, ὁ.
- Portatore-trice**, κομίζων, οὔσα, οὔ; βασιτάζων, οὔσα, οὔ; **la cosa portata**, in accus.; φορεύς, εὐς, ὁ.
- Portatura**, il portare, φέρω, εὐς, ἡ; φορεῖον, οὔ, τό || **Il modo come altri porta la barba, i capelli ecc.** ἔξις, εὐς, ἡ, σχῆμα, ατος, τό.
- Portento**, τέρας, ατος, τό; θαῦμα, ατος, τό.

Portentosamente, τερατικῶς; τεραστίως.
Portentoso, τερατώδης, ες; τεράστιος. ου; θαυμαστός, ή, ου.
Porticina, θυρίδιου. ου, τό.
Portico, στοά, ας, ή.
Portinaio-aia, θυρωρός, ου, ό, ή.
Porto, sost. Quel luogo del lido del mare che porge sicuro rifugio alle navi, λιμήν, ένος, ό. Del porto, Appartenente al porto, λιμένος, α, ου. Avete un bel porto, εύλιμένος, ου. Mancante di porto, άλιμένος, ου. Entrare in porto, κατ-άγομαι; εις-ορμιζομαι. Essere in porto. όρμείω. Uscir dal porto, άπο-πέλω (irr.) ||
Portatura. φόροις, εως, ή || **Mercede** che si dà per la portatura, κόμιστρον, ου, τό; φορείον, ου, τό.
Portuario, λιμένος. α. ου.
Portuoso, λιμενώδης, ες; εύλιμένος. ου.
Porzione, μερίς, ιδος, ή; μοίρα, ας, ή; μέρος, εος. τό. Porzione uguale, ισόμοιρον, ου, τό. Doppia porzione, διμοιρία, ας, ή.
Posa, Quietè, Riposo, ήσυχία, ας, ή; άνάπαυσις, εως, ή. Senza posa, άκαταπαύσταις; συνεχώς; διηλεκώς || **Atteggiamento della persona**, σχήμα, ατος, τό.
Posamento, θέσις, εως, ή.
Posare, trans. Por giù il peso, la cosa che si porta, κατα-τίθημι; άπο-τίθημι || **intrans**. Aver suo fondamento, sostegno, επί-κειμαι τι; επ-ερίδομαι τι || **Aver quiete**, Riposare, άνα-παύομαι || **ri-fless**. Porsi, επ-ίζώνω (irr.).
Posatamente, σχολή; ήσύχως.
Posatizza, ήσυχία, ας, ή.
Posatura, ύπόστηγμα, ατος, τό.
Poscia, ειτα; έπειτα.
Posciachè, έπειδή; έπειδών.
Poscritto, προσθήκη, ης, ή.
Posdomani, μεταύριον.
Positivamente, άληθώς; άσφαλώς.
Positivo, Effettivo, Reale, άληθινός, ή, ου; ό, ή, τό τῶ έντε; ακρίς, ές || **detto di Persona**, άκριβής, ές || **T. gramm.** τό άπόλυτον, ου.
Positura, στάσις, εως, ή.
Posizione, Il come la cosa "è posta o sta. Σίσις, εως, ή; στάσις, εως, ή; κατάστασις, εως, ή || **Sito**. Luogo, τόπος, ου, ό.
Posolino, ύπουρίς, ιδος, ή.
Posponimento, τό ύστερον τίθιναι.
Posporre, ύστερον τίθημι; ύπο-τάσσω.
Posposizione, V. Posponimento.
Possa e

Possanza, δύναμις, εως, ή; ισχύς, υος, ή; κράτος, εος, τό.
Possedere, **Avere in sua potestà una cosa**, κίτημαι; έχω (irr.); επί μοί τι || *figg.* riferito a scienza, arte, ecc. **Conoscere pienamente ed a fondo**, άκριβώς οίδα (irr.) ο γινώσκω (irr.); εξ-επίσταμαι || **detto di passione**, **Dominare che fa il cuore dell'uomo**, έχω ο κατ-έχω.
Possedimento, κτήσις, εως, ή; κτήμα, ατος, τό.
Posseditore, V. Possessore.
Posseditrice, έχουσα, ης, ή; κειτημένη, ης, ή.
Possente, V. Potente.
Possessioncella, κτησιδιου, ου, τό; κτημάτιον, ου, τό.
Possessione, κτήσις, εως, ή; κτήμα, ατος, τό. **Avere in possessione**, κτάομαι. **Aver molte possessioni**, πολυχορηματός.
Possessivo, κτητικός, ή, ου.
Possesso, κτήσις, εως, ή. **Entrare in possesso di qualche cosa**, κτάομαι τι || **Ciò che si possiede**, κτήμα, ατος, τό; τὰ ύπάρχοντα, ων.
Possessore, έχων, ουτος. ό; κειτημένος, ου, ό: **in accus. la cosa posseduta**.
Possibile, δυνατός, ή, ου; ενδεχόμενος, η. ου. **Non mi è possibile di . . .**, ου δύναμαι (irr.) *coll' inf.* Per quanto è possibile, ως ει μάλιστα; ως ο ότι μάλιστα. **Al più presto possibile**, ως δυνατόν τάχιστα; ως ο ότι τάχιστα. **Il meno possibile**, ως ήκιστα. **Fare il possibile di o per . . .**, πάσαν σπουδήν ποιέομαι ως ο ώςτε *sol- l' inf.*
Possibilità, δυνατόν, ου, τό.
Possibilmente, ως δυνατόν.
Possidente, V. Possessore.
Posta, **Luogo prefisso o assegnato per fermarvi o posarsi**, σταθμός, ου, ό || **Agguato**, ενέδρα, ας, ή. **Stare alla posta**, εν-εδρεύω. **Fär la posta ad uno**, τηρέω τιά || **Posta delle lettere**, άγγελείου, ου, τό. **Ferma in posta**, μέχρις άναζητήσις || **T. di giuoco**, Una data somma di danaro, χρέος, ους, τό. — **A posta**, **A bella posta**, εκ προαιρέσεως; εκ προνοίας; εξε-πίτηδες.
Postare, καθ-ίστημι; τάσσω. **Postarsi**, καθ-ίσταμαι, αυτ. κατίσταν.
Postema, άπόστημα, ατος, τό.
Postergare, άπο-βάλλω (irr.); όλιγορεύω; κατα-φρονέω.
Posteri, οι έπειτα ο μεθ' ήμäs con ο senza έτόρμενοι; οι επεγμόμενοι, ων.

Posteriore, Che è dalla parte di dietro, ὀπίσθιος, α, ου; ὅ, ἡ, τὸ ὀπίσθεν || Che vien dopo per ordine di tempo, ὑστερος, α, ου; a . . . , gen.

Posteriori (A), T. Log., ἐκ τῶν ὑπτέρων.

Posteriorità, ὑστερόχρονον, ου, τό.

Posteriormente, ὑστερον.

Posterità, παῖδες, ων, οἱ; ἀπόγονοι ὁ ἐπίγονοι, ων, οἱ; ὑστερογονία, ας, ἡ.

Posticcio, πρόσθετος, ου; πλαστός, ἡ, ὄν; κίβδηλος, ου.

Posticipare, ἀναβάλλομαι (irr.); ἐπιαναβάλλομαι; ὑπερτίθεμαι.

Postiglione, ἄγγελος, ου ὁ.

Postilla, παραγραφή, ἡς, ἡ; παρεπιγραφή, ἡς, ἡ.

Postillare, παραγράφω ὁ παρεπιγράφω τί τινα.

Postillatore, ἐξηγητής, οὔ, ὁ.

Posto, sost. Luogo occupato o da occuparsi, τόπος, ου, ὁ; χώρος, ου, ὁ; χώρα, ας, ἡ; χωρίον, ου, τό. Far posto ad alcuno, ὑπ-εἶμαι; παραχωρέω col. dat.

|| Luogo dove sedere, ἔθρα, ας, ἡ. Prender posto, καθ-έξομαι (irr.). Non si muover dal suo posto, κατὰ χώρον μένω (irr.). Far posto a, χώρην διδομί τινα ||

Grado, τάξις, εως, ἡ; ἀξίωμα, ατος, τό.

|| Il primo posto, πρωτεῖον, ου, τό; προεδρεία, ας, ἡ. Avere il primo posto, προεδρεύω; πρωτεύω; il secondo posto, δευτερεύω || Carica, Ufficio, Impiego, λειτουργία, ας, ἡ; τέλος, εως, τό; τιμή, ἡς, ἡ; τάξις ||

Luogo dove uno o più soldati stanno in sentinella, φυλακή, ἡς, ἡ; φρουρά, ἄς, ἡ.

Posto, partic. θείς, εἶτα, ἐν; κείμενος, η, ου.

Posto in contro, dirimpetto, ἀντήρης, ες.

Posto che . . . , ἐάν col cong.; εἰ col' ind. e ott.

Postribolo, πορνεῖον, ου, τό.

Postulante, αἰτητής, οὔ, ὁ.

Postulato, ἀξίωμα, ατος, τό.

Postumo, Nato dopo la morte del padre, ὀψίγονος, ου; ὀψιγενής, ες || fig. detto di Opere, καταλειφθείς, εἶτα, ἐν.

Potabile, ποτός, ἡ, ὄν; πότιμος, οὔ.

Potare, κλαδεύω; περι-κλαδεύω; περι-κόπτω.

Potatore, κλαδευτήρ, ἡρος, ὁ.

Potatura, il potare, κλάδευσις, εως, ἡ || Tutto ciò che si taglia potando, κλαδέυματα, ων, τά.

Potentato, δυνάστης, ου, ὁ.

Potente, δυνατός, ἡ, ὄν; ισχύων, ουσα, ου; ισχυρός, ἄ, ὄν. Esser potente, δύναμαι

(irr.); ισχύω; δυνατέω. — In forza di sost. δυνάστης, ου, ὁ.

Potentemente, δυνατῶς; ισχυρῶς; δεινῶς.

Potenza, δύναμις. εως, ἡ, in tutti i varii significati che ha la parola in italiano.

Potenzialmente, δυνάμει.

Potere, verbo, Aver forza, facoltà, Essere in grado di far checchessia, δύναμαι (irr.); οἶός τε οἶατε, οἶοντε εἰμι; ισχύω; qualche volta ἔχω (irr.); tutti seguiti dall' inf. Oh potessi io . . . Oh poteste voi . . . εἶδε coll' ott. Non ne poter più, Non aver più forza, ἀπαγορεύω (irr.).

Non potere, Non aver possanza, autorità, ἀδυνατέω || Col soggetto di cosa, Esser possibile, Esser lecito, ἔξιστι. Se questo si può, εἰ δυνατόν ἐστι τοῦτο; εἰ ἔστιν ὁ ἔστί. Quanto più si può, ὡς οἶοντε μάλιστα.

Potere, sost. Facoltà di fare checchessia, δύναμις, εως, ἡ; ισχύς, ὄς, ἡ; ἐξουσία, ας, ἡ. Avere il potere di, δύναμαι (irr.); ισχύω col' inf. Non è in mio potere di οὐ δύναμαι, inf.; οὐκ ἐπ' ἐμοί ἐστιν, inf.

|| Autorità che uno abbia presso chicchessia, δύναμις. Avere un gran potere presso la plebe, μέγα ισχύω παρὰ τῶ ἔθλῳ.

|| Autorità, Diritto di comandare, κράτος, εως, τό; ἄρχος, εως, τό; ἐπικράτεια, ας, ἡ; ἀρχή, ἡς, ἡ. Potere assoluto, αυτοκρατία, ας, ἡ. Andare, Pervenire al potere, κρατεῖω τῶν πραγμάτων. Essere al potere, ἄρχω.

Potestà, δύναμις, εως, ἡ; ἐξουσία, ας, ἡ; κράτος, εως, τό.

Poveramente, πεινχρῶς; ἀθλίως; ταπεινῶς.

Poverello, Poveretto e

Poveretto, δειλικίος, α, ου.

Povero, Che ha mancanza del necessario alla vita, πένης, ητος, ὁ, ἡ, compar. πεινχρότερος, superl. πεινχρότατος; πτωχός, ἡ, ὄν || Mancante, Scarso, ἐνδεής, ες; σπάμιος, α, ου || detto di Cosa da povero, πεινχρός, ἄ, ὄν. || Detto di Terreno, λυπρός, ἄ, ὄν || per Misero, Di cattiva qualità, φλύος, η, ὄν; κακός, ἡ, ὄν || per Infelice, ἀθλίος, α, ου; δειλικίος, α, ου; οἰκτρός, ἄ, ὄν. — Alla povera, posto avverb., πεινχρῶς.

Povertà, πεινία, ας, ἡ; ἀπορία, ας, ἡ; ἐνδεΐα, ας, ἡ || riferito a Terreno, λυπρότης; ητος, ἡ.

Pozione, πόσις, εως, ἡ.

Pozza e

Pozzanghera, συστάς, άδος, ή; τέναγος, εος. τό.
 Pozzetta, Piccola pozza, μικρόν (ού) τέναγος, εος, τό || Pozzetta delle gote o del mento, γελασίνος, ου, δ.
 Pozzino, φρεάτιον, ου, τό.
 Pozzo, φρέαρ, ατος. τό. Del pozzo, Apparteneute al pozzo, φρεατικός, α, ου; φρεάτιος, α, ου. Scavare un pozzo, φρεωρῶ.
 Prammatico, πραγματικός, ή, όν.
 Pranzare, δειπνέω.
 Pranzo, δείπνον, ου, τό. Apparecchiare il pranzo, δειπνοποιέω.
 Pratense, λειμάνιος, α, ου.
 Prateria, λειμάν, άνος, δ.
 Pratica, πράξις, εως, ή; άσκησις, εως, ή; τριή, ής, ή; πείρα, ας, ή; έμπειρία, ας, ή. Aver pratica in qualche cosa, έμπειρώς έχω (irr.) τινός || per Amicizia, συνουσία, ας, ή; συνομιλία, ας, ή.
 Praticabile, Da potersi mettere in pratica, ποιητός, ή, όν; πρακτός, ή, όν; δυνατός, ή, όν || detto di persona, Da avervi consuetudine, όμιλιτικός, ή, όν || detto di luogo, Da potervi andare senza troppa difficoltà, βάσιμος, ου; βατός, ή, όν.
 Praticamente, In atto pratico, πρακτικώς || Per pratica, πείρα.
 Praticare, Mettere in pratica, πράσσει; άσκήω. Praticar la giustizia, δικαιοπραγέω || detto di lavori materiali, Fare, Eseguire, ποιέω; κατασκευάζω || Praticare alcuno, Conversare abitualmente con esso, χράσσομαι ό όμιλέω τινί || Praticare un luogo o in un luogo, Frequentarlo, θαμίζω εις coll'acc.; φριτάω εις ό προς coll'acc.
 Pratico, Che ha pratica di una cosa, Esperto, έμπειρός, ου; επιστήμιον, ου; di o in . . . , γεν. || Che si può mettere in pratica, Attenente alla pratica, πρακτός, ή, όν; πρακτικός, ή, όν.
 Prato, λειμάν, άνος, δ. Di prato, λειμάνιος, α, ου. Dal prato, λειμωνόθεν.
 Pravamente, πονηρώς; μοχθηρώς.
 Pravità, πονηρία, ας, ή; μοχθηρία, ας, ή.
 Pravo, πονηρός, ά, όν; μοχθηρός, ά, όν.
 Preambolo, προσίμιον, ου, τό. Fare un preambolo, προσιμιάσσομαι. Senza preambolo, άπροσιμίστος, ου.
 Precariamente, προσκλήριος.
 Precario, πρόσκληρος, ου.
 Precauzione, προσφυλή, ής, ή; εὐλάβεια,

ας, ή. Con precauzione, προσφυλημένως; εὐλαβώς. Senza precauzione, άφυλάκτως; άπερισκεπώς.

Prece, εὐχή, ής, ή; εὐχολή, ής, ή.
 Precedente, πρότερος, α, ου; ά, ή. τό πρότερον ο έμπροσθεν. In forza di sost. I precedenti, τά προτωύ ο πριν γενόμενα ο γεγεννημένα.
 Precedentemente, πρότερον; πρ πριν.
 Precedenza, προτιμησις, εως, ή. Dar la precedenza, προτιμάω. Avere la precedenza, προτιέω.
 Precedere, Andare innanzi, προηγέσομαι, προπορεύσομαι; alcuno, γεν. || Avere la precedenza, προτιέω || Avvenire avanti, προγίνομαι (irr.).
 Precettivo, Che é ordinato a dar precetti, διδασκαλικός, ή, όν || Che contiene formale precetto o comando, τακτός, ή, όν.
 Precetto, Comandamento, παρήγγελμα, ατος, τό; έπίταγμα, ατος, τό. Far precetto, επιτάττω || Ammaestramento, διδασκα, ατος, τό; παραινεσις, εως, ή. Dar precetti, διδάσκω (irr.).
 Precettore, διδάσκαλος, ου, δ.
 Precipitare, trans. Gettar giù rovinosamente, κατακρημνίζω; καταβρίπτω || Fare una cosa in gran fretta, προπιτώσ ο άπερισκεπώς ποιέω τι || Precipitare, intrans. καταπίπτω (irr.).
 Precipitalmente, προπιτώσ.
 Precipitazione, κατέπειξις, εως, ή; προπέτεια, ας, ή.
 Precipitosamente, επισπερχώς; προπιτώσ.
 Precipitoso, detto di luogo, Che ha precipizi, άπόκρημος, ου; κατάκρημος, ου || detto di cosa o persona in movimento, Impetuoso, επισπερχός, ές; επισπόμενος, η, ου; ταχύς, έτα, ύ || fig. detto di persona che opera senza considerazione e in fretta, προπιτής, ές.
 Precipizio, κρημνός, ού, ό || Mandare in precipizio, άπόλλυμι (irr.). Andare in precipizio, άπόλλυμαι || A precipizio, usato averbi. προπιτώσ.
 Precipuosamente, μάστιγα; έξαιρίτως.
 Precipuo, μέγιστος, η, ου; κυριώτατος, η, ου; έξαιρίτος, ου.
 Precisamente, άκριβώς.
 Precisar, όρίζω; δι-ορίζω.
 Precisione, άκριβεια, ας, ή.
 Preciso, άκριβής, ές; ώρ-σμένος, η, ου.
 Preclearo, ευκλής; ές; ένδοξος, ου; έξήριτος, ου.
 Precludere, άποκλείω. Precludere la stra-

- da, il cammino ecc. ad alcuno, ἀπο-κλείω τινὰ ὁδοῦ.
- Precoce**, πρῶτος, α, ον, *comp.* πρωϊαίτερος, *sup.* πρωϊαίτατος; πρόωρος, ου. **Maturità precoce**, πρωϊότης, ητος, ἡ.
- Precocemente**, πρωϊ.
- Preconizzare**, κηρύσσω.
- Precorrere**, φθάνω (*irr.*) *coll' acc.*; προ-τρέχω (*irr.*) *col gen.*
- Precursore**, πρόδρομος, ου, ὁ.
- Preda**, λεία, ας, ἡ; λάφυρα, ων, τὰ; ἄρ-παγμα, ατος, τό. **Far sua preda di qualche cosa**, λείαν ποιεῖσθαι τι. — **Dare in preda**, προ-δίδωμι; προ-ίεμαι (*irr.*). **Darsi in preda a**, Abbandonarsi senza ritegno a una cosa, ὄλος (η) εἰμι περὶ ο πρός τι. **Essere in preda alle fiamme**, κατα-φλέγομαι.
- Predare**, ληστεύω; λεηλατέω; ἀρπάζω; δι-αρπάζω.
- Predatore**, ληστής, οὔ, ὁ.
- Predecessore**, ὁ ἢ πρὸ (ἐμοῦ, σοῦ, αὐ-τοῦ ecc.); προγεγονώς, υἷα, ὅς.
- Predestinare**, προ-ορίζω || *T. Teol.* ἐκ-λέγω (*irr.*). **Predestinato**, ἐλεκτός, ἡ, ὄν.
- Predestinazione**, προορισμός, οὔ, ὁ.
- Predito**, Mentovato innanzi, προειρημέ-νος, η, ον.
- Predica**, Discorso di un predicatore, λό-γος, ου, ὁ; ὁμιλία, ας, ἡ || **Ammonizione**, νουθετήσις, εως, ἡ.
- Predicare**, τὰ θεῖα διδάσκειν (*irr.*); περὶ τῶν θεῶν λόγον ποιεῖσθαι. **Predicare il van- gelo**, εὐαγγελίζομαι.
- Predicato**, *sost.* κατηγορία, ας, ἡ.
- Predicatore**, ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ; ἱερολόγος, ου, ὁ; ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ.
- Predicazione**, κήρυξις, εως, ἡ.
- Prediletto**, φίλτατος, η, ον.
- Predilezione**, προτίμησις, εως, ἡ. **Aver predilezione per**, προ-τιμάω *coll' acc.*
- Prediligere**, προ-τιμάω.
- Predire**, προ-αγορεύω (*irr.*); προ-λέγω (*irr.*), μαντεύομαι.
- Predizione**, il predire, πρόρρησις, εως, ἡ || **la cosa predetta**, προρρήθῆν, έντος, τό; μάντευμα, ατος, τό.
- Predominare**, ἐπι-κρατέω *col gen.*
- Predominio**, ἐπικράτεια, ας, ἡ.
- Predone**, ληστής, οὔ, ὁ.
- Preesistenza**, προϋπὸστασις, εως, ἡ; προϋ-παρξις, εως, ἡ.
- Preesistere**, προϋπ-εἶμι; προϋπ-άρχει.
- Prefato**, προειρημένος, η, ον; εἰρημένος, η, ον.
- Prefazione**, πρόλογος, ου, ὁ; προοίμιον. ου. τό.
- Preferenza**, προτίμησις, εως, ἡ; πρόκρισις, εως, ἡ. **Dar la preferenza**, V. **Preferire**.
- Preferibile**, αἰρετώτερος, α, ον; προτιμητι-κός, ἡ, ὄν.
- Preferibilmente**, ἐξαιρέτως; διακφερόντως.
- Preferibilmente a**, μάλλον ἢ . . .
- Preferire**, προ-αιρέομαι (*irr.*); προ-τιμάω; προ-κρίνω; a . . . , *gen.*
- Prefetto**, ἐπαρχος, ου, ὁ.
- Prefettura**, ἐπαρχία, ας, ἡ.
- Prèfica**, κυρίνη, ης, ἡ.
- Prefiggere e Prefiggersi**, ὀρίζω; προ-ορίζω.
- Prefigurare**, προ-σημαίνω.
- Prefigurazione**, προσημασία, ας, ἡ.
- Prefisso**, προωρισμένος, η, ον.
- Pregare**, εὐχομαι ο προς-εὐχομαί τινι; ὀέο-μαι *fut.* δεήτομαι τινος; αἰτέω. **Pregare istantemente**, λιπαρέω. **Pregare suppli- chevolmente**, ἱκετεύω. **Pregar per alcu- no**, ὀίομαι ὑπέρ τινος.
- Pregevole**, τιμῆς ἄξιος, α, ον; ἀξιόλογος, ον; τιμητός, ἄ, ὄν.
- Preghiera**, Orazione, εὐχή, ἡς, ἡ || **Doman- da**, δέησις, εως, ἡ; αἰτήσις, εως, ἡ. — **Far preghiera a Dio**, εὐχομαι τῷ Θεῷ. **Alla mia**, **Alla tua preghiera**, μου, σοῦ δεο-μένου ο αἰτούντος.
- Pregiare**, τιμάω.
- Pregio**, ἀξία, ας, ἡ; τιμή, ἡς, ἡ. **Aver pre- gio**, εἶναι pregio, poco pregio, nessun pregio, πολλοῦ, πλείστου, ὀλίγου, οὐδενός ἄξιος (α, ον) εἶμι.
- Pregiudicare**, Giudicare innanzi tempo, προ-δικάζω || **Nuocere**, **Rear danno**, βλά-πτω; **ζημιάω**, *acc.*; βλάβην ο ζημίαν φέρω (*irr.*), *dat.*
- Pregiudizio**, Opinione erronea, δόξα (ης, ἡ) ψευδής (οὔ); || **Danno**, βλάβη, ης, ἡ; ζη-μία, ας, ἡ. **Senza pregiudizio**, ἀβλαβώς; ὀζημίως.
- Pregno**, gravido, ἔγκυος, ου || **Molto pieno**, μεστός, ἡ, ὄν; πλέως, ου.
- Prego**, V. **Preghiera**.
- Pregustare**, προ-γευματίζω τινός.
- Prelato**, τῶν ἱερῶν προϊστάτης, ου, ὁ; ἀρχιε-ριεύς, εως, ὁ.
- Prelevare**, προ-λαμβάνω (*irr.*); προϋπ-ι-ρέω (*irr.*).
- Prelezione**, προανήγγωνσις, εως, ἡ.
- Prelibare**, προ-γευματίζω; προ-γεύομαι.
- Prelibato**, ἐξοχος, ον; ἡδιστος, η, ον.
- Preliminare**, *ad.* προηγητικός, ἡ, ὄν; προη-γούμενος, η, ον. **Discorso preliminare**, πρόλογος, ου, ὁ. **In forza di sost. προ-**

λεγόμενα, ου, τά. Preliminari di pace, προσωπολογημένα, ου, τά.
 Preludere, προομιέξομαι.
 Preludio, προοίμιον, ου, τό.
 Prematuramente, πρό ώρας.
 Prematuro, πρόως, α, ου; πρόωρος, ου; άωρος, ου.
 Premeditare, προ-βουλεύομαι; προ-νοέω.
 Premeditato, ό, ή, τό εκ προβουλήs ό προνοίας.
 Premeditazione, προβουλή, ήs, ή. Con premeditazione, εκ προβουλήs.
 Premere, Fare più o men forza sopra checchessia. Calcare, Aggravare, πιέζω; κατω-πιέζω; θλίβω || Spremere, έκ-πιέζω; εκ-θλίβω || Importare, Essere a cuore, δια-φέρει; μέλει μοι || Essere urgente, επιτόμομαι; δέομαι (irr.) σπουδής.
 Premessa, T. log. πρότασιs, εως, ή.
 Promettere, προ-τίθεμι.
 Premiare, άνταπο-δίδωμι; γέρας δίδωμι τι. Premiazione, άνταπόδομα, ατος, τό; άνταπόδοσιs, ειs, ή.
 Preminente, ύπεροχος, ου; έξοχος, ου.
 Preminenza, ύπεροχή, ήs, ή; έξοχή, ήs, ή; προτίμησιs, εως, ή.
 Premio, άδλον, ου, τό; γέρας, ατος, τό; μισθός, ου, ό.
 Premitura, πίεσιs, εως, ή.
 Premorire, προ-θνήσκω (irr.).
 Premunire, προ-αφελίζω; προ-φυλάσσω; contro, από col gen.
 Premura, σπουδή, ήs, ή; επιειξιs, εως, ή.
 Premurosamente, σπουδής; σπουδαίως.
 Premuroso, επιμελής, έs.
 Prendere, λαμβάνω (irr.); per la mano, τής χειρός; in mano, τή-χειρι; nelle braccia, παρα-αγκαλιζομαι || per Arrestare qualcuno, κατα-λαμβάνω; κατ-έχω (irr.) || per Cogliere, Sorprendere, κατα-λαμβάνω. Prender sul fatto, επ' αυτοφώρω ο αυτόφωρον λαμβάνω. Fu preso da un acceso di gotta, ποδάγρα κατέλαβεν αυτόν || per Involare, Portar via, κλέπτω; άρ-αιρέω (irr.); άρπάζω || per Adoperare, χράσομαι col dat. || per Portar seco, κομίζομαι || per Scegliere, αίρέομαι. Prendere uno per genero, per maestro ecc., αίρουμαι γυμνόν, διδάσκαλον, ecc. || Prendere, riferito a città, fortezze e simili, αίρέω || riferito ad animalí specialmente a Uocelli e Pesci, άγρεύω || riferito ad alimenti, bevande e simili, προς-αίρομαι; προς-φέρειομαι (irr.); πίνω (irr.) || riferito a luogo, spazio, πληρώω; έχω (irr.) ||

riferito a donna, γαμέω (irr.) || Prender moglie, άγω (irr.) γυναίκα. Prender marito, γαρτέομαι || Prender fuoco, detto di materie combustibili, άπτομαι πυρός; έμπυρόομαι; έμ-πίπραμαι (irr.); e detto di persona, έξ-ορρίζομαι || Prendere per Togliere in prestito, o, imitando, da altri, παρα-λαμβάνω τί τινοs ο από τινοs || Prendere una cosa sopra di sè, ύπ-έχω; ύπο-δέχομαι; ύφ-ίσταμαι; tutti coll'acc. || Prendere checchessia per un altro, ήγέομαι; νομιζω con due acc. Per chi mi prendi? τίνα με έγώ νομιζεις; || Prendere una strada, una via e simili, τήν όδόν βαίνω (irr.) || Prender terra, T. mar. κατ-άγομαι || Prendere per Cominciare, άρχομαι col gen. o il part. || Prendersela con alcuno, έγκαλέω (irr.) τινί; αιτίαζομαι τινα || Prendere in considerazione, λόγον ποιέομαι τινοs || Prendere alcuno in odio, in istima, V. Odiare, Stimare. Prendere un errore, un equivoco ecc., V. Errare, Equivocare, ecc.
 Prendibile, άλώσιμος, ου; άλωτός, ή, ου.
 Prenome, προωνύμιον, ου, τό.
 Prenozione, πρόγνωσιs, εως, ή.
 Preनुenziare, προ-αγορεύω (irr.); προ-αγγέλλω.
 Preनुenzio, προάγγελος, ου, ό.
 Preoccupare, προκατα-λαμβάνω (irr.).
 Preoccupazione, προκατάληψιs, εως, ή; πρόληψιs, εως, ή.
 Preordinare, προ-ορίζω; προ-τάσσω ful. ζω.
 Preordinazione, προορισμός, ου, ό.
 Preparamento, κατασκευασία, αs, ή; κατασκευή, ήs, ή.
 Preparare, Apparecchiare, Apprestare, κατα-σκευάζω; παρα-σκευάζω, έτοιμάζω; εۇτρεπιζω || riferito a cose morali, a opere d'ingegno e simili, προ-μελετάω; ακέπτομαι || Prepararsi, παρα-σκευάζομαι; a . . . , πρόs τι, επί τι ο inf.
 Preparativo, προπαρασκευή, ήs, ή; παρασκευή, ήs, ή. Fare i preparativi, παρασκευάζομαι.
 Preparatorio, παρασκευαστικός, ή, ου.
 Preparatore, παρασκευαστής, ου, ό; έτοιμαστήs, ου, ό.
 Preparazione, κατασκευή, ήs, ή; προπαρασκευή, ήs, ή; e riferito a cose morali, προμελέτησιs, εως, ή.
 Preponderante, πλείονα ροπήν έχων, ουσα, ου; ύπερβάλλον, ουσα, ου; επικρατών, ουσα, ου.

Preponderanza, ῥοπή, ἤς, ἤ; ὑπεροχή, ἤς, ἤ; ἐπικράτησις, εως, ἤ.
 Preponderare, ῥοπήν ἔχω (irr.); ὑπερ-βάλλω (irr.); ἐπι-κρατέω.
 Preporre, Porre avanti, προ-τίθημι || *fig.*
 Dare la preferenza, προ-αιρέομαι (irr.); προ-κρίνω; a . . . , *gen.* || Preporre uno a qualche cosa, Metterlo a capo di essa, ἐρ-ίστημί τινά τινι; προ-ίστημί τινά τινος; καθ-ίστημι ἐπί τι ο ἐπί τινι.
 Prepositivo, προθετικός, ἤ, ὄν.
 Preposizione, πρόθεσις, εως, ἤ.
 Prepotente, ὑβριστικός, ἤ, ὄν; βίαιος, α, ὄν.
 Prepotenza, ὑβρις, εως, ἤ; βία, ας, ἤ.
 Prerogativa, προνομία, ας, ἤ; προτέρημα, ατος, τό.
 Presa, L'atto del prendere, λήψις, εως, ἤ; κατάληψις, εως, ἤ; σύλληψις, εως, ἤ; e detto di una città, d'una piazza forte, ἀλωσις, εως, ἤ || La quantità degli animali presa in caccia, θήρα, ας, ἤ; ἀγρὰ, ας, ἤ || Mezzo di prendere checchessia, λαβή, ἤς, ἤ; ἀρορμή, ἤς, ἤ. Dar presa, λαβήν ο ἀρορμήν δίδωμι || Presa dell'acqua. *T. idraul.*, ἀποχέτευμα, ατος, τό || Venire alle prese con, εἰς χεῖρας ἔρχομαι (irr.) ο συν-ἔρχομαι τινι; συν-άπτω χεῖρας ο μάχην τινι. Mettere alle prese, συμβάλλω (irr.) τινά τινι.
 Presagio, σημεῖον, ον, τό; σύμβολον, ον, τό; αἰώνημα, ατος, τό.
 Presagire, Predire cosa futura, αἰωνίζομαι; μαντεύομαι; προ-μαντεύομαι || *fig.* detto di cosa, Dar segno di ciò che avverrà, σημαίνω; προ-σημαίνω.
 Presago, προειδώς, νια, ὄς.
 Presame, πυτία, ας, ἤ.
 Presbiterio, πρεσβυτέριον, ον, τό.
 Prescienza, πρόγνωσις, εως, ἤ.
 Prescindere, παρ-ίημι (irr.); da . . . , *acc.*
 Prescritto, *sost.* ἐπίταξις, εως, ἤ; ἐπίταγμα, ατος, τό.
 Prescritto, *ad.* ῥήτος, ἤ, ὄν; τακτός, ἤ, ὄν.
 Prescrivere, ἐπι-τάσσω; προς-τάσσω.
 Prescrizione, Comando, ἐπίταγμα, ατος, τό; πρόσταγμα, ατος, τό.
 Presedere, προ-εδρεύω; προ-στατέω; ἐπιστατέω; a . . . , *gen.*
 Presentare, Condurre alla presenza, εἰς-άγω (irr.); προς-άγω; παρ-ίστημι || Mostrare, ἐπι-δείκνυμι; προ-φέρω (irr.) || Dare, Porgere, προς-φέρω, προ-τίνω; παρ-έχω || Presentar battaglia, μάχης ἔξουσίαν δίδωμι || Presentarsi per Com-

parire in un luogo, παρ-ίστημαι; φεύνομαι (irr.); ἔρχομαι (irr.).
 Presentazione, τὸ εἰτάγειν, παριστάναί, *ecc.*
 Presente, *sost.* Regalo, δῶρον, ον, τό; δωρεά, ἤς, ἤ. Fare ad uno un presente di qualche cosa, δωρίομαι ο χαρίζομαι τινι || Presente, Il tempo attuale, ὁ νῦν χρόνος, ον; τὸ νῦν; παρόν, ὄντος, τό. Al presente, ἐν τῷ παρόντι. Per il presente, εἰς τὸ παρόν; τὸ νῦν εἶναι || Il Presente, *T. gramm.* ὁ ἐνεστικός, ὄντος, *con o senza χρόνος.*
 Presente, *ad.* παρών, οὔτα, ὄν; παρηνύμενος, η, ὄν. Esser presente, πάρ-ειμι; παρα-γίγνομαι (irr.). Lo stato presente delle cose, παρόντα, ὄν, τά.
 Presentemente, νῦν; τὸ νῦν.
 Presentimento, προαίσθησις, εως, ἤ.
 Presentire, προ-αισθάνομαι (irr.); προ-μηνύσκω (irr.).
 Presenza, παρούσια, ας, ἤ || Alla presenza d'alcuno, παρόντος τινός; ἔμπροσθεν τινος; ἐναντίον τινός || per Aspetto, Apparenza, εἶδος, εως, τό; ὄψις, εως, ἤ || Presenza d'animo, παρὰττασις, εως, ἤ. Che ha presenza d'animo, παραστατικός, ἤ, ὄν.
 Presespio, φάτυη, ης, ἤ.
 Preservare, φυλάσσω; δια-φυλάσσω; da . . . , ἀπό τινος; ἀπο-τρέπω τί τινος.
 Preservativo, προφυλακτικός, ἤ, ὄν. In forza di *sost.*, φυλακτήριον, ον, τό.
 Preside e
 Presidente, πρόεδρος, ον, ὁ; ἐπιστάτης, ον, ὁ.
 Presidenza, προεδρία, ας, ἤ; προστασία, ας, ἤ. Ater la presidenza, προ-εδρεύω; προ-στατέω.
 Presidiare, φρουράν ἐγκαθ-ίστημι.
 Presidio, Guardionigo, φρουρά, ἤς, ἤ; φρουροί, ὄν, οἱ || Aiuto, βοήθεια, ας, ἤ.
 Presiedere, V. Presedere.
 Pressa, Calca, ἄγλος, ον, ὁ || Far pressa, Incalzare. Affrettare, ἐπείγω; κατ-επείγω; κατα-σπεύδω || Macchina che serve a stringer la carta *ecc.*, πίεστρον, ον, τό; πιεστήριον, ον, τό.
 Pressappoco, σχεδόν; σχεδόν τε.
 Pressare, πιέζω; κατα-πιέζω; θλίβω.
 Pressione, πίεσις, εως, ἤ; θλίψις, εως, ἤ; πιεσμός, οὔ, ὁ.
 Presso, *prep.* Vicino, ἐγγύς *col gen.*; πλησίον *col gen.* ο *il dat.*; πρὸς, παρά *col dat.* e, *se ci è moto, con l'acc.* || Circa, περί ο ἀμφί ο εἰς *coll'acc.* || A un di presso, Press' a poco, Presso che, σχε-

- δόν; σχεδόν τι; παρά μικρόν; ὀλίγου διέν ||
 Presso, *avv.* ἐγγύς; πλησίον.
- Pressochè, V. in Presso.**
- Prestabilire, προκαθ-ίστημι.**
- Prestamente, ταχύ; ταχείως; ὀξείως. Il più prestamente possibile, Quanto più prestamente è possibile, ὡς οὗτι τάχιστα.**
- Prestante, προσέχων, ουσια, ον; διαφέρων, ουσια, ον; διάφορος, ον; ἔξοχος, ον.**
- Prestanza, Eccellenza, ἐξοχή, ἤς, ἡ; ὑπεροχή, ἤς, ἡ || Prestito, δανεισμός, οὔ, ὁ Dare in prestanza, δανείζω.**
- Prestare, κίχρημι, *ful.* χρήω; δίδωμι τι χορηγῶ. Prestar danaro, δανείζω. Prestare aiuto, V. Aiutare. Prestar fede, V. Credere. Prestare ascolto, V. Ascoltare, *ecc.***
- Prestatore, δανειστής, οὔ, ὁ.**
- Prestazione, εἰσφορά, ἄς, ἡ; φόρος, ου, ὁ.**
- Prestezza, ταχυτής, ἦτος, ἡ; τάχος, εος, τό; ὀξύτης, ἦτος, ἡ; ελαφρότης, ἦτος, ἡ.**
- Prestigiatore, ψηροπαίκτης, ου, ὁ; θαυματοποιός, οὔ, ὁ.**
- Prestigio, μαγανεία, -ας, ἡ; γοητεία, ας, ἡ; τερατεία, ας, ἡ.**
- Prestito, δανεισμός, οὔ, ὁ; δάνειον, ου, τό. Chiedere in prestito, δανείζομαι. Dare in prestito, δανείζω.**
- Presto, *ad.* ταχύς, εἶα, ὁ; ελαφρός, ἄ, ὄν; ὀξύς, εἶα, ὁ.**
- Presto, *avv.* ταχύ; ταχείως; ὀξείως; ἐν βραχεῖ. Più presto, ταχύτερον; πρότερον. Al più presto, Il più presto possibile, ὅτι οὗτως τάχιστα. Troppo presto, πρὸ καιροῦ. Far presto, σπεύδω, *ful.* εὔτω.**
- Presumere, Pretendere oltre al convenevole, μειγρονέω; δόξάζω || Congettare, Presupporre, ὑπο-λαμβάνω (*irr.*); εἰλάζω.**
- Presuntivo, εἰκαστός, ἡ, ὄν.**
- Presunto, εἰκαστός, ἡ, ὄν.**
- Presuntuosamente, αὐθαδέως; ὑπερηράνως.**
- Presuntuoso, αὐθάδης, ες; οἰηματίας, ου, ὁ.**
- Presunzione, Arroganza, ὑπερηφανία, ας, ἡ; αὐθάδεια, ας, ἡ; οἴημα, ατος, τό || Congettura che una cosa debba essere così οὕτως, ὑπόληψις, εως, ἡ; εἰκασία, ας, ἡ.**
- Presupporre, προὑπο-τίθεμαι; ὑπο-λαμβάνω (*irr.*).**
- Presupposizione, ὑπόθεσις, εως, ἡ; ὑπόληψις, εως, ἡ.**
- Prete, ἱερεύς, εως, ὁ.**
- Pretendente, Chi aspira a, μετερχόμενος, ου ο μειτών, ὄτος *coll' acc.* || Chi pretende alla mano di una donna, μνηστήρ, ἦρος, ὁ.**
- Pretendere, ἀντι-ποιέομαι τινοσ; ἀξίως τι ο *inf.***
- Pretensione, ἀντιποιήσις, εως, ἡ; ἀξίωσις, εως, ἡ.**
- Preterire, κατα-λείπω (*irr.*); παρκα-λείπω.**
- Pretérito, T. gramm. παρωχημένος ου, ὁ.**
- Pretermettere, παρκα-λείπω (*irr.*); παρ-ίημι (*irr.*); παρ-έρχομαι.**
- Pretermissione, παράλειψις, εως, ἡ.**
- Pretesta, περιπέφυρος (ου) ἐσθής, ἦτος, ἡ.**
- Pretestato, περιπέφυρος, ον; πραιτέστατος, ον.**
- Pretesto, πρόφασις, εως, ἡ; στήψις, εως, ἡ; προκάλυμμα, ατος, τό. Addurre un pretesto ο per pretesto, προφαρίζομαι; στήψομαι. Col pretesto di. Sotto il pretesto di, προφάτει ο προστήματι *col gen.*; προφασιζόμενος, ἡ, ου *coll' acc.***
- Pretore, Antico magistrato romano, στρατηγός, οὔ, ὁ || Giudice, δικαίτης, οὔ, ὁ.**
- Pretoriano, στρατηγικός, ἡ, ὄν; πραιτωριακός, ἡ, ὄν.**
- Pretorio, πραιτώριον, ου, τό.**
- Prettamente, ἁπλῶς.**
- Pretto, καθαρός, ἄ, ὄν; ἀκέραιος, ον; ἀκατος, ον.**
- Pretura, nome di una magistratura presso i Romani, στρατηγία, ας, ἡ.**
- Prevalenza, ἐπικράτησις, εως, ἡ.**
- Prevalere, πλέον ἰσχύω *col gen.*; ὑπερ-βάλλω (*irr.*), νικάω *coll' acc.*; κρατέω, ἐπι-κρατέω *col gen.***
- Prevaricamento, V. Prevaricazione.**
- Prevaricare, παρκα-νομίω; ἀδικίω; κακουρήω.**
- Prevaricatore, παράνομος; ου, ὁ; ἀδικός, ου, ὁ.**
- Prevaricazione, παρκανομία, ας, ἡ; ἀδικία, ας, ἡ.**
- Prevedere, προ-οράω (*irr.*); προ-γινώσκω (*irr.*).**
- Prevedimento, προόρασις, εως; ἡ; πρόγνωση, εως, ἡ.**
- Prevenire, Venire e Far prima d'un altro, φθάνω (*irr.*); προ-φθάνω || Prevenire danni, disgrazie, insidie, *ecc.*, ἀπ-αντάω; προαπ-αντάω *col dat.* || per Avvertire inuauzi, προ-λέγω ο ἀπ-αγγέλλω (*irr.*) τί τινε.**
- Prevenzione, πρόληψις, εως, ἡ.**
- Previdente, προνοητικός, ἡ, ὄν.**
- Previdenza, πρόνοια, ας, ἡ; προμήθεια, ας, ἡ.**
- Previsione, πρόψις, εως, ἡ; προόρασις, εως, ἡ; πρόγνωσις, εως, ἡ.**
- Preziosamente, ἐντίμως; λαμπρῶς.**

- Preziosità, πολυτέλεια, ας, ή; τίμιον, ου, τό.
 Prezioso, πολυτελής, ές; πολύτιμος, ον; τίμιος, α, ον.
- Prezzemolo, πετροσέλινον, ου, το.
- Prezzo, Quello che vale e si stima alcuna cosa, τιμή, ής, ή; τίμημα, ατος, τό; αξία, ας, ή. Mettere a prezzo la testa d'alcuno, άργύριον ο χρήματα έπι-κηρύσσω τινί; προ-γράφω τινά. Ad alto prezzo, A vil prezzo, posto auverb. πολλού, λίγου ο μικρού. Che è di gran prezzo, τίμιος, α, ον; πολύτιμος, ον. Che si compra a vil prezzo, εύανος, ον; εύτελής, ές || *fig. per Ricompensa*, Mercedes, τιμή; μισθός, ου, ό.
- Prezzolare, μισθόσμαι.
- Prigione, *sost. fem.* δεσμοτήριον, ου, τό; είρηκή, ής, ή; φυλακή, ής, ή.
- Prigione, *sost. masc.* V. Prigioniero.
- Prigionia, φυλακή, ής, ή.
- Prigioniero, Quegli ch'è in prigione, δεσμώντης, ου, ό. Prigioniera, δεσμώντις, ιδος, ή || Prigioniero di guerra, αιχμάλωτος, ου, ό. Far prigioniero di guerra, αιχμκλωτίξω.
- Prima, αυτ. πρότερον; τó πρότερον; πριν; τό πριν || *prep.* πρό col gen. || *per* Piutosto, μάλλον || *per* Primieramente, In primo luogo, πρώτον; τó πρώτον; πρώτα || Come prima, *per* Subitochè, επει τάχιιστα *ind.* || Prima che, πριν ο πριν ή coll' *indic.* quando la cosa è asserita in modo certo. "Quando poi si tratta di cosa ipotetica ο futura, s'adopra il cong.; e se il verbo principale è ad un tempo secondario, l'ottat. senza αυ.
- Primamente, V. Primieramente.
- Primario, πρώτος, η, ον; κράτιστος, η, ον.
- Primate, άρχικός (ου) άνήρ, άνδρός, ό; πρωτεύων, ουτος, ό.
- Primaticcio, πρώιμος, ον; πρώιος, α, ον; πρώωρος, ον.
- Primato, πρωτεία, ας, ή; πρωτεία, ων, τά.
- Primavera, έαρ, έαρος, τό. Di primavera, εαρινός, ή, όν. Al cominciare della primavera, άμα τω έαρι. Passar la primavera, εαρίζω.
- Primaverile, εαρινός, ή, όν.
- Primeggiare, πρωτεύω.
- Primieramente, πρώτον; τó πρώτον; πρώτα.
- Primiero, πρώτος, η, ον.
- Primigenio, ό, ή, τό εξ άρχής; πρωτόγονος, ον.
- Primipara, πρωτοτόκος, ου, ή.
- Primitivamente, άπ' ο εξ άρχής; πρώτως.
- Primitivo, ό, ή, τό εξ άρχής; πρώτος, η, ον ||
- T. gramm.* Σηματικός, ή, όν; πρωτότυπος, ον.
- Primizia, άπαρχαί, ων, αί.
- Primo, πρώτος, η, ον; e parlando di due, πρότερος, α, ον || *per* Principale, πρωτεύων, ουτα, ον. Essere il primo a far qualche cosa, άρχω col part.
- Primogenito, πρωτότοκος, ου; πρωτογενής, ές.
- Primogenitura, πρεσβυγενεια, ας, ή. Diritto di primogenitura, πρωτοτοκεια, ων, τά.
- Primordiale, πρώτος, η, ον; πρώτιστος, η, ον.
- Primordio, άρχή, ής, ή.
- Principale, πρώτος, η, ον; κράτιστος, η, ον; κυριώτατος, η, ον; μέγιστος, η, ον. I principali cittadini, οι πρώτοι ο επιφανέστατοι της πόλεως || *in forza di sost. per* Capo di un'arte, d' un negozio e simili, μισθοδότης, ου, ό; δεσπότης, ου, ό.
- Principalmente, τά πρώτα; μάλιστα; τó μέγιστον.
- Principato, ήγεμονία, ας, ή; δυναστία, ας, ή; άρχή, ής, ή.
- Principe, βασιλεύς, έως, ό; άναξ, ακτος, ό; άρχων, ουτος, ό || *fig. detto di chi è primo in un' arte ο scienza*, πρώτος, όριστος, κράτιστος, ου, ό. Il principe dei filosofi, ό ύπατος των φιλοσόφων.
- Principessa, ανασσα, ης, ή; άρχουσα, ης, ή.
- Principiare, άρχομαι; κατ-άρχω; qualche cosa, τινός.
- Principiante, che è a' primi elementi d' un' arte ecc., στοιχειούμενος, η, ον.
- Principio, Cominciamento, άρχή, ής, ή; γένεσις, εως, ή || *fig.* Cagione, αίτία, ας, ή; αίτιον, ου, τό || *Massima*, γνώμη, ης, ή || Primo fondamento d' alcuna scieoza, arte ecc., άρχή; στοιχείον, ου, τό. — Dal principio, άπ' ο εξ άρχής; άρχήθεν.
- Priorità, προτέρησις, εως, ή. Aver la priorità, πρωτερεύω τινός.
- Priso, παλαιός, ά, όν; άρχαίος, α, ον.
- Prisma, πρίσμα, ατος, τό.
- Pristino, άρχαίος, α, ον; παλαιός, ά, όν; ό, ή, τό εξ άρχής.
- Pritano, πρυτανεύον, ου, τό.
- Prutania, πρυτανεία, ας, ή.
- Prutano, πρύτανις, εως, ό.
- Privare, στερώ; άπο-στερέω; άφ-αιρέω (*ίrr.*) ο άφ-αιρέομαι; alcuno di qualche cosa, τινά τινος ο τι || Privarsi, έξ-ίσταμαι ο άπ-έχομαι (*ίrr.*) τινός.
- Privatamente, ιδία; κατ' ιδίαν.
- Privato, contrario di pubblico, ιδιωτικός, ή, όν; ιδιος, α, ον || *In forza di sost.*

- ιδιώτης, ου, ὁ. Vivere da privato, ιδιω-
τεύω || In privato, posto avverb., ιδίᾱ.
- Privazione, στέρησις, εως, ἡ; ἀποστέρησις,
εως, ἡ.
- Privilegiare, προνομίαν δίδωμι τινι.
- Privilegiato, προνομίαν ἔχων, ουσα, ον.
- Privilegio, προνομία, ας, ἡ.
- Privo, ἀφρημένος, η, ου, δι . . . , τι; ἐστ-
ρημένος, η, ου ο ἔρημος, ου, δι . . . , τινός.
- Pro, συμφέρον, ατος, τό; ὠφέλημα, ατος,
τό; Φφέλεια, ας, ἡ. Senza pro, ἀνωφέλιος;
ἄχρηστος; μάτην. Far pro, χρήσιμος ο
ὠφέλιμος (η, ου) εἰμί; λυσiteléw; a . . . dat.
Dare il buon pro, συγχαίρω (irr.) ο
συ-ἡδῶμαι τινι. A pro d'alcuno, ἐπ' ἀγα-
θῶ τινος; ὑπέρ τινος.
- Proava, προάμμη, ης, ἡ.
- Proavo, πρόπαππος, ου, ὁ.
- Probabile, εἰκώς, οὔα, ὅς; πιθανός, ἡ, ὄν. È
probabile, ἔοικε.
- Probabilità, εἰκός, ὅτος, τό; πιθανόν, οὔ, τό;
πιθανότης, ητος, ἡ.
- Probabilmente, εἰκότως; ὡς τό εἰκός.
- Probità, χρηστότης, ητος, ἡ; καλοκάγαθία,
ας, ἡ.
- Problema, πρόβλημα, ατος, τό; ζήτημα,
ατος, τό.
- Problematico, προβληματώδης, ες; ἀμφι-
βητήσιμος, ου; ἀμφισβήτητος, ον.
- Probo, χρηστός, ἡ, ὄν; δίκαιος, α, ου; καλός
(ἡ, ὄν) κάγαθός, ἡ, ὄν.
- Proboscide, προβοσκίς, ἴδους, ἡ; προνομαία,
ας, ἡ.
- Procaccia, ἀγγαρος, ου, ὁ.
- Procacciamento, πορισμός, οὔ, ὁ; κτήσις,
εως, ἡ.
- Procacciante, εὐμήχανος, ου; ἐργαστικός, ἡ,
ὄν.
- Procacciare, πορίζω. Procacciarsi, πορίζο-
μαι; κτάσσομαι; δια-πράσσομαι.
- Procace, ἀσελγής, ἐς; ἀναίσχυτος, ον.
- Procacemente, ἀσελγώς; ἀναίσχυτος.
- Procacia ο
- Procacità, ἀναιδεια, ας, ἡ; ἀναισχυντία, ας, ἡ
- Procedere, Andare avanti, προ-βαίνω (irr.);
προ-χωρέω || fig. Continuare in chec-
chessia, δια-τελέω (fut. εσω) con un
part. || Procedere contro alcuno, T. leg.
εἰς-ἔρχομαι (irr.) κατά τινος || Procedere
a checchessia, πράττω τε || Comportarsi,
προς-φέρομαι (irr.) || Derivare, Avere
origine, γίγνομαι (irr.) ἐκ ο ἐξ col gen.
- Procedimento, L'andare innanzi, πρόβασις,
εως, ἡ; προχώρησις, εως, ἡ || Modo di
condursi, ἀγωγή, ἡς, ἡ; διαγωγή, ἡς, ἡ.
- Procedura, δικαστικός (οὔ) νόμος, ου, ὁ;
δικαστική, ἡς, ἡ.
- Procella, χειμών, ὄνος, ὁ; θύελλα, ης, ἡ.
- Procelloso, χειμέριος, α, ου; θυελλώδης, ες.
- Processare, δικην λαγχάνω (irr.) τινί.
- Processionalmente, πομπικῶς.
- Processione, πομπή, ἡς, ἡ; πομπία, ας, ἡ.
Andare in processione, δια-πομπεύω.
- Processo, δίκη, ης, ἡ. Intentare un pro-
cesso ad alcuno, δικην λαγχάνω (irr.)
τινί; δίκην δικάζω. Aver molti processi,
πολυδικέω. Processo criminale, γραφή,
ἡς, ἡ || Processo verbale, τῶν γεγενημένων
ἀναγραφή, ἡς, ἡ || Progresso, πρόβασις,
εως, ἡ; προχώρησις, εως, ἡ. In processo
di tempo, εἰς τό μέλλον; εἰς τό λοιπόν;
μετέπειτα.
- Procinto (Essere in) μέλλω (irr.).
- Proclama, ἀνακήρυξις, εως, ἡ; ἀνακρόρευσις,
εως, ἡ; κήρυγμα, ατος, τό.
- Proclama, κηρύσσω; ἀνα-κηρύσσω; ἀν-αγο-
ρεύω (irr.).
- Proclamazione, V. Proclama.
- Proclive, επικλινής, ἐς; καταφερής, ἐς; κατά-
φορος, ου; a . . . , εἰς, πρὸς ο ἐπί col'acc.
- Proclività, ἐπιρρέπεια, ας, ἡ; καταφέρεια,
ας, ἡ; ἐπιδυμία, ας, ἡ.
- Proconsolare, ἀνθυπατικός, ἡ, ὄν.
- Proconsolato, ἀνθυπατεία, ας, ἡ.
- Proconsole, ἀνθύπατος, ου, ὁ.
- Procrastinare, ἀνα-βάλλομαι (irr.); ἐπα-
να-βάλλομαι, ὑπερ-τίθεμαι.
- Procrastinazione, ἀναβολή, ἡς, ἡ.
- Procreamento, γέννησις, εως, ἡ.
- Procreare, γεννάω; τίτω (irr.).
- Procreazione, γέννησις, εως, ἡ.
- Procura, facoltà di operare per un altro
data per scrittura, ἐξουσία, ας, ἡ; ἐπι-
τροπή, ἡς, ἡ.
- Procurare, πορίζω; παρα-σκευάζω; προ-ξε-
νέω. Procurarsi qualche cosa, πορίζο-
μαι τι.
- Procuratore, ἐπίτροπος, ου, ὁ.
- Proda, Sponda, Riva, ὄχθη, ης, ἡ; ἄκτῃ;
ἡς, ἡ || Estremità d'altre cose, ἔσχατου,
ου, τό; πλευρά, ἂς, ἡ.
- Prode, ἀνδρείος, α, ου; ἀγαθός, ἡ, ὄν, comp.
ἀρείων, super. ἄριστος.
- Prodezza, Valore, ἀνδρεία, ας, ἡ; ἀνδρα-
γαθεία, ας, ἡ || Fatto, Impresa da prode,
ἀνδραγαθία, ατος, τό.
- Prodigalità, ἀφειδία, ας, ἡ; πρόστις, εως, ἡ;
καταπάνη, ης, ἡ.
- Prodigalizzare, ἀφειδῶς δαπανᾶω.
- Prodigamente e Prodigalmente, ἀφειδῶς.

Prodigio. τέρας, ατος, τό; θαύμα, ατος, τό.
Prodigiosamente, τερατικώς; τεραστίας; θαυμαστώς.
Prodigioso, τερατώδης, ες; τεράστιος, ου; θαυμαστός, ή, ου.
Prodigo, προειτικός, ή, ου; άρειδής, ές. **Esser prodigo di,** άρειδών col gen.
Proditoriamente, άπιστως; δολερώς.
Prodotto, sost. γινόμενον, ου, τό; καρπός, ου, ό; έργον, ου, τό. **Prodotto di una moltiplicazione,** άποτέλεσμα, ατος, τό.
Produrre, Generare, γεννάω; τίκτω (*irr.*) || *detto di terreno,* φύω; φέρω (*irr.*) || *Dar cagione a qualche effetto,* φέρω; αίτιος (α, ου) γίνομαι (*irr.*) τινος || **Portare, Esporre,** εκ-φέρω; προ-φέρω; επι-δείκνυμι || **T. geom.** Allungare, Prolungare, παρατείνω; προ-βάλλω (*irr.*). — **Rifless.** **Prodursi, Presentarsi,** παρ-έρχομαι (*irr.*); φρίσσομαι (*irr.*).
Produttivo, detto di terreno, εύφορος, ου; εύκαρπος, ου; καρποφόρος, ου; **e detto di spese ecc. da cui si ricava un utile,** επικερδής, ές.
Produttore-trice, il partic. di Produrre.
Produzione, γέννησις, εως, ή; βλάστησις, εως, ή; γονή, ης, ή.
Proemiale, προοιμιακός, ή, ου.
Proemio, προοίμιον, ου, τό.
Profanare, βεβηλώω; άσεβέω εΐς τι; μιάνω.
Profanatore-trice, il partic. di Profanare.
Profanazione, βεβήλωσις, εως, ή.
Profano, contrario al rispetto dovuto alle cose sacre, άνόσιος, ου; άτεβής, ές || Non sacro, βεβηλός, ου || Non iniziato in certi misteri, άμύητος, ου || Inesperto di una scienza e simili, άμαθής, ές.
**Proferire, Pronunziare, εκ-φωνέω; προ-φέρω (*irr.*) || Offrire, Esibire, προς-φέρω; προ-τείνω; παρ-έρχω (*irr.*).
Proferta e Profferta, προσφορά, ας, ή.
**Professare, Palesamente confessare, επι-αγγέλλομαι; δι-ομολογέομαι || riferito ad arte ecc. Far professione, επι-τηδεύω; εργαζομαι (aum. per ει); άσκήω || Professare ad alcuno stima, gratitudine e simili, επι-δείκνυμαι.
**Professione, Publica confessione, όμολογία, ας, ή; επαγγελία, ας, ή. Far professione di, επι-αγγέλλομαι τε || Esercizio, Mestiere, άσκησις, εως, ή; επιτηδεύμα, ατος, τό; τέχνη, ης, ή. Far professione di checchessia, άσκήω; επιτηδεύω.
Professore, διδάσκαλος, ου, ό.
Profeta, προφήτης, ου, ό.******

Profetare, V. Profetizzare.
Profetessa, προφήτις, εδος, ή.
Profeticamente, προφητικώς; μαντικώς.
Profetico, προφητικός, ή, ου; μαντικός, ή, ου.
Profetizzare, προφητεύω; μαντεύομαι.
Profezia, προφητεία, ας, ή; μαντεία, ας, ή.
Proficuamente, κερδαλέως; συμπερόντως.
Proficuo, κερδαλιός, α, ου; ώφελιμος, ου; λυσιτελής, ές.
Profilare, περι-γράφω.
Profilo, καταγραφή, ης, ή; κατατομή, ης, ή.
**Profittare, Far profitto, κερδαίνω ο όνιναμαι (*irr.*) εκ ο από τινος || riferito a studio, προ-κόπτω || per Recar profitto, Giovare, χρησιμεύω; a . . . τινί, προς τευα, εΐς τε.
Profittevole, χρήτιμος, η, ου; ώφελιμος, ου; λυσιτελής, ές.
Profittevolmente, κερδαλέως; λυσιτελώς.
**Profitto, κέρδος, εος, τό; όνησις, εως, ή; λήμμα, ατος, τό. Trar profitto da, κερδαίνω ο ώφελίσσομαι εκ τινος. Dar profitto, κέρδος, όφελος παρ-έρχω (*irr.*). Senza profitto, άνωφελώς. Mettere a profitto checchessia, χράσσομαι col dat. || per Progresso, riferito a studi, προκοπή, ης, ή.
Profuvio, καταβρόχή, ης, ή.
Profondamente, βαθέως; εις βάθος; διά βάθους. Dormir profondamente, καθυπνώω. Che dorme profondamente, κάθυπνος, ου.
Profandare, κατα-δύσσομαι (*irr.*); εις-δύσσομαι.
**Profondere, κχταν-αλίσσω (*irr.*); προ-είσσομαι (*irr.*).
Profondità, βάθος, εος, τό.
**Profondo, ad. βαθύς, εΐα, ύ. Non profondo, άβαθής, ές || fig. Difficile a comprendersi, a conoscersi, δυσερευνητος, ου; δυσκατανόητος, ου; άπόκρυφος, ου || Profondo in una scienza, άκρος την επιστήμην || per Grande, Potente, πολύς, πολλή, πολύ; δεινός, ή, ου. Profonda solitudine, πολλή έρημία. Profondo silenzio, πολλή σιγή || detto della voce, βαρύς, εΐα, ύ.
Profondo, sost. βάθος, εος, τό.
Profugo, φυγός, άδος, ό, ή.
Profumare, θυμιάω.
Profumato, Che manda buon odore, ευώδης, ες; εύσμος, ου.
**Profumeria, L' arte del profumiere, μυρροφία, ας, ή || La bottega del profumiere, μυρροποιείον, ου, τό || Le essenze odorose; μύρα, ων, τά.
Profumiere, μυρροφός, ου, ό; μυρροπώλης, ου, ό.
Profumo, θυμιάμα, ατος, τό; εύοσμία, ας, ή; εύοδία, ας, ή.**********

Profusamente, ἀφειδίως; ὀπικνηρώς; ἐκκεχυμένως.
Profusione, ἀφειδία, ας, ἡ; πρόσεις, εως, ἡ, κχαδαπάνη, ης, ἡ.
Profuso, ἐκκεχυμένος, η, ου.
Progenie, γένος, εως, τό; γενεά, ἄς, ἡ.
Progenitore, πρόγονος, ου, ὁ; προγεννήτωρ, ορος, ὁ.
Progetto, βουλή, ἡς, ἡ; γνώμη, ης, ἡ. **Presentare** un progetto di legge, εἰς-φέρειν (irr.) νόμον.
Prognosticare e Prognostico, V. Pronosticare e Pronostico.
Programma, πρόγραμμα, ατος, τό; προγραφή, ἡς, ἡ.
Progredire, προ-βαίνειν (irr.); προ-κόπτω; in . . ., τιῖ, ἐν τινι.
Progressione, Il progredire, πρόβασις, εως ἡ; προχώρησις, εως, ἡ || Serie di numeri che si seguono secondo una legge, συνεχῆς (σῦς) ἀναλογία, ας, ἡ.
Progressivamente, ἐκ προσαγωγῆς; προβάδην.
Progressivo, συνεχῶς προβαίνων, ουτα, ου.
Progresso, Il procedere innanzi, πρόβασις, εως, ἡ; προχώρησις, εως, ἡ || L' avanzare di bene in meglio, αὔξησις, εως, ἡ; ἐπίδοσις, εως, ἡ; προκοπή, ἡς, ἡ. **Far progressi**, προ-κόπτω, ἐπι-δίδομι.
Proibire, ἀπαγορεύω; κωλύω; οὐκ ἐώω (aut. per ει) ful. ἐάτω, tull' e tre coll' inf. a cui sarà bene aggiungere μή.
Proibitivo, ἀπαγορευτικός, ἡ, ὄν; ἐρευκτικός, ἡ, ὄν.
Proibizione, ἀπαγορευσις, εως, ἡ; ἀπέρβησις, εως, ἡ.
Proiettare, προ-βάλλω (irr.).
Proiezione, προβολή, ἡς, ἡ.
Prole, παῖδες, ων, οἱ; τέκνα, ων, τά. **Senza prole**, ἄπαις, αἶδος, ὁ, ἡ.
Prolegomeni, προλεγόμενα, ων, τά.
Prolessi, πρόληψις, εως, ἡ.
Proletario, ἄλληρος, ου, ὁς ἡ; θῆς, ητός, ὁ; θῆσσα, ης, ἡ.
Prolifico, εὐτοκος, ον; εὐγονος, ον. **Esser prolifico**, εὐτοκέω; εὐγονέω.
Prolissamente, μακροτέρως; περιττώως.
Prolissità, μακρολογία, ας, ἡ; περιστολογία, ας, ἡ.
Prolisso, μικρός, ἂ, ὄν; περιστός, ἡ, ὄν.
Prologo, πρόλογος, ου, ὁ; προίμιον, ου, τό.
Prolungamento, προαγωγή, ἡς, ἡ; ἔκτασις, εως, ἡ; ἐπέκτασις, εως, ἡ.
Prolungare, προ-άγω (irr.); ἐκ-τείνω; παρ-εκ-τείνω.
Prolungatamente, μακρῶς; δεθᾶ.

Prolusione, εἰσαγωγή, ἡς, ἡ.
Promessa, ὑπόσχεσις, εως, ἡ. **Fare una promessa**, ὑπ-ισχνέομαι (irr.). **Mantenere la promessa**, τελέω, ful. ἐσω, ὑπόσχεσιν. **Mancare alla promessa**, ψεύδομαι τὴν ὑπόσχεσιν ο πίστιν.
Promettere, ὑπ-ισχνέομαι (irr.) || per **Fare sperare**, παρ-έγω (irr.) ἐλπιδά.
Prominente, ἐξεχής, ἐς.
Prominenza, ἐξοχή, ἡς, ἡ.
Promiscuamente, ἀνάμιχτα; ἀναμίχθην.
Promiscuità, ἀνάμιξις, εως, ἡ.
Promiscuo, ἀνάμικτος, ου.
Promontorio, ἀκρωτήριον, ου, τό.
Promotore, ὁ προάγων, ουτος acc.; εἰσηγητής, οὔ, ὁ.
Promotrice, προάγουσα, ης, ἡ.
Promozione, προαγωγή, ἡς, ἡ.
Promulgare, ἀπο-δείκνυμι; ἀν-αγορεύω (irr.); ἀνακηρύττω.
Promulgatore, ἀναγορευτών, ουτος, ὁ.
Promulgazione, ἀπόδειξις, εως, ἡ; ἀνακήρυξις, εως, ἡ.
Promuovere, προ-άγω (irr.); προ-βιβάζω.
Pronipote, προεγγονος, ου, ὁ; προεγγνη, ης, ἡ; ἀπέγγονος, ου, ὁ, ἡ.
Prono, ἐπικλήνης, ἐς.
Pronome, ἀντωνυμία, ας, ἡ.
Pronominale, ἀντωνυμικός, ἡ, ὄν.
Pronosticare, προ-εικάζω; τεκμαίρομαι τὸ μέλλον προ-γεννώσκω (irr.).
Pronostico, εἰκασία, ας, ἡ; εἰκασμός, οὔ, ὁ, προγνωστικόν, οὔ, τό.
Prontamente, ταχέως; αὐτίκα.
Prontezza, Volonterosa disposizione a tutto operare, προθυμία, ας, ἡ; ἐτοιμότης, ητος, ἡ || per **Velocità**, Sveltezza, ταχυτήτης, ἡτος, ἡ; τάχος, εως, τό.
Pronto, παρεσκευασμένος, η, ον; ἔτοιμος, η, ον; εὐτρεπής, ἐς; πρόχειρος, ον; a . . . , πρὸς τι ο inf.
Pronuba, προμνήστρις, ας, ἡ; προμνηστρίς, ἰδος, ἡ; νυμφαγωγός, οὔ, ἡ.
Pronubo, προμνήστωρ, ορος, ὁ; νυμφαγωγός, οὔ, ὁ.
Pronunzia, προφορά, ἄς, ἡ; ἐκρώνησις, εως; ἡ. **Buona pronunzia**, εὐστομία, ας, ἡ.
Pronunziare, ἐκ-φωνέω; προ-φέρειν (irr.); ρθῆγομαι.
Propagare, Spargere, Diffondere, δια-δίδομι; δια-σπείρω || **Moltiplicare** per via di generazione, γεννάω. — **Propagarsi**, ἐκφροιάω; δι-έρχομαι (irr.).
Propagatore-trice, il partic. di Propagare.

Propagazione, διάδοσις, εως, ή; γέννησις; εως, ή; αύξησις, εως, ή.
Propagginare, μοσχεύω.
Propagginare, μόσχευμα, ατος, τό.
Propalare, δια-δίδομι; δια-σπείρω; δια-θρῦ-λέω; δια-φρηρίζω.
Propalatore-trice, διαφρηρίζων, ουσα, ου.
Propalazione, διάδοσις, εως, ή; έκφορά, ας, ή.
Propendere, απο-κλίνω; επι-βρέπω; φέρομαι (irr.) προς τι.
Propensione, επιβρόπον, ου, τό; ευκατάφορον, ου, τό; α . . . εις τι.
Propenso, επιβρέπής, ές; ευκατάφορος, ου; πρόθυμος, ου; α . . . εις ο προς τι.
Propinare, Bereve alla salute d'alcuno, προ-πίνω (irr.) τινί con ο senza φιλο-τησίαν || Propinare un veleno, φάρμακον επι-χέω (irr.).
Propiziare, ιλάσκομαι (irr.); εξ-ιλάσκο-μαι.
Propiziatório, εξιλαστήριος, ου; εξιλαστη-κός, ή, όν.
Propiziazione, εξιλασμός, ου, ό.
Propizio, ιλεως, ου; ευμενής, ές || parlando di cose, επιτήδειος, α, ου; ευκαιρος, ου.
Propionimento, γνώμη, ης, ή; βουλή, ης, ή; προαίρεσις, εως, ή.
Proporre, προ-τίθημι; προ-βάλλω (irr.); προ-τείνω; προ-φέρω (irr.). Proporre una legge, εις-φέρω νόμον; γράφω || Proporsi, Prefiggersi, Determinare, δια-νοέο-μαι; βουλευομαι; προ-αιρέομαι (irr.) τι.
Proporzionabile, ανάλογικός, ή, όν.
Proporzionale, ανάλογος, ου.
Proporzionalmente, ανά ο κατά λόγον; ανά-λόγως.
Proporzionare, ανάλογον ποιέω τί τινι, ο ποιῶ τινά ανάλογα άλλήλοις; αρμόζω τι προς τι.
Proporzionatamente, ανάλογως.
Proporzionato, ανάλογος, ου; σύμμετρος, ου; αρμόττων, ουσα, ου; α . . . τινί.
Proporzione, λόγος, ου, ό; αναλογία, ας, ή; συμμετρία, ας, ή; αρμονία, ας, ή. A proporzione ο In proporzione posto avverb., ανά ο κατά λόγον; di . . . , gen.
Proposito, Pensiero di fare una cosa, Proponimento, γνώμη, ης, ή; βουλή, ης, ή; βούλευμα, ατος, τό; προαίρεσις, εως, ή. Far proposito ο il proposito di, δια-νοέομαι; προ-αιρέομαι (irr.); γνωστω (specialm. Paor. εγνων e il perf. εγνωκα) coll' inf. A che proposito? προς τί; επί τί; τί βουλόμενος (η); || per Materia di ragionamento, προκείμενον, ου, τό. A ο

In proposito di, εις coll' acc. || A proposito posto avverb. per Conveniente-mente alla cosa di che si tratta, al tempo, al luogo ecc., προσηκόντως; δεόντως; αξίως; εις δέον; προς καρόν. Molto a proposito, ευκαιρος. Male a proposito, ακκίρωσ; ουκ εις δέον. Fa a proposito, προσήκει; πρέπει; ευκαιρόν έστι. Se lo giudichi a proposito, ει δοκεί σοι || Di proposito per Seriatamente, Con diligenza, σπουδή; σπουδαίως; επιμελώς. E detto aggiuntivamente di persona, άπαρά-γωγος, ου.
Proposizione, Giudizio espresso con parole, λόγος, ου, ό || Quesito proposto, πρό-τασις, εως, ή || per Proposta, V.
Proposta, πρόθεσις, εως, ή, ma si rende meglio col verbo. Accettar la proposta d'alcuno, όμολογέω τινί.
Propretore, presso i Romani, άντιστρατη-γός, ου, ό.
Propriamente, Con proprietà, ιδίως; κυρίως || per Veramente, Realmente, έτερόν; τῶ-θυτι.
Proprietà, Il diritto per il quale una cosa appartiene in proprio ad alcuno, κύρος, εως, τό; δεσποτεία, ας, ή; κτήσις, εως, ή || La cosa che appartiene in proprio, κτή-μα, ατος, τό. Questo è mia proprietà, ταῦτα έμά ο έμουτοῦ έστι || Ciò che appartiene essenzialmente ad una cosa, ιδιον, ου, τό; προσόν, όντος τό col dat.; δύναμις, εως, ή || Una delle massime doti della elocuzione, κυριολεξία, ας, ή; κυριο-λογία, ας, ή.
Proprietario-aria, κύριος, ου, ό; κυρία, ας, ή; κεκτημένος, ου, ό; κεκτημένη, ης, ή. Esser proprietario, κέκτημαι; έχω (irr.); di . . . , acc.
Proprio, ad. Che appartiene esclusiva-mente ad alcuno, ιδιος, α, ου; οικείος, α, ου. Spesso si rende col genit. del pronome riflessivo ο con αυτός, ή, ό. Di sua propria mano, τῆ έκουτοῦ χειρί. Di mia propria volontà, άπ' έμουτοῦ. Co' miei propri occhi, αυτοίς οφθαλμοίς || per Conveniente, Opportuno a far qualche cosa, επιτήδειος, α, ου τινί ο προς τι; ικανός, ή. όν εις ο προς τι || detto di Parola, Espressione, κύριος, α, ου.
Proprio, sost. ιδιον, ου, τό; ιδιότης, ητος, ή.
Proprio, avv. έτερόν; τῶ-θυτι.
Propugnacolo, προτείχισμα, ατος, τό.
Propugnare, δια-μάχομαι (irr.) ύπέρ τινος; se con la parola, λέγω ύπέρ τινος.

- Propugnatore, πρόμαχος, ου, δ; ὑπέμαχος, ου, δ.
- Prora, πρῶρα, ας, ἡ.
- Proroga, ἀναβολή, ἡς, ἡ.
- Prorogare, ἀνα-βάλλομαι (irr.).
- Prorompere, Uscir fuori con impeto, ἐξ-αρμάω. Prorompere in lacrime, ἀνα-κλαίω (irr.); in risa, ἐκ-γαλάω; in vituperi, λοιδορέω.
- Prosa, πεζός (οὔ) λόγος, ου, δ. In prosa, πεζῶς; καταλογάδην. Scrivere in prosa, πεζογραφέω.
- Prosaicamente, πεζῶς.
- Prosaico, πεζός, ἡ, ὄν.
- Prosapia, γένος, εος, τό; γενέα, ἄς, ἡ.
- Prosatore, πεζογράφος, ου, δ.
- Proscenio, προσκήμιον, ου, τό.
- Prosciogliere, ἀφ-ίημι (irr.); ἀπο-λύω col- l' acc. della persona e il gen. della casa.
- Proscioglimento, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
- Prosciugamento, ξήρανσις, εως, ἡ.
- Prosciugare, ξηραίνω; ἀπο-ξηραίνω.
- Prosciutto, κωλή, ἡς, ἡ; πέρινα, ης, ἡ; πι- τασών, ὄνος, δ.
- Proscritto, sost. φυγάς, ἄδως, δ.
- Proscritto, part. V. Proscrivere.
- Proscrittore, προγράφων, οντος, ὄ; προγρά- ψας, αυτος, δ.
- Proscrivere, προ-γράφω; φυγαθεύω; e par- lando di cose, ἐκ-βάλλω (irr.); ἀπ-αγο- ρεύω (irr.).
- Proscrizione, προγραφή, ἡς, ἡ.
- Prosecuzione e
- Proseguimento, ἐξακολούθησις, εως, ἡ; πα- ράτασις, εως, ἡ.
- Proseguire, δια-τελέω, fut. έσω; δια-γίνο- μαι (irr.); ἀνώω; ἐξ-ανύω.
- Proselito, προσήλυτος, ου, δ, ἡ.
- Prosodia, προσωδία, ας, ἡ.
- Prosopopea, fig. reitor. προσωποποιία, ας, ἡ
|| Gravità, σεμνοπρέπεια, ας, ἡ.
- Prosperamente, εὐτυχῶς; εὖ; καλῶς.
- Prosperare, trans. κατ-ορθῶω || intrans. εὐτυχέω; εὖ ο καλῶς πράττω; εὐπραγέω.
- Prosperevole, V. Prospero.
- Prosperità, εὐτυχία, ας, ἡ; εὐημερία, ας, ἡ; εὐπραγία, ας, ἡ.
- Prospero, εὐτυχής, ές.
- Prosperoso, ῥωμαλέος, α, ου.
- Prospettiva, Arte di disegnare e rappre- sentare gli oggetti secondo la differen- za che loro apportano la lontananza e la posizione ecc., σκιαγραφική ο σκηνο- γραφική, ἡς, ἡ; σκιαγραφία, ας, ἡ; σκηνο-
- γραφία, ας, ἡ || Veduta, Vista, ἀποψις, εως, ἡ.
- Prospetto, Veduta, ὄψις, εως, ἡ; πρόσοψις, εως, ἡ || Scritto che in una tavola rap- presenta il compartimento di una serie di numeri o la materia di un'opera dis- posta con certo ordine, σύνοψις, εως, ἡ.
- Prossimamente, ἐγγύτατα.
- Prossimità, ἐγγύτης, ητος, ἡ; γειτονία, ας, ἡ.
In prossimità, ἐγγύς; di... gen.
- Prossimo, sost. ὄ, ἡ πλησίον.
- Prossimo, ad. detto di luogo, ἐγγύτατος, η, ου; ὄ, ἡ, τὸ πλησίον; προσεχής, ές τινη
|| detto di tempo, ἐπιῶν, οὔσα, ὄν; ἐπι- γιγνόμενος, η, ου. Nel prossimo anno, εἰς νέετα.
- Prostituire, κατ-αισχύνω.
- Prostrare, κατα-βάλλω (irr.). Prostrarsi, προς-πίπτω (irr.) τινί ο πρὸς τὰ γόνατά τινος; προς-κυνέω τινά.
- Prostrazione, di forze, ἀτονία, ας, ἡ; ἀρρω- στία, ας, ἡ; di spirito, ἀθυμία, ας, ἡ.
- Protagonista, πρωταγωνιστής, οὔ, δ.
- Protasi, πρότασις, εως, ἡ.
- Proteggere, φυλάσσω ἀπό τινος; βοηθέω τινί; προ-ίταμαι τινος; προ-στατέω τινός.
- Protendere, προ-τείνω.
- Protervamente, αὐθαδέως.
- Protervia, αὐθάδεια, ας, ἡ.
- Protervo, αὐθάδης, ες.
- Protesta, διαμαρτυρία, ας, ἡ.
- Protestare, δια-μαρτύρομαι; ἐπι-μαρτύρο- μαι; ἀπ-ισχυρίζομαι.
- Prottore-trice, προστάτης, ου, ὄ; προστά- τας, ιδος, ἡ.
- Protezione, προστατεία, ας, ἡ; προστασία, ας, ἡ.
- Protocollo, ὑπόμνημα, ατος, τό.
- Protomartire, πρωτομάρτυρ, ρος, δ.
- Protomedico, ἀρχιατρός, οὔ, δ.
- Prototipo, πρωτότυπον, ου, τό; ἀρχίτυπον, ου, τό.
- Protrarre, μηκύω.
- Protoberanza, ὄγκος, ου, δ; ὄγκωμα, ατος, τό.
- Prova, Esperimento che si fa di qualche cosa, πείρα, ας, ἡ; ἀπίπειρα, ας, ἡ; πει- ρασμός, οὔ, δ. Mettere a prova, πείρου λαμβάνω (irr.) ο ποιεῖσθαι τινος; πειράσ- μαι τινος || per Esame, δοκιμασία, ας, ἡ || Prova di stampa, τυπογραφικόν (οὔ) δεῖ- γμα, ατος, τό || Prima prova di alcun disegno in rame, legno ecc., πρωτό- πειρα, ας, ἡ; πρωτοπειρία, ας, ἡ || Dimo- strazione, ἀπόδειξις, εως, ἡ; ἐπίδειξις,

εως, ή || per Argomento confermativo. Testimonianza, τεκμήριον, ου, τό; μαρτύριον, ου, τό || e per Colui che fa testimonianza, μάρτυς, υρος, ό || A tutta prova, usato come aggiunto, δόκιμος, η, ου || A prova per A gara, έξ άμύλλης.

Provare, Far prova di checchessia, Sperimentarlo, άπο-πειράζω τινός; πείραν λαμβάνω (irr.) τινός; δοκιμάζω; βστασιζω || per Sperimentare in se stesso, Sentire, αισθάνομαι (irr.) col gen.; έχω (irr.). Provar dolore, άλγος έχω; άλγέω. Far provare della gioia ad alcuno, χράν ο ήδονήν παρ-έχω ο έμ-ποιέω τινί || per Dimostrare con prove, testimonianze, ecc. άπο-δείκνυμι; όηλόω; έλεγχο διδομί τινος; τεκμηριώω; βεβαιώω. Proverò che è ricco, άποδείξω πλούσιον όντα || parlando di piante, Allignare, όίξόομαι.

Provenire, γίγνομαι (irr.) εκ col genitivo.

Provento, πρόσοδος, ου, ή; πόρος, ου, ό; κέρδος, εος, τό.

Proverbiale. παροιμιακός, ή, όν; παροιμιώδης, ες. Detto proverbiale, παροιμιαζόμενη (ης) λέξις, εως, ή.

Proverbialmente, κατά παροιμίαν.

Proverbiare, επι-κερτομέω.

Proverbio, παροιμία, ας, ή. Parlar per proverbi, παροιμιαζομαι. Chi parla per proverbi, παροιμιαστής, ου, ό. Raccoglitore di proverbi, παροιμιογράφος, ου, ό.

Provetto, Avanzato in età, γεραιότερος, α, ου; προσβηλικός (υϊα, ός) τή ήλικία || fig. Maturo, άκμαίος, α, ου.

Provincia, Circoscrizione politica e amministrativa governata da un prefetto, έπαρχία. ας, ή || Paese, Regione in generale. χώρα, ας, ή.

Provinciale, sost. χωρίτης, ου, ό.

Provinciale, ad. επαρχικός, ή, όν.

Provocare, Incitare, παρ-εξύνω; παρ-ορμάω; a . . . , επί τι. Provocare uno a combattere, προ-κλιέομαι (irr.) con o senza εις μάχην. Provocare ad ira, έξ-οργίζω || Eccitare, Cagionare, κινέω; ποιέω. Provocare le risa, γελοιοποιέω. Provocare il sudore, ιδρωτοποιέω.

Provocatore-trice, προκαλούμενος, ου, ό; προκαλουμένη, ης, ή.

Provocazione, πρόκλησις, εως, ή.

Provvedere, Procacciare altrui quel che è di bisogno, πορίζω; επ-αρχέω, sul. έτω || Apparecchiare, Mettere in pronto. κατ-ασκευάζω || Aver l'occhio, la mente a

qualche cosa, προ-νοώ; προνοικυ ποιέομαι; επι-μελέομαι; A . . . , γεν.

Provvedimento, πρόνοια, ας, ή; επιμελεία, ας, ή.

Provveditore, επιμελητής, ου. ό. Provveditore dei viveri, όψωνιάζων, ουτος, ό.

Provvidamente, εκ προνοίας; νουνεχόντως.

Provvidenza, πρόνοια, ας, ή.

Provvido, προνοητικός, ή, όν; προμηθής, ές; εύλαβής, ές; φρόνιμος, ου.

Provvisione, Ciò che è necessario a un dato uso, παρασκευή, ης, ή; κατασκευή, ης, ή; επιτηδεία, ου, τά. Provvisioni da bocca, σιτία, ου, τά; σιτακεία, ας, ή. Far la provvisione, επι-τιτίζομαι; di . . . , acc. || Paga, Stipendio, μισθός, ου, ό.

Provvisoriamente, προςκαιρώς.

Provvisorio, πρόσκαιρος, ου.

Provvista, V. Provvisione nel primo significato.

Prua, V. Prora.

Prudente, φρόνιμος, ου; συνετός, ή, όν σώφρων, ου; εύλαβής, ές.

Prudentemente, φρονίμως; σωφρόνως; νουνεχόντως; εύλαβώς.

Prudenza, φρόνησις, εως, ή; σύνεσις, εως, ή; εύλάβεια, ας, ή.

Prudere, κνίζομαι; κνύομαι; κνητεύω.

Prudore, κνητός ο κυντός, ου, ό; κνησημονή, ης, ή. Aver prudore, κνητιάω.

Prúgnola, άγριοκοκκύμηλου, ου, τό.

Prúnolo, άγριο-κοκκυμαλέα, ας, ή.

Prunaio, άκνωθέων, ώνος, ό; αίματιά, ας, ή.

Pruneto, V. Prunajo.

Pruno, άκνωθα, ης, ή; βάτος, ου, ή. Di pruno, βάτινος, η, ου. Pieno di pruni, άκνωθώδης, ες.

Prurigine, V. Prurito.

Pruriginoso, όδαξητικός, ή, όν.

Prurito, όδαξητητός, ου, ό. Sentir prurito, όδαζομαι || fig. Desiderio intenso, επιθυμία, ας, ή.

Psicologia, ψυχολογία, ας, ή.

Pubblicamente, φανερός; προδήλως; έν τή φανερά.

Pubblicare, Far manifesto al pubblico, ανα-κηρύττω; φανερόν (ήν) ποιέω || Divulgare per via della stampa, εκ-αίδωμι; εκ-φέρω (irr.) || Spargere, Rivelare in pubblico, δια-θίωμι; δια-θρλέω.

Pubblicazione, l'atto del pubblicare, ανακήρυξις, εως, ή || Divulgazione per mezzo della stampa, εκδοσις, εως, ή.

Pubblicista, δημοσιογράφος, ου, ό (G. M).

Publicità, φανερόν, οὔ, τό; γνωριμότης, ητος, ή.

Publico, sost. Il popolo, πλῆθος, εος, τό; πολλοί, ών, οί. A spese del pubblico, δημοσία || La gente che va ad uno spettacolo, θεώμενοι, ων, οί; θεαταί, ών, οί.

Publico, ad. Che spetta a tutto un popolo. Contrario di privato, δημόσιος, α, ου; κοινός, ή, όν || Che è comune a tutti, κοινός, ή, όν || Che è noto a ciascuno, πᾶσι γνωστός, ή, όν; τεθρολημένος, η, ου. — In pubblico, εἰς μέσον ο ἐν μέτω, secondo che c'è o no movimento. Apparire in pubblico, εἰς μέσον προ-έρχομαι (irr.). Mettere al pubblico una cosa, ἐκ-φέρειν (irr.); δια-θρῦλῶ. Mandare in pubblico, detto di scrittura, ἐκ-δίδωμι.

Pubere, ἔφηβος, ου, ό, ή.

Pubertà, ἡβη, ης, η.

Pudende, αἰδοῖα, ων, τά.

Pudibondo, αἰδήμων, ου; αἰσχυντηλός, ή, όν; αἰδοῖος, α, ου.

Pudicamente, μετ' αἰδοῦς; ἀγνώς.

Pudicizia, ἀγνεία, ας, ή.

Pudico, αἰδοῖος, α, ου; ἀγνός, ή, όν.

Pudore, αἰδώς, οὖς, ή; αἰσχυντηλία, ας, ή; αἰσχύνη, ης, ή. Senza pudore, usato adiettiv. ἀναιδέης, ές; ἀναισχυντος, ου; e avverbialm. ἀναισχύντως.

Puerile, παιδικός, ή, όν; παιδιώδης, ες.

Puerilità, παιδαριώδης, ους, τό.

Puerilmente, παιδικώς; παιδαριωδώς.

Puerizia, παιδία, ας, ή; παιδική (ής) ηλικία, ας, ή. Dalla puerizia, ἐκ παιδίου ο παιδίω.

Puerpera, λεχώ, όος-εὖς, ή; τοκάς, άδος, ή.

Puerperio, λοχεία, ας, ή.

Pugilato, πυγμή, ης, ή; πυγμαχία, ας, ή. Combattere al pugilato, πυγμαχεῖω.

Pugilatore, πυγμαχός, ου, ό; πύκτης, ου, ό.

Pugna, μάχη, ης, ή.

Pugnale, ἐγχειρίδιον παίω ο κτεῖνω (irr.).

Pugnale, ἐγχειρίδιον, ου, τό; μαχηρίδιον, ου, τό.

Pugnare, μάχομαι (irr.).

Pugnello, Quella quantità di materia che può entrare in una mano chiusa. δραγμή, ής, ή; δραξ, ακός, ή.

Pugno, La mano chiusa, πυγμή, ης, ή || Tanta materia quanta può contenersi nella mano chiusa, δραγμή, ης, ή; δραξ, ακός, ή || Un pugno di gente, di soldati. όλίγοι || Il colpo che si dà a mano chiusa, κόνδυλος, ου, ό. A pugni, πύξ. Fare

a' pugni, πυκτεύω || Scritto di proprio pugno, ιδιόγραφος, ου.

Pula, ἄχυρον, ου, τό.

Pulce, φύλλα, ης, ή.

Pulcino, νεοστός, οὔ, ό.

Puledra e Puledro, V. Poledra.

Puleggia, τροχιλία, ας, ή.

Pulimento, στίλβωσις, εως, ή.

Pulire, Nettare, καθαίρω; καθαρίζω || Purgare chechessia da altre materie che siano mescolate con esso, ἀπ-αλλάσσω τί τινος || Render lucido, liscio, λειώω; στιλβώω; λαμπρύνω.

Pulitamente, ἀστειώς; κοσμίως.

Pulitezza, καθαρότης, ητος, ή; καθαριότης, ητος, ή.

Pulito, Netto d' ogni macchia ecc., καθαρός, ά, όν; καθάρσιος, ου. Mettere al pulito, καθαρογράφω || fig. Ben creato e di civil condizione. ἀστειός, α, ου; κόσμιος, α, ου.

Pulitura, καθάρσις, εως, ή; διακάθαρσις, εως, ή.

Pulizia, καθαρότης, ητος, ή; καθάριον, ου, τό.

Pullulare, Mandar fuori germogli, βλαστᾶν (irr.) || Spuntare, Sorgere in gran numero, βρῦναι; ἐπι-βρῦναι || detto dell'acqua, Scaturire, ἐκ-ρέω (irr.).

Pulpito, βήμα, ατος, τό; ἄμβων, ωνος, ό.

Pulsazione, σφυγμός, οὔ, ό; παλμός, οὔ, ό.

Pungente, Che punge, κεντρῶδης, ες; ἔγκεντρος, ου || Acuto, δέξυς, εἶα, ύ; σημύς, εἶα, ύ || Offensivo, δηκτικός, ή όν; κερτομος, ου; π κρός, ά, όν.

Pungere, Penetrare con una punta, κεντέω; κεντρίζω || fig. Offendere, Irritare, δάκνω (irr.); καιώ (irr.).

Pungiglione, κέντρον, ου, τό.

Pungolare, κεντέω; κεντρίζω || fig. παρ-οξύνω; ἐγείρω (irr.).

Pungolo, κέντρον, ου, τό.

Punibile, ζημίος ο τιμωρίας άξιός, α, ου; τιμωρητέος, α, ου.

Punire, τιμωρόμαι; ζημίω; κολάζω.

Punitore, τιμωρητής, οὔ, ό.

Punizione, ζημίωσις, εως, ή; τιμώρησις, εως, ή; κολάσις, εως, ή; ζημία, ας, ή; τιμωρία, ας, ή.

Punta, L'estremità acuminata di qualunque ferro ο leguo, άκμή, ης, ή; άκμά, ης, ή; άκμή, ης, ή; αἰχμή, ης, ή || Cima, Estremità, άκρα, υς, ή. Spesso però si rende coll'ad. άκρος, α, ου. La punta delle dita, οί άκροι δάκτυλοι. La punta del naso, ή άκρα ρίς (ινός). In punta di

piedi, ἀκροποδητή || Punta e Mal di punta, πλειυρίτις, ἴδος, ἦ. — Terminare in punta, εἰς ἄξυ τελευταία.
 Punteggiare, στίξω; δια-στίξω.
 Punteggiato, διαστεικτός, ου. Non punteggiato, ἀστεικτός, ου.
 Punteggiatura, στίξις, εως, ἦ; διαστειξις, εως, ἦ.
 Puntellare, ἐρείδω; ὑπ-ερείδω; στηρίζω.
 Puntello, ἐρείσμα, ατος, τό; ὑπέρεισμα, ατος, τό; στήριγμα, ατος, τό.
 Punteruolo, Ferro appuntato per uso di forare, κέντρον, ου, τό; κεντήριον, ου, τό || Insetto che rode il grano, κίς, κίος, ό.
 Puntiglio, μικρολογία, ας, ἦ; λεπτολογία, ας, ἦ.
 Puntiglioso, μικρολόγος, ου; λεπτολόγος, ου.
 Punto, sost. Il termine ultimo dell'estensione, στιγμή, ἦς, ἦ; ἀκαρές, ους, τό || Punto e Punto fermo, segno di posa che si mette nella scrittura, στιγμή τελεία, ας, ἦ. Punto e virgola, ἡμίσεια (ας) στιγμή || Parte determinata dello spazio, χωρίον, ου, τό || Parte, Luogo di scrittura, τόπος, ου, ό; μέρος, εος, τό || Ciascuna delle parti principali in cui divideasi un argomento che si tratta, μέρος; κεφάλαιον, ου, τό || Argomento, Proposito, Questione e simili, πρᾶγμα, ατος, τό, *ma in questo senso si traduce spesso col neutro*: Su questo punto . . . , περί τούτου . . . || riferito a Tempo, χρόνου ῥοπή, ἦς, ἦ || Punto fatto coll' ago, στίγμα, ατος, τό; στιγμή || Punto di contatto, συναφή, ἦς, ἦ || Punti cardinali, κλίματα, ου, τά. — Le cose erano a questo punto, ἐν τούτῳ ἦν τὰ πράγματα || Giunse a tal punto di pazzia che . . . , εἰς τασούτου ἦλθε μαρίας ὡς . . . inf. || Fino a qual punto? μέχρι πόσου; Fino a un certo punto, μέχρι τινος || In buon punto, εἰς τὸ καιρόν || Essere sul punto di . . . μέλλω (irr.) coll' inf. || Far punto per Cessare, παύομαι || Di tutto punto, τελέως; ἐντελῶς || Armare di tutto punto, σάτιω ful. ἄξω.
 Punto, avv. οὐδαμῶς; μηδαμῶς; οὐ θήτα || *Unito con una negativa, οὐ; οὐχι.*
 Puntuale, ἀκριβής, ἐς; ἀκριβέστατος, η, ου
 Puntualità, ἀκριβεία, ας, ἦ.
 Puntualmente, ἀκριβῶς.
 Puntura, συγμή, ἦς, ἦ; συγμός, ου, ό.
 Punzecchiamento, νύξις, εως, ἦ.
 Punzecchiare, νύσσω, ful. ξῶ.

Pupilla, dell'occhio, γλήνη, ης, ἦ; κόρη, ης, ἦ || *femm. di Pupillo, ὀφθαλμική, ἦς, ἦ*
 Pupillare, di pupillo, ὀφθαλμικός, ἦ, ό.
 Pupillo, ὀφθαλμός, ου, ό.
 Puramente, Con purità, καθαρῶς; ἀκεραίως || Solamente, μόνον.
 Purchè, μόνον εἰ . . . indic.; ἂν ο ἦν μόνον . . . cong. Purchè non, μόνου εἰ μὴ . . . indic.; εἰ μὴ . . .
 Pure, particella che serve a crescere precisione od asseveranza, μέν; μέντοι || per Medesimamente, Del pari, ὁμοίως, ἴσως; ὡσαύτως; καὶ || per Solamente, μόνον || per Nonostante, ὅμως; οὐδὲν ἤττω || *E in proposizione aversativa, ἀλλά || E concedendo, δὲ; δῆτα.*
 Purezza, καθαρότης, ητος, ἦ; ἀκεραιότης, ητος, ἦ; εὐκρίνεια, ας, ἦ.
 Purga, κάθαρσις, εως, ἦ; ὑποκάθαρσις, εως, ἦ.
 Purgante, ἐλατήριον, ου, τό.
 Purgare, καθάιρω; ἀνα-καθαίρω.
 Purgatamente, ὀρθῶς.
 Purgatezza, ὀρθολογία, ας, ἦ.
 Purgativo, καθαρτικός, ἦ, ό. In forza di sost. ἐλατήριον, ου, τό.
 Purgatorio, ἀμνηστήριον, ου, τό.
 Purgazione, κάθαρσις, εως, ἦ; ὑποκάθαρσις, εως, ἦ.
 Purificare, καθάιρω; καθαρίζω.
 Purificazione, κάθαρσις, εως, ἦ; καθαρμός, ου, ό.
 Purità, ἀγνότης, ητος, ἦ; ἀμείβια, ας, ἦ.
 Puro, Che non ha in sè mescolanza alcuna, καθαρός, ά, ό; ἀκεραίος, ου; ἀκήρατος, ου; ἀκρατος, ου || Mondo, Netto da colpa, καθαρός; ἄμνος, ἦ, ό || riferito a lingua, stile e simili, ἀκριβής, ἐς; ὀρθός, ἦ, ό.
 Purpureo, πορφυροῦς, ᾶ, ου; ροικίους, ᾶ, ου.
 Purulento, πυώδης, ες; πυοειδής, ἐς; διάπυος, ου.
 Purulenza, πύον, ου, τό.
 Pusillanime, μικρόψυχος, ου; ὀλιγόψυχος, ου.
 Pusillanimità, μικρόψυχία, ας, ἦ; ὀλιγοψυχία, ας, ἦ.
 Pustola, φλύκταινα, ης, ἦ.
 Pustoletta e
 Pustolina, φλυκταινίδιον, ου, τό.
 Putativo, νομιζόμενος, η, ου.
 Putredine, σηπεθών, όνος, ἦ.
 Putrefare, σήπω. Putrefarsi, σήπομαι, aor. ἐσάπην.
 Putrefatto, σεσηπώς, υἶα, ός.
 Putrefazione, σήψις, εως, ἦ.

Putrido, *σσηπτός, υία, ός; σαπρός, ό, όν*
 Puttino, *παιδάριον, ου, τό*
 Putto, *παῖς, παιδός, ό.*
 Puzza, *V. Puzzo.*
 Pizzare, *κακώς έξω (irr.).*
 Puzzo, *δυσωδία, ας, ή; κακωδία, ας, ή.*
 Puzzolente, *δυσώδης, ες; κακώδης, ες; δύσο-*
σμος, ου; κάκοςμος, ου.

Q

Qua, *adv. Con verbi di quiete, ένταυθα, ένθα; ταύτη, τήδε. Qua e là, ένθα και ένθα || Con verbi di moto, θεύρω; ένθάδε; ένταυθα. Qua e là, θεύρω κάκεισε || Di qua, per Qui, In questo luogo, ένταυθα; ένθάδε || Di qua, accennante termine di moto per luogo, τήδε; ταύτη || Di qua, unito alla particella Da, έντός; έσω; επί τόδε. Di qua dal fiume, έντός του ποταμού. Di qua dai monti, επί τάδε των όρων || Di qua per In questo mondo, τήδε; έν ανθρώποις || Di qua e di là per Dall'una parte e dall'altra, άμφοτέρωθεν || In qua, parlando di tempo, μέχρι τούδε; μέχρι τούτου; μέχρι νυν || Non farsi nè in qua nè in là, ο, nè qua nè là, di una cosa, περι ούδενός ποιηομαι τι; άλιγωρέω τινός.*

Quaderna, *τετραδειον, ου, τό.*

Quadernario, *V. Quartina.*

Quaderno, *σύμπηκτοι (αν) χάρται (αν) οί; χαρτία, αν, τά.*

Quadrigenario, *τεσσαρακονταετής, ές; τεσσαρακοντούτης, ου, ό; τεσσαρακοντούτης, ιδός, ή.*

Quadragesimo, *τεσσαρακοστός, ή, όν.*

Quadrangolare, *τετράγωνος, ου.*

Quadrangolo, *τετράγωνον, ου, τό.*

Quadrante, *La quarta parte della circonferenza, τεταρτημόριον, ου, τό || La mostra dell'orizzolo, ώρονόμιον, ου, τό || Quadrante solare, σκιαθήρον, ου, τό.*

Quadrare, *trans. Ridurre in forma quadrata, τετραγωνίζω || Adattarsi, Star bene, άρμόζω; τρος-ήνω || Piacere, Soddisfare, άρέσκει (irr.).*

Quadrato, *sost. Superficie di quattro lati uguali e quattro angoli retti, τετράγωνον, ου, τό || Il quadrato d'un numero, ό τετράγωνος άριθμός, ου || Quadrato, T. milit. πλυθιον ή πλάσιον, ου, τό; πλυθω-τόν (ου) σχήμα, ατος, -τό. In quadrato, πλυθηθόν.*

Quadrato, *ad. τετράγωνος, όν. La radice quadrata, πλευρά, άς, ή.*

Quadratura, *τετραγωνισμός, ου, ό.*

Quadrello, *βέλος, εος, τό.*

Quadriennio, *τετραετηρίς, ιδός, ή.*

Quadriforme, *τετραγωνοειδής, ές.*

Quadriga, *τέθριππον, ου, τό.*

Quadrilatero, *τετράπλευρος, ου.*

Quadrilustre, *είκοσαέτης, ες.*

Quadrimestre, *τετράμηνος, ου.*

Quadripartire, *τετραχίζω.*

Quadrirème, *τετρήρης, ες.*

Quadrissillabo, *τετρασύλλαβος, ου.*

Quadrivio, *τετρασδία, ας, ή.*

Quadro, *sost. Figura quadrata, τετράγωνον, ου, τό || Pittura accomodata in telaio, πίναξ, ακος, ό || Ciascuno degli spartimenti che si fanno in terra nei giardini o ne' campi, πρασιά, άς, ή || Spettacolo, έφεις, εως, ή || T. milit. I quadri d'un esercito, κατάλογος, ου, ό.*

Quadro, *ad. τετράγωνος, ου. Di dieci piedi quadri, δέκα ποδών τετραγωνοειδών.*

Quadrupede, *τετράπους, ου, γεν. ποδος. I quadrupedi, τά τετράποδα, ου.*

Quadruplicare, *τετραπλασιάζω.*

Quadruplica *v*

Quadruplo, *τετραπλάσιος, α, ου; τετραπλάσιον, ου.*

Quaggiù, *ένθάδε κάτω || per. In questa terra, In questo mondo, τήδε; έν ανθρώποις.*

Quaglia, *όρνυξ, υνος, ό. Cacciatore di quaglie, όρνυγοθήρας, ου, ό. Venditore di quaglie, όρνυγοπώλης, ου, ό.*

Qualche, *τις, τι (enclit.). In qualche luogo (con verbi di quiete), που (encl.); πη (encl.); (con verbi di moto) ποι (encl.).*

Da qualche parte, *αλλοθεν (encl.).* Da qualche altra parte, *άλλοθεν ποθεν. In qualche modo, πως (encl.).* Qualche volta, *ένίοτε.*

Qualcheduno, *V. Qualcuno.*

Qualcosa, *τε (encl.).*

Qualcuno, *τις, τι (encl.).*

Quale, *pron. relat. ός, ή, ό; έσπερ, ήπερ, όπερ || Ripetuto più volte, per Questi, Quegli, Alcuno, Altri, ό μόν..., ό δε...; οί μόν..., οί δε...*

Quale, *ad. che qualifica indeterminatamente, ποιος, α, ου; οίος, α, ου; όποιος, α, ου; όστις, ήτις, ό τι || E in proposizioni interrogative, τίς, τί; ποιος, α, ου; — Quale dei due? όπότερος, α, ου; Di quale età? ηλικος, η, ου; Di qual paese?*

- ποδαπός, ή, όν; **A.** qual prezzo? πίσου; **Q**uale impudenza! όση αναίδεια!
- Q**uale, *avv. nelle comparazioni*, ός; όϊον.
- Q**ualificare, όνομάζω; καλέω (*irr.*).
- Q**ualificato, *ad.* όνομαστός, ή, όν; έπιφανής, ές.
- Q**ualificazione, όνομασία, ας, ή; έπονομασία, ας, ή.
- Q**ualità, **A**ccidente della sostanza, ποιότης, ητος, ή; ποιόν, ού. τό || **P**ersona di qualità, άνήρ (άνδρός, ό) ευγενής ο έπιφανής (ούς) || **Q**ualità per Specie, Sorta, είδος, εος, τό; γένος, εος, τό || **I**n qualità di . . . , ός ο εία seguito dallo stesso caso del nome precedente; εία ών, ούσα, ου . . . *nominat.*
- Q**ualmente, ός; όϊον.
- Q**ualora, όποτε; όπόταν; έταν.
- Q**ualsisia e
- Q**ualsivoglia e
- Q**ualunque, όςτιςούν, ήτηςούν, ότιούν; όςτις-δήποτε, ήτηςδήποτε ecc.; όςτις, ήτις, ό τι seguito dall'άν col *cong.* **I**n qualunque modo, έπως; όή; έπως; όήποτε; έπωςούν.
- Q**uando, *avv. di tempo*, ότε, όποτε, ήνίκα, *coll'ind.*; έταν, όπόταν, ήνίκα άν *col cong.* || **E** in *proposiz. interrogativa*, πότε; πηνίκα; || **A**vv. *causale*, *in senso di Poiché*, έπει, έπειδή *coll'ind.* — **Q**uand'anche, **Q**uando pure, *ει και coll'ind.*; και ο *καίπερ col partic.* || **Q**uando . . . quando . . . , τότε μέν . . . τότε δε . . . || **A** quando a quando, **D**i quando in quando, ένίοτε; ένιαχού.
- Q**uantità, **T**utto ciò che può crescere o diminuire, ποσότης, ητος, ή; ποσόν, ού, τό. **I**n che quantità? πόσος, η, ου; **I**n ugual quantità, είσος (η, ου) τόν άριθμόν. **I**n piccola quantità, όλίγος, η, ου. **I**n gran quantità, πολύς, πολλή, πολύ || *per* **M**oltitudine, **N**umero grande, πλήθος, εος, τό; άφθονία, ας, ή; πολύς ecc. *accordato col sost.* **I**n quantità, *posto avverbialm.* *παμπληθεί* || **T.** *gramm.* χρόνος, ου, ό.
- Q**uanto, *ad.* πόσος, η, ου; όσος, η, ου: *il primo nelle proposizioni interrogative; il secondo nelle proposiz. relative ed esclamative.* **Q**uante volte? ποσάκις;
- Q**uanto, *avv. di quantità*, πόσου; έστων, e *avanti a un comparat.*, όσω || **N**on tanto . . . quanto anche, ου μόνου . . . άλλά και . . . || **Q**uanto a, o **I**n quanto a, τό πρός ο κατά ο *περι coll'acc.* || **Q**uanto? *avv. di prezzo*, πόσου; || **Q**uanto prima,
- ότι ο *ως τάχιστα* || **I**n quanto che, *έπει;* *έπειδή.*
- Q**uantunque, *ει και coll'ind.*; καιν *col cong.*; καιπερ *col partic.*
- Q**uaranta, τεσσαράκοντα. **Q**uarantadue, δύο και τεσσαράκοντα. **Q**uaranta volte, τεσσαράκοντάκις.
- Q**uarantamila, τετρακυσμύριοι, αι, α.
- Q**uarantesimo, τεσσαρακοστός, ή, όν. **I**n *forza di sost.* τεσσαρακοστόν, ού, τό.
- Q**uarantina, τεσσαρακοντάς, άδος, ή.
- Q**uaresima, τεσσαρακοστή, ης, ή (*soll.* *νηστεία*).
- Q**uartana, τεταρταίος (ου) πυρετός (ού) ό.
- Q**uartiere, **C**iascuna delle parti di una città, κόμη, ης, ή; φυλή, ης, ή || **P**arte di una casa, είκημα, ατος, τό; στέγη, ης, ή; σκηνή, ης, ή || **C**aserma, σταθμός, ού, ό.
- Q**uartieri d'inverno, χειμάδιον, ου, τό; χειμασία, ας, ή. **E**ssere nei quartieri d'inverno, χειμάζω; δια-χειμάζω || **D**ar quartiere, *nel linguaggio di guerra*, τού βίου ο της ψυχής τινος φείδομαι. **E** **C**hieder quartiere, τήν ψυχήν παρ-αυτέομαι.
- Q**uartina, τετράστιχον, ου, τό.
- Q**uarto, *ad. num. ord.* τέταρτος, η, ου. **N**el quarto giorno, τεταρταίος, α, ου. **L**a quarta volta, **P**er la quarta volta, **I**n quarto luogo, τό τέταρτον || **I**n *forza di sost.* **L**a quarta parte di checchessia, τεταρτήμόριον, ου, τό; τετάρτη, ης, ή (*soll.* *μερίς*) || **P**arlando della luna, σελήνη, ης, ή *con un epiteto.* **I**l primo quarto, ή νέα (ας) ο αύφανομένη (ης) σελήνη. **L'**ultimo quarto, ή απολείπουσα ο φθίνουσα (ης) σελήνη.
- Q**uasi, **P**oco meno che, σχεδόν; όλίγου δεϊν; παρά μικρόν || **N**elle comparazioni, *per* **C**ome, οϊον; *ως;* *ώσπερ* || **E** *per* **C**ome se, *ώσπερ* *ει;* *ώς άν* *ει.*
- Q**uassù, ένθάδε άνω.
- Q**uatto, κεκυρώς, νια, ός; άτρεμής, ές.
- Q**uattordicesimo, τεσσαρεσκαιδέκατος, η, ου.
- Q**uattordici, τεσσαρεσκαιδέκα (*masc. e fem.*), τεσσαρακαίδεκα (*neutro*). **Q**uattordici volte, τεσσαρακαιδεκάκις.
- Q**uattordicimila, μύριοι (αι, α) και τετράκις, χίλιοι (αι, α).
- Q**uattrino, piccola moneta, δβολός, ού, ό || **Q**uattrini per Danaro, άγγύριον, ου, τό. — **D**are in un quattrigo *per* **C**olpir giusto, εύστοχέω. **E**ssere o **N**on essere in quattrini, πολυχρηματός είμι ο άχρήματός είμι.

Quattro, τέσσαρες, τέσσαρα. Quattro volte, τετράκις. Dividere in quattro parti, τετραχίζω. Il quattro del mese, τῆ τετάρτη (ἡμέρα) τοῦ μηνός.

Quattrocentesimo, τεσσαρακοστός, ἡ, ὄν.

Quattrocento, τετρακόσιοι, αι, α.

Quattromila, τετράκις χίλιοι, αι, α.

Quegli, Quei, Que', Quello, Quella, εκείνος, η, ο. Spesso si trascura quando è seguito dal relat. che, ὅς, ἡ, ὅ; ὅστις, ἥτις, ὁ τι; e spesso anche si rende col- l'artic. ὁ, ἡ, τό. Rendimi il mio libro e prendi quello del tuo fratello, ἀπόδος μοι τὸ ἐμὸν βιβλίον, καὶ λαβὲ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ || Quegli . . . questi, ὁ μὲν . . . ὁ δέ.

Querce e Quercia, ὄρυς, υός, ἡ. Di quercia, ὄρυϊνος, η, ον.

Quercelo, ὄρυμῶν, ἄνος, ὁ; ὄρυμός, οὔ, ὁ.

Querciuola ο

Querciuolo, ὄρυάριον, ου, τό.

Querela, Lamento, ὄδυρμός, οὔ, ὁ; ὄλοφυρμός, οὔ, ὁ; οἰμωγή, ἥς, ἡ; θρήνος, ου, ὁ ||

Querela sporta al giudice, κατηγορία, ας, ἡ; δίκη, ης, ἡ; γραφή, ἥς, ἡ. Dar querela ad uno, γράφομαι τινα.

Querelare, Accusare, γράφομαι τινα, κατηγορέω τινός || Querelarsi, μέφομαι τινι ο τι; ἐπι-μέφομαι, acc. della pers., gen. della cosa.

Querimouia, V. Querela nel primo significato.

Querulo, θρηνώδης, ες; θρηνητικός, ἡ, ὄν; ὄδυρτικός, ἡ, ὄν.

Quesito, ἐρώτημα, ατος, τό; ζήτησις, εως, ἡ.

Questi, Questo, Questa, οὔτος, αὔτη, τοῦτο.

V. la Gramm.

Questionabile, ἀμφισβητήσιμος, ον.

Questionare, ἀμφισβητέω ο ἐρίζω τινί; δι . . . , τι ο περὶ τίνος.

Questione, Quesito, ζήτησις, εως, ἡ; ὑπόθεσις, εως, ἡ; ζήτημα, ατος, τό; πρόβλημα, ατος, τό || Contesa, ἐρις, ιδος, ἡ; ἀμφισβήτησις, εως, ἡ; διαφορά, ας, ἡ.

Questore, ταμίας, ου, ὁ. Esser questore, ταμειῶν.

Questua, ἐρασιμός, οὔ, ὁ; ἔρανος, ου, ὁ. Fare una questua, ἐρανίζω; συ-ερανίζω.

Questuare, ἐρανίζω; συν-ερανίζω.

Questura, ταμειία, ας, ἡ.

Quetare, ἡρεμίζω; παύω.

Qui, avv. di luogo, ἐνταῦθα; ἐνθάδε; ἐνθαυδί || per In questo punto, riferito a discorso, seritto e simili, ἐνταῦθα; ἐν τοῦτοις || avv. di tempo, τότε || Qui stesso, ἐνθαυδί || Di qui, ἐθεν; αὐτόθεν || Fin

quì, Fino a questo luogo, μέχρι ἐνταῦθα; e Fino a questo giorno, μέχρι τοῦδε; μέχρι τοῦτου; μέχρι νῦν.

Quietamente, ἡσυχῆ; ἡρέμα.

Quietanza, Ricevuta, ἀποχή, ἥς, ἡ.

Quiete, ἡσυχία, ας, ἡ; ἡρεμία, ας, ἡ.

Quieto, ἡσυχος, ου, comp. ἡσυχαιτέρος, ας, ου, superl. ἡσυχαιτατος, η, ου; ἡρεμος, ου; ἡρεμαίος, ας, ου.

Quinci, ἐνταῦθεν; ἐθεν. Quindi e quindi, ἐθα καὶ ἐνθα; ταῦτη κάκεινη.

Quindi, avv. di luogo, ἐκεῖθεν || fig. Perciò, Per tal cagione, διὰ τοῦτο; ἐκ τοῦτου ο τοῦτων || avv. di tempo, εἶτα; ἔπειτα; μετὰ ταῦτα; ἐνταῦθεν || Quindi innanzi, τὸ ἀπὸ τοῦδε; εἰς τὸ λοιπόν; μετέπειτα.

Quindicesimo, πεντεκαδέκατος, η, ον.

Quindici, πεντεκαδέκα. Il quindici del mese, τῆ πεντεκαδεκάτη (con o senza ἡμέρα) τοῦ μηνός.

Quindicimila, μύριοι (αι, α) καὶ πεντάκις χίλιοι (αι, α).

Quioquagenario, πεντακονταετής, ἐς; πεντακοντούτης, ου, ὁ; πεντακοντούτης, ιδος, ἡ.

Quinquagesimo, πεντηκοστός, ἡ, ὄν.

Quioquennale, πενταετηρικός, ἡ, ὄν; πενταετήριος, ας, ου.

Quinquenne, πενταετηρής, ἐς; πενταετής, ἐς.

Quinquennio, πενταετηρίς, ιδος, ἡ; πενταστία, ας, ἡ.

Quinquereme, πεντήρης, ες.

Quintale, ἐκατὸν λίτραι (ῶν); ἑκατοντάλιτρον, ου, τό.

Quinternetto ο

Quinternino, πινακίδιον, ου, τό.

Quinterno, πινακίς, ιδος, ἡ.

Quintessenza, πέμπτη (ης) οὐσία, ας, ἡ; κράτιστον, ου, τό.

Quinto, πέμπτος, η, ον. Per la quinta volta, τὸ πέμπτον || In forza di sost. τὸ πέμπτον; ἡ πέμπτη.

Quintuplicare, πενταπλασιάζω.

Quintuplo, πενταπλάσιος, ας, ον || In forza di sost. πενταπλοσιότης, ητος, ἡ.

Quisquillie, κοκυλιμάτια, ων, τά.

Quistionare, V. Questionare.

Quistione, V. Questione.

Quivi, con verbi di quiete, ἐκεῖ; αὐτοῦ; con verbi di moto, ἐκεῖτος.

Quota, τὸ καθήκον ο ἐπιβάλλον (οντος) μέρος (ους); σύμβολον, ου, τό. Ciascuno per la sua quota, ἰδίᾳ ἑκάστος.

Quotare, διατάσσα fut. ξω.

Quotidianamente, καθ' ἡμέραν con o senza

ἐκάστην; καθ' ἐκάστην *con o senza* ἡμέραν.

Quotidiano, καθημερινός, ἡ, ὄν; ἔφημερινός, ἡ, ὄν.

Quoziente, ὁπόσον, ου, τό.

R

Rabberciare, ἀνα-ῥάπτω.

Rabbia, Malattia propria dei cani, λύσσα. ἡ, ἡ; ὑδροφοβία, ας, ἡ. Esser preso dalla rabbia, λυσσάω; ὑδροφοβιάω, *ful.* ἄσω || *fig.* Eccesso d'ira, Furore, λύσσα; ὄργη. ἡ, ἡ; μανία, ας, ἡ. Esser preso dalla rabbia, μαίνομαι (*aor.* ἐμάνην) ὄργῃ ο ὑπ' ὄργῆς.

Rabbiosamente, λυσσηδόν; μανικῶς.

Rabbioso, λυσσώδης, ες; μανιώδης, ες.

Rabbonacciare, *intrans.* ἡρεμίζομαι; ἡσυχάζω.

Rabbonire, πρᾶνυω; κατα-πρᾶνυω.

Rabbrivire, φρίσσω, *ful.* ἰξω, *perf.* πέφρικα.

Rabuffare, Scompigliare, ταράσσω || Rimproverare, ἐπι-τιμάομαι τι.

Rabuffato, ταραχθεὶς, εἶσα, ἐν.

Rabuffo, ἐπιτίμησις, εως, ἡ. Fare un rabuffo ad uno, ἐπι-τιμάομαι τι.

Rabbuiarsi, σκοτάζω; συ-σκοτάζω.

Raccapizzare, Mettere insieme, συ-άγω (*irr.*); συ-αθροίζω || Comprendere, κατα-λαμβάνω (*irr.*); συ-ιῆμι (*irr.*); νοέω.

Raccapricciamento, V. Raccapriccio.

Raccapricciare e

Raccapricciare, φρίττω, *ful.* ἰξω, *perf.* πέφρικα.

Raccapriccio, φρίκη, ἡ, ἡ.

Raccattare, πάλιν ἀνα-λαμβάνω (*irr.*); ἀν-αίρω; ἀν-αιρέω (*irr.*).

Raccenciare, ἀνα-ῥάπτω.

Racchetare, πρᾶνυω; κατα-πρᾶνυω.

Racchiudere, κατα-κλείω; κατ-έχω (*irr.*).

Raccogliere, Radunare, Mettere insieme, ἀθροίζω; συ-αθροίζω; συλ-έγω (*irr.*); συ-άγω (*irr.*). || *referito a biade*, θερίζω || *detto di cosa*, per Ricevere, Contenere in sè, ἀνα-λαμβάνω (*irr.*); περι-λαμβάνω; περι-έχω (*irr.*) || Pigliar checchessia da terra, ove era caduto, ἀν-αίρω; ἀν-αιρέω (*irr.*) || *detto delle levatrici*, μαieiύομαι; μαieiύομαι || Raccogliere il fiato, ἔλκω (*aum.* per ει) τὸν ἀέρα; εἰς-πνέω || *ri-fless.* Raccogliersi per Adunarsi, Convenire in un luogo, σύν-ειμι (*irr.*) εἰς col-*l' acc.* || per Concentrarsi con la mente

in checchessia, ἐμαυτὸν (ἡν) ἀνα-λέγομαι ο ἀνα-λαμβάνω.

Raccoglimento, il raccogliere, συλλογή. ἡ, ἡ

|| Il fermare attentamente il pensiero sopra una data cosa, σύννοια, ας, ἡ.

Raccoglitore, συλλογεύς, εως, ἡ.

Raccoglitrice, μαίια, ας, ἡ.

Raccolta, riferito ai frutti della terra, συγκομισμός, οὔ. ὁ; συγκομιδή, ἡ, ἡ; *detto dei cereali*, θερισιμός, οὔ, ὁ; *dei frutti d'albero*, ἀπορισμός, οὔ, ὁ; *dell'uva*, τρυγητός, οὔ. ὁ; *del fieno*, χορτολογία, ας, ἡ. Buona raccolta, εὐετηρία, ας, ἡ. Cattiva raccolta, δυσετηρία, ας, ἡ || *ri-fereito ad altre cose*, συλλαγή, ἡ, ἡ. Fare una raccolta di, συλ-έγω (*irr.*) *coll' acc.* || Suonare a raccolta, σημαίνω τὸ ἀνακλιταῖον.

Raccolto, *part.* V. Raccogliere || per Concentrato con la mente in alcuna cosa, σύννοος-ους, σου-σου.

Raccolto, *sost.* V. Raccolta nel primo significato.

Raccomandare, Pregare altrui che voglia avere a cuore o proteggere cosa o persona, συ-ιστήμι τινά τι; ἐπι-τρέπω τί τι || Esortare, προ-τρέπω τινά εἰς τι ο ποιῆν τι; παρ-αινέω *ful.* έτω || Attaccare, Legare, προσ-δέω; ἐπι-δέω; συ-άπτω; a . . . , *dat.*

Raccomandazione, il raccomandare, σύστασις, εως, ἡ. Lettera di raccomandazione, συστατικὴ ἐπιστολή, ἡ, ἡ. Degno di raccomandazione, ἐπίπινου ἄξιος, α, ου || Esortazione, παραινέσις, εως, ἡ.

Raccomodare, ἐπι-σκευάζω; ἀέκομαι; ἐπανορθῶ (*imperf.* ἐπηνόρθου).

Raccomodatore-trice, ἀκεστής, οὔ, ὁ; ἐπι-σκευαστής, οὔ, ὁ; ἀκέστρια, ας, ἡ.

Raccomodatura, ἐπισκευή, ἡ, ἡ; ἀκείσις, εως, ἡ.

Racconciamento, V. Raccomodatura.

Racconciare, V. Raccomodare.

Racconciatore, V. Raccomodatore.

Racconciatura, V. Raccomodatura.

Racconsolare, παρα-μυθεῖσθαι; παραγορεύω.

Raccontare, δι-ηγῶμαι; ἀφ-ηγῶμαι; ἱστογρέω; λέγω (*irr.*). Si racconta che . . . , λέγουσιν ο λέγεται *coll' inf.*, ο ὅτι *coll' ind.*

Raccontatore-trice, ἀρηγητής, οὔ, ὁ; διηγητής, οὔ, ὁ; λέγων, οντος, ὁ; λέγουσα, ἡ, ἡ.

Raccontino, διηγημάτων, ου, τό.

Racconto, διήγησις, εως, ἡ; ἀφήγησις, εως,

- ή; δῆγημα, ατος, τό. Fare il racconto di. δι-ηγέομαι ο ἀρ-ηγέομαι *coll' acc.* Racconto storico. ἱστορία, ας, ἡ.
- Raccorcimento, συντομή, ἡς, ἡ; συστολή, ἡς, ἡ.
- Raccoriare, βραχύνω; συν-αίρειν (*irr.*); συν-τέμνω (*irr.*).
- Raccorre, V. Raccogliere.
- Raccozzamento, συνᾶροισις, εως, ἡ.
- Raccozzare, συν-αθροίζω; συν-ἄγω (*irr.*).
- Raccozzarsi, εἰς τὸ αὐτὸ συν-έρχομαι (*irr.*); συν-αθροίζομαι.
- Rachitide, ραχίτις, ἰδός, ἡ (*solt.* νόσος).
- Racimolare, ἐπι-φυλλίζω.
- Racimoleto e Racimolino, βοτρώδιον, ου, τό.
- Racimolo, σταφυλή, ἡς, ἡ; βότρυς, υος, ὁ.
- Racquetare, V. Ratchetare.
- Racquistare, V. Riacquistare.
- Rada, ὄρμος, ου, ὁ; ἐφορμος, ου, ὁ; ναύ-σταθμῶν, ου, τό.
- Radamente, σπανίως; ἀλιγάνκις.
- Raddirizzamento, διορθωσις, εως, ἡ; ἐπανόρθωσις, εως, ἡ.
- Raddirizzare, εὐθύνω; ὀρθώω; δι-ορθώω; ἐπαν-ορθώω.
- Raddirizzatore, διορθωτής, οὔ, ὁ; ἐπανορ-θωτής, οὔ, ὁ.
- Raddolcimento, γλυκανσις, εως, ἡ; γλυκα-σμός, οὔ, ὁ.
- Raddolcire, Temperare l' amarezza, ἀπο-γλυκαίνω; κατα-γλυκαίνω || *fig.* Temperare il dolore e simili, παύνω; κουρίζω.
- Raddoppiamento, ἀναδιπλωσις, εως, ἡ; ἐπα-ναδιπλωσις, εως, ἡ.
- Raddoppiare, διπλασιάζω; ἀνα-διπλῶ.
- Radere, Levare il pelo di sul viso ecc. ξυρέω; κείρω (*irr.*). Farsi radere, ξυρέο-μαι ο κείρομαι || Cancellare raschiando, ξέω, *ful.* ξέσω; ξύω || Andare rasente, φαύω *col gen.*
- Radezza, L'esser rado, ἀραιότης, ητος, ἡ || *per* Intermissione di tempo, σπανιότης, ητος, ἡ.
- Radice, V. Radice.
- Radicale, T. gramm. θεματικός, ἡ, ὄν; πρω-τότυπος, ου. *In forza di sost.* θέμα, ατος, τό.
- Radicalmente, πρόβριζα; ρίζοθεν; πάντως, παντελῶς.
- Radicare, ριζοβολέω.
- Radichio, κηχίριον, ου, τό.
- Radice, ρίζα, ης, ἡ. Mettere radici, ριζοβο-λέω. Far mettere radice, ριζῶω. Svellere dalle radici, ἀν-αίρειν (*irr.*) ἐκ ριζῶν ο
- πρόβριζον || *fig. per* Origine, Principio, ρίζα; πηγή, ἡς, ἡ; ἀρχή, ἡς, ἡ.
- Radicetta, ριζίον, ου, τό.
- Rado, Non fitto, ἀραιός, ἄ, ὄν; μακός, ἡ, ὄν || Non frequente, σπάνιος, α, ου. Di rado, posto avverb. σπανίως; ἀλιγάνκις.
- Radunanza, Adunanza, σύλλογος, ου, ὁ; σύν-οδος, ου, ἡ; συναγωγή, ἡς, ἡ || *per* Concorso di gente, ὄχλος, ου, ὁ.
- Radunare, Adunare, Convocare più per- sone, συλ-λέγω (*irr.*); συν-αγειρόω; συγ-καλέω || Mettere insieme, Raccogliere, ἀθροίζω; συν-αθροίζω || Radunarsi, συν-έρχομαι (*irr.*).
- Raffazzonare, κατα-κασμέω.
- Rafferma, βεβαιώσις, εως, ἡ.
- Raffermare, βεβαιώω; κατα-βεβαιώω.
- Raffigurabile, ἐπίγνωσις, ου; εὐεπίγνωσις, ου; εὐγνώριστος, ου.
- Raffigurare, ἀνα-γνωρίζω; δια-γνωρίζω; δια-γνωσάω (*irr.*).
- Raffilare, ἀκονάω; θήγω; ὀξύνω.
- Raffilatura, ἀκόνησις, εως, ἡ; ἀκόνημα, ατος, ἡ, τό.
- Raffinamento, ἐπιτήθευσις, εως, ἡ; περιερ-γία, ας, ἡ.
- Raffinare, Rendere più fine, togliendo la scoria o altro, καθαίρω; ἐκ-τήκω || *fig.* Megliorare, Peffezionare, βελτιώω; τε-λειώω.
- Raffinatura, κάθαρισις, εως, ἡ; ἔκτληξις, εως, ἡ.
- Raffinato, Purificato, καθαρός, ἄ, ὄν || Per- fezionato, τέλειος, α, ου || Ricercato, πε-ρίεργος, ου.
- Raffio, ἀρπάγη, ης, ἡ.
- Rafforzare, ἐπι-βρόνουνμι; ἐπι-κρατύνω.
- Raffreddamento, ψύξις, εως, ἡ; ἀπόψυξις, εως, ἡ; ἀνάψυξις, εως, ἡ || *fig.* Diminuzione d'affetto, ψυχρότης, ητος, ἡ.
- Raffreddare, Far divenir freddo, ψύχω; ἀνα-ψύχω; κατα-ψύχω || *fig.* Scemare Pefficacia, l'ardore, ἀν-ίτημι (*irr.*).
- Raffreddore, κρύστα, ης, ἡ.
- Raffrenamento, κόλασις, εως, ἡ.
- Raffrenare, κολάζω.
- Raffrescamento, ψύξις, εως, ἡ; ἀνάψυξις, εως, ἡ; ἀναψυχή, ἡς, ἡ.
- Raffrescare, ψύχω; ἀνα-ψύχω.
- Raffrontare, Mettere una cosa a fronte dell'altra, συμ-βάλλω (*irr.*); παρα-βάλλω, τί τινε. ο πρόσ τε || *intrans. e rifless.* Trovarsi concordi, ἀρμόττω.
- Raffronto, σύγκρισις, εως, ἡ.
- Ragazza, παρθένος, ου, ἡ; σύμφη, ης, ἡ.
- Ragazzaglia, παιδῶν πλῆθος, εος, τό.

Ragazzata, παιδαριώδης, ους, τό.
 Ragazzetta, κοράσιον, ου, τό; παιδίτση, ης, ή.
 Ragazzetto e
 Ragazzino, παιδίον, ου, τό; παιδαριον, ου, τό
 Ragazzo, παῖς, παιδής, ό; κήρος, ου, ό.
 Raggiamento, ακτινοβολία, ας, ή.
 Raggiante di gioia, φαιδρός, ά, όν.
 Raggiare, ακτινοβολέω.
 Raggio, άκτίς, ένος, ή || *T. geom.* τό ήμισυ (εος) τής διαμέτρου || Raggio della ruota, κήμη, ης, ή || *fig.* Dare un raggio di speranza, έλπίδα τινά ο έλπίδος, τι υποφαινώ τινί.
 Raggiamento, περιτροφή, ης, ή; φανακισμός, ου, ό.
 Raggiare, Cercar di trarre alcuno in inganno, φανακίζω; σφάλλω; άπατάω || *rifless.* Andare attorno, περι-φέρομαι (*irr*); πλανάομαι.
 Raggiatore, φανακιστής, ου, ό; πλουύργος, ου, ό.
 Raggiro, έλιγμός, ου, ό; πλάνη, ης, ή.
 Raggiungere, έπικατα-λαμβάνω (*irr.*).
 Raggiustare, επι-καυάζω; άξιομαι; επανσθεώ.
 Raggomitolare, πάλιν τουλιεύω.
 Raggranellare, σολ-λέγω (*irr.*).
 Raggiornamento, ρυτιδωσις, εως, ή.
 Raggrinzare e Raggrinzire, ρυτιδών; ρυτιώνω
 Raggrinzato e Raggrinzito, ρυτός, ή, όν.
 Raggruppare, συμ-πλέκω; συν-δέω (*irr.*).
 Raggiuagliare, σολ-λέγω (*irr.*); συμ-αφροίζω
 Raggiuagliare, Ridurre eguale, όραλέω; εξ-ισών; όμοιών || Mettere a confronto, παρ-κτιθέμι; αντι-τιθέμι; αντι-ισών || Raggiuagliare alcuno di una cosa, άπ-αγγέλλω τινί τι.
 Raggiuagliatore-trice, άπαγγέλλων, ουσα, ου.
 Raggiuaglio, εξίσωσις, εως, ή || per Notizia, άπαγγελία, ας, ή.
 Raggiardevole, αξιόλογος, ου; περίβλεπτος, ου; διαφέρων, ουσα, ου.
 Raggiamento, λογισμός, ου, ό; λόγος, ου, ό.
 Raggiare, Argomentare servendosi della ragione, λογίζομαι; σολ-λογίζομαι || per Tener discorso con alcuno, δια-λογίζομαι ο δια-λέγομαι τινι ο προς τινα; δι . . . , περι τινας.
 Raggiatamente, ελόγως; κατά λογον.
 Raggiatore-trice, λογισόμενος, ου, ό; λογιζομένη, ης, ή.
 Ragione, Facoltà di giudicare e discernere il vero dal falso, τής ψυχής λογικόν, ου, τό; λόγος, ου, ό; νόσος-ούς, -δου ου, ό; διάνοια,

ας, ή. Dotato di ragione, λόγου έχων, ουσα, ου; έλλογος, ου. Privo di ragione, άφρων, ου; άλογος, ου. Perdere la ragione, του φρονειν εξ-ισταμαι || per Buono uso della ragione, Saggezza, λόγος; φρόνησις, εως, ή; σύνεσις, εως, ή; σουνέχεια, ας, ή || per Ciò che è di dovere e simili, δικαιον, ου, τό; εικός, ότος, τό || per Giustizia, δίκη, ης, ή. Render ragione altrui, δικάζω; δίκην δίδωμι. Farsi ragione da se stesso, ύβρωσις δίκην ο τιμαφαινον λαμβάνω (*irr.*) παρά τινας || per Motivo ragionevole. Causa, αιτία, ας, ή; αιτιον, ου, τό. Per questa ragione, δια ταύτην την αιτίαν; δια τουτο. Per due ragioni, δυοιυ ένεκα Per qual ragione? δια τί; τίνος χάριν; Non c'è ragione per . . . , ουδέν έστιν ου ένεκα ο έρ' ή *coll' ind.* A ragione, Con ragione, δικαίως; όρθώς. Senza ragione, άλλως; ειπή. A più forte ragione, πολλή μάλλον || per Argomento, Prova, λόγος; ελεγχος, ου, ό; άπόδειξις, εως, ή || per Qualità, Sorta, γένος, εως, τό; ειδος, εως, τό || per Maniera, Tenore, τρόπος, ου, ό; έθος, εος, τό || Ragione, *T. matem.*, Proporzione, λόγος; άνυλογία, ας, ή. In ragione di, κατά λόγον *col gen.*; προς ο *πράξ coll' acc.* || Ragione, *T. merc.*, Compagnia di traffico, εταιρεία, ας, ή. — Non intender ragione, λόγω ου πείθομαι.
 Ragionevole, Che è dotato di ragione, λόγου μετέχων, ουσα, ου; έλλογος, ου || Che si lascia governare alla ragione, φρόνιμος, ου; δικαίος, α, ου || detto di cosa, Che è conforme alla ragione, εύλογος, ου; όρθός, ή, όν; δικαίος || Di giusta misura, μέτριος, α, ου.
 Ragionevolezza, δικαιον, ου, τό.
 Ragionevolmente, In modo ragionevole, Secondo ragione, εύλόγως; δικαίως; εικότως || Passabilmente, επεικώς; ικανώς.
 Ragioneria, λογιστική, ης, ή (*soll. τέχνη*).
 Ragioniere, λογιστής, ου, ό.
 Ragliare, όρκαται.
 Ragliata e
 Raglio, όγκηδμός, ου, ό.
 Ragna, θήρατρον, ου, τό. *Fig.* per Insidia, παγίς, ιδος, ή. Dare nella ragna, εις παγίδα έμ-πίπτω (*irr.*).
 Ragnatelo, άράχνιον, ου, τό.
 Ragno, άράχνη, ης, ή; άράχνης, ου, ό. Di ragno, άράχνης, ου; άραχναίος, α, ου. Tela di ragno, V. Raguatelo || Ragno, pesce di mare, λάβραξ, ακος, ό.
 Rallegramento, τέρψις, εως, ή; χερρά, άς, ή.

Rallegrare, Far lieto, allegro, *τέρπω; ἐπι-τέρπω; εὐφραίνω; ἠλαρύνω* || Rallegrarsi, *τέσπομαι; εὐφραίνομαι; χαίρω (irr.); ἠδομαι, aor. ἠτόθην; di . . ., dat. o partic.*

Rallegratore-trice, *ἠλαρύνων, οὔσα, ου.*

Rallentamento, *ἄνεσις, εως, ἡ; ὑρέσις, εως, ἡ.*
Rallentare, Rendere più lento, Scemar d'impeto, *βραδύνω* || Scemare d'intensità, *ἀν-ίημι (irr.); περ-ίημι* || Fare che una cosa sia meno tesa, *χαλάω, fut. ἄτω; ἀν-ίημι.*

Ralluminare, Dar luce, *φωτίζω* || Rendere la vista, *ἀν-οίγω (irr.) τοὺς ὀφθαλμούς τινας.*

Rama, V. Ramo.

Ramaio, *χαλκεύς, εως, ὁ; χαλκευτής, οὔ, ὁ.*

Ramaiuolo, *τριηλής, ἡδος, ἡ; τάρυνη, ης, ἡ.*

Ramanzina, *ἐπιτίμησις, εως, ἡ.*

Ramarro, *σαῦρος, ου, ὁ; σαύρα, ας, ἡ.*

Rame, *χαλκός, οὔ, ὁ.* Di rame, *χάλκεος-οὔς, ἑα-ἡ, εον-οὔν.* Miniera di rame, *χαλκωρυχείον, ου, τό.* Moneta di rame, *χαλκοῦς, οὔ, ὁ.* Utensile di rame, *χάλλωμα, ατος, τό.* Ricoperto da uno strato di rame. *χαλκωθεῖς, εῖσα, ἐν.* Lavorare in rame. *χαλκεύω.*

Ramerino, *λιβανωτής, ἰδος, ἡ.*

Ramettino e

Rametto, *κλαδίον, ου, τό; κλαδίσκος, ου, ὁ.*

Ramificare, *intrans. ὀξώω* || Ramificarsi, *δι-αιρέομαι (irr.) εἰς . . . πῶς.*

Ramificazione, *εἰς πολλά μέρη διαιρέσις, εως, ἡ.*

Ramingare, *πλανάομαι; πλανητεύω.*

Ramingo, *πλανώμενος, ἡ, ου.*

Ramino, *κάκκαβος, ου, ὁ.*

Rammaricarsi, Significare l'amarezza del proprio animo, *μέμφομαι τι; ἐγ-καλέω (irr.) τι; ἄχθομαι (irr.) τι* || Lamentarsi per alcun dolore, *ἐδύρομαι; ὀλοφύρομαι; οἰμώζω, fut. ξομαι.*

Rammarico, l'atto del rammaricarsi, *μέμψις, εως, ἡ; μομφή, ἡς, ἡ* || Rinnoventamento di amarezza per desiderio di un bene perduto, *πίθος, ου, ὁ; ἐπιπόθησις, εως, ἡ; o di un male operato, μεταμέλεια, ας, ἡ; μετάνοια, ας, ἡ.*

Rammassare, *συν-αφροίω.*

Rammemorare, *ἀνα-μνηστικῶ (irr.); ὑπο-μνηστικῶ; ad uno qualche cosa, τινά τι ο τινός.*

Rammendare, *ἐπικυ-ορθῶ.*

Rammentare, *ἀνα-μνηστικῶ (irr.); ὑπο-μνηστικῶ; ad uno qualche cosa, τινά τι ο τινός* || Rammentarsi, *μνηστικομαι, spre-*

cialm. al perfetto μέμνημαι che ha il significato di pres., e il più che perf. quello d'imperf.; ἀνα-μνηστικομαι; μνημονεύω; di . . ., gen.; che . . ., ὅτι col- l'indic., o l'inf.

Rammentatore-trice, *ὑπομνηστικῶν, οὔσα, ου; μνημονεύων, οὔσα, ου* || Il rammentatore degli attori drammatici o d'un predicatore, *ὑποβουλευτής, εως, ὁ.*

Rammollire, *μαλάξω, εως, ἡ.*

Rammollire, *μαλάττω; μαλακίζω.*

Rammontare, *σφραγίζω.*

Rammorbire, *ἀνα-μαλάττω.*

Ramo, Parte dell'albero, *κλάδος, ου, ὁ; ἔξος, ου, ὁ* || *fig.* Famiglia discendente da un medesimo stipite, *γενεά, ἄς, ἡ* || Ciascuna delle parti in cui si divide una cosa, *μέρος, εως, τό* || Ciascuno di quei rivi dei maggiori fiumi che si dipartono dal loro letto, *ἀγκών, ἄνω, ὁ; κέρας, ατος-ας-ως, τό.*

Ramolaccio, *ράφανος, ου, ὁ; ῥαφανίς, ἰδος, ἡ.*

Ramoscello, *κλαδίον, ου, τό; κλαδίσκος, ου, ὁ.*

Ramosità, *κλαδωδεις, ους, τό.*

Ramoso, *κλαδώδης, ες; πολυκλαδός, ου.*

Rampante, *ἐμπυστικός, ἡ, ὄν.*

Rampicare, *ἀνα-ρῶιζομαι; ἀν-έρπω (auct. per ei).*

Rampicone, *ἀρπάγη, ης, ἡ.*

Rampino, *ἀγκιστρῶν, ου, τό; ἔγκινος, ου, ὁ.*

Rampogna, *ἐπιτίμησις, εως, ἡ; μέμψις, εως, ἡ.*

Rampognare, *ἐπι-τιμῶμαι; μέμφομαι τι.*

Rampollamento, *ἀνάβλυσις, εως, ἡ.*

Rampollare, detto dell'acqua, *ἀνα-βλύω; πηγάζω* || detto delle piante, *βλαστῶν (irr.).*

Rampollo, *βλαστός, οὔ, ὁ; βλάστημα, ατος, τό.*

Rana, *βάτραχος, ου, ὁ.* Di rana, *βατραχίσις, α, ου.* La guerra delle rane coi topi, *βατραχομμομαχία, ας, ἡ.*

Ranciato, *κρόκιος, ης, ου.*

Rancidezza, *ταγγή, ἡς, ἡ; τάγγος, εως, τό.*

Rancidire, *ταγγίζω.*

Rancidità, V. Rancidezza.

Rancido, *ταγγός, ἡ, ὄν.*

Rancidume, V. Rancidezza.

Rancio, sost. *σιτηρίσιον, ου, τό.*

Rancio, ad. V. Ranciato.

Rancore, *μνησικακία, ας, ἡ.* Serbare, Aver rancore con alcuno, *μνησικακῶ τινί ο πρός τινα.*

Randellare, *βάκτρον κροτέω.*

Randellata, *βάκτρον πληγή, ἡς, ἡ.*

Randello, *βάκτρον, ου, τό; ξύλον, ου, τό.*

Rannerire, *μελαινομαι.*

Rannicchiarsi, ου-στέλλομαι (*irr.*).
 Ranno, κοιλία, ας, ή.
 Rannodare, πάλιν συν-άπτω ο συν-δέω ||
 Rannodare un' amicizia, πάλιν συν-άπτω-
 μαί φίλων προς τινα.
 Rannuolamento, επίτευξις, εως, ή.
 Rannuolare e Rannuolarsi, συν-υφείω;
 σποτίζομαι.
 Ranocchia, V. Rana.
 Ranocchiella e
 Ranocchietto, βατραχίς, ίδος, ή; βατραχι-
 δον, ου, τό.
 Ranocchio, V. Rana.
 Rantolare, ασθμαίνω; ψυχορρογέω.
 Rantolo, ψυχορρογία, ας, ή.
 Ranuncolo e Ranucolo, βατράχιον, ου, τό.
 Rapa, ράπυς, υος, ή; γογγυλίς, ίδος, ή. —
 Voler cavare, ο, trar sangue dalla rapa,
 θνου πόκους ζητέω.
 Rapace, άρπακτικός, ή, ου; άρπαλέας, α, ου;
 άρπαξ, γος, ό, ή.
 Rappacimento, άρπακτικός; άρπαλέως.
 Rappacità, άρπακτικόν, ου, τό.
 Raperonzolo, σίσαρον, ου, τό.
 Rapidamente, ταχέως.
 Rapidità, ταχυτής, ήτος, ή; ακύτης, ητος, ή;
 τάχος, εος, τό.
 Rapido, ταχύς, εία, ύ, συμρ. ταχύτερος, α,
 ου ο θάσσων, ου, sup. ταχύτατος ο τά-
 χιστος, η, ου.
 Rapimento, άρπαγή, ής, ή.
 Rapina, άρπάγή, ής, ή; διαρπαγή, ής, ή. Vi-
 vere di rapina, εν κλοπής βίον πορίζομαι.
 Animale di rapina, άρπακτικόν θηρίον,
 ου, τό.
 Rapinare, άρπάζω; κλέπτω.
 Rapire, άρπάζω; άρ-αρπάζω; άρ-αιρέω (*irr.*)
 || *fig. detto di cosa che per eccesso di*
piacere tolga come fuori de' sensi, ψυ-
χαινογέω; μάλιστα τέρωμα. Esser rapito da
qualche cosa, άρχμαι ο υπερ-άγαμαι col-
l' acc. ο il gen. ο il dat.
 Rapitore-trice, άρπαξ, αρος, ό, ή; άρπακτής,
 ου, ό; άρπάκτερά, ας, ή.
 Rappiacire, εις εισήγησιν ο όμόνοικον καθ-ίστη-
 μι; δι-αλλάσσω.
 Rappacificare, V. Rappaciare.
 Rappattumare, δι-αλλάσσω τινά τινι ο προς
 τινα, ο τινάς άλλήλοις (αις).
 Rappazzamento, άκεισις, εως, ή.
 Rappazzare, άκείωμα (*irr.*) ||
 Rappazzatura, άκεισις, εως, ή.
 Rappicciniare e
 Rappicolire, έλασσώω.
 Rappigliamento, πήξις, εως, ή.

Rappigliare e Rappigliarsi, πήγνυμαι (*irr.*).
 Rapportare, Riferire, άπ-αγγέλλω; έξ-ηγέο-
 μαι; δι-ηγέομαι || Aggiungere, άρμύζω;
 συν-άπτω || Trasportare, άνα-φέρω (*irr.*);
 άνα-κομιζώ.
 Rapportatore, λόγους έκφέρων, οντος, ό.
 Rapporto, Correlazione, Attenenza che una
 cosa ha con un' altra, άναφορά, ας, ή;
 άναλογία, ας, ή; έμφέρεια, ας, ή. Aver
 rapporto o Essere in rapporto con . . .
 άναφοράν έχω (*irr.*) προς τι; προσφόρω
 έχω τινι; άν-ήκω εις τι. Non avere alcun
 rapporto con . . . , ειμι άπευφερης (εις)
 τει ο άλλότηρις (ου) τινος || Breve rela-
 zione o in iscritto o a voce, διήγησις,
 εως, ή; διήγημα, ατος, τό; άπαγγελια,
 ας, ή. Far rapporto, V. Rapportare || Per
 rapporto a . . . , κατά ο προς coll' acc.
 Rapprendere, V. Rappigliare.
 Rappresaglia, άμειβή, άν, αι; άναμαιβή,
 ής, ή. Fare rappresaglie, έτα έτοις άμει-
 βομαι; τοις έτοις άμειβομαι τινα.
 Rappresentante, ό τάξιν ο χώρον τιός έχων
 (οντος).
 Rappresentanza, Scrittura in cui si rap-
 presenta lo stato delle cose ecc., ύπόμνη-
 μα, ατος, τό; σύγγραμμα, ατος, τό || Il rap-
 presentatore alcuno in un' adunanza ecc.
 τό εΐναι άντι τιος.
 Rappresentare, Mostrare in sè la figura di
 checchessia, δεικνυμι; έμ-ραΐνω (*irr.*) ||
 detto di pittore, scultore, scrittore ecc.
 Esprimere su tela, marmo ecc. la figura
 di checchessia, άπ-εικάζω; γράφω; πλάτ-
 τω, fut. άτω; γλύφω; ύπο-τυπώ; άνα-τυ-
 πώ; παρ-ιστημι; e detto di poeta, ποιέω
 || Rappresentare, per Imitare sulla scena
 qualche azione ecc., ύπο-κρίνομαι col-
 l' acc. Far rappresentare un dramma,
 δράμα εις-άγω (*irr.*) ο διδάσκω (*irr.*) ||
 Rappresentare alcuno, per Tenerne le
 veci ecc., χώρον ο τάξιν έχω (*irr.*) ο
 έπ-έχω τιός; ειμι άντι τιος || Rappre-
 sentarsi qualche cosa, per Figurarsela
 in mente, ύπο-τυπώμαι ο φαντάζομαι τι.
 Rappresentativo, παραστατικός, ή, όν.
 Rappresentazione, Il rappresentare e La
 cosa rappresentata, παραστασις, εως, ή;
 ύποτύπωσις, εως, ή; ειχασία, ας, ή; άπει-
 κασία, ας, ή; πλάσις, εως, ή; εικών, όνος, ή
 || Rappresentazione teatrale, δράμα, ατος,
 τό; θεα, ας, ή. Finire la rappresenta-
 zione, δια-δραματίζω.
 Rappreso, πεπηγμένος, η, ου.
 Rapsodia, ράψωδια, ας, ή.

- Rapsodo, *ράψωδός, οὔ, ὁ*.
 Raramente, *σπανίως; ὀλιγάκις*.
 Rarefare, *ἀραιῶν*.
 Rarefatto, *ἀραιωθεῖς, εἶσα, ἐν*.
 Rarefazione, *ἀραιώσεις, εως, ἦ*.
 Rarezza, *ἀραιότης, ητος, ἦ*.
 Rarità, *contrario di Densità, ἀραιότης, ητος, ἦ* || *per Scarsrezza, σπάνις, εως, ἦ; σπανιότης, ητος, ἦ; ὀλιγότης, ητος, ἦ* || *per Cosa rara nel suo genere, θαύμα, ατος, τό; θαυμαστόν ο παράδοξόν τι*.
 Raro, *Che non è denso, ἀραιός, ἄ, ὄν; μαλός, ἦ, ὄν* || *Che non è comune nè in gran numero, σπάνιος, α, ον. Esser raro, σπανίζω* || *Che è così eccellente da trovarsi di rado, ἔξοχος, ον; θαυμαστός, ἦ, ὄν*.
 Rasare, *Levar dallo stajo il colmo colla rasiera, ἀπο-μάττω, fut. ξω*.
 Raschiare, *ξίω, fut. ξίσω; ξύω; ψήγω*.
 Raschiata, *V. Raschiatura*.
 Raschiato, *ξεστός, ἦ, ὄν; ψηστός, ἦ, ὄν*.
 Raschiatoio, *ξυστήρ, ἦρος, ὄ; ξύστρον, ου, τό*.
 Raschiatura, *ξίσμα, ατος, τό; ξύσμα, ατος, τό; ἀπόψημα, ατος, τό*.
 Rasciugare, *ξηραίνω* || *Riferito a sudore, ἀπο-μόγγυμι, fut. ὄρω*.
 Rasciugatura, *ξήρασις, εως, ἦ*.
 Rasciutto, *ξηραυθείς, εἶσα, ἐν. ξηρός, ἄ, ὄν*.
 Rasentare, *ψαύω; ἐπι-ψαύω; col gen.*
 Rasente, *prep. παρά col gen.*
 Rasiera, *ἀπόμακτρα, ας, ἦ*.
 Raso, *sost. σηράκον, οὔ, τό*.
 Raso, *ad. Tosato, ξηραῖος, α, ον* || *Cancelato, ἐξείλημένος, η, ον* || *In campagna rasa, ἐν τοῖς ἐπιπέδοις con o senza τόποις; ἐν τῷ ἰσοπέδῳ*.
 Rasoio, *ξυρός, οὔ, ὄ; ξυρόν, οὔ, τό*.
 Raspa, *ξύστρον, ου, τό*.
 Raspare, *ξύω; ἀπο-ξύω*.
 Raspollare, *βοτρυδία λέγω (irr.)*.
 Raspollo, *βοτρυδίων, ου, τό*.
 Rassegamento, *πήξις, εως, ἦ*.
 Rassegare e Rassegarsi, *πήγγυμαι*.
 Rassegna, *ἐξέτασις, εως, ἦ; ἐξέτασμός, οὔ, ὄ; ἐπίδειξις, εως, ἦ*. *Fare la rassegna o Passare in rassegna, ἐξέτασιν ποίεομαι col gen.; ἐξ-ετάζω col' acc.*
 Rassegnare, *Riscontrare il numero dei soldati, ἐξέτασιν ποίεομαι col gen.; ἐξ-ετάζω col' acc.* || *Rassegnare, riferito a carica, ufficio e simili, ἀπο-κηρύττω; ἀπο-τίθεμαι; ἐξ-ίσταμαι col gen.* || *Rassegnarsi, Pigliare in pazienza qualche male, disgrazia e simili, εὐκόλως φέρω (irr.) τι;*
 οὔ μεμμεμοιρέω. *Io non mi rassegno a...*, οὔκ ἀν-έχομαι (*irr.*), *partic.*
 Rassegnatamente, *εὐκόλως*.
 Rassegnazione, *ὑπομονή, ἦς, ἦ; ἀνδεκτικαία, ας, ἦ*.
 Rassembrare, *ὁμοίος (α, ον) εἶμι τινι; εἶοικα (imperf. ἐόκειν) τινί*.
 Rasserenare, *αἰθριάζω; δι-αθριάζω. Il cielo si rasserena, ἀπαιθριάζει*.
 Rasserenato, *αἰθριός, α, ον; εὐδιδος, α, ον*.
 Rassestare, *δια-τάσσω; καταρτίζω*.
 Rassetare, *ἀλέομαι; ἐπι-ακονάζω*.
 Rassetatura, *ἀκεις, εως, ἦ*.
 Rassicurare, *ἀνα-θαρσύνω. Rassicurarsi, ἀνα-θαρτέω*.
 Rassodamento, *βεβαιώσεις, εως, ἦ; στερέωσις, εως, ἦ*.
 Rassodare, *βεβαιῶν; στερεῶν*.
 Rassomigliante, *ὁμοιος, α, ον; εἰκότως, υἷα, ὄς; a...*, *dat.*
 Rassomiglianza, *ὁμοιότης, ητος, ἦ*.
 Rassomigliare, *ὁμοίος (α, ον) εἶμι τινι; εἶοικα (imperf. ἐόκειν) τινί*.
 Rastrelliera, *κραστήριον, ου, τό*.
 Rastrello, *ἀρστῆρνα, ης, ἦ*.
 Rata, *μῆρος, εως, τό; μῆρνα, ας, ἦ*.
 Ratifica, *V. Ratificazione*.
 Ratificare, *κυρώω; ἐπι-κυρώω*.
 Ratificazione, *ἐπικύρωσις, εως, ἦ*.
 Rattenere, *ἐπ-έχω (irr.); κατ-έχω; δια-κατ-έχω* || *rifless., Rattenersi, Frenare il proprio moto, ἐμαυτὸν (ἦν) κατ-έχω* || *per Frenarsi, Ritenersi, ἐπ-έχω; ἀπ-έχομαι; da...*, *gen. o inf. con τοῦ*.
 Rattiepidire, *χλιαίνω; ὑπο-θερμαίνω*.
 Rattizzare, *ὑπο-σκαλεύω; ῥιπίζω*.
 Ratto, *sost. ἀρπαγή, ἦς, ἦ*.
 Ratto, *ad. V. Rapido*.
 Rattoppare, *ἀλέομαι (irr.)*.
 Rattrappire, *ναρκάω*.
 Rattrappito, *ναρκώδης, ες*.
 Rattrarre, *intrans. e rifless., συ-πέλλομαι*.
 Rattristare, *λυπέω; ἀνιάω, fut. ἄσω*.
 Raucedine, *βράγχος, ου, ὄ; βράγχος, εως, τό; κέρχως, ου, ὄ*.
 Rauco, *κέρχως, ου; κερχνώδης, ες; βραγχός, ὄν; βραγχαλέος, α, ον. Essere rauco, βραγχάω; κερχνάω*.
 Raunare, *V. Radunare*.
 Ravanello, *ράρανος, ου, ὄ; ραρκνίς, ἴδος, ἦ*.
 Ravvalorare, *ἀνα-ῥρόνυμι (irr.)*.
 Ravvedersi, *μετα-νοεῶ*.
 Ravvedimento, *μετάνοια, ας, ἦ*.
 Ravversare, *δια-τάσσω; δια-κοσμέω*.
 Ravviare, *εὐθετίζω; κατ-αρτίζω*.

- Ravvicinamento, L'atto del ravvicinare.** προσεγγισμός, οὔ. ὁ; πλησιασμός, οὔ, ὁ ||
- Riconciliazione, διαλλαγή, ἤσ, ἦ.**
- Ravvicinare, Avvicinare di più che non sia,** προσεγγίζω; **a. . . τοῦ.** || **Riconciliare due persone divise, δι-αλλάττω ο συν-αλλάττω** τινά τευ ο τινός ἀλλήλοισ (αις).
- Ravviluppare, περι-πλέω;** συμ-πλέω.
- Ravvisare, ἀνα-γνωρίζω;** ἀνα-γνωστικ (irr.).
- Ravvivare, ἀνα-ζωοπυρέω;** ἀν-εγείρω (irr.) || **Riferito ai colori, εκ-λαμπρύνω** || **Ravvivare il coraggio d'alcuno, ἀνα-θαρσύνω** τινά.
- Ravvolgere, ἐμ-πλέω (irr.).**
- Ravvolgimento, L'atto del ravvolgere, ἐμ-πλοκή, ἤσ, ἦ** || **Tortuosità, ἐλιγμός, οὔ, ὁ;** καμπή, ἤσ, ἦ; ἐπικυμπή, ἤσ, ἦ.
- Raziocinare, συλ-λογίζομαι.**
- Raziocinio, συλλογισμός, οὔ, ὁ** || **per La facoltà di raziocinare, λογιστικόν, οὔ, τό;** λόγος, ου, ὁ.
- Razionale, λογικός, ἦ, ὄν.**
- Razionalità, λόγος, ου, ὁ.**
- Razione, σιτηρέσιον, ου, τό.** **Assegnar le razioni, σιτομετρέω.**
- Razza, Tutti coloro che discendono da un medesimo stipite, γένος, εος, τό;** γενεά, ἄς, ἦ || **Parlandosi di popoli, γένος; ἔθνος, εος, τό** || **per Specie, Qualità, εἶδος, εος, τό** || **Far razza, γενεάω;** τίκτω (irr.).
- Razza, pesce di mare, βατίς, ιδός, ἦ.**
- Razzolare, κινάω;** σκαριφαομαι.
- Razzolata e**
- Razzolio, κυήσις, εως, ἦ.**
- Re, βασιλεύς, εως, ὁ.** **Di re, βασιλικός, ἦ, ὄν.**
Da re, βασιλικώς. **Essere re di, βασιλεύω col gen.** **Parteggiare per il re, βασιλίζω.** **Aver contegno da re, βασιλιζομαι.** **Governato da re, βασιλευτός, ἦ, ὄν.** **Non governato da re, ἀβασιλευτος, ον** || **Re del convito, συμποσιάρχος, ου, ὁ;** συμποσιάρχης, ου, ὁ.
- Reagire, ἀντι-πράττω;** ἐξ ἐναντίας ἐν-εργέω: ἀντανα-κόπω.
- Reale, Di o Del re; Appartenente a re, βασιλικός, ἦ, ὄν;** βασιλειος, ον. **Palazzo reale, βασιλειον, ου, τό** || **Vero, Esistente, ὄν, οὔσα, ὄν;** ἀληθής, ἐς; ἀληθινός, ἦ, ὄν.
- Realista, βασιλιζῶν, οσα, ον;** φιλοβασιλεύς, εως, ὁ.
- Realmente, τῷ ὄντι;** ἀληθῶς; ὡς ἀληθῶς.
- Realtà, ὄν, ὄντος, τό;** ἀληθές, οὔς, τό; ἀληθεια, αις, ἦ. **In realtà, ὄντως;** τῷ ὄντι.
- Reame, βασιλεία, αις, ἦ.**
- Reato, ἀδικημα, ατος, τό;** παρανόμημα, ατος, τό.
- Reazione, ἀντιτυπία, αις, ἦ;** ἀντανακοπή, ἤσ, ἦ.
- Recare, V. Portare.**
- Recedere, ἀφ-ίσταμαι τινος.**
- Recensione, ἐξέτασις, εως, ἦ.**
- Recente, νέος, α, ον;** καινός, ἦ, ὄν; πρόσφατος, ον. **Di recente, posto avverb. V. Recentemente.**
- Recentemente, νεωστί;** ἄρτι; ἄρτιως; πρὸ ὀλίγου.
- Recere, ἐμέτω (irr.).** **Aver voglia di recere, ἐμετώω, fut. άσω.** **Che fa recere, ἐμετωποιός, ὄν.**
- Recesso, μυχός, οὔ, ὁ.**
- Recezione, ἀποδοχή, ἤσ, ἦ;** παράληψις, εως, ἦ.
- Recidere, περι-τέμνω (irr.);** συν-τέμνω; ἀπο-κόπτω.
- Recidiva, ὑποτροπή, ἤσ, ἦ;** παλιγκότησις, εως, ἦ; μετέπτωσις, εως, ἦ.
- Recidivo, ὑπότροπος, ον;** παλιγκοτος, ον.
- Recinto, περίβολος, ου, ὁ;** περίσθος, ου, ἦ.
- Recipiente, ἐκδοχεῖον, ου, τό.**
- Reciprocamente, ἐναλλάξ;** ἀμοιβαθόν. **Ma per lo più si rende con ἀλλήλων:** **E's' amano reciprocamente, φιλοῦσιν ἀλλήλους (ας).**
- Reciprocità, ἀμοιβή, ἤσ, ἦ;** ἐναλλαγή, ἤσ, ἦ.
- Reciproco, ἀμοιβαίος, α, ον.** **Ma per lo più si rende con ἀλλήλων.** **La loro amicizia reciproca, ἡ πρὸς ἀλλήλους (ας) φιλία.**
- Recisione, ἀποκοπή, ἤσ, ἦ.**
- Reciso, ἀποκοπέσις, εἶσα, ἐν;** ἀπόκοπος, ον.
- Recitare, ἀπὸ μνήμης ο ἀπὸ στόματος λέγω (irr.);** ἀπ-αγγέλλω; ἀπο-δίδωμι; **e detto di un attore drammatico, ὑπο-κρίνομαι.**
- Recitazione, ἀπαρνημένουςις, εως, ἦ;** **e detto di un attore drammatico, ὑπόκριτις, εως, ἦ.**
- Reclamare, Far lamento di una cosa, μίμφομαι** || **Richiedere cosa tolta o a noi dovuta, ἀπ-αιτέω con duo acc.**
- Reclamo, μίμψις, εως, ἦ;** ἀπαιτησις, εως, ἦ.
- Reclusione, εἰρημός, οὔ, ὁ.**
- Recluta, νεοστράτευτος, ου, ὁ.**
- Reclutare, στρατολογέω.**
- Recondito, ἀθλος, ον;** κρυπτός, ἦ, ὄν.
- Recriminare, τοῦ κατηγοροῦντος ἀντικατηγορίω;** ἀντ-αιτιάζομαι, fut. άσομαι τινα.
- Recriminazione, ἀντικατηγορία, αις, ἦ;** ἀντέγκλημα, ατος, τό.
- Recuperare, e suoi derivati, V. Ricuperare ecc.**
- Redarguire, δι-ελέγχο.**
- Redattore, ἀναγραφεύς, εως, ὁ.**

Redazione, *πυργραφή*, ἤς, ἡ.
 Redentore, *σωτήρ*, ἦρος, ὁ; *λυτρωτής*, οὔ, ὁ.
 Redenzione, *σωτηρία*, ας, ἡ; *λύτρωσις* εως, ἡ.
 Redigere, *γράφω*; *συγγράφω*.
 Redimere, *λυτρόομαι*; *ἀπολύω*; *ἐλευθερώω*.
 Redine, *ἡμία*, ας, ἡ.
 Redintegrare, *ἀποκαθίστημι*; in, εις *col-
l' acc.*
 Redintegrazione, *ἀποκατάστασις*, εως, ἡ.
 Redivivo, *ἀναβίων*, οὔτος, ὁ.
 Reduce, *καταγόμενος*, η, ον.
 Reduplicare, *διπλασιάζω*.
 Reduplicazione, *διπλασιασμός*, οὔ, ὁ.
 Refe, *λίνον*, ου, τό; *νήμα*, ατος, τό; *κλώσμα*, ατος, τό.
 Referendario, *εἰσαγωγέυς*, εως, ὁ.
 Referto, *ἀναφορά*, ἄς, ἡ; *διήγησις*, εως, ἡ.
 Refettorio, *ἐστιατήριον*, ου, τό; *δειπνητή-
ριον*, ου, τό.
 Refezione, *ἐστίασις*, εως, ἡ.
 Refrattario, Che si sottrae al servizio mi-
litare, *ἀστράτευτος*, ου || *Disobbediente*, ἀνυπότακτος, ου; *ἀπειθής*, ἐς.
 Refrazione, V. Rifrazione.
 Refrigerare, *ἀναψύχω*.
 Refrigerativo, *ἀναψυτικός*, ἡ, ὄν.
 Refrigerio, *ἀνάψυξις*, εως, ἡ; *ἀναψυχή*, ἤς, ἡ.
 Regular, *δωρεάν* (αυν.) *δίδωμι* τί τινι; *δω-
ρέομαι* ὁ *χαρίζομαι* τί τινι.
 Regale, *βασιλικός*, ἡ, ὄν.
 Regaletto, *δωρημάτιον*, ου, τό.
 Regalmente, *βασιλικῶς*.
 Regalo, *δώρον*, ου, τό; *δωρεά*, ἄς, ἡ. Fare
un regalo, V. Regalar.
 Regata, *ναυμαχία*, ας, ἡ.
 Reggente, ὁ τοῦ *βασιλέως* ὁ τῆς *βασιλείας*
ἐπιτροπος (ου).
 Reggenza, *ἀρχή* (ἤς) *ἐπιτροπεία* (ας) ἡ.
 Reggère, Sostenere con mano o con qualche
strumento, *βαστάζω*; *ὑποφέρω* (*irr.*);
ὑπηρείδω || *riferito a persona*, Soste-
nerlo, Difenderlo, *ἐπικουρέω* τινί; *βοηθέω*
τινί; *ἀμύνω* τινί | Impedire ὁ Frenare i
movimenti di una persona, di un ani-
male, *κατ-έχω* (*irr.*) || Governare, Avere
il reggimento di . . . , *ἀρχο* τινός; *εὐθύνω*;
κυβερνάω; *ἡγέομαι* τινος || *T. gramm.* *συ-
τάσσομαι* τινι || Durare, Resistere, *ὑπο-
μένω* (*irr.*); *καρτερέω*; *ἀν-έχομαι* (*irr.*);
tutl' e tre coll' acc.
 Reggia, *βασιλεία*, ου, τό; *spesso al plur.*
τὰ βασιλεία.
 Reggimento, Governo, *ἀρχή*, ἤς, ἡ; *πολι-
τεία*, ας, ἡ || *T. gramm.* *συνταττόμενον*,
ου, τό || *T. milit.* *τάγμα*, ατος, τό.

Reggitore, *ἄρχων*, οντος, ὁ; *προστάτης*, ου,
ὁ; *κυβερνήτης*, ου, ὁ.
 Regicida, *βασιλεοκτόνος*, ου, ὁ (*G. M.*).
 Regicidio, *βασιλοκτονία*, ας, ἡ (*G. M.*).
 Regime, Governo, *πολιτεία*, ας, ἡ || *Regola*
da osservarsi nel vivere, *δικαία*, ἤς, ἡ ||
T. gramm. *συνταττόμενον*, ου, τό.
 Regina, *βασιλεία*, ας, ἡ; *βασιλίσα*, ἤς, ἡ.
 Regio, *βασιλικός*, ἡ, ὄν; *βασιλεία*, ου.
 Regione, Grande estensione di territorio,
χώρα, ας, ἡ || *T. anat.* Spazio determi-
nato del corpo umano, *τόπος*, ου, ὁ; *χω-
ρίον*, ου, τό.
 Registrare, *ἀναγράφω*; *ἀπογράφω*; *ἐγ-
γράφω*.
 Registrato, *ἀνάγραφτος*, ον; *ἐγγραφος*, ον;
ἐναπόγραφος, ου.
 Registratore, *ἀναγραφεύς*, εως, ὁ; *ἀπογρα-
φεύς*, εως, ὁ.
 Registrazione, *ἀναγραφή*, ἤς, ἡ; *ἐγγραφή*,
ἤς, ἡ; *ἀπογραφή*, ἤς, ἡ.
 Registro, *γραμματεῖον*, ου, τό; *πίναξ*, ακος,
ὁ; *κατάλογος*, ου, ὁ.
 Regnare, Avere il regno. *βασιλεύω*; *ἀρχω* ||
fig. detto di cose, Prevalere, Predomi-
nare, *ισχύω*; *ἐπι-κρᾶτέω* || *per Essere*,
Εἶσistere, *εἶμι*; *γίγνομαι* (*irr.*).
 Regno, *βασιλεία*, ας, ἡ; *ἀρχή*, ἤς; ἡ. Il re-
gno animale, *τὰ ζῷα*, αυ. Il regno ve-
getale, *τὰ φυτά*, αυ. Il regno minerale,
τὰ ἄψυχα, αυ.
 Regola, *κανών*, ὄνος, ὁ; *νόμος*, ου, ὁ; *ἔθος*,
εως, τό; *τάξις*, εως, ἡ. Fare un'eccezione
alla regola, *ποιέω* τι *παρά* τὸ *εἰωθός*. In
regola, *νομίμως*; *ὀρθῶς*. Senza regola,
ἀτάκτως; *ἡχῶδη*. Secondo le regole, *κα-
τὰ νόμον*; *κανονικός*, ἡ, ὄν; *μεθοδικός*, ἡ,
ὄν.
 Regolamento, *πρόσταξις*, εως, ἡ; *πρόσταγμα*,
ατος, τό.
 Regolare, Dar regola. *κανονίζω*; *νόμον* *προ-
τίθημι* || *Dirigere Governare*, *ἀγω* (*irr.*);
δι-οικέω; *εὐθύνω* || *Mettere in regola*, in
buon ordine *τάσσω*; *διατάσσω*; *διατί-
θημι*. — *Regolarsi*, *Prender norma* da . . . ,
ἀρμόζομαι *πρός coll' acc.*; *ἐπομαι* τινι ||
Serbar regola, modo, *μετριάζω*.
 Regolare, *ad.* Conforme alle regole, *τακτός*,
ἡ, ὄν; *νόμιμος*, ον; *ὀρθός*, ἡ, ὄν; *δικαίος*,
α, ου || *Proporzionato*, *ἔμμετρος*, ον; *σύμ-
μετρος*, ον.
 Regularità, *συμμετρία*, ας, ἡ; *εὐρυθμία*, ας,
ἡ; *εὐταξία*, ας, ἡ.
 Regularmente, *κατὰ νόμον*; *τακτῶς*; *εὐτά-
κτως*; *ὀρθῶς*.

- Regolatamente, Secondo le regole, κατά νόμον || Con moderazione, μετρίως.
- Regolato, τακτός, ή, όν; εύτακτος, ου.
- Regolatore, εύθυτης, ου, ό; δικτάκτης, ου, ό.
- Regolatrice, διορθωτική, ής, ή.
- Regolizia, γλυκύβριζα, τς, ή.
- Regolo, κανών, όνος, ό.
- Regresso, αναχώρησις, εως, ή; ύποτροπή, ής, ή.
- Reietto, απόβλητος, ου.
- Reiezione, απόβλημα, ατος, τό.
- Reintegrare, V. Redintegrare.
- Reintegrazione, V. Redintegrazione.
- Reità, άδικία, ας, ή; πονηρία, ας, ή; πλημ- μέλημα, ατος, τό.
- Reiterare, δεύτερον ποίω ο λέγω (irr.) τι; δεύτερώ; επανα-λαμβάνω (irr.).
- Reiteratamente, επανηληπτικώς.
- Reiteratό, δεύτερον ο páλιν γενόμενος, η, ου.
- Reiterazione, επανάληψις, εως, ή.
- Relativamente, In modo relativo, αναφορι- κώς; σχετικώς || Rispetto a, κατά ο προς coll' acc.
- Relativo, Che riguarda la cosa in discorso, προσήκων, ουσα, ου col dat.; ό, ή, τó προς τι ο εις τι ο περι τι || *T. gramm.* αναφο- ρικός, ή, όν; ύποτακτικός, ή, όν || *T. filos.* σχετικός, ή, όν.
- Relatore, άπαγγέλλων, οντος, ό; έξεταστής, ου, ό.
- Relazione, Connessione tra una cosa e un'altra, αναφορά, ας, ή; αναλογία, ας, ή || riferito a persone, κοινωνία, ας, ή; συήθεια, ας, ή; οικειότης, ητος, ή || Rag- guaglio che si fa, per lo più in iscritto, άπαγγελία, ας, ή; άφήγησις, εως, ή; διήγη- σις, εως, ή. — In relazione, posto avverb. V. Relativamente.
- Reglare, έξ-ορίζω; περι-ορίζω.
- Relegato, έξοριστός, ή, όν.
- Relegazione, έξορισμός, ου, ό; περιορισμός, ου, ό.
- Religione, Il complesso de' dogmi ecc., ή περι τον Θεόν ο ή Θεού θραραπειά; θρη- σκεία, ας, ή || per il Sentimento di som- missione a Dio, εύσέβεια, ας, ή; θεοσέ- βεια, ας, ή || riferito a cose che l' uomo dee tenere in grande venerazione, όσια, ας, ή || per Ordine monastico, μοναχικός ο άσκητικός (ου) βίος, ου; ό.
- Religiosamente, Conforme a' precetti della religione, εύσεβώς; θεοσεβώς || Esattamen- te, Scrupolosamente, επιμελώς; άκριβώς; δικαίως.
- Religiosità, εύσέβεια, ας, ή; όσιότης, ητος, ή;
- Religioso-osa, sost. μοναχός, ου, ό; μονα- στής, ου, ό; άσκητής, ου, ό; μονάστρια, ας, ή; άσκήτρια, ας, ή.
- Religioso, ad. Che osserva i precetti della religione. εύσεβής, ές; θεοσεβής, ές || Che concerne la religione, ιερός, ά, όν; θεϊός, α, ου || Monastico, μοναχικός, ή, όν.
- Reliquia, λείψανον, ου, τά.
- Reliquiario, λειψανοθήκη, ης, ή.
- Remare, έρέτω, ful. έρέτω; κοπηλατίω.
- Rematore, έρέτης, ου, ό; κοπηλάτης, ου, ό.
- Remigare, V. Remare.
- Reminiscenza, άνάμνησις, εως, ή.
- Remissibile, συγγνωστός, ή, όν.
- Remissione, συγγνώμη, ης, ή. Senza remis- sione, άπαραιτήτως.
- Remo, έρετμός, ου, ό; κόπη, ης, ή.
- Remoto, άπέχων, ουσα, ου; πρόβου ών, ουσα, ου; μακρός, ά, όν.
- Remunerare, V. Rimuenerare, e tutti i de- rivati.
- Rena, ψάμμος, ου, ή.
- Renaio, ψαμαθών, άνωσ, ό.
- Rendere, Dare altrui ciò che gli è dovuto, άπο-δίδομι || Dare in contraccambio, άν- τι-δίδομι || Dare, Porgere di nuovo, páλιν δίδομι || Parlando di fortezze e simi- li, Conseguere, παρα-δίδομι; εκ-δίδομι || detto di poderi, case ecc. Fruttare, Dar frutto, άπο-φέρω (irr.); πρόσδοον ο κέρ- δος φέρω || per Rappresentare, παρα-ίστη- μι; άπ-εικάζω; άπο-φραίνω (irr.); δεικνυμι || per Esprimere, σημαίνω; άπο-φαινομαι; δηλώω || per Far divenire, ποιέω; καθ-ίστη- μι, con due accus., ma più spesso s'a- doprano verbi speciali; per es.: Ren- der libero, έλευθερώω. Rendere amico, φιλώω, Render bianco, δια-λευκαίνω || Rea- der grazie, χάριυ λέγω (irr.) || Render conto ο ragione, λόγον ύπο-έχω (irr.) || Render giustizia, δικάζω || Rendere, per Esalare, εκ-πνέω (irr.); άρ-ίημι (irr.) || Rendere onore, lode e simili, V. Ono- rare, Lodare e simili. — Rendersi, per Arrendersi, Cedere, ύπο-τάττομαι; ύπο-χωρέω; εκ-δίδομαι; ύπ-είχω.
- Rendimento, άπόδοσις, εως, ή; άντίδοσις, εως, ή. Rendimento di grazie, εύχαριστικά, ας, ή.
- Rendita, πρόσδοος, ου, ή; πορισμός, ου, ό || riferito allo Stato, τέλη, ών, τά.
- Rène, νερός, ου, ό.
- Renella, νεφρίτις, ιδος, ή.
- Rèni, νεφροί, ών, οί; νώτον, ου, τό. Voltar le reni, τά νώτα επι-στρέφω. Incalzare il

- nemico con la spada alle reni, ἰσχυρῶς; ἐγ-κειμαι ὁ ἐπί-κειμαι τοῖς πολεμίοις.
- Renitente**, ἀνυπότακτος, οὐ; ἀπειθής, ἐς.
- Renitenza**, ἀνυπότακτον, οὐ, τό; ἀπειθαρχία, ας, ἡ.
- Renna**, τάρανθος, οὐ, ὁ.
- Renosità**, ψάμμιον, οὐ, τό.
- Renoso**, ψαμμώδης, ἐς.
- Renunziare, V. Rinunziare e i suoi derivati.**
- Reo**, Che ha commesso una colpa, αἴτιος, οὐ; ἔνοχος, οὐ; ὑπόδικος, οὐ; δι... gen. ο inf.; verso..., dat. || Che ha in sé malizia, Disposto a far male, πονηρός, ἄ, οὐ; μικρός, ἄ, οὐ.
- Repartire, V. Ripartire e derivati.**
- Repentaglio**, κίνδυνος, οὐ, ὁ. Mettere a repentaglio, παρα-βάλλω (irr.). Stare a repentaglio, τολμάω.
- Repente**, αἰρυνίδιος, οὐ; ἐξαπιναιῖος, οὐ. Di repente, ἐξ αἰρυνίδιου; αἰρυνιδίως; ἐξαίρηνς.
- Repentemente e**
- Repentinamente**, ἐξ αἰρυνίδιου; αἰρυνιδίως; ἐξαίρηνς.
- Repentino**, αἰρυνίδιος, οὐ; ἐξαπιναιῖος, οὐ.
- Reperibile**, εὐρετός, ἡ, οὐ.
- Repertorio**, ἀπογραφὴ, ἡς, ἡ; κατάλογος, οὐ, ὁ.
- Replica, Il replicare**, ἐπανόληψις, εως, ἡ ||
- Risposta**, ἀπάνκρισις, εως, ἡ || Il contraddire, ἀντιλογία, ας, ἡ.
- Replicare, Rispondere**, ἀπο-κρίνομαι; ὑποβάλλω (irr.); ἀντι-λέγω || per Fare di nuovo, ἀνα-λαμβάνω (irr.); δευτερώς; πάλιν δράω (irr.).
- Replicatamente**, πολλάκις.
- Repressione**, κόλυσις, εως, ἡ; κόλασις, εως, ἡ.
- Reprimenda**, ἐπιτίμησις, εως, ἡ; ἐπίπληξις, εως, ἡ.
- Reprimere**, κωλύω; ἐπ-έχω (irr.); κατ-έχω; κολάζω.
- Reprobo**, πονηρός, ἄ, οὐ; μοχθηρός, ἄ, οὐ; μικρός, ἄ, οὐ.
- Repubblica**, δημοκρατία, ας, ἡ; δημοκρατικὴ (ἡς) πολιτεία, ας, ἡ || per La cosa pubblica, κοινά, ὧν, τά.
- Repubblicano**, sost. δημοκρατικός, οὐ, ὁ; δημοτικός, οὐ, ὁ.
- Repubblicano**, ad. ὁ, ἡ, τὸ τῆς δημοκρατίας ὁ τοῦ δήμου; δημοκρατικός, ἡ, οὐ.
- Reputare, V. Ripugnare e derivati.**
- Repudiare, V. Ripudiare.**
- Repulsa, V. Ripulsa.**
- Requie**, παύσις, εως, ἡ; ἀνάπαυσις, εως, ἡ. Non avere requie, ἀσχολίαν ἔχω (irr.).
- Requisire**, ἐξ-αίτέω; κελείω.
- Requisito**, ad. κελευτός, ἡ, οὐ.
- Requisito**, sost. δέου, ουτος, τό; ἐπιτήδειον, οὐ, τό.
- Requisizione**, ἐξ αίτησις, εως, ἡ.
- Resa**, παράδοσις, εως, ἡ; ἐκδόσις, εως, ἡ.
- Residente**, κατοικῶν, οὔσα, οὐν.
- Residenza**, κατοικήσις, εως, ἡ.
- Residuo**, λείμμα, ατος, τό; ἀπόλειμμα, ατος, τό; λοιπόν, οὐ, τό || *T. aritm.* ὑπόλειμμα, ατος, τό.
- Resina**, ῥητίνη, ἡς, ἡ.
- Resinoso**, ῥητινώδης, ἐς.
- Resipiscenza**, μετάνοια, ας, ἡ.
- Resistente**, detto di cosa, ἀντίτυπος, οὐ; ἀντιτυπὴς, ἐς; σκληρός, ἄ, οὐ.
- Resistenza**, ἀντίστασις, εως, ἡ; ἐναντιώσις, εως, ἡ; ἄμυνα, ἡς, ἡ. Far resistenza, ἐναντιόμαι; ἀντ-ερεῖδω. Senza resistenza, ἀμαχί || detto di cosa, ἀντιτυπία, ας, ἡ; ἀντικοπή, ἡς, ἡ.
- Resistere**, Star forte contro alla forza di checchessia, ἀντ-έχω (irr.); ἀντ-ίσταμαι, αορ. ἀντίστην; ἐναντιόμαι; ἀμύνομαι || per Comportare, ὑπο-μένω (irr.); καρτερέω; ἀν-έχομαι; *ult'e tre coll'ucc.*
- Respingere, Spingere indietro, Allontanar da sé**, ἀπ-ωθόμαι (irr.); ἀπ-ελαύνω (irr.); ἀπ-είρω || per Non accettare, Non approvare, δι-ωθέομαι; προ-ιέμαι.
- Respirabile**, εἰσπνεύσθαι-εἰσθαι δυνάμιμος, ἡ, οὐ.
- Respirare**, Attrarre l'aria nei polmoni e rimandarla fuori, πνέω (irr.); ἀνα-πνέω || fig. Ricrearsi, Prender ristoro, ἀνα-πνέω; ἀνα-ψύχομαι; ἀνα-παύομαι.
- Respiratorio**, ἀναπνευστικός, ἡ, οὐ.
- Respirazione**, ἀναπνοή, ἡς, ἡ; ἀνάπνοια, ας, ἡ; ἀνάπνευσις, εως, ἡ. Difficoltà di respirazione, δύσπνοια, ας, ἡ.
- Respiro**, ἀναπνοή, ἡς, ἡ; ἀνάπνευσις, εως, ἡ.
- Responsabile**, υπεύθυνος, οὐ; verso alcuno, τινί; di qualche cosa, τινός.
- Responsabilità**, υπεύθυνον, οὐ, τό.
- Resta**, ἀθήρ, ἔρος, ὁ.
- Restante**, sost. λοιπόν, οὐ, τό; ὑπόλειμμα, ατος, τό. Del restante, posto avverb., τοῦ λοιποῦ; πλὴν ἄλλά.
- Restare**, Rimanere in un luogo, μένω (irr.); ἐμ-μένω || Fermarsi nel cammino, ἵσταμαι, perf. ἔστηκα, αορ. ἔστην || Restare di o dal fare una cosa, Cessare, παύομαι; λήγω || Con un adiettivo od altro aggiunto equivalendo ad Essere, si traduce con εἶμι e l'adiett. o, piuttosto,

- colla forma media del verbo corrispondente a esso aggiunto* || **Restare**, *per Avanzare a un computo, a una spesa e simili,λείπομαι; περι-γύμνομαι (irr.); περι-είμι (irr.).*
- Restaurare**, *Rifare ad una cosa le parti guaste ecc., επι-σκευάζω; ανα-κτιζώ* || *per Ripristinare un governo caduto, ἀποκαθ-ίστημι.*
- Restauratore**, *ἐπισκευαστής, οὔ, ὁ; ἐπανορθωτής, οὔ, ὁ.*
- Restauro**, *ἀποκατάστασις, εως, ἡ; καταγωγή, ἡς, ἡ.*
- Restituito**, *ἐπισκευή, ἡς, ἡ; ἀνάκτισις, εως, ἡ.*
- Restio**, *ad. Detto di animali, δυσήνιος, ον, in gener. δυσπειθής, ἐς; ἀπειθής, ἐς.*
- Restituire**, *Rendere altrui ciò che gli è dovuto. ἀπο-δίδωμι* || **Ristabilire**; *ἀποκαθ-ίστημι.*
- Restitutore**, *ἀποδοτήρ, ἦρος, ὁ.*
- Restituzione**, *ἀπόδοσις, εως, ἡ.*
- Resto**, *Ciò che resta, λοιπόν, οὔ, τό; περίον, ὅτος, τό. Il resto di si traduce spesso con l' ad. λοιπός, ἡ, ὅν* || *T. aritm. ὑπόλειμμα, ατος, τό* || *Il resto che uno abbia da pagare, λοιπός, ἄδος, ἡ* || *Del resto, posto avverb. τό λοιπόν; τᾶλλα.*
- Restringere**, *V. Ristringere.*
- Restrizione**, *συστολή, ἡς, ἡ; περιγραφή, ἡς, ἡ; περιορισμός, οὔ, ὁ. Senza restrizione, ἀπροσδιορίστως; ἀνυστότως; ἀπλώς.*
- Resultare**, *V. Risultare.*
- Resurrezione**, *ἀνάστασις, εως, ἡ.*
- Retaggio**, *κληῖρος, ον, ὁ; κληρονομία, ας, ἡ.*
- Rete**, *Arnese di filo o fune fatto a maglia, δικτυωτόν, οὔ, τό* || *Rete per pigliare pesci, δικτυον, ον, τό; ἀμφίβληστρον, ον, τό. Gettar la rete, καθ-ίημι (irr.) τὸ δικτυον; δικτυοβολέω* || *Rete per pigliare uccelli e altri animali, νερέλη, ἡς, ἡ; θήρατρον, ον, τό; ἄρκυς, υος, ἡ; λίνον, ον, τό; δικτυον; σαγήνη, ἡς, ἡ. Prendere con rete, σαγήνευσι; λινεύσι. Stendere le reti, ἐκπετάννυμι (irr.) τὰ δικτυα* || *Rete che le donne portano in capo, κεκροφάλας, ον, ὁ* || *Quel pannicolo coperto di grasso, che cuopre gl' intestini degli animali, ἐπιπλοον, ον, τό* || *fig. per Inganno, Insidia, ἄρκυς; ἐνέδρα, ας, ἡ.*
- Reticella**, *δικτυώδιον, ον, τό.*
- Reticenza**, *ἀποσιώπησις, εως, ἡ.*
- Reticolare**, *verbo, δικτυώω.*
- Reticolare**, *ad. e*
- Reticolato**, *δικτυωτός, ἡ, ὄν.*
- Retiforme**, *δικτυώδης, ἐς.*
- Rettore**, *ῥητοροδιδάσκαλος, ον, ὁ; ῥήτωρ, ορος, ὁ.*
- Retribuire**, *ἀνταπο-δίδωμι; μετῶν δίδωμι ο τελέω (fut. έσω) τινί.*
- Retributore**-*trice*, *ἀνταποδιδούς, ὄντος, ὁ; ἀνταποδιδούσα, ἡς, ἡ.*
- Retribuzione**, *μετῶς, οὔ, ὁ; ἀνταπόδοσις, εως, ἡ; ἀνταπόδομα, ατος, τό.*
- Retroattivo**, *εἰς τὸ ἔπισθεν ἰσχύων, ουσά, ον.*
- Retrocamera**, *τὸ ἔπισθεν ὀματίον (ον).*
- Retrocedere**, *ἀνα-ποδίζω; εἰς τοῦπίσω χωρεῖω; ἀνα-χωρεῖω; παλινδρομεῖω.*
- Retrocedimento** *e*
- Retrocessione**, *ἀναχώρησις, εως, ἡ; ὑποχώρησις, εως, ἡ.*
- Retrogradare**, *ἀνα-χωρεῖω; παλινδρομεῖω.*
- Retrogradazione**, *ἀναχώρησις, εως, ἡ; ὑποχώρησις, εως, ἡ.*
- Retrogrado**, *ἐναποδίζων, ουσά, ον; παλινδρομος, ον.*
- Retroguardia**, *ἐσχάτη (ἡς) τάξις, εως, ἡ; οὐραγία, ας, ἡ; ἐπιστορυλαγία, ας, ἡ. Essere nella retroguardia, οὐραγῆω. Comandante della retroguardia, οὐραγός, οὔ, ὁ.*
- Retta (Dar)**, *ὑπο-ακούω (irr.) τινί; προς-έχω (irr.) τινί.*
- Rettamente**, *ὀρθῶς; δικαίως.*
- Rettangolare**, *ὀρθογώνιος, ον.*
- Rettangolo**, *ὀρθογώνιος, ον; ὀρθόγωνος, ον. In forza di sost. ὀρθογωνία, ας, ἡ.*
- Rettificazione**, *V. Rettificazione.*
- Rettificare**, *δι-ορθῶω; ἐπαν-ορθῶω (imperf. ἐκηνώρθου).*
- Rettificazione** *διόρθωσις, εως, ἡ; ἐπανόρθωσις, εως, ἡ.*
- Rettile**, *ἔρπετόν, οὔ, τό.*
- Rettilineo**, *εὐθύγραμμος, ον.*
- Rettitudine**, *ὀρθότης, ἡτος, ἡ.*
- Retto**; **Dritto**, *εὐθύς, εἷα, ὕ. In linea retta, εὐθύ. La linea retta, εὐθεῖα, ας, ἡ (sott. γραμμή). L'angolo retto, ὀρθή (ἡς) γωνία, ας, ἡ; ὀρθογώνιον, ον, τό. Il caso retto, ὀρθή πείσις, εως, ἡ* || *fig. Onesto, Che non devia dalla giustizia, ὀρθός, ἡ, ὄν; χρηστός, ἡ, ὄν; δίκαιος, α, ον.*
- Rettorato**, *προστασία, ας, ἡ; ἐπιστοασία, ας, ἡ.*
- Rettore**, *προστάτης, ον, ὁ; ἐπιστάτης, ον, ὁ.*
- Rettorica**, *ῥητορική, ἡς, ἡ (sott. τέχνη).*
- Rettoricamente**, *ῥητορικῶς.*
- Rettorico**, *ῥητορικός, ἡ, ὄν. In forza di sost. ῥητοροδιδάσκαλος, ον, ὁ.*
- Reuma**, *ῤευμα, ατος, τό; ῤευματισμός, οὔ, ὁ.*
- Reumatico**, *ῤευματικός, ἡ, ὄν.*
- Reumatismo**, *V. Reuma.*

Reumatizzato, ρευματιζόμενος, η, ου. **Essere reumatizzato**, ρευματίζομαι.
Reverberare, V. Riverberare.
Reverendissimo, αιδεσιμώτατος, η, ου.
Reverendo, αιδέσιμος, ου; σεμνός, ή, ου.
Reverente, αιδήμων, ου.
Reverentemente, V. Riverentemente.
Reverenza, V. Riverenza.
Revisione, εξετασις, εως, ή.
Revisore, εξεταστής, ου, ό.
Revoca, άκυρωσις, εως, ή.
Revocabile, επανάκλητος, ου; ευμετάθετος, ου.
Revocare, Annullare, άκυρώω; άθετέω || **Revocare in dubbio**, άμφισβητέω περί τινος.
Rezzo, σικιά, άς, ή.
Riabbassare, αυθις ο páλιn επικαταβάλλω (*irr.*).
Riabilitare, αποκαθ-ιστημι.
Riabilitazione, αποκατάστασις, εως, ή.
Riabitare, páλιn εν-οικίω.
Riaccendere, páλιn ο αυθις άπτω ο άν-άπτω.
Riaccender la guerra, άνα-ρρίπτω τον πόλεμον.
Riaccomodare, páλιn επι-σκευάζω.
Riacquistare, άνα-λαμβάνω (*irr.*); άνα-κτάομαι.
Riaddormentare, páλιn κοιμάω.
Riadirarsi, páλιn όργίζομαι.
Riadornare, páλιn επι-κοσμείω.
Rialto, έξοχή, ής, ή.
Rialzamento, έξαρσις, εως, ή; ύψωσις, εως, ή.
Rialzare, επ-αίρω; άν-υψώω; έξ-υψώω || **Rialzarsi**, άν-ίσταμαι; έξαν-ίσταμαι.
Riamare, άντι-φιλέω; άντ-ερώω.
Riamicare, δι-αλλάττω τινά τινι ο προς τινα, τινάς άλλήλους (αις).
Riammalarsi, νόσω páλιn περι-πίπτω (*irr.*).
Riammettere, άνα-λαμβάνω (*irr.*).
Riammirare, páλιn θαυμάζω.
Riammoire, páλιn παρ-αινέω, ful. έτω.
Riandare, Di nuovo andare, páλιn ο αυθις έξορχομαι (*irr.*) || **Ridiscorrere con la mente ecc.**, αυθις σκοπέω ο εξετάζω.
Rianimare, άνα-ζωοποιρέω; άνα-θαρσύνω.
Riannestare, páλιn έμ-ρυτεύω.
Riapparire, άνα-φαινομαι (*irr.*).
Riappendere, páλιn κρεμάννυμι (*irr.*).
Riaprire, páλιn άν-οίγωμαι (*irr.*).
Riarare, páλιn άρώω.
Riardere, κείω (*irr.*); φρύγω.
Riarmare, páλιn όπλιζώω.
Riarriechire, páλιn πλουτίζομαι.
Riacolare, páλιn άλοω (*irr.*).
Riassalire, páλιn επι-χειρέω τινί.
Riassorbimento, άναρρόφησις, εως, ή.

Riassorbire, άνα-ρρόφω.
Riassumere, Prender di nuovo, άνα-λαμβά-νω (*irr.*) || **Ricominciare** ciò che era stato sospeso, επανα-λαμβάνω; αυθις άπτω-μι col gen. || **Raccogliere per sommi capi**, συγ-κεφαλαιώω; συλ-λαμβάω; συ-αιρέω (*irr.*).
Riassunto, συγκεφαλαιώσις, εως, ή; άνακε-φλαιώσις, εως, ή.
Riattaccare, páλιn άν-άπτω ο προς-άπτω; a . . ., dat.; άνα-δέω.
Riavere, Aver di nuovo, άνα-λαμβάνω (*irr.*); άνα-κτάομαι || **per Ristorare, Confortare**, άνα-ρρώννυμι || **ισχυρώω** || **Riaversi, Ripigliar vigore**, άνα-ρέρω (*irr.*) ο άνα-λαμβάνω έμαυτόν.
Ribaciare, páλιn κατα-φιλέω.
Ribadire, άνα-παίω.
Ribagnare, άνα-βρέχω.
Ribalderia, πουηρία, ας, ή; κακουργία, ας, ή.
Ribaldo, ποιηρός, ου, ό; κακούργος, ου, ό.
Ribaltare, άνα-τρέπω; άνα-στρέφω.
Ribarbicare, páλιn ριζι-βολέω.
Ribassare, φυλίζω; ευτελιζώω; κατα-ευτελιζώω.
Ribasso, ελάττωσις ο μειώσις (εως, ή) τι-μής. **Fare un ribasso**, τής τιμής ύρ-ίημι (*irr.*).
Ribattere, Ripercuotere, άντι-τύπτω (*irr.*) || **Confutare**, έλεγχοω; άνα-τρέπω.
Rihattezzare, άνα-βηκπιζώω.
Ribellare, επαν-ιστημί τινά τινι; άρ-ιστημί τινά τινος.
Ribelle, άρπστηκώς, υια, ός; στασιαστικός, ή, ου; άποστάτης, ου, ό.
Ribellione, επανάστασις, εως, ή; άπόστασις, εως, ή; στάσις, εως, ή.
Ribenedire, Benedire di nuovo, páλιn καθ-ερώω || *fig.* **Rimettere in grazia** alcuno, συγγνώμης άξιώω τινά.
Ribevere, páλιn πίνω (*irr.*).
Ribuccare, γέμω ο περισσεύω τινός; περι-ρρέο-μαι τινί.
Ribocco (A), περισσώς; άφθόνως.
Ribollimento, άναζεσις, εως, ή.
Ribollire, ζέω; άνα-ζέω.
Ribrezzo, φρίκη, ης, ή.
Ribucare, αυθις δια-τιτρέω.
Ributtante, άηθέστατος, η, ου.
Ributtare, Respingere, άπ-ωθέω (*irr.*); άπο-στρέφομαι col' acc. || **Far nausea**, άπ-αρέσω (*irr.*).
Ricacciare, άν-ωδέω (*irr.*); άπ-ελαύνω (*irr.*).
Ricadere, páλιn πίπτω (*irr.*) ο κατα-πίπτω.
Ricaduta, ύποτροπή, ής, ή.
Ricalcare, páλιn πατιέω ο κατα-πατιέω.

Ricalcitramento, ἀναλακτιζμός, οὐ, ὁ; ἀν-
τέρεισις, εως, ἡ.
Ricalcitrare, ἀνα-λακτιζώ; ἀντ-ερείδω.
Ricamare, ποικίλλω.
Ricamato, ποικιλτός, ἡ, ὄν. Ricamato in
oro, in argento, χρυσουρής, ἀργυρουρής,
ές.
Ricamatore, ποικιλτής, οὐ, ὁ.
Ricamatrice-tora, ποικιλτρια, ας, ἡ
Ricambiare, ἀμείβω; ἀντι-δίδομι.
Ricambio, ἀμοιβή, ἡς, ἡ; ἀντιδόσις, εως, ἡ.
Ricamo, L'arte del ricamare, ποικιλτική,
ἡς, ἡ (*sott.* τέχνη) || L'opera ricamata,
ποικιλτόν (οὐ) ὕψαγμα, ατος, τό; ποικιλμα,
ατος, τό.
Ricancellare, αὐθις δια-γράφω ὁ ἀλείφω
Ricantare, παλινορθώω.
Ricantazione, παλινορθία, ας, ἡ.
Ricapitare, Far pervenire, o Portare al-
cuna cosa nelle mani della persona che
la debba avere, παρα-δίδομι; ἀπο-φέρειω
(*irr.*) || Andare abitualmente in un luo-
γο, ροιτάω.
Ricapitolare, ἀνα-κεφαλαίω.
Ricapitolazione, ἀνακεφαλαιώσις, εως, ἡ.
Ricaricare, πάλιν ἐπι-φορτιζώ ὁ ἐπι-τάττω;
αὐθις ἐπι-τίθημι (τί τινα).
Ricascare, πάλιν πίπτω (*irr.*).
Ricavare, Trarre utile, guadagno da chec-
chessia, κερδαίνω || Copiare disegnando,
ἀπο-γράφω (*irr.*).
Ricacemente, πλουσίως; πολυτελῶς.
Ricchezza, Abbondanza dei beni di fortu-
na, πλοῦτος, ου, ὁ; ἔλβος, ου, ὁ; χρήματα,
ου, τά || Abbondanza, Ἐν copia, ἀφθον-
νία, ας, ἡ; θαψίλεια, ας, ἡ.
Riccio, Ciocca di capelli inanellati, βόστρυξ,
υκος, ὁ; κίκιννος, ου, ὁ || Scorza spinosa
della castagna, ἐχίνος, ου, ὁ || Porco spi-
no, ἐχίνος.
Ricciolino βοστρύχιον, ου τό.
Ricciolo, βόστρυξ, υκος, ὁ; κίκιννος, ου, ὁ.
Riccioluto e
Ricciuto, οὐλόβριξ, εχος, ὁ, ἡ; οὐλόκομος, ου;
βοστρυχώδης, ες; οὐλός, ἡ, ου.
Ricco, Che possiede ricchezze, πλούσιος,
α, ου. Ricco sfondato, βαθύπλουτος, ου;
βαθύπλουτος, ου. Esser ricco, πλουτέω.
Fare o Rendere ricco, πλουτίζω. Diventar
ricco, πλουτίζομαι || per Abbondante.
Copioso, πλούσιος; εὐπυρος, ου; ἀφθονος,
ου; θαψίλης, ές || per Suntuoso, Di gran
pregio, πλούσιος; πολυτελής, ές; πολύτι-
μος, ου.
Riccione, βαθύπλουτος, ου.

Ricerca, ζήτησις, εως, ἡ; ἀναζήτησις, εως, ἡ;
ἐρευνήσις, εως, ἡ.
Ricercare, ζητέω; ἀνα-ζητέω; ἐρευνάω; ἀν-ε-
ρευνάω.
Ricercatamente, περιέργως.
Ricercatezza, περιεργία, ας, ἡ. Senza ricer-
catezza, ἀπεριέργως.
Ricercatore, ἐρευνητής, οὐ, ὁ.
Ricetta, συνταγή, ἡς, ἡ || *fig.* μέθοδος, ου, ἡ;
τρόπος, ου, ὁ.
Ricettacolo, ὑποδοχή, ἡς, ἡ; ἀποδοχείον,
ου, τό.
Ricettamento, ἀποδοχή, ἡς, ἡ; ὑποδοχή,
ἡς, ἡ.
Ricettare, ὑπο-δέχομαι.
Ricettatore-trice, ὑποδεχόμενος, η, ου.
Ricetto, ὑποδοχή, ἡς, ἡ. Dare ricetto, ὑπο-
δέχομαι.
Ricevere, Pigliar di buon grado ciò che
n'è dato, presentato, λαμβάνω (*irr.*);
ἀπο-λαμβάνω; δέχομαι || per Avere, Pro-
vare un'efficacia dal di fuori, ἔχω (*irr.*);
πάσχω (*irr.*) || Ricevere ingiurie, basto-
nate, offese, saluti, lodi e cento altri,
si traducono col passivo dei verbi In-
giuriare, Bastonare, Offendere, Saluta-
re, ecc. || Ricevere, riferito a cose che
sono mandate, spedite, κομίζομαι. Ri-
cevere una lettera del padre, ἐπιστολήν
κομίζομαι παρά τοῦ πατρὸς | per Am-
mettere, Accogliere, προσ-ίεμαι (*irr.*);
δέχομαι; ὑπο-δέχομαι; ἀπο-δέχομαι || Ri-
cevere l'urto, l'impeto di un animale o
di un nemico, ὑπο-δέχομαι.
Ricevimento, L'atto del ricevere, ἀποδοχή,
ἡς, ἡ; παραλήψις, εως, ἡ || Accoglienza,
Maniera di ricevere persona che venga
di fuori, παραδοχή, ἡς, ἡ; ἀποδοχή, ἡς, ἡ;
εἰσδοχή, ἡς, ἡ; ξένισις, εως, ἡ; ξενισμός,
οὐ, ὁ. Ricevimento amichevole, δεξιώσις,
εως, ἡ; φιλοφρόνησις, εως, ἡ || L'entrare
che fa un accademico eletto nell'Acca-
demia e simili, εἰσκρισις, εως, ἡ; ἀνα-
δοχή, ἡς, ἡ. Discorso di ricevimento,
εἰσιτήριος λόγος, ου, ὁ.
Ricevitore, Chi riceve, δεξάμενος, η, ου ||
Chi riscuote le pubbliche tasse, ἀπο-
δέκτης, ου, ὁ; τελώνης, ου, ὁ; θασμολόγος,
ου, ὁ; φορολόγος, ου, ὁ.
Ricevitoria, τελώνιον, ου, τό.
Ricevuta, ἀποχή, ἡς, ἡ; ἀφρασις, εως, ἡ.
Richiamare, Chiamar di nuovo, πάλιν καλέω
(*irr.*); ἀνα-καλέω; ἐπανα-καλέω || per
Chiamare indietro, ἀν-άγω (*irr.*) || per
Far ritornare in patria, κατ-άγω || Ri-

- chiamare alla memoria, ὑπο-μνήσκω (irr.) ο ἀνα-μνήσκω ο ἐπι-μνήσκω τινά τινας.
- Richiamata**, ἀνάκλησις, εως, ἡ; ἐπανάκλησις, εως, ἡ.
- Richiamo**, Il richiamare, ἀνάκλησις, εως, ἡ; ἐπανάκλησις εως, ἡ || Qualunque allettamento a cui si buttino per natura gli uccelli, παλεύτρια, ας, ἡ; παλευτρίς, ἴδος, ἡ || **Ricorso** per aver soddisfazione, ἀπαίτησις, εως, ἡ; ἐξαίτησις εως, ἡ.
- Richiedere**, Chiedere di nuovo, πάλιν αἰτέω || **per** **Domandare** che ti sia restituita una cosa di tuo diritto. ἀπ-αιτέω || **per** **Volere**, **Esigere** o **Desiderare**, ἐπ-αιτέω; ἐπι-θυμέω || **per** **Interrogare**, ἐπ ερωτάω. πυνθάνομαι (irr.) || **Si richiede per** **Fa** di bisogno, δεῖ.
- Richiesta**, αἴτησις, εως, ἡ; ἀξίωσις, εως, ἡ. **A richiesta di** . . . ἀξιότατος **col nome in genit.**
- Richiudere**, πάλιν κλείω.
- Ricingere**, περι-βάλλω (irr.).
- Ricino**, κρότων, ονος, ὁ.
- Riciuto**, sost. περίβολος, ου, ὁ.
- Ricognizione**, L'atto del riconoscere, ἀναγνώρισις, εως, ἡ || **per** **Ricompensa**, ἀμοιβή, ἡς, ἡ; μισθός, οὔ, ὁ || **Operazione** di guerra, κατασκοπήσις, εως, ἡ; κατασκοπή, ἡς, ἡ. **Fare** una ricognizione, κατασκοπέω **coll' acc.**
- Ricollocare**, ἀποκαθ-ίστημι.
- Ricolmare**, ἀνα-πληρώω; ἀνα-πίμπλημι (irr.).
- Ricolmo**, ἀνάπλεως, ον; ἔκπλεως, ον; ὑπερ-πλήρης, ες.
- Ricolorire**, ἀνα-χρῶννυμι (irr.).
- Ricolta e Ricolto**, V. **Raccolta**.
- Ricombattere**, πάλιν μάχομαι (irr.).
- Ricominciamento**, ἀνανέωσις, εως, ἡ; ἀνακαίνισις, εως, ἡ.
- Ricominciare**, πάλιν ἄρχομαι; ἐπανα-λαμβάνω (irr.). **Spesso s'esprime con verbi composti di ἀνά**. Ricominciar la guerra, ἀνα-πολεμέω; la battaglia, ἀνα-μάχομαι (irr.); la lotta, ἀπα-παλαίω, ecc.
- Ricomparire**, ἀνα-φαίνομαι (irr.).
- Ricompensa**, μισθός; οὔ, ὁ; γέρας, αος-ως, τό. **In** ricompensa di . . . ἀντί **col gen.**
- Ricompensare**, μισθόν ἢ γέρας δίδωμι τινι; di . . . **gen. con o senza αντί.**
- Ricomporre**, πάλιν e i verbi semplici che vedrai in **Comporre**.
- Ricompra**, λύτρωσις, εως, ἡ.
- Ricomprare**, Comprare di nuovo, πάλιν ἀνέομαι || **per** **Riscattare**, λυτρόομαι.
- R'compratore**, λυτρωτής, οὔ, ὁ.
- Riconcedere**, πάλιν συγ-χωρέω.
- Riconcentramento**, ἡ εἰς ἐν συναγωγῇ (ἡς).
- Riconcentrare**, εἰς ἐν ο εἰς ταῦτο συ-αγοῖ (irr.) ο συ-στέλλω.
- Riconcepire**, πάλιν κῶω.
- Riconciliabile**, διαλλακτός, ἡ, ὅν.
- Riconciliamento**, V. **Riconciliazione**.
- Riconciliare**, δι-αλλάττω τινά τινι ο πρὸς τινα, τινός ἀλλήλοισ (ας) ο πρὸς ἀλλήλους (ας).
- Riconciliatore**, διαλλακτής, οὔ, ὁ.
- Riconciliazione**, διαλλαγή, ἡς, ἡ; διάλλαξις, εως, ἡ.
- Riconcimare**, πάλιν κοπιζέω.
- Ricondannare**, πάλιν e i verbi semplici che vedrai in **Condannare**.
- Ricondannare**, πάλιν κατα-πυκνῶω.
- Ricondire**, πάλιν ἄρτυω.
- Riconducimento**, ἀναγωγή, ἡς, ἡ; ἀνακομιδή, ἡς, ἡ.
- Ricondurre**, ἐπαν-άγω (irr.).
- Riconferma**, βεβαιώσις, εως, ἡ.
- Riconfermare**, βεβαιῶω.
- Riconficcare**, πάλιν πήννυμι (irr.).
- Riconfortare**, πάλιν e i verbi semplici che vedrai in **Confortare**.
- Riconfrontare**, πάλιν e i verbi semplici che vedrai in **Confrontare**.
- Ricongiungere**, Congiungere parti separate, συ-άπτω; συγ-κολλῶω; συγ-πήννυμι (irr.) || **Ricongiungersi**, **Ritrovarsi** insieme, συ-έρχομαι (irr.).
- Ricongiungimento** e
- Ricongiunzione**, σύναψις, εως, ἡ; σύζευξις, εως, ἡ.
- Riconoscente**, εὐχάριστος, ον. **Essere** riconoscente ad alcuno, εὐχαρίστως ἔχω (irr.) πρὸς τινα; εὐχαριστέω τινί.
- Riconoscenza**, εὐχαριστία, ας, ἡ; χάρις, ιτος, ἡ. **Avere** o mostrare ad alcuno riconoscenza per qualche cosa, χάριν ἔχω (irr.) ο οἶδα τινί τινας.
- Riconoscere**, Ravvisare, Raffigurare, ἀναγνωρίζω; ἀνα-γινώσκω (irr.); ἐπι-γινώσκω. Facile a riconoscersi, εὐγνωστος, ον. Impossibile a riconoscersi, ἀγνωστος, ον || **per** **Distinguere**, δια-γνωρίζω; δια-γινώσκω || **per** **Conoscere**, **Comprendere**, αἰσθάνομαι (irr.) **col gen.**; κατα-νοέω; γινώσκω || **per** **Confessare**, ὁμολογέω; καθ-ομολογέω || **Riconoscere** alcuno, **Essergli** riconoscente di qualche cosa, χάριν ἔχω (irr.) ο ἀπο-διδωμί τινί τινας || **Riconoscere** un luogo, un paese e si-

- mili*, per Esplorarlo, σκοπέω; κατα-σκοπέω.
- Riconoscibile**, ἐπίγνωστος, ου; εὐεπίγνωστος, ου; εὐγνωστος, ου. **Non riconoscibile**, ἄγνωστος, ου.
- Riconquista**, ἀνάληψις, εως, ἡ.
- Riconquistare**, ἀνα-λαμβάνω (*irr.*); ἀνα-κτάομαι.
- Riconsiderare**, πάλιν ἐξετάζω.
- Riconsigliare**, πάλιν βουλεύω.
- Ricontare**, ἀν-αριθμέω.
- Ricopiare**, μετα-γράφω; ἀπο-γράφω.
- Ricopiatura**, μεταγραφὴ, ἡς, ἡ.
- Ricoprire**, Coprire di nuovo πάλιν σκεπάζω || **Celare**, καλύπτω; κρύπτω.
- Ricordanza**, μνήμη, ἡς, ἡ; μνησία, ας, ἡ.
- Ricordare**, Recare all'altrui memoria alcuna cosa, ἀνα-μνησῶμαι (*irr.*) ο ὑπο-μνησῶμαι τινά τι ο τινός || **per Far menzione**, Nominare, μνημονεύω; ὀνομάζω.
- Ricordevole**, Che serba memoria, μνήμων, ου || **Memorable**, ἀξιωματικόνευτος, ου.
- Ricordo**, Il ricordarsi, Memoria, ἀνάμνησις, εως, ἡ; μνήμη, ἡς, ἡ || **L'oggetto che serve a far memoria**, μνημῆιον, ου, τό; μνήμα, ατος, τό || **Appunto di cosa di cui si voglia conservar memoria**, σημῆιον, ου, τό; σημειώσις, εως, ἡ. **Prendere ricordo di chechessia**, ὑπο-σημειόομαι; ὑπο-μνηματίζω.
- Ricoricare**, πάλιν κατα-κλίνω ο εὐνάζω.
- Ricorreggere**, πάλιν σοὶ *verbi semplici* che *vedrai in Correggere*.
- Ricorrere**, Correre di nuovo, δρόμον ἀνα-λαμβάνω (*irr.*) || **Volgersi a qualcuno per aiuto e simili**, κατα-τρέγω (*irr.*) εἰς ο πρὸς τινα || **riserito a cose**, Adoperarle ad alcun fine, χρῶσθεαι *col dat.* || **detto di Tempo e specialm. di feste ecc.**, καθ-ήκω.
- Ricorso**, Il correrè indietro, ἀναδρομή, ἡς, ἡ || **Il ricorrere ad alcuno per aiuto**, difesa, προστροφή ο καταφυγή, ἡς, ἡ || **Appello da un tribunale a un altro**, ἀνα-φορά, ας, ἡ; ἔφεσις, εως, ἡ.
- Ricostituire**, ἀποκαθ-ίστημι.
- Ricostituzione**, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
- Ricostruire**, ἀν-οικοδομέω; ἀνα-κτιζώ; ἀνα-σκευάζω.
- Ricostruzione**, ἀνοικοδόμησις, εως, ἡ; ἀνα-σκευή, ἡς, ἡ.
- Ricoverare**, δεχομαι. **Ricoverarsi**, κατα-τρέγω (*irr.*).
- Ricovero**, καταφυγή, ἡς, ἡ; καταφύγιον, ου, τό.
- Ricareare**, τέρπω; ἐπι-τέρπω; εὐφραίνω.
- Ricreativo**, ἐπιτερπής, ἐς; ψυχαγωγός, ὄν; τερπνός, ἡ, ὄν.
- Ricreazione**, ἀνάπαυλα, ἡς, ἡ; ἀυσις, εως, ἡ; τέρψις, εως, ἡ.
- Ricredersi**, μετα-γινώσκω (*irr.*); μετα-τί-θεμαι τι.
- Ricrescere**, *trans.* αὐξω (*irr.*); πλείονα (ο πλείω, πλείον) ο μείζονα (ο μείζω, μείζον) ποιέω || *intrans.* αὐξομαι; πλείων (ου) ο μείζων (ου) γίνομαι (*irr.*).
- Ricrescimento** αὐξησις, εως, ἡ; ἐπαύξησις, εως, ἡ; ἐπίδοσις, εως, ἡ; αὐξημα, ατος, τό.
- Ricucire**, πάλιν συβ-ράπτω; ἀκέομαι.
- Ricucitura**, βράψις, εως, ἡ.
- Ricuocere**, ἀν-έγω (*irr.*).
- Ricuoperare**, ἀνα-λαμβάνω (*irr.*); ἀνα-κτάο-μαι. **Ricuoperare la vista**, ἀνα-βλέπω (*irr.*); **le forze**, ἀνα-βρώννυμαι (*irr.*); **la salute**, ἀνα-βράζομαι.
- Ricuoperazione**, ἀνάληψις, εως, ἡ; ἀνάκτησις, εως, ἡ; ἀνακομιδή, ἡς, ἡ.
- Ricurvare**, ἀνα-κάμπω; ἐπιανα-κάμπω.
- Ricurvo**, ἀνάκυρτος, ου; κυρτός, ἡ, ὄν.
- Ricusa**, ἀρνησις, εως, ἡ; ἀνάκνυσις, εως, ἡ.
- Ricusare**, παρ-αιτέομαι; ἀπ-υρνέομαι.
- Ridare**, πάλιν δίδωμι.
- Ridda**, χορός, οὔ. δ; χορεία, ας, ἡ.
- Ridente**, *part. V.* Ridere || *ad.* ἰλαρός, ἄ, ὄν; φαιδρός, ἄ, ὄν.
- Ridere**, γέλω, *ful.* γέλασομαι; di . . . , *acc.*, ο ἐπὶ τινι ο πρὸς τι. **Ridere sbracatamete**, a crepelle, ἐκ-γέλω; ἀνα-καγγάζω. **Far ridere**, γέλωτα ποιέω *τοί* || **Ridere di uno o di una cosa**, Prenderla a scherzo, κατα-γέλω τινός; ἐπεγ-γέλω τινί κατα-φρονέω τινός || **Sentir gioia**, Rallegrarsi di chechessia, παίζω (*irr.*); ἡδομαι (*irr.*). — **Cosa da ridere**, γελοῖον, ου, τό. **Senza ridere**, ἀγελαστί. **Per ridere**, μετὰ παιδιᾶς.
- Ridestare**, ἀν-εγείρω (*irr.*).
- Ridicolaggine**, γελοῖον, ου, τό.
- Ridicolo**, *sost.* γελοῖον, ου, τό. **Mettere in ridicolo**, εἰς γέλωτα τρέπω; ἐν γέλωτι ποιέομαι ο τιθεμαι.
- Ridicolo**, *ad.* γελοῖος, α, ου; καταγέλαστος, ου. **In modo ridicolo**, καταγέλαστος.
- Ridire**, Dire di nuovo, πάλιν λέγω (*irr.*); παλιλλογέω || **Ripetere** c'è che altri ha detto, μετ' ἄλλον ο ἄλλους καὶ αὐτὸς (ἡ) λέγω || **Riferire**, Riportare ciò che uno ha udito, ο veduto. ἐξ-αγορεύω (*irr.*); ἐκ-φέρω (*irr.*); ἐκ-λαλέω; δια-εφύλλω || **semplicem. per Raccontare**, Significare, δι-ηγέομαι; λέγω || **Censurare**, μέμφομαι;

ψέγω. Trovar da ridire su tutto, *πάσι τοῖς γιννομένοις ἐπι-τιμάω* || **Ridirsi per** **Disdirsi**, μετα-γιννώσκα (*irr.*); παλινορθέω
Ridomandare, πάλιν αἰτέω.
Ridonare, πάλιν δίδωμι ο δωρέω.
Ridondante, ἀφθονος, ἢ, ὄν; ἐκπλεως, ὄν.
Ridondantemente, ἀφθόνως.
Ridondanza, περισσεία, ας, ἡ; πλεονασμα, ατος, τό; πλεονασμός, οὔ, ὀ.
Ridondare, Soprabbondare, περισσεύω; πλεονάζω || **Ridondare una cosa in danno, in favore ecc. d'alcuno**, φέρω (*irr.*) *coll' acc. del nome.*
Ridotto (A), ἐπάνω.
Ridotto, sost. καταρυσή, ἡς, ἡ; προσφυγή, ἡς, ἡ; προσφύγιον, ου, τό.
Ridurre, Ricondurre, ἀν-άγω (*irr.*); ἀναχορίζω || **Fare che una cosa o persona multi condizione, qualità, ecc.** μετα-βάλλω (*irr.*); μετα-μορφώ. **Ridurre in cenere**, ἀπο-τεφρώ; in polvere, συν-τρίβω.
Ridurre alcuno alla miseria, εις ἐσχάτην ἀπορίαν καθ-ίστημι τινα || **per Scemare le dimensioni di un corpo, Diminuire una quantità ecc.**, συν-αιρέω (*irr.*); συ-στέλλω (*irr.*); μειώω; ἐλασσώ.
Riduzione, Il diminuire, μείωσις, εως, ἡ; ἐλάσσωσις, εως, ἡ; συστολή, ἡς, ἡ || **Il cambiare di qualità, stato, ecc.**, μεταβολή, ἡς, ἡ.
Riedificare, ἀνα-σκευάζω.
Riedificazione, ἀνασκευή, ἡς, ἡ.
Riempire, V. Riempire.
Riempimento, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
Riempire, Empiric di nuovo, ἀνα-πληρώω || **Finir d'empire, Far pieno, ἀνα-πληρώω; ἐμ-πίπλημι** (*irr.*); ἀνα-πίμπλημι; δι... , γεν.
Riempitivo, T. gramm. παραπληρωματικός, ἡ, ὄν || **In forza di sost.** πλεονασμός, οὔ, ὀ.
Rienfiare, ἀν-οιδίω.
Rientrare, Entrare nel luogo da cui uno è uscito, ἀν-έρχομαι (*irr.*) || **detto di cosa che si accorci o diminuisca di volume, συστέλλομαι.**
Riepilogo, ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ.
Riepilogo, ἀνα-κεφαλαίω.
Riepilogo, ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ.
Riescire, V. Riuscire.
Rifabbricare, ἀν-οικοδομέω.
Rifare, Far di nuovo, πάλιν ποίω || **per Ristorare, Rimettere nelle condizioni di prima, μετα-ποιέω; ἐπι-σκευάζω; ἀκόμαι**

|| **per Imitare contraffacendo, μιμέομαι; παρα-ποιέω** || **per Rendere, ἀπο-δίδωμι.**
— Rifarsi per Ricominciare, ἐπανα-λαμβάνω (*irr.*) || **per Riprender le forze, ἀνα-βρώννυμαι** || **per Vendicarsi, τιμω-ρέομαι** τινα.

Rifavellare, πάλιν λέγω (*irr.*).

Riferire, Significare, Far sapere, ἀπ-αγγέλλω; ἐξ-ηγέομαι; ἀνα-φέρω (*irr.*) || **Apporre, Attribuire, ἀνα-φέρω; ἐπι-φέρω; ἀν-άγω** (*irr.*); a... , εις ο πρός *coll' acc.*
— Riferirsi, per Aver relazione, Concernere, ἀν-ήκω εις *coll' acc.*

Rifiutare, πείω (*irr.*); ἀνα-πείω.

Rificare, πάλιν πηγήνυμι (*irr.*).

Rifinire, Portare a fine, ἐπι-τελέω, *ful.* έσω; τελευτάω || **Spossare, κατα-πονέω; κοπέω.**

Rifinitura, τελείωσις, εως, ἡ.

Rifiorimento, δευτέρα ἀνθήσις, εως, ἡ.

Rifiorite, Fiorir di nuovo, πάλιν ἀνθέω; ἀν-ανθέω || **per Render vago, leggiadro, κοσμέω; καλλωπιζώ.**

Rifutare, ἀπ-αενέομαι (*irr.*); ἀν-αίνωμαι (*irr.*).

Rifiuto, ἀπάρνησις, εως, ἡ; ἀνάκνυσις, εως, ἡ.

Riflessione, Ripercussione, ἀνάκλασις, εως, ἡ; ἀντανάκλασις, εως, ἡ || **Attenta considerazione sopra qualche cosa, φροντίς, ίδος, ἡ** || **Risultamento di essa riflessione, ἐννοια, ας, ἡ; ἐνόημα, ατος, τό; ἐνθύημα, ατος, τό.** — **Con riflessione, περιε-**

σκεμμένος; μετά λογισμοῦ. Senza riflessione, ἀπερισκέπτως; ἀλογίστως. Difetto di riflessione, ἀνεπισκεψία, ας, ἡ; ἀλογιστία, ας, ἡ.

Riflessivamente, περιεσκεμμένος; μετά λογισμοῦ.

Riflessivo, σύνυους, ουν; φροντιστικός, ἡ, ἐν || **T. gramm.** αὐτοπαθής, ἐς.

Riflesso, sost. ἀντανάκλασις, ας, ἡ; ἀντανάκλασις, εως, ἡ.

Riflesso, ad. ἀνάκλαστος, ουν.

Riflettere, Ripercuotere i raggi della luce ecc., ἀντανά-κλάω; ἀνταπο-δίδωμι ||

Considerare diligentemente, ἐν-θυμέομαι; σκέπτομαι; φροντίζω; a o sopra... , περί τινας; che... , inf. ο ὅτι *coll' ind.*
— Senza riflettere, ἀπερισκέπτως.

Rifluire, ἀνα-βρέω (*irr.*).

Riflusso, ἀνάβροια, ας, ἡ; παλίβροια, ας, ἡ.

Rifondere, ἀνα-χυνεύω; μετα-χαλκεύω.

Riforma, διόρθωσις, εως, ἡ; ἐπανόρθωσις, εως, ἡ || **T. milit.** ἄρσις, εως, ἡ.

Riformare, Formar di nuovo, ἀποκαθ-ίστημι || **Correggere, Migliorare, ἐπὶ-αν-ορθώω;**

μεθ-αρμόζω; ἀπ-ευθύνω; κατ-ορθώω || *ri-*
ferito a soldati, Licenziarli, ἀφ-ίημι
(*irr.*).

Riformatore, διορθωτής, οὐ, ὁ; ἐπικυρωθ-
τής, οὐ, ὁ.

Rifornire, πάλιν κατα-σκευάζω.

Rifrangere, ἀνα-κλάω.

Rifrazione, ἀνάκλασις, εως, ἡ.

Rifriggere, πάλιν τηγανίζω.

Rifuggire, Andare in un luogo per rifugio,
κατα-φεύγω (*irr.*) || *Avere avversione*,
Essere alieno da, ἀπο-στρέφομαι, *acc.*
ἀπιοστράφην *coll' acc.*

Rifugiarsi, κατα-φεύγω (*irr.*).

Rifugio, καταφυγή, ἡς, ἡ.

Rifulgente, στιλπνός, ἡ, ὁν.

Rifulgere, λάμπω; στιλβω.

Rifusione, μεταχάλευσις, εως, ἡ.

Riga, Ciascuna di quelle linee che si fanno
a' panni e drappi nel fabbricarli, βράβδος,
ου, ἡ || *Strumento col quale si tirano le*
linee rette, κανών, ὄνος, ὁ || *Linea tirata*
con una punta, γραμμή, ἡς, ἡ || *Verso di*
scrittura, στίχος, ου, ὁ || *Fila di persone o*
cose, στοίχος, ου, ὁ || *fig.* Classe, Ordine,
Grado, τάξις, εως, ἡ.

Rigagnolo, βρυάτιον, ου, τό.

Rigare, δια-λαμβάνω (*irr.*) ὀρθαῖς γραμ-
μαῖς; *in acc. la cosa rigata.*

Rigattiere, γρυτοπώλης, ου, ὁ.

Rigenerare, ἀνα-γεννάω.

Rigeneratore-trice, ἀναγεννάων-ων, ἀουσα-
ῶσα, ἄν-ων.

Rigenerazione, ἀναγέννησις, εως, ἡ; παλιγ-
γενεσία, ας, ἡ.

Rigermogliare, ἀνα-βλάστανω (*irr.*).

Rigetare, Gettar di nuovo, πάλιν βάλλω
(*irr.*) ο ῥίπτω || *Far tornare indietro per*
forza chi viene ad assalire, ἀπ-ωθέω ||
Non approvare, *Non accogliere*, *Non ac-*
cettare, ἀπο-βάλλω; ἀπο-δοκιμάζω; οὐ
δέχομαι. *Rigetare una legge*, ἀπο-ψηφί-
ζομαι νόμον || *Vomitare*, ἐμέω (*irr.*);
ἀπ-εμέω.

Rigetò, ἀπόρρησις, εως, ἡ; *per mezzo dei*
voti, ἀποψήφισις, εως, ἡ; ἀποδοκιμασία,
ας, ἡ.

Rigiacciare, πάλιν κείμαι.

Rigidamente, σκληρώς; τραχέως.

Rigidetto, ὑπόσκληρος, ον.

Rigidezza, σκληρότης, ητος, ἡ; τραχύτης,
ητος, ἡ.

Rigidità, V. Rigidezza || *detto delle mem-*
bra, γάρκη, ης, ἡ.

Rigido, Duro, Aspro al tatto, σκληρός, ἄ,

όν; τραχύς, εἶα, ὅ || *detto del freddo*,
della stagione, δεινός, ἡ, ὄν; χαλεπός.
ἡ, ὄν || *Austero*, *Severo*, αὐστηρός, ἄ, ὄν;
σκληρός; αὐθέκαστος, ον; τραχύς.

Rigiramento, περιστροφή, ἡς, ἡ.

Rigirare, περι-στρέφω; περι-θιπέω.

Rigiros, ἐλεγμός, οὐ, ὁ; περίοδος, ου, ἡ.

Rigirare, ἀν-όμνημι (*irr.*).

Rigo, γραμμή, ἡς, ἡ.

Rigoglio, εὐθηνέα, ας, ἡ.

Rigoglioso, εὐθηνέων-ων, εἰουτα-ούτα, εἰον-
οῦν. *Essere rigoglioso*, εὐθηνέα.

Rigogolo, χλωρίων, ὠνος, ὁ.

Rigonfiamento, ἀνοίθησις, εως, ἡ; ὄγκωσις,
εως, ἡ; ὄγκωμα, ατος, τό; ὄγκος, ου, ὁ.

Rigonfiare, *trans.* ἀν-οιδέω || *intrans.* ἀν-
οιδέω; ὄγκομαι.

Rigore, σκληρότης, ητος, ἡ; αὐστηρότης, ητος,
ἡ; τραχύτης, ητος, ἡ. **A tutto rigore**,
ἐπ' ἀκριβείς; ἐς τὸ ἀκριβέστατον.

Rigorismo, ἡ λιαν αὐστηρότης (ητος) ο ἀκρι-
βεια (ας).

Rigorista, ὁ λιαν αὐστηρός (οῦ) ο ἀκριβής
(οῦς).

Rigorosamente, σκληρώς; τραχέως.

Rigorouso, Che opera con rigore, σκληρός,
ἄ, ὄν; αὐστηρός, ἄ, ὄν; τραχύς, εἶα, ὅ ||
detto di cose, σκληρός; τραχύς || *per*
Esatto, ἀκριβής, ἐς.

Rigovernare, σιγήγω; ἀπο-σιγήγω; καθάριω.

Riguadagnare, ἀνα-λαμβάνω (*irr.*); ανα-
τάσσομαι.

Riguardante, θεώμενος, ου, ὁ *coll' acc.*; θεά-
τής, οῦ, ὁ.

Riguardare, Guardar di nudno, πάλιν βλέπω
εἰς *coll' acc.* || *Guardare con attenzione*,
Considerare, *Esaminare*, σκοπέω; σκέπτο-
μαι; ἐξετάζω || *Custodire*, δια-φυλάσσω ||
Riguardare alcuno o alcuna cosa co-
me ecc., νομίζω ο ἡγέομαι *con due acc.*
|| *Riguardare, detto di cosa, per Ap-*
partenere o Concernere a, προσ-ήκω τινί;
ἀν-ήκω εἰς τι. *Per ciò che mi riguarda*,
τὸ κατ' ἐμέ ο πρὸς ἐμέ. — *Riguardarsi*
per Astenersi, ἀπ-έχομαι (*irr.*) τιος.

Riguardatamente, εὐλαβῶς.

Riguardevole, V. Raguardevole.

Riguardo, L'atto del riguardare, ὄψις, εως,
ἡ; βλέμμα. ατος, τό || *Cura*, *Attenzione*,
e simili, λόγος, ου, ὁ; θεραπεία, ας, ἡ;
αἰδώς, οῦς, ἡ. *Aver riguardo a*, λόγον
ποιέομαι τιος. *Non avere alcun riguardo*
a, ἐν οὐδενί λόγῳ τίθεμαι *coll' acc.* **A ri-**
guardo o In riguardo di, πρὸς ο περὶ ο
κατὰ *coll' acc.*

Riguardosamente, εὐλαβῶς; περισκεμμένως.
Riguardoso, εὐλαβής, ἐς; περισκεπτος, ον.
Riguarire, ἀνα-ῤῥαχίζομαι.
Rizurgitamento, πλημμυρίς, ἴδος, ἦ.
Rigurigare, πλημμυρέω.
Rilasciare, Lasciar di nuovo, πάλιν λείπω (irr.) || **Lasciar libero chi è preso**, ἀφ-ίημι (irr.); ἀν-ίημι || **Condonare**, ἀφ-ίημι || **Prendere meno del fissato o del patuito**, ἀπο-λείπω; οὐκ ἀφ-αιρέομαι (irr.).
Rilassamento, ἀνεσις, εως, ἦ; πάρεσις, εως, ἦ; ἀτονία, ας, ἦ || **fig.** riferito a costumi, ἀνειμένον, ου, τό.
Rilassare, ἀν-ίημι (irr.); παρ-ίημι.
Rilassatezza, ἀνεσις, εως, ἦ; ἀνειμένον, ου, τό.
Rilassato, ἀνειμένος, η, ου; ἔκλυτος, ον.
Rilavare, πάλιν λούω.
Rilavorare, πάλιν ἐργάζομαι (aum. per ει).
Rilegare, Legare di nuovo, πάλιν δέω || **per Cucire i libri**, συμ-πῆγγυμι, fut., -πῆξω; συν-δέω.
Rilegatore, βιβλιοπιηγός, οὔ, ὁ; βιβλιοδέτης, οὔ, ὁ (G. M.).
Rilegatura, βιβλίον δεσίμων, ου, τό (G. M.).
Rileggere, δεύτερον ἀνα-γινώσκω (irr.); ἐπανα-γινώσκω.
Rilente e Rilento (A), εὐλαβῶς.
Rilevare, Alzar da terra cosa o persona caduta, ἐπαν-ορθῶω, imperf. ἐπληρώθωω; ἐπαν-ίστημι; αἶρω || **fig.** Rilevare gli animi, le speranze ecc., ἀποκαθ-ίστημι; ἐγείρω (irr.); ἀν-εγείρω; παρ-οξύνω || **Riferito a bambini, Allevarli**, τρέφω (irr.) || **Riferito a parole, discorsi ecc.**, Comprendere, κατα-λαμβάνω (irr.); συν-ίημι (irr.); νοέω || **Riferito a pregi, difetti ecc.** Notarli, ἐπι-δείκνυμι; ἐξ-ελέγχω || **Rilevare uno per Sottentrare nel suo posto od ufficio**, ἐκ-δέχομαι; δια-δέχομαι || **Liberae uno da qualche molestia, obbligo e simili**, ἀφ-ίημι (irr.); ἀπο-λύω; ἀπ-αλλάττω || **intrans.** Importare e simili, δια-φέρω (irr.). Ciò non rileva punto, οὐδὲν διαφέρει.
Rilievo, di un' opera di scultura, ἀνα-γλυφή, ἦς, ἦ; ἐκτόπωμα, ατος, τό. Scolpire a basso rilievo, ἀνα-γλύφω. Scolpito a basso rilievo, ἀνάγλυπτος, ον; ἀνάγλυφος, ον || **Cosa di rilievo, per Cosa d'importanza**, μέγα πρᾶγμα, ατος, τό; μέγα τι || **I rilievi**, Ciò che avanza alla mensa, λείψανα, ου, τό.
Rilodare, πάλιν ἐπ-αινεῶ.
Rilucente, στέλπνός, ἦ, ὄν; λαμπρός, ἄ, ὄν.

Rilucere, στέλβω; λάμπω; ἀπο-λάμπω.
Riluttante, ἀνιστάς, ἄσα, ἄν; ἐναυτίος, α, ον.
Riluttanza, ἀνίστασις, εως, ἦ.
Rima, Consonanza procedente dalla medesima desinenza di parole tra loro poco lontane, ὁμοιοτέλευτον, ου, τό || **per Componimento in rima**, ποίημα. ατος, τό; μέλος, εως, τό || **Far rima**, V. Rimare.
Rimacinare, πάλιν ἀλέω ο ἀλήθω.
Rimandare, Mandar di nuovo, πάλιν πέμπω (irr.); ἀνα-πέμπω || **Mandare vicendevolmente ciò che ci è stato mandato**, ἀνταπο-δίδομι; e in alcuni giuochi, come della palla v simili, ἀντι-βάλλω (irr.) || **Licenziare**, ἀφ-ίημι (irr.); ἀπ-αλλάττω; ἀπο-πέμπω || **Rimettere il lettore da uno a un altro luogo del libro**, ἀν-άγω (irr.); α... , πρὸς col' acc. || **Differire, Rimettere una cosa ad altro giorno**, ἀνα-βάλλω.
Rimando, Il rimandare indietro, τὸ ἀνα-πέμπειν || **Di rimando, posto avverb.** ἔμπαλιν; αὔ.
Rimaneute, sost. λοιπόν, οὔ, τό, Il rimanente di, si traduce spesso con l'ad. λοιπός, ἦ, ὄν accordato col nome che segue: Il rimanente del viaggio, ἡ λοιπὴ ὁδός. Del rimanente o Nel rimanente, λοιπόν; τὸ ἄλλο; τἄλλα.
Rimanere, Restare in alcun luogo, μένω (irr.); δια-μένω; κατα-μένω; δια-τρίβω || **riferito ad operazioni**, Cessare, Sospendere, παύομαι; δια-παύομαι; ἐπ-έχω (irr.) || **detto di luogo, cosa o simili, per Esser posto**, καίμαι (irr.); εἰμί (irr.) || **Rimanere, usato assolutamente per Esser preso di grande meraviglia**, θαυμάζω, fut. ἄτομαι || **Rimanere con un adiet. o altro aggiunto, si traduce con εἰμί e l'adiettivo, o con un altro verbo equivalente**: Rimaner morto, ἀπο-θνήσκω (irr.). Rimaner ferito, τιτρώττομαι; nella testa, τὴν κεφαλῆν || **Rimanere per Avanzare**, λείπομαι; περι-γίγνομαι; περί-ειμι; περισσεύω || **Rimanere da uno per Dipendere una cosa dalla sua volontà**, ἐν ἐμοὶ ο ἐπ' ἐμοὶ ἐστιν col' inf.
Rimare, ὁμοίως λήγω; ὁμοιοτέλευτός (ον) εἶμι.
Rimaritare, δεύτερον ο πάλιν ἐκ-δίδομι (τὴν θυγατέρα) || **Rimaritarsi**, ἐκ δευτέρου γάμον ο κῆδος συν-άπτω; δευτέροις γάμοις συν-άπτομαι.
Rimasticare, ἀνα-μασάομαι.
Rimasuglio, λείμμα, ατος, τό.

Rimatore, ποιητής, οὐ, ὁ.
 Rimatrice, ποιήτρια, ας, ἡ.
 Rimbalzare, ἀνα-πηδάω; ἀντι-πηδάω; ἀνα-πάλλομαι, αορ. ἀνεπάλην.
 Rimbalzo, ἀναπήδησις, εως, ἡ; ἀνάπαυσις, εως, ἡ.
 Rimbambire, ἀνα-νηπιεύομαι.
 Rimbarcare, πάλιν ἐμ-βιβάζω εἰς ναῦν || Rimbarcarsi, πάλιν ἐπι-βαίνω (irr.) νεῶς ὁ ἐπὶ ναῦν.
 Rimbellire, trans. καλλύω; καλλωπίζω || intrans. καλλίων (ου) γίγνομαι (irr.).
 Rimbiancare, πάλιν λευκάω.
 Rimbombante, εὐχητής, ἐς; διηχής, ἐς.
 Rimbombare, ἄντ-ηχέω; δι-ηχέω; di . . ., acc.
 Rimbombo, ἀντήχησις, εως, ἡ; διήχησις, εως, ἡ.
 Rimborsare, ἀπο-δίδομαι; ἐκ-τίνω.
 Rimborso, ἀπόδοσις, εως, ἡ; ἐκτίσις, εως, ἡ.
 Rimbruttire, trans. ἀμωρρον ο δουσιδῆ (ἐς) ποιέω; κατ-αισχύνω || intrans. αἰσχροῦς (ά, ὄν) ο αἰσχιών (ου), δουσιδῆς (ἐς) ο δουσιδέστερος (α, ου) γίγνομαι (irr.).
 Rimediabile, ἴασμος, η, ου; ἰατός, ἡ, ὄν; Θεραπεύτιμος, η, ου.
 Rimediare, ἰάομαι, fut. ἰάσομαι; ἀκίομαι (irr.); Θεραπεύω.
 Rimediatore-trice, ἀϊετιστικός, ἡ, ὄν; ἐπανορθωτικός, ἡ, ὄν.
 Rimediare, πάλιν Θεραπεύω.
 Rimedio, Θεραπεία, ας, ἡ; ἐπικούρημα, ατος, τό; per un male fisico, ἄκος, εος, τό; φάρμακον, ου, τό.
 Rimembranza, μνήμη, ης, ἡ.
 Rimembrare, V. Ricordare.
 Rimenare, Ricondurre, ἐπαν-άγω (irr.); ἀνα-κομίζω || per Agitare con qualche forza, κυκάω; κατα-κυκάω.
 Rimeritare, ἀντι-δωρέομαι.
 Rimescolamento, Il rimescolare, ἀνάμιξις, εως, ἡ; σύμμιξις, εως, ἡ || Il rimescolarsi. cioè Quel turbamento che procede da subita paura, ἐκπληξίς, εως, ἡ.
 Rimescolare, ἀνα-μίγνυμι (irr.); συμ-μίγνυμι || Rimescolarsi, Turbarsi per subita paura, ἐκ-πλήσσομαι.
 Rimessamente, Con atti e parole di sommissione, ταπεινῶς || Freddamente, Languidamente, ψυχρῶς; μαλακῶς.
 Rimessiticcio, βλάστημα, ατος, τό.
 Rimesso, partic. V. Rimettere || ad. detto di animo, ταπεινός, ἡ, ὄν.
 Rimettere, Mettere di nuovo, πάλιν ο αἴθις τίθῃμι || Mettere una cosa donde si

era tolta, ἀποκατα-τίθῃμι; ἀποκαθ-ίστημι || detto di piante, Gettar nuovi germogli, ἀνα-βλαστάνω (irr.); ἀνα-ρύω (irr.) || riferito a gambe, braccia slogate, κατ-αρτίζω || Rimettere per Restituire ad alcuno ciò che si aveva di lui, ἀπο-δίδομαι || per Differire, Rimandare ad altro tempo, ἀνα-τίθεμαι; ὑπερ-τίθεμαι; ἀνα-βάλλω (irr.) || per Condonare, Perdonare, συγ-γιγνώσκω (irr.); συγ-χαρῶς; ἀφ-ίημι (irr.) || Rimettere una cosa in uno, per Commetterla al suo arbitrio, παρα-δίδομαι; ἐπι-τρέπω. — Rifless. Rimettersi, Tornare nella positura di prima, ἀποκαθ-ίσταμαι || Darsi di nuovo a un'operazione, occupazione e simili, ἀνα-λαμβάνω (irr.); a . . ., acc. || Rimettersi in salute, in forze, ἀνα-ρρώτιζω; ἀνα-ρρώννυμαι || Rimettersi in alcuno, ἐμαυτὸν (ἡν) ἐπιτρέπω ο ἐμ-πιστεύω τοῖ || Rimettersi in mare, πάλιν πλέω (irr.). Rimettersi a tavola, πάλιν κατα-κλίνομαι, ecc.
 Rimirare, θεάομαι; θεωρῶ.
 Rimisurare, ἀνα-μετρέω.
 Rimodernare, ἀνα-νεῶς.
 Rimondare, καθυίρω || detto degli alberi, φλοιῶς.
 Rimontare, Montar di nuovo, πάλιν ἀνα-βαίνω (irr.) ο ἐπι-βαίνω; ἐπανα-βαίνω || detto di fiume, ἀνά ροῦν ο παρά τὸν παταμὸν φέρομαι ο ἔρχομαι (irr.) ο πλέω (irr.); ἀνα-πλέω || Rimontare una macchina, un ordigno e simili, ἀνα-σχευάζω; ἐπι-σχευάζω; κατ-αρτίζω || intrans. Pigliar le cose da alto in un ragionamento, ἐξ ἀρχῆς ο ἀνωτέρω ἀνα-λαμβάνω (irr.) τὰ πράγματα.
 Rimorchiare, ῥυμῶ ἔλκω (aut. per ει); ῥυμουκίω.
 Rimorchiatore-trice, ῥυμουκῶν, οὔτος, ὁ; ῥυμουκούσα, ης, ἡ.
 Rimorchio, τὸ ῥυμουκτεῦν. Tirare a rimorchio, V. Rimorchiare.
 Rimordere, Mordere di nuovo, πάλιν δάκνω (irr.); ἀνα-δάκνω || Mordere chi ci ha morso, ἀντι-δάκνω || intrans. detto di coscienza, ἐλέγχω; δάκνω.
 Rimorso, τοῦ συνειδήτος ἔλεγξις, εως, ἡ; ψυχῆ; δῆγμα, ατος, τό. Sentir rimorso di . . . , δάκνομαι (irr.) τῆν ψυχῆν ἐπὶ col dat.
 Rimostranza, νουθεσία, ας, ἡ; νουθέτημα, ατος, τό.
 Rimostrare, πάλιν δείκνυμι.

Rimovimento e

Rimozione, ἀναίρεσις, εως, ἡ.

Rimparare, ἀνα-μυθάνω (irr.).

Rimpatriare, ἀπο-νοστήω; ἐπαν-έρχομαι (irr.).

Rimpetto, ἐναντίον; κατεναντίον; ἀντικρῦ; ἐνώπιον; tutti col gen.

Rimpiangere, ποθέω; ἐπι-ποθέω.

Rimpianto, πόθος, ου, ὁ; ἐπιπόθησις, εως, ἡ.

Rimpiattare, κρύπτω. Rimpiattarsi, κρύπτομαι.

Rimpiccolire, ἐλασσώ.

Rimpinzare, ὑπερμ-πίπλημι (irr.).

Rimproverabile, μισπτός, ἡ, ὅν; ἐπίτιμπος, ου; ἐπίφογος, ου.

Rimproverare, ἐπι-τιμάω; μέμφομαι; ἐγκάλεω (irr.); qualche cosa ad alcuno, τί τι; ad alcuno, di . . . , dat. e inf., o part. in caso dat. Non aver nulla da rimproverarsi, ἐκτός αἰτίας εἰμί; ἐμυκτῶ οὐδὲν ἄδικον σύν-οἶδα. Rimproverare ad alcuno un beneficio. Ricordarlo altrui quasi per biasimarli di ingratitudine, προ-φέρω (irr.) οὐνειδίζω τινί εὐεργήτημα.

Rimproveratore-trice, μεμφόμενος, η, ου.

Rimprovero, μίμψις, εως, ἡ; κατάμειψις, εως, ἡ; αἰτίαμα, ατος, τό. Fare un rimprovero ad alcuno, μέμφομαι τί τινι.

Rimunerare, μισθόν οὐ γέρας δίδωμι τινί; di . . . , gen., ἀντι-δωρομα.

Rimuneratore-trice, ἀντιδωρούμενος, η, ου.

Rimunerazione, ἀντιδωρέα, ἄς, ἡ; ἀντιδωρον, ου, τό.

Rimuovere, Muovere di nuovo, πάλιν κινέω || Allontanare, ἀπο-κινέω; ἀφ-ίστημι || Deporre dall'ufficio o simile, ἀπο-λύω οὐ πᾶν τινά col gen. dell'ufficio || Tor via. Levare di mezzo cosa che serve d'ostacolo, ἀπο-κινέω; ἐκποδῶν ποίω || Rimuovere alcuno dal suo proposito, risoluzione o simili, μετα-πέιθω; ἀπο-τρέπω.

Rimurare, ἀνα-τερχίζω.

Rimutare, μετ-αλλάσσω (irr.) || e riferito a persona, μετα-πέιθω; ἀπο-τρέπω.

Rinarrare, πάλιν δι-ηγέομαι.

Rinascenza, V. Rinascimento.

Rinascere, πάλιν γίγνομαι (irr.) οὐ γεννάομαι; ἀνα-βιώσκομαι, fut. -ώσομαι || detto delle piante, ἀνα-βλαστάνω (irr.) || Far rinascere, ἀν-εργίζω (irr.).

Rinascimento, παλιγγενεσία, ἄς, ἡ.

Rinato, παλιγγενής, ἄς.

Rincalzamento, στήριγμα, ατος, τό.

Rincalzare, ἐρείδω; στηρίζω || Andare a rin-

calzare i cavoli, per Morire. ἐνέσω (irr.).

Rincalzo, ἔρεισμα, ατος, τό; στήριγμα, ατος, τό.

Rincarare, trans. τὴν τιμὴν (τῶν ὀνίων) ἐπι-τείνω; ἀνα-τιμάω οὐ ἐπι-τιμάω col-loc. || intrans. I medesimi verbi al passivo.

Rincarato, μείζονος γενόμενος, η, ου; ἐπιτιμηθεὶς, εἶσα, ἐν.

Rincaro, ἐπιτίμησις, εως, ἡ; τιμῆς αὐξήσις, εως, ἡ.

Rincattivire, πονηρότερος (α, ου) γίγνομαι (irr.).

Rinchiudere, ἐγκλείω; συγκλείω; κατακλείω.

Rinchiuso, sost. περιπερραγμένον χωρίον, ου, τό; σπηλις, ου, ὁ.

Rinchiuso, ad. κατόκλειστος, ου.

Rinciappare, πάλιν πταίω.

Rincontrare, ἀπ-αντάω τινί.

Rincontro, sost. ἀπάντησις, εως, ἡ.

Rincontro, avv. e Di rincontro, ἀντικρῦ; ἐκ τοῦ ἐναντίου.

Rincoramento, παρόρησις, εως, ἡ.

Rincorare, παρ-ορμάω; ἀνα-θαβρῶνω; ἐπι-θαβρῶνω.

Rincorrere, διάκω. fut. διώξομαι; μετα-διώκω; μετα-τρέχω (irr.).

Rinerescere, ἀνέω, fut. ἄνω; ἀηδικῶν παρ-έχω (irr.) τινί.

Rinerescerevole, ἀνικαρός, ἄ, ὅν; ἀηδής, ἄς.

Rinerescivolmente, ἀηδῶς.

Rinerescimento, ἀνία, ἄς, ἡ; λύπη, ἡς, ἡ.

Rinculare, ἀνα-χωρέω; ἀνα-φέρω (irr.) τοῦ πόδα; ἀνα-ποδίξω.

Rinfacciamento, οὐνεδισμα, ατος, τό.

Rinfacciare, οὐνεδίζω, fut. ἴω.

Rinfocciare, πάλιν ἄπτω οὐ ἀν-ἄπτω.

Rinfoderare, πάλιν εἰς κολοῦν ὠθέω (irr.).

Rinforzare, πάλιν εἰς κλίβανον εἰς-βάλλω (irr.).

Rinforzamento, ἐπιβράσις, εως, ἡ.

Rinforzare, Accrescere forza; ἐπι-βρῶννυμι (irr.); ἐπι-κρατύνω || Accrescere intensità, ἐν-τείνω; ἐπι-τείνω || intrans. ἐκ-αυξάνω (irr.).

Rinforzo, Il rinforzare, κρατυσμός, οὔ, ὁ || riferito a cose militari, βοήθεια, ἄς, ἡ; ἐπιβροήθεια, ἄς, ἡ; ἐπίκουροι, ων, οἱ.

Rinfrancare, ἐπι-βρῶννυμι (irr.).

Rinfranco, ἐπιβρώσις, εως, ἡ.

Rinfrescamento, ἀνάψυξις, εως, ἡ; ἀναψυχή, ἡς, ἡ.

Rinfrescare, Rendere fresco, ψύχω; ἀναψύχω || riferito a cavalli od altro ani-

- male*, Ristorarli, ἀνα-λαμβάνω (*irr.*) || *fig. per* Rinnovare, ἀνα-νεύω. Rinfrescar la memoria ad alcuno, ὑπο-μνηστικῶ (*irr.*) τινά τι.
- Rinfrescativo, ψυκτικός, ἢ, ὄν; ἀναψυκτικός, ἢ, ὄν.
- Rinfresco, ὀπώρα, ας, ἢ; ποτά, ὄν, τά.
- Rinfusa (Alla), χύδην; φύρδην.
- Ringagliardimento, ἐπιβρώσις, εως, ἢ.
- Ringagliardire, ἐπι-βρώνυμι (*irr.*); ἰσχυρόω.
- Ringhiare, κνυζάω; ὕλακτέω.
- Ringhiera, βῆμα, ατος, τό.
- Ringhio, κνύξημα, ατος, τό.
- Ringiovanire, *trans.* ἀνα-νεάζω || *intrans.* ἀν-ηθάσκω, *ful.* ἦτος.
- Ringoiare, ἀνα-βρόφω.
- Ringrandimento, αὔξησις, εως, ἢ; ἐπαύξησις, εως, ἢ.
- Ringraudire, αὔξανα (*irr.*); ἐπ-αυξάνω; μείζονα (ο μείζω, ον) ποιεῶ.
- Ringraziamento, εὐχαριστία, ας, ἢ; κάριτος ὁμολογία, ας, ἢ.
- Ringraziare, Rendere grazie, εὐχαριστέω; alcuno di qualche cosa, τινὶ ἐπὶ τινὶ ο περὶ τινος || *per* Non accettare, ἐπ-αινέω (*irr.*); παρ-αιτέομαι.
- Ringuainare, V. Rinfoderare.
- Rinnegamento, ἀπόστασις, εως, ἢ; ἐξάρνησις, εως, ἢ.
- Rinnegare, ἀποστατέω; ἐξ-αρνέομαι.
- Rinnegato, *sost.* ἀποστατής, ου, ὁ.
- Rinnovamento, ἀνανέωσις, εως, ἢ; ἀνακαίμιτις, εως, ἢ.
- Rinnovare, ἀνα-νεύω; ἀνα-καινίζω; καινοποιέω. Rinnovare un dolore, ἀνα-ξάινω ἔλκος. Rinnovare i tentativi, ἀνα-πειράω; la guerra, ἀνα-πολεμείω, *e così altri composti con ἀνά.*
- Rinnovazione, V. Rinnovamento.
- Rinnovellare, V. Rinnovare.
- Rinoceronte, βουκίρις, ωτος, ὁ.
- Rinomauza, δόξα, ης, ἢ; φήμη, ης, ἢ; θισμα, ατος, τό.
- Rinomato, ὀνομαστός, ἢ, ὄν; εὐδοξός, ου.
- Rinsavire, ἀνα-φρονέω.
- Rinsegnare, ἀνα-διδάσκω (*irr.*).
- Rinselvarsi, εἰς τὰ δρυμὰ εἰς-δύομαι (*irr.*).
- Rinserrare, V. Rinchiudere.
- Rintoppare, ἀπ-αντάω; συν-αντάω; ἐπι-τυγχάνω (*irr.*); *tutti col dat.*
- Rintracciamento, τὸ ἀνιχνεύειν; ἔρουνα, ης, ἢ.
- Rintracciare, ἀνιχνεύω; ἔρευνάω.
- Rintrodurre, πάλιν εἰς-άγω (*irr.*).
- Rintrodare, ἀντ-ηχέω; δι-ηχέω.
- Rintuzzare, ἀμβλύω || *fig.* κολάζω; συ-στέλ-
- λω (*irr.*). Rintuzzar l'orgoglio d'alcuno, τὸ φρόνημά τινος κατα-στέλλω.
- Rinunzia, ἀπόστασις, εως, ἢ; ἀποθόρυσις, εως, ἢ; ἀπόβροσις, εως, ἢ.
- Rinunziare, ἀφ-ίσταμαι; ἐξ-ίσταμαι; a . . . *gen.*; ἀπο-γυμνάσκω (*irr.*) *col gen.* ο *l' acc.*
- Rinvenire, *trans.* Ritrovare ciò che si cerca. ἀν-ευρίσκω (*irr.*) || *intrans.* Ricuperare i sensi, ἀνα-πνέω (*irr.*) || Ammorbidire, ἀνα-μαλάσσομαι.
- Rinverdire, *trans.* πάλιν χλωραίνω || *intrans.* ἀνα-θάλλω; χλοάζω.
- Rinvviare, Inviare di nuovo, πάλιν πέμπω. ἀνα-πέμπω || Inviare altrove, ἀν-άγω (*irr.*) πρὶς; *coll' acc.* || Rimettere ad altro giorno, ἀνα-βύλλω (*irr.*).
- Rinvigorire, ἀνα-βρώνυμι.
- Rinviliare *e*
- Rinvilire, ἀπ-ευωνίζω.
- Rinvilio, τὸ ἀπευωνίζειν.
- Rinvio, Il rinviare ad altri ciò che egli c'invia, τὸ ἀναπέμπειν || Aggiornamento, ἀναβολή, ης, ἢ.
- Rinvolgere *e*
- Rinvoltare, ἐν-εἰλέω; περι-εἰλέω.
- Rio *sost.* βεῖθρον, ου, τό; βουμάτιον, ου, τό.
- Rio, *ad.* φαῦλος, η, ον; ἀκάτος, ἢ, ὄν.
- Rioccupare, ἀνα-λαμβάνω (*irr.*).
- Rionorare, πάλιν τιμάω.
- Riordinamento, κατὰτάξις, εως, ἢ.
- Riordinare, πάλιν δια-τίθειμι; ἀνα-τάσσω; ἀνα-στυάζω.
- Riottosamente, ἐριστικῶς.
- Riottoso, ἐριστικός, ἢ, ὄν.
- Ripa, V. Riva.
- Riparabile, ἀκεστός, ἢ, ὄν; ἐπανορθωτός, ἢ, ὄν.
- Riparare, Difendere, Proteggere, φυλάσσω τινά ἀπὸ τινος; σκεπάζω || Porre riparo, Ristorare, ἀκίσομαι; ἐπανορθόομαι; ἀνα-στυάζω || riferito a colpo *e simili.* Impedire, κατ-έχω (*irr.*); κωλύω; εἶργω || Provvedere, προ-νοέομαι || Ripararsi *per* Rifuggirsi, κατα-φεύγω (*irr.*).
- Riparatore-trice, ἀκεστικός, ἢ, ὄν; ἐπανορθωτός, ἢ, ὄν.
- Riparazione, Ammenda, ἔκτισις, εως, ἢ || Restauro, Risarcimento, ἀκίσις, εως, ἢ; ἐπανόρθωσις, εως, ἢ; ἐπισκευή, ης, ἢ.
- Riparlare, πάλιν λέγω (*irr.*).
- Riparo, Difesa, ἀμυνα, ης, ἢ; ἀλέγησις, εως, ἢ; ἔρυμα, ατος, τό || Rimedio, πόρος, ου, ὁ.
- Ripartimento, V. Ripartizione.
- Ripartire, Dividere, δια-νέμω; δια-μερίζω;

δι-αιρέω (*irr.*) || Partire, andarsene di nuovo, πάλιν ο αὐτίς ἀπ-έρχομαι (*irr.*).
 Ripartizione, διανομή, ἤς, ἤ; διάδοσις, εως, ἤ. Fare la ripartizione. δι-αιρέομαι (*irr.*).
 Ripartorire, πάλιν τικτώ (*irr.*).
 R passare, Di nuovo passare, o Passare tornando per la stessa strada, πάλιν παρ-έρχομαι (*irr.*); τὴν αὐτὴν ὁδὸν ο τῇ αὐτῇ ὁδῷ ἐπαν-έρχομαι || Attraversare di nuovo, πάλιν δια-περάω || *fig.* Riandare con la mente, ἀνα-πολέω κατὰ νοῦν; ἐπανα-λαμβάνω (*irr.*); πρὸς ἑμαυτὸν (ἢ) διεξ-έρχομαι.
 Ripensare, πάλιν δια-νοέομαι.
 Ripentimento, μετάνοια, ας, ἤ; μεταμέλεια, ας, ἤ.
 Ripentirsi, μετα-μέλομαι, *aor.* μετεμελήθημ; μετα-νοέω.
 Ripercuotere, ἀνα-κόπτω; ἀπο-κρούω; *detto del suono*, ἀνταπο-δίδωμι; *della luce*, ἀντανα-κλάω, *fut.* ἄσω.
 Ripercussione, ἀπόκρουσις, εως, ἤ; ἀντανά-κλασις, εως, ἤ.
 Riperdere, πάλιν ο δεύτερον ἀπο-βάλλω (*irr.*).
 Ripescare, ἐκ-καλαμάομαι.
 Ripetere, Dire da capo la stessa cosa, πάλιν λέγω (*irr.*); παλιλλογέω; ταυτολογέω || Dire ciò che da altri è stato detto, μετ' ἄλλον λέγω || Tornare a far qualche cosa, δεύ-τερον ποιέω || Domandare cosa che sia di nostra appartenenza, πάλιν ἀπ-αιτέω ||
 Ripetersi per Accader di nuovo, αὐτίς γίγνομαι (*irr.*).
 Ripetizione, ἐπανάληψις, εως, ἤ; *di parole*, παλιλλογία, ας, ἤ.
 Ripetutamente, πολλάκις.
 Ripiantare, ἀνα-φυτεύω.
 Ripidezza, ὄρθιον, ου, τό; προσάντες, ους, τό.
 Ripido, ὄρθιος, α, ου; προσάντης, ες; ἀπότο-μος, ου.
 Ripiegare, πάλιν πτύσσω; πτύσσω; συμ-πτύσσω.
 Ripiegatura, πτύξις, εως, ἤ.
 Ripiego, πόρος, ου, ὅ.
 Ripienezza, πλησμονή, ἤς, ἤ.
 Ripieno, *sost.* Qualunque materia che serva a riempire una cosa vuota, ἀναπλήρωμα, ατος, τό || *fig.* *detto di cosa o persona che c'è come per di più*, Inutile, περιεσόν, ου, τό.
 Ripieno, *ad.* πλήρης, ες; ἀνάπλευς, ων; di... *gen.*
 Ripigliare, V. Riprendere.
 Ripopolare, πάλιν οικήω.
 Riporre, Porre di nuovo, Rimettere la cosa

dov' era prima, πάλιν ο αὐτίς τίθημι; ἀπο-κατα-τίθημι; ἀποκαθ-ίστημι || Mettere in serbo, ἀπο-τίθημι; συ-κλείω || Ripiantare, ἀνα-φυτεύω || Novere, συν-αριθμῶ τί τινι; τίθεμαι τι ἐν... — *rifless.* Riporsi a checchessia, Ricominciare a farlo, ἀνα-λαμβάνω (*irr.*) || Nascondersi, κρύπτο-μαι || Andare a riporsi, per Cedere, υπο-χωρέω, *fut.* ἴσσομαι.
 Riportare, Ritornare una cosa al suo luogo o a chi l' ha data, ἀνα-κομιζῶ; ἐπανα-φέρω (*irr.*) || Riferire, Rapportare, ἀπ-αγγέλλω; ἐξ-ηγέομαι; δι-ηγέομαι || Acquistare, Conseguire, ἀπο-φέρομαι; φέρομαι; τυγ-χάνω (*irr.*) τινός || Aggiungere una cosa ad un' altra ἀρροδῶ; συν-άπτω || *rifless.* Riportarsi a, Starsene alla sentenza, al giudizio altrui, ἐπι-τρέπω τί τινι.
 Riposare, *trans.* Posare di nuovo, πάλιν τίθημι || *intrans.* per Dormire, κοιμάο-μαι; ἀνα-παύομαι || *detto di fabbrica, colonna e simili*, Reggersi, εἰρίδομαι ἐν ο ἐπί τινι; ἐπ-ερίδομαι τινι; ἐπι-κειμαί τινι || Esser sepolto in un luogo, κεῖμαι || *rifless.* Riposarsi, Prendere riposo, Cessare dalla fatica, ἀνα-παύομαι || Ri-posarsi in alcuno, nella fede d'alcuno e simili, πιστεύω ο πίπειδά τινι; θαρσέω τινι || Riposarsi, *detto dei terreni*, ἀνεργατος (ον) μένω (*irr.*).
 Riposatamente, ἡσυχῶς; σχολῇ.
 Riposo, ἡσυχία, ας, ἤ; ἀναπαυσις, εως, ἤ. Stare in riposo, ἡσυχάζω. Prender riposo, ἀνα-παύομαι. Dar riposo ad alcuno, ἀνα-παύω τινά. Giorni di riposo, ἀπρακται (ων) ἡμέραι (ἂν) αἱ.
 Ripostiglio, ἀποθήκη, ἤς, ἤ.
 Riposto, *ad.* ἐπίκρυφος, ου.
 Riprendere, Prendere di nuovo, πάλιν λαμ-βάνω (*irr.*); ἀνα-λαμβάνω || Ricuperare, Riacquistare, ἀνα-λαμβάνω; ἀνα-κτάομαι || Ricominciare, a fare una cosa, ἐκνα-λαμβάνω; αὐτίς ἄπτομαι *col gen.* Ripren-dere il discorso, ὑπο-λαμβάνω || Ripren-dere uno, ἐπι-τιμῶ ο ἐπι-πλήσσω τινι; φέγω τινά || Riprender fiato, ἀνα-πνέω (*irr.*).
 Riprensibile, μεμπτός, ἤ, ὄν; ψεκτός, ἤ, ὄν; ἐπιμεμπτος, ου; ἐπίφογος, ου.
 Riprensione, μέμφις, εως, ἤ; ἐπιτίμησις, εως, ἤ.
 Riprensore, ἐπιτιμήσας, ατος, ὅ.
 Ripresa, ἐπανάληψις, εως, ἤ.
 Riprincipiare, πάλιν ἀρχομαι; ἐπανα-λαμ-βάνω (*irr.*).
 Ripristinare, ἀποκαθ-ίστημι.

Riprodurre, ἀνα-φύω; ἀνα-γεννάω; *di piante*, ἀνα-βλαστάνω (*irr.*).
Riproduzione, γέννησις, εως, ἡ; ἀναγέννησις, εως, ἡ; *di piante*, ἀναβλάστημα, ατος, τό.
Ripromettere, Promettere di nuovo, πάλιν ὑπασχέομαι (*irr.*) || **Ripromettersi**, Sperrare, ἐλπίδα ἔχω (*irr.*); ἐλπίζω.
Riproporre, πάλιν *col verbi che vedrai in Proporre*.
Riprova, ἀπόδειξις, εως, ἡ; τεκμήριον, ου, τό.
Riprovare, Provare di nuovo, ἀνα-πειράσκει || **Non approvare**, Rifiutare, ἀποδοκιμάζω; παρκα-κρούομαι.
Riprovaione, ἀποδοκιμασία, ας, ἡ.
Ripudiare, ἀπο-πέμπομαι.
Ripudio, ἀπόπειψις, εως, ἡ.
Ripugnanza, Sentimento d' avversione, ἀντιπάθεια, ας, ἡ; ἀηδία, ας, ἡ; δυσχέρεια, ας, ἡ. **Aver ripugnanza per**, δυσχεραίνω *coll' acc.* ἀηδιζομαι πρὸς τι **Con ripugnanza**, ἀηδῶς. **Senza ripugnanza**, ἡδῶς || **L' essere una cosa opposta ad un' altra**, ἐναντιότης, ητος, ἡ; ἐναντιώσις, εως, ἡ.
Ripugnare, Contrastare, Essere opposto, ἐναντίος (α, ον) εἶμι; ἐναντιόομαι, απτ. ἡναντιώθη, *col dat.* || **Ripugnarti una cosa**, Destare in te un senso d' avversione, ἄσκη παρ-έχω (*irr.*) *τινί*. **Mi ripugna il . . .**, ἀπὸ θυμοῦ μοι ἐστὶ *coll' inf.*
Ripulimento, V. **Ripulitura**.
Ripulire, καθαίρω; καθαρίζω. **Ripulirsi le mani**, ἀπο-νίπτομαι τὰς χεῖρας; || *referito a lavoro*, ἐξ-ακριβῶ.
Ripulitura, κάθαρσις, εως, ἡ.
Ripullulare, ἀνα-βλαστάνω (*irr.*).
Ripulsa, (*data*), ἀπάρνησις, εως, ἡ; ἀνάνευσις, εως, ἡ; (*ricevuta*) ἀπότευξις, εως, ἡ; ἀποτύχημα, ατος, τό.
Ripulsione, T. *fis.* ἀπάρησις, εως, ἡ; ἀνακοπή, ης, ἡ; ἀντικοπή, ης, ἡ.
Ripurgare, ἀνα-καθαίρω.
Riputare, e **Reputare**, ἡγέομαι; νομιζω. **Riputarsi**, ποιεῖομαι ἐμαυτόν.
Riputazione e **Reputazione**, δόξα, ης, ἡ. **Buona riputazione**, καλή (ἡς) δόξα ο εὐδοξία, ας, ἡ. **Cattiva riputazione**, κακή (ἡς) δόξα ο κακοδοξία, ας, ἡ. **Aver buona riputazione**, εὐδοκιμέω. **Aver cattiva riputazione**, κακοδοξέω.
Riquadramento, V. **Riquadratura**.
Riquadrare, τετραγωνίζω.
Riquadrato, τετράγωνος, ον.
Riquadratura, τετραγωνισμός, οὔ, ὁ.
Risaldamento, στερέωσις, εως, ἡ; συγκόλλησις, εως, ἡ.

Risaldare, συγκολλάω.
Risalire, Salire di nuovo, πάλιν ἀνα-βαίω (*irr.*); ἐπανα-βαίω || **Risalire un fiume**, ἀνα-ροῦν ο παρὰ τὸν ποταμὸν φέρομαι ο ἔρχομαι (*irr.*) || *fig.* **Risalire alle origini**, ai principii di checchissia, ἐξ ἀρχῆς ο ἀνωτέρω ἀνα-λαμβάνω (*irr.*) τὰ πράγματα.
Risaltare, Saltar di nuovo, πάλιν ἄλλομαι (*irr.*) ο πηδᾶω; ἀνα-πηδᾶω || **Rimbalzare**, Riflettersi, ἀντανα-κλάομαι || **Far risalto**, Sporgere in fuori, ἐξ-έχω (*irr.*) || *fig.* **Fare spicco**, **Far molto effetto**, δια-φέρω (*irr.*) *τινός*; ἐκπρεπής (ἐς) εἶμι
Risalto, ἐξοχή, ης, ἡ. **Far risalto**, ἐξ-έχω (*irr.*); προ-έχω.
Risahnabile, ἰάσιμος, η, ον.
Risanoamento, ἰασίς, εως, ἡ; ὑγίανσις, εως, ἡ.
Risanare, *trans.* ἰάομαι, *ful.* ἰάσσομαι; ἰαπρεύω; ὑγιαίνω; ὑγιάω || *intrans.* ἀναρῶμαι; ὑγιαίνω.
Risanato, ἰατός, ἡ, ὄν.
Risapere, μανθάνω (*irr.*) παρὰ τῶν ἄλλων; πυνθάνομαι (*irr.*).
Risarcimento, **Restauro**, κατάρτισις, εως, ἡ; ἄκσις, εως, ἡ || **Risarcimento di danni e simili**, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ.
Risarcire, Restaurare, ἀκέομαι; ἐπισκευάζω || **Risarcire danni o simili**, ἀνταπο-δίδομαι.
Risata, καγχασμός, οὔ, ὁ. **Fare una risata**, καγχάζω.
Riscaldamento, θέρμανσις, εως, ἡ.
Riscaldare, *trans.* θερμαίνω; ἀνα-θερμαίνω || *intrans. e rifless.* *il passivo dei medesimi verbi.* Per **Incollerirsi**, **Adirarsi**, ἐξ-οργίζομαι.
Riscaldativo, ἀλειαντικός, ἡ, ὄν; θερμοαντικός, ἡ, ὄν.
Riscattare, λυτρώω e λυτρώομαι.
Riscatto, Il riscattare, λύτρωσις, εως, ἡ || **Denaro che si paga a fine di riscattarsi**, λύτρον, ου, τό; ἄποικα, ον, τά.
Riscendere, πάλιν κατα-βαίω (*irr.*).
Rischiaramento, σαφηνισμός, οὔ, ὁ.
Rischiarare, **Rend**er chiaro, λαμπρύνω; κατα-λάμπω || **Rischiarar la voce**, τὴν φωνὴν λαμπρᾶν ο ὀξεῖαν ποίωω || *per Schiarire*, Dilucidare, σαφηνίζω; φαεινῶν (ἀν) ποίωω || *detto del tempo*, ἐπ-αιθριάζει (*impers.*).
Rischiare, *trans.* περι-βάλλω (*irr.*) || κινδυνεύω.
Rischio, κίνδυνος, ου, ὁ. **Mettere**, **Porre a rischio**, ἀπο-κυβέω. **Mettersi**, **Porsi a rischio**, κινδυνεύω.
Rischioso, ἐπικίνδυνος, ον; κινδυνώδης, ες.
Risciacquamento, ἀπόκλυσις, εως, ἡ.

Risciacquare, ἀπο-κλύζω; δια-κλύζω; πλύνω.
Risciacquata, il risciacquare, ἀπόκλυσις, εως, ἡ.
 ἡ || *fig.* **Riprensione**, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
Fare una risciacquata ad alcuno, ἐπιτιμάω τινί.
Riscontrare, **Incontrarsi in persona che viene dalla parte opposta**, ἀπ-αντάω; συν-αυτάω; ἐν-τυγχάνω (*irr.*); **tutti col dat.**
 || **Confrontare**, συμ-βάλλω (*irr.*); παραβάλλω τί τινι || **Accertarsi**, per via d'esame, dell'esattezza d'una cosa, ἐξ-ετάζω
 || **Riscontrar la moneta**, ἀν-αριθμέω || **detto di due cose**, **Far riscontro l'una all'altra**, συν-αρμόζω.
Riscontro, **L' incontrarsi**, συνάντησις, εως, ἡ; ἀπάντησις, εως, ἡ; ἔντευξις, εως, ἡ || **L'esame che si fa di un conto, partita ecc.**, ἐξέτασις, εως, ἡ || **Il raffrontarsi di due cose fra loro**, ἀναλογία, ας, ἡ; παραβολή, ἡς, ἡ. **Mettere a riscontro due cose tra loro**, παρα-βάλλω (*irr.*). τινί τι ο τι πρὸς τι || **Avviso**, Breve ragguaglio ἀπ-αγγελία, ας, ἡ || **Indizio**, **Contrassegno**, σημεῖον, ου, τό.
Riscossa, ἐπανάστασις, εως, ἡ.
Riscossione, εἰςπραξις, εως, ἡ; delle imposte, φορολογία, ας, ἡ.
Riscrivere, **Scrivere di nuovo**, πάλιν γράφω || **Scrivere in risposta**, ἀντι-γράφα.
Riscuotere, εἰς-πράσσω; ἐκ-λέγω (*irr.*).
Riscuotitore, ἐκλαγείς, εως, ὁ.
Risecare e Resecare, ὑφ-αίρω (*irr.*); ἀφ-αίρω.
Risecchire, ξηραίνομαι.
Risedere, οἰκέω (ἐν col. *dat.*); κατ-οικέω, ἐν-οικέω *coll' acc.* || **detto di casa, villa e simili**, κέμαι.
Riseguire, πάλιν ἐπόμενι.
Risentimento, ἀγανάκτησις, εως, ἡ.
Risentire, **Sentir di nuovo**, πάλιν αἰσθάνομαι (*irr.*) *col gen.* || *rifless.* **Risentirsi**, **Svegliarsi**, ἐγρήγορα *perf.* 2 d' ἐγείρω, spesso *col significato di presente* || **Risentirsi di una cosa**, **Esserne irritato**, ἀγανακτέω ἐπί τινι; χαλεπῶς φέρω (*irr.*) || **Risentirsi di chechessia**, **per Provarne tuttavia il danno**, ὑπερον ἀπολαύω τινός.
Riserbare e Riservare, ἀπο-τίθημι. **Riserbari una cosa**, ὑπεξ-αίρωμαι (*irr.*) τι.
Riserbatezza e Riservatezza, εὐλάβεια, ας, ἡ.
Riserbato e Riservato, **Messo in serbo**, ἀπόθετος, ου; ἀποκείμενος, η, ου || **Eccettuato**, ἐξαίρετός, εἶσα, ἐν || **Circospetto**, **Prudente**, εὐλαβής, ἐς.
Riserbo e Riservo, εὐλαβεια, ας, ἡ. **Con**

riserbo, εὐλαβῶς **Senza riservo**, προπι-
 τῶς.
Riserva, **Il riserbarsi**, ἀπόθεσις, εως, ἡ ||
La cosa riserbata, ἀπόθετον ο ἀποκείμε-
 νον, ου, τό || **Eccezione di qualsivoglia**
contratto, ἐξαίρεσις, εως, ἡ. **Con la ri-**
serva o A riserva di, χωρίς ο πλὴν col
gen. **Senza riserva**, πάντως; παντάπασι
 || **Quella parte di un corpo d'esercito**
che si riserba per i bisogni, ἐπιτεταγμέ-
 νοι ο ἐπίτακτοι, ων, οί.
Risguardare, **V. Riguardare**.
Risibile, γελοῖος, α, ου.
Risicare, **V. Rischiare**.
Risico, **V. Rischio**.
Riso, **il ridere**, γέλως, ατος, ὁ; γέλασις, εως,
 ἡ; γέλασμα, ατος, τό. **Dare in uno scoppio**
di risa, καγχάζω, *fut.* άτος. **Riso sardo-**
nico, σαρδάνιος (ου) γέλως. **Fare un riso**
sardonico, σαρδάνιον γέλαω || **Riso**, **ce-**
reale, ἄρυσκα, ης, ἡ.
Risolubile, διαλυτός, ἡ, ὄν.
Risolutamente, θορόθυτος; εὐτόλμως.
Risolutezza, εὐστάθεια, ας, ἡ; εὐτολμία, ας,
 ἡ; θάρσος, εως, τό.
Risoluto, *part.* **V. Risolvere** || *ad.* **Corag-**
gioso, **Ardito**, τολμηρός α, ὄν; εὐθαράτης,
 ἐς; εὐτολμος, ου.
Risoluzione, **Soluzione**, ἀνάλυσις, εως, ἡ ||
Deliberazione, **Decisione**, ἐγνωσμένον ο δε-
 δογμένον, ου, τό; προαίρεσις, εως, ἡ; γνώμη,
 ης, ἡ. **Prendere la risoluzione di . . . προ-**
αίρωμαι (*irr.*) coll' inf. || **Ardire**, εὐτολ-
 μία, ας, ἡ; θάρσος, εως, τό.
Risolvere, **Sciogliere**, **Scomporre**, ἀνα-λύω
 δια-λύω || **riferito a questione, dubbio**
e simili, λύω || **Deliberare**, **Determinare**,
 γνώμην αἰρέωμαι (*irr.*) ο ποιέωμαι; προ-αι-
 ρέωμαι; βουλευόμαι; γινώσκω (*irr.*) *spe-*
cialtm. *all' aor.* ἔγνω ο *al perf.* ἔγνωκα.
 — *Rifless.* **Risolversi per Sciogliersi**,
 ἀνα-λύομαι || **Prendere una risoluzione**,
 προ-αίρωμαι; γινώσκω || **Non saper ri-**
solversi, ὀκνέω; ἀπορέω; ἀμηχανέω.
Risonante, ἀντήχων, οὔσα, οὔν.
Risonanza, ἀντήχησις, εως, ἡ; ἀπήχησις,
 εως, ἡ.
Risonare, **Produrre un suono**, ἠχέω; φθίγ-
 γομαι || **Rimandar suono**, ἀν-τηχέω; ἀπ-η-
 χέω.
Risorgere, πάλιν ἀν-ίσταμαι.
Risorgimento, ἀνάστασις, εως, ἡ.
Risospingere, ἀπ-ωθέω (*irr.*).
Risovvenirsi, ἀνα-μνηστικομαι (*irr.*).
Risparmiare, φθᾶδομαι *col gen.* **Non rispar-**

- miare, ἀφειδῶς ἔχω (*irr.*) τινός; ἀφειδῶς τινός || Risparmiarla ad alcuno, Perdonargli, φειδομαι; ἐπιεικῶς προσφέρομαι (*irr.*) τινι.
- Risparmio, L'usare con giusta moderazione ciò che si possiede, φειδῶ. ὅσος-οὐς, ἤ; φειδωλία, ας, ἤ. Con risparmio, φειδομένως; φειδωλῶς || Le cose risparmiate, περιόντα, ων, τά.
- Rispingere, πάλινσβέννυμι (*irr.*).
- Rispettabile, αἰδέσιμος, ου; αἰδοῦτος, α, ου; σεμνός, ἤ, ὄν.
- Rispettare, Portar rispetto. αἰδέομαι, *ful.* ἔσομαι; αἰσχύνομαι; σεβάζομαι || Aver riguardo a checchessia, Usarne con riguardo per non sciuparlo, φειδομαι; ἀπ-έχομαι (*irr.*); tutt'e due *col gen.*
- Rispettivamente, In rispetto, In riguardo, κατὰ, περί, εἰς *coll'acc.* || Relativamente, ἀναφορικῶς.
- Rispettivo, ἴδιος, α. ου.
- Rispetto, Riverenza, Osservanza, αἰδώς, ὅσος-οὐς, ἤ; τιμή, ἤς, ἤ; σέβασις, εως, ἤ. Aver rispetto per alcuno, αἰδέομαι ο σεβάζομαι τινι. Mancar di rispetto, ἀτιμάζω τινά; κατα-φρονέω τινός || per Ragione, λόγος, ου, ὄ. Sotto questo rispetto. τὸ ἐπὶ τούτῳ; τὸ κατὰ τοῦτο || Per rispetto di, πρὸς ο περί ο κατὰ *coll'acc.* *salivo.*
- Rispettosamente, μετ' αἰδοῦς; αἰδημόνως.
- Rispettoso, αἰδήμων, ου.
- Rispolamento, σταχυολογία, ας, ἤ.
- Rispigolare, σταχυολογέω.
- Risplendente, λάμπων, ου; στίλβων, ου; λαμπρός, ἄ, ὄν.
- Risplendere, λάμπω; ἀνα-λάμπω; στίλβω; ἀστράπτω.
- Rispondere, Favellare dopo essere interrogato, ὑπο-λαμβάνω (*irr.*); ἀπο-κρίνομαι, *ful.* ἀποκρινούμαι, *aor.* ἀπεκρινάμην ο ἀπεκρίθην; ἀναπο-κρίνομαι. Nou so che rispondere, οὐκ ἔχω (*irr.*) ὅτι ἀποκρίνομαι || Rispondere per iscrittura, ἀντι-γράφω; ἀντεπι-στέλλω; a . . . , *dat.* || detto degli oracoli, ἀν-αιρέω (*irr.*) || Rispondere con qualche segno a un segno uguale, ἀντι-σημαίνω || per Ricambiare, ἀμείβομαι || per Confutare, ἐξ-ελέγγω; a . . . , *acc.* || per Corrispondere, συμ-φωνέω; ἁρμόττω; ὁμοίος (ἄ. ὄν) εἶμι || detto di via, andito e simili, Riuscire, ἀν-ήκω εἰς *coll'acc.* || e detto di finestra, uscio o altra apertura, βλέπω ο τρέπομαι εἰς *coll'acc.* || Rispondere di una cosa o di una persona, Entrarne come mallevadore, πίστιν δίδωμι περί ο ὑπέρ τινος. Io rispondo di tutto, τὸ πᾶν ἐπ' ἐμαυτὸν ἀνα-δίχομαι.
- Risposta, a voce, ἀπόκρισις, εως, ἤ; per iscritto, ἀντιγραφή, ἤς || Risposta di un oracolo, χρησμός, οὔ, ὄ.
- Rissa, ἔρις, ἴδος, ἤ; νεῖκος, εως, τό.
- Rissare, ἐρίζω τινί ο πρὸς τινι; νεκίω τινι.
- Rissoso, φιλονεικός, ου.
- Ristabilimento, ἀποκατάστασις, εως, ἤ.
- Ristabilire, ἀποκαθ-ίστημι. Ristabilirsi in salute, e solam. Ristabilirsi, ἀν-υγιαίνω; ἀνα-βράίζω; ἀνα-βρῶννυμαι.
- Ristagnare, Saldare con istagno, κασσιτερόω || Far cessare di gemere o di versare, ἐπ-έχω (*irr.*); κατ-έχω; ἐρ-ίστημι.
- Ristagno, ἐπίστασις, εως, ἤ.
- Ristare, Fermarsi per un poco, ἴσταμαι, *perf.* ἔστηκα, *aor.* ἔστην; ἐρ-ίσταμαι, ἐπ-έχω (*irr.*); δια-τρίβω || Ristarsi di o dal fare una cosa, ἀπ-έχομαι *col gen.*
- Ristorare, Rifare il danno, Compensare, ἀντι-σηκῶ; ἀντι-αμείβομαι; ἀναπο-θιάωμι; ἐπαν-ορθῶ || Recar sollievo, ἀνα-ψύχω; κατα-ψύχω.
- Ristorativo, ἀναψυχτικός, ἤ, ὄν.
- Ristoro, ἀνάψυχαις, εως, ἤ.
- Ristrettamente, συντόμως; βραχεῖως; διά βραχείων.
- Ristretto, *sod.* ἐπιτομή, ἤς, ἤ.
- Ristretto, *ad.* συνεσταλμένος, η, ου; στενός, ἤ, ὄν.
- Ristringere, εἰς ὀλίγον ο ἔλασσω συν-άγω (*irr.*); συ-στέλλω; συν-τέμνω (*irr.*); περι-ορίζω; περι-γράφω.
- Ristringimento, συστολή, ἤς, ἤ; περιγραφή, ἤς, ἤ.
- Ristucco, μεστός, ἤ, ὄν; διάκορος, ου; ἀνεσσίς, εἶσα, ἐν.
- Risultamento, V. Risultato.
- Risultare, γίγνομαι (*irr.*); da . . . , ἐκ *col gen.* Donde risulta che . . . , ὅθεν γίνεταί ὅτι . . . *indic.*
- Risultato, ἀπόβασις, εως, ἤ. Risultato finale, τέλος, εως, τό. Avere buono o cattivo risultato, καλῶς ο κακῶς ἀπο-βαίνω (*irr.*).
- Quale ne sarà il risultato? τί ἐκ τούτων γενήσεται; Senza risultato, εἰς κενόν; μάτην.
- Risuscitare, *trans.* Render la vita, ἐκ νεκρῶν ἐγείρω; νεκρὸν τινι ἀν-ίστημι; *semplificem.* ἀν-ίστημι; ἀνα-βιάσσομαι || *fig.* Rinnovare, ἀνα-νεῶω || *intrans.* Ritornare in vita, ἀνα-βιάω; ἀνα-ζῶω (*irr.*).

- Risvegliamento**, *ἔγερσις*, *εως*, *ή*; *ἐξέγερσις*, *εως*, *ή*.
- Risvegliare, Svegliare**, *ἐξ ὕπνου ἀν-ίστημι*; *ἐγείρω* (*con raddoppiam. attico*); *ἀν-εγείρω* || *fig. Sollevare, Suscitare, ἐγείρω*; *ἀνα-κινέω*; *ἀνα-νεώω*.
- Ritagliare**, *ἀποσμήλευμα*, *ατος*, *τό*; *ἀπόκομμα*, *ατος*, *τό*.
- Ritardamento, V. Ritardo.**
- Ritardare, trans.** *βραδύνω*; *μηκύνω*; *ἐμ-ποδίζω*; *ἐπ-έχω* (*irr.*) || *intrans.* *μέλλω* (*irr.*); *ὕστερόω*; *ὕστερίζω*.
- Ritardo**, *διαμείλλησις*, *εως*, *ή*; *ὕστερησις*, *εως*, *ή*; *τριβή*, *ἧς*, *ή*. **Senza ritardo**, *ἀμειλήτι*; *εὐθύς*.
- Ritegno**, *ἐπίσχεσις*, *εως*, *ή*; *κόλυμα*, *ατος*, *τό* || **Senza ritegno, Senza misura**; *ἀκροτῶς*; *ἀμέτρως*.
- Ritenere, Impedire, Trattenerne**, *ἐπ-έχω* (*irr.*); *κατ-έχω*; *διακατ-έχω*; *ὑπ-έχω* || **Tener lontano, Preservare, φυλάσσω**; *διαφυλάττω*; *da . . . ἀπό τινος*; *ἀπο-τρέπω τί τινος* || **Tenere a memoria, διά μνήμης κατ-έχω**; *μηνήσκομαι* (*irr.*) || **Ritenere alcuna cosa altrui, διά χειρὸς ο χειρῶν ο ἐν χειρὶν ἔχω** || **Credere, Stimare, νομίζω**; *ἠγέομαι* || **Ritenersi, Astenersi, ἐπ-έχω**; *ἀπ-έχομαι*; *da . . . gen. o inf. con τοῦ*.
- Ritenitiva, μνήμη**, *ἧς*, *ή*.
- Ritentare**, *ἀνα-πειράω* v *ἀνα-πειράομαι*.
- Ritenuta, V. Ritenzione.**
- Ritenutamente**, *εὐλαβῶς*; *μετρίως*; *σφροδῶνως*.
- Ritenutezza**, *εὐλάβεια*, *ας*, *ή*; *μετρίότης*, *ητος*, *ή*; *σφροσύνη*, *ἧς*, *ή*.
- Ritenzione**, *κατοχή*, *ἧς*, *ή*; *ἐπίσχεσις*, *εως*, *ή*.
- Ritessere**, *ἀν-υραίνω*.
- Ritiramento**, *συστολή*, *ἧς*, *ή*.
- Ritirare, Tirare indietro e verso sè**, *ἀν-έλκω* (*irr.*); *ἀνα-σπάω*, *ful. ἄσω* || *riserito a milizie, ἐξ-αιρέομαι* (*irr.*); *ἀν-άγω* (*irr.*) || *riserito a danaro, λαμβάνω* (*irr.*) || **Ritirare qualche cosa da . . .**, *τι ἐκ ο ἀπό τινος κομίζομαι* || **Riprendere, Revocare, Annullare, ἀνα-λαμβάνω** (*irr.*); *ἀθετέω*; *ἀκυρώ* || **Ritirare da uno, per Somigliarlo, ὁμοιομαί τινα**. — **Rifless.** **Tirarsi, Andare indietro, ἀνα-χωρέω**; *ὑπο-χωρέω* || **Andarsene, Allontanarsi, ἀπ-αλλάττομαι**; *ἀπ-έρχομαι* (*irr.*); *da . . . gen.* **Ritirarsi in casa, ἀπ-αλλάττομαι οἶκαδ** || **detto di ufficio, Renunziarvi, Dimettersi da esso, κατα-τίθεμαι colP acc.**; *ἐξ-ίσταμαι col gen.* || **Con-**
- trarsi, συ-στέλλομαι** || **Ricovrarsi, Rifugiarsi, κατα-φεύγω** (*irr.*) *ο κατα-οικίζομαι εις colP acc.*
- Ritirata, Il ritirarsi, ἀναχώρησις**, *εως*, *ή* || **Il ritirarsi di un esercito vinto dalla battaglia, ὑποχώρησις**, *εως*, *ή*; *ὑπαναχώρησις*, *εως*, *ή*. **Suonar la ritirata, τὸ ἀνακλητικὸν σημαίνει. Battere in ritirata, ὑποχωρέω**; *ὑπανα-χωρέω*; *ὑπ-άγω* (*irr.*).
- Ritiratezza**, *ὁ ἀπὸ τοῦ κόσμου χωρισμός* (*οῦ*); *ή καθ' ἡτυχίαν ο ἐν ἡρμῖα διαγωγή* (*ἧς*).
- Ritirato, detto di persona, μονότροπος**, *ον*; *ἄμικτος*. *ον* **Vivere ritirato, ἔρημον βίον δι-άγω** (*irr.*). **Vita ritirata, οἰκουρία**, *ας*, *ή* || **detto di luogo, ἔρημος**, *η*, *ον*.
- Ritiro, ἀναχώρημα**, *ατος*, *τό*; *ἔρημια*, *ας*, *ή*.
- Ritmico** *ῥυθμικός*, *ή*, *ον*.
- Ritmo**, *ῥυθμός*, *οῦ*, *ὁ*.
- Rito**, **Ciò che si deve praticare nelle cerimonie di una religione, νόμιμα**, *ων*, *τά*; *ιερά*, *ων*, *τά* || **Usanza, Costume, νόμος**, *ου*, *ὁ*; *ἔθος*, *εος*, *τό*.
- Ritoccare, Di nuovo toccare, πάλιν ἄπτομαι τινος** || **detto di opera d'arte o d'ingegno, Far correzioni, ἐπιδι-ορθῶ**; *ἐπεξ-εργάζομαι* (*aum. per ei*).
- Ritogliere, ἀνα-λαμβάνω** (*irr.*); *ἀπο-λαμβάνω* || *fig. per Liberare, ἐλευθερῶ*, *τινά τινος*.
- Ritorcere, ἀνα-κάμπτω**.
- Ritorcimento, ἀνάκαμψις**, *εως*, *ή*.
- Ritornare, intrans.** *ἀν-έρχομαι* (*irr.*). **Ritornare indietro, ὑπο-τρέρομαι**. **Ritornare a casa, νοστέω** || *trans.* **Restituire, ἀπο-δίδωμι**; *ἀντι-δίδωμι* || **Rimettere, Ridurre alla condizione di prima, πάλιν καθ-ίστημι**; *ἀποκαθ-ίστημι* || **riserito a cosa speditaci, Rimandarla, πάλιν πέμπω**; *ἀνα-πέμπω*.
- Ritornello**, *ἐπιρῶς*, *οῦ*, *ὁ*.
- Ritorno**, *ἐπάνοδος*, *ου*, *ή*. **Ritorno a casa, in patria, νόστος**, *ου*, *ὁ*. **Ritorno di un esiliato, κάθοδος**, *ου*, *ή*. **Essere di ritorno, ἐπανελθεῖν** (*inf. aor. di ἐπανέρχομαι*). **Felice ritorno, σωτηρία** (*ας*) *νόστιμος* (*ου*). **Che è di ritorno, ὑπόστροφος**, *ον*; *ἐπανελθῶν*, *οῦσα*, *ον*. **Al ritorno della primavera, ἐπανότος ο ἐπίοτος τοῦ ἔαρος**.
- Ritorre, V. Ritogliere.**
- Ritorta, δεσμός**, *οῦ*, *ὁ*.
- Ritrarre, Trarre indietro o fuori, ἀν-έλκω** (*irr.*); *ἀνα-σπάω*, *ful. ἄσω* || **Percepire, Ricavare, λαμβάνω** (*irr.*); *κομίζομαι* || **Venire in cognizione di checchessia, συν-ίημι** (*irr.*) || **Rappresentare la imma-**

- gine di persone o di cose, ἀπεικάζω. — *ri fless.* Ritirarsi, ἀναχωρέω; ὑποχωρέω || *fig.* Ritrarsi da, λείπω (*irr.*) ο ἐκ-λείπω τι.
- Ritrattare, Trattar di nuovo, πάλιν πραγματεύομαι** || **Disdire quel che si è detto, μετατίθεμαι** (τὰ εἰρημένα). **Ritrattarsi, παλινοδέω** || **Fare il ritratto ad alcuno, εἰκόνα γράφω τινός; ζωγραφίω τινά.**
- Ritrattazione, παλινοδία, ας, ἡ.**
- Ritrattista, εἰκονογράφος, ου, ὁ.**
- Ritratto, sost.** Figura umana dipinta o scolpita, somigliante alcuna persona, εἰκὼν, ὄνος, ἡ; εἰκόνημα. ατος, τό; ἀπεικασμα, ατος, τό. **Ritrattino, εἰκόνηιον, ου, τό.** **Fare il ritratto d'alcuno, εἰκόνα γράφω τινός; ζωγραφίω τινά.** **Fig.** Esser tutto il ritratto d'alcuno, ὁμοιωτάτος (ἡ, ὄν) εἰμί τινι || **per Esatta descrizione, εἰκονισμός, ου, ὁ; εἰκονογραφία, ας, ἡ** || **per Guadagno, Prezzo ricavato da checchessia, κέρδος, εως, τό; πρόσθοδος, ου, ἡ.**
- Ritrécine, ἀμφιβληστρον, ου, τό; σαγήνη, ης, ἡ**
- Ritrosia, δυστραπέλεια, ας, ἡ; δυσπειθεια, ας, ἡ.**
- Ritroso, δυστροπέλιος, ου; δυσπειθής, ἔς.**
- Ritrovamento, ἀνευρέσεις, εως, ἡ.**
- Ritrovare, Trovare le cose o le persone smarrite, ἀνευρίσκω (*irr.*)** || *fig. per* **Riconoscere, ἀναγνωρίζω** || **Venire in cognizione di checchessia. Scoprire, ἀνευρίσκω; ἔξ-ευρίσκω. — *ri fless.* Ritrovarsi a checchessia per Esservi presente, εἰμί; πάρ-εμι** || **per Riuscire, Pervenire in un luogo, ἀφ-ικνεύομαι (*irr.*) ο καθ-ήκω πρὸς ο εἰς coll' acc**
- Ritrovato, sost.** εὑρημα, ατος, τό.
- Ritrovatore-trice, εὐρητής, ου, ὁ; εὐρέτης, ιδος, ἡ.**
- Ritrovo, συνουσία, ας, ἡ.**
- Ritto, ad.** ὀρθός, ἡ, ὄν. **In forza d' avv.** ὀρθοστάτην. **Star ritto, ὀρθός (ἡ) ἴσταμικι; ὀρθοστατίω. Metter ritto, ὀρθόω; ἀν-ορθόω.**
- Rituale, λειτουργικόν ο τυπικόν, ου, τό.**
- Rituffare, αὔθις βαπτίζω; ἀνα-βαπτίζω.**
- Riunione, Il riunire, συναψις, εως, ἡ; σύζευξις, εως, ἡ** || **per Radunata di persone, σύνθοδος, ου, ἡ.**
- Riunire, Unire di nuovo, συν-άπτω; συν-άγω (*irr.*)** || **Radunare, συλ-λέγω (*irr.*); συν-άγω; συγ-καλέω (*irr.*)** || *fig.* **Riconciliare, Metter d' accordo, συν-αλλάττω; συγκαταλλάττω. — Riunirsi per Radunarsi, συν-έρχομαι (*irr.*); συν-αθροίζομαι.**
- Riuscimento, ἀπόβασις, εως, ἡ; ἐπιτυχία, ας, ἡ; εὐπραγία, ας, ἡ; κατόρθωμα. ατος, τό.**
- Riuscire, Di nuovo uscire, πάλιν ἐξ-έρχομαι (*irr.*); ἐξ-έρχομαι** || **Riuscire in un luogo, detto di strada, apertura e simili, βλέπω ο ἀπο-βλέπω πρὸς coll' acc.** || **e detto di discorsi, parole e simili, συν-τείνω εἰς ο πρὸς τι** || **Riuscire. Avere questo o quel successo, ἀπο-βαίνω (*irr.*) con un avverbio, εὖ, καλῶς, κακῶς ecc.** || **Riuscire in checchessia, detto di persona, Avervi buon successo, κατ-ορθόω τι; καλῶς πράττω; εὐπραγέω. Non riuscire, κακῶς πράττω; δυσπραγέω.**
- Riuscita, ἀπόβασις, εως, ἡ. Buona riuscita, ἐπιτυχία, ας, ἡ; εὐτυχία, ας, ἡ; εὐπραγία, ας, ἡ. Cattiva riuscita, ἀτυχία, ας, ἡ.**
- Riva, ὄχθη, ης, ἡ; χεῖλος, εως, τό; ἀκτή, ης, ἡ. Riva riva, posto avverbialm., παρά τὴν ἀκτὴν.**
- Rivale, Concorrente d'amore nello stesso oggetto. ἀντερρατής, ου, ἡ** || **Emulo, Concorrente in checchessia, ἀταγωνιστής, ου, ὁ. Rivale in un' arte, ἀντίτεχνος, ου, ὁ.**
- Rivaleggiare, ἀμιλλασμαί ο ἀγωνίζομαι πρὸς τινα; δι ο in, ἐπὶ τινι.**
- Rivalcare, πάλιν δια-περάω.**
- Rivalità, ζήλος, εως, ἡ; ζήλος, ου, ὁ; φιλοτιμία, ας, ἡ.**
- Rivarcare, πάλιν μετα-βαίνω (*irr.*).**
- Rivedere, Di nuovo, vedere, αὔθις ο πάλιν ὁράω (*irr.*)** || **Riconsiderare, Esaminar di nuovo, ἐξ-ετάζω.**
- Rivolare, ἀνα καλύπτω; δηλώω; ἐκ-δηλώω; ἐκ-φέρω (*irr.*); μνήσω.**
- Rivelatore-trice, ἐκφέρων. οντος, ὁ; μνηύων, οντος, ὁ; ἐκφέρουσα, ης, ἡ; μνηύουσα, ης, ἡ.**
- Rivelazione, ἀνακάλυψις, εως, ἡ; δήλωσις, εως, ἡ; ἔνδειξις, εως, ἡ; μήνυσις, εως, ἡ.**
- Rivendere, ἀνα-πιπράσκω (*irr.*); ἀνα-πωλέω; παλιγκαπηλεύω** || **Rivendere alcuno, per Superarlo d' assai in checchessia, περι-σοφίζομαι ο κατα-σοφίζομαί τενα.**
- Rivendicare, ἀπ-αιτέω; ἔξαπ-αιτέω.**
- Rivenditore e**
- Rivendugliolo, ἀναπράτης, ου, ὁ; παλιμπώλης, ου, ὁ; παλιγκάπηλος, ου, ὁ, ἡ.**
- Rivenire, ἀν-έρχομαι (*irr.*); ἐπαν-έρχομαι.**
- Riverberamento, ἀντανάκλασις, εως, ἡ.**
- Riverberare, ἀντανα-κλάω, sul. ὄσω.**
- Riverbero, ἀντανάκλασις, εως, ἡ.**
- Riverente, αἰδήμων, ου; θεραπευτικός, ἡ, ὄν.**
- Riverentemente, αἰδημόνως; θεραπευτικῶς.**
- Riverenza, Il riverire, Rispettosa osservanza, αἰδῆσις, εως, ἡ; σέβασις, εως, ἡ;**

- σεβασμός. οὐ, ὁ; αἰδώς, ὄς-οὐς. ἢ || **Segno** d' onore che si fa altrui, ἀσπαζμός, οὐ, ὁ.
Fare una riverenza a, ἀσπάζομαι τινα.
Riverire, σέβω; σέβομαι; σεβάζομαι; αἰδέομαι, *ful.* ἔσομαι.
Riverito, αἰδεσθεῖς, εἶσα, ἐν.
Riversare, αὐδῖς ὁ πάλιν ἐγ-χέω (*irr.*); ἐκ-χέω; κατα-χέω.
Rivestire, Di nuovo vestire, πάλιν ἱματίζω || **Provvedere** alcuno delle vesti necessarie, ἀμφι-έννυμι (*irr.*); περι-δύω (*irr.*) || **Coprire** con checchezza, περι-βάλλω (*irr.*); περι-στέλλω τινά τινα; κοσμέω || *fig. riferito a ufficio, dignità e simili*, καθ-ίστημι-τινα εἰς *coll' acc. dell' ufficio ecc.*
Riviera, ἀκτὴ, ἤς, ἡ; θρῆνη, ἤς, ἡ.
Rivincere, ἀνα-κτάομαι; ἀνα-λαμβάνω (*irr.*)
Rivincita, ἀνάκτησις, εὖς, ἡ.
Rivista, ἐξέτισις, εὖς, ἡ.
Rivivere, ἀνα-ζῶω (*irr.*).
Rivo, ῥεῖθρον, οὐ, τό.
Rivolare, πάλιν πέτομαι (*irr.*); πετόμενος (ἡ, οὐ) ἀν-ήκω.
Rivolere, πάλιν βούλομαι (*irr.*).
Rivolgere, Volgere in senso opposto, ἀνα-στρέφω; ἀνα-τρέπω || **Rivolgere una cosa in mente, nell' animo**, κατα-νοεῖω; δια-νοεῖομαι || **Rivolgere gli occhi a**, τὰς ὄψεις ἐπι-στρέφω εἰς *coll' acc.* || **Rivolgere l' attenzione**, τὸν νοῦν προς-έχω (*irr.*) τινί || **Rivolgere ad alcuno le sue preghiere**, προς-εὐχομαι τινί || **Rivolgere ad alcuno la parola**, προς-αγορεύω (*irr.*) τινά.
Rivolgimento, ἀναστροφή, ἤς, ἡ; ἀνατροπή, ἤς, ἡ.
Rivolta, *sost.* ἐπανάστασις, εὖς, ἡ; ἀπόστασις, εὖς, ἡ; στάσις, εὖς, ἡ.
Rivoltare, ἀνα-στρέφω; περι-στρέφω; ἀνα-τρέπω || *detto di cose che disgustano*, ποιέω τινά ἀγανακτεῖν ὁ δυσχεραίνειν. — *tifless.* Rivoltarsi, Voltarsi indietro, ἀνα-στρέφομαι || **Mostrare ad alcuno il proprio sdegno**, ἐξ-ίσταμαι; ἀγανακτέω; δυσχεραίνω τινί || **Ribellarsi**, Far rivolta, ἐπαν-ίσταμαι τινί ὁ πρὸς τινα.
Rivoltolare, ἀνα-κυλίνομαι.
Rivolto, ἐπαναστάς, ἀνα, ἄν; ἐπανεστηκώς, υἷα, ὄς.
Rivoluzione, Volgimento in giro, περίοδος; οὐ, ἡ; περιφορά, ἄς, ἡ; ἀνακύκλησις, εὖς, ἡ. Far la sua rivoluzione, περι-φέρωμαι (*irr.*) || **Sollevazione del popolo per rimutare lo stato**, ἐπανάστασις, εὖς, ἡ; ἀπόστασις, εὖς, ἡ; στάσις, εὖς, ἡ || **Subitaneo mutamento in uno Stato**, τῶν ὄλων
- μεταβολή, ἤς, ἡ; πολιτείας ὁ τῶν πραγμάτων ἀνατροπή, ἤς, ἡ; νεωτερισμός, οὐ, ὁ.
Volere una rivoluzione, κινῶν ὁ νεωτέρων πραγμάτων ἐφ-ίεμαι (*irr.*). **Fare o meditare una rivoluzione**, νεωτερίζω; νεο-χμῶω.
Rivomitare, πάλιν ἐμέω (*irr.*); ἐμέω; ἐκ-βάλλω (*irr.*).
Rivoltare, πάλιν ψηφοροῦμαι.
Rivoltare, πάλιν κινῶ, ἀπο-κινῶ, ἐκ-κινῶ.
Rizzare, ἀν-ίστημι; ὀρθῶω; ἀν-ορθῶω. **Rizzarsi**, ἀν-ίσταμαι.
Roba, χρῆμα, ατος, τό; οὐσία, ας, ἡ || *per* **Veste**, ἐσθῆς, ἤτος, ἡ.
Robustamente, ἰσχυρῶς; καρτερώς.
Robustezza, ἰσχύς, ὄς, ἡ; ῥώμη, ἤς, ἡ.
Robusto, ἰσχυρός, ἄ, ὄν; ῥωμαλέος, α, οὐ; καρτερός, ἄ, ὄν.
Rocagline, βράγχος, οὐ, ὁ; βράγχος, εὖς, τό.
Rocca, ἀρόπολις, εὖς, ἡ; ἄκρα, ας, ἡ; ἔρουμα, ατος, τό.
Rocca, ἡλακία, ἤς, ἡ.
Rocchio, ἀλλᾶς, ἄντος, ὁ.
Roccia, **Rupe**, πέτρα, ας, ἡ; κρημνός, οὐ, ὁ || *per* **Immondizia**, ῥύπος, οὐ, ὁ.
Roccioso, πετρώδης, ες.
Rochezza, V. Rocagline.
Roco, βραγχυλέος, α, οὐ.
Rodere, τρώω (*irr.*) || *fig.* ἐσθία; θάκω (*irr.*).
Roditore, τρώκτης, οὐ, ὁ; δήκτης, οὐ, ὁ.
Rodomontata, ἀλαζονεία, ας, ἡ; ἀλαζόνευμα, ατος, τό.
Rodomonte, ἀλαζών, ὄνος, ὁ.
Rogare, ὑπο-γράφω.
Rogazioni, λιτανεῖαι, ὄν, αἰ.
Rogna, ψώρα, ας, ἡ. **Àver la rognà**, ψωροῦμαι, *ful.* ἄτω.
Rognone, νεφρός, οὐ, ὁ.
Rognoso, ψωραλέος, α, οὐ.
Rògo, πυρά, ἄς, ἡ.
Rògo, βάτος, ὁ, ὁ.
Romanamente, ῥωμαϊστὶ.
Romano, Quel contrappeso ch'è infilato nell' ago della stadera, ἀντίῤῥοπον, οὐ, τό.
Romanzesco, μυθώδης, ες.
Romanziere, μυθιστοριογράφος, οὐ, ὁ (*Gr. M.*).
Romanzo, μυθιστορία, ας, ἡ.
Romba, βόμβος, οὐ, ὁ.
Rombare, βομβέω.
Rombo, **Rumore cupo**, βόμβος, οὐ, ὁ || **Pe-see**, ῥόμβος, οὐ, ὁ || **Figura geometrica**, ῥόμβος.
Romboidale, ῥομβοειδής, ες.

- Romitaggio, ἐρημίτου καλύβη, ης, ἡ; ἐρημία, ας, ἡ.
- Romito, *sost.* ἐρημίτης, ου, ὁ; ἀναχωρητής, ου, ὁ.
- Romito, *ad.* ἐρημος, η, ου.
- Romore e Rumore, Strepito, ψόφος, ου, ὁ; θόρυβος, ου, ὁ. Far rumore, ψοφῶ; θορυβέω. Senza rumore, ἀψοφητί || *fig.* Tumulto, Sollevazione di popolo, θόρυβος; παραχή, ἧς, ἡ; στάσις, εως, ἡ. Levarsi a rumore, θορυβέω || Fare o Menar rumore, per Aver grido e fama, εὐδοκιμῶ. Che fa rumore, διαβόητος, ου; περιβόητος, ου.
- Romoreggiante, ψοφώδης, ες; θορυβώδης, ες.
- Romoreggiare e Rumoreggiare, ψοφῶ; θορυβέω.
- Rumorio e Rumorio, ψόφος, ου, ὁ.
- Romorosamente e Rumorosamente, μετὰ ψόφου; θορυβωδῶς.
- Romoroso e Rumoroso, ψοφώδης, ες; θορυβώδης, ες.
- Rompere, Ridurre in pezzi una cosa, ρήγνυμι (*irr.*); ἀγνυμι (*irr.*); δια-ῤῥήγνυμι; κατ-ἀγνυμι; κλάω; κατα-κλάω || riferito a ponti, λύω || riferito a calca, folla, ρήγνυμι || per Violare, παρα-βαίνω (*irr.*) || Romperla con uno, τὴν φιλίαν δια-λύω; ἀπ-αλλοτριδομαί τινος οὐ πρὸς τινά || Rompere il capo ad uno, κόπτω τινά || Rompere il silenzio, λύω τὴν σιγήν || Romper guerra, πολέμου ἀρχομαι || Romper la parola in bocca ad uno, ὑπο-λαμβάναω (*irr.*) τινὰ λέγοντα.
- Rompicollo, πικνάλωστος, ου. A rompocollo, posto avverb., προπετιός.
- Ronca, δρεπάνον, ου, τό.
- Ronchioso, τράχυς, εἶα, ὅ.
- Roncola, V. Ronca.
- Roncolo, δρεπάνιον, ου, τό.
- Ronda, ἐροδεία, ας, ἡ. Far la ronda, ἐροδεύω.
- Rondine, χελιδών, ὄνος, ἡ. Di rondine, χελιδόνας, ου.
- Rondone, ἄπους, ἄποδος, ὁ.
- Ronzare, Far per aria un romore confuso, βομβῶ || Girare intorno. πλανᾶμαι περι-πλανᾶμαι.
- Ronzino, ἱππᾶριον, ου, τό; ἱππίδιον, ου, τό.
- Ronzio, βόμβος, ου, ὁ.
- Rorido, θροσερός, ἄ, ὄν.
- Rosa, ῥόδον, ου, τό. Di rosa, ῥόδιος, η, ου || Color rosa, ῥοδόχρουν, ου, τό. Che ha color rosa, ῥοδόχρους, ου.
- Rosaceo, ῥοδοειδής, ες; λευκέ-ρυθρος, ου.
- Rosaio, ῥοδῆ, ἧς, ἡ; ῥοδών, ὄνος, ὁ; ῥοδωνιά, ἄς, ἡ.
- Rosato, ῥόδιος, η, ου.
- Roseo, ῥοδοειδής, ες.
- Roseto, V. Rosaio.
- Rosicciuolo, περι-τρώγω (*irr.*).
- Rosignuolo, ἀηδών, ὄνος, ἡ.
- Rosmarino, λιβανωτίς, ἰδος, ἡ.
- Rosolaccio, ροιάς, ἄδος, ἡ.
- Rosolare, περι-καίω (*irr.*).
- Rosolato, περικαυτός, ου.
- Rospo, φρύκος, ου, ὁ.
- Rossastro, ὑπέρυθρος, ου.
- Rosseggiare, ὑπ-ερυθρίαω.
- Rossetto, *sost.* φύκος, εως, τό.
- Rossezza, ἐρυθρημα, ατος, τό.
- Rossiccio e Rossigno, ὑπόπυρρος, ου; ὑπέρυθρος, ου.
- Rosso, *ad.* ἐρυθρός, ἄ, ὄν. Rosso acceso, πυρρός, ἄ, ὄν. Rosso pallido, ἐρυθρόχλωρος, ου. Rosso e bianco, ἐρυθρόλευκος, ου. Rosso e nero, ἐρυθρομέλας, αινα, αν. Rendre rosso, ἐρυθρῶ. Diventar rosso, ἐρυθρομαι; ἐρυθρίαω. Tingere in rosso, ἐρυθροδύνω. Tinto in rosso, ἐρυθρόβαπτος, ου; ἐρυθροβαφής, ἐς || In forza di *sost.* ἐρυθρόν, οὐ, τό || Rosso d' uovo, λέκιθος, ου, ἡ.
- Rossore, ἐρυθρότης, ητος, ἡ; ἐρευθος, εως, τό || *fig.* per Vergogna, αἰδώς, οὐς, ἡ; αἰσχύνη, ης, ἡ. Aver rossore, αἰσχύνομαι (*irr.*).
- Rostri, presso i Romani, βῆμα, ατος, τό.
- Rostro. Becco degli uccelli, ῥύγχος, εως, τό; ῥάμφος, εως, τό || Punta di becchescia, ἄκρον, ου, τό; ἄκρα, ας, ἡ || Punta, o Sprone della nave, ἔμβολον, ου, τό.
- Rotai, τροχιά, ἄς, ἡ.
- Rotare, δινῶω.
- Rotazione, περιστροφή (ἧς, ἡ) σώματος περὶ ἐαυτοῦ.
- Rotella, Piccola ruota, τροχίσκος, ου, ὁ; τρέχιον, ου, τό || Quell' osso che è soprapposto all' articolazione del ginocchio, ἐπιγονατίς, ἰδος, ἡ || Sorta di scudo, ἀπίς, ἰδος, ἡ.
- Rotolamento, κύλις, εως, ἡ; κυλισμός, οὐ, ὁ.
- Rotolare, κυλίω; κατα-κυλίω; κυλινδῶω.
- Rotolo, ἐνείλημα, ατος, τό.
- Rotondare, στρογγυλόω; στρογγυλιζῶ.
- Rotondezza e Rotondità, στρογγυλότης, ητος, ἡ; σφαιροειδής, οὐς, τό.
- Rotondo, στρογγύλος, η, ου; κυκλικός, ἡ, ὄν; σφαιροειδής, ες.

- Rotta**, Sconfitta, ἤστα ο ἤττα, ης, ἡ; τραπή, ἡς, ἡ; φυγή, ἡς, ἡ. **Mettere in rotta**, τρέπω. **Esser messo in rotta**, εἰς φυγήν καθίσταμαι; τρέπομαι || **Il rompere che un fiume fa gli argini per impeto d'acqua**, ῥήξις, εως, ἡ; ῥήγμα, ατος, τό; κάταγμα, ατος, τό || **A rotta e A rotta di collo**, ὁρόμαι; προπετώς.
- Rottame**, θραύσμα, ατος, τό; κλάσμα, ατος, τό.
- Rotto**, sost. ῥήγμα, ατος, τό.
- Rottorio**, καυτήριον, ου, τό.
- Rottura**, L'atto e l'effetto del rompere, ῥήξις, εως, ἡ; ῥήγμα, ατος, τό; διάῤῥηγμα, ατος, τό; κάταγμα, ατος, τό || **fig. Inimicizia o Principio d'inimicizia**, διάστασις, εως, ἡ; ἀλλοτριώσεις, εως, ἡ.
- Rotula**, ἐπιγονατίς, ἰδος, ἡ.
- Rovaiò**, βορείας, ου ο βορέας, οὔ, ὁ.
- Rovello**, ὄρη, ἡς, ἡ.
- Roventare**, πυρακτέω; πυρακτώω.
- Rovente**, διάπυρος, ου.
- Rovere**, ὄρυς, υός, ἡ.
- Rovesciamento**, ἀναστροφή, ἡς, ἡ.
- Rovesciare**, ἀνα-στρέφω; ἀνα-τρέπω || **detto di un liquido**, ἐκ-χέω (*irr.*).
- Rovescio**, ad. ἀνάτροπος, ου. **A rovescio**, **posto avv.** ἀναστροφάδην.
- Rovescio**, sost. La parte di una stoffa che è opposta alla parte dritta, τὸ ἐνδοθεν ο ὀπίσθεν μέρος (εως) ὑψάματος || **fig.** il Contrario di qualche cosa, ἐναντίου, ου, τό. Far le cose a rovescio, τὰ ἐναντία πράσσω || **Rovescio. per** Subita e veemente caduta di pioggia, χειμέριος (ου) ο θυελλώδης (ους) ὄμβρος, ου, ὁ; **anche simplicem.**, ὄμβρος || **fig. per** Fiero Rabbuffo, ἐπιτίμησις, εως, ἡ; ἐπιπληξίς, εως, ἡ.
- Rovescione e Rovescioni**, avv. ὑπίτως. **Cader rovescione**, ὑπίτως (α, ου) πίπτω (*irr.*).
- Roveto**, ἀκανθών, ἴνος, ὁ.
- Rovina**, Il rovinare, πτώμα, ατος, τό; κατάπτωμα, ατος, τό || **in plur.** La materia rovinata, πτώματα, ων, τὰ; ερείπια, ων, τὰ || **fig.** Grave danno, Disfacimento, φθορά, ἄς, ἡ; διαφθορά, ἄς, ἡ; θλεθρος, ου, ὁ || **Colui o Ciò che è cagione di rovina**, θλεθρος || **per** Furia, Violenza, σφοδράτης, ητος, ἡ; ῥαγδαϊότης, ητος, ἡ.
- Rovinare, intrans.** Cadere precipitosamente dall'alto in basso, κατα-πίπτω (*irr.*); κατα-φέρωμαι (*irr.*); ερείπομαι || **trans.** Atterrare, Disfare, κατα-στρέφω; κατα-σκάπτω; ἀνα-τρέπω; ἀν-αιρέω (*irr.*) || **fig.** **Guastare**, **Danneggiare**, φθείρω (*irr.*); δια-φθείρω || **risorto a famiglia**, Ri-
- durla alla miseria, τὰ ὑπάρχοντα ο τὴν οὐσίαν ἀπο-στρέφω τινά ο τινί.
- Rovinosamente**, σφοδρῶς; ῥαγδαίως.
- Rovinoso, Impetuoso**, σφοδρός, ἄ, ὄν; ῥαγδαίως, α, ου; δεινός, ἡ, ὄν || **Che manda in rovina**, φθορικός, ἡ, ὄν; φθόριμος, η, ου.
- Rovistare**, δι-ερευνᾶω; ἐξ-ερευνᾶω.
- Rovo**, V. Rógo.
- Rozzamente**, τραχέως; ἀκόμψως; ἀγροικῶς; ἀγροίκως.
- Rozzezza**, τραχύτης, ητος, ἡ; ἀγροικία, ας, ἡ.
- Rozzo, Non ripulito, Ruvido**, ἀκατέργαστος, ου; τραχύς, εἶα, ὅ || **Zotico, Di maniere ruvide**, ἀκρίδευτος, ου; ἀκομψος, ου; ἀγροικος, ου.
- Ruba (Andare a)** ἀρ-αιρέομαι (*irr.*); ἐξ-αρπάζωμαι.
- Rubacchiare**, ὑπο-κλέπτο.
- Rubamento**, κλοπή, ἡς, ἡ.
- Rubare**, κλέπτο.
- Ruberia**, κλοπή, ἡς, ἡ.
- Rubicondo**, ἐρυθρόδης, ες; ἐρευθής, ες.
- Rubino**, λυχνίτης, ου, ὁ; λυχνίας, ου, ὁ.
- Rudimento, più spesso Rudimenti**, στοιχεῖα, ων, τὰ.
- Ruga**, ρυτίς, ἰδος, ἡ.
- Ruggiare**, βρυχάομαι; ὠρύομαι.
- Ruggio**, βρύχημα, ατος, τό; ὠρυγμός, οὔ, ὁ.
- Ruggine, Ossido** che si genera in sul ferro o altro metallo, ἰός, οὔ, ὁ || **fig.** Odio, Mal animo, μῖσος, εως, τό; ἀπέχθεια, ας, ἡ || **Malattia distruggitrice del grano**, ἐρυσίβη, ης, ἡ.
- Rugginoso**, ἰώδης, ες.
- Ruggire**, βρυχάομαι; ὠρύομαι.
- Ruggito**, βρύχημα, ατος, τό; ὠρυγμός, οὔ, ὁ.
- Rugiada**, ὄροτος, ου, ἡ. **Coperto di rugiada**, ὄροσιμων, ου.
- Rugiadoso**, ὄροστερός, ἄ, ὄν; ὄροσιμος, ου; ὄροταίς, εστα, ου.
- Rugosità**, ῥικνότης, ητος, ἡ; ῥυτότης, ητος, ἡ.
- Rugoso**, ρυτιδῶδης, ες; ῥυσός, ἡ, ὄν; ῥικνός, ἡ, ὄν.
- Rullo**, κύλυδρος, ου, ὁ.
- Ruminante**, μηρυκάζων, ουσα, ου.
- Ruminare, Rimasticare il cibo**, μηρυκάζω; μηρυκάομαι; ἀνα-μηρυκάομαι || **fig.** Rian- dar col pensiero, ἀνα-πολέω.
- Ruminazione**, μηρυκαϊσμός, οὔ, ὁ.
- Rumore**, V. Romore.
- Rumoreggiare**, V. Romoreggiare.
- Rumoroso**, V. Romoroso.
- Ruolo**, κατάλογος, ου, ὁ; ἀπόγραφή, ἡς, ἡ.
- Ruota**, τροχός, οὔ, ὁ; κύκλος, ου, ὁ.
- Ruotare**, V. Rotare.

Rupe, πέτρα, ας, ή; σκόπελος, ου, ό. Di
 rupe, πέτρινος, η, ου.
 Rurale, ό, ή, τό κατ' άγρούς.
 Ruscelletto, ρυάκιον, ου, τό.
 Ruscello, ρειθρον, ου, τό.
 Russore, ρίγχιω.
 Rusticaggine, άγροικία, ας, ή.
 Rusticale, άγροικος, ου.
 Rusticamente, άγροικώς; άγροικικώς.
 Rustichezza e
 Rusticità, άγροικία, ας, ή.
 Rustico, άγροικος, ου; άγριος, α, ου.
 Ruta, πήγανον, ου, τό.
 Ruttare, έρευνώμαι; έρυνγάνω.
 Rutto, έρυνμός, ου, ό.
 Ruvidamente, άγροικώς; άγροικικώς.
 Ruvidezza e
 Ruvidità, άγροικία, ας, ή.
 Ruvido, Che ha superficie scabra, τραχύς,
 εία, ύ || detto di persona, άκομπος, ου;
 άζζορος, ου.
 Ruzzare, παίζω, ful. παίζομαι ο παιζοῦμαι.
 Ruzzo, παιδιά, ας, ή.
 Ruzzola, τροχίσκος, ου, ό.
 Ruzzolare, προ-κυλιόομαι; κατα-πίπτω
 (irr.).
 Ruzzolone, χκατάπτωσις, εως, ή; καταφορά,
 ας, ή.

S

Sabato, σάββατον, ου, τό.
 Sabbia, ψάμμος, ου, ή; άμμος, ου, ή.
 Sabbioso, ψαμμώδης, ες; άμμώδης, ες.
 Sacca, πήρα, ας, ή.
 Saccente, οίησιζοφος, ου; οίησιζων, ου.
 Saccentemente, υπερηφάνως.
 Saccenteria, υπερηφάνια, ας, ή.
 Saccheggiameto, V. Saccheggio.
 Saccheggiare, πορθέω; εκ-πορθέω; δι-αρ-
 πάζω.
 Saccheggiatore-trice, σολήτης, ου, ό; σολή-
 τρια, ας, ή; άρπαξ, αγος, ό, ή.
 Saccheggio, πόρθησις, εως, ή; εκπόρθησις,
 εως, ή; διαρπαγή, ης, ή. Dare il saccheg-
 gio, V. Saccheggiare.
 Sacchetta e
 Sacchetto, θυλακίσκος, ου, ό; θυλάκιον, ου, τό.
 Sacco, Strumento di tela ecc. da mettervi
 roba, θυλάκη, ης, ή; θυλάκος, ου, ό || fig.
 per Quantità grande, Abbondanza, πλη-
 θος, εος, τό; ma si tradurrà coll' adiet.
 πολύς, πολλή, πολύ accordato col sost.
 seguente. Ha un sacco di quattrini,
 πολλά έχει χρήματα || Veste ruvida di

coloro che fanno austera penitenza.
 σάκκος, ου, ό || Saccheggio, V. Dare il
 sacco, Mettere a sacco, V. Saccheggiare.
 — Far le cose col capo nel sacco, εργά-
 ζομαι άπερισκέπτως || Tornarsene con le
 trombe nel sacco, άπρακτος (ου) ο στρα-
 λεις (είσα, έν) άπ-έρχομαι (irr.). — A
 sacca, posto averbialm. άδην; άφθόνως.

Saccoccia, θυλάκιον, ου, τό.
 Saccomanno, σκουφόρος, ου, ό.
 Saccone, στήβας, άδος, ή.
 Sacerdotale, ιερατικός, ή, όν.
 Sacerdote, ιερεύς, εως, ό.
 Sacerdotessa, ιερεία, ας, ή; ιερίς, ίδος, ή.
 Sacerdozio, ιεράτεια, ας, ή; ιερωσύνη, ης, ή.
 Sacramentale, μυστικός, ή, όν.
 Sacramentalmente, μυστικώς.
 Sacramentare, ιερά μυστήρια διδοῦμι.
 Sacramento, μυστήριον, ου, τό; τελετή, ης, ή.
 Sacrare, ιερεύω; ιερώω.
 Sacrario, ιεροφυλάκιον, ου, τό.
 Sacrificare, Offrire in sacrificio, θύω; θυ-
 σιάζω || fig. ύπέρνω ο έν ύτέρω τίθεμαι
 τί τινας; προ-ίεμαι (irr.) τι ύπέρ τινας.
 Sacrificatore, θύτης, ου, ό; ιεροποιός, ου, ό;
 ιερουργός, ου, ό.
 Sacrificio, Atto col quale si offre alcuna
 cosa a Dio, θυσία, ας, ή; θύμα, ατος, τό;
 ιερόν, ου, τό. Fare un sacrificio, θυσίαν ο
 ιερά ποιόομαι; θύω. Sacrificio espiatorio,
 άποδοσιόμνησις, εως, ή. Offrire un sacri-
 fizio espiatorio, άπο-διοσημπίομαι | Pri-
 vazione a cui altri si rassegna, πρόσσις,
 εως, ή. Fare il sacrificio di qualche cosa,
 προ-ίεμαι (irr.) τι.
 Sacrilegamente, άσεβώς; άνοσιώς.
 Sacrilegio, άτέβεια, ας, ή; άνοσιούργημα,
 ατος, τό. Commettere un sacrilegio, άσε-
 βέω; άνοσιουργέω.
 Sacrilego, άσεβής, ές. Furto sacrilego, ιερο-
 σουλία, ας, ή.
 Sacro, ιερός, ά, όν; άγιος, α, ου; a . . . , gen.
 || per Inviolabile, άθικτος, ου || per Au-
 gusto, Degno di riverenza, σεπτός, ή, όν;
 σεμνος, ή, όν; σεβαστός, ή, όν.
 Sacrosanto, ιερός, ά, όν.
 Saetta, Dardo, τόξευμα, ατος, τό; βέλος,
 εος, τό || Fulmine, κεραυνός, ου, ό; σκη-
 πτός, ου, ό.
 Saettare, τοξεύω; άκοντίζω.
 Saettatore-trice, τοξότης, ου, ό; τοξότης,
 ίδος, ή.
 Sagace, συνετός, ή, όν; άγχίνος-ους, σοθ-ουν;
 όξύνος-ους, ουν-ουν; εύσύνετος, ου.
 Sagacemente, συνετώς; άγχίνως; όξείως.

Sagacia ε
 Sagacità, ἀγχίνοια, ας, ἡ; σύνσεις, εως, ἡ; εὐσυνεία, ας, ἡ.
 Saggezza, φρόνησις, εως, ἡ; εὐλάβεια, ας, ἡ; σοφία, ας, ἡ.
 Saggiamente, φρονίμως; σωφρονως; σωφῶς.
 Saggiare, βρακινίζω; δοκιμάζω.
 Saggiatore, δοκιμαστής, οὔ, ὁ; ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ.
 Saggio, sost. πείρα, ας, ἡ; ἀπόπειρα, ας, ἡ; πειρασμός, οὔ, ὁ; ἐπίτευγμα, ατος, τό.
 Saggio, ad. V. Savio.
 Sagittario, τοξότης, ου, ὁ.
 Sagra, ἐγκαίνια, ων, τά.
 Sagrestano, ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ; νεωκόρος, ου, ὁ.
 Sagrestia, ἱεροφυλάκειον, ου, τό; ἱερατεῖον, ου, τό.
 Saio, σάγος, ου, ὁ.
 Sala, αὐλή, ἡς, ἡ. Sala da pranzo, δειπνητήριον, ου, τό; τρίκλινον, ου, τό. Sala di ricevimento, ἐξεδρα, ας, ἡ. || Asse che entra nei mozzi delle ruote di carri ecc., ἄξων, ονος, ὁ.
 Salamandra, σαλκιμάνδρα, ας, ἡ.
 Salamoia, ἀλμυρία, ας, ἡ. Mettere in salamoia, ἀλμυρίζω; ταρχειύω.
 Salare, ἀλίζω.
 Salariare, μισθοδοτέω.
 Salariato, μίσθιος, α, ου.
 Salario, μισθός, οὔ, ὁ; μισθοφορά, ἄς, ἡ.
 Salassare, φλεβοτομέω.
 Salasso, φλεβοτομία, ας, ἡ.
 Salato, Asperso di sale, ἡλισμένος, η, ου || detto delle carni ecc., ταρχειυτός, ἡ, ου || Che ha sapor di sale, ἀλμυρός, ἄς, ὄν || per Arguto, Pungente, ἀλμυρός; πικρός, ἄς, ὄν.
 Sclatura, ἀλμυσις, εως, ἡ; ταρχειυσις, εως, ἡ; ταρχειία, ας, ἡ.
 Salceto, ἱεῶν, ὄνος, ὁ.
 Salcio, ἱέα, ας, ἡ. Di salcio, ἱεῖνος, η, ου.
 Saldā, ἄρμυλον, ου, τό.
 Saldamente, στερεῶς; ἰσχυρῶς.
 Saldamento, V. Saldatura.
 Saldare, Appicare, Riunire cose rotte, κολλάω; συγ-κολλάω; μολυβδόω || riferito alle ferite, Cicatrizzare, ἀπ-σουλῶ; κατ-σουλῶ || Saldare i conti, λογισμοὺς συν-τελέω, ful. ἔσω.
 Saldatura, κόλλησις, εως, ἡ; συγκόλλησις, εως, ἡ; μολυβδοσις, εως, ἡ; κόλλημα, ατος, τό.
 Saldezza, στερεότης, ητος, ἡ; βεβαιότης, ητος, ἡ.
 Saldo, sost. τῶν λογισμῶν ἕκτασις, εως, ἡ.

Saldo, ad. Interò, δολῶκληρος, ου; εἰσαγε-
 ρῆς, ἔς || Forte, Robusto, στεβρός, ἄς, ὄν; βέβαιος, α, ου || fig. Fermo nel proposito, βέβαιος; εὐσταθής, ἔς; ἀμετάθετος, ου.
 Star saldo contro, ἀντι-καρτερέω; ἀμετακινήτως ἔχω (irr.) πρὸς coll' acc.
 Sale, ἄλς, ἄλός, ὁ. Granello di sale, χόνδρος (ου, ὁ) ἄλός. Cava di sale, ἀλοπήγνια, ων, τά. Di sale, ἄλιος, η, ου. Cosperso di sale, ἀλίπαστος, ου. Senza sale, ἀναλος, ου. Vendita di sale, ἀλατοπωλία, ας, ἡ. Venditore di sale, ἀλοπώλης, ου, ὁ || per Motto arguto, ἄλεις, ων, οἱ. Sale attico, Ἄττικοι (ἄν) ἄλεις
 Salice, V. Salcio.
 Saliera, ἀλιά, ἄς, ἡ.
 Salina, ἀλοπήγιον, ου, τό.
 Salinatore, ἀλοπηγός, οὔ, ὁ.
 Salino, ἀλμυρός, ἄς, ὄν; ἄλυκος, ἡ, ὄν
 Salire, intrans. Andare ad alto, detto di persona, ἀνα-βαίνειω (irr.); ἀν-έρχομαι (irr.); detto di cosa, ἀν-έρχομαι; αἶρομαι; ἀν-αίρομαι; ἀνα φέρωμαι (irr.) ο ἀνα-φέρωμαι || per Crescere, ἐπ-αίρομαι; αὐξάνομαι (irr.) || fig. detto di prezzo, ἐπι-τιμῶμαι. Far salire il prezzo di, τὴν τιμὴν τινοσ ἐπι-τείνω || trans. Salire alcuno, o qualche cosa, ἀνα-φέρω; ἀν-άγω (irr.); ἀνα-χομιζομαι.
 Salita, ἀνάβασις, εως, ἡ; ἀνοδός, ου, ἡ.
 Saliva, σάλιον, ου, τό; πτύαλον, ου, τό. Aver la bocca piena di saliva, πτυαλίζω.
 Salma, σῶμα, ατος, τό.
 Salmastro, ἀλμυρός, ἄς, ὄν.
 Salmeggiare, ψαλμοῦδῶ; ψαλτρῶδῶ.
 Salmeggiatore-trice, ψαλμοῦδός, ὄν.
 Salmeria, σάλμη, ἄν, τά.
 Salmista, ψαλμογράφος, ου, ὁ; ψαλμιστής, οὔ, ὁ.
 Salmo, ψαλμός, οὔ, ὁ.
 Salmodia, ψαλμῳδία, ας, ἡ.
 Salmiro, νίτρον, ου, τό.
 Salmnitro, νιτροῦδης, ες.
 Salotto, οἰκίσκος, ου, ὁ.
 Salpare, ἀφρα εἶν ο senza τὰς ἀγκύρας.
 Salsa, ζωμός, οὔ, ὁ; ζώμιον, ατος, τό; ἔμβ-
 βημα, ατος, τό.
 Salsedine, ἀλμυρίς, ἰδος, ἡ; ἀλμυρότης, ητος, ἡ.
 Salsiccia, χορδουμα, ατος, τό; ἄλλας, ἄντος, ὁ. Far la salsiccia, ἀλλαντοποιέω. Vender salsiccia, ἀλλαντοπωλέω.
 Salsiccinio, ἀλλαντοποιός, οὔ, ὁ.
 Salsiccione, φύσκη, ης, ἡ.
 Salsicciuolo, ἀλλάντιον, ου, τό.
 Salsiera, ἐμβάριον, ου, τό.

Salso, ἀλυκός, ή, όν; ἀλυμρός, ά. όν.

Saltare intrans. Spiccare un salto o salti, ἄλλομαι (irr.); πηδάω. Saltare al di là. ὑπερ-πηδάω *col acc.*; sopra, ἐπι-πηδάω *col dat.*; dall'alto al basso, κατα-πηδάω; fuori di, ἐκ-πηδάω *col gen.*; in avanti, προ-πηδάω; indietro, ἀνα-πηδάω || *detto di cose*, Uscire con forza, ῥίπτομαι; ἀνα-ῥίπτομαι. Far saltare, ῥίπτω; ἀνα-ῥίπτω || *Trans.* Passare, con un salto, da un lato a un altro di una cosa, senza toccarla, ὑπερ-ἄλλομαι; ὑπερ-πηδάω *col P acc.* || *fig.* Omettere nel discorso, nella lettura, ecc. ὑπερ-βαίνω (irr.); παρα-βαίνω; παρα-λείπω (irr.).

Saltatore, πηδητής, οὔ, ό; σκιρτητής, οὔ, ό.

Saltellare, σκιρτάω.

Saltellone o Saltelloni, σκιρτηδόν.

Saltero, ψαλτήριον, ου, τό.

Salimbanco, πιταυριστής, οὔ, ό; ἀγύρτης. ου, ό.

Salto, ἄλμα, ατος, τό; πήδημα, ατος, τό; σκίρτημα, ατός, τό. **A salti**, σκιρτηδόν.

Salubre, ὑγιεινός, ή, όν.

Salubrità, ὑγιεινόν, οὔ, τό. **Salubrità dell'aria**, εὐάερον. ου, τό.

Salumaio, ταριχοπώλης, ου, ό.

Salume, τάρυχος, ου, ό.

Salutare, ἀσπάζομαι; χαίρειζω; χαίρειν ο ὑγιαίνειν λέγω (irr.) τινί. **Salutalo da parte mia**, ἀσπάζου αὐτὸν παρ' ἐμοῦ.

Salutare, ad. ὑγιεινός, ή, όν; σωτήριος, ου || *fig.* σύμφορος, ου; χρήσιμος, ου.

Salutazione, ἀσπασμός, οὔ, ό; χαίρεισιμός. οὔ, ό; προσαγόρευσις, εις, ή.

Salute, ὑγίεια, ας, ή; εὐεξία, ας, ή; εὐρωστία. ας, ή. **Essere in buona salute**, εὖ ο καλῶς ἔχω (irr.); ὑγιαίνα; εὐρωστέω. **Bere alla salute d'alcuno**, προ-πίνω (irr.) τινί. **Salute!** *esclamazione di buon augurio*, χᾶϊρε, ο χαίρετε || *per Salvamento*, Scampo, σωτηρία, ας, ή.

Salutevole, σύμφορος, ου; πρόσφορος, ου; χρήσιμος, ου.

Salutevolmente, χορησίμως.

Salutifero, V. Salutevole.

Saluto, ἀσπασμός. οὔ, ό; χαίρεισιμός, οὔ, ό.

Salvacondotto, ἄδεια, ας, ή; ἀσφάλεια, ας, ή.

Salvanguardia, προστασία ο προστατεία, ας, ή.

Salvamento, σωτηρία, ας, ή.

Salvare, Far salvo. Trar di pericolo, σώζω; δια-σώζω || Custodire, Preservare, φυλάσσω; δια-φυλάσσω; da . . ., ἀπό *col gen.*

Salvatichhezza, ἀγχιουσύνη, ης, ή; ἀγχιότης.

ητος, ή || *detto di persona*, ἀπανθρωπία, ας, ή.

Salvatico, ἄγχιος, α, ου; ἀνήμερος, ου.

Salvaticone, ἀπανθρωπος, ου.

Salvaticume, ἀνημερότης, ητος, ή.

Salvatore-trice, σωτήρ, ἄρος, ό; σώτειρα, ας, ή.

Salvazione, σωτηρία, ας, ή.

Salvezza, σωτηρία, ας, ή. **Cercar la sua salvezza nella fuga**, τῆ φυγῆ δια-σώζω ἐμαυτόν (ήν).

Salvia, σφάκος, ου, ό; ἐλελισφακος, ου, ό.

Salvietta, χειρόμακτρον, ου, τό.

Salvo, σῆος, α. ου; ἀβλαβής, ές; ἀπαθής, ές.

Essere in salvo, ἐν ἀσφαλει εἶμι. **Mettere in salvo**, ἐν ἀσφαλει κατα-τίθημι || **Salvo errore**, εἰ μή σφάλωμαι || *In forza di propos. per Eccetto*, Fuorchè, χωρίς; ἐκτός; πλήν; *tutt'e tre col genit.*

Sambuco, ἀντέα-ῆ, έας-ῆς, ή.

Sanabile, ἱάσιμος, η, ου.

Sanamente, Con sanità, ὑγιῶς; ὑγιεινῶς || **Saggiamente**, σοφῶς; φρονίμως.

Sanare, ἰάομαι, fut. ἄτομαι; ἀέσομαι.

Sandalo, specie di calzare, σάνδαλον, ου, τό; ἐμβάδιον, ου, τό.

Sandracca, σανδαράκη, ης, ή.

Sangue, Liquido che riempie tutto il sistema delle arterie e delle vene, αἷμα, ατος, τό. **Di sangue**, Pertinente al sangue, αἱματικός, ή, ου. **Che non ha sangue**, ἀναιμος, ου; ἀνᾶιμον, ου.

Che ha molto sangue, πολύαιμος, ου; πολυαίμαν, ου. **Perdita di sangue**, αἱμορραγία, ας, ή. **Macchiar di sangue**, αἱμάτσω || **Il sangue versato in un omicidio**, φόνος, ου, ό. **Avido di sangue**, φόνιος, α, ου. **Essere avido di sangue**, φονάω || **Sangue, figur.** per Stirpe, Progenie, αἷμα; γένος, εις, τό.

Congiunto di sangue, δμαιμος ο σύναιμος (ου) τινί; γένει προσήκων (ουσα, ου) τινί || **per Figliuolo**, Discendente, γένος. — **Cavare**, Trar sangue, φλεβοτομέω.

Cavata di sangue, φλεβοτομία, ας, ή || **Sangue freddo**, ἀταραξία, ας, ή; ἀορησιά, ας, ή. **Conservare il suo sangue freddo**, ἀταρακτέω.

A sangue freddo, ἀταρακτῶς; ἠτύχως.

Sanguificare, αἱματοποιέω.

Sanguificazione, αἱματοποίησις, εις, ή.

Sanguigno, Di sangue, Che appartiene al sangue, αἱματικός, ή, όν || **In cui prevale il sangue**, ἔναιμος, ου; πολυαίμος, ου || **Di colore simile a quello del sangue**, κίμωχοσος-ους, ου-ου; αἱμοχρωδής, εις.

Sanguinare, αἷμα χέω (irr.) ο στάζω || **Mi**

sanguina il cuore, δάκνομαι (*irr.*) τὸν θυρόν.
 Sanguinario, φουικός, ἡ, ὄν.
 Sanguineo, V Sanguigno.
 Sanguinolento, αἱματώδης, ες; δαιμος, ον; κάθαιμος, ον.
 Sanguinosamente, αἱμαλεῶς.
 Sanguinoso, αἱμακτηρός, ἂ, ὄν; αἱμακτός, ἡ, ὄν; αἱμαλέος, α, ον.
 Sanguisuga, βδέλλα, ης, ἡ.
 Sanificare, ὑγιαίνω.
 Sanità, ὑγεία, ας, ἡ; εὐεξία, ας, ἡ.
 Sanitario, ὁ, ἡ, τὸ περὶ τὴν ὑγίαιαν. Per provvedimento sanitario, ὑγίαιος χάριν; πρὸς τὴν ὑγίαιαν.
 Sano, Che ha sanità ὑγιής, ες; ἐβρωμένος, η, ον; εὐρωπος, ον || Salubre, ὑγιεινός, ἡ, ὄν; ὑγιερός, ἂ, ὄν || Sano e salvo, σώος, α, ον; ἀβλαβής, ἐς || Sano, detto della mente, di dottrine e simili, ὑγιής. Non avere alcuna idea sana, οὐδὲν ὑγιές διανοεῖσθαι || Esser sano, ὑγιαίνω. Sta' sano, State sani, ὑγίαινε. ὑγιαίνετε.
 Santamente, ἁγίως; ἱερῶς; ὁσίως.
 Santificare, ἀγιαζῶ; καθ-ἀγιαζῶ; ἀγιεύω.
 Santificazione, ἀγιασμός, οὔ, ὁ.
 Santità, ὁσιότης, ητος, ἡ; ἱερότης, ητος, ἡ.
 Santo, ἅγιος, α, ον; ὁσιος, α, ον; ἱερός, ἂ, ὄν.
 Santoreggia, θύμβρα, ας, ἡ.
 Santuario, ἅγιον, ου, τό; ἱερόν, οὔ, τό.
 Sanzionare, κυρώω; ἐπι-κυρώω.
 Sanzione, ἐπικύρωσις, εως, ἡ.
 Sapere, Aver cognizione, in generale, οἶδα (*irr.*); ἐπίσταμαι; γινώσκω (*irr.*). Tutti lo sanno, πάντες οἶδασιν ο ἴσασιν τοῦτο. Io so che ..., οἶδ' ὅτι *coll' ind.*, ο *coll' acc.* e *l' inf.* Non sapere, οὐκ οἶδα; ἀγνοεῖω. Non sapendo che fare, οὐκ εἰδώς (οἶα) ο ἀγνοῶν (οὔσα) ὅ τι πράξει. Senza che io lo sappia, ἐμοῦ οὐκ εἰδότης (εἰδυίας) ο ἀγνοῦντος (ἀγνοούτης). Senza saperlo, δι' ἀγνοίαν. Mandato da non so chi, πεμφθεὶς παρ' οὐκ οἶδ' οὔτινος. Un non so chi, εἰς τῶν τυχόντων || Riferito a Scienza, Arte, e simili, ἐπίσταμαι ο γινώσκω; ἔμπειρος (ον) ο ἐπιστήμων (ον) εἰμί *col gen.* || Sapere a mente, μέμνημαι; οἶδα ἀπὸ μνήμης || Sapere, per Potere, Avere la facoltà, il mezzo di fare una cosa, οἶδ' ἑ, οἶα κτ. οἶδόν τε εἰμί *coll' inf.*; ἔχω (*irr.*) *coll' inf* || Saper grado o buon grado ad uno di una cosa. χάριν οἶδα τινε ὑπέρ τινος; || Saperti mill'anni che segua una cosa, προ-θυμέομαι *coll' inf.* || Far sapere, ἀπ-αγγέλλω || Si sa, per È noto,

γνωρίζεται; δια-δίδοται || Sapere, per Avere sapore, χυμίζω || e per Avere odore, ἔζω (*irr.*).

Sapere, *sost.* ἐπιστήμη, ης, ἡ.
 Sapiente, σοφός, ἡ, ὄν.
 Sapientemente, σοφῶς.
 Sapienza, σοφία, ας, ἡ.
 Saponata, σαπουνάδα, ης, ἡ (*Gr. M.*).
 Sapone, σμήγμα, ατος, τό; σάπων, ωνος, ὁ.
 Sapore, γεῦμα, ατος, τό; χυμός, οὔ, ὁ.
 Saporitamente, Con molto sapore, εὐχύμως || per Gustosamente, τερπνῶς; μετ' ἡδονῆς.
 Saporito, εὐχυμος ο εὐχυλος, ον; ἡδύς, εἶα, ὄ.
 Saporoso, V. Saporito.
 Saputa, γνώσις, εως, ἡ. A o Con mia, tua ecc. saputa, ἐμοῦ, σοῦ ecc. εἰδότης (εἰδυίας). Senza mia, tua ecc. saputa, ἐμοῦ, σοῦ ἀγνοῦντος (ἀγνοούτης); λάθρα ο κρύφα *col gen.*
 Saracinesca, κατορράκτης, ου, ὁ.
 Sarcasmo, σαρκασμός, οὔ, ὁ; διατυρμός, οὔ, ὁ; χλευασμός, οὔ, ὁ.
 Sarcastico, σαρκαστικός, ἡ, ὄν; διατυρτικός, ἡ, ὄν; κέρτομος, ον.
 Sarchiare, σκαλίζω; σκαλεύω; ποάζω.
 Sarchiatore-trice, σκαλεύς, εως, ὁ; ποάστρια, ας, ἡ.
 Sarchiatura, σκάλις, εως, ἡ; ποασμός, οὔ, ὁ.
 Sarchiello, e
 Sarchio, σκαλιστήριον, ου, τό.
 Sarcofago, σαρκοφάγος, ου, ὁ; σορός, οὔ, ἡ.
 Sardella e
 Sardina, σαρδίνη, ης, ἡ; ἀρύη, ης, ἡ.
 Sardonico, σαρδόνιος, α, ον. Fare un riso sardonico, σαρδόνιον γελάω
 Sarissa, σάρισα, ης, ἡ.
 Sarta, che fa vestiti da donna, ἱματιουργός, οὔ, ἡ.
 Sarte e Sartie e
 Sartiame, le corde che servono a legar le vele all' albero della nave, κάλωι, α, ὁ.
 Sarto e
 Sartore, ἱματιουργός, οὔ, ὁ. Il mestiere del sarto, ἱματιουργική, ης, ἡ (τέχνη).
 Sassaiuola, λιθοβολία, ας, ἡ.
 Sassata, λίθου βολή, ης, ἡ.
 Sassetto, V. Sassolino.
 Sasso, λίθος, ου, ὁ. Tirare un sasso ad alcuno, λίθω βάλλω (*irr.*) τινά || per Roccia, πέτρα, ας, ἡ.
 Sassolino, λιθάριον, ου, τό; ψήφος, ου, ἡ.
 Sassoso, λιθώδης, ες; πετρώδης, ες.
 Satana e Satanasso, σατανᾶς, ἂ, ὁ.
 Satanico, δαιμονιακός, ἡ, ὄν; διαβολικός, ἡ, ὄν.

Satellite, δορυφόρος, ου, ὁ.
 Satira, ἰαμβος, ου, ὁ; σίλλος, ου, ὁ; σκωπτικόν ο διασυρτικόν (οὔ) ποίημα, ατος, τό.
 Satireggiare, ἰαμβίζω; σιλλάω, *coll' acc.*; σκώπτω *coll' acc.* ο εἰς e l' acc.
 Satiricamente, σκωπτικῶς; χλευαστικῶς.
 Satirico, σκωπτικός, ἡ, ὄν; χλευαστικός, ἡ, ὄν; διασυρτικός, ἡ, ὄν. **Dramma satirico**, σάτυροι, ου, οἱ; δράμα (ατος, τὸ) σατυρικόν (οὔ).
 Satiro, σάτυρος, ου, ὁ.
 Sativo, σπόριμος, ου.
 Satollamento, πλησμονή, ἡς, ἡ.
 Satollare, κορέννυμι (*irr.*).
 Satollo, κατάκορος, ου; μεστός, ἡ, ὄν.
 Satrapia, σατραπεία, ας, ἡ.
 Satrapo, σατράπης, ου, ὁ.
 Saturo, μεστός, ἡ, ὄν.
 Saviamente, φρονίμως; σωφρόνως.
 Saviezza, φρόνησις, εως, ἡ; σωφροσύνη, ἡς, ἡ.
 Savio, σοφός, ἡ, ὄν; φρόνιμος, ου; σώφρων, ου.
 Saziare, κορέννυμι (*irr.*).
 Sazietà, κόρος, ου, ὁ; πλησμονή, ἡς, ἡ.
 Sazievole, κατακορός, ἔς; ἀηδής, ἔς.
 Sazio, κατάκορος, ου; κοροστός, ἡ, ὄν; ἐμπλησθῆς, εἶσα, ἐν || *per Noiato*, δυσχεραίνων, ουσα, ου; ἀχθόμενος, η, ου.
 Sbadataggine, ἀπροσιξία, ας, ἡ; ἀπιστία, ας, ἡ.
 Sbadatamente, ἀνεπιστάτως.
 Sbadato, ἀπρόσεκτος, ου; ἀνεπίστατος, ου.
 Alla sbadata, V. Sbadatamente.
 Sbadigliare, χασμάσμαι.
 Sbadiglio, χάσμησις, εως, ἡ; χάσμη, ἡς, ἡ.
 Sbagliare, πλημμελέω; σφάλλωμαι; ἀμαρτάνω (*irr.*).
 Sbaglio, πλημμέλεια, ας, ἡ; ἀμάρτημα, ατος, τό.
 Sbaldanzire, τὸν θυμὸν ἀποβάλλω (*irr.*); καταθυμέω.
 Sbalestrare, *intrans.* Non dar nel segno, Dilungarsi dal vero, ἀρ-αμαρτάνω (*irr.*) * || *trans.* Scagliare, βάλλω (*irr.*); ἀκοντίζω.
 Sbalestratamente, ἀπερισκέπτως.
 Sbalestrato, ἀπερίσκεπτος, ου.
 Sballare, τὰ φορτία ο τοὺς φακέλους λύω || *riferito a bugie, favole e simili*, τερατεύομαι.
 Sbalordimento, ἐκπληξίς, εως, ἡ.
 Sbalordire, ἐκ-πλήσσω (*irr.*); καταβροντάω; ἐκ-κωφάω.
 Sbalordito, ἐκπληγίς, εἶσα, ἐν; ἐκπληκτός, ου.
 Sbalamento, ἐκβολή, ἡς, ἡ.

Sbalzare, *trans.* ἐκ-βάλλω (*irr.*) || *intrans.* ἀνα-πηδῶω.
 Sbalzo, ἀναπήδησις, εως, ἡ.
 Sbandarsi, δια-σπείρομαι; πλανάσμαι.
 Sbandatamente, διασπρμένως; σποράδην.
 Sbandeggiamento, ἔξορισμός, ου, ὁ; ὑπερορισμός, ου, ὁ.
 Sbandeggiare, ἔξ-ορίζω; φυγαδεύω.
 Sbandimento, V. Sbandeggiamento.
 Sbandire, V. Sbandeggiamento.
 Sbaragliare, δια-σκιθάννυμι (*irr.*); κατασκιθάννυμι; δια-σπείρω.
 Sbarazzare, ἀπ-αλλάσσω τινά τινος; ἐκ-κουρίζω τινά τινος.
 Sbarbare, ἐκ-ρίζω.
 Sbarbicamento, ἐκρίζωσις, εως, ἡ.
 Sbarbicare, ἐκ-ρίζω.
 Sbarcare, *trans.* ἀπο-βιβάζω; ἐκ-τίθω || *intrans.* ἐκ-βαίνο (*irr.*) ο κατα-βαίνο εἰς γῆν; ἀπο-βαίνο.
 Sbarco, di mercanzie e simili, ἀποβιβασμός, ου, ὁ; ἐκβιβασμός, ου, ὁ; ἐκθεσις, εως, ἡ || ἀπόβασις, εως, ἡ; ἐκβασίς, εως, ἡ.
 Sbarra, μοχλός, ου, ὁ; κλείδρον, ου, τό.
 Sbarrare, Chiudere con una sbarra, μοχλῶω || *riferito a una via*, Impedire il passo, ἐμ-πράννυμι ο ἐμ-φράσσω, *ful.* ἄζω.
 Sbatte, Percuotere violentemente contro checchessia, συγ-κρούω || Agitare violentemente, τινάσσω; σείω; κατα-τείω || Detrarre, Defalcare, ὑρ-αίρέω (*irr.*).
 Sbeffare, V. Beffare.
 Sbellicarsi dalle risa, τῷ γέλωτι ἀπο-πνίγομαι.
 Sbendare, τὸν δεσμὸν ο ἐπίδεσμον περι-αίρέω (*irr.*), *col gen.*
 Sberrettarsi, τὸν πῖλον περι-αίρέομαι.
 Sbiadire, ἀμαυρόομαι.
 Sbiadito, ἀμαυρός, ἂ, ὄν.
 Sbiancare, ἀχρίωω.
 Sbieco, πλάγιος, α, ου. **A sbieco, In sbieco**, πλαγίως.
 Sbigottimento, ἐκπληξίς, εως, ἡ; θάμβος, εως, τό; φόβος, ου, ὁ.
 Sbigottire, ἐκ-πλήσσω; φοβέω; ἐκ-φοβέω.
 Sbilenco, ραιβός, ἡ, ὄν; κυρτός, ἡ, ὄν.
 Sbirciare, κατα-οπτεύω.
 Sbirraglia e Sbirreria, δημόσιοι, ου, οἱ.
 Sbirro, δημόσιος, ου, ὁ.
 Sbizzarrire, αὐθάδεια κατα-βρίθνυμι (*irr.*) τινος.
 Sbloccare, τῆς πολιορκίας ἀπ-αλλάσσω; τοὺς πολιορκούντας ἀπο-στρέφω ο ἀπ-είρω τῆς πόλεως.

Sboccare, detto di fiumi e simili, ἐμ-βάλλω (irr.) ο εἰς-βάλλω εἰς coll' acc. || detto di gente che irrompe, ἐξ-ορμάομαι ο ἐξ-έρχομαι (irr.).

Sboccatamente, ἀκρατῶς. Parlare sboccatamente, αἰσχρολογέω.

Sboccato, detto di persona, αἰσχρολόγος, ον; αἰσχροβόρημον, ον; ἀκρατής, ἐς || detto di cavallo, ἄτομος, ον; σκληρότομος, ον.

Sbocciare, ἐξ-ανθῆω.

Sbocco, ἐκβολή, ἤς, ἡ; στόμα, ατος, τό.

Sboconcellare, περι-τρούγω (irr.); ὑπο-τρούγω.

Sborsare, ἐκβάλλω (irr.) ἀπὸ τοῦ βυζαντίου χρήματα; ἐκ-τίνω.

Sborso, καταβολή, ἤς, ἡ.

Sbozzare, προ-τυπῶ; ὑπο-τυπῶ; ὑπο-γράφω.

Sbozzatura e

Shozzo, ὑποτύπαισι, εως, ἡ; σχεδιάσμα, ατος, τό; σκιαγράφημα, ατος, τό.

Sbracciarsi, Scoprirsi il braccio, τὸν βραχίονα ἀπο-γυμνῶ || fig. Ingegnarsi, Far ogni sforzo, δια-τίνομαι πρὸς τι ο inf.

Sbracciare, ὑπο-σκαλέω τὸ πῦρ.

Sbraitare, θορυβέω.

Sbramare, ἐκ-πληρῶ; ἀπο-παύω; κατα-παύω.

Sbranare, δια-σπαράσσω; δια-σχίζω; δια-β-ρήγνυμι (irr.); κατα-β-ρήγνυμι.

Sbrancare, παρα-τρέπω.

Sbrano, διάσχιτις, ἡ, οὔ; ταχύς, εἶα, ὅ.

Sbrattare, ἀπ-αλλάττω.

Sbriciolare, λεπτομέω.

Sbrigare, ταχέως ἀνῶ ο ἐπι-τελέω, fut. ἐσῶ.

Sbrigarsi, σπεύδω; κατα-σπεύδω || Sbrigarsi di una faccenda ο di una persona per Liberarsene, ἀπ-αλλάττομαι col gen.

Sbrigativo, ἀνυστικός, ἡ, οὔ; ταχύς, εἶα, ὅ.

Sbrigliato, ἀχάλινος, ον; ἀχαλίνωτος, ον.

Sbrogliamento, ἀνάπτυξις, εως, ἡ; ἀνέλιξις, εως, ἡ.

Sbrogliare, ἀνα-πτύσσω; ἀν-ελίσσω (aum. per ei); διεξ-ελίσσω.

Sbucare, ιπιtrans. ἐξ-έρπω (irr.); ἐξ-επι (irr.); ἐξ-έρχομαι (irr.) || trans. ἐξ-άγω (irr.).

Sbucciare, φλοίζω; περι-φλοίζω; λεπίζω; ἀπο-λέπω.

Sbudellare, ἐξ-εντερίζω; ἐκ-κοιλιάζω.

Sbuffare, φρυάσσομαι, fut. ξομαι.

Sbuffo, φρυάγμα, ατος, τό.

Sbugiardare, ἐξ-ελέγγω τινά ψεύδους ο ψευδολογίας.

Scabbia, ψάρα, ας, ἡ. A ver la scabbia, ψω-ριάζω, fut. ἄσω.

Scabbioso, ψωραλιός, α, ον.

Scabrezza, τραχύτης, ητος, ἡ.

Scabro, τραχύς, εἶα, ὅ; σκληρός, ἄ, ἐν. **Render scabro**, τραχύνω.

Scabrosamente, Con scabrosità, τραχείως || per Con difficoltà, χαλεπῶς.

Scabrosità, τραχύτης, ητος, ἡ; σκληρότης, ητος, ἡ.

Scabroso, Scabro, τραχύς, εἶα, ὅ; σκληρός, ἄ, ἐν || fig. per Difficile, Arduo, χαλεπός, ἡ, οὔ; ἐπίπονος, ον.

Scacchiere, ἀβαξ, ακος, ὅ; ἀβάκιον, ον, τό.

Scacciamento, ἀπειλασία, ας, ἡ; ἐξέλασις, εως, ἡ; ἐκδιώξις, εως, ἡ; ἀποισις, εως, ἡ.

Scacciare, ἀπ-ελαύνω (irr.); ἐξ-ελαύνω; ἐκ-βάλλω (irr.); διώκω, fut. διώξομαι. **Scac-**

ciar le mosche, τὰς μυίας σοβέω. **Scac-**

ciare i pensieri, ἀπο-τείω τὰς μερίμνας.

Scacciamosche, μυισοβή, ης, ἡ; σόβητρον, ον, τό.

Scaccino, νεωκόρος, ον, ὅ.

Scacco, ἀβαχίσκος, ον, ὅ. Il giuoco degli scacchi, ζατρικιον, ον, τό. **Giuocare agli scacchi**, ζατρικίζω. Ciascuno dei pezzi con cui si giuoca, πεσσός, οὔ, ὅ. **Scacco**

al re, προσβολή τῷ βασιλεῖ. **Dare scacco**

matto, κατα-πονέω. **Scacco matto**, κατα-πόνητις, εως, ἡ.

Scadente, ἐνδεέστερος, α, ον.

Scadenza, προθεσμία ο κυρία, ας, ἡ. **Pagare avanti la scadenza**, προκατα-βάλλω (irr.).

Scadere, Declinare, Decadere, ὑπο-φέρομαι (irr.); ἐλασσόομαι || **Essere alla fine**, τε-λευτών || detto di cambiali, pagamentoί,

προθεσμία ἐστίν.

Scadimento, ἐλάττωσις, εως, ἡ; μείωσις, εως, ἡ.

Scaduto, Decaduto, ἐλασσοθεῖς, εἶα, ἐν || detto di un termine di pagamento, ὑπερήμερος, ον.

Scaffale, βιβλιοθήκη, ης, ἡ.

Scafo, σκάφος, εος, τό.

Scaglia, La squamma del pesce, λεπίς, ἴδος, ἡ; ρολίς, ἴδος, ἡ || Quel pezzuolo che cade tagliando pietre, λατύπη, ης, ἡ;

κλάσμα, ατος, τό; θραύμα, ατος, τό.

Scagliabile, βλητέος, α, ον.

Scagliamento, βολή, ἤς, ἡ; βόλος, ον, ὅ.

Scagliare, ἔημι (irr.); ἀπ-ήμι; βάλλω (irr.); ῥίπτω (irr.) || Scagliarsi addosso ο con-

tro ad alcuno, ἐξ-ορμάω ο ἐρ-ορμάω τινά; φέρομαι (irr.) εἰς ο ἐπὶ τινά ο κατά τινος.

Scaglietta, λεπίδιον, ον, τό.

Scaglionare, βαζμηθῶν ο κλημακηθῶν δια-τί-ζεμαι.

Scaglione, βαθμός, οὔ. δ.
 Scaglioso, λεπιδωτός, ἡ, οὐ; φολιδωτός, ἡ, οὐ;
 φολιδώδης, εἰς.
 Scagliuola, specie di pietra tenera, σελή-
 νιτης λίθος, οὐ, ὁ || *specie di gramigna*,
 φαλακρίς, ἴδος, ἡ.
 Scala, κλιμαξί, ακοῦ, ὁ; βιάθρον, οὐ, τό; ἀνά-
 βαθρον, οὐ, τό; κατάβαθρον, οὐ, τό.
 Scalamento, V. Scalata.
 Scalare, διὰ κλιμάκων ἀναβαίνειν (*irr.*), *acc.*
 ο εἰς τι. Che si può scalare, ἀναβατός,
 ἡ, οὐ; ἀναβάσιμος, οὐ. Scalare un muro,
 ὑπερβαίνειν *coll' acc.*
 Scalata, ἡ διὰ κλιμάκων ἀνάβασις (εἰς). Dar
 la scalata, ἀναβαίνειν (*irr.*).
 Scalcatore, ἀρχιτεχνικός, οὐ, ὁ.
 Scalciare, λακτιῶ.
 Scalcinare, κονιάμα ἀφαιρέω (*irr.*).
 Scalco, ἀρχιτεχνικός, οὐ, ὁ.
 Scaldare, θερμαίνειν; θάπτω.
 Scalducciare, ὑποθερμαίνειν.
 Scaleno, σκαληνός, ἡ, οὐ.
 Scaleo, ἀνάβαθρον, οὐ, τό.
 Scaletta, κλιμάκιον, οὐ, τό; κλιμακίς, ἴδος, ἡ
 Scalfire, ἀμύτσω; θρύπτω.
 Scalfitura, ἀμυχή, ἤς, ἡ; θρυφή, ἤς, ἡ.
 Scalina, V. Scalata.
 Scalinata, κλιμαξί, ακοῦ, ὁ.
 Scalino, βαθμός, οὔ, ὁ; ἀναβαθμός, οὔ, ὁ.
 Scalmana, πλευριτίς, ἴδος, ἡ.
 Scalmanarsi, Pigliare una scalmana, πλευ-
 ριτίδι νοσέω || *fig.* Darsi grau faccenda,
 πονέω; κάμνω (*irr.*).
 Scalo, ἄρμος, οὐ, ὁ.
 Scalogno, ἀσκαλάνιον κρόμμυον, οὐ, τό.
 Scalpellare e Scarpellare, κολλάπτω; λατομέω.
 Scalpellatore, λάτομος, οὐ, ὁ.
 Scalpellino e Scarpellino, λιθοξόος, οὐ, ὁ.
 Scalpello e Scarpello, κοπεύς, εἰς, ὁ; κολα-
 πτήρ, ἦρος, ὁ; degli scultori, γλύφικον ο
 γλυφεῖον, οὐ, τό.
 Scalpicciamento, καταπάτησις, εἰς, ἡ.
 Scalpire, καταπατέω.
 Scalpore, Risentimento piuttosto vivo, σχε-
 τλικσμός, οὔ, ὁ. Fare scalpore, σχετικιάζω
 || *per Romore*, θόρυβος, οὐ, ὁ.
 Scaltramente, πανούργος.
 Scaltrezza, πανουργία, αἰς, ἡ.
 Scaltrire, σαρφρονίζω.
 Scaltro, πανούργος, οὐ.
 Scalzacane, μαστιγίας, οὐ, ὁ.
 Scalzare, Trarre ad uno la calzatura, τὰ
 ὑποδήματα ὑπολύω τινί. Scalzarsi, ὑπο-
 λύομαι (*sottint.* τὰ ὑποδήματα || Levare
 la terra intorno alle barbe degli alberi,

δένδρον περι-ορύσσει ο ποι-σκάπτω || *detto*
dei denti, ἀνα-γλύφω || Scalzare una per-
 sona per Veder di cavarle di bocca un
 segreto, τῷ λογισμῷ ἐξ-ερευνᾷ τι.
 Scalzatoio, γλυφεῖον, οὐ, τό.
 Scalzatura, ὑπόλισις, εἰς, ἡ. || *detto delle*
piante, τὸ περιορύσσειν τὰ δένδρα; ἡ περι
 δένδρον ἀνάσκαψις (εἰς).
 Scalzo, ἀνυπόδητος, οὐ; γυμνός, οὐ.
 Scambiare, μεταλαμβάνω (*irr.*) τι ἀντί
 τινος; ἀμικρᾶνω (*irr.*).
 Scambievole, ἀμοιβάσιος, α, οὐ; *ma si tra-*
durrà meglio col pronome reciproco,
 ἀλλήλων, *ecc.* Il loro scambievole amo-
 re, ἡ πρὸς ἀλλήλους (αἰς) φιλία.
 Scambievolezza, ἀμοιβή, ἤς, ἡ; ἐναλλαγή,
 ἤς, ἡ.
 Scambievolmente, *si traduce col pron.*
reciproco, ἀλλήλων, *ecc.* Si amano scam-
 bievolmente, φιλοῦναι ἀλλήλους (αἰς).
 Scambio, ἀλλαγῆ, ἤς, ἡ; καταλλαγῆ, ἤς, ἡ;
 μεταβολῆ, ἤς, ἡ; ἀμοιβῆ, ἤς, ἡ || Pigliare
 in iscambio, μεταλαμβάνω (*irr.*) τι ἀντί
 τινος || In iscambio di, ἀντί *col gen.*
 Scampanare, ἀνακωδωνίζω; κώδωνας ἐξά-
 ψασσαι.
 Scampanata e
 Scampanò, κώδωνος ἤχος, οὐ, ὁ.
 Scampare, *trans.*, σώζω; διασώζω || *in-*
trans. σώζω ἐμαυτὸν (ἡν); σώσομαι; δια-
 σώσομαι; ἐκφυγῶ (*irr.*).
 Scampo, σωτηρία, αἰς, ἡ. Cercar lo scampo
 fuggendo, τῇ φυγῇ διασώζω ἐμαυτὸν.
 Scampolo, ὑπόλειμμα, ατος, τό.
 Scanalare, ῥαβδόω.
 Scanalatura, ῥάβδωσις, εἰς, ἡ.
 Scancellamento, ἀπαλοφῆ, ἤς, ἡ; ἐξάλειψις,
 εἰς, ἡ.
 Scancellare, ἐξ-αλείφω; διαγράφω.
 Scancellato, διάγραφτος, οὐ.
 Scancellatura, διαγραφῆ, ἤς, ἡ.
 Scancio (A o Di o Per), πλαγίως.
 Scandagliare, Conoscere l'altezza dell'acqua
 del mare *ecc.* per mezzo dello scanda-
 glio, τῇ βολίδι ἐξ-ετάζω; βολίζω || *fig.* ἐξ-
 ετάζω; δοκιμάζω.
 Scandaglio, βολίς, ἴδος, ἡ; κάθετος, οὐ, ἡ.
 Scandalizzare, σκανδαλίζω.
 Scandalo, σκάνδαλον, οὐ, τό. Dare scandalo,
 σκανδαλίζω. Pigliare scandalo, σκανδαλι-
 ζομαι || *per Discordia*, διάστασις, εἰς, ἡ;
 διαφορά, αἰς, ἡ.
 Scandalosamente, αἰσχρῶς; αἰσχιστα.
 Scandaloso, αἰσχροῦς, α, οὐ; αἰσχιπτος, η,
 οὐ.

- Scandire (στίχον) μέτρον δια-λαμβάνω (irr.); μετρέω.
- Scannare, λαιμοτομείω; ἀπο-σφάζω, fut. -σφάξω.
- Scanno, βῆθρον, ου, τό; ἔθρα, ας, ἡ; κλισία, ας, ἡ.
- Scansamento, ἔκκλησις, εως, ἡ.
- Scansare, ἐκ-κλίνω; ἐκ-τρέπομαι; ἐκ-φεύγω (irr.).
- Scantonare, trans. γώνους περι-βρήγγυμι; ἐλαττώ || intrans. ἐκ-φεύγω (irr.); ἀπο-φεύγω.
- Scapataggine, ἀπροσύνη, ης, ἡ.
- Scapato, ἄφρων, ου.
- Scapestramente, ἀσελγῶς; ἀκόλαστος.
- Scapestro, ἀσελγής, ἕς; ἀκόλαστος, ου.
- Scapezzare, ἐπι-κόπτω (irr.).
- Scapigliare, τὴν κόμην ο τὰς τρίχας δια-σκιδάυνυμι ο δια-ταράσσω.
- Scapigliato, τὴν κόμην ο τὰς τρίχας δια-σκιδάυνυμι ο λελυμένος, η, ου || per Licenzioso, Sfrenato, ἀκόλαστος, ου; ἀκρατής, ἕς.
- Scapitare, Perdere in un' impresa tanto o quanto del capitale, κατα-αλίσκω (irr.); ἀπο-βάλλω (irr.) || Perdere di virtù. d' efficacia, ἐλαττόμαι.
- Scapito, ἀποβολή. ης, ἡ; βλάβη, ης, ἡ. Vendere a scapito, ἐλάττονος πωλέω.
- Scapolare, φεύγω (irr.); ἐκ-φεύγω; ἀπο-φεύγω.
- Scapolare, sost. ἐπωμίς, ἴδος, ἡ.
- Scapolo, ἄγκυμος, ου.
- Scaponire, αὐθαδέϊκν τινος κατα-βρήγγυμι (irr.); πείθω (irr.).
- Scappare, ἐκ-φεύγω (irr.); ἀπο-φεύγω; δια-φεύγω; ἀπο-διδράσκω (irr.) || detto di cosa che esca dal vaso, luogo e simili ου' è stata posta, ἐξ-ολισθάνω (irr.); δια-βρέω (irr.); ἐκ-πίπτω (irr.) || Lasciarsi scappare l'occasione, παρ-ίημι (irr.) ο ἀρ-ίημι τὸν καιρόν.
- Scappata, L'atto dello scappare, δράσμος, οὔ, ὁ; φυγή, ης, ἡ || fig. Errore poco considerato, ἀλογιστία, ας, ἡ; προπέτεια, ας, ἡ.
- Scappatoia, διάδουσις, εως, ἡ; πρόφαισις, εως, ἡ.
- Scappellarsi, κεραλῆν ἀπο-καλύπτομαι.
- Scappellata, χαίρεσιμός, οὔ, ὁ.
- Scappiccire, αὐθαδέϊκν τινος κατα-βρήγγυμι (irr.) || Scappiccirsi, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις.
- Scapula, ἀρωμία, ας, ἡ; ἀρρώμιον, ου, τό.
- Scarabeo, κάνθαρος, ου, ὁ.
- Scaracchiare, χρέμπομαι.
- Scaracchio, χρέμμα, ατος, τό.
- Scarafaggio, κάνθαρος, ου, ὁ.
- Scaramuccia, ἀκροβολισμός, οὔ, ὁ; ἀψιμαχία, ας, ἡ.
- Scaramucciare. ἀκροβολίζομαι; ἀψιμαχέω.
- Scaraventare, ῥίπτω (irr.); ἀπο-ῥίπτω.
- Scarceramento, λύσις, εως, ἡ; ἐλευθέρωσις, εως, ἡ; ἀπαλλαγή, ης, ἡ.
- Scarcerare, τῆς εἰρκτῆς ο ἐκ τῆς εἰρκτῆς ἀφιμήμι (irr.); τῶν δεσμῶν ἀπ-αλλάττω ο λύω.
- Scarcerazione, V. Scarceramento.
- Scardassare, ξαίνει; κατα-ξαίνει; πέκω.
- Scardassato, πεκτός, ἡ, ὄν.
- Scardassatore, ξάντης, ου, ὁ.
- Scardassatura, ξάντις ο πέξις, εως, ἡ.
- Scardassiere, V. Scardassatore.
- Scardasso, ξάνιου, ου, τό.
- Scarica, ἀρσεις, εως, ἡ; ἐκβολή, ης, ἡ.
- Scaricamento, ἡ ἐκδοσις ο ἐξαίρεσις (εως) τοῦ φόρτου; ἐξαγωγή, ης, ἡ.
- Scaricare, Levare un carico, ἀπο-φορτίζω; ἀπο-τεκνύω; ἀπο-γεμίζω || detto dell' ar- co, ἀπο-τοξεύω || detto del ventre, κέξω (irr.) || detto di armi da fuoco, ἀθιεύω (Gr. M.). — Rifless. Deporre il carico che si aveva addosso, φορτίον ἀπο-τίθει-μαί; ἀπο-φορτίζομαι; ἀπο-σκενύομαι || detto di fiumi, εἰς-ρέω (irr.) εἰς coll' acc.; ἐμ-βάλλω (irr.) εἰς coll' acc.
- Scarico, sost. V. Scaricamento || per Giustificazione, ἀπολογία, ας, ἡ.
- Scarico, ad. ἀποφορτισθεῖς, εἶσα, ἐν; κενός, ἡ, ὄν; κουφός, ἡ, ὄν || detto di tempo, αἰθριος, α, ου || Capo scarico, ἑλαρός, ἄ, ὄν.
- Scarlatto, κόκκινος, η, ου; κοκκοβαφής, ἕς || In forza di sost. κόκκος, ου, ὁ.
- Scarmigliare, κατα-ξαίνειω.
- Scarmigliato, καταξανθεῖς, εἶσα, ἐν.
- Scarmo, σκαλμός, οὔ, ὁ.
- Scarnificare e
- Scarnire, κατα-τελετεύω.
- Scarnito, κ
- Scarno, λιπόταρκος, ου; σκελιφρός, ἄ, ἐν; ἰσχνός, ἡ, ὄν.
- Scarpa, Calzatura del piede, ὑπόδημα, ατος, τό; ἐμβάς, ἄδος, ἡ. Mettere ad uno le scarpe, ὑπο-δύω (irr.) τινά. Mettersi le scarpe, ὑπο-δέομαι. Levarsi le scarpe, ὑπο-λύομαι con ο senza τὰ ὑπόδηματα || Pendio che si dà ad un muro o ad un terrapieno, ἀπόκλιμα, ατος, τό; κάταντες, ους, τό.
- Scarpellare, V. Scalpellare.
- Scarpellino, V. Scalpellino.
- Scarpello, V. Scalpello.

Scarpetta, ὑποδημάτιον, ου, τό.
 Scarrozzare, ἀρματηλατέω.
 Scarrozzata, ἀρματηλασία, ας, ἡ.
 Scarsamente, πενυχρῶς; σπανίως.
 Scarseggiare, ἀπο-λείπομαι; ὄϊομαι (irr.); ἀπορέω; σπανίζω; δι . . . , gen.
 Scarsella, θυλάκιον, ου, τό; βαλκαντίδιον, ου, τό.
 Scarsezza e
 Scarsità, σπάνις, εως, ἡ; σπανιότης, ητος, ἡ; σπανία, ας, ἡ; ἀπορία, ας, ἡ.
 Scarso, σπείνιος, α, ου; ἀπορος, ου; ἐνδεής, ἐς.
 Scartabellare, ἀνα-πέτυσο ο ἀν-επίσω (aum. per ει) βιβλίον.
 Scartare, ἀπο-δοκιμάζω; ἐκ-κρίνω.
 Scasare, μετ-οικίζομαι.
 Scassare, Cavar dalla cassa, ἐκ κειβωτεύ προ-φέρω (irr.); ἐξ-αιρέω (irr.) || Aprire sforzando e rompendo le serrature. ῥήγνυμι (irr.); δια-ῥήγνυμι; ἐκ-κόπτω || riferito a terreni, ἡμερώω; ἐργάζομαι (aum, per ει).
 Scassinare, κατ-άρνυμι (irr.); κατα-κλάω, fut. ἄνω.
 Scasso, κλάσις, εως, ἡ.
 Scatenamento, Lo scatenare, ἐκ τῶν δεσμῶν λύσις, εως, ἡ || Movimento impetuoso, ἐφόρμησις, εως, ἡ; ἐπιφορά, ἄς, ἡ; ὄρμη, ἡς, ἡ.
 Scatenare, Trar di catena, λύω, ἀπο-λύω, ἀρ-ίημι (irr.) τῶν δεσμῶν || fig. Sollevare, Eccitare, ἐπαρ-ίημι; κινέω. — *Rifles.*
 Sciorsi dalla catena. τῶν δεσμῶν ἀπα-λάττωμαι || fig. Sollevarsi con impeto. ἐξ-ορμάομαι || Scatenarsi contro o addosso a uno, ἀπο-τείνομαι (irr.) εἰς ο πρὸς τινα.
 Scatola, πυξίς, ἴδος, ἡ; θήκη, ης, ἡ.
 Scatoletta e
 Scatolina, πυξίον, ου, τό; πυξίδιον, ου, τό.
 Scattare, ἀρ-ίεμαι (irr.); ἀν-ίεμαι; ἀπο-πάλλομαι.
 Scatto, ἀποπαλμός, οὔ, ὁ.
 Scaturigine, πηγὴ, ἡς, ἡ; κρήνη, ης, ἡ.
 Scaturimento, ἀναβλύσις, εως, ἡ.
 Scaturire, ἀνα-βλύω; προ-βρέω (irr.).
 Scavalcare, Scender da cavallo, ἀφ' ἵππου κατα-βαίω (irr.) || Gettar giù uno da cavallo, ἵππου ο ἀφ' ἵππου ἀπο-κρούω || fig. Scavalcare alcuno per Sottentrare in suo luogo, παρα-κρούω; παρα-ωθέω (irr.) || Scavalcare per Passare al disopra, ὑπερ-βάλλω coll' acc.

Scavamento, ὄρυξις, εως, ἡ.

Scavare, Cavar sotto o addentro, Affondare, ὀρύσσω; κατ-ορύσσω; σκάπτω || Incavare,

κοιλαινῶ; κοιλῶ || Scavare una cosa per Venirla accertamente a sapere, δι-ερευ-νάω; ἀκριβῶ.
 Scavatura, ὄρυξις, εως, ἡ; ὄρυγμα, ατος, τό; κοίλωμα, ατος, τό.
 Scavezzacollo, πτώσις, εως, ἡ. A scavezza-
 collo, προπετώσις.
 Scavo, κοῖλον, ου, τό; ὄρυγμα, ατος, τό.
 Sceda, ἀκισμός, οὔ, ὁ.
 Scegliere, προ-αἰρέομαι (irr.); ἐκ-λέγω (irr.). Fare, Lasciare scegliere, δίδωμι τι αἰρεῖν ο αἰρεῖσθαι.
 Scelleraggine, L'essere scellerato, πονηρία, ας, ἡ; μιαιρία, ας, ἡ || per Atto scellerato, πονήρημα, ατος, τό; μίσημα, ατος, τό; ἀτίθημα, ατος, τό.
 Scelleratamente, πονηρῶς; μιαιρῶς.
 Scelleratezza, V. Scelleraggine.
 Scellerato, πονηρός, ἄ, ὄν; μιαιρός, ἄ, ὄν; ἀνόσιος, ου.
 Scelta, αἵρεσις, εως, ἡ; προαίρεσις, εως, ἡ; ἐκλογή, ἡς, ἡ. Fare scelta di. αἰρέομαι (irr.) coll' acc. Lasciar la scelta ad uno, δίδωμι τι αἰρεῖν ο αἰρεῖσθαι. A scelta, posto avverb., λογάδην. Senza scelta, ἀκρίτως; εἰκῆ; φύρδην.
 Scelto, ἐλεκτός, ἡ, ὄν; αἰρετός, ἡ, ὄν; προ-αἰρετός, ἡ, ὄν.
 Sceltume, κάθαρχμα, ατος, τό.
 Scemamento, μείωσις, εως, ἡ; ἐλάττωσις, εως, ἡ.
 Scemare, trans. μειώω; ἐλαττώω || intrans. μειόομαι; ἐλαττόομαι
 Scemo, Diminuito, μειωτός, ἡ, ὄν; ἐλάτ-
 τωσαν, ου || fig. Sciocco, Di poco sennò, ἡλιθίος, ου; ἀβέλτερος, ου.
 Scempiaggine, ἡλιθιότης, ητος, ἡ; ἀβελτερία, ας, ἡ.
 Scempiare, ἀπλόω.
 Scempiataggine, V. Scempiaggine.
 Scempiatamente, ἡλιθίως; ἀβελτέρως.
 Scempio, sost. σφαγή, ἡς, ἡ; φόνος, ου, ὁ.
 Scempio, ad. Contrario di doppio, ἀπλοῦς, ἡ, οὔν || Sciocco, ἡλιθίος, α, ου; ἀβέλτε-
 ρος, ου.
 Scena, La parte del teatro dove gli attori agiscono dinanzi al pubblico, σκηνή, ἡς, ἡ; προσκήνιον, ου, τό; λογιῶν, ου, τό. Apparire sulla scena, προ-έρχομαι εἰς τὴν σκηνήν ο εἰς τὸ θέατρον || Una delle parti in cui sono divisi gli atti del dramma, σκηνή || Scena per Fatto che abbia del curioso, del ridicolo, πρᾶγμα, ατος, τό con un adiettivo || per Chiasso, Litigio, θόρυβος, ου, ὁ; ταραχὴ, ἡς, ἡ; ἔρις, ἴδος, ἡ.

- Scenario, σκηνή, ἡς, ἡ.
 Scendere, *intrans.* Venir d'alto a basso, καταβαίνω (*irr.*); καταέρχομαι (*irr.*) || *detto di cose, specialmente liquide*; καθήκω, *ful.* ἤξομαι; καταφέρωμαι (*irr.*); καθίζωμαι (*irr.*); καταβρίω (*irr.*) || *trans.* Portare da alto a basso, καταβιάζω; κατακομίζω.
 Scenicamente, σκηνικῶς.
 Scenico, σκηνικός, ἡ, ὄν.
 Scenografia, σκηνογραφία, ας, ἡ.
 Scenografico, σκηνογραφικός, ἡ, ὄν.
 Scenografo, σκηνογράφος, ου, ὄ.
 Scernere, διακρίνω; διαγιγνώσκω (*irr.*).
 Scernimento, διάκρισις, εως, ἡ; διάγνωσις, εως, ἡ.
 Scerpellato, ἔκτετραμμένος, η, ου.
 Scerpellone, περόραμα, ατος, τό; σφάλμα, ατος, τό.
 Scervellato, κουρόνοος-ους, ουν-ουν; ἀνόητος, ου.
 Scesa, κάταντες, ους, τό; κάθοδος, ου, ἡ.
 Scetticismo, σκεπτικὴ (ἡς) ἡ οὐ πυρρώνειος (ου) φιλοσοφία, ας, ἡ.
 Scettico, σκεπτικός, ἡ, ὄν.
 Scetrato, ἀσκηπούχος, ου; σκηπτροφόρος, ου.
 Scettrò, Bacchetta reale, σκηπτρον, ου, τό || *fig. per* L' autorità regia, ἀρχή, ἡς, ἡ; βασιλεία, ας, ἡ.
 Severamento, χώρισις, εως, ἡ; διαχώρισις, εως, ἡ; ἀπόκρισις, εως, ἡ.
 Severare, χωρίζω (τί τινος ἢ ἀπό τινος); διαχωρίζω; ἀποκρίνω.
 Scervo, ἀτελής, ἐς; ἐλεύθερος, α, ου; di . . . gen.
 Scheda, χαρτίον, ου, τό.
 Scheggia, σχίζα, ης, ἡ; σχίδαξ, ακος, ἡ.
 Scheggiare, σχιδαχίζω; κατασχίζω.
 Scheggiatura, κατάσχισις, εως, ἡ.
 Scheggiolina, σχιζίον ἢ ο σχιδίου, ου, τό.
 Scheletro, σκελετός, οὔ, ὄ; σκελετόν, οὔ, τό.
 Schema, σχήμα, ατος, τό.
 Scherano, κωκούργος, ου, ὄ; ληστής, οὔ, ὄ.
 Scherma, ὄπλομαχητική, ἡς, ἡ. Maestro di scherma, ὄπλομάχος, ου, ὄ. Tirar di scherma, ὄπλομαχέω.
 Schermirsi, διαφεύγω (*irr.*); παρεκκλίνω; ἀπείρω (*irr.*).
 Schermitore, ὄπλομάχος, ου, ὄ.
 Schermo, ἄμυνα, ης, ἡ; ἀλέξησις, εως, ἡ; σκέπη, ης, ἡ.
 Schernevole, χλευαστικός, ἡ, ὄν; σκωπτικός, ἡ, ὄν.
 Schernevolmente, χλευαστικῶς.
 Schernire, σκώπτω ἢ ἐπι-σκώπτω τινά; ἐμ-
- παίζω τινί; χλευάζω τινά; καταγελάω τινός.
 Schernitore-trice, χλεύαξ, ακος, ὄ; σκώπτης, ου, ὄ; σκώπτρια, ας, ἡ; σκωπτικός ἢ χλευαστικός, ἡ, ὄν.
 Scherno, χλευασμός. οὔ, ὄ; χλευασία, ας, ἡ; κῶμμα, ατος, τό. Essere oggetto di scherno, γέλωις ἢ καταγέλωις εἰμί τινι. Pigliare a scherno, καταγελάω τινός.
 Scherzare, παίζω, *ful.* παίζομαι ἢ παιζοῦμαι.
 Scherzevole, παιγνιώδης, ες; φιλοπαίγμων, ου.
 Scherzevolmente, παιγνιωδῶς.
 Scherzo, παιδιά, ἄς, ἡ. Per scherzo, μετὰ παιδιᾶς; ἐν παιδιᾷ.
 Scherzosamente, παιγνιωδῶς; μετὰ παιδιᾶς.
 Scherzoso, V. Scherzevole.
 Schiacciamento, θλίψις, εως, ἡ.
 Schiacciare, θλίβω; συν-θρίβω; θλάω, *ful.* ἄσω.
 Schiacciata, πλακοῦς, οὔντος, ὄ.
 Schiacciatina, πλακοῦτιον, ου, τό; πλακουντάριον, ου, τό.
 Schiacciato, συντριφθεῖς, εἶσα, ἐν. Col naso schiacciato, σιμός, ἡ, ὄν.
 Schiacciatura, θλάσις, εως, ἡ.
 Schiaffare e
 Schiaffeggiare, κατὰ κόρβης πατάσσω τινά; κολαφίζω.
 Schiaffo, κλάφος, ου, ὄ.
 Schiamazzare, Gridar delle galline quando fanno l' uovo, κακιάζω; dei polli e d' altri ucelli quando hanno paura, κλάζω; κρόζω || *fig.* Fare strepito, ἀναβοάω; θορυβέω.
 Schiamazzatore-trice, κραυγαστής, οὔ, ὄ; κράκτης, ου, ὄ; κραυγάστρια, ας, ἡ; κράκτρια, ας, ἡ.
 Schiamazzo, κραυγασμός, οὔ, ὄ; κεκραγμός, οὔ, ὄ; θόρυβος, ου, ὄ.
 Schiantare, ῥήγνυμι (*irr.*); δια-ῥήγνυμι; σχίζω.
 Schiantatura e
 Schianto, Lo schiantare, σχίσις, εως, ἡ; διαῤῥαγή, ἡς, ἡ || *per* Rumore, Scoppio, κτύπος, ου, ὄ; ψόφος, ου, ὄ.
 Schiappa, σχίζα, ης, ἡ; σχίδαξ, ακος, ἡ.
 Schiarimento, διασάφησις, εως, ἡ; σαφηνισμός, οὔ, ὄ.
 Schiarire, σαφηνίζω; φανερόν (ἀν) ποιεῖω.
 Schiatta, γένος, εως, τό; γενεά, ἄς, ἡ.
 Schiava, δούλη, ης, ἡ.
 Schiavacciare, ἀν-οίγνυμι (*irr.*).
 Schiavina, δουλικὴ στολή, ης, ἡ.
 Schiavino, δουλεία, ας, ἡ. Essere in schiavitù, δουλεύω. Mettere in schiavitù, δου-

λώω; κατα-δουλώω || *per* Obbligo pesante.
 ἀνάγκη, ης, ἡ.
Schiavo, Che è in intera potestà altrui, avendo perduto la libertà, δούλος, ου, ὁ; οἰκέτης, ου, ὁ; ἀνδράποδον, ου, τό. **Di schiavo**, δουλικός, ἡ, θη; δούλειος, α, ου. **Essere schiavo di . . .**, δουλεύω τινί. **Fare schiavo**, δουλώω; κατα-δουλώω. **Mercante di schiavi**, ἀνδραποδιστής, οὔ, ὁ || *per* **Di- pendente in tutto da un altro**, δούλος; δουλεύω, ουσα, ου *col dat.*; ἤττων ο ἤττων, ου *col gen.* **Essere schiavo del ventre**, εἰμι γαστρὸς ἤττων.
Schidione, ἀβελός, οὔ, ὁ.
Schiena, νώτος, ου, ὁ; *in plur.* νῶτα, ων τὰ; ῥάχης, εως, ἡ.
Schiera, στίξ, στιχός, ἡ; στιχος, ου, ὁ; τάγμα, ατος, τό. **A schiera a schiera o A schiere**, κατὰ στιχάς || *fig.* **Moltitudine**, πλῆθος, εως, τό.
Schierare, τάσσω; δια-τάσσω.
Schiettamente, ἀπλῶς; ἀδόλως.
Schiettezza, ἀπλότης, ητος, ἡ; ἀφίεια, ας, ἡ.
Schietto, **Puro**, **Non mischiato**, ἀκίριος, ου; ἀκήρατος, ου; ἀκρατος, ου || **Sincero**, **Leale**, ἀπλοῦς, ἡ, οὔν; ἀδόλος, ου.
Schifezza, ῥυπαρότης, ητος, ἡ; ῥυπαρία, ας, ἡ.
Schifiltà, βδελυγμός, οὔ, ὁ; ἀπότρεψις, εως, ἡ; ἀνορεξία, ας, ἡ.
Schifiltoso, δυσάριστος, ου; χαλεπός, ἡ, ὄν.
Schifo, *sost.* **Paliscarmo**, σκάφη, ης, ἡ || **Schifiltà**, βδελυγμός, οὔ, ὁ; ἄση, ης, ἡ. **Avere a schifo**, βδελύσσομαι. **Fare schifo**, ἄσην ο ἀνηδιαν παρ-έχω (*irr.*) τινί.
Schifo, *ad. v*
Schifoso, **Sporcio**, **Lordo**, ῥυπαρός, ἡ, ὄν || **Che produce nausea**, ἀνώδης, ες; ναυτιώδης, ες.
Schiniere, κνημίς, ἰδος, ἡ; περικνημίς, ἰδος, ἡ.
Schiodare, ἀποκαθ-ηλώω.
Schiodatura, ἀποκαθάλυσις, εως, ἡ.
Schiodere, ἀν-οίγγυμι (*irr.*).
Schiuma, ἀφρός, οὔ, ὁ || *fig.* **Venire la schiuma alla bocca per** Fieramente adirarsi, ὑπερ-οργίζομαι.
Schiumare, **Tor via la schiuma**, ἀπ-αφρίζω || *intrans.* **Fare o Generare schiuma**, ἐξ-αφρίζω.
Schiumoso, ἀφρίζων, ουσα, ου; ἀφρώδης, ες.
Schiuso, ἀνοιχθείς, εἶσα, ἐν.
Schivabile, φυκτός, ἡ, ὄν.
Schivare, ἐκ-κλίνω; ἐκ-τρέπομαι.
Schivo, ἀποστρεφόμενος, η, ου; εὐλαβής, ἐς.
Schizzare, **Saltar fuori con impeto**, ἐξ-αίτ-

σω; ἐκ-φέρομαι (*irr.*) || **Disegnare alla grossa**, σκιαγραφία; ὑπο-τυπώω.
Schizzinoso, δυσάριστος, ου; χαλεπός, ἡ, ὄν.
Schizzo, **Lo schizzare**, τὸ ἀναφέρεισθαι || **Macchia di fango**, καταβροβήρωσις, εως, ἡ || **T. pitt.**, σκιαγραφία, ας, ἡ; ὑπογραφὴ, ἡς, ἡ.
Sciabola, ἀκινάκης, ου, ὁ.
Sciacquare, ἀπο-κλύω; δια-κλύω; πλύνω.
Sciaguattamento, διαστεισμός, οὔ, ὁ; ἀναστεισμός, οὔ, ὁ.
Sciaguattare, δια-σεῖω; ἀνα-σεῖω.
Sciagura, ἀτύχημα, ατος, τό; δυστύχημα, ατος, τό; συμφορὰ, ἄς, ἡ.
Sciaguratamente, ἀτυχῶς; δυστυχῶς; κατὰ δυστυχίαν.
Sciagurato, **Infelice**, ἀτυχής, ἐς; δυστυχής, ἐς; ταλαιπώρος, ου || **Vile**, **Dappoco**, κακός, ἡ, ὄν; μοχθηρός, ἡ, ὄν || **Calamitoso**, σχέτλιος, α, οὔ; ὀλίθριος, α, ου.
Sciacquamento, πρόσεισις, εως, ἡ; ἀρειδιά, ας, ἡ.
Sciacquare, προ-ἱεμαι; ἀρειδιῶς θαπανάω; κατα-θαπανάω; σπαδιάω.
Sciacquatore-trice, προετικός, ἡ, ὄν; ἀρειδῆς, ἐς.
Sciacquo, **V. Sciacquamento**.
Scialare, ἀρειδέω; ἀνωτεύομαι; μεγαλοπρεπύσομαι.
Scialo, **Lo scialare**, πρόσεισις, εως, ἡ; ἀρειδιά, ας, ἡ || **Pompa**, **Magnificenza**, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ.
Scialone, ἀνακλιτής, οὔ, ὁ; ἄσωτος, ου, ὁ.
Sciamare, σμνηθὸν ἐξ-έρχομαι (*irr.*).
Sciame, σμήνος, εως, τό; ἔσμος, οὔ, ὁ.
Sciancato, πεπηρωμένος (η, ου) τὸν μηρόν.
Sciarpa, ζώνη, ης, ἡ; περιζώμα, ατος, τό.
Sciatica, ἰσχιάς, ἄδος, ἡ. **Infermo di sciatica**, **V. Sciatico**.
Sciatico, ἰσχιαδικός, ἡ, ὄν; ἰσχιακός, ἡ, ὄν.
Sciattare, δια-φθείρω (*irr.*).
Sciato, ἀμελής, ἐς; ἀκομπος, ου.
Scibile, μαθητόν, οὔ, τό; ἐπιστητόν, οὔ, τό.
Sciente, εἰδώς, νῆα, ὅς.
Scientemente, εἰδότης; ἐπισταμένος. **Si può tradurre anche col partic.** εἰδώς, νῆα, ὅς, ο προβεβουλευμένος, η, ου.
Scientificamente, ἐπιστημονικῶς; μαθηματικῶς.
Scientifico, ἐπιστημονικός, ἡ, ὄν; μαθηματικός, ἡ, ὄν.
Scienza, ἐπιστήμη, ης, ἡ; σοφία, ας, ἡ; μάθημα, ατος, τό || *per* **Notizia di alcun fatto**, γνώσις, εως, ἡ.
Scienziato, σορός, ἡ, ὄν; πεπαιδευμένος, η, ου.

Scilinguagnolo, ἀγκύλη, ης, ἡ.
Scilinguare, ψελλίζω; τραυλίζω; βατταρίζω.
Scilinguato, ψελλός, ἡ, ὄν; τραυλός, ἡ, ὄν.
Scilla, σείλλα, ης, ἡ.
Scilōma, μικρολογία, ας, ἡ; ματαιολογία, ας, ἡ.
Scimitarra, ἀκινάκης, ου, ὁ.
Scimmia, πιθήκος, ου, ὁ.
Scimmiettare, μιμῆσαι.
Scimmiotto, πιθηκίδεὺς, ἑως, ὁ; πιθήκειον, ου, τό.
Scimunitagginе, ἡλιθιότης, ητος, ἡ; ἀβελτε-
 ρία, ας, ἡ.
Scimunitamente, ἡλιθίως; ἀβελτέρως.
Scimunito, ἡλιθίος, α, ου; ἀβέλιτερος, ου.
Scindere, σχίζω; χωρίζω; δια-χωρίζω.
Scingere, ἀπ-λύω, δια-λύω.
Scintilla, σπινθήρ, ἥρος, ὁ. **Gettare scintille**,
 σπινθηροβολέω.
Scintillante, ἀστράπτων ο λάμπων, ουσα, ου;
 πυριλαμπής, ἐς; μαρμαρυγώδης, ἐς; στιλ-
 πνός, ἡ, ὄν.
Scintillare, σπινθηρίζω; μαρμαρυγῶσαι, *fut.*
 ὤξω; ἀστράπτω; στιλβω.
Scintilletta e
Scintilluzza, σπινθηράκειον, ου, τό.
Sciocamente, ἀνοήτως; ἀβελτέρως; ἡλιθίως;
 σκαῖως.
Scioccheria e
Sciocchezza, Qualità astratta di sciocco,
 ἀνοια, ας, ἡ; ἀβελτερία, ας, ἡ; ἡλιθιότης,
 ητος, ἡ || **Alto o Discorso da sciocchi**,
 ἀνόητον, ου, τό; μῶρον, ου, τό.
Sciocco, **Senza sapore**, ἀχυλός, ου; ἀχυμός,
 ου || **detto di vivande**, **Non salato**, ἀνχολός,
 ου || **Senza saviezza**, ἀσοος-ους, σου-ουιν;
 ἀνόητος, ου; ἡλιθίος, α, ου; ἀβέλιτερος,
 ου.
Sciogliere, Slegare, ἀπο-θῆω; λύω; ἀπο-λύω
 || **detto di difficoltà, dubbio, questione**,
 λύω; δια-λύω || **Sciogliere un'adunanza**,
 δια-λύω || **Sciogliere un voto**, εὐχὴν ἀπο-
 τελέω, *fut.* ἔσω, ο ἀπο-δίδωμι || **per Dis-**
giungere le minime particelle di un corpo
solubile, ἀνα-λύω || **per Struggere, τήκω**.
 — **Sciogliersi in lacrime**, δάκρυσι δια-ρ-
 ῥέω (*irr.*).

Scioglimento, Lo sciogliere, λύσις, ἑως, ἡ;
 διάλυσις, ἑως, ἡ; ἀπόθεσις, ἑως, ἡ || **Sciog-**
limento d' un dramma o di un roman-
zo, περιπέτεια, ας, ἡ; καταστροφή, ἡς, ἡ
 || **Scioglimento di corpo**, διάβροια, ας, ἡ.
Arrestare lo scioglimento, τὴν κηλίαν
 ἴσταναι.

Scioltamente, δεξιῶς; ἐλαφρῶς; ἐλευθερῶς.

Scioltazza, δεξιότης, ητος, ἡ; εὐστροφία, ας,
 ἡ; ἐλαφρότης, ητος, ἡ; ἐλευθερία, ας, ἡ.
Sciolto, Non legato, ἐκκελυμένος, η, ου ||
Sciolto di lingua, ἐλευθερός, α, ου; ἐλευ-
 θερόστομος, ου; παρρησιαστικός, ἡ, ὄν ||
Sciolto di membra, ἐλαφρός, ἂ, ὄν; εὐστρο-
 φος, ου || **Sciolto da obbligazioni**, ἀπόλυ-
 τος, ου; ἔκλυτος, ου; ἀρπτος, ου || **detto di**
sostanza, Liquefatto, Strutto, τηκτός, ἡ,
 ὄν. — **A briglia sciolta**, προπετῶς. **Avere**
il corpo sciolto, δυσεντερία, *fut.* ἄσω.
Scioperatagginе, ἀπραξία, ας, ἡ; ἀργία, ας,
 ἡ; ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ.
Scioperatamente, ἀργῶς; ἀπραγμόως.
Scioperatezza, ἀργία, ας, ἡ; ἀπραγμοσύνη,
 ης, ἡ.
Scioperato, ἀργός, ἡ, ὄν; ἀπράξιμον, ου; σχο-
 λυτός, α, ου.
Sciopero, ἀπραξία, ας, ἡ.
Scioperone, ἀργός, ὄν; ἀπράξιμον, ου; ῥάθυ-
 μος, ου.
Sciordinare, ἀνεμῶς; διανεμῶς.
Sciorre, V. Sciogliere.
Scipitagginе, ἀνόητον, ου, τό; μῶρον, ου, τό.
Scipitamente, ἀνοήτως; ἀβελτέρως.
Scipitezza, ἀναλου, ου, τό; μωρόν, οὔ, τό.
Scipito, ἀχυμός, ου; μαρός, ἂ, ὄν || **detto di**
persona, ἀπειροκάλος, ου; ψυχρός, ἂ, ὄν.
Scirocco, νότος, ου, ὁ.
Sciroppo, σίραιον, ου, τό.
Scirro, σκίρρος, ου, ὁ.
Scirroso, σκίρρώδης, ἐς.
Scisma, σχίσμα, ατος, τό.
Scismatico, σχισματικός, ἡ, ὄν.
Scissione e
Scissura, διάστασις, ἑως, ἡ; διαρραμία, ας, ἡ;
 διακοπή, ἂς, ἡ.
Sciugamano, χειρόμακτρον, ου, τό.
Sciupare, φθείρω (*irr.*); δια-φθείρω; βλάπτω.
Sciupio, σκέδασις, ἑως, ἡ; σκεδατμός, οὔ, ὁ.
Sciupone-ona, διαπανητικός, οὔ, ὁ; διαπανη-
 τική, ἡς, ἡ.
Scivolare, ὀλισθαίνω (*irr.*).

Sciamare, V. Esclamare.
Scoccare, intrans. ἀρ-ιμαι (*irr.*); ἀν-ι-
 μαι || **trans.** ἀρ-ιμαι, ἐκ-βάλλω (*irr.*).

Scodare, οὐροστομέω.
Scodato, κόλουρος, ου; κολουραῖος, α, ου;
 ἄκερκος, ου.
Scodella, λοπάς, ἄδος, ἡ.
Scodinolare, σκίνοω.
Scoglio, σκόπελος, ου, ὁ || **fig. per Osta-**
colo, πρόσκομμα, ατος, τό; πρόσκρουσμα
 ατος, τό.
Scoglioso, σκαπελώδης, ἐς.

Sciare, ἀπο-δίρω; ἐκ-δίρω; ἀπο-δερμα-
τιζω.
Sciattolo, σκίουρος, ου, ὁ.
Scolara, μαθητρία, ας, ἡ.
Scolare, sost. μαθητής, οὔ, ὁ.
Scolare, verbo, ἀπο-βρέω (irr.); ἐκ-ρέω;
 da . . . , ἴην.
Scolaresca, μαθηταί, ὧν, οἱ; συνόντες, ὧν, οἱ.
Scolaresco, σχολαστικός, ἡ, ὄν.
Scolastica sost. σχολαστική (ἡς) θεολογία,
 ας, ἡ.
Scolasticamente, σχολαστικῶς.
Scolastico, σχολαστικός, ἡ, ὄν.
Scolatura, ἀποβρόχῃ, ἡς, ἡ.
Scoliaste, σχολαστής, οὔ, ὁ.
Scolio, σχόλιον, ου, τό.
Scollacciarsi, γυμνάσμαι ο ἀπο-καλύπτωμαι
 τὸν τράχηλον ο τὸ στήθος.
Scollare, ἀπο-κολλάω.
Scollegamento, διάλυσις, εως, ἡ.
Scollegare, δια-λύω.
Scolo, ἀποβρόχῃ, ἡς, ἡ.
Scolopendra, σκολόπεδρα, ας, ἡ.
Scoloramento, χρώματος ἀμύδρωσις, εως, ἡ;
 ἀπόχρωσις, εως, ἡ.
Scolorare, ἀμυδρῶν || Scolorarsi, δὺςχρως-
 ους (συν) γίνομαι (irr.).
Scolorimento, V. Scoloramento.
Scolorire, V: Scolorare.
Scolorito, ad. ἀμυδρός, ἂ, ὄν; δὺςχρως-ους,
 συν-συν.
Scolare, ἀπο-λύω τινὰ τῆς αἰτίας; ἀπο-λο-
 γῶμαι ὑπὲρ τινος || Scolarsi, ἀπολογέο-
 μαι; αἰτέωμαι συγγνώμην παρὰ τινος.
Scolpimento, γλυφῆ, ἡς, ἡ.
Scolpire. Formare immagini o figure con
 lo scalpello. γλύφω (irr.) || Scolpire chec-
 chessia nella mente, nell'animo, nella
 memoria, ἐγ-γράφω τῇ ψυχῇ, τῇ μνήμῃ ||
 Scolpir le parole, προ-φέρω (irr.) ἐναρ-
 γῶς.
Scolpitamente, ἐναργῶς; σαφῶς.
Scolpito, con lo scalpello, γλυπτός, ἡ, ὄν ||
 per Ben riposto addentro nell'animo,
 nella memoria, τῇ ψυχῇ ο τῇ μνήμῃ ἐγ-
 γραπτός, ον.
Scolta, φύλαξ, σκος, ὁ; φρουρός, οὔ, ὁ. Far
 la scelta, φυλακὴν εἶρω (irr.).
Scombro, σκόμβρος, ου, ὁ.
Scombuiamento, σύγχυσις, εως, ἡ; ταρχαχῆ,
 ἡς, ἡ.
Scombuiare, συ-γχεῶ (irr.); συμ-μίγνυμι
 (irr.); ταράσσω.
Scombussolare, V. Scombuiare.
Sconimessa, ῥήτρα, ας, ἡ; περιδόσις, εως, ἡ.

Fare una scommessa, ῥήτραν ποιέομαι
 ἐπὶ τινι; περι-δίδομαι τινος.
Scommettere, Disfare opere di legname o
 d'altro che fossero commesse insieme,
 δι-αιρέω (irr.); δια-λύω || Fare una scomi-
 messa, ῥήτραν ποιέομαι ἐπὶ τινι; περι-δι-
 δομαί τινος.
Scommettitore-trice, περιδόμενος, η, ον.
Scommettitura, διάλυσις, εως, ἡ.
Scomodare, ἐν-σχεῶ, imperf. ἠνώχλου, ο
 παρεν-σχεῶ τινί; ἐγ-κόπτω τινί.
Scomodità e
Scomodo, sost. ἔχλος, ου, ὁ; ἔχλοις, εως, ἡ.
Scomodo, ad. Non acconcio, ἀνεπιτήδειος,
 ον; δὺςχρητος, ον || Molesto, Importuno,
 ὄχληρός, ἂ, ὄν; ἀκαιρός, ον.
Scompaginamento, μετακίνησις, εως, ἡ; τα-
 ραχμός, οὔ, ὁ.
Scompagnare, κινεῶ; μετα-κινεῶ; ταράσσω.
Scompagnamento, ἀνομοίωσις, εως, ἡ.
Scompagnare, ἀν-ομοιάω.
Scompagno, ἀνόμοιος, ον; διάφορος, ον.
Scomparire, Perdere di pregio o di bellezza
 alcuna cosa posta accanto o a confronto
 con un'altra, ἐλαττώομαι; μειόομαι || per
 Disparire, Sparire, ἀφανίζομαι.
Scomparsa, ἀφάνισις, εως, ἡ; ἀφανισμός,
 οὔ, ὁ.
Scompartimento, διαμερισμός, οὔ, ὁ; διανο-
 μή, ἡς, ἡ.
Scompartire, μερίζω; δια-μερίζω; δι-αιρέω
 (irr.); δια-νέμω (irr.).
Scompigliare, ταράσσω; ἐκ-ταράσσω; δια-
 ταράσσω; συ-γχεῶ (irr.); συμ-φύρω.
Scompigliatamente, συγκεχυμένως; συμφύρ-
 δην.
Scompiglio, σύγχυσις, εως, ἡ; τάρραγμα, ατος,
 τό; ταρχαχμός, οὔ, ὁ; φυρμός, οὔ, ὁ.
Scompisciare, κατ-ουρέω τινός.
Scomporre, ἀνα-λύω.
Scomposizione, ἀνάλυσις, εως, ἡ.
Scompostamente, τεταραχμένως; συγχυτῶς.
Scompostezza, ἀσχημοσύνη, ἡς, ἡ.
Scomunica, ἀνάθεμα, ατος, τό; ἀναθεματι-
 σμός, οὔ, ὁ.
Scomunicare, ἀναθεματιζῶ.
Sconcertare, δια-ταράσσω; συν-ταράσσω;
 ἐκ-ταράσσω.
Sconcerto, ταρχαχῆ, ἡς, ἡ.
Sconcezza, L'essere sconcio, αἰσχρότης,
 ητος, ἡ || Cosa sconcia, vergognosa, αἰ-
 σχρόν, οὔ, τό; ἀπρεπές, οὔς, τό.
Sconciamente, αἰσχροῶς.
Sconciare, φθείρω (irr.); δια-φθείρω; δια-
 ταράσσω || Sconciarsi, per Disperder che

- fanno le femmine incinte la creatura, ἀμφιλίσσω (*irr.*).
- Sconciatura, Aborto**, ἐκτρωσις, εως, ἡ; ἔκτρωμα, ατος, τό || *per* Cosa imperfetta o mal fatta, τέρας, ατος, τό.
- Sconco, sost.** βλάβη, ης, ἡ; δυσχερές, οὔς, τό; δυσχέρεια, ας, ἡ.
- Sconco, ad.** ἀπρετής, ἐς; αἰσχρός, ἄ, ὄν.
- Sconcludere, δια-λύω.**
- Sconcordanza, ἀσυμφωνία, ας, ἡ; ἀσυταξία, ας, ἡ.**
- Sconcordia, διχόνοια, ας, ἡ; διαφορά, ἄς, ἡ.**
- Sconfessare, ἀπ-αρνέομαι; ἔξαρνός (ον) εἰ-μί τε.**
- Sconficamento, ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ.**
- Sconficcare, ἀποκαθ-ήλω.**
- Sconfiggere, τρίπω ο τρίπομαι con o senza εἰς φυγήν; κρατέω col gen.**
- Sconfitta, ἧστα ο ἧπτα, ης, ἡ. Ricevere una sconfitta, ἧσάομαι ο ἧττάομαι. Dare una sconfitta, κρατέω col gen.**
- Sconfitto, ἡττηθείς, εἶσα, ἐν.**
- Sconfortare, Dissuadere, μετα-πέιδω; ἀπο-τρέπω; alcuno da qualche cosa, τινά τι-νος || Recare sconforto, εἰς ἀθυμίαν καθ-ίστημι τινά; ἀθυμία ἐμ-βάλλω (*irr.*) τινί.**
- Sconfortarsi, ἀθυμέω.**
- Sconfortato, ἀθυμος, ον; ἀπόθυμος, ον.**
- Sconforto, δυσθυμία, ας, ἡ.**
- Scongiurare, Costringere mediante esorcismi i demoni a uscire di corpo a uno, ἐπωρίαις ἐκ-βάλλω (*irr.*) ο ἀπο-πέμπωμαι; ἐπ-ορκίζω; ἔξ-ορκίζω || Strettamente pre-ghare, ἀντι-βολέω; ἱκετεύω; προς-λιπαρέω τινί.**
- Scongiuratore, ἔξορκιστής, οὔ, ὁ.**
- Scongiuro, Lo scongiurare, ἐπορκισμός, οὔ, ὁ; ἐξορκισμός, οὔ, ὁ || Prego caldissimo, λιπαρήσις, εως, ἡ; προσλιπαρήσις, εως, ἡ; ἱκετεία, ας, ἡ.**
- Sconnessione, ἀσυνθεσία, ας, ἡ.**
- Sconnesso, ἀσυνάρμοστος, ον; ἀσυνάρτητος, ον.**
- Sconnettere, δι-ίστημι; δια-χωρίζω.**
- Sconoscitamente, ἀχαριστως.**
- Sconoscenza, ἀχαριστία, ας, ἡ; ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ.**
- Sconoscere, ἀγνωμονέω τινά; ἀχαριστέω τινί ο προς τινά.**
- Sconoscitamente, ἀδήλως; ἀφανώς; κρύ-βδην; κρυφίως.**
- Sconosciuto, ἀγνωστος, ον; ἀγνώριστος, ον || detto di persona, ἀφανής, ἐς; ἄδοξος, ον.**
- Sconquassamento, διασεισμός, οὔ, ὁ.**
- Sconquassare, δια-σειάω.**
- Sconsacrare, βεβηλώω.**
- Sconsideratamente, ἀπερισκέπτως; ἀλογί-στως; προπετῶς.**
- Sconsideratezza, ἀπερισκεψία, ας, ἡ; ἀλογι-στία, ας, ἡ; προπέτεια, ας, ἡ.**
- Sconsiderato, ἀπερισκέπτος, ον; ἀλόγιστος, ον; προπετής, ἐς.**
- Sconsigliare, ἀπο-τρέπω; ἐκ-τρέπω; da . . ., gen.; παρα-πέιδω; da . . ., inf. con. μὴ.**
- Sconsigliatamente, V. Sconsideratamente.**
- Sconsigliatezza, V. Sconsideratezza.**
- Sconsigliato, V. Sconsiderato.**
- Sconsolatamente, ἀπαρμυθῆτος.**
- Sconsolato, ἀπαρμυθῆτος, ον.**
- Scontare, riferito a debito, somma, ἐλατ-τώω; μειώω; ὑπ-αίρω (*irr.*) || riferito a pena, gastigo, ἐκ-τίνω τι; δίκην ο τιμω-ρίαν ὑπ-έχω (*irr.*) τινός.**
- Scontentare, δυσκολίαν παρ-έχω (*irr.*) τινί; ἐν-οχλέω, imp. ἡνώχλου, col dat. ο *P acc.*; λυτέω τινά; δυσχερατέω τινί.**
- Scontentezza e**
- Scontento, sost. δυσχερέστησις, εως, ἡ. Mo- tivo di scontento, δυσχερέστημα, ατος, τό.**
- Scontento, ad. δυσάρεστος, ον. Essere scon- tento di qualche cosa, δυσχερατέομαι τινί; δυσχεραίνω τι ο τινί.**
- Sconto, ὑφαίρεσις, εως, ἡ.**
- Scontorcere, στρέφω; δια-στρέφω.**
- Scontorcimento, διαστροφή, ἧς, ἡ.**
- Scontorto, διάστροφος, ον.**
- Scontrare, ἀπ-κυνάω; συν-αντάω; ἐπι-τυγ-χάνω (*irr.*); ἐν-τυγχάνω; tutti col dat. || Scontrarsi, gli stessi verbi con ἀλλή-λοις, αἰς || detto di nemici, συμβάλλω (*irr.*).**
- Scontro, Lo scontrare, συνάντησις, εως, ἡ; ἀπάντησις, εως, ἡ; ἐντευξις, εως, ἡ || Com- battimento di due persone o schiere che s'incontrino, συμβολή, ἧς, ἡ; σύμμιξις, εως, ἡ.**
- Sconturbare, ταράσσω; ἐν-οχλέω, imp. ἡνώ-χλου.**
- Sconturbo, ταραχή, ἧς, ἡ.**
- Sconvenevole, ἀπρετής, ἐς; ἀσχέμων, ον.**
- Sconvenevolezza, ἀπρεπεία, ας, ἡ; ἀσχημο-σύνη, ης, ἡ.**
- Sconvenevolmente, ἀπρεπῶς; ἀσχημόνως.**
- Sconveniente, V. Sconvenevole.**
- Sconvenientemente, V. Sconvenevolmen- te.**
- Sconvenienza, Contrario di convenienza, ἀπρεπεία, ας, ἡ || Sproporzione, ἀσυμμε- τρία, ας, ἡ.**
- Sconvenire, οὐ πρέπει; οὐ προς-ἴκει.**

Sconvolgere, δια-ταράσσω; συν-ταράσσω; δια-κυκλώ; κατα-στρέφω.
 Sconvolgimento, διαταραχή. ἤς, ἤ; κατα-στρόφή, ἤς, ἤ.
 Scopra, arborescello, σημόδα. ἤς, ἤ || per Granata, σάριθρον, ου, τό; κόρηθρον, ου, τό.
 Scoppare, σαρώ; κορέω.
 Scoperechiare, ἀπο-καλύπτω; ἐκ-καλύπτω
 Scoperechiare un edificio, ἀπο-στεγάζω.
 Scoperta, L'atto dello scoprire, εὑρεσις. εως, ἤ; ἀνεύρεσις, εως. ἤ || La cosa scoperta, εὔρημα, ατος, τό. Fare una scoperta, εὔρισκω (irr.) ο εἰς-εὔρισκω τι.
 Scopertamente, φανερώς; ἐν τῷ φανερῷ.
 Scoperto, Non coperto, ἐκκαλυμμένος, ἤ, ου; ἀσκέπαστος, ου; ἄστεγος, ου || Nudo, γυμνός, ἤ, ου || Non protetto, Non difeso, ἀφρακτος, ου; ἀτείχιστος, ου || detto del cielo, αἴθριος, α, ου. — A fronte scoperta, Coraggiosamente, τολμηρώς || Alla scoperta, Palesemente, ἐν φανερῷ; προφανώς || Allo scoperto, In luogo scoperto, ἐν ὑπείθερω || A capo scoperto, γυμνῇ τῇ κεφαλῇ.
 Scopo, Mira, Bersaglio, σκοπός, οὔ, ὁ || fig. Fine, Intenzione, σκοπός; τέλος, εως, τό; ἐπίνοια, ας, ἤ. Proporsi uno scopo, στοχάζομαι τινας ο πρὸς τι. Conseguire lo scopo, τυγχάνω (irr.) ο ἐπι-τυγχάνω σκοποῦ. Con che scopo? τῇ γνώμῃ; τί γινώσκων (ουσα) ο θεωλούμενος (ἡ); Con lo scopo di... ἵνα col cong.
 Scoppiare, Spaccarsi, Aprirsi, ῥήγνυμαι (irr.); δια-ῥήγνυμαι; κατα-ῥήγνυμαι. Fare scoppiare, ῥήγνυμι. Scoppiare dalle risa, ἐκ-θνήσκω (irr.) γέλωτι. Scoppiare d'invidia, δια-ῥήγνυμαι ὑπὸ φθόνου. Scoppiarti il cuore, λίαν λυπέομαι || Scoppiare, per Manifestarsi improvvisamente, ἐξκίρνης φρίνομαι (irr.) ο γίγνομαι (irr.) || detto d'applausi, urlì e simili, ἐκ-κτυπέω; ψοφέω; παταγέω || Scoppiare, per Disfare la coppia, ἀπο-ἔξυγνυμι (irr.).
 Scoppiatura, ῥήξις, εως, ἤ.
 Scoppiettamento, ψόφρησις, εως, ἤ.
 Scoppiettare, ψοφέω.
 Scoppio, κτύπος, ου, ὁ; ψόφος, ου, ὁ; πάταγος, ου, ὁ. Scoppio di risa, καγχασμός, οὔ, ὁ.
 Scoprimento, ἀποκάλυψις, εως, ἤ; ἀνακάλυψις, εως, ἤ.
 Scoprire, Togliere di su una cosa ciò che l'oculta, ἀπο-καλύπτω; ἐκ-καλύπτω || riferito a edificio, Togliergli il tetto, ἀπο-στεγάζω || riferito a pittura, statua e

simili, ἀπο-καλύπτω || Scoprire, per Manifestare, Palesare, δηλώω; φανερώω; ἀποφρίνω (irr.) || per Arrivare a conoscere ciò che prima era ignoto, κατα-λαμβάνω (irr.); γινώσκω (irr.); εὔρισκω (irr.); ἐξ-εὔρισκω || Scoprir paese, νέας χώρας ἐπι-σκοπέομαι || Scoprir molto paese, campagna e simili, per Vederla stando in luogo alto, καθ-οράω (irr.); ἀπο-σκοπέω || Scoprire, per Lasciare indifeso, γυμνῶω. — Rifless. Scoprirsi, per Dare a conoscere comechessia i propri pensieri e simili, ἀπο-καλύπτομαι τὴν διάνοιαν || per Togliersi di capo o berretta o cappello, περι-αιρέομαι (irr.) τὸ κεφαλής κάλυμμα ο τὸν πῖλον || per, Togliersi i panni di dosso, ἀπο-δύομαι (irr.); γυμνῶομαι || Scoprire, intrans. per Apparire, φρίνομαι (irr.).

Scopritore, εὔρετής, οὔ, ὁ.

Scoraggiamento, ἄθυμία, ας, ἤ.

Scoraggiare e

Scoraggiare, ἀρ-αιρέω (irr.) τινὸς τὸν θυμόν; ἄθυμιαν ἐμ-βάλλω (irr.) τινί. — Scoraggiarsi, ἄθυμῶω.

Scoramente, ταπεινότης, ητος, ἤ.

Scorare, V. Scoraggiare.

Scorbiare, κηλιδῶω.

Scorbio, κηλῖς, ἴδος, ἤ.

Scorbuto, στομακιάκη, ης, ἤ.

Scorciamento, συντομή. ἤς, ἤ; συστολή, ἤς, ἤ.

Scorciare, βραχύνω; συν-αιρέω (irr.); συν-τέμνω (irr.); περι-κόπτω.

Scorciatoia, ἐπίτομος (ου) ὁδός, οὔ, ἤ.

Scorcio, τέλος, εως, τό; τελευτή, ἤς, ἤ.

Scordare, trans. Togliere la debita accordatura, δάφρων ο ἀτύμρανον ποιῶ || intrans. Dissonare, δια-φρονέω. — Scordare una cosa e Scordarsi di una cosa, Dimenticare, Dimenticarsi, ἐπι-λανθάνομαι (irr.) τινος; ἀμνηστῶω τινός.

Scordato, detto di uno strumento, διάφρωνος, ου; ἀτύμρανος, ου.

Scorgere, Discernere, ὁράω (irr.); καθ-οράω; αἰσθάνομαι (irr.) col gen; κατανοῶω || per Guidare altrui nel cammino, ἡγήσομαι τινος; ἄγω (irr.).

Scoria, σκυρία, ας, ἤ.

Scornare, Rompere le corna, κέρνας ο κέρατα συν-τρίβω ο κολούω || fig. Svergognare, κατ-αισχύνωω.

Scornato, Privato delle corna, κολοβοκέρως, αν || Svergognato, καταισχυνθείς, εἶσα, ἐν.

Scorno, αἰσχύνη, ης, ἤ; ἐνεῖδος, εως, τό; λάβη, ης, ἤ.

Scorpacciata (Fare una), υπερεμπίπληγμα (irr.).
 Scorpione, σκορπίος, ου, ὄ.
 Scorporare, ἐξ-αιρέω (irr.).
 Scorrizzare, δια-θίω (irr.); δια-τρέχω (irr.); περι-τρέχω.
 Scorrigiare, πέρδομαι.
 Scorrere, Correre di quelle cose che, scappando dal loro ritegno, si muovono troppo più velocemente di quel che bisognerebbe, ἐξ-ολισθάνω (irr.); διεκ-πίπτω (irr.); da... gen. || Correre lentamente all'ingiù, detto specialm. di liquidi, ῥέω (irr.); κατα-βρέω; φέρομαι (irr.); λείβομαι || Trapassare, detto del tempo, παρ-έρχομαι (irr.); δι-έρχομαι || trans. riferito a luogo, Percorrere, δια-τρέχω (irr.); περι-έρχομαι. — Scorrere la cavallina, ἀγυτεύομαι.
 Scorreria, ἐκδρομή, ἤς, ἡ; καταδρομή, ἤς, ἡ.
 Scorrentamento, οὐκ ὀρθῶς; πλημμυλῶς.
 Scorrente, οὐκ ὀρθῶς, ἡ, ἐν; πλημμυλῆς, ἐς.
 Scorrevole, εὐροσι-ους, οον-ου; ὑγρός, ἄ, ὄν.
 Scorrevolezza, εὐροια, ας, ἡ; ὑγρότης, ητος, ἡ.
 Scorrezione, πλημμυλεια, ας, ἡ; γραφικόν (οὐ) σφάλμα, ατος, τό.
 Scorridente, ἐκδρομος, ον.
 Scorticciarsi, ὀργίζομαι.
 Scorrucchio, ὀργή, ἤς, ἡ.
 Scorsa, σύνοψις, εως, ἡ. Dare una scorsa ad un libro, βιβλίον ἀν-ελίσσω, fut. ἴξω.
 Scorso, sost. σφάλμα, ατος, τό.
 Scorsoio (Nodo), βρόχος, ου, ὄ.
 Scorta, Chi scorge altrui nel cammino, Guida. ὁδηγός, οὐ, ὄ, ἡ; ἡγεμών, ὄνος, ὄ; ἡγεμονίς, ἴδος, ἡ || per Gente armata che accompagna alcuno, δορυφορία, ας, ἡ; δορυφόρημα, ατος, τό; φρουρά, ἄς, ἡ || per Provvista di cose bisognevoli alla vita, ἐπιτήδεια, ων, τά.
 Scortare, δορυφορέω; φυλάσσω.
 Scorteciamento, φλοίσμος, οὐ, ὄ.
 Scortecciare, φλοίζω; περι-φλοίζω; ἀποφλοιάω; λεπίζω.
 Scortese, ἀκομψος, ον; ἀπαίδευτος, ον; ἄγροικος, ον; ἀπειροκάλος, ον.
 Scortesemente, ἀπειροκάλως; ἄγροίκως.
 Scortesia, ἀπειροκαλία, ας, ἡ; ἀπαιδευσία, ας, ἡ; ἄγροικία, ας, ἡ.
 Scorticamento, ἐκδορά, ἄς, ἡ.
 Scorticare, Togliere la pelle, ἐκ-δέρω; ἀποδέρω || Lacerare in qualche parte la pelle, ἀρύττω; δρύπτω.
 Scorticatura, ἀμυχή, ἤς, ἡ; δρυφή, ἤς, ἡ.
 Scorza, φλοιός, οὐ, ὄ; λέπος, εος, τό.

Scorzare, φλοίζω; περι-φλοίζω; λεπίζω; ἐκ-λεπίζω.
 Scorzone, ἀπαίδευτος, ον; ἄγροικος, ον.
 Scoscendere, δια-βρήγνυμι (irr.).
 Scosceso, detto di luogo, ἀπόκρημνος, ον; ἀπότομος, ον.
 Scossa, σείσις, εως, ἡ; σεισμός, οὐ, ὄ; ταναγμός, οὐ, ὄ. Dare una scossa, σείω; τινάσσω || Scossa di terremoto o semplicem.
 Scossa, σεισμός con o senza γῆς || Scossa, per Pioggia di poca durata ma gagliarda, βαγθαίος ὄμβρος, ου, ὄ || per Sventura, πληγή, ἤς, ἡ.
 Scostamento, ἀπόστασις, εως, ἡ.
 Scostare, ἀρ-ίστημι; μεθ-ίστημι || rifless. ἀπο-χωρέω; ἀπ-έρχομαι (irr.). Figur. Scostarsi dall'argomento, παρεκ-βαίνειν (irr.) con o senza τῆς ὑποθέσεως.
 Scostumatamente, ἀναίσχυντως; ἀναίδως.
 Scostumatezza, ἀναισχυντία, ας, ἡ; ἀσιδέγεια, ας, ἡ.
 Scostumato, ἀναίσχυντος, ον; ἀσελγής, ἐς.
 Scotimento, σείσις, εως, ἡ; ταναγμός, οὐ, ὄ.
 Scottamento, καῦσις, εως, ἡ; κατάκαυσις, εως, ἡ.
 Scottare, καίω (irr.); κατα-καίω.
 Scottatura, κατάκαυμα, ατος, τό.
 Scotto, συμβολή, ἤς, ἡ.
 Scovare, Fare uscire del covo, ἐκ κοιτῆς ἐξ-άγω (irr.) || per Trovare, εὐρίσκειν (irr.).
 Scozzonare, Domare, δαμάζω || fig. Ammaestrare, παιδεύω.
 Scozzonatore e
 Scozzone, ἱππόδαμος, ου, ὄ.
 Seranna, ἔθρα, ας, ἡ; δίφρος, ου, ὄ.
 Sereanzatamente, ἄγροίκως.
 Sereanzato, ἄγροικος, ον.
 Sreditare, πίστιν ὀ ἀξιώμά τινας ἐλαττώω; ἀδοξίαν παρα-στενύζω τινί.
 Sreditato, ἀδοξος, ον; ἄτιμος, ον.
 Srepolare e Srepolarsi, ῥήγνυμι (irr.); δια-βρήγνυμι.
 Srepolatura, ῥήγμα, ατος, τό.
 Serezziato, ποικίλος, η, ον; αἰόλος, η, ον.
 Serezziatura, ποικιλία, ας, ἡ; ποικιλμός, οὐ, ὄ.
 Serezio, διχόνοια, ας, ἡ.
 Sericchiare e
 Sericchiolare, τρίζω; ψορέω.
 Serigno, κιβώτιον, ου, τό; κίστη, ης, ἡ.
 Seritta, συγγραφή, ἤς, ἡ; χειρόγραφον, ου, τό.
 Scritto, sost. γράμμα, ατος, τό; σύγγραμμα, ατος, τό.
 Scritto, ad. γραπτός, ἡ, ὄν.
 Scrittore, Colui che scrive, γραφεύς, εως,

ò || Colui che compone opere letterarie , συγγραφεύς, έως, ό.

Scrittura, L' arte di scrivere, γραφική. ης, ή (sott. τέχνη) || L'atto dello scrivere, γραφή, ης, ή || Mano di scritto, χείρ, ρός, ή || Caratteri scritti, γράμματα, ων, τά.

Bella scrittura, καλλιγραφία, ας, ή || *Come T. di commercio, e per Atto privato contenente alcun contratto, συγγραφή*, ης, ή || **La scrittura, La sacra scrittura e nel plur. Le scritture ecc., per la Bibbia, γραφαί, ών, αί; ιεροί (ων) λόγοι, ων, οί; βιβλία, ων, τά.**

Scritturale, V. Scrivano.

Scritturista, Θεολόγος, ου, ό.

Scrivano, γραμματεύς, έως, ό; γραφεύς, έως, ό.

Scrivere, γράφω. Scrivere sopra un monumento e simili, επι-γράφω col dat. Scrivere ad uno, per Scrivergli lettere, γράφω ο επι-στέλλω τινί ο προς τενα. Scrivere contro, in risposta, αντι-γράφω. Scrivere di propria mano, αυτογραφάω. Scrivere accanto, in aggiunta, παρα-γράφω. Scrivere sotto, υπο-γράφω || Scrivere, per Comporre, συ-γράφω; ποιέω.

Scrocicare, παρα-σιτέω.

Scroccheria, πκρασιτία, ας, ή.

Scroccone-ona, πκράσιτος, ου.

Serofa, υς, ύός, ή.

Scrofola, χοιράς, άδος, ή.

Scrofoloso, χοιραδικός, ή, όν; χοιραδύδης, ες

Scrollamento, σεισμός, ου, ό; τυνημός, ου, ό.

Scrollare, σείω; κατα-σειώ; τινάσσω || *Non si scrollare, detto di persona che per qualunque grave accidente non si turba nè si commuove, άταρακτέω.*

Serollo, V. Scrollamento.

Serosciare, ψοφίω.

Seroscio, ψόφος, ου, ό. **Uno seroscio d'acqua, έμβρος, ου, ό.** **Uno seroscio di risa, καγχασμός, ου, ό.**

Serostamento, V. Serostatura.

Serostare, απο-λεπίζω.

Serostatura, άπόλεμμα, ατος, τό.

Scrupoleggiare, άπορέω; άπορέομαι; εύλαβέομαι.

Scrupolo, Inquietezza di coscienza, ένθύμιον, ου, τό. **Farsi scrupolo di una cosa, ένθυμιόν τι ποιέομαι** || *per Esattezza grande nell' osservare le regole ecc., άκριβεια, ας, ή* || *per Riguardo nel modo di procedere, εύλάβεια, ας, ή.* **Non avere scrupolo a, ουκ άνυώς; τολμάω, inf.**

Scrupolosamente, μετ' εύλαβείας; εύλαβής; άκριβέστατα.

Scrupoloso, εύλαβής, ές || *per Esatto, άκριβής, ές.*

Scrutare, έξ-ετάζω; έξ-ερευνάω.

Scrutatore, έξεταστής, ου, ό; έξερευνητής, ου, ό.

Scrutinare, V. Scrutare.

Scrutinatore, V. Scrutatore.

Scrutinio, ψηφοφορία, ας, ή.

Scucire, δια-λύω.

Scucito, διεβρώγως, υια, ός.

Scuderia, ίππών, ώνος, ό; ίπποστασία, ας, ή.

Scudetto, άσπίδιον, ου, τό; άσπίδιακος, ου, ό; πελτάριον, ου, τό.

Scudiere, όπλοφόρος, ου, ό; ύπασπιστής, ου, ό.

Scudisciare, μασιζω, fut. ίξω.

Scudiscio, μάστιξ, ιγος, ή.

Scudo, arme difensiva usata anticamente, άσπίς, ιδος, ή. **Scudo leggiero, πέλτη, ης, ή.** **Scudo grande e quadrilungo, θυρεός, ου, ό.** **Armato di scudo, άσπιστήρ, ήρος, ό; άσπιστής, ου, ό.** **Proteggere con lo scudo, άσπιζω; ύπερ-ασπιζω** || *fig. per Difesa*

Riparo in generale, πρόβολος, ου, ά; έρυμα, ατος, τό || *per Arme, Insegna, παράσημον ο έπίσημον, ου, τό.*

Scultore, γλυφεύς, έως, ό; γλύπτης, ου, ά; άνδριαντοποιός, ου, ό.

Scultura, άνδριαντοποιά, ας, ή; γλυφή, ης, ή.

Scuola, διδασκαλείον, ου, τό; παιδαγωγείον, ου, τό; σχολή, ης, ή. **Tenere scuola, γράμματα διδάσκω (irr.). Maestro di scuola, γραμματοδιδάκαλος, ου, ό; γραμματιστής, ου, ό.** **Andare a scuola, εις διδασκάλου (sott. οίκου) ο εις; τό διδασκαλείον φοιτάω; anche simplicem. φοιτάω.** **Abbandonar la scuola, άπ-αλλάττομαι εκ διδασκάλου.** **Compagno di scuola, συμφοιτητής, ου, ό** || *fig. Tutto ciò che serve ad ammaestrare, διδασκαλία, ας, ή; μάθημα, ατος, τό.* **Essere alla scuola della virtù, τη άρετη παιδεύομαι.** **Sono stato alla scuola della sventura, τό πάθος μοι γέγονε μάθος** || *Scuola per I seguaci d' un illustre filosofo o artista. La scuola di Aristotele, οι από του Άριστοτέλους.* **La scuola di Fidia, οι από Φειδίου.**

Scuotere, Agitare una cosa violentemente e con moto interrotto, sì ch' ella si muova in sè stessa, τινάσσω; σείω; δια-σειώ || *fig. Scuotere gli animi, le menti e simili, κινέω; ταράσσω* || **Scuotere la testa, per Fare atto di negare crollando il capo, άνα-νεύω** || **Scuotere, per Rimuovere da sè con violenza cheecchessia**

ἀπο-τείνομαι τι; ἀπ-αλλάττομαι τινος ||
 Scuotere il sonno. ἀν-ίπταμαι.
 Scuotimento, σεισμὸς. οὐ, ὄ.
 Scure, πέλεκυς, εὖς, ὄ; ἀξίνη, ης, ἡ. Tagliar
 colla scure, πελεκῶμαι. Dar di-scure, πέλε-
 κίζω.
 Scurello, ὑποκλάτεινος, οὐ.
 Scuro, V. Oscuro.
 Scurrile, βωμολοχικός, ἡ, ὄν.
 Scurrilità, Qualità di chi è scurrile, βωμο-
 λογία, ας, ἡ || Atto o Detto scurrile, βω-
 μολόγημα, ατος, τό.
 Scusa, ἀπολογία, ατος, τό; ἀπολογία, ας,
 ἡ; παραιτήσεις, εὖς, ἡ. Addurre per iscu-
 sa, αἰτιάζομαι; προφαίζομαι.
 Scusabile, συγγνωστός, ἡ, ὄν; συγγνώμης ἄξιος.
 α, οὐ. Sono scusabili d' avere . . . , συγ-
 γνωστῆον αυτοῖς ὅτι . . . indic. o il dat.
 plur. del partic. senza ὅτι.
 Scusare, Addurre scuse, ἀπο-λογίζομαι ὑπὲρ
 τινος; παρ-αιτέομαι τὸν περὶ τινος || Avere
 per iscusato, ἀπο-δέχομαι τὴν ἀπολογία
 τινός; συγγνώσκω (irr.) τινί; συγγνώμην
 ἔχω (irr.) ὃ ποιέομαι τινι.
 Scusso, ψιλός, ἡ, ὄν.
 Sdebitarsi. Pagare i debiti. δια-λύω τὰ χρέη
 || fig. Sodisfare ad obblighi d' ufficio, di
 convenienza, ecc. ἐπι-τελέω, fut. ἔσω.
 Sdegnare, trans. Avere a sdegno, Dispre-
 gliare, ἀπ-αξιώω; ὑπερ-οράω (irr.) col-
 l' acc.; κατα-φρονέω col gen. || Provo-
 care a sdegno, εἰς ἀνανάκτησιν ο ὀργήν
 καθ-ίστημι ο ἐμ-βάλλω (irr.) τινά; ξέ-
 ρομίξω τινά || *rifless.* Pigliare sdegno,
 Montare in ira, ὀργίζομαι; θυμόομαι; ἀμα-
 νακτέω; contro alcuno, τινί ο πρὸς τινι;
 per qualche cosa, ἐπὶ τινι.
 Sdegnatore-trice, καταφρονῶν. οὔσα, οὔα.
 Sdegno, ἀνανάκτησις, εὖς, ἡ; διαγνακτικῆς,
 εὖς, ἡ; θυθυμία, ας, ἡ; ὀργή, ἡς, ἡ; ὑπερ-
 φρόνησις, εὖς, ἡ; ὑπεροφία, ας, ἡ. Muo-
 vere a sdegno, V. Sdegnare, nel secondo
 significato.
 Sdegnosamente, ἀνανακτικῶς; ὑπερθύμως;
 ὑπεροπτικῶς.
 Sdegnoso, Che sente sdegno o lo dimostra,
 καταφρονητικός, ἡ, ὄν; ὑπεροπτικός, ἡ, ὄν;
 δι . . . , gen. || per Pronto all'ira, ὀργίλος,
 η, οὐ; θυμικός, ἡ, ὄν.
 Sdentare, τοῦς ὀδόντας ἐκ-κρούω, col dat.
 Sdentato, υωδός, ἡ, ὄν; ἀνόδους, οντος, ὄ, ἡ.
 Vecchio sdentato, υωδὸγέρων, οντος, ὄ.
 Sdoppiare, ἀπλόω.
 Sdraiare, κατα-κλίω Sdraiarsi, κατα-κλι-
 νομαι.

Sdraiato, κείμενός, η, οὐ; κεκλιμένος, η, οὐ.
 Sdraio, κατάκλιτις, εὖς, ἡ.
 Sdruciolamento, ὀλισθησις, εὖς, ἡ; ὀλισθη-
 μα, ατος, τό.
 Sdruciolare, ὀλισθάνω (irr.); σράλλομαι,
 aor. ἐσράλην.
 Sdruciolevole, ὀλισθηρός, ἄ, ὄν; εὐόλισθος,
 οὐ.
 Sdrucio, sost. ὀλισθησις, εὖς, ἡ; ὀλισθη-
 μα, ατος, τό.
 Sdruciuolo, ad., ὀλισθηρός, ἄ, ὄν.
 Sdruciolone, sost. ὀλισθημα, ατος, τό. Dare
 uno sdruciolone, ὀλισθάνω (irr.).
 Sdrucio, ῥήγμα, ατος, τό.
 Sdrucire, δια-λύω; ῥήγνυμι (irr.).
 Sdrucito, διεσφωγώς, υια, ὄς.
 Se congiunz. condizionale, εἰ; ἐάν, e
 contr. ἂν ο ἤν. Per i modi e i tempi
 del verbo da usarsi, secondo i varii
 casi, V. la Grammatica. Quando l'idea
 di condizione risulta assai chiara-
 mente dal complesso della frase e si
 può facilmente sottintendere, la par-
 tic. se può rendersi mediante il par-
 ticipio o i casi assoluti: Io lo punirò
 se fa questo, ποιήσαντα τούτο κολάσω.
 Noi saremo felici se questa pace conti-
 nua, εὐδαιμονήσομεν, διακρινούσης τῆς εὐ-
 ρήνης || Se per Quanto, ὅσον. Vedi se io
 ti stimo. ὅρα ὅσον τιμῶ σε ο ὅσου ποιοῦ-
 μάί σε || Come se, ὡς εἰ; ὡς κεί. — Se,
 cong. dubitativa, εἰ. Se . . . , o se . . . ,
 πότερον . . . , ἢ . . . — Se, partic. prega-
 tiva o desiderativa, εἰ γάρ; εἴθε. — Se
 forse, εἴ που; εἴ πως || Se mai, εἴ ποτε;
 ἐάν ποτε || Se no, εἰ δὲ μή.
 Sè, pron. di terza persona che manca
 del nominat., e al gen. fa εἶ; al dat. οἰ;
 all' acc. εἰ; oppure ἐαυτοῦ (ἧς), ἐαυτῶν
 (ῆ), ἐαυτῶν (ἡ, ὄ). Da se, Di proprio
 impulso, ἀπ' ἐαυτοῦ. Tra sè, καθ' ἐαυτοῦ.
 Esser padrone di sè medesimo, ἀπ' ἐαυ-
 τοῦ εἶμι. Tornare in sè, per Riaversi da
 uno svenimento, ἀνα-λαμβάνω (irr.) con
 o senza ἐαυτοῦ (ἦν).
 Sebbene, εἰ καὶ coll' indic.; oppure il
 partic. con καὶ ο καίπερ.
 Secca, sost. βράχος, εὖς, τό.
 Seccaggiue, ἀνία, ας, ἡ; ἀηδῆς. οὔς, τό.
 Seccamente, τραχέως; ἀποτόμως.
 Seccamento, ξήρανσις, εὖς, ἡ.
 Seccare, Togliere l'umore, ξηραίνω; ἀπ-αναί-
 νω || Vuotare, Togliere tutta l'acqua da
 un luogo. ἐξ-αυτῆς || per Noiare, Im-
 portunare, ἀνία. fut. ἀτω; ἐν-οχλέω, im-

- perf.* ἠνώχλων. Seccarsi, τήκομαι; ἐκ-τήκομαι.
- Seccatore-ora. ὀχληρός, ἄ, ὄν; ἀνικρός, ἄ, ὄν.
- Seccatura, L'atto del seccare, ξήρανσις, εως, ἡ || Cosa che importuni, Incomodo, ὄχλος, ου, ὄ.
- Sechezza. ξηρότης, ητος, ἡ; ξηρασία, ας, ἡ.
- Secchia, κάδος, ου, ὄ; ὑδρία, ας, ἡ.
- Secchierella e
- Secchietta, κάδιον, ου, τό; καθίσκος, ου, ὄ.
- Secchio, ἀμολγεύς, εως, ὄ; ἀμόλγιον, ου, τό.
- Secco, *ad.* Privo d'umore, arido, ἀνικμος, ου; ἀνυδρος, ου; ξηρός, ἄ, ὄν || *detto di fiume, pozzo e simili*, ξηραυθείς, εἶσα, ἐν; αὐανθείς, εἶσα. ἐν; ξηρός || *detto di persona*, Magro, ἀσπαρχος, ὄν; ἰσχνός, ἡ, ὄν; σκεληρός, ἄ, ὄν || *in senso figurato*, ψυχρός, ἄ, ὄν. — *Secco, in forza di sost.* ξηρότης, ητος, ἡ. Dare in secco, *detto delle navi*, βραχέα ἐμ-πίπτω (*irr.*); ὀκέλλω.
- Seccone, ξηρόν, οὔ, τό.
- Secento, ἐξῆκόντιοι, αι, α.
- Seco, μεθ' ἑαυτοῦ, ἡς, οὔ; σύν ὁ ἅμα αὐτῶ, ἡ, ᾧ. Seco medesimo ο Seco stesso; αὐτός μεθ' ἑαυτόν.
- Secolare, Che si fa di secolo in secolo, ὄ, ἡ, τό δι' ἑκατόν ἐτών || Che vive, dura da uno o più secoli, ἑκατονταετής, ἔς; ἑκατοντούτης, ου, ὄ; ἑκατοντούτης, ἰδος, ἡ; παλαιός, ἄ, ὄν || Che vive o appartiene al secolo, βιωτικός, ἡ, ὄν; κοινός, ἡ, ὄν; λαϊκός, ἡ, ὄν. *E in forza di sost.* λαϊκός, οὔ, ὄ.
- Secolaremente, λαϊκῶς; κοσμικῶς.
- Secolareseco, κοσμικός, ἡ, ὄν.
- Secolo, Lo spazio di cento anni, ἑκατονταετία, ας, ἡ; ἑκατονταετηρίς, ἰδος, ἡ || *per Lungo spazio di tempo*, μακρός (οὔ) χρόνος, ου, ὄ; πολυχρόμιον, ου, τό || *per Mondo e le cose mondane*, κόσμος, ου, ὄ.
- Seconda (A). κατά *coll'acc.*
- Secondare, Seguitare. Andar dietro, ἐπομαίτινι; ἀκολουθία || Compiacere, συμ-πράττω; ὑπ-συργεῖω; βοηθῶ; *tutti col dat.*
- Secondariamente, δεύτερον; τὸ δεύτερον; ἔπειτα (*dopo* τὸ πρῶτον).
- Secondario, δεύτερος, α, ου. Cosa secondaria, ἀρρεργον, ου, τό.
- Secondo, *ad* δεύτερος, α, ου. *Per la seconda volta*, τὸ δεύτερον; ἐκ δευτέρου; αὐθις. *Nel secondo giorno*, εἰς τὴν δευτεραίην; τῇ δευτεραίῃ. *Il secondo premio*, ἡ δεύτερη. *Il secondo posto*, δευτερίων. *Es-*
- sere il secondo per ordine, grado, δευτερεύω || *Minuto secondo*, τοῦ χρόνου ἀκαρές, οὔς, τό || *per Favorevole*, καιρός, ἄ, ὄν; ἐπίκαιρος, ὄν; καλός, ἡ, ὄν.
- Secondo, *prep.* κατά *coll' acc.*; ἐκ, ἐξ, ο ἀπὸ *col gen.*
- Secondogenito, δευτερότοκος, ου.
- Secrezione, ἔκκρισις, εως, ἡ; ἀποκάθαρσις, εως, ἡ.
- Sedano, σέλινον, ου, τό.
- Sedare, πρᾶναι; κουρίζω. Sedare una sommosa, στάσιον κατα-λύω.
- Sedativo, σχετήριος, α, ου; σχετικός, ἡ, ὄν.
- Sede, ἔδρα, ας, ἡ; οἰκίος τόπος, ου, ὄ.
- Sedentario, ἐδραίος, α, ου.
- Sedere, καθ-ίζομαι, καθ-ίζομαι, *perf.* κάθημαι. Far sedere alquanto, καθίσεσθαι κελεύω τινά; καθ-ίζω τινά.
- Sedere, *sost.* L'atto di sedere, κάθισις, εως, ἡ || *Il deretano*, πρωκτός, οὔ, ὄ; πυγή, ἡς, ἡ.
- Sedia, V. Seggiola.
- Sedicente, λεγόμενος, η, ου.
- Sedicesimo, ἑκκαιδέκατος, η, ου. *In forza di sost.* ἑκκαιδέκτον, ου, τό; ἑκκαιδέκτῃ, ης, ἡ.
- Sedici, ἑκκαίδεκα. Sedici volte, ἑκκαιδικαίκις. *Il sedici del mese*, τῇ ἑκκαιδικαίῃ τῷ μηνός.
- Sedile, βᾶθρον, ου, τό.
- Sedimento, ὑπόστασις, εως, ἡ; ὑπόστημα, ατος, τό.
- Sedizione, στάσις, εως, ἡ; στασιατμός, οὔ, ὄ.
- Sediziosamente, στασιαστικῶς; στασιωτικῶς.
- Sedizioso, στασιαστικός, ἡ, ὄν; στασιωτικός, ἡ, ὄν; στασιώδης, ες || *In forza di sost.* στασιαστής, οὔ, ὄ.
- Seducente, ἐπαγωγός, ὄν; ψυχαγωγός, ὄν; δελητήριος, ου.
- Sedurre, παρ-άγω (*irr.*); ἀπατάω; φθειρω (*irr.*); δια-φθειρω.
- Seduta, συνέδριον, ου, τό; σύνοδος, ου, ἡ.
- Sciogliere la seduta, λύω ὁ παύω τὴν συνέδριον.
- Seduttore-trice, διαφθορεύς, εως, ὄ; ὁ διαφθειρων, οντος *coll' acc.*; ἡ διαφθειρούσα, ης, *coll' acc.*
- Seduzione, ἐπαγωγή, ἡς, ἡ; διαφθορά, ἄς, ἡ.
- Sega, πρίων, ονος, ὄ. Simile a sega, προιονοειδής, ἔς; προιονώδης, ες.
- Segale, βειζα, ης, ἡ.
- Segamento, πρίσις, εως, ἡ.
- Segantino, πριστήρ ἡρος, ὄ.
- Segare, Dividere con la sega. πρίω; δια-πρίω || *Recidere con la falce grano e simili*, δερίζω.

Segato, πιστός, ή, όν.

Segatore. Chi sega, πριτήρ, ήρος, ό || Mictitore, Ξεριτής, ού, ό.

Segatura. Il segare, πρίεις ειως, ή || Quella parte del legno che casca in terra nel segarlo, πρίσμα, ατος, τό || Mictitura Ξέρισις, ειως, ή; Ξερισιμός, ού, ό.

Seggio, έδρα, ας, ή; Ξρόνος, ου, ό; Ξράνος, ου, ό.

Seggiola, έδρα, ας, ή; δίφρος, ου, ό.

Seggioletta e

Seggiolina, δίφρικος, ου, ό.

Seggiolone, κλιτήρ, ήρος, ό.

Segheta e

Seghina, πρίονον, ου, τό

Segmento, άποτομή ής, ή

Segnalare, Porre un segnale per avviso di checchessia, σημείω; σημαίνω; επισημαίνω || Segnalarsi, Rendersi illustre, έλ-πρίπω; δια-πρίπω; δια φέρω (irr.); fra . . . , gen.

Segnalato, ad. Cospicuo, επίσημος, ου; περίσημος, ου; έκπρεπής, ές; έξαιρετος, ου.

Segnale, σημείον, ου, τό; σήμα, ατος, τό || Alzare fuochi per segnale, φρυκτους άν-έχω (irr.); φρυκτωάειν.

Segnare, Notare con segno, σημείω; επισημαίνω; κατά-σημαίνω || Lasciare un segno o de' segni su checchessia, σημαίνω || Segnare un foglio, una carta, un' obbligazione e simili, υπο-γράφω τι || Segnare a dito, δακτυλοδεικτέω. — Segnarsi, Farsi il segno della croce, τώ σταυρού σημείω ο τώ σταυρώ άσραλίξω έμαυτός (ήν) ο άσραλίξομαι

Segnarello e Segnerello, σημάτιον, ου, τό.

Segnatamente, διαφρότως.

Segnatario, ό υπογράφων (ουτος) ο υπογράψας (αυτος) coll' acc.; υπογραφεύς, έως, ό

Segnatura, Il segnare, σημείωσις, ειως, ή || Il sottoscrivere, υπογραφή, ής, ή.

Segnetto σημάτιον ου, τό.

Segno, Tutto ciò che, oltre all' offrire sè stesso a' sensi o alla mente, dà indizio d' un' altra cosa, σημείον, ου, τό; επισημον, ου, τό; τεκμήριον, ου, τό. Far segno, Dar segno, σημαίνω. È per me un segno che . . . , τεκμηρίομαι εκ τούτου ότι . . . Senza segno, άσημος, ου. Con otto segni, όκτάσημος, ου || Impronta lasciata da un corpo sopra un altro, τύπος, ου, ό; έχνος, εος, τό || Il punto a cui si mira, Bersaglio, σκοπός, ού, ό. Cogliere, D're nel segno, σκοπού τυχάω (irr.). E fig. per Intendere la cosa per il giusto verso,

Apporsi, κατα-λαμβάνω (irr.); όρθώς στο-χάζομαι || Macchia naturale sulla pelle, σπίλος, ου, ό; φακός, ού, ό || Segno dello zodiaco, ζώδιον, ου, τό || Segno della Croce, τού σταυρού σημείον, ου, τό; σταυρός, ού, ό. — Tenere a segno alcuno, πειθόμενον έχω (irr.) τινά; έν τώ προσήκοντι κατ-έχω || A segno che . . . , ούτως (che si può anche omettere) ώςτε . . . inf. || Al maggior segno, έσχάτως; ύπερφυώς; μάλιστα || Per filo e per segno, ακριβέστατα.

Sego, στέαρ, ατος, τό.

Segoso, στεατώδης, ες.

Segregamento, άποχώρισις, ειως, ή; διαχώρισις, ειως, ή.

Segregare, άπο-χωρίζω; δια-χωρίζω.

Segregazione, V. Segregamento.

Segreta, sost. δεσμοθήριον, ου, τό.

Segretamente, άπορρήτως; έν άπορρήτω; κρύφα; λάθρα.

Segretario, γραμματεία, ας, ή.

Segretario, ό επί των έπιστολών; γραμματεύς, έως, ό.

Segreteria, χαρτοφυλάκιον, ου, τό.

Segretezza, σιγή, ής, ή; σιωπή, ής, ή; πιστόν, ου, τό.

Segreto, sost. Cosa occulta o da doversi tenere occulta, άπόρρητον, ου, τό; μυστήριον, ου, τό. Tenere il segreto di, κατασιωπάω. Rivelare il segreto, Rompere il segreto, τά έγαλύματα άνα-καλύπτω; άνα-κινάομαι περι άπορρήτων || Modo di far checchessia, μηχανή, ής, ή; τέχνη, ης, ή.

Segreto, ad. Che non è noto, Occulto, άπόκρυφος, ου; κρύβος, α, ου; κρυπτός, ή, όν; λαθραίος, α, ου || Che non si può dire, άπόρρητος, ου || detto di persona, Che tiene le cose segrete, στεγανός, ή, όν; έχέμυθος, ου || In forza di sost. Le segrete, T. eccles. μυστικά, ών, τά || Io segreto, posto avverb. άπορρήτως; κρύφα; λάθρα.

Seguace, Chi seguita altrui e si conforma ad esso o nelle dottrine o ne' costumi ecc., αίρετιστής, ού, ό; οί άμφι ο περι . . . col nome della persona seguitata in accus.

Seguente, επόμενος, η, ου; έχόμενος, η, ου; ό, ή, τό έξής; ύστερος, α, ου. Il giorno seguente, ή ύστεραία; ή επιούσα. Con le seguenti parole, τοιςδε τοις λόγοις.

Segugio, ίχνυλάτης ο βίηνυλάτης (ου) κύων, κυνός, ό.

Seguire, trans. Andare o Venir dietro ad

alcuno, *επομαι (aum. per ει) τινι*; ακολουθῶς τινι || *Seguire una strada, un cammino, ὁδὸν βαδιῶ (fut. βαδιούμαι) ο ἔρχομαι* || *intrans. Venire in conseguenza, Conseguire. Da ciò segue che . . . , ἔπι-ται ο ἀκολουθεῖ τούτω ὅτι . . . ind. || per Succedere, Accadere, συμ-βαίνω (irr.) || per Continuare, ἐκ-τείνομαι; συν-έχω (irr.). Ciò che segue, τὰ μετὰ ταῦτα.*
Seguitamente, ἐξῆς; ἐρεξῆς; συνεχῶς.
Seguitare, V. Seguire.
Seguitatore, V. Seguace.
Séguito, Le persone che accompagnano o seguitano alcun personaggio, ἀκόλουθοι, ου, οί; οἱ ἀγρίο περί τινα || **Ordine di più cose che succedono l'una all'altra, συνέ-χεται, ας, ή; ἐχόμενον, ου, τό** || **Di seguito, posto avverb. ἐξῆς; ἐρεξῆς; συνεχῶς.**
E così di seguito, καὶ τὰ ἐξῆς; καὶ τὰ λοιπά.
Sei, ἐξ Sei volte, ἐξάκις. Sei volte tanto, ἐξαπλασίως, α, ου. Il sei del mese, τῆ ἕκτη ἡμέρα τοῦ μηνός.
Seicento, V. Secento.
Selce, πυρίτης, ου, ὁ.
Selciaro, λίθοις στρώνυμι, fut. στρώσω.
Selciato, sost. λιθόστρωτον, ου, τό.
Selciatore, ὁ τὰς ὁδοὺς στρώνυμι (οντος).
Sella ἐρίπιον, ου, τό; σάγη, ης, ή. Metter la sella, ἐπι-σάπτω. Star bene in sella, ἐποχος (όν) εἰμί.
Sellaio, ἡμισοιός, ου, ὁ; σαγματοποιός, ου, ὁ.
Sellare, ἐπι-σάπτω; στρώνυμι, fut. στρώσω. Non sellato, ἄστρωτος, ου.
Selleria, ἡμισοποιεῖον, ου, τό.
Selva, ὕλη, ης, ή; ἄλτος, εος, τό; δρυμός, ου, ὁ.
Selvaggiamento, ἀγροικῶς.
Selvaggina, θηρία, ων, τό.
Selvaggio, ἀγροικος, α, ου; ἀνήμερος, ου; ἄγροικος, ου.
Selvatico, V. Salvatico.
Selvoso, ὕλωδης, ες; κατάδρυμος, ου.
Semaio, σπερμαπώλης, ου, ὁ.
Semiante, ὅψις, εως, ή; πρόσωπον, ου, τό; εἶδος, εος, τό. Far semiante, προς-ποιέομαι; προφασίζομαι.
Sembianzā, ὅψις, εως, ή; πρόσωπον, ου, τό; εἶδος, εος, τό.
Sembrare, V. Parere.
Seme, σπέρμα, ατος, τό; σπόρος, ου, ὁ.
Sementa, σπέρμα, ατος, τό; σπορά, ἄς, ή.
Sementabile, σπόριμος, ου.
Sementare, σπείρω; κατα-σπείρω.
Semenza, Ciò che si semina, σπέρμα, ατος, τό || *fig. per Razza, Progenie, γένος, εος.*

τό; e per Cagione, Principio, ἀρχή, ἤς, ή; πηγή, ἤς, ή.
Semenzaio, φυτῶριον, ου, τό.
Semestrale, ἐξάμηνος, ου; ἡμετής, ἐς.
Semestre, ἐξάμηνος, ου, ὁ (sott. χρόνος); ἡμετής, ους, τό.
Semibarbaro, ἡμιβάρβαρος, ου.
Semicerchio, ἡμικύκλιον, ου, τό.
Semichiuso, ἡμικλείς, εἶδος, ὁ, ή.
Semicircolare, ἡμικυκλικός, ή, ὄν; ἡμικύκλιος, ου; ἡμικυκλώδης, ἐς.
Semicircolo, ἡμικύκλιον, ου, τό.
Semicupio, ἐγκάδιτιμα, ατος, τό.
Semideo, ἡμίθεος, ου, ὁ.
Semidotto, ἡμιμαθής, ἐς.
Semila e Seimila, ἐξάκισχίλιοι, αι, α.
Seminabile, σπόριμος, ὄν.
Seminare, Spargere il seme sul terreno, σπείρω; κατα-σπείρω || **Spargere, Gettar qua e là, δια-σπείρω; δια-δίδομι.**
Seminato, ad. σπαρτός, ή, ὄν; σπορητός, ή, ὄν || **In forza di sost. ἄρουρα, ας, ή. Figur. Uscir del seminato, ἀπο-πλανύομαι.**
Seminatore, σπορέυς, ἑως, ὁ; ὁ σπείρων, ου-τος coll' acc.
Seminudo, ἡμίγυμνος, ου.
Semiparalisi, ἡμιπληξία, ας, ή.
Semitono, ἡμιτόνον, ου, τό.
Semivivo, ἡμιθανής, ἐς.
Semivocale, ἡμίφωνος, ου.
Semola, πίδαρον, ου, τό.
Semovente, αὐτόματος, ου.
Sempiterno, αἰδιος, ου; αἰώνιος, ου. In sempiterno, ἐς αἰδιον.
Semplice, Non composto ἀπλοῦς, ή, οὔν || **Senza ornamenti, Senza ricercatezze, ἀπλοῦς; ἀφέλιγος, ἐς; εὐτελής, ἐς; λιτός, ή, ὄν** || **Solo, Unico, μόνος, η, ου; εἷς, μία, ἔν (gen. ἐνός, μιᾶς)** || **detto di persona, Inesperto, Senza malizia, εὐθήθης, ες; ἡλίθιος, α, ου** || **Alla semplice, posto avverb., V. Semplicemente.**
Semplicemente, Con semplicità, ἀπλῶς; ἀρεπῶς || **Solamente, μόνον** || **Senz' ombra di malizia, εὐηθικός.**
Semplicione-ona e
Semplicito-otta, εὐθήθης, ες; ἡλίθιος, α, ου.
Semplicità, Qualità di ciò che non è composto, ἀπλότης, ητος, ή || **Mancazza d'ornamenti, di ricercatezze, ἀφέλεια, ας, ή; εὐτέλεια, ας, ή** || **L' essere senza malizia, inesperto, ἀνακία, ας, ή; εὐθήθεια, ας, ή.**
Semplicizzare e

Semplificare, ἀπλοῦν (ἤν) ο ἀπλούστερον (αυ) ποιέω.

Sempre, Senza interruzione, Continuamente, ἀεί; συνεχῶς. **Per sempre**, εἰσαεῖ; εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον || **per Tuttavia**, ὁμως || **per Tuttavia**, νῦν ἔτι; ἔτι καὶ νῦν || **per Senza eccezione**, In ogni caso, πάντως || **Sempre che**, ἐκάστοτε.

Sempreverde, ἀειθαλής, ἐς.

Senapa, σίναπι, εως, τό; νάπι, υος, τό.

Senario, ἑξασύλλαβος, ου.

Senato, γερουσία, ας, ἤ; βουλή, ἤς, ἤ; σύγκλητος, ου, ἤ.

Senatore, γερουσιαστής, οὔ, ὁ; βουλευτής, οὔ ὁ; συγκλητικός, οὔ, ὁ.

Senatoriale e

Senatorio, βουλευτικός, ἤ, ὄν.

Senatoconsulto, συγκλητικὸν δόγμα ο βούλευμα, ατος, τό.

Senile, γερουτικός, ἤ, ὄν; πρεσβυτικός, ἤ, ὄν. **L'età senile**, γήρως, ατος, τό.

Seniore, πρεσβύτερος, α, ὄν.

Senno, φρόνησις, εως, ἤ; σύνεσις, εως, ἤ. **Aver senno**, σωφρονέω. **Far senno**, σωφρονίζομαι || **Da senno, per Sul serio**, σπουδαίως

Senno, κόλπος, ου, ὁ.

Sensale, μεσίτης, ου, ὁ; προξενητής, οὔ, ὁ.

Sensatamente, συνετῶς; φρονίμως; σωφρονῶς.

Sensatezza, σωφροσύνη, ας, ἤ.

Sensato, σώφρων, ου; φρόνιμος, ου; νουνεχής, ἐς.

Sensazione, αἰσθησις, εως, ἤ. **Far sensazione**, θαῦμα παραέχω (irr.); κινέω (τοῦς ὄραντας ἀκούοντας, ecc.).

Senseria, L'opera e la mercede del sensale, τὸ ἐπαγγέλμα (ατος) καὶ ἡ ἀμοιβή (ἤς) τοῦ μεσίτου.

Sensibile, Atto o possibile ad esser compreso per mezzo de' sensi, αἰσθητός, ἤ, ὄν.

Sensibile al tatto, ἀπτός, ἤ, ὄν; all' udito, ἀκουστός; alla vista, ὄρατός ecc. || **Che è fornito di senso**, αἰσθητικός, ἤ, ὄν; εὐπαθής, ἐς || **per Notabile**, Non mediocre e simili, αἰσθητός; ἀξιόλογος, ου; μέγας, ἀληα. **Poco sensibile**, λεπτός, ἤ, ὄν.

Sensibilità, αἰσθητικόν, οὔ, τό.

Sensibilmente, In modo che il senso lo apprenda, αἰσθητῶς || **per Molto**, σφόδρα.

Sensitiva, Facoltà di sentire, αἰσθησις, εως, ἤ; παθητή (ἤς) φύσις, εως, ἤ || **specie di pianta**, παθητικόν (οὔ) ὕλημα (ατος) τό

Sensitivo, αἰσθητικός, ἤ, ὄν.

Senso, Facoltà e anche Ciascuno di quegli organi corporei per cui si comprendono le cose esteriori presenti, αἰσθησις, εως,

ἤ. **Non aver l' uso dei sensi**, ἀναισθητός ἔχω (irr.); ἀναισθητέω. **Cader sotto i sensi**, αἰσθητός (ἤ, ὄν) εἰμί; αἰσθησιον παρέχω.

Perdere, Smarrire i sensi, ἔξω ἔμμαντοῦ γίγνομαι (irr.) || **Senso comune**, κοινός (οὔ) λόγος, ου, ὁ; λογισμός, οὔ, ὁ || **Buon senso**

Senso retto, νόσος-οὔς, ὄν-οὔ, ὁ; φρόνησις, εως, ἤ; σύνεσις, εως, ἤ.

Pieno di buon senso, φρόνιμος, ου; συνετός, ἤ, ὄν || **Senso per Appetito di cose sensuali**, σάρξ, ρχός, ἤ.

I diletti del senso, σωματικαὶ (ὄν) ο ταῦ σώματος ἡδοναί, ὄν, αὶ || **per Affetto**,

Movimento dell' animo, πάθος εως, τό. **Di nobili**, **Di alti sensi**, μεγαλόφρων, ου ||

per Giudizio, **Parere**, γνώμη, ας, ἤ; δόξα, ας, ἤ.

A senso mio, κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν || **Senso per Significato d'una voce**, d' un modo di dire e simili, νοῦς; δηλούμενο, ου, τό.

Aver più sensi, πλείονα δηλώω. **In senso proprio**, ἀτεχνῶς; **In senso figurato**, μεταφορικῶς || **Senso. ma non propriam.**

per Verso, **Direzione**, εἰσις, εως, ἤ; κατεύστασις, εως, ἤ. **Nel senso della lunghezza**, κατὰ ο ἐπὶ τὸ μήκος || **Far senso per**

Far colpo, V. **Far sensazione**.

Sensuale, τρυφερός, ἄ, ὄν; σαρκικός, ἤ, ὄν. **I diletti sensuali**, τοῦ σώματος ἡδοναί, ὄν, αὶ.

Sensualità, ἡδυπάθεια, ας, ἤ; φιληδονία, ας, ἤ; τρυφή, ἤς, ἤ.

Sensualmente, τρυφερῶς.

Sentenza, Giudizio pronunziato da uno o più giudici, κρίσις, εως, ἤ; ψήφος, ου, ἤ; ψήφισμα, ατος, τό || **Opinione**, ἔννοια, ας, ἤ; διάνοια, ας, ἤ; γνώμη, ας, ἤ || **Molto breve**, arguto, e approvato costantemente per vero, ἀπόφθεγμα, ατος, τό; γνώμη.

Sputar sentenze, γλωμοστυπεῖν.

Sentenziare, Dar sentenza, Giudicare, δικάζω || **e parlando di giudizi letterari o scientifici**, γνώμην ἔχει (irr.) Ο γινώσκω (irr.) περί τιος.

Sentenzioso, Che contiene sentenze, γνωμικός, ἤ, ὄν; γνωμολογικός, ἤ, ὄν; ἀποφθεγματικός, ἤ, ὄν || **detto di persona** Che parla con molte sentenze, γνωμοστυπός, ου.

Sentiero, στενή (ἤς) ὁδός, οὔ, ἤ; ἀτραπός, οὔ ὁ; στίβος, ου, ὁ.

Sentimento, Facoltà, o Atto di sentire, αἰσθησις, εως, ἤ || **riserito a cose morali**, πάθος, εως, τό; νόσος-οὔς, νόσου-οὔ, ἤ || **per**

Pensiero, **Opinione**, γνώμη, ας, ἤ; δόξα, ας, ἤ. **Esser del sentimento d'alcuno**, ὁμολογῶμενός τινι. **Esser di sentimento contrario**, τὰ ἐναντία φρονέω τινι; ἀντι-

νοῖς || **Cavare o Levare** alcuno di sentimento, *per Stordirlo*, ἐκ-πλήττω; ἐκ-κω-φῶ.

Sentiva, ἀντλία, ας, ἡ.

Sentinella, Soldato che sta a guardia di un luogo, φύλαξ; ακος, ὁ; φρουρός, οὔ, ὁ. **Sentinella avanzata**, προφύλαξ, ακος, ὁ || *per La guardia stessa*, φυλακή, ἡς, ἡ; φρουρά, ἄς, ἡ. *Far la sentinella*, φυλακῆν ἔγω (irr.).

Sentire, αἰσθάνομαι (irr.) *col gen. In sensi speciali poi, detto dell'Odorato*, ἀσφραϊνομαι (irr.); *del Gusto*, γεύομαι; *del Tatto*, ψηλαφᾶω; *dell'Udito*, ἀκούω (irr.) || *detto di affetti o passioni*, πάσχω (irr.). *Ma ordinariamente con verbi speciali secondo i varii sostantivi*: **Sentir gioia**, χαίρω (irr.); *piacere*, ἡδομαι (irr.); *dolore*, ἀλγίω; *odio*, μισῶ; *invidia*, φθονέω, ecc. || **Sentir bene o male una cosa**, εὖ ο χκαλεπῶς φέρω (irr.) || **Sentirla per Avere opinione**, Giudicare, νομίζω; *giugnere*, (irr.). *Io la sento così*, οὕτω γιγνώσκω || **Sentir molto o poco di sè**, μέγα ο μικρόν φρονέω — *rifless.* **Sentirsi bene o male**, καλῶς ο κακῶς πράττω (irr.) ο ἔχω (irr.). — **Sentire, in forza di sost. V.** Sentimento.

Sentore, ὑποψία, ας, ἡ; σημεῖον, ου, τό.

Senza, prep. *Quando regge un sost. o un pron., ἄνευ col gen.; χωρίς col gen.* *Spesso s'adopra parole composte con a privativa.* **Senza domicilio**, ἀοικος, ου; **senza armi**, ἀοπλος, ου; **senza istruzione**, ἀπαίδευτος, ου; ἀμαθής, ἐς; **senza pericolo**, ἀκινδύνως; **senza strepito**, ἀψορητί, ecc. || **Senza reggente un infinito**, e **Senza che, si traducono col participio d'un verbo negativo o con quello d'un altro verbo accompagnato dalla particella οὐ ο μή.** *Ve lo dico senza scherzare*, οὐ παίζων λέγω (irr.). *È partito senza aver finito il lavoro*; ἀπῆλθεν οὐκ ἀνύσας τὸ ἔργον. *Obbedisce senza che io gli parli*, καὶ σιωπῶντος ἐμοῦ πείθεται || **Quando senza, avanti a un sost. o a un pron. significa** *Se la tal persona non era, Se la tal cosa non accadeva, si traduce* εἰ μή *coll'indic. dell'imperf. o dell'aor.* **Senza me**, ἐγὼ era perduto, εἰ μή ἤμην ο παρήμην ἐγὼ, ἀπόλωλεν ἄν. **Senza questo . . .**, εἰ μή τοῦτο ἦν ο ἐγένετο . . . || **Senz'altro, per Subito**, αὐτίκα; τὴν εὐθείαν; e *per Senza dubbio*, ἀνεμ ριβόλως.

Separabile, χωριστός, ἡ, ὄν

Separamento, V. Separazione.

Separare, Segregare cose o persone d'acosto ad altre, χωρίζω (τι τινός ο ἀπό τινος); δια-χωρίζω; ἀπο-χωρίζω; *se per mezzo di un limite*, δι-ορίζω; ἀρ-ορίζω || *fig.* **Porre discordia tra o due o più persone**, ἀλλοτριῶ; ἀπ-αλλοτριῶ (τινάς ἀλλήλων) || *per Scopartire due o più che siano in rissa*, δια-λύω || *T. fisico.* **Spremere da sè**, ἐκ-κρίνω. — *Rifless.* **Separarsi, detto di coniugi**, ἀπο-ξενύνομαι; *di amici e simili*, ἀρ-ιστάμιθα ἀλλήλων; ἀπ-αλλάττομαι, fut. ὄξομαι *col gen.*

Separatamente, χωρὶς; ἰδίᾳ.

Separativo, ἀπακριτικός, ἡ, ὄν.

Separatore-trice, διαχωρίζων, οὔσα, ου; ἀπο-κριτικός, ἡ, ὄν.

Separazione, L'atto del separare, χωρίσις, εως, ἡ; διαχώρισις, εως, ἡ; χωρισμός, οὔ, ὁ || **L'atto del separarsi il marito dalla moglie**, τοῦ γάμου διάλυσις ο διάξυσις, εως, ἡ || *per Secrezione*, ἔκκρισις, εως, ἡ.

Sepolcrale, ἐντάφιος ο ἐπιτάφιος, ου. **Voce sepolcrale**, φιακῆ (ἄς) ο μέλαινα (ης) φωνή, ἡς, ἡ.

Sepolcreto, πολυάνδριον, ου, τό.

Sepolcro, τάφος, ου, ὁ; ταφῆ, ἡς, ἡ; τύμβος, ου, ὁ.

Sepolto, ταφθεῖς, εἶσα, ἐν.

Sepoltura, ταφῆ, ἡς; ἡ ἐκφορά ἄς, ἡ. **Senza sepoltura**, ἀθαπτος, ου; ἄταφος, ου.

Seppellire, **Mettere nella sepoltura**, θάπτω (irr.); κατα-θάπτω || **per Nascondere**, **Fare sparire**, κρύπτω; ἀφανίζω.

Seppellitore, ταφεύς, εως, ὁ.

Seppia, σηπία, ας, ἡ.

Sequestrare, ἐν-εχυράζω; ἐνεπι-σκήπτομαι; μετεγγυάομαι || *detto di persona*, ἀπο-χωρίζω; ἀπ-είργω.

Sequestro, ἐνεπίσκημμα, ατος, τό; ἐνεχυρισμός, οὔ, ὁ.

Sera, ἑσπέρα, ας, ἡ; δεῖλη, ἡς, ἡ; ὄψια, ας, ἡ.

Della sera, **Che si fa la sera**, ἑσπερινός ο δευλιός, ἡ, ὄν. **Verso sera**, **Sulla sera**, πρὸς ἑσπέραν; περὶ τὴν δεῖλην. **Dalla mattina alla sera**, μέχρι δεῖλης ἐξ ἑωθινοῦ.

Serale, ἑσπερινός, ἡ, ὄν; δευλιός, ἡ, ὄν.

Serata, ἑσπέρα, ας, ἡ; δεῖλη, ἡς, ἡ.

Serbare, **Mettere in serbo**, ἀπο-τίθημι, ταμειύομαι || **Conservare**, **Tener vivo**, κατ-έχω (irr.) *coll' acc.*; ἐμ-μένω (irr.) *col dat.* **Serbarsi fedele ai giuramenti**, ἐμ-μένω τοῖς ὅρκοις.

Serbatoio, δοξαῖον, ου, τό; ὑποδοχή, ἤς, ἡ.
 Serbatoio d'acqua, ὑδροθήκη, ἤς, ἡ.
 Serbo, φυλακή, ἤς ἡ; τήρησις, εως, ἡ. **Avere**,
 Tenere in serbo, φυλάσσω; τηρέω
 Serenata, πατινάδα, ἤς, ἡ (Gr. M.).
 Serenità, dell'aria, εὐδία, ας, ἡ; αἰθρία, ας,
 ἡ; dell'aspetto, φαιδρότης, ητος, ἡ; del-
 l'animo, εὐθυρία, ας, ἡ.
 Sereno, *sost.* V. Serenità.
 Sereno, *ad.* Detto dell'aria, del cielo,
 αἰθριος, ου; εὐδιος, ου; εὐδεινός, ἡ, ὄν ||
 del volto, φαιδρός, ἄ, ὄν || dell'animo,
 εὐθυμος, ου.
 Sergente, ὑπολοχαγός, οὔ, ὁ.
 Seriamente, σπουδαίως; σπουδῆ.
 Serico, σηρικός, ἡ, ὄν.
 Serie, εἰρμός, οὔ, ὁ; στίχος, ου, ὁ; τάξις, εως, ἡ.
 Serietà, σεμνότης, ητος, ἡ; σπουδαιότης, ητος,
 ἡ; σεμνοπρέπεια, ας, ἡ.
 Serio, *ad.* Non futile, σπουδαίος, α, ου; σε-
 μνός, ἡ, ὄν || Grave, Pericoloso, χαλεπός,
 ἡ, ὄν; δεινός, ἡ, ὄν; ἐπιφαλής, ἔς. **In forza**
di sost., σεμνότης, ητος, ἡ; σπουδαιότης,
 ητος, ἡ. **Sul serio**, σπουδαίως. **Parlar sul**
serio, σπουδαίολογέω.
 Sermento, κλημα, ατος, τό.
 Sermoncino, λογάριον, ου, τό.
 Sermoncino, λόγος, ου, ὁ.
 Serotinamente, ὀψέ
 Serotino, ὄψιος, α, ου, *comp.* ὀψιαιτερος,
sup. ὀψιαιτάτος; ὄψιμος, ου.
 Serpe, ὄφης, εως, ὁ. Serpe acquaiola, ὕδρα,
 ας, ἡ.
 Serpeggiamento, ἐλιγμός, οὔ, ὁ; καμπή, ἤς,
 ἡ; ἐπικαμπή, ἤς, ἡ.
 Serpeggiante, ἐλιγματώδης, ες
 Serpeggiare, ἐλίτσομαι (*aum.* per ει); ἐλιγ-
 μούς ποιέομαι.
 Serpentaria, δρακόντιον, ου, τό.
 Serpente, ὄφης, εως, ὁ.
 Serpente, ὄφιδιον, ου, τό.
 Serpente, ὄφειδης, ες.
 Serpentina, ὄφιδιον, ου, τό.
 Serpillo, ἐρπυλλος, ου, ὁ, ε ἡ; ἐρπυλλον, ου, τό.
 Serqua, δωδεκάς, ἄδος, ἡ.
 Serra, Riparo, χώμα, ατος, τό || Tumulto di
 popolo, Calca, ὄχλος, ου, ὁ; θόρυβος, ου,
 ὁ || Tepidario o stufa da piante, ὑπόστεγος,
 ου, ὁ.
 Serraglio, ἔρκος, εως, τό. Serraglio di bestie.
 ζωοτροφεῖον, ου, τό; di donne, γυναικίον,
 ου, τό.
 Serrame, κλειθρον, ου, τό.
 Serrare, κλείω; κατα-κλείω; ἀπο-κλείω. Ser-
 rarsi addosso a uno, ἐπ-εἶγω τινά.

Serratura, κλειθρον, ου, τό.
 Serva, θεράπεινα, ἤς, ἡ; θεραπεινός, ἰδός, ἡ.
 Servaggio, δουλεία, ας, ἡ.
 Servente, θεράπων, ουσα, ου.
 Servetta, δουλάριον, ου, τό.
 Servizio, V. Servizio.
 Servile, δουλικός, ἡ, ὄν; δούλειος, α, ου; τα-
 πεινός, ἡ, ὄν.
 Servilità, δουλοπρέπεια, ας, ἡ; ταπεινοφρο-
 σῦνη, ης, ἡ.
 Servilmente, δουλικῶς; δουλοπρεπῶς; ταπει-
 νῶς.
 Servire, Prestar servizio, ὑπ-ηρετώ; δια-
 κονέω; θεραπεύω; λατρεύω; alcuno, *dat.*
 || detto di soldati, στρατεύω ο στρατεῦο-
 μαί; μισθοφορέω; μισθοαρνέω || detto di
 cosa, per Essere atta, disposta ad un
 fine, χρήσιμος (η, ου) ο ἀρέλιμος (η, ου) ο
 λυσιτελής (ἔς) εἰμι; λυσιτελέω; a . . . , *dat.*
 ο πρὸς τι. **A che serve ciò?** τί δὲ τούτου
 ὄφελος; || Servire per Tener luogo di, Far
 le veci, εἰμι ἐν μέρει ο ἐν τάξει τινός; εἰμι
 ἀντί τινος || per Bastare, Esser sufficien-
 te, ἀρκέω; ἐπ-αρκέω; ἱκανός (ἡ, ὄν) εἰμι
col dat. ο πρὸς τι || Servire una vivanda,
 una bibita e simili, παρα-τίθημι. — **Ri-**
flèss. Servirsi di una cosa o di una per-
 sona, χρᾶσμαι *col dat.*
 Servito, *sost.* Muta di vivande, παρατιθέ-
 μενα, ων, τά; παράθεσις, εως, ἡ. **Il primo**,
Il secondo servito, τὸ πρῶτον, τὸ δευτερον
 εἰσφερόμενον, ου; αἱ πρῶται, αἱ δευτέραι (ων)
 τράπεζαι (ων) || Il complesso dei piat-
 ti, εἰς, κατασκευή, ἤς, ἡ.
 Servitorame, οἰκέται, ὦν, οἱ; οἰκετικόν, οὔ, τό.
 Servitore, θεράπων, ουτος, ὁ; ὑπηρέτης, ου, ὁ.
 Servitorino, δουλάριον, ου, τό.
 Servitù, Condizione di servo, δουλεία, ας,
 ἡ || per Tutti insieme i servitori di una
 famiglia, οἰκέται, ὦν, οἱ; οἰκετικόν, οὔ, τό
 || *fig.* Obbligo, Legame, δουλεία; ἀνάγκη,
 ης, ἡ.
 Serviziale, κλυστήρ, ἦρος, ὁ.
 Serviziato, θεραπευτικός, ἡ, ὄν.
 Servizio, Il servire in casa altrui, ὑπηρεσία,
 ας, ἡ; θεραπεία, ας, ἡ; λατρεία, ας, ἡ.
 Essere, Stare al servizio d'alcuno, ὑπ-
 ηρετώ *τινί*. Persona, Donna di servizio,
 V. Servitore, Serva || L'opera che alcuno
 presta allo stato, al comune e simili,
 ἐργασία, ας, ἡ; διοίκησις, εως, ἡ; λειτουρ-
 γία, ας, ἡ; τέλος, εως, τό || Servizio mili-
 tare, στρατεία, ας, ἡ. Essere al servizio,
 στρατεύω ο στρατεῦομαι. Lasciare il ser-
 vizio, ἀπο-στρατεῦομαι. Esenzione dal

- servizio, *ἀπτρατεία*, ας, ἡ || Servizio per Benefizio, Utile, Favore ecc. che facciasi altrui, *ὑπουργία*, ας, ἡ; *ὑπουργημα*, ατος, τό; *χάρις*, ιτος, ἡ. Render servizio ad alcuno, *εὐεργετῶ* ο εὐ ποιῶ τινά τι. Render servizio per servizio, *ἀντ-εεργετῶ* || Servizio divino, *ἐάχισμα*, ατος, τό || Servizio da tavola, *κατασκευή*, ἡς, ἡ.
- Servo, *sost.* V. Servitore.
- Servo, *ad.* V. Servile.
- Sesquipedale, *τριημποδῆαιος*. α, ου; *τριημ-πόδιος*, α, ου.
- Sessagenario, *ἑξακονταετής*, ἐς; *ἑξακοντούτης*, ου, ὁ; *ἑξακοντούτις*, ιδος, ἡ.
- Sessagesimo, *ἑξηκοστός*, ἡ, ὄν.
- Sessanta, *ἑξήκοντα*. Sessanta volte, *ἑξηκοντάκις*.
- Sessantamila, *ἑξακισμύρια*. αι, α.
- Sessantesimo, *ἑξηκοστός*, ἡ, ὄν. *In forza di sost.* ἑξηκοστόν, οὔ, τό.
- Sessantina, *ἑξηκοντάς*, ἀδος, ἡ.
- Sessennio, *ἑξαετία*, ας, ἡ.
- Sessione, *συνεδρεία*, ας, ἡ; *σύννοδος*. ου, ἡ.
- Sesso, *φύσις*, εως, ἡ.
- Sestante, *ἑξᾶς*, ἄντος, ὁ.
- Seste, *διαβήτης*, ου, ὁ.
- Sestario, *ξέστης*, ου, ὁ.
- Sesterzio, *νοῦμμος*. ου, ὁ.
- Sesto, *sost.* Ordine, Assetto, *κόσμος*, ου, ὁ; *τάξις*, εως, ἡ. Dar sesto, Mettere in sesto, *κοσμεῖν*; *τάσσω* || Sesto di un libro, *βιβλίου σχῆμα*, ατος, τό.
- Sesto, *ad.* ἕκτος, η, ου. Per la sesta volta, τό ἕκτον || *In forza di sost.* ἕκτον ο ἕκτημόριον, ου, τό.
- Sestodecimo, *ἑκκαίδεκατος*, η, αν.
- Sestuplo, *ἑξαπλάσιος*, α, ου; *ἑξαπλάσιων*. ου.
- Seta, *σηρικόν*, οὔ, τό. Di seta, *σηρικός*, ἡ, ὄν. Baco da seta, *βόμβυξ*, υκος, ὁ.
- Sete, *δίψα*, ης, ἡ; *δίψος*, εος, τό. Aver sete, *δίψάω*. Spegner la sete, *σβέννυμι*, *fut.* σβέσω τὴν δίψαν || *fig.* Ardente desiderio, *δίψα*; *ἐπιθυμία*, ας, ἡ.
- Setola, *μηριγξ*, υγος, ἡ.
- Setoloso, *λάσιος*, α, ου.
- Setta, *αἰρεσις*, εως, ἡ. Capo di una setta, *αἰρεσιάρχος* ο *αἰρεσιάρχης*, ου, ὁ.
- Settanta, *ἑβδομήκοντα*. Settanta volte, *ἑβδομηκοντάκις*.
- Settantamila, *ἑπτακισμύρια*, αι, α.
- Settantesimo, *ἑβδομηκοστός*, ἡ, ὄν.
- Settario, *αἰρετιστής*, οὔ, ὁ.
- Sette, *ἑπτὰ*. Sette volte, *ἑπτάκις*. Di sette anni, *ἑπταετής*, ἐς. Di sette mesi, *ἑπταμηνιαίος*, α, ου. Di sette giorni, *ἑπτά-μερος*, ου. Il sette del mese, *τῆ ἑβδόμῃ τοῦ μηνός*.
- Settecentesimo, *ἑπτακοσιοστός*, ἡ, ὄν.
- Settecento, *ἑπτακόσιοι*, αι, α. Settecento volte, *ἑπτακοσιοπλακίαις*.
- Settembre, *σεπτέμβριος*, ου, ὁ.
- Settemila, *ἑπτακισχίλιοι*, αι, α.
- Settemplice, *ἑπταπλῶς-οὐς*, ὄν-ἡ, ὄν-οὔν.
- Settenario, *sost.* ἑπτὰς, ἀδος, ἡ.
- Settenario, *ad.* ἑπτάρηθος, ου; *ἑβδομαδικός*, ἡ, ὄν.
- Settennale, *ἑπταετής*. ἐς.
- Settennio, *ἑπταετία*, ας, ἡ.
- Settentrionale, *ἀρκτικός*, ἡ, ὄν; *προσαρκτικός*, ἡ, ὄν; *βόρειος*, α ου.
- Settentrione, *ἀρκτος*, ου, ἡ; *βορέας*, ου, ὁ.
- Settimana, *ἑβδομάς*, ἀδος, ἡ.
- Settimanale, *δ*, ἡ, τό τῆς ἑβδομάδος.
- Settimestre, *ἑπταμηνιαίος*, α, ου.
- Settimo, *ἑβδομος*, η, ου. Per la settima volta, τό ἑβδομον || *In forza di sost.* ἑβδομον ο ἑπταμόριον, ου, τό.
- Settore, *τμήμα*, ατος, τό.
- Settuaginario, *ἑβδομηκονταετής*, ἐς; *ἑβδομηκοντούτης*, ου, ὁ; *ἑβδομηκοντούτις*. ιδος, ἡ.
- Settuagesimo, V. Settantesimo.
- Settuplicare, *ἑπταπλασιάζω*.
- Settuplo, *ἑπταπλάσιος*, α, ου; *ἑπταπλασίον*, ου.
- Severamente, *σκληρῶς*; *τραχεῶς*.
- Severità, *σκληρότης*, ητος, ἡ; *τραχύτης* ητος, ἡ.
- Severo, Rigido, Aspro, *σκληρός*. ἂ, ὄν; *πι-κρός*, ἂ, ὄν; *τραχύς*, εἶα, ὄν || *detto di studii, discipline e simili*, *χαλεπός*, ἡ, ὄν.
- Sevizia, Crudeltà, *ὀμότης*, ητος, ἡ; *ἀπανθρωπία*, ας, ἡ || *Atto crudele*, *θεινόν* (οὔ) ο *ἀπάνθρωπον* (ου) ἔργον, ου, τό.
- Sevo, *στέαρ*, ατος, τό.
- Sezonare, *τέμνω* (*irr.*); *ἀνα-τέμνω*.
- Sezione, *τομή*, ης, ἡ; *τμήμα*, ατος, τό; *τόμος*. ου, ὁ; *μέρος*, εος, τό.
- Sfaccidato, *ἀπράγμων*, ου; *ἀργός*, ὄν.
- Sfacciataggine, *ἀναίσχυτία*, ας, ἡ; *ἀναίδεια*, ας, ἡ.
- Sfacciatamente, *ἀναίσχυντως*; *ἀναίδῶς*.
- Sfacciato, *ἀναίσχυντος*, ου; *ἀναίδής*, ἐς. Essere sfacciato, *ἀναίσχυντῶ*.
- Sfamare, *κορέννυμι* (*irr.*).
- Sfamato, *κατάκορος*, ου.
- Sfangare, Camminare per luoghi fangosi, *πηλοπατέω* || *Uscir del fango*, *τοῦ πηλοῦ ἐκ-βαίνω* (*irr.*).
- Sfare, V. Disfare.
- Sfarzo, *μεγαλοπρέπεια*, ας, ἡ; *πολυτέλεια*, ας, ἡ; *κόμπος*, ου, ὁ.

Sfarzosamente, μεγαλοπρεπώς.
 Sfarzosità, V. Sfarzo.
 Sfarzoso, μεγαλοπρεπής, ές; πολυτελής, ές; πομπικός, ή, όν.
 Sfaciare, Levare la fascia o le fasce, άποσπαραχνάω; έξ-ελίσσω (aum. per ει) ||
 Ridurre in isfascio, Disfare, δια-λύω.
 Sfatate, κατα-φρονέω; άλυγνρώω; col gen.
 Sfavillante, άστράπτω, ουτα, ου; λάμπω. ουτα, ου; λαμπρός, ά, όν.
 Sfavillare, άστράπτω; μαρμαρύσσω, fut. ύξω; σπυθηρίζω.
 Sfavorevole, έναντίος, α, ου; άκαιρος, ου; όύσους, ου.
 Sfera, σφαίρα, ας, ή.
 Sfericamente, σφαιρικός; σφαιρηδόν.
 Sferico, σφαιρικός, ή, όν.
 Sferza, μάστιξ, ιγος, ή; ίμάς. άντος, ό.
 Sferzare, μαστιγιάω; μαστιζώ.
 Sferzata, μάστιγος πληγή, ής, ή; μάστιγμα. ατος, τό. A furia di sferzate, ύπό μαστιγών.
 Sferzatore, μαστιγιστωρ, ορος, ό.
 Sfiatare, άπο-πνέω (irr.). — Sfiatarsi, δια-τείνωμαι (irr.) con o senza βοάων-ών.
 Sfiataio, ρυτητήριον, ου, τό.
 Sfiatura, άπόπνευσις, εως, ή.
 Sfiabiare, λύω.
 Sfiabrare, τας ένάς άτθενώ.
 Sfida, πρόκλησις, εως, ή Mandare una sfida, προ-καλέω, fut. έστω, τινά. Accettare la sfida, ύπ-ακούω (irr.) προς την μάχην.
 Sfidare, προ-καλέωμαι, fut. έστωμι, α... εις coll' asc. o l' inf.
 Sfido, Chiamato a battaglia, προκληθείς, εισα, έν || Diffidente, ύποπτος, ου; άπιστος, ου.
 Sfiducia, ύποψία, ας, ή; άπιστία, ας, ή; δυσπιστία, ας, ή.
 Sfiduciato, όύσπιστος, ου; άπιστος, ου.
 Sfigurare, αίσχύνω τινά (ό τινί) τό είδος ο την όψιν; άμορρον ο όύμορρον ποιέω; πα-ρα-αχηματιζώ.
 Sfilacciare e
 Sfilacciare, τίλλω τας κρόκας.
 Sfilamento, τό έξ επαγωγής πορεύεσθαι ο simplicem. ή επαγωγή.
 Sfilare, detto di milizie, έν επαγωγή παρ-έρχομαι (irr.); εκ-μηρύομαι || contrario di Infilare. δια-ζεύγνυμι (irr.).
 Sfilata, στοιχος, ου, ό.
 Sfiinge, σφιγγός, ή.
 Sfinimento, λιποθυμία, ας, ή; λιποφυχία, ας, ή; άδυναμία, ας, ή.
 Sfinire, λιποθυμέω; άτθενέω.

Sfnitezza, άσθένεια, ας, ή; άδυναμία, ας, ή.
 Sfiore, άπ-ανθίζω.
 Sfiore, άπ-ανθείω.
 Sfioretta, άπάνθησις, εως, ή.
 Sforderamento, γύμνασις, εως, ή.
 Sforderare, κολού έξ-έλω (irr.); γυμνάω
 Sfogare, Esalare, έξ-ατριζώ; εκ-πνέω (irr.); άπο-πνέω || detto di una passione ο un affetto, άρξει-ίτημι (irr.); εκ-χέω (irr.).
 Sfogato, aggiunto d'aria e di qualsivoglia luogo, άέριος, α, ου; αϊθήριος, α, ου; προσήλιος, ου.
 Sfogatoio, άλυγνός, ής, ή; διαπνοή, ής, ή.
 Sfoggiare, λαμπρευμονέω; καλλωπιζομαι.
 Sfoggiatamente, πομπικώς; μεγαλοπρεπώς.
 Sfoggio, πομπικόν, ου, τό; μεγαλοπρέπεια, ας, ή.
 Sfogliare, πέταλον, ου, τό.
 Sfogliare, άπο-φυλλίζω. — Sfogliarsi, φυλλοβολέω; φυλλοβρότω.
 Sfgnare, εκ της άμάρτας έξ-ειμι (irr.) ο έξ-έρχομαι (irr.).
 Sfogo, άπόβροχή, ής, ή; άπόβροια, ας, ή; έξοδος, ου, ή || fig. εκπλήρωσις, εως, ή; άποπλήρωσις, εως, ή.
 Sfolgoreggiante, άστράπτω, ουτα, ου; λαμπρός, ά, όν.
 Sfolgorare e
 Sfolgoreggiare, άστράπτω; λάμπω.
 Sfondare, Rompere il fondo, τίν πυθμένα εγ-κόπω || Rompere checchessia passandolo da una parte all'altra, δια-βρήγνυμι, fut. -ρήξω; συμ-κόπω.
 Sfondato, ad. Senza fondo, άπύθμενος, ου; άβυσσος, ου || fig. Insaziabile, άπλήρωτος, ου || Ricco sfondato, πλουσιώτατος, η, εν.
 Sfondo, κόλασμα, ατος, τό.
 Sforacchiare, δια-τετραίνω (irr.).
 Sformare, άμορρον ποιέω; άμορφόω.
 Sformatamente, ύπερμέτρως.
 Sformato, ad. Di brutta forma, άμορρος, ου; όύμορρος, ου || Smisurato, άμετρος, ου; ύπέριμετρος, ου
 Sfnornare, εκ του ήπνου έξ-άγω (irr.).
 Sfnornire, άπο-κευάζω; γυμνάω; κενώω; di... gen.
 Sfnornito, ad. Ψελός, ή, όν; γυμνός, ή, όν; di... gen. Si esprime anche coll' a privat. Sfnornito di sapere, άμαθής, ές.
 Sfnornito di piante, άδενδρος, ου.
 Sfnortuna, άτυχία, ας, ή; δυστυχία, ας, ή.
 Sfnortunato, άτυχής, ές; δυστυχής, ές.
 Sfnorzare, Costringere, άναγκάζω; βιάζομαι. — Sfnorzarsi, Aftaticarsi, Far ogni diligenza, δια-τείνωμαι (irr.); σπουδή ο πα-

σαν σπουδὴν ποιῶν; di . . . , ὅπως col *cong.*; ὥστε col *P inf.*; di non . . . , ὅπως μὴ.

Sforzato, *ad.* βίαιος, α, ου; ἀκούσιος, ου; ἄκων, ουσα, ου.

Sforzo, σύντασις, εως, ἡ; ἔντασις, εως, ἡ; διάτασις, εως, ἡ; πόνος, ου, ὁ. Fare ogni sforzo o tutti gli sforzi per . . . V Sforzarsi.

Sfracassare, V. Fracassare.

Sfracellare e Sfragellare, κατα-θραύω; συν-θραύω.

Sfrattare, *trans.* ἀπ-ελαύνω (*irr.*); ἐκ-βάλλω (*irr.*) || *intrans.* ἀπ-ελαύνω; ἐξ-ορμάω.

Sfratto, ἀπέλασις, εως, ἡ; ἐκδιώξις, εως, ἡ; ἐκβολή, ἡς, ἡ.

Sfregiare, Tor via il fregio, τὸν καλλωπισμὸν ἀφ-αίρειω (*irr.*) || Fare un taglio nel viso altrui, τὸν πρόσωπόν τιος τραυματίζω || *fig.* Offendere altrui nell' onore, ἀτιμῶ; κατ-αισχύνω.

Sfregio, κατὰ πρόσωπον οὐλή, ἡς, ἡ || *fig.* Infamia, Disonore, αἴσχος, εος, τό; λώβη, ἡς, ἡ.

Sfrenatamente, ἀκολάστως; ἀκρατῶς.

Sfrenatezza, ἀκολασία, ας, ἡ; ἀνεσις, εως, ἡ; ἀκρασία, ας, ἡ.

Sfrenato, ἀκόλαστος, ου; ἀκρατής, ἐς.

Sfrombolare, σπενδόνω.

Sfrondare, ἀπο-φυλλίζω.

SfrontagGINE, V, Sfrontatezza.

Sfrontamente, ἀναίσχυντος; ἀναιδῶς.

Sfrontatezza, ἀναισχυντία, ας, ἡ; ἀναιδεια, ας, ἡ. Hanno la sfrontatezza di . . . , οὐκ αἰσχύνονται col *P inf.* o il *partic.*

Sfrontato, ἀναισχυντος, ου; ἀναιδής, ἐς.

Sfruttare, ἐπι-καρπίζομαι; ἐκ-καρπίζομαι.

Sfuggire, ἀπο-φεύγω (*irr.*); ἐκ-φεύγω; ἀπο-διεράσκω (*irr.*) || Sfuggirti una cosa, per Non accorgersene, λυνθάνω (*irr.*) col *P acc. della pers.*

Sfuggita (Alla), ἐκ παρόδου.

Sfumare, Esalare, Mandar fuori il fumo. il vapore, ἐξ-ατμίζομαι; ἀπ-ατμίζομαι || per Svanire, ἀφανίζομαι || detto dei colori, κατ-ωχρῶμαι.

Sgabello, θρανίδιον, ου, τό; ὑπόβαθρον, ου, τό; ὑποπόδιον, ου τό.

Sgagliardire, ἀσθενέω.

Sgagliardito, ἀσθενής, ἐς.

Sgambettare, τὰ σέλη ἀνα-κενῶ.

Sganasciare, ἐξ-αρθρῶ τὰς γνάθους || Sganasciarsi dalle risa, ἐκ-θνήσκω (*irr.*) γέλωτι.

Sgangerare, ἐκ τῶν στροφέων ἔλκω (*irr.*).

Sgangeratamente, ἀναρμόστως; ἀκόμψως.

Sgangerato, Scomposto, ἀσύντακτος, ου.

Sgannare, μετα-διδάσκω (*irr.*) ο μετα-πειθῶ τινά.

Sgarbataggine, V. Sgarbatezza.

Sgarbatamente, ἀπειροκαλῶς; ἀσχημῶνως; ἀκόμψως.

Sgarbatezza, ἀπειροκαλία, ας, ἡ; ἀσχημοσύνη, ἡς, ἡ; ἀγροικία, ας, ἡ.

Sgarbato, ἀπειροκαλός, ου; ἀκόμψος, ου; ἀγροικός, ου.

Sgarbo, V. Sgarbatezza.

Sgarrare, σφάλλομαι; πλημμελέω; in . . . , περί τι.

Sghembo, *sost.* λοξότης, ητος, ἡ; πλαγιότης, ητος, ἡ. A sghembo, λοξῶς; πλαγιῶς.

Sghembo, *ad.* λοξός, ἡ, ὄν; πλαγιός, α, ου.

Sgheronato, λοξός, ἡ, ὄν; πλαγιός, α, ου.

Sghignare, V. Gbignare.

Sghignazzare, καγχάζω.

Sghignazzata, καγχασμός, οὔ, ὁ.

Sghimbescio (A), λοξῶς; πλαγιῶς.

Sgocciolare, στάζω; ἀπο-στάζω; σταλάζω; ἀπο-σταλάζω.

Sgocciolatura, σταλαγμός, οὔ, ὁ.

Sgolarsi, ἀνα-βοάω.

Sgombrare e Sgombrare, Portar via masserizie da casa a casa, σκευαγωγέω; τὰ σκευή τινὸς μετα-κομίζω; ἀπο-σκευάζομαι; μετ οικίζομαι || Sgombrare un luogo, per Lasciarlo, ἀπο-λείπω (*irr.*) ο ἐκ-λείπω χώραν τινά; e per Renderlo libero rimo-vendo gli ostacoli ecc., ἀπ-αλλάσσω τινά τιος; ἐκ-κουρίζω τινά τιος.

Sgomberatura e

Sgombero, *sost.* ἀποσκευή, ἡς, ἡ; σκευαγωγία, ας, ἡ.

Sgombero e Sgombrato, ἐλεύθερος, α, ου.

Sgomentare, ἐκ-πλήσσω; πτοέω; ἐκ-πτοέω; ἐκ-ταράσσω. Sgomentarsi, ἀθυμέω.

Sgomento, *sost.* ἐκπληξίς, εως, ἡ; ἀθυμία, ας, ἡ.

Sgomento, *ad.* ἄθυμος, ου; ὀκνηρός, ἂ, ὄν.

Sgominare, ταράσσω; συν-ταράσσω.

Sgomio, ταρχή, ἡς, ἡ.

Sgomitolare, ἀγαθίδα ἀνα-λύω.

Sgonfiare, *trans.* οἶδημα δια-φέρω (*irr.*) ο δια-φορέω || *intrans.* e rifles. ἀπ-οιδίω.

Sgonfio, *sost.* οἶδημα, ατος, τό; ὄγκος, ου, ὁ.

Sgonfio, *ad.* χαλαρός, ἂ, ὄν.

Sgorbia, γλύφκνος, ου, ὁ.

Sgorgamento, ἐκροή, ἡς, ἡ.

Sgorgare, ρίω (*irr.*); ἐκ-ρίω; ἐξ-εμι (*irr.*) || detto di fiume, Sboccare in, ἐμ-βάλλω ο εἰς-βάλλω εἰς col *P acc.*

Sgorgo, V. Sgorgamento.

Sgovernare, παραδι-οικέω.
Sgozzare, λαίμον τυνος τέμνω (*irr.*); λαίμο-
 τομέω τινά.
Sgradevole, ἀνθήης, ἐς; ἀτερπής, ἐς; δυσχε-
 ρής, ἐς.
Sgradevolmente, ἀνθῶς; δυσχερῶς.
Sgradire, ἀπ-αρέσκω (*irr.*); δυσαρστέω *col*
dat.
Sgradito, V. Sgradevole.
Sgraffiare, V. Graffiare.
Sgraffio, V. Graffiatura.
Sgrammaticare, παρα-γραμματίζω.
Sgrammaticatura, παράγραμμα, ατος, τό.
Sgrauare, ἐκ-κόκκίζω; ἐκ-λεπίζω.
Sgranchire, ἀνα-τείνω; ἐκ-τείνω || *fig.* Snc-
 ghittirsi, ἐγειρομαι (*irr.*).
Sgravamento, κουφισμός, οὔ, ὁ; κούφισμα,
 ατος; τό.
Sgravare, κουρίζω; ἀνα-κουρίζω; ἐπι-κουρί-
 ζω. — Sgravarsi, detto di donna, τίκτω
 (*irr.*).
Sgravio, κούφισις, εως, ἡ; κουφισμός, οὔ, ὁ;
 ἀπόλυσις, εως, ἡ.
Sgraziataggine, ἀπειροκαλία, ας, ἡ.
Sgraziatamente, Con isgraziataggine, ἀπει-
 ροκάτως || Con disgrazia o Per disgrazia,
 ἀτυχῶς; δυστυχῶς; κατὰ δυστυχίαν.
Sgraziato, ἀπειρόκαλος, ου; ἀκομψος, ου.
Sgretolare, συν-τριβῶ; συμβ-ρήγνυμι (*irr.*).
Sgridare, ἐπι-τιμάω τινί.
Sgridata, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
Sgrossare, V. Digrossare.
Sgruppare, λύω; δια-λύω.
Sguaiataggine, ψυχρότης, ητος, ἡ; ἀηδία,
 ας, ἡ.
Sguaiatamente, ψυχρῶς; ἀηδῶς.
Sguaiato, ψυχρός, ἄ, ὄν; ἀηδής, ἐς.
Sguainare, κολοεῦ ἐξ-έλκω (*aum.* per ει);
 γυμνῶω.
Sgualcire, ρακῶω.
Sgualdrina, ἐταίρα, ας, ἡ.
Sguardo, ὄψις, εως, ἡ; πρόσοψις, εως, ἡ; θρα-
 σις, εως, ἡ; βλέμμα, ατος, τό. Rivolgere lo
 sguardo, βλέπω ο ἀπο-βλέπω εἰς *coll' acc.*;
 ἐμ-βλέπω τινί. Attrarre gli sguardi, (πάν-
 των) ὀφθαλμοὺς τρέπω εἰς ἐμέ || Al primo
 sguardo, posto avverb., αὐτίκα ο ἄμα
 ἰδῶν (οὔσα, ὄν) *accordato col soggetto.*
Sguarnire, ἀπο-σκευάζω; γυμνῶω; κενῶω;
 di . . . , gen.
Sguarnito, V. Sforrito.
Sguernire, V. Sguarnire. *
Sguinzagliare, ἀρ-ίημι (*irr.*); ἐπαρ-ίημι.
Sguizzare, ἐξ-ελισθῶω (*irr.*); διεκ-πίπτω
 (*irr.*).

Sgusciare, ἐκ-λεπίζω; ἐκ-λέπω.
Sguscatura, ἐκλέψεις, εως, ἡ.
Si avv. affermativo, ναί; οὐτως. **Si certa-**
mente, πάνυ μὲν οὖν. **Assai spesso si**
ripete, nella risposta, la parola prin-
cipale della domanda. La conosci? **Si.**
 Ἦ ἔγνωσ αὐτήν; Ἔγνω. Ἐ uscito solo?
Si. Ἦ μόνος ἀπέβη; Μόνος || Dire di sì,
 φημί. Far di sì con la testa, κατα-νεύω.
 E' dice ora sì, ora no, ὅτε μὲν φησὶ, ὅτε
 δὲ οὐ φησι || **Si bene**, Μα σὶ, πάνυ γε; ἀμέ-
 λει || **Si per Così**, οὕτω; οὕτως. **Si che**,
 Sicchè, οὕτως. . . ὡς ο ἄστε *inf.*
Sibilla, σίβυλλα, ης, ἡ.
Sibillino, σιβύλλειος, α. ου.
Sibilo, συρισμός, οὔ, ὁ; σιγμός, οὔ, ὁ.
Sicario, δολοφόνος, ου, ὁ.
Sicchè, V. Sì.
Sicciatà, ξηρότης, ητος, ἡ; ξηρασία, ας, ἡ;
 ἀνομβρία, ας, ἡ; αὐχμός, οὔ, ὁ.
Siccome, ὡς; ὡςπερ; καθάπερ.
Sicofante, συκοφαντής, ου, ὁ.
Sicomoro, συκόμορος, ου, ὁ.
Sicuramente, Con sicurtà, ἀπραλῶς || Con
 certezza, ἐμπέδως; σαφῶς || **Nelle risposte**
affermative, πάνυ γε; δῆπου.
Sicurezza, ἀσφάλεια, ας, ἡ; ἀκίνδυνος, ου, τό.
Sicuro, Immuue da pericolo, da danno,
 ἀπραλής, ἐς; ἀκίνδυνος, ου; βέβαιος, α. ου;
 πιστός, ἡ, ὄν || Certo, σαφής, ἐς; ἐμφανής,
 ἐς; δῆλος, η, ου; φανερός, ἄ, ὄν. Son si-
 curo che . . . , ἀκριβῶς οἶδα ο σάρα ἐπι-
 σταμει ο σαφῆς ἐστὶ μοι *coll' acc. o l' inf.*,
 ο ὅτι e l' *indic.* || **Sicuro in forza di**
sost. Essere al sicuro ο* in sicuro, ἐν
 ἀσφαλεῖ ο ἐν ἀκίνδυνῳ εἶμι.
Sicuro, avv *offermat.*, πάνυ γε; δῆπου.
Sicurtà, Sicurezza, V. || Cauzione, πίστεις,
 εως, ἡ; πιστά, ἄν, τά; ἐγγύη, ης, ἡ. Dar
 sicurtà, ἐγγυῶω || Fare a sicurtà coa al-
 cuno, θαρρόκαλως πράττω σὺν τινί.
Sidereo, ἀστρικός, ἡ* ὄν.
Sidro, μηλίτης οἶνος, ου, ὁ.
Siepe, αἰμασίω, ἄς, ἡ; φακός, οὔ, ὁ; φρά-
 γμα, ατος, τό. Chiudere con siepe, φράτ-
 σω. Chiuso da siepe, φρακτός, ἡ, ὄν.
Siero, ἰχώρ, ὄρος, ὁ.
Sieroso, ἰχωρώδης, ες.
Sifone, σίφων, ὄνος, ὁ.
Sigillare, σφραγίζω; ἀπο-σφραγίζω; κατα-
 σφραγίζω.
Sigillo, σφραγίς, ἰδος, ἡ || Sotto sigillo di
 confessione, ἐν ἀποβήρῃ.
Significatamente, σημαντικῶς; ἐμφαντικῶς;
 ἐνεργῶς.

Significante, σηματικός, ή, όν; έμφαντικός, ή, όν.

Significare, σημαίνω; δηλώω; δύναμαι. **Che significa ciò?** τί θέλει τούτου;

Significato, sost. σημασία, ας, ή; διάνοια, ας, ή; νόσος-ούς, νόου-ού, ό.

Significazione, V. **Significato**.

Signora, κυρία, ας, ή; δίσποινα, ης, ή.

Signore, κύριος, ου, ό; δεσπότης, ου, ό **Esser signore**, κυριεύω; di... *gen*.

Signoreggiamento, κυριεύσεις, εως, ή.

Signoreggiare, κυριεύω; άρχω; κρατέω; **tutti col gen**.

Signoria, δεσποτεία, ας, ή; κυρεία, ας, ή; άρχή ης, ή || **detto per cagion d'onore**, La signoria vostra, ή ή μεγαλειότης (ητος).

Signorile, λαμπρός, ά, όν; μεγαλειός, α, ον; πολυτελής, ές.

Signorilmente, λαμπρώς; πολυτελώς.

Silenzio, σιωπή, ης, ή; σιγή, ης, ή. **Far silenzio**, σιωπάω; σιγάω, **ful**, ήσμαι. **Imporre silenzio**, σιωπήν κειλύω; σιωπήν τημαίνω (*irr.*). **Serbare il silenzio intorno a qualche cosa**, κατα-σιγάω τι. **Passar sotto silenzio alcuna cosa**, παρα-λείπω (*irr.*) τι. **In silenzio**, σιγή.

Silenzioso, **Che parla poco**, σιγηλός, ή, όν; σιωπηλός, ή, όν || **detto di luogo**, ήρεματός, α, ον; ήσυχος, ου; άθόρυβος, ου.

Silice, V. **Selce**.

Siliqua, κεράτιον, ου, τό.

Sillaba, συλλαβή, ης, ή.

Sillabare, συλλαβίζω.

Sillabico, συλλαβικός, ή, όν.

Sillepsi, σύλληψις, εως, ή.

Sillogismo, συλλογισμός, ου, ό.

Sillogistico, συλλογιστικός, ή, όν.

Sillogizzare, συλλογίζομαι.

Silvestre, ύλώδης, ές.

Simbolico, συμβολικός, ή, όν.

Simbolo, σύμβολον, ου, τό.

Simile, **Conforme**, όμοιος, α, ον; παρόμοιος, ον; παραπλήσιος, α, ον || **Cotale**, **Siffatto**, τοιούτος, αύτη, ούτω.

Similitudine, **Somiglianza**, όμοιότης, ητος ή; έμφέρεια, ας, ή || **Comparazione**, σύγκρισις, εως, ή; παραβολή, ης, ή.

Similmente, όμοίως; έσως; ώςαύτως; ούδέν ήττον.

Simmetria, συμμετρία, ας, ή. **Far simmetria**, άρμόζω; συν-αρμόζω; συμμέτρως έχω (*irr.*).

Simmetricamente, συμμετρως.

Simmetrico, σύμμετρος, ον.

Simo, σιμός, ή, όν.

Simpatia, συμπαθεία, ας, ή; όμοιοπάθεια, ας, ή; **con** . . . , προς *coll' acc*.

Simpatico, συμπαθής, ές; όμοπαθής, ές.

Simulacro, εικών, όνος, ό; εἶδalon, ου, τό; φάσμα, ατος, τό; φάντασμα, ατος, τό.

Simulare, προσ-ποιέομαι; πλάσσομαι, **ful**, πλάσσομαι; υπο-κρίνομαι; ακήπτομαι.

Simulatamente, προσποιήτως.

Simulato, **ad**, προσποιητός, ή, όν; πλαστός, ή, όν.

Simulatore, υποκριτής, ου, ό.

Simulazione, προσποιήσις, εως, ή; υπόκρισις, εως, ή.

Simultaneamente, όμου.

Simultaneo, όμόχρονος, ον; σύγχρονος, ον.

Sinagoga, συναγωγή, ης, ή.

Sinceramente, άπλώς; άπλοϊκώς; άψευδώς; άληθώς.

Sincerare, πείθω; άνα-πείθω.

Sincerità, άπλότης, ητος, ή; άφέλεια, ας, ή άλήθεια, ας, ή.

Sincero, άπλούς, η, ου; άπλαστος, ον; άψευδής, ές; άληθής, ές.

Sincopare, συγκόπτω; συ-στέλλω (*irr.*).

Sincope, συγκοπή, ης, ή.

Sincrono, σύγχρονος, ον.

Sindacare, λόγην ζητέω; λογιστεύω.

Sindaco, σύνδικος, ου, ό.

Sindone, σενδόνη, ης, ή.

Sineddoche, συνεκδοχή, ης, ή.

Sinedrio, συνέδριον, ου, τό.

Sinèresi, συναίρεσις, εως, ή.

Sinfonia, συμφωνία, ας, ή.

Singhiozzare, **Avere il singhiozzo**, λύξω, **ful**, ξω || **Piangere direttamente e singhiozzando**, λυγθην κλαίω (*irr.*).

Singhiozzo, λύξ, γγός, ή. **Avere il singhiozzo**, V. **Singhiozzare**.

Singolare, **Che concerne una singola persona o cosa**, ένικός, ή, όν; μονοδικός, ή, όν. **In singolare**, **In numero singolare**, ένικώς || **Particolare**, ιδίος, α, ον, **comp**, **ιδιαιτέρος**, **sup**, **ιδιαιτάτος** || **detto con senso di gran lode**, έξαιρετός, ον; έξοχος, ον; θαυμάσιος, α, ον; θαυμαστός, ή, όν || **e detto di persona che pensi, parli, operi in modo che abbia dello strapno**, άλλόκοτος, ον; άτοπος, ου; παράδοξος, ον; ξένος, η, ον.

Singularità, ξένον ο άλλόκοτον, ου, τό.

Singularmente, μάλιστα; και μάλα; άλλως τε και.

Singolo, έκαστος, η, ον.

Singulto, V. **Singhiozzo**.

Siniscalco, Maestro di casa, άρχιτερίκλειος,

- ου, δ || Governatore di provincia, ἑπαρχος, ου, δ.
- Sinistra**, ἀριστερά, ἄς, ἡ. **A sinistra**, *posto avverb.* *se non vi è moto*, ἐπ' ο ἐν ἀριστερᾷ; ἐξ ἀριστερῶν ο εὐνούμων; *se vi è moto*, ἐπ' ο εἰς ἀριστεράν.
- Sinistramente**, ἀκρίως.
- Sinistro**, sost. συμφορά, ἄς, ἡ; ἀτύχημα, ατος, τό.
- Sinistro**, *ad.* Che è dalla parte sinistra, ἀριστερός, ἄ, ὄν; σκαίος, ἄ, ὄν. **L'ala sinistra d' un esercito**, τὸ εὐνούμου (ου) κέραια; (αος-ως) || *fig.* Cattivo, Infausto, σκαίος; ἀπικαίος, ου; ἐναντίας, α, ου.
- Sinizèsi**, συνίζησις, εως, ἡ.
- Sino**, V. Fino.
- Sinoca**, συνοχή, ἡς, ἡ.
- Sinodale**, συνοδικός, ἡ, ὄν.
- Sinodo**, σύνοδος, ου, ἡ.
- Sinonimia**, συνωνυμία, ας, ἡ.
- Sinonimo**, συνώνυμος, ου.
- Sinopia**, μέλιτος, ου, ἡ.
- Sinottico**, συνοπτικός, ἡ, ὄν.
- Sintassi**, σύνταξις, εως, ἡ.
- Sintattico**, συντακτικός, ἡ, ὄν.
- Sintesi**, σύνθεσις, εως, ἡ.
- Sintetico**, συνθετικός, ἡ, ὄν.
- Sintomatico**, συμπτωματικός, ἡ, ὄν.
- Sintomo**, σύμπτωμα, ατος, τό; σημεῖον, ου, τό.
- Sinuosità** ἐλιγμός, οὔ, δ; μαϊάνδροι, ων, οἶ.
- S nuoso**, ἐλικτός, ἡ, ὄν; ἐλικώδης, ες.
- Sipario**, κτάβλημα, ατος, τό; αὐλία, ας, ἡ.
- Sire**, κύριος, ου, ὁ.
- Sirena**, σειρήν, ἦνος, ἡ.
- Siringa**, **Strumento** composto di sette o più canne nelle quali si soffia per suonarlo, σύριγξ, γγος, ἡ || **Strumento chirurgico**, σίφων, ωνος, ὁ.
- Siringare**, σιφωνίζω.
- Sirio**, σείριος, ου, ὁ.
- Siroppo**, σίρκιον, ου, τό.
- Sirte**, σύρτις, εως, ἡ.
- Sistema**, σύστημα, ατος, τό.
- Sistematicamente**, συστηματικῶς.
- Sistematico**, συστηματικός, ἡ, ὄν.
- Sistole**, συστολή, ἡς, ἡ.
- Sistro**, σείστρον, ου, τό.
- Sitibondo**, Che ha sete, ἀψαλέος, α, ου; διψήρως, ἄ, ὄν || *fig.* Avido, Desideroso, ἐπιθυμῶν, οὔσα, οὖν; ἐπιθυμητικός, ἡ, ὄν.
- Sito**, **Positura di luogo**, **Luogb**, θέσις, εως, ἡ; χωροθεσία, ας, ἡ; τοποθεσία, ας, ἡ; τόπος, ου ὁ; χώρα, ας, ἡ || **Cattivo odore**, δυσοσμία, ας, ἡ; δυσοδία, ας, ἡ.
- Situare**, τίθημι; καθ-ίστημι; κτίζω ἐν col dat. — Essere situato, κείμεαι (irr.).
- Situato**, κείμενος, η, ου.
- Situazione**, θέσις, εως, ἡ.
- Slacciare**, λύω; ἀπο-λύω.
- Slanciare**, V. Lanciare.
- Slancio**, V. Lancio.
- Slargamento**, ἔκτασις, εως, ἡ; διάτασις, εως, ἡ.
- Slargare**, πλατύνω; εὐρύνω.
- Stattamento**, ἀπογυλακτισμός, οὔ, ὁ.
- Slattare**, ἀπο-γυλακτίζω.
- Slavato**, V. Dilavato.
- Sleale**, ἀπίστος, ου; κακόπιστος, ου.
- Slealmente**, ἀπίστως.
- Slealtà**, ἀπιστία, ας, ἡ.
- Slegamento**, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
- Slegare**, ἀπο-λύω; ἀπο-δέω.
- Slitta**, ἑλληθρον, ου, τό.
- Slogamento**, ἐξάρθρωσις, εως, ἡ; διαστροφή, ἡς, ἡ.
- Slogare**, ἐξ-κρῆρῶν; δια-στρέφω (irr.).
- Slogatura**, V. Slogamento.
- Sloggiare**, *trans.* ἐξεν-ίστημι; ἐξ-ελαύνω (irr.); ἐκ-διώκω *ful.* -ώξομαι; da..., *gen.* || *intr.* μετ-οικίζομαι; ἀπο-στρατοπεδεύω.
- Slombato**, ἀσθενής, ἐς.
- Smaccato**, πλαδαρός, ἄ, ὄν.
- Smacchiare**, Diboscare, ὑλοτομέω || **Levar le macchie da abiti ecc.**, ἀπο-σμήνω, ας; ἐξ-αλείφω τὰς κηλίδας *col gen.*
- Smacco**, ὕβρις, εως, ἡ; θνείδος, εως, τό.
- Fare uno smacco ad alcuno**, ὕβριζω τινά ο εἰς τινά. **Avere**, **Ricevere uno smacco**, ὕβριζομαι.
- Smagliante**, λαμπρός, ἄ, ὄν.
- Smagrire**, ἰσχυρῶμαι; γίνομαι (irr.) ἰσχύος (ἡ, ὄν).
- Smaltato**, ἔγκουστος, ου.
- Smaltare**, ἐν-καίω (irr.).
- Smaltatura**, ἔγκουσις, εως, ἡ.
- Smaltimento**, Digestione, πέψις, εως, ἡ || Spaccio, πρᾶσις, εως, ἡ.
- Smaltire**, **Concuocere il cibo nello stomaco**, κατα-πέπω; δια-πέπω || **detto di mercanzie ecc.** Spacciarle, πιπράσσω (irr.); δια-πιπράσσω.
- Smalto**, ἔγκουστον, ου, τό.
- Smanceria**, ἀκτισμός, οὔ, ὁ.
- Smania**, μανία, ας, ἡ.
- Smaniare**, μάνομαι (irr.).
- Smaniglia**, ψέλιον, ου, τό; περιβραχιόνιον, ου, τό.
- Smanioso**, μανίης, εἰσα, ἐν.

Smantellamento, ἀποτείχισις, εως, ἦ.
 Smantellare, ἀπο-τειχίζω.
 Smargiassata, ἀλαζονεία, ας, ἦ; ἀλαζόνευμα. ατος, τό.
 Smargiasso, ἀλαζών, ὄνος, ὅ.
 Smarrimento, Lo smarrire, ἀποβολή, ἧς, ἦ
 || Lo smarrirsi, πλάνη, ἧς, ἦ || Lo sbigottirsi, ἐκπληξις, εως, ἦ.
 Smascellare, τοὺς γνάθους ἐκ-ρήγνυμι (irr.)
 || Smascellarsi dalle risa, διακεχυμένως γελᾶω, fut. -άσσομαι; ἀνα-καγγάζω.
 Smascellatamente, διακεχυμένως.
 Smascherare, Cavar la maschera, τὸ προσωπεῖον ἀρ-αιρέω (irr.) || fig. Far conoscere uno per quel che è, ἐκ-καλύπτω; ἀπο-καλύπτω.
 Smembramento, διαμελισμός, οὐ, ὅ; διασπαρχαμός, οὐ, ὅ; διασπαρχαμός, οὐ, ὅ.
 Smembrare, δια-μελίζω; σπαράττω; διασπαράττω; δια-σπᾶω (irr.).
 Smembrato, διάσπαστος, ον.
 Smemoratagginе, ἐπιλητμοσύνη, ἧς, ἦ.
 Smemorato, ἐπιλήτμων, ον; ἀμνήμων, ον.
 Smentire, ἐλέγγω τινά ψευδομενον (ην); ἀντι-λέγω (irr.) τινί.
 Smentita, ψευδολογίας ἐλεγξις, εως, ἦ. Dare una smentita ad alcuno, ἐλέγγω τινά ψευδομενον (ην); ψεῦδος ὀνειδιζῶ τινί.
 Smeraldo, σμάραγδος, ον, ὅ.
 Smerciare, πιπράσκω (irr.); πωλέω.
 Smercio, πρᾶξις, εως, ἦ.
 Smergo, αἴθω, ας, ἦ.
 Smerigliare, σμύριδι καθαίρω; σμυρίζω.
 Smeriglio, σμύρις, ἰδος, ἦ.
 Smettere, παύομαι col gen. o un partice.
 Smezzamento, διχοτόμησις, εως, ἦ.
 Smezzare, διχοτομέω.
 Smidollare, μυελὸν ἐξ-αιρέω (irr.).
 Smilzo, ἰσχνός, ἦ, ὄν; λεπτός, ἦ, ὄν.
 Sminuire, V Diminuire.
 Sminuzzare, Ridurre in minuzzoli, λεπτο-τρμέω; κερματίζω || fig. Dichiarare minutamente una cosa, ἐξ-ηγέομαι.
 Smisuratamente, ἀμέτρως; ὑπερβυλλόντως; κατ' ὑπερβολήν.
 Smisuratezza, ἀμετρον, ον, τό.
 Smisurato, ὅ, ἦ, τὸ ἔξω τοῦ μέτρου ὁ πέρα μέτρου; ἔκμετρος, ον; ὑπέρμετρος, ον.
 Smobiliare, ἀπο-σκευάζω.
 Smoccolare, τὸν λύχνον προ-βύω.
 Smodatamente, V. Smoderatamente.
 Smodato, οὐ μέτριος, α. ον; ἀμετρος, ον; ὑπερβάλλον, ουσα, ον.
 Smoderatamente, οὐ μετρίως; ἀμέτρως; ὑπερβυλλόντως.

Smoderatezza, ἀμετρία, ας, ἦ; ὑπέρμετρον, ον, τό; ὑπερβολή, ἧς, ἦ.
 Smoderato, V. Smodato.
 Smogliato, ἀγχαμος, ον.
 Smontare, intrans. Scendere, κατα-βυίνω (irr.) || detto di colore, ἀμυρόσομαι; ἀπ-αμβλύνομαι || trans. Fare scendere, ἀπο-κρούω || Smontare, detto di macchine, ἀνα-λύω.
 Smontato, detto di colori, ἀμαυρός, ἦ, ὄν; ἀμυδρός, ἦ, ὄν.
 Smorfia, μορφασμός, οὐ, ὅ.
 Smorto, ὠχρός, ἦ, ὄν; ἀχρως-ους, οον-ου.
 Smorzamento, κατὰτβεις, εως, ἦ.
 Smorzare, σβέννυμι (irr.); κατα-σβίννυμι.
 Smotta, πτώσις, εως, ἦ; καταφορά, ἦς, ἦ.
 Smottare, κατα-βρέω (irr.); κατα-φέρομαι (irr.); κατα-πίπτω (irr.).
 Smozzicare, κολοβύω.
 Smozzicatura, κολόβυσις, εως, ἦ.
 Smungere, ξηραίνω; ἀπο-ξηραίνω.
 Smunto, ἰσχνός, ἦ, ὄν; ἀτάκτος, ον; λεπτός, ἦ, ὄν.
 Smuovere, κινέω; δια-κινέω; ἀπο-κινέω.
 Smurare, ἀπο-τειχίζω.
 Smussare, ἀμβλύνομαι.
 Snasare, ρυσοκοπέω.
 Snaturare, ἀλλοιοῦ; ἐξ-αλλοιοῦ; μετα-πλάσω, fut. -πλάσω; δια-φθείρω (irr.).
 Snaturato, ὅ, ἦ, τὸ παρὰ φύσιν; διεφθαρμένος, ἦ, ον || detto di Persona, Che non ha natura umana, ἀστοργος, ον; ἀπάνθρωπος, ον Padre snaturato, πατήρ ἀπάτωρ (ορις). Madre snaturata, μήτηρ ἀμήτωρ.
 Snellamente, ἐλαφρῶς; εὐστρόφως; εὐκινήτως.
 Snellezza, ἐλαφρότης, ἧτος, ἦ; εὐστροφία, ας, ἦ; ευκνήσις, ας, ἦ.
 Snello, ἐλαφρός, ἦ, ὄν; εὐστροφος, ον; εὐκίνητος, ον.
 Soervamento, ἔκλυσις, εως, ἦ.
 Snervare, ἐκ-λύω; διε-θρύπτω; ἐκ-θελώνω.
 Snervatezza, ἀτομία, ας, ἦ; ἀσθένεια, ας, ἦ.
 Snervato, ἔκλυτος, ον; ἀναυδός, ον.
 Snidare, Cavar dal nido, ἐξ-αιρέω (irr.) τῆς νεοταῖς; || Fare uscire alcuno dal luogo, ove sta occulto, ἐξ-ανα-ίστημι; ἐξ-ωθεῖω (irr.); ἀπ-ελαύνω (irr.).
 Snocciolare, Cavare i noccioli, ἐκ-κοκκίζω || fig. detto di denari, Pagarli in contanti, ἐν τῷ παρόντι ἐκ-τίνω ὁ ἀπο-τίνω; καταβάλλω (irr.) τὸ ἀργύριον || Dre chessia, σαφηνίζω.
 Snodamento, λύσις, εως, ἦ.

Snodare, λύω.
Snuadare, γυμνάω; ἀπο-γυμνάω.
Soave, **Grato a' sensi**, ἡδύς, εἶα, ὤ, **comp.** ἡδέϊω, **sup.** ἡδίστος; χαρίεις, εσσα, εν || **per** **Tranquillo**, ἡσυχος, ον, **comp.** ἡσυχαιτέρως, **sup.** ἡσυχαιτάτος.
Soavemente, In modo soave, ἡδέως; χαριέντως || **Tranquillamente**, ἡσυχως.
Soavità, ἡδύ. εὐς-οὐς, τό; γλυκύτης, ητος, ἡ; χάρις, ιτος, ἡ.
Sobbarcarsi, ὑπο-δίχομαι; a . . . , **acc.** ο *inf.*
Sobollimento, ἀνάξισις, εως, ἡ.
Sobollire, ἀνα-ξίω.
Sobborgo, προάστειον, ου, τό.
Sobriamente, ἐγκρατῶς; σωφρόνως; μετρίως.
Sobrietà, ἐγκρατεία, ας, ἡ; μετρίτης, ητος. ἡ; σωφροσύνη, ης, ἡ.
Sobrio, ἐγκρατής, ἐς; μέτριος, α, ον; σώφρων, ον.
Socchiudere, παρκα-κλίνω.
Socco, ἐμβάς, ἀδος, ἡ; ποδείον, ου, τό.
Soccombere, Cedere, Non poter resistere. εἶκω; ἡττάομαι || **Soccombere** alla fatica, ἀπο-κάμνω (*irr.*) || **per** **Morire**, θνήσκω (*irr.*); ἀπο-θνήσκω.
Soccorrenza, διάβροικα, ας, ἡ.
Soccorrere, βοηθῶ; ἐπι-βοηθῶ; ἐπι-κουρέω; προσ-αρκίω, *ful.* ἐσω; **tutti col dat.**
Soccorritrice, βοηθός, ὄν; βοηθητικός, ἡ, ὄν; ἐπίκουρος, ον; παρκαστάτης, ου, ὄ; παρκαστάτης, ιδάς, ἡ.
Soccorso, βοήθεια, ἡς, ἡ; ἐπικουρία, ας, ἡ.
Dare, **Porgere** soccorso, **V.** **Soccorrere**.
Chiedere il soccorso d'alcuno ἐπι-καλέομαι (*irr.*) ο προσ-καλέομαι τινα, ουη ο senza βοηθόν ο βοηθήσεντα.
Sociabile, κοινωνικός, ἡ, ὄν; ὁμιλητικός, ἡ, ὄν.
Sociabilmente, κοινωνικῶς; ὁμιλητικῶς.
Sociabilità, κοινωνικόν, οὐ, τό.
Sociale, δημόσιος, α, ον; κοινός, ἡ, ὄν; κοινωνικός, ἡ, ὄν.
Società, Compagnia di più persone che vivono sotto leggi, ο sotto patti fermati tra loro, κοινωνία, ας, ἡ; κοινόν, οὐ, τό **La** società umana, τό κοινόν τῶν ἀνθρώπων || **Compagnia** di traffico, di lavori e simili, κοινωνία; οὐσταισις, εως, ἡ. **Fare** società con uno, κοινωνῶς γίγνομαι (*irr.*) τινί; κοινωνίαν ποιῶμαι προς τινα.
Socio, κοινωνός, οὐ, ὄ, ἡ.
Sodalizio, ἐταιρία, ας, ἡ.
Sodisfacente, ἀρεστός, ἡ, ὄν; εὐάρεστον, ον.
Sodisfare, **Fare** il proprio dovere, τὰ καθήκοντα πράσσει; ἐπι-τελεῶ, *ful.* ἐσα; ἐξ-

ανύω || **per** **Pagare**, δια-τίθεμαι; ἀπο-τίνω (*irr.*) || **Piacere**, **Contentare**, ἀρέσκομαι (*irr.*) **coll' acc.**; χαρίζομαι **col dat.** — **Sodisfarsi**, χαρίζομαι.
Sodisfatto, ἀσμενος, η, ον; ἡδόμενος, η, ον; χείρων, ουτα, ον.
Sodisfazione, di un debito, di un'ingiuria, ἔκτισις, εως. ἡ; ἀποτισις, εως, ἡ. **Dare** ad uno sodisfazione del torto fattogli, ἐκτίνω τὰ ἀδικηθέντα εἰς τινα. **Chiedere** sodisfazione, τίσις ο δίκαια ἀπ-αιτέω || **Il** rimaner sodisfatto, **Contentezza**, εὐφροσύνη, ης, ἡ; εὐθυμία, ας, ἡ; ἡδονή, ης, ἡ.
Sodezza, στεβρότης, ητος, ἡ || **per** **Stabilità**, βεβαιοτήτης, ητος, ἡ.
Sodo, **sost.** **Sodezza**, στεβρότης, ητος, ἡ || **Dire**, **Favellare e simili**, in sul sodo, σπουδασιολογέω || **Porre o Mettere** in sodo, δε-ισχυρίζομαι.
Sodo, **ad.** **Duro**, στεβρός, ἄ, ὄν; πυκνός, ἡ, ὄν; πάγιος, α, ον || **per** **Forte**, **Gagliardo**, ισχυρός, ἄ, ὄν || **Durevole**, βέβαιος, α, ον || **Star sodo**, **Resistere**, ἀντ-έχω (*irr.*).
Sodo, avv. βεβαιοῶς.
Sofa, ἀνάκλιον, ου, τό.
Sofferente, πάσχων, ουτα, ον; κακοπαθής, ἐς.
Sofferenza, **Patimento**, πάθος, εως, τό; ἄλγος, εως, τό || **Virtù** ο, abito di comportare senza rammarico i dolori ecc., ὑπομονή, ης, ἡ; καρτερία, ας, ἡ.
Soffermarsi, ἐρ-ίσταμαι; διου-τριβῶ.
Soffermata, διατριβή, ης, ἡ.
Soffiare, φυσᾶω; πνέω (*irr.*) || **per** **Sbuffare** per collera, ἐμ-βρέρομαι (*irr.*) || **per** **Ansare** camminando, ἀσθμίνω || **Soffiar** nel fuoco *fig.* **per** **Aizzare**, ἐγείρω || **Soffiare** il naso, ἀπο-μύσσω.
Soffiata e
Soffiatura, φύσησις, εως, ἡ; φύσημα, ατος, τό.
Soffice, μιλακός, ἡ, ὄν; μαλθακός, ἡ, ὄν.
Soffietto, φύσα, ης, ἡ; φυστηήριον, ου, τό.
Soffio, φύσημα, ατος, τό; πνεῦμα, ατος, τό; πνοή, ης, ἡ. **In un soffio**, **posto a verb.** εὐθύ.
Soffitta, ὑπωροφίον (ου) οἶκημα (ατος) τό.
Soffitto, ὀροφή, ης, ἡ.
Soffocamento, πνίξις, εως, ἡ; πνιγμός, οὐ, ὄ; πνίγμα, ατος, τό.
Soffocante, πνιγηρός, ἄ, ὄν; πνιγώδης, ἐς. **Caldo soffocante**, πνίγος, εως, τό.
Soffocare, πνίγω. *ful.* πνίξομαι; ἀπο-πνίγω.
Soffredde, ὑπο-ψύχω.
Soffreddo, ὑποψυχρος, ον.
Soffregamento, ὑπότριψις, εως, ἡ.
Soffregare, ὑπε-τριβῶ.

- Soffribile, ὑποϊστός, ἢ, ὄν; ἀνεκτός, ἢ, ὄν; πορητός, ἢ, ὄν.
 Soffribilmente, ἀνεκτῶς.
 Soffriggere, ἠρέμω τηχανίζω
 Soffrire, *trans.* Sopportare cosa dolorosa, molesta, πᾶσχω (*irr.*); ὑπο-μένω (*irr.*) || *per simplicem.* Sopportare, ὑπο-μένω; ῥέρω (*irr.*). Non poter soffrire una persona, οὐ ῥέρω τινά || *per* Permettere o Comportare, ἐάω (*aut.* per ει); συγ-χω-ρίζω; ἐπι-τρέπω; οὐ καλύω; *tutti coll' acc.* o *P. inf.* || *intrans.* Sentir dolore. Patire. ἀλγίω; ὀδυνάζομαι. *aor.* ὀδυνήθην. Soffrire d'occhi, di stomaco, *ecc.* ἀλγῶ ο νοσέω-ω τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν γαστήρα *ecc.* *con la parte sofferente in acc.* Soffrir d'emigrania, κεφαλαλγίω; di denti, ὀδονταλγίω. e altri *composti.* Far soffrire alcuno, ἀλγίστω ποιῶ τινά; κακῶς διου-τίθημι τινά.
 Sofisma, σόφισμα, ατος, τό; παραλογισμός, οὐ, ὁ.
 Sofista, σοφιστής, οὐ, ὁ.
 Sofisticamente, σοφιστικῶς.
 Sofisticare, σοφιστεύω; σοφίζομαι; παραλο-γιζομαι.
 Sofisticheria, σόφισμα, ατος, τό.
 Sofistico, σοφιστικῶς, ἢ, ὄν.
 Soggettabile, ἀλώσιμος, ον; εὐκαταμάχ-τος, ον.
 Soggettare, V. Assoggettare.
 Soggetto, *sost.* Argomento, Materia d'un discorso, d'un'opera *ecc.*, ὑποκείμενον. ον, τό; ὑπόθεσις, εως, ἢ; πρᾶγμα, ατος, τό || *T. gramm.* ὄνομα, ατος, τό || *per Uomo.* Persona. ἀνδρῶπος, ον, ὁ.
 Soggetto, *ad.* Che dipende da alcuno, ὑπο-τεταγμένος, η, ον; ὑποχείριος, α, ον; ὑπὸ-κος, ον; a . . . *dat.* || *detto di cose,* Esposto, ὑποκείμενος, η, ον; a . . . *dat.*
 Soggezione, ὑπόταξις, εως, ἢ. Essere nella soggezione d'alcuno, ὑποτέταγμαί τινι.
 Sogghignare, ὑπο-μειδῶν.
 Sogghigno, μειδιάμα, ατος, τό.
 Soggiacere, ὑπο-κείμαι (*irr.*); ἠττάομαι; ἄρχομαι.
 Soggiacimento, ὑπόταξις, εως, ἢ.
 Soggiogamento, ἐπικράτησις, εως, ἢ; χείρω-σις, εως, ἢ; κατατροπή, ἤς, ἢ.
 Soggiogare, χερσομαι; ὑπ' ἐμαυτὸν ο ὑπ' ἐμαυτῶ ο ὑποχίριον ποιεῖσθαι.
 Soggiogatore, νικητής, οὐ, ὁ.
 Soggiornamento, διατριβή, ἤς, ἢ.
 Soggiornare, δια-τρέβω; διατριβήν ο ἐπίστα-σιν ποιεῖσθαι ἐν τινι τόπῳ.
 Soggiorno, διατριβή, ἤς, ἢ.
- Soggiungere, προσ-τίθημι; ὑπο-λαμβάνω (*irr.*).
 Soggiuntivo, ὑποτακτικῆ, ἤς, ἢ (*soll.* ἐγκλι-σις).
 Soglia, βηλός, οὐ, ὁ; οὐδός, οὐ, ὁ.
 Soglio, θρόνος, οὐ, ὁ.
 Sogliola, ψήττα, ἤς, ἢ.
 Sognare, Far sogni, δνειρον ο ὄναρ ὄραω (*irr.*); ἐν-υπνιάζω; δνειρώτω; δνειροπο-λέω || Immaginarsi una cosa desiderata, δνειροπολέω; σφῆρα ἐπι-θυμέω *col gen.*
 Sognatore, ἐνυπνιαστής, οὐ, ὁ; δνειροπόλος, ον, ὁ.
 Sogno, Immagini che durante il sonno ven-gono nell' animo. ἐνύπνιον, ον, τό; δνειρος, ον, ὁ. In sogno, κατ' ὄναρ; ὄναρ. Vedere in sogno, ὄραω (*irr.*) καδ' ὕπνου, κατὰ τοὺς ὕπνους. ἐν ὕπῳ ο ὕπνοισ || Libro dei sogni, δνειροκριτικά, ὦν, τά || Sogno *per* Immaginazione vana di cose impossibili o credute tali, φάντασμα, ατος, τό; ἐνυπ-νια, ον, τά || Neppur per sogno, οὐδ' ὄναρ.
 Soloio, ὄρορή, ἤς, ἢ.
 Solamente, μόνον.
 Solare, ἡλιοκός, ἢ, ὄν.
 Solata, τοῦ ἡλίου κτύπημα, ατος, τό; ἀστρο-βολία, ας, ἢ.
 Solatio, *sost.* προσήλιος τόπος, ον, ὁ. A sola-tio, *posto avverb.*, ἐν εὐηλίω.
 Solatio, *ad.* προσήλιος, ον; εὐηλίας, ον.
 Solcamento, αὐλακισμός, οὐ, ὁ.
 Solcare, Far solchi, αὐλακίζω; κατ-αυλακίζω || Solcare il mare, πλέω (*irr.*).
 Solco, οὐλαξ, ακος, ἢ; ἀλεξ, ακος, ἢ || *fig.* *per* Ruga, ῥυτίς, ἰδος, ἢ || *e per la Trac-*cia che certe cose lasciano dietro di sé, ὄλαός, οὐ, ὁ.
 Soldatesca, στρατιώται, ὦν, οἱ; στρατός, οὐ, ὁ.
 Soldatescamente, στρατιωτικῶς.
 Soldatesco, στρατιωτικός, ἢ, ὄν.
 Soldato, στρατιώτης, ον, ὁ Soldato merce-uario, μισθοφόρος, ον, ὁ. Soldato semplice, Soldato comune, ἀγελίος, ον, ὁ. Fare il soldato, στρατεύομαι.
 Soldo, Moneta di rame, ὀβολός, οὐ, ὁ || Soldi *per* Danari, νόμισμα, ατος, τό || Soldo *per* Stipendio militare, μισθός, οὐ, ὁ. Dare il soldo, Prendere al suo soldo, μισθοδοτεῖω *coll' acc.* o *il dat.* Essere al soldo di alcuno, μισθοφορεῖω παρὰ τινος ο τινί.
 Sole, ἥλιος, ον, ὁ. Al sole, πρὸς ἡλίον. Al levar del sole, ἀμ' ἡλίω Al tramonto del sole, κατὰ τὰς δυνάμεις Chiaro come il so-
 le, ἡλιοειδής, ἔς. Esposto al sole, προσήλιος, ον. Purre al sole, ἡλιῶν Stare al sole,

- ήλιοςμα. Sotto al sofe per Sulla terra, ὑπ' ήλιω, ὑπὸ τῷ ήλιω, ὑπὸ τὸν ήλιον, ἐν τῇ γῆ.
- Solecismo, σολοικισμός, οὐ, ὁ.
- Solecizzare, σολοικίζω.
- Soleggiamento, ήλιώσεις, εως, ή.
- Soleggiare, ήλιόω.
- Solenne, Fatto con cerimonie pubbliche e straordinarie, specialm. di religione, έορταστικός, ή, ὄν; πανηγυρικός. ή. ὄν || *rei Splendido, Magnifico*, πομπικός, ή, ὄν; σεμνός, ή, ὄν; σεμνοπρεπής, ές.
- Solennemente, πανηγυρικῶς; σεμνῶς; λαμπρῶς.
- Solennità, Giorno di gran festa, πανήγυρις, εως. ή; έορτή, ής, ή || *Pumpa, Magnificenza*, πομπή, ής, ή; σεμνότης, ητος, ή.
- Solennizzare, έορτάζω, *impr.* έώρταζον; πανηγυρίζω.
- Solere, εἰδισμαι ο εἶωδα; δι' έξου έχω (*irr.*), *coll' inf.*; σύνηθες έπί μοι.
- Solerte, έπιμελής, ές; σπουδαίος. α, ου.
- Solerzia, έπιμέλεια, ας, ή; σπουδή ής, ή.
- Soletto, αὐτός (ή) μόνος (ή); αὐτός (ή) καθ' εαυτόν (ήν).
- Solidale, ὑπεύθυνος, ου; κοινός, ή, ὄν.
- Solidamente, στερεῶς; βεβαίως
- Solidarietà, κοινότης, ητος, ή.
- Solidezza e
- Solidità, La qualità e lo stato dei corpi solidi, στερεότης, ητος, ή; στερεότης, ητος, ή || *fig. per Stabilità*, βεβαιότης, ητος, ή.
- Solido, Sodo, Saldo, στερεός ο στερερός, ἄ. ὄν; πάγιος, α, ου || *Che ha fermezza e stabilità*, βέβαιος, α, ου; ὑσταθής, ές.
- Soliloquio, μονολογία, ας, ή.
- Solingamente, μοναδικῶς; ἐν έρημίᾳ.
- Solingo, μονήρης, ες; μοναχικός, ή, ὄν; έρημος, ου.
- Solitarimente, V. Solingamente.
- Solitario, *sost.* μόνοςτής, οὐ, ὁ; ἀναχωρητής, οὐ, ὁ.
- Solitario, *ad.* V. Solingo.
- Solito, εἰδισμένος ο συνειθισμένος. η, ου; εἰωθός, ὡς, ὡς; συνήθης, ες *Esser solito*, V.
- Solere || Solito, *in forza di sost.*, εἰωθός ὅτος, τό; έξος, εως, τό. Secondo il solito, κατὰ τὸ εἰωθός. Contro il solito, παρὰ τὸ εἰωθός. Come al solito, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.
- Solitudine, Luogo lontano dalla vista, dalla frequenza degli uomini, έρημία, ας, ή; έρημος, ου. ή || *Stato di chi vive solo*, μόνωσις, εως, ή; έρημία.
- Sollazzare, τέρπω; έπι-τέρπω; εὐφραίνω.
- Sollazzevole, τερπνός, ή, ὄν; επιτερπής, ές.
- Sollazzevolmente, τερπνῶς.
- Sollazzo, τέρσις, εως ή; ήδονή, ής, ή.
- Sollecitamente, σπουδῆ; ταχέως.
- Sollecitare, Stimolare alcuno a far presto una cosa, προ-ορμάω; προ-οξύνω || *Far presto una cosa*, σπεύδω; έπι-σπεύδω || *Chiedere con insistenza che sia sbrigata una cosa*, αἰτέω τινά τι; λιπαρέω; ἀντιβολέω.
- Sollecitatore-trice, παροξύνων, ουσκ; ου; αἰτῶν, οὔσα, οὔν.
- Sollicitazione, έπειξεις, εως, ή; λιπαρητις, εως, ή.
- Sollecito, σπουδαίος, α, ου; ταχέως, εἶα, ὕ.
- Sollicitudine, Cura diligente, κηδεμονία. ας, ή; θεωρησία, ας, ή; έπιμέλεια, ας, ή || *Celerità, Prestezza*, τάχος, εως, τό; σπουδή, ής, ή.
- Solleticamento, κηῆτις, εως, ή; γαργαλισμός οὐ, ὁ.
- Solleticare, κινῶ; κινῶ; γαργαλίζω.
- Solletico, κηῆτις, εως, ή; κνησμός. οὐ, ὁ; γαργαλισμός, οὐ, ὁ. *Provare il solletico*, κησάω, *fut.* ἄσω. *Fare il solletico*, V. Solleticare.
- Sollevamento, Il sollevare e Il sollevarsi, ἄρσις, εως, ή; έπαρσις, εως, ή || *per Tumulto, Sedizione*, ἀνάστασις, εως, ή; επανάστασις, εως, ή.
- Sollevare, Inalzare tanto o quanto, αἶρω; ἀν-αίρω || *Diminuire la pena, il dolore*, Confortare. κουρίζω; ἀνα-κουρίζω; παραμυθῶμαι || *Excitare alla ribellione*, επανίστημι; εξανίστημι; εἰς στάσι ἐμ-βάλλω (*irr.*).
- Sollevatore, στασιαστής, οὐ, ὁ.
- Sollevazione, στασις, εως, ή; ἀνάστασις, εως, ή.
- Sollievo, παραμυθία, ας, ή; ἀνεσις, εως, ή.
- Sollione e Solleone, κινάδες ήμέραι, ὦν, αἰ.
- Sollo, μαλκός, ή, ὄν.
- Solo, Senza compagnia, μόνος, η ου *Lasciar solo*, μόνω. *Esser lasciato solo*, μόνωμαι. *Mangiar solo*, μονοσιτέω. *Dormir solo*, μονοκαίτω. *Cantar solo*, μονωδία, e così molti altri composti || *Solo per Unico*, μόνος; εἷς, μία. ἐν (ένός, μιᾶς) || *Solo solo o Tutto solo*, αὐτός (ή) μόνος (η); αὐτός (ή) καθ' εαυτόν (ήν) || *Solo, T. music.* μονωδία, ας, ή || *Solo, in forza d'avv.* μόνον.
- Solstiziale, τροπικός, ή, ὄν.
- Solstizio, ή τοῦ ήλιου τροπή (ής); d'estate, θερινή, d'inverno, χειμερινή.
- Soltanto, μόνον.
- Solubile, Che si può sciogliere, διαλυτός,

- ή, όν || **e detto di un dubbio, d' un problema**, λυτός, ή, όν; λύσιμος, ον.
- Solubilità**, λύσιμον, ον, τό.
- Solutivo**, διαλυτικός, ή, όν.
- Soluzione**, λύσις, εως, ή; διάλυσις, εως, ή.
- Solvente**, αξιόχρεως, ον.
- Solventezza**, αξιόχρεων, ω, τό.
- Solvibile**. V. Solvente.
- Solvibilità**. V. Solventezza.
- Soma**, φόρτος, ον, ό; φορτίον, ον, τό; σάγμα, ατος, τό. **Bestia o Animale da soma**, υποζύγιον, ον, τό.
- Somaro**, υποζύγιον, ον, τό.
- Somigliante**, όμοιος, α, ον.
- Somiglianza**, όμοιότης, ητος, ή.
- Somigliare**, όμοιος (α, ον) σιμί τινι; εοικη, imperf. εώκειν, τινι. **La parte del corpo nella quale uno somiglia ad un altro, si mette in accusat.**
- Somma**, **Addizione**, πρόσθεσις, εως, ή; πρόσκριθμησις, εως, ή || **Il risultato del sommare**, il tutto formato di più cose, σύνολον, ον, τό; σύμπαν, ατος, τό || **per Quantità di danaro**, άργύριον, ον, τό; χρήματα, ων, τά. **Una buona**, **Una grossa somma**, μέγα άργύριον; πολλά χρήματα || **per Conclusione**, **Sunto e simili**, τέλος, εως, τό; κεφάλαιον, ον, τό || **In somma o Insomma**, **In somma delle somme**, σύνολως; καθόλου; τέλος.
- Sommamente**, έχότως; υπερφύως; καθ' υπερβολήν; μάλιστα.
- Sommare**, προς-τίθημι; συν-τίθημι.
- Sommariamente**, κεφαλαιωδώς; έν κεφαλαίω.
- Sommario**, **sost.** έπιτομή, ης, ή; κεφαλαίωσις, εως, ή.
- Sommario**, **ad.** σύντομος, ον; κεφαλαιωδής, ες.
- Sommergere**, κατα-θύω; κατα-βυθίζω; καταπντίζω.
- Sommersione**, κατάδυσις, εως, ή.
- Sommessamente**, ύπειμένως; ήρέμικα.
- Sommosso**, **Che mostra sommissione**, ύπηκοος, ον; εύπειδής, ές **col dat.** || **detto di suono**, ύπειμένος, η, ον; καθημένος, η, ον **A o Con voce sommosa**, καδειμένη τή φωνή.
- Somministrare**, παρα-έχω (irr.); περιζω; παρα-σκευάζω.
- Somministratore**, ποριστής, ού, ό; παρασκευαστής, ού, ό.
- Somministrazione**, πορισμός, ού, ό; παρασκευή, ης, ή.
- Sommità**, κορυφή, ης, ή; άκρότης, ητος, ή; άκρον, ον, τό. **Si può anche tradurre con P adiet.** άκρος, α, ον; **per es.**: Sulla sommità del monte, έν άκρω τῷ όρει.
- Sommo**, **sost.** V. Sommità.
- Sommo**, **ad.** άκρος, α, ον; άκρότατος, η, ον; μέγιστος, η, ον.
- Sommossa**, στάσις, εως, ή; θόρυβος, ον, ό; παραχή, ης, ή.
- Sonaglietto** e
- Sonaglino**, κωδώνιον, ον, τό.
- Sonaglio**, **piccolo strumento**, κώδων, ωνος, ό; κρόταλον, ον, τό || **La bolla che fa l'acqua piovana battendo nel selciato delle vie**, πομφόλυξ, υγος, ή.
- Sonare**, **Render suono**, ήχέω; φθέγγομαι || **detto di strumento a corda**, κρούω; ψάλλω || **Sonar la campana**, κωδονίζω. **Sonare il flauto**, αΐλω. **Sonar la tromba**, σαλπίζω. **Sonare a raccolta**, τό άνακλητικόν σημαίνω || **[Sonare, detto di nome, fama, grido e simili, ήχέω || detto di vocaboli, discorsi e simili, σημαίνω.**
- Sonata**, κρούμα, ατος, τό.
- Sonatore-trice si traduce col partic. di Sonare**, V. **Ma vi sono anche parole speciali**: **Sonatore-trice di cetra**, κιθαριστής, ού, ό; κιθαρίστρια, ας, ή; **di flauto**, αΐλητής, ού, ό; αΐλητρίς, ιδος, ή; **di tromba**, σαλπικτής, ού, ό.
- Sonnacchiosamente**, ήμιπνως.
- Sonnacchioso**, ήμιπνως, ον; ύπνηλός, ή, όν.
- Sonnambulismo**, ύποβάτημα, ατος, τό (G. M.).
- Sonnambulo**, καθ' ύπνον περιπορευόμενος ο πλανώμενος (η).
- Sonnellino** e
- Sonnerello**, ού βαρύς (έως) ύπνος, ον, ό.
- Sonnifero**, ύπνωτικός, ή, όν; ύπνοποιός, όν; ύπνοφόρος, ον.
- Sonno**, ύπνος, ον, ό; καθύπνωσις, εως, ή. **Aver sonno**, ύπνώσσω.
- Sonnolente e Sonnolescente**, ύπνωδής, ες; ύπνωλέας, α, ον; νυστακτικός, ή, όν.
- Sonnolenza**, ύπνωδία, ας, ή; ύσταξις, εως, ή; νυσταγμός, ού, ό.
- Sonorità**, ήχητικόν, ού, τό.
- Sonoro**, ήχητικός, ή, όν; ήχώδης, ες; εύηχής, ές. **Voce sonora**, φωνή (ης, ή) λιγυρά ο λαμπρά (ας).
- Sontuosamente**, πολυτελώς.
- Sontuosità**, πολυτέλεια, ας, ή.
- Suntuoso**, πολυτελής, ές; πολυδάπανος, ον.
- Soperchieria**, ύβρις, εως, ή.
- Sopire**, κοιμίζω.
- Sopore**, ύπνος, ον, ό.
- Soporifero**, ύπνωτικός, ή, όν; ύπνοποιός, όν; ύπνοφόρος, ον.
- Soppiantare**, παρα-κρούω; παρα-ωθέω (irr.).

- Soppiatto (Di).** κρυβδην: κρυφῆ; κρυφίως.
- Supportabile.** ὑποιστός, ἡ, ὄν; ἀνεκτός, ἡ, ὄν; φορητός, ἡ, ὄν.
- Supportare.** φέρω (*irr.*); ὑπο-φέρω; ἀν-έχω (*irr.*); καρτερέω.
- Soppressione.** ἀναίρεσις, εως, ἡ; διάλυσις. εως, ἡ; ἐξάλειψις, εως, ἡ.
- Sopprimere.** ἀν-αιρέω (*irr.*); δια-λύω || **Sopprimere alcuna parte di uno scritto discorso o simili.** ἀφ-αιρέω; παρα-λείπω (*irr.*).
- Sopra, prep. che esprime l'idea d'elevazione denotando luogo superiore, ἐπί, ὑπέρ col gen. coi verbi di quiete; con quelli di moto, ἐπί, εἰς, κατά, ἀνά col l'acc. Spesso si adoperano verbi composti || Sopra, senza compimento, e Di sopra, ἄνω; ἐπάνω; ὑπεράνω || Sopra per Oltre, Al di là, πέραν col gen.; ὑπέρ ο παρά col l'acc. || per Luoghesso o Vicino. ἐγγύς ο πλησίον col gen.; παρά col dat. || per Intorno, περί col gen. || Al di sopra. ἄνω; ἐπάνω || Il di sopra e anche Il sopra in forza di sost., τὸ ο τὰ ἄνω ο ὑπερθευ || Sopra tutto, πρὸ πάντων, Mettere al di sopra di... , προ-τίθημι ο προ-τιμάω τινά (ο τε) τινός.**
- Soprabbondante,** περισσός, ἡ, ὄν.
- Soprabbondanza.** περισσόν, οὔ, τό; περιουσία, ας, ἡ; περισσειά, ας, ἡ.
- Soprabbondare,** περισσεύω; ὑπέρ-εμι.
- Sopraccaricare,** ὑπερ-βαρύνω; ὑπερ-βαρέω; ὑπερ-γεμίζω. Essere sopraccaricato o sopraccarico, ὑπερ-γέμω; δι... , gen.
- Sopraccarico.** φορτίου προσθήκη, ἡς, ἡ.
- Sopraccarta,** ἐπιγραφή, ἡς, ἡ.
- Sopracciglio,** ὄφρως, ὄσος, ἡ.
- Sopraccidò,** προστάτης, ου, ὁ.
- Sopraccolonnio,** ἐπιστύλιον, ου, τό.
- Sopraccoperta,** στρώμα, ατος, τό.
- Sopraddetto,** προσηρημένος, η, ου.
- Sopraddote,** παράφερνα, ων, τά.
- Sopraffare,** πλεονεκτέω; παρα-κρούομαι τινα.
- Sopraffine,** λεπτότατος, η, ου; ἀριστος, η, ου.
- Sopraggiungere, Giungere improvvisamente e contro l'aspettativa,** ἐπι-γίνομαι (*irr.*); ἐπ-έρχομαι || **Accadere improvvisamente,** ἐπι-γίνομαι; ἐμ-πίπτω (*irr.*); παρεμ-πίτω.
- Soprallegato,** προσηρημένος, η, ου.
- Soprallodare,** ὑπερ-παινεύω, fut. ἔσω.
- Soprammatrone,** πλίνθινον (ου) τεῖχος, εως, τό.
- Soprammodo,** ὑπερμέτρως; ὑπερβαλλόντως; λίαν; ἄγαν.
- Soprannaturale,** ὁ, ἡ, τὸ ὑπὲρ τὴν φύσιν; ὑπερφυσῆς, ἐς; μείζων (ου) ἢ κατὰ φύσιν ο ἢ κατ' ἄνθρωπον.
- Soprannome,** ἐπώνυμον, ου, τό; ἐπωνυμία, ας, ἡ; προσωυμία, ας, ἡ. **Dare un soprannome,** ἐπ-ονομάζω. **Avere un soprannome,** ἐπ-ονομάζομαι.
- Soprannominare,** ἐπ-ονομάζω.
- Soprannumerario,** ὑπεράριθμος, ου.
- Soprappiù,** περιόν, ὄτος, τό. **Di soprappiù,** Per soprappiù, πρὸς τούτοις; προσέτι.
- Soprapporre,** ἐπι-τίθημι.
- Soprapposizione,** ἐπίθεσις, εως, ἡ.
- Soprascritta,** ἐπιγραφή, ἡς, ἡ.
- Soprascedere,** ἀνα-βάλλομαι (*irr.*); ἐπανα-βάλλομαι; μέλλω (*irr.*).
- Soprasello,** ἐπιφορά, ἂς, ἡ. **Di soprasello, in forma avverb.** προσέτι.
- Soprastante, sost.** προστάτης, ου, ὁ.
- Soprastante, ad.** ὑπερέχων, ουσα, ου.
- Soprastare,** ὑπερ-έχω (*irr.*).
- Sopraitenero,** ἀνα-βάλλομαι.
- Soprattutto,** μάλιστα; παντός μᾶλλον; πρὸ πάντων.
- Sopravanzare,** ὑπερ-βαίνω (*irr.*); ὑπερ-βάλλω.
- Sopranvanzo,** ὑπέρμετρον, ου, τό; ὑπερβολή, ἡς, ἡ.
- Sopravvenire, V. Sopraggiungere.**
- Sopravveste,** φᾶρός, εως, τό.
- Sopravvivere,** ἐπι-ζῶω (*irr.*); περί-εμι; περι-γίνομαι (*irr.*); a... , dat.
- Soprecedenza,** ὑπεροχή, ἡς, ἡ.
- Sopreminenza,** ὑπεροχή, ἡς, ἡ.
- Soprintendente,** προστάτης, ου, ὁ.
- Soprintendenza,** προστατεία, ας, ἡ.
- Soprintendere,** προστατέω, a... , gen.
- Soprumano,** μείζων (ου) ἢ κατ' ἄνθρωπον; ὁ, ἡ, τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον.
- Sopruso,** ὕβρις, εως, ἡ.
- Soquadro (Mettere a),** ἀνα-τρέπω.
- Sorba,** ὄου, ου, τό.
- Sorbire,** κατα-ρρόφω.
- Sorbo,** ὄα, ας, ἡ.
- Sorcio,** μῦς, μὸς, ὁ.
- Sordaggine,** κωρότης, ητος, ἡ.
- Sordastro,** ὑπόκωρος, ου.
- Sordidamente,** ῥυπαρώς.
- Sordidezza,** ῥυπαρία, ας, ἡ.
- Sordido,** ῥυπαρός, ἂ, ὄν.
- Sordina, (Alla),** λάβρα; λαθραίως; κρυβδην.
- Sordità,** κωρότης, ητος, ἡ; δυσηκοία, ας, ἡ; ἀνηκοία, ας, ἡ.
- Sordo,** Che è privo del senso dell'udito, κωρός, ἡ, ὄν. **Un po' sordo,** ὑπόκωρος, ου.

- Diventar sordo**, κωφόμαι || **Fare il sordo**, Far vista di non volere intendere, ἀνήκους εἰμί τιος || **Sordo**, detto di Suono, Humore e simili, ἄφωρος, ον; ἀψήφρητος, ον.
- Sordomuto**, ἐνεός, ἄ, ὄν.
- Sorella**, ἀδελφή, ἡς, ἡ.
- Sorgente**, πηγή, ἡς, ἡ; κρήνη, ἡς, ἡ || *fig.* per Origine, πηγή: ἀρχή, ἡς, ἡ; αἰτία, ας, ἡ.
- Sorgere**, Levarsi da luogo basso, ἀν-ίσταμαι || detto di astri, ἀνα-τέλλω; ἐπι-τέλλω || **Derivare**, γίγνομαι (*irr.*) || **Seaturire**, πηγάζω; ἀνα-βλύζω.
- Sormontare**, ὑπερ-βαίνειν (*irr.*) *col' acc.*; περι-γίγνομαι (*irr.*) *col gen.*
- Sorpassare**, ὑπερ-βαίνειν (*irr.*) τινά; περι-γίγνομαι (*irr.*) τινος.
- Sorprendente**, θαυμαστός, ἡ, ὄν.
- Sorprendentemente**, θαυμαστάς.
- Sorprendere**, Cogliere sul fatto, ἐπ' αὐτοφάροι λαμβάνω (*irr.*) ο κατα-λαμβάνω; κατα-φωράω, *ful.* ἄνω || Cogliere all'improvviso, κατα-λαμβάνω τινά, *occorrendo con ἀπαράσκευον, ο con εξαίφνης; κατα-φθάνω (irr.).* Sorprendere i nemici, κερνιδίως ἐπι-πίπτω (*irr.*) τοῖς πολέμοις || Cagionare ammirazione, θαῦμα παρα-έχω (*irr.*) ο ἐμ-βάλλω (*irr.*) τινί.
- Sorpresa**, θαῦμα, ατος, τό.
- Sorreggere**, ἐρείδω; ὑπ-ερείδω; στηρίζω.
- Sorridere**, μειδιάω, *ful.* ἄσω; ὑπο-γελάω, *ful.* ἄσομαι.
- Sorriso**, μειδιάμα, ατος, τό.
- Sorseggiare**, ροφέω.
- Sorso**, βρόχθος, ον, ὄ.
- Sorte**, Fortuna, Destino, εἰμαρμένη, ἡς, ἡ; πεπρωμένη, ἡς, ἡ; μοῖρα, ας, ἡ; τύχη, ἡς, ἡ || per Condizione, Stato e simili, τό πεπρωμένον τινί; μοῖρα. Buona sorte, εὐτυχία, ας, ἡ; εὐμορσία, ας, ἡ. Cattiva sorte, ἀτυχία, ας, ἡ; κακομορσία, ας, ἡ || **Determinazione di checchessia per mezzo di polizze o numeri estratti**, κληρός, ον, ὄ. **Estrarre**, Tirare a sorte, κληρώω. **Distribuire a sorte**, ἀπο-κληρώω. **Avere**, **Ottenere in sorte**, κληρόομαι; λαγχάνω (*irr.*).
- Sorteggiare**, κληρώω.
- Sorteggio**, κλήρωσις, εως, ἡ.
- Sortilegio**, βασικανία, ας, ἡ; ἐποδή, ἡς, ἡ; ἔπασμα, ατος, τό; γοήτευμα, ατος, τό.
- Sortire**, Sorteggiare, κληρώω || **Avere in sorte**, λαγχάνω.
- Sortita**, ἐπέξοδος, ον, ἡ. **Fare una sortita**, ἐπέξ-έρχομαι (*irr.*); contro, *dat.*
- Sorvolare**, ὑπερ-πέτομαι (*irr.*).
- Soscrivere**, V. Sottoscrivere.
- Soscrizione**, L'atto del soscrivere, ὑπο-γραφή, ἡς, ἡ || Il concorrere a un'opera di beneficenza, ο alla erezione di un monumento, ecc., ἐρνος, ον, ὄ.
- Sospendere**, Alzare qualche corpo in aria in modo che egli penzoli e non cada, αιώρω; ἀν-αρτάω; κρεμάννυμι (*irr.*) || **Interrompere un'azione**, παύω; δια-παύω || **Differire**, μέλλω (*irr.*); ἀνα-βάλλω (*irr.*).
- Sospensione**, ἀπόκλισις, εως, ἡ; διανάπαυσις, εως, ἡ. **Sospensione di ostilità**, σπονδαί, ὄν, αἰ.
- Sospensivamente**, ἀπόρως.
- Sospensivo**, Ordinato a sospendere, ἐρεκτικός, ἡ, ὄν || **Ambiguo**, **Dubbio**, ἀμφίβηλος, ον.
- Sospeso**, κρεμαστός, ἡ, ὄν; μετέωρος, ον || **Stare in sospenso**, ἀρρι-γυεῖω; οὐχ ἔχω (*irr.*) τι ο ὅ τι χρῆ ποιεῖν. **Tenere alcuno in sospenso**, μετεωρίζω τινά.
- Sospettamente**, ὑπόπτως.
- Sospettare**, ὑπο-νοεῖω; ὑπ-οπτεῖω; ὑπ-οράομαι (*irr.*).
- Sospetto**, *sost.* ὑπόνοια, ας, ἡ; ὑποψία, ας, ἡ; ὑπολήψις, εως, ἡ. **Aver sospetto**, ὑπονοεῖω; ὑπ-οπτεῖω; δι... *acc.* **Dar sospetto**, ὑποψίαν ἐμ-βάλλω (*irr.*) ο ἐμ-ποιεῖω; a... *dat.*
- Sospetto**, *adj.* ὑποπτος, ον; ἐν ὑποψίᾳ ὄν, οὔσα, ὄν.
- Sospettosamente**, ὑπόπτως.
- Sospettoso**, καχύποπτος, ον; καχυπόπτος-ους, οον-οον.
- Sospingere**, προ-ωθεῖω (*irr.*); προ-άγω (*irr.*).
- Sospirare**, στενάζω, *ful.* ἄξω || per **Desiderare ansiosamente**, ἐπιθυμέω τινός; ποθέω τε.
- Sospiro**, στενάγμα, ατος, τό; στεναγμός, οὔ, ὄ. **L'ultimo sospiro**, ἐσχάτη (ἡς) ἀναπνοή, ἡς, ἡ. **Render l'ultimo sospiro**, ἐκ-πνεῶ (*irr.*).
- Sossopra**, ἄνω καὶ κάτω; ἄνω κάτω. **Metter sossopra**, ἀνα-τρέπω.
- Sosta**, ἡσυχία, ας, ἡ; ἀνάπαυσις, εως, ἡ.
- Sostantivamente**, ἐν ὀνόματος μέρει; ὡς ὄνομα.
- Sostantivo nome**, ὄνομα, ατος, τό; verbo, ὑπαρκτικῶ (οὔ) ῥῆμα, ατος, τό.
- Sostanza**, ὑπόστασις, εως, ἡ; οὐσία, ας, ἡ; ὑποκείμενον, ον, τό || *fig.* Ciò che vi ha di più importante in un discorso, in un libro e simili, κεράλκιον, ον, τό || **Sostanze**, per **Facoltà**, **Avere**, αἰτία; χρήματα,

- ων, τὰ || In sostanza, *posto avverb.*, τί-
λος; δλως.
- Sostanziale, ὑποστατικός, ἡ, ὄν.
- Sostare, παύομαι.
- Sostegno, ἔρεισμα. ατος, τό.
- Sostenere, Reggere, Impedir di cadere.
ἐρείδω; ὑπ-ερείδω; ὑπο-στηρίζω, fut. ἴξω:
ἀν-έχω || *fig.* per Sopportare con animo
forte dolori, avversità e simili, ὑρ-ίστα-
μαι; ἀν-έχομαι (irr.); ὑπο-μένω, (irr.) ||
riserito a persona, Difenderla, Darle
aiuto, ἀμύνο τινί; ἀμύνομαι ὑπέρ τινος;
ἐπικουρέω τινί; βοηθέω τινί || *riserito a
cavallo*, Tenerlo in briglia, κατ-έχω
(irr.) || *riserito a personaggio, parte
e simili*, Rappresentarlo, ὑπο-δύομαι
(irr.) σχῆμα, gen.; ὑπο-κρίνομαι, acc. ||
per Confermare con prove un argomento
o ciò che si è detto, δι-ισχυρίζομαι; ἐμ-
πεδῶ || per Mantenere, Nutrire, τρέφω
(irr.).
- Sostentamento, τροφή, ἡς, ἡ; διατροφή, ἡς,
ἡ; τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια (ων).
- Sostentare, τὰ ἐπιτήδεια ὀ ἀναγκαῖα παρ-έχω
(irr.) τινί; τρέφω (irr.); δια-τρέφω.
- Sostenutezza, σεμνότης, ητος, ἡ; σπουδαί-
ος, ητος, ἡ.
- Sostituire, ἀντικαθ-ίστημι; a . . . , τινός;
ὑρ-ίστημι; a . . . τινί.
- Sostituto, ἀντιπρόσωπος, ου, ὄ.
- Sostituzione, ἀντικατάστασις, εως, ἡ; ὑπο-
κατάστασις, εως, ἡ.
- Sottana, χιτῶνιον, ου, τό.
- Sottecche e Sottecchi, κρύφα; λάθρα. Guar-
dar sottecchi, ὑπο-βλέπω.
- Sottendere, ὑπο-τείνω.
- Sottentrare, δια-δίχομαι; a . . . , acc.
- Sotterfugio, πρόφασις, εως, ἡ; διάδυσις,
εως, ἡ.
- Sotterra, κατὰ τῆς γῆς; ὑπὸ γῆν; ὑπόγειος, ου.
Sotterramento, κατόρυξις, εως, ἡ.
- Sotterraneo, ad. ὑπόγειος ὁ ὑπόγειος, ου;
κατάγειος, ου; ὑποχθόνιος, ου. Via ὁ Ca-
nale sotterraneo, ὑπύνομος, ου, ὄ.
- Sotterraneo, sost., ὑπόγειον ὁ ὑπόγειον,
ου, τό.
- Sotterrare, Seppellire, θάπτω (irr.); κατα-
θάπτω || Mettere, Nascondere sotto terra,
κατ-ορύσσω; γῆ κατα-κρύπτω.
- Sottigliezza, λεπτότης, ητος, ἡ || per Acu-
tezza di mente, ἀγχίνωσις, ας, ἡ.
- Sottile, λεπτός, ἡ, ὄν. Render sottile, λεπτόνω
|| Guardarla nel sottile, μικρολογέομαι.
- Sottillizzare, λεπτολογέω; σορίζομαι.
- Sottilmente, λεπτῶς; ἀχνίως.
- Sottintendere, ὑπο-λαμβάνω (irr.); ὑπο-
κῶς (irr.).
- Sotto, prep. Se non vi è moto, ὑπὸ eol
gen. o il dat.; κατὰ col gen. Se vi è
moto, ὑπὸ col acc.; κατὰ col gen.
Spesso queste preposizioni si unisco-
no col verbo: Mettere sotto il capezzale,
ὑπο-τίθημι τῷ προσκεφαλίῳ || Quando
ha il senso della prep. Con, si traduce
col semplice dativo o con un partici-
pio: Sotto pretesto della pace, προφάσει
εἰρήνης; εἰρήνην ποσορριζόμενος (η). Sotto
colore d'amicizia, φίλιον προσποιούμενος
(η). Sotto pena d' morte, θανάτου ἐπι-
κειμένου || Quando equivale a Durante,
ἐπὶ col gen. Sotto il regno d'Alessan-
dro, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου || Sotto il tale o il
tal altro, per Sotto la disciplina, il ma-
gistero e simili di esso, ὑπὸ ο ἐπὶ col
dat. || Sotto la condotta o il comando
di . . . , στρατηγούτος τινος || Quando ha
il senso della prep. In, ἐν col dat. ||
Sotto per Al di qua, ἐντός col gen. || per
Circa, Intorno, περί col acc.
- Sotto, avv. κάτω. Di sotto (con moto da
luogo) κάτωθεν || Sotto sotto, per Di na-
scosto, κρύβδην; λάθρα || Il sotto e Il di
sotto, in forza di sost., τὸ ὀ κάτω. —
Andar sotto, detto di astri, δύω (irr.);
δύομαι; κατα-δύομαι || Andare ὀ Essere
al di sotto, per Esser vinto, ἡσσάομαι.
- Sottomaestro, ὑποδιδάσκαλος, ου, ὄ.
- Sottomettere, ὑπο-τάσσω; ὑποχείριον ποίω;
ὑπ' ἐμαυτῷ ὀ ἐμαυτὸν ποίωμαι.
- Sottoporre, Porre sotto, ὑπο-βάλλω (irr.);
ὑπο-τίθημι || *fig.* Ridurre sotto la propria
potestà, ὑπο-τάσσομαι (medio); ὑπ' ἐμαυ-
τῷ ὀ ἐμαυτὸν ποίωμαι. — Sottoporsi,
ὑπο-τάσσομαι (pass.) τινί; ὑπο-ακούω
(irr.) τινί; πείθομαι τινί || per Sobbar-
carsi, ὑπο-δίχομαι col acc. ὀ l' inf.
- Sottoposizione, ὑπόταξις, εως, ἡ; ὑποταγή,
ἡς, ἡ.
- Sottoposto, Che dipende dall' altrui auto-
rità, ὑποτεταγμένος, η, ου; ὑπήκοος-ους,
ου-ου; ὑποχείριος, ου.
- Sottoscrivere. Apporre la propria firma,
ὑπο-γράφω || Dare il proprio nome per
contribuire a checchessia, συν-ερανίζω.
- Sottoscrizione, V. Soscrizione.
- Sottosopra, ἄνω καὶ κάτω; ἄνω κάτω. Man-
dare, Mettere sottosopra, ἀνα-τρέπω.
- Sottostare, Star sotto, ὑπό-κειμαι (irr.);
a . . . , dat. || *fig.* per Soggiacere a, ἀρ-
χαικὸν ὑπὸ τινος; ὑπο-τάσσομαι τινος.

Sottoveste, ὁ περι τὸ στήθος χιτωνίσκος (ου).
 Sottrarre, Trarre, Far suo con accortezza e malizia, ὑφ-αιρέω (irr.); ὑπεξ-αιρέω; qualche cosa a, τε τινός || *Presso gli aritmici*, ἀφ-αιρέω || Liberare da, ἀπ-αλλάττω τινά τινος.
 Sottrattore-trice, ὑφαιρέων, οὔσα, οὖν.
 sottrazione, Il trarre con accortezza e malizia, ὑφαιρέσεις, εως, ἡ; ὑπεξαιρέσεις, εως, ἡ || *T. d'aritm.*, ἀφαιρέσεις, εως, ἡ.
 Sovente, πολλάκις.
 Soverchiamente, ὑπερμέτρως; ὑπερβαλλόντως; ἔξην.
 Soverchiare, ὑπερ-βάλλω (irr.); πλεονάζω.
 Soverchiatore, πλεονέκτης, ου, ὁ.
 Soverchieria, πλεονεξία, ας, ἡ; ὑβρις, εως, ἡ.
 Soverchio, ad. ὑπέρμετρος, ου; ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν οὐ λίαν || *In forza di sost.* ὑπέρμετρον, ου, τό; περιόν, ὄντος, τό. Ogni soverchio rompe il coperchio, μηδὲν ἄγαν; ἀριστου μέτρον || Di soverchio, *posto avverb.*, ὑπερβαλλόντως; λίαν; ἄγαν.
 Sovra, V. Sopra.
 Sovranità, αὐταρχία, ας, ἡ; αὐτοκρατορία, ας, ἡ; δυναστεία, ας, ἡ; ἀρχή, ἧς, ἡ.
 Sovrano-ana, δεσπότης, ου, ὁ; δυναστής, ου, ὁ; αὐτοκράτωρ, ορός, ὁ; δυναστείς, ἰδος, ἡ; δέσποινα, ἧς, ἡ.
 Sovvenimento, ἐπικουρία, ας, ἡ; βοήθεια, ας, ἡ.
 Sovvenire, Venire in aiuto, ἐπι-κουρέω; βοηθῶ; alcuno, τινί || Ricordarsi, μι-μνήσκομαι (irr.); ἀνα-μιμνήσκομαι.
 Sovvenzione, ἐπάρκεια, ας, ἡ.
 Sovversione, ἀνατροπή, ἧς, ἡ; καθαιρέσεις, εως, ἡ.
 Soverviso, ἀνατρεπτικός, ἡ, ὄν.
 Sovvertire, ἀνα-τρέπω; καθ-αιρέω (irr.).
 Sovvertitore, ἀνατροπέυς, ἑως, ὁ; καθαιρέτης, ου, ὁ.
 Sozzamente, μικρῶς; αἰσχροῶς.
 Sozzo, μικρός, ἂ, ὄν; αἰσχρός, ἂ, ὄν.
 Sozzura, μικρότης, ἧτος, ἡ; αἰσχρότης, ἧτος, ἡ; αἰσχρόν, οὔ, τό.
 Spaccalegna, ξυλοσχίστης, ου, ὁ.
 Spaccamento, σχίσις, εως, ἡ.
 Spaccamontagne, ἀλαξών, ὄνος, ὁ.
 Spaccare, σχίζω; δια-σχίζω; δια-τέμνω (irr.).
 Spaccato, *part. e ad.* σχιστός, ἡ, ὄν.
 Spaccatura, σχίσις, εως, ἡ; σχίσμα, ατος, τό; ῥωγές, ἄδος, ἡ.
 Spacciare, Esitare merci e simili, πωλέω; πιπράσκω (irr.) || *detto di affare*, Sbrigare, δια-πράσσω || Spacciare una cosa per buona, cattiva, bella, ecc. δια-θρῦλ-

λέω; λέγω (irr.) εἶναι... || Spacciare un malato, ἀπ-ελπίζω *coll' acc.* || *rifless.* Spacciarsi per maestro, per dotto, per intendente di una cosa, ecc., φάσκω οὐ προς-ποιεῖμαι οὐ ἐπ-αγγέλλομαι εἶναι... || *per* Distrigarsi, ἀπ-αλλάττομαι; da... τινός.
 Spacciato, *per* Esitato, πραεῖς, εἶσα, ἐν || *per* Spedito dai medici, ἀπελπισθείς, εἶσα, ἐν.
 Spaccio, πράξις, εως, ἡ. Che non ha spaccio, δύσπρωτος, ου; ἀπρατος, ου.
 Spacco, σχίσις, εως, ἡ.
 Spaccanata, ἀλαξοειρία, ας, ἡ.
 Spaccone, ἀλαξών, ὄνος, ὁ.
 Spada, ξίφος, εως, τό. Portar la spada, ξιφοροῦν. Passare a fil di spada, ἀποσπάττω (irr.). A spada tratta, modo avverb. παντάπασι; πάση δυνάμει.
 Spadaio, ξιφουργός, ου, ὁ.
 Spadino, ξιφίδιον, ου, τό.
 Spago, μήριθος, ου, ἡ.
 Spaiamento, διάξυξις, εως, ἡ.
 Spaiare, δια-ξύνυμι (irr.).
 Spalancare, ἀνα-πετάννυμι (irr.).
 Spaldo, πρόβλημα, ατος, τό.
 Spalla, ὄμος, ου, ὁ. L'osso della spalla, ὀμοπλάτη, ἧς, ἡ. Portare in spalla o sulle spalle, ὀμοφορέω || *per* Schiena, Dorsò, νῶτας, ου, ὁ; e *al plur.*, νῶτα, ων, τὰ || *fig. per* Aiuto, Sostegno, βοήθεια, ας, ἡ; onde Dar di spalla, Fare spalla ad alcuno, βοηθῶ τινί; συμ-πράσσω τινί || Dare, Volgere, Voltare o Mostrar le spalle, τὰ νῶτα ἐπι-στρέφω (irr.); φεύγω (irr.); ἐκ-φεύγω || Gittarsi o Buttarsi una cosa dietro alle spalle, ὀλιγαρώς τινός || Alle spalle *per* Di dietro, κατ' ὀπισθεν.
 Spallato, τοὺς ὄμους πυκροθρωθεῖς, εἶσα, ἐν || *fig. per* Sopraffatto dai debili, ὀφείλον (ουσα, ου) τὸ πολὺ χρέος || Affare, Negozio spallato, πρᾶγμα (ατος, τό) ἀνηλισμένον (ου).
 Spalleggiare, βοηθῶ τινί; σύνεργός (όν) εἶμι τινί; συμ-πράσσω τινί.
 Spalletta, σωράκιον, ου, τό; πρόβολος, ου, ὁ.
 Spalliera, ἐπίκλυτρον, ου, τό.
 Spalmare, ἀλείφω; χρίω.
 Spalmatura, ἀλειψίς, εως, ἡ; χρίσις, εως, ἡ.
 Spampanare, βλαστολογεῖν; οἰοναρίζω; ἀμπι-λουργεῖν.
 Spampanatura, βλαστολογία, ας, ἡ.
 Spandere, V. Spargere.
 Spanna, σπιθαμή, ἧς, ἡ. Della lunghezza di una spanna, σπιθαμιαίος, α, ου.

- Spappolare, δια-λύω.
 Sparagiata, ἀσπαρογιά, ἄς, ἡ.
 Sparagio, ἀσπάραγος, ου, ὁ.
 Sparare, *parlandosi d'animali*, ἀνα-τέμνω (irr.) || *Parlandosi d'arme da fuoco*, ῥίπτω (irr.); πυροβολῶ (Gr. M.).
 Sparata, ἀλαζουεῖα, ας, ἡ.
 Sparecchiare, ἀπο-σμευάζω; ἀν-αιρέω (irr.).
Usato assulut., τὴν τράπεζαν αἴρω (irr.).
 Spargere Versare qua e là, χέω (irr.); δια-χέω || Gettare o mandare in più parti. δια-σπείρω (irr.); δια-σκεδάννυμι (irr.) ||
 Divulgare, ἐκ-φέρω (irr.); δια-δίδωμι.
 Spargimento, ἐκχυσις, εως, ἡ.
 Sparire, οἴχομαι (irr.); ἀρρνίζομαι. Fare sparire, ἀρρνίζω.
 Sparizione, ἀφάνισις, εως, ἡ; ἀφανισμός, οὔ, ὁ.
 Sparlare, κακῶς ο κακὰ λέγω (irr.); κακολογέω; κακηγορέω; δια-βάλλω (irr.); di . . . , acc.
 Sparnazzare, Sparpagliare, δια-σκεδάννυμι ||
 Scialacquare, καταν-αλίσκω (irr.).
 Sparpagliamento, διασπορά, ἄς, ἡ; διασκεδασμός, οὔ, ὁ.
 Sparpagliare, δια-σπείρω; δια-φορέω; δια-σκεδάννυμι.
 Sparpagliatamente, συγκεχυμένως; ἀτάκτως.
 Sparsamente, σποράδην.
 Sparte (A), χωρίς.
 Spartimento, διμερισμός, οὔ, ὁ; διαίρησις, εως, ἡ.
 Spartire, δια-μερίζω; δι-αιρέω (irr.); διανέμω (irr.).
 Spartitamente, χωρίς.
 Spartizione, V. Spartamento.
 Sparutezza, ἰσχνότης, ητος, ἡ.
 Sparuto, ἰσχνός, ἡ, ὁν.
 Sparviere e Sparviero, ἰέραξ, ακος, ὁ; σπιζιάς, ου, ὁ.
 Spasimare, *intrans.* Provare spasimo, σπάομαι || Spasimar d'amore, ἐπι-μαίνομαι τινι || Spasimar di sete, di fame, σφόδρα διψᾶω, πεινάω || *trans.* Spasimar la roba, i danari e simili, ἀπειδῶς δαπανᾶω, ἀναλίσκω (irr.).
 Spasimo, σπασμός, οὔ, ὁ; σπάσμα, ατος, τό.
 Spasimoso, σπασμώδης, ες.
 Spasmodico, σπασμώδης, ες.
 Spassarsi, τέρπομαι; ἐπι-τέρπομαι; εὐφραίνομαι.
 Spassionatamente, ἀπαθῶς.
 Spassionatezza, ἀπάθεια, ας, ἡ.
 Spassionato, ἀπαθής, ες.
 Spasso, Passatempo, διαγωγή, ἡς, ἡ; διατριβή, ἡς, ἡ; τέρψις, εως, ἡ || Dare spas-

- so, τέρπω; εὐφραίνω || Andare a spasso, περι-πατέω.
 Spastoiare, πιδῶν ἀπ-αλλάσσω τινά; ἀπολύω.
 Spatola, σπάθη, ης, ἡ.
 Spatiare, ἐκ-δημέω; μετ-οικίζομαι; ἐκὼν (οὔσα) φεύγω (irr.).
 Spauracchio, φόβητρον, ου, τό; μορμουλκίον, ου, τό.
 Spaurimento, φόβος, ου, ὁ.
 Spaurire, φοβέω; ἐκ-φοβέω.
 Spavalderia, ἀλαζουεῖα, ας, ἡ.
 Spavaldo, ἀλαζών, ὄνος, ὁ.
 Spaventare, φοβέω; ἐκ-φοβέω; πτοέω; ἐκ-πτοέω.
 Spaventevole, φοβητός, ἡ, ὄν; δεινός, ἡ, ὄν; φοβερός, ἄ, ὄν.
 Spaventevolmente, φοβητῶς; δεινῶς.
 Spavento, φόβος, ου, ὁ; ἐκπληξίς, εως, ἡ πτόα, ας, ἡ.
 Spaventoso, φοβερός, ἄ, ὄν.
 Spaziare, Andare attorno, περι-πατέω; περι-πλανᾶομαι || Dilatarsi, δια-δίδομαι.
 Spazio, Estensione determinata di superficie, τόπος, ου, ὁ; χώρος, ου, ὁ || per Estensione indeterminata, χάος, ους, τό; κενόν, οὔ, τό || Quel luogo o tempo che è tra due termini, μετόχωρον, ου, τό; διάστημα, ατος, τό || T. stamp., διάστιχον, ου, τό (Gr. M.).
 Spaziosamente, εὐρυχώρως.
 Spaziosità, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
 Spazioso, εὐρύχωρος, ου.
 Spazzare, Nettare il pavimento o simili colla granata, σαρῶν; αἰρώ; κορέω || fig. Togliere di mezzo, ἀπο-κινέω || Lo spazzare, σάρωσις, εως, ἡ.
 Spazzatura, σάρωμα, ατος, τό; κόρημα, ατος, τό.
 Spazzino, σαρῶτης, οὔ, ὁ.
 Spazzola, ψήκτρα, ας, ἡ.
 Spazzolare, σποδέω.
 Specchiarsi, Guardarsi nello specchio, κατοπτρίζομαι; ἐς-οπτρίζομαι || fig. Specchiarsi in alcuno, εἰς τινά ἀπο-βλέπω (irr.).
 Specchiato, ad. Detto di persona, χρηστός, ἡ, ὄν; ἀνιγκλητός, ου || Detto di Virtù, Fede, Probità e simili, δῆλος, η, ὄν; σαφής, ἐς; βέβαιος, α, ου.
 Specchio, κάτοπτρον, ου, τό; ἔσοπτρον, ου, τό. Guardarsi allo specchio, V. Specchiarsi.
 Speciale, ἴδιος, α, ου, comp. ἰδιαιτέρος, sup. ἰδιαιτάτος; εἰδικός, ἡ, ὄν.

Specialità, ιδιότης, ητος, ή.
 Specializzare, V. Specificare.
 Specialmente, ειδικός; ιδίως; μάλιστα.
 Specie, είδος, εος, τό. Della stessa specie, ομοειδής ο ομογενής, ές. Di più specie, πολυειδής; ο πολυγενής, ές. Di diversa specie, ανομοειδής, ές. Di ogni specie, παντοίως, α, ου || Fare specie per Fare impressione, κινέω || In ispecie e anche Specie, posto avverbialm. μάλιστα.
 Specificamente, ειδικός.
 Specificare, δι-ορίζω; άρ-ορίζω.
 Specificatamente, διωρισμένως.
 Specificazione, διορισμός, ου, ό; άρρισμός, ου, ό.
 Specifico, ειδικός, ή, ου || In forza di sost., αντιπαθείς, ους, τό.
 Speciosamente, ευπροσώπως.
 Specioso, ευπρόσωπος, ου; ευτυχής, ου.
 Specola, σκοπή, ης, ή; σκοπία, ας, ή.
 Speculamento, θεωρία, ας, ή; θεωρητής, εως, ή.
 Speculare, trans. Contemplare, θεωρέω; σκέπτομαι || intrans. Cercar di guadagnare in alcun commercio, χρηματίζομαι από ο εκ τινος.
 Speculativa, θεωρητική, ου, τό.
 Speculativamente, θεωρητικώς.
 Speculativo, θεωρητικός, ή, ου.
 Speculatore, χρηματιτής, ου, ό.
 Speculazione, II contemplare, θεωρία, ας, ή; θεωρητής, εως, ή || II cercar di guadagnare in checchessia, χρηματισμός, ου, ό.
 Spedale, νοσοκομείον, ου, τό.
 Spedarsi, τούς πόδας ταλαιπωρέω.
 Spedato, τούς πόδας ταλαιπωρηθείς, είσα, έν.
 Spediente, sost. πόρος, ου, ό; μηχανή, ης, ή.
 Spediente, ad. συμφέρων, ουτα, ου; λυσιτελής, ές.
 Spedire, Dar fine con prestezza a checchessia, σπεύδω; κατα-σπεύδω; ταχέως άνυω ο επι-τελέω ful. έω || Inviare, Mandare, στέλλω (irr.); απο-στέλλω; απο-πέμω (irr.) || Spedire un malato, απ-ελπίσω νοσούντα.
 Speditamente, ταχέως.
 Speditezza, ταχυτής, ητος, ή.
 Spedito, Adv. ταχέως.
 Spedizione, II dar fine a checchessia, άνυσις, εως, ή; διάλυσις, εως, ή; διάπραξις, εως, ή || L'invciare, αποστολή, ης, ή; δια-πόμπή, ης, ή; αποπέμψις, εως, ή || In senso militare, στρατιά, ας, ή; στόλος, ου, ό; έξοδος, ου, ή. Fare una spedizione, στρατεύομαι επί τινα.

Spagnitio, σβαστήριον, ου, τό.
 Spelare, ψιλώω. Spelarsi, τριχορροέω.
 Spelato, ψιλός, ή, ου.
 Spellare, απο-διερματώω.
 Spelonca, άντρον, ου, τό; σπήλαιον, ου, τό.
 Spelta, ζέα, ας, ή; ζειά, ας, ή.
 Spendere, δαπανώ; εκ-δαπανώ; αν-αλίσκω (irr.); κατα-αλίσκω; per o in ..., είς τι.
 Spendibile, ανάλωτος, α, ου.
 Spengere, σβέννυμι (irr.); απο-σβέννυμι || per Far cessare, παύω; κατα-παύω || Spengersi fig. detto di Famiglia, Dissendenza o simili, αφανίζομαι; εξ-ετημίομαι.
 Spennacchiare, τίλλω; περι-τίλλω; γυμνάω των πτερώων.
 Spennacchio, λόφος, ου, ό.
 Spensierataggine, άμέλεια, ας, ή; απροσεκψία, ας, ή.
 Spensieratamente, άμελώς.
 Spensieratezza, ράθυμια ας, ή; άμέλεια, ας, ή.
 Spensierato, ράθυμος, ου; άμελής, ές; απροσεκτικός, ου.
 Spento, απεσβηκώς, υια, ός; σβεστός, ή, ου; αφανής, ές.
 Spenzolare, αιωρέομαι.
 Spenzolone o Spenzoloni, αιώρητος, ου; μετέωρος, ου.
 Spera, V. Specchio.
 Sperabile, έλπιτός, ή, ου.
 Speranza, έλπίς, ιδος, ή. Che ha buone speranze, ευέλπις, ι. Privo di speranza, άελπις, ιδος, ό, ή. Giovane di belle speranze, νεανίας καλλίστας έλπίδας παρέχων.
 Speranzare, επ-ελπίσω τινά; έλπίδα προτείνω (irr.) τινί.
 Speranzoso, ευέλπις, ιδος, ό, ή.
 Sperare, έλπίζω; κατ-ελπίσω; δι' έλπίδος ειμί; προσ-δοκάω. Più presto che non si sperava, θάπτον έλπίδος. Sperare in alcuno, in qualche cosa, έλπίδα τίθεμαι έν τίνι. Non aver più nulla a sperare, απ-αγορεύω (irr.); απο-γυμνάω (irr.).
 Sperdere, δια-φθείρω (irr.); απ-όλλυμι (irr.).
 Spergiarare, επίορκον δυνυμι (irr.); επι-ορκίω.
 Spergiaro, sost. επίορκια, ας, ή; όρκος επιορκος, ου, ό.
 Spergiaro, ad. επίορκος, ου.
 Spericolarsi, φοβέομαι; εκ-πλήττομαι, αυτ. εξεπλάγην; εκ-ταράττομαι.
 Sperimentale, εμπειρικός, ή, ου.
 Sperimentare, πείρων ποιέομαι τινος; πειράομαι τινος; δοκιμάζω τι.

- Sperimento, πείρα, ας, ή; διάπειρα, ας, ή; δοκιμασία, ας, ή.
- Sperperamento, διασκοδάσεις, εως, ή; διαφθορά, ας, ή.
- Sperperare, διασκοδάσασμι; διαφθείρω (irr.).
- Sperpero, V. Sperperamento.
- Sperlicato, υπερμήκης, ες; υπέρμετρος, ου.
- Spesa, δαπάνη, ης, ή; ανάλωμα, ατος, τό. Spese di viaggio, ἐρόδια, ου, τά. A mie spese, ἐκ τῶν ἐμουτοῦ. A proprie spese, ἀπὸ ο ἐκ τῶν ἰδίων; ἰδία; e fig. per Con proprio danno, ζημιωδῶς. A spese pubbliche o dello Stato, ἐκ τῶν δημοσίων; δημοσίᾳ. Con poca spesa, εὐδαπάνως. Senza spesa, ἀδαπάνως || Spese, per Alimenti, τροφή, ης, ή || Portar la spesa, Francar la spesa, λυσιτελέω.
- Spesare, δαπάνην ὑπ-ουργίῳ τυί; τρέφω τινά.
- Speserella, λεπτή δαπάνη, ης, ή.
- Spesseggiamento, ἐπανάληψις, εως, ή.
- Spesseggiare, ἐπανα-λαμβάνω (irr.).
- Spessezza, πυκνότης, ατος, ή; θασύτης; ητος, ή.
- Spesso, ad. Denso, παχύς, εἶα, ὕ || per Folto, Fitto, πυκνός, ή, ου; θασύς, εἶα, ὕ.
- Spesso, avv. πολλάκις; τὰ πολλά. Più spesso, πλεονάκις.
- Spetezzare, πέρδω; πέρδομαι.
- Spettabile, περίβλεπτος, ου; τίμιος, α, ου.
- Spettacolo, Giuoco o Festa rappresentata pubblicamente, θέα, ας, ή; δράμα, ατος, ου. || Ogni oggetto che traggia a sè gli sguardi, l'attenzione, δραμα, ατος, τό; θέαμα, ατος, τό; ὄψις, εως, ή; θέα.
- Spettare, προσ-ἴκω τυί. Per quel che spetta a voi, τὸ κατ' ὑμᾶς.
- Spettatore, ὁ θεώμενος (ου) acc.; θεατής, ου, ὁ.
- Spettatrice, ή θεωμένη (ης) acc.
- Spettro, φάσμα, ατος, τό.
- Speziale, φαρμακοπώλης, ου, ὁ.
- Spezie, ἀρώματα, ου, τά.
- Spezieria, φαρμακείου, ου, τό || Spezierie per Spezie, V.
- Spezzabile, εὐθραυστος, ου.
- Spezzamento, θραύσις, εως, ή.
- Spezzare, θραύω; ρήγνυμι (irr.).
- Spezzatamente, κατὰ μέρος.
- Spezzato, θραυστός, ή, ου; ρηκτός, ή, ου.
- Spia, κατάσκοπος, ου, ὁ, ή; ἀτακτουτής, ου, ὁ; ἐνδείκτης, ου, ὁ || fig. detto di Cosa, per Indizio, ἐνδειγμα, ατος, τό. Far la spia, ἐν-θείνυμι.
- Spiacente, δυσάρετος, ου; ἀηδής, ες.
- Spiacere, ἀπ-αρέσκω (irr.); δυσαριστία.
- Spiacevole, δυσάρετος, ου; ἀηδής, ες.
- Spiacevolezza, ἀηδία, ας, ή; δυσχέρεια, ας, ή.
- Spiacevolmente, ἀηδῶς; δυσχερῶς.
- Spiaggia, ἀκτή, ης, ή; αἰγμάλος, ου, ὁ; παρ-άλια, ου, τό.
- Spianamento, ὀμαλισμός, ου, ὁ.
- Spianare, Pareggiare, ὀμαλίζω; ὀμαλύνω; ἐξ-ισῶ || fig. Dichiarare, Interpretare, δια-ταρῶς; δια-σαφηνίζω || detto di edifi-zi, Rovinarli fino al piano della terra, ἀρθῆν ἀν-αιρέω (irr.); κατα-σκάπτω.
- Spianata, πεδίον, ου, τό; πεδιάς, ἀσος, ή; ἰσόπεδον, ου, τό.
- Spianato, sost. V. Spianata.
- Spiantare, ἐκ-ρίζω || per Distruggere dalle fondamenta, ἀρθῆν ἀν-αιρέω (irr.); κατα-σκάπτω.
- Spiare, κατα-σκοπέω; περι-σκέπτομαι; ὠτα-κουστέω.
- Spiatellare, παρῶρητιάζομαι.
- Spiatellata (Alla) e Spiatellatamente, παρῶρησιαστικῶς.
- Spiccare, trans. Staccare, λύω; ἀπο-λύω; ἀπο-σπᾶω || Spiccare un salto, ἐκ-πηδάω; ἄλλομαι (irr.) || intrans. Risaltare, ὑπερ-έχω (irr.) ο προ-έχω τῶν ἄλλων.
- Spicchio, ἀπόσταγμα, ατος, τό. Spicchio d'aglio, ἀγλῆς, ἰδος, ή.
- Spicciare, intrans. βλύζω fut. ὕσω; ἀνα-βλύζω || Spicciarsi, σπύδω; ἐπι-έγγομαι. Spicciati! ἐπιεργου!
- Spicciativo, ἄνυστικός, ή, ου; ὀρυκτήριος, α, ου.
- Spicciolare, ἀπο-φυλλίζω || detto di moneta, κατ-ἀλλάττω.
- Spicciolata, (Alla) e Spicciolatamente, κατὰ μόνους; χωρῆς.
- Spicco, ὑπεροχή, ης, ή. Fare spicco, V. Spiccare intrans.
- Spicilegio, σταχυολογία, ας, ή.
- Spiede, ὀβελός, ου, ὁ.
- Spiegabile, ἀποδεικτός, ή, ου; εὐαπόδεικτος, ου; εὐεξηγήητος, ου.
- Spiegamento, ἀνάπτυξις, εως, ή; ἀναπέτασις, εως, ή; ἐξάπλωσις, εως, ή.
- Spiegare, Svolgere cosa che sia piegata, δια-πτύσσω; ἀνα-πειτάνυμι; ἐξ-σπλέω || riferito a schiere e simili, ἐκ-τείνω (irr.); παρα-τείνω; ἐξ-ελίσσω (aum. per ει) || riferito a dubbio, difficoltà e simili, ἐξ-ηγέομαι; ἐρμηνεύω; δια-σαφηνίζω || per Tradurre, μετα-φράζω || per Dimostrare, Manifestare, ἐπι-δείκνυμι; ἐκ-πρίνω (irr.) || rifless. Manifestare

parlando il proprio concetto, ἐκ-φράζομαι διαβρόηθην.

Spiegatamente, σαφῶς; διαβρόηθην.

Spiegazione, Dichiarazione di una difficoltà, di un enigma e simili, διασάφησις, εως, ἡ; ἐξηγήσεις, εως, ἡ; ἐρμηνευσις, εως, ἡ; ἐρμηνεία, ας, ἡ. Dare una spiegazione, la spiegazione di . . . ἐξ-ηγέσμαι τι; διδάσκω (irr.) οἶόν ἐστι ο ὅπως ἐγένετό τι || *E nelle scuole, Il voltare di una in altra lingua un autore, μετάφρασις, εως, ἡ.*

Spiegiare V. Spiare.

Spietatamente, ἀνοικτως; ὀμῶς.

Spietatezza, ἀνελεημοσύνη, ης, ἡ; ὀμότης, ητος, ἡ.

Spietato, ἀνελεής, ἐς; ὀμός, ἡ, ὄν.

Spiga, στάχυς, υος, ὄ. Mettere spighe, ἀποσταχυεύω; σταχυοβολέω.

Spigare e

Spighire, ἀπο-σταχυεύω; σταχυοβολέω.

Spigliatamente, ἐλαφρῶς.

Spigliatezza, ἐλαφρότης, ητος, ἡ.

Spigliato, ἐλαφρός, ἄ, ὄν.

Spigo, νάρδος, ου, ἡ.

Spigolare, σταχυολογέω.

Spigolatore-trice, σταχυολόγος, ου, ὄ, ἡ.

Spigolatura, σταχυολογία, ας, ἡ.

Spigolo, γωνία, ας, ἡ.

Spigrire, trans. σπουδαῖον (αν) ποιέω || Spigrirsi, σπουδαῖος (α) γίνομαι (irr.).

Spilla, βελόνη, ης, ἡ; περονίς, ἴδος, ἡ.

Spillaccherare, καθαιρῶ.

Spillare, trans. σιφωνίζω || intrans. καταβρέω (irr.).

Spilletto, περόνιον, ου, τό.

Spillo, περόνη, ης, ἡ; βελόνη, ης, ἡ.

Spillone, περόνη, ης, ἡ.

Spilluzzicare, ἀπο-γεύομαι col gen.

Spilluzzico (A), κατὰ μικρόν.

Spitorceria, γλιτχροτής, ητος, ἡ; ρυπαρία, ας, ἡ.

Spilorecio, γλιτχος, α, ὄν; ρυπαρός, ἄ, ὄν.

Spina, ἀκανθα, ης, ἡ || fig. Dolore acuto, ἀνία, ας, ἡ; ἄλγος, εος, τό || Spina dorsale, ἀκανθα; ράχις, εως, ἡ.

Spinaci, ἀτράφαξις, εως, ἡ.

Spinale, ραχιαίος, α, ὄν.

Spineto, ἀκανθεῖών, ὄνος, ὄ.

Spingere, ὠθέω (irr.); ὠθεῖω; ἐλάυνω (irr.); ἄνω (irr.) || fig. Eccitare, Indurre. προτρέπω; παρ-ορμάω; a . . . εἰς τι ο inf.

Spino, βάτος, ου, ἡ; ἀκανθα, ης, ἡ.

Spinoso, Pieno di spine, ἀκανθώδης, ες || fig. Difficile, Scabroso, δυσχερής, ἐς; χαλεπός, ἡ, ὄν; τραχύς, εἶα, ὄ.

Spinta, ὄπισ, εως, ἡ; ὠθησις, εως, ἡ; ἐλασις, εως, ἡ.

Spionaggio, κατόπτεισις, εως, ἡ.

Spione, V. Spia.

Spira, σπιῖρα, ας, ἡ; ἐλιξ, ικος, ἡ.

Spiraglio, ἀναπνοή, ης, ἡ; ὀπή, ης, ἡ.

Spirale, κοχλοειδής, ἐς. In forza di sost. V. Spira.

Spirare, detto di vento, πνέω (irr.) || detto di odore, puzzo e simili, ἐξ-ατμίζω || detto di persona, ἀπο-θυήσκω (irr.) || detto di tempo e di cose che abbiano relazione a tempo, τελευταίω; τέλος έχω (irr.) || per Inspirare, ἐπι-πνέω.

Spiritare, Essere invaso dallo spirito maligno, κακοδαίμονιάω || Esser preso di grande paura, περι-φοβέομαι.

Spiritatamente, δαιμονικῶς.

Spiritato, δαιμονικός, ἡ, ὄν.

Spirito, Sostanza incorporea, πνεῦμα, ατος, τό || Gli spiriti, θαίμονες, ὠν, οἱ || Gli spiriti immondi o Spiriti delle tenebre, κακοδαίμονες, ὠν, οἱ || Lo Spirito santo, τὸ ἅγιον Πνεῦμα || Spirito per L' anima dell' uomo, ψυχῆ, ης, ἡ || per Ombra di un morto, ψυχῆ con o senza θανάτου || per Vita, πνεῦμα || per Coraggio, Presenza d' animo, θυμός, οὔ, ἄ; παράστασις, εως, ἡ; παράστημα, ατος, τό || per Vivacità di carattere, di modi, Brio, εὐφροσύνη, ας, ἡ; κομψότης, ητος, ἡ; χαριεντότης, ητος, ἡ; εὐτραπέλεια, ας, ἡ. Che ha molto spirito, κομψός, ἡ, ὄν; εὐτράπελος, ου; χαριεῖς, εσσα, εν. Che non ha spirito, ἀφυής, ἐς; e detto di discorsi e simili, ψυχρός, ἄ, ὄν. Con spirito, κομψός; χαριέντως. Senza spirito, ἀφυός; ψυχρῶς || per Senso intimo di un discorso e simili, νόσος-οὔς, ὄου-οὔ, ὄ; δίανοια, ας, ἡ || per Naturale disposizione ad alcuno affetto o sentimento dell' animo, φύσις, εως, ἡ; ἔθος, εος, τό; γνώμη, ης, ἡ. Ma per lo più si traduce con dei composti di φηλος; Es.: Spirito di umanità, φιλανθρωπία, ας, ἡ. Spirito di contraddizione, φιλονεικία, ας, ἡ || Spirito, T. gramm., πνεῦμα, ατος, τό; aspro, θασύ (έος); dolce, ψιλόν (οὔ).

Spiritosamente, κομψός; χαριέντως; ἀστικῶς.

Spiritoso, εὐφυής, ἐς; κομψός, ἡ, ὄν; ἀστυκός, ἡ, ὄν || detto dei liquori, ἐμπυρος, ου.

Spirituale, Incorporeo, ἀσώματος, ου || Che riguarda lo spirito, ψυχικός, ἡ, ὄν; πνευματικός, ὄν || Che riguarda la religione, ἱερός, ἄ, ὄν.

Spiritualità, πνευματικόν, οὐ, τό; ψυχικόν, οὐ, τό.
 Spizzico (A), κατ' ὀλίγον.
 Splendemente, λαμπρῶς.
 Splendere, V. Risplendere.
 Splendidamente, λαμπρῶς; μεγαλοπρεπῶς; πολυτελῶς.
 Splendidezza, λαμπρότης, ητος, ἤ; μεγαλοπρέπεια, ας, ἤ.
 Splendido, Che splende, λαμπρός, ἄ, ὄν || Magnifico, λαμπρός; μεγαλῆτος, α, ον; μεγαλοπρεπής, ἔς; πολυτελής, ἔς.
 Splendore, Luce assai viva, αὐγή, ἦς, ἤ || fig. Gloria, λαμπρότης, ητος, ἤ; εὐλογία, ας, ἤ || Magnificenza, μεγαλοπρέπεια, ας, ἤ.
 Spodestare, τῆς ἀρχῆς ἀφ-αίρεσμαι τινα.
 Spoglia, Pelle che cade o si leva dal corpo d' un animale, ἀπόδερμα, ατος, τό; δορά, ἄς, ἤ; e quella delle serpi, λεβηρίς, ἰδος, ἤ || Buccia, Scorza, φλοιός, οὐ, ὄ; λέπος, εος, τό || Vestimento, ἐσθῆς, ἦτος, ἤ || Spoglie, le prede fatte al vinto nemico, σκύλον, ου, τό; λάφυρον, ου, τό || Spoglia mortale, σῶμα, ατος, τό; νεκρός, οὐ, ὄ; λείψανα, αν, τά.
 Spogliamento, ἀπογύμνωσις, εως, ἤ; ἀπόδυσις, εως, ἤ; σύλησις, εως, ἤ.
 Spogliare, Levare le vesti e in gener. ciò che orna o serve di corredo, ἀπο-δύω (irr.); ἀπο-γυμνώω; ἀπο-φιλῶ; ἀπο-σκευάζω || Privare di, Far perdere, ἀπο-στερῶ τι τινά ο τινός || Abbandonare, Rinunziare a, ἀπο-τίθειμαι; ἀπο-βρίπτω || Derubare, Depredare, συλλάω. Spogliare i templi, ἐροσυλέω || rifless. Levarsi le vesti di dosso, ἀπο-δύομαι (irr.); di . . ., acc. || riferito ad animali, per Deporre la propria spoglia e prenderne una nuova, ἀπο-δύομαι τὸ γῆρας || riferito ad alberi, φλοοβρέω || fig. Spogliarsi di un possesso, d' un diritto, dell' avere e simili, ἀφ-ίσταμαι ο ἐξ-ίσταμαι τινος; προ-ἔσμαι (irr.) τι.
 Spogliato, γυμνός, ἤ, ὄν; di . . ., gen.
 Spogliatoio, ἀποδυτήριον, ου, τό.
 Spoglio, Veste dismessa, προϊούσα (ης) ἐσθῆς, ἦτος, ἤ || Preda, σκύλον, ου, τό || Raccolta di notizie ricavate dal leggere gli autori, ἐκλογή, ἦς, ἤ. Far lo spoglio, ἐκ-λέγω (irr.).
 Spola, κερκίς, ἰδος, ἤ.
 Spolpare, ἐκ-σαρκίζω.
 Spolverare, τὴν κόνιν ἐκ-τινάσσω.
 Spolverizzare, Ridurre in polvere, εἰς λεπτότατα κατα-τρίβω ο συν-τρίβω; λειο-

τριβεῖω || Aspergere come con polvere, πάσσω ful. πάτω.
 Sponda, Lavoro di muro o di terra che si fa o lungo i fiumi o a pozzi e simili, ἐπαλξις, εως, ἤ; ἀνδρόρον, ου, τό; χῶμα, ατος, τό; ὄχθη, ης, ἤ || Lido del mare, ἀκτή, ἦς, ἤ; αἰγιαλός, οὐ, ὄ || detto di altre cose, come d' un letto, d' una tavola, ecc. πλευρόν, οὐ, τό; χεῖλος, εος, τό; ἐσχατιά, ἄς, ἤ.
 Spondaico, σπονδαϊκός, ἤ, ὄν.
 Spondeo, σπονδεῖος, ου, ὄ.
 Spongioso, V. Spugnoso.
 Sponsali, νυμφεῖα, αν, τά.
 Spontaneamente, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου; ἐκούσιως; ἐκουσίαι; ἐκόντως.
 Spontaneità, αὐτόματον, ου, τό; ἐκούσιον, ου, τό.
 Spontaneo, ἐκούσιος, α, ον; αὐτόματος, ου.
 Spopolare, ἀνθρώπων ἐρημῶς; ἀνάστατον ποιεῖω.
 Spopolato, ἀνθρώπων ἐρημος, η, ον; ἀνάστατος, ου.
 Spoppare, ἀπο-γαλακτιζῶ.
 Sporadico, σποραδικός, ἤ, ὄν.
 Sporcare, μολύνω; μακίνω.
 Sporcizia, ρυπαρία, ας, ἤ; αἰσχρολογία, ας, ἤ.
 Sporco, ρυπαρός, ἄ, ὄν; πιναρός, ἄ, ὄν.
 Sporgente, προὔχων, ουτα, ου.
 Sporgere, προ-ἔχω (irr.); ἐξ-ἔχω.
 Sporta, κόρυς, ου, ὄ.
 Sportello, θύριον, ου, τό; θυρίδιον, ου, τό.
 Sporto, ἐξοχή, ἦς, ἤ; προβολή, ἦς, ἤ.
 Sportula, δικαστικόν, οὐ, τό.
 Sposa, Fanciulla promessa per moglie, νύμφη, ης, ἤ || per Fanciulla maritata di fresco, νύμφη; νεόγαμος, ου, ἤ; γαμετή, ἦς, ἤ || per Donna maritata in generale, γυνή, ναικός, ἤ
 Spozalizio, γαμήλια, αν, τά; γάμος, ου, ὄ.
 Spozare, Pigliare per moglie, γαμέω (irr.) || Pigliare per marito, γαμέομαι col dat. || Dare per moglie, νυμφεύω ο μνηστεύω || Spozare, detto di usanze o simili, per Accettarle, αἰρέομαι (irr.) τὰ τινος || Spozarsi, γάμον ο συζυγίαν ποιεῖομαι; συ-ζεύγνυμαι.
 Spozo, νυμφίος, ου, ὄ; γαμέτης, ου, ὄ.
 Spozzare, κατα-πυέω; ἀσθενῶ.
 Spozzatezza, ἀτονία, ας, ἤ.
 Spozzato, κατάπονος, ον; ἀσθενής, ἔς; ἀ-tonos, ου.
 Spozzossare, τῆς κτήσεως ἐκ-βάλλω (irr.) ο ἀπο-στερέω τινά.

- Spostamento**, μεταθέσεις, εως, ή; μετακινήσεις, εως, ή.
- Spostare**, μετα-τίθηναι; μετα-κινέω || *fig.* Recar danno. βλάπτω.
- Spotestare**, V. Spodestare.
- Spranga**, διαδοχίς, ιδος, ή; μοχλός, ου, ό.
- Sprangare**, μοχλώω.
- Spranghetta**, μοχλίον, ου, τό; μοχλίσκος, ου, ό.
- Sprazzo**, ράνις, ιδος, ή.
- Spreccamento**, διασκορπισμός, ου, ό; σπάθησις, εως, ή.
- Sprecare**, διασκορπίζω; δια-σπαθᾶω.
- Spreco**, V. Spreccamento.
- Sprecone-ona**, δαπανητικός; (ου), ή (ης); δαπανηρός (ου), ά (ας).
- Spregevole**, αξιοκαταφρόνητος, ου.
- Spregevolmente**, καταφρονητικᾶς.
- Spregiare**, κατα-φρονέω; περι-φρονέω; όλιγοφρέω; *tutti col gen.*
- Spregiatore-trice**, καταφρονητικός, ή, ου; περιφρονητικός, ή, ου.
- Spregio**, καταφρόνησις, εως, ή; περιφρόνησις, εως, ή.
- Spregiudicato**, ἐλεῦθερός, α, ου.
- Spremere**, ἐκ-πιέζω; ἐκ-θλίβω.
- Spremitura**, ἐκπίεσις, εως, ή; ἐκθλίψις, εως, ή.
- Sprezzare**, V. Disprezzare.
- Sprezzo**, V. Disprezzo.
- Sprigionamento**, λύσις, εως, ή; ἄφρσις, εως, ή.
- Sprigionare**, λύω; ἀ-φρίνω (*irr.*).
- Sprimacciare**, δια-σειώ.
- Sprizzare**, δια-βρᾶνιω; κατα-βρᾶνιω.
- Sprofondamento**, συνίησις, εως, ή.
- Sprofondare**, συν-ιζάνω (*irr.*); εἶς; τό βάθος πίπτω (*irr.*); κατα-πίπτω.
- Spronare**, κεντρίζω; μυωπίζω; ὀτρύνω.
- Spronata**, κέντησις, εως, ή.
- Sprone**, ἐγκεντρίς, ιδος, ή; μύωψ, ωπος, ό; κέντρον, ου, τό. Dar di sprone, V. Spronare. A spron battuto, προτροπαδῆν || L' unghione che ha il gallo nella parte posteriore della zampa, πλῆκτρον, ου, τό || La punta della prua delle navi, ἔμβολον, ου, τό.
- Sproporzionale**, ἀσύμμετρος, ου; ἀνάρμοστος, ου; εὐ-προσῆκον, ουσα, ου.
- Sproporzionalità**, ἀσυμμετρία, ας, ή; ἀναρμοστία, ας, ή.
- Sproporzionatamente**, ἀσυμμέτρως; ἀναρμόστως.
- Sproporzionato**, ἀσύμμετρος, ου; ἀνάρμοστος, ου.
- Sproporzione**, ἀσυμμετρία, ας, ή; ἀνισότης, ητος, ή.
- Spropositare**, σφάλλομαι, *ful.* σφάλλομαι. *aor.* ἐσφάλην; ἀμαρτάνω (*irr.*); ἡμιδιάλω.
- Sproposito**, σφάλμα, ατος, τό; ἀμάρτημα, ατος, τό.
- Spropriare**, V. Spossezzare.
- Sprovvedere**, γυμνάω ο φιλώ τινά τινος.
- Sprovvedutamente**, ἀλογίστως; ἀπροβούλως.
- Sprovveduto**, e
- Sprovvisto**, γυμνός, ή, ου; ψιλός, ή, ου; ἐνδεής, ές. Alla sprovvista, *posto avverbialm.*, ἐξ ἀπροσδοκήτου; ἀπρονοήτως; ἐξαιφνης. Colto alla sprovvista, ἀπαράσκευος, ου.
- Cogliere alcuno alla sprovvista**, ἐξαπηνότως ο ἀπαρασκευου κατα-λαμβάνω (*irr.*) τινά.
- Spruzzamento**, περιβρᾶνις, εως, ή.
- Spruzzare**, ἐπι-βρᾶνιω; ἐπι-βρᾶνιζέω; περιβρᾶνιω.
- Spruzzo**, ράνις, ιδος, ή; ραντισμός, ου, ό.
- Spruzzolare**, V. Spruzzare.
- Spugna**, σπόγγος, ου, ό; σπογγία, ᾶς, ή. Dare di spugna a, σπογγίζω τι.
- Spugnaetta**, σπογγίον, ου, τό; σπογγίριον, ου, τό.
- Spugnosità**, σπογγώδης, ους, τό.
- Spugnoso**, σπογγιοειδής, ές; σπογγώδης, ες.
- Spuma**, ἀφρός, ου, ό. Fare spuma, V. Spumare.
- Spumante**, aggiunto di vino, ζέω, ουσα, ου.
- Spumare** e
- Spumeggiare**, ἀφρίω; ἀφρίζω. *Detto del mare o del vino*, ζέω.
- Spumosità**, ἀφρώδης, ους, τό.
- Spumoso**, ἀφρώδης, ες; ἀφρῖοις, εσσα, εν.
- Spuntare**, *trans.* Togliere o Guastare come mechessia la punta a cosa appuntata, ἀμβλύνω || *per* Rimuovere, ἀφ-ίστημι || *fig.* Vincere l'altrui resistenza, κρατέω ο ἐπι-κρατέω *col gen.* || Spuntarla *per* Venire a capo di qualche cosa, ἀπεργάζομαι (*aum.* *per* ει); δια-πράσσω e δια-πράσσομαι *coll'oce.* || Spuntare, *riserito a barba*, γερμογλι, corna e simili, φύω; ἀ-ινημι (*irr.*) || *intrans.* Cominciare a nascere, ad apparire, φύομαι, *aor.* ἔφον; ὑπο-φαίνω (*irr.*).
- Spuntato**, ἀμβλυθείς, εἶσα, εν.
- Spurgamento**, κάθαρσις, εως, ή; ὑποκάθαρσις, εως, ή.
- Spurgare**, *trans.* Nettare, καθαιρώ || *intrans.* Mandar fuori per bocca il catarro, ἐκ-πτύω; χρέμπτωμαι.
- Spurgo**, L'atto dello spurgarsi, πτύσις, εως, ή; πτυσμός, ου, ό || La materia che si spurga, πτύσμα, ατος, τό.

Spurio, νόθος, η, ου. Essere spurio, detto di opere letterarie, νοθεύομαι. Dichiarare spurio e come tale rigettarlo, ἀθετείω.

Sputacchiare, πυτίζω.

Sputacchio, V. Sputo.

Sputare, πτύω.

Sputo, πτύσμα, ατος, τό; χρέμμα, ατος, τό.

Squadernare, Volgere e rivolgere le carte di un libro, ἀνα-πτύσσω ο ἀν-ελίσσω (aum. per ει) βιβλίον || Manifestare, Mettere innanzi, δηλώνω; φανερώω; προ-τίθημι.

Squadra, Strumento col quale si formano, o si riconoscono gli angoli retti, γνώμων, ονος, ό; κανών, ονος, ό. Mettere in squadra, πρὸς τὸν γνόμενον εὐθύνω; κανονίζω; ἀπ-εὐθύνω. A squadra, εὐγώνιος, ου; κανονικός, ή, ό. Fuor di squadra, ἀκανόνιστος, ου || Squadra, T. milit. τάξις, εως, ή; στίχος, εος, τό || per Un determinato numero di navi, στόλος, ου, ό.

Squadrare, Aggiustare con la squadra, πρὸς τὸν γνόμενον εὐθύνω; κανονίζω; ἀπ-εὐθύνω || Guardare una persona minutamente, δια-βλέπω.

Squadrone, ἔλη, ης, ή.

Squagliamento, τήξις, εως, ή; διάλυσις, εως, ή.

Squagliare, τήκω; κατα-τήκω; δια-λύω.

Squagliato, τετηκώς, υια, ός; τηκτός, ή, ό.

Squallidezza, αὐχμός, ου, ό.

Squallido, αὐχμηρός, ά, ό. Essere squallido, αὐχμείω.

Squallone, αὐχμός, ου, ό.

Squamma, λεπίς, ίδος, ή; φολίς, ίδος, ή.

Squammoso, λεπιδωτός, ή, ό; φολιδωτός, ή, ό; φολιδώδης, ες.

Squarciamiento, διασπαραξίς, εως, ή; διάσχις, εως, ή; κατάρρηξις, εως, ή.

Squarciare, δια-σπαρασσω; δια-σχίζω; δια-ρρήγνυμι (irr.); κατα-ρρήγνυμι.

Squarcio, ρήγμα, ατος, τό; τμήμα, ατος, τό.

Squartare, εἰς τὰ τέσσαρα σχίζω; δια-σπα-ράσσω.

Squassare, τινάσσω; σείω; δια-τείω.

Squilla, κωδώνιον, ου, τό.

Squillare, ήχέω.

Squillo, φθόγγος, ου, ό.

Squisitamente, ἐξικρίτως.

Squisitezza, ἐξικρίτεον, ου, τό.

Squisito, ἐξικρίτος, ου; ἐκκριτος, ου; ἄριστος, η, ου.

Squittinare, ψιφοφορέω.

Squittinio, ψιφοφορία, ας, ή.

Squittire, κλάζω, ful. κλάγξω, perf. κέκληγα; κλυζάω.

Sradicare, ἐκ-ρίζω, ἐξ-ορύσσω || fig. πρό-ρίζω ἀνα-τρέπω ο ἀν-αιρέω (irr.) τι.

Sragionare, πικρα-λογίζομαι.

Sregolatamente, ἀτάκτως; ἀκρατώς.

Sregolatezza. L'esser contrario alle regole, ἀταξία, ας, ή; ἀκοσμία, ας, ή || Il vivere contro le regole del buon costume, ἀο-λασία, ας, ή; ἀσελγεια, ας, ή; ἀσωτία, ας, ή.

Sregolato, Che è contrario alle regole, ἀτακτος, ου || Contrario alle regole del buon costume, ἀκόλαστος, ου; ἀσελγής, ες; ἀσωτος, ου.

Srugginire, τὸν ἰδὸν ἀρ-αιρέω (irr.) τινός; ἐξ-ιῶ τι.

Stabile, sost. οἰκοδόμημα, ατος, τό; κτίσμα, ατος, τό.

Stabile, ad. βέβαιος, α, ου; μόνιμος, ου; ἔμμονος, ου; ἔμπροσος, ου; εὐσταθής, ες. Beni stabili, ἔγγεις κτήεις, εως, ή.

Stabilimento, κατάστασις, εως, ή; ἴδρυσις, εως, ή.

Stabile, Costituire in modo stabile, ἕστη-μι; καθ-ίστημι; ἰδρύω || per Statuire, Decretare, βουλευομαι; γερύσσω (irr.) || per Fermare di comun accordo, συν-τίθεμαι τι τὴν τι.

Stabilità, βεβαιότης, ητος, ή; μόνιμότης, ητος, ή; εὐσταθεια, ας, ή.

Stabilmente, βεβαίως.

Staccare, λύω; ἀπο-λύω; ἀρ-αιρέω (irr.).

Stacciaio, κοσκινιστοίος, ου, ό; κοσκινωπάλης, ου, ό.

Stacciare, δι-κτιῶ; δια-σήθω; κοσκινίζω.

Stacciato, σηστός, ή, ό.

Stacciatura, κοσκίσεις, εως, ή.

Staccio, κόσκινον, ου, τό; κρησέρα, ας, ή.

Stadera, σταδμός, ου, ό.

Stadio, στάδιον, ου, τό. Della lunghezza di uno stadio, σταδιαίος, α, ου.

Staffa, ἀνσβολεύς, εως, ό.

Staffetta, ἄγγελος, ου, ό; δραμοκλήρξ, υκος, ό.

Staffiere, ἵπποκόμος, ου, ό.

Staffilare, μαστιγύω; μαστιζῶ.

Staffilata, μάστιγμα, ατος, τό.

Staffilatore, μαστιγίτωρ, ορος, ό.

Staffile, ἰμάθλη, ης, ή; ἰμάς, άντος, ό; μάστιξ, ηρος, ό.

Staggio, κόμαξ, ακος, ό.

Staggire, ἐπι-επι-σκήπτομαι.

Stagionaccia, χαλεπή (ής) ὥρα, ας, ή.

Stagionamento, πέπαισις, εως, ή; πεπασμός, ου, ό.

Stagionare, πεπαίνω; πέπτω; ἐκ-πέπτω.

Stagione, ὥρα, ας, ή. I frutti della stagio-

ne, *ώραία, αν, τά*. Che è della stagione, *ώραίος, α, αν*. Che è fuor di stagione, *ἄωρος, ου*.

Stagnatio, κασσιτεροποιός, ου, ό; κασσιτερουργός, *ου, ό*.

Stagnante, λιμνάζων, ουσα, ου. Le acque stagnanti, *τά των υδάτων στάσιμα*.

Stagnare, intrans. Fermarsi l'acqua senza scorrere per mancanza di declivio, *λιμνάζω* || *trans.* Ricoprire con uno strato di stagno, *κασσιτερώω*.

Stagnatura, τό κασσιτεροῦν.

Stagno, Ricettacolo d'acqua stagnante, λίμνη, ης, ή. Di stagno, *λιμναῖος, α, αν*. Formare uno stagno, *λιμνάζω* || **Metallo di colore bianco ecc.**, *κασσιτερος, ου, ό*. Di stagno, *κασσιτέριμος, η, αν*.

Staiο, μέδιμνος, ου, ό. Mezzo stajo, *ήμιμέδιμνος, ου, τό*. Contenente uno stajo, *μεδιμνῖος, α, αν*; due, *διμέδιμνος, αν*; mezzo, *ήμιμέδιμνος, αν*.

Stalla, σταθμός, ου, ό; στήλός, *ου, ό*. Stalla di buoi, *βουστάθμον, ου, τό;* βουστάτιον, *ου, τό*.

Stalliere, στήκορος, ου, ό; ἵπποκόμος, *ου, ό*.

Stallo, ἔδρα, ας, ή; καθέδρα, *ας, ή*.

Stallone, ὄχειον, ου, τό.

Stamani, ἐν τούτῳ τῷ ὄρθρῳ.

Stamattina, V. Stamani.

Stambecco, ἀγριος τράγος, ου, ό.

Stamberga, πίπτουσα (ης) οἰκία, ας, ή.

Stamburaz, τυμπανίζω.

Stamburata, τυμπανισμός, ου, ό.

Stame, στήμων, ουος, ό.

Stampa, Arte di stampare, τυπογραφία, ας, ή (G. M.) || L'atto e il modo dello stampare, *τύπωσις, εως, ή;* ἐντύπωσις, *εως, ή* || per Immagine in disegno, *χάλκογραφία, ας, ή* || Qualunque arnese con cui s'imprime in checchessia un disegno, *τύπος, ου, ό* || *fig. per Sorte, Qualità, είδος, εος, τό;* γένος, *ουος, τό*. Della stessa stampa, *ὁμοειδής, ές;* ὁμογενής, *ές*.

Stampare, τυπώω, ἐν-τύπώω; ἐν-χαράττω.

Stampatore, τυπογράφος, ου, ό (G. M.).

Stampella, βακτηρία, ας, ή.

Stamperia, τυπογραφία, ας, ή; τυπογραφεῖον, *ου, τό (G. M.)*.

Stampita, μακρολογία, ας, ή.

Stampo, τύπος, ου, ό.

Stancare, κοπῶω; κατα-πονέω || per Infastidire assai, *ἐν-αγλέω, imperf. ἠνώχλων* || **Stancarsi, κατα-πονέομαι; κάμνω (irr.)**.

Stanchetto, ὑπόκοπος, αν.

Stanchezza, κόπος, ου, ό; κάματος, *ου, ό*.

Stanco, κερμηκώς, υῖα, ός; καμάν, *ουσα, ου;* κατάκοπος, *αν;* κατὰπνος, *αν*.

Stanga, κάραξ, ακος, ή; μοχλός, *ου, ό*.

Stangare, μοχλίω

Stanghetta, Piccola stanga, κερμηκίδιον, ου, τό; κερμηκίου, *ου, τό* || Parte della settratura, *βάλλανος, ου, ό*.

Stanotte, ἐν ταύτῃ τῇ νυκτί.

Stantio, διεσφαρμένος, η, αν; ταργός, *ή, ου*.

Stantuffo, ἔμβολον, ου, τό.

Stanza. Nome generico dei luoghi della casa, *σῆμα, ατος, τό;* δωμάτιον, *ου, τό* || per Dimora, *διατριβή, ης, ή;* μονή, *ης, ή;* ἔμμονή, *ης, ή* || per Strofa, *στροφή, ης, ή*.

Stanzetta, οἰκημάτιον, ου, τό.

Stanziare, Statuire, τάσσω; ὀρίζω; καθ-ίστημι || per Stare, Dimorare, *οἰκέω; κατ-οικέω*.

Stappare, ἀνκ-στομῶω.

Stare, εἶμι; γίνομαι (irr.); ἵσταμαι || Star quieto, *ἡσυχία ἄγω (irr.); ἡσυχάζω* || Stare in silenzio, *σιγῶω; σιωπῶω* || Stare in isperanza, *ἐλπίδα ἔχω (irr.)* || Star bene o male, riferito alla salute, *καλῶς ο κακῶς πράττω*. Sta' o State bene, a modo di salute, *χαῖρες; χαίριτε* || Star bene o Non Convenire, Attagliarsi o Non attagliarsi, *πρέπω ο οὐ πρέπω; προσήκω ο οὐ προσήκω* || Star mallevadore, *ἐγγυητής καθ-ίσταμαι* || Stare per Rimanere, Restare in un luogo, *μένω (irr.)*; ἐμ-μένω || per Abitare, *οἰκέω col' acc. ο ἐν col dat.* || per Dimorare, unito per lo più a compimento di tempo, *μένω; δια-τρίβω* || Star con uno, Convivere con esso, *συν-οικέω τινί ο μετὰ τινος* || Stare per indugiare, *μέλλω (irr.)*; ὑστερέω || Stare a una cosa, per Parteciparvi, *μετ-έχω τινός* || Starsene a uno per Rimettersi al suo giudizio ecc., *ἐμαυτὸν (ήν) ἐπι-τρέπω ο ἐμ-πιστεύω τινί* || Stare in me, in te e simili, per Dipendere la cosa, di che si tratta, da me, te ecc., *ἔστιν ἐπ' ἐμοί, ἐπί σοι ecc.* || Star per alcuno, per alcuna parte, per Favorirlo, *εὐνοϊκῶς ἔχω τινί; φρονέω τά τινος* || Stare per con un infinito, per Essere in sul punto di . . . *μέλλω col' inf.* || Star sopra di sè per Essere sospeso, in dubbio, *ἀπορέω* || Lasciare stare. Non proseguire un'azione cominciata, *ἀπο-λήγω; παύομαι, col gen.* || e per Non toccare, Non molestare, *ἔαω, ful. ἔασω (aum. per ει)* || Stare a tu per tu, *λόγον λόγῳ ἀπο-κρίνομαι*. — Verbo di grande uso nella

nostra lingua e avente molti significati, sarebbe stato impossibile riportare qui tutte le frasi nelle quali s'adopera. Se ne troveranno però non poche altre, qua e là, nei vari articoli di questo vocabolario.

Starna, πέρδιξ, ικος, ή.

Starnotto, περδικιον, ου, τό.

Starnutire, πταίρω; πτάρνυμαι. *ful.* πταρήσομαι. Fare starnutire, πταρνύου κινέω τινί. Che fa starnutire, πταρτικός, ή, όν.

Starnuto, πταρμός, ου, ό.

Stasare, άνα-στορόω.

Stasera, ταύτης έσπέρας.

Statare, θερίζω.

Statica, στατική, ής, ή.

Statista, πολιτικός, ου, ό; ό τά δημόσια πράττων (*gen.* οντος).

Statistica, πολιτειογραφία, ας, ή (*G. M.*)

Statistico, πολιτειογραφικός, ή, όν.

Stato, Condizione permanente dell'essere di checcchia, κατάστασις, εως, ή; διάθεσις, εως, ή; έξεις, εως, ή. Essere in tale o tale stato, έχω (*irr.*) *con un avverbio.*

Ridurre in tale o tale stato, δια-τίθημι *con un avv.* Rimanere nel medesimo stato, έν τώ αύτῶ δια-μένω (*irr.*).

Rimettere in buono stato, άνα-σκευάζω; επαν-ορθώω (*imperf.* επηνώρθου). In questo stato di cose, έν ταύτη τῇ καταστάσει;

οὔτοι τῶν πραγμάτων καθεστωτων; έν τούτοις πράγμασι || Stato, Quella istituzione la quale rappresenta l'universale dei cittadini governati dalle stesse leggi, κοινόν, ου, τό; πόλις, εως, ή.

L'interesse dello Stato, τῶ κοινῆ συμφέρον, *gen.* οντος. In nome dello Stato, Quella istituzione la quale rappresenta l'universale dei cittadini governati dalle stesse leggi, κοινόν, ου, τό; πόλις, εως, ή.

L'interesse dello Stato, τῶ κοινῆ συμφέρον, *gen.* οντος. In nome dello Stato, Quella istituzione la quale rappresenta l'universale dei cittadini governati dalle stesse leggi, κοινόν, ου, τό; πόλις, εως, ή.

per Forma di governo, πολιτεία, ας, ή.

Stato monarchico, μοναρχία, ας, ή; repubblicano, δημοκρατία, ας, ή || *E per* Il paese dello Stato, χώρα, ας, ή; γῆ, γῆς, V.

Stato, χώρα, ας, ή; γῆ, γῆς, V. Statista, ή || Uomo di Stato, V. Statista.

Statua, άνδριάς, άντος, ό Fare statue, άνδριαντοποιείω.

Statuaria, άνδριαντοποιία, ας, ή.

Statuario, άνδριαντοποιός, ου, ό.

Statuetta, άνδριαντίριον, ου, τό; άνδριαντίσκος, ου, ό.

Statuire, δι-αγορεύω (*irr.*); καθ-ίστημι (*irr.*).

Statura, τό τῶ σώματος μέγεθος (ους) ο σχῆμα (ατος); έξεις, εως, ή.

Statuto, θεσμός, ου, ό.

Stazionario, στάσιμος, ου.

Stazione, σταθμός, ου, ό.

Stazionare, ρακάω.

Stecca, βέβδος, ου, ή.

Steccare, χαρικοποιέομαι.

Steccato, χαράκιμα, ατος, τό; έρκος, εος, τό.

Stecchetto (Stare a), λεπτότατα βιώω; εις τὰ έσυχτα φείδομαι.

Stecchino da denti o simplicem. Stecchino, έδοντογλυφίς. ίδος, ή.

Stecchire, αύτίκα άπο-κτείνω (*irr.*).

Stecco, άκανθα, ης, ή; κέντρον, ου, τό.

Steconato, χαράκιμα, ατος, τό.

Steecone, χάραξ, ακος, ό.

Stella, άστήρ, έρος, ό, *dat. plur.* άστράτι; άστρον, ου, τό. Osservar le stelle, άστρονομέω. Stella fissa, άπλανής (ους) άστήρ.

Stella errante, πλανήτης (ου) άστήρ. Stella cadente, διήττων, οντος, ό *con* o *senza* άστήρ. Stella polare, άρκτούρος, ου, ό || Stella per Fortuna, Destino prospero o avverso, τύχη, ης, ή. Nato sotto una buona o cattiva stella, ευδαίμων ο κακοδαίμων, ου ||

Inalzare, Levare, Portare e simili alle stelle, υπερ-επαινώω, *ful.* έστω.

Stellare, *ad.* άστρώω, α, ου.

Stellarsi, άστράτι λάμπω.

Stellato, κατάστερος, ου; διάστερος, ου; άστέριος, α, ου.

Stelletta, άστερίσκος, ου, ό.

Stelo, καυλός, ου, ό; μίσχος, ου, ό.

Stemma, παράσημον, ου, τό; επίσημον, ου, τό; σύμβολον, ου, τό.

Stemperamento, λύσις, εως, ή; διάλυσις, εως, ή.

Stemperare, λύω; δια-λύω; κατα-λύω.

Stendardo, σημαία, ας, ή.

Stendere, τείνω (*irr.*); εκ-τείνω; άπο-τείνω.

Stenebrare, φωτίζω; δια-φωτίζω.

Stenografare, διά σημείων γράφω.

Stenografia, ή διά σημείων γραφή (ής).

Stenografico, σημειογράφος, ου.

Stenografo, σημειογράφος, ου, ό.

Stentare, Patire difetto delle cose necessarie alla vita, τῶν επιτηδείων ένδεής είμι; ταλαιπωρέω || Stentare a fare una cosa per Risolversi difficilm. o di mala voglia ad essa, δυνείω; μέλλω (*irr.*); e per Farla con stento, con difficoltà, χλεπῶς; e il verbo esprime la cosa che si fa.

Stentatamente, χλεπῶς; δυσχερῶς; μόλις.

Stentato, Venuto a stento, λεπτός, ή, όν; ισχνός, η. όν || Fatto con istento e con soverchia fatica, επίπονος, ου; πραγματώδης, ες.

Stento, sost. Mancanza delle cose necessarie, ένδεια, ας, ή; άπορία, ας, ή || per Pena, Sofferenza, πάθος, εος, τό || per

- Difficoltà**, πόνος, ου, ὁ; μόχθος, ου, ὁ; χαλεπότης, ητος. ἡ. **A stento**. **A gran stento**, οὐκ ἄνευ πόνου; μόλις; χαλεπῶς.
- Stento**, *ad. V.* Stentato.
- Stenuare**, *V.* Estenuare.
- Stereo**, κόπρος, ου, ἡ.
- Stercoraccio**, κοπρικός, ἡ, ὄν; κοπριώδης, ες.
- Stereometria**, στερομετρία, ας, ἡ.
- Stereometricamente**, στερομετρικῶς.
- Stereometrico**, στερομετρικός, ἡ, ὄν.
- Stereotipare**, στεροτυπῶν (G. M.).
- Stereotipia**, στεροτυπία, ας, ἡ (G. M.).
- Stereotipo**, στεροτύπος, ου.
- Sterile**, Che non concepisce, ἀγονος, ου; ἄτοκος, ου || Che non produce, Che non frutta, ἄκαρπος, ου; ἄφορος, ου.
- Sterilire**, ἀκαρπον ποιεῖν. **Sterilirsi**, ἀκαρπος (ου) γίγναμαι (irr.).
- Sterilità**, detto di donna, ἀγονία, ας, ἡ || di terreno, ἀφορία, ας, ἡ; ἄκαρπια, ας, ἡ || dell'ingegno, ἀφύια, ας, ἡ.
- Sterminare**, *V.* Esterminare.
- Sterminatamente**, ὑπερμέτρως.
- Sterminatezza**, ὑπερμετρία, ας, ἡ.
- Sterminatore-trice**, πανώλεθρος, ου; πανώλης, ες. **Sterminatore**, *in forza di sost.* ἐξολοθρευτής, ου, ὁ.
- Sterminio**, *V.* Esterminio.
- Sterpare**, ἐκ-ρίζω.
- Sterpo**, ἀποφυάς, ἄδος, ἡ; κλαδίσκος, ου, ὁ.
- Sterrare**, ἐξ ὀρύσσω.
- Stessissimo**, αὐτότατος, η, ου.
- Stesso**, αὐτός, ἡ, ὁ. **Io stesso**, ἐγὼ αὐτός; tu stesso, σὺ αὐτός; *ma di me stesso*, ἐμαυτοῦ; *di te stesso*, σεαυτοῦ *ecc.*
- Stib.** ὀρυζοτροφεῖν, ου, τό.
- Stile**, Il ferro appuntato da una parte, col quale gli antichi scrivevano su tavolette incerate, στύλος, ου, ὁ; γραφεῖον, ου, τό; γραφίδιον, ου, τό || Una specie d'arme insidiosa, ἐγχειρίδιον, ου, τό; μαχαιρίδιον, ου, τό; ξιφίδιον, ου, τό || Qualità e Modo di comporre sì in prosa come in verso, λέξις, εως, ἡ; χαρακτήρ, ἡρος, ὁ || Costume, Modi di procedere in chechessia, τρόπος, ου, ὁ.
- Stilette**, ἐγχειρίδιον παίω ο κτείνω (irr.).
- Stiletto**, ἐγχειρίδιον, ου, τό; ξηρίδιον, ου, τό.
- Stilla**, σταγών, ὄνος, ἡ; ψακάς, ἄδος, ἡ. **A stille**, *posto averbiallym.* στάγδην.
- Stillare**, Uscire, Versarsi a goccié, σταλάσσω, *ful.* ξω; σταλάζω, *ful.* ξω; ψακάζω || *per* Depurare, δι-υλιζῶ || *Stillarsi* il cervello, κατα-τρίβωμαι.
- Stillicidio**, λιξιά; ἄδος, ἡ.
- Stima**, Valutazione di una cosa venale, τιμήσις, εως, ἡ; ἀποτίμησις, εως, ἡ || il Prezzo stesso assegnato ad essa, τιμημα, ατος. τό; ἀξία, ας, ἡ || Opinione favorevole che si ha di una persona o di una cosa, derivante dalla conoscenza de' pregi suoi, ἀξίωσις, εως, ἡ; δόξα, ης, ἡ; τιμή, ης, ἡ. **Fare stima di una cosa o persona**, ἐν τιμῇ ἔχω (irr.) τι ο τινά. **Avere molta stima di**, περί πλείστου ποιῶμαι ο ἐν πλείστη τιμῇ ἔχω *con l' acc.*
- Stimabile**, τιμῆς ο λόγου ἀξιος, α, ου; τίμιος, α, ου.
- Stimare**, Valutare, Tenere in pregio, τιμάω; ἀξιάω; πείσομαι τι. **Stimar molto**, περί πολλοῦ ποιῶμαι. **Stimar poco**, περί ὀλίγου, περί μικροῦ ποιῶμαι. **Stimar nulla**, περί οὐδενὸς ποιῶμαι; ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι || **Giudicare**, Pensare, ἡγέομαι; νομίζω; ὑπο-λαμβάνω (irr.).
- Stimate**, στίγματα, ου, τά. **Aver le stimate**, στιγματηροῦμαι.
- Stimato**, Valutato, τιμητός, ἡ, ὄν *col prezzo di stima in genit.* || Che gode stima, ἐν-τιμος, ου; ἐνδοξος, ου; εὐδόκιμος, ου.
- Stimatore**, τιμητής, ου, ὁ.
- Stimazzare**, στιγματίζω.
- Stimolante**, παροξυντικός, ἡ, ὄν; παρορμητικός, ἡ, ὄν.
- Stimolare**, Pungere con lo stimolo, κεντέω; κεντρίζω || *fig. per* Incitare, Spingere, παρ-οξύνω; παρ-ορμάω; ἐπ-αίρω; προ-τρέπω.
- Stimolo**, κέντρον, ου, τό.
- Stineo**, κνήμη, ης, ἡ.
- Stipa**, φρύγανα, ου, τά.
- Stipendiare**, μισθόδομαι; μισθοδοτέω.
- Stipendio**, μισθός, ου, ὁ; μισθοφορά, ἄς, ἡ. **Essere**, **Stare** agli stipendi di alcuno, μισθοφορεῖ τινὶ ο παρὰ τει.
- Stipite**, Ciascuno dei due membri della porta che reggono l'architrave, παραστάς, ἄδος, ἡ || Il fusto o pedale dell'albero, στέλεχος, εως, τό || *figur.* Colui dal quale ha principio una discendenza, βί-ζα (ης, ἡ) τοῦ γένους; γενάρχης, ου, ὁ.
- Stipo**, κιβώτιον, ου, τό.
- Stipulare**, ὁμολογέω; δι-ομολογέω (τι τινὶ ο πρὸς τινα); συν τίθεμαι (τινὶ).
- Stipulazione**, ὁμολογία, ας, ἡ; διαμολογία, ας, ἡ.
- Stiracchiare**, Cavillare, Sofisticare, σοφιστικῶς φιλονεικέω ο λεπτολογέω || **Stiracchiare** il prezzo di una cosa che si contratti, ὀυσιανέω.

Stiracchiatura, σφισμός, οὐ, ὄ.
Stirare, Tirare distendendo con forza, ἐκ-
 τείνω || Distendere con ferro caldo panni
 lini ecc., σιδερόνω (G. M.).
Stiratore, σιδερώτρια, ας, ἡ (G. M.)
Stiratura, ἐκτασις, εως, ἡ; σιδερωμα, ατος.
 τό (G. M.).
Stirpe, V. Schiatta.
Stitichezza, δυσκοιλότης, ητος, ἡ.
Stitico, δυσκοιλίος, ον.
Stiva, Manico dell' aratro, ἐχέτιλη, ης, ἡ ||
 Il fondo della nave, ἐχέτιλιον, ου, τό.
Stivale, κνημίς, ἰδος, ἡ.
Stivalelto, βουκίς, ἰδος, ἡ.
Stivare, πυκνῶν; στοιβάζω; συ-στοιβάζω.
Stizza, ὄργη, ης, ἡ; θυμός, οὐ, ὄ.
Stizzirsi, ὀργίζομαι; θυμόμαι.
Stizzosamente, ὀργίλος.
Stizzoso, ὀργίλος, η, ον; θυμικός, ἡ, ον;
 ὀξύθυμος, ον.
Stoccata, πληγή, ης, ἡ.
Stocco, ξίφος, εος, τό.
Stoffa, ὑρασμα, ατος, τό; ὕψος, εος, τό.
Stoia, φορμός, οὐ, ὄ; ψιάδος, ου, ὄ.
Stoiaio, ψιαδοποιός, οὐ, ὄ.
Stoicismo, στωϊκός; ἀπαθώς.
Stoicismo, La dottrina degli stoici ἡ στωϊκή
 (ἡς) ο τῶν Στωϊκῶν φιλοσοφία (ας) || per
 Certa impassibilità con la quale si so-
 stengono le umane vicende, ἀταραξία,
 ας, ἡ; ἀπάθεια, ας, ἡ.
Stoico, στωϊκός, ἡ, ον || detto di Chi ha o
 affetta impassibilità per le vicende della
 vita, ἀτάρακτος, ον; ἀπαθής, ἐς.
Stoino, φορμίσκος, ου, ὄ.
Stola, ἱερὰ (ἡς) στολή, ης, ἡ.
Stolidamente, ἀνοήτως; μωρῶς.
Stolidezza e
Stolidità, ἀνοηθησία, ας, ἡ; μωρία, ας, ἡ.
Stolido, ἀνοηθητος, ον; ἀνόητος, ον.
Stoltamente, ἀφρόνως; μωρῶς.
Stoltezza, ἀφροσύνη, ης, ἡ; μωρία, ας, ἡ;
 μωρότης, ητος, ἡ.
Stolto, ἀφρων, ον; μωρός, ἂ, ον. Essere
 stolto, μωρήναι. Parlar da stolto, μωρο-
 λογέω.
Stomacaccio, ναυτία, ας, ἡ.
Stomacare, ὄσση παρ-έχω (irr.).
Stomachevole, ἀσώδης, ἐς; ναυτιώδης, ἐς.
Stomaco, στόμαχος, ου, ὄ; γαστήρ στρός, ἡ
 || Travaglio di stomaco, ναυτία, ας, ἡ;
 ναυτικισμός, οὐ ὄ || Fare stomaco, ναυτίαν
 ἐγείρω || Contro stomaco, ἄλων, ουτα, ον.
Stomacoso, ἀσώδης, ἐς; ναυτιώδης, ἐς.
Stomatico, εὐστόμαχος, ον.

Stonare, ἀπ-άδω. ful. ἀτομαι.
Stoppa, στύπη, ης, ἡ; στυπιών, ου, τό. Di
 stoppa, στύπινος, η, ον.
Stoppa, κακία, ης, ἡ.
Storcere, στρέρω; δια-στρέφω; στρεβλώω.
Storcimento, διαστροφή, ης, ἡ.
Stordimento, ἐκπληξίς, εως, ἡ; ἐκπληξία,
 ας, ἡ.
Stordire, ἀναισθητον καθ-ίστημι; ἐκ-πλήσ-
 σω; ἐκ-κωρῶω.
Storditezza, ἀλοητία, ας, ἡ; ἀφροσύνη, ης, ἡ.
Stordito, ἐκπληγίς, εἶσα, ἐν; ἐκπληκτος, ον
 || per Balordo, ἀλόγητος, ον; ἀπερίσκε-
 πτος, ον.
Storia, Racconto di fatti memorabili, ιστο-
 ρία, ος ἡ. Scrivere storia, ιστορίαν συγ-
 γράω. ιστοριογραφία || per Semplice rac-
 conto, δήγημα, ατος, τό || per Racconto
 o Discorso non vero, μῦθος, ου, ὄ.
Storiare, ποιῶμι.
Storiato, ποικίλος, η, ον.
Storicamente, ιστορικῶς.
Storico, ad. ιστορικός, ἡ, ον.
Storico, sust. ιστοριογράφος, ου, ὄ; συγγρα-
 φεύς, εως, ὄ.
Storiella, μυθίαριον, ου, τό.
Storografo, ιστοριογράφος, ου, ὄ.
Storione, ἀτακταίος, ου, ὄ.
Stormare, θορυβῶω; ψοφῶω.
Stormo, ἀγέλη, ης, ἡ; πηλῶς, εος, τό. A
 stormi, ἀγελίδων.
Stornare, ἰλιανς. ἀπο-τρίπομαι; ἀνα-χω-
 ρῶω || lians. ἀπο-τρίπω.
Storno, uccello, ψαρ, αρός, ὄ. Del colore
 dello storno, ψηρός, ἂ, ον.
Storpiare, παρῶω; ἀνα-παρῶω; κολοβῶω; κω-
 λῶω.
Storpiato, παρῶς, ἂ ον; ἀνάπηρος, ον..
Storpiatura, πήρωμα, ατος, τό.
Storpio, V. Storpiato.
Storta, διάστειμμα, ατος, τό; παράστειμμα,
 ατος, τό. Farsi una storta a un piede,
 δια-στρ φουκία παρα-στειρομαι τὸν πόδα.
Stertamente, οὐκ ὀρθῶς; ἀλοητως.
Storto, Stravolto, ἀιστραμμένος, η, ον;
 διάστρωπος ον; στρεβλός, ἡ, ον || fig. ri-
 ferito a mente, ιδεὸς e simili, οὐκ ὀρθός,
 ἡ, ον.
Stoviglio, κεραμεύς, εως, ὄ.
Stoviglie, κεράσιον, ου, τό; κεράμια, ων, τά.
 Fabbricare stoviglie, κεραμεύω.
Straboccare, V. Traboccare.
Strabocceamente, ἀμετρῶς; ὑπερβαλλόντως.
Strabocchevole, ἀμετρος, ον; ὑπέμετρος,
 ον; ὑπερβάλλον, ουσα, ον.

- Strabocchevolmente, V. Straboccatamente.**
Stracarico, ὑπέρομος, ον.
Straccare, V. Stancare.
Straccatoio, κοπώδης, ες; επίπονος, ον.
Stracchezza, V. Stanchezza.
Stracciabile, ῥηκτός, ἡ, όν.
**Stracciamento, διασπάραις, εως, ἡ; διάσχι-
 σις, εως, ἡ; κατάρρηξις, εως, ἡ.**
**Stracciare, δια-σπαράσσω; δια-σχιζω; δια-
 ῥήγνυμι (irr.).**
Straccio, ῥάκος, εος, τό; τρύχος, εος, τό.
Straccione, ῥακίδυτος, ον.
**Stracco, Indebolito di forze, Stanco, κατάρ-
 κωτος, ον; κατάπονος, ον || fig. Annoiato
 assai di qualche cosa, μεστός, ἡ, όν; κα-
 τάρκωτος, ον; di . . . , gen. || detto di Ter-
 reno, ἔκκατος, ον.**
Stracotto, περισσῶς ἐψιδείς, εἶσα, έν.
**Strada, ὁδός, οὔ, ό. Strada maestra, λεωφό-
 ρος, ον, ἡ. Per istrada, Strada facendo,
 έν ὁδῷ; κατά τήν ὁδόν; μεταξὺ πορευόμε-
 νος (η), che s' accorda col soggetto.
 Esser fuor di strada, τῆ; ὁδοῦς ὁδοῦ
 ἀπο-πλανάομαι.**
Stradare, ὁδῶν; ὁδηγεῖν.
Stradoteli, παράφρενα, ων, τά.
**Strafalcione, Errore commesso per tras-
 curaggine. σφάλμα, ατος, τό; πλημμέλη-
 μα, ατος, τό || detto di chi opera senza
 cura, ὀλίγωρος, ον.**
Strafare, πλείον τοῦ ὀέοντος ποιεῖν.
Strafelato, V. Trafelato.
**Strage, σφαγή, ἤς, ἡ; κατασφαγή, ἤς, ἡ;
 φόνος, ον, ό.**
Stragiudiciale, ό, ἡ, τὸ ἔξω τῶν νομίμων.
Stragrande, ὑπερμεγέθης, ες.
**Stralciare, Tagliare i tralci, ἀμπελοουργεῖν ||
 Tagliare checchessia alla peggio, ἀπο-
 κόπτω || per Terminare una controversia
 per accomodamento, δια-κρίνω; συνθήκην
 ποιέομαι πρὸς τινα.**
**Stralcio, Lo stralciare, ἀμπελοურγημα, ατος,
 τό || Accomodamento fatto tra due parti
 in questione, συναλλαγή, ἤς, ἡ; συνθήκη,
 ἡ, ἡ.**
Strale, τόξευμα, ατος, τό; βέλος, εος, τό.
Stralunare, τὸ ὀρθαλμῶ δια-στρέφω.
Stralungo, ὑπερμήκης, ες.
**Stramazzone, trans. κατα-βάλλω (irr.) ||
 intrans. κατα-πίπτω (irr.).**
Stramazzata, πτώσις, εως, ἡ.
Stramazzone, πτώσις, εως, ἡ.
**Strambo, Che ha gli occhi stravolti, στρα-
 βός, ἡ, όν || Strano, Stravagante, ἀλλόκο-
 τος, ον.**
- Strame. Erba o paglia che si dà in cibo
 alle bestie, χόρτος, ον, ό; χόρτασμα, ατος.
 τό || ο che serve ad esse di letto, ὑπό-
 στρωμα, ατος, τό.**
**Strampalato, ἀτοπος, ον; ἀλλόκοτος, ον; πα-
 ράδοξος, ον.**
Strampaleria, παράδοξον, ον, τό.
Stranamente, ἀλλοκότως; ἀτόπως; παριδοξως.
**Stranezza, ἀτοπον, ον, τό; ἀτοπία, ας, ἡ;
 παράδοξον, ον, τό.**
**Strangolamento, κατάρπειξις, εως, ἡ; ἀγχόνη,
 ἡ, ἡ.**
**Strangolare, στραγγαλιζω; ἀπο-πίνω; ἀγχο-
 νᾶν; ἀγχο.**
Strangolato, πνικτός, ἡ, όν.
Strangolatore-trice, ἀγχονεῖος, ον.
Strangolazione, V. Strangolamento.
**Straniero, Di estraneo paese, ξένος, η, ον;
 ἀλλοδαπός, ἡ, όν; ἀλλόφυλος, ον || Che ap-
 partiene ο si riferisce a straniero, ξενι-
 κός, ἡ, όν.**
**Strano, ξένος, η, ον; ἀλλόκοτος, ον || detto
 di persona, τραχύς, εἶα, ύ; δύσκολος, ον.**
**Straordinariamente, Contro il solito, παρὰ
 τὸ ἔθος; ἀήθως || Sommamente, ὑπερφυῶς;
 θαυμασίως.**
Straordinarietà, ἀήθεια, ας, ἡ.
**Straordinario, ό, ἡ, τὸ παρὰ τὸ εἰωθός ο
 νομιζόμενον; ἀήθης, ες; θαυμάσιος, α, ον.**
Strapagare, περισσῶς ἀπο-τίω.
Strapazzamento, κάκωσις, εως, ἡ.
**Strapazzare, Maltrattare alcuno con atti,
 κακῶς; κακουχεῖν; αἰκίζω; λωβάομαι || con
 parole, κακῶς ο κακὰ λέγω (irr.) τινά;
 ὀνειδιζω τινί || riless. Afaticarsi troppo,
 πλείον τοῦ ὀέοντος μοχθεῖν ο πονεῖν.**
Strapazzata, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
Strapazzo, κάματος, ον, ό; μόχθος, ον, ό.
Strapotente, εὐρυσθενής, ες.
**Strappare, Spiccare, Levare via con violen-
 za. σπάω ful. σπάσω, ο ἀπο-σπάω τι τινός.**
**Strapparsi i capelli, τὰς κόμας σπαράτ-
 τωμαι || fig. Ottenere una cosa ο per
 forza ο per astuzia, ἐκ-βιάζομαι τι τινός ||
 Strappar le lacrime, δάκρυα ἐκ-καλέομαι
 τινός.**
Strappata, ἔλιξις, εως, ἡ; τίλισις, εως, ἡ.
**Strappatura, ἀπόσπαισις, εως, ἡ; ἀπόσχισις,
 εως, ἡ.**
Strappo, ἀπόσχισμα, ατος, τό.
Strapunto, στρώμα, ατος, τό.
Straricco, ὑπερπλούσιος, ον; ὑπέρπλουτος, ον.
Straripamento, ὑπέρχυσις, εως, ἡ.
Straripare, ὑπερ-χέομαι (irr.).
Strascicamento, συρμός, οὔ.

- Strascicare, ἔλκω (*aum. per ει*); σύρω; ἐπι-σύρω || *intrans. detto di veste, di tenda e simili, τύρωμαι; ἐπι-σύρωμαι.*
- Strascico, σύρμα, ατος, τό; ἐπίσυρμα, ατος, τό.
- Strascinare, V. Trascinare.
- Strascolare, V. Trascolare.
- Stratagemma e Strattagemma, Scaltrimen-
to di guerra per deludere il nemico, στρατήγημα, ατος, τό || qualunque Astu-
zia per deludere alcuno, τέχνη, ης, ή; μηχανή, ης, ή.
- Strategia, στρατηγική ο πολεμική (ης) τέχνη, ης, ή.
- Strategico, στρατηγικός, ή, όν.
- Strato, ἐπιβολή, ης, ή; πτυχή, ης, ή.
- Stravagante, Fuor del comune uso, ἀηθής, ές; παράδοξος, ου || *detto di persona, Fantastico, Bizzarro, δύσκολος, ου.*
- Stravagantemente, ἀηθώς; παραδόξως.
- Stravaganza, παράδοξον, ου, τό.
- Stravincere, τῆ νικη παρα-χράομαι.
- Stravizio, ἀτωτία, ας, ή; ἀκολασία, ας, ή.
- Stravolgere, δια-στρέφω (*irr.*).
- Stravolgimento, διαστροφή, ης, ή.
- Stravolto, διαστραμμένος, η, ου; διάστρο-
φος, ου.
- Straziare, τρύχω; κακώω; αἰκίζω.
- Strazio, αἰκισμός, ου, ό.
- Strega, φαρμακευτική, ας, ή; μαγικανεύτρια, ας, ή.
- Stregamento, φαρμακεία, ας, ή; βασκανία, ας, ή.
- Stregare, φαρμακεύω; βασκαίνω; κατα-βα-
σκαίνω.
- Stregone, φαρμακός, έως, ό; μαγικανευτής, ου, ό.
- Stregoneria, μαγεία, ας, ή; μαγικανεία, ας, ή.
- Stremare, ἔλυσσώω.
- Strenna, ἐπινομία, ιδος, ή.
- Strenuamente, ἀνδρείως; ἔρρωμένως.
- Strenuità, ἀνδραγαθία, ας, ή.
- Strenuo, ἀνδρείος, α, ου; ἀνδρικός, ή, όν.
- Strepitare, φορέω; παταγέω.
- Strepito, φόρος, ου, ό; παταγή, ης, ή; θόρυ-
βος, ου, ό. Fare strepito, θορυβεύω.
- Strepitosamente, μετά φόρου; θορυβδώς.
- Strepitoso, φορῶδης, ες; θορυβδῶδης, ες.
- Stretta, L'atto e l'effetto dello stringere, συμπίεσις, εως, ή; σφίξις, εως, ή; σφιγμός, ου, ό. Stretta di mano, δεξιόσις, εως, ή ||
Essere, Trovarsi alle strette, ἀπορίω; ἐσχάτως ἔχω (*irr.*) ο διά-κειμαι (*irr.*) ||
Mettere alle strette, εἰδὼ *in angustie*, ἀπειλῶ || Venire alle strette per Venire
- alla conclusione di un discorso, negozio e simili, περαίνω; συμ-περαίνω.
- Strettamente, In modo stretto, στενῶς || *e detto di parentela, οἰκείως; οἰκιστότατα || e per Efficacemente, σφόδρα.*
- Strettezza, στενότης, ητος, ή || *e per Scar-
sità delle cose necessarie, ἀπορία, ας, ή.*
- Stretto, sost. Luogo angusto, στενόν, ου, τό; στενοχωρία, ας, ή || *T. geogr. πορθμός, ου, ό.*
- Stretto, ad. Angusto, στενός, ή, όν; στενό-
χωρος, ου || *detto di Parente, οἰκειότατος, η, ου || per Rigoroso, ἀκριβής, ές || per
Srinto, σφιγκτός, ή, όν; πιστός, ή, όν.*
- Strettoio πίεστρον, ου, τό; πιστήριον, ου, τό.
- Strettoio per le uve, ληνός, ου, ό; πατη-
τήριο, ου, τό.
- Strettura, στενοχωρία, ας, ή.
- Stria, ράβδος, ου, ή.
- Striato, ῥαβδωτός, ή, όν.
- Stridere, τρίζω.
- Strido, τρισμός, ου, ό; τρίσμα, ατος, τό.
- Stridore, Il suono della voce o cosa che
stride, τρισμός, ου, ό || Stridore di denti,
βρυχητός, ου, ό; βρυχή, ης, ή || *e per Fred-
do eccessivo, κρύος, εος, τό; πάγος, ου, ό.*
- Stridulo, λεγυρός, ά, όν; λεγύς, εἶα, ό.
- Strigare, Ravviare ciò che è intriguato, ἀν-
ελίσσω (*aum. per ει*) || *fig. riferito a
questione, involuppo e simili, λύω, δια-
λύω.*
- Strige, σφίγξ, γγγός, ή.
- Strigile, σπληγίς, ιδος, ή.
- Striglia, ψήκτρα, ας, ή; ξύστρα, ας, ή.
- Strigliare, ψήχω.
- Strillante, λεγύς, εἶα, ό.
- Strillo, κραυγή, ης, ή.
- Strimpellamento, κνήσις, εως, ή.
- Strimpellare, κνάω, ful, ήτω.
- Stringa, σφιγκτήρ, ήρος, ό.
- Stringere, Accostare con forza le parti di
una cosa insieme, ovvero una cosa con
un'altra, συμ-πιέζω; συ-σπάω; σφίγω;
κατα-σφίγω || Stringer la mano, il pu-
gno, per Chiuderla con forza, συγ-κλείω
τὴν χεῖρα εἰς πυγμὴν || Stringer la mano
ad uno, *in atto di amicizia, δεξιόσμαι
τινα || Stringere uno fra le braccia, ἐν-
αγκαλίζομαι; περι-πλέκομαι (aor. περι-
πλέθην ε περιπλάκην) τιῷ || Stringere
la spada o simili per Impugnarla, σπάο-
μαι; συλ-λαμβάνω (irr.) || Stringere ami-
cizia con uno, φίλικυ ποίσομαι πρὸς τινα
|| Stringere il discorso, Venire alle con-
clusioni, περαίνω; συμ-περαίνω || Strin-
gere uno tra l'uscio e il muro, Stringere*

- i panni addosso ad alcuno, **βιάζομαι**; **παρα-βιάζομαι** τινα || **Stringer d'assedio** una città, **πολιορκείω** || **intrans.** Stringere, detto del tempo, **ἐπ-έρχομαι** (*irr.*); **παρα-γίγνομαι** (*irr.*) || **refless.** Stringersi al muro e simili, **προς-έρχομαι**; **προς-πελάζω** *col dat.*; **έρχομαι** πληθίου *col gen.*
- Stringimento**, σφίξις, εως, ἡ; σφρημός, οὔ, ὁ.
- Striscetta**, ταινίδιον, ου, τό.
- Striscia**, Pezzo di panno, di cuoio o di altra cosa, più lunga assai che larga, ταινία, ας, ἡ || *fig.* ἔχνος, εος, τό.
- Strisciare, intrans.** Muoversi di luogo fregando il terreno, ἔρπω (*aum. per ει*); **προς-έρπω** || **Passar rasente**, **παρα-έρχομαι** (*irr.*) || **trans. per Strofinare**, **τρίβω**; **προς-τρίβω** τι τινί || **refless.** Star dattorno ad alcuno adulandolo, **ὑπο-πίπτω** (*irr.*) τινί; **θωπεύω** τινά.
- Stritolamento**, σὺντριψις, εως, ἡ.
- Stritolare**, **τρίβω**; **συν-τρίβω**; **κατα-θραύω**.
- Strizzare**, **ἐκ-πιέζω**; **ἐκ-θλίβω**.
- Strofa e Strofe**, στροφή, ἡς, ἡ.
- Strofinaccio e Strofinacciolo**, ψήκτρα, ας, ἡ.
- Strofinamento**, τρίψις, εως, ἡ; πρότριψις, εως, ἡ.
- Strofinare**, **τρίβω**; **προς-τρίβω**.
- Strofinata e**
- Strofinato, V. Strofinamento.**
- Strolagare, V. Astrologare.**
- Strolago, V. Astrologo.**
- Strombazzare**, ἀνα-κρηρῶσα.
- Strombazzata**, ἀνακρήρυξις, εως, ἡ.
- Stroncamento, V. Troncamento.**
- Stroncare, V. Troncare.**
- Stropicciare**, **τρίβω**; **σμάω**.
- Stropicciata e**
- Stropicciatura**, τρίψις, εως, ἡ.
- Stroppiare, V. Storpiare, e così tutti i suoi derivati.**
- Strozza**, λαιμός, οὔ, ὁ; **λάρυγξ**, υγρος, ὁ; **φάρυγξ**, υγρος, ἡ.
- Strozzamento**, κατάπνευξις, εως, ἡ.
- Strozzare**, ἀπ-άγχω.
- Strozzino**, τοκογλύπος, ου, ὁ.
- Strubbiare**, δια-φθέρω (*irr.*).
- Struggere**, Far divenir liquida una cosa solida per via di calore, **τήνω**; **δια-τήνω**; **χωνεύω** || **per Consumare Dilapidare**, **κατα-δαπανάω**; **ἀν-αλίσκω** (*irr.*).
- Struggimento**, L'atto dello struggere e dello struggersi, τήξις, εως, ἡ; ἀνάτηξις, εως, ἡ || Quella passione che si prova nello aspettare, nello star molto a disa-
- gio ovvero in pena, **πόθος**, εος, τό; **δεινή**, (ἡς) ἀλία, ας, ἡ.
- Strumentale**, ὄργανικός, ἡ, ὅ.
- Strumentalmente**, ὄργανικῶς.
- Strumento, V. Istrumento.**
- Strutto**, sost. ὕειον (ου) στέαρ, ατος, τό.
- Strutto, ad. τρηκτός, ἡ, ὅ;** **τρηκτός**, υία, ὅς.
- Struttura**, κατασκευή, ἡς, ἡ.
- Struzzo**, στρουθοκάμηλος, ου, ὁ.
- Stuccare, Stendere uno strato di stucco**; **γυφῶν**; **τιτανῶν** || **per Indurre sazietà**, fastidio, **ἀτην παρα-έχω** (*irr.*) τινί; **ἀκούω**.
- Stucchevole**, ἀηδής, ἐς; ἀχληρός, ἄ, ὄν; ἀκαρός, ἄ, ὄν; δυσχερής, ἐς.
- Stucchevolezza**, δυσχέρεια, ας, ἡ; ἀηδής, οὔς, τό.
- Stucchevolmente**, ἀηδῶς; ἀχληρῶς.
- Stucco**, sost. λιθόκολλα, ἡς, ἡ.
- Stucco per Stucchevole, V. || Infastidito** assai, μεστός, ἡ, ὅ.
- Studente**, φοιτητής, οὔ, ὁ; μαθητής, οὔ, ὁ.
- Studiare**, σπουδάζω περί τι; **μελετάω** τι; **μανθάνω** (*irr.*) τι. **Studiare sotto alcuno**, **μαθητεύω** τινί; **παιδεύομαι** ὑπό τινος || **per Esaminare con diligenza checchessia**, **ἐξ-αριθῶν** || **refless. per Ingognarsi**, **Industriarsi**, **πειράσμαι**, *ful.* ὄσομαι *col- l'inf.*; **σπουδάζω** *con ὅπως e il comy.* ο *il fut. indic.*
- Studiato**, Fatto con molto studio, φιλοπονημένος, η, ον; διαπειρημένος, η, ον; ἀκριβής, ἐς || **Affettato**, πεπλασμένος, η, ον; **περιεργος**, ον.
- Studio, Lo studiare**, Applicazione della mente a checchessia per apprenderla, **σπουδή**, ἡς, ἡ; **μελέτη**, ἡς, ἡ; **μάθησις**, εως, ἡ. **Ingnorato dello studio**, **φιλομαθής**, ἐς; **Amore allo studio**, **φιλομάθεια**, ας, ἡ || **L'arte**, La disciplina che si studia **μελέτημα**, ατος, τό; **μάθημα**, ατος, τό; **παιδεία**, ες, ἡ || **Gli studi**, **γράμματα**, ον, τό; **ἡ ἐγκύκλιος** (ου) **παιδεία** || **Studio per Cura**, **Diligenza**, **σπουδή**; **ἐπιμέλεια**, ας, ἡ. **Mettere tutto il suo studio io**, **σπουδῶ** περί τι; **ἐπιτηδεύω** τι || **Stanza dove si studia**, **μουσεῖον**, ου, τό; **σχολαστήριον**, ου, τό || **A bello studio**, **A sommo studio**, **posto avverbialm.**, **ἐξεπίτηδες**; **ἐκ προαιρέσεως**
- Studiosamente**, **Con istudio**, **σπουδαίως**; **ἐπιμελῶς**; **ἀκριβῶς** || **A bello studio**, **ἐξεπίτηδῶς**; **ἐκ προαιρέσεως**.
- Studioso**, **φιλομαθής**, ἐς; **φιλόπενος**, ον; **σπουδαῖος**, ας, ον.

Stufa, πυρκαϊθήριον, ου, τό; ὑπόκαυστον, ου, τό; ἐσχάρα, ας, ἡ.
Stummia, V. Schiuma.
Stummiare, V. Schiumare.
Stuoia, V. Stoia.
Stuolo, ἔλη, ης, ἡ; πλήθος, εος, τό.
Stupéfatto, ἐκπληκτος, ου; κατὰπληκτος, ου; ἐκπληγῆς, ἔς.
Stupendamente, θαυμασίως; θαυμαστῶς.
Stupendo, θαυμαστός, ἡ, ὄν.
Stupidamente, ἀνοήτως; μωρῶς.
Stupidezza, ἀνοήθεια, ας, ἡ; ἀβελτερία, ας, ἡ; μωρία, ας, ἡ.
Stupidire, *trans.* ἐκ-πλήσσω || *intrans.* ἐκ-πλήσσομαι.
Stupidità, V. Stupidezza.
Stupido, ἀνάιθητος, ου; ἀνόητος, ου; ἀβέλ-τερος, ου.
Stupire, θαυμάζω; ἐκ-πλήσσομαι.
Stupore, θαῦμα, ατος, τό; θαυμασμός, οὔ, ὄ; ἐκπληξίς, εως, ἡ; θάμβος, εος, τό. **Fare stupore**. Θαῦμα παρ-έχω (*irr.*) ὁ ἐμ-ποιέω τινί; ἐκ-πλήσσω τινά.
Stuprare, δια-κρούω.
Stupro, διακρούσεις, εως, ἡ.
Sturare, ἀν-οίγνυμι (*irr.*).
Sturbamento, ταραχή, ἡς, ἡ; ἐνόησεις, εως, ἡ.
Sturbare, ταράσσω; ἐν-οχλέω (*imperf.* ἠνώ-χλου) ὁ παρεν-οχλέω τινί.
Sturbatore-trice, συνταράττων, ουσα, ὄν.
Stuzzicanti, ὀδοντογλυφίς, ἰδος, ἡ.
Stuzzicare, Frugacchiare leggermente con cosa sottile e a punta, γλύφω; κνήθω || *fig.* per Irritare, Provocare, ἐρεθίζω; ἐξ-ερεθίζω.
Stuzzicorecchi, ὀτογλυφίς, ἰδος, ἡ.
Su, *Adv.* ἄνω. Più su, ἀνωτέρω. Alzarsi, Levarsi su, ἀν-ίσταμαι. Venir su per Crescere, ἀν-έρχομαι (*irr.*); αὐξάνομαι (*irr.*). Venir su per Salire, ἀν-έρχομαι; ἀνα-βαίνω (*irr.*).
Su, *prep.* (nel qual senso è spesso unita agli articoli formando Sullo, Sulla, Sugli, ecc.) V. Sopra.
Su, *particella esortativa*, ἄγε δὴ, ε, parlando a più d' uno, ἄγτε δὴ; εἶα δὴ.
Subalterno, ὑποτεταγμένος, η, ου; ὑποδεέστερος, α, ου.
Subacqueo, ὑψυδρος, ου.
Subbia, σμιλη, ης, ἡ.
Subbiare, σμιλεῖω.
Subbuglio, ταραχή, ἡς, ἡ; τάραχος, ου, ὄ.
Subdolo, ἀποτηλός, ἡ, ὄν.
Subentrare, δια-δέχομαι.

Subietto V. Soggetto.

Subissare, ἀν-αιρέω (*irr.*); κατα-βάλλω (*irr.*).
Subisso, ἀναίρεισι, εως, ἡ; ἀνάστασις, εως, ἡ.
Subitamente, παραχρῆμα; ἐκ τοῦ παραχρῆ-μα; αὐτίκα; εὐθύς.
Subitanamente, ἐξ ἀρπιδίου; αἰρπιδίως; ἐξαιφνης.
Subitanità, αἰρπιδίου, ου, τό.
Subitaneo, αἰρπιδίος, ου; ἐξαπινυῖος, ου.
Subto, *ad. V.* Subitano.
Subito, *adv. V.* Subitamente.
Sublime, *ad.* ὑψηλός, ἡ, ὄν. **Il sublime**, *in forza di sost.* ὑψηλόν, οὔ, τό; ὕψος, εος, τό.
Sublimemente, ὑψηλῶς.
Sublimità, ὕψος, εος, τό.
Sublinguale, ὑπογλώσσιος, ου.
Sublunare, ὑποσελήμιος, ου.
Subodorare, προ-αισθάνομαι (*irr.*) *col gen.* ο *Pacc.*
Subordinare, ὑπο-τάττω τι ὁ τινά τι.
Subordinato, ὑποτεταγμένος, η, ου; ὑπή-κοος, ου.
Subordinazione, ὑποταγή, ἡς, ἡ; πειθαρχία, ας, ἡ.
Suburbano, πρόστυσιος, ου.
Suburbio, πρόστυσιος, ου, τό.
Succedaneo, διαδεχόμενος, η, ου.
Succedere, Entrare nel luogo, o grado o dignità lasciata da un altro, δια-δέχομαι; ἐκ-δέχομαι; a. . . *acc.* || *assol.* Venire al possesso di un' eredità, κληρονομίω τῶν τινος; κληρονόμος εἶμι τινος || *per Venir dopo*, ἐπομαι || *per Avvenire*, Accedere, γίγνομαι (*irr.*); συμ-βαίνω (*irr.*).
Successione, Il sottentrare al godimento dei beni, al possesso di un regno lasciato da chi muore, διαδοχή, ἡς, ἡ; ἐκδοχή, ἡς, ἡ. Diritto di successione, ἀγχιτεσία, ας, ἡ || Figliolanza, παιδεύς, ων, οἰ; τέκνα, ων, τά || Il succedersi di più cose l' una all' altra, συνέχεια, ας, ἡ.
Successivamente, ἐκ διαδοχῆς; κατὰ διαδο-χῆν; ἐπαλληλως.
Successivo, ὄ, ἡ, τό ἐξῆς; ὕστερος, α, ου.
Successo, Avvenimento in generale, συμ-βάν, ατος, τό; συμβαίνου, ουτος, τό. **Fעה successo**, εὐτύχημα, ατος, τό || **Esito**, Risultamento, ἀπόβασις, εως, ἡ; ἀποβάν, ατος, τό; ἀποβησόμενος, ου, τό.
Successore-ora, διάδοχος, ου, ὄ, ἡ.
Succhiamento, ἐκμύσησις, εως, ἡ.
Succhiare, μυζῶω; ἐκ-μυζῶω; e riferito a latte, θηλάζομαι.
Succhiello, τερέτριον, ου, τό.

Succhiellinare, τρυπάω.
 Succhiellino, τέρετριον, ου, τό.
 Succhiello, τέρετρον, ου, τό.
 Succio, χυλός, ου, ό; όπίς, ου, ό.
 Succiamo, V. Succiamo.
 Succiare, V. Succiare.
 Succino, ήλεκτρον, ου, τό.
 Succintamente, συντόμως; βραχέως; διά βρα-
 χίον
 Succino, σύντομος, ου; βραχύς, εία, ύ. In
 succinto, έν βραχεί; βραχέως.
 Succo, χυλός, ου, ό; χυμός, ου, ό; όπός, ου, ό.
 Succulento, έγχυλος, ου; εύχυλος, ου.
 Sud, μισημβρία, ας, ή; νότος, ου, ό. Del
 Sud, ό, ή, τό άπό νότου; νότιος, α, ου.
 Sudare, ιδρώω. Far sudare, ιδρώωτα, e al
 figur. πόνον ο μάχθον παρ-έχω (irr.) τινί
 Sudar sangue, επί πᾶν έρχομαι (irr.);
 πολλά μοχθέω.
 Sudario, σουδάριον, ου, τό.
 Suddetto, προειρημένους, η, ου; ειρημένος,
 η, ου.
 Suddiacono, υποδιάκονος, ου, ό.
 Sudditanza, ύπόταξις, ειως, ή; ύποταγή, ης, ή.
 Suddito, ύποτακτῆμένος, η, ου; ύπήκοος, ου
 col dat.
 Suddividere, ύποδι-αιρέω (irr.); ύπο-με-
 ρίζω.
 Suddivisibile, ύποδιαιρέσθαι ο ύπομεριζέσθαι
 ένδεχόμενος, η, ου.
 Suddivisione, ύποδιαίρεισις, ειως, ή; ύπομε-
 ρισμός, ου, ό.
 Sudiceria, ρυπαρία, ας, ή; άυχημρότης,
 ητος, ή.
 Sudiciamente, ρυπαρώς; άυχημρώς.
 Sudicio, ρυπαρός, ά, όν; πικρός, ά, όν;
 άυχημρός, ά, όν || detto di discorsi,
 άισχρός, ά, όν.
 Sudicione-ona, ρυπαρώτατος, η, ου.
 Sudiciume, ρυπαρία, ας, ή; ρύπος, ου, ό.
 Sudore, ιδρώς, ώτος, ό. Esser tutto in su-
 dore, ιδρώω. Provocare il sudore, ιδρω-
 τοποιέω.
 Sudorifero, ιδρωτικός, ή, όν; ιδρωτοποιός, όν.
 Sufficiente, άρκούν, ούσα, ούν; έπαρκής, ές;
 ικανός, ή, όν.
 Sufficientemente, ικανώς; άρκούντως; άλις.
 Sufficienza, ικανόν, ου, τό; ικανότης, ητος, ή;
 διάρκεια, ας, ή. A sufficienza, posto av-
 verb. V. Sufficientemente.
 Suffragare, ώρελέω.
 Suffragio, ψήφος, ου, ή.
 Suffumicamento, ύποκάπνισμα, ατος, τό;
 ύποκαπνισμός, ου, ό.
 Suffumicare, ύπο-καπνίζω.

Suffumigio, V. Suffumicamento.
 Suggellare, V. Sigillare.
 Suggello, V. Sigillo.
 Suggestimento, ύποβολή, ης, ή; προτροπή,
 ης, ή
 Suggestire, ύπο-τίθεμαι; εις νούν έμ-βάλλω
 (irr.); ύπο-βάλλω.
 Suggestitore, ύποβολεύς, ειως, ό.
 Suggestione, ύποβολή, ης, ή.
 Suggestivamente, άπατηλώς.
 Suggestivo, άπατηλός, ή, όν.
 Suggezione, αιδώς, ους, ή.
 Sughera, φελλόδρυς, υος, ή.
 Sughero, φελλός, ου, ό. Di sughero, φέλλι-
 νος, η, ου.
 Sugheroso, φελλώδης, ες,
 Sugna, σιάλος, ου, ό; πιμελή, ης, ή.
 Sugo, Umore sostanzioso che si trae dal-
 l'erbe, dalle frutta, dalla carne, χυλός,
 ου, ό; όπός, ου, ό; χυμός, ου, ό; ζω-
 μάς, ου, ό || per Letame, Concio, κόπρος,
 ου, ή.
 Sugoso, έγχυλος, ου; εύχυλος, ου.
 Suicida, αυτόκτονος, ου; αυτόχειρ, ειρος, ό, ή.
 Suicidarsi, έμαυτόν δια-χειρίζομαι; αυτό-
 χειρί θνήσκω (irr.).
 Suicidio, αυτόχειρία, ας, ή.
 Suino, χοίρειος, α, ου; ύεικός, ή, όν; ύειος,
 α, ου.
 Sulfureo, θειώδης, ες.
 Sunto, έπιτομή, ης, ή.
 Suntuaria (Legge) ό περί τας δαπάνας ο
 κατά της πολυτελείας νόμος (ου).
 Suntuosamente, πολυτελώς.
 Suntuoso, πολυτελής, ές; πολυδάπανος, ου.
 Suo, ad. possessivo si traduce col gen.
 έαυτού, έαυτης ο αύτου, αύτης se si rife-
 risce al soggetto; e se si riferisce ad
 altri, con αύτου, αύτης. Quando poi si
 può facilmente sottintendere si trala-
 scia; Per es.: Montò sul suo cavallo e
 si scagliò contro i nemici, άναβās τόν
 ίππον επέβηλα τοίς πολεμίοις || Il suo, in
 forza di sost. τός ο τά έαυτου (ης); τά
 έδια, ων || I suoi, per I suoi genitori,
 Quelli della sua famiglia, οι οικείοι ο
 άναγκαιοι, ων; e in un senso più ge-
 nerale, οι περί αύτόν; οι ούν αύτῶ; οί
 μετ' αύτου.
 Suocera, la madre della nuora, πενθερά,
 ας, ή; la madre del genero, έλυρά, ας, ή.
 Suocero, πενθερός, ου, ό.
 Suolo, Terreno, γῆ, γῆς, ή; γῆπεδον, ου, τό;
 δάπεδον, ου, τό || Quella parte della scarpa
 che risponde esternamente alla pianta

- del piede, πέλαμα, ατος, τό; κάττυμα, ατος, τό.
- Suono**, φθόγγος, ου, ό; ήχος, ου, ό; ήχη, ής, ή; φωνή, ής, ή. Mandare un suono, φθέγγομαι, ήχίω.
- Suora**, αδελφή, ής, ή || per Monaca, μονάστρια, ας, ή; ασκήτρια, ας, ή.
- Superabile**, υπερβατός, ή, όν.
- Superare, Vincere** alcuno, Essergli superiore in checchessia, περι-γίγνομαι (irr.) ο κρατέω τινός; κρείττω (ου) εϊμί τινος || Superare se stesso, κρείττω γίγνεσθαι έκαυτού || per Sormontare, υπερ-βαίνω (irr.).
- Superbamente**, υπερηφάνως.
- Superbia**, υπερηφάνια, ας, ή. Montare in superbia, Metter su superbia, υπερηφανεύομαι; όγκόομαι.
- Superbo**, Che è dominato dalla superbia, υπερήφανος; ου; μάγανχος, ου; ύπερ-όπτος, ου || **E** che significa superbia, ύπεροπτικός, ή, όν || **E** per Nobile, Magnifico, μεγαλοπρεπής, ές; λαμπρός, ά, όν; κάλλιστος, η, ου.
- Superficiale**, ό, ή, τό επιπολής; επιπόλαιος, ου || **E** detto di Cognizioni, ουκ ο μη άκριβής, ές.
- Superficialità**, επιπόλαια, εως, ή.
- Superficialmente**, επιπολής; επιπολώς.
- Superficie**, τό ο τά επιπολής... di, γεν.; επιράνεια, ας, ή.
- Superfluamente**, περισσώς.
- Superfluità**, περισσόν, ου, τό.
- Superfluo**, περισσός, ή, όν.
- Superiora**, προστάτης, ιδος, ή.
- Superiore, ad.** Più alto, ό, ή, τό άνωτέρω || Che rimane in luogo più alto rispetto ad altri, ύπερτερος, α, ου; καθυπερτερος, α, ου || detto di derrate, merci, εξαίρετος, ου || detto di persona, προέχων, ουσα, ου; κρείττω, ου. Esser superiore, προ-έχω (irr.); πλεονεκτήω; in..., dat. || Superiore, in forza di sost., προστάτης, ου, ό; άρχων, ουτος, ό.
- Superiorità**, πλεονέκτημα, ατος, τό; ύπεροχή, ής, ή; επικράτεια, ας, ή.
- Superlativamente**, υπερθετικώς.
- Superlativo**, υπερθετικός, ή, όν. Il superlativo, **T. gramm.** ύπερθετικού, ου, τό.
- Superno**, ουράνιος, α, ου; θεϊος, α, ου.
- Superstite**, περιγεγνόμενος, η, ου; έπιζών, όσα, ου.
- Superstizione**, Vana osservazione d'augurii, κληδονισμός, ου, ό || Falsa idea delle pratiche religiose, δεισιδαιμονία, ας, ή ||
- Esattezza**, Osservanza esagerata, περιεργία, ας, ή.
- Superstiziosamente**, δεισιδαιμόνως.
- Superstizioso**, δεισιδαίμων. ου. Essere superstizioso, δεισιδαιμονεύω.
- Supinamente**, ύπτιας.
- Supino**, ύπτιος, α, ου.
- Suppedaneo**, υποπόδιον, ου, τό.
- Suppellestile**, Tutte le masserizie di una casa, σκεύη, ου, τά; επιπλα, ου, τά || *fig.* parlando di cognizioni, **Abbondanza**, πλήθος, εως, τό.
- Suppergiù**, σχεδόν; σχεδόν τι; παρά μικρόν; όλίγου διεύ.
- Supplantare**, παρα-κρούω; παρα-ωθέω (irr.).
- Supplantatione**, παράκρουσις, εως, ή.
- Supplementare**, άναπληρωτικός, ή, όν.
- Supplemento**, Ciò che è ordinato a supplire, άναπλήρωμα, ατος, τό; έκπλήρωμα, ατος, τό || Quel foglio che si pubblica in aggiunta a un giornale, παράρτημα, ατος, τό.
- Supplente**, τόπον ο τάξιν τινός έπέχω (ουσα, ου) ο άναπληρών (ουσα, ου).
- Supplica**, έκεία, ας, ή; αίτησις, εως, ή; άξιώς, εως, ή.
- Supplicante**, έκτετικός, ή, όν; έκτεήριος, α, ου. **In forza di sost.** έκέτης, ου, ό; έκέτης, ιδος, ή.
- Supplicare**, έκτεύω; άντι-βολέω; κατατιβολέω.
- Supplicatorio**, έκτετικός, ή, όν; έκτεήριος, α, ου.
- Supplicazione**, έκεία, ας, ή; άντιβολία, ας, ή; άντιβόλαις, εως, ή.
- Supplice** e
- Supplichevole**, έκτευτικός, ή, όν.
- Supplichevolmente**, έκτευτικώς.
- Supplimento**, V. Supplemento.
- Supplire**, Mettere ciò che manca, άνα-πληρώω; εκ-πληρώω, acc. || Far l'ufficio di alcuno quando è assente o impedito, τόπον ο τάξιν τινός έπ-έχω (irr.) ο ύπ-έχω ο άνα-πληρώω. Farsi supplire, διάδοχου ο έρθερον έκαυτού έχω; da..., acc.
- Supplizio**, La pena di morte, εσχάτη (ης) τιμαρία, ας, ή; θανάτου ζημία, ας, ή; θάνατος; ου, ό || *fig.* per Tormento gravissimo, θεινή (ής) άνία, ας, ή; θεινόν (ου) άγλος, εως, τό.
- Supponibile**, δοξασιτός, ή, όν; υποθετός, α, ου.
- Supporre**, ύπο-τίθηναι; ύπο-λαμβάνω (irr.); ποιέω. Far supporre una cosa, όδξω τινός έμ-βάλλω (irr.) ο έμ-ποιέω τιγί.

- Suppositizio**, ὑπόβλητος, ου; ὑποβλημαῖος; α, ου; ψευδής, ἐς.
- Supposizione**, ὑπέθεσις, εως, ἡ; ὑπόληψις εως, ἡ. **Fare una supposizione**, τίθειμι. **In questa supposizione** . . . ἦν ταῦτα τεθώμεθα; ταῦτα θένουνι . . .
- Suppurare**, πυέομαι. **Far suppurare**, πυοποιέω.
- Suppurativo**, πυοποιός, όν.
- Suppurazione**, πύρσις, εως, ἡ.
- Supremazia**, ὑπεροχή, ἡς, ἡ.
- Supremamente**, ὑπερβαλλούτως; πανταλώς.
- Supremo**, Che è sopra ad ogni altro, ό, ἡ τό ἀνωτάτω; ἀρότατος, η, ου || **Ultimo**, ἔσχατος, η, ου.
- Surrettizamente**, κλοπημαῖως; δόλω; τέχνη.
- Surrettizio**, κλοπαῖος, α, ου; κλοπημαῖος, α, ου.
- Surrogamento**, V. Surrogazione.
- Surrogare**, Mettere uno in luogo d' un altro, ἀντικαθ-ίστημι τινά τιμι || **Entrare nel luogo di un altro**, δια-δέχομαι; ἐκδέχομαι; acc.
- Surrogazione**, ἀντικατάστασις, εως, ἡ.
- Suscettibile**, Capace di ricevere in sè alcuna azione o modificazione, ἐνδεχόμενος (η, ου) τι; εἶος, εἶα, εἶον ο ἰκανός, ἡ, όν coll' inf.; ἐπιτήδειος, α, ου πρὸς τι || **detto di persona**, ἰννεce di Permaloso, εὐρέδειτος, ου; δξύθυμος, ου.
- Suscettibilità**, ἐπιδεκτικόν, ου, τό || **detto di persona**, δξυθυμία, ας, ἡ.
- Suscettivo**, ἐπιδεκτικός, ἡ, όν; di . . . gen.
- Suscitamento**, ἔγειραις, εως, ἡ.
- Suscitare**, ἐγείρω; ἀν-εγείρω.
- Susina**, κοκκύμηλον, ου, τό.
- Susino**, κοκκυμηλέα, ας, ἡ.
- Susseguente**, ἐπάμενος, η, ου; ό, ἡ, τό ἐξῆ; ο ἐρξῆς.
- Susseguire**, ἔπομαι τινι.
- Sussidiare**, βοηθίω ο ἐπικουρέω τινί.
- Sussidiario**, ἐπικουρικός, ἡ, όν; ἐπικουρος, ου; βοηθηματικός, ἡ, όν.
- Sussidio**, βοηθημα, ατος, τό; ἐπικουρημα ατος, τό; ὠφέλημα, ατος, τό; πόρος, ου, ό.
- Sussiego**, σεμνότης, ητος, ἡ; σεμνοσπρέπεια ας, ἡ || **Stare o Mettersi in sussiego**, σεμνύομαι.
- Sussistenza**, Esistenza, vera e reale, οὐσία ας, ἡ; ὑπαρξίς, εως, ἡ || **Sussistenze**, T. milit. Ciò che è necessario al sustentamento d' un esercito, ἐπιτήδεια, ων, τό; σιτηρέσιον, ου, τό.
- Sussistere**, Avere sussistenza vera e reale εἰμί; ὑπ-άρχω || **Durare**, δια-μένω (irr.); δια-τελέω, ful. εἶω.
- Sussurrare**, ψιθυρίζω; τονθορούω.
- Sussurratore**, ψιθυριστής, ου, ό; τονθορομητής, ου, ό.
- Sus-surro**, ψιθυρισμός, ου, ό; ψιθυρισμα, ατος, τό.
- Susurrone**, V. Sussurratore.
- Swagare**, Distrarre da cosa che richieda tutta la nostra attenzione, παρα-τρέπω; ἀρ-ίστημι || **Sollevere l' animo altrui da tristezza o noia con ispassi e cose dilettevoli**, τέρπω; ἐπι-τέρπω; εὐφραίνω.
- Swago**, ἀνάπαυλα, ης, ἡ; ἀνευς, εως, ἡ; τέρψις, εως, ἡ.
- Svaligiare**, λωποδύτω; περι-συλάω.
- Svampare**, detto d' ira, πύσομαι.
- Svanire**, ἀφανίζομαι.
- Svantaggio**, βλάβη, ης, ἡ; ζημία, ας, ἡ. **Lo fo con mio svantaggio**, τοῦτω ζημιόμαι.
- Svantaggiosamente**, ἐπιβλαβώς; ἐπιζημίως; κικώς.
- Svantaggioso**, ἀλυσιτελής, ἐς; ἐπιβλαβής, ἐς; ἐπιζήμιος, ου; ἀνεπιτήδειος, ου.
- Svaporare**, ἐξ-αμμίζομαι; ἀπ-αμμίζομαι.
- Svaporazione**, ἀμμισμός, ου, ό; ἐξαμμισμός, ου, ό.
- Svariatamente**, διαφόρως; ποικίλως.
- Svariatezza**, διαφορά, ἂς, ἡ; ποικιλία, ας, ἡ.
- Svariato**, διάφορος, ου; ποικίλος, η, ου.
- Svechiare**, ἀνα-νεύω; ἀνα-καινίζω.
- Svechiatura**, ἀνανέωσις, εως, ἡ; ἀνακαινισίς, εως, ἡ.
- Sveglia**, ἔγερσις, εως, ἡ; ἐξέγερσις, εως, ἡ.
- Svegliare**, Fare che uno, il quale è addormentato, si desti, ἐξ-υπνίζω; ἐξ ὕπνου ἀν-ίστημι; ἐγείρω (irr.); ἀν-εγείρω || fig.
- Sveccitare**, ἐγείρω; κινέω; δια-κινέω; ἐπείρω.
- Svegliatezza**, εὐτυσεία, ας, ἡ.
- Svegliato**, detto d' ingegno, mente, εὐσύνητος, ου.
- Svelamento**, ἀνακάλυψις, εως, ἡ.
- Svelare**, ἀνα-καλύπτω; ἀνα-θάλω.
- Svelatamente**, φανερώς.
- Svelenirsi**, ὀργην ἐκ-χέω (irr.) ο ἀπο-σκήπτω εἰς τινα.
- Sveltere**, ἐκ-ριζώω.
- Sveltezza**, ελαφρότης, ητος, ἡ; διεξίότης, ητος, ἡ.
- Svelto**, Alquanto più alto e sottile dell' ordinario, λεπτός, ἡ; όν; ισχυρός, ἡ, όν || **Pronto e destro ne' movimenti**, ελαφρός, ά, όν; διεξίός, ά, όν; εὐτροπος, ου.
- Svenamento**, ἀραιμαξίς, εως, ἡ.
- Svenare**, ἀρ αιμάτω.
- Svenevole**, περίεργος, ου.

Svenevolezza, περιεργία, ας, ή; θρύψις, εως, ή.
Svenevolmente, περιεργώς; θρυπτικώς.
Svenimento, λιποθυμία, ας, ή; λιποθυχία, ας, ή.
Svenire e **Svenirsi**; λιποθυμείω; λιποθυχέω.
Sventare, ματαιώω; καλύω.
Sventato, *detto di persona che opera senza consiglio*, ἀλόγιστος, ου; ἀπερίσκεπτος, ου; προπετής, ές.
Sventolare, *trans.* Alzare in alto spandendo al vento, λικμάω; ἀνεμώω || *intrans.* Muoversi che fa la cosa espota al vento, ἀνεμώομαι || *rifless.* Farsi vento con ventaglio o altro, βρπίζομαι; φύχομαι.
Sventrare, έξ-εντερίζω.
Sventura, Mala ventura, δυστυχία, ας, ή; άτυχία, ας, ή || e per Caso sventurato, δυστύχημα, ατος, τό; άτύχημα, ατος, τό; συμφορά, άς, ή.
Sventuratamente, άτυχώς; δυστυχώς; κατά δυστυχίαν.
Sventurato, άτυχής, ές; δυστυχής, ές. Essere sventurato, άτυχέω; δυστυχέω.
Sverginare, δια-παρθευνέω.
Svergognare, κατ-αισχύνω.
Svergognatamente, άναισχύντως; άνα δώς.
Svergognatezza, άναισχυντία, ας, ή; άναιδεία, ας, ή.
Svernare, χειμάζω; δια-χειμάζω; χειμερζω.
Svezzare, V. Divezzare.
Sviamento, άποπλάνησις, εως, ή; πλάνη, ης, ή.
Sviare, πλανώω; άπο-πλανώω.
Svignare e **Svignarsela**, έξαναστάς (άσα) οΐ-χομαι (irr.); ταχέως έξαν-ίσταμαι; άπο-διδράσκω (irr.).
Svigorire, άσθενώω.
Svillaneggiamento, λοιδορήσις, εως, ή.
Svillaneggiare, λοιδορέω.
Sviluppare, *trans.* Svolgere, άνα-πτύσσω; άν-ελίσσω (aum. per ει) || *intrans.* Avere il debito accrescimento e svolgimento delle membra, αυξάνομαι (irr.); επι-δίδωμι || *Svilupparsi*, *detto di febbre miliare e simili*, per Manifestarsi, επι-δείκνυμαι.
Sviluppo, Lo sviluppare, άνάπτυξις, εως, ή; άνάπτυξις, εως, ή || Lo spiegarsi delle forze vitali nel nostro corpo, αυξήσις, εως, ή; επίδοσις, εως, ή.
Svincolamento, άπόλυσις, εως, ή.
Svincolare, άπο-λύω.
Svisare, άλλοιόω.
Svisceratamente, διαπύρως; σποδρώς.
Svisceratezza, άγρη, ης, ή.
Sviscerato, επιμαινόμενος, ης, ου.

Svista, παρόραμα, ατος, τό.
Svogliamento, V. Svogliatezza.
Svogliare, άπο-στρέφω τινά; άηδΐαν παρ-έχω (irr.) τινί || **Svogliarsi**, άηδίζομαι; άπο-στρέφομαι.
Svogliatamente, άηδώς.
Svogliatezza, άηδία, ας, ή.
Svolzamento, πτέρυξις, εως, ή.
Svolazzare, πτερούσσομαι || per **Sventolare**, Αγτάρσι, άνεμώομαι; σείομαι.
Svolzatoio, *detto di Uomo leggiero e che non ista fermo in un proposito*, άστατος, ου; ευμετάβλητος, ου.
Svolgere, Spiegare la cosa avvolta, άνα-πτύσσω; άν-ελίσσω (aum. per ει); έξ-απλώω || *fig.* Rimuovere altrui dal suo proposito, άπο-τρέπω; εκ-τρέπω || *Trattare distesamente un argomento*, έξ-ηγέομαι; διεξ-έρχομαι (irr.).
Svolgimento, άνάπτυξις, εως, ή.
Svolta, καμπή, ης, ή; στροφή, ης, ή.
Svoltare, Svolgere ciò che è avvoltato, άνα πτύσσω || *Mutar direzione camminando*, εκ-κλίνω; άπο-κλίνω; κάμπω; δια-στρέφω.
Svoltolare, κυλιδΐω.

T

T, ταϋ τό (indecl.).
Tabacchiera, ταμπανοθήκη, ης, ή (G. M.).
Tabacco, ταμπάκος, ου, ό (G. M.).
Tabano, κακήγρος, ου.
Tabe φθίσις, εως, ή; μακροσμός, ου, ό.
Tabella, πίναξ, ακος, ό; σύνοψις, εως, ή.
Tabernacolo, ναΐκος, ου, ό; ναΐκαριον, ου, τό.
Tacca, Piccolo taglio o incisione, γλυφίς, ιδος, ή; έντομή, ης, ή; έγκοπή, ης, ή. Far tacche, επι-τέμνω (irr.); άμύσσω || *fig.*
Vizio, Magagna, λύμη, ης, ή; λώβη, ης, ή; κκου, ου, τό || per **Statura**, μέγεθος, εως, τό.
Taccagneria, ρυπαρία, ας, ή.
Taccagno, ρυπαρός, ά, ου. Da taccagno, ρυ-παρός.
Taccherella, έλλειμμα, ατος, τό.
Taccia, μέρψις, εως, ή; φόρος, ου, ό.
Tacciare, αΐκόμοι τινά τιος.
Taccuino, χρητοφυλάειον, ου, τό.
Tacere, Star cheto, Non parlare, σιωπάω, *ful* ήτομαι || *Restar di parlare*, *Far silenzio*, σιγήω, *ful* ήτομαι; σιωπάω || *detto di vento*, *Restar di soffiare*, παύομαι || *Passare sotto silenzio*, παρ-κλείπω τι ||

- Far tacere alcuno, κατα-σιγάω; κατα-σιωπάω; ἐπι-σιωπίζω.
- Tacitamente, σιγῇ; σιωπῇ; σίγα.
- Tacito, σιωπηλός, ἡ, ὄν; σιωπηρός, ἄ, ὄν.
- Taciturnità, σιωπήσεις, εως, ἡ; σιωπηλόν, οὔ, τό; ἐχέμουθία, ας, ἡ.
- Taciturno, σιωπηλός, ἡ, ὄν; σιγηλός, ἡ, ὄν; ἐχέμουθος, ον.
- Tafano, εἴστρος, ου, ὁ.
- Tafferuglio, τυραχὴ, ἡς, ἡ; ἔρις, ἰδος, ἡ.
- Taglia. Prezzo che si promette e si paga a chi uccide od arresta briganti e simili, τιμή, ἡς, ἡ; τίμημα, ατος, τό. Metter la taglia addosso a uno, ἀργύριον ο χρήματα ἐπι-κηρύσσω τινί; προ-γράφω τινά || Imposizione, gravezza, τέλος, εως, τό; φόρος, ου, ὁ.
- Tagliabile, τμητός, ἡ, ὄν.
- Tagliaborse, βαλαντιστόμος, ου, ὁ.
- Taglialegna, ὑλοτόμος, ου, ὁ.
- Tagliare, Separare o Far più parti di una quantità continua, per mezzo di strumento che ha taglio, τέμνω (irr.); συν-τέμνω; κόπτω. Tagliare in due parti, διχοτομέω. Tagliar nel mezzo, μεσοτομέω. Tagliare in giro, all'intorno, περι-τέμνω. Tagliar diritto, ὀρθοτομέω. Tagliarsi i capelli, κείρομαι τὴν κόμην ο τὰς τρίχας. Tagliar rami, χλαδεύω. Tagliare un bosco, una selva, δειδροτομέω; ὑλοτομέω. Tagliare a pezzi, λεπτοτομέω; κερματίζω; μιστέλλω; e riferito a persone, κατακόπτω; κατα-σφάζω || Tagliare, detto di strumento, Avere esso proprietà di tagliare, τέμνω; τομός (ἡ ὄν) εἶμι || Tagliar le braccia a uno, figur. per Togliergli ogni modo, possibilità, Ridurlo all'impotenza, καθ-ίστημι τινα ἀδύνατον || Tagliare le parole in bocca ad alcuno, ἐγκόπτω τινὲ λέγοντι; ὑπο-λαμβάνω (irr.) τινά λέγοντα || Tagliare la via, il ritorno, la ritirata e simili, ὑπο-τέμνωμαι || Tagliar fuori alcuno, δια-κλείω ο ἀπο-κλείω τινά τινας || Tagliar corto per Non allungarsi in checchessia, συν-τέμνω; συ-στέλλω || Tagliare altrui i panni addosso, per Sparlarne quando è assente, κακῶς λέγω (irr.) τινά ἀπόντα || Tagliare, riferito a vino, Mescolare una qualità con l'altra, κεράννυμι (irr.).
- Tagliatura, τομή, ἡς, ἡ; κοπή, ἡς, ἡ; ἐγκοπή, ἡς, ἡ.
- Taglieggiare, χρήματα ἐπι-τάσσω.
- Tagliente, ὀξύς, εἶα, ὄ; τομός, ἡ, ὄν.
- Tagliere, ἐπίκοπον, ου, τό.
- Taglio, L'atto e L'effetto del tagliare, τομή, ἡς, ἡ; τμήσις, εως, ἡ. Taglio dei boschi, ὑλοτομία, ας, ἡ || e per Pezzo tagliato, τμήμα, ατος, τό; τόμος, ου, ὁ || Taglio, La parte tagliate di uno strumento, στόμα, ατος, τό; ἀκμή, ἡς, ἡ. A due tagli, δίτομος, ον. Ferir di taglio, τμηθῆν παύω || Cadere, Venire in taglio, εἰς θεῖον γίγνομαι (irr.).
- Tagliolino, τεμάχιον, ου, τό.
- Taglione, ρηνα, ἀντίτισις, εως, ἡ; ἀμοιβή, ἡς, ἡ.
- Tagliuola, παγίς, ἰδος, ἡ.
- Tagliuzzare, λεπτοκοπέω; λεπτοτομέω.
- Talamo, θάλαμος, ου, ὁ.
- Talare, ποδήρης, ες; ποδηρεκής, ἐς.
- Talari, πέδιλα, ον, τά.
- Talchè, ὥστε col' inf.
- Tale, ad. corrispondente a Quale in proposizioni comparative, τοιοῦτος, αὐτή, οὔτο || Usato assolutam. significante Di questo modo, o forma, o qualità, o natura, τοῖσδε, ἀδς, ὄνδε; τοιοῦτος, αὐτή, οὔτο || per Sì grande, τοσόςδε, ἡδε, ὄνδε; τοσοῦτος, αὐτή, οὔτο; e la congiunz. Che la quale allora gli corrisponde, si traduce ὡς ο ὥστε col' inf.
- Tale, pron. indeter. τίς, τινός (enclit.); ὁ, ἡ δεῖνα (gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα).
- Talentare, ἀρέσκω (irr.).
- Talento, Ingegno, Attitudine naturale, εὐφυΐα, ας, ἡ; ἱκανότης, ἡτος, ἡ || Voglia, Desiderio, ἐπιθυμία, ας, ἡ; προαίρεσις, εως, ἡ. A talento, modo avverb. κατὰ τὸ δοκοῦν || Moneta antica di argento o d'oro, τάλαντον, ου, τό. Del valore di uno, due, tre ecc. talenti, ταλανταῖος, α, ου; διτάλαντος, ου; τριτάλαντος, ου, ecc.
- Talismano, βασκανέον, ου, τό.
- Tallire, θάλλω.
- Tallo, θαλλός, οὔ, ὁ; θάλος, εως, τό.
- Tallone, πτέρνα, ας, ἡ.
- Talmente, οὔτω, e innanzi a vocale, οὔτως; τοσοῦτον; che . . . , ὡς ο ὥστε col' inf. o P ind.
- Talora, ἔστιν ὅτε; ἐνίοτε; ποτέ (enclit.)
- Talpa, σκάλοψ, οπος, ὁ; σπάλαξ, ακος, ὁ.
- Taluno, V. Alcuno.
- Talvolta, V. Talora.
- Tamburo, τύμπανον, ου, τό. Suonare il tamburo, τυμπανίζω. || Colui che suona il tamburo, τυμπανιστής, οὔ, ὁ.
- Tamerice, μυρική, ἡς, ἡ. Di tamerice, μυρικίνος, ἡ, ον.

Tampoco, οὐδέ; μηδέ.
 Tana, φωλεός, οὔ, δ.
 Tanaglia, λαβίς, ἴδος, ἤ; κερκίνος, ου, δ.
 Tanfo, εὐρώς, ὤτος, ὁ Che sa di tanfo, εὐρώδης, ες.
 Tangente, *linea*, ἐπιφύουσα, ης, ἤ.
 Tanghero, ἀγροίκος, ου.
 Tantafera, ῥωποστομυλήθρα, ας, ἤ.
 Tanto, *ad.* τοσόςδε, ἤδε, ὄνδε; τοσοῦτος, αὐτη, οὔτο. Tante volte, τοσαυτάκις.
 Tanto, *avv.* τόσον; τοσοῦτον || Tanto . . . che, οὔτω ο αὐτως . . . ὥστε *coll' inf.* || Tanto o quanto, ὀλίγον || Tanto, *dinanzi a un comparativo*, τοσοῦτω. Tanto meglio, τοσοῦτω ἄμεινον. Tanto peggio, τοσοῦτω χείρον.
 Tapinare, ταλιπωρέω.
 Tapino, ταλαίπωρος, ου; ἄθλιος, α, ου.
 Tappa, σταθμός, οὔ, δ.
 Tappare, βύω; ποιμάζω; κλείω. Tappar la bocca a uno, ἐπιστομίζω.
 Tappetino, δαπίδιον, ου, τό.
 Tappeto, τάπις, ητος, ὁ; δάπις, ἴδος, ἤ || Mettere checchessia sul tappeto, *figur.* per Mettere in trattato una data cosa. προ-τείνω πρὸς συζήτησιν.
 Tappezzare, καταπιτάννυμι, *ful.* -τάσω; στρώννυμι, *ful.* στρώω; di . . . *dat.*
 Tappezzeria, Drappo o altra stoffa con che si cuoprono per adornamento le pareti delle stanze, περιπίτασμα, ατος, τό; περιστρωμα, ατος, τό || La bottega del tappezziere, ταπητουργία, ας, ἤ (*G. M.*).
 Tappezziere, ὁ τάπητας ποιῶν ο παλιῶν (οὔ-τος); ταπητουργός, οὔ, ὁ (*G. M.*).
 Tappo, βύσμα, ατος, τό; πῶμα, ατος, τό.
 Tara, ἐλάττωσις, εως, ἤ; ἀφαιρέσις, εως, ἤ.
 Tarantola, φαλαγγιον, ου, τό.
 Tarantolato, φαλαγγιόδηκτος, ου; φαλαγγιό-πληκτος, ου.
 Tarare, ἀφαιρέσιν ο ἐλάττωσιν ποιέομαι.
 Tarchiato, ἀδρός, α, ὄν.
 Tardamente, βραδέως.
 Tardanza, διαμέλλησις, εως, ἤ; ὑστέρησις, εως, ἤ.
 Tardare, Indugiare, μέλλω (*irr.*); ὑστερέω; ὑστερίζω || *E usato con le particelle pronominali per* Mostrar gran desiderio d' alcuna cosa aspettata, ἐπι-ποθέω; προ-θυμέομαι.
 Tardi, *avv.* Fuori d'ora per soverchio indugio, Passata l'ora, ὀψέ; ὑπερον. Più tardi, ὀψικίτερον. Tardissimo, ὀψικαίτατα. Far tardi, Arrivar tardi, ὀψίζω; ὑστερίζω. Al più tardi, Alla più tardi, ὡς ο ὅτι

ὀψικαίτατα. *Si traduce poi con molti composti per i quali occorrerà consultare il Vocabol. greco-italiano.* Per es.: Germogliar tardi, ὀψιβλαστέω. Imparar tardi, ὀψιμαθεῖω. Seminato tardi, ὀψίππορος, ου. Fiorir tardi, ὀψικνωδέω || Lentamente, Assai adagio, βραδέως; ἀκ-νηροῖς.
 Tardità, βραδύτης, ητος, ἤ.
 Tardivo, ὀψιμος, ου; ὀψιος, α, ου.
 Tardo, Pigro, Lento in far checchessia, βραδύς, εἶα, ὄ; ἀκνηρός, α, ὄν; σχολαῖος, α, ου || Tardo di mente, d'ingegno, βρα-δύνοσος-ους, σου-σου || Che è fatto o Che avviene tardi, ὀψιος, α, ου.
 Targa, πέλτη, ης, ἤ.
 Tariffa, τῶν ὠνίων ἡ τιμὴ (ἤς) ο ὁ ὅρος (ου); διατίμησις, εως, ἤ.
 Tarlare, V. Intarlare.
 Tarlo, Σρίψ, πός, ὁ; τερηδῶν, ὄνος, ἤ. Es- sere roso dai tarli, τερηθοῦζομαι.
 Tarma, σῆς, ητός, ὁ.
 Tarmato, σιτόθρωτος, ου.
 Taroccare, ἐξ-οργίζομαι.
 Tarpare, Tagliar le punte delle ali agli uc- celli, τὰ πτερὰ περι-κόπτω ο περι-τέμνω (*irr.*) || *fig.* Indebolire, ἀτθενῶω.
 Tarso, ταρός, οὔ, δ.
 Tartagliare, ψελλίζω.
 Tartaruga, χελώνη, ης, ἤ; χέλυς, ὄνος, ἤ.
 Tartassare, κακῶς; λυμαινομαι.
 Tartufo, ὕδνον, ου, τό.
 Tasca, συλάκιον, ου, τό; πήρα, ας, ἤ.
 Tassa, τέλος, εως, τό; φόρος, ου, ὁ.
 Tassare, φόρον ἐπι-τάττω ο ἐπι-τίθημι τει; δια-τιμάω.
 Tassazione, διατίμησις, εως, ἤ.
 Tasso, *albero*, σμιλαξ, ακος, ἤ || *animale*, τροχός, οὔ, δ.
 Tastamento, ψαῦσις, εως, ἤ; ψηλάφησις; εως, ἤ.
 Tastare, ψηλαφᾶω; ἐπι-ψηλαφᾶω; ψαῦω; ἀπτομαι; *tutti col gen.* || *fig.* Cercar di conoscere, Tentare, ἐκ-πειράομαι; κατα-σκοπέω.
 Tasto, ἀρή, ἤς, ἤ. Al tasto coi verbi An- dare, Camminare e simili, ἐπιψηλαφῶν, ὡσα, ὦν *che s'accorda col soggetto.*
 Taston (A), V. Al tasto in Tasto.
 Tattamellare, λαλέω.
 Tattica, L'arte di disporre i soldati o le navi in battaglia, τακτική, ἤς, ἤ; τακτικά, ὦν, τά || *fig.* per Accortezza nel proce- dere, μηχανή, ἤς, ἤ; τέχνη, ης, ἤ.
 Tattico, τακτικός, ἤ, ὄν.

- Tatto**, ἀφή, ἤσ, ἡ || *fig.* σύσεις, εὖς, ἡ.
Taumaturgo, θαυματουργός, οὐ, ὁ.
Tauro, ταῦρος, οὐ, ὁ.
Taverna, καπηλεῖον, οὐ, τό.
Tavola, Legno segato per il lungo dal fusto dell'albero ecc., σανίς, ἴδος, ἡ; πίναξ, ακος, ὁ || *Quel mobile composto di un piano sorretto da uno o più piedi, τράπεζα, ἡ, ἡ.* Tavola da mangiare, τράπεζα. Essere a tavola, ἀνάκειμαι δειπνῶν (*partic. di δεῖπνῶ*). Andare, Entrare a tavola, κατακλίνομαι ἐπὶ δεῖπνον. Alzarsi da tavola, ἀνίσταμαι ἐκ τοῦ δεῖπνου; ἀπὸ δεῖπνου γίνομαι (*irr.*) || *Tavola per il trattamento, Il vitto, δεῖπνον, οὐ, τό; διαίτα, ἡ, ἡ.* Far buona tavola, λαμπρῶς διαίτη χρᾶσθαι; εὐ-τραπεζεῖσθαι || *per* Lastra di marmo, di bronzo ecc., su cui si può disegnare, scrivere ecc., πλάξ ακός, ἡ; πίναξ || *Prospecto, σύνοψις, εὐ, ἡ; || Catalogo, Indice, πίναξ; κατάλογος, οὐ, ὁ.*
- Tavolaccio**, δῆμιος, οὐ, ὁ.
Tavolata, σύνδειπνοι, ἄν, οἱ.
Tavolato, σανίδωμα, ακος, τό.
Tavoletta, πινάκιον, οὐ, τό; ἀβάκιον, οὐ, τό
Tavolino, τραπέζιον, οὐ, τό.
Tavolozza, πυξίδιον, οὐ, τό.
Tazza, ἐκπωμα, ακος, τό; ποτήριον, οὐ, τό; φιάλη, ἡ, ἡ.
Tazzino, ἐκπωμάτιον, οὐ, τό.
Te, V. Tu.
- Teatrale**, θεατρικός, ἡ ὄν; σκηνικός, ἡ, ὄν.
Impresario teatrale, θεατρῶνης, οὐ, ὁ.
Teatralmente, θεατρικῶς.
Teatro, Edifizio dove si rappresentano spettacoli scenici e opere drammatiche, θέατρον, οὐ, τό || *e per* Tutte insieme le opere drammatiche di una letteratura o di uno scrittore, δράματα, ἄν, τά || *Gente di teatro, σκηνηκοί, ἄν, οἱ.*
- Tecnico**, τεχνικός, ἡ, ὄν.
Teco, μετὰ σοῦ; σὺν ὁ ἄμα σοι.
Teda, ἄς, ἀδός, ἡ.
Tediare, ἀνιάω, *ful.* ἄσω; ἀηδῖαν παρ-ἔχω (*irr.*) τι. Tediarsi, ἀνιάομαι; ἀηδίζομαι.
Tedio, ἀηδία, ακ, ἡ.
Tediosamente, ἀηδῶς.
Tediosità, δυσχερής, οὐς, τό.
Tedioso, ἀηδής, ἔς; δυσχερής, ἔς.
Tegame, τήγανον, οὐ, τό; λοιπός, ἄσος, ἡ.
Tegamino, λοιπάδιον, οὐ, τό.
Teglia, κλίβανον, οὐ, τό.
Tegnente, ἐξώδης, ες.
- Tegolo**, κεραμίς, ἴδος, ἡ; καλυπτήρ, ἡρος, ὁ.
Coprir di tegoli, κεραμιδῶ; καλυπτηρίζω.
Tela, Lavoro di fila tessute insieme al telaio, ὕφανμα, ακος, τό; λίνον, οὐ, τό. Tela fina ὀδύνη, ἡ, ἡ. Di tela, λίνεος-οὐς, ἐκ-ἡ, εὐν ὄν || *Tela di ragno, ἀράχνη, οὐ, τό* || *Tela per Dipinto in tela, Quadro, πίναξ, ακος, ὁ* || *e figur.* per *Insidia, ἐπιβούλευμα, ακος, τό.*
- Telaio**, ἰστός, οὐ, ὁ.
Telegrafare, τηλεγραφῶ (*G. M.*).
Telegrafia, τηλεγραφία, ακ, ἡ (*G. M.*).
Telegrafico, τηλεγραφικός, ἡ, ὄν (*G. M.*).
Telegrafo, τηλεγραφός, οὐ, ὁ (*G. M.*).
Telegramma, τηλεγράμμα, ακος (*G. M.*).
Telescopio, τηλεσκόπιον, οὐ, τό (*G. M.*).
Telone, κατάβλημα, ακος, τό; αὐλαία, ακ, ἡ.
Telonio, τελώνιον, οὐ, τό.
Tema, Soggetto, Argomento di qualche composizione letteraria, θέμα, ακος, τό; ὑπόθεσις, εὐς, ἡ; ὑποκείμενον, οὐ, τό || *T. gramm.* La radice di una parola, spogliata di ogni sua flessione, θέμα.
- Tematico**, θεματικός, ἡ, ὄν.
Temente, δείσις, ακα, ἄν.
Temenza, φόβος, οὐ, ὁ; δῖος, οὐς, τό.
Temerariamente, τολμηρῶς; παρατόλμως; εὐκῆ.
Temerario, προσιτής, ἔς; τολμηρός, ἄ, ὄν; ἰταμός, ἡ, ὄν.
Temere, Avere, Sentir timore, φοβέσθαι; δέδοικα ὀ δῖδια (*perf. di δέιδω con significato di presente*); che ὀ di non . . . κῆ col congiunt. dopo un tempo principale ὀ con l' *ollat.* dopo un tempo secondario; talvolta, invece del congiunt., il futuro dell' *indicativo* || *e per* Aver rispetto d'alcuno, αἰδέσθαι τινα.
- Temerità**, προπέτεια, ακ, ἡ; ἰταμότης, ἡτος, ἡ.
Temibile, φοβερός, ἄ, ὄν.
Tempera e Tempra, στόμωσις, εὐς, ἡ.
Temperamento, Compensò, Espediente, πόρος, οὐ, ὁ; τρόπος, οὐ, ὁ; μέση (ἡς) ὁδός, οὐ, ἡ || *per* Qualità ὀ stato del corpo, ἡ τοῦ σώματος ἐξῆς ὀ κατάστασις, εὐς. Temperamento forte, εὐεξία, ακ, ἡ.
Temperante, σώφρων, ὄν; μέτριος, ακ, ὄν. Essere temperante, σωφρονεῖν.
Temperanza, σωφροσύνη, ἡς, ἡ; ἐγκράτεια, ακ, ἡ.
Temperare, Dar la tempera, στομῶ || *Modificare il soverchio di checchessia colla forza del suo contrario, καταπραύνω; ἀν-ἰημι (irr.); κεράνυμι, ful. - ασω ὀ*

-ρω || *E riferito all'animo, alle passioni*, Moderarle, κατ-έχω (*irr.*); κολλάζω.

Temperatamente, μετρίως; σωφρονώς.

Temperatura, κράσις, εως, ή; τὸ τοῦ θερμοῦ μέτρον (ου).

Temperie, ή τοῦ αἵρου ο τοῦ περιέχοντος κράσις (εως).

Temperino, σμίλη, ης, ή.

Tempesta, θύελλα, ης, ή; ζάλη, ης, ή; χειμών, ὤνος, ὀ.

Tempestare, ἀγρικίνομαι; μαίνομαι.

Tempestivamente, εὐκαιρως; καιρίως.

Tempestivo, εὐκαιρος, ου; ἐπικαιρος, ου; ἐπικαιρίας, ου.

Tempestosamente, θυελλώδως.

Tempestoso, χειμέριος, α, ου; θυελλώδης, ες.

Tempia, κράταρος, ου, ὀ.

Tempio, ἱερόν, οὔ. τό; ναός, οὔ, ὀ.

Tempissimo (Per), πρωϊκίτατα; πρωϊ πάνυ

Tempo, La durata ideale continua. illimitata, la cui misura è data dal corso apparente del sole, χρόνος. ου. ὀ. In poco tempo, ἐν βραχεῖ. Per poco tempo, ἐπὶ βραχύ. Fra poco tempo, ἐντός ὀλιγου χρόνου. È poco tempo che . . . οὐ πολὺς ο ὀλιγος χρόνος (*sottint.* ἐστι) ἐξ οὔ . . . *indic.* Da quanto tempo? ἐκ πόσου (*con o senza χρόνου*); || La durata rispetto all' uso che uno ne fa, χρόνος. Consumare tutto il suo tempo in . . . , δια-τρίβω τὸν χρόνον περί τι ο un partito. Impiegare bene il suo tempo εὖ τίθεμαι τὸν χρόνον || Tempo per Spazio particolare e determinato di giorni, mesi ecc. γενεά, ἄς, ή; ἡλικία, ας, ή; χρόνος; qualche volta un adiettivo neutro. Al tempo della guerra troiana, κατὰ τὰ Τρωϊκά. Al tempo delle guerre persiane, κατὰ τὰ Περσικά ο Μιδικά. Al tempo dei re, ἐπὶ τῶν βασιλέων. Al tempo nostro, καθ' ἡμᾶς; ἐφ' ἡμῶν. Fino al nostro tempo, μέχρι τοῦ νῦν. Visse al tempo di Cimone, Κίμωνος ἦν ἡλικιώτης. Dai primi tempi del mondo, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ κόσμου || Tempo per Lo stato dell' atmosfera. ή τοῦ αἵρου κατὰστασις (εως); ἀήρ, αἴρος ὀ. Il buon tempo, εὐθία, ας, ή. Il tempo piovoso, ὄμβρια, ας, ή || Tempo per Condizione del viver pubblico. πράγματα. ὦν, τά; περίστασις, εως, ή || Tempo per Opportunità, Occasione di fare una cosa, καιρός, οὔ, ὀ; εὐκαιρία, ας, ή. **A tempo**. A tempo e luogo, ἐν καιρῷ; ἐπὶ καιρῷ; πρὸς καιρόν || e per Agio, σχολή, ἤς, ή. Non ho ο Non ne ho il tempo, οὐκ ἔστι

μοι σχολή || Tempo, della musica, χρόνος. Di due, di tre tempi ecc., διχρονος, τριχρονος. ου ecc || Tempo, T. gramm. χρόνος. — Altre locuzioni. Darsi buon tempo ο bel tempo, χρόσομαι τῇ φύσει || Dar tempo, per Frenar l'impazienza aspettando quanto occorre per una data cosa, ἀνα-μένω (*irr.*) || C'è tempo, ἐτι ἔγχωρεῖ || Non metter tempo in mezzo, λαμβάσομαι (*irr.*) τοῦ καιροῦ; χρόσομαι τῷ καιρῷ. Senza metter tempo in mezzo, ἐμμελητέ || Ammazzare il tempo, ἀλύω || Al mio tempo ο A' miei tempi, ἐπ' ἐμοῦ || Di tempo in tempo, ἔστιν ὅτε; ἐνίοτε || Già tempo, ἐκ πολλοῦ; πάλα || Per tempo, Di buon' ora, πρωϊ || Un tempo, πάλα; ποτέ (*encl.*) || Al tempo dei tempi, τὸ πρῶν.

Tempone (Far), δια-τρίβω περί τὰς ἡδονάς.

Temporale, sost. θύελλα, ης, ή; χειμών, ὤνος, ὀ.

Temporale. ad. Caduco, Mondano, πρόσκαιρος, ου; θνητός, ή, ὄν; κοσμικός, ή, ὄν || *opposto a Spirituale*, λαϊκός, ή, ὄν.

Temporalità, καιρίον, ου. τό.

Temporaneamente, πρόσκαιρος.

Temporaneo, πρόσκαιρος, ου; ὀλιγοχρόνος, ου.

Tempore (Ex), ἐξ αὐτοσχεδίου.

Temporeggiamento, χροουισμός, οὔ, ὀ; μέλησις εως, ή; διατριβή, ἤς, ή.

Temporeggiare, χροουίζω; δια-τρίβω; δια-μέλλω (*irr.*).

Temporeggiatore, μελλητής, οὔ, ὀ; διαμελλητής, οὔ, ὀ.

Tempra, V. Tempera.

Temprare, V. Temperare.

Tenace, Che agevolmente s'attacca e ritiene. γλισχρός, α. ου; ἰξώδης, ες. Aver memoria tenace, δεινός εἰμμεμνησθεαι || *dedito di persona*, Che sta ferma ne' suoi propositi, ἰσχυρογνώμων, ου; αὐθάδης, ες; ἀμετάπειστος, ου.

Tenacemente, γλισχροῶς; ἰξώδως.

Tenacità, γλισχρότης, ητος, ή || *riferito a persona*, αὐθάδεια, ας, ή; ἀμετάπειστον, ου. τό.

Tenda, Tela che generalmente si distende allo scoperto per ripararsi dal sole, dall'aria ο dalla pioggia, σινηή, ἤς, ή || Tela che si distende per coprire ο parar chiechessia. προκάλυμμα, ατος, τό || Tenda della finestra, παραπέτασμα, ατος, τό.

Tendenza, προθυμία, ας, ή; ὀρμή, ἤς, ή.

Tendere, τείνω, perf. τέτακα; δια-τείνω;

- συν-τείνω; α . . . , εις ο προς *coll' acc.* ||
Tendere insidie. επι-βουλεύω; εν-εηρεύω
 || **Tender** gli orecchi, επι-ορθιάζω τὰ ὦτα.
Tèndine, τένων, οντος, ὀ.
Tenebra, σκότος, ου, ὀ; σκότος, εος, τό. Co-
 prir di tenebre, σκοτάω; σκοτιζώ.
Tenebrosità, σκότος, ου, ὀ; κνέρας, ους, τό.
Tenebroso, σκοτεινός, ἡ, ὄν; σκοτώδης, ες;
 ἐπίσκοτος, ου.
Tenente, *T. milit.* ὑπολοχαγός, οὔ, ὀ.
Teneramente, φιλικῶς; φιλοστόργως.
Tenere, Impedire con mano o con altro
 una cosa, un uomo, un animale, accioc-
 ché non possa muoversi, non cada o non
 trascorra, ἔχω (*irr.*); κατ-έχω; ἀν-έχω;
 ὑπ-έχω; ἐρείδω; βροτάζω || *E fig.* ἰ *inferito*
a persona, Impedire comechessia che
 ella faccia alcuna cosa, κατ-έχω; κωλύω
 τοῦ μὴ ε' *inf.* || **Tenere**, per **Trattare**.
Mantenere e *simili*, τρέφω (*irr.*); διατρέ-
 φω || per **Avere** in dosso, Portare, ἔχω; φο-
 ρεῖω || per **Contenere**, detto di recipien-
 te, χωρεύω; περι-έχω || **Tenere** il comando,
 la signoria, κρατέω; κατα-κυριεύω || **Te-
 nere** amicizia, familiarità con uno, εὐκείως
 ἔχω πρὸς τινα ο χράομαι τιμ || **Tenere**
 insieme più cose, συν-έχω || **Tenere** per
Giudicare, **Creder**e, νομίζω; ἡγέομαι || **Te-
 nere** o **Tenerla** da uno o per uno, εἰμί
 μετὰ τινος ο σύν τιμ || **Tener** di chec-
 chessia, come del buono, del tristo, del-
 l'ipocrita e *simili*, σιῶθ, Aver tanto o
 quanto di quella qualità, ἕμοιος (α, ου) ο
 παρόμοιος (ον) εἰμί *col. dat.*; ἔοικα τινί.
 — *Rifless.* Ritenersi, Contenersi, κατ-
 ἔχω ἑμαυτὸν (ήν) || **Tenersi** a una cosa,
 σιῶθ Sorreggersi, Attaccarsi ad essa per
 non cadere, ἔχομαι ο αὐτ-έχομαι τινος ||
fig. Tenersi a una regola, a un principio
 e *simili*, ἐμ-μένω (*irr.*) *col. dat.* || **Te-
 nersi** per dotto, per sapiente e *simili*,
 ποιέομαι ἑμαυτὸν (ήν) σοφόν *ecc.* || **Te-
 nersi** di checchessia, σιῶθ Insuperbire,
Gloriarsene, ἐπ-αίρομαι τινι; ἀγάλλομαι
 τινι ο ἐπί τινι; di fare qualche cosa, *par-
 tic.*
Tenerezza, Qualità di ciò che è tenero.
 ἀπαλότης, ητος, ἡ; μαλακότης, ητος, ἡ ||
fig. Impulso di amore verso alcuno,
 φιλικόν, οὔ, τό; φιλοφροσύνη, ης, ἡ; φιλο-
 στοργία, ας, ἡ.
Tenero, Di poca durezza, Delicato, τέρην
 τέρεινον, τέρεν; ἀπαλός, ἡ, ὄν; μαλακός, ἡ,
 ὄν || **Facile** alla pietà, ἐλεητικός, ἡ, ὄν; φι-
 λήλεος, ου; ἐλεήμων, ου || **Che sente** molto

affetto per alcuno, φιλικός, ἡ, ὄν; ἐρωτικός,
 ἡ, ὄν.

- Tenia**, ταυία, ας, ἡ.
Tenore, Forma, Maniera che si tiene nel
 fare checchessia, τρόπος, ου, ὀ; σχήμα.
 ατος, τό. **Tenore** di vita, δίκαια, ης, ἡ || **Il**
contenuto di un discorso, di uno scritto,
 λεγόμενα, ων, τὰ; ἐγγεγραμμένα, ων, τὰ.
Tensione, τάσις, εως, ἡ; ἐντάσις, εως, ἡ;
 τόνος, ου, ὀ.
Tenta, μήλη, ης, ἡ.
Tentare, Fare un tentativo, una prova,
 πειράομαι τινος; ἀπο-πειράομαι. **Tentar**
 tutti i mezzi. ἐπὶ πάν ἐρχομαι (*irr.*);
 πάντα κινέω || **Tentare** il fondo di un fiume
 e *simili*, τῇ βολιδι ἐξ-ετάζω || **Cercar**
 di sedurre, παρ-άγω (*irr.*); ἐπ-άγω; nel
linguaggio cristiano, πειράζω.
Tentativo, πείρα, ας, ἡ; ἀπόπειρα, ας, ἡ;
 ἐπιχείρησις, εως, ἡ. **Fare** un tentativo,
 πείραν λαμβάνω (*irr.*); πειράομαι.
Tentatore-trice-ora, ἐπαγωγός, ὄν; ἐπάγων,
 ουτα, ου; πειράζων, ουσα, ου; πειρατής,
 οὔ, ὀ.
Tentazione, πείρασις, εως, ἡ; πειρασμός,
 οὔ, ὀ.
Tentennare, *intrans.*, ταλαντεύομαι; ἀστα-
 τέω; ἀβίβαιος (ον) εἰμί || *trans.* κινέω;
 σείω.
Tenue, λεπτός, ἡ, ὄν; ψιλός, ἡ, ὄν.
Tenuemente, λεπτῶς; ψιλῶς.
Tenuità, λεπτότης, ητος, ἡ; ψιλότης, ητος, ἡ.
Tenuta, sost. Ampia possessione, χωρίον,
 ου, τό; ἀγρός, οὔ, ὀ; κτήμα, ατος, τό || **E**
 per **La capacità**, **La contenenza** di un
 vaso, χώρησις, εως, ἡ.
Tenuto, ad. per **Obbligato**, ἐνοχος, ου τινί;
 ὑπόδικος, ου τινός.
Tenzonare, ἀγωνίζομαι περί τινος; ἀμφιβη-
 τέω ο ἐρίζω τινί τε ο περί τινος.
Tenzone, ἀγών, ἄνος, ὀ; ἔρις, ιδος, ἡ; ἀμφι-
 βήτησις, εως, ἡ.
Teocrazia, Θεοκρατία, ας, ἡ.
Teogonia, Θεογονία, ας, ἡ.
Teologale, Θεολογικός, ἡ, ὄν.
Teologare. V. **Teologizzare**.
Teologia, Θεολογία, ας, ἡ.
Teologicamente, Θεολογικῶς.
Teologico, Θεολογικός, ἡ, ὄν.
Teologizzare, Θεολογέω.
Teologo, Θεολόγος, ου, ὀ.
Teorema, Θεώρημα, ατος, τό.
Teorematice, Θεωρηματικός, ἡ, ὄν.
Teoretico, Θεωρητικός, ἡ, ὄν.
Teoria, e

Teorica, θεωρία, ας, ή.
Teoricamente, θεωρητικώς.
Teorico, θεωρητικός, ή, όν.
Tepidamente, V. Tiepidamente.
Tepidario, πυριατήριον, ου, τό.
Tepidezza e Tepido, V. Tiepidezza e Tiepido.
Tepore, χλιαρότης, ητος, ή; χλιαρόν, ου, τό.
Terapeutica, θεραπευτική, ης, ή.
Terapeutico, θεραπευτικός, ή, όν.
Terebinto, τερέβινθος, ου, ή.
Tergere, δμύρνυμι, *ful.* όρξω; άπο-μάσσω.
Tergiversare, άνα-δύομαι (*irr.*); δια-δύομαι; διατριβήν ο άναβολήν ποιέομαι.
Tergiversazione, ανάδυσσις, εως, ή; διάδυσσις, εως, ή.
Tergo, νώτος, ου, ό, *al plur.* νώτα, αυ, τά || *fig.* τό ο τά όπισθεν || **A tergo o Da tergo**, *posti avverbialm.*, όπισθεν; κατόπισθεν; κατόπιον.
Termale, θερμός, ή, όν.
Terme, θερμά, όν, τά.
Terminabile, άυστός, όν.
Terminare, *trans.* Porre termini tra l'una possessione e l'altra, όρίζω; περι-ορίζω || **Dare**, Porre termine a checchessia, άπο-τελέω, *ful.* έσω; τελευτάω; άνω; περαινώ || **intrans.** Aver termine, fine, τελευτάω; τέλος λαμβάνω (*irr.*) ο έχω (*irr.*) || *e per Andare a finire*, άπο-βαίνω (*irr.*) *con un avv. o con εις e l'acc.* || *e detto di Parola, Periodo, Verso*, λήγω; καταλήγω.
Terminazione, κατάληξις, εως, ή; τελευτή, ης, ή. **Avente** la stessa terminazione, ομοιοκατάληκτος, ον; ομοιοτελευτος, ον.
Termine, Limite, Confine, Fine, τέρμα, ατος, τό; όρος, ου, ό; τέλος, εος, τό. **Dare**, Metter termine a checchessia, εκ-τελέω, *ful.* έσω; περαινώ, *acc.* Che non ha termine, άπεραντος, ον; άπαντος, ον || *per Tempo assegnato a un debitore, ecc.*, ταχός (ού) χράνος, ου, ό; προθεσμία, ας, ή || *per Voce*.
Locuzione, όήμα, ατος, τό; όνομα, ατος, τό; λέξις, εως, ή || **Termini per Stato, Condizione e simili**, κατάστασις, εως, ή; διάθεσις, εως, ή. **I nostri affari** sono in termini termini, δεινώς έχει ο διακείται τα πράγματα ήμών ο τά ήμετερα || **In termine di un' ora, di un giorno, di un mese, ecc.**, εντός ώρας, ήμέρας, ecc. || **Essere in termine di morte**, έπιθανάτος (ου) ειρή || **Passare in termini o Uscire de' termini**, εκ-βαίνω (*irr.*) ο ύπερ-βαίνω τούς όρους.

Termometro, θερμόμετρον, ου, τό (*G. M.*).
Ternario, τριαδικός, ή, όν; τρισός, ή, όν.
Terra, γή, γής, ή, *in tutti i significati della parola italiana* || **Il mondo da noi abitato**, οικουμένη, ης, ή || **Il terreno sopra cui si cammina**, γή; πέδον, ου, τό || **Il terreno che si coltiva**, γή; άγρός, ου, ό; άρουρα, ας, ή. **Lavorar la terra**, γήν έργάζομαι (*aum. per ει*); γεωργέω || **Possessione rurale**, χωρίον, ου, τό; χώρος, ου, ό; γή || **Luogo, Provincia, Paese**, χώρα, ας, ή; γή || **Terra cotta**, κέραμος, ου, ό. **Di terra cotta**, κεράμιος, α, ον; κεραμηκός, ή, όν || **Terra ferma**, ήπειρος, ου, ή || **A terra, posto avverb.** εν τή γή; επί γής; χαμαί; *e con movim.*, εις γην; χυμάζε || **Terra terra**, cioè Rasentando il lido, εν χροί τής γής || **Abbandonare**, Lasciar questa terra, θνήσκω (*irr.*) || **Andare**, Viaggiar per terra, πιζή πορεύομαι; πεζεύω || **Dar come in terra**, cioè Percuotere senza discrezione, ώμώς μαστεύω || **Non aver terra ferma**, άλόομαι || **Prender terra**, *T. mar.* κατ-ύομαι (*irr.*).
Terraglie, κεράμιον, ου, τό; κεράμια, αυ, τά.
Terrapieno, χώμα, ατος, τό.
Terraqueo (Globo), ή τής γής σφαίρα, ας.
Terrazza, e
Terrazzo, ύπερώον, ου, τό.
Terremoto, V. Tremoto.
Terreno, *sost.* La terra stessa, e propriamente quella che si coltiva, γή, γής, ή; άρουρα, ας, ή; χώρα, ας, ή; χωρίον, ου, τό || *per Campo di battaglia*, τής μάχης τόπος, ου, ό; χώρος, ου, ό. **Perder terreno**, ύπο χαράν; άνα-χαρείω. **Guadagnar terreno**, προ-χαρείω. **Contrastare il terreno**, άνδ-στήμι.
Terreno, *ad. opposto a Spirituale* βιωτικός, ή, όν; κοσμικός, ή, όν. **Le cose terree**, τά κατὰ γην; τά θνητά, όν; τά εν άνθρώποις. **La vita terrena**, ό ενθάδε βίος (ου) || **Pian terreno**, e *in forza di sost.* Terreno, επίπεδον, ου, τό; δάπεδον, ου, τό.
Terreo, γεώδης, ες
Terrestre, γήινος, η, ον; επίγειος, ου.
Terribile, φοβερός, ά, όν; δεινός; ή, όν; έκπληκτικός, ή, όν.
Terribilità, φοβερότης, ητος, ή.
Terribilmente, φοβερώς; δεινώς.
Territoriale, ό, ή, τό τής χώρας.
Territorio, χώρα, ας, ή; γή, γής, ή.
Terrore, έκπληξις, εως, ή; φοβική, ης, ή.
Terroso, γεωμηγής, ές; γεώδης, ες; πηλώδης, ες.

- Terso**, καθάρως, ἄ, ὄν; καθάριος, οὐ || *dello di stile*, κομψός, ἡ, ὄν.
- Terza**, sost. *T. mus.* Intervallo di tre gradi, τρίτη, ης, ἡ || *Una delle ore canoniche*, τρίτη (ης) ὥρα, ας, ἡ.
- Terzana**, τριταῖος, (ου) πυρετός, οὐ, ὄ. *Aver la terzana*, τριταΐζω.
- Terzetto**, ἡ τριῶν οὐ διὰ τριῶν συμφωνία, ας.
- Terzina**, ἐκ τριῶν στίχων στροφή, ης, ἡ.
- Terzo**, τρίτος, η, οὐ. *Per la terza volta*, τὸ τρίτον. *Il terzo premio*, τριταῖα, ὠν, τά. *Il terzo, in forza di sost.* τὸ τρίτου (ου) μέρος, εος.
- Tesaurizzare**, χρυσῶν οὐ χρήματα συν-άγω (irr.); θησαυρίζω.
- Teschio**, κρανίον, οὐ, τό.
- Tesi**, θέσις, εως, ἡ.
- Tesmoteta**, θεσμοθέτης, ου, ὄ.
- Tesoreggiare**, V. **Tesaurizzare**.
- Tesoreria**, θησαυροφυλάκειον, ου, τό.
- Tesoriere**, θησαυροφύλαξ, ακος, ὄ.
- Tesorio**, Accumulamento e conserva d'oro d'argento e cose simili preziose, θησαυρός, οὐ, ὄ || *Al plur. per Ricchezza*, μέγιστος πλοῦτος, ου, ὄ; χρήματα, ὠν, τά.
- Tessera**, σύμβολον, ου, τό; σημεῖον, ου, τό.
- Tessere**, ὑφανῶν. *L'arte del tessere*, ὑφαντική, ης, ἡ.
- Tessitore-trice-ora**, ὑφάντης, ου, ὄ; ὑφάντρια, ας, ἡ.
- Tessitura**, ὑφανσις, εως, ἡ.
- Tessuto**, sost. ὑφαντα, ακος, τό; ὑφρος, εος, τό || *fig.* ἀγωγή, ης, ἡ; πλοκή, ης, ἡ.
- Tessuto, part. e ad.** ὑφανθείς, εἶτα, ἐν; ὑφαντός, ἡ, ὄν.
- Testa**, lo stesso che **Capo**, κεφαλή, ης, ἡ. **Dolor di testa**, κεφαλαλγία, ας, ἡ. **Avere dolor di testa**, κεφαλαλγέω || *fig. per Intelletto*, **Mente**, **Pensiero**, νόος-εὐς, δου-οῦ, ὄ; διάνοια, ας, ἡ; φρόνησις, εως, ἡ; σύνεσις, εως, ἡ. **Avere in testa una cosa**, κατ' ἑμαυτὸν (ἡν) βουλευόμεαι οὐ σκέπτομαι. **Ficcare nella testa una cosa ad uno**, εἰς νοῦν τι ἐμ-βάλλω (irr.) τινί || **Testa coronata**, βασιλεύς, εως, ὄ || **Testa quadra**, εὐφυής (οὐς) ἄνθρωπος, ου, ὄ || **Testa secca**, δυστράπελος ἄνθρωπος || **A testa**, *rusto proverbialm.*, κατὰ κεφαλῆν; κατ' ἄνδρα; κατ' ἕκαστον (ἡν) || **Essere**, **Stare alla testa di**, προ-ίσταμαι; ἐπι-στατέω; ἡγέομαι; *col gen.* || **Testa testa**, κατ' ἰδίαν. **Parlare testa testa con uno**, κατ' ἰδίαν ὁμιλεῖται τινί; *ιδιολογίωμαι τινί* || **Far la testa**, ἀπο-κεφαλίζω || **Non sapere dove uno abbia la testa**, ἀμηχανέω.
- Testaceo**, ὀστρακώδης, οὐ.
- Testamentario**, ὄ, ἡ, τὸ κατὰ διαθήκας. **Esecutor testamentario**, ἐπιμελητής, οὐ, ὄ.
- Testamento**, διαθήκη, ης, ἡ. **Far testamento**, δια-τίθεμαι || **Il vecchio e il nuovo testamento**, ἡ παλαιὰ (ἄς) καὶ ἡ καινὴ (ης) διαθήκη.
- Testardaggine**, σκληρότης, ητος, ἡ; αὐθάδεια, ας, ἡ.
- Testardo**, σκληρός, ἄ, ὄν; αὐθάδης, ες.
- Testare**, δια-τίθεμαι.
- Testatore-trice**, διαθέμενος, ου, ὄ; διαθεμένη, ης, ἡ.
- Testè**, γεωστί.
- Testereccio**, αὐθάδης, ες; δυστράπελος, οὐ.
- Testificare**, μαρτυρέω; ἐπι-μαρτυρέω.
- Testimoniale**, ὄ, ἡ, τὸ διὰ μαρτύρων.
- Testimonianza**, μαρτύριον, ου, τό; μαρτύρημα, ακος, τό; μαρτυρία, ας, ἡ. **Far testimonianza**, μαρτυρέω.
- Testimonio e Testimone**, μάρτυς, υρος, ὄ. **Alla presenza di testimoni**, ἐπὶ μαρτύρων. **Testimonia o oculare**, αὐτόπτης, ου, ὄ. **Testimonio auricolare**, αὐτήκοος, ου, ὄ.
- Testo**, Vaso di terra cotta dove si tengono le piante dei fiori, κεράμιον, ου, τό || **Comperchio della pentola**, πάμα, ακος, τό || **Ciò che è contenuto in uno scritto**, in un libro, εσς. κείμενον, ου, τό; ἐγγεγραμμένον, ου, τό.
- Testuale**, ὄ, ἡ, τὸ κατὰ κείμενον.
- Testualmente**, αὐτολεξεί; αὐτῆς λέξεσιν; διηρῶδη.
- Testuggine**, Tartaruga, χελώνη, ης, ἡ || **Specie di tetto che i Romani formavano coprendosi la testa col loro scudi**, συνασπισμός, οὐ, ὄ; γιβροχελώνη, ης, ἡ.
- Tetano**, τέτανος, ου, ὄ.
- Tetracordo**, τετραχορδον, ου, τό.
- Tetragono**, τετραγωνος, ου.
- Tetralogia**, τετραλογία, ας, ἡ.
- Tetrarca**, τετράρχης, ου, ὄ.
- Tetrarchia**, τετραρχία, ας, ἡ.
- Tetrast co.** τετράστιχος, ου.
- Tetro**, Privo di luce, σκοτεινός, ἡ, ὄν || **Spaventoso**, **Orribile**, φρικώδης, ες; στυγερός, ἄ, ὄν; δεινός, ἡ, ὄν || **Cupo**, Malinconico, στυγρός, η, οὐ; καταγής, ες.
- Tetto**, στέγη, ης, ἡ; ὄροφος, ου, ὄ; ὄροφή, ης, ἡ. **Abitare sotto il medesimo tetto**, ὁμοροφῶν. **Che abita sotto il medesimo tetto**, ὁμόροφος, ου; *con . . . dat.*
- Tettoia**, γέιτον, ου, τό.
- Ti**, usata in regime diretto, εἰ; in regime indiretto, σοί.

Tiara, *τίαρα*, ας, ἡ.
 Tiaso, *θίασος*, ου, ὁ.
 Tibia, Il più grosso delle due ossa della gamba, *κνήμη*, ης, ἡ || Istrumento musicale dei Greci e dei Romani, *σύριγξ*, τγος, ἡ; *αὐλός*, ου, ὁ.
 Tiepidamente, *χλιαρῶς*; *ψυχρῶς*; *ἀνεμμένως*.
 Tiepidezza, la qualità e stato di ciò che è tiepido, *χλιαρότης*, ητος, ἡ; *χλιαρόν*, ου, τό || *fig. per* Freddezza di affetto, di zelo, *ψυχρότης*, ητος, ἡ; *ἀνεμεις*, εως, ἡ.
 Tiepido, Temperatamente caldo, *χλιαρός*, ἄ, ὄν; *ὑπόθερμος*, ου || *fig. detto di persona*, Senza affetto o zelo, *ψυχρός*, ἄ, ὄν; *ἀνεμμένος*, η, ου.
 Tifone, *τυφῶν*, ὄνος, ὁ.
 Tiglio, *φιλύρα*, ας, ἡ. Di tiglio, *φιλύρινος*, η, ου.
 Tigna, *ἀχώρ*, ὄρος, ὁ.
 Tignuola, *σῆς*, σητός, ὁ.
 Tigrato, *τιγροειδής*, ἐς; *ποικίλος*, η, ου.
 Tigre, *τίγρις*, ἰδος ο ιος, ὁ, ἡ.
 Timballo, V. Timpano.
 Timiama, *θυμίαμα*, ατος, τό.
 Timidamente, *δειλιῶς*; *ἀτόλμως*.
 Timidezza e
 Timidità, *δειλία*, ας, ἡ; *ἀτολία*, ας, ἡ; *αἰδώς*, ους, ἡ.
 Timido, *δειλός*, ἡ, ὄν; *ἀτολμος*, ον; *ἀνανδρος*, ου.
 Timo, *θύμος*, ου, ὁ; *θύμον*, ου, τό.
 Timone, *delle navi*, *πηδάλιον*, ου, τό; *οἴαξ*, ακος, ὁ. *Fig.* Reggere il timone o Essere al timone di uno stato, *τὴν πόλιν οἰακίζω* o *κυβερνάω* || *dei carri*, *carrozze e similiti*, *θυμός*, ου, ὁ.
 Timoneggiare, *οἰακίζω*; *κυβερνάω*.
 Timoniere, *οἰακιστής* ου, ὁ; *κυβερνήτης*, ου, ὁ.
 Timorato, *εὐεβής*, ἐς; *εὐλοβής*, ἐς.
 Timore, Perturbazione d'animo cagionata da immaginazione di prossimo danno, *φόβος*, ου, ὁ; *δέος*, εος, τό. Con timore, *μετὰ φόβου*; *ἐμφόβως*. Senza timore, *ἀφόβως*; *ἀδέως*. Per timore che o di . . . φόβου ο φοβούμενος (η) μὴ . . . *cong. o ottat.* || Rispetto, Riguardo per, *αἰδώς*, ους, ἡ; *gen.*
 Timorosamente, *δειλιῶς*; *περιδεῶς*.
 Timoroso, *δειλός*, ἡ, ὄν; *ἀτολμος*, ου.
 Timpanista, *τυμπανιστής*, ου, ὁ.
 Timpano, *τύμπανον*, ου, τό.
 Tinaia, *ληνεών*, ὄνος, ὁ.
 Tingere, Dare a una cosa colore diverso da quello che ha, *βάπτω*; *χρῶνυμι*, *ful.*

χρῶτω || e per *Macchiare*, *Lordare*, *μακί-
νω*; *μολύνω*.
 Tino, *ληνός*, ου, ὁ.
 Tinozza, *λουτήρ*, ἦρος, ὁ.
 Tinta, La materia con la quale si tinge, *βάμμα*, ατος, τό; *χρῶμα*, ατος, τό || *per* Colore, *χρῶμα*; *χρῶς*, ατός, ὁ || *per* Cognizione leggiera di una disciplina, *ἐπιπόλαιος* (ου) *παιδεία*, ας, ἡ.
 Tintinnare, *κρούομαι*; *κωδωνίζω*.
 Tintinnio, *κωδωνισμός*, ου, ὁ || Tintinnio di orecchi, ὁ ὅταν ο ἐν ᾧσι *βῆμβος*, ου.
 Tintore, *βαφεύς*, εως, ὁ.
 Tintoria, *βαφεῖον*, ου, τό.
 Tintura, *βαφή*, ἦς, ἡ; *χρῶσις*, εως, ἡ.
 Tipo, *τύπος*, ου, ὁ.
 Tipografia, *τυπογραφία*, ας, ἡ (G. M.).
 Tipograficamente, *τυπογραφικῶς*.
 Tipografico, *τυπογραφικός*, ἡ, ὄν.
 Tipografo, *τυπόγραφος*, ου, ὁ.
 Tiramento, *ἐλκυσίς*, εως, ἡ; *ἐλκυθμός*, ου, ὁ.
 Tiranneggiare, *κατα-τυραννέω* τινός; *σκληρῶς δεσποτέω* τινός.
 Tirannescamente, *τυραννικῶς*.
 Tirannesco, *τυραννικός*, ἡ, ὄν.
 Tirannia, *τυραννίς*, ἰδος, ἡ.
 Tirannicamente, *τυραννικῶς*.
 Tirannicida, *τυραννοκτόνος*, ου, ὁ.
 Tirannicidio, *τυραννοκτονία*, ας, ἡ.
 Tirannico, *τυραννικός*, ἡ, ὄν.
 Tirannide, *τυραννίς*, ἰδος, ἡ.
 Tiranno, *τύραννος*, ου, ὁ.
 Tirare, *Condurre*. Muovere con forza verso sè o dietro a sè una cosa, *ἐλκω* (*aum. per ει*), *ful.* *ἔλξω* ο *ἐλκίσσω*. Tirare in su, *ἀν-ἐλκω*; in giù, *κατ-ἐλκω* || *per* Attirare, *Allettare*, *ἐρ-ἐλκομαι*; *ἐπ-ἀγομαι* (*irr.*) || *per* Stirare checchessia facendo sì che cresca di lunghezza o di larghezza, *τείνω*; *ἐκ-τείνω* || *riserito a linea*, *frego*, *muro*, *fossa* o *simili ἄγω* (*irr.*) || Tirare per Gettar lungi da sè alcuna cosa e per lo più contro un altro, *βάλλω* (*irr.*); *ἔμει* (*irr.*); *προ-ίημι* || Tirar su alcuno, *per* Allevarlo, Nutrirlo, *τρέφω* (*irr.*); e per Farlo ammaestrare in un' arte, in una professione e simili, *διδάσκωμαι* (*irr.*) || Tirar su, *detto di numero*, Tirare a sorte, *κληρώω* || Tirar fuori checchessia, *ἐξ-ἐλκω*; *ἐξ-αγω*; *ἐξ-αιρέω* (*irr.*). Tirar la spada dal fodero, *σπύρομαι* τὸ ξίφος || Tirare per Tendere a, Aver la mira a, *στοχάζομαι* *col gen.* || Tirar calci, *λακτίζω* || Tirare, *detto di vento*, *πνέω* (*irr.*) || Tirar d'arco, *τοξεύω* || Tirar via per Sbrici-

garsi, σπεύδω || Tirarsi da parte, in disparte, ἀνα-χάζω; ἐξ-ίσταμαι.

Tirata, L'atto del tirare, ὀλκή, ἤς, ἡ; σπάσις, εως, ἡ || Bere in una tirata, ἀμυστι ο ἀπνευστι πίνω (irr.) || per invettiva, λοιδορία, ας, ἡ.

Tirella, ἱμάς, ἄντας, ὁ.

Tiro, βολή, ἤς, ἡ.

Tirocinio, μισθολογία, ας, ἡ; γυμνασία, ας, ἡ.

Tirso, δύρσος, ου, ὁ.

Tise, ε

Tisichezza, φθίσις, εως, ἡ.

Tisico, φθισικός, ἡ, ὄν. Esser tisico, φθισιάω.

Titillamento, γαργαλιός, ου, ὁ; γαργαλισμός, οὔ, ὁ.

Titillare, γαργαλιζώ.

Titolare, ὁ, ἡ, τὸ ἐν ἀξιώματι.

Titolo, Nome generico significativo di grado, di dignità, ecc., ἐπίκλησις, εως, ἡ; ὄνομα, ατος, τό; ἀξίωμα, ατος, τό || per Denominazione, ὄνομα || per Intitolazione di un'opera ecc. ἐπιγραφὴ, ἤς, ἡ. Dare un titolo a un libro, βιβλίον ἐπιγράφω. Il libro ha per titolo . . . τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται . . . || per Merito, Diritto ad avere, ottenere ecc., δίκαιον, ου, τό; ἀξία, ας, ἡ.

Titubante, ἀμφίβολος, ου; ἐνδοιάσιμος, ου.

Titubanza, ἐνδοιασμός, οὔ, ὁ; ἀπορία, ας, ἡ.

Titubare, ἐν-δοιάζω; ἀπορεύω.

Tizzo, ε

Tizzone, θαλός, οὔ, ὁ.

Toccamento, ψαύσις, εως, ἡ; ψηλάφησις, εως, ἡ.

Toccare, Mettere la mano o il dito su qualche oggetto, Accostare ad un oggetto qualsivoglia altra parte della persona, ἄπτομαι; θιγγάνω (irr.) ἐπι-θιγγάνω; ψαύω; ἐπι-ψαύω; tutti col gen. || detto di cosa, Essere essa a contatto con un'altra, ἐχομαι (irr.) τινος; προς-έχομαι τινι; προς-κειμαι τινι || Riferito ad anni, età, e detto di persona, ἐγγύς ο πλησίον εἰμί; ἐπι-βρίνω (irr.); col gen. || Toccare per Giungere, ἐπ-ικνεόμαι (irr.) gen. || Toccar la mano ad uno in segno di fede, τὴν δεξιάν ἐμ-βάλλω (irr.) τινι || Toccare una cosa o una persona, detto per Recare offesa, καθ-άπτομαι τινος || Toccar danari, λαμβάνω (irr.); ἀπολαμβάνω || Toccar delle busse, ο ἀσσο-λάττω. Toccarne, αἰχίζομαι || Toccare, riferito a strumenti, χροῦω; ψάλλω || Toccare per Commuovere, Fare impressione sull'animo, κινέω; ἐπι-κλάω, ful. ἄσω || per

Appartenersi, Spettare, ἀν-ήκω εἰς col- l' acc.; προς-ήκω col dat.

Tocco, L'atto del toccare, ἀφή, ἤς, ἡ || Ciascun colpo che batte nella campana il battaglio mandando suono, φθόγγος, ου, ὁ || Il modo speciale col quale l'artista adopera il pennello o il bulino, τρόπος, ου, ὁ; χεῖρ, εἰρός, ἡ.

Tocco, τόμος, ου, ὁ; μέρος, εως, τό.

Toga, τήβεννα, ἤς, ἡ; τήβεννος, ου, ἡ.

Togato, τηβεννοφόρος, ου.

Togliere, Levare via, Rimuovere una cosa dal luogo ov'è posta, κινέω; ἀπο-κινέω; μεθ-ίστημι; ἀν-αιρέω (irr.) || per Levare con forza o con frode ad alcuno una cosa, ἀρ-αιρέω ο ἀρ-αιρέομαι τινά τι || per Impedire, ἐμ-ποδίζω; κωλύω || Tolga Id- dio! μὴ πρὸς Θεοῦ γένοιτο! — Per altri usi di questo verbo, V. Prendere e Levare.

Tolda, κατάστρωμα, ατος, τό.

Tollerabile, ἀνεκτός, ἡ, ὄν.

Tollerabilmente, ἀνεκτῶς.

Tollerante, κερτερικός, ἡ, ὄν; ἐπιεικής, ἔς; συγγνώμων, ου.

Tolleranza, ἀνοχή, ἤς, ἡ; ἐπιεικία, ας, ἡ; συγχώρησις, εως, ἡ.

Tollerare, ἀν-έχομαι (irr.); ὑπο-φέρο (irr.).

Tomaio, χιτών, ὄνος, ὁ.

Tomba, τύμβος, ου, ὁ; τάφος, ου, ὁ.

Tombolare, κατα-πίπτω (irr.).

Tombolone, κατάπτωσις, εως, ἡ.

Tomo, τόμος, ου, ὁ.

Tonaca, χιτών, ὄνος, ὁ.

Tonante, βροντάων-ων, ἄουσι-ῶτα, ἄου-ῶν; βροντώδης, ες.

Tonare, βροντάω || Tonare contro alcuno od alcuna cosa, κατα-βοάω (ful. -ήτο-μαι) col gen.

Tondeggiamento, στρογγύλωσις, εως, ἡ.

Tondeggiare, στρογγύλω; στρογγυλιζώ.

Tondo, sost. στρογγύλον, ου, τό; κύκλος, ου, ὁ. In tondo, κύκλω.

Tondo, ad. στρογγύλος, η, ου; κυκλικός, ἡ, ὄν; σφαιροειδής, ἔς.

Tonfo, Romore, φόφος, ου, ὁ || Caduta, πτώσις, εως, ἡ; κατιφορά, ἄς, ἡ.

Tonico (Accento), τόνος, ου, ο. *

Tonnara, θυννοσκοπίον, ου, τό.

Tonnarotto, θυννοθήρας, ου, ὁ.

Tonno, θύννος, ου, ὁ.

Tono, τόνος, ου, ὁ.

Tonsille, παρίσθια, ου, τά.

Tonsura, κουρά, ἄς, ἡ.

Topazio, τοπάσιον, ου, τό.

Topica, τοπική, ἡς, ἡ.
Topico, τοπικός, ἡ, ὄν.
Topino, μυτίδιον, ου, τό.
Topo, μῦς, μύς, ὁ.
Topografia, τοπογραφία, ας, ἡ.
Topografico, τοπογραφικός, ἡ, ὄν.
Topolino, V. Topino.
Toppa, Pezzo di tela o d'altro che si cuce sopra un punto di una veste rotto o strappato, ἐπίβλημα, ατος, τό; ἐπιβράμμα, ατος, τό || per Qualunque risarcimento fatto a cosa rotta, ἐπισκευή, ἡς, ἡ; ἄκεις, εως, ἡ || **Toppa**, Serratura, κλειθρον, ου, τό.
Toppo, κορμός, οῦ, ὁ.
Torace, θώραξ, ακος, ὁ.
Torbidezza, θολερότης, ητος, ἡ.
Torbo e Torbido, detto di liquidi, θολερός, ἄ, ὄν; θολώδης, ες || detto dell'aria, συννεφής, ες || detto di persona, στυφραπός, ὄν.
Torcere, στρέφω; δια-στρέφω; λυγίζω.
Torcetto, θράσιον, ου, τό.
Torchio, πειστήριον, ου, τό.
Torcia, θάξ, θαξός, ἡ.
Torcicollo, uccello, ἕγξ, ἕγγος, ὁ.
Torcimento e
Torcitura, στρέψεις, εως, ἡ; στροφή, ἡς, ἡ.
Tordo, κίχλη, ης, ἡ.
Torlo, λέκιθος, ου, ἡ.
Torma, πλῆθος, εος, τό; ὄμιλος, ου, ὁ; ὄχλος, ου, ὁ. A torme, ἀγελήδον.
Tormentare, Dare altrui tormenti, Recargli dolore, sia fisico, sia morale, βασανίζω; ὀδυνάω; ἀνιάω, fut. άσω || per Infastidire, ἐν-σχλῆω (imperf. ἠνώχλου).
Tormentatore, βασανιστής, ου, ὁ; ἀλάστωρ, ορος, ὁ.
Tormento, La pena afflittiva del corpo che si dava a' rei, βάσανος, ου, ὁ || e per Grave dolore del corpo o Afflizione d'animo, ἄλγος, εος, τό; ἀνία, ας, ἡ.
Tormentoso, ἀλγεινός, ἡ, ὄν.
Tornare, Incamminarsi e prender la via verso il luogo, ond'altri prima s'era partito, ἀν-έρχομαι (irr.); ἐπαν-έρχομαι || per Venir di nuovo, αὔθις ὁ πάλιν ἐρχομαι || **Tornare a galla**, ἐπι-πολάζω || **Tornare in vita**, ἀνα-ζάω || **Tornare col discorso o solam**. Tornare a una cosa, ἀνα-λαμβάνω (irr.) e l'acc. Per tornare all'argomento, ὅπως ἐπαναστρέψω εἰς τὴν ὁπόδειςιν || **Tornare addietro o indietro**, ἀνα-ποδίζω || **Tornare alla mente, alla memoria e simili**, una cosa, αὔθις ἐπ-έρ-

χομαι || **Tornare in sè, per Ricuperare i sensi smarriti**, ἐμαυτὸν (ἡν) ἀνα-λαμβάνω || **Tornare in sè, per Ravvedersi dei propri errori**, ἀνα-φρονέω; ἔνους γίγνομαι (irr.) || **Tornare ad uno o in uno, detto di beni, eredità e simili**, περι-έρχομαι εἰς τινα || **Tornare, detto di peso, misura, conti**, ὀρθῶς ἔχω (irr.) || **Tornarti una cosa, per Essere utile, comoda**, συμφέρει.
Tornata, L'atto del tornare, ἐπάνοδος, ου, ἡ || **Adunanza di un'accademia e simili**, συνεδρία, ας, ἡ.
Torneamento e
Torneo, ἵππικός (οῦ) ἀγών, ὄνος, ὁ.
Torniaio, V. Tornitore.
Tornio, τόννος, ου, ὁ. Lavorare al tornio, τερνεύω.
Tornire, τερνεύω; ἀπο-τερνεύω. Il tornire, τερνεῖα, ας, ἡ; τέρνευσις, εως, ἡ.
Tornito, τερνευτός, ἡ, ὄν.
Tornitore, τερνευτής, οῦ, ὁ. L'arte del tornitore, τερνευτική, ἡς, ἡ.
Tornitura, τερνεῖα, ας, ἡ.
Torno, αυ. V. Intorno.
Toro, il Maschio delle bestie vaccine, ταῦρος, ου, ὁ. Di toro, ταύριος, α, ὄν || **T. leg.** Letto maritale, λέχος, εος, τό.
Torso, μυώδης, ες; ἰσχυρός, ἄ, ὄν.
Torpedine, νάρκη, ης, ἡ.
Torpedezza, ἀργία, ας, ἡ; νωθρεία, ας, ἡ; ἀπάθεια, ας, ἡ.
Torpidò, νωθρός, ἄ, ὄν; νωθής, ες.
Torpire, Impedimento di moto e diminuzione di sensibilità, νάρκη, ης, ἡ; νάρκησις, εως, ἡ || per Stupidità, Ottusità, ἀναισθησία, ας, ἡ; ἐμπληξία, ας, ἡ.
Torre, πύργος, ου, ὁ. Simile a torre, πυργώδης, ες. Fabbricare una torre, πυργοποιέω. Munire di torri, πυργόω. Dalle belle torri, ἀγαλόπυργος, ὄν || **Torre di Babele**, detto figur. μεγάλη (ης) συγχυσις, εως, ἡ.
Torre, V. Togliere.
Torreggiare, πυργόμοι.
Torrente, χεμιάρροος-ους, ου, ὁ; χαράδρα, ας, ἡ.
Torretta e
Torricella, πυργίον, ου, τό; πυργίδιον, ου, τό.
Torriere, πυργοφύλαξ, ακος, ὁ.
Torta, ἀρτολάγανον, ου, τό.
Tortamente, οὐκ ὀρθῶς.
Torto, sost. ἄδικον, ου, τό; ἀδικία, ας, ἡ; ἀδικημα, ατος, τό. Aver dei torti verso alcuno, ἀδικῶ τινά. Fare un torto ad

- υπο, βλέπω ο ζημέω τευά. **A torto** ἀδικως || **Avere il torto**, Esser dalla parte del torto, ἀμαρτάνω (*irr.*); πλημμελέω. **Tu hai il torto a dir così**, οὐκ ὀρθῶς λέγεις. **Tu hai il torto a far così**, οὐκ εὖ ποιεῖς. **A torto**, μάτην; ψευδῶς.
- Torto**, *part. e ad.* διαστραμμένος, η, ου; διάστροφος, ου; στρεβλός, ή, όν.
- Tortora**, τρυγών, όνος, ή.
- Tortorella**, τρυγώνου, ου, τό.
- Tortuosamente**, στρεβλῶς; σκολιῶς.
- Tortuosità**, στρεβλότης, ητος, ή; σκολιότης, ητος, ή.
- Tortuoso**, στρεβλός, ή, όν; σκολιός, ά, όν; ελικτός, ή, όν.
- Tortura**, βάσανος, ου, ή; στρέβλωσις, εως, ή. **Mettere alla tortura**, βασανίζω || *fig. per* **Afflizione di animo**, αἰμία, ας, ή.
- Torturare**, βασανίζω.
- Torvamente**, γοργόν; ταυρηδόν.
- Torvo**, γοργός, ή, όν; βλοσυρός, ά, όν. **Guardare uno con occhio torvo**, γοργόν ἀποβλέπω εἰς τινά.
- Tosare**, κείρω, *aor. pass.* ἐκάρην.
- Tosato**, καρτός, ή, όν.
- Tosatore**, κουρεύς, έως, ό.
- Tosatura**, κουρά, άς, ή.
- Tosse**, βήξ, ηξός, ή. **Buono per la tosse**, βηχικός, ή, όν.
- Tossicchiare**, ὑπο-φίτσω.
- Tossico**, φάρμακον, ου, τό.
- Tossire**, βήσσω, *ful.* βήξω ο -ήξομαι.
- Tostare**, φρύγω.
- Tostato**, φρυκτός, ή, όν.
- Tosto**, *ad.* **Duro**, non pieghevole, στερεός, ά, όν; ἀκαμπτος, ου || *e detto d'uomo*, **Irrigido della persona**, ἐκνευρακηκός, υία, ός || **A faccia tosta**, ἀδελώς.
- Tosto**, *avv.* ταχέως; αὐτίκα || **Tosto che**, **Si tosto che**, ἐπειδὴ τάχιστα *coll'ind.*; ἐπειδὴν τάχιστα.
- Totale**, ὅλος, η, ου; σύνολος, ον. **Il totale**, *in forza di sost.*, σύνολου, ου, τό.
- Totalità**, πᾶν, αντός, τό. **La totalità dei cittadini**, πάντες ο σύμπαντες (ων) οἱ πολῖται (ων).
- Totalmente**, ὅλως; παντελῶς; παντάπαισι.
- Tovaglia**, ἐπιτραπέζιος (ου) ὀθόνη, ης, ή. **Stender la tovaglia**, στρώννυμι (*ful.* στρώσω) τήν τράπεζαν.
- Tovagliuolo**, χειράμακτρον, ου, τό.
- Tozzo**, μέρος, εος, τό; τεμάχιον, ου, τό.
- Tra**, *V. Fra.*
- Trabacca**, σκηνή, ης, ή; σκήνημα, ατος, τό.

- Traballare**, σφάλλομαι; ἀστατείω; παρα-φέρομαι.
- Trabalho**, ἀστασία, ας, ή; παραπορά, άς, ή.
- Trabalzare**, δια-ῤῥίπτω.
- Traboccamento**, ἐκχυσις, εως, ή; πλημμυρίς, ίδος, ή.
- Traboccare**, *detto d'acqua o altro liquido*, ὑπερ-χίομαι (*irr.*); περι-ῤῥίω (*irr.*); πλημμύρω || *detto della bilancia*, ῤέπω.
- Trabocchetto**, παγίς, ίδος, ή.
- Tracannare**, ὑπερ-πίνω (*irr.*).
- Traccheggiare**, μέλλω (*irr.*).
- Traccia**, ἔχνος, εος, τό.
- Tracciamento**, διαγραφή, ης, ή.
- Tracciare**, **Seguire la traccia di persona o di fiera**, τὰ ἔχνη τυός διώκω, *ful.* -ώσομαι; ἰχνηλατέω || **Fare il disegno, la traccia di un'opera**, δια-γράφω; ὑπο-γράφω.
- Trachea**, τραχεῖα ἀρτηρία, ας, ή.
- Tracolla**, τελαρών, ώνος, ό.
- Tracollo**, πτώμα, ατος, τό; ὄλεθρος, ου, ό.
- Tracotante**, ὑβριστικός, ή, όν; ὑπέρρων, ον.
- Tracotanza**, ὑβρις, εως, ή.
- Tradimento**, προδοσία, ας, ή; ἀπιστία, ας, ή. **A tradimento**, *posto avverbialm.* ἐξ ἀπροσδοκῆτου; ἀπροσδοκῆτως.
- Tradire**, προ-δίδωμι || **Tradire il proprio ufficio, il proprio mandato ecc.**, παρα-βίνω (*irr.*) *coll' acc.*
- Tradito**, πρόδοτος, ον.
- Traditore-ora-trice**, προδότης, ου, ό; προ-δότης, ίδος, ή. **Detto di cose**, προδοτικός, ή, όν; ἐπίβουλος, ον.
- Tradizionale**, παραδόσιμος, ον; διαδόσιμος, ον.
- Tradizione**, **Memoria di cose antiche tramandate a voce di età in età**, παράδοσις, εως, ή. **È tradizione che...**, παραδοτικὴ ὅτι *coll' ind.*, ο *acc. coll' inf.* || *per Costume o Usanza antica*, ἔθος, εος, τό; νομιζόμενον, ου, τό.
- Tradurre**, μετα-φράζω; μετα-γράφω; ἐρμηνεύω; μετ-ερμηνεύω.
- Traduttore-trice**, μεταφραστής, οὔ, ό; ἐρμηνεύς, έως, ό; μεταφράζουσα, ης, ή.
- Traduzione**, μετάφρασις, εως, ή.
- Trafelato**, ἀτθαματώδης, ες.
- Trafficante**, ἔμπορος, ου, ό.
- Trafficare**, ἐμ-πορεύομαι.
- Traffico**, ἐμπορία, ας, ή.
- Trafiggere**, **Ferire in modo che l'arma passi da parte a parte**, δια-πίρω; δι-ελαύνω (*irr.*); δια-τιτρώσκω (*irr.*) | *fig.* **Affiggere l'animo**, αἰνάω, *ful.* ἄσω.
- Traffitta**, τραῦμα, ατος, τό; πληγή, ης, ή.

- Traforare**, περι-πέιρω; δια-τρυπάω || **Traforare un monte**, δι-ορύσσω.
- Traforo**, τρύψεις, εως, ή; τρύπημα, ατος, τό.
- Trafugamento**, ύφαίρεισις, εως, ή.
- Trafugare**, ύφ-αίρειν (irr.).
- Tragedia**, τραγωδία, ας, ή. **Non conveniente alla tragedia**, άτράγηδος, ον.
- Tragediabile**, τραγικός, ή, όν.
- Tragicamente**, τραγικώς; οίκτιστα.
- Tragico**, sost. **Scrittore di tragedie**, τραγωδοποιός, ού, ό; τραγηδός, ού, ό || **Attor di tragedie**, τραγηδός.
- Tragico**, ad. τραγικός, ή, όν.
- Tragicommedia**, ήλαροτραγωδία, ας, ή.
- Tragittare**, **Passare al di là di un fiume**, δια-βαίνω (irr.) || **Far passare**, δια-βιβάζω; δια-βάλλω (irr.).
- Tragitto**, per mare, διάπλοος-ους, όου-ού, ό || per terra, δίοδος, ου, ή; διάβασις, εως, ή || a cavallo, διέλασις, εως, ή.
- Tragrande**, υπέρμεγας, άλλη, α.
- Traguardo**, διοπτρα, ας, ή; διοπτρον, ου, τό.
- Tráino**, φορτίον, ου, τό.
- Tralasciamento**, παράλειψις, εως, ή.
- Tralasciare**, **Sospendere per alcun tempo un'azione**, έπ-ίχω (irr.); παύω; δια-παύω || **Omettere**, παρα-λείπειν; παρ-ίημι (irr.).
- Tralcio**, κλήμα, ατος, τό.
- Traliccio**, τρίμητος, ου, ό.
- Tralice (Io)**, πλαγίως.
- Tralignamento**, διαφθορά, ας, ή.
- Tralignare**, του γένους έξ-ίσταμαι; εις χειρον έξ-πίπτω (irr.).
- Tralucere**, δια-φαίνω (irr.).
- Trama**, **Quella che serve per riempire le tele**, κρόκη, ης, ή || fig. **Maneggio occulto**, **Macchinazione**, επιβουλή, ης, ή; μηχανή, ης, ή.
- Tramandare**, παρα-δίδωμι.
- Tramare**, ύφαίνω; μηχανάομαι.
- Trambusto**, σύγχυσις, εως, ή; ταραχή, ης, ή.
- Tramenare**, μετα-χειρίζομαι.
- Trameno**, μεταχειρίσις, εως, ή.
- Tramestare**, κυιάω; κυρκανάω; συγ-χέω (irr.).
- Tramestio**, κύλησις, εως, ή; σύγχυσις, εως, ή.
- Tramezzare**, δι-αίρειν (irr.); χωρίζω.
- Tramezzo**, διάφραγμα, ατος, τό; τό με-ταξύ.
- Tramontana**, **Vento**, άπαρκτίας, ου, ό; βορέας, ου, ό || **La parte onde esso vento soffia**, άρκτος, ου, ή.
- Tramontare**, δύνω (irr.); δύομαι; κατα-δύομαι.
- Tramonto**, δύσις, εως, ή; δύσμή, ης, ή.
- Tramortimento**, λιποψυχία, ας, ή; λιποθυμία, ας, ή.
- Tramortire**, λιποψυχέω; λιποθυμέω.
- Trampoli**, καλόβαθρον, ου, τό. **Camminare sui trampoli**, καλοβατέω.
- Tramutamento**, μεταβολή, ης, ή.
- Tramutare**, μετα-κινέω; μετα-βάλλω (irr.); μεθ-ίστημι.
- Tranello**, μηχανήμα, ατος, τό; τέχνη, ης, ή.
- Trangugiare** κατα-πίνω (irr.); λαφύσσω.
- Tranoe**, πλήν col gen.
- Tranquillamente**, ήσυχη; ήτυχη.
- Tranquillità**, ήσυχία, ας, ή.
- Tranquillo**, ήσυχος, ον, compar. ήσυχαίτερος, sup. ήσυχίτατος; ήρεμαίος, α, ον.
- Essere tranquillo**, ήσυχάζω || **Mare tranquillo**, γαλήνη, ης, ή.
- Transazione**, καταλλαγή, ης, ή; συνθήκη, ης, ή; όμολογία, ας, ή.
- Transigere**, διαλλαγής ο διάλυσιν ο όμολογίαν ποιέομαι.
- Transitivo**, μεταβατικός, ή, όν.
- Transito**, διαβασις, εως, ή; διακέρυσις, εως, ή; περαιύσις, εως, ή.
- Transitoriamente**, προςκαιρός.
- Transitorio**, πρόσκαιρος, ον.
- Trasizione**, μεταβολή, ης, ή || **T. rettor.** μετάβασις, εως, ή.
- Trapanamento**, τρύψεις, εως, ή.
- Trapanare**, χειρουργέω διά του τρυπάνου; τρυπάω.
- Trapano**, τρύπανον, ου, τό.
- Trapassare**, **Passare oltre**, δια-βαίνω (irr.); παρα-βαίνω; μετα-βαίνω || **Morire**, τελευτάω; θνήσκω (irr.).
- Trapasso**, διάβασις, εως, ή; μετάβασις, εως, ή.
- Trapelamento**, διαπίδυσις, εως, ή.
- Trapelare**, δια-πιδύομαι.
- Trapezio**, τραπέζιον, ου, τό.
- Trapiantamento**, μεταφύτευσις, εως, ή.
- Trapiantare**, μετα-φυτεύω.
- Trappola**, μύαγμα, ας, ή || fig. **Insidia**, πάγη, ης, ή; παγίς, ίδος, ή.
- Trappolare**, άπάταω; παρα-κρούομαι.
- Trappolatore**, άπατεών, άνος, ό.
- Trappoleria**, άπάτη, ης, ή; έξεπάτη, ης, ή.
- Trapuntare**, ποικίλλω.
- Trapuato**, ποικίλημα, ατος, τό.
- Traripare**, V. Straripare.
- Trarre**, V., secondo i casi, **Tirare**, **Cavare**, **Levare**, **Prendere**, **Ritrarre**.
- Trasandamento**, άμέλεια, ας, ή; όλιγώρησις, εως, ή.
- Trasandare**, άμελείω; όλιγώρעω; όλιγώρως έχω (irr.); tutti col gen.

Trasandato, ἀμελής, ἐς; ὀλίγως, ον.
Trascogliere, ἀπο-λέγω (*irr.*); ἐκ-λέγω.
Trascendente, ὑπέροχος, ον; ὑπερβάλλον, οσα, ον.
Trascendere, ὑπερ-βάλλω (*irr.*); ὑπερ-βαίνω (*irr.*); ὑπὲρ δύνωμιν τινός εἰμι.
Trascinare, σύρω; ἔλκω (*irr.*).
Trascinato, συρτός, ἡ, ὄν.
Trascorrere, **Correre avanti**, παρα-τρέχω (*irr.*); παρα-δέω, *fut.* εὔσομαι || *fig.* **Lasciarsi portare dall'impeto d'una passione**, ὑπερ-βάλλω (*irr.*) τὸ μετρίον || *detto di tempo*, **Passare**, διέρχομαι (*irr.*)
Trascorso, *sost.* πλημέλεια, ας, ἡ; ἀμάρτημα, ατος, τό.
Trascrittore, μεταγραφεύς, ἑως, ὄ.
Trascrivere, μετα-γράφω; ἀπο-γράφω.
Trascrizione, μεταγραφή, ἡς, ἡ.
Trascuraggine, ε
Trascuranza, ἀμέλεια, ας, ἡ; ἀτημέλεια, ας, ἡ; ὀλιγορία, ας, ἡ.
Trascurare, ἀμελεῖω; ὀλιγορεύω; ἀμελῶς ὁ ὀλιγόρως ἔχω (*irr.*); **tutti col gen.**
Trascuratamente, ἀμελῶς; ἀτημέλως.
Trascuratezza, **V. Trascuranza.**
Trasecolare, ἐκ-πλήττομαι, *aor.* ἔξεπλάγην; ὑπερ-θαυμάζω.
Trasferibile, μεταφόρητος, ον.
Trasferimento, μεταφορά, ἄς, ἡ; μετακομιδή, ἡς, ἡ.
Trasferire, **Portare da un luogo in un altro**, μετα-φέρω (*irr.*); μετα-κομίζω || **e riferito a eredità, dignità, ecc.** ἐπι-τρέπω || **rifless.** **Andare da un luogo in un altro**, μετ-έρχομαι (*irr.*).
Trasfigurare, μετα-σηματιζώ.
Trasfigurazione, μετασηματισίς, εως, ἡ.
Trasfondere, μετα-χέω (*irr.*).
Trasformabile, μεταμορφοῦσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον.
Trasformare, μετα-μορφῶ; μετα-πλάσσω, *fut.* ἄσω. **Trasformare in bestia**, ἀπο-θηριῶ; **in sasso**, ἀπο-λιθῶ, **e altri composti simili.**
Trasformazione, μεταμόρφωσις, εως, ἡ; μετ-άπλασις, εως, ἡ.
Trasgredire, παρα-βαίνω (*irr.*). **Trasgredire le leggi**, παρα-νομέω.
Trasgressione, παράβασις, εως, ἡ. **Trasgressione delle leggi**, παρανομία, ας, ἡ.
Trasgressore, παραβάτης, ου, ὄ. **Trasgressore delle leggi**, παράνομος, ου, ὄ.
Traslatore, **V. Tradurre.**
Traslato, *sost.* μεταφορά, ἄς, ἡ.
Traslato, *ad.* μεταφορικός, ἡ, ὄν.

Traslazione, μεταγωγή, ἡς, ἡ; μετακομιδή, ἡς, ἡ; μεταφορά, ἄς, ἡ.
Trasmesso, παράδοτος, ον.
Trasmettere, παρα-δίδωμι τινί τι.
Trasmigrare, ἀπ-οικίζομαι; ἀπαν-ίσταμαι.
Trasmigrazione, μετανάστασις, εως, ἡ || **Trasmigrazione delle anime**, μετεμψύχωσις, εως, ἡ.
Trasmissibile, παροδοτός, ον.
Trasmissione, παράδοσις, εως, ἡ.
Trasmodare, ἀμέτρως χράσομαι τινί; ὑπερ-βάλλω (*irr.*) τὸ μέτρον.
Trasmutare, **V. Tramutare.**
Trasmutazione, **V. Tramutamento.**
Trasparente, διαφανής, ἑς.
Trasparenza, διαφάνεια, ας, ἡ.
Trasparire, δια-φαίνομαι.
Traspirare, δια-πνέομαι (*irr.*).
Traspirazione, διεπνοή, ἡς, ἡ.
Trasporre, μετα-τίθημι.
Trasportabile, ἀγώγιμος, ον.
Trasportare, μετα-φέρω (*irr.*); δια-φέρω; δια-κομίζω || **per Tradurre**, da una lingua in un'altra, μετα-φράζω.
Trasporto, μεταγωγή, ἡς, ἡ; μετακομιδή, ἡς, ἡ.
Trasposizione, μετάθεσις, εως, ἡ.
Trastullare, τέρπω; εὐφραίνω.
Trastullo, τέρψις, εως, ἡ; παιδιά, ἄς, ἡ; δια-τριβή, ἡς, ἡ.
Trasudare, δι-ιδρώ.
Trasversale, πλάγιος, α, ον; ἐγκάρσιος, α, ον.
Trasversalmente, πληγίως.
Trasvolare, μετα-πέτομαι (*irr.*).
Tratta, **Il trarre a sorte**, κλήρωσις, εως, ἡ. **Per tratta**, *posto avverbialm.* κληρωτί || **Tratta di schiavi**, ἀνδροληψία, ας, ἡ.
Trattabile, *detto di cosa*, μαλακός, ἡ, ὄν || *detto di persone*, εὐμεταχειρίστος, ον; εὐπροσήγορος, ον.
Trattamento, **Il modo col quale si tratta altrui**, ὑποδοχή, ἡς, ἡ. **Fare ad uno buoni trattamenti**, φιλοφρόνως προσ-φέρομαι (*irr.*) τινί. **Ricevere da uno cattivi trattamenti**, κακῶς ὁ αἰσχροῦς δια-τίθεμαι πρὸς τινι || **Il vitto ecc.** che si concede, oltre il salario, a chi presta un ufficio, διαίτα, ἡς, ἡ.
Trattare, **Maneggiare**, *riserito specialm.* **a strumento**, μετα-χειρίζω τι; χράσομαι τινί || **Trattare un soggetto**, un argomento, **per Parlarne o Scriverne**, δια-λέγομαι (*irr.*) ὁ γράφω περὶ τινός; πραγμα-τεύομαι τι || **e detto di libro**, di scrittura e simili in cui è trattata una

- materia*, εἰμι περὶ ο ἄμφι τι. Questo libro tratta del matrimonio, τοῦτο τὸ βιβλίον ἐστὶν ἄμφι τὸν γάμον || **Trattare** uno così o così, εἰδὲ *Procedere* con esso in questo o quel modo, χράσμαι ο *προσ-φέρωμαι* (*irr.*) τινι *con un avverbio* ο *con* ὡς *seguito dal dativo*. **Trattare** come un nemico, ἐχθρῶς ο ὡς *πολεμῶν* χρώμαι τινι || **Trattare** checchessia, **Discutere** fra due proponendo vie da venire all'accordo, λόγους ποιέομαι πρὸς τινα περὶ τινος; εἰς λόγους *συμ-βαίνω* (*irr.*) τινὶ περὶ τινος || **Si tratta, per** **Si dice**, λέγεται; λέγουσι.
- Trattato**, **Accordo** tra due o più potentati, ὁμολογία, ας, ἡ; *συνθήκη*, ης, ἡ; *σπονδαί*, ὧν, αἱ || **Opera** in cui si tratta di una disciplina qualunque, *συγγραφή*, ἧς, ἡ; *πραγματεία*, ας, ἡ.
- Trattazione**, *μεταχειρήσεις*, εως, ἡ.
- Trattenere**, **Far** che altri indugi la partenza, un'operazione ecc. ἐπ-έχω (*irr.*); *κατ-έχω* || **Occupare** alcuno piacevolmente, *τέρπω*; *εὐφραίνω* || **Trattenere** il pianto, il riso ecc. *κατ-έχω* || *rifless.*
- Trattenersi, per** **Indugiare** la partenza. **Dimorare** temporaneamente in un luogo, *δια-τρέβω*; *διατριβήν ποιέομαι*; *μένω* (*irr.*) || **e per** **Contenersi, Rattenersi**, ἐπ-έχω; ἄπ-έχομαι; da ..., *gen. o inf. con τοῦ*.
- Trattenimento**, *διατριβή*, ἧς, ἡ.
- Tratto**, **Distanza**, διάστημα, ατος, τό || **per** **Differenza**, *διαφορά*, ἄς, ἡ || **per** **Passo**, **Luogo** di scrittura, *χωρίου*, ου, τό || **Tratto** di pennello *γραμμή*, ἧς, ἡ || **Tratto** della bilancia, *ροπή*, ἧς, ἡ. **Dare** il tratto alla bilancia, ἐπι-ῥέπω *τάλαντον* || **Tratto per** **Maniera propria d'alcuno**, *τρόπος*, ου, ὁ || **Dare** i tratti **per** **Essere** agli estremi della vita, *ψυχοβράχέα* || **Ad un tratto**, **In un tratto**, **Tutt'a un tratto**, *posti avverbialm.*, **per** **In** un subito, αἶφνης; ἄφνω || **A un tratto, per** **Nel medesimo tempo**, ὁμοῦ; ἐν τῷ αὐτῷ || **Di** **tratto**, *πολλάκις*; *ἐνιαχοῦ* || **Innanzi** **tratto**, *πρὸ πάντων*.
- Travagliare**, **Dar** **travaglio**, *ταλαιπωρέω*; *ἀνιάω*, *ful. ἄσω*; *ἐν-οχλέω imperf. ἡνώχλου*, *coll'aca. o il dat.* || **e per** **Lavorare** faticosamente, *δια-πονέω* || *rifless.*
- Travagliarsi**, *μοχθῶ* περὶ τι ο *ἐπί* τινι.
- Travaglio**, **Ammissione**, *μέριμνα*, ης, ἡ; *ἀνία*, ας, ἡ || **Travaglio** di stomaco, *καρδίαλγία*, ας, ἡ || **Travaglio per** **Lavoro** faticoso, *πόνος*, ου, ὁ.
- Travagliosamente**, *ἐπιπόνως*.
- Travaglioso**, *ἐπιπόνος*, ου.
- Travasamento**, *μετακρησμός*, ου, ὁ.
- Travasare**, *μετ-κρηξίω*; *μετ-κρηξίω* (*irr.*).
- Travaturo**, *δοκία*, ὧν, αἱ.
- Trave**, *δοκός*, ου, ἡ.
- Travedere**, *παρ-οράω* (*irr.*); *παρ-βλέπω* (*irr.*).
- Traveggole** (**Aver le**), *παρ-βλέπω*.
- Traversa**, *διάξυλον*, ου, τό.
- Traversare**, *δι-έρχομαι* (*irr.*); *δια-βαίνω* (*irr.*); *δια-πορεύομαι*.
- Traversata**, *πλῶος-οὐς*, *δου-οῦ*, ὁ.
- Traversia**, **Furia** di vento contrario, *ἀντιπνοία*, ας, ἡ || *fig.* **Disavventura**, **Disgrazia**, *ἀτυχία*, ας, ἡ; *συμφορά*, ἄς, ἡ.
- Traverso**, *πλάγιος*, α, ου; *ἐγκάρσιος*, α, ου || **Via** **traversa**, *πλαγία* (ας) ο *σύντομος* (ου) *ὁδός*, ου, ἡ; *ἀτραπός*, ου, ἡ || **A** **traverso**, **Di** **traverso**, **In** **traverso** ο **Per** **traverso**, *posti avverbialm.*, *ἐκ* *πλαγίου*; *πλαγίως*.
- Travestimento**, *μετασχηματισμός*, ου, ὁ.
- Travestire**, *μετα-σχηματίζω*.
- Traviamento**, *ἀποπλάνησις*, εως, ἡ; *πλάνη*, ης, ἡ.
- Traviare, trans.** *πλανάω*; *παρ-τρέπω*; *σφάλλω* || *intrans.* *πλανάομαι*; *παρ-τρέπομαι*; *σφάλλομαι*.
- Travicella** ο
- Travicello**, *δοκίον*, ου, τό; *δοκίς*, *ίδος*, ἡ.
- Travisamento**, *προσποίησις*, εως, ἡ.
- Travisare**, *προσ-ποιέομαι*; *πλάσσω*, *ful. ἄσω*.
- Travolgere**, *δια-στρέφω*; *κατα-στρέφω*.
- Tre**, *τρεῖς*, *τρία*. **Tre** **volte**, *τρίς*. **Il** **tre** **del** **mese**, *τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός*.
- Trebbiare**, *ἀλοάω*.
- Trebbiatura**, *ἀλόησις*, εως, ἡ; *ἀλοητός*, ου, ἡ.
- Treccia**, *πλέγμα*, ατος, τό; *πλοκή*, ἧς, ἡ.
- Treccia** di capelli, *πλόκαμος*, ου, ὁ.
- Trecentesimo**, *τριακοσιοστός*, ἡ, ὁν.
- Trecento**, *τριακόσιοι*, αι, α. **Trecento** **volte**, *τριακοσιάκις*.
- Tredicesimo**, *τριεκαίδεκατος*, η, ου.
- Tredici**, *τριεκαίδεκα*. **Tredici** **volte**, *τριεκαίδεκάκις*. **Il** **tredici** **del** **mese**, *τῆ τριεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός*.
- Tregua**, **Convenzione** tra' capi di due eserciti combattenti, di cessare per un dato tempo da ogni atto d'ostilità, *σπονδαί*, ὧν, αἱ; *ἀνακωχή*, ἧς, ἡ; *ἐκχειρία*, ας, ἡ. **Fare** una tregua, *σπονδὰς ποιέομαι*; *σπένδομαι*, *ful. σπείσομαι*, πρὸς τινα || *fig.* **Riposo**, **Cessazione** di travaglio, *παύλα*, ης, ἡ; *ἀνάπαυλα*, ης, ἡ. **Senza** **tregua**, *ἀπαύστως*. **Far** **tregua**, *παύομαι*.

Tremante, τρέμων, ουσια, ον; τρομερός, ἄ. ὄν; ὑπότρομος, ον.
Tremare, τρέμω; φρίσσω. Senza tremare. ἀτρόμως. Non tremare, ἀτρεμέω. Far tremare una cosa, δονέω; πάλλω.
Tremarella (Aver la), περιφοβός εἰμι.
Tremadamente, δεινώς.
Tremendo, Che dà terrore, φοβερός, ἄ, ὄν; δεινός, ἡ, ὄν; ἐκπληκτικός, ἡ, ὄν || *fig.*
Grandissimo, δεινός; ὑπερφυής, ἔς.
Trementina, τερεβινθίνη ο τερμινθίνη, ης, ἡ.
Tremila, τρισχίλιοι, αι, ον. Tremila volte, τρισχιλίους.
Tremito, τρόμος, ου, ὄ; φρίκη, ης, ἡ.
Tremolante, ὑπότρομος, ον.
Tremolare, τρέμω; σεισμαι.
Tremolo e Tremolo, τρομάωης, ες.
Tremore, V. Tremito.
Tremoto e Terremoto, σεισμός, οὔ, ὄ *con o senza γῆς*.
Treno, Tutto ciò che altri viaggiando o andando attorno porta dietro a sè, o per ambizione o per bisogno, παρασκευή, ἡς, ἡ; θεραπεία, ας, ἡ; ἀκολουθία, ας, ἡ || Nome generico dei cārri, cavalli ecc. che trasportano ogni attrezzo di guerra, allorchè si muove un esercito, σκευοφόρα, ων, τά; σκευοφόρων τάγμα, ατος, τό ο στοίχος, ου, ὄ || **Treno di una strada ferata**, σειρά (ας, ἡ) ὀχημάτων (*G. M.*) || **Treni**, Canti lugubri, θρήνοι, ων, οἱ.
Trenta, τριάκοντα. Trenta volte, τριακοντάκις. Il trenta del mese, τῆ τριακοστῆ ἡμέρα τοῦ μηνός. In età di trenta giorni, τριακοσταῖος, α, ον.
Trentadue, δύο καὶ τριάκοντα.
Trentaduesimo, δεῦτερος (α, ον) καὶ τριακοστός, ἡ, ὄν.
Trentamila, τρισμύριοι, αι, α.
Trentenne, τριακονταέτης, ου, ὄ; τριακονταίτης, ιδος, ἡ.
Trentina, τριακοντάς, ἄδος, ἡ; τριακάς, ἄδος, ἡ.
Trentunesimo, εἴς (μία, ἔν) καὶ τριακοστός (ἡ, ὄν) ο τριακοστός (ἡ, ὄν) πρώτος (η, ον).
Trentuno, τριάκοντα καὶ εἴς (μία, ἔν).
Trepidamente, φόβω.
Trepidare, φοβέομαι; δεῖδω (*irr.*); τρομέω (*soltanto nel Pres. e nell' Imperf.*).
Trepidazione e
Trepidezza e
Trepidità, τρόμος, ου, ὄ; δέος, ους, τό.
Trepido, τρομερός, ἄ, ὄν.
Treppiede e Treppiedi, τρίπους, οδος, ὄ.
Tresca, ὀμιλία, ας, ἡ; συνουσία, ας, ἡ.

Trescare, Aver pratica amorosa, ὀμιλέω; con . . . τινί || Operare celatamente e con raggiiri, μηχανάομαι.
Trescone, βαλλισμός, οὔ, ὄ.
Trespolo, τρίπους, οδος, ὄ; ὑπόδεμα, ατος, τό.
Triaca, θηριακῆ, ἡς, ἡ.
Triade, τριάς, ἄδος, ἡ?
Triangolare, τρίγωνος, ον; τριγωνικός, ἡ, ὄν.
Triangolo, τρίγωνον, ου, τό. Simile a triangolo, τριγωνοειδής, ἔς.
Tribolare, *trans.* Amlliggere, Travagliare, λυτέω; ἀνάω || *intrans.* Soffrire per istento o per miseria o per malattia, ταλαιπωρέω; ἀλγέω.
Tribolazione, κακοπάθεια, ας, ἡ; ταλαιπωρία, ας, ἡ; θλίψις, εως, ἡ.
Tribolo, τρίβολος, ου, ὄ.
Tribù, φυλή, ἡς, ἡ. Che è della stessa tribù, φυλῆτης, ου, ὄ; φυλῆτης, ιδος, ἡ.
Tribuna, Luogo elevato donde gli oratori arringavano, βῆμα, ατος, τό. Salire alla tribuna, παρ-έρχομαι (*irr.*) *con o senza ἐπὶ τὸ βῆμα* || **Luogo da starvi certe persone, specialmente nelle aule delle grandi assemblee**, ἀκροατήριον, ου, τό. La tribuna dei giornalisti, τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐφημερίδιογράφων (*G. M.*).
Tribunale, δικαστήριον, ου, τό. Citare in tribunale, δίκη λαγχάνω (*irr.*) τινί; γράφομαι τινα.
Tribunato, φυλαρχία, ας, ἡ. Tribunato del popolo, δημαρχία, ας, ἡ. Tribunato militare, χιλιαρχία, ας, ἡ. Durante il tribunato di . . . φιλαρχούτος ο δημαρχούτος ο χιλιαρχούτος τιος.
Tribunesco e
Tribunizio, φυλαρχικός, ἡ, ὄν; δημαρχικός, ἡ, ὄν; χιλιαρχικός, ἡ, ὄν.
Tribuno, Capo di tribù, φύλαρχος, ου, ὄ.
Tribuno del popolo, δημαρχος, ου, ὄ.
Tribuno militare, χιλιαρχος, ου, ὄ.
Tributare, ἐπι-δεικνυμι.
Tributario, δατομοφόρος, ον; ὑποτελής, ἔς.
Tributo, φόρος, ου, ὄ; δατομός, οὔ, ὄ. Pagare il tributo alla natura, θνήσκαω (*irr.*).
Triclinio, τρικλίνιον, ου, τό.
Tricolore, τρίχρωος, ατος, ὄ, ἡ; τρίχρωμος, ον.
Circuspidale, τριβελής, ἔς.
Tridente, τρίανα, ης, ἡ.
Triduo, τριημερία, ας, ἡ.
Triennale, τριετηρικός, ἡ, ὄν.
Triennio, τριετία, ας, ἡ.
Trifoglio, τρίφυλλον, ου, τό.
Trigesimo, V. Trentesimo.

- Triglia**, τρίγλα, ης, ἡ.
Triglifio, τρίγλυφος, ου, ἡ.
Trigonometria, τριγωνομετρία, ας, ἡ (G. M.).
Trigonometricamente, τριγωνομετρικῶς (G. M.).
Trigonometrico, τριγωνομετρικός, ἡ, ὅν (G. M.).
Trilogia, τριλογία, ας, ἡ.
Trilustre, πεντεκαίδεκα ἐτών.
Trimestrale, τρίμηνος, ου.
Trimestre, τρίμηνον, ου, τό.
Trincare, ὑπερ-πίνω (irr.).
Trincea e
Trincera, χαῖμα, ατος; τό; χαράκωμα, ατος, τό; ὀχυρώμα, ατος, τό.
Trincerare, χαρακῶν; περι-χαρακῶν; περι-τεχίζω; ἐρυμνῶ.
Trincetto, σμίλη, ης, ἡ; τομεύς, ἑως, ὁ.
Trinciare, λεπτοτομαίω; δια-τέμνω (irr.).
Trinità, τριάς, ἁδος, ἡ.
Trino, τριπλός-οὐς, ὀη-ἡ, ὄον-οὐν.
Trionfale, θριαμβικός, ἡ, ὄν; πομπικός, ἡ, ὄν.
Trionfalmente, θριαμβικῶς; πομπικῶς.
Trionfante, θριαμβεύων, ουσα, ου; νικηφόρος, ου.
Trionfare, Restar vincitore dei nemici, νικάω τινά; κρατέω τινός || Ricevere gli onori del trionfo, θριαμβον ο ἐπινίκιον πομπήν ἄνω (irr.); θριαμβεύω.
Trionfatore, θριαμβευτής, οὔ, ὁ.
Trionfo, Pōmpa e festa solenne che si faceva a Roma in onore dei capitani quando ritornavano con l'esercito vittorioso, θριαμβος, ου, ὁ; ἐπινίκιος (ου) πομπή, ἡς, ἡ || per Vittoria, νίκη, ης, ἡ; νίκημα, ατος, τό.
Tripartire, τριμερίζω.
Triplicare, τριπλασιάζω; τριπλόω.
Triplicatamente, τριπλασιῶς.
Triplicazione, τριπλασιασμός, οὔ, ὁ.
Triplice, τριπλάσιος, α, ου; τριπλός-οὐς, ὀη-ἡ, ὄον-οὐν.
Tripode, τρίπους, ὀδος, ὁ.
Trippe, ἐγκοιλία, ων, τά; ἔντερα, ων, τά.
Tripudiare, ὑπερ-ἡδομαι; ὑπερ-χαίρω (irr.).
Tripudio, περιχάρεια, ας, ἡ.
Triregno, τιάρα, ας, ἡ.
Trireme, τριήρης, εος, ἡ.
Trisillabo, τρισύλλαβος, ου.
Tristamente, ἀθλιῶς; δεινῶς.
Triste, V. Tristo.
Tristezza e
Tristizia, Ἀμφιζιον, λύπη, ης, ἡ; ἀθυμία, ας, ἡ; ἀνία, ας, ἡ || La qualità di chi è

- tristo, cioè cattivo e di mala natura, κακία, ας, ἡ; μοχθηρία, ας, ἡ.
Tristo, Mesto, Addolorato, ἐπίλυπος, ου; περιλυπος, ου; ἀθυμος, ου || Abituato a mal fare, Di mala qualità, μοχθηρός, ἁ, ὄν; φαῦλος, η, ου || Furbo, πανούργος, ου.
Tritamento, τριψίς, εως, ἡ.
Tritare, τρίβω; συν-τρίβω.
Tritavo e Tritavolo, τρίπαππος, ου, ὁ.
Trito, Tritato, τετριμμένος, ἡ, ου; συντετριμμένος, η, ου || detto di vesti e simili, τρυχηρός, ἁ, ὄν || detto di una persona, ρακίδυτος, ου || detto di proverbio, δῆλος, η, ου; γνωστός, ἡ, ὄν.
Tritume, τεμάχια, ων, τά.
Triturabile, τριπτός, ἡ, ὄν.
Triturare, συν-τρίβω.
Triturazione, σύντριψις, εως, ἡ.
Triumvirale, ὁ, ἡ, τό τῶν τριῶν.
Triumvirato, τριαρχία, ας, ἡ.
Triumviro, εἷς ἐν τῶν τῆς τριαρχίας. I triumviri, οἱ τρεῖς, τριῶν.
Trivella, τέρετρον, ου, τό.
Trivellare, τετραίνω (irr.); τρυπάω.
Trivellatura, τρυπήσις, εως, ἡ.
Triviale, ἀγοραῖός, α, ου; δημοτικός, ἡ, ὄν; τυχῶν, οὔσα, ὄν; χυδαῖος, α, ου.
Trivialità, ἀγοραῖον, ου, τό; χυδαῖότης, ητος, ἡ.
Trivialmente, ἀγοραῖῶς; χυδαίως.
Trivio, τρισόδος, ου, ἡ.
Trocaico, τροχαικός, ἡ, ὄν.
Trocheo, τροχάιος, ου, ὁ.
Trofeo, τράφειον, ου, τό.
Trogolo, πύελος, ου, ὁ.
Troia, ὕς, ὕός, ἡ.
Tromba, Strumento musicale da fiato, σάλπιγξ, γγγος, ἡ; βυκάνη, ης, ἡ. Suonar la tromba, σαλπίζω; βυκανάω || per Suonatore di tromba, σαλπικτής ο σαλπικτής, οὔ, ὁ || Istrumento per travasare il vino, σίφραν, ανος, ὁ || Istrumento usato a far salire l'acqua a qualunque altezza, ἀντλητήριον, ου, τό || Vortice turbioso d'aria, τυφῶν, ἄνος, ὁ.
Trombare, σιφωνίζω.
Trombetta, Colui che dà i cenni con la tromba, σαλπικτής ο σαλιστής, οὔ, ὁ.
Troncamente, ἀποτομῶς; ἀτελῶς.
Troncamento, ἀποτομή, ἡς, ἡ; ἀποκοπή, ἡς, ἡ.
Troncare, Rompere in due o più pezzi, τέμνω (irr.); δια-τέμνω; κόπτω; ἀποκόπτω || per Cessare cosa cominciata, παύσασθαι τινας.
Troncatura, ἀποτομή, ἡς, ἡ; ἀποκοπή, ἡς, ἡ.

Tronco, *sost.* Quella parte dell'albero che dalle barbe si estende fin dove cominciano i rami, *πρέμων, ου, τό; στέλεχος, εος, τό* || La parte del corpo umano dal collo in giù, non computando le braccia e le gambe, *ἄλμος, ου, ὁ; θάραξ, ακος, ὁ*.

Tronco, *ad.* ἀπότομος, *ον*.

Troncione, *Θραύσμα, ακος, τό; κλάσμα, ακος, τό*.

Tronfiare, *σοβαρεύομαι; ἐκπομπεύω*.

Tronfiato, *σοβαρός, ἄν, ὄν; ὀγκώδης, ες; ὑπερήφανος, ον*.

Trono, *Seggio, dei re, Θρόνος, ου, ὁ* || e per la dignità reale, *βασιλεία, ες, ἡ; ἀρχή, ἡς, ἡ*. Salire al trono, *παρ-λαμβάνω (irr.) τὴν βασιλείαν ὁ ἀρχήν*. Inalzare al trono, *βασιλεῖα καθ-ίστημι τινα*. Esser sul trono, *βασιλεύω*.

Tropicale, *τροπικός, ἡ, ὄν*.

Tropico, *τροπικός (οὔ) κύκλος, ου, ὁ*.

Tropo, *τρόπος, ου, ὁ*.

Troppo, *sost.* τὸ λίαν; τὸ ἄγαν; τὸ ὑπερβάλλον, *ουτος*.

Troppo, *ad.* *περισσός, ἡ, ὄν; ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν ὁ λίαν*.

Troppo, *adv.* ἄγαν; λίαν; πλείον τοῦ μετρίου. τοῦ ἱκανοῦ, τοῦ δέοντος. **Troppo pieno**, ὑπερπλήρης, *ες*; **Troppo superbo**, ὑπερσεμνος, *ον*; **Troppo alto**, ὑπερύψηλος, *ον*, e così molti composti con ὑπέρ || **Non troppo**, *μετρίως* || **Esser di troppo**, *περισσεύω* || **Troppo per . . . si rende col comparat.** seguito da ἡ κατά e l' *acc.*, ο da ἡ ὅτε e l' *inf.* **Esser troppo grande per un uomo**, *μειζων εἶμι ἢ κατ' ἀνδρωπον*. **Troppo giovane per sapere . . .**, *νεώτερος (α) ἢ ὡστε εἰδέναι . . .* || **Pur troppo**, *καὶ μόλα*.

Trota, *τρώκτης, ου, ὁ*.

Trottare, *καλπάζω; τριποδίζω*.

Trotto, *κάλπη, ης, ἡ*.

Trottola, *βέμβιξ, ακος, ἡ*.

Trovare, *Scoprire, Giungere a ciò che si cerca, e riferiscisi tanto a cose quanto a persone, εὐρίσκω (irr.); coll' acc.* ἐπιτυγχάνω (*irr.*) *col dat.* || **Scoprire, Giungere a conoscere una cosa per mezzo dello studio ecc.**, ἐπι-νοέω; εὐρίσκω; ἐξευρίσκω || *per* **Conoscere, Notare, γινώσκω (irr.)** || *per* **Incontrare, Cogliere, κατα-λαμβάνω (irr.)** || *rifless.* **Essere presente**, *εἶμι; παρα-γίνομαι (irr.); πάρ-εimi; e coll' idea di casualità, τυγχάνω ὦν, οὔσα, ὄν* || **Essere in tale o tale stato, ἔχω (irr.) ὁ διά-κειμαι con un avverbio.**

Trovato, *ad.* εὐρέτος, ἡ, ὄν. V. *si verbo*.

Trovato, *sost.* εὐρημα, *ατος, τό*.

Trovatore-trice, *εὐρέτης, ου, ὁ; εὐρέτις, εδος, ἡ; εὐρών, ὄντος, ὁ; εὐρούσα, ης; ἡ coll' acc.*

Truce, *γοργός, ἡ, ὄν; ἀγrios, α, ον*.

Trucidare, *κατα-σφάζω. fut.* ἀξω; ἀπο-σφάζω; *κατα-φονεύω*.

Trucidatore, *φονεύς, έως, ὁ*.

Truciolo, *ἀπόξυσμα, ακος, τό*.

Truffa, *ἀπάτη, ης, ἡ*.

Truffare, *περι-ερχομαι (irr.) τινα; δολῶ; ἐξ-πατάω*.

Truffatore, *ἀπατεῶν, ὄνος, ὁ; πανούργος, ου, ὁ*.

Truppa, *Moltitudine non ordinata di persone, πλήθος, εος, τό; ὄμιλος, ου, ὁ*.

Tu,σύ, Di te, σοῦ. A te, σοί. Te sé. Le forme σοῦ, σοί, sé, quando il pronome non debba essere espresso con certa forza, sono enclitiche. Tu in greco non si traduce se non sia in opposizione con altro pronome o richiesto dall'efficacia del discorso. Io dormivo e tu lavoravi, ἐγὼ μὲν εὔδον, σὺ δὲ εἰργάζω || **Stare a tu per tu, *κατὰ λέξιν ἀπο-κρίνομαι* || **Dar del tu ad alcuno**, *μεταχειρίζομαι τὸ ἐνικὸν ὀμιλῶν πρὸς τινα*.**

Tubeare, *μυυρίζω*.

Tubercolare, *φυματώδης, ες*.

Tubercolo, *φυμάτιον, ου, τό*.

Tubero, *βολβός, οὔ, ὁ*.

Tubo, *σωλήν, ἦνος, ὁ*.

Tabulare, *σωληνοειδής, ές*.

Tuffamento, *βαφή, ἡς, ἡ; βάψις, εως, ἡ*.

Tuffare, *βάπτω; ἐμ-βάπτω; κατα-βάπτω* ||

Tuffarsi, *κατα-δύομαι (irr.)*.

Tuffo, *βαφή, ἡς, ἡ; κατὰδυσις, εως, ἡ*. **Dare un tuffo a**, V. **Tuffare**. **Fare un tuffo**, V. **Tuffarsi**.

Tufo, *πῶρός, ου, ὁ*.

Tugurio, *καλύβη, ης, ἡ*.

Tumefarsi, *ἀν-οιδέω; δι-ογκόομαι*.

Tumefatto, *ἐξοδηκώς, υἷα, ὄς; ὀγκωτός, ἡ, ὄν*.

Tumefazione, *οἰδημα, ακος, τό; ὀγκωμα, ακος, τό*.

Tumidetto, *ὑποιδακλός, α, ον*.

Tumidezza, *οἰδημα, ακος, τό*.

Tumido, *ὀγκώδης, ες*.

Tumore, *ὀγκωμα, ακος, τό; ἔπαρμα, ακος, τό*.

Tumulare, *δάπτω; κατα-δάπτω*.

Tumulo, *τάρος, ου, ὁ; ταρή, ἡς, ἡ*.

Tumulto, *θόρυβος, ου, ὁ; ταραχος, ου, ὁ; ταραχή, ἡς, ἡ*. **Far tumulto**, *θορυβεῖω*.

Tumultuare, *θορυβέω*.

Tumultuariamente, **Facendo tumulto**, *θο-*

ρυσθῶς; || In fretta e confusamente, αὐτοσχεδῶς; ἀτάκτως.

Tumultuario, αὐτασχεδῶς, οὐ; ἀτακτος, οὐ.

Tumultuosamente. Θορυβωδῶς; ταραχιδῶς.

Tumultuoso, Θορυβωδῶς, εἰς; ταραχιδῶς, εἰς.

Tunica, χιτῶν, ὤνος, ὁ.

Tuo, σός, σή, σόν; *ma spesso si traduce piuttosto col genit. del pron. personale, σου* || Il tuo, *in forza di sost.*, τὰ σά; τὰ τοῦ; τὰ σουτοῦ || I tuoi, per I tuoi genitori, parenti, οἱ οἰκίται (ων) σου.

Tuonante, V. Tonante.

Tuonare, V. Tonare.

Tuono, βροντή, ἤς, ἡ.

Tura, ἐνφραγκμός, οὐ, ὁ.

Turacciolo, βύσμα, ατος, τό.

Turare, Chiudere con un tappo, βύω; con un coperchio, ποιμάζω; con unintonaco, ἐμ-πλάσσω || *detto di qualunque impedimento si ponga al corso di un fiume o simili*, ἐμ-φράσσω || Turare altrui la bocca, ἐπι-στομιζῶ || Turarsi le orecchie, ἐπι-βύω τὰ ὄτια.

Turba, πληθος, εος, τό; ὄμιλος, οὐ, ὁ; ὄχλος, οὐ, ὁ.

Turbamento, ταραχή, ἤς, ἡ; τάραξις, εως, ἡ; ἐκπληξις, εως, ἡ.

Turbare, Indurre confusione e scompiglio, ταράσσω; ἐκ-ταράσσω || Commuovere l'animo altrui con alcuna cosa che gli dispiaccia, ταράσσω; ἐκ-πλήττω.

Turbine, ἀνέμου συστροφή, ἤς, ἡ; λαίλαψ, απος, ὁ; θύελλα, ἤς, ἡ.

Turbinio, κονιορτοῦ ξάλη, ἤς, ἡ; κονιορτός, οὐ, ὁ.

Turbinoso, θυελλωδῆς, εἰς.

Turbolentemente, ταραχιδῶς.

Turbolento, ταραχιδῶς, εἰς; στασιαστικός, ἡ, ὄν.

Turbolenza, ταραχή, ἤς, ἡ; στάσις, εως, ἡ.

Turcasso, φαρέτρα, ας, ἡ.

Tarchinetto e

Turchiniccio, ὑποκούνεος, οὐ.

Turchino, κιάνεος-οὐς, ἐα-ἡ, εον-οὐν || Il turchino, *in forza di sost.*, τὸ κιάνεον-οὐν.

Turcimanno, ἐρμηνεύς, εως, ὁ.

Turgidezza, ὄγκος, οὐ, ὁ.

Turgido, ὄγκωδῆς, εἰς.

Turgore, ὄγκος, οὐ, ὁ.

Turma, ὄχλος, οὐ, ὁ; συρφετός, οὐ, ὁ.

Turpe, αἰσχρός, ἄ, ὄν.

Turpemente, αἰσχροῦς.

Turpezza, αἰσχος, εος, τό; αἰσχροτής, ητος, ἡ.

Turpiloquio, αἰσχρολογία, ας, ἡ.

Turpitudine, V. Turpezza.

Turribulo, θυμιατήριον, οὐ, τό.

Turrito, πολύπυργος, οὐ.

Tutela, Protezione, Difesa, προστασία, ας, ἡ; ἀμυνα, ἤς, ἡ || La cura di un giovine nell'età minore affidata al tutore, ἐπιτροπεία, ας, ἡ; ἐπιτροπή, ἤς, ἡ. Essere sotto tutela, ἐπιτροπεύομαι; ἐπ' ἐπιτρόπῳ εἰμί. Uscir di tutela, εἰς ἀνδρας δοκιμάζομαι.

Tutelare, ἐπιτροπεύω *voll' acc.*; προ-στα-τέω *col gen.*

Tutelare, *ad.* προστατικός, ἡ, ὄν.

Tutore, ἐπιτροπος, οὐ, ὁ.

Tutrice, ἐπιτροπος, οὐ, ἡ.

Tuttavia, Tuttora, οὐν ἔτι; ἔτι καὶ οὐν || Non-dimeno, ὁμως.

Tutto, πᾶς, πᾶσα, πᾶν; ἅπας, ἅπανα, ἅπαν; ἕκαστος, ἡ, οὐ; ὅλος, ἡ, οὐ. Tutti senza eccezione, Tutti fino all'ultimo, ἀπαξάπαντες, ασαι, αυτα. A tutte le ore, κατ' ἐκάστην ὥραν. Durante tutta la vita, κατ' ὅλον τὸν βίον || Tutto, *in forza di sost.* πᾶν, αυτός, τό; ὅλον ο σύνολον, οὐ, τό. Egli era tutto per loro, τὰ πάντα ἦν αὐτοῖς || *in forza d' αυν.* πάνυ; πάντως; παντελῶς; παντάπαι.

Tuttochè, εἰ καὶ e l'indio.; e il partic. *con καὶ ο καίπερ.*

Tuttodì, ἀεὶ; συνεχῶς.

Tuttora, οὐν ἔτι; ἔτι καὶ οὐν.

U

Ubbia, κακός (οὔ) οἰάνισμα, ατος, το; θρησκεία, ας, ἡ.

Ubbidente e Obbediente, ὑπήκοος, οὐ; εὐπειθής, ἐς; πείθαρχος, οὐ; *dat.*

Ubbidenza e Obbedienza, ὑπακοή, ἤς, ἡ; εὐπείθεια, ας, ἡ; πειθαρχία, ας, ἡ.

Ubbidire e Obbedire, Adempire l'altrui volere, πείθομαι, *ful.* πείσομαι, *aor.* ἐπίσθη; ἐπι-πείδομαι; εὐπειθεῖω; ὑπ-ακούω (*irr.*); *tutti col dat.* || e per Essere sotto la potestà d'alcuno, ὑπήκοος (οὐ) εἰμί; πειθαρχέω; δουλεύω; *dat.*

Ubertà, εὐφορία, ας, ἡ; εὐκαρπία, ας, ἡ; πολυκαρπία, ας, ας, ἡ.

Ubertoso, εὐφορος, οὐ; εὐκαρπος, οὐ.

Ubbriacare, μεθύσκω (*irr.*) || Ubbriarsi, μεθύσκομαι; ταῖς μέθαις περι-πίπτω (*irr.*).

Ubbriachezza, μέθη, ας, ἡ.

Ubbriaco, μεθύων, ουστα, οὐ; μέθυσος, ἡ, οὐ; οἰνόληπτος, οὐ; πάροις, οὐ. Mezzo ubbriaco, ἡμιμέθυσος, οὐ; ἡμιμεθής, ἐς.

- Ubricaccone-ona**, μεθυστικός, ή, όν; μεθυστής, ού, ό.
- Uccellazione**, L' esercizio dell' uccellare, όρνιθοθηρία, ας, ή; όρνιθεια, ας, ή || **La preda che si piglia uccellando**, άγρα, ας, ή; θήρα, ας, ή.
- Uccellame**, όρνιθες, ων, οί.
- Uccellare**, Tendere insidie agli uccelli, όρνιθειώ; όρνιθοθηράω || *fig.* Cercar d'ottenere, επι-χάινω (*irr.*) τινί || e per Belfare, Burlare alcuno, επι-σκόπτω τινά.
- Uccellatore**, όρνιθοθύρας, ου, ό; όρνιθειυτής, ού, ό.
- Uccelliera**, όρνιθοτροφεϊον, ου, τό; όρνιθών, άνος, ό.
- Uccelletto** e
- Uccellino**, όρνιδιον, ου, τό; όρνιθάριον, ου, τό.
- Uccello**, όρνις, εως, ό (acc. όρνιθα e όρνιν; nom. e acc. plur. όρνιδες, όρνιθες e όρνεις. Uccelli di passo, όρνιθες άγελάοι, ων, οί.
- Uccidere**, κτείνω (*irr.*); άπο-κτείνω; άν-αιρέω (*irr.*); φονεύω.
- Ucciditore-trice**, V. Uccisore.
- Uccisione**, φόνος, ου, ό; σφαγή, ής, ή.
- Ucciso**, κταθείς, εϊσα, έν.
- Uccisore-ora**, φονεύς, εως, ό; φονεύτρια, ας, ή; κτείνω, ουσα, ον; κτείνω, ασα, ον.
- Udibile**, άκουστός, ή, όν.
- Udienza**, L' atto dell' udire, άκρόασις, εως, ή || **La facultà che il principe o altro personaggio concede altrui di andare a parlargli**, πρόσθοδος, ου, ή; έντευξις, εως, ή; χρηματισμός, ού, ό. Essere ammesso a udienza, προσέδου ο έντευξεις τυγχάνω (*irr.*) παρά τινος || Sala delle udienze, άκροατήριον; ου, τό || **Udienza per Tutti coloro che sono adunati per ascoltare un pubblico dicitore**, άκρωόμενοι, ων, οί.
- Udire**, άκούω (*irr.*) || Stare ad udire, άκροάομαι || **Udir male**, παρ-ακούω || **Desiderare d' udire**, άκουσείω.
- Uditivo**, άκουστικός, ή, όν.
- Udito**, άκούή, ής, ή. **Udito fine**, όξυηκότα, ας, ή. **Udito grosso**, βαρυηκότα, ας, ή.
- Uditore**, άκροατής, ού, ό.
- Uditorio**, άκρωόμενοι, ων, οί.
- Udizione**, άκρόασις, εως, ή.
- Ufficiale e ufficiale**, sost. Quegli che ha ufficio pubblico, λειτουργός, ού, ό || *T. milit.* Ufficiale di fanteria, λοχαγός, ού, ό; di cavalleria, ιλάρχης, ου, ό.
- Ufficiale**, ad. Che procede dal governo, δημόσιος, α, ον || e detto di notizia, αυθεντικός, ή, όν.

Ufficialmente, δημοσία; αυθεντικώς.

Ufficio e Uffizio, Quello che a ciascuno si spetta di fare secondo il suo grado, κατήκον, οντος, τό; όέου, οντος, τό. **È ufficio di . . . È mio ufficio di . . .** έστι τινός . . . , έμδν έστι, coll' inf. || **Carica**, impiego, τέλος, εος, τό; άρχή, ής, ή; λειτουργία, ας, ή || **per Servizio** che si renda altrui, Assistenza, Πiacere, ύπηρεσία, ας, ή; Θεραπεία, ας, ή; χάρις, ιτος, ή || **Uffizio**, Il luogo dove stanno gli officiali pubblici, γραμματεϊον, ου, τό || **D' ufficio**, usato avverbialm. αυτεπαγγελτως.

Ufficiosamente, Θεραπευτικώς; προθύμως.

Ufficioso, ύπηρετικός, ή, όν; πρόθυμος, ον.

Uffiziere, ιερουργία.

Ufo (A), Senza spesa, άδπαίνω; δωρεάν || Senza ricever mercede, άμισθί.

Uggia, Ombra, σιά, άς, ή || *fig.* Noia, άηδία, ας, ή. **Avere in uggia**, a uggia qualche cosa, δυσχερώς έχω (*irr.*) πρόσ τι; μισώ τι.

Uggioso, άηθής, ές; όχληρός, ά, όν.

Uggire, άνιάω, sul. άνω, τι ο τινά; άηδϊαν παρ-έχω (*irr.*) τινί.

Ugna, V. Unghia.

Ugola, γαργαρεών, άνος, ό.

Uguagliamento, έσωσις, εως, ή; εξίσωσις, εως, ή.

Uguaglianza, ισότης, ητος, ή || **Uguaglianza civile**, ισονομία, ας, ή; ισηγορία, ας, ή

Uguagliare, trans., εξ-ισώω; όμοϊώω || intrans. e rifless., εξ-ισάομαι; όμοϊόομαι; ισόρόπος (ον) εμί, col dat. di pers. e l' acc. di cosa.

Uguale, Che ha la stessa natura o qualità o misura d'uo altro, όμοιος, α, ον; έσος, ή, ον. **Essere uguale ad uno in forza**, εϊμί τινι έσος δύναμιν ο κατά δύναμιν. Spesso però i Greci adopravano adiect. composti. **Per es.** Uguale in forza, ισοδύναμος, ον; in numero, ισάριθμος, ον; in peso, ισοστασιος, ον; per origine, όμογενής, ές; di età, όμηλιξ, ικος, ό, ή, ecc. **Rendere uguale**, ισώω; εξ-ισώω || **Eguale**, per Parreggiato, Di superficie pari in ogni sua parte, όμαλός, ή, όν; ισόπεδος, ον. **Rendere uguale**, εξ-ομαλιζω || detto di Animo, επιεικής, ές || detto di movimento e simili, ό αυτός, ή αυτή, τό αυτό ο ταυτό.

Ugualità, ισότης, ητος, ή.

Ugualmente, έσως; όμοίως; εξ έσου; τον αυτον τρόπον; ώς αυτως.

Uh, ζ.

Ulcera, έλκος, εος, τό; έλκωμα, ατος, τό.

Ulcerare, έλκώω; εξ-ελκώω; έλκοποιέω.

Ulcerazione, ἔλκωσις, εως, ἡ; ἀπέλκωσις, εως, ἡ.
 Ulceroso, ἐλκώδης, ες.
 Uligine, ἰκμάς, ἄθος, ἡ.
 Uliginoso, ἰκματώδης, ες.
 Uliva, ἐλαία, ας, ἡ.
 Ulivastro, sost. ἔλικις, ου, ὁ.
 Ulivastro, ad. ἐλαιώδης, ες.
 Uliveto, ἐλαιών, ὄνος, ὁ.
 Ulivigno, ἐλαιώδης, ες.
 Ulivo, ἐλαία, ας, ἡ, D' ulivo, ἐλαϊνός, ἡ, ὄν.
 Ulna, ὠλένη, ης, ἡ.
 Ulteriore, Che ba luogo dopo, ὑστερος, α, ου; ὁ, ἡ, τὸ ἔπειτα || Che è al di là, περὶαιός, α, ου; ὁ, ἡ, τὸ πέρα ο πέραν.
 Ulteriormente, περὶαιτέρω; προσπετέρω.
 Ultimamente, Alla fine, Per ultimo, τέλος; ὑστατα || Poco fa, In questi ultimi tempi, εὐαγγελος; πρόην; ἀρτι; νέον.
 Ultimare, τελευτάω; ἀπο-τελέω, ful. ἔσω; περαινῶ.
 Ultimazione, τέλος, εος, τό; τελευτή, ης, ἡ.
 Ultimo, ἔσχατος, η, ου; ὑστατος, η, ου; τελευταίος, α, ου || Da ultimo, In ultimo luogo, All' ultimo, In ultimo, τὸ τελευταῖον; τέλος.
 Ultroneo, ἐκούσιος, α, ου.
 Ululare, δολυῶ; ἀν-ολυῶ.
 Ululato, δολυγή, ης, ἡ; δολυγών, ὄνος, ὁ.
 Ulva, θρύον, ου, τό.
 Umanamente, A modo d' uomo. Per quanto comporta la natura umana, ἀνθρωπίνως; κατ' ἀνθρώπου || Benignamente, φιλανθρώπως.
 Umanarsi, ἀνθρωπιζομαι.
 Umanità, Natura e condizione umana, ἀνθρωπίνη (ης) ο ἀνθρωπεία (ας) φύσις, εως, ἡ; ἀνθρωπότης, ητος, ἡ || Tutti gli uomini in generale, ἀνθρώποι, ἕν, σί; τὸ ἀνθρώπων γένος (εος) || Benignità, φιλανθρωπία, ας, ἡ.
 Umano, Attenente a uomo. ἀνθρώπιμος, η, ου; ἀνθρώπιος, α, ου || Benigno, Che sente pietà delle altrui miserie, εὐεργετητικός, ἡ, ὄν; φιλόανθρώπος, ου; ἤπιος, α, ου.
 Umbilicato, ὀμφαλώδης, ες.
 Umbilico, ὀμφαλός, οὔ, ὁ.
 Umettamento, ὑγρασις, εως, ἡ; ὑδρευσις, εως, ἡ.
 Umettere, ὑγραίνω; καθ-υγραίνω; βρέχω.
 Umidetto e
 Umidino, ὑγραγος, ου.
 Umidità, ὑγρόν, οὔ, τό; ὑγρότης, ητος, ἡ; ὑγρασία, ας, ἡ.

Umido, sost. V. Umidità.

Umido, ad. ὑγρός, ἄ, ὄν; νοτερός, ἄ, ὄν; κάθυδρος, ου; διάβροχος, ου.

Umidore, V. Umidità.

Umile, detto di cose, ταπεινός, ἡ, ὄν; χαμαιζήλος, ου; μέτριος, α, ου || detto di persona, ταπεινός; ὑπειμένος, η, ου; ταπεινόφρων, ου. Avere sentimenti umili, ταπεινοφρονέω.

Umiliante, ταπεινωτικός, ἡ, ὄν; δυσωπητικός, ἡ, ὄν.

Umiliare, ταπεινῶ; δυσωπέω.

Umiliazione, ταπεινώσις, εως, ἡ; ταπεινώμα, ατος, τό.

Umilmente, Con umiltà, ταπεινῶς; ὑπειμένως || In bassa condizione, ταπεινῶς; χαμαιζήλως.

Umore, Ogni sostanza liquida che si trova naturalmente in un corpo organizzato, τὰ ὑγρά (ἄν) τοῦ σώματος; χυμός, οὔ, ὁ || fig. La disposizione dell' indole, dell' animo ecc., φύσις, εως, ἡ; διάθεσις, εως, ἡ; ἦθος, εος, τό. Buono umore, εὐθυμία, ας, ἡ; εὐκολία, ας, ἡ; ἰλαρότης, ητος, ἡ. Cattivo umore, δυσθυμία, ας, ἡ; δυσκολία, ας, ἡ.

Umoroso, χυμώδης, ες.

Unanime, ὁμόθυμος, ου; ὁμόφυχος, ου; ὁμόφρων, ου || detto di votazione, ὁμόψηφος, ου.

Unanimemente, ὁμοθύμως; ὁμογυμῶνως; ἐκ μιᾶς γνώμης.

Unanimità, ὁμοθυμία, ας, ἡ; ὁμοψυχία, ας, ἡ; ὁμόνοια, ας, ἡ || All' unanimità, riferito a votazioni, πάσαις ταῖς ψήφοις.

Uncinare, ἀγκιστρῶ.

Uncinato, ἀγκιστρατός, ὄν.

Uncino, ἀγκιστρον, ου, τό; ὄγκινος, ου, ὁ.

Uncinello e

Uncinetto, ἀγκιστριον, ου, τό.

Undecimo e

Undicesimo, ἐνδέκατος, η, ου || In forza di sost. ἐνδέκατον, ου, τό.

Undici, ἐνδεκα. Undici volte, ἐνδεκάκις. L' undici del mese, τῆ ἐνδεκάτῃ τοῦ μηνός.

Ungere, χρίω; ἀλείφω, perf. ἀλήφω.

Unghia, ὄνυξ, υχος, ἡ. Tagliar le unghie, ὄνυξιζῶ.

Unguentare, χρίω; μυραλειπέω.

Ungentario, μυροποιός, οὔ, ὁ.

Unguento, Qualsivoglia composto untuoso medicinale, φάρμακον (ου, τό) χριστόν (οὔ); ἀλειμμα, ατος, τό; μάλαγμα, ατος, τό || Unguento odoroso, μύρον, ου, τό.

Umbile, *συμβλητός, ή, όν.*
 Unicamente, *μόνως; μόνου.*
 Unico, Solo, *εἷς (gen. ενός), μία (gen. μιᾶς), έν; μόνος, η, ον || Sommo nel suo genere, τῶν ἄλλων ο πάντων διαφέρων, ουσια, ον; έξοχος; ον; έξαίρετος, ον.*
 Unicornio, *μονόκερω, ωτος, ό.*
 Unificare, *ένόω; συν-άπτω.*
 Uniformare, *όμοιάω ο παρ-ομοιάω τί τινη || Uniformarsi, έπομαι ο πείδομαι (irr.) τινι.*
 Uniforme, *sost. στρατιωτική (ης) έσθής, ήτος, ή.*
 Uniforme, *ad. όμοειδής, ές; όμοιος, α, ον.*
 Uniformemente, *όμοειδώς; μονοειδώς.*
 Uniformità, *όμοειδεία, ας, ή; μονοειδεία, ας, ή.*
 Unigenito, *μονογενής, ές.*
 Unione, Congiungimento di due o più cose tra loro, *ένωσις, εως, ή; συνάρεια, ας, ή || Concordia, όμόνοια, ας, ή.*
 Uniparo, *μονοτέκος, ον.*
 Unire, *ένόω; συν-άπτω; συ-ζεύγνυμι, fut. -ζεύξω.*
 Unisono, *sost. όμοφωνία, ας, ή; συμφωνία, ας, ή || All' unisono, in forma avverb. συμφώνως.*
 Unisono, *ad. μονόφωνος, ον; όμόφωνος, ον.*
 Unità, Principio del numero, *έν, ενός, τό; ένας, άδος, ή; μονάς, άδος, ή || La qualità astratta e lo stato di ciò che è unico, ένότης, ητος, ή.*
 Unitamente, *άμα; όμοϋ.*
 Unitenza, *όμοειδεία, ας, ή.*
 Unitivo, *συναπτικός, ή, όν.*
 Unito, Congiunto nelle sue parti. *Contrario di diviso, ήνωμένος, η, ον; συναρθεῖς. είσα, έν || fig. Concorde, όμόνοσος-ους. σου-ον; όμίφρων, ον; όμογνώμων, ον || e per Uniforme, Uguale in tutte le sue parti, όμοειδής, ές; όμοιος, α, ον; άσι ό αυτός, ή αυτή, τό αυτό.*
 Universale, *ό, ή, τό καθόλου; καθολικός, ή όν; κοινός, ή, όν || detto di persona, mente, ingegno, ό (ή, τό) πάντα είδώς (υια, ός).*
 Universalità, *πάν, αντός, τό; όλον ο σύνολον, ον, τό.*
 Universalmente, *καθόλου; καθολικώς.*
 Università, Il comune ο Tutto il popolo di una città ecc., *πανδημία, ας, ή || Pubblico studio, πανεπιστημειον, ον, τό (G. M.).*
 Universo, *sost. Tutto quanto il creato, πάν, αντός, τό; κόσμος, ον, ό || per Tutto*

il globo terrestre, *γη, γης, ή; οικουμένη, ης, ή.*
 Universo, *ad. πᾶς, πᾶσα, πάν; όλος, η, ον.*
 Uno, Che contiene un'unità, *εἷς (gen. ενός), μία (gen. μιᾶς), έν. Uno o due, εἷς ή δύο.*
 Una volta, *άπαξ || per Solo, Unico, εἷς (μία έν) μόνος, η, ον; μόνος || per Medesimo, Non diverso, ό αυτός, ή αυτή, τό αυτό ο ταυτό || Uno, Un tale, τεις, τι (encl.) || per Qualunque, Ogni, έκαστος, η, ον || L'uno . . . L'altro, ό (ή, τό) μέν . . . , ο (ή, τό) δέ . . . ; se si parla di due, έτερος (α, ον) μέν . . . έτερος (α, ον) δέ . . . ; se di più di due, άλλος (η, ο) μέν . . . , άλλος (η, ο) δέ . . . , ο al plur. οί μέν, ecc. Se poi vi è reciprocità s'adopera il pron. άλλήλων. S'odiano gli uni gli altri, μιτούσιν άλλήλους. Caddero l'uno sull'altro, έπέπεσον άλλήλοις || L'uno e l'altro, έκάτερος, α, ον; άμρότεροι, αι, α || Nè l'uno nè l'altro, οϋδέτερος, ον || Spesso Uno è articolo indefinito, e allora non si traduce || Preposto a nomi numerali esprimente approssimazione, si traduce εις, άμφί, περί col'acc. Un dugento, εις δικακοτίους.*

Untare, *v. Ungere.*
 Untata, *v.*
 Untatura, *χρῖσις, εως, ή; άλειψις, εως, ή.*
 Unto, *sost. λιπασμα, ατος, τό; πιμελή, ης, ή.*
 Unto, *ad. χριστός, ή, όν.*
 Untore, *άλειπτήρ, ηρος, ό.*
 Untume, Materia untuosa, *πιμελή, ης, ή; λιπος, εος, τό || Sudiciume, ρυπαρία, ας, ή.*
 Untuosità, *ελαιώδες, ους, τό; λιπαρόν, οϋ, τό.*
 Untuoso, *ελαιώδης, ες; λιπαρός, ά, όν.*
 Unzione, *χρῖσις, εως, ή.*
 Uomo, Animale dotato di ragione e di favella, *άνθρωπος, ον, ό || Il maschio della specie umana, άνθρωπος; più spesso, άνήρ, άνδρός, ό, dat. plur. άνδράσι || per Marito, άνήρ || per Soldato, στρατιώτης, ον, ό || Uomo fatto, τέλειος (ου) άνήρ || Farsi un uomo ο Farsi uomo per Divenire uomo di conto, esperto ecc., εις άνδρας τελείω, fut. έτω || Farsi uomo, cioè Prendere la natura umana, έν-ανθρωπέομαι || Fare, Portarsi da uomo, άνδρίζομαι || A tutt'uomo, modo avverb., κατά τό δυνατόν.*
 Uomo, *άνάγκη, ης, ή. Esser d'uomo, Far d' uomo, δει.*
 Uomo, *ών, οϋ, τό.*
 Uovolo, *βωλίτης, ον, ό.*
 Urupa, *εποψ, έποπος, ό.*

Uragano, καταιγίς, ἰδός, ἦ.
 Uranografia, οὐρανογραφία, ας, ἦ.
 Urbanamente, ἀττειώς.
 Urbanità, ἀττειότης, ἦτος, ἦ.
 Urbano, ἀττειός, ἦ, ὄν; ἀττειός, α, ον.
 Urente, διάπυρος, ον.
 Uretra, οὐρήθρα, ας, ἦ.
 Urgente, κατεπείγων, οσα, ον; ἀναγκαῖός, α, ον. Essere urgente, ἐπείγομαι.
 Urgenza, ἀνάγκη, ης, ἦ. Se ci è urgenza . . . ἦν κατεπείγη . . .
 Urgere, κατεπείγω.
 Urlare, ἀρύομαι.
 Urlo, Voce propria del lupo, ὠρυγή, ἦς, ἦ; ὠρυγμός, οὔ, ὄ || riferito all'uomo, ὀλολογία, ἦς, ἦ; ὀλολυγμός, οὔ, ὄ; βοή, ἦς, ἦ.
 Urna, Vaso da tenervi acqua o da riporvi le ceneri dei morti, ὕδρια, ας, ἦ; κάλυπη, ης, ἦ || Vaso da raccogliervi i voti, κάδος, ον, ὄ.
 Uro, οὔρος, ον, ὄ.
 Urzare, προσ-κρούω; ὠδέω (irr.).
 Urto, ὠθμός, οὔ, ὄ; ὠτις, εως, ἦ.
 Usabile, χρήσιμος, ον. Non usabile, ἀχρηστος, ον.
 Usanza, ἔθος, εως, τό; εἰωθός, ὅτος, τό; συνήθεια, ας, ἦ; νομιζόμενον, ον, τό. Al- l' usanza, Secondo l' usanza, κατὰ τὸ ἔθος; ὡς νομιζεται.
 Usare, Costumare, Aver costume, εἰωθα (irr.); ἔθος ἔχω (irr.) || Essere in costume, νομιζομαι || Mettere in uso, Servirsi di, χρῶμαι τινι.
 Usato, Solito, εἰδισμένος, η, ον; εἰωθός, υἷα, ὄς; νενομισμένος, η, ον || Pratico, ἔμπειρος, ον || Adoperato, detto per lo più di vesti, τετρυμμένος, η, ον; τετρυχωμένος, η, ον.
 Usbergo, θώραξ, ακος, ὄ.
 Usciere, Custode dell'uscio, θυρωρός, οὔ, ὄ || Quell' impiegato del tribunale che notifica alle parti gli atti del tribunale stesso, κλητὴρ, ἦρος, ὄ; κῆρυξ, υκος, ὄ.
 Uscio, θύρα, ας, ἦ.
 Uscetto e
 Usciellino, θυρίον, ον, τό.
 Uscire, Andare o Venir fuori, ἐξ-έρχομαι (irr.); ἐκ-βαίω (irr.); ἐξ-επι (irr.) da . . . gen. Uscir dal letto, διακ-ίσταμαι, εον ο senza τῆς κλίνης. Uscir da tavola, ἀν-ίσταμαι ἐκ τοῦ δειπνου. Fare uscire, ἐξ-ίημι (irr.); ἀρ-ίημι; ἐκ-βάλλω (irr.) || fig. Uscir da un imbroglio, da una difficoltà e simili, ἀπ-αλλαττομαι τιος;

|| Uscir fuori di sè, παρα-φρονέω || Uscir- per Risultare, Derivare, γίγνομαι (irr.) || per Finire, κατα-λήγω.
 Uscita, ἐξόδος, ον, ἦ || per Ciò che si è speso, δαπάνη, ης, ἦ.
 Usignuolo, ἀηδών, ὄνος, ἦ.
 Usitatamente, κατὰ τὸ σύνθητες.
 Usitato, εἰωθός, υἷα, ὄς; εἰδισμένος, η, ον; συνήθης, ες.
 Uso, sost. L' usare di checchessia, χρήσις, εως, ἦ; χρεία, ας, ἦ. Fare uso di qualche cosa, χρᾶσμαι-ῶμαι col, dat. Fare un buon uso di, εὖ ο καλῶς χρῶμαι τινι. Fare un cattivo uso di, κακῶς χρῶμαι; ἀπο-χρᾶμαι; κατα-χρᾶμαι || Riferito a parole, lingua ecc., συνήθεια, ας, ἦ || Uso, T. leg. Facoltà di adoperare una cosa di cui altri abbia la proprietà, χρήσις, εως, ἦ || per Usanza, Costume, Abitudine, ἔθος, εως, τό; εἰωθός, ὅτος, τό; εἰδισμένον, ον, τό; νομιζόμενον, ον, τό; συνήθεια, ας, ἦ. C' è l' uso di . . . ἔθος ἐστὶ; νομιζεται, inf. Secondo l' uso, κατὰ τὸ ἔθος; ὡς νομιζεται. Che è in uso, Conforme all' uso, νομιζόμενος, η, ον; εἰωθός, υἷα, ὄς; συνήθης, ες. Contro l' uso, παρὰ τὸ εἰωθός ο σύνθητες. Che non è più in uso, ἐξίτηλος, ον; ἀπηρχαιωμένος, η, ον || E per Esperienza, Pratica, ἔμπειρία, ας, ἦ; πείρα, ας, ἦ; τριβή, ἦς, ἦ. A uso o Per uso di, εἰὸθ In servizio di, ἐπ' ὠρε- λεία ο ἐπ' ἀγαθῶ col gen. || A uso, posto avverbialm. per Alla guisa, Secondo la foggia ecc., τρόπον ο δικην col gen.
 Uso, ad. εἰδισμένος, η, ον; εἰωθός, υἷα, ὄς.
 Ustione, ἐπίκαισις, εως, ἦ; καύσις, εως, ἦ.
 Ustorio, καύσιμος, η, ον.
 Usuale, εἰδισμένος, η, ον; συνήθης, ες; κει- νός, ἦ, ὄν.
 Usualmente, ὑπὸ συνηθείας; κατὰ συνήθειαν.
 Usufrutto, ἐπικαρπία, ας, ἦ; κάρποιτις, εως, ἦ.
 Usufruttuario-aria, καρπούμενος ο ἐκκαρ- πούμενος, ον, ὄ; καρπουμένη ο ἐκκαρπου- μένη, ης, ἦ.
 Usura, μέγχιλο τόκοι, αν, οί; τοκισμός, οὔ, ὄ; ἀνατοκισμός, οὔ, ὄ. Dare a usura, τε- κίζω || Con usura, figur. περισσῶς.
 Usuraio-aia, τοκιστής, οὔ, ὄ; τοκίζουσα, ης, ἦ.
 Usurario, τοκιστικός, ἦ, ὄν.
 Usurpamento, V. Usurpazione.
 Usurpare, σφετερίζομαι; βιά κίρῶμαι (irr.).
 Usurpato, ὄ, ἦ, τὸ παρὰ τὸ δίκαιον ο τὴν ἀξίαν.
 Usurpativamente, παρὰ τὸ δίκαιον ο τὴν ἀξίαν.

Usurpatore, σφετεριστής, οὐ, ὁ; ἄρπαξ, αγος, ὁ, ἦ.

Usurpazione, σφετερισμός, οὐ, ὁ.

Utensili, σκεύη, ὄν, τά.

Uterino, Di utero, ὑστερικός, ἦ, ὄν || *Aggiunto di fratello, δημοτήριος, ον.*

Utero, ὑτέρα, ας, ἦ; μήτρα, ας, ἦ.

Utile, sost. Utilità, Vantaggio, συμφέρον, οντος, τό; ὠφέλεια, ας, ἦ || *per Interesse di danari dati a prestito, ο Il guadagno di capitali messi in commercio ecc., τόκος, ου, ὁ; κέρδος, εος, τό.*

Utile, ad. χρησιμός, ον; ὠφέλιμος, ον; χρειώδης, ες; λυσιτελής, ἐς; σύμφωρος, ου. *Essere utile ad alcuno, χρησιμον ἑμαυτὸν (ἦν) παρ-έχω (irr.) τινί; ὀνηται φέρω (irr.) τινί; ὠφελῶ τινά || In tempo utile, καιρῶ ο τῷ καιρῶ.*

Utilità, χρειώδης, ον, τό; συμφέρον, οντος, τό; ὠφέλεια, ας, ἦ; λυσιτέλεια, ας, ἦ.

Utilizzare, ἀπο-λαύω τινός.

Utilmente, χρησίμως; ὠφελίμως; συμφερόντως.

Uva, σταφυλή, ἦς, ἦ. Grappolo d' uva, βότρυς, υος, ἦ. Chicco d' uva, ράξ, αγός, ἦ || Uva spina, φραγκοστάφυλον, ου, τό (G. M.).

Uzzolo, ἐπιθυμία, ας, ἦ.

V

Vacante, κενός, ἦ, ὄν; ἔρημος, η, ου.

Vacanza, Quel tempo che no ufficio, un grado e simili riman privo del suo titolare, ἔρημος (ου) ο σχολάζουσα (ἦς) ο κενή (ἦς) ἀρχή, ἦς, ἦ ο altro nome *significante l'ufficio ecc. || Quel tempo nel quale cessano o le scuole o le assemblee dal loro esercizio, ἀπρακτοί (ων) ἡμέραι, ὄν, αἶ; σχολή, ἦς, ἦ.*

Vacare, Esser privo del suo titolare, ἔρημος (η, ου) εἰμί; κενός (ἦ, ὄν) μένω (irr.); σχολάζω.

Vacca, βοῦς, βοός, ἦ.

Vaccherella, πόρτις, ιος, ἦ; δάμαλις, εως, ἦ.

Vacchetta, βοεῖα, ας, ἦ.

Vaccino, ad. βόειος, α, ου.

Vacillamento, ἀστατον, οὐ, τό; ἀσταθῆς, οὐς, τό.

Vacillare, Non esser fermo, Muoversi in qua e in là, ταλαντεύω; ἀβέβαιος (ου) εἰμί || *figur. Estare, Stare in dubbio, διατάζω, fut. ἄσω.*

Vacuità, κενότης, ητος, ἦ.

Vacuo, V. Vuoto.

Vagabondaggio, ἀλητεία, ας, ἦ; πλανητικός (οὐ) βίος (ου) ὁ.

Vagabondare, ἀλητεύω; πλανάσμαι, αογ. ἐπλανήθην.

Vagabondo, πλανητικός, ἦ, ὄν; ἀλητικός, ἦ, ὄν; ἀλήτης, ου, ὁ; ἀλήτης, ιδος, ἦ.

Vagamente, Con vaghezza, εὐ; καλῶς; χαρίεν || *In modo vago, indeterminato, ἀόριστος; ἀταρῶς.*

Vagare, περι-πλανάσμαι.

Vagellamento, παραφροσύνη, ης, ἦ.

Vagellare, παρα-φρονέω.

Vagheggiare, ἐράσμαι (irr.); ἐπι-θυμέω; checchessia, *gen.*

Vagheggiatore, ἐραστής, οὐ, ὁ.

Vaghegginno, ἀβρουτής, οὐ, ὁ; καλωπιστής, οὐ, ὁ.

Vaghezza, La qualità di ciò che è vago, cioè grazioso, χάρις, ητος, ἦ || *per Diletto, ἡδονή, ἦς, ἦ || Aver vaghezza di uoa cosa, ἐπι-θυμέω τινός.*

Vagina, κοιλός, οὐ, ὁ.

Vagire, κλυθμηρίζομαι.

Vagito, κλυθμηρισμός, οὐ, ὁ.

Vaglia, ἀρετή, ἦς, ἦ; ἀξία, ας, ἦ. Uomo di vaglia, ἀνὴρ (ἀνδρός) πλείστου ἀξίος (ου) ο ἀνὴρ ἀριστος.

Vagliare, κοσκινεύω; κοσκινίζω.

Vagliatore-trice, κοσκινίζων, ουσα, ὄν.

Vagliatura, κοσκίνισις, εως, ἦ.

Vaglio, κόσκινον, ου, τό.

Vago, Leggiadro, Grazioso, χαρίζεις, εσσα. εν; ἡδύς, εἶς, ὅ || *per Desideroso, ἐπιέμενος, η, ου; ἐπιθυμῶν, οὔσα, οὔν; di . . . gen. Essere vago di, ἐπιθυμητικῶς ἔχω (irr.) τινός ο πρὸς τί || per Non ben determinato, ἀόριστος, ου; ἀσαφής, ἐς.*

Vaiare, ὑπο-μελῖνω.

Vaiolo, εὐλογιά, ἄς, ἦ (G. M.).

Vale, ὑμέναις; χαῖρε.

Valentia, ἀρετή, ἦς, ἦ; ἀνδραγαθία, ας, ἦ.

Valentuomo, ἀνὴρ (δρός, ὁ) χρηστός (οὐ).

Valere, Aver questo o quel prezzo, ἀξιων ο τιμὴν (con un ad.) ἔχω (irr.); ἀξίος (α, ου) εἰμί τινός; ὄνναμαι (irr.) τί; εἰμί col *genit. di prezzo. Quanto vale questo caval' o? πότου ἐστιν ὁ ἵππος; Il darico vale venti dramme, ὁ δαρικὸς ὄνναται εἴκοσι δραχμάς || per Esser giovetevole, ὠφέλιον φέρω (irr.) ο παρ-έχω τινί; λυσιτελέω εἰς τί. A che vale? Che vale? τί δὲ τούτου ὄφελος; || *Detto di voci, maniere e simili, per Significare, ὄνναμαι || Farsi valere, detto di persona, σεμνύομαι || Far valere le proprie ragioni, τῶν**

δικαίων μου ἀντ'έχου || Vale a dire, maniera dichiarativa, τούτ' ἔστιν || Valer meglio. Val meglio morire, che . . . , κρείττον ο αἰρετώτερον ἔστιν ἀποθανεῖν ἢ . . . inf. || Valersi di, χράσμαι τι.

Valevole, ἱκανός, ἢ, ὄν; ἐνεργός, ὄν.

Valevolente, ἱκανώς; ἐνεργώς.

Valicare, V. Varcare.

Valico, πάροδος, ου, ἢ; πόρος, ου, ὄ.

Validamente, κάρτερός; βεβαίως.

Validità, κύρος, εος, τό.

Valido, Gagliardo, καρτερός, ἄ, ὄν; ἰσχυρός.

ἄ, ὄν; βωμαλέος, α, ου || Avente forza legale, κύριος, α, ου; ἔννομος, ου.

Valigia, μάρσιπος, ου, ὄ; πήρα, ας, ἢ.

Vallata, συνάγκεια, ας, ἢ; νάπη, ης, ἢ.

Valle, κοιλίς, ὄδος, ἢ; νάπη, ης, ἢ; ἄγκος, εος, τό; αὐλῶν, ὄως, ὄ.

Valletta, ἄγκιον, ου, τό.

Vallo, χροάκιωμα, ατος, τό. Fare un vallo, χροακοποιέσμαι.

Valore, Ciò che vale una cosa, ἀξία, ας, ἢ; τιμή, ἦς, ἢ. Aver gran valore, poco valore, nessun valore, πολλοῦ, ὀλιγοῦ, οὐδενός ἀξίος (α, ου) εἶμι || Detto delle parole, e delle note musicali, δύναμις, εος, ἢ || Valori, T. comm., γραμμᾶτια (ων) τραπεζιτικά (ων) || Valore, Virtù che consiste nell' esporsi coraggiosamente ai pericoli, ἀρετή, ἦς, ἢ; ἀνδραγαθία, ας, ἢ.

Valorosamente, ἀνδρείως; γενναίως; καρτερώς.

Valoroso, ἀνδρεῖος, α, ου; ἀγαθός, ἢ, ὄν.

Valsente e

Valuta, τιμή, ἦς, ἢ.

Valutabile, τιμητός, ἢ, ὄν.

Valutare, τιμάω; ἀξιῶ. Valutar molto, περι πολλοῦ ο πλείστου ποιέσμαι.

Valutazione, τιμήσις, εως, ἢ.

Valvola, e Valvula, ἐπιστόμιον, ου, τό.

Vampa, καῦμα, ατος, τό; καῦσος, ου, ὄ.

Vanagloria, κενοδοξία, ας, ἢ.

Vanagloriarsi, ἐπαίρομαι, αοτ. ἐπήρθη, τινί; ἀγάλλομαι τινι ο ἐπί τινι.

Vanagloriosamente, κενοδοξῶς.

Vanaglorioso, κενόδοξος, ὄν.

Vanamente, εἰς κενόν; μάτην.

Vaneggiamento, παραφροσύνη, ης, ἢ.

Vaneggiare, παραφρονέω.

Vanga, σκαπάνη, ης, ἢ.

Vangare, σκάπτω.

Vangatura, σκαφή, ἦς, ἢ.

Vangelo, εὐαγγέλιον, ου, τό.

Vanità, L'esser vano, Leggerezza di mente, μικροφιλοτιμία, ας, ἢ; κενοδοξία, ας, ἢ ||

E per Cosa vana e di nessuna consistenza, ματαιότης, ητος, ἢ; κενότης, ητος, ἢ; μάταιον, ου, τό.

Vanitoso, κενόδοξος, ου; μεγάλαυχος, ου.

Vano, sost. κενόν, οὔ, τό.

Vano ad. κενός, ἢ, ὄν; μάταιος, α, ου || Detto di persona, ὑπερήφανος, ὄν.

Vantaggiare, ὑπερ-έχου (irr.); ὑπερ-βάλλω (irr.); ὑπερ-βαίνω (irr.).

Vantaggio, Ciò che è utile, profittevole, συμφέρον, ατος, τό; ὠφέλημα, ατος, τό; ὠφέλεια, ας, ἢ || E per Superiorità, Ciò in che vinciamo gli altri, πλεονέκτημα, ατος, τό; προτέρημα, ατος, τό. Avere il vantaggio, πλεονεκτήω || Da vantaggio ο Di vantaggio, πρὸς τούτοις.

Vantaggiosamente, συμφερόντως; ὠφελίμως; χρησίμως.

Vantaggioso, ὠφέλιμος, ὄν; χρήσιμος, ε, ου; λυσιτελής, ἐς. Essere vantaggioso, χρησιμεύω; συμ-φέρω (irr.) dat.

Vantamento, ἀλαζονεία, ας, ἢ; μεγαλαυχία, ας, ἢ; κομπασμός, οὔ, ὄ.

Vantare, ὑπερεπ-ανέω, ful. ἔσω; ἐγκωμιάζω || Vantarsi, ἀλαζονεύομαι; καυχᾶσμαι; μεγαλαυχέω; δι . . . , ἐπί τινι.

Vantatore-trice, ἀλαζών, ὄνος, ὄ, ἢ; ἀλαζονικός, ἢ, ὄν.

Vantazione, ἀλαζονεία, ας, ἢ; μεγαλαυχία, ας, ἢ.

Vanteria, ἀλαζονεία, ας, ἢ; μεγαλαυχία, ας, ἢ.

Vanto, Vantazione, ἀλαζονεία, ας, ἢ; μεγαλαυχία, ας, ἢ. Darsi vanto, V. Vantarsi || Gloria, δόξα, ης, ἢ; εὐκλεία, ας, ἢ.

Vanvera (A), τύχη.

Vaporare, ἀνατμίζομαι.

Vapore, ἀτμός, οὔ, ὄ; ἀτμός, ἴδος, ἢ. Convertire in vapore, ἀτμιδῶ. Bagno a vapore, πυρία, ας, ἢ; πυρίαμα, ατος, τό.

Vaporosità, ἀτμῶδες, ους, τό.

Vaporoso, ἀτμώδης, ες; ἀτμιδώδης, ες.

Varare, καθ-ίημι (irr.); καθ-έλω (irr.).

Varcare, δια-βυίνω (irr.); ὑπερ-βαίνω; παρέρχομαι (irr.).

Varco, πόρος, ου, ὄ; δίοδος, ου, ἢ.

Variabile, μεταβλητός, ἢ, ὄν; εὐμετάβλητος, ὄν; εὐμετάβλος, ὄν; ἀβέβαιος, ὄν.

Variabilità, εὐμετάβλητον, ου, τό; ἀκαταστασία, ας, ἢ.

Variamente, διαφόρως; ἀλλοίως.

Variante, ad. μεταβαλλόμενος, η, ου; διάφορος, ὄν || In forza di sost Quella lezione diversa che è fra un codice e un altro ecc. dell' opera medesima, διάφορος (ου) γραφή (ἦς, ἢ) τοῦ αὐτοῦ κειμένου.

Variare, *trans.* ἀλλοίωσις || *intrans.* ἀλλοιόμην.
Variato ad. Di più colori, ποικίλος, η, ου; διαποικίλος, ου || **Di più qualità**, ἀλλοίος, α, ου.
Variazione, μεταβολή, ἡς, ἡ; τροπή, ἡς, ἡ.
Varice, κερσός, οὔ, ὁ.
Varicocele, κερσανήλη, ης, ἡ.
Varicoso, κερσώδης, ες.
Varietà, διαφορά, ἄς, ἡ; ποικιλία, ας, ἡ.
Vario, Non uniforme, ποικίλος, η, ου || **Di verso**, διάφορος, ου; ἀλλοίος, α, ου || **Vari in forza di sost.** Più persone, ἔστιν οἱ, αἱ, ἄ; ἔνιοι, αἱ, α. **Vari dicono**, ἔστιν οἱ λέγουσιν.
Variopinto, ποικίλος, η, ου.
Vasaio, κεραμεύς, ἑως, ὁ.
Vasca, ἀγγεῖον, ου, τό.
Vascello, πολεμικόν (οὔ) πλοῖον, ου, τό.
Vascolare, ἀγγειώδης, ες.
Vasellame, σκεῦη, ἄν, τό. **Vasellame d'oro**, χρυσάμικτα, ἄν, τό; d'argento, ἀργυράμικτα, ἄν, τό.
Vaso, ἄγγος, εος, τό; σκεῦος, εος, τό; ἀγγεῖον, ου, τό; τεῦχος, εος, τό.
Vassallaggio, πελατεία, ας, ἡ.
Vassallo, πελάτης, ου, ὁ. **Vassalla**, πελάτις, ἰδός, ἡ.
Vassoio, πίδαξ, ακος, ὁ; ἀβαξ, ακος, ὁ; δίσκος, ου, ὁ.
Vastamente, πλατείως; ἐπὶ πολῦ.
Vastità, πλάτος, εος, τό; μέγεθος, εος, τό; εὐρύτης, ητος, ἡ.
Vasto, πλατύς, εἶα, ὕ; εὐρύς, εἶα, ὕ; εὐμεγέθης, ες.
Vate, Vaticinatore, μάντις, ἑως, ὁ. || **Poeta**, ποιητής, οὔ, ὁ.
Vaticinare, μαντεύομαι.
Vaticinatore-trice, μάντις, ἑως, ὁ, ἡ.
Vaticinio, μαντεία, ας, ἡ; μαντεῖον, ου, τό.
Ve, V. Vi.
Vecchia, *sost.* γραῦς, ας, ἡ; πρεσβύτες, ἰδός, ἡ.
Vecchiaia, ἡ ἐσχάτη (ης) ἡλικία (ας); γῆρας, ας, τό.
Vecchiarello, γερόντιον, ου, τό.
Vecchiezza, V. Vecchiaia.
Vecchio, *sost.* γέρων, οντος, ὁ; πρεσβύτες, ου, ὁ. **Di vecchio**, γερωντικός, ἡ, ὄν; πρεσβυτικός, ἡ, ὄν.
Vecchio, ad. Contrario di giovane, γεραιός, ἄ, ὄν, *compar.* γεραιότερος e γεραιότερος, *superl.* γεραιότατος e γεραιότατος; γηραιός, α, ου || **Il vecchio detto del più antico di due personaggi dello stesso**

νομο, πρεσβύτερος, α, ου (a cui si contrappono, νεώτερος) || **Vecchio per Antico**, παλαιός, ἄ, ὄν; ἀρχαίος, α, ου; ἀρχαϊκός, ἡ, ὄν || **per Usato**, σαφρός, ἄ, ὄν || **per Che è stato in ufficio prima di un altro**, ὁ πρὶν ο προτοῦ e il nome *indicante l'ufficio* || **Detto di vino, olio, derrate ecc.** περυσινός, ἡ, ὄν.
Vecchione, βαθυγέρων, ον.
Vecchiotto, γερόντιον, ου, τό.
Vecchiomo, γρυτάρεια, ἄν, τό; παλαιά ο σκτράκ (ἄν) ἐπιπλα, ἄν, τό.
Vecchia, βixία, ας, ἡ; βixιον, ου, τό.
Vece, τάξις, ἑως, ἡ; τέλος, εος, τό || **In vece**, *posto avverbialm.*, ἀντι col gen.
Vedere, *sost.* ὁρασις, ἑως, ἡ; ὄψις, ἑως, ἡ.
Vedere, Percepire con l'occhio l'oggetto che ci si para davanti, βλέπω; ὁράω (*irr.*) || **per Guardare**, **Osservare**, προς-οράω; **Scorrere**; ἐμ-βλέπω τινί || **per Conoscere**, **Comprendere con la mente**, κατα-νοεῶ; **γινώσκω** (*irr.*); **αἰσθάνομαι** (*irr.*) || **per Considerare**, **Avvertire**, σκοπέω; **προ-σκοπέω**; **ἐπι-μέλομαι** (*irr.*) || **per Tentare**, **Ingegnersi di fare e simili**, πειράομαι, *ful. ἀσσομαι* || **Vederci bene**, **Vederci poco**, **ciò Aver buona o cattiva vista**, δεξυδερεκέω; ἀμβλυοπτεῶ || **rifless.** **Vedere la immagine propria riflessa nello specchio**, ἐν-οπτρίζομαι; **nell'acqua o in altri oggetti**, ἐμκυρόν (ἦν) ὁράω || **fig.** **Vedersi in tale o tal'altra condizione**, εἰμί; ὑπάρχω. **Mi son visto nella necessità di . . .**, ἀναγκαῖον ο ἀνάγκη ἦν ἐμοί . . . *inf.* || **Far vedere o Farla vedere altrui**, δείκνυμι; **δηλῶω** || **Stare a vedere**; **per Essere spettatore** θεῶμαι || **Stare a vedere**, **per Starsi in ozio**, ἀπρακτέω || **Veder volentieri**, **riferito a persona**, **Averla cara**, ἀγαπάω; φιλέω. || **Vedersi alcuno o alcuna cosa**, **per Comparire**, φαίνομαι (*irr.*); **δῆλος** (ἡ, ου) εἶμι || **Dal vedere al non vedere**, **posto avverbialm.**, ἐν ἀτόμῳ; ἐν ἀκαρεῖ || **Esser mal veduto o visto**, μισοῦμαι || **Degno d'esser veduto**, ἀξιοθέατος, ου; ἀξιόρατος, ου.
Vedetta, σκοπιά, ἄς, ἡ. **Stare alle vedette**, κατα-σκοπέω.
Vedova, *sost.* χήρα, ας, ἡ. **Esser vedova**, χηρεύω.
Vedovanza, χηρεία, ας, ἡ.
Vedovare, στερεῶ.
Vedovile, χήρειος, α, ου.
Vedovo, *sost.* χῆρος, ου, ὁ. **Esser vedovo**, χηρεύω.

- Vedovo, *ad. χῆρος, α, ου* || *fig. χῆρος; ἔρημος, η, ου.*
- Veduta, L'atto del vedere, *ὄψεις, εως, ἡ* || I luoghi che per vasto tratto si presentano allo sguardo, *ἀποψεις, εως, ἡ; πρόσψεις, εως, ἡ; ὄραμα, ατος, τό* || Veduta. *per Figura* che si osserva ingrandita ecc., *γραφή, ἡς, ἡ* || *fig. Vedute per* Quegli atti della mente coi quali vede nuove idee o trova nuovi consigli ecc., *σύνσεις, εως, ἡ; ἐννοια, ας, ἡ* || Testimone di veduta. *αὐτόπτης, ου, ὁ.*
- Veemente, *σφοδρός, ἄ, ὄν; βίαιος, α, ον; δεινός, ἡ, ὄν.*
- Veementemente, *σφόδρα; δεινῶς.*
- Veemenza, *σφοδρότης, ητος, ἡ; δεινότης, ητος, ἡ; ὀρμή, ἡς, ἡ.*
- Vegetabile e
- Vegetale, *φυτικός, ἡ, ὄν.* Il regno vegetale, *φυτά, ἄν, τά* || Vegetale, *in forza di sost.* *φυτόν, οὔ, τό.*
- Vegetativo, *φυτικός, ἡ, ὄν.*
- Vegetazione, *βλάστησις, εως, ἡ; φυτεία, ας, ἡ.*
- Vègeto, *ἐβρώμενος, η, ον; ἀκμαῖος, α, ον.*
- Veggente, Profeta, *προφήτης, ου, ὁ* || *In forma di adiet., βλέπων, ουσα, ον* || A occhi veggenti, *per In presenza, ἐναντίον col gen.*
- Veglia, Lo stato di chi veglia, *ἀγρυπνία, ας, ἡ; ἀγνία, ας, ἡ* || Conversazione, *per un certo spazio della serata, ἐσπερινή συνανακτροφή, ἡς, ἡ.*
- Vegliante, *aggiunto di leggi, ordini ecc. καθεστηκώς, υἱος, ὄς.*
- Vegliare, Star desto, *ἀγρυπνέω; δια-νυκτερεύω.* Vegliar tutta la notte, *παννυχίζω* || Vegliare sopra una persona o cosa, *ἐπιμέλομαι (sul. ἐπι-μελήσομαι, aor. ἐπεμελήθην) τυός.*
- Vegnente, V. Vegeto.
- Veicolo, Qualesivoglia strumento da trasportare cose o persone, *ἔχημα, ατος, τό* || *per Condotto, ὄχητός, οὔ, ὁ.*
- Vela, *ἱστίου, ου, τό.* Far vela, *ἀν-άγομαι (irr.); πλέω (irr.).* Navigare a vele gonfie, *ἱστιοδρομέω.*
- Velame, *περικάλυμμα, ατος, τό.*
- Velamento, *κατακάλυψις, εως, ἡ.*
- Velare. Coprire con velo, *καλύπτω; ἐπι-καλύπτω; περι-καλύπτω* || *per Celare, κρύπτω* || Velarsi, *ἐγ-καλύπτομαι* || *detto di voce, suono, ὑφ-ίεμαι (irr.).*
- Velatamente, *ἄσκαφώς.*
- Velato, *detto di suono, ἀμυθρός, ἄ, ὄν, detto del cielo, συννεφής, ἔς; detto del*
- V'occhio, ἐακοτιμμένος, ου. Per gli altri sensi, V. Velare.*
- Velatura, *T. mar. ἱστία, ων, τά.*
- Veleggiare, *πλέω (irr.).*
- Veleno, *ἰός, οὔ, ὁ; φάρμακον, ου, τό* || *fig. Odio; inteno e celato, κακοθήεια, ας, ἡ; μίσος, εος, τό.*
- Velenoso, *ιοβόλος, ον; φαρμακώδης, ες* || *fig. Dannoso, Pestifero, ἀλέθριος, α, ον* || *per Acre, πικρός, ἄ, ὄν.*
- Velite, *ἀψίμαχος, ου, ὁ; ψιλός, οὔ, ὁ.*
- Velleità, *κοῦφρον (ου) θέλημα, ατος, τό.*
- Vellicare, *κνήθω.*
- Vellicazione, *κνήσις, εως, ἡ.*
- Vello, *μκλλός, οὔ, ὁ; πάκος, ου, ὁ.* Il vello d'oro, *τό χρυσομάλλον (ου) ἔερξ (ατος).*
- Vellutato, *μαλλικός, ἡ, ὄν.*
- Velluto, *βελούθον, ου, τό (G. M.).*
- Velo, Pezzo di tela usato dalle donne per coprirsi la testa o il volto, *καλύπτρα, ας, ἡ.* Prendere il velo, *detto di una giovane che entra in una regola religiosa, μοναστικὸν βιον αἰρέσομαι (irr.)* || Vello, *tessuto onde si fanno abiti da donna, λεπτότατον (ου) ο διαφανές (οὔς) ὕφανμα, ατος, τό* || Ciò che a noi nasconde la vera conoscenza d'una cosa; *apparenza ingannevole, προκάλυμμα, ατος, τό; ἐπικάλυμμα, ατος, τό; πρόσχημα, ατος, τό.*
- Velocè, *ταχύς, εἶα, ὕ, comp. ταχύτερος ο ταχίων, sup. ταχύτατος ο τάχιστος; ἄκός, εἶα, ὕ; ἐλαφρός, ἄ, ὄν.*
- Velocemente, *ταχύ; ταχέως.*
- Velocità, *ταχυτής, ἡτος, ἡ; τάχος, εος, τό.*
- Veltro, *λαγαιικός, οὔ ὁ (soltint. κύων).*
- Vena, *φλέψ, εβός, ἡ.* Piccola vena, *φλεβίον, ου, τό* || Vena poetica, *ποιητική (ἡς) δύναμις, εως, ἡ.*
- Venale, *ἄμιος, ον, ο ἄμιος, α, ον; ἄνητός, ἡ, ὄν* || Giudice venale, *δωροδόκος (ου) δικαστής, οὔ, ὁ.*
- Venalità, *τό ἄμιος εἶναι* || *detto di persona, δωροδοκία, ας, ἡ.*
- Venato, *φλεβώδης, ες.*
- Venatorio, *θηρατήριος, α, ον; θηρατικός, ἡ, ὄν.*
- Vendemmia, L'operazione del vendemmia-
re, *τρύγησις, εως, ἡ; τρύγη, ης, ἡ.* Far la vendemmia, *τρυγᾶω* || e Il tempo nel quale si suol vendemmiare, *τρυγητός, οὔ, ὁ.*
- Vendemmiare, *τρυγᾶω.*
- Vendemmiatore-
trice, *τρυγητής, οὔ, ὁ; τρυγήτρια, ας, ἡ.*
- Vendere, *πιπράσκω (irr.); ποιλέω; ἀπ-εμ-πολέω.*

Vendereccio, V. Venale.
Vendetta, τιμωρία, ας, ή; εκδικία, ας, ή.
Vendibile, πράσιμος, ου.
Vendicare, τιμωρώω τινί ο ύπερ τινος; δίκην λαμβάνω (*irr.*) ύπερ τινος. **Vendicarsi, τιμωρόμαι;** di . . . , *acc.*
Vendicativo, τιμωρητικός. ή. ου.
Vendicatore-trice, τιμωρός, ου, ό, ή; τιμωρητής, ου, ό.
Vendita, πράσις, εως, ή; πώλησις, εως, ή; άπιμπόλησις, εως, ή. **Mettere in vendita, ώνωω εκ-τίθημι ο προ-τίθημι τε.**
Venditore-trice, πράτης, ου. ό; πρατήρ, ήρος, ό; πράτρια, ας, ή. **Spesso Venditore e il suo compimento si traducono con una sola parola:** Venditore-trice d'erbaggi λαχανοπώλης, ου. ό; λαχανοπώλις, ιδος, ή; **Venditore di carni, κρεωπώλης εσς.**
Veneficio, φαρμακεία, ας, ή; φαρμάκευσις, εως, ή.
Venefico, φαρμακτήριος, α, ου.
Venerabile, σεβαστός, ή, όν; σεμνός, ή, όν; αιδέσιμος, ου.
Venerabilità, σεμνότης, ητος, ή.
Venerando, V. Venerabile.
Venerare, σέβω; σέβομαι; σεβάζομαι; αιδέομαι, *ful.* -έσομαι; Σεραπιεύω.
Veneratore-trice, Σεραπιεύων, ουσα, ου.
Venerazione, σεβασμός, ου, ό; σέβασις, εως, ή. **Avere in venerazione, V. Venerare** || **Oggetto di venerazione, σέβασμα, ατος, τό;** σέβας, τό (*indecl.*).
Venerdi, ή έκτη τής εβδόμηδος ήμέρα (ας); παρασκευή, ης, ή.
Venetta, φλεβίον, ου, τό.
Venia, συγγνώμη, ης, ή.
Veniale, συγγνωστός, ή, όν.
Venialmente, συγγνωστός.
Venire, Andare dove è colui che parla o colui col quale si parla, έρχομαι (*irr.*)
Venire a vedere, a trovare alcuno, πρόσ-έρχομαι τινι. Far venire alcuno, μετα-έπιμπομαι τινα || **per Giungere, Arrivare. άρ-ικνύομαι (*irr.*);** έπ-έρχομαι; ήκω || **detto di cose materiali, Esser portato, κομίζομαι;** φέρομαι (*irr.*) || **per Aver sua origine, Derivare, e simili, γίνομαι (*irr.*)** εκ ο έξ col gen. **Far venire (per es., una parola da un'altra) παρ-άγω (*irr.*)** άπό col gen. || **Venire alla mente, in mente, in idea e simili, επ-έρχεται ο εις-έρχεται μοί τε** || **Venire agli orecchi, άπ-αγγέλλεται μοί τε** || **Venir fuori, έξ-έρχομαι;** εκ-βαίνω (*irr.*) || **e detto di libri scritte e simili, εκ-διδομαι** || **Venire**

in scena, εις φανερόν έρχομαι || **Far venire, riferito a cosa, a dolore, a malattia a passione e simili, Provocarlo, Esser cagione che si producano, ποιέω;** αίτιος (α, ου) γίνομαι (*irr.*) τινος; φέρω (*irr.*) τινί τε || **Venir giù, Venire di sotto per Cadere da alto, πίπτω (*irr.*);** καταπίπτω; κατα-φέρομαι || **Venire per Seguire in una serie ordinata. έπομαι (*irr.*)** || **Venir su, Venire avanti, per Crescere, αύξάνομαι (*irr.*)** || **Venir bene o male una cosa, per Riuscire o Non riuscire, καλώς ο κακώς άπο-βαίνω** || **Venire a dire, detto di discorsi, parole e simili, Significare, σημαίνω;** δηλώω; δύναμαι (*irr.*) || **Venire usato col gerundio dei verbi si traduce col semplice verbo a cui appartiene il gerundio.**
Venoso, φλεβώδης, ες.
Ventaglio, ρίπις, ιδος, ή. Piccolo ventaglio, ριπίδιον, ου, τό.
Venterello, άνεμίδιον, ου, τό.
Ventesimo, είκοστός, ή, όν. La ventesima parte, είκοστόν, ου, τό.
Venti, είκοσι (ν). Venti volte, είκοσάκις.
Venticello, άνεμίδιον, ου, τό.
Venticinque, πέντε και είκοσι (ν), είκοσι πέντε.
Ventilabro, λικμάς, άδος, ή; λικμός, ου, ό.
Ventilare, Spargere al vento biade e simili, λικμάω || **fig. per Esaminare, Discutere, εξετάζω** || **Fare in modo che l'aria circoli in una stanza e simili, ριπίζω.**
Ventilazione, ρίπισης, εως, ή.
Ventina, είκάς, άδος, ή.
Ventiquattro, τέσσαρες (α) και είκοσι; είκοσι τέσσαρες (α).
Ventitrè, τρεις (τρία) και είκοσι; είκοσι τρεις (τρία).
Vento, άνεμος, ου, ό; πνεύμα, ατος, τό; αύρα, ας, ή || **Nodo di vento, θύελλα, ης, ή** || **Vento favorevole, ούρος, ου, ό;** αύρία, ας, ή || **Tirare vento, πνέω (*irr.*)** || **Far vento per Muovere l'aria agitandola con ventaglio ecc., ριπίζω** || **Avere il vento in poppa o Andare col vento in poppa, έξ αύρίας πλέω (*irr.*)** || **Figur. Aver le mani piene di vento o Restare con le mani piene di vento, τής έλπίδος καταπίπτω (*irr.*)** || **Navigare secondo il vento, Volgarsi ad ogui vento, δουλεύω τούς καιρούς.**
Ventolino, αύρα, ας, ή.
Ventosa, σιούα, ας, ή.
Ventoso, άνεμώδης, ες; φυσώδης, ες.

Ventre, γαστήρ, στρός, ἦ.
 Ventricolo, στόμαχος, ου, ὁ.
 Ventura, τύχη, ἡς, ἢ || Alla ventura, εἰκῆ;
 αὐτως || Perventura, τύχη; ἀπὸ τύχης;
 κατὰ τὸ τυχόν.
 Venturo, ἐσόμενος, η, ου; μέλλον, ουσα, ου;
 ἐπιών, ουσα, ὄν || L'anno venturo, εἰς
 νεώτα.
 Venturosamente, εὐτυχῶς.
 Venturoso, εὐτυχής, ἐς.
 Venusta, κάλλος, εος, τό; ὠραιότης, ητος, ἦ.
 Venusto, καλός, ἦ, ὄν; ὠραῖος, α, ου.
 Venuta, ἀφίξις, εως, ἦ.
 Verace, Che ha in sè verità, ἀληθής, ἐς;
 ἀληθινός, ἦ, ὄν || Che dice il vero, ἀληθής;
 φιλαλήθης, ες || Reale, ὁ, ἦ, τὸ τῷ ὄντι
 ο ἀληθῶς.
 Veracemente, ἀληθινῶς; ἀληθῶς; ὡς ἀλη-
 θῶς; ὄντως; τῷ ὄντι.
 Veracità, φιλαλήθεια, ας, ἦ.
 Veramente, In verità, Certamente, ἀληθῶς;
 τῇ ἀληθείᾳ; τῷ ὄντι || Usato interro-
 gando e come a significar dubbio o
 incredulità: Veramente? ἀληθῆς; || E
 con senso oppositivo a cid che è stato
 detto o fatto, μέντοι.
 Verballo, ad. T. gramm. Appartenente al
 verbo; ῥηματικός, ἦ, ὄν || Di viva voce,
 ὁ, ἦ, τὸ διὰ στόματος ο λόγῳ; ἀγραφος, ου
 || Processo verbale, ἦ τῶν γεγενημένων
 ἀναγραφῆ (ἦς).
 Verbalmente, ἀπὸ στόματός; λόγῳ.
 Verbena, ἱεροβοτάνη, ης, ἦ; χαμαίλυκος,
 ου, ὁ.
 Verbigrazia, λόγου ἕνεκα; λόγου χάριν; οἷον.
 Verbo. T. gramm. ῥῆμα, ατος, τό || per Pa-
 rola, λόγος, ου, ὁ || A verbo ο A verbo a
 verbo, postl avverbialm., κατὰ λέξιν.
 Verbosità, πολυλογία, ας, ἦ; περιττοῦσία,
 ας, ἦ.
 Verboso, πολυλόγος, ου; περιττολόγος, ου;
 περιττοεπής, ἐς.
 Verdacchio e
 Verdastro, ὑπόχλωρος, ου. Aver colore ver-
 dastro, χλωρίζω
 Verde, ad. Che ha il colore dell'erbe e
 delle foglie, χλωρός ο χλοερός, ἄ, ὄν ||
 Non maturo, ἄωρος, ου; ὠμός, ἦ, ὄν ||
 Vigoroso, χλωρός; ἄμματος, α, ου.
 Verde, sost. χλωρότης, ητος, ἦ; χλωρόν, οὔ,
 τό.
 Verdeggiante, χλοάζων, ουσα, ου; χλοερός,
 ἄ, ὄν.
 Verdeggiare, χλοάζω.
 Verderame, χαλκοῦ ἴος (οὔ) ἦ

Verdetto, ἐτυμηγορία, ας, ἦ.
 Verdezza, χλωρότης, ητος, ἦ; χλωρόν, οὔ, ἴδι.
 Verdecchio e
 Verdognolo, ὑπόχλωρος, ου.
 Verdura, V. Verzura.
 Verecondia, αἰδώς, ὄσος, ἦ.
 Verecondo, αἰδοῖος, α, ου; αἰδήμων, ου.
 Verga, ῥάβδος, ου, ἦ; ῥαπίς, ἴδος, ἦ.
 Vergare, Segnar di verghe o liste drappi,
 panni ecc., ῥαβδόω || Scrivere, γράφω ||
 Vergare alcuno, per Percuoterlo con
 verga, bastone ecc., ῥαπίζω; ξυλοκοπέω;
 ξύλω πατάσσω τινά.
 Vergato, ad. ῥαβδωτός, ἦ, ὄν.
 Vergheggiare, ῥαπίζω.
 Verghetta, ῥαβδίου, ου, τό.
 Verginale, V. Virginale.
 Vergine, sost. παρθένος, ου, ἦ.
 Vergine, ad. ἀκέραιος, ου; καθαρός, ἄ, ὄν.
 Verginità, παρθενομία, ας, ἦ.
 Vergogna, Perturbazione dell'animo per
 cose che sono ο παiono cattive, αἰσχύνη,
 ης, ἦ; αἰδώς, οὔς, ἦ. Aver vergogna
 di qualche cosa, αἰσχύνομαι (fut. αἰ-
 σχυνοῦμαι, aor. ἤσχύνθη) τι ο τινί ο ἐπί
 τινι; di fare, inf. ο partic. || per Diso-
 nore, αἴσχος, εος, τό; ὄνειδος, εος, τό;
 ἀτιμία, ας, ἦ. Esser la vergogna d'al-
 cuno, αἰσχύνην φέρω (irr.) ο περιποιέω
 τινί.
 Vergognarsi, αἰσχύνομαι, fut. αἰσχυνοῦμαι,
 aor. ἤσχύνθη; di una cosa, τι ο τινί ο
 ἐπί τινι; a (fare), inf. ο partic.
 Vergognosamente, in cattiva parte, αἰ-
 σχρῶς; in buona parte, αἰδημόνως.
 Vergognoso, αἰσχυνόμενος, η, ου; αἰδήμων,
 ου || detto di atti, portamenti e simili,
 αἰσχρός, ἄ, ὄν.
 Veridicamente, ἀληθῶς; ἀληθινῶς.
 Veridicità, ἀλήθεια, ας, ἦ; πίστότης, ητος, ἦ.
 Veridico, ἀληθευτικός, ἦ, ὄν; ἀληθής, ἐς;
 φιλαλήθης, ες.
 Verificare, ἐξ-ετάζω; δοκιμάζω; εὐθύνω.
 Verificatore, εξεταστής, οὔ, ὁ; δοκιμαστής,
 οὔ, ὁ.
 Verificazione, εξέτασις, εως, ἦ; δοκιμασία,
 ας, ἦ.
 Verisimigliante, V. Verisimile.
 Verisimiglianza e Verosimiglianza, εἰκός ο
 εἰκόσις, ὄτος, τό; πιθανότης, ητος, ἦ.
 Verisimile e Verosimile, εἰκώς ο εἰκόσις, οὔ,
 ὄς; πιθανός, ἦ, ὄν. È verosimile che...
 ἔοικε ο εὐλόγον ἔστι coll' inf.
 Verisimilmente, ὡς ἔοικε; εἰκότως; πιθανῶς.
 Verità, ἀληθείς, οὔς, τό; ἀλήθεια, ας, ἦ. Dir

- la verità, ἀληθεία. **Giurar la verità**, ἀληθεύω. **In verità**, **Per verità**, *posti avverbialm.*, ἀληθῶς; τῆ ἀληθείᾳ.
- Veritiero**, φιλαλήθης. *es.*; ἀληθόμυθος, *ou.*
- Verme**, *in generale*, σκώληξ, *ηκος*, ὁ || *in part.* Quello che si genera negl' intestini dell' uomo, ἔλμυς, *ιθος*, ἡ; ἀσκαρίς, *ίδος*, ἡ || **Verme della coscienza**, *fig.* ψυχῆς δῆγμα, *ατος*, τό
- Vermicciuolo**, σκωλήκιον, *ou*, τό.
- Vermiglio**, κόκκινος. *η. ou.* κοκκινοβαρῆς, *es.*
- Verminoso**, σκωληκώδης, *es.*
- Vernacolo**, ἐπιχώριος, *α. ou.*
- Vernata**, χειμερία, *α. η.*
- Vernice**, τὸ ἐπίχρισμα (*ατος*) λυμπροπίον (*ου*).
- Verniciare**, γανῶν; ἐπι-γανῶν.
- Verniciatura**, γάνωσις, *εως*, ἡ.
- Vernino**, χειμεριός, ἡ, *ου.*
- Verno**, **V. Inverno**.
- Vero**, *sost.* ἀληθῆς, *ου*, τό; ἀλήθεια, *α. η.*
Dire il vero, ἀληθεύω || **In vero**, *posto avverbialm.*, quando è in una proposizione a cui se ne contrappone un'altra, si traduce μέν che si mette dopo una o due parole; e nella proposizione seguente gli si fa corrispondere il δε.
Vero, *ad.* ἀληθῆς, *es.*; ἀληθινός, ἡ, *ου*; ἀρεχῆς, *es.*
- Verone**, αἶθριον, *ou*, τό.
- Verosimile**, **V. Verisimile**.
- Verro**, οὐς (*ός*) ἄρρη (*εως*) ὁ; κάπρος, *ου*, ὁ.
- Versamento**, ἔκχυσις, *εως*, ἡ || **per L'atto del versare una somma**, εἰσφορά, *ας*, ἡ; καταβολή, ἡ, ἡ. **Versamento anticipato**, προκαταβολή, ἡ, ἡ.
- Versante**, **T. geogr.** ἀπόκλιμα, *ατος*, τό; κάταντες, *ου*, τό.
- Versare**, **Fare uscire fuori quello che è dentro a un recipiente**, χέω; ἐκ-χέω; κατα-χέω || **Versar lacrime**, δάκρυα χέω; δακρύω || **Versare**, **per Pagare qualche somma ad una cassa**, εἰς-φέρειω (*irr.*); κατα-βάλλω (*irr.*).
- Versatile**, εὐμετάβολος, *ου*; ἀχίστροφος, *ου*; εὐστροφος, *ου.*
- Versatilità**, εὐμετάβολον, *ou*, τό; εὐστροφία, *α. η.*
- Versato**, **Pratico**, **Esperto**; ἐμπειρος, *ου*; ἐπιστήμων, *ου*; *in . . . , gen.*; ἐντριψῆς, *es.*; *in . . . , dat.*
- Verseggiare**, **Far versi**, στιχοποιέω || **Mettere in versi**, πτίχαις γράφω *τε*.
- Verseggiatore**, στιχογράφος, *ου*; ὁ; στιχογράφος, *ου*, ὁ.
- Verseggiatura**, στιχογραφία, *α. η.*
- Versicciuolo**, στιχίδιον, *ου*, τό.
- Versificare**, στιχοποιέω.
- Versificatore**, στιχοποιός, *α. η.*
- Versificazione**, στιχοποιία, *α. η.*
- Versione**, μετάφρασις, *εως*, ἡ.
- Verso**, *sost.* Unione di parole misurate e cadenzate secondo regole certe, στίχος, *ου*, ὁ. **Opera in versi**, ποίημα, *ατος*, τό. **Mettere**, **Porre in versi**, στίχαις γράφω *τε*; ποιέω *τε* || **per Riga di scrittura**, στίχος || **per Direzione**, κατάστασις, *εως*, ἡ || **per Parte**, **Lato**, πλευρόν, *ου*, τό; μέρος, *εως*, τό || **per Modo**, **Via** e simili, τρόπος, *ου*, ὁ; ὁδός, *ου*, ἡ || **Andare a versi ad alcuno**, χαρίζομαι *τινι* || **Pigliare una cosa pel suo verso**, λαμβάνω (*irr.*) *τε* εἰς τὸ χρηστόν ο καλόν || **A modo e a verso**, *posti avverbialm.*, καλῶς.
- Verso**, *prep.* **Denotante vicinanza alquanto indeterminata**, περί, *κατά coll' acc.* || **Denotante indirizzamento a qualche parte**, εἰς, *πρός*, ἐπί *coll' acc.* || **per A riguardo di**, *πρός*, *περί coll' acc.* || **per Contro**, *κατά coll' acc.* || **per In comparazione**, **A paragone**, *πρός*, *παρά*, *κατά coll' acc.* || **per Circa**, *riserito a tempo*, *περί*, *ἀμφί*; *υπό coll' acc.*
- Vertebra**, σπόνδυλος, *ου*, ὁ.
- Verticale**, ὀρθός, ἡ, *ου*; κάθετος, *ου* || **Linea verticale**, ἡ κάθετος (*sottint.* γραμμή).
- Verticalmente**, ὀρθοσταδόν; *κατά κάθετον*.
- Vertice**, κορυφή, ἡ, ἡ; ἀκρότης, *ητος*, ἡ; ἄκρον, *ου*, τό.
- Vertigine**, ἕλεγχος, *ου*, ὁ; σκοτοδινία, *α. η.*
Aver le vertigini, ἕλεγμα; σκοτοδινιάω, *fat.* ἄσω.
- Vertiginoso**, ἕλεγμα. *ου*, *ου.*
- Veruno**, **V. Nessuno**.
- Verzura**, χλόη, *η. η.*; χλοερά, *ου*, *τά.*
- Vescica e Vessica**, **Il ricettacolo dell'orina**, κύστης, *εως*, ἡ || **Gonfiamento di pelle**, φλύκταινα, *η. η.*
- Vescicante**, χυστικόν (*ου*) κατάπλασμα, *ατος*, τό.
- Vescovado**, **Dignità di Vescovo**, ἐπισκοπή, ἡ, ἡ || **per Il territorio nel quale si estende la giurisdizione del vescovo**, διοικήσις, *εως*, ἡ || **e per Il palazzo abitato dal vescovo**, ἐπισκοπιον, *ου*, τό.
- Vescovile**, ἐπισκοπικός, ἡ, *ου.*
- Vescovo**, ἐπίσκοπος, *ου*, ὁ.
- Vespa**, σφήξ, *ηκος*, ὁ. **Di vespa**, σφήκειος, *α. ou.*
- Vespaio**, σφηκῶν, *ου*, ὁ; σφηκιά, *ας*, ἡ.

Vespero, ἔσπερος, ου, ὁ.
 Vespertino, ἔσπερινός, ἡ, ὄν; ἐσπέριος, α, ου.
 Vespro, La sera, ἔσπερος, ου, ὁ; ἐσπέρα, ας, ἡ || La penultima delle ore canoniche, ἔσπερινή (ἤς) λειτουργία (ας) ἡ.
 Vessare, κακῶς; κκοουχέω.
 Vessatore-trice, κακοποιός, ὄν.
 Vessazione, κάκωσις, εως, ἡ.
 Vessica, V. Vescica.
 Vessillifero, σηματοφόρος, ου, ὁ.
 Vessillo, σημαία, ας, ἡ.
 Vestale, ἐσθιάς, ἄδος, ἡ.
 Veste, ἐσθής, ἡτος, ἡ.
 Vestiario, ἐσθής, ἡτος, ἡ; ἱμάτια, ων, τά.
 Vestibolo, πρόδρομος, ου, ὁ.
 Vestigio, ἵχνος, εος, τό; ἵχνιον, ου, τό.
 Vestimento, ἐσθής, ἡτος, ἡ.
 Vestire, ἐν-δύω (irr.) ο ἄμφι-έννυμι (irr.) τινά τι; περι-βάλλω (irr.) τινί ἱμάτιον ο τινά ἱμάτιω; περι-στέλλω τινά ἱμάτιω ||
 Vestirsi, ἐν-δύομαι (irr.) ἄμφι-έννυμι, περι-βάλλομαι ἱμάτιον.
 Vestito, sost. ἐσθής, ἡτος, ἡ; ἱμάτιον, ου, τό; ἐνδύμα, ατος, τό.
 Vestito, part. ἔ ad. ἐνδεδυμένος, η, ου; ἡμφιεσμένος, η, ου; περιβεβλημένος, ης, ου; δι . . . , acc. Ben vestito, εὐταλῆς, ἔς
 Vestito di bianco, di nero, λευχείμων, ου; μελανέμων, ου. Mezzo vestito, ἡμίγυμος, ου.
 Veterano, ἀπειρατευμένος, η, ου.
 Veterinaria, ἡ περί τὰ κτήνη ἱατρική, ἤς; ἰππιατρία, ας, ἡ.
 Veterinario, κτηνίατρος, ου, ὁ; ἰππίατρος, ου, ὁ.
 Vetraio, ὑαλουργός, ου, ὁ.
 Vetreria, ὑαλουργεῖον, ου, τό.
 Vettrice, οἰσύα, ας, ἡ.
 Vetriolo, χάλκωνδος, ου, ὁ.
 Vetro, ὑάλος, ου, ἡ. Di vetro, ὑάλινος, η, ου. Mettere vetri a, ὑάλους δια-λαμβάνω (irr.) ο κλείω, acc.
 Vetta, κορυφή ἤς, ἡ; ἄκρον, ου, τό.
 Vettovaglia, αἰτία, ων, τά; ἐπιτήδεια, ων, τά.
 Vettovagliamento, ἐφοδισμός, ου, ὁ.
 Vettovagliare, ἐφ-οδιάζω; σιτηρεσιάζω. Vettovagliarsi, ἐπι-σιτίζομαι.
 Vettura, Legno che serve a trasportare, ὄχημα, ατος, τό; ἄμαξα, ἡς, ἡ || La mercede che si paga per il trasporto, κομιδῆς μισθός, ου, ὁ; κομιδή, ἡς, ἡ.
 Vetturale, ἄμαξιτός, εως, ὁ.
 Vetturreggiare, ὀχέω; ἄμαξιεύω; κομιζῶ.
 Vetturino, V. Vetturale.

Vetustà, παλαιότης, ἡτος, ἡ; ἀρχαιότης, ἡτος, ἡ.
 Vetusto, παλαιός, ὁ, ὄν, compar. παλαιότερος ο παλαιότερος, superl. παλαιότατος ο παλαιότατος; ἀρχαῖος, α, ου.
 Vezzeggiamento, φιλοφρονῆσις, εως, ἡ.
 Vezzeggiare, φιλοφροῦμαι.
 Vezzeggiativo, ὑποκοριστικός, ἡ, ὄν.
 Vizzo, Carezza, φιλοφροσύνη, ἡς, ἡ; ἀρέσκεισμα, ατος, τό || Uso, Consuetudine, ἤθος, εος, τό; συνήθεια, ας, ἡ || Ornamento che le donne portano intorno al collo, περιθῆριον, ου, τό; στρεπτός, ου, ὁ.
 Vezzosamente, χηρέντως.
 Vezzoso, χαρίεις, εσσα, εν.
 Vi, Particella pronominale, che promessa alle particelle Lo, La ecc., Ne, cambiasi in Ve. Se è lo stesso che Voi, ὑμᾶς; se lo stesso che A voi, ὑμῖν || Usata come avverbio di luogo, ἐκεῖ; αὐτοῦ; ἐταυθᾶ; τῆδε || Spesso in Greco non si traduce. Per es.: Vi sarò, παρέσομαι. Vi sono alcuni che . . . , εἰσὶν οἱ οἰτινες . . . indic. Non v'è alcuno che . . . , οὐκ ἔστιν οὐδείς ὅστις . . . Vi fu un tempo che . . . ἦν χρόνος ὅτε . . .
 Via, sost. Strada, ὁδός, ου, ἡ; ἀγία, ἄς, ἡ || per Viaggio, ὁδός; πορεία, ας, ἡ. Mettersi in via, πορεύομαι || fig. per Mezzo, Modo che altri tiene per giungere a qualche fine, ὁδός; τρόπος; ου, ὁ; μηχανή, ἡς, ἡ.
 Via, per Fiata, usata soltanto nel moltiplicare un numero per un altro, V. Volta.
 Via, Particella esortativa, per Su, Animo, ἀγε; εἰς; ἀγετε; εἶα δὴ.
 Via, avv. unito ad un verbo, si rende in Greco con verbi composti. Andar via, ἀπ-έρχομαι (irr.); ἀπ-εἶμι (irr.). Fuggir via, ἀπο-φεύγω (irr.). Cacciare via, ἐξ-ελαύνω (irr.) ecc. || Via via per A mano a mano, Ἰ. in Mano || Via, Via di qua, ἀπέλθε ἢ ἀπέλθετε ἐκποδῶν || E via discorrendo, E via dicendo, καὶ τὰ ἐξῆς; καὶ τὰ λοιπά || Per via di . . . , διὰ συν' ἑα,; ἐνεκα col gen.
 Viaggiare, πορεύειν ο ὁδοπορεῖν ποιεῖμαι; πορεύομαι; ὁδοπορέω.
 Viaggiatore-trice, ὁδοπόρος, ου, ὁ, ἡ.
 Viaggio, ὁδοπορεία, ας, ἡ; ὁδεία, ας, ἡ; πορεία, ας, ἡ. Fare un felice viaggio, εὐοδέω. Compagno di viaggio, συνοδοπόρος, ου, ὁ. Dauaro, Provvisione pel viaggio, ἐφόδιον, ου, τό.

Viale, *ὄρχος*, ου, ὁ; *περίπατος*, ου, ὁ.
 Viandante, *ὀδοιπόρος*, ου, ὁ, ἡ.
 Viatico, *ἐφόδιον*, ου, τό.
 Viatore, V. Viandante.
 Vibrare, *trans.* βάλω (*irr.*) || *intrans.* πάλλωμαι; δονέσμαι.
 Vibrazione, *παλμός*, ου, ὁ; *δόνησις*, εως, ἡ.
 Vicariato, *ἐπιτροπεία*, ας, ἡ.
 Vicario, *ἐπιτροπος*, ου, ὁ; *ἐπιδροσ*, ου, ὁ.
 Viceammiraglio, *ἐπιστολεύς*, εως, ὁ.
 Viceconsole, *ἀνθύπατος*, ου, ὁ.
 Vicenda, L' avvicinarsi, *ἀμοιβή*, ἡς, ἡ; *ἐναλλαγὴ*, ἡς, ἡ || **Caso, Accidente lieto o doloroso**, *συμβάν*, ἄντος, τό; *συμφορὰ*, ἄς, ἡ || **A vicenda o Per vicenda, posti avverbialm.**, *ἀμοιβαδόν*; *ἐναλλάξ*.
 Vicendevole, *ἀμοιβαίος*, α, ου; ὁ, ἡ, τὸ πρὸς ἀλλήλους (ας).
 Vicendevolezza, *ἀμοιβή*, ἡς, ἡ; *ἐναλλαγὴ*, ἡς, ἡ.
 Vicendevolmente, *ἀμοιβαδόν*; *ἐναλλάξ*; **o col pronome**, ἀλλήλων *ecc.*
 Vicerè, *ἀντιβασιλεύς*, εως, ὁ.
 Viceversa, *ἀνάπαλιν*.
 Vicinanza, *γειτονία*, ας, ἡ; *ἐγγύτης*, ἡτος, ἡ || **In vicinanza di . . .**, *ἐγγύς col gen.*
 Vicinato, Vicinanza, *γειτονία*, ας, ἡ || **I vicini**, οἱ *ἐγγύς* οὗ *πλησίον* *con* ο *senza* οἰκοῦντες; οἱ *γείτονες*, ὧν.
 Vicino, *ad.* *πλήσιος*, α, ου, *comp.* *πλησιαιτέρος*, *sup.* *πλησιαιτάτος*; ὁ, ἡ, τὸ *πλησίον*. **In forza di sost.** *γείτων*, *ονος*, ὁ, ἡ; *πάροικος*, ου, ὁ, ἡ. **Essere vicino**, *γεινιάζω*; *γειτονέω* || **Detto di tempo o cosa prossima a venire**, ὁ, ἡ, τὸ *ἐγγύς*. **Esser vicino a fare una cosa**, *μέλλω* (*irr.*); *ὀλίγου ὄσω* (*irr.*), *coll' inf.*
 Vicino, *adv.* *e prep.*, *ἐγγύς*; *πλησίον*; **col gen.** || **Da vicino**, *ἐγγύθεν*.
 Vicissitudine, *μεταβολή*, ἡς, ἡ.
 Vicolo, *στενωπός*, ου, ὁ.
 Vie, πολὺ.
 Vietabile, *καλωτός*, ἡ, ὅν.
 Vietare, *καλύω*; *ἀπ-χρῶρέω* (*irr.*); *οὐκ ἔάω* (*aut per ei.*) *fut.* *ἔάσω*.
 Vieto, *Ruicido*, *ταγγός*, ἡ, ὄν || **Antiquato**, *παλαιούμενος*, η, ου.
 Vigente, *καθεστώς*, υἱα, ὅς.
 Vigesimo, *εἰκοστός*, ἡ, ὄν.
 Vigilantemente, *ἐγρηγορώτως*; *σπουδαίως*; *ἐπιμελῶς*.
 Vigilante, *ἐπιμελής*, ἐς; *σπουδαίος*, α, ου.
 Vigilanza, *ἐπιμέλεια*, ας, ἡ; *σπουδή*, ἡς, ἡ; *φυλακὴ*, ἡς, ἡ.
 Vigilare, *ἐπι-μελέομαι* *τινος*; *φυλάσσω* *τινά*.

Vigile, *ἐπιμελής*, ἐς; *σπουδαίος*, α, ου.
 Vigilia, *προεόρτιος* (ου) *ἡμέρα*, ας, ἡ; *προτεραια*, ας, ἡ || **T. stor.** Quello spazio di tempo che stanno i soldati la notte vigilando alla guardia, *φυλακὴ*, ἡς, ἡ; *φρούρησις*, εως, ἡ.
 Vigliaccamente, *ἀνανδρως*; *δειλοίς*.
 Vigliaccheria, *ἀνανδρία*, ας, ἡ; *δειλία*, ας, ἡ.
 Vigliacco, *ἀνανδρως*, ου; *δειλός*, ἡ, ὄν.
 Vigna, *ἀμπελών*, ὄνος, ὁ; *ἀμπελόφυτον*, ου, τό; *οἰνόπεδον*, ου, τό.
 Vignaiuolo, *ἀμπελουργός*, ου, ὁ.
 Vigneto, V. Vigna
 Vignetta, *μικρὸν* (ου) *ζωγράφημα*, ατος, τό.
 Vigore, *ἀκμή*, ἡς, ἡ; *ἰσχύς*, υος, ἡ; *ῥώμη*, ης, ἡ || **detto dello Stile**, *ἐμφυχον*, ου, τό || **Essere in vigore**, *ἀκμάζω*; *ἰσχύω* || **E detto di Leggi, Decreti**, *κύριος* (α, ου) *εἰμί*.
 Vigoria, *ἰσχύς*, υος, ἡ.
 Vigorosamente, *ἰσχυρώς*; *ῥωμαλέως*; *κατὰ κράτος*.
 Vigorosità, *ἰσχύς*, υος, ἡ; *ῥώμη*, ης, ἡ.
 Vigoroso, *ῥωμαλέος*, α, ου; *ἰσχυρός*, ἄ, ὄν; *ἐνεργής*, ἐς; *ἀκμαίος*, α, ου.
 Vile, Timido, Pauroso, *δειλός*, ἡ, ὄν; *ἀτολμος*, ου || **Abietto, Oscurissimo, ταπεινός**, ἡ, ὄν; *ἀγενής*, ἐς; *φραύλος*, η, ου || **Che poco costa**, *εὐτελής*, ἐς; *εὐανός*, ου || **Avere, Tenere a vile**, *ὀλιγωρέω*, ο *κατα-φρονέω col gen.*
 Vilificare e
 Vilipendere, *ὀλιγωρέω* ο *κατα-φρονέω col gen.*
 Vilipendio, *ὀλιγωρία*, ας, ἡ; *καταφρόνησις*, εως, ἡ.
 Villa, *ἐπαυλις*, εως, ἡ.
 Villaggio, *κώμη*, ης, ἡ. **Di villaggio**, *κωμητικός*, ἡ, ὄν.
 Villanamente, e
 Villanescamente, *ἀγροίκως*; *ἀγρίως*.
 Villanesco, *ἀγροίκος*; *ον*.
 Villania, Offesa, Ingiuria, *ὑβρις*, εως, ἡ; *ὑβρισμα*, ατος, τό || **Mala creanza**, *Scortesia*, *ἀγροικία*, ας, ἡ; *ἀπαιδευσία*, ας, ἡ.
 Villano, Abitatore della campagna, *ἀγροίκος*, ου || **Scortese**, **Di rozzi costumi**, *ἀγροίκος*; *ἀγρίος*, α, ου. **Aver maniere villane**, *ἀγροικεῖσθαι*.
 Villeggiare, *ἀγραιλέω*.
 Villeggiatura, *ἀγραιλία*, ας, ἡ.
 Villereccio, *ἀγροίκος*, ου; *ἀγρείος*, α, ου.
 Villetta, *ἐπαύλιον*, ου, τό.
 Vilmente, *δειλώς*; *κακώς*; *ταπεινώς*.
 Viltà, Codardia, *δειλία*, ας, ἡ; *ἀνανδρία*, ας,

ή || riferito a Natali, ἀγένεια, ας, ή; δυσ-
γένεια, ας, ή.
Vilippo, Rinvolto, ἐνειλημα, ατος, τό || *fig.*
 Confusione, σύγχυσις, εως, ή; κύκηθις,
 εως, ή.
Vimine, λύγος, ου, ό.
Vimineo, λυγοτευχής, ές.
Vinaccia, βρύτεια, αν, τά.
Vinaio, οἰνοπώλης, ου, ό.
Vincastro, ραβδιον, ου, τό.
Vincere, Superare l'avversario in un com-
battimento, contesa e simili, νικάω; κρα-
τέω col gen.; περι-γίγνομαι (irr.) col
gen. || Vincere un ostacolo, una passione,
κρατέω col gen. Vincere sè medesimo,
κρατέω εµαυτου (ής). Lasciarsi vincere
dall'avarizia, ήττων (ου) ειµι της φιλαρ-
γυρίας || Vincere per Superare in chec-
chessia, detto e di persona e di cosa,
υπερ-βάλλω (irr.); κρείττων (ου) ειµι
τινος || Vincere al giuoco, πλεονεκτέω col
gen. || Vincere alcuno, per Piegarne la
volontà e simili, επι-κάμπτω. Lasciarsi
vincere, επι-κάμπτομαι || Darsi vinto o
per vinto, παρα-χωρέω τινί; ήστώομαι
τινος; in . . ., dat. o acc.
Vincibile, εὐνίκητος, ου.
Vincido, χαῦνος, η, ου.
Vincita, πλεονέκτημα, ατος, τό.
Vincitore, νικητής, ου, ό; νικηφόρος, ου, ό.
Vincitrice, νικάω, ης, ή; νικηφόρος, ου, ή.
Vincolare, κατα-λαμβάνω (irr.).
Vincolo, δεσμός, ου, ό. Vincolo, d'amicizia,
οικειότης, ητος, ή. Vincolo coniugale, σύ-
ζευξις, εως, ή. Vincolo del sangue, συ-
γένεια, ας, ή; ἀναγκαιότης, ητος, ή.
Vindice, τιµωρός, ου, ό.
Vinello, στεμφυλίτης οἶνος, ου, ό.
Vinifero, οἰνοφόρος, ου; εὐοἶνος, ου.
Vino, οἶνος, ου, ό. Vin puro, ἄκρατος οἶνος.
Vino dolce, γλεῦκος, εως, τό. Mescere vi-
no, οἰνορθεύω. Ber vino, οἰνοποτέω. Ven-
dere vino, οἰνοπωλείω. Vendita di vino,
οἰνοπωλείον, ου, τό. Mercante di vino, οἰ-
νέμπορος, ου, ό; e molti altri composti
di οἶνος.
Vinolento, οἰνόφυλξ, υγος, ό, ή.
Vinolenza, οἰνοφυλία, ας, ή.
Vinoso, οἰνώδης, ες.
Viola, ἴον, ου, τό.
Violaceo, ἰοειδής, ές; ἰοβαφής, ές.
Violare, Torre la verginità o la pudicizia,
βιάζω || fig. Corrompere, Contaminare,
δια-φθείρω (irr.); βεβηλώω; μαινώω || del-
to di fede, legge, diritto e simili; πα-

ρα-βαίνω (irr.). *Ma si usano pure dei*
composti speciali: Violare la legge,
παρα-νομέω; i trattati, παρα-σπονδέω.
Violatore-trice, si rendono coi partic. dei
verbi indicati in Violare || Violatore
della legge, παράνομος, ου; d' un trattato,
παρασπονδος; d' un giuramento, ἐπιόρκος.
Violazione, Il violare, βιασμός, ου, ό; δια-
φθορά, ας, ή || Trasgressione, παράβασις,
εως, ή. Violazione della legge, παρανομία.
ας, ή; di un giuramento, ἐπιόρκια, ας, ή.
Violentare, βιάζομαι; κατ-αναγκάζω.
Violentemente, βία; πρὸς βίαν; βιαίως.
Violento, βιαίος, α, ου; κραταίος, α, ου; σπο-
δρός, ά, ου; δεινός, ή, ου. Morte violenta,
βιαιοθνασία, ας, ή. Morir di morte vio-
lenta, βιαιοθανάτεω. Chi muore di morte
violenta, βιαιοθάνατος, ου.
Violenza, Forza fatta a danno altrui, βία,
ας, ή || Impeto dell' animo, βιαίότης, ητος,
ή; όρμή, ης, ή.
Violetto, ad. ἰοειδής, ές; ἰοβαφής, ές; ἰάνθη-
νος, η, ου. In forza di sost. ἰάνθινον,
ου, τό.
Violinista, ό παίζων (οντος) τό βιολιον.
Violino, βιολιον, ου, τό (G. M).
Viottola e
Viottolo, ἀτραπός, ου, ή.
Vipera, ἔχιδινα, ης, ή; ἔχισ, εως, ό.
Vipereo, ἔχιδινοειδής, ές.
Viperino, ἔχιδιναίος, α, ου; ἔχιδινήεις, εσσα, εν.
Virare, επι-στρέφω.
Virginale, παρθενικός, ή, ου; παρθένοιος, ου.
Virgineo, Υ. Virginale.
Virgola, ὑποστιγή, ης, ή.
Virgolare, ὑπο-τίζω.
Virgulto, κλάδος, ου, ό.
Virile, D' uomo, ἀρρενικός, ή, ου; ἀνδρικός,
ή, ου; ἀρρήν, εν || Valoroso, Di gran forza,
ἀνδρείος, α, ου; ἀνδρώδης, ες || Età virile,
τελεία ηλικία ας, ή.
Virilità, Vigore, ἀνδρεία, ας, ή; ἀνδρείότης,
ητος, ή || L' età dell' uomo che è di mezzo
tra la gioventù e la vecchiezza, τελεία
ηλικία, ας, ή.
Virilmente, ἀνδρείως.
Virtù, Disposizione abituale dell' animo a
seguire il bene ed a fuggire il male, ἀρετή,
ης, ή; καλοκάγαθία, ας, ή; χρηστόν, ου, τό
|| Disposizione abituale dell' animo a
certi doveri, ecc. ἀρετή || Qualità o For-
za di alcune cose a produrre un effetto,
δύναμις, εως, ή; ἐνέργεια, ας, ή. Aver la
virtù di, δύναμαι (irr.) col' inf. || Far di
necessità virtù, ἀνάγκη έπομαι / aum. per

- ει) || In virtù di, per In forza, Per cagione di, *δυνάμει col gen.*; ἐκ (ἐξ) ο ἀπό *col gen.*; κατὰ, διά *col P acc.*; ἕνεκα *col gen.*
- Virtuale**, ὁ, ἡ, τὸ *δυνάμει μόνον.*
- Virtualità**, *δύναμις, εως, ἡ.*
- Virtualmente**, *δυνάμει.*
- Virtuosamente**, *ἐναρέτως; χρηστῶς.*
- Virtuoso**, *ἐναρέτος, ου; χρηστός, ἡ, ὄν; καλὸς (ἡ, ὄν) κάγαθός, ἡ, ὄν.*
- Virulento**, *πικρός, ἂ, ὄν.*
- Virulenza**, *πικρία, ας, ἡ.*
- Viscere**, *σπλάγχνον, ου, τό.*
- Vischio**, *ἰξός, οὔ, ὁ.*
- Viscidità**, **V. Viscosità.**
- Viscido**, **V. Viscoso.**
- Viscosità**, *γλισχρότης, ητος, ἡ; γλοιώδεις, ους, τό.*
- Viscoso**, *γλισχρός, α, ον; γλοιώδης, ες.*
- Visibile**, **Che può vedersi**, *ὄρατός, ἡ, ὄν; δεατός, ἡ, ὄν* || **Manifesto**, **Palese**, *ἐμφανής, ἔς; φανερός, ἂ, ὄν; ὄλος, η, ον.*
- Visibilità**, *ὄρατόν, οὔ, τό.*
- Visibilmente**, *φανερῶς; ἐμφανῶς; ἐπιδήλιως.*
- Visionario**, *φανταστικός, ἡ, ὄν; φαντασιοκόπος, ον.*
- Visione**, **Il vedere**, *ὄρασις, εως, ἡ* || **Apparizione di cose che l'uomo vede in sogno o pargli di vedere**, *ὄψις, εως, ἡ; ὄραμα, ατος, τό; φάσμα, ατος, τό; εἶδωλον, ου, τό.*
- Visita**, **Il visitare alcuno**, *ἀσπασμός, οὔ, ὁ; ἐντευξίς, εως, ἡ.* **Fare una visita ad alcuno**, *ἀσπάζομαι τινα; ἐν-τυγχάνω (irr.) τινί* || **Visita del medico**, *ἐπίσκεψις, εως, ἡ* || **per Ispezione**, **Esame**, *ἐπισκοπή, ἡς, ἡ; ἐπισκοπήσις, εως, ἡ; ἐξετάσις, εως, ἡ.*
- Visitare**, **Andare a vedere alcuno**, *ἐν-τυγχάνω (irr.) τινί, ἀσπάζομαι τινα* || **Detto di medico**, *ἐπι-σκέπτομαι* || **per Osservare**, **Esaminare checchessia**, *ἐπι-σκοπέω; ἐφ-οράω (irr.); ἐξ-ετάζω.*
- Visitatore-trice**, **si rendono col partic. dei verbi notati in Visitare.**
- Visitazione**, ὁ τῆς ἁγίας Παρθένου ἀσπασμός (οὔ).
- Visivo**, *ὀπτικός, ἡ, ὄν; ὄρατικός, ἡ, ὄν.* **L'organo visivo**, *ὀφθαλμός, οὔ, ὁ.*
- Viso**, *πρόσωπον, ου, τό; ὄψις, εως, ἡ* || **Fare il viso rosso**, *ἐρυθρίω; αἰσχύνομαι* || **Far altrui buon viso**, *εὖ ο καλῶς δέχομαι τινα; ἀμεινίζομαι τινα* || **Mostrare il viso, ἀντιστατέω** || **A viso aperto**, *posto avverbialm. εὐτόλμως; θαρράλεις; ἐλευθεροστόμως.*
- Visorio**, *ὀπτικός, ἡ, ὄν.*
- Vispezza**, *ελαφρότης, ητος, ἡ; εὐθύμια, ας, ἡ.*
- Vispo**, *ελαφρός, ἂ, ὄν; εὐθυμός, ον.*
- Vista**, **La facoltà per cui l'uomo vede**, *ὄψις, εως, ἡ.* **Essere di buona vista**, **Aver vista acuta**, *ὀξὺ ὄραον (irr.); ἔξυδερκέω.*
- Vista corta**, *μυωπία, ας, ἡ.* **Aver la vista corta, *ἀμβλυωπία, ας, ἡ.* **Ricuperar la vista**, *ἀνα-βλέπω* || **per L'organo della vista**, *ὀφθαλμοί, ὄν, οί.* **Aver male alla vista**, *ὀφθαλμιάω, fut. ἄσω* || **e per L'atto del vedere**, *ὄψις.* **A quella vista, egli . . . ταῦτα ὁράων-ών . . .** || **e per Sembianza**, **Apparenza**, *εἶδος, εως, τό: προσποίησης, εως, ἡ.* **Onde Far vista e Far le viste**, *προσποιέομαι; προ-φασίζομαι* || **Giungere in vista**, *εἰς ὄψιν ἔρχομαι (irr.)* || **Essere in vista**, *ἐν ὀφθαλμοῖς εἶμι; καθ-οράσθαι* || **Mettere in vista**, *παρ-έχω (irr.) ὁράειν ἄν* || **Perdere di vista una cosa**, *οὐκ εἶτι ὄραον (irr.)* **E fig.**, *ἀμνημονέω col gen. ο P acc.; ἐπι-λουθάνομαι (irr.) col gen.* || **In vista**, *posto avverbialm.*, *ἐκ τῶν εἰκότων; εἰκότως* || **A prima vista**, **Di prima vista**, *ἐκ τῆς πρώτης ὄψεως; τῶν πρώτων ὀρώντι.***
- Vistosamente**, *εὐσχημόνως.*
- Vistosità**, *εὐσχημοσύνη, ης, ἡ; εὐπρέπεια, ας, ἡ.*
- Vistoso**, *εὐσχημῶν, ον.*
- Visuale**, *ἀποψις, εως, ἡ.*
- Vita**, **Stato degli esseri animati finché in essi dura il principio delle sensazioni e del moto**, *ζωή, ἡς, ἡ; βίος, ου, ὁ.* **Essere in vita**, *ζῶα (irr.); βιώω (irr.).* **Dar la vita ad alcuno**, *γεννάω; τίκτω (irr.) col P acc.* **Lasciar la vita**, **Passare di vita**, *ἀπ-αλλάττομαι τοῦ βίου; τελευτάω; ἀπο-ζῶω; θνήσκαω (irr.).* **Essere attaccato alla vita**, **Amar troppo la vita**, *φιλοζωέω; φιλοφυχέω.* **Di lunga o di breve vita**, *μακρόβιος ο βραχύβιος, ον.* || **Vita, per Il tempo che si vive**, *βίος.* **Passar la sua vita**, *δι-άγω (irr.); a . . . partic.* **In tutta la sua vita**, *παρ' ὅλον τὸν βίον.* || **E per Il modo del vivere**, *βίος; διαγωγή, ἡς, ἡ; τρόποι, ὄν, οί.* **Menare una vita tranquilla**, *δι-άγω ἡσυχον βιον ο ἡσυχως τὸν βιον* || **E per rispetto al modo del trattarsi, del cibarsi**, *βίος; βίωσις, ου, ὁ; διαίτα, ης, ἡ; τροφή, ἡς, ἡ.* **Far buona, gran vita**, *τροπῶν; εὐωχέομαι* || **Vita, T. lett.**, **La narrazione delle cose notabili della vita di alcun uomo**, *βίος; τὰ βιβιωμένα (ὄν) τινί* || **L'altra vita**, **La seconda vita**, *ὁ ἐτόμι-νος ο αἰώνιος βίος* || **A vita, posto avverbialm.**, *μέχρις οὔ ἂν τις ζῇ.*

Vitale, βιωτός, ή, όν; βιωτικός, ή. όν; βιώσιμος, ον.
 Vitalità, βιώσιμον, ου, τό.
 Vite, *strumento meccanico*, κοχλίας, ου, ό; έλιξ, ικος, ή. **A vite, in modo aggiuntivo**, έλικοειδής, ές.
 Vite, *pianta*, άμπελος, ου, ή. **Di vite**, άμπέλιμος, ον.
 Vitella, πόρτις, ιος, ή; δάμκλις, εως, ή; μόσχος, ου, ή. **Di vitella**, μότχειος, ον.
 Vitellina ο
 Vitellino, μοσχίον, ου, τό.
 Vitello, μόσχος, ου, ό || **Vitello marino**, φώκη, ης, ή.
 Viticcio, έλιξ, ικος, ή.
 Vitreo, ύάλειος-ούς, έα-ή, εον-ούν; ύάλειος, η, ον; ύκλώδης, ες.
 Vittima, ιερειόν, ου, τό; θύμα, ατος, τό.
 Vitto, τροφή, ης, ή; σίτα, ων, τά. **Procacciarsi il vitto**, βίον περιζώμαι.
 Vittoria, νίκη, ης, ή. **Avere**, **Ottenere vittoria di uno**, νικάω τινά; κρατέω τινός; περι-γίγνομαι (*irr.*) τινος. **Premio della vittoria**, νικητήριον, ου, τό.
 Vittoriosamente, νικάων-ών, άουσα-ώσα, άον-ών, ο νικήσας, ασα, αν, **accordante col soggetto**.
 Vittorioso, νικηφόρος, ον; νικών, ωσα, ών.
 Vituperabile, μεμπτός, ή, όν; έπίφογος, ον.
 Vituperare, άτιμάζω; κατ-αισχύνω; κατ-ονείζω.
 Vituperatore, κατονειδιστήρ, ηρος, ό.
 Vituperazione, άτιμία, ας, ή; θνειδος, εος, τό.
 Vituperevole, έπίφογος, ον; αίσχρός, ά, όν.
 Vituperevolmente, αίσχρώς.
 Vitupero, Scorno, αίσχύνη, ης, ή || **Ingiuria grave**, λοιδορία, ας, ή; λοιδορημα, ατος, τό; θνειδος, εος, τό.
 Vituperosamente, αίσχρώς.
 Vituperoso, αίσχρός, ά, όν.
 Vivera, εύγε; έώ. **Gridar viva**, έπ-ευάζω τινί:
Vivace, Che dà indizio d' avere a vivere, ζωτικός, ή, όν; εύζωιος, ου || **per Pronto**, **Assai desto**, έλαφρός, ά, όν; πρόθυμος, ον; όξύς, εια, ύ || **detto di colore**, λαμπρός, ά, όν.
 Vivacemente, προθύμως.
 Vivacità, προθυμία, ας, ή; όξύτης, ητος, ή || **detto di colori**, λαμπρότης, ητος, ή.
 Vivagno, κράσπεδον, ου, τό.
 Vivaio, ίχθυοτροφεϊον, ου, τό.
 Vivamente, όξείως; ενεργώς; σφόδρα; θεινώς.
 Vivanda, έδεσμα, ατος, τό.
 Vivandiera, στρατιωτική (ής) καπηλίσ, ιδος, ή.
 Vivandiere, στρατιωτικός (ού) κάπηλος, ου, ό.

Vivente, ζωός, ή, όν; έμβιος, ον; έμφυχος, όν.
 Vivere, *sost.* τροφή, ης, ή; βίος, ου, ό; σίτα, ων, τά. **Provvedere l'esercito di viveri**, τόν στρατόν έπι-σιτίζω. **Mancanza di viveri**, σιτοδεία, ας, ή.
 Vivere, Essere in vita, **Aver vita**, ζωά (*irr.*); βιώω (*non usato al pres. e all' imperf.*), *ful.* βιώτομαι, αορ. έβίωω; έμφυχός (ον) είμι || **per Condurre**, **Megar la vita**, βιοτεύω; δι-άγω (*irr.*) **con o senza τόν βίον** || **per Nutrirsi**, **Cibarsi**, τόν βίον περιζώμαι (*ful.* περιούμαι), ζωά, βιοτεύω εκ ο άπό **col gen.**, ο **con un partic.** **Viver di caccia**, βιοτεύω εξ άγρας ο θηρειών(ουσα) || **per Stare insieme con uno**, συν-ομιλέω; σύν-ειμι; **col dat.**
 Vivezza, V. Vivacità.
 Vivido, ευεργής, ές.
 Vivificante, ζωοποιός, ή, όν; ζωοποιητικός, ή, όν.
 Vivificare, ζωοποιέω; ζωώω.
 Viviparo, ζωοτόκος, ον.
 Vivo, Che è in vita, ζών, ωσα, ών; ζωός, ά, όν || **riserito al carattere, all' indole e simili**, ενεργός, όν. **comp.** ενεργότερος, **sup.** ενεργίστατος; δραστικός, ή, όν; όξύς, εια, ύ || **per Forte**, **Gagliardo**, μέγας, άλη, α; ισχυρός, ά, όν; σφοδρός, ά, όν; θεινός, ή, όν || **detto di colore**, λαμπρός, ά, όν || **detto di acqua**, **fonte e simili**, άδιάλειπτος, ον || **Argento vivo**, ύδράργυρος, ου, ό || **Calce viva**, άσβεστος, ου, ή (**sottint.** τιτανος) || **A o Di viva voce**, άπό στόματος. **Te ne parlerò a viva voce**, παρών (όσα) δια-λέξομαι σοι περι τούτου || **A o Di viva forza**, βία, προς βίαν || **Non . . . anima viva**, **coi verbi Esserci, Incontrare e simili**, ουθείς, μία, έν; μηδείς, μία, έν || **In forza di sost.** **La parte viva di un corpo animale**, σάρκες, ών, αι. **Sul vivo**, έν χωά || **Al vivo**, **coi verbi Narrare, Descrivere, Dipingere o simili**, ενεργώς.
 Viziare, δια-φθείρω.
 Viziatamente, κακώς; ουκ όρθώς.
 Vizio, Disposizione abituale al male, κακία, ας, ή; πονηρία, ας, ή; μοχθηρία, ας, ή || **per Difetto**, **Mancamento**, ενδεές, ους, τό; έλλειμμα, ατος, τό; έλάττωμα, ατος, τό; κακόν, ου, τό.
 Viziosamente, κακώς; πονηρώς.
 Viziosità, V. Vizio.
 Vizioso, Che ha vizio o vizi, πονηρός, ά, όν; μοχθηρός, ά, όν; κακός, ή, όν || **Che ha di-**

fetto, mancamento, ἔλλιπής, ἔς; ἐνδής, ἔς; πλημμελής, ἔς; ἀτελής, ἔς.
Vizzo, χαλιρός, ἄ, ὄν; μικρυνθείς, εἶσα, ἐν.
Vocabolario, λεξικόν, οὐ, τό.
Vocabolarista, λεξικολόγος, οὐ, ὁ.
Vocabolo, λέξις, εἰς, ἡ; ῥῆμα, ατος, τό; ὄνομα, ατος, τό.
Vocale, *ad. φωνητικῶς*, ἡ, ὄν || **Lettera vocale**, *o in forza di sost.* **Vocale**, φωνήεν, εντος, τό.
Vocalmente, διὰ τῆς φωνῆς.
Vocativo, κλητικῆ, ῆς, ἡ (soll. πτώσις).
Vocazione, πρόσκλησις, εως, ἡ; διάθεσις, εως, ἡ. **Avere**, **Sentir vocazione per . . .**, φύσει φέρομαι (*irr.*) πρὸς *coll' acc.*
Voce, Il suono che esce dalla gola dell'uomo, φωνή, ῆς, ἡ; φθόγγος, οὐ, ὁ. **A voce alta**, μεγάλη τῆ φωνῆ. **A voce sommessa**, λεπτή ὁ ὑφειμένη τῆ φωνῆ; ὑφειμένως. **Che ha una voce sonora**, λαμπρόφωνος, ον. **Che ha una voce soave**, ἡδύφωνος, ον. **Che non ha voce**, ἄφωνος, ον || **fig.** Un intimo sentimento che ci avverte di qualche nostro dovere, θυμός, οὐ, ὁ; ἐπίπονος, ας, ἡ. **La voce della coscienza**, συνείδησις, εως, ἡ; συνειδός, ὅτος, τό || **Voce per Vocabolo**, **Parola**, λέξις, εως, ἡ; ὄνομα, ατος, τό || **T. gramm.** Ciascuna delle forme che prendono i verbi, secondo che significano un'azione o una passione, διάθεσις, εως, ἡ || **Voce per fama**, φημή, ῆς, ἡ. **La pubblica voce**, ὁ συμπάπτων λόγος (ον) || **Esser voce**, **Correr voce**, δια-φρυστέομαι || **Dar voce**, **Sparger voce**, δια-φρυστέω; φῆμην ὁ λόγον δια-δίδομι || **Voce per Suffragio**, ψήφος, οὐ, ἡ || **A voce, posto avverbialm., contrario di**, **In iscritto**, διὰ τοῦ στόματος; παρὰν, οὔσα, ὄν || **Ad una voce**, ἅπαντες; σύμπαντες.
Vociferare, **Sparger fama**, δια-φρυστέω || **Gridare ad alta voce**, κραυγάζω.
Vociferazione, κραυγή, ῆς, ἡ; κραυγασμός, οὐ, ὁ.
Vocina, φωνίον, οὐ, τό.
Voga, Il vogare, ἐρεσία, ας, ἡ || **fig.** **Impeto**. **Ardore**, ὄρμη, ῆς, ἡ; σφοδρότης, ητος, ἡ || **Essere in voga**, **per Essere in uso**, **Essere approvato**, ἐν ἔθει εἰμί; εὐδοκιμῶ || **Mettere in voga**, ποιῶ εὐδοκιμεῖν.
Vogare, ἐρέσσω, *ful.* ἔσω.
Voglia, βούλησις, εως, ἡ; ἐπιθυμία, ας, ἡ; ἐρεξίς, εως, ἡ. **Far venir voglia**, ἐπιθυμίαν ἐμ-βάλλω (*irr.*). **Aver voglia**, ἐπιθυμέω; di . . . *gen. o inf.* **Spesso però**

s'adoprono verbi speciali. Così: **Aver voglia di vomitare**, ἐμετιάω; di ridere, γελασέω *ecc.* || **Morirsi di voglia di una cosa**, πάθον ἔχω (*irr.*) θειόν || **Di voglia o Di buona voglia**, **posti avverbialm.**, πρῶθ' ἡμῶς; ἐκόν, οὔσα, ὄν; ἐκουσίως || **Di mala voglia**, **Contro voglia**, ἀκοντί; ἀκουσίως; ἀκων, οὔσα, ον || **Far la propria voglia**, χαρίζομαι τῷ θυμῷ || **Fare a voglia d'alcuno**, χαρίζομαι τινι.

Vogliosamente, ἀτμενώς.

Voglioso, ἐπιθυμῶν, οὔσα, οὔν.

Voi, ὑμεῖς, *gen.* ὑμῶν, *dat.* ὑμῖν, *acc.* ὑμᾶς.

Volante, πτηνός, ἡ, ὄν; πετεινός, ἡ, ὄν.

Volare, **Trascorrere per l'aria che fanno gli uccelli e altri animali alati**, ἵπταμαι ὁ πέτομαι (*irr.*) || **detto di persona**, πέτομαι; τάχιστα τρέχω (*irr.*) || **detto di cose**, τάχιστα φέρομαι (*irr.*).

Volatica, λειχήν, ἦνος, ὁ.

Volatile, πτηνόν, οὐ, τό.

Volatilizzare, ἐξ-ατμιζῶ.

Volenterosamente, **V**, **Volentieri**.

Volenteroso, πρόθυμος, ον; ἀτμενος, ον.

Volentieri, προθύμως; ἀτμενῶς || **Usato rispondendo affermativamente a chi ci domanda qualche cosa**, οὐδεὶς φθόνος.

Volere, **Determinarsi a qualche atto mediante la volontà**, **Desiderare**, βούλομαι (*irr.*), *acc. o inf.*; θέλω ὁ ἐθέλω (*irr.*), *inf.*; ἐπι-θυμέω, *gen. o inf.* || **per Comandare**, **Imporre**, κελεύω || **per Consentire**, **Permettere**, θέλω; συγ-χωρέω || **per Chiedere**, **Richiedere**, **Domandare**, θέομαι (*irr.*); αἰτέομαι; ἀπ-αιτέω. **Quanto vuoi di questo libro? πόσου πωλεῖς τὸ βιβλίον;** || **per Esser necessario**, **Far bisogno**, δεῖ; || **Voler bene o male a uno**, εὐμενῶς ὁ δυσμενῶς ἔχω (*irr.*) πρὸς τινα || **Voler dire**, **detto di parole**, **discorso e simili**, **Aver questo o quel significato**, δύναμαι (*irr.*); νοέω. **Che vuol dire ciò? τί θέλει τοῦτο;** **Che vuol dire questa parola? τί νοεῖ τὸ ὄνομα;** || **Voler dire**, **per Essere importante**, **Rilevare**, δια-φέρω (*irr.*). **Non vuol dire**, οὐδὲν διαφέρει || **Dio voglia o Voglia Dio**, **V. in Dio** || **A volere che**, **maniera congiuntiva**, **V. Acciocché**.

Volere, *sost.* **Volontà**.

Volgare, *sost.* κοινή (ῆς) διάλεκτος, οὐ, ἡ.

Volgare, *ad.* **Appartenente al volgo**, ὁ, ἡ, τὸ τῶν πολλῶν; δημάδης, ες || **Proprio di volgo**, κοινός, ἡ, ὄν; ἀγοραῖος, α, ον;

χυδαίος, α. ον; ἀνελεύθερος. ον. Un uomo volgare, εἰς τῶν πολλῶν ο τῶν τυχόντων.
 Volgarità, χυδαῖον. ου, τό; χυδαῖότης, ητος, ἡ; ἀγροικία, ας, ἡ.
 Volgarizzamento, μετάφρασις, εως, ἡ.
 Volgarizzare, μεταφράζω.
 Volgarizzatore, μεταφραστής, οὔ, ὁ.
 Volgarmente, ὡς τὰ πλεῖστα; κοινῶς.
 Volgere, Piegare verso altro luogo o in altra parte, τρέπω εἰς ο πρὸς coll' acc.
 Volgere gli occhi, τὰς ὄψεις ἐπι-στρέφω εἰς coll' acc. Volgere la mente, l'attenzione, τὸν νοῦν προς-έχω (irr.) τινί || per Girare, Muovere in giro, περι-άγω (irr.); περι-στρέφω.
 Volgo, πλήθος, εος, τό; οἱ πολλοί, ἄν; ὄχλος, ου, ὁ.
 Volitivo, βουλευτικός, ἡ, ὁν.
 Volizione, βούλησις, εως, ἡ; βούλημα, ατος, τό.
 Volo, πτήσις, εως, ἡ. Alzarsi, Levarsi a volo. ἀν-ίπταμαι ο ἀνα-πέτομαι (irr.) || Prendere il volo, detto di persona, ἀπο-δι-δράσκω (irr.) || A volo, εὐί verbi Tirare, Ammazzare, e riferito a uccello, πετόμενος, η, ον || A volo e Di volo per Con grande rapidità, τάχιστα; e per In pochissimo tempo, ἐν ἄκαρεϊ.
 Volontà, Facoltà di volere, βουλευτικόν, οὔ, τό; βούλησις, εως, ἡ || Atto di volere, βούλημα, ατος, τό; θέλημα, ατος, τό; βουλόμενος, ου, τό; γνώμη, ης, ἡ || Buona volontà, εὐνοια, ας, ἡ; εὐμένεια, ας, ἡ || Ultime volontà, διαθήκη, ὦν, αἰ || Far la volontà di alcuno, πείθομαι (irr.) ο ὑπ-ακούω (irr.) τινί || Di volontà o Di sua spontanea volontà, προθύμως; ἐκῶν, οὔσα, ον; ἐκούσιως.
 Volontariamente, ἐκούσιως; ἐκοντί; ἐθελοντί.
 Volontario, ἐκούσιος, ον, ο ος, α, ον || In forza di sost. ἐκούσιος (ου) ο ἐθελοντής (οὔ) στρατιώτης, ου, ὁ.
 Volpe, ἀλώπηξ, εκος, ἡ; κερδῶ, οὔς, ἡ. Pelle di volpe, ἀλωπεκή, ης, ἡ. || fig. Persona astuta e maliziosa, ἀλώπηξ.
 Volpeggiare, ἀλωπεκίζω.
 Volpicella e
 Volpicina, ἀλωπεκιδεύς, έως, ὁ; ἀλωπέκιον, ου, τό.
 Volpino, ad. ἀλωπεκώδης, ες.
 Volta, L'atto del voltare o svoltarsi, τροπή, ης, ἡ; ἐπιστροφή, ης, ἡ; περιστροφή, ης, ἡ || Dar volta, ο, la volta a una cosa, Rovesciarla, ἀνα-στρέφω; κατα-στρέφω ||

Dar volta, detto del sole, della luna o d'altro pianeta, κλίνα ἐπὶ δύσιν || Dare la volta al cervello, e Darti la volta il cervello. ἔξω φρενῶν γίγνομαι (irr.) || Andare, ο Venire alla volta di alcuno, ἀντίον ἐρχομαι (irr.) τινος; ἀντιάζω τινί. || Volta, Copertura di stanze o d'altri edifizii, ψαλίδωμα, ατος, τό; καμάρωμα, ατος, τό; καμάρα, ας, ἡ || La volta celeste, ἡ τοῦ οὐρανοῦ ἀψίς (ίδος). || Volta, Il toccare vicendevolmente che fa ad alcuno una cosa, μέρος, εος, τό. È venuta la mia, tua ecc. volta, εἰς ἐμὲ, σὲ ecc. ἤκει τὸ μέρος. Ciascuno alla sua volta, ἐν μέρει; ἐν τῷ μέρει || E per Fiata. Una volta, ἀπαξ. Per una volta, εἰς ἀπαξ. La prima volta, Per la prima volta, τὸ πρῶτον. Due volte, δις. Per la seconda volta, τὸ δεύτερον. Tre volte, τρίς. Per la terza volta, τὸ τρίτον. Quattro, Cinque, Sei, Dieci, Cento volte, τετράκις, πεντάκις, ἑξάκις, δεκάκις, ἑκατοντάκις. Più volte, Μοιτε volte, πολλάκις. Quante volte? ποσάκις; Una volta, per Un certo giorno nel passato, ποτέ (enclit.). In una volta, per Nello stesso tempo, ἐν ταῦτῳ; ὁμοῦ; ἅμα. A volte, Alle volte, ἐπίοτε.

Voltafaccia, ἐπιστροφή, ης, ἡ.
 Voltare, V. Volgere || Voltar le spalle, per Darsi alla fuga, εἰς φυγὴν τρέπομαι. Far voltar le spalle ai nemici, τρέπω τοὺς πολεμίους con ο senza εἰς φυγὴν || Voltare da una lingua in un'altra, μετα-φράζω || fig. Voltarsi a una cosa, per Applicarsi, προς-έχω (irr.) τὸν νοῦν ο τὴν γνώμην τινί; σπουδάζω περί τε.
 Voltata, καμπή, ης, ἡ; ἐπικαμπή, ης, ἡ; ἐκτροπή, ης, ἡ.
 Volteggiamiento, περιστροφή, ης, ἡ.
 Volteggiare, περι-στρέφομαι; περι-φέρομαι (irr.).
 Volto, πρόσωπον, ου, τό; ὄψις, εως, ἡ.
 Voltolare, κυλίω; κατα-κυλίω.
 Volubile, εὐμετάβολος, ον; ἄστατος, ον; ἀβέβαιος, ον.
 Volubilità, εὐμετάβολον, ου, τό; ἀστασία, ας, ἡ; ἀβεβαιότης, ητος, ἡ.
 Volubilmente, ἀστάτως; ἀβεβαιοῦς.
 Volume, La estensione di un corpo, ὄγκος, ου, ὁ; μέγεθος, εος, τό || Libro o Parte distinta di un'opera letteraria, βιβλίον, ου, τό; τόμος, ου, ὁ.
 Voluminoso, Che è di molto volume, ὄγκηρός, ἄ, ὄν; ὄγκώδης, ες || Che si compone di molti volumi, πολὺβιβλος, ου.

Voluta, ἑλιξ. ικος, ἦ.
 Voluttà, ἡδονή, ἦς, ἦ; ἡδυπάθεια, ας, ἦ;
 τρυφή, ἦς, ἦ.
 Voluttuosamente, φιληθόνως; τρυφερῶς.
 Voluttuoso, Che cerca la voluttà, φιληθό-
 νος, ου; φιληθής. ἐς || Pieno di piaceri,
 τρυφερός, ἄ, ὄν; ἄβρός, ἄ, ὄν.
 Volvolo, ειλῆός, οὔ, ὄ.
 Vomere, ὄνις, εως, ἦ.
 Vomitare, Mandar fuori per bocca il cibo
 o gli umori che lo stomaco non può
 contenere, ἐμέω (irr.); ἀπ-εμέω. Aver
 voglia di vomitare, ἐμετιῶ, ful. ἄσω
 Far vomitare, ἔμετον ο ἐμέτους κινῶ.
 Che fa vomitare, ἐμετοποιός, ὄν || detto
 del mare, ἐκ-βάλλω (irr.) || fig., Vomita-
 re ingiurie, λοιδορίας κατα-χίω (irr.);
 contro alcuno, γεν.
 Vomitivo, ἐμετικός. ἦ, ὄν; ἐμετήριος, ου.
 Vomito, Il vomitare, ἔμεις, εως, ἦ; ἔμε-
 τος. ου, ὄ || La materia vomitata, ἔμετος;
 ἔμεγμα, ατος, τό.
 Vorace, ἀδηφάγος, ου; γαστρομάργος, ου ||
 detto di animali, βορός, ἄ, ὄν.
 Voracemente, γαστριμάργως.
 Voracità, ἀδηφάγια, ας, ἦ; γαστριμαργία.
 ας, ἦ.
 Voragine, βυθός, οὔ, ὄ; βάραθρον, ου, τό;
 χάσμα, ατος, τό.
 Vortice, δίνη, ἦς, ἦ; δίνος, ου, ὄ.
 Vorticoso, δινώδης, ες; δινήεις, εσσα, εν.
 Vostro, ad. ὑμέτερος, α, ου; ὄ, ἦ, τὸ ὑμῶν ||
 Il vostro, in forza di sost. τὸ ὑμέτερον,
 ου; τὰ ὑμέτερα, ων || I vostri, per I vo-
 stri parenti, οἱ προσήκοντες (ων) ὑμῖν; οἱ
 οἰκεῖοι (ων) ὑμῶν.
 Votante, ψηφοφόρος, ου, ὄ, ἦ; ψηφίζόμενος,
 η, ου.
 Votare, Dare il Voto in qualche partito,
 ψῆρον τίθεμαι ο φέρω (irr.); ψηφοροῶ ||
 Votarsi, Obbligarsi con voto a chec-
 chessia, ἐπι-δίδωμι ο ἐκ-δίδωμι ἐμαυτοῦ
 (ἦν) τει.
 Votatura, κένωσις, εως, ἦ.
 Votivo, εὐχολιμαῖος, α, ου; κατ' εὐχὴν ἀνα-
 κείμενος, η, ου.
 Voto, εὐχή, ἦς, ἦ. Far voto, εὐχὴν ποιέομαι;
 εὐχομαι ο προς-εὐχομαι; a . . . dat. || Voto
 per Suffragio, ψήφος, ου, ἦ. Dare il suo
 voto, ψηφοροῶ; ψηφίζομαι.
 Vulcano, ῥύαξ, ακος, ὄ.
 Vulnerabile, τραπτός, ἦ, ὄν.
 Vulnerario, τραυματικός, ἦ, ὄν.
 Vuotare, κενός; ἐκ-κενός.
 Vuoto, sost. κενόν, οὔ, τό || fig. ματαιότης.

ητος. ἦ || A vuoto, posto avverbialm.
 κενός; εἰς κενόν; μάτην.
 Vuoto, ad. κενός, ἦ, ὄν

Z

Zacchera, πηλός, οὔ, ὄ.
 Zaccheroso, πηλώδης, ες.
 Zafferano, κρόκος, ου, ὄ. Di zafferano, κρό-
 κινος, η, ου.
 Zaffiro, σάπφειρος, ου, ἦ. Di zaffiro, σαπ-
 φείρινος, η, ου.
 Zàimo, πήρα, ας, ἦ.
 Zampa, πούς, ποδός, ὄ.
 Zampetta e
 Zampetto, ποδίον, ου, τό.
 Zampillare, ἀνα-βλύξω; ἀνα-πιθύω.
 Zampillo, κρουνός, οὔ, ὄ.
 Zampogna, τύριγξ, ιγγος, ἦ; κάλαμος, ου, ὄ.
 Suonatore di zampogna, τυριστήρ, ἦρας,
 ὄ; καλαμαύλης, ου, ὄ.
 Zampognetta, τυριγγίον, ου, τό.
 Zana, λίχου, ου, τό; κοίτης, ἰδός, ἦ.
 Zanna, χαυλιόδους, οντος, ὄ.
 Zannuto, χαυλιόδους, οντος, ὄ, ἦ.
 Zanzara, κώνωψ, ωπος, ὄ.
 Zanzariera, κωνοπέτιον, οὔ, τό.
 Zappa, σκαπάνη, ἦς, ἦ.
 Zappare, σκάπτω.
 Zappatore, σκαπανεύς, ἴως, ὄ.
 Zattera, σχεδία, ας, ἦ.
 Zavorra, ἔρμα, ατος, τό
 Zazzera, κόμμα, ἦς, ἦ.
 Zazzerone, κομήτης, ου, ὄ.
 Zebra, ὄριγξ, υγγος, ὄ.
 Zecca, Luogo dove si coniano monete e
 medaglie, ἀργυροκοπέιον, ου, τό || Anima-
 letto che si attacca addosso alle pecore,
 a' cani e simili, κρότων, ωνος, ὄ.
 Zecchiere, ἀργυροκοπιστήρ, ἦρος, ὄ; ἀργυρο-
 κόπος, ου, ὄ.
 Zeffiretto, ἄερα, ας, ἦ.
 Zeffiro, ζέφυρος, ου, ὄ.
 Zelante, προθύμος, ου; προθύμως ἔχων, ουτα
 ου (πρὸς ο περί τι); σπουδαῖος, α, ου.
 Zelo, προθυμία, ας, ἦ; σπουδή, ἦς, ἦ. Far
 qualche cosa con grande zelo, σπουδῆ ο
 ἐπιμελέστατα πράττω τι. Il soverchio ze-
 lo, ἡ ἄγαν σπουδή.
 Zenzero, ξιγγίβεις, εως, ἦ.
 Zeppra, σφήν, ηνός, ὄ.
 Zepprare, ἐμ-πίμπλημι (irr.); μεστῶω.
 Zepro, μεστός, ἦ, ὄν.
 Zerbino, κλλιωπιστής, οὔ, ὄ. Far lo zerbino,
 * κλλιωπίζομαι.

- Zero, *T. aritm.*, ἄτημον σημείον, ου, τό || *per Nulla*, μηδέν, ενός, τό; οὐδέν, ενός, τό. **Non volere**, **Non contare uno zero**, ἐν μηδενὸς μέρει εἰμί.
- Zeugma**, ζεύγμα, ατος, τό.
- Zia**, θεία, ας, ἡ.
- Zibaldone**, σύμμιξις, εως, ἡ.
- Zibellino**, ποντικὸς (οὔ) μῦς, υός, ὁ.
- Zimbello**, παλευτρίς || *fig.* δελεάζω; ἐπ-άγομαι (*irr.*).
- Zimbello**, παλευτρίς, ἴδος, ἡ; παλευτρία, ας, ἡ || **Essere lo zimbello o Servire di zimbello**, detto di *persona*, σκώπτομαι.
- Zio**, θείος, ου, ὁ.
- Zipolo**, ἐπιστόμιον, ου, τό.
- Zirlare**, κοτσυφιζῶ.
- Zitto**, *ad.* σιγηλός, ἡ, ὄν; σιωπηλός, ἡ, ὄν. **Stare zitto**, σιγᾶω; σιωπᾶω || **Zitto!** *in modo imperativo*, σίγα! σιγᾶτε!
- Zizzania**, Loglio, ξιζάνιον, ου, τό; αἶρα, ας, ἡ || *fig.* Dissensione, Discordia, διχόνοια, ας, ἡ; διάστασις, εως, ἡ. **Seminare**, **Spargere zizzania**, δια-στασιάζω τινὰς πρὸς ἀλλήλους; διχόνοιαν δια-σπεύρω.
- Zoccolo**, Calzatura, κρούπαλα, ων, τά; κρού-πεζαι, ὧν, αἰ || *T. archit.* πλίνθος, ου, ἡ.
- Zodiacale**, ζωδιακός, ἡ, ὄν.
- Zodiaco**, ζωδιακὸς ὁ ζωδιοφόρος κύκλος, ου, ὁ.
- Zolfaja**, e **Zolfara**, θείου μέταλλα (ων) τά.
- Zolfare**, θειῶω.
- Zolfo**, θείον, ου, τό.
- Zolla**, βῶλος, ου, ἡ.
- Zoloso**, βολάκιος, α, ου.
- Zona**, ζώνη, ης, ἡ; κλίμα, ατος, τό.
- Zonzo** (**Andare a**), περι-πλανᾶσθαι.
- Zoofito**, ζωόφυτον, ου, τό.
- Zoppaggine**, χωλότης, ητος, ἡ; χαλεία, ας, ἡ.
- Zoppicamento**, χωλότης, ητος, ἡ.
- Zoppicare**, χαλαίνω; χαλεύω.
- Zoppo**, χωλός, ἡ, ὄν. **Essere zoppo**, χα-λαίνω.
- Zoticaggine**, *V.* Zotichezza.
- Zoticamente**, ἀγροίκως.
- Zotichezza**, ἀγροικία, ας, ἡ.
- Zotico**, ἀγροίκος, ὄν.
- Zucca**, κολοκύνθη, ης, ἡ. **Di zucca**, κολοκύν-θινος, η, ὄν || **Non aver sale in zucca**, μικρὸν φρονέω.
- Zuccherato**, σακχάριον ἠδυσμένος, η, ου.
- Zuccheriera**, σακχαροθήκη, ης, ἡ.
- Zucchero**, σάκχαρον, ου, τό; σάκχαρι, εως, τό.
- Zuffa**, τυμπλοκή, ης, ἡ; ἀβιμαχία, ας, ἡ; μά-χη, ης, ἡ.
- Zufolamento**, συριγμός, οὔ, ὁ; αὐλησις, εως, ἡ.
- Zufolare**, συρίζω; αὐλέω.
- Zufolo**, σύριγξ, εγγος, ἡ; αὐλός, οὔ, ὁ.
- Zuppa**, ζυμός, οὔ, ὁ.

FINE

VOCABOLARIO DI NOMI PROPRI

AB

- Abanti, Ἀβαντες, *ων, οί.*
 Abdera, Ἀβδηρα, *ων, τά.*
 Abderita, Ἀβδηρίτης, *ου, ό.*
 Abderitano, Ἀβδηριτικός, *ή, όν.*
 Abele, Ἀβέλ, *ό (indecl.).*
 Abido, Ἀβυδος, *ου, ή.*
 Aborigeni, Αὐτόχθονες, *ων, οί.*
 Abramo, Ἀβραάμ, *ό (ind.).*
 Abruzzo, Βρεττία, *ας, ή.* Dell' Abruzzo, Βρεττικόνος, *ή, όν.*
 Academo, Ἀκάδημος, *ου, ό.*
 Acaia, Ἀχαΐα, *ας, ή.*
 Acaarnania, Ἀκαρνανία, *ας, ή.*
 Acaurnano, Ἀκαρνάνα, *ου, ό.*
 Acasto, Ἀκαστος, *ου, ό.*
 Acate, Ἀκάτης, *ου, ό.*
 Aca Larenzia, Ἀκκα Λαρεντία, *ας, ή.*
 Acheloo, Ἀχελῷος, *ου, ό.*
 Aeheo, Ἀχαιός, *ού, ό.*
 Aeheronte, Ἀχερών, *ουτος, ό.*
 Aeheronteo, Ἀχερουσίος, *ου.*
 Achille, Ἀχιλλεύς, *έως, ό.*
 Aerisio, Ἀερίσιος, *ου, ό.*
 Acrocerauni (Monti), Ἀκροκεραυνία (*ων*) ὄρη, *ων, τά.*
 Acrocorinto, Ἀκροκόρινθος, *ου, ό.*
 Aerone, Ἀκρων, *ωνος, ό.*
 Adamo, Ἀδάμ, *ό (ind.).*
 Adda, Ἀδδούας, *α, ό.*
 Aderbaie, Ἀτάρβας, *α, ό.*
 Adige, Ἀθεις, *ως, ό.*
 Admeto, Ἀδμητος, *ου, ό.*
 Adone, Ἀδων, *ωνος, ό;* Ἀδωνις, *έδος, ό.* **Le feste di Adone**, Ἀδωνικά, *ων, τά.* **Celebrar le feste d' Adone**, ἀδωνιάζω.
 Adrasto, Ἀδραστος, *ου, ό.*
 Adria, Ἀδρία, *ας, ή.*
 Adriano, Ἀδριανός, *ού, ό.*
 Adriatico, *ad.* Ἀδριατικός, *ή; όν* || *In forza di sost.*, Ἀδριας, *ου, ό.*
 Adrumeto, Ἀδρῦμη, *ης, ή.*
 Afranio, Ἀφράνιος, *ου, ό.*
 Afrodite, Ἀφροδίτη, *ης, ή.* **Le feste di Afrodite**, Ἀφροδίτια, *ων, τά.*

AL

- Affrica, Λιβύη, *ης, ή.*
 Africano, *ad.* Λιβυκός, *ή, όν* || *come aggiunto di Scipione*, Ἀφρικανός, *ού, ό* || *In forza di sost.* Λίβυς, *υος, ό;* Λιβύσσα, *ης, ή.*
 Agamennone, Ἀγαμέμνων, *ωνος, ό.*
 Aganippe, Ἀγανίπη, *ης, ή.*
 Agata, Ἀγάθα, *ης, ή.*
 Agatirso, Ἀγάθυρσος, *ου, ό.*
 Agatocle, Ἀγαθοκλής, *έους, ό.*
 Agatone, Ἀγάθων, *ωνος, ό.*
 Agenore, Ἀγήνωρ, *ορος, ό.*
 Agesilao, Ἀγησίλαος, *ου, ό.*
 Agide, Ἀγίς, *έδος, ό.*
 Agostino, Ἀγουστίνος, *ου, ό.*
 Agrigentino, Ἀκρυμαντίος, *ου, ό.*
 Agrigento, Ἀκράγας, *αντος, ό.*
 Agrippa, Ἀγρίππας, *ου, ό.*
 Agrippina, Ἀγριππίνα, *ης, ή.*
 Aiaee, Αἶας, *αντος, ό (voss. Αἶαν).*
 Alalcomena, Ἀλαλκομένη, *ης, ή.*
 Alba, Ἀλβα, *ης, ή.*
 Albania, Ἀλβανία, *ας, ή.*
 Albunea, Λευκοθέα, *ας, ή.*
 Alceo, Ἀλκαίος, *ου, ό.*
 Alceste, Ἀλκηστις, *έδος, ή.*
 Alcibiade, Ἀλκιβιάδης, *ου, ό.*
 Alcidas, Ἀλκιδης, *ου, ό.*
 Alcinoe, Ἀλκινόη, *ης, ή.*
 Alcmena, Ἀλκμήνη, *ης, ή.*
 Alcmeone, Ἀλκμέων, *ωνος, ό.*
 Alcmeonide, Ἀλκμεωνίδης, *ου, ό.*
 Alete, Ἀλήτης, *ου, ό.*
 Alessandria, Ἀλεξάνδρεια, *ας, ή.*
 Alessandrino *ad.* Ἀλεξανδρείος, *α, ου* || *In forza di sost.* Ἀλεξανδρεύς, *έως, ό;* Ἀλεξανδρίς, *έδος, ή.*
 Alessandro, Ἀλεξανδρος, *ου, ό.*
 Alessi, Ἀλεξίς, *έδος, ό.*
 Aletto, Ἀληκτώ, *ους, ή.*
 Aliarto, Ἀλιάρτος, *ου, ό.*
 Alicarnasseo, *ad.* Ἀλικαρνασίος, *α, ου* || *In forza di sost.* Ἀλικαρνασσεύς, *έως, ό;* Ἀλικαρνασσίς, *έδος, ή.*

Alicarnasso, Ἀλικαρνασσός, οὔ, ὁ.
 Ali, ἄλυσ, υος, ὁ.
 Alpi, ἄλπεις, ἑων, αἰ.
 Alpino, ἄλπηνος, οὔ, ὁ.
 Amalecita, Ἀμαλχητίτης, ου, ὁ; Ἀμαλχητίτης, ἰδος, ἦ.
 Amaltea, Ἀμάλθεια, ας, ἦ.
 Amarillide, Ἀμαρίλλης, ἰδος, ἦ.
 Amazzone, Ἀμαζών, ὄνος, ἦ.
 Ambracia, Ἀμβρακία, ας, ἦ. Di Ambracia, Ἀμβρακίος, ον; Ἀμβρακιάτης, ου, ὁ.
 Amilcare, Ἀμίλκας, α, ὁ.
 Aminta, Ἀμύντας, ου, ὁ.
 Ammone, Ἀμμων, ὠνος, ὁ.
 Ammoniti, Ἀμμωνῖται, ὦν, οἱ.
 Amorgo, Ἀμοργός, ου, ὁ.
 Amos, Ἀμώς, ὁ (ind.).
 Amulio, Ἀμούλιος, ου, ὁ.
 Anacarsi, Ἀνάχαρτις, ιος, ὁ.
 Anacreonte, Ἀνακρέων, ὄντος, ὁ.
 Anassagora, Ἀναξαγόρας, ου, ὁ.
 Anassibio, Ἀναξίβιος, ου, ὁ.
 Anassimandro, Ἀναξίμανδρος, ου, ὁ.
 Anchise, Ἀνχίσης, ου, ὁ.
 Anco Marzio, Ἄγκος Μάρκιος, ου, ὁ.
 Andrea, Ἀνδρέας, ου, ὁ.
 Andro, Ἀνδρός, ου, ἦ.
 Androgeo, Ἀνδρόγειος, ω, ὁ.
 Andromaca, Ἀνδρομάχη, ης, ἦ.
 Anfiarao, Ἀμφιάραος, ου, ὁ.
 Anfiloc, Ἀμφίλοχος, ου, ὁ.
 Anfimaco, Ἀμφίμαχος, ου, ὁ.
 Anfione, Ἀμφίων, ὄνος, ὁ.
 Anfipoli, Ἀμφίπολις, εως, ἦ.
 Anfriso, Ἀμφρυσός, οὔ, ὁ.
 Anfitrione, Ἀμφιτρύων, ὠνος, ὁ.
 Anfitrite, Ἀμφιτρίτη, ης, ἦ.
 Anfizione, Ἀμφικτύων, ὄνος, ὁ.
 Anna, Ἄννα, ης, ἦ.
 Annibale, Ἀννίβας, α, ὁ.
 Antalcida, Ἀνταλκίδας, ου, ὁ.
 Antandro, Ἀντανδρός, ου, ὁ.
 Antenore, Ἀντήνωρ, ὄρος, ὁ.
 Anteo, Ἀνθεύς, ἑως, ὁ.
 Anticira, Ἀντικύρα, ας, ἦ.
 Antigone, Ἀντιγόνη, ης, ἦ.
 Antigono, Ἀντίγονος, ου, ὁ.
 Antinoe, Ἀντινόη, ης, ἦ.
 Antinoo, Ἀντίνος, ου, ὁ.
 Antiocheno, Ἀντιοχεύς, ἑως, ὁ; Ἀντιοχίς, ἰδος, ἦ.
 Antipatro, Ἀντίπατρος, ου, ὁ.
 Antistene, Ἀντισθένης, ου, ὁ.
 Antonio, Ἀντώνιος, ου, ὁ.
 Anubi, Ἄνουβις, ἰδος, ἦ.

Arpelle, Ἀρπύλλης, οὔ, ὁ.
 Apollineo, Ἀπολλώνιος, α, ου.
 Apollo, Ἀπόλλων, ὠνος, ὁ.
 Apollonia, Ἀπολλωνία, ας, ἦ.
 Apollonio, Ἀπολλώνιος, ου, ὁ.
 Appennino, Ἀπεννίνος, ου, ὁ.
 Appiano, Ἀπικανός, οὔ, ὁ.
 Arpio, Ἀρπίος, ου, ὁ.
 Arpuleio, Ἀρουλήτιος, ου, ὁ.
 Apulia, Ἀπουλία, ας, ἦ.
 Arabia, Ἀραβία, ας, ἦ.
 Arabico, Ἀραβικός, ἦ, ὄν.
 Arabo, Ἀραβ, ἄβος, ὁ; Ἀράβισσα, ης, ἦ.
 Aracne, Ἀράκνη, ης, ἦ.
 Arcade, Ἀρκας, ἄδος, ὁ.
 Arcadia, Ἀρκαδία, ας, ἦ.
 Arcadico, Ἀρκαδικός, ἦ, ὄν; Ἀρκαδίος, ου.
 Arcadio, Ἀρκάδιος, ου, ὁ.
 Archelao, Ἀρχέλαος, ου, ὁ.
 Archestrato, Ἀρχέστρατος, ου, ὁ.
 Archia, Ἀρχίας, ου, ὁ.
 Archimede, Ἀρχιμήδης, ους, ὁ.
 Archippo, Ἀρχίππος, ου, ὁ.
 Archita, Ἀρχύτας, ου, ὁ.
 Areopago, Ἀρειος πάγος, ου, ὁ.
 Arete, Ἀρέτης, ου, ὁ.
 Aretusa, Ἀρίθουσα, ης, ἦ.
 Argeo, Ἀργεῖος, ου, ὁ.
 Arginuse, Ἀργινοῦσαι, ὦν, αἰ.
 Argivo, Ἀργεῖος, α, ου.
 Argo, città, Ἄργος, ου, τό; uomo, Ἄργος, ου, ὁ; nave, Ἀργώ, οὔς, ἦ.
 Argolide, Ἀργολίς, ἰδος, ἦ. Dell' Argolide, Ἀργολικός, οὔ, ὁ.
 Argonauta, Ἀργοναύτης, ου, ὁ.
 Ariani, Ἀριανοί, ὦν, αἰ.
 Arianna, Ἀριάδνη, ης, ἦ.
 Arièto, Ἀρειτός, ου, ὁ.
 Ariobarzane, Ἀριοβαρζάνης, ου, ὁ.
 Arione, Ἀρίων, ὄνος, ὁ.
 Ariovisto, Ἀριόβυστος, ου, ὁ.
 Aristagora, Ἀρισταγόρας, ου, ὁ.
 Aristarco, Ἀριστάρχος, ου, ὁ.
 Aristeo, Ἀρισταῖος, ου, ὁ.
 Aristide, Ἀριστείδης, ου, ὁ.
 Aristippo, Ἀριστίππος, ου, ὁ.
 Aristobulo, Ἀριστόβουλος, ου, ὁ.
 Aristocrate, Ἀριστοκράτης, ους, ὁ.
 Aristodemo, Ἀριστόδημος, ου, ὁ.
 Aristofane, Ἀριστοφάνης, ους, ὁ.
 Aristogitone, Ἀριστογείτων, ὄνος, ὁ.
 Aristomedonte, Ἀριστομέδων, ὄντος, ὁ.
 Aristomene, Ἀριστομένης, εως, ὁ.
 Aristone, Ἀρίστων, ὠνος, ὁ.
 Aristonico, Ἀριστόνικος, ου, ὁ.

Aristotele. Ἀριστοτέλης, ους, ὁ.
 Armenia. Ἀρμενία, ας, ἡ. D' Armenia, Ἀρ-
 μένιος, α, ου; Ἀρμενιάκος, ἡ, ὄν-
 Armeno, Ἀρμένιος, ου, ὁ.
 Armodio, Ἀρμόδιος, ου, ὁ.
 Arno, Ἄρνος, ου, ὁ.
 Arpago, Ἄρπαγος, ου, ὁ.
 Arpocrate, Ἀρποκράτης, ου, ὁ.
 Arrideo, Ἀρρίδιαίος, ου, ὁ.
 Arsace, Ἀρσάκης, ου, ὁ.
 Arsinoe, Ἀρσινόη, ης, ἡ.
 Artabazo, Ἀρτάβαζος, ου, ὁ.
 Artabano, Ἀρτάβανος, ου, ὁ.
 Artafarne, Ἀρταφέρης, ους, ὁ.
 Artaserse, Ἀρταξέρξης, ου, ὁ.
 Artemide, Ἀρτεμις, ἰδος, ἡ.
 Artemidoro, Ἀρτεμίδωρος, ου, ὁ.
 Artemisia, Ἀρτεμισία, ας, ἡ.
 Artemisio, Ἀρτεμισίου, ου, τό.
 Ascanio, Ἀσκάνιος, ου, ὁ.
 Asera, Ἀσκρα, ας, ἡ.
 Asdrubale, Ἀσδρούβας, α, ὁ.
 Asia. Ἀσία, ας, ἡ. Asia minore, Ἀσία ἡ πα-
 ραθαλάσσιος.
 Asiatico, Ἀσιανός, ἡ, ὄν.
 Asinaro, Ἀσίναρος, ου, ὁ.
 Asopo, Ἀσωπός, οὔ, ὁ.
 Aspasia, Ἀσπασία, ας, ἡ.
 Aspendo, Ἀσπενδος, ου, ὁ.
 Assaraco, Ἀσσάρακος, ου, ὁ.
 Assiria, Ἀσσυρία, ας, ἡ. D' Assiria, Ἀσσύ-
 ριος, α, ου.
 Assuero, Ἀσσοῦρος, ου, ὁ.
 Astiage, Ἀστιάγης, ου, ὁ.
 Astianatte, Ἀστύαναξ, ακτος, ὁ.
 Astrea, Ἀστραία, ας, ἡ.
 Atabirio, Ἀταβύριον, ου, τό.
 Atalanta, Ἀταλάντη, ης, ἡ.
 Atamania, Ἀθαμανία, ας, ἡ.
 Atene, Ἀθήναι, ὦν, αἱ.
 Ateniense, Ἀθηναῖος, α, ου.
 Atlante, Ἄτλας, ακτος, ὁ.
 Atlantico, Ἀτλαντικός, ἡ, ὄν || *in forza di*
sost. Ἀτλαντική (ἡς) θάλασσα, ης, ἡ.
 Atossa, Ἄτωση, ης, ἡ.
 Atreo, Ἀτρεΰς, ἑως, ὁ.
 Atride, Ἀτρείδης, ου, ὁ.
 Atropo, Ἄτροπος, ου, ἡ.
 Attalo, Ἄτταλος, ου, ὁ.
 Atteone, Ἀτταίων, ωνος, ὁ.
 Attica, Ἀττική, ἡς, ἡ; Ἀττίς, ἰδος, ἡ.
 Attico, Ἀττικός, ἡ, ὄν.
 Aufido, Αὐφίδος, ου, ὁ.
 Augia, Αὐγείας, ου, ὁ.
 Augusto, Αὐγούστος, ου, ὁ.

Aulide, Αὐλίδος, ἡ.
 Aurelio, Αὐρήλιος, ου, ὁ.
 Aurora, Ἔως, ἡ.
 Ausonia, Αὐσονία, ας, ἡ.
 Ausonio, Αὐσόνιος, α, ου.
 Automedonte, Αὐτομέδων, ουτος, ὁ.
 Aventino, Ἀβεντίνου, ου, τό.
 Averno, Ἄορνος, ου, ἡ.

B

Babilonese, Βαβυλωνίος, α, ου.
 Babilonia, *città*, Βαβυλωνία, ἄνω, ἡ; *regione*,
 Βαβυλωνία, ας, ἡ.
 Babrio, Βάβριος, ου, ὁ.
 Baccante, Βάκχη, ης, ἡ.
 Bacchiade, Βακχιάδης, ου, ὁ.
 Bacchilide, Βακχυλίδης, ου, ὁ.
 Bacco, Βάκχος, ου, ὁ; Διόνυσος, ου, ὁ. *Le fe-*
ste di Bacco, Διονυσιαί, ὦν, τά.
 Baleari, Βαλεαρίδες νῆσοι, ὦν, αἱ.
 Barca, Βάρκας, α, ὁ.
 Barceo, Βαρκαῖος, ου, ὁ.
 Bartolommeo, Βαρθολομαῖος, ου, ὁ.
 Basilde, Βασιλειδης, ου, ὁ.
 Basilio, Βασιλείος, ου, ὁ.
 Bassareo, Βασσαρεΰς, ἑως, ὁ.
 Battriana, Βακτριανή, ἡς, ἡ. *Della Battriana*,
 Βακτριανός, ἡ, ὄν.
 Battro, Βάκτρα, ὦν, τά.
 Belga, Βέλγης, ου, ὁ.
 Belgio, Βελγική, ἡς, ἡ. *Del Belgio*, Βελγικός,
 ἡ, ὄν.
 Bellerofonte, Βελλεροφόντης, ου, ὁ.
 Bellona, Ἐνώα, οὔς, ἡ.
 Belo, Βήλος, ου, ὁ.
 Benaco, lago, Βηνάκος (ου) λίμνη, ης, ἡ.
 Benevento, Βενέβεντος, ου, ἡ. *Di Benevento*,
 Βενεβεντίνος, η, ου.
 Beota, Βοιωτός, οὔ, ὁ; Βοιωτῆς, ἰδος, ἡ.
 Beozia, Βοιωτία, ας, ἡ. *Della Beozia*, Βοιω-
 τικός, ἡ, ὄν.
 Berecinzia, Βερεκυνθία, ας, ἡ.
 Berenice, Βερενίκη, ης, ἡ.
 Berito, Βηρυτός, οὔ, ἡ.
 Besso, Βῆσπος, ου, ὁ.
 Betica, Βαιτική, ἡς, ἡ.
 Bianore, Βιάνωρ, ορος, ὁ.
 Biante, Βίας, ακτος, ὁ.
 Biblio, Εὐβλος, ου, ἡ.
 Bione, Βίων, ωνος, ὁ.
 Bisantino, Βυζάντιος, α, ου.
 Bisanzio, Βυζάντιον, ου, τό.
 Bistonia, Βιστωνία, ας, ἡ.
 Bitinia, Βιθυνία, ας, ἡ.

Bocco. Βόχος, ου ὁ.
 Boedromione, Βοηδρομιών, ὄνος, ὁ.
 Bomilcare, Βομιλκάς, α, ὁ.
 Boote, Βούτης, ου, ὁ.
 Borea, Βορρᾶς, ἄ, ὁ.
 Boristene, Βορυσθένης, ους, ὁ.
 Bosforo, Βόσπορος, ου, ὁ.
 Brenno, Βρέννος, ου, ὁ.
 Brindisi, Βρεντήσιου, ου, τό.
 Briseide, Βρισηΐς, ἴδος, ἡ.
 Britannia, Βρετανία, ας, ἡ.
 Britannico, Βρεττανικός, ἡ, ὄν.
 Britannus, Βρεττανός, οὔ, ὁ.
 Bronte, Βρόντης, ου, ὁ.
 Bruto, Βρούτος, ου, ὁ.
 Bruzio, V. Abruzzo.
 Bubaste, Βούβαστος, ου, ἡ.
 Bucéfalo, Βουκέφαλος, ου, ὁ.
 Busiride, Βούσιρις, ἴδος, ὁ.

C

Cabira, Κάβειρα, ὠν, τὰ.
 Cabiri, Κάβειροι, ὠν, οἱ.
 Cabria, Χυβρίας, ου, ὁ.
 Cadice, Γάδειρα, ὠν, τὰ. Di Cadice, Γαδει-
 ραῖος, α, ὠν.
 Cadmea, Καδμεία, ας, ἡ.
 Cadmo, Κάδμος, ου, ὁ.
 Caico, Κάϊκος, ου, ὁ.
 Caino, Κάιν, ὁ (ind.).
 Caio, Γάϊος, ου, ὁ.
 Caistro, Κάϊστρος, ου, ὁ.
 Calabrese, Καλαβρός, ἄ, ὄν.
 Calabria, Καλαβρία, ας, ἡ.
 Calauria, Καλαυρία, ας, ἡ.
 Calceante, Κάλχας, αντος, ὁ.
 Calcedonia, Χαλκηδών, ὄνος, ἡ.
 Calcide, Χαλκίς, ἴδος, ἡ.
 Calcidica, Χαλκιδική, ἡς, ἡ.
 Caldea, Καλδαία, ας, ἡ.
 Caldeo, Καλδαίος, α, ὠν.
 Cale, Καλησία, ας, ἡ.
 Caledonia, Καλυδών, ὄνος, ἡ.
 Caledonio, Καλυδώνιος, α, ὠν.
 Caligola, Γάϊος, ου, ὁ.
 Calipso, Καλυψώ, οὔς, ἡ.
 Callia, Καλλίας, ου, ὁ.
 Callianiro, Καλλιάνειρα, ας, ἡ.
 Calliee, Καλλικλῆς, ἔους, ὁ.
 Callierate, Καλλιεράτης, ους, ὁ.
 Callimaco, Καλλιμάχος, ου, ὁ.
 Callino, Καλλίνος, ου, ὁ.
 Calliope, Καλλιόπη, ης, ἡ.
 Calliroe, Καλλιρόη, ης, ἡ.

Callistene, Καλλισθένης, ους, ὁ.
 Callisto, Καλλιστώ, οὔς, ἡ.
 Calpe, Κάλπη, ης, ἡ.
 Camarina, Καμαρίνα, ης, ἡ. Di Camarina
 Καμαρναῖος, α, ὠν.
 Cambise, Καμβύσιος, ου, ὁ.
 Camerino, Καμαρίνου, ου, τό.
 Cammillo, Κάμιλλος, ου, ὁ.
 Campani, Καμπανοί, ὠν, οἱ.
 Campania, Καμπανία, ας, ἡ.
 Campidoglio, Καπιτώλιον, ου, τό.
 Candaule, Κανδαύλης, ου, ὁ.
 Canne, Κάνναι, ὠν, αἱ.
 Canopo, Κάνωπος ὁ Κάνωπος, ου, ὁ.
 Capaneo, Καπανεύς, ἔως, ὁ.
 Capena, Καπίνα, ης, ἡ.
 Capi, Κάπυς, υος, ὁ.
 Cappadoce, Καππάδοξ, οκος, ὁ; Κυππαδόκι-
 σα, ης, ἡ.
 Cappadocia, Κυππαδοκία, ας, ἡ. Della Cap-
 padocia, Κυππαδόκιος, ὠν; Καπποδοκίος,
 ἡ, ὄν.
 Capua, Καπύη, ης, ἡ. Di Capua, Καπυηνός,
 οὔ, ὁ.
 Caracalla, Καρκαλάλας, ου, ὁ.
 Carduco, Καρδοῦχος, ου, ὁ.
 Carete, Χάρης, ητος, ὁ.
 Caria, Καρία, ας, ἡ. Gli abitanti della Caria,
 i Cari, Κάρις, ὠν, οἱ.
 Caricle, Χαρικλῆς, ἔους, ὁ.
 Cariddi, Χαρυβδίς, ἔως, ὁ.
 Carlo, Κάρολος, ου, ὁ.
 Carmide, Χαρμίδης, ου, ὁ.
 Carneade, Καρνεάδης, ου, ὁ.
 Caronda, Χαρώνδας, α, ὁ.
 Caronte, Χάρων, ὠνος, ὁ.
 Carpazio, Καρπάτιος, ου, ὁ.
 Cartagine, Καρχηδών, ὄνος, ἡ.
 Cartaginese, Καρχηδόνιος, α, ὠν.
 Caspio, mare, ἡ Κασπία (ας) θάλασσα.
 Cassandra, Κασσάνδρα, ας, ἡ.
 Cassandro, Κάσσανδρος, ου, ὁ.
 Cassio, Κάσσιος, ου, ὁ.
 Cassiodoro, Κασσιόδωρος, ου, ὁ.
 Castalia, Καστωλία, ας, ἡ.
 Castolo, Καστωλός, οὔ, ὁ.
 Castore, Κάστωρ, ορος, ὁ.
 Catanese, Καταναῖος, α, ὠν.
 Catania, Κατάνη, ης, ἡ.
 Catilina, Κατελίνας, ου, ὁ.
 Catone, Κάτων, ὠνος, ὁ.
 Catulo, Κάτλος, ου, ὁ.
 Caucaso, Καύκασος, ου, ὁ.
 Cebete, Κέβης, ητος, ο.
 Cecilia, Κουκίλια, ας, ἡ.

Cecilio. Καϊκίλιος, ου, ό.
 Cecina, Καϊκίνας, α, ό.
 Cecrope, Κέκρωψ, οπος, ό.
 Cecropia, Κεκροπία, ας, ή.
 Cefalonese, Κεφαλληνίος, ου; Κεφαλληνικός,
 ή, όμ.
 Cefalonia, Κεφαλληνία, ας, ή.
 Cefeo, Κηφείος, έως, ό.
 Cefiso, Κηφισός, ου, ό.
 Cefisodoro, Κηφισόδωρος, ου, ό.
 Celano, Κελανώ, ους, ή.
 Celene, Κελαναί, άν, αι.
 Celi, Κελτοί ο Κέλται, άν, οι.
 Celtiberi, Κελτίβηρες, αν, οι.
 Celtico, Κελτικός, ή, έν.
 Centauro, Κένταυρος, ου, ό.
 Ceo, Κέως, ω, ή.
 Ceramico, Κεραμεικός, ου, ό.
 Cerbero, Κέρβερος, ου, ό.
 Cerere, Δημήτηρ, ήτρος, ή.
 Cerigo, Κύθηρα, αν, τά.
 Cesare, Καίσαρ, ορος, ό.
 Cesarea, Καισάρεια, ας, ή.
 Cheronea, Χαιρώνεια, ας, ή.
 Chersoneso, Χερσονήσος, ου, ή.
 Chio, Χίος, ου, ή.
 Chirone, Χείρων, ανος, ό.
 Ciassare, Κιαζάρης, ου, ό.
 Cibebe, Κυβέλη, ης, ή.
 Cicerone, Κικέρων, ανος, ό.
 Cicladi, Κυκλάδες, αν, αι.
 Ciclope, Κύκλωψ, ωπος, ό.
 Cilici, Κίλικες, αν, οι.
 Cilicia, Κιλικία, ας, ή.
 Cillene, Κυλλήνη, ης, ή.
 Cilone, Κύλων, ανος, ό.
 Cimbri, Κίμβροι, ου, ό.
 Cimmerico, Κιμμέριος, α, ου.
 Cimone, Κίμων, ανος, ό.
 Cinea, Κινέας, ου, ό.
 Cinico, Κυνικός, ου, ό.
 Cinna, Κίννας, α, ό.
 Cinocefale, αι Κυνός κεφαλαί (άν).
 Cinosura, Κυνόσουρα, ας, ή.
 Cinzio, Κύνθιος, α, ου.
 Cipriotto, Κύπριος, α, ου.
 Cipro, Κύπρος, ου, ή.
 Cipselo, Κύψηλος, ου, ό.
 Circe, Κίρκη, ης, ή.
 Cirene, Κυρήνη, ης, ή.
 Cirillo, Κύριλλος, ου, ό.
 Ciro, Κύρος, ου, ό.
 Cirra, Κίρρα, ας, ή.
 Citera, Κύθηρα, αν, τά.
 Citerea, Κυθήρεια, ας, ή.

Ciziceno, Κυζικήνος, η, ου.
 Cizico, Κύζικος, ου, ή.
 Claudiano, Κλαυδιανός, ου, ό.
 Claudio, Κλαύδιος, ου, ό.
 Clazomene, Κλαζομεναί, άν, αι.
 Cleandro, Κλέανδρος, ου, ό.
 Clearco, Κλέαρχος, ου, ό.
 Clelia, Κλειλία, ας, ή.
 Clemente, Κλήμης, ητος, ό.
 Cleobulo, Κλεόβουλος, ου, ό.
 Cleomene, Κλεομένης, ους, ό.
 Cleone, Κλέων, ανος, ό.
 Cleopatra, Κλεοπάτρα, ας, ή.
 Clinia, Κλεινίης, ου, ό.
 Clito, Κλειτώ, ους, ή.
 Clitene, Κλεισθένης, ους, ό.
 Clitennestra, Κλυταιμνήστρα, ας, ή.
 Clito, Κλείτος, ου, ό.
 Cloto, Κλωτώ, ους, ή.
 Cloito, Κλωϊτός, ου, ό.
 Codro, Κόδρος, ου, ό.
 Colchide, Κολχίς, ίδος, ή.
 Colofone, Κολοφών, έως, ή.
 Colosso, Κολοσσαί, άν, αι.
 Commagene, Καμμαγενή, ης, ή.
 Commodo, Κόμμοδος, ου, ό.
 Comus, Κόμων, ανος, ό.
 Con, Κόν, ω, ή.
 Conaude, Κωναΐς, ίδος, ή.
 Conaude, ο
 Conaude, Κόνκυρι, ας, ή.
 Conibene, Κορύβεις, αντος, ό.
 Conidone, Κορύδων, ανος, ό.
 Coninna, Κόνινα, ας, ή.
 Conlatio, Κορύθιος, α, ου.
 Corinto, Κόρινθος, ου, ή.
 Coniolano, Κοριολανός, ου, ό.
 Corito, Κόρυθος, ου, ή.
 Cornelia, Κορηλία, ας, ή.
 Coronea, Κορώνεια, ας, ή.
 Corsica, Κύρνος, ου, ή.
 Corso, Κύρνιος ο Κυρναίος, α, ου.
 Coti, Κότις, υος, ό.
 Cranee, Κρανήη, ης, ή.
 Crantore, Κράντωρ, ορος, ό.
 Cratete, Κρατήτης, ητος, ό.
 Cratino, Κρατινός, ου, ό.
 Cremona, Κρεμόνη, ης, ή.
 Creonte, Κρέων, αντος, ό.
 Cresfonte, Κρεσφόντης, ου, ό.
 Creso, Κροΐτος, ου, ό.
 Creta, Κρήτη, ης, ή.
 Cretese, Κρητικός, ή, έν; Κρηταίος, α, ου. I
 Cretesi, *in forza di sost.* Κρητες, άν, οι.
 Creusa, Κρέουσα, ης, ή.

Crisa, Κρίσα, ης, ἡ.
 Criseo, Κρισαῖος, α. ου.
 Cristo, Χριστός, οὔ, ὁ.
 Critobulo, Κριτόβουλος, ου, ὁ.
 Critolao, Κριτόλαος, ου, ὁ.
 Critone, Κριτών, ωνος, ὁ.
 Crizia, Κριτίας, ου, ὁ.
 Crono, Κρόνος, ου, ὁ.
 Crotone, Κρώτων, ωνος, ἡ.
 Csanto, Ξάνθος, ου, ὁ.
 Ctesifonte, Κτησιφῶν, ὄντας, ὁ.
 Cuma, Κύμη, ης, ἡ.
 Cumano, Κυμαῖος, α. ου.
 Cupido, "Ερωσιῶτας, ὁ.
 Cureti, Κουρήτες, ων, οἱ.
 Curzio, Κούρτιος, ου, ὁ.

D

Dace, Δᾶκος, ου, ὁ.
 Dacia, Δακία, ας, ἡ.
 Dafne, Δάφνη, ης, ἡ.
 Dafni, Δάφνης, ἰδος, ὁ.
 Daifanto, Δαίφαντος, ου, ὁ.
 Dalmati, Δαλμάται, ὄν, οἱ; Δαλματεῖς, ἔων, οἱ.
 Dalmazia, Δαλματία, ας, ἡ.
 Damagete, Δαμάγητος, ου, ὁ.
 Damasco, Δαμασκός, οὔ, ὁ.
 Damasippo, Δαμάσιππος, ου, ὁ.
 Dameta, Δαμοίτος, α. ὁ.
 Damocle, Δαμοκλῆς, οὔς, ὁ.
 Damone, Δάμων, ωνος, ὁ.
 Danae, Δανάη, ης, ἡ.
 Danaidi, Δαναΐδες, ων, αἱ.
 Danao, Δαναός, οὔ, ὁ.
 Danubio, Δανούβιος, ου, ὁ; "Ιστρος, ου, ὁ.
 Dardano, uomo, Δάρδανος, ου, ὁ; città, Δάρδανος, ου, ἡ.
 Dario, Δαρεῖος, ου, ὁ.
 Datame, Δατάμης, ου, ὁ.
 Dati, Δᾶτις, ἰδος, ὁ.
 Daunia, Δαυνία, ας, ἡ.
 Dauno, Δαῦνος, ου, ὁ.
 Decelia, Δεκέλεια, ας, ἡ.
 Dedalo, Δαίδαλος, ου, ὁ.
 Deianira, Δηϊάνειρα, ας, ἡ.
 Deidamia, Δηϊδάμεια, ας, ἡ.
 Deifobo, Δηϊφόβος, ου, ὁ.
 Delfico, Δελφικός, ἡ, ἔν.
 Delfo, Δέλφι, ὄν, οἱ.
 Delio, Δήλιον, ου, τό.
 Delo, Δήλος, ου, ἡ.
 Delta, Δέλτα, τό.
 Demade, Δημάδης, ου, ὁ.

Demagora, Δημαγόρας, ου, ὁ.
 Demarco, Δημαρχός, ου, ὁ.
 Demareto, Δημάρτετος, ου, ὁ.
 Demetria, Δημητρία, ας, ἡ.
 Demetrio, Δημήτριος, ου, ὁ.
 Democare, Δημοκάρης, ους, ὁ.
 Democrate, Δημοκράτης, ους, ὁ.
 Democrito, Δημόκριτος, ου, ὁ.
 Demofane, Δημοφάνης, ους, ὁ.
 Demofilo, Δημόφιλος, ου, ὁ.
 Demofonte, Δημοφῶν, ὄντας, ὁ.
 Demonace, Δημόναξ, ατος, ὁ.
 Demostene, Δημοσθένης, ους; ὁ.
 Dercillida, Δερκυλίδα, ου, ὁ.
 Deucalione, Δευκαλίων, ωνος, ὁ.
 Diana, "Αρτεμις, ἰδος, ἡ.
 Dicearco, Δικαίαρχος, ου; ὁ.
 Didimo, Δίδυμος, ου, ὁ.
 Didone, Διδώ, οὔς, ἡ.
 Difilo, Δίφιλος, ου, ὁ.
 Diocle, Διοκλῆς, οὔς, ὁ.
 Diocleziano, Διοκλητιανός, οὔ, ὁ.
 Diodoro, Διόδωρος, ου, ὁ.
 Diodoro, Διόδωτος, ου, ὁ.
 Diofane, Διοφάνης, ους, ὁ.
 Diofante, Διόφαντος, ου, ὁ.
 Diogene, Διογένης, ους, ὁ.
 Diomede, Διομήδης, ους, ὁ.
 Dione, Δίων, ωνος, ὁ.
 Dione, dea, Διώνη, ης, ἡ.
 Dionisio o Dionigi, Διονύσιος, ου, ὁ.
 Dioniso, Διόνυσος, ου, ὁ. Le feste di Dioniso, Διονύσια, ων, τά.
 Dioscoride, Διοσκορίδης, ου, ὁ.
 Dioscuri, Διοσκουροί, ων, οἱ.
 Dodona, Δωδών, ὄντος, ἡ.
 Dodoneo, Δωδωναῖος, α. ου.
 Dolabella, Δολοβέλλας, α, ὁ.
 Dolope, Δόλοψ, οπος, ὁ.
 Dori, Δωριεῖς, ἔων, οἱ.
 Dorico, Δόριος, α. ου; Δωρικὸς, ἡ, ἔν.
 Doride, Δόρις, ἰδος, ἡ.
 Dosone, Δώτων, ωνος, ὁ.
 Dotade, Δωτάδης, ου, ὁ.
 Dracone, Δράκων, οντος, ὁ.
 Driadi, Δρυάδες, ων, αἱ.
 Driope, Δρύοψ, οπος, ὁ.
 Druso, Δροῦστος, ου, ὁ.
 Dulichio, Δουλίχιον, ου, τό.
 Durazzo, Δυρράχιον, ου, τό.

E

Eacide, Αἰακίδης, ου, ὁ.
 Eaco, Αἰακός, οὔ, ὁ.

Ebe, Ἡβη, ἡς, ἡ.
 Ebreo, Ἑβραϊκός, ἡ, ὄν.
 Ebro, *fiume nella Tracia*, Ἑβρος, οὐ, ὄ; *nella Spagna*, Ἰβηρ, ἡρος, ὄ.
 Ecate, Ἐκάτη, ἡς, ἡ.
 Ecatonneso, Ἐκατόνησοι, ἠν, αἱ.
 Ecbatana, Ἐκβάτανα, ἠν, τά.
 Echedemo, Ἐχέδημος, οὐ, ὄ.
 Echembroto, Ἐχέμβροτος, οὐ, ὄ.
 Echidna, Ἐχιδνα, ἡς, ἡ.
 Echinadi, isole, νῆσοι αἱ Ἐχινάδες.
 Eco, Ἠχώ, οὖς, ἡ.
 Ecuba, Ἐκάβη, ἡς, ἡ.
 Edessa, Ἐδεσσα, ἡς, ἡ. Di Edessa, Ἐδεσσαίος, α, οὐ.
 Edipo, Οἰδῖπος, ποδός, ὄ.
 Eezione, Ἠετίων, ἠνος, ὄ.
 Efesino, Ἐφέσιος, ας, ὄ.
 Efeso, Ἐφεσσός, οὐ, ἡ.
 Efestione, Ἡρασιτίων, ἠνος, ὄ.
 Efestio, Ἡρασιτός, οὐ, ὄ.
 Efiatte, Ἐφιάτης, οὐ, ὄ.
 Egeo, mare, τὸ Αἰγαίου (οὐ) πέλαγος (οὐς).
 Egeo, Αἰγεύς, ἔως, ὄ.
 Egeria, Ἠγερία, ας, ἡ.
 Egesandro, Ἠγήσανδρος, οὐ, ὄ.
 Egesippo, Ἠγήσιππος, οὐ, ὄ.
 Egesistrato, Ἠγησίστρατος, οὐ, ὄ.
 Egesta, Ἠγέστα, ας, ἡ.
 Egialeo, Αἰγιαλεύς, ἔως, ὄ.
 Egina, Αἴγινα, ἡς, ἡ.
 Eginese, Αἰγινήτης, οὐ, ὄ.
 Egioco, Αἰγίχος, οὐ, ὄ.
 Egisto, Αἰγιστός, οὐ, ὄ.
 Egitto, Αἴγυπτος, οὐ, ἡ.
 Egiziano, Αἰγύπτιος, α, οὐ; Αἰγυπτιακός, ἡ, ὄν.
 Egospotamo, οἱ Αἰγὸς ποταμοί.
 Elatea, Ἐλάτεια, ας, ἡ.
 Elba, *isola*, Αἰθάλη, ἡς, ἡ; *fiume*, Ἄλβης, ἰος, ὄ.
 Elea, Ἐλέα, ας, ἡ.
 Elena, Ἐλένη, ἡς, ἡ.
 Eleno, Ἐλενος, οὐ, ὄ.
 Elettra, Ἠλέκτρα, ας, ἡ.
 Eleusi, Ἐλευσίς, ἴνος, ἡ.
 Eleusino, Ἐλευσίνιος, α, οὐν.
 Eliano, Αἰλιανός, οὖ, ὄ.
 Elicona, Ἐλικών, ἠνος, ὄ.
 Elide, Ἠλεις, ἰδος, ἡ.
 Elimi, Ἐλυμοι, ἠν, οἱ.
 Eliodoro, Ἠλιόδωρος, οὐ, ὄ.
 Eliogabalo, Ἠλιογάβαλος, οὐ, ὄ.
 Eliopoli, Ἠλιούπολις, ἔως, ἡ.
 Eliso, Campi Elisi, Ἠλυσιόν, οὐ, τό.
 Ellade, Ἑλλάς, ἄδος, ἡ.

Elle, Ἑλλη, ἡς, ἡ.
 Elleno, Ἑλλην, ἠνος, ὄ.
 Ellesponto, Ἑλλησποντος, οὐ, ὄ. Dell'Ellesponto, Ἑλλησποντιακός, ἡ, ὄν; Ἑλλησπόντιος, α, οὐ.
 Elo, Ἐλος, εος, τό.
 Elpenore, Ἐλπήνωρ, ἠρος, ὄ.
 Elpinice, Ἐλπινίκη, ἡς, ἡ.
 Elpinico, Ἐλπίνικος, οὐ, ὄ.
 Emazia, Ἠμαθία, ας, ἡ.
 Emilia, Αἰμιλία, ας, ἡ.
 Emilio, Αἰμιλιος, οὐ, ὄ.
 Empedocle, Ἐμπεδοκλῆς, ἔους-οὖς, ὄ.
 Encelado, Ἐγκέλαδος, οὐ, ὄ.
 Endimione, Ἐνδυμίων, ἠνος, ὄ.
 Enea, Αἰνείας, οὐ, ὄ.
 Entella, Ἐντελλα, ἡς, ἡ. Di Entella, Ἐντελλίνος, ἡ, οὐ.
 Eolide, Αἰολίς, ἰδος, ἡ.
 Eolio, Αἰόλιος, α, οὐ; Αἰολικός, ἡ, ὄν. Gli Eolii, Αἰολεῖς, ἔων, οἱ.
 Eolo, Αἰόλος, οὐ, ὄ.
 Epafio, Ἐπαφος, οὐ, ὄ.
 Epaminonda, Ἐπαμεινώνδας, οὐ, ὄ.
 Epicare, Ἐπιχάρης, οὐς, ὄ.
 Epicarmo, Ἐπιχαρμος, οὐ, ὄ.
 Epicrate, Ἐπικράτης, οὐς, ὄ.
 Epicuro, Ἐπίκουρος, οὐ, ὄ.
 Epidamno, Ἐπίδαμνος, οὐ, ἡ.
 Epidauro, Ἐπίδαυρος, οὐ, ἡ.
 Epifane, Ἐπιφάνης, οὐς, ὄ.
 Epigoni, Ἐπίγονοι, ἠν, οἱ.
 Epimenide, Ἐπιμενίδης, οὐ, ὄ.
 Epimeteo, Ἐπιμηθεύς, ἔως, ὄ.
 Erioli, Ἐπιπολαί, ἠν, αἱ.
 Epiro, Ἠπειρος, οὐ, ἡ.
 Epirota, Ἠπειρώτης, οὐ, ὄ.
 Epitteto, Ἐπίκτητος, οὐ, ὄ.
 Epizefirii, Ἐπιζεφύριοι, ἠν, οἱ.
 Era, Ἠρα, ας, ἡ.
 Eraclea, Ἠράκλεια, ας, ἡ.
 Eraclide, Ἠρακλείδης, οὐ, ὄ.
 Eraclio, Ἠράκλειος, οὐ, ὄ.
 Eraclito, Ἠράκλειτος, οὐ, ὄ.
 Erato, Ἐρατώ, οὖς, ἡ.
 Eratostene, Ἐρατοσθένης, οὐς, ὄ.
 Ercolano, Ἠράκλειον, οὐ, τό.
 Ercole, Ἠρακλῆς, οὖς, ὄ.
 Erebo, Ἐρεβος, οὐς, τό.
 Erecteo, Ἐρεχθεύς, ἔως, ὄ.
 Eretria, Ἐρέτρια, ας, ἡ.
 Erice, Ἐρυξ, υκος, ὄ.
 Eridano, Ἠριδανός, οὖ, ὄ.
 Erifile, Ἐριφύλη, ἡς, ἡ.
 Erimanto, Ἐρύμανθος, οὐ, ὄ.

Erinni, Ἐρινύες, ὠν, αἰ.
 Eritreo, Ἐρυθραῖος, α, ὠν.
 Ermagora, Ἐρμαγώρας, ὠν, ὀ.
 Erme, Ἐρμῆς, οὔ, ὀ.
 Ermione, Ἐρμιόνη, ἡς, ἦ.
 Ermocrate, Ἐρμοκράτης, ὠνς, ὀ.
 Ermopoli, Ἐρμόπολις, ἑως, ἦ.
 Erose, Ἐρώθης, ὠν, ὀ.
 Erodiano, Ἐρωδιανός, οὔ, ὀ.
 Erodoto, Ἐρόδοτος, ὠν, ὀ.
 Erostrato, Ἐρόστρατος, ὠν, ὀ.
 Eschilo, Αἰσχύλος, ὠν, ὀ.
 Eschine, Αἰσχίνης, ὠν, ὀ.
 Esculapio, Ἐσκληπίος, οὔ, ὀ.
 Esichio, Ἐσυχίος, ὠν, ὀ.
 Esiodo, Ἐσίοδος, ὠν, ὀ.
 Esopo, Αἰσώπος, ὠν, ὀ.
 Esperia, Ἐσπερία, ας, ἦ.
 Esperidi, Ἐσπερίδες, ὠν, αἰ.
 Esquilino, Αἰσκυλίνος, ὠν, ὀ.
 Eteocle, Ἐτεοκλής, ἑως, ὀ.
 Etiopie, Αἰθίοψ, ὠπος, ὀ.
 Etiopia, Αἰθιοπία, ας, ἦ.
 Etna, Αἴτνη, ἡς, ἦ.
 Etolia, Αἰτωλία, ας, ἦ.
 Etolo, Αἰτωλός, ἦ, ὠν.
 Etruria, Τυρρηνία, ας, ἦ.
 Etrusco, Τυρρηνός, ἦ, ὠν.
 Ettore, Ἐττωρ, ὠρος, ὀ.
 Eubea, Εὐβοία, ας, ἦ.
 Eubeo, Εὐβοῖος, ὠν, ὀ.
 Euboico, Εὐβοϊκός, ἦ, ὠν.
 Euclide, Εὐκλείδης, ὠν, ὀ.
 Eucratide, Εὐκρατίδης, ὠν, ὀ.
 Eufemio, Εὐφήμιος, ὠν, ὀ.
 Euforione, Εὐφορίων, ὠνος, ὀ.
 Eufrate, Εὐφράτης, ὠν, ὀ.
 Eufrosine, Εὐφροσύνη, ἡς, ἦ.
 Eugenio, Εὐγένιος, ὠν, ὀ.
 Eumene, Εὐμένης, ὠν, ὀ.
 Eumenidi, Εὐμενίδες, ὠν, αἰ.
 Eumeo, Εὐμειός, ὠν, ὀ.
 Eunomo, Εὐνομος, ὠν, ὀ.
 Eupatore, Εὐπάτωρ, ὠρος, ὀ.
 Eupolo, Εὐπόλος, ὠν, ὀ.
 Eurialo, Εὐρύαλος, ὠν, ὀ.
 Euribate, Εὐρυβάτης, ὠν, ὀ.
 Euridemo, Εὐρίδημος, ὠν, ὀ.
 Euridice, Εὐριδίχη, ἡς, ἦ.
 Eurimaco, Εὐρύμαχος, ὠν, ὀ.
 Euripide, Εὐριπίδης, ὠν, ὀ.
 Euripo, Εὐριπός, ὠν, ὀ.
 Euristene, Εὐρυσθένης, ὠνς, ὀ.
 Euristeo, Εὐρυσθέυς, ἑως, ὀ.
 Euro, Εὐρός, ὠν, ὀ.

Europa, Εὐρώπη, ἡς, ἦ.
 Europeo, Εὐρωπαϊός, α, ὠν.
 Eurota, Εὐρώτας, ὠν, ὀ.
 Eusebio, Εὐσέβιος, ὠν, ὀ.
 Eussino, Εὐξένος, ὠν, ὀ.
 Eustazio, Εὐσταάσιος, ὠν, ὀ.
 Euterpe, Εὐτέρπη, ἡς, ἦ.
 Eutidemo, Εὐθύδημος, ὠν, ὀ.
 Eutropio, Εὐτρόπιος, ὠν, ὀ.
 Evadne, Εὐάδνη, ἡς, ἦ.
 Evagora, Εὐαγόρας, ὠν, ὀ.
 Evandro, Εὐανδρός, ὠν, ὀ.
 Evemero, Εὐήμερος, ὠν, ὀ.
 Evergete, Εὐεργέτης, ὠν, ὀ.

F

Fabio, Φάβιος, ὠν, ὀ.
 Fabrizio, Φαβρίκιος, ὠν, ὀ.
 Faentino, Φαβεντίνος, ἡ, ὠν.
 Faenza, Φαβεντία, ας, ἦ.
 Falaride, Φάλαρης, ἑδός, ὀ.
 Falereo, Φαληρικός, ἦ, ὠν.
 Faleria, Φαλήριον, ὠν, τό.
 Falerio, Φαλέρειον, ὠν, τό.
 Falerno, Φαλέρνιος, ἡ, ὠν; Φάλερνος, ὠν.
 Falero, Φάληρος, ὠν, ὀ.
 Fama, Φημή, ἡς, ἦ.
 Faone, Φάων, ὠνος, ὀ.
 Fariseo, Φαρισαῖος, ὠν, ὀ.
 Farnabazo, Φαρναβάζος, ὠν, ὀ.
 Faro, Φάρος, ὠν, ἦ.
 Farsaglia, Φάρσακος, ὠν, ἦ.
 Fasi, Φάσις, ἑδός, ὀ.
 Faside, Φάσις, ἑδός, ἦ.
 Fauno, Φαῦνος, ὠν, ὀ.
 Favonio, Φαώνιος, ὠν, ὀ.
 Feaci, Φαίαικες, ὠν, οἰ.
 Febo, Φοῖβος, ὠν, ὀ.
 Fedone, Φαίδων, ὠνος, ὀ.
 Fedra, Φαίδρα, ας, ἦ.
 Fedro, Φαίδρος, ὠν, ὀ.
 Felice, Φηλῆς, ἑκός, ὀ.*
 Fenarete, Φαιναρέτη, ἡς, ἦ.
 Fenice, Φοίνιξ, ἑκός, ὀ.
 Fenicia, Φοινίκη, ἡς, ἦ.
 Fenicio, Φοινίκιος, α, ὠν; Φοίνιξ, ἑκός, ὀ; Φοίνισσα, ἡς, ἦ.
 Fere, Φεραί, ὠν, αἰ.
 Feronia, Φερωνία, ας, ἦ.
 Festo, Φαιστός, ὠν, ὀ.
 Fetonte, Φαέθων, ὠνος, ὀ.
 Fidene, Φιδήναι, ὠν, αἰ.
 Fidia, Φειδίτας, ὠν, ὀ.
 Fidippo, Φεῖδιππος, ὠν, ὀ.
 Fidolao, Φεῖδόλαος, ὠν, ὀ.

Fiesole, Φαΐτουλαι, ἄν, αἰ.
 File, Φυλή, ἡς, ἡ.
 Filemone, Φιλήμων, ὄνος, ὁ.
 Fileo, Φιλαΐτος, α, ὄν.
 Fileta, Φιλητάς, ἄ, ὁ.
 Filino, Φιλίνος, ὄν, ὁ.
 Filippo, Φιλιππος, ὄν, ὁ.
 Filisco, Φιλίσκος, ὄν, ὁ.
 Filocare, Φιλοχάρης, ὄν, ὁ.
 Filocrate, Φιλοκράτης, ὄν, ὁ.
 Filomede, Φιλομήδης, ὄν, ὁ.
 Filomedusa, Φιλομέδουσα, ἡς, ἡ.
 Filometore, Φιλομήτωρ, ὄν, ὁ.
 Filone, Φίλων, ὄν, ὁ.
 Filoneo, Φιλόνεως, α, ὁ.
 Filonide, Φιλωνίδης, ὄν, ὁ.
 Filostrato, Φιλόστρατος, ὄν, ὁ.
 Filotimo, Φιλότιμος, ὄν, ὁ.
 Filottete, Φιλοκτήτης, ὄν, ὁ.
 Fineso, Φινεύς, ἔως, ὁ.
 Flacco, Φλάκκος, ὄν, ὁ.
 Flavio, Φλαυΐος ἢ Φλάβιος, ὄν, ὁ.
 Flegelonte, Φλεγέδων, ὄν, ὁ.
 Flegia, Φλέγιάς, ὄν, ὁ.
 Flegra, Φλέγρα, ας, ἡ.
 Fliante, Φλίξ, ἄν, ὁ.
 Flio, Φλύα, ας, ἡ.
 Flora, Φλωρίς, ἴδως, ἡ.
 Floro, Φλωρος, ὄν, ὁ.
 Focese, Φωκεύς, ἔως, ὁ.
 Focide, Φωκίς, ἴδως, ἡ.
 Focione, Φωκίων, ἄν, ὁ.
 Folio, Φολή, ἡς, ἡ.
 Forbante, Φόρβας, ἄν, ὁ.
 Formia, Φορμιαί, ἄν, αἰ.
 Formiano, Φορμιανός, ἡ, ὄν.
 Formione, Φορμιών, ἄν, ὁ.
 Foroneo, Φορωνεύς, ἔως, ὁ.
 Fortuna, Τύχη, ἡς, ἡ.
 Fozio, Φώτιος, ὄν, ὁ.
 Fraate, Φραάτης, ὄν, ὁ.
 Frigia, Φρυγία, ας, ἡ.
 Frigio, Φρύγιος, α, ὄν.
 Frine, Φρύνης, ἴδως, ἡ.
 Frinico, Φρύνικος, ὄν, ὁ.
 Frissa, Φρίξια, ἡς, ἡ.
 Frontone, Φρόντων, ἄν, ὁ.
 Fria, Φρία, ας, ἡ.
 Ftotide, Φτιάτις, ἴδως, ἡ.
 Fulvia, Φουλβία, ας, ἡ.
 Furie, Ἐριώδης, ἄν, αἰ.

G

Gadara, Γάδαρα, ἄν, τὰ.
 Gades, Γάδειρα, ἄν, τὰ.

Gaeta, Καιήτη, ἡς, ἡ.
 Galatea, Γαλάτεια, ας, ἡ.
 Galati, Γαλάται, ἄν, οἱ.
 Galazia, Γαλατία, ας, ἡ.
 Galba, Γάλβας, α, ὁ.
 Galeno, Γαλήνος, ὄν, ὁ.
 Galerio, Γαλήριος, ὄν, ὁ.
 Galilea, Γαλιλαία, ας, ἡ.
 Galileo, Γαλιλαῖος, α, ὄν.
 Galli, Γαλάται, ἄν, οἱ; Γάλλοι, ἄν, οἱ; Κέλ-
 ται, ἄν, οἱ.
 Gallia, Γαλατία ἢ Γαλλία, ας, ἡ; Κελτική,
 ἡς, ἡ.
 Gange, Γάγγης, ὄν, ὁ.
 Ganimede, Γανυμήδης, ὄν, ὁ.
 Garamanti, Γαραμάντες, ἄν, οἱ.
 Gedrosia, Γεδρωσία, ας, ἡ.
 Gela, *città*, Γέλα, ἡς, ἡ; *fiume*, Γέλας, α, ὁ.
 Gelone, Γέλων, ἄν, ὁ.
 Genova, Γενόα ἢ Γένουα, ας, ἡ.
 Geremia, Ἰερემίας, ὄν, ὁ.
 Gerione, Γηρυών, ὄν, ὁ.
 Germania, Γερμανία, ας, ἡ.
 Germanico, Γερμανικός, ὄν, ὁ.
 Germano, Γερμανός, ἡ, ὄν.
 Gerusalemme, Ἰερουσόλυμα, ὄν, τὰ.
 Gesù, Ἰησοῦς, ὄν, ὁ.
 Geta, Γέτης, ὄν, ὁ.
 Getulo, Γαιτούλλος, ὄν, ὁ.
 Giacinto, Ἰάκινθος, ὄν, ὁ.
 Giacomo, Ἰακώβος, ὄν, ὁ.
 Giano, Ἰανός, ὄν, ὁ.
 Giapeto, Ἰαπετός, ὄν, ὁ.
 Giasone, Ἰάσων, ὄν, ὁ.
 Gibilterra, Κάλλιπη, ἡς, ἡ. *Lo strotto di*
Gibilterra, ὁ Ἡράκλειος πορθμός.
 Gige, Γύγης, ὄν, ὁ.
 Giocasta, Ἰοκάστη, ἡς, ἡ.
 Giordano, Ἰορδάνης, ὄν, ὁ.
 Giorgio, Γεώργιος, ὄν, ὁ.
 Giovanni, Ἰωάννης, ὄν, ὁ.
 Giove, Ζεὺς, *gen.* Διός, *ecc.*
 Giuba, Ἰόβας, α, ὁ.
 Giuda, Ἰούδας, α, ὁ.
 Giudea, Ἰουδαία, ας, ἡ.
 Giugurta, Ἰουγούρθας, α, ὁ.
 Giulia, Ἰουλία, ας, ἡ.
 Giuliano, Ἰουλιανός, ὄν, ὁ.
 Giulio, Ἰούλιος, ὄν, ὁ.
 Giunio, Ἰούνιος, ὄν, ὁ.
 Giunone, Ἥρα, ας, ἡ.
 Giuseppe, Ἰώσηπος, ὄν, ὁ.
 Giustiniano, Ἰουστινιανός, ὄν, ὁ.
 Giustino, Ἰουστίνος, ὄν, ὁ.
 Glauco, Γλαῦκος, ὄν, ὁ.

Glicera, Γλυκέρα, ου, ἡ.
 Gnido, Κνίδος, ου, ἡ.
 Gnosso, Κνωσσός, ου, ὁ.
 Gobia, Γωβία, ου, ὁ.
 Gordio, Γόρδιος, ου, ὁ.
 Gorgia, Γοργία, ου, ἡ.
 Gorgone, Γοργώ, ους, ἡ.
 Gortina, Γόρτυνα, ης, ἡ.
 Gracco, Γράκχος, ου, ὁ.
 Granico, Γράνικος, ου, ὁ.
 Grazie (Le), Χάριτες, ων, αἱ.
 Grecia, Ἑλλάς, ἄδος, ἡ.
 Greco, Ἑλλην. νος, ὁ.
 Gregorio, Γρηγόριος, ου, ὁ.

I

Iacco, Ἰακχος, ου, ὁ.
 Iadi, Ἰάδες, ων, αἱ.
 Iapigi, Ἰάπυγες, ων, αἱ.
 Iapigia, Ἰαπυγία, ας, ἡ.
 Iassarte, Ἰαξάρτης, ου, ὁ.
 Iberi, Ἰβήρες, ων, αἱ.
 Iberia, Ἰβηρία, ας, ἡ.
 Ibieo, Ἰβυκος, ου, ὁ.
 Ibla, Ἰβλά, ης, ἡ.
 Ibleo, Ἰβλαῖος, α, ου.
 Icaro, Ἰκαρος, ου, ὁ.
 Icnusa, Ἰκνούσα, ης, ἡ.
 Ida, Ἴδη, ης, ἡ.
 Idalia, Ἰδάλιον, ου, τό.
 Idaspe, Ἰδάσπης, ου, ὁ.
 Ideo, Ἰδαῖος, α, ου.
 Idomeneo, Ἰδομενεύς, έως, ὁ.
 Idumea, Ἰδοουμαία, ας, ἡ.
 Iempsale, Ἰάμφας, α, ὁ.
 Ierone, Ἰέρων, ωνος, ὁ.
 Ifianassa, Ἰφιάνασσα, ης, ἡ.
 Ificrate, Ἰφικράτης, ου, ὁ.
 Ifigenia, Ἰφιγένεια, ας, ἡ.
 Ifito, Ἰφίτος, ου, ὁ.
 Ignazio, Ἰγνάτιος, ου, ὁ.
 Iliario, Ἰλιάριος, ου, ὁ.
 Iliade, Ἰλιάς, ἄδος, ἡ.
 Ilio, Ἰλιου, ου, τό; Ἰλιος, ου, ἡ.
 Ilioneo, Ἰλιονεύς, έως, ὁ.
 Ilisso, Ἰλισσός, ου, ὁ.
 Illirii, Ἰλλύριοι, ων, αἱ.
 Illiria, Ἰλλυρίς, έδος, ἡ; Ἰλλυρία, ας, ἡ.
 Ilo, Ἴλος, ου, ὁ.
 Imbro, Ἰμβρος, ου, ὁ.
 Imera, Ἰμέρα, ας, ἡ.
 Imereo, Ἰμερῆσις, α, ου.
 Imetto, Ἰμηττός, ου, ὁ.
 Inachia, Ἰναχία, ας, ἡ.

Inaco, Ἰναχος, ου, ὁ.
 India, Ἰνδική, ης, ἡ.
 Indiani, Ἰνδοί, ων, αἱ.
 Ino, Ἰνώ, ους, ἡ.
 Insubre, Ἰνσουβρος, ου, ὁ.
 Io, Ἰώ, ους, ἡ.
 Iolco, Ἰωλκός, ου, ὁ.
 Ione, Ἴων, ωνος, ὁ.
 Ionia, Ἰωνία, ας, ἡ.
 Ionio, Ἰωνικός, ἡ. ὁν. Il mare ionio, τὸ Ἰώνιον (ου) πέλαγος (ους). Gli Ioni, Ἰώνες, ων, αἱ.
 Iperboreo, Ἰπερβόρειος, ου.
 Iperide, Ἰπεριθής, ου, ὁ.
 Ipparco, Ἰππαρχος, ου, ὁ.
 Ippia, Ἰππίας, ου, ὁ.
 Ippocrate, Ἰπποκράτης, ους, ὁ.
 Ippocrene, ἡ Ἰππου κρήνη (ης).
 Ippodamante, Ἰπποδάμης, αντος, ὁ.
 Ippodamia, Ἰπποδάμεια, ας, ἡ.
 Ippolito, Ἰππόλυτος, ου, ὁ.
 Ipponaxe, Ἰππώναξ, αντος, ὁ.
 Irsuo, Ἰρφεύς, έως, ὁ.
 Ircania, Ἰρκανία, ας, ἡ.
 Ircano, Ἰρκανός, ου, ὁ.
 Irene, Εἰρήνη, ης, ἡ.
 Ireneo, Εἰρήνησιος, ου, ὁ.
 Iri e Iride, Ἴρις, έδος, ἡ.
 Isaia, Ἰσαΐας, ου, ὁ.
 Iseo, Ἰσαῖος, ου, ὁ.
 Iside, Ἰσις, έδος, ἡ.
 Isidoro, Ἰσιδωρος, ου, ὁ.
 Ismaro, Ἰσμάρως, ου, ὁ.
 Ismenia, Ἰσμηνίας, ου, ὁ.
 Isocrate, Ἰσοκράτης, ους, ὁ.
 Israeliti, Ἰσραηλῖται, ων, αἱ.
 Issione, Ἰξίων, ωνος, ὁ.
 Isso, Ἰσσός, ου, ὁ.
 Istaspe, Ἰστάσπης, ου, ὁ.
 Istio, Ἰστιαῖος, ου, ὁ.
 Istmo, Ἰσθμός, ου, ὁ.
 Istria, Ἰστρία, ας, ἡ.
 Istro, Ἰστρος, ου, ὁ.
 Itaca, Ἰθάκη, ης, ἡ.
 Italia, Ἰταλία, ας, ἡ.
 Italiano, Ἰταλικός, ἡ, ὄν; Ἰταλός, ου, ὁ; Ἰταλῖς, έδος, ἡ.
 Iti, Ἴτις, υος, ὁ.
 Itome, Ἰθάμη, ης, ἡ.

L

Labdalo, Λάβδαλον, ου, τό.
 Laberinto, Λαβύρινθος, ου, ὁ.
 Lacedemone, Λακεδαιμων, ωνος, ἡ.

Lacedemonio, Λακεδαιμόνιος, α. ου.
 Lachesi, Λάχης, εως, η.
 Lachete, Λάχης, ητος, ο.
 Laconia, Λακωνική, ης, η || Donna di Laconia, Λάκωνα, ης, η.
 Laconio, Λακωνικός, ή, ου; Λάκων, ωνος, ο.
 Laerte, Λαέρτης, ου, ο.
 Laerzio, Λαέρτιος, ου, ο.
 Lagide, Λαγίδης, ου, ο.
 Lago, Λάγος, ου, ο.
 Laio, Λάϊος, ου, ο.
 Lamaco, Λάμαχος, ου, ο.
 Lamia, Λαμία, ας, η.
 Lampsaco, υομο, Λάμψακος, ου, ο; *città*, Λάμψακος, ου, η.
 Laoconte, Λαοκόων, ωτος, ο.
 Laodamia, Λαοδάμεια, ας, η.
 Laodicea, Λαοδικεία, ας, η.
 Laomedonte, Λαομέδων, ωτος, ο.
 Lapiti, Λαπίθαι, ων, οι.
 Lari, οι Θεοι οι κατοικίδιοι.
 Larissa, Λάρισα, ης, η.
 Lasio, Λάσιος, ου, ο.
 Laso, Λάσος, ου, ο.
 Latino, *sost.* Λατίνος, ου ο || *ad.* Έρωμιχός, ή, ου.
 Latona, Λητώ, ους, η.
 Laurio, Λαύριον, ου, τό.
 Lavinia, Λαβινία, ους, η.
 Lavinio, Λαβίνιον ο Λαούτιον, ου, τό.
 Lazio, Λατίνη, ης, η; Λάτιον, ου, τό.
 Lazzaro, Λάζαρος, ου, ο.
 Leandro, Λεάνδρος, ου, ο.
 Lebadea, Λεβιάδεια, ας, η.
 Leda, Λήδα, ας, η.
 Lelegi, Λέλεγες, ων, οι.
 Lelio, Λαίλιος, ου, ο.
 Lemneo, Λήμνιος, α, ου.
 Lemno, Λήμνος, ου, η.
 Leocare, Λεωχάρης, ου, ο.
 Leone, Λέων, ωτος, ο.
 Leonida, Λεωνίδας, ου, ο.
 Leontida, Λεοντίδας, ου, ο.
 Leontini, Λεοντινοί, ων, οι.
 Leonzio, Λεόντιον, ου, τό.
 Leostene, Λεωσθένης, ους, ο.
 Leotichida, Λεωτυχίδης, ου, ο.
 Leprea, Λεπρέα, ας, η.
 Lepreate, Λεπρέατης, ου, ο; Λεπρεατίς, ιδος, η.
 Lerna, Λέρνα, ης, η.
 Lerneo, Λερναίος, α, ου.
 Lesbia, Λεσβία, ας, η.
 Lesbio, Λέσβιος, α, ου.
 Lesbo, Λέσβος, ου, η.

Lesche, Λέσχη, ου, ο.
 Lestrigoni, Λαιστρυγόνες, ων, οι.
 Lete, Λήθη, ης, η.
 Leuca, Λευκή, ης, η.
 Leucade, Λευκάς, άδος, η.
 Leucippo, Λευκίππος, ου, ο.
 Leuconoe, Λευκονόη, ης, η.
 Leucotea, Λευκοθέα, ας, η.
 Leutra, Λευκτρα, ων, τό.
 Libaou, Λίβανος, ου, ο.
 Libia, Λιβύη, ης, η.
 Libico, Λιβυκός, ή, ου.
 Libitina, Λιβιτινή, ης, η.
 Liburni, Λιβυνοί, ων, οι.
 Licaeone, Λυκάων, ωνος, ο.
 Licaonia, Λυκαονία, ας, η.
 Licambe, Λυκάμβης, ου, ο.
 Liceo, Λυκείον, ου, τό.
 Licia, Λυκία, ας, η.
 Licio, Λυκίος, α, ου.
 Licofrone, Λυκόφρων, ωνος, ο.
 Licomede, Λυκομήδης, ου, ο.
 Licurgo, Λυκούργος, ου, ο.
 Lidia, Λυδία, ας, η.
 Lidio, Λυδίας, α, ου.
 Liguri, Λίγυες, ων, οι.
 Liguria, Λιγυρτική, ης, η.
 Ligustico, Λιγυρτικός, ή, ου.
 Lilibeo, Λιλύβειον ο Λαούτιον, ου, τό.
 Limna, Λίμνη, ων, αι.
 Linceo, Λυγκεύς, έως, ο.
 Lincestide, Λυγκηστίς, ιδος, η.
 Lino, Λίνος, ου, ο.
 Lipari (Le), Λιπάροι, ων, αι.
 Liri, Κλήνις, εως, ο.
 Lirnesso, Λυρνησσός, ου, η.
 Lisandro, Λύσανδρος, ου, ο.
 Lisia, Λυσίας, ου, ο.
 Liside, Λύτις, ιδος, ο.
 Lisimaco, Λυσιμάχος, ου, ο.
 Lisippo, Λυσίππος, ου, ο.
 Lisistrato, Λυσίστρατος, ου, ο.
 Loeri, Λοκροί, ων, οι.
 Locride, Λοκρίς, ιδος, η.
 Longino, Λογγίνος, ου, ο.
 Lotofagi, Λοτοφάγοι, ων, οι.
 Luca, Λουκάς, ά, ο.
 Lucani, Λευκανοί, ων, οι.
 Lucania, Λευκανία, ας, η.
 Lucia, Λουκία ο Λευκία, ας, η.
 Luciano, Λουκιανός, ου, ο.
 Licina, Ειλειθια, ας, η.
 Lucio, Λούκιος ο Λυκίσιος, ου, ο.
 Lucrezia, Λουκρητία, ας, η.
 Lucrezio, Λουκρητίος, ου, ο.

Lucullo, Λεύκουλλος, ου, ό.
 Lusitania, Λυσιτανία, ας, ή.
 Lutezia, Λευκετία, ας, ή.

M

Macabne, Μακάβων, ους, ό.
 Macario, Μακάριος, ου, ό.
 Macabeo, Μακκαβαίος, ου, ό.
 Macedone, Μακεδών, ους, ό.
 Macedonia, Μακεδονία, ας, ή.
 Macedonico, Μακεδονικός, ή, όν.
 Maerino, Μακρίνος, ου, ό.
 Macrobio, Μακρόβιος, ου, ό.
 Maddalena, Μαγδαληνή, ής, ή.
 Madianiti, Μαδινηταί, αν, οί.
 Magnesia, Μαγνητία, ας, ή.
 Magone, Μάγων, ανος, ό.
 Maia, Μαΐα, ας, ή.
 Malca, Μαλέα, ας, ή.
 Malta, Μελίτη, ης, ή.
 Mamertini, Μαμμερτίνοι, αν, οί.
 Maudane, Μαυδάνη, ης, ή.
 Manlio, Μάλλιος, ου, ό.
 Mantinea, Μαντινεία, ας, ή.
 Manto, Μαντώ, ους, ή.
 Mautova, Μάντουα, ας, ή.
 Maratona, Μαραθών, ανος, ό. Di Maratona,
 Μαραθώνιος, α, ου.
 Marcello, Μάρκελλος, ου, ό.
 Marco, Μάρκος, ου, ό.
 Mardocheo, Μαρδοχάιος, ου, ό.
 Mardonio, Μαρδόσιος, ου, ό.
 Mareotide, Μαριώτης, ιδος, ή.
 Margite, Μαργίτης, ου, ό.
 Maria, Μαρία, ας, ή.
 Mariandini, Μαριανδυνοί, αν, οί.
 Mario, Μάριος, ου, ό.
 Maronea, Μαρώνεια, ας, ή.
 Marsi, Μάρσοι, αν, οί.
 Marsia, Μαρσύας, ου, ό.
 Marsiglia, Μασσαλία, ας, ή.
 Marsigliesi, Μασσαλιώται, αν, οί.
 Marte, "Αρης, εος, ό.
 Marziale, Μαρτιάλιος, ου, ό.
 Massenzio, Μαξέντιος, ου, ό.
 Massimiano, Μαξιμιανός, ου, ό.
 Massiano, Μάξιμος, ου, ό.
 Massinissa, Μασσινισσός, α, ό.
 Matuta, Λευκοθέα, ας, ή.
 Mauritania, Μυρουυσία, ας, ή.
 Mauritano, Μυρουύσιος, α, ου.
 Mausolo, Μάυσωλος, ου, ό.
 Mazzara, Μάζαρος, ου, ό.
 Meandro, Μαϊάνδρος, ου, ό.

Medea - Μηδεια, ας, ή.
 Media, Μηδία, ας, ή.
 Medo, Μηδικός, ή, όν. I Medi, Μηδοί, αν, οί.
 Medusa, Μειδουσα, ης, ή.
 Megabate, Μεγαβάτης, ου, ό.
 Megabazo, Μεγάβαζος, ου, ό.
 Megalopoli, Μεγαλόπολις, εως, ή.
 Megapente, Μεγαπέντης, ους, ό.
 Megara, Μέγαρα, αν, τά.
 Megarese, Μεγαρικός, ή, όν; Μεγαρεύς, εως,
 ό; Μεγαρίς, ιδος, ή.
 Megaride, Μεγαρίς, ιδος, ή.
 Megera, Μέγαιρα, ας, ή.
 Melampo, Μελάμπους, οδες, ό.
 Melanippo, Μελάνιππος, ου, ό.
 Melanto, Μέλανθος, ου, ό.
 Melea, Μελέας, ου, ό.
 Meleagro, Μελέαγρος, ου, ό.
 Melesippo, Μελήσιππος, ου, ό.
 Melicerte, Μελικέρτης, ου, ό.
 Melpomene, Μελπομένη, ης, ή.
 Memfi, Μέμφις, ιδος, ή.
 Memnone, Μέμνων, ους, ό.
 Menadi, Μηνιάδες, αν, οί.
 Menalca, Μενάλκης, ου, ό.
 Menalo, Μενάλου, ου, τό.
 Menandro, Μένανδρος, ου, ό.
 Menedemo, Μενέδημος, ου, ό.
 Menelao, Μενέλκος, ου, ό.
 Mentore, Μέντωρ, ορος, ό.
 Meotide, palude, ή Μαιώτις (ιδος) λίμνη (ης).
 Mercurio, Έρμης, ους, ό.
 Merione, Μηριόνης, ου, ό.
 Mermnade, Μερμανάδης, ου, ό.
 Merope, Μερόπη, ης, ή.
 Mesia, Μυσία, ας, ή.
 Mesopotamia, Μεσοποταμία, ας, ή.
 Messapia, Μεσσαπία, ας, ή.
 Messapio, Μεσσαπίος, ου, ό.
 Messene, Μεσσήνη, ης, ή.
 Messenio, Μεσσήμιος, α, ου.
 Messina, Μεσσήνη, ης, ή.
 Metaponto, Μεταπόντιον, ου, τό.
 Metauro, Μέταυρος, ου, ό.
 Metello, Μέτελλος, ου, ό.
 Metimno, Μέθυμμα, ης, ή.
 Metone, Μέτων, ανος, ό.
 Metrodoro, Μητρόδορος, ου, ό.
 Micale, Μυκάλη, ης, ή.
 Micene, Μυκήναι, αν, οί. Di Micene, Μυκη-
 ναίος, α, ου.
 Micone, Μύκονος, ου, ό.
 Mida, Μίδας, ου, ό.
 Milano, Μεδιόλανον, ου, τό.
 Mile, Μυλαί, αν, οί.

Milesio, Μιλῆσιος, α. ου.
 Mileto, Μίλητος, ου, ἡ.
 Milone, Μίλων, υνος, ὁ.
 Milziade, Μιλτιάδης, ου, ὁ.
 Mimmermo, Μίμμερμος, ου, ὁ.
 Mindaro, Μίνδαρος, ου, ὁ.
 Mindo, Μίνδος, ου, ὁ.
 Minerva, Ἄθηνᾶ, ἄς, ἡ.
 Minii, Μίνυσι, ὤν, οί.
 Minosse, Μίνως, υος, ὁ.
 Minotauro, Μινώταυρος, οὔ, ὁ.
 Mirmidoni, Μυρμιδόνες, ὠν, οί.
 Mirra, Μύρρα, ας, ἡ.
 Mirteo, Μυρτιάς, α, ου.
 Misia, Μυσία, ας, ἡ.
 Mitilene, Μιτυλήνη, ης, ἡ.
 Mitileneo, Μιτυληναίος, α, ου.
 Mitridate, Μιθριδάτης, ου, ὁ.
 Miunte, Μοῦς, οὔντος, ὁ.
 Mnemosine, Μνημοσύνη, ης, ἡ.
 Mnesidemo, Μνησιδῆμος, ου, ὁ.
 Modena, Μουτίνη, ης, ἡ.
 Molossi, Μολοσσοί, ὠν, οί.
 Momo, Μῶμος, ου, ὁ.
 Mopso, Μόψος, ου, ὁ.
 Morfeo, Μορφεύς, ἑως, ὁ.
 Mosco, Μόσχος, ου, ὁ.
 Mummio, Μόμμιος, ου, ὁ.
 Munichia, Μουνιχία, ας, ἡ.
 Murena, Μουρήνας, α, ὁ.
 Musa, Μοῦσα, ης, ἡ.
 Museo, Μουσαῖος, ου, ὁ.
 Muzio, Μούχιος, ου, ὁ.

N

Nabateo, Ναβυταῖος, α, ου.
 Nabide, Νάβης, ἰδος, ὁ.
 Naiade, Ναϊάς, ἄδος, ἡ.
 Napoli, Νεάπολις, ἑως, ἡ.
 Narbona, Ναρβών, ὤνος, ὁ.
 Narciso, Νάρκισσος, ου, ὁ.
 Nassio, Νάξιος, α, ου.
 Nasso, Νάξος, ου, ἡ.
 Nauclo, Ναυκλος, ου, ὁ.
 Naucrate, Ναυκράτης, ου, ὁ.
 Naupatto, Ναυπακτος, ου, ἡ.
 Nauplia, Ναυπλία, ας, ἡ.
 Nausicaa, Ναυσικάα, ας, ἡ.
 Nausicle, Ναυσικλής, οὔς, ὁ.
 Nazzareno, Ναζωραῖος, α, ου.
 Neera, Νέαιρα, ας, ἡ.
 Nelo, Νελώ, οὔς, ἡ.
 Nemea, Νεμέα, ας, ἡ.
 Nemei, (Giocchi), Νέμεα, ὠν, τά.

Nemesi, Νέμετις, ἑως, ἡ.
 Neobula, Νεοβούλα, ης, ἡ.
 Neocle, Νεοκλής, οὔς, ὁ.
 Neottolemo, Νεοπτόλεμος, ου, ὁ.
 Nereide, Νηρηΐς, ἰδος, ἡ.
 Nereo, Νηρεύς, ἑως, ὁ.
 Nerito, Νήριτος, ου, τῶ.
 Nerone, Νέρων, υνος, ὁ.
 Nerva, Νέρβος, ου, ὁ.
 Nesso, Νέστος, ου, ὁ.
 Nestore, Νέστωρ, ορος, ὁ.
 Nettuno, Νηπτεῖδῶν, ὤνος, ὁ.
 Nicandro, Νικανδρος, ου, ὁ.
 Nicanore, Νικάνωρ, ορος, ὁ.
 Niccolò, Νικόλαος, ου, ὁ.
 Nicea, Νίκαια, ας, ἡ.
 Niceforo, Νικηφόρος, ου, ὁ.
 Nicia, Νίκιας, ου, ὁ.
 Nicomede, Νικομήδης, οὔς, ὁ.
 Nicomedia, Νικομήδεια, ας, ἡ.
 Nicopoli, Νικόπολις, ἑως, ἡ.
 Nico-trato, Νικίστρατος, ου, ὁ.
 Nilo, Νεῖλος, ου, ὁ.
 Ninfa, Νύμφη, ης, ἡ.
 Ninive, Νίνος, ου, ἡ.
 Nino, Νίνος, ου, ὁ.
 Niobe, Νιόβη, ης, ἡ.
 Nisa, Νύσα, ης, ἡ.
 Nisibi, Νίσιβις, ἰδος, ἡ.
 Noto, Νότος, ου, ὁ.
 Numa, Νουμάς, ἄ, ὁ.
 Numantino, Νομαντίνος, η, ου.
 Numanzia, Νομαντία, ας, ἡ.
 Numida, Νομάς, ἄδος, ὁ.
 Numidia, Νομαδική, ἄς, ἡ.
 Numitore, Νομήτωρ, ορος, ὁ.

O

Ocalea, Ὀκάλεια, ας, ἡ.
 Oceanina, Ὀκεανίς, ἰδος, ἡ.
 Oceano, Ὀκεανός, οὔ, ὁ.
 Oeno, Ὀίνος, ου, ὁ.
 Oeo, Ὀχος, ου, ὁ.
 Odissea, Ὀδύσεια, ας, ἡ.
 Oeta, Οἶτη, ης, ἡ.
 Ofanto, V. Aufido.
 Ogige, Ὀγύγη, ου, ὁ.
 Oileo, Ὀϊλεύς, ἑως, ὁ.
 Oleno, Ὀλένος, ου, ὁ.
 Olimpia, Ὀλυμπία, ας, ἡ.
 Olimpiade, Ὀλυμπιάς, ἄδος, ἡ.
 Olimpico, Ὀλύμπιος, α, ου. I giuochi olim-
 pici, Ὀλύμπια, ὠν, τά.
 Olimpodoro, Ὀλυμπιδοφόρος, ου, ὁ.

Olimpo, Ὀλύμπος, ου, ὁ.
 Olintio, Ὀλύθιος, α, ου.
 Olinto, Ὀλυθος, ου, ἡ.
 Omero, Ὀμηρος, ου, ὁ.
 Omfale, Ὀμφάλη, ης, ἡ.
 Opico, Ὀπικός, οὔ, ὁ.
 Oppiano, Ὀππιωνός, οὔ, ὁ.
 Opunte, Ὀπούς, οὔντος, ὁ.
 Opunzio, Ὀπούντιος, α, ου.
 Osimo, Αὐξουμου, ου, τό.
 Orazio, Ὀράτιος, ου, ὁ.
 Orco, Αἰδής, ου, ὁ.
 Orcomene, Ὀρχομενός, οὔ, ὁ.
 Oreade, Ὀρειάς, ἄσδος, ἡ.
 Oreste, Ὀρέστης, ου, ὁ.
 Orestiade, Ὀρεστιάς, ἄσδος, ἡ.
 Orfeo, Ὀρφεύς, ἔως, ὁ.
 Orfico, Ὀρφικός, ἡ, ὄν.
 Origene, Ὀριγένης, ους, ὁ.
 Orione, Ὀρίων, ἄσδος, ὁ.
 Orode, Ὀρώδης, ου, ὁ.
 Oronte, Ὀρόντης, ου, ὁ.
 Ortabora, Ὀρθαγόρας, ου, ὁ.
 Ortensio, Ὀρτήσιος, ου, ὁ.
 Ortigia, Ὀρτυγία, ας, ἡ.
 Osco, Ὀσκος, ου, ὁ.
 Osiride, Ὀσιρις, ἰδός, ἡ.
 Ossa, Ὀσσα, ης, ἡ.
 Ostia, Ὀστία, ας, ἡ.
 Ottone, Ὀθων, ἄσδος, ὁ.
 Oxo, Ὀξος, ου, ὁ.

P

Pachete, Πάχης, ητος, ὁ.
 Pacoro, Πάχορος, ου, ὁ.
 Paflogonia, Παφλαγονία, ας, ἡ.
 Paflo, Πάφος, ου, ἡ.
 Palamede, Παλαμῆδης, ους, ὁ.
 Palatino, Παλλάντιον, ου, τό.
 Palemone, Παλαίμων, ἄσδος, ὁ.
 Palermitano, Πανορμίτης, ου, ὁ; Πανορμίτις, ἰδός, ἡ.
 Palermo, Πάνορμος, ου, ἡ.
 Palestina, Παλαιστίνη, ης, ἡ.
 Pallade, Παλλάς, ἄσδος, ἡ.
 Palladio, Παλλάδιον, ου, τό.
 Pallante, Παλλάς, ἄσδος, ὁ.
 Pallanzio, Παλλάντιον, ου, τό.
 Pallene, Παλλήνη, ης, ἡ.
 Palmira, Πάλμυρα, ας, ἡ.
 Pamiso, Πάμισος, ου, ὁ.
 Panacheo, Παναχαϊκός, ἡ, ὄν.
 Panatenee, Παναθηναία, ἡ, τό.
 Panegrazio, Παναγκράτιος, ου, ὁ.

Pandione, Πανδιών, ἄσδος, ὁ.
 Pandora, Πανδώρα, ας, ἡ.
 Pandosia, Πανδοσία, ας, ἡ.
 Pane, Πάνυ, ἄσδος, ὁ.
 Panezio, Πανυτίσιος, ου, ὁ.
 Panfilia, Παμφυλία, ας, ἡ.
 Panfilo, Πάμφυλος, ου, ὁ.
 Pangeo, Παγγαῖον, ου, τό.
 Pannonia, Παννονία, ας, ἡ.
 Panopeo, Πανοπέτις, ἔως, ὁ.
 Panopo, Πάνοψ, ἄσδος, ὁ.
 Pantaleone, Πανταλέων, ἄσδος, ὁ.
 Pantea, Πάνθεια, ας, ἡ.
 Panticapeo, Παντικάπαιον, ου, τό.
 Panto, Πάνθος, ου, ὁ.
 Pantoide, Πανθοίδης, ου, ὁ.
 Paolo, Παῦλος, ου, ὁ.
 Parche, Μαῦραι, ἡ, αἰ.
 Paride, Πάρις, ἰδός, ὁ.
 Parigi, Λευκετία, ας, ἡ.
 Pario, Πάριος, α, ου.
 Parisatide, Παρύσατις, ἰδός, ἡ.
 Parma, Πάρμα, ης, ἡ.
 Parmenide, Παρμενίδης, ου, ὁ.
 Parmigiano, Παρμηστινός, οὔ, ὁ.
 Parnasso, Παρνασσός, οὔ, ὁ.
 Parnete, Πάρνης, ητος, ἡ.
 Parno, Πάρνος, ου, ὁ.
 Paropamisso, Παροπάμισος, ου, ὁ.
 Parrasia, Παρράσια, ας, ἡ.
 Parrasio, Παρράσιος, ου, ὁ.
 Partenia, Παρθένια, ας, ἡ.
 Partenope, Παρθενόπη, ης, ἡ.
 Parti, Παρθηναῖοι ἢ Πάρθοι, ἡ, αἰ.
 Partia, Παρθία, ας, ἡ.
 Pasargade, Πασαργάδα, ἡ, αἰ.
 Pasifae, Πασιφάη, ης, ἡ.
 Patara, Πάταρα, ἡ, τό.
 Patmo, Πάτμος, ου, ἡ.
 Patroclo, Πατροκλῆς, οὔ, ὁ.
 Pattolo, Παττωλός, οὔ, ὁ.
 Pausania, Παιουσανίας, ου, ὁ.
 Pedaso, Πήδασος, ου, ὁ.
 Pegaso, Πήγασος, ου, ὁ.
 Pelasgi, Πελασγοί, ἡ, αἰ.
 Pelasgiotide, Πελασγιώτις, ἰδός, ἡ.
 Peleo, Πηλείδης, ἔως, ὁ.
 Pelia, Πελία, ας, ἡ.
 Pelide, Πηλειδῆς, ου, ὁ.
 Pelio, Πήλιον, ου, τό.
 Pella, Πέλλα, ης, ἡ.
 Pellene, Πελλήνη, ης, ἡ.
 Pelope, Πελοπείδης, ὁ.
 Pelopida, Πελοπίδας, ου, ὁ.
 Peloponnesiaco, Πελοποννησιακός, ἡ, ὄν.

Peloponneso, Πελοπόννησος, ου, ή.
 Pelusio, Πελούσιου, ου, τό.
 Penelope, Πηνελόπη, ης, ή.
 Peneo, Πηνειός, ου, ό.
 Pentapoli, Πεντάπολις, εως, ή.
 Pentelico, Πεντελικός, ου, ό.
 Penteo, Πενθεύς, ό.
 Peonia, Παιονία, ας, ή.
 Pepareto, Πεπάρηθος, ου, ή.
 Perdicca, Περδικκας, ου, ό.
 Pergamo, Πέργαμον, ου, τό.
 Periandro, Περίανδρος, ου, ό.
 Pericle, Περικλής, έους, ό.
 Perinto, Πέρινθος, ου, ή.
 Peripatetico, Περιπατητικός, ή, θυ.
 Peritoo, Περίθως, ου, ό.
 Persefone, Περσεφόνη, ης, ή.
 Perseo, Περσεύς, έως, ό.
 Persepoli, Περσέπολις, εως, ή.
 Persia, Περσίς, ιδος, ή.
 Persiano, Πέρσης, ου, ό; Περσικός, ή, έν. Le
 guerre persiane, Περσικά, έν, τά; Μηδικά,
 έν, τά.
 Pertinace, Περτίναξ, ακος, ό.
 Pescara, *fiuato*, "Ατερνος, ου, ό; *città*, "Ατερ-
 νου, ου, τό.
 Pessiaunte, Πεσσαυνός, ούντος, ό.
 Pesto, Πισίτος, ου, ό.
 Petronio, Πετρονίος, ου, ό.
 Pidua, Πύδνα, ης, ή.
 Pieria, Πείρια, ας, ή.
 Pietro, Πέτρος, ου, ό.
 Pilade, Πυλάδης, ου, ό.
 Pilato, Πλάτος, ου, ό.
 Pilo, Πύλος, ου, ή.
 Pimmalione, Πυγμαλιών, υνος, ό.
 Pimpei, Πυγμαίτι, έν, οί.
 Pimplea, Πίμπλεια, ας, ή.
 Pindaro, Πίνδαρος, ου, ό.
 Pindo, Πίνδος, ου, ό.
 Pionia, Πιονία, ας, ή.
 Piramo, Πύραμος, ου, ό.
 Pirene, Πειρήνη, ης, ή.
 Pirenei, τὰ Πυρηναιία (έν) όρη (έν).
 Pireo, Πείραιος, ου, ό.
 Piritoo, Περίθως, ου, ό.
 Pirra, Πύρρα, ας, ή.
 Pirro, Πύρρος, ου, ό.
 Pirrone, Πύρρων, υνος, ό.
 Pisa, Πίσσα, ης, ή.
 Pisandro, Πείσανδρος, έν, ό.
 Pisatide, Πισατίας, ιδος, ή.
 Pisidi, Πισιδίαι, έν, οί.
 Pisidia, Πισιδία, ας, ή.
 Pisistrate, Πεισιστρατίδης, ου, ό.

Pisistrato, Πεισιστρατος, ου, ό.
 Pisone, Πείσιων, υνος, ό.
 Pitagora, Πυθαγόρας, ου, ό.
 Pitagorico, Πυθαγόρειος, α, ου.
 Pitico, Πύθιος, α, ου. I giuochi pitici, Πύθει-
 ων, τά.
 Pitone, Πύθων, υνος, ό.
 Pittaco, Πίττακος, ου, ό.
 Pizia, Πυθία, ας, ή.
 Platea, Πλαταιαί, έν, αί.
 Plateese, Πλαταιεύς, έως, ό.
 Platone, Πλάτων, υνος, ό.
 Plauto, Πλαύτος, ου, ό.
 Pleiadi, Πλειάδες, έν, αί.
 Plinio, Πλάinius, ου, ό.
 Plistarco, Πλεισταρχος, ου, ό.
 Plistene, Πλεισθένης, ους, ό.
 Plutarco, Πλούταρχος, ου, ό.
 Pluto, Πλούτος, ου, ό.
 Plutone, Πλούτων, υνος, ό; "Αδης, ου, ό.
 Pnice, Πυξ, υκος, ή.
 Po, Πόδος, ου, ό; "Ηριδανός, ου, ό.
 Polemarco, Πολέμαρχος, ου, ό.
 Polemone, Πολέμων, υνος, ό.
 Polia, Πολιάς, άδος, ή.
 Polibio, Πολύβιος, ου, ό.
 Policarpo, Πολύκαρπος, ου, ό.
 Policleto, Πολύκλειτος, ου, ό.
 Policrate, Πολυκράτης, ους, ό.
 Polidamante, Πολυδάμας, υνος, ό.
 Polidoro, Πολύδωρος, ου, ό.
 Polifemo, Πολύφημος, ου, ό.
 Polignoto, Πολύγνωτος, ου, ό.
 Polinice, Πολυνεικίης, ου, ό.
 Polinnestore, Πολυμνάστηρ, αρος, ό.
 Polinnia, Πολυμνία, ας, ή.
 Polissena, Πολυξένη, ης, ή.
 Polluce, Πολυδεύκης, ους, ό.
 Pompei, Πομπήϊοι, έν, οί.
 Pompeiano, Πομπικανός, ή, έν.
 Pompeo, Πομπήϊος, ου, ό.
 Ponto, Πόντος, ου, ό.
 Porfirio, Πορφύριος, ου, ό.
 Poro, Πῶρος, ου, ό.
 Porsenna, Πορσέννας ο Πορσέννης, α, ό.
 Poseidone, Ποσειδῶν, υνος, ό.
 Potidea, Ποτίδαια, ας, ή.
 Prassitele, Πραξιτέλης, ους, ό.
 Priamo, Πριάμης, ου, ό.
 Priapo, Πρίαπος, ου, ό.
 Probo, Πρόβος, ου, ό.
 Procle, Προκλής, ους, ό.
 Proclo, Πρόκλος, ου, ό.
 Proconneso, Προκόννησος, ου, ή.
 Procuste, Προκρούστης, ου, ό.

Prodicus, Προδίκος, ου, ό.
 Progne, Πρόκνη, ης, ή.
 Prometeo, Προμηθεύς, έως, όι.
 Pronoe, Προνόη, ης, ή.
 Propontide, Προποντίς, ίδος, ή.
 Proserpina, Περσεφόνη, ης, ή.
 Protogora, Πρωταγόρας, ου, ό.
 Proteo, Πρωτεύς, έως, ό.
 Protogene, Πρωτογένης, ους, ό.
 Prusia, Προυσίας, ου, ό.
 Psammetico, Ψαμμήτιχος, ου, ό.
 Pseudofilippo, Ψευδοφιλιππος, ου, ό.
 Psyche, Ψύχη, ης, ή.
 Publio, Πόπλιος, ου, ό.
 Punico, Καρχηδονιακός, ή, όν.

Q

Quinto, Κόϊντος, ου, ό.
 Quirinale, λόφος ό Κυρίντος (ου).
 Quirino, Κυρίντος, ου, ό.
 Quiriti, Κυρίται, ών, οί.

R

Radamanto, Ραδάμανθυς, υος, ό.
 Ravenna, Ράβεννα, ης, ή.
 Rea, Ρέα, ας, ή.
 Reggio, Ρήγιον, ου, τό.
 Regolo, Ρήγουλος, ου, ό.
 Remo, Ρήμος, ου, ό.
 Reno, Ρήνος, ου, ό.
 Rodano, Ροδανός, ου, ό.
 Rodi, Ρόδος, ου, ή.
 Rodiano, Ρόδιος, α, ον.
 Rodope, Ροδόπη, ης, ή.
 Roma, Ρώμη, ης, ή.
 Romano, Ρωμαϊός, α, ον.
 Romolo, Ρωμύλος, ου, ό.
 Rossane, Ρωξάνη, ης, ή.
 Rubicone, Ρουβίκων, υνος, ό.
 Rutuli, Ρούτουλοι, ων, οί.

S

Saba, Σάβα, ης, ή; Σάβαι, ών, αι.
 Sabci, Συβαίται, ων, οί.
 Sabini, Σαβίνοι, ων, οί.
 Saffo, Σαπφώ, ους, ή.
 Saguntino, Ζακάνθαιος, α, ον.
 Sagunto, Ζάκωνθα, ης, ή.
 Saide, Σάϊς, ίδος, ή.
 Salamina, Σαλαμίς, ίδος, ή.
 Salaminia, Σαλαμυνία, ας, ή.
 Sallii, Σάλυες, ων, οί.

Sallustio, Σαλούστιος, ου, ό.
 Salmoneo, Σαλμονεύς, έως, ό.
 Saliomone, Σαλομών, υνος, ό.
 Samaria, Σαμάρεια, ας, ή.
 Samaritani, Σαμαρίται, ών, οί.
 Samio, Σάμιος, α, ον.
 Samo, Σάμος, ου, ή.
 Samosata, Σαμώσατα, ων, τά.
 Samotracia, Σαμοθράκη, ης, ή.
 Sannio, Σαμνίτις, ίδος, ή.
 Sannita, Σαμνίτης, ου, ό.
 Santippe, Σαντίππη, ης, ή.
 Santippo, Σάντιππος, ου, ό.
 Sardanapalo, Σαρδανάπαλος, ου, ό.
 Sardegna, Σαρδώ, ους, ή.
 Sardi, città, Σάρδεϊς, ων, αι.
 Sardo, Σαρδώος, α, ον.
 Sarmati, Σαρμάται, ών, οί.
 Sarmazia, Σαρματία, ας, ή.
 Saronico, Σαρωνικός, ή, όν.
 Sarpedone, Σαρπηδών, υνος, ό.
 Satiro, Σάτυρος, ου, ό.
 Saturnali, Κρόνια, ων, τά.
 Saturno, Κρόνος, ου, ό.
 Saule, Σαούλ (indecl.).
 Saulo, Σαύλος, ου, ό.
 Scamandro, Σκάμανδρος, ου, ό.
 Scamandronimo, Σκαμανδρώνυμος, ου, ό.
 Scheria, Σχερία, ας, ή.
 Scilla, Σκύλλα, ης, ή.
 Scipione, Σκιπίων, υνος, ό.
 Scita, Σκύθης, ου, ό.
 Scizia, Σκυθία, ας, ή.
 Scopa, Σκόπας, ου, ό.
 Scopade, Σκοπάδης, ου, ό.
 Sebastiano, Σεβαστιανός, ου, ό.
 Seiano, Σηϊανός, ου, ό.
 Seleucia, Σελεύκεια, ας, ή.
 Seleuco, Σέλευκος, ου, ό.
 Selimbria, Σηλυμβρία, ας, ή.
 Selinunte, Σελινούς ούντος, ή.
 Sellasia, Σελλασία, ας, ή.
 Semele, Σεμέλα, ης, ή.
 Semiramide, Σεμίραμις, ίδος, ή.
 Senocare, Ξενοκάρης, ους, ό.
 Senocrate, Ξενοκράτης, ους, ό.
 Senofane, Ξενοφάνης, ους, ό.
 Senofonte, Ξενοφών, υντος, ό.
 Serapide, Σεραπείς, ίδος, ό.
 Serifo, Σέρριφος, ου, ό.
 Serse, Ξέρξης, ου, ό.
 Sertorio, Σερτώριος, ου, ό.
 Servio, Σέρβιος, ου, ό.
 Sesostri, Σίσωστρις, ιος, ό.

Sesto, Σηστός, οὔ, ὁ.
 Seute, Σεύτης, ου, ὁ.
 Severo, Σεβήρος, ου, ὁ.
 Sfatteria, Σφακτηρία, ας, ἡ.
 Sfinge, Σφίγξ, κηρός, ἡ.
 Sibari, Σύβαρις, ἰδος, ἡ.
 Sibarita, Συβαρτίτης, ου, ὁ.
 Sibilla, Σίβυλλα, ης, ἡ.
 Sibillino, Σιβύλλειος, α, ον.
 Sicania, Σικανία, ας, ἡ.
 Sicheo, Σικχαίος, ου, ὁ.
 Sicilia, Σικελία, ας, ἡ.
 Siciliano, Σικελιώτης, ου, ὁ.
 Sicione, Σικιών, ἄνος, ἡ.
 Siculo, Σικελός, ἡ, ὄν.
 Sidone, Σιδών, ἄνος, ὁ.
 Siennesio, Σιέννεσις, εως, ὁ.
 Sigeu, Σίγγειον, ου, τό.
 Sila, Σίλα, ης, ἡ.
 Sileno, Σειληνός, οὔ, ὁ.
 Silla, Σύλλας, α, ὁ.
 Silvano, Σιλβανός, οὔ, ὁ.
 Simmia, Σιμίμιας, ου, ὁ.
 Simoente, Σιμόεις, εντος, ὁ.
 Simone, Σίμων, ἄνος, ὁ.
 Simonide, Σιμωνίδης, ου, ὁ.
 Sinone, Σίνων, ἄνος, ὁ.
 Sinope, Σινώπη, ης, ἡ.
 Sipilo, Σίπυλος, ου, ὁ.
 Siracusa, Συράκουσαι, ἄν, αἰ.
 Siracusano, Συρακόσιος, α, ον.
 Sirena, Σειρήν, ἡνος, ἡ.
 Siria, Συρία, ας, ἡ.
 Sirio, Σύριος, α, ον.
 Siro, Σύρος, ου, ὁ.
 Sisifo, Σίτυφος, ου, ὁ.
 Sitalee, Σιτάλλης, ου, ὁ.
 Smerdi, Σμέρδης, ἰος, ὁ.
 Smirne, Σμύρνα, ης, ἡ.
 Socrate, Σωκράτης, ους, ὁ.
 Sodomā, Σόδομα, ἄν, τά.
 Sofeneto, Σοφαίνετος, ου, ὁ.
 Sofia, Σοφία, ας, ἡ.
 Sofocle, Σοφοκλῆς, οὔς, ὁ.
 Sofronico, Σωφρονικός, ου, ὁ.
 Sogdiana, Σογδιανή, ἡς, ἡ.
 Solii, Σολλεῖς, ἄν, οἰ.
 Solone, Σόλων, ἄνος, ὁ.
 Soratte, Σώρακτον (ου) ἄρος, ους, τό.
 Sosia, Σωσίας, ου, ὁ.
 Sosigene, Σωσιγένης, ους, ὁ.
 Sostene, Σωσθένης, ους, ὁ.
 Solere, Σωτήρ, ἡρος, ὁ.
 Sozomene, Σωζομένη, ης, ἡ.
 Spagna, Ἰσπανία, ας, ἡ.

Sparta, Σπάρτη, ης, ἡ.
 Spartaco, Σπάρτακος, ου, ὁ.
 Spartano, Σπαρτιανικός, ἡ, ὄν; Σπαρτιάτης, ου, ὁ.
 Spercheo, Σπερχειός, οὔ, ὁ.
 Speusippo, Σπείσιππος, ου, ὁ.
 Sporadi, Σποράδες, ἄν, αἰ.
 Stagira, Στάγειρος, ου, ἡ.
 Stazio, Στάτιος, ου, ὁ.
 Stenelao, Σθινέλαιος, ου, ὁ.
 Steniclaro, Στενικλάριος, ου, ὁ.
 Stentore, Στέντωρ, ἄρος, ὁ.
 Sterope, Στερόπη, ης, ἡ.
 Stesicoro, Στησίχορος, ου, ὁ.
 Stige, Στύξ, υγός, ἡ.
 Stinfalia, Στύμφαλις, ου, ἡ.
 Stoa, Στοά, ἄς, ἡ.
 Stoico, Στοιχός, ἡ, ὄν.
 Strabone, Στράβων, ἄνος, ὁ.
 Stratocle, Στρατοκλῆς, οὔς, ὁ.
 Stratonica, Στρατονίκη, ης, ἡ.
 Strepsiade, Στρεψιάδης, ου, ὁ.
 Strimone, Στρυμών, ὄνος, ὁ.
 Strofadi, Στροφάδες, ἄν, αἰ.
 Suida, Σουΐδας, ου, ὁ.
 Sulpizio, Σουλπίκιος, ου, ὁ.
 Sunio, Σούνιον, ου, τό.
 Susa, Σούσα, ἄν, τά.
 Svedi, Σούηβοι, ἄν, οἰ.

T

Tago, Τάγος, ου, ὁ.
 Taigeto, Ταύγετον, ου, τό.
 Talete, Θάλης, ητος, ὁ.
 Talia, Θάλεια, ας, ἡ.
 Taltibio, Ταλθύβιος, ου, ὁ.
 Tamigi, Ταμεσᾶς, ἄ, ὁ.
 Tamiri, Θάμυρις, ἰδος, ἡ.
 Tanagra, Τάναγρα, ας, ἡ.
 Tanai, Τάναις, ἰδος, ὁ.
 Tantalō, Τάνταλος, ου, ὁ.
 Tapso, Θάψος, ου, ἡ.
 Tarantino, Ταραντίνος, η, ον.
 Taranto, Τάρκς, ἄνος, ὁ.
 Tarpeo, Τάρπητιος, ου, ὁ.
 Tarquinio, Ταρκουίνιος, ου, ὁ.
 Tarso, Ταρσός, οὔ, ἡ.
 Tartaro, Τάρταρος, ου, ὁ.
 Taso, Θάσος, ου, ἡ.
 Tauride, Ταυρίς, ἰδος, ἡ.
 Tauro, Ταῦρος, ου, ὁ.
 Tazio, Τάτιος, ου, ὁ.
 Teagene, Θεαγένης, ου, ὁ.
 Teano, Τέκνον, ου, τό.

- Tebaide, Θεβαλίς, ἴδος, ἡ.
 Tebana, Θεβαλίς, ἴδος, ἡ.
 Tebano, Θεβαλίος, α, ου.
 Tebe, Θεῖβαι, ἄν, αἰ.
 Tedesco, Γερμανικός, ἡ, ὄν. I Tedeschi, Γερμανοί, ἄν, οἱ.
 Tegea, Τεγία, ας, ἡ.
 Telamone, Τελαμών, ὄνος, ὁ.
 Telefo, Τήλεφος, ου, ὁ.
 Telemaco, Τηλέμαχος, ου, ὁ.
 Temi, Θέμις, ἴδος, ἡ.
 Temistocle, Θεμιστοκλής, ἔους, ὁ.
 Tempe, Τέμπη, ἄν, τά.
 Tenaro, Ταινάρως, ου, ὁ.
 Tenedo, Τένεδος, ου, ἡ.
 Teocrito, Θεόκριτος, ου, ὁ.
 Teodoro, Θεόδωρος, ου, ὁ.
 Teodosio, Θεοδοσίος, ου, ὁ.
 Teofane, Θεοφάνης, ους, ὁ.
 Teofilo, Θεόφιλος, ου, ὁ.
 Teofrasto, Θεόφραστος, ου, ὁ.
 Teognide, Θεόγνις, ἴδος, ὁ.
 Teopompo, Θεόπομπος, ου, ὁ.
 Teramene, Θεραμένης, ου, ὁ.
 Terenzio, Τερέντιος, ου, ὁ.
 Tereo, Τηρέυς, ἔως, ὁ.
 Termodonte, Θερμόδων, ουτος, ὁ.
 Termopoli, Θερμόπολις, ἄν, αἰ.
 Terpandro, Τέρπανδρος, ου, ὁ.
 Tersicore, Τερψιχόρη, ης, ἡ.
 Tersiloco, Τερσίλοχος, ου, ὁ.
 Tersite, Τερσίτης, ου, ὁ.
 Teseo, Θεσεύς, ἔως, ὁ.
 Tesmoforie, Θεσμοφορία, ἄν, τά.
 Tespi, Θέσπις, ἴδος, ὁ.
 Tesproti, Θεσπρωτοί, ἄν, οἱ.
 Tesprozia, Θεσπρωτία, ας, ἡ.
 Tessaglia, Θεσσαλία, ας, ἡ.
 Tessali, Θεσσαλοί, ἄν, οἱ.
 Tessalonica, Θεσσαλονίκη, ης, ἡ.
 Teti, Θέτις, ἴδος, ἡ.
 Teutoni, Τεύτορες, ἄν, οἱ.
 Tevere, Τίβερης, ἔως, ὁ.
 Tiberiade, Τιβηριάς, ἄδος, ἡ.
 Tiberio, Τιβέριος, ου, ὁ.
 Ticino, Τίκινος, ου, ὁ.
 Tideo, Τυδεύς, ἔως, ὁ.
 Tidide, Τυδεΐδης, ου, ὁ.
 Tieste, Θυέστης, ου, ὁ.
 Tifone, Τυφών, ὄνος, ὁ.
 Tigrane, Τυγράνης, ου, ὁ.
 Tigri, Τίγρης, ητος, ὁ.
 Timagene, Τιμαχένης, ους, ὁ.
 Timbrio, Θύμβριος, ου, ὁ.
 Timeo, Τίμαιος, ου, ὁ.
 Timocrate, Τιμοκράτης, ους, ὁ.
 Timoleonte, Τιμολέων, ουτος, ὁ.
 Timone, Τίμων, ὄνος, ὁ.
 Timoteo, Τιμόθεος, ου, ὁ.
 Tindaro, Τύνδαρος, ου, ὁ.
 Tirea, Θυρέα, ας, ἡ.
 Tiresia, Τειρεσίας, ου, ὁ.
 Tiribazo, Τηρίβαζος, ου, ὁ.
 Tirio, Τύριος, α, ου.
 Tirinto, Τίρυνς, υυδος, ἡ.
 Tiro, Τύρος, ου, ἡ.
 Tirreno, Τυρρηνός, οὔ, ὁ.
 Tirteo, Τυρταίος, ου, ὁ.
 Tisamene, Τισαμηνός, οὔ, ὁ.
 Tisbe, Θίσβη, ης, ἡ.
 Tisifone, Τεισιφώνη, ης, ἡ.
 Tissaferne, Τισσαφέρνης, ους, ὁ.
 Titani, Τιτᾶνες, ἄν, οἱ.
 Tito, Τίτος, ου, ὁ.
 Tlepolemo, Τληπόλεμος, ου, ὁ.
 Tmolo, Τμῶλος, ου, ὁ.
 Toante, Θάας, αντος, ὁ.
 Tolemaide, Πτολεμαίς, ἴδος, ἡ.
 Tolomeo, Πτολεμαῖος, ου, ὁ.
 Torino, Λύγούστα (ης) Ταυρίνας, ἡ.
 Trace, Θράκίος, α, ου; Θράξ, αλός, ὁ; Θράττα, ης, ἡ.
 Tracia, Θράκη, ης, ἡ.
 Trachinie, Τραχινίαι, ἄν, αἰ.
 Traiano, Τραιανός, οὔ, ὁ.
 Trasibulo, Θρασύβουλος, ου, ὁ.
 Trasillo, Θράσυλλος, ου, ὁ.
 Trasimaco, Θρασύμαχος, ου, ὁ.
 Trasimeno, Τρασιμένη λίμνη, ης, ἡ.
 Trasone, Θράσων, ὄνος, ὁ.
 Trebbia, Τρεβία, ας, ἡ.
 Trebisonda, Τραπεζοῦς, οὔντος, ὁ.
 Trebonio, Τρεβόνιος, ου, ὁ.
 Trezene, Τροιζήνη, ἦνος, ἡ.
 Triballi, Τριβαλλοί, ἄν, οἱ.
 Trifilia, Τριφυλία, ας, ἡ.
 Trinacria, Τρινακρία, ας, ἡ.
 Trittoleto, Τριπτόλεμος, ου, ὁ.
 Tritone, Τρίτων, ὄνος, ὁ.
 Troade, Τρωάς, ἄδος, ἡ.
 Troia, Τροία, ας, ἡ; Ἰλιος, ου, ἡ.
 Troiani, Τρώες, ἄν, οἱ. Troiane, Τρωάδες, ἄν, αἰ.
 Tucidide, Θουκυδίδης, ου, ὁ.
 Tule, Θούλη, ης, ἡ.
 Tullia, Τουλλία ο Τύλλια, ας, ἡ.
 Tullio, Τούλλιος ο Τύλλιος, ου, ὁ.
 Tullo, Τούλλος, ου, ὁ.
 Turio, Θούριος, ου, ὁ.
 Turno, Τούρνος, ου, ὁ.

Tusculo, Τούσκλον, ου, τό.

U

Ulisse, Ὀδυσσεύς, ἑως, ὁ.

Umbria, Ὀμβρική, ἡς, ἡ.

Umbro, Ὀμβρος, ου, ὁ.

Urania, Οὐρανια, ας, ἡ.

Urano, Οὐρανός, οὔ, ὁ.

Utica, Ἰτύκη, ης, ἡ.

Uticense, Ἰτυκαῖος, ου, ὁ.

V

Valente, Οὐάλεις, εντος, ὁ.

Valeria, Οὐαλερία, ας, ἡ.

Valerio, Οὐαλέριος, ου, ὁ.

Vandali, Βανδήλοι ο Οὐάνδαλοι, ων, οί.

Varrone, Βάρρων ο Οὐάρρων, ωνος, ὁ.

Veio, Οὐήϊοι, ων, οί.

Velia, Ἐλέα, ας, ἡ.

Venere, Ἀφροδίτη, ης, ἡ.

Veneti, Ἐνετοί, ὦν, οί.

Venezia, Ἐνετία, ας, ἡ.

Verre, Βέρρης ο Οὐέρρης, ου, ὁ.

Vespasiano, Οὐεσπασιανός, οὔ, ὁ.

Vesta, Ἐστία, ας, ἡ.

Vestali, Ἐστιάδες, ων, αί.

Vesuvio, Οὐεσσούσιος, ου, ὁ.

Vienna, Βιέννη, ης, ἡ.

Virgilio, Οὐιργίλιος, ου, ὁ.

Virginia, Οὐιργινία, ας, ἡ.

Virginio, Οὐιργίνιος, ου, ὁ.

Viriato, Οὐιριάδης, ου, ὁ.

Vitellio, Οὐιτέλλιος, ου, ὁ.

Volga, Ἡβ, ὁ (indaecl.).

Volsci, Οὐόλσκοι, ων, οί.

Vulcano, Ἡφαιστος, ου, ὁ.

Z

Zaccaria, Ζαχαρίας, ου, ὁ.

Zacinto, Ζάκυνθος, ου, ἡ.

Zalenco, Ζάλευκος, ου, ὁ.

Zama, Ζάμα, ης, ἡ.

Zancle, Ζάγκλη, ης, ἡ.

Zante, V. Zacinto.

Zefirio, Ζεφύριον, ου, τό.

Zeffiro, Ζέφυρος, ου, ὁ.

Zenobia, Ζηνοβία, ας, ἡ.

Zenone, Ζήνων, ωνος, ὁ.

Zeusippo, Ζεῦξιππος, ου, ὁ.

Zensi, Ζεῦξις, ἰδος, ὁ.

Zoilo, Ζώϊλος, ου, ὁ.

Zonara, Ζωνάρας, ου, ὁ.

Zopiro, Ζώπυρος, ου, ὁ.

Zoroastre, Ζωροάστρης, ου, ὁ.

Zusimo, Ζώσιμος, ου, ὁ.

FINE

ERRATA - CORRIGE

A pag.	col.	lin.		Leggi
3	II	34	ή	ά
»	»	44	προςθήκη	προςθήκη
»	»	45	προςθήκη	προςθήκη
4	»	52	ης	ής
5	I	30	ἀγίνοια	ἀγίνοια
6	II	19	ώσω	έσω
7	I	50	ἴσου	ἴσου
»	II	11	ἔπομαι	έπομαι
»	»	13	συγ-χώρειω	συγ-χωρείω
8	I	52	εως	εος
11	»	35	ή	ά
»	»	52	εος	εως
12	II	24	Alienato di mente	Alienato, di mente
13	I	40	ἐτοιμάζω	έτοιμάζω
»	II	7	ού	ού
14	I	7	ὑδωρ	ύδωρ
»	II	37	ἴσταμαι	ἴσταμαι
17	»	45	αὐθαδεία	αὐθάδεια
19	I	1	ἔπομαι	έπομαι
»	»	15	ἔχει.	έχει;
21	»	48	ἀνταρτικός	άνταρτικός
23	»	38	ἐτοιμάζω	έτοιμάζω
25	»	40	έως	εως
»	II	28	ἐτοιμάζω	έτοιμάζω
28	I	40	ὑπαίτρω	ύπαίτρω
»	»	54	ἰσχνός, ά, όν	ισχνός, ή, όν
»	II	3	πριός	χριός
29	I	53	κουτμίω	κοτμίω
30	»	2	ἄμα	άμα
31	II	6	ἄταρχος	άταρχος
33	I	23	Assegnamento	Assegnatamente
»	»	47	ον	όν
34	»	44	ένός	ένός
35	»	19	λέπτυστιν	λέπτυνσις
»	»	35	ἐπάρσις	έπαρασις
36	II	4	ἔξις	έξις
40	I	26	ἀνοῦμαι	ανούμαι
»	II	44	προακρήσεως	προακρίσεως

A pag.	col.	lin.		Leggi
42	I	5	μεταλλάξις	μετάλλαξις
»	II	55	Azzidare	Azzicare
43	»	22	σκοληκίου	σκολήκειου
44	»	43	ξηφίζομαι	ψηφίζομαι
48	»	22	μυτήρ	μυτήρ
»	»	27	ρύμχιον	ρύχχιον
51	»	25	κύπελον	κύπιλλον
52	I	34	ξύγιου	ζύγιου
55	»	22	φείσομαι	φειδομαι
»	»	66	Borsaiuolo	Boscaiuolo
»	II	23	σρίγγων	σφρίγγων
»	»	42	ήπογραφή	υπογραφή
57	I	37	ιλάρος, η,	ιλάρος, ά,
58	»	39	ετός	αιτος
62	»	2	άρμόττω	αρμόττω
»	»	27	ήσυχάζω	ησυχάζω
64	II	54	σωλήνικος	σωληνισκος
66	I	27	καδίζω	μαδίζω
68	II	18	άπορία	απορία
73	I	43	έων	έως
80	II	31	κυκλεύς	κυκλικός
81	I	39	λήμη	λήμη
82	»	3	κάμφως	καμφώς
»	II	36	ών	ών
89	I	23	άμιλλάομαι	αμιλλάομαι
»	»	52	συγ-γράφω	συγ-γράφω
»	II	28	ατος	αντος
90	I	49	έως	εως
»	II	3	πιέσις	πίεσις
92	» 31 e 32		αίοθητόν	αίσθητόν
95	I	20	εταῖρος	εταῖρος
96	»	53	σφήν	σφήν
»	II	21	επιμύτις	επίμυτις
99	»	12	όμου	όμοῦ
»	»	20	άμιλλάομαι	αμιλλάομαι
100	I	49	(in alcuni esemplari fu, per isvista, omessa la parola φιλομαθής avanti ad ὧν διατελέσει).	
103	II	10	συμποσιακός	συμποσιακός
106	I	25	στερνότης	στερεότης
109	II	9	χραιοικμικός	πραιοικμικός
112	»	53	υπίπαγος	επίπαγος
114	I	5	εως	εος
115	II	26	ἄν ἐρρόπτει	ἀνέρροπτει
117	»	13	δεκαετηρίς	δεκαετηρίς
»	»	16	προσῆκων	προσῆκον
120	»	40	εἰτός	έντός
124	»	18	του	τους
128	I	36	εως	εος

A pag.	col.	lin.		Leggi
130	II	14	εως	εος
132	I	6 e 7	ἀπεριστοψία	ἀπεριστοψία
139	»	33	διάξενσις	διάξενσις
»	II	34	δεά	δεά
141	»	44	αἰτέομαι	αἰτέομαι
142	»	2	αἰωρέομαι	αἰωρέομαι
145	I	9	διακοσιαστός	διακοσιοστός
156	II	30 e 31	προ-φέρω	προ-φέρειν
157	»	25	προίμιον	προοίμιον
»	»	41	νουθέτησις	νουθέτησις
159	I	52	ἀκμή	ἀκμή
160	»	23	εως	εως
164	»	44	πάρθενος	παρθένος
»	II	4	βλέφος	βρέφος
166	I	51	εως	εος
171	»	22	ὀλιγορέω	ὀλιγορέω
173	II	18	εως	ητος
175	I	29	συμφορά	συμφορά
»	»	39	ας	ης
176	»	49	κεραυνός	κεραυνός
179	»	27	τυχόν	τυχών
181	II	51	Fregazione	Fregagione
183	I	5	σπουδή	σπουδή
189	»	1	μικρός	μικρός
193	»	3	εὐπροσύνη	εὐπροσύνη
195	II	28	Giusdicante	Giusdicente
205	»	33	ἀγνήτης	ἀγνότης
211	»	40	Darsi	Darvi
»	»	50	ἐργέω	ἀργέω
212	I	14	ἰκετεύω	ἰκετεύω
215	»	18	ἀμετάβυλος	ἀμετάβολος
217	II	16	προσθετος, ή, ου;	πρόσθετος, ου;
218	»	4	ἀτκώλας	ἀτχόλας
228	I	33	Iogragnare	Ingugnare
234	»	34	εἷς	εἷς
237	II	25	χειμάδιος	χειμάδιον
247	»	47	διαν-ίστημι	διαν-ίσταμαι
254	»	34	Πάρθενος	Παρθένος
255	I	37	πλεινοψηφία	πλεινοψηφία
262	II	29	μαινώμενος	μαινόμενος
264	I	39	ἐταῖρος	ἐταῖρος
265	»	46	ας	ης
270	II	15	πραυντικός	πραῦντικός
»	»	16	πραύνων	πραῦνων
284	I	30	εως	εος
287	II	39	σκιερός	σκιαρός
290	I	55	καθεστηκυῖα	καθεστηκυῖα
294	II	8	ἔλειος	ἔλειος

A pag.	col.	lin.		Leggi
297	II	32	ἔτοιμος	ἔτοιμος.
298	I	28	οὕτως	οὕτως
»	»	51	ἴσης	ἴσης
305	II	16	προφείον	τροφείον
306	»	23	ἐπειδή	ἐπειδή
310	I	6	ἴσθημι	ἴσθημι
»	II	48	κατεναντίον	κατεναντίον
313	»	32	Che fa	Che ha
»	»	46	πίεσις	πίεσις
»	»	48	η	κς
315	I	37	πλείονες	πλείονες
»	II	51	αὐτοκράτωρ	αὐτοκράτωρ
325	I	5	ὀξείω;	ὀξείω;
»	»	48	προὔπο-τίθεμαι	προὔπο-τίθεμαι
331	»	15	γενεά	γενεά
332	»	6	ἀμίλλης	ἀμίλλης
352	»	1	σκαπέω	σκαπέω
357	»	14	ἐπίπεμτος	ἐπίμπετος;
367	II	17	ἐξ-αρπάζωμαι	ἐξ-απαράζωμαι
371	I	12	ὑγίεια	ὑγίεια
380	»	12	σκολαστικῶς	σκολαστικῶς
385	»	20	ἀπο-λυγέομαι ἠπέρ	ἀπο-λογέομαι ὑπέρ
391	»	32	ἔφης	ἔφης
408	II	41	ἐν τίνι	ἐν τινι
416	»	11	τιμῇ	τιμῇ
419	»	26	ὀ	ὀ
425	»	32	ταμπανοθήκη	ταμπακοθήκη
429	»	9	ἰγχωρεῖ	ἐγχωρεῖ

3 0112 098224766